

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Aelian Claudius
de animalium natura
AELIANI

DE

NATURA ANIMALIUM

LIBRI XVII.

VOLUMEN ALTERUM.

A N N O T A T I O N E S

SCRIPSIT

FRIDERICUS JACOBS.

ADJECTI SUNT INDICES VERBORUM CUM ADDENDIS ET CONJECTURIS
INEDITIS JO. JAC. REISKII.

J E N A E.

IMPENSIS FRIDERICI FROMMANNI
BIBLIOPOLAE ET TYPOGRAPHI.

ANNO MDCCCXXXII.

885

A15

J15

v2

Bulu

ANNOTATIONES

AD

AELIANI HISTORIAM ANIMALIUM.

PARS PRIOR

CONTINENS ANNOTATIONES

AD

LIBROS OCTO PRIORES.

Αλιανού. Titulus libri in editione Gesneri: ΚΑΛΥΔΙΟΥ ΑΛΙΑΝΟΥ
 ΤΟΥ ΑΠΟ ΠΡΑΙΝΕΣΤΟΥ τῆς Ἰταλίας περὶ ζῶν ἰδιότητος. Quod du-
 ctum ex *Suida* T. I. p. 649. qui opera ab Aeliano Sophista edita non
 commemorat. In Codicibus simpliciter inscriptus liber Αλιανού περὶ ζῶν
 ἰδιότητος. ut est etiam ap. *Eustathium* ad *Il.* α. v. 105. p. 50. ed. Lips.
 Cum hac inscriptione, quae est in Cod. Med. Veneto et Monacensi,
 Aeliani librum edidit Gronovius, eumque secutus Schneiderus. In Cod.
 Paris. 1695. quem nos littera c. significavimus, sic habetur: αλιανού περὶ
 ζῶν ἱστορίας βιβλία ἑπτακαίδεκα ἐν κεφαλαῖς διελημμένα. καὶ πλέον οὐδέν.

PROOEMIUM.

p. 1 γενναμένων. a. b. γεινομένων. M. m. V. γεννωμένων. Med. chart. c. lin. 2
 Frequens permutatio. III. 5. τὰ γινόμενα. libri nostri τὰ γεννώμενα. Ib. 45.
 τοὺς γενναμένους. γενομένους. m. V. 3. γεννωμένους. γεννομένους. b. XII. 32.
 οἱ ἐξ αὐτῶν γεννώμενοι. γενόμενοι. libri nonnulli. γενόμενοι. editt. In
 plurimis locis *parentes* apud *Aelianum* sunt οἱ γεινάμενοι, ut apud *He-*
rodotum I. 122. νοστήσαντα δὲ μιν ἐδέξαντο οἱ γεινάμενοι. αἱ γεινάμεναι
matres ap. *Xenoph.* Mem. I. 4. 7. | λόγου μετελιηχεν. μετελιηφεν. M. 5
 m. V. c. Illud servavi cum editt. et b. a. ob VI. 16. λόγου μὲν οὐ με-
 τελιηχε. ubi libri non discrepant; ut nec infra c. 18. ῥώμης μετελιηχεν.
 quum contra in aliis locis inter utramque lectionem fluctent. | ὄσπερ 7
 οὖν. ὄπερ. m. οὖν om. Med. chart. et c. | μετεῖναι τινος ἀρετῆς. idem 9
 docere conatur Gryllus ap. *Plut.* T. II. p. 986. s. *Porphyrus* in magna
 parte libri tertii de Abstinencia: negatur in *Platon.* Lachet. p. 196. —
 Verba κατὰ φύσιν om. Med. ch. — καὶ εἰ μὴ. εἰ om. c. Opponuntur sibi
 φύσις et κρίσις. Cf. IX. 3. p. 197, 13. *Plut.* T. II. p. 982. D. ἡ μήτηρ —
 κατὰπερ οἱ σοφώτατοι τῶν ἀνθρώπων ἀξιούσι, κρίσει τὸ φιλεῖν οὐ πάθει νέ-
 μουσα. *Galen.* in *Protrept.* c. 1. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ζῶα σχεδὸν ἄτεχνα πάντ'
 ἐστὶ πλὴν ὀλίγων δὴ τινῶν ἐν αἰσίοις· ἀλλὰ καὶ ταῦτα φύσει μᾶλλον ἢ προαι-
 ρήσει τεχνῶν εὐτύχηκεν. | συγκεκληρωμένα. vid. ad XV. 28. p. 351, 9. 11
 | εἰδέναι γε μὴ ῥαδύμως. γε om. V. m. similiter dictum οὐ ῥαδύμως 12
 ἀκούειν IV. 54. ἰδεῖν. Var. Hist. I. 30. Cf. ad I. 5. p. 4, 21. | αὐ- 13
 τῶν. αὐτῶ. V. m. M. a. manifesto errore. ἐσπούδασθη. ἐσπούδασται.
 Med. ch. | καὶ τῶν ἄλλων ζῶων. V. m. M. uterque. a. b. καὶ om. 14
 editt. quae ἀλόγων exhibent. καὶ τῶν ἀλόγων ζῶων. c. Quum imperfecta
 sit oratio, *Gesnerus* ante τῶν ἀλόγων inseruit ἕκαστον. Rectius *Grono-*
vius: τὰ τῶν ἀλόγων. ipse τὰ τῶν ἄλλων correxi in Not. ad Auth. Pal.

- p. 726. quod recepit *Schn.* cur. sec. Similiter ap. *Bunap.* p. 105. παρ' ἄλλοις *Wyttēnb.* mutavit in ἀλόγοις. Vid. nova Add. p. LI. et *Boisson.* p. 439. s. In *Artemidori* Onir. II. 69. p. 250. τὰ ἄλλα ζῶα. Cod. Ven. ἔλογα. *Pseudo-Plut.* de Flumin. p. 1150. B. τὰ περιπτάμενα τῶν ἀλόγων ζῶων. *Wyttēnb.* τῶν ἄλλων. | ὡς μὲν οὖν. libri nostri omnes. ἔτι μὲν οὖν. editt. ἐσπούδασται. ἐσπούδαται. *V.* περιβαλὼν αὐτοῖς τὴν συνήθη λέξιν. παραβαλὼν. *M.* ch. c. Sic fere *Cicero* Brut. c. 79. *reconditas exquisitasque sententias mollis et pellucens vestiebat oratio.* Ib. 19 c. 75. *omni ornatu orationis tanquam veste detracto.* | εἰ δέ τῷ. 20 εἰδέτω. *V. m.* εἰ δε τῷ. *a.* εἰ δε τῷ. *M.* τῷ ed. Heilbr. | ἔτω δὲ οὐ. ὄ. *Schn.* cur. sec. — τῷ πατρὶ. *Plato* de Rep. I. p. 330. C. ὥσπερ γὰρ οἱ ποιητὰι τὰ αὐτῶν ποιήματα, καὶ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι. *Synes.* Epist. I. p. 159. A. παῖδας ἐγὼ λόγους ἐγεννησάμην — ἀλλ' ἐπαγνοῖη τις ἂν ὅτι πατρός εἰσιν ἐνὸς ἅπαντες. Vid. congesta ad *Achill. Tat.* p. 392. — ἑάλπειν τε καὶ περιέπειν. ut parentes etiam deformibus liberis delectantur. VI. 2. οἶα δῆπου φίλην ἢ ἐρωμένην ἀγαπῶν καὶ περιέπων ἰσχυρῶς. *Porphyr.* de Abstin. IV. 20. p. 374. ταῦτα μὲν τί ἂν τις ἀποκλαύσαιτο πρὸς ἀνθρώπους τοσοῦτον ἐσοτωμένους, ὡς τὸ ἑαυτῶν κακὸν περιέπειν. Hoc loco ducta videtur imago ab avibus. *Plut.* T. II. p. 494. F. gallinas 21 admiratur ὃν τρόπον τὰ νεόττια περιέπουσιν. Cf. Ib. p. 982. D. | οὐ γὰρ πάντα πᾶσι καλά. καλῶς. *M.* ch. *Soph.* Oed. C. 43. ἄλλα δ' ἀλλαχού καλά. — 23 οὐδὲ ἄξια. οὐδὲ τὰ δεξιά. *a.* οὐδὲ τὰ δέξια. *b.* | ἡ τοῦ χρόνου λήξις. *fraudi esse non debet laudi nostrae temporis conditio.* Gill. *temporis sortem vertit Gesn. Ael.* ap. *Suidam* p. 442. λήξει οὐ μὰ Δία εὐκλήρῳ χρόνου. Hoc dicit Scriptor: μὴ ἔστω ζημίωμα ὅτι ἔτυχον ὕστερος χρόνῳ 24 γράφας. | παρεχομένα. παρασχομένα. *a.* περιττοτέρα. *curiosiore.* Vid. *Baehr.* ad *Plut.* Vit. Flam. p. 127. s.

LIBER PRIMUS.

CAP. I. De avibus Diomedeis *Ovid.* Met. XIV. 502. *magna pedum 2 digitos pars occupat: oraque cornu Indurata rigent, finemque in acumine ponunt.* — *Si volucrum quae sit subitarum forma requiris: Ut non cygnorum, sic albis proxima cygnis.* Cf. *Plin.* X. 44. s. 61. Anatem tadornam Linn. esse conjicias. *Augustin.* de Civ. Dei. XVIII. 16. alienigenas ait eas impugnare *duris et grandibus rostris.* Cum oloribus eas comparavit *Lycophr.* v. 595. cum ardeis *Serv.* ad Aen. XII. 271. *Tzetz.* ad *Lycophr.* l. l. *Plinii* locum in compendium coegit *Albert. M.* XXIII. *Cochorella* in Descr. insulae di *Tremiti* [Thes. Antiqq. Sic. Vol. XIV.] aves esse ait anatibus ampliores, diem piscando in medio pelago degere, in scopulorum cavernis nidificare, solo adipe probari incolis, quo pro medicamento utantur; clamore infantis vagitum imitari. *Aldrovandus* [Ornith. XIX. 3.] nomen hodiernum *Artemas* repetitum cum brevi descriptione dedit. *Lachmund.* de Ave Diom. Amstel. 1674. veterum scriptorum et *Aldrovandi* Diomedeam putavit esse genus procellariae, glaciale scil., quod satis bene descripsit et pinxit. *SCHNEIDER.* Vid. Eund. in Auctar. Emendatt. Reliquis *Friderici* II. subjectis p. 159. s. De iisdem avibus vid. *Heyn.* Exc. I. ad Aen. XI. 243. *Beckm.* ad *Arist.* de Mir.

Ausc. c. 80. p. 157. s. ad *Antig. Car.* c. 188. Caussam diversi earum affectus erga Graecos et Barbaros reddit *Antion. Lib.* c. 37. p. 290. s. *Aelianum* expressit *Philes* de Propr. An. c. 5. — καλεῖται τις Διομήδεια 1 νῆος. hanc brevilloquentiam, in verbis καλεῖσθαι et ὀνομάζεσθαι non infrequentem, egregie illustravit *Schaefer.* ad Greg. Cor. p. 986. Cf. Eund. ad *Plut.* Vit. Tom. V. p. 74. | προσλασιν. προσλασιν. a. b. ξένος. ξένος. a. 3 οἱ δὲ. *V. m. M.* 1. 2. οἷδε. editt. De particula δὲ in apodosi post εἰ, ἐπι, ἐάν, ὅταν, et post casus absolutos vid. in Praefat. | χεῖρας τινάς. 4 χεῖρας τινάς. b. ut saepe in talibus, quae postea non annotabo. | ἀλλ' 6 ἀτρεμοῦσι. ἀλλὰ. *V. m.* | ὥσπερ οὖν. sic libri nostri ubique. ὥσπερ οὖν. 7 editt. ἐπὶ ξένῃ. ἐπὶ ξένῃα corrigit *Gron.* Nihil mutant libri. Var. Hist. III. 37. ἐπὶ ξένῃα παρακαλοῦντες. IX. 15. ἐπὶ ξένῃα ἐκάλουν τὸν Ἀπόλλωνα. *Lucian.* Ver. Hist. I. 29. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ξένῃα ἐκάλουν. et iterum H. 36. uti *Lehm.* ex optimis libris dedit pro ἐπὶ ξένῃα. Ap. *Aeschin.* de Fals. Log. p. 223. κληθέντων ἡμῶν ἐπὶ ξένῃα, libris fluctuantibus inter ξένῃα et ξενῃα, *Bremi* monuit, utrumque bene habere, sed ἐπὶ ξένῃα plura videri amplecti. *Herodot.* II. 107. ἐπὶ ξένῃα καλέσαι dixit; nec aliter *Coraës* edidit ap. *Polyaen.* c. 7. Vid. *Schaefer.* ad L. Bos p. 494. | λέγονται δὲ οὖν. 8 sic editt. ante *Schn.* qui δὲ cum Gudi. omisit. Omittitur etiam in *M. V. m.* servatur in c. b. Cf. *Boiss.* ad *Planud.* Met. p. 631. In Exc. Osanni habetur sic: λέγεται οὖν — εἶναι, καὶ οὖν αὐτῷ — μετεσχηκέναι· εἶτα τὴν πρ. — μετεβάλοντο εἶδος. εἶτα post μετεσχηκότες ex Gudi. inserit *Schn.* in cur. sec. | τὸ τῶν. τὸ om. *m.* — *Ib.* μεταβαλόντες. μεταβάλοντο. 10 Gud. Voluit μετέβαλοντο dare, quo facto non magis ferri potest διαφυλάττειν, quam quod cum *Tornaes.* et *Genev.* habet cod. Mon. [Aug.] φυλάττειν. *Schn.* μεταβάλλονται. *V. m.* μεταβαλόντες. *M. a. b.* μεταβάλοντο. c. εἶτα post ὅμως om. a. b. Duobus participiis εἶτα interseri, non est opus. Vid. *Matth.* Gr. §. 557. 3. p. 1099. — ὅμως καὶ νῦν. a. b. | διαφυλάττειν. *M. V. m. c.* cum editt. ante *Gron.* φυλάττειν. a. b. *Gronovius* tacite scripsit διαφυλάττουσι (etiam *Schn.*) quod auctoritate caret. Infinitivus pendet ab ὅ, ut in plurimis locis ap. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 772. *Ast.* ad *Plat.* Remp. X. 12. p. 626. *Matth.* Gr. §. 538. p. 1057. s.

CAP. II. ὁ σκάρος, e communi fonte translatum caput hoc et *Oppiani* 13 Hal. IV. 75. ss. Cf. *Plinius* XXXII. c. XI. *SCHNEIDER.* Vid. Eund. in *Histor. Litt. Pisc.* p. 85. Ex nostro sua hausit *Philes* c. 74. — Articulum om. c. | ἀπάντων ἦν. ἐστὶ. c. Frequentissimus ap. *Ael.* usus imperfecti 14 ἦν cum δὲ ἄρα, pro ἐστὶ. Vid. ad c. 37. p. 18, 4. | ἀλώσεως ἀτρία γίνεται 15 ἀλώσεως et γίνεται. *m.* | ὅταν δῆλυν. *M.* (v a correctore additum) δῆ- 17 λυν. *V. m.* δῆλυ editt. cum b. c. a. — συλλάβωσιν. λάβωσι. a. | τοῦ 18 στόματος ἄκρου. ἐκ addendum censebat *Schn.* comparans c. 12. θηράσας ἀνὴρ ἀλιεύς δῆλυν ἐκ τῶνδε κέφαλον, καὶ ἐκδήσας καλάμῳ μακρῷ ἢ σπάρτῳ. Verum ἐθῆσαν τοῦ στόματος non minus recte dicitur quam ἔκειν τῆς βινός et similia, quibus praepositio nunc additur, nunc detrahitur. Vid. *Schaefer.* ad L. Bos. p. 688. *Oppian.* l. c. 78. δῆλυν ἀναψάμενος σύρει σκάρων ἀκροτάτου Χελίεος. | ἴσασι δὲ εὐνάς τε αὐτῶν. hoc ordine *M. V.* 19 *m. Gud. c.* et *Exc. Osanni.* δὲ αὐτῶν εὐνάς τε καὶ editt. | μόλιβδος. *M.* 21 a. et reliqui praeter *V.* et *m.* ubi μόλυβδος. Vid. *Not. cr.* ad *Anth. Pal.* p. 137. μόλιβδου. Var. Hist. IX. 14. | καὶ ἔχει μῆκος. participium for- 22

- tasse exspectaveris. Verum sic orationem variat etiam *Herodot.* I. 131. Πέρσας οἶδα — νηούς καὶ βωμούς οὐκ ἐν νόμῳ ποιουμένους ἰδρῦεσθαι· ἀλλὰ καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρῆν ἐπιφέρουσι. VI. 25. Καρὴν ἔσχον οἱ Πέρσαι, τὰς μὲν ἐξελοντῆν τῶν πολλῶν ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκη προσηγάγοντο. Infra III. 34. Πτολεμαίῳ κέρασ ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.
- 22 Vid. ad II. 57. p. 51, 30. | διελιπται ἐξ ἄκρων σχολῶν. διελιπτ' αἰξά-
24 κρων. *M.* σχολῶν. *c. Gud.* | κύρτον. κῦρτον. *V. m.* et paulo post κύρτος
iidem et *M.*
- 1 βαρεῖται δὲ ἡσυχῇ οὗτος. hoc ordine *M. V. m. c. Gud.* οὗτος ἡσυχῇ. 3
- 2 vulgo. — λῖθῳ μεμετρημένῳ. μεμητρομένῳ. *a.* | ὥσπερ οὖν. ὥσπερ. *a. b.* |
- 2 ὥσπερ οὖν νύμφην ἐρωτικῆν νεανία δεασάμενοι. hanc vulgatam scripturam
correxī [scribens ὥσπερ νύμφ. ἐρωτικὸν νε.] ὥσπερ dedit *Gud.* ἐρωτικὸν
Jacobsii conjectura. [ad *Philostr.* Imagg. p. 375.] ΣΧΗΝΕΙΔΗ. Nec
ἠρωτικῆν male haberet. Infra c. 12. οἶα δῆπου νεανία ἀκόλαστοι μελαχχοσ
παραδουόσης εὐ μάλα ἠρωτικῆς ἐποφθαλμιάσαντες. VI. 17. ἐρασθῆναι μετρά-
χοσ ἠρωτικῆς δράκοντα. XIV. 5. εἰ δὲ καὶ νέον ἠρωκὸν ὑποπειρᾶ. *Aristoph.*
- 3 *Acharn.* v. 260. ἠρωκῆν ὕληφόρον. | μεταξέουσιν. addidi litteram parago-
4 gicam ex *M.* Vid. in Praefat. — φθάσαι. φθᾶσαι. *V. m.* | καὶ παραψαῦ-
σαι. περιψαῦσαι. *b. c. Philostr.* Imagg. I. 28. de juvenibus puerum formo-
sum in venatione comitantibus: ἐγὼ μὲν οἶμαι τὴν ὄραν ἐκείνου τοῦ με-
ρακίου διατηρῶντας τετηρᾶσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ προκινδυνεύειν ἐξέλαιν. Τί
γὰρ οὕτω πλησίον; τί δὲ παραψαύοντες; ubi vid. annot. p. 375. Eadem
- 5 imagine utitur *Oppianus* de capitonibus Hal. IV. 136. ss. | φλιγμα ἢ
κνίσμα θηρώμενοι κνήσμα. *M. V. m.* κνίσμα. cum edit. *a. b.* Illud tuea-
ris ex *Xenoph.* Conv. c. 4, 28. ὥσπερ κνήσμά τι ἐδόκουν ἔχειν. ubi vid.
Bornem. p. 126. s. et *Herbstium.* De titillatione voluptatis *Plato* in
Philebo p. 46. τῇ τρίψει τε καὶ τῇ κινήσει. *Stallbaum.* p. 143. cum *Heus-*
dio edidit κνήσει. ap. *Hesychium* quoque legens: γαργαλισμός· κνήσις
σώματος. pro κινήσις. Hoc tuearis ex *Plutarcho* T. II. p. 786. C. qui
voluptates ex virtute perceptas a multis intelligi negat: οὐ κνώσαι, οὐδὲ
θρύπτουσαι, ὥσπερ αἰ εἰς σάρκα λείπει καὶ προσηγεῖς γινόμεναι κινήσεις. In
nostro loco non agitur de titillatione qualicunque, sed de amoris signi-
ficationibus, inter quas est blanda vellicatio, κνίσμα. *Serato* Anth. Pal.
XII. 209. τὰ πρό ἔργου Παίγνια, πληκτισμοί, κνίσμα, φλιγμα, λόγος.
ἐρωτικά κνίσματα. *Basil.* Epist. VIII. Verbum κνίξασθαι in re amatoria
- 5 illustravit *T. H.* ad *Xen. Eph.* p. 256. | ἣ τι ἄλλο κλέμμα ἐρωτικὸν
furta Veneris et *furtivam Venerem* latinorum scriptorum comparavit
Trillerus, qui in *Aristaeneti* Ep. II. 22. scribi voluit: πρὸς κλέμμα σπαύ-
δοντα μοιγόν. ΣΧΗΝΕΙΔΗ. Perperam ille. Cf. *T. H.* in Addend. ad Pro-
6 pert. *Burm.* p. 948. | ἄγων τὸν θῆλυ. τὴν θῆλυ. *a.* θῆλυ. *M. V. m.* |
- 7 λοχῶν τε. λοχ' α ὦν. sic *b.* lacuna relicta. *Id.* εὐδὺ τοῦ κύρτου — φαῖης
ἂν τοὺς ἐραστὰς ἄγει. vulgatum εὐδὺς correxi cum *Wessel.* ad *Diodor.*
Tom. I p. 126, 31. et libro *Vind.* ἄγει deinceps a *Gud.* accipere non
dubitavi pro ἄγειν, ita ut φαῖης ἂν accipiamus pro *veluti, quasi.* Ita
c. 5. ἀπὸνήχεται δαιτυμόνας ὡς ἂν εἴποις ἀκλήτους ἐστιάσας. ΣΧΗΝ. εὐδὺ.
a. b. c. et *Exc.* Osanni. Infra II. 1. εὐδὺ τῆς Αἰγύπτου. II. 43. εὐδὺ τῶν
αἰμασιῶν. nec aliter IV. 6. V. 7. VII. 8. VII. 44. X. 37. XIV. 24. Cf.
9 *Kuhn.* ad V. H. IX. 18. — ἄγει habet *M. V. m. b. Exc.* Os. | γενο-

μένον ὀμοῦ τῆς κύρτω. Vid. ad IV. 36. ὀμοῦ τῆς θανάτω εἶναι. p. 86, 8. XIII. 14. ὀμοῦ τῆς ἀλλοσεῖσαι. — τὸν μὲν μόλιβδον. μόλιβδον ut supra V. m. — εἰς τὸ εἶσω. τὰ *Gud. Ex. Os.* | σὺν τῇ ὄρμιᾳ. vulgatum ὄρμη 10 sensu flagitante mutavi in ὄρμιᾳ. *Schn.* ὄρμιᾳ c. habet. *Oppian.* l. c. 95. νόος ἀσπαλιῆος Ἐν κύρτω κατέβηκεν ὀμοῦ λίνον ἠδὲ μόλιβδον. | ταύτην. 12 ταύταις. b. ταύτης. c.

CAP. III. ὁ κέφαλος. *Oppianus* de cestrei captura agens Hal. III. 13 482. ss. in iis, quae de continentia ejus habet (v. 523.) cum Aeliano facit. Cephalis similes esse ait cestreos *Ael.* XIII. 19. cf. XIV. 22. Veterum de hoc genere locos vid. ap. *Schn.* in Hist. litt. Pisc. p. 76. s. — ἐν τοῖς ἕλει. ἐν om. a. ἕλοι. m. ἕλη stagna marina interpretatur *Schn.* l. c. aut potius vada maris coenosa. Cf. *Pausan.* IV. 34. 1. | τῆς γὰρ 14 στρὸς κρατεῖν. *Philes* c. 75. hortatur homines, ut in capitonem intuentes discant γαστρὸς πονηρᾶς κρατεῖν. Quare hoc piscium genus δικαιοτάτον γένος ἄλμης vocat *Oppi.* Hal. I. 111. Cf. *Aristot.* H. A. VIII. 2. 5. | 16 τοὺς ἰχθύς. ἰχθύς. *M.* ἰχθύς. *V. m. a.* ἰχθύς. b. c. r. ἰχθύας. editt. | αὐ- 17 τοῦ προσάπτεται. ἀπτεται. a. ἀπτεται αὐτοῦ. b. | πρὶν ἢ διὰ τῆς οὐρᾶς 18 κινήσαι. πρὶν ἢ τῆς. *M. V. m. r.* πρὶν ἢ τῆς. b. πρὶν ἢ τῇ οὐρᾷ. *Cod. Bardonii* ap. Gron. Ob librorum consensum seclusi διὰ ut suspectum. Addi potuit praepositio, lectione τῇ οὐρᾷ in τῆς οὐρᾶς depravata. Saepissime enim τ̄ adscriptum in ζ̄ mutatum est. *Oppi.* l. c. v. 520. ἀλλ' ὅτε θαρσήσας πελάσῃ σχεδόν, οὐ μάλ' ἑτοίμως Ψαῦσε βορῆς, οὐρῇ δὲ πάρος μάλιστα ἐν ἔγειρων Ἄγκιστρον. | ἀνεχώρησεν. *M. m.* ἀνεχώρησε. editt. 19

CAP. IV. Ducta haec de anthia ex *Opp.* Hal. III. 323. cf. *Tzet.* Chil. IV. 126. v. 135. Artificium anthiae paulo aliter narrat *Plut.* Tom. II. p. 977. C. Vid. de hoc pisce *Schn.* Hist. litt. p. 81. ss. | τιμωρούσιν. 20 αἱ ἀνθίαι τιμ. r. — ὡς ἀνθρώποι. αἱ inserit a. | οὗς περ ἀνθίας. vulgo. οὗς- 21 περ οὖν ἀνθ. *M. V. m. a. b. c.* *Gud. Exc. Os.* in Auctar. Lex. Gr. p. 139. | πελαγίους. πλαγίους. a. | τούτων γούν. γὰρ *Schn.* in cur. sec. ex *Rehd.* 23 reposuit. In γούν omnes libri consentiunt; refertur ad prima capituli verba; ut mox l. 28. — ἕκαστοι. ἕκαστον. a. b. — ὅταν νοήσωσι. νοήσουσι. *V. m.* νοήσωσιν. c. — τεθαρῶσαι. r. | τὸν σύνομον. σύνομον. m. — προνέουσιν. προ- 24 νέουσιν. *Gud.* et Par. 1698. (cum Schol. προνέουσιν. ἦγον προπορεύονται, ἀπὸ τοῦ νέω τὸ κολυμβῶ.) probante *Osanno.* Auctar. p. 139. — εἶτα ἐς αὐτόν. sic *M. V. m. r.* εἰς. vulgo. | ἀπερὶδουσιν. *M. V. m. a.* ἀπερὶ- 25 δουσι. Vulgo. Vid. ad p. 3, 3. — ὠδούμενοι τῇ δυνάμει. πάσῃ τῇ δυνάμει, quod margini alleveram, *Schn.* probabat. Vulgata est pro τῇ ἑαυτῶν δυνάμει, ὅση δυνάμεις γε πάρεστι *Il.* 2. 293. unde brevius ὅση σοι δύναμις. *Eurip.* Troad. 1134. | κωλύουσιν ἔκαστοι. κρατούσιν. c. | Novum 26 27 hic caput incipiant cum titulo περὶ σιάρων c. r. et *Vind.* Ad rem cf. *Oppian.* Hal. IV. 40. *Plin.* XXXII. 2. *Plut.* de Sol. Anim. T. II. p. 977. C. E nostro repetiit *Philes* C. 74. *SCHNEIDER.* ἀγαθὸι τιμωροί. i. e. βοηθοί. *Aeschyl.* Agam. 497. Herodot. II. 141. αὐτὸς γὰρ οἱ πέμψεν τιμωρούς. *Ib.* VII. 171. οὐ φλαυροτάτους τιμωρούς. Vid. *Valck.* ad *Herod.* p. 584. 5. | προΐασι. *M. V. m. b.* *Gud.* προῖασι. a. In marg. Medic. τῆς ὀπῆς δη. et 28 in altera marg. ἤγ. εἰς τοὺς ὀμογενεῖς. πάρεισι. c. Vulgo προσΐασι. | ἕνα 29

- 31 σώσωσι τὸν ἡρημένον. σώσωσιν. *m.* τὸν ελλημένον. *c.* | ἀλλὰ ἤμαρτον. *M.*
V. m. r. c. ἀλλ' ἤμ. *vulg.* — τὸ δ' οὖν ἑαυτῶν. *Vid.* ad c. 9. p. 5, 28. —
- 2 τὸν κύρτον. κύρτον. *V. m.* — τὸν σάρον. τὸν *om. c.* — ἐμπεσῖν φασιν. 4
- 3 sic *M. V. m.* φασιν. *editt.* | τοὺς δ' ἀθηράτους. τοὺς δ' *om. Gud.* καὶ τοὺς
- 4 ἀθ. *r.* — ἐνδακεῖν. ἐνδακαῖς. *c.* | προαγαγεῖν. προάγειν. *r.* — εἰ δὲ ἐξῆα.
καὶ vulgo additum post δὲ omisi cum *Gud.* et *Rehd.* SCHN. καὶ omittit
etiam *M. V. m. Exc. Os.* — κατὰ τὸ στόμα. τὸ seclusi omissum in *G.* et
- 5 *Rehd.* SCHN. Optimi libri tumentur articulum. | αὐτῶν τις ὁ ἐξω τὴν οὐ-
ράν παρῶρεξεν. παρῶρυξεν. *V. m.* παρῶρυσεν. *r.* ὄρεξεν. *Exc. Os.* Haereo
in iis, quae praecedunt. Requiritur: τῶν ἐξω τις. quare suspicor, legen-
dum esse: κατὰ τὸ στόμα, τῶν τις οἱ ἐξω. *unus eorum qui extra sunt ei*
caudam porrigit. Eodem ordine IV. 1. τῶν οὖν τις πολεμίων. *Ael. V.*
H. X. 11. τῶν τις ἀχθόμενον αὐτῷ κατεκερτόμει. Frequens haec structura
ap. *Herodotum*, ubi vid. *Valcken.* VIII. 90. p. 660, 21. *Schaefer* ad *Lon-*
gum p. 363. | ὁ δὲ περιχανών. καὶ post δὲ inserit *Gud.* — ἡκόλουθησιν.
ἡκολούθει. *r.* De hac re *Oppi.* Hal. IV. 58. καὶ πού τις ἐτὴν ὄρεξε διασχωῶν
Οὐρήν, ἤνυτε χεῖρα, λαβεῖν ἔντοσθεν ἑταίρω. Αὐτὰρ ὁ δάξ μὲν ἔρισεν,
ὁ δ' ἔσπασεν ἄϊδος ἐξω. cf. *Ovid.* Hal. v. 15. | *Ib.* οὔτοι μὲν δῆ. δῆ *om.*
V. m. — ὡς ἄνθρωποι. ὡς οἱ ἄν. *a. b.* Libros ὡς ἄνθρωποι offerre, malim.
V. 48. ἐμοὶ δὲ ἀσχοιστεν δοκεῖ, ὡς ἄνθρωποι. Cf. III. 46. IV. 43. X. 61.
XI. 14. Supra, initio cap. ὡς ἄνθρωποι πιστοὶ et VIII. 15. πᾶν τὸ βλάπτων
φρέγγοντες, ὡς ἄνθρωποι φρόνιμοι, οἱ ἐλέφαντες. addito epitheto, quod h.
71. deest, comparatio absolvitur. | πεφυκότες. natura magistra usi.
- 8 CAP. V. ὁ ἰχθύς ὁ τρώκτης. quem *Aristotel.* H. A. IX. 25, 5. et *Op-*
pian. Hal. III. 144. *amiam* vocant piscem, *Aelianus* τρώκτην nominavit.
Hunc imitatur *Philes* c. 73. *Rondeletus* primus comparavit cum Hispano-
rum Biza, quem scombrum *amiam* Lin. interpretatur. SCHN. Cf. *Eund.* Hist.
litt. Pisc. p. 66. s. Excitavit *Gronov.* locum *Eustathii* ad Od. ξ. v. 289.
p. 69. ed. Lips. τὸν δ' αὐτὸν φοίνικα καὶ ὀμωνώμως ἰχθύϊ τῷ παρ' Ἀλιανῶ
- 8 τρώκτην καλεῖ, ὃ ἐστὶ φάγον, φιλοκερδῆ — ἐκ παντός ἐδέλοντα τρώγειν. |
κατηγορεῖ. κατηγορεῖν. *a.* *Herodoteum.* III. 115. τοῦτο μὲν γὰρ ὁ Ἡριδανός
αὐτὸ κατηγορεῖ τὸ ὄνομα ὡς ἐστὶ Ἑλληνικόν. *Oppian.* Cyn. II. 293. de cer-
vis, quibus nomen εὐρυκερώτες: πάντ' ἑλαφοὶ τελέδουσι, φύσιν κεράων δ'
ἐφύπερθεν, ὄψην τοῦνομα θηροὶ κατ' ἡγορεῖετ, φορέουσι. Vim verbi il-
lustravit *Wytenb.* ad *Phaedon.* p. 184. Nomen hunc piscem habere ab
eo quod facit, dicit etiam *Phil.* l. c. v. 7. καὶ γὰρ ἔχει τὴν κλήσιν ἐκ
- 10 τῶν τραυμάτων. ubi *Pauw* τραυμάτων malit. | καὶ πολλοί. καὶ *om. m.* —
καὶ πᾶν τὸ ἐμπεσόν. hoc ordine *M. V. m. b. c.* καὶ τὸ ἐμπεσόν πᾶν. *editt.* |
- 11 οὐκοῦν ἀλοῦς. οὐκ οὖν. *M. V.* — ἐς τὸ ἔμπαλιν. *M. V. m.* εἰς. *editt.* |
- 12 13 ἀλλὰ ὠδεῖται. *M. V. m. b. c.* ἀλλ' ὠδ. *editt.* | ἀποθερῖσαι. infra II. 10. ἀπο-
θῖσαι. *Sorh.* Aj. 237. γλώσσαν ἄκραν ῥιπτεῖ θερῖσαι. *Anth.* Pal. IX. 451.
γλώσσαν ἐμὴν ἐθέρισσε. *Anacr.* Od. XII. 5. τὴν γλώσσαν, ὡς ὁ *Τηρέυς*
- 13 ἐκεῖνος, ἐκθερῖξω; | σοφίζονται τὰ ἐναντία. *M. V. m. c.* τάναντία. *editt.* |
- 14 λαβὰς — μακράς. *Oppi.* l. c. 147. τοῦνεκα τῆσιν ἐχαλκίωσαν; ἀλῆτες *Καν-*
15 λὸν ἐπ' ἀγκίστροφ δολιχώτερον, ἄρκος ὀδόντων. | ἀλτικός. ἀλῆτικός. sic *M.* |
- 16 τὴν τρίχα. τρίχαν. *V. m.* Sic fuit etiam in *M.* sed ὄν *erasum.* cf. ad c. 30.
18 p. 15, 1. et ad VI. 24. p. 135, 19. | τὴν σύννομον. σύννομον. *m.* — τοῖς
19 δελφῖσιν. δελφῖσιν. *V. m.* | ἓνα ἀποκριθέντα. eadem narrat *Oppi.* Hal. II.

560. ss. non multum abludit narratio de cervo a serpentibus petito Cyneg. II. 255. a. | Ἰσασι γάρ. γάρ om. b. | ὅτι τῶν. ὅτι om. a. — δηγμάτων 20 οὐ βραδύμως ἐπάλει. ἐπάλειν. a. b. Herodotus III. 29. ταυτοῖσι τοῖσι γίνονται, ἔλαιμοί τε καὶ σαρκώδεις, καὶ ἐπαίοντες σιδηρίων; Aelian. I. 57. de Psyllis: οὕτε αὐτοὶ δακόντων ἐπαίουσι τῶν δηγμάτων. II. 53. apes Scythicas ἐπάλειν τοῦ κρύους οὐδέν. IV. 33. de chamaeleonte: στερεὰν γὰρ τὴν φορὴν ἔχει, καὶ ἐπάει τῶν ἐκείνου ὀδόντων οὐδέν. οὐ βραδύμως ἐπάει. Vid. ad Prooem. p. 1, 11. In Fragm. V. τιμωροῦντος. ὁ δὲ οὐκ ἤκουσε βραδύμως τὰ λεχθέντα. Philostr. Vit. Apoll. V. 7. βραδύμως δὲ ἤκρω. | ἔχονται 22 αὐτοῦ. οὗτοι a. b. — Μοχ κιβιστῶν. c. | δῆλός ἐστιν. M. V. m. ἐστι. 23 editt. | ἀπριξέ ἄπριξέ V. m. — πηδώντος. πηδόντο. b. Mire haec expres- 24 sit Philes I. c. 18. ὁ δὲ σπαρχαῖος ταῖς τομαῖς ἀνεβράγη, καὶ διάρως οὐκ ἐξ ἀνάγκης εὐρέθη, Ἀρησῆς κρεμαστούς τῆς τροφῆς συνεξάρας. | ἀλλὰ ἐσθίουσι M. V. m. b. c. ἀλλ' ἐσθ. editt. Vid. p. 3, 31. | τοῦτο ὅτι ἂν 26 27 ἕκαστος μέρος. sic M. b. τούτο. V. m. τούτων. editt. Pronomen demonstrativum referendum ad ἔχων ἀπαλλάττεται, quae verba illud commodius praecederet. — ἐκτραγή. ἐκτραγή. M. ἐκτραγή. V. m. tamquam a Verbo τραγεῖν. quod habet Suidas. | δαιτυμόνας ἀκλήτους. Plat. Conv. p. 174. B. 28 ἴνα ἄκλιτος ἐπὶ δεῖπνον. Infra II. 1. de gruibus: τράπεζαν, ὡς ἂν εἴποις, ἀφρονον τὴν ἐν ταῖς ἀρούραις εὐρόντες, εἶτα ἄκλιτοι ξενίων μεταλαγχάνουσι. IX. 17. ἄκλιτος ξένη. XIII. 6. λείψανα ἀπολεφθέντα ὑπὸ τοῦ ἀκλήτου δαιτυμόνος.

CAP. VI. Γλαύκης. Vid. infra V. 29. VIII, 11. SCEN. Eadem hi- 30 storia est in V. H. IX. 39. ubi Periz. et Scheffer. Commemoratur tamquam notissima ap. Plut. T. II. 972. F. cf. Schol. Theocr. Id. IV. 31. | οὐ κίνα. inserui φασίν ad structuram et sensum necessarium. SCEN. Imi- 31 tari non sum ausus; verbum dicendi suppleas ex ἀκούω. Similiter in Fragm. V. ἀπανάγκο. ἔξεσε ζῶν κακοῖς θηρίοις, οἱ μὲν εὐλαῖς, οἱ δέ, ὅτι οὐ ταύταις, φθειροί γε μήν. Cf. Joach. Kuhn ad Var. Hist. VIII. 19. ὅτι καὶ βρωμὸς ἀπὸ Ἰσταται, καὶ ἐπιγέγραπται, οἱ μὲν, Νού, οἱ δέ, Ἀληθίας. ut correxit Coraës, suppleas φασί. Infra XV. 25. p. 349, 19. Ges- 32 ner. post ἐγκύμονας γίνεσθαι verbum dicendi excidisse censet. Non infrequens apud Herodotum hic infinitivi usus, quem ellipticum dicas. — κίνα. κίνα. c. — Μοχ χήνα. a. | ἐν Σόλοις. vid. Var. Hist. IX. 39. — 32 κολούος. vid. infra XII. 37.

5 CAP. VII. Hoc caput in c et Vind. cum superiore cohaeret. — θῶα 3 Aristot. H. A. IX. 31. 4. φιλόανθρωποι δ' εἰσὶν οἱ θῶες, καὶ οὐτ' ἀδικοῦσι τοὺς ἀνθρώπους, οὕτε φοβούνται σφόδρα. Cf. infra XII. 28. Comparant cum Persarum Shakal. SCENKIDEA. Aelianum expressit Philes c. 50. Vid. de thoe Bochart. Hieroz. Tom. I. 3. c. 12. Millin de Grandmaison Journ. de Phys. an. 1787. Decbr. no. 5. Fabulae de hac fera cohaerere videntur cum Aegyptiorum religionibus. Cf. Creuzer. Comm. Herod. p. 163. | περι- 4 τύχη. περιτυγχάνει cod. Bardou. ap. Gron. | τὸ τηναῦτα. τῷ. Gud. et 6 Exc. Os. — ἐκτρέπεται αὐτὸν οἶον αἰδούμενος. hoc recepi ex Exc. Os. pro ἐντρέπεται, quod cum αἰδούμενος conjunctum tautologum est. Sunt enim haec synonyma. Plut. T. II. p. 237. D. de Lacedaemoniis: καὶ τοὺς νέους δὲ οὐ μόνον τοὺς ἰδίους ἀιδεῖσθαι πατέρας, ἀλλὰ πάντας τοὺς πρε- 33 σβυτέρους ἐν τρέπεσθαι, ὀδῶν ὑποχωροῦντας. Tum in illa lectione de-

sideratur disertā significatio actionis cujusdam, qua illa fera reverentiam hominum declaret. Quae est manifestissima in ἐκτρέπονται, *de via decedunt*, quod fit honoris causa. De Lacedaemoniis *Herodot.* II. 80. οἱ νεώτεροι αὐτῶν τοῖσι πρεσβυτέροισι συντυγχάνοντες, εἰκουσι τῆς οδοῦ καὶ ἐκτρέπονται. quod αἰδοῖ τοῦ χρόνου fieri, dicit *Ael.* VI. 61. p. 150, 9. Idem fit interdum ab evitantibus. *Lucian.* *Timo.* c. 5. ἦν που καὶ δῶα βαδίζων ἐντύχω τινα αὐτῶν — παρέρχονται — οἱ δὲ καὶ πόρρωθεν ἰδόντες ἐκτρέπονται. ubi *Hemsterhus.* excitat *Philonem*: παρθένοι δι' αἰδῶ τὰς ἀνδρῶν ὄψεις ἐκτρέπομεναί.

- CAP. VIII. Cohaeret hoc cap. cum praedente in *V. m. Vind. c.* Historiam ex *Aeliano* duxit *Tzetz.* *Chil.* IV. 131. v. 253. | Νυκτας δὲ δὲ om. r. ubi mox κυνηγούντων. — φερόμενος. citato cursu actus in fera 10 persequenda, puta. | κυζόμενοι. κυζόμενοι. r. Sic infra X. 21. κυζομένους. XI. 14. παιδίου κυζομένον. *Suid.* κυζόμενον. στένοντα. ubi κυζομένων αὐτῶν. Altera forma *Ael.* ntitur VII. 40. κυζωμένου. Ap. *Philostr.* in Prooem. Heroic. p. 662. προσκυζόμενος. *Vit.* *Apoll.* V. 24. p. 226. προσκυζᾶτο. κυζει habet *Oppi.* *Cyn.* I. 506. κυζούμενα *Arist.* *Vesp.* 977. κυζούνται τέκνα *Theocr.* Id. II. 109. *Soph.* Phrixo in Etym. *Gud.* p. 330. 43. κυνηδὸν ὡς κυζούμενοι. Inter has tres formas libri fluctuant in *Oedip.* *Col.* v. 1571. | τοὺς παριόντας. παρόντας. *M. V. m.* Eadem permutatione VI. 6. p. 127, 6. Sic etiam *Tzetz.* l. c. ἱμάτιον δάκνοντες ἡρέμα τοὺς παρόντας. Lectionem editionum et reliquorum librorum, rei multo magis consentaneam, expressit *Gill. praetereuntes leniter et sensim* 12 *morsu vestium astrahabant.* | ἱματίων. ἱματίων. m. — εἶτα ἔλκοντες ἐπὶ τὸ πάδος. ἔλκον e *Rehd.* correxi. *Schn.* ἔλκουσιν. *Exc. Os.* in marg. ἤγουν ἔλκοντες. quae lectiones Epitomatoribus debentur, non *Aeliano*. Verum rectius illi scripsissent παρεκάλουν. Participia pendent a διέτριβον. *Tzetz.* cum Epitomatoribus facit l. c. ἔλκον ἐπὶ τὴν κάμνον δεικνύοντες τὸ πάδος. Perperam *Trillerus* ap. *Gronov.* πάδος mutat in βάδος, camini *profunditatem* hoc vocabulo significari existimans. | οἱ κύνας γενέσθαι. r. quod recepit *Schn.* in cur. sec. Minima est auctoritas illius libri, reliquos refragantibus; nec mutatione opus est, quum praesertim in tali nominis repetitione *Aelianus* sibi placeat. Infra c. 59. ἀτὰρ οὖν καὶ πρὸς Λύσανδρον τὸν Λακεδαιμόνιον, ὅτε ἦλθε πρὸς τὸν Κύρον ὁ Λύσανδρος. VIII. 15. οὐκοῦν οἱ ἐλέφαντες ἐκόντες εἶναι οὐ προσίασι τῆδε τῆ ἀρούρα, ἀλλ' ἀποστρέφονται — πᾶν τὸ βλέπτον φεύγοντες — οἱ ἐλέφαντες. XVII. 1. p. 374, 9. Var. *Hist.* IX. 1. τούτῳ καὶ Σιμωνίδης συνεβίωσε, καὶ οὐκ ὤκησέ γε Σιμωνίδης. et 14 sic saepius. | καὶ γοῦν. Infra c. 42. καὶ οὐρατάτους γοῦν ἰδεῖν ἔξει τοὺς ὀφθαλμούς. *Lucian.* D. D. XV. 2. καὶ δύο γοῦν. ubi *Schaefer.* ad *Plut.* *Vit. T. V.* p. 3. copulam delet. εἰς ὄρων τὸ γινόμενον. hoc recepit *Schn.* in cur. sec. ex *Gud. Rehd. Aug.* γινόμενον. *Exc. Os.* τὸ γενόμενον. edit. cum libris nostris. Videbat ille, nescio quis, non quod factum erat (nam re ipsa visa, suspicioni non erat locus), sed quae canes agebant. Recte *Gillius*: unus igitur videns hoc idem, suspicatus est id quod erat. — 15 ὑπάπτεισε. ὑποπτέουσι. a. c. | καταφλεχθέντα. καταφλεγέντα. r. post hoc verbum in *V.* repetita verba ἐν τῇ κάμνω, sed recentiore atramento deleta. — ἐκ τῶν λειψάνων. καὶ a. superscriptum ab al. manu ἐκ. — συμβαλῶν. *M. V. m. r. Gud.* συμβάλλων edit. — τὸ γενόμενον. γινόμενον. a.

CAP. IX. ὁ κηφήν. Fons narrationis *Aristot.* H. A. IX. 27, 9 18 (p. 288. ed. Bekk.) τοῦ δὲ φωρὸς καὶ κηφήνος γενομένων οὐδὲν ἔστιν ἔργον, τὰ δὲ τῶν ἄλλων βλάπτουσι. ἀλισκόμενοι δὲ θνησκουσιν ὑπὸ τῶν χρηστῶν μελιττῶν. — γεννώμενός. Vid. infra ad c. 16. p. 9, 17. γινόμενος editt.

γεννώμενος. *V.* sed o in ω correctum. γινόμενος. *m.* ipsum γεννώμενος videtur esse in *M.* Hoc vertit *Gillius*: *fucus qui inter apes nascitur.* | ἀν-19 θρηνηίους. *Med.* et cod. *Bard.* quam vocem conjectura adsecutus fuit *Pauw* in not. ad *Phil.* v. 7. p. 86. *Hesych.* ἀνθρηνηίον. τὸ τῶν μελισσῶν πλάσμα. Vid. *Suid.* in Ἀνθρηνη. *Græc.* ἐν τοῖς θρηνηίοις. editt. ante *Gr.* ἀθρηνηίους. *alter Gesn. Vindob.* 7. *V. m.* (in Mon. ὦ superscriptum manu *Ign. Hardt.*) Formam ἀθρηνηίον damnat *Schn.* in *Lex.* — *Philostr. Jun.* *Imagg.* c. XIII. Μουσῶν εὐκόλων ἀνθρηνηίον. ubi vid. p. 662. s. ἀνθρηνηιώδης καὶ καλύπορος. *Plut.* T. II. p. 916. E. | παραφυλάξη. παραφυλάξις. *b.* — τὰς μελιττας. 20 μελισσας. *V. m. Exc. Os.* | καὶ λυμáινεται τοῖς σάμβλοισι. *M. V. m. Gud.* 21 *Bard.* ed. Gron. τοὺς σάμβλους. *a. b. c.* ed. *Gesn. Vind.* 7. Utrumque usurpavit *Ael.* *Mox* c. 10. λυμáινονται τοῖς κηρήοις. X. 16. λυμáινονται τὰ λήϊα. *Cf.* ad VII. 10. p. 159, 22. — τοῦτο ἐκεῖναι. ταῦτα. *Gud. Exc. Os.* | ὅταν ἴδωσι. ἔλωσι. *b. a.* quod verbo ἔλλογῶσιν fortasse magis convenit. *Cf.* 23 *Herodot.* VI. 37. et 87. In idem incidit *Meinekii* acumen. *Mich. Glyc.* *Ann.* I. p. 45. D. αἱ μέλισσαι τοὺς κηφήνας ἐφάπαξ καταλαβοῦσαι, πεφεισμένως (vulg. πεφεισμένους) τύπτουσι καὶ ἀπολύουσι· εἰ δὲ καὶ αὐτίς αὐτοὺς κατάσχωσι, νεκροὺς ἐργάζονται. Etiam *Philes* l. c. v. 16. καὶ συλλαβοῦσα τῆς τρύγης τὴν ἐργάτιν. favet lectioni ἔλωσι. *Gillius* ἴδωσι expressit: *quam viderint furem.* | παλοῦσι αὐτὸν. αὐτοῦ. *a.* II. 40. παλεῖ 24 γὰρ τοῖς πετεροῖς αὐτὸν — καὶ ἐπατίθῃσιν οἱ πεφεισμένως τὴν δίκην. *Cf.* VI. 17. p. 132, 13. | τοῖς πετεροῖς junge cum παλοῦσιν. τοῖς γὰρ πτεροῖς πα- 24 σασα. *Philes.* — ἐκβάλλουσι φυγάδα εἶναι. *Demosth.* c. *Mid.* p. 562. ὑμέτεροι πρόγονοι οὐδένοδς τούτων αὐτῶ συνεχώρησαν ὑβρῖζειν αὐτούς, ἀλλὰ ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον. in qua abundantia haerebat *Spald.* *Plato* de *Rep.* VIII. p. 560. D. καὶ τὴν αἰδῶ ὠδοῦσιν ἀτίμως ἔξω φυγάδα. ubi vid. *Stallb.* p. 208. Additum εἶναι *Herodotei* est usus. *Herod.* V. 25. Ὅταντα ἀποδέξας στρατηγὸν εἶναι. et ὁ *Καμβύσης* ἀπέδεξε δικαστὴν εἶναι. | ὁ δὲ οὐδ' 25 οὕτως πεπαλδεύεται οὕτω. *c.* et *Exc. Os.* οὕτως. *Gud.* ὁ δὲ οὕτως πεπ. *M. V. m.* omisso οὐδέ, quod post ὁ δὲ facile potuit excidere; quamquam non male haberet: ὁ δὲ οὕτω πεπαλδεύεται *iste vero non ob id corrigitur.* *Gill.* | δύο κακῶ. editt. *Scr.* δύο. δύο κακῶ *c.* *Infra* c. 18. ἔνα μὴ γένηται οἱ δύο 26 κακῶ. | ἑαυτὸν ἀποκρύπτει. αὐτὸν ἀπο. . *a.* lacuna relicta pro κρύπτει. In 27 marg. διώκουσιν. ἑαυτὸν ἀποβαλῶν. *b.* ὅταν post εἶτα om. *Gud.* De fucis conf. *Hesiod.* *Theog.* 594—599. | ὁ δὲ ὠσάμενος. *M. V. m. a. b. c.* 28 *Gud. Exc. Os.* ὄδε. editt. quod servari poterat h. l. nisi obstarent libri, et usus scriptoris, qui in talibus δέ ponere solet. Vid. ad p. 2, 2. — τὸ ἑαυτοῦ δρᾶ. supra c. 4. τὸ δ' οὖν ἑαυτῶν πεποιθήσασιν. *Herodot.* VI. 94. ὁ δὲ Πέρσης τὸ ἑαυτοῦ ἐποίησε. Vid. *C. F. Hermann* ad *Lucian.* de *Hist.* scr. p. 330. s. In bonam partem etiam tranquillī dicuntur τὰ ἑαυτῶν πράττειν. *Cf. Stallb.* ad *Platon.* *Rompl.* VIII. p. 182. | κερατῶν ἐκείνος 29 *M.* et plurimi libri. ἐκείνον. editt. ante Gron. Pronomen eleganter abundans omittit *c.* *Xen.* *Cyrop.* I. 4. 19. οἱ ἦν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν,

ὑποτεμούνται πάλιν ἡμᾶς ἐκεῖνοι. Frequens hoc etiam in αὐτός. Vid. VII. 41. XV. 22.

- 1 περιτύχουσιν. περιτύχουσι. *V. m.* οὐκέτι. *M. V. m. a. b. c.* οὐκέτι. 6
 editt. Illam scripturam semper secutus sum. Vid. Praef. ad Anth. Pal.
 2 Tom. I. p. XXVII. *Elmsley.* ad Mede. v. 407. | οὐδ' ὄσον εἰς φυγὴν
 τρέψαι. *M. V. m. cod. Bard. Gud. Vind.* 7. οὐδ' ὄς εἰς. *b.* οὐδ' ὡς
 εἰς editt. ante Gron. qui comparat XIII. 1. ὄσον οὐ προδηλώσαι. Var. Hist.
 III. 9. ὄσον ἐνθουσιᾶν. XIII. 1. ὄσον τεκμήρασθαι. Vid. ad *Philostr.* Imagg.
 3 p. 375. — τρέψαι τρέφεται ἢ τρέφουσαι corr. Gesner. | ἀλλὰ εὖ μάλα.
 5 *M. V. m. a. Exc.* Os. ἀλλ' εὖ editt. — διαλοῶσι λεῶσι *c.* | ἀδηφαγίας
Exc. Os. ἀδδηφαγίας. editt. et plurimi, ut videtur, libri, qui alibi ἀδη —
 exhibent. Vid. VI. 18. p. 132, 19. — ἔτισιν. *V. m.* ἔτισσι. editt. — με-
 λισσοῦργοι. μελισσοῦργοι. *m.*
 CAP. X. Argumentum hinc transtulit *Philes* c. 29. Compara *Aristot.*
 H. A. IX. 11. [IX. 27, 5. p. 460. Schn.] *Antig. Car.* c. 58. *Virg.* Georg. IV.
 255. SCHNEIDER. Adde *Tzetz.* Chil. VIII. 207. v. 537 — 547. et 801 — 806. |
 7 εἰσι δέ τινες. τινες om. *Gud.* — ἀργοὶ μελιτται. *M. V. m. Bard.* ἀργαί
 editt. ante Gron. *a. b. Exc.* Os. Duo haec vocabula om. *c.* ἀργοὶ pro-
 9 bat *Koen.* ad *Gregor.* p. 63. Cf. *Boisson.* ad *Phil.* Her. p. 295. | οὐδὲ
 ἐπιβουλεύουσι. *M. V. m. Exc.* Os. οὐδ' ἐπιβ. editt. — ἀλλὰ τρέφονται καὶ
 interponit *Vind.* 7. — καὶ αὐταί. *M. V. m. a. Gud.* αὐταὶ editt. — σύν-
 11 12 νομαί. *a.* | καὶ εἰσιν. καὶ εἰσίν. editt. εἰσι. *V. m.* | τὴν τοῦ μελιτος. *b. c.*
 13 Vulgo τὴν abest. | αἱ μὲν γὰρ. *M.* cum reliquis libris. οἱ μὲν editt. ante
 Gron. *Mich. Glyc.* Ann. p. 46. A. καὶ αἱ μὲν αὐτῶν τῷ βασιλεῖ δορυφο-
 ροῦσιν, αἱ δὲ νυκτὸς ἐπαγρυπνοῦσι φυλακῆς χάριν, διὰ τὸ τὰς κοπιώσας
 τότε ἀναπαύεσθαι· τῶν δὲ ἔργον ἐστὶ τὸ τὰς νεκρὰς ἀποκομίζειν ἔξωθεν. |
 14 ἀπὲρ οὖν αἱ πρεσβ. καὶ αὐταί τῷ βασ. παραμ. *M. m. a. b. c.* pro καὶ
 αὐταί. Verba αἱ πρεσβύτεραι glossatoris esse suspicatur *Abr.* ad *Aeschyl.*
 T. II. p. 425. mihi videntur perspicuitatis causa a scriptore addita; ut
 mox τῶν ἀτέχνων. — καὶ αὐταί. et hae quoque praeter τὰς ἀργούς, quae
 domesticis officiis vacant, dum seniores regem circumdant. — ἐς τὴν
 16 δορυφορίαν. καὶ εἰς. editt. ἐς. *M. V. m.* δορυφορίαν. *V. m.* | ἀτέχνων.
 19 ἀτέχνων. *c.* | οὐκ ἀνέχονται. οὐκὰν ἔχονται. *V.* οὐκ ἂν ἔχονται. *m.* De
 apibus *Virgil.* Georg. IV. 255. *tum corpora luce carentum Exportant te-*
ctis, et tristia funera ducunt. Vid. *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 104. |
 19 ἀλλὰ καὶ. *Gillius* legit ἄλλαι δὲ. *Gess.* Hoc *Schn.* ed. exhibet. ἄλλαι καὶ
 Idem in cur. sec. *Philes:* ἄλλη δὲ τις ἄγρυπνον εἰσφέρει πόνον Τῆ τῆς
 φυλακῆς ἀκριβεῖ παραστάσει. Post verba parenthetica δεῖ — μελιτται
 oratio recte videtur continuari per ἀλλὰ καὶ. Vim harum conjunctionum
 20 illustrat *Fritsch.* ad *Dial. Luciani* p. 4. s. | ὥσπερ οὖν. *M. V. m.*
 ὥσπερ οὖν. editt. hoc loco. ἐκεῖναί γε. sic in fine X. 19. θαυμαστῆ τινι
 φύσει προμαντευόμενοι ἐκεῖνοί γε. VI. 60. πεφροντικότες οὐδὲν ἐκεῖνοί γε.
 et sic saepius.

CAP. XI. De argumento compara *Aristot.* H. A. IX. 27, 25. *Plin.*
 22 XI. 10. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* Tom. IV. p. 218. διαγνώη τις.
 23 τίς. *V. m. a. M.* | αἱ μὲν αὐτοτετεῖς. *M. V. m.* αὐτοτέεις. editt. *Infra* c. 59.
 p. 27, 15. αἱ δὲ νεώταται καὶ αὐτοτετεῖς. *Theophr.* H. Pl. 3, 7, 1. αὐτο-
 τετεῖς αὐαίνονται. — στυλναὶ τέ εἰσιν. τε εἰσίν. *V. m.* εἰσι editt. — διατῶ τὴν.

om. *V. m.* ut mox verba καὶ ἄψασθαι lacuna relicta, quam in *Mon.* explevit Ign. Hardt. | καὶ ἄψασθαι καὶ προσψαῦσαι cod. *Bard.* ap. Gron. | 24

σ

ῥυσαὶ δὲ. *V. m.* et editt. ῥυσαὶ. *M.* sed σ al. man. superscripsit. ῥυσαὶ 25
cod. *Bard.* unde sic ed. Schn. pr. Vid. Not. cr. ad Anth. Pal. p. 60. et
137. *Aristot.* l. c. αὶ μὲν πρεσβύτεραι εἰσω ἐργάζονται καὶ δασεῖαι εἰσιν
διὰ τὸ εἰσω μένειν. | ὥστε καὶ ὑετῶν. καὶ om. *V. m. M.* Tuentur reliqui 28
libri. ὑετῶν omnes. ὑετὸν. ed. Gesn. *Aeli.* ap. *Suid.* ἤξομεν. λάβρους κα-
ταντλεῖν ὑετῶν. ὑετοὶ ῥαγδαῖοι καὶ βλαῖοι. *Lucian.* Tim. c. 35. Cf. *Philen*
c. 29. v. 20. | ἦ καὶ ἀμφοτέρα καὶ om. *V. m. b.* Iidem libri ἀμφοτέρα 29
pro ἀμφοτέρον editionum. Paris. c. sic habet: ὅταν τούτων τὸ ἕτερον ἦ,
καὶ ἀμφοτέρα, συμβ. — συμβάλλωσιν. *M. V. m. b.* συμβάλωσιν. edita. |
ἐπὶ μῆκιστον. junctim ἐπιμῆκιστον. *M.* — τὴν πτῆσιν. πτῆσιν. *m.* τὴν ὁδὸν 30
πτῆσιν. *b.* | τοῖς σμήνεσι. μήνεσι. *V. m. a.* — καὶ οἰκνεῖ περιδουροῦσιν. περι- 31
αδύρουσι *circumcludunt.* Gesn. *Med.* et cod. *Bard.* περιδουροῦσιν. quo-
modo hic legendum conjecerant avus, et *Pauw.* ad *Phil.* c. 35. v. 30.
Heysch. περιδουρεῖν. τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἴστασθαι. Γρακον. περιδουροῦσιν
M. V. m. Gud. In edit. Gron. Londin. contra editoris mentem excusum
περιαδουροῦσιν. ut habet *a.* περιαδουροῦσιν. *c.* περιαδουροῦσαι *Vind.* 7. Vid.
infra ad c. XIV. p. 8, 20. *Philes:* πάλιν θυραλεῖ συντεμοῦσα τὸν δρό-
μον. | οἱ μελιττουργοὶ articulum addidi cum *Schneidero*, ex *M. V. m.* 32
a. Vind. 7. cod. *Bard.* μελιττουργοὶ. *Gud.* Vid. infra c. 58. p. 25, 20.

7 δὲ ἄρα δὲ om. *b.* ἄρα. om. *V. m.* — τὸ κρύος. τὸ atramento inductum 1

αὶ

in *V.* om. *m.* | ἐναντῖαι. ἐναντῖαι *m.* | βραχέϊαν λίθον. τραχέϊαν. 2 3
a. b. Cf. IX. 24. p. 204, 30. βραχύς pro μικρός (Var. Hist. I. 1. τῷ με-
ζονι ὁ βραχύτερος αἰλός) non apud recentiores tantum. Vid. *Goeller.* ad
Thucyd. II. 22. βραχύς λίθος et βραχὺ βουκόλιον *Polemo* in Anth. Pal.
IX. 746. Κλεόδημος ἐστὶ βραχύς. Ib. XI. 40. p. 331. Cf. infra p. 10, 29. |
ἔρμα. ἔρμα. *V. m. Aristot.* H. A. IX. 27, 21. ὅταν δ' ἄνεμος ἦ μέγας, 5
φέρουσι λίθον ἐφ' ἑαυταῖς ἔρμα πρὸς τὸ πνεῦμα. Vid. V. 13. p. 105, 1. de
gruibus II. 1. p. 28, 4. *Virg.* Georg. IV. 194. et saepe lapillos, *Ue*
cymbae instabiles fluctu jactante saburram, Tollunt. | τὰ τε ἄλλα, καὶ 6
ἕνα. rectius virgula delebitur, ut etiam in Var. Hist. XIII. 1. p. 167. Cor.
δεινὴ δὲ ἦν ἐντυχεῖν τὰ τε ἄλλα καὶ τῷ σπανίῳ. Recte scribitur in *Plat.*
Phaedr. p. 257. A. τὰ τε ἄλλα καὶ τοῖς ὀνόμασιν. Vid. infra IV. 1. p. 72,
13. | ἡ αὔρα. αὔρα. *M. m. V. c.* 7

CAP. XII. Eadem *Oppian.* Hal. IV. 128. ex uno eodemque auctore
trahit; *Aristoteles* vero simpliciter de mugilibus H. A. V. 4. 6. ex quo
Plin. IX. 17. s. 26. Tarenti cephalos ita capi testatur *Belisarius* ap.
Gesner. Hist. Aqu. p. 658. Hodie in Dalmatia autumno mugiles cephalo
magna capiuntur copia, teste *Fortis* Itin. Dalm. II. p. 176. *Maggini*
Italio, *chiffle* piscatoribus Dalmaticis audiunt. Tempore coitus pluviis
aut borea increbrescente ad os Naronis fluvii congregati retibus capiuntur;
fiunt exinde ἐπὶ τάρχη, quae hodie *bottarghe* dicunt. *Σκηκεῖδα.* Cf. *Eund.*
de cestreo totoque mugilum genere disputantem in Hist. litt. Pisc. p. 69.
ss. | Ἐρωτος. κρώτος. *c.* et ἕγων *idem.* — μηδὲ τοῦς. μὴ δὲ. *b. c.* | 8
καὶ κάτω τῆς θαλάσσης. vulgo κατά. Antequam *Mon.* scripturam κάτω 9

- cognitam habuissem, verba καὶ κατὰ delenda censebam. SCHNEIDER. κάτῃ. *M. V. m. a. b. c.* De Amore Oppi. Hal. IV. 34. οὐ δῆρας ἀνάθειαι, οὐδ' ὄσα βόσκει Ἄηρ ἀτρύγετος, νεάτης δ' ὑπὸ κεύθει λιμνης Δύνεις. Cf. *Er-13 furd.* ad *Sophocl. Antig.* 781. | κατεγνώκότες. καὶ ἔγνοκότες. *V. m.* — 15 ἀλοκονται et mox ἀλώσεως. *m.* | τὸ ἐς τὰ ἀφροδίσια. *M. V. m.* εἰς 16 editt. — κατηγορεῖ. Vid. supra c. 5. p. 4, 8. | θηράσας ἀνὴρ ἀλιεύς. ἀνὴρ δικτυεύς θηράσας. *r.* qui ab his inde verbis hoc cap. excerpsit cum
- 17 18 titulo: περὶ κεφάλου θήλεος. | θήλυν. θήλυν. *V. m. a.* | κατὰ τῆς ἡόνος. novissimum vocabulum obscurum in *V.* unde τῆς θόνος *m.* ἡόνος. 19 *a.* ἡόνος. *b.* ἡών κάλλιον ἢ ἡίων. *Thom. M.* ἡόνος. editt. | παρανηχόμενον. παρα ρανηχόμενον. *Ven.* nec aliter in *Mon.* nisi quod *J. Hardt* lacunam linea implevit. — ἔχθύν. *V. m.* ἔχθύν. editt. — καὶ σπαίροντα. *V. m. M.* 19 ἀσπαίροντα. editt. Cf. p. 9, 9. 26, 13. | ἐπισύρει· κατ' ἔχνα. sine distinctione haec junguntur in *V. m.* Tum ante δὲ parva lacuna. κατέχνα. 21 *b. c.* | ὄπη τε καὶ ὄπως. Var. Hist. I. 32. Vid. ad *Philostr.* Imagg. p. 635. 22 *Stallb.* ad *Plat.* Rpb. T. II. p. 851. | ἡ μὲν ἄγεται. vulgatum ὁ μὲν cor- rexi, ut deinceps ἔνται indidem scripsi pro ἔνται. SCHNEIDER. In ed. Gesn. distinctum post φιλοπόνως, quod emendavit *Gron.* ἡ μὲν. *M. V. m. c.* per synesin. — ἐπίσοι δὲ ἄν. *M. V. m. a. r.* ἄν om. *b. d'* ἄν. editt. | 24 εὐ μάλα. μάλ' *a. c.* ὠρικῆς. ὠρικῶς. *c.* Vid. supra c. 2. P. 3, 2. — ἐπο- φθαλμιάσαντες. ἐποφθαλμισαντες. *a. b.* ἐποφθαλμισαὶ ex *Aug.* profert *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 666. Infra III. 44. ἐὰν δὲ ἐποφθαλμιάσωσιν ἑτέροις. *Aelian.* ap. *Suid.* in ζώνη. παραχρήμα ἐποφθαλμῆ. Ib. in τιμω- ρούντος. in eadem historia: ἐποφθαλμισας τῷ χρυσῳ. Formam ὀφθαλμῶν uttigitt *Wesseling.* ad *Herodot.* V. 18. p. 379. Cf. *Schaefer.* ad *Longum.* p. 350. ad *Plut.* Tom. IV. p. 421. — ἔνται. ἔνται. *V. m. a.* Vid. *Bern- hardy* ad *Dionys. Perieg.* v. 871. p. 766. et *L. Dindorf.* ad *Euripid.* Tom. 25 I. p. 766. quibus assentio. | ὁ τοίνυν τὸ δίκτυον. ἕτερον δὲ τις. *r.* — ῥίπτει. ῥίπτει. *a.* Vid. ad VIII. 3. p. 182, 18. — προσερχομένω. προσερ- 28 χομένη. *c.* | ὠραῖαν τε εἶναι. οὐραῖαν τε ρύν. *c.* — εὐ ἤκουσαν σαρκῶν. *Herodot.* V. 62. οἶα δὲ χρημάτων εὐ ἤκοντες. et cum alio adverbio I. 149. οὗτοι δὲ οἱ Αἰολεὺς· χάσρη μὲν ἔτυγον κτίσαντες ἀμείνω Ἴώνων, ὠρέων δὲ ἤκουσαν οὐκ ὁμοίως. *Aelian.* infra p. 34, 5. βῶμης τε καὶ ἀλκῆς εὐ ἤκοντες. p. 103, 20. ἀνδρείας εὐ ἤκουσι. p. 325, 22. βάρους εὐ ἤκει. | 29 ὀρμήσωσιν. *M. V. m.* In proximis junge: τὸ ἐφολκὸν τῆς ὄρας λαβόντες δέλεαρ. II. 11. τροφὰς ἡδίστας καὶ πεποικιμμένας εἰς τὸ ἀγωγόν τε καὶ ἐφολκόν. IV. 16. *Themist.* Or. XV. p. 184. C. ὡς ἐφολκόν τι καὶ ἐπαγω- 32 γόν. | οὐ τῇ ὄρα — δεδουλωμένος. δεδουλομένος ed. *Gron. Schn.* X. 48. τῷ κλέει τοῦ κάλλους δεδουλωμένοι. XIII. 17. τῇ βορᾷ δεδουλωμένοι.
- CAP. XIII. Ex Oppi. Hal. I. 512. ex Nostro *Philes* c. 51. ad quem *Pauw* p. 197. συμβολαίος — οὐδὲ προικί — πόσεις σεμνοὶ legendum cen- 2 suit. SCHNEIDER. | αἰτναῖος. ἐτναῖος. *r.* Piscis Aetnaeus aliunde non notus. 8 *Hezychii* Αἰτναῖον κάνδαρον. τὸν μέγαν. pertinet ad *Arist.* Pac. 72. *Schn.* 3 *Oppi.* Hal. I. c. κάνδαροι αἰτναῖοί τε. | τινι συνδυασθεῖς. συνδυασθεῖς τις. *r.* κληρώσεται. κληρώσεται. *M. V. m. a.* In *Par. b.* verbum divisum, re- 5 licta lacuna aliquot litterarum. | κακώσεως δίκην. sic vocabatur aetio, quam uxor a marito injuriam passa instituebat. Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. VI. p. 27. *Meyer* u. *Schöm.* att. *Process.* p. 288. s. — οὐκ αἰδεῖται

Σόλων. i. e. οὐ νόμου φόβῳ δρᾷ τοῦτο. II. 42. καὶ τοῦτο μὲν αὐτῷ οὐ κελεύει Σόλων. IX. 1. καὶ Σόλων μὲν τοῖς λίσουσι ταῦτα οὐ κελεύει | πό-6
 λεις σεμναί. *urbes graves vertit Gillius; respublicae graves.* Gesn. ὡ
 νόμοι καὶ γενν. καὶ πόλεις σεμναί οὖς — *Ex. Os.* ὃ νόμοι εὐ οὖς. *M.* οὖς.
Gud. Vera procul dubio correctio *Meinekii* ad Menandr. p. 115. γενναῖοι
 πολύσεμοι. ita tamen ut καὶ interpositum servetur. Lectionem οὖς libri
Med. quomodo tuear commodam rationem non invenio.

CAP. XIV. Narratio ducta ex *Oppi.* Hal. IV. 172. ss. et 375. Tur-
 dos, merulas et iulidas, pisces marinos, definire accuratius mihi non li-
 cet. SCHNEIDER. Vid. Eund. in Hist. litt. Pisc. p. 87. et 171. s. Nostrum ex-
 pressit *Phil.* c. 84. | κοσσύφῳ. uno σ *M.* (ubi al. man. alterum c super-8
 scripsit) *V. m.* — τῷ θαλαττῳ. articulum om. *M. V. m. a. r.* — ἤδη
 τε καὶ διατριβαί. διατριβή. *r. Eurip.* Polyid. Fr. I. νῦν δ' ἐκλιπῶν ἤδη τε
 καὶ νόμον βίου Δεῦρ' ἔπατο. | αἱ σφραγγίδεις. σφραγκίδεις. *a.* σφρηγγί-9
 δεις. *c.* σφραγγ. *m.* — γαμοῦσι δὲ οὗτοι ἕκαστος πολλάς. συνοικοῦσι δὲ ἕ.
 πολλαῖς. *r.* συνοικοῦσι etiam *c.* Verborum structura constaret, etiamsi ab-
 esset οὗτοι. *Alcidamas* Or. ap. *Reisk.* Vol. VIII. p. 64. λέγουσι δὲ τὴν
 αὐτῶν δόξαν ἕκαστος. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 622. Infra XV. 5. αἱ δὲ
 ναῦς ἐρέτας ἑκάστη ἔχει ἕξ. | καὶ τῶν ὀπῶν — νόμφαις ἀφίστανται. οὐκ 10
 ἀφίστανται. editt. Negationem omittit *M. V. m. r. b. c.* Mariti conjugi-
 bus cedunt foramina, seu thalamos, ut ibi habitent. Structura ut II. 8
 καὶ οἱ γε ἀλιεῖς ἀφίστανται τοῖς συνδήροις τοῦ δικαίου μέρους. Similiter quis
 dicitur ἀφίστασθαι ὁδοῦ ταῖς πρεσβυτέροις. Cf. ad VIII. 9. p. 185, 17. —
 οἰονεὶ θαλάμων. *Oppian.* l. c. 385. αὐτίκα πέτρην Παπαίνει γλαφυρήν,
 ἀλόχοις δόμον. | τὴν ὄρμη. *M. V. m. b. c.* et *alter* Gesneri. τὴν εὐνήν. 12
 ed. Gesn. et *a.* ὄρμη studium est et amor, ut ὄρμη ἀφροδίσιος infra
 c. 50. — φαίην ἄν. φαίης ἄν. *b.* | τρυφῶντων ἐς εὐνήν. εὐνάς. *r.* τρυφόντων. 13
m. b. Eadem comparatione utitur *Oppi.* l. c. v. 203. ss. *Philes* c. 84,
 3. καθάπερ ἀβροῦς καὶ σφριγῶντας βαρβάρους. cf. *Achill. Tat.* V. 5. p. 765.
 — σὺν παιδιᾷ σπουδίας. ἐν edit. Gesn. σὺν. *M. V. m. b. c. r. a. alter*
 Gesn. frequens oppositio σπουδῆς cum παιδιᾷ. Vid. exempla ap. *Gatucker.*
 ad *M. Aur.* p. 4. B. C. | ἔστι δὲ ἰχθύων ζηλοτυπώτατος. an deest articulus 14
 τῶν? SCHNEIDER. Infra c. 27. παμβορώτατος θηρίων θαλασσίων ἐστὶ. c. 30.
 καὶ εἴη ἄν ἰχθύων ὀφοφαγίστατος. | καὶ ἄλλως μὲν σὺν. τηνάλλως. *r. a.*
 τηνάλλως. *b. c.* σὺν om. *a.* II. 37. εἰς ὅσον μὲν τηνάλλως πρόουσι. ubi hoc
 vocabulum non aliam vim habet, quam ἄλλως alibi. Vid. *Schaefer* ad
Dion. Hal. p. 230. | ὅταν αἱ νόμφαι τίκτωσιν. *M. m. V.* ὅταν . . τίκτουσιν. 16
 editt. ante Gron. et *a.* ὅτε . . τίκτουσιν. *r.* ὅτε . . τίκτωσιν. *b. c.* — εἰ δὲ
 λαμυρώτερον ταῦτα κληταί. *M.* (ex corr.) *m. V.* λαμυρώτερα. editt.
Xenoph. Conv. c. VIII. 24. εἰ δὲ λαμυρώτερον λέγω, μὴ θαναμάζετα. *li-*
berius et audacius. Vim vocis illustravit *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 292. et
 760. Cf. etiam *T. H.* ad *Thom. M.* p. 568. s. *Wytenb.* ad *Plut.* T. XI.
 p. 598. | τῇ κράσει τῶν ὀνομάτων. significari videtur audacia in per- 17
 mitione sermonis translati cum usu proprio, quum vocabulis, quae ho-
 minum vitae et conditioni sunt propria, de piscibus utatur. Quam au-
 daciam excusat τοῖς ἐκ τῆς φύσεως πραττομένοις, quod natura in vita be-
 stiarum tam multa ad vitam humanam accommodaverit. | οἶα δῆπου. ut 20
 supra p. 7, 23. p. 103, 20. ap. *Suid.* in Ἐπίκουρος. πόλιν καθᾶραι πᾶσαν,

- οἰα δῆπου λυμάτων τινῶν ἀπηλλαγμένην. οἰα δῆ. *r.* — περιδυσῶν. *V. m. a. r.* περὶ δυσῶν. *M. b. c.* πρὸ δυσῶν. editt. Vid. supra p. 6, 31. *Philes* l. c. παραθηρῶν legebat in libro suo: κλήν καὶ παραθηρῶσιν ἐκ τῶν μετρίων Τροφᾶς καλεῖς ταῖς λεχοῖς ἀφ' ἑστίας. qua falsa lectione tota narratio est turbata. *Oppian.* IV. 233. ἤδη νῦν ἀλόχους τε περιφρούρουε φυλάσσων. |
- 21 τὰ μήπω γενόμενα γεννώμενα. *r.* — ἀλισκόμενος. *m.* | ὀβρωθεῖν. ὀβ-
24 26 ῥωθεῖ *m.* | ὀφίας γενομένης. γετόμενος. *V. m.* | δὲ ἄρα. δὲ ἄλλα. *M. V. m. c.* Hoc reddidit *Gillius*: cum aliis vescuntur, tum copia
27 algarum. Quod vide an graecis respondeat. | εἶτε ἤδη λεγῶ. εἶτ' ἤδη. *a.* ἤδη om. *r.* λεγῶ editt. λεγῶς. *M. V. m.* λεγῶς. *c.* λεγῶ tuetur *a. r. b.*
- 28 Similiter vitiose XII. 14. λεγῶσα. | ἄ οἱ δεῖπνόν ἐστι. sic editt. οἱ om. *M. V. m. a. b.* ἄ οἱ om. *r.* et ἔχει habet pro ἔστιν. quae correctori debentur.
- 29 CAP. XV. κοσούφου δήρα. hoc ordine *M. V. m. r. c.* κοσούφου. *V. m.* — | δεινός ἀλιεύς. an fuit ἐπαβουλεύειν δεινός? verba τῷ ἀγκίστροφ inutiliter repetita et omissa in *Reh.* seclausi. *SCHNEIDER.* Nentrum bene. δεινός absolute positum, ut ἐπιστήμων ἀλιεύς XIV. 20. — τῷ ἀγκίστροφ. genuinum esse apparet ex *Opp.* Hal. IV. 218. εἶτε γὰρ ἀδρήση — ἰχθὺν ἀσπαλιεύς, ἀλόχου πέρι μόχθον ἔχοντα, Ἄγκιστροφ κρατερῶ περιβάλλεται ὅτι τάχιστα Καρῖθα ζώουσαν, ἐπ' ἀγκίστροιο δ' ὑπαρξεν Βριζῶς ἀνήρηται μολίβου κύβος. In omissionibus Cod. Rhed. nulla est auctoritas. |
- 30 μόλυβδον. *c.* — καρῖθα καρῖθων. *V. m.* De tonosui mediae syllabae vide *Athen.* III. c. 66. p. 105. s. De squilla vid. *Athen.* III. p. 106. A. B.
- 31 *Schn.* ad *Aristot.* H. A. IV. 2. p. 192. | καθήσι. καὶ δήσι. *V.* καὶ δείσι. *m.* 1 sed error correctus. | δόξαν τινὰ ἀποστέλλει μελλούσης. in V. H. I. 21. καὶ δόξαν μὲν ἀπέστειλε τῷ Πέρσῃ προσκυνήσεως. *Rehd.* μέλουσα ἐς. Dubius haereo. Et in V. H. προσκυνήσας fortasse commodius scribitur. *SCHNEIDER.* Locationem ἀποστέλλειν δόξαν damnat *Coraë*s ad V. H. p. 288. ὡς παρακμάζοντος ἑλληνισμοῦ ἀδρανές τι καὶ ὑπηνέμιον ἀποκύημα. Nec tamen *Philostratus* dubitavit scribere *Vit. Apoll.* VIII. 7. p. 336. οὔτε 2 δόξας περὶ ἔμαντοῦ τοιαύτας ἀπέστειλα. i. e. δόξας παρέσχον. | τὰς τοῦ
- κοσούφου. τὰς om. *a.* κοσούφου. *m.* — τῷ δὲ ἄρα τοῦτο. hoc ordine *M. V. m. r.* τῷ δὲ τοῦτο ἄρα. editt. ἄρα om. *b.* Particulas δὲ ἄρα raro sejungit
4 *Ael.* nec facile quidquam praeter ἤν interponit. | ἔται. ἔται. *V. m. a.*
6 Vid. supra ad p. 7, 24. | κατακομίσαι τὴν φυλακὴν. libri non variant ut ap. *Herod.* IX. 93. a quo phrasin habet. *SCHN.* Vid. *Wesseling.* p. 734. 58. *Abresch.* ad *Aesch.* T. II. p. 103. malebat κατακομῆσαι. Sine varietate κατακομίσαι legitur infra III. 13. p. 57, 3. et XIII. 22. p. 304, 16.
7 *Ib.* πεπιστευκῶς εἶναι. οὖν. *c.* Vid. c. 12. p. 7, 28. | τῶν δὲ ἄλλων. τὴν
8 δὲ ἄλλως. *c.* haec verba usque ad τρώγει ἤδη om. *r.* | ἰδῶν τεθνηκός. inepte *Vat.* ap. *Bast. Lettre.* p. 127. τεχνικός. *SCHN.* τεχνικός. *a. b.* — ὅτε μὴ σπαίρει. *M. m. V.* ὅταν μὴ σπαίρη. editt. ὅτε μὴ σπαίρη. *b. c.* — ἔξ αὐτῶν τρώγει ἤδη. *M. V. m. b. c.* ἔξ αὐτοῦ. editt. Frequens apud nostrum numerorum commistio. Vid. infra c. 57. p. 24, 26. — τρώγει. τράγει
11 *M. V. a.* | μένουσιν ἔνδον καὶ τὸ τῆς οἰκουρίας. versus procul dubio ex dramate ductus. *Eurip.* *Herc. Fur.* 1373. μακρὰς διαντιοῦσ' ἐν δόμοις

ὄκυρα. De aribus infra V. 12. διατελοῦσιν οἰκουροῦσαι τε καὶ ἔνδον ἀτρεμοῦσαι. | ἀλύουσιν αἰθε. otiose nec sine curis vagantur. *Oppian.* l. c. 12 V. 240. κίχλαι δ' εὔτε θάνη φρουρός πόσις, ἐκτός ἰούσαι Πλάζονται θαλάμων, ξυὸν δ' ἔλον ἀνέρι κότριν. De verbo ἀλύειν vid. *Wyttenb.* ad *Plut.* T. XI. p. 231. *Boisson.* ad *Philostr.* Her. p. 332. | προάγει τε. vulgatum τε 12 mutavi in δὲ cum Rehd. qui deinceps ἐντεῦθεν habet. SCHNEIDER. Nihil muto. *Aelianus* orationem haud raro sic per τὲ continuat. Vid. ad III. 24. p. 62, 18. | οἱ ποιηταὶ λέγουσι — ὀρηνοῦντες. mihi vitium in ὀρηνοῦν-14 τες haerere videtur. Aliquando θροοῦντες conieceram. SCHNEIDER. τὴν τε Εὐάδην καὶ ἡμῖν. *V. m.* Pro ὀρηνοῦντες *M. V. m.* habent ὀρηνοῦσι, quod sic tuearis ut legas: τί πρὸς ταῦτα οἱ ποιηταὶ λέγουσιν, οὐ τὴν τε Εὐάδην ἡμῖν τ. "I. καὶ τὴν "A. τὴν II. κάλαι ἐνδ. ὀρηνοῦσιν; Etiam vulgata melius, ni fallor, haberet, si legeretur: λέγουσιν, οἱ τὴν — ὀρηνοῦν-15 τες; Caeterum in postremo hoc verbo non haereo, quum poetae dicantur lamentari eos, quorum lamentabiles casus celebrant. Est igitur ἐνδ. ὀρη-20 νοῦντες idem quod ἐνδὲξω ὀρηνοῦ ὑμνοῦντες. Similis color infra c. 24. II. 3. p. 29, 8. Utamque heroinam jungit *Ovid.* Trist. V. 14. 37. *Cf.* *Ep.* ex *Ponto* III. 1. 105. et 111. *Martial.* IV. 75. | τὴν Πέλλου κάλαι-15 παῖδα. ed. Gesn. Huic e *Med.* κάλαι substituit *Gron.* Mutationis causam nullam video. SCHNEIDER. κάλαι *M. V. m. c.* Idem legit *Gillius* vertens: *quid ad haec poetae dicunt, Euadnen et Alcestin d u d u m nobis gloriose lugentes.*

CAP. XVI. Glaucum oviparum, non viviparum, et galeum cognominatum, hoc loco intelligendum esse ostendit ex *Oppi.* Hal. I. 749. *Pauw* ad *Phil.* c. 76. *Junge Tzetz.* Chil. IV. 126. V. 141. ΓΛΑΥΟΝ. *Cf.* infra II. 55. IX. 65. *Watson* in descr. squali glauci (*Phil. Transact.* Vol. 68. P. II. p. 789.) *when the head was placed downwards, a pretty large white pouch came out of its mouth. Aelian* supposes this to have served as an asylum for its young brood in time of danger. *Hippocr.* de int. aff. c. 1. ὄνης ἢ φάγρου ἢ γαλοῦ τοῦ μεγάλου τοῦ γλαυκοῦ. ubi ante *Mackium* edebatur γαλαίου — λευκοῦ. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. VI. 10, 7. p. 447. s. et in *Hist. litt. Pisc.* p. 137. λεύ-20 κου tuearis ex *Athen.* VII. p. 284. *A. Eustath.* ad *D.* π. 407. p. 332, 32. ed. Lips. | γλαῦκος. γλαυκός. *m.* ὄλος ἐστίν. *M. V. m.* ἐστὶ editt. ὄλος 17 om. b. — τὰ γεννώμενα. equidem γινόμενα et παραφυλάττει τε malim.

SCHNEIDER. γεννώμενα *m.* Vid. ad P. 1, 2. et c. 9. p. 5, 18. *Plut.* T. II. p. 982. B. θαυμαστή δὲ καὶ ἡ τῆς χελώνης — τῶν γεννωμένων ἐπιμελία. Ib. p. 983. B. τῷ φιλοτέκνω καὶ πεφροντικῷ σωτηρίας τῶν γεννωμένων | φαιδρὰ καὶ ἔξω δέου. *Apost.* Prov. VIII. 69. et *Rehd.* φανερά habent. 19 SCHNEIDER. δέου om. b. φαιδρὰ sunt h. l. securae et ob id hilaritatem prae se ferentia. *Aristides* Tom. I. p. 357. συνέβη καὶ τὰ τοῦ σώματος ῥήστα καὶ φαιδρότατα σχεῖν. *Gillius: alacriter ac sine periculo* | ὁ δὲ τὴν 20 φρ. *V. m. a. r.* ὄδε. editt. | πῆ δὲ οὐ. *m. a. b. c.* δὲ οὐ editt. Haec 21 verba usque ad ἐκλήνη om. r. | ἐάνδ'ε τι δέση τῶν νηπίων. ex *Aposto-*22 *lio* περὶ addidi, nisi τὲ cum νηπίων conjungere malueris, ut cap. sequ. SCHNEIDER. Libris inhaereo. Genitivum dixeris fortasse pendere a δέση: *si quid timeas liberis.* ut *Philostr.* Vit. *Apoll.* V. 30. p. 213. αὐτὰ δηλώ-

Aeliani de nat. anim. T. II.

σει καὶ μηδὲν ἐμοῦ δέου. Gillius vertens: *si quis ex parvulis timere coeperis junxit τὴ τῶν νηπίων. Oppian. l. c. v. 753.* τοὺς δ' ὅτε καὶ τρομύοντας ἴση κρατερώτερον ἰχθύων, Ἀμφιχανῶν κατέδεικτο διὰ στόμα, μύσφα καὶ θεῖμα Χάσσηται. Similia de mustela narrantar IX. 65. οὐ τίττειν δὲ αὐτὸν ἔνοι λέγουσιν, ἀλλὰ δεισαντά τι τῶν ἐπιβουλεύοντων τὰ σκυλάκια καταπίνευ. *Philosotr. Vit. Ap. II. 14. p. 66.* φάλλακα ἐς τοὺς χηραμοὺς τῆς φάρυγγος ἀναλαμβάνει τοὺς σκύμους, ἐπειδὴν φεύγη τι ἐαυτῆς μεῖζον. |

- 22 23 ὁ δὲ χανῶν. *V. m. a. r. ὅδε. editt.* | καὶ συνείδε τὴν αἰτίαν. *M. m. σὺν εἶδε. V. συνείδε δὲ. c. Absant haec verba a cod. r. σύνουδε. editt.* Causam antecedentium continet haec enuntiatio, ubi vulgaris ratio ferret: συνιδῶν τὴν αἰτίαν. causam terroris illius bene intelligens observatam. *Gillius: illo timore cognito.* Infra c. 32. ἔστι γὰρ συνιδεῖν ἐκείνη δεινὴ τοῦ ζῴου τὸ παλάμημα. *Xenoph. Anab. I. 5, 9.* καὶ συνιδεῖν δ' ἦν τῶν 24 προσέχοντι τὸν νοῦν. — | τὸν καταφυγόντα. forte καταφαγόντα. *Gren. Sic Gillius: quem devoraverat.* Et est ap. *Apostolium l. c.* Sed optime habet vulg. lectio. — τοῦ φόβου παραδραμόντος. ut c. 17. τοῦ δέους παραδραμόντος.

CAP. XVII. Ex *Oppian. Hal. I. 734. cf. Phil. c. 77. Tzet. Chil.*

- 26 IV. 126. V. 145. SCHNEIDER. | ἔχει συνιδόντα. ἔχει casu excidit in ed. Schn. συνιδόντα. *m.* — ἦδη, statim a partu, καὶ οὐκ ἐς ἀναβολάς. II 5. οὐκ ἐς ἀναβολάς, ἀλλὰ ἦ δ ἦ. ut iterum XII. 7. II. 36. οὔτε ἐς ἀναβολάς, οὔτε χρόνῳ ὕστερον, ἀλλ' αὐτὸν ἦ δ ἦ τὸ δένδρον. XVII. 12. ἀπέκτεινε οὐκ ἐς ἀναβολάς, ἀλλὰ παραχρημα. *Eurip. Helen. 913.* κοῦκ ἐς ἀμβολάς Εὐεργετήσω σ'. *Ib. ἐὰν δὲ δεῖσῃ τι τούτων. M. m. b. c. ἄν editt. Oppi. l. c.* ἀλλ' ὅτε ταρβήσωσι τάτ' ἄσπετα δειματ' ἔασιν Ἐν πόντῳ, τότε παιδας ἐνὶ λαγύνεσσιν ἔδεκτο. *S. Basil. Opp. Tom. I. p. 64. B. de cetis: ἃ καὶ νεαροὺς ἔτι καὶ σκύμους διαπτοηθέντας ὑπὸ αἰτίας τινός, λέγεται πάλιν τῇ γαστρὶ ὑποδεχόμενα περιστέλλειν. Mich. Glyc. Ann. p. 35. C. ὁ κύων ἰχθύος ἤνικα φόβου τινός αἰσθηται, τὰ σκυλάκια αὐτοῦ παρὰ τῷ οικίῳ κρύπτει κόλπῳ, καὶ αὐτίς ἐξάγει. Cf. Ambros. Hexaëm. V. 3. p. 30. G. — τὸ δὲ. m. a.*
- 29 τόδε. editt. τότε. *Gud.* | ὥσπερ οὖν. *m. b. c.* — ἀνατικτόμενον. *Philes l. c.* καὶ πάλιν αὐτὸς ἀνατεχθεὶς μητρόθεν. *Tzetz. l. c.* ὁ κύων ταῦτα κρύπτει δὲ πάλιν ἐν τῇ νηδίῳ, καὶ πάλιν ταῦτα δὲ γενεῆ τοῦ φόβου παρελθόντος. — αὐτίς om. *Gud.* In pleonasmu genere, quod est in αὐτίς ἀνατίκτεται, praeiit *Aristoph. Plut. 117.* οὐ βούλομαι γὰρ πάλιν ἀναβλέψαι. *Thucyd. IV. 75.* ἀναλαμβάνειν πάλιν. Vid. *Poppo de Eloc. Thuc. p. 197. s.*

CAP. XVIII. *Aristotel. H. A. VI. 12. [VI. 11, 3. p. 269. Schu.]*

- Plin. IX. 7. Oppi. Hal. V. 525. Philes. 72. v. 20—29. Gron. Cf. etiam*
 1 2 *Oppi. I. 644. ss.* | ἡ θυγατέρων. καὶ. *a.* | εἰλήφασι λήθην. λήθας. *b.* | 10
 3 μεμαρασμένης. μεμαραμένης. *m.* — δελφίς δὲ ἄρα. vulg. δελφιν οο-
 rexi, quae forma sequitur mox l. 8. et 11. sed ibidem altero loco vi-
 tiata. SCHNEIDER. δελφίς. *M. m. b. c.* Vid. *Buttm. Gr. gr. maj. p. 164. s.*
Ib. φιλοτεκνότητος ἐς τὰ ἔσχατα ζῴων ἔστι. sic mon. pro vulgato:
 φιλοτεκνότητων ζῴων ἔστι. probante etiam *Jacobaeo*, qui comparabat l. 27.
 πολυβορώτατος θηρίων. SCHNEIDER. φιλοτεκνότητος. *M.* an etiam ζῴων non
 certe scio. φιλοτεκνότητος et ζῴων. *c.* Vid. imprimis *Porson. Eurip.*
Phoen. 1730. qui comparat ἄνθρωπος πάντων θηρίων δευδίστατος. *Anti-*
phonis ap. *Suid.* et νόσων χαλεπώτατος φθόνος *Menandri* p. 193. ubi

vid. *Meinek.* Hand infrequens hoc attractionis genus σολουκοφανές, sed interdum haud recte intellectum. Ap. *Aelianum* eandem locutionem passim restitimus. II. 3. Τειρεσίαν — σοφώτατον ψυχῶν. c. 29. musca ζῶων ἐστὶ θρασυτάτη. III. 42. ὁ κορφυρίων ἠραιώτατός τε ἄμα καὶ φερωνυμιάτοός ἐστι ζῶων. IV. 11. μόνος τῶν ζῶων τὰς ἔκπουσ. VI. 53. X. 46. *Philostr.* Vit. Apoll. II. 14. p. 64. ἀλλὰ τὰς τε ἄρκτους ἐνδουμῶμαι μᾶλλον, ὡς ἀγριώταται θηρίων οὐσαι, πάντ' ὑπὲρ τῶν σκύμων πράττουσι. et p. 66. εἰ φώκη οὕτως ἐπέπδησεν — ὡς μὴ προσδέξασθαι τριῶν ἡμερῶν σίτου, καὶ τοὶ βορωτάτη θηρίων οὐσαι. | τῇ τριαλῆν ἢ τῇ ἀκίδα ap. *Oppian.* Hal. 5 V. 535. ἀκοντιστήρι τριαλῆν, Τὴν ἀκίδα κλείουσι. ubi *Schn.* τὴν τ' ἀκίδα correxit, comparans V. 255. a. ubi haec tela distinguuntur. Turbata autem hujus periodi structura, in qua apodosis cogitari debet haec: ὁ θῆρ ἔχεται τῇ σχολῆν καὶ τοῖς ὄγκαις, quae verba quum explicatione egerent, explicatio primarium locum occupavit. | μετελῆχεν. *M. m.* με-8 τελῆχε. editt. — ὑπὸ τῆς βίας. *M. m. b. c.* ὑπὸ τε β. ante Gron. | καὶ 10 γένηται οἱ δύο κακῶ. δύο κακῶ. ed. Gesn. δύο. editt. omnes. δύο. *m.* Vid. ad p. 5, 26. — ἔχων τε ἀπέλθῃ οἱ. ὡς ἔχων. editt. ὡς et οἱ om. *M. m. b. c.* utrumque delevi, praecante *Schn.* in cur. sec. οἱ natum vi-

detur ex lectione ἀπέλθῃ. quam librarius hoc verbum aequaret proximo περιπέσοι. | τὴν ἀκίδα ἀγκίδα. *m.* ex corr. — ὁ δελφίς. *M. m. a. b. c.* 11 ὁ δελφί. editt. — περιπέση. *M. m.* περιπέσοι. editt. omnes. | ἀσθηται 12 ἔσθηται. c. | παρ' αὐτὴν ἄγει τὴν ναῦν. *M. m. b. c.* παρ' αὐτόν. editt. 13 piscator funem, prius laxatum, nunc attrahit, et delphium, cui inhaerent unci teli, ad ipsam navem trahit. | ἀλλ' ἀπορρήτῳ φύσεως τῶ 15 πῶσθ τοῦ παιδὸς ἐπεται φύσεως. *mon.* quo remedio an oratio dura molliatur, alii judicabant. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. φύσεως. *M.* (ubi τῶ cancellatum) *m. c.* φύσει. editt. utrumque locum habet. I. 35. φύσει τινὲ ἀπορρήτῳ καὶ θανμαστῇ. II. 48. p. 49, 21. V. 33. p. 111, 28. XVII. 15. p. 380, 2. τὰ τῆς φύσεως ἀπορρήτα. IV. 23. — Proxima sic accipe: mater sequitur quo eam puli desiderium ducit. *Oppi.* l. c. 550. μήτηρ δέ μιν οὐποτε λείπει, 'Ἄλλ' αἰεὶ μογέοντι συνέσεται. | ἡ δὲ οὐκ ἐκπλήττεται. sic valgo. Con- 16 trahi pronomem in ἡδε, ut alibi; contra distraxit E. Jacobs ad Anth. Pal. T. III. p. 11. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. In ἡ δὲ libri nostri consentiunt cum editt. Vid. ad p. 2, 2. | εὐχ ὑπομένουσα οὐκ ὑπομ. editt. omnes praeter ed. *Schn.* 17 *Ib.* ἐν τοῖς φόνους. infra III. 21. codd. recte ἐν ταῖς φοναῖς, quae dictione Homericæ. D. X. 521. Cf. dicta in Suppl. Lex. gr. p. 173. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. Vulgatam tuetur *M. m. a. b. c.* Infra V. 1. p. 97, 10. κομσδέντα ἐκ τῶν φόνων. De Nerone *Philostr.* Vit. Ap. V. 33. p. 216. ἐν μέσοις τοῖς φόνους ἔδοντι. | ὁμοίως χωρεῖ τοῖς βάλλουσιν. *mon.* male ὅπως ἐγγχωρεῖ, 18 ut II. 31. Deinceps νόησει ἐντετρῶσθαι e *Medic.* correxit Gron. τετρῶσθαι habet cod. alter Gesneri. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. πάρεστιν οὕτως: ὅπως ἐγγχωρεῖ — sic legit et distinguit Par. c. ὅπως ἐγγχωρεῖ etiam *M.* Genuinam editt. lectionem tuentur exempla allata ad II. 31. p. 42, 30. | ὡς περ οὖν ἀμυνομένη. 19 ἀμυνομένη. *M. m. c.* participio ad αὐτήν, ut videtur, relato. — σωθήναι. παρόν. *Philos.* l. c. v. 24. παρόν δὲ βιοῦν εἰς νομὰς ἀκινδύνους, 'Ἢ δ' εὐδὺς ἀνήρητο σὺν τῷ νηπέ. | τὰ ἔγγονα ἔγγονα. a. perpetua confusio. 21 Vid. *Morus* ad *Isocr.* Paneg. p. 44. ed. *Sprohn.* An significationis in his

- vocibus discrimen sit, dubitat *Scallb.* ad *Plas. Resp.* II. 7. p. 114. — καὶ νοήσαι ἐτετραῶσαι. νοήσαι ἐτετραῶσαι. *ed. Gesn.* νοήσαι ἐτετραῶσαι. *a. b.*
 23 νοήσαι ἐτετραῶσαι. *m. Gemminum servavit M. a.* | τῇ τε οὐρᾷ ἐπισείουσα. *καίλουσα. c.* — καὶ δάκνουσα. *M. m.* καὶ ἐπιδάκνουσα. *editt. praepositione repetita; de quo librarium errore egit Fritzechius in Epist. ad Friedem. p. XV. a. Nolim tamen h. l. vulgatam damnare, in qua vis quaedam in-*
 24 *est: insuper mordens. | ἥ δύναται, σύνδημα δὲ τῆς φυγῆς ἐπαδούσα. sic vulgo. Primum vitium transposita particula δὲ, et mutata interpunctione sanavit Wytenb. de S. N. V. p. 102. ἐπιδούσα vero mon. suppediavit. SCHNEIDER. φ. ἀσήμω μὲν ἥ δύναται. σύνδημα δὲ τ. φ. ἐπαδούσα. ed. Gesn. Haud aliter Gron. nisi quod virgulam posuit post δύναται. Schneiderus in cur. sec. sic: ἀσήμω μὲν, ἥ δὲ δύναται, σύνδημα τῆς, quod verisimillimum. Vulgatam sic licet accipias: ἀσήμω μὲν, ἄλλως γὰρ οὐ δύναται, σωτηρίῳ δέ. Vertit Gillius: atque cibulum, quantum maximum potest, mittit. — ἥ δύναται. ἥ δύναται. *b. a. IV. 42.* τὸ ἴδιον ὄνομα ἥ στένει φωνῇ φδέγγεται. VII. 13. ἥπερ οὖν ἔσθινε δυνάμει τὸ πραχῶν μαρτυρούμενος. In *Fragm. ap. Suidam* in βουλιτός· ὕμνοι τὸν σωτήρα ἥπερ οὖν ἔσθινε φωνῇ. *Porphyr. de Abstin.* III. p. 224. de perdice ad heri vocem respondente: κατ' ὄσου ἦν δυνατὸν ἀντικρινομένω. *Ibid.* p. 226. de avibus auguralibus ἀπαγγέλλουσι ὡς δύνανται. De ἄσημος dixi ad *Achill. Tas.* p. 718. — ἐπιδούσα. *M. m. b.* ἐπιδώουσι. *c.* ἐπαδούσα. *editt. De locutione ἐπιδιδόναι σύνδημα*
 26 *vid. ad Philostr. Jun. p. 644. | αὐτῆ. scripsi αὐτῆ, ut opponatur priori ὁ μὲν. SCHNEIDER.*
 28 CAP. XIX. ὁ βοῦς ὁ θαλάσσιος. *raja bos Linn. Massilienses flassade, Veneti stramazza i. e. stragulum, Hispani manto appellant. Cf. Animadv. ad Ulloa Nachr. v. Amer. T. I. p. 229. Sed contra Pennant British Zool. Vol. 3. p. 83. βοῦν hunc interpretatur rajam oxyrhynchum Linn. Oppi. Hal. II. 141. eadem, sed minus integra, ex communi fonte hausit. Philos*
 29 *c. 85. SCHNEIDER. Vid. Bund. in Hist. litt. Pisc. p. 143. ss. | βραχύτατος. e cod. Gesn. alt. Med. et mon. cortexi. SCHNEIDER. βραχυτάτων. editt. ante Schn. βραχύτατος. b. c. βραχυτάτως (sic) M. ἐξ ὠδίων. Vid. II. 19. p. 38, 16. — δὲ καὶ om. m. καὶ solum om. M. Scribe: γίνεται δὲ ἐκ τοῦ βρ.*
 30 31 μέγιστος. *Cf. ad IX. 59. p. 216, 21. | τὴν νηδύν. ἡδύν. m. | ἀναλκίς ἐστι. male verbum repetitur in eadem sede; nec verba ἀναλκίς ἐστι praecedentibus commode adjuncta. Fortasse scribendum: καὶ τὰς πλευρὰς μέλας· δεινῶς δὲ ἀναλκίς ἐστι. Particulae δὲ et καὶ facile inter se permu-*
 32 *tantur. | οἱ δὲ ὀδόντες μεμυκότες. μεμυκότες malebat Fr. Jacobs. Mihi dentes profundius carni inserti, nec extantes videntur significari. SCHNEIDER. Hanc ipsam sententiam volebam efficere. Si vera est vulgata, verba ὀδόντες μεμυκότες, ὄντες scil. habenda sunt pro nominavitis absolutis, quos sequitur αὐτούς, ut alibi. Vid. ad VI. 23. Oppi. l. c. 145. ἐν δὲ οἱ εἶσιν αἰδέλοι ἐδὸν ὀδόντες, Βασιλ' οὐ κρατεροί τε.*
 1 καὶ μέγιστος. καὶ om. ante Gron. Est in omnibus libris praeter *a. 11*
 3 — 6 | ἐσθίων om. *m.* | αὐτῶ. αὐτῶ. *m.* | τοῦτο. τοῦ. *b.* | ἐαυτὸν. *M. 7 m. b. c. a.* αὐτὸν *editt. μετεωρίσας. μετεωρήσας. m. | καὶ ἄλλοι*
 8 *βαρὺς ἄνω. incidi post ἄλλοι cum b. | Vulgo: καὶ σπαρτῶδει μεμήματι. In mon. a pr. m. σπαρτῶδη scriptum fuit; deinceps ἀναδύντας κωλύων. alter quoque Gesneri cod. κωλύων habet. Verba σπαρτῶδει μεμήματι sa-**

na mihi non videntur. Tegetem e sparto textam, mi fallor, significant. Gillius omisit. SCHNEIDER. Unus nobis in depravatis his verbis succurrit Par. c. exhibens: καὶ ἐπαρτῶν δεῖματι ὑπερπετάσας τῆ δειλαίῳ ὡς ἐστὶν (pro ὡς στέγην). Hinc apparebat legendum esse ἐπαρτῶν δεῖμά τι — quod, penultima syllaba male repetita, quam facile in σκαρτωδεῖ μμημηματι depravari poterit, in oculos incurrit. ἐπαρτῶν de rebus malis et metuen-
dis *Ael.* ap. *Suidam*: κακῆν δουλειαν ἐπαρτήσας αὐτοῖς. et iterum: ἀλλ' ἐπαρτήσαι τὰς δὲ αἰῶνος τιμωρίας αὐτοῖς. Hoc loco autem observa-
batur ei fabula de Ταυτάλου λῶσι, de quo *Anip. Sid.* ep. XLIII (App. Anth. Pal. T. II. p. 664.) σοὶ δ' ἐπὶ δεῖμα λῶος. *Sopator* ap. *Stobae.* XLVI. 52. p. 311. οὐδ' εἰ, τὸ λεγόμενον; Ταυτάλου λῶσον ἐπήρητημένον τις ἔχει. *Pausan.* X. 31, 12. πρόσσετιν οἱ τὸ ἐκ τοῦ ἐπήρητημένου λῶσον δεῖμα. Plura vide ap. *Porson.* ad *Eurip.* Ox. κ. 5. addō *Porphyr.* de Abstin. 1. 2. p. 4. αἰτίαν τὸν φόβον τῆς ἐν τῆ παραβαίνειν ἀσεβείας ἐπαρτώσαν. Ib. c. 9. p. 15. καὶ ἕτερον φόβον ἄλογον ἐπήρητησαν. *Clem. Alex.* Strom. II. p. 402. B. διό μοι δοκεῖ δεῖσας ὁ νόμος ἀναγκαιῶς τὸν φόβον ἐπαρτῶν. *Gillius* quoque δεῖμα legit quum verteret: *graviter urgens, premens, instans, terroris inieciens.* | ὡς στέγην. *Philes*: καὶ τὴν ἀδιάπνευ-9 στον ἐκτείνει στέγην. *Oppian.* l. c. v. 152: ὑπὲρ κεφαλῆφιν ἀερθεῖς Νήχεται ἀστεμφῆς, μεγάρων ὀρόφοισιν ἰουκῶς — μμνοντι δ' ἐφίσταται ἤντε πῶμα. *tamquam funem*, vertit *Gill* quasi ὡς σπάρτον legisset, aut σιράν. — ἀναδύναται τε ἀναδύναται καὶ m. a pr. man. | καλύων. *M. m. c.* καλύει. edit. 10

CAP. XX. τῶν ἰνδικῶν ὀρνέων. pro Ἰνδικῶν ex *Bocharti* emendatione 13 in Hieroz. Tom. I. II. p. 508. recepi. SCHNEIDER. Ἰνδικῶν. edit. et libri *Na-* tenus consulti. *caeterae aves Indiae.* *Gillius.* εὐστομαί. hoc loco est τῆ στόματι χρῆται. Infra XIII. 18. psittacus dicitur ἀνθρώπου στόμα εὐστομαίωτα ὑποκρίνεσθαι. De avium cantu. *Philostr.* Vit. Soph. II. 10, 5. p. 589. εὐστομούσης ἀηδόνος. praecunte *Sophocle* Oed. Col. v. 18. *Phil. Jun.* c. VI. p. 870. τοὺς ὄρνιθας οἷς ἐνευστομεῖν τοῖς ἀλσεῖν ἔδος. | τὴν ἕξιν. non satis accurate. Compara dicta ad *Aristot.* H. A. IV. 9. 15 p. 243. ss. SCHNEIDER. Iis, quae dixi in Anim. ad Anth. Gr. I. 1. p. 121. a. adde *Allatium* ad *Eustath.* *Antioch.* Hex. p. 147. Hoc cap. expres-
sit *Philes* c. 25. ubi forma memorabilis ἕξδος; nisi ἕξδος scripsit. — τῆς ὄρου. *Hesiod.* Scut. v. 395. et *Graev.* Lectt. *Hesiod.* c. XIX.

| τὰ δὲ ἐξ ἑω. δὲ om. b. ἑω. m. — τὸν ἐξ ἑαυτῶν. *M.* ἕαυτῶν. m. 16. ἐξ αὐτῶν. edit. | μετῴσων. *mon.* Vulgo μετῴσι. [μετῴσι est vitium edi-
tionum expressarum ex Gronoviana. μετῴσι habet ed. Gean. et editi ex *Gesneriana* factae.] caeterum satis congrua naturae cicadarum sunt, quae narrat *Ael.* hodie notissima. Compara III. 35. et 38. VIII. 6. XI. 26. XII. 6. SCHNEIDER. μετῴσων. *M.* Ap. *Apostol.* Prov. XVIII. 39. ἡλίον ἀπαρ-
χομένου τὸν ἑαυτῶν μετῴσι κλάδων. *Theoph. Sim.* Qu. nat. XIII. τὸν ἡθουμελῆ μετῴσι κ. Vid. *Wyttenb.* ad *Plut.* Fragm. Tom. X. p. 904. Ap. *Mich. Glyc.* Ann. 1. p. 43. C. μετὰ θερμὰς τροπὰς ἀπάρχονται τῆς ὥδης, καὶ ἡλίον ἀπαρχομένου (vulg. ἀπαρχομένου) τὸν ἑαυτῶν μετῴσι (vulg. μετῴσι) κλάδων. Cf. *Kundem* p. 38. A. ubi scr. ἐπὶ γὰρ τούτῳ καὶ θέ-
ρους ὄρα, ὡς περ ζωογονούμενον, τῆς ὥδης ἀπάρχεται. *Canssam*, cur ci-
cadae die incalcescente cantum fundant, reddere conatur *S. Ambros.* Hex.

- V. 22. p. 39. H. *quod puriorem aërem id temporis attrahant spiritus.*
 19 | τῶν παραμενόντων. παραμενόντων. b. — τῶν ὀδῶ. ὁ δὲ. m. *Theophyl.*
Sim. Epist. I. ὁ μελωδός — τοῖς ὀδοῖται τὴν μουσικὴν ἐκδεικνύται.
 21 | τέττιξ δὲ Σήλεια — νύμφης αἰδομένης. hinc *Philes* l. c. narrationem
 cum admonitione conjungit, et *Tzetza. Chil. VIII. 72.* rem a natura sic
 institutam esse docens εἰς σωφροσικὸν γυναικῶν. Similiter *Glycas* l. c.
 cicadas Pythagorae legem observare dicit; et *Theoph. Sim. Qu. nat.*
 c. 14. ubi inter alia: θεὸς κωτῖλος τέττιξ οὐκ ἔστι Σήλεια, ἀλλ' ὅσα τις Θεανὴ
 σωπῶσα τὰ ἄβήτητα. quae ex *Plutarcho* ducta esse, probabile facit locus
Apostolii Prov. XVIII. 39.
- 23 CAP. XXI. ταλαστὰν. ταλασσίαν. *M. m. Cf. VI. 57. p. 148, 9. Var.*
 Hist. I. 2. ubi in verbis τὸ δὲ ἄρα πάγη frustra haesisse quaedam, docere
 24 studui in *Diar. Schol. Darmst. an. 1828. 132. p. 1089.* | φασιν ἄνθρω-
 ποι. οἱ ἄνθρ. a. quod placet. δὲ post τὴν om. a. ἔδημούργησε. editt. cum
 25 littera paragogica *M. m.* | φιλοτεχνεῖ οὐ κατὰ νῆμα. ita cum *Med. Gro-*
novius. Vulgo negatio deerat. *Gillium* οὐ φιλοτεχνεῖ legisse *) scriptum,
 Gesnerus suspicatus est. Pro νῆμα *Trillerus* in not. mst. νόημα con-
 jecit, quod considerandum. *SCHNEIDER.* οὐ addit *M. m. a. b. c.* νήμασιν non
 uti araneam, *Aelianus* dicere non potuit, quam omnes νήμασι telam
 texere dicunt. *Hesiod. E. καὶ H. 777.* νήματ' ἀρρακτότητος ἀράχνης.
Philostr. Imagg. II. 28. ἀναπτύσσει τὸ νῆμα. *Galen. ad Pison. Ther.*
 c. 11. τὴν διὰ τῶν οὕτω διαφανῶν τε καὶ λεπτῶν νημάτων γυνομένην ὑπ' αὐ-
 τῆς (τῆς ἀράχνης) ὑφῆν. *Achill. Tat. II. 22.* ἀράχνης λαυδάνει νήμασιν
 ἔμπροσθῶν. Ob hanc causam scribendum suspicabar: φιλοτεχνεῖ μὲν εὐ κατὰ
 νῆμα, οὐ δὲ ἔξωθεν λ. νῆμα. Rectius autem nunc et lenius: καὶ φιλοτεχνεῖ
 26 οὐν κατὰ νῆμα, οὐ δὲ — neque vero. | ἐκ τῆς οἰκίας νηδύος. De materia
 telae vide dicta ad *Arist. H. A. IX. 26, 7.* ubi *Democrito Stagiriti* male
 28 contradicit. *SCHNEIDER.* | Σήρατρα. *Max. Tyr. XVI. 5.* ἀράχλαι ἀποφορεῖ
 μίτω Σήρατρα ἐν ἀέρι (μηχανῶνται). Cf. *Philes* c. 67, 16. Id. *Carm. gr.*
 29 *Wernsd. V. 698.* — ἐκπετανύσσα. ἐκπετάνυσα. m. | διὰ τῶνδε. materiam,
 qua retia textit, e ventre trahit; retibus autem praedam capit, qua rursus
 ventrem alat. — | ἐκείνην ἐκτρέφει. *Steph. Bernardus* in *Adv. mst. ἐκείνη*
 ἔκτρέφει corrigebat. *SCHNEIDER.* Non bene.
- 1 εὐχειρας. παρθέτους λεπτοδακτύλους κωῶσα. *Philes* l. c. 12
- 3 CAP. XXII. Βαβυλωνίους. *Theoph. Simoc. Qu. phys. 6. p. 13.* ὀδεν
 ὄφεις ἄρας τροπὰς οὐκ ἀστρονομίαν μνηθεῖς ἢ τὰ Χαλδαίων σοφίσματα.
 Kodem modo *S. Ambrosius* Hex. V. 9. p. 33. C. de echino, quo loco,
 4 ut in plurimis aliis, compilavit *S. Basilium* Opp. T. 1. p. 67. s. | οὔτε
 εἰς. οὔτ' εἰς. alter *Paris.* In οὐδὲ nihil mutant libri. De particulis οὔτε —
 οὐδὲ sic se excipientibus vid. *Herbst* ad *Xen. Mem. II. 2. 5. Ast* in no-
 5 visa. ed. *Phaedri* p. 106. | ἐπὶ δακτύλων. ἐπὶ χεῖρας. r. De novilunio te-
 statur *Antig. Car. c. 140.* contra, per totum plenilunium laborare for-
 micas narrat *Noster* IV. 43. *SCHNEIDER.* De otio formicarum per interlunium
 ex *Antigono* tradit *Laur. Lydus* de *Mens. P. III. 8. p. 102.* ed. *Röth.*
 δῶρον παράδοξον. mirificum. vid. *Bernard.* ad *Theoph. Non. c. 269.*
 7 p. 316. | τῇ νέᾳ. nono quoque die. *Gill.* quasi ἐνάτῃ legisset. Postrema
 capitis verba ἀλλὰ ἄτρ. om. r.

*) non enim textill artifico studeo.

CAP. XXIII. πέτρα τε. *M. m. b.* πέτραι. editt. Sic uterque numerus 9 junctim III. 40. τροφῶν καὶ φίδης. X. 49. οὐκ ἔχει, οὐδὲ φάλαγγας. IV. 42. ἰσθάλματα καὶ σπέρμα. Cf. *Schaefer*. ad *L. Bos* p. 559. Nos ad *Anth. Pal.* p. 488. — ἔχουσαι. ἔχουσα. *m.* Vulgatum ἔχουσαι habent *M. b.* et reliqui. | Vulgo διασφαγὰς μικρὰς καὶ τὰς διαστάσεις. primum διασφάγας 10 scripsi: est enim a nominativo διασφάξ. deinde si τὰς διαστάσεις verum est, debebat quoque esse τὰς διασφάγας. Fortasse calidior aliquis conji- ciat, verba haec καὶ τὰς διαστάσεις ex interpretatione antecedentium διασφάγας accessisse. Quod si tamen locum *Oppiani* considero, unde haec traducta esse videntur, *Hal.* IV. 348. πέτρας μὲν κείνας τεκμαίρεται ἔγγυθι γαίης Πρῶτον ἀνὴρ διδύμοισιν ἀνισταμένας κρατάφοισιν Ἐγγύθεν, ἀὶ σταινωπὸν ἀλὸς διὰ χώρον ἔχουσιν, Αἰθίρος ἀκτίναςσι διανγίας. videtur *Ael.* postrema verba satis obscura reddere voluisse istis, διασφάγας μι- κρὰς καὶ διαστάσεις, vel potius, ut *Aug.* habet, διασφάγας διεστῶσας μικρὸν. *Oppiani* loci sententia tradere videtur petram duobus vertici- bus eminentem, qui parvum mari interstitium relinquunt. Interim verba καὶ τὰς διαστάσεις tamquam suspecta seclusi. Praeterea vox σήραγγες me dabium tenet, quae alibi non petram, sed cavernam, antrum, spe- luncam significat. Vid. *Supplem. Lex. gr. h. v.* SCHNEIDER. διασφά- γας. *m.* Vid. de διασφάξ *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 83. Verba καὶ τὰς διαστά- σεις om. *Aug.* διασφάγας διεστῶσας μικρὰς ὡς αὐγ. habet *b.* διασφάγας μικρὰς καὶ διεστῶσας. *c.* Hoc recepi. Vulgatum enim διαστάσεις natum ex proximis. Nobiscum facit *Gillius*: *fenestellas parvulas tanto inter- vallo distantes* — i. e. διεστῶσας ἐς τοσοῦτον. *Philes* c. 86. de sargo: διψῶν τε φωτός — οἰκεῖ πρὸς ἀκτὰς — ὅπου διασφάξ ὑγρολάξευτος λίθου, τῶν ἡλιακῶν ἐμφορεῖται λαμπάδων. Hoc voluisse videtur *Aelianus*, sargum degere in rupibus, et quidem in cavernis earum, quae luminis aliquid per rimas, nonnihil patentes, infusum habeant. De sargo vide *Schneiderum* in *Hist. litt. pisc.* p. 90. s. | ἡλίον τε. τε addidi ex *M. m.* — ὑπο- 11 πελάται. *a.* | χαίρουσιν γάρ. *M.* — καὶ μᾶλλον. *imprimis.* IV. 13. καὶ 12 ἔτι μᾶλλον. VIII. 6. ἡ πάρθαλις αἰρεῖ — τὰ πλεῖστα, καὶ ἔτι καὶ μᾶλ- λον τὸν πῆληρον. *Plut.* Vit. *Lycurg.* c. 17. καὶ προσεῖχον οἱ πρᾶσιβυτεροι καὶ μᾶλλον. Cf. *Interpp.* ad *Greg. Cor.* p. 51. s. *Schaefer.* ad *Plat.* Vit. Tom. IV. p. 295. | Vulgo: καὶ τὰ τῆς θαλ. βράχην. καὶ damnant *libri* 14. *M. m. a. b.* Illa verba interpretantur vocem ἔλη. Sequi debebat: καὶ τοὺς τῆ γῆ γειτνωμένας τόπους. quae variavit *Ael.* Nunc tamen, fateor, καὶ fere restitutum malim. *apud paludes et breviam vitam agunt. Gil- lius.* | φιλοῦσι δὲ πῶς τῶν ἀλόγων αἴγας ἰσχυρῶς. πῶς om. *a. b. φ.* δὲ 16 πῶς ἀλόγως αἴγ. *M. c.* ἀλόγως etiam *m.* Suspecta hujus loci lectio. Erat quum cogitarem de τῶν ἀλλογενῶν vel ἄλλων, sed lectio ἀλό- γως aliud quid videtur suadere. *Philes* l. c. φιλεῖ δὲ καὶ τὰς αἴγας ἀφ- ῥήτων σχεῖσι. *Oppi.* Cyn. II. 433. σαργοὶ θαλπολλοῖσιν ἐπέχραον. et *Hal.* IV. 308. σαργοὶ θαλγείοισι πόδους ἐπὶ θυμὸν ἔχουσιν. Αἰγῶν δ' ἱμείρουσιν, ὄρειάλοισι δὲ βοτοῖσιν Ἐκπάγλωσ χαίρουσιν. | ἡόνος. *b.* ἱόνος. *a.* ἡῖόνος. 16, editt. Vid. p. 7, 18. — θαλάττη. *M. m.* θαλάσση. editt. — οἱ δὲ. *m. a.*

B.

οἷα. editt. | προσένουσιν. πρὸς καὶ νέουσιν. *a. b.* — ἀνακρηδῶσιν. ἀναποδῶ- 18 σιν. *m.* | τηνάλλως. τηνάλωσ. *a. b. c.* τὴν ἄλλω. *m.* *Oppi.* *Hal.* IV. 317. 20

- 22 καὶ νεοδαίς περ ἕντες, ἐπιγόμενοι φορέονται. | προσλαθεῖν. *Abv.* ad *Aesch.* T. II. p. 33. et in *Dilucid.* Thuc. p. 776. maluit προσλαθεῖν, cui sane sequens ἐπ' αὐτάς magis convenire videtur. *SCHEIDKE.* Haec conjecturae maxime
- 23 favet quod praecedit: νηχόμενοι ὑπὸ τοῖς κύμασιν. | ἐξ ὧν ποδοῦσιν ἐκ τούτων ἀλλοκονταί. observanda in his sermone abundantia. *Infra* VI. 52. ἀνδ' ὧν ἔπαθε, δι' ὧν ἐποίησε. IX. 45. ἀνδ' ὧν δὲ ἐτρύγησαν — ὑπὲρ τούτων ἀνταρροσιῶσι. *Herodot.* I. 47. ἐπ' ἧς ἀν' ἡμέσης ὀρηγηθῶσι, ἀπὸ ταύτης ἡμερολογέοντας. II. 124. ἐκ τῶν λιθοτομέων — ἐκ τούτων ἔλακιν λίθους. et paulo post: καὶ πρὸς τὸ Διφυκὸν καλούμενον ὄρος, πρὸς τοῦτο
- 25 27 ἔλακιν. | θαρείσης αὐτῆς. θαρείσαν αὐτήν. c. | καταπάττει. καταπάτνει.
- 28 m. — τῆς θαλάσσης. θαλάττης. b. — οἰκοῦσι οἱ m. | αἰγίω. αἰγῶν. c.
- 29 — διαβραχέντα. διαβραχέντες. c. | ὡς ὑπὸ τινος ὕγγοσ τῆς ὀσμῆς. II. 9. καὶ ἔλακιν ὡς ὕγγι τῷ πνεύματι. Hoc structurae genus illustratum vide a *Schaefero* ad *Dion.* Hal. p. 327. s. *Similia* congesi ipse in *Socrate* XIII.
- 30 4. XV. 79. | προσίασιν. M. m. προσίασι. edit. προσίασι. a. — κηλοῦνται.
- 31 κυκλοῦνται. a. b. | αἰρεῖται. αἰρεῖται. m. ut saepe sic in spiritu peccat
- 32 hic liber. | ὀρμηξί λίνου λευκοῦ. *Oppian.* IV. 364. αὐτίκα γάρ σφιν Ἰάββον τε κρανατὴν ὀπλίξεται, ἧδὲ λίνου Ὀρμηγὴν πολιοῖο. *Inde* etiam βάρβδος κραναίας ap. *Aeli.* Cf. XII. 43. p. 285, 2. — ἐξήπται. ἐξήρηται. c.
- 5 καὶ πύσας τῶν πετρῶν ἐκπάσῃ. Haec *Oppian.* IV. 597. ita tradidit: 13 σαργοὶ μὲν δύσαντες ἀλλήεις ἐς μυχὸν ἄλμης ἐδόμοιο πτήσσοσιν, ἐπ' ἀλλήλοισι δὲ χέονται, Δογμαὶ ἀμφοτερόντες, ἀναφροσσοσιν δ' ἀκάνδας Νῶτα μετακλίνοντες — χεῖρα δ' ὑπὲρ κεφαλῆσι βαλέων, καδύπερθεν ἀκάνδας Ἴεκα καταβρέξειεν, ἐπικλῖνοι τε κίλων. *SCHNEIDER.*
- 7 CAP. XXIV. Fabula ducta ex *Herodoto* III. 109. *Aelianum* expressit
- 8 *Philes* c. 70. μίγνυται. μίγνυτο. a. | λυπεῖ οὐδέν. οὐδὲ ἐν. r. τῷ τέλει.
- 10 τὸ. m. | ἐκτίνει. ἐκτείνει. a. ἐμφῦσα. ἐμφυσῶ. M. m. a pr. m. *Herod.* I. c. ἐμφῦσα οὐκ ἀνίει πρὶν ἀν' διαπάγῃ. *Philes:* τούτῳ σὺν ὀργῇ λανθανόντες
- 11 ἐμφύσης. | αὐτῇ τῇ κεφαλῇ. τῇ om. r. *Frustra* *Bochart.* Hieroz. T. II. 3. 1. p. 363. σὺν αὐτῇ corrigi. *Horapollo* II. 59. ἔχις ὅταν συγγένηται τῷ ἄρβεν, στόμα στόματι ἐμβалоῦσα, καὶ μετὰ τὸ ἀποξευχθῆναι, ἀποδα-
- 13 κοῦσα τὴν κεφαλὴν τοῦ ἄρβενος ἀναίρει. | ἦδη. *statim*, in ipso partu. *Vid.* supra c. 17. *Observanda* autem subita subjecti quod vocant mutatio. *Similiter* *Herod.* IX. 7. ἅμα δὲ τὸ τεῖχος σφι τὸ ἐν τῷ Ἰσχυρῷ ἐτείχεον,
- 14 καὶ ἦδη ἐπάλλξει δάμβανε. *Vid.* ad XII. 16. | τὴν κακίην. M. m. r. c. τὴν κακίστην. edit. *Sequitur* in edit. διεσῶζει γοῦν τὴν μητέρων νηδύν. usque ad *Schn.* ubi μητρώων legitur. μητρώων. libri omnes. μητρικὴν νηδύν *Philes.* διεσῶζει τὴν μήτραν. *Herodot.* *Mich. Glyc.* Ann. 1. p. 56. D. τὴν μητρώων διαβρέξσοσιν. ubi μητρώα est pro utero, ut ap. *Max. Tyr.* XLI. 3. p. 278. *Ad rem* cf. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* c. 179. *Allat.* ad *Eustathii* Hexa. p. 194. *Eadem* ex *Nicandro* Ther. 130. es. hausta habet *Galen.* Ther. ad *Pison.* c. 9. Tom. XIV. p. 238. *Ejusmodi* quid dixisse *Pindarus* probabile ex *Plut.* T. II. p. 567. F. Cf. *Boeckh.* ad *Pindari* *Fragm.* 264. p. 681. *Rejicit* fabulam *Philostr.* Vit. Ap. II. 14. p. 66. ite-
- 15 rumque ad eam respicit IV. 38. p. 179. 3. — | τιμωρόντα. τῷ γονεῖ τιμωρόντα. *Herod.* I. c. — κατ' αὐτά. κατὰ τοῦτο. marg. *Gen.* κατὰ ταῦτά. r. quod reponendum. *Sic* *Herod.* IV. 76. δύσειν δὲ κατὰ ταῦτά κατὰ τὰ ὄρα τοὺς Κυζικηνούς ποιεῦντας. Ib. 155. ὡς δὲ κατὰ ταῦτά ἐτίσκει.

Certe non audiendus *Hemsterhusius*, qui in not. mat. πρόσεισι κατάντη corrigendum suspicatur. Vid. *Hermann.* Opusc. I. p. 337. | ἀλκίμενες. 16
M. m. Verba τὶ οὖν usque ad finem om. r.

CAP. XXV. Fabulam de hyaena sexum mutante confutavit jam olim *Aristot.* H. A. VI. 28, 2. de Gener. An. III. 6. Repetivit tamen *Plin.* VIII. 3. *Oppian.* Cyn. III. 289. SCHNEIDER. Vid. Eund. ad *Aristot.* T. III. p. 519. Adde *Clem. Alex.* Paedag. II. 10. p. 188. C. qui physicam fabulae causam reddit p. 189. C. *Tertulli.* de Palli. c. 3. hyaenae sexum annalem dicit. *Mich. Glyc.* Ann. 1. p. 54. A. ἀβρόνθηλον appellat hyaenam et leporem. Cf. *Allat.* ad *Eustath.* Ant. Hex. p. 183. s. *Reiff.* ad *Artemidor.* II. 12. T. II. p. 338. | τὴν ὑαίαν, ὄφιν addendum censebat 17 *Bochart.* Hieroz. I. 3. 7. p. 367. cujus errorem refellit *Pauw.* ad *Horap.* II. 69. p. 385. Etiam *Gillius* capitis titulum fecit: *de hyena serpente.* | εἰς νέωτα. M. m. r. ἐς editt. — ὄψει θῆλον. θῆλειαν corrigit 18 *Allat.* l. c. frustra. — εἰ δὲ θῆλον νῦν. al. αὔ. Gesn. Sic m. | κοινω- 19 νῶσι. κοινωριῶσι. m. a pr. man. Quae sequuntur ἀφρ. ἐκ. καὶ γὰρ. τε. om. r. — δρᾶ τε καὶ πάσχει πάλιν. *Philes* c. 49, 2. | Καινία καὶ τόν. 20 καὶ νέαρων. m. Vid. Not. cr. ad Anth. Pal. p. 459. Caeneia Lapitham cum Tiresia junctum habes ap. *Anton. Lib.* c. 17. Cf. Schol. ad *Apoll. Rh.* l. 57. in *Platon.* Menex. ap. *Bekker.* T. II. p. 459. — ἀρχαίους ἀπέδειξε. male haec olim sollicitavi in *Epist.* ad *Schn.* p. 7. nec tamen recte vertit *stolidos Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 363. quo sensu est ἀρχαίον τι δρᾶν in *Aristoph.* Amphiarao et ap. *Philostr.* Vit. Ap. V. 9. p. 195. Hoc dicit *Aelianus*: Caeneum et Tiresiam, qui semel tantum mutarunt sexum, multum cedere hyaenae, eandem mutationem quotannis expertae. *Platon.* *Epist.* IV. p. 710. C. παρασκευάζου τόν τε Δουκούργον ἐκείνον ἀρχαίον ἀποδείξω καὶ τόν Κύρον. quem locum cum aliis comparavit *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 182. Similiter in historia de *Perseo* et *Gorgone Suid.* in *Εὐτρόπος.* ὁ δὲ κατ' ἡμᾶς βλος λῆρον — καὶ φλήναρον τὸν μῦθον ἀπέδειξεν. *Plut.* T. II. p. 969. A. de cornicis castitate agens: τὴν Πηνελόπης σωφροσύνην μυρία κορώναι κρώουσαι γέλωτα θήσονται καὶ καταφρονήσουσιν. | οὐ κόμποις. κόποις. m. verba inania et poetarum 22 commenta opponuntur factorum veritati. Vid. *Anim.* ad Anth. Gr. T. 1. 2. p. 135. Infra VII. 1. οὐκ ἔστιν ἄλλως κόμπος τὸ εἰρημένον. Ib. c. 29. μυθοποίημα et κόμπος junguntur. V. 49. αἰμυλία καὶ κόμπος. Cf. II. 11. p. 33, 10. XII. 7. p. 268, 31. — ἀλλὰ τοῖς ἔργοις. M. m. r. c. τοῖς om. ante *Gesn.* a. b.

CAP. XXVI. ὡς ὑπὲρ ὠράτων. *Apost.* *Prov.* XIX. 57. ὡς περ ὠράτων. 23 | ὄργῳσι δὲ καὶ addit r. ὄρῳσι δὲ. c. | Ἰθ. κίνδαροι. κίνδαρον piscem 26 *Rondelatus* putat esse quem hodie in Gallia Narbonensi provincia et Hispania *Cantreno* nominant. *Brünnigh* in *Ichthyol. Massil.* p. 37. sparum annularem *Massiliae Canse* audire ait; sed nomen illud mutilatum esse videtur. *Gillius* graecam vulgus σκάταρον appellare testatur; sed *Forskäl* in *Descr. Anim.* p. XIV. hodie Graecos sparum sargum *Linnae* ασκάταρον, sparum annularem vero σπάρον dicere ait. *Sargum* hodie *Venetii Sargo.* *Massilionae Sarg* appellant, teste *Brünnichio* p. 38. SCHNEI- 27 DER. κάρδαροι. m. | ἄσπροις χωρίοις. χωρίοις ἄσπροις. *Apostol.* l. c. et

- Rehd. *Oppian.* Hal. III. 388. πέτρας λεπρές vocavit. Vocabulum roces et sanum esse non videtur. SCHNEIDER. κίνδαρος δὲ πέτρηον εἰς λεπρήσιν γέγηθε. *Oppi.* Quum tam similia sint inter se vocabula ΑΓΗΠΟΙΣ et ΑΕ-ΠΙΠΟΙΣ, ea h. l. inter se confusa esse probabile fit. Nisi forte vocabulum illud referre velis ad Latinorum *aspretum* (ἀσπρέτιος), quo praeter *Livium*, *Grat. Faliscus* usus est *Cyneg.* 241. quod non verisimile. — καὶ εἰσὶ ζηλότυποι. εἰσὶ καὶ ἡλότυποι. *m.* ubi alterum καὶ natum ex littera ζ, 29 quae simillima siglae ζ i. e. καὶ. | καὶ ἔστιν ὁ ἀγών οὐχ ὑπὲρ πολλῶν. negatio abest ab ed. Gesn. nec tamen illis — de multis certamen instituitur. *Gill.* unde *Gosnerus* suspicatur, eum legiisse οὐκ ἔστι. οὐχ addidit *Gronov.* ex *Medic.* et *Apost.* Consentit *m. b. c.* — ὡς τοῖς σαργοῖς. τοῖς ἀργείοις. *r.* et *Apost.* ubi *Pantinus* cogitabat de σιάρους. τοῖς ἀργοῖς. *a.*
- 30 Cf. *Oppi.* Hal. IV. 375. | συνόμενον ὡς ὑπὲρ. haec verba om. *Rehd.* *Apost.* Pergit *Rehd.* ὡς τῷ Μενέλαῳ πρὸς τ. II. Vulg. Μεγαλάω *et Med.* et *Apost.* correxit *Gron.* SCHNEIDER. Sic etiam *a. b. c.* Una igitur conjuge contentus erat cantharus, *Oppi.* Hal. I. 509. de diversa piscium natura: καὶ τοὶ μὲν πλεόνεσσιν ὀμεινωταῖς ἀλόχοισιν Τέρπονται — Τοὶ δὲ μίαν στέργουσι καὶ ἀμφιπέουσιν ἄκοιτιν, Κίνδαροι, αἰτναῖοι τε, καὶ οὐ πλεόνεσσι γάνυνται.
- 32 CAP. XXVII. καὶ ἄλλαις τροφαῖς. aliis cibis quam. Deest comparatio aliorum ciborum. SCHNEIDER. Non deest. Pergere volebat *Ael.* καὶ τοῖς ταυτοῦ πλοκάμοις, sed nonnullis explicationis causa interposita, orationem immutavit. Exscripsit hoc cap. *Apost.* Prov. XVI. 25.
- 2 παμβορώτατος Σηρίων. *M. m. b. c.* Cf. ad c. 18. p. 10, 3. παμβορώ-14 τατων. editt. et *Θαλασσιων.* quod mutavi cum *M.* De polyri voracitate cf. *Horapoll.* II. 105. ubi in fine: καὶ ὅταν ἀναλώσῃ τὸ χρήσιμα, τότε καὶ ἄχρηστα ἐκβάλλει. postremum vocabulum fortasse ex ἐμβάλλει depravatum. | εἴ τις αὐτῷ γένοιτο. *M. m. b. c.* γένηται. ante *Gron.* γίνηται. *Apost. r.* Sic IX. 25. εἰ δὲ γένοιτο. edit. Gesn. γένηται. et plurimis in locis, ubi editt. veteres εἰ cum conjunctivo offerunt, ex melioribus libris optativus est restitutus. Vid. infra p. 19, 10. —
- τῶν ταυτοῦ πλοκάμων παρέτραγεν. *Hesiod.* E. κ. H. 524. ὄτ' ἀνόστεος ὄν πόδα τένδει. Hoc verumne an falsum sit, nemo dixerit. Sed certum polypos inter se pugnare, et a muraena saepe iis cirros abrodi. Partem mutilatam renasci experientia in polyphis testatur *Kolreuter* in *Nov. Comm. Petrop.* VII. p. 336. SCHNEIDER. παρέτραγεν. *M. m.* παρέτραγε. editt. Polyrum τὰς πλεκτάνας αὐτοῦ περιβιβρώσκειν narrat *Plut.* T. II. p. 1059. E. et p. 965. F. αὐτὸν ἐσθίων κάθηται. fidem tamen ipse rei denegans p. 978. F. praecunte *Aristotele* H. A. VIII. 3, 7. qui causam fabulae addit: περιδηθεομένης ἔχουσι ἐνοι τὰς πλεκτάνας ὑπὸ τῶν γόγγρων. Cf. *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 25. p. 44. *Theophyl. Sim.* Epist. 73. *Philes* c. 87. *Mich. Glyc.* Ann. p. 37. C. ὁ πολύπους οὗτος λέγεται μὲν ἡνίκα κεινάσει πλόκαμον ταυτοῦ ἐσθίειν, ἕτερον δὲ ἀναφέρειν. Brachia polypodis κόμας appellat *Max. Tyr.* IV. 5. nisi τὰς πολλὰς κόμας mutandum in πλεκτάνας, 4 vel cum *Marklando* in πλοκάμοις. | καὶ τὴν γαστέρα — ἡμίσατο. τὴν ταυτοῦ γαστ. et ἡρέσατο. *Apost.* XVI. 25. — ἡμίσατο. de translato hujus verbi usu vid. *Wessel.* ad *Herodot.* p. 418, 56. *Stallb.* ad *Plat. Phileb.* p. 88. Infra XIV. 16. δίψος ἀπέσασθαι. *Themist.* Or. XXIII. p. 293. A.

τὸν λιμὸν ἀκαίωσαι. | ἔτοιμον τὸ δεξιόν. *M. m. b. c. Apos.* ἐτοίμας 6
editt. ante Gron.

CAP. XXVIII. Expressit *Nicandri Ther.* 738. De fabula ipsa cf. 8
Antig. Car. c. 23. et ad *Varr.* de R. R. III. 16. 4. p. 570. SCHNEIDER. Versus
Archelai ap. *Antigon.* ἐκ νέκρος ταύτην ἔππου γράψασθε γενέσθην, Σφή-
κας· ἔξ ὄλων οἶα τῆσσι φύσει. Cf. Not. cr. ad Anth. Pal. p. 889. *Ovid.*
Met. XV. 368. *pressus humo bellator equis crabronis origo est.* —
ὁ μὲν γὰρ ὑποσῆπεται. *Cod. Bard.* ap. Gron. ἔππος σῆπεται. non male.
| ἐκπέτονται πέτονται. *m.* — ἔγγονα. cum *M. m.* ἔκγονα. editt. Vid. 9
supra c. 19. p. 10, 21. III. 23. p. 61, 23.

CAP. XXIX. ἡ γλαυῆ. vulgatam scripturam doricam γλαυῆ μεταβίβηται
in atticam et h. l. et in aliis. Cf. Schol. Arist. *Vesp.* 1066. *Lobek* ad
Phryn. p. 76. SCHNEIDER. Ex *Ael.* sua hausit *Philes* c. 22. | ἀπει. ἀπει. 12
m. ἀναπει. *a.* Simili acumine *Horat.* II. *Epist.* 1, 156. *Graecia oapta*
ferum victorem cepit. *Mox* c. 30. καινότητα δήπου ἀποκτείνουσα ἀνήρηται
c. 39. ἀλλοκονταί ὀργῆσι καὶ ᾧδῃ ἡρημένα κρῶτον. *Ib.* περιάγουσι γάρ.
M. m. περιάγουσιν οὖν. editt. ante Gron. *a. b.* περιάγουσι γούν. *c.* quod
fortasse praefereendam. | ὡς παιδικά. *velut ludicrum et delicias.* *Gill.* 13
quasi esset ὡς παιδιὰν καὶ παιδικά. De παιδικά vid. *Markl.* ad *Mar.*
Tyr. XXXV. 1. *Heind.* ad *Plat.* T. IV. p. 52. — ἡ καὶ νῆ Δία περιλαπτα-
καὶ addidi ex *M. m. c.* XVII. 11. ὅταν — ἡ ἐμβῶσι — ἡ καὶ νῆ Δία
ἀποκτείνονται. περιλαπτα (*ornamentum vertit Gill*) cum ἐπαδαῖς junguntur
ap. *Platon.* *Rep.* IV. p. 426. B. et ap. *Jo. Chrysost.* T. II. p. 243. E. ἐπα-
δαῖς καὶ περιάμματα. *Diodor.* V. 64. p. 382, 24. vid. *Bernard.* ad *Theoph.*
Non. c. 36. p. 150. *Aeli.* in *Fragm.* v. ἐναύειν. περιάπτειν καὶ ἐπαοιδῶν —
σοφιστῆν ἄκρον. Hoc loco referendum vocab. ad vim γοητείας, quae no-
ctuae inesse credebatur. | γοητείας ὑπεσπάρμένης αἰμύλου. ὑπερσπ. *m.* *Ael.*
V. H. II. 13. ὑποσπείρας γέλωτα καὶ τὸ ἐκ τῶν μέτρων αἰμύλον. — καὶ
δελκτικῆς. καδελκτικῆς. *a.* Infra XVII. 6. ἐπαοιδῆς καταγοητεύοντας εὖ
μάλα δελκτικῆς. — ἔκει. ἐκει. *m.* — δῆρατρα ἕτερα τοῖς ὄρνισι προσήει.
Fort. προσφέρει vel προτείνει. *Gesn.* προσφέρει *Bochart.* *Hieroz.* P. II.
L. II. c. 23. p. 291. et προσάγει *Paus.* ad *Phil.* προσείει. *Medic.* pro
προσείει. *Gronov.* προσείει. *M. m. a. b.* πρὸς εἰεί. *c.* Frustra Gron.
προσείει correxit. Vid. *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 136. *s. Wyttenb.* *Ep. crit.*
p. 244. ed. Lips. | παραμένουσιν. *M. m.* περιμένουσιν. editt. ante Gron. 19
— οἱ νέοι πάντες ὄρνιθες. ἐνεοὶ emendavit *T. H.* ap. *Ruhnck.* ad *Tim.*
p. 138. vid. *Ibid.* p. 102. quod recepit *Schn.* in *Ed. pr.* Rectius scribes ἐνεοί. *)
Vera videtur correctio, neque tamen ausus sum libris refragantibus
Schneideri exemplum imitari. *Philes* vulgatam expressit: τὰ μικρὰ τῶν
ὑποπτέρων γένη. *aves adulescentes.* *Gillius.* | ἡρημένοι δέει καὶ μάλα 20
γε ἰσχυρῶ. *Bochartus* l. c. suspicatur δέει καὶ αἰμύλλῃ γε ἰσχυρῶς. ἡδὲ
καὶ μάλα. *Paus.* Refutata correctio in *Obs.* misc. VI. p. 456. SCHNEIDER.
ἡρημένη et μορφαῖει. *m.* ἰσχυρῶς. *M.* et alter *Gesn.* ἡρημένοι ἰδέει —
ἰσχυρῶς. ant. ἰδέει καὶ ποικιλματι ἰσχυρῶ tentat *Triller.* in not. mst. δέος
h. l. *stuporem* esse, ut saepius alibi, monuit *Hemsterhusius.* Bene ha-

*) Inde fluxit ἐνεόφρων i. e. μεταδόφρων. de quo vocabulo vid.
Schaefer. *App.* ad *Demosth.* T. III. p. 448.

bet etiam καὶ μάλα γε, quibus particularis statim in proximo cap. et alibi saepe utitur Aelianus. Vid. ad III. 27.

- 21 CAP. XXX. ὁ λάβραξ, *lupus*. Vid. *Cuvier*. Hist. nat. des Poissons. T. II. p. 56. ss. — | καρίδες ἤττηται. καρίδων ἄπταται. *Rehd.* Pluralis numerus non spernendus videtur. SCHNEIDER. *Oppian*. Hal. II. 128. ss. — εἰ καὶ πταίσας ἐρῶ. δ καὶ παίσας ἐρῶ correxit *Wyttensb.* Bibl. cr. P. III. p. 47. quod *Schn.* in ed. pr. recepit. Ingeniosa correctio; nam festivum est procal dubio, piscem, qui ipse ὄψων est, dici ὄψοράγον. Forma tamen orationis non est Aeliana. Hic enim ἴνα scripsisset, addito τὶ. XV. 16. Συρακοπούνητα, ἴνα τι καὶ παλῆα. XII. 21. ἴνα εἴπω τι καὶ ὑποπαίσας, ubi libri inter alia ὑποπαίσας offerunt. XIV. 4. Ap. *Suid.* in παίσωμεν. T. II. p. 69. et τριχορυσία. p. 503. ἴνα τι καὶ παίσα. Quare una tantum littera deleta, videtur scribendum: εἰ καὶ παίσας ἐρῶ. *quamquam ludicrum videbitur quod dicturus sum.* quae verba excusationem habent lusus, ab
- 22 argumenti gravitate quodammodo abhorrentis. | ὄψοφαγίστατος. ὄψοφάγιστος. *mon.* *Rehd.* Sed in *Xenoph.* Mem. III. 13, 4. libri scripti non variant. [Vid. *Athen.* VII. p. 277. D.] SCHNEIDER. ὄψοφάγιστος. *M. m. a. r.* ὄψοφαγίστατος. *b. c.* et editt. Simile est πλεονεκτίστατος ap. *Xen.* Mem. I. 2, 12. et alia ap. *Matth.* Gr. gr. §. 129. p. 253. In Var. Hist. 1, 28. ὄντα τῶν ἄλλων ὄψοφαγίστατον. quidam libri ὄψοφάγιστον. cui similes formae ὀλιγιστος, ὀλιβιστος, ὀλιτιστος, etiam ἀλοχιστος. Vid. *Bustm.* Gr.
- 23 ampl. §. 67. p. 269. s. | τὰς ἐλείους. τοὺς editt. ante Gron. τὰς. *M. b. c.* τὰς ἐλείους. *m.* — ἐλλογῶσιν. λοχῶσιν. *a. b. c.* | *Ib.* εἰσὶ γὰρ τῷ γένει τριτταί. *Gesner* malebat plenius scriptum: εἰσὶ δὲ αἱ καρίδες τῷ γένει. Sed γὰρ refertur ad antecedens τὰς ἐλείους. SCHNEIDER. Tria genera unde duxerit *Ael.* non habeo dicere. *Aristot.* H. A. IV. 2, 3. facit quidem tria genera, τὸ μικρὸν γένος, τὰς κυφάς, τὰς κραγγόνας, sed aliis notis distinguit. Squillas gibbas, utpote crangonibus minores, hic intelligi censuit *Rondeletius*. SCHNEIDER. τριτταί *M.* ex corr. nam τριγταί fuisse videtur prius. | αἱ τρίται. τρίτται. *m.* — ἀμύνεσθαι. *M. m. b. c.* ἀμύνασθαι. editt. — αὐτοὺς. *M. m. a. b.* *Vind.* 7. cf. *Oppian.* l. c. v. 133. s. αὐτὰς. ante Gron. *cum autem se ipsas ulcisci non queunt.* *Gill.* αὐταί malebat *Horreus Anim.* l. 5. probante *Schneidero* in ed. pr. — ἀδυνατούσαι. ἀδυνατούσιν. *a.* | , καὶ usque ad αὐτῶν om. *r.* ut mox καὶ ἄλλως — πρίνος.
- 28 | ἔοικε δὲ τριήρους ἐμβόλω. sic de rostro xiphiae XIV. 23. καὶ ἔοικε 29 τριήρους ἐμβόλω. — καὶ μάλα γε δέξαι. δέξαι. *b.* | πρίνος. πρίνων. *b.* *Achill. Tat.* IV. 19. ἐντέτμηται δὲ ἄνωθεν εἰς ἀκάνθας ἀνακτεῖς, οἷα τῶν κριδόνων εἰσὶν αἱ ἀγκυαί. — αἱ γενναῖαι. γενναῖα. *c.* — κοῖφα καὶ
- 31 ἀλτικὰ. κοῖφαι καὶ ἀλτικαί. *c.* | κέχηνε δὲ ὁ λάβραξ καὶ μέγα, καὶ ἔστιν ὅ. alterum καὶ primus edidit Gron. sed idem prius delevit, praecedente *Pausio* ad Philen, et suffragante, ut ait, *Mediceo*. Sed in *Med.* perspicuae legitur καὶ μέγα, καὶ ἔστιν. nec aliter *m. a. b. r. c.* — λάυραξ. 1 *m.* | δέρης. δέρρης. *r.* — τὴν καρίδα. καρίδαν. *m.* Similes errores collegi 16
- 2 ad VI. 24. p. 135, 19. | οἰεται δεῖκνον ἔχειν. ἔχειν. *r.* *Achill. Tat.* V. 22. οὐκ ἔφετο πλῆθυν ἔχειν. quidam libri ἔχειν. Vid. ibi *Animadv.* p. 590. et 3 *Porpo* de Elocut. Thuc. p. 154. — ἡ δὲ ἐν ἐξουσίᾳ. ὁ δὲ. *m.* | σκιρτᾷ. *Oppi.* Hal. II. 135. in descriptione hujus pugnae: αἰδὲ θυμῷ θραύσκουσι. — καταχορεύουσα. καταχωρεύουσα. *m.* tripadiis et saltibus lupi fauci-

bua videtur illudere. Nescio quis ap. *Suid.* T. II. p. 277. ὁ δὲ κατεγέ-
 ρευε τῶν Ῥωμαϊκῶν συμφορῶν. Similiter κατασκιρτῶν. II. 6. p. 30, 23. |
 ἀνοιδήσαντα ἀνοιδήσαντος. *a. Phil.* c. 88. τούτους δὲ (τοῖς κέντρους) τοῦ 5
 φάρυγγος ἐξφθάλωτος Θνήσκει. — ἐβάλλει. ἐκβάλλει. *m.* — ἀποπνίγει.
 ἀπειπνίγει. *m.* — ἀποκτείνουσα ἀνήρηται ἀποκτείνουσα *a. c. r.* Eodem
 acumine *Oppian.* l. c. 133. ὀλλύμεναι δ' ὀλέκουσι, καὶ οὐς πέφνουσι φονήας.
Cf. supra ad p. 14, 12.

CAP. XXXI. ὀνύχων ἀκμαῖς. *S. Basil.* Opp. T. I. p. 72. C. τοῖς 8
 ἀρπιακτοῖς πρὸς τὴν ἄγραν αἱ τῶν ὀνύχων ἀκμαί. *Vid. ad Achill. Tat.*
 p. 638. — ὀδόντων διατομαῖς. *dentium ad dissecandum praestantia.*
Gill. notabilis significatio, pro ὀδοῦσιν εἰς διατομήν. — θαρβύσαι κα-
 θαρβύσαι. *m.* | καὶ ἄρκοι. *M. m. a. b. r.* Nec aliter edit. Gesneri; 9
 quod in ἄρκοι tacite mutavit Gron. fortasse ex *Apost.* Prov. X. 33. ubi
 totum hoc cap. exscriptum. *Vid. Not. cr. ad Anth. Pal.* p. 695. s. — καὶ
 κάρδοι. κάρδαλοι. *a.* | ταῦτα μὲν. πάντα μὲν. *r.* — ὄπλων ἀμυντηρίων. 10
Vid. Wessel. ad *Diodor.* V. 33. p. 356, 35. | ἐπὶ λύμη. χύμη. *c.* In-11
 fra V. 2. Σηρίου ἐπὶ λύμη γενωμένου. X. 29. ὅτι εἰσὶ τοῖς ἐπὶ λύμη γε-
 γενημένοις ἐχθίσται. *Herodot.* II. 121. 4. τῶν φυλάκων ἐπὶ λύμη πάντων
 ἐυρήσαι τὰς παρηίδας. — | καὶ στοχῶ βάλλει. forte εὐστόχως. *Gess.* εὐ-
 στόχως habet *Apostol.* l. c. et recepit *Schn.* ed. pr. καὶ στοχῶς. *r.* στοχῆν.
c. σκοπῶ aut σκοπῶν conjecit *Trillerus*; στήχῳ vel στοχῶ *Pauw.* ad
Phil. p. 226. ubi v. 21. φρέξασα γὰρ τὰ νῦτα βάλλει τοὺς κέλας, Ὡς ἀπὸ
 νευρᾶς εὐτυχῶν τις τοξότης. ubi *Bochartus* Hieroz. Tom. I. p. 1040.
 εὐστοχος tentavit perperam. *Wyttenb.* Bibl. cr. III. 1. p. 70. s. locu-
 tionem ἐπίσκοπα τοξεύειν illustrans, nostro loco ob incertitudinem vo-
 cabuli στοχῶς probat εὐστόχως. στόχος habetur ap. *Aesch.* Suppl. 243.
 μόνον τὸ δ' Ἑλλάς χθῶν συνοίσεται στόχῳ. *Acute Raiskius* in *Eurip.*
 Suppl. 1098. Δύρσοις ἔσαν Πενδῆως στόχον δύστηγον. ubi vid. *Elmslei.*
 Quare in nostro loco fortasse nihil mutandam nisi accentus. | καὶ ἐκεί-13
 ναι γε. αἰκιδῆναι. *m.* γε om. *a.* | ὥσπερ οὖν. *m. b. c.* ὥσπερ ἐκ. *r.* De
 fabula cf. infra XII. 16.

CAP. XXXII. ἡ δεινόν. ἡ om. *c.* color in his rheticus. *Eurip.* Phoen. 15
 385. ὡς δεινόν ἔχθρα οὐκείων φίλων. | εἴπερ οὖν καὶ. *M. m. a. b.* ἔπερ 16
 οὖν καὶ. *c.* ὅπερ οὖν καὶ. ed. Gesn. οὖν om. Gron. εἴπερ καὶ in *Med.* legi
 existimans. *Aeli.* ap. *Suid.* in ἀναδεύειν. εἴπερ οὖν τὰ Ἐπικούρου βιβλία
 καταπλέτας κ. τ. λ. — ἐντέτηκεν. *M. m.* ἐντέτηκε. editt. | δυσέκνιπτα. 17
M. m. a. b. c. δυσέκνιπτον. editt. ante Gron. Hoc *Schn.* in car. sec.
 praetulit. Verum in talibus *Ael.* plurali solet uti. Vide infra c. 57.
 p. 24, 27. praeeuntibus etiam aliis. *Eurip.* Hipp. 268. ὀρῶ μὲν τὰςδε
 δυστήνους τύχας, Ἄσσημα δ' ἡμῶν, ἣτις ἐστὶν ἡ νόσος. *Herodot.* I. 91.
 τὴν πεκρωμένην μοῖραν ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγεῖν. *Vid. Valcken.* ad *He-*
rod. p. 227. 22. De δυσέκνιπτος vid. ad *Achill. Tat.* p. 856. et in
Epist. ad *Goeller.* p. 248. — μύρανα γοῦν. *Cf. Oppi.* Hal. II. 258. ss.
 et 321. ss. *Philes* c. 30. v. 26. ss. De muraena vid. *Schn.* Hist. litt.
Fisc. p. 43. s. de κάραβῳ ad *Aristot.* H. A. IV. 2. 9. p. 196. | μυραίνη 18
 κάραβος ἐχθιστός ἐστιν. *M. m. b. c.* 7. μύρανα κάραβῳ ἐχθίστη. editt.
 ante Gron. apud quem male excusum μυραίνη. | ταῖς ἀκωκαῖς τῶν ὀδόν-19
 τῶν. *al.* ἀκμαῖς. *Gess.* hoc habet *M. m. c.* 7. ἀκωκαῖς. *a. b.* et editt.

- ante Gron. *Pindar.* Nem. IV. 62. λέοντων ὄνυχας ὀξυτάτους ἀκμάν τε δει-
 νοτάτων σχάσας ὀδόντων. *Maxim. Tyr.* II. 4. p. 25. τὰ μὲν ὄνυχων
 ἀκμαῖς τὰ δὲ ὀδόντων ῥώμη. *Glycas Annal.* I. p. 34. C. de piscibus:
 20 πάντα δ' ὀξυτάταις ἀκμαῖς ὀδόντων κατακεπέκωνται. | καὶ ἐς τὴν γαστέρα
 εἰσδύσα. pessime interpretatur verba *Oppiani* l. c. 286. δαρδάπτει, με-
 λίων δὲ τὰ μὲν κατεδέξατο γαστήρ, "Ἄλλα δ' ἐ' ἐν γενέσει βούλ τρέβου-
 σιν ὀδόντας. *SCHNEIDER.* αὐτῷ τὰ αὐτὰ δρῶ. infra e. 58. p. 26, 16. καὶ τὰ
 ῥαδίως ἂν αὐτῇ τοῦτο δράσαντες. ubi vid. καὶ εἰκότως γε. sic editt. καὶ
 εἰκότως καὶ. a. γε om. *M. m. b. c.* καὶ εἰκότως sine γε est V. 17. p. 106.
 9. VI. 5. p. 127. 1. IX. 18. p. 202. 30. X. 20. p. 227. 21. quare γε un-
 22 cinis inclusi. | ὅς δὲ ἔουκεν ἔρποντι. ὅς καὶ ἔρικεν ἔρπονται. m. ὁ δὲ ἔου-
 κεν. c. Cf. *Oppi.* l. c. 264. ὅς δὲ, quod libri plarimi stabiliunt, licet ab
Atticistis improbatum, multi usurparunt. Vid. *Intrpp. Thomae M.* p. 1.
 ss. *Periz.* ad Var. Hist. XIII. 46. *Sturz.* de Dial. Alex. p. 205. ss. |
 23 ἔουκεν αὐτῷ. αὐτό. a. — αἰρεῖν οὐδὲ ἔν. οὐδ' ἔν. editt. οὐδὲν. a. b. *Vind.* 7.
 οὐδὲ ἔν. *M. m.* Pro αἰρεῖν. αἰρεῖσθαι. c. *Vind.* 7. de ὄνεῖν aut ὠφέλεῖν
 cogitabat *Gesner.* de ἀρκεῖν Gron. de φέρειν i. e. συμφέρειν et ἐν τούτῳ
Triller. in not. met. Vulgatam tuetur *Abr.* ad Aesch. T. II. p. 392. τὸ
 σόφισμα τοῦτο αἰρεῖ haud aliter dictum atque ἡ γνώμη, ὁ λόγος, ἡ δίκη
 αἰρεῖ. Vid. *Wytenb.* ad *Plut.* de S. N. V. p. 8. Vertit *Gillius: nihil*
 24 ei astutiae has fallaces prosunt. | τὸ παλάμημα. ex hoc uno loco vox
 παλάμημα in Lexica est relata. παλάμημα. m. fortasse pro κάλαισμα.
 Vid. *Epist.* ad *Goeller.* p. 270. Verbo παλαμάομαι, unde illud descen-
 25 dit, frequenter *Ael.* utitur. | αὐτοὶ οἱ κολύποδες sc. συλλαβόντες ἐς
 πνῆμα. sic iterum XIII. 6. p. 291, 2. XVI. 38. p. 371, 15. ἐς πνῆμα
 ἄγγειν. IX. 25. X. 48. Vid. ad *Philostr.* Imagg. I 6. p. 243. De po-
 26 lypi cum locusta pugna cf. *Horapoll.* II. 106. p. 145. s. | αὐτῶν. αὐτῷ.
 m. — κέρατα ἀνεγέρας. infra IX. 25. p. 205, 22. καὶ θυμωθεῖς εἰς αὐτά.
Eurip. Bacch. 742. ταῦροι δ' ὕβρισται κείς κέρας θυμούμενοι. Sic iterum
 II. 20. IV. 35. p. 86, 2. Ib. 48. ὕβριζοντα εἰς κέρας. XV. 15. p. 344, 23.
 XVI. 31. p. 368, 25. Horum nonnulla comparavit *Wytenbach.* ad
Eunap. p. 260. cum *Virgil.* Georg. III. 232. Aen. XII. 103. Adde
Ovid. Met. VIII. 882. vires in cornua sumo. Vid. *Bernhardy Syn-*
 28 tax. p. 220. | καὶ ὡς εἶναι κατὰ γυναῖκα ὀργισμένην. verba καὶ ὡς εἶναι
 corrupta vel lacunosa esse censeo. *SCHNEIDER.* ὀργισμένην. m. *Oppi.* Hal. II.
 320. ὡς ὄγε μυραίνης δῆγει φρένας, οὐδ' ἐπὶ μῶλον Δηδύνει, θαλάμης δὲ
 διαίτῃσα κελαινῆς, Αὐχένα γυρώσασα, χόλω μέγα παιφάσσουσα, Ἄντιάα.
 Hinc legendum suspicabar, ὡς εἶναι κατὰ γυναῖκα — delecto καὶ, quod
 ex dictoγραφία oriri potuit. Verum ὡς εἶναι nunc non sollicitaverim.
 Similiter XII. 27. p. 276, 30. ἀλλὰ ὡς γε τὸ τῆς χελώνης εἶναι. Post καὶ
 excidit fortasse verbum ut ἐξομαῖται. *Gillius: in eum modum muraenam*
 30 *laccellit, ut si muraena mulier irata esset.* | οὐκ ἐνοοῦσα. non curans,
 nec metuens; de qua verbi significatione monuit *Heindorf.* ad *Platon.*
 Vol. III. p. 24.
- 1 ἐγκρατῶς ἐχόμενος. ἐχόμενα. b. ἐχομένου. a. — ἐαυτὴν ἐλλίπτει τε ad-16
 dit m. c. | ὄνικρον οὐν. vulgatum ὄνικρον correxit *Paus.* ad Phil. c. 35.
 Emendationem confirmat *Vind.* 7. Sequens μαλακικῆ accentum habet male
 positum, quod monuit *Lobbeck.* ad *Phryn.* p. 82. Cf. IX. 4. et 16. μαλακίεν

Demosthenes dixit. ΣΧΗΝΙΔΕΝ. ὠνκερ οὖν. *M.* b. c. μαλακεται καὶ. *M.* ex correctione. m. b. μαλακεῖ τὲ c. Sic etiam *V.* 12. p. 104, 21. ἐν ᾧ μαλακεῖ. libri consentientibus; et *IX.* 4. libri praestantissimi μαλακεῖν. Quare accentum h. l. mutare nolui. | παρεμύνη κελται. καλεῖται. a. 4. Eadem permutatio est *IV.* 19. p. 78, 16.

CAP. XXXIII. τὴν σφύραιναν. μύραιναν. marg. Gesn. *Ovid.* Hal. 6 v. 27. *muraenae* hoc attribuit, cui corpus lubricum: et sic legendum conjecerim. Vicinae quidem dictiones *smyraena* et *sphyraena* facile permutari potuerunt. Quamquam et ap. *Oppi.* Hal. III. 117. *sphyraenae* hoc attribuitur; sed in argumento graeco *muraenae* hic non *sphyraenae* mentio fit. Vid. in *Muraena* A. in libro de *Aquatilibus.* ΓΕΣΝΕΑ. μύραιναν etiam h. l. legiase videtur *Philes* c. 89. ubi vid. *Paus.* σφυραίνης autem mentionem duobus locis facit *Oppian.* Hal. I. 372. et III. 117. quem postremum locum ante oculos habuisse videtur *Ael. Γαρον.* τὴν μύραιναν recepit *Schneider*, quem vid. ad *Oppi.* p. 406. ed. pr. et in *Hist. litter. pisc.* p. 172. Equidem dedi, quod est in libris omnibus. *Philes* ex alio fonte videtur hausisse. *Gillius sphyraena* habet. Ap. *Artemidor.* II. 14. p. 167. pro μύραινα *Cod. Venet.* σφυρνες habet; σφύραινα *Ibid.* p. 168. *lb.* τὸν ἰχθύον. τὸν ἰχθύον. editt. omnes. | περιβάλλη sic *Schn.* in cur. 7 sec. acciuntur b. περιβάλλη. editt. et libri plurimi. | ἀραιὸν. εὐρύον *Op-8 pian.* I. c. ΣΧΗΝΙΔΕΝ. ἐντοχοῦσα τοιοῦτων τυλ. sic dedi cum *Med.* τοιοῦτω τυλ. editt. τοῦτων τυλ. b. c. *Vind.* 7. m. alter Gesn. τοῦτό τι. a. virgulam rectius removebis post διεκδῦσα. — καὶ διεκδῦσα δι' ἐκδῦσα. m. | τῆς εὐερμίας. *Suid.* εὐερμία εὐτυχία ὡς δυσερμία, ἢ ἀτυχία. *Αἰλιανός.* 10 Μήριδάτης δὲ τὴν ἀποδημίαν Λουκούλλου ἑαυτοῦ κατέγραφεν εὐερμίαν εἶναι. καὶ αὐτὸς ἀσταζόμενος εὐερμίαν καιροῦ, καὶ ἀνάγκης καλοῦσης μὴ εἶναι κώρη. | ἐξίσιν. ἐξιάσιν. a.

11

CAP. XXXIV. οἱ τοῦτων. οἱ τῶν τοιοῦτων. *Cod. Bardon.* — *Σηραταλ.* 13 om. b. — συνείσα. συνείσα. m. quod *Schn.* in cur. sec. recepit. συνείσα. c. συνείσα editt. habent et *M.* cum libris plurimis. — παρήκε τὸ παρήκετο. m. — τὸ ἐξ ἑαυτῆς ἀπόσφαγμα. *M.* ἐξ αὐτῆς. editt. *Infra* c. 36. p. 17, 3. τὸ ἐξ αὐτῆς ὄνομα ἔδωκε, nihil mutant libri. ἐξ om. *Gud.* probante *Schn.* | ἀπόσφαγμα. *Atramentum* sepiae plurimi scriptores τὸ μέλαν, alii τὸν δελῶν, *Hipponax Athenasi* VII. p. 324. A. ὑπόσφαγμα dixit *SCHNEIDER.* Cf. *Aristot.* H. A. IV. 5, 11. IX. 25, 9. qui observat sepiam emittere τὸν δολὸν κρύψεως χάριν καὶ οὐ μόνον φοβουμένην. *Schol. Nicandri Alex.* 473. ἐπειδὴν γὰρ ἴση τὸν αἰμία, ἐκβάλλει τὸ μέλαν — ἐνα ἀπειρώητος ἦ. *Plut.* T. II. p. 978. B. τὴν γὰρ καλουμένην μύτιν — μεδίτησιν ἔξω — ποιήσασα περὶ αὐτὴν, σκότος. *Theoph.* Sim. Qu. nat. 5. p. 12. *Σηραταλ.* ἀρασίαν ἄγρας ἐπέδηκεν. *Ovid.* Hal. 21. *inficiens aequor nigrum vomit illa cruorem, Avertitque vias, oculos frustrata sequentes.* — καὶ καταχεῖται ἑαυτῆς. sic b. αὐτῆς. edit. Gesn. Gron. τοῦτο interposuit *Schn.* ex *cod. Bard.* et *Gud.* δ pro καὶ Gesn. corr. in marg. καὶ κατακεῖ τὲ ἑαυτῆς. *M.* ex corr. prior lectio est in rasura. καταχεῖ τε ἑαυτῆς. m. καταχεῖται τε ἑαυτῆς. *Aug.* a pr. man. καταχεῖται τοῦτο αὐτῆς. a manu sec. καταχεῖται γε αὐτῆς. *Vind.* 7. καταχεῖται γε ἑαυτῆς. c. quae lectiones omnes tendant ad id quod nos in contexta posuimus; nam τὲ et γὲ natum ex ται. De καταχεῖσθαι dabitare nos non sinit *Plut.* T. II. p. 538.

ὁ ἥλιος καταγεόμενος τὸ φῶς. Idem T. II. p. 332. A. καταγεοσθαί τινος εἰρήνην καὶ εὐδαιαν. Stephan. in Thea. affert ex *Platon.* Legg. καταγεόμενοι τῶν ἡματιῶν. qui locus est Legg. I. p. 637. E. | τοιοῦτόν τι. *M. m. b. c.* τοιοῦτό τι. editt. Vid. *Göller* ad Thacyd. T. II. p. 338. Cf. infra p. 65, 26. p. 78, 26. p. 83, 16. et alibi. — τῷ *Διελείῳ*. D. T. 321. ubi oculis Achillis caligo offunditur. De Homero Aelianum admonuit *Plut.* I. c. qui serpiam dicit ὑπεκδῦναι καὶ ἀποδρᾶναι τὴν τοῦ θηρεύοντος ὄψιν, ἀπομμυμένην τοὺς Ὀμήρου θεούς, κυανὴν νεφέλην πολλαίκις οὐς ἂν σῶσαι θέλωσιν ὑφαίρουμένους καὶ διακλέπτοντας. Cf. *Philes* c. 90.

CAP. XXXV. Cum hoc capite conf. *Zoroastres* in Geopon. XV. 1. 22 *SCHNEIDER.* adde *Horapoll.* II. 46. p. 104. | δάφνης κλωνία. *M. m. b.* κλώνα. editt. Ex verbo ἀποτραγούσας male accepto natus error *Philes* c. 30, 24 37. δάφνην φαγοῦσα φάττα. ubi *Paus.* frustra tentat λαβοῦσα. | τῶν νεοττίων. νεοττίω. *m.* — ἔκτινοι δὲ. ita *Med. alter* Gesn. Vulgo ἔκτινες. Vid. II. 47. *SCHNEIDER.* In cur. sec. praeferebat ἔκτινες. Vtrumque in usu. Ap. *Pausan.* V. 14, 1. habes οἱ ἔκτινες, et paulo post: ἣν ἀρπάσῃ ἔκτινος. In nostro loco ἔκτινοι tuetur *M. m.* (a pr. man.) *a. b.* ἔκτινοι. *c.* ut est ap. *Aristoph.* Av. 499. 501. 713. 1624. ἔκτινοι *Artemidor.* Onir. IV. 56. p. 368. ἔκτινοι *Herodot.* II. 22. Cf. infra p. 49, 3. 118, 27. et 29. et ad *Thom. M.* p. 471. In versu *Sophoclis* ap. Athen. IX. p. 400. B. epitome ἔκτινοι, ceteri libri ἔκτινοι. Vid. *Dind.* in *Fragm. Poetar. scenic.* p. 34. *Ib.* πικρίδα. Geoponica I. c. ἀγρίαν θριδακίνην pro picridie nominant. *SCHNEIDER.* ἔρεως. ἔρεος. *m. Paus.* ad *Phil.* c. 30. v. 77. pro καρπὸν μαλίω καυλῶν scriptum. *SCHNEIDER.* *Philes* simpliciter ἡ τρυγῶν ἔριν. *Ambros.* Hexaem. VI. 4. p. 45. D. *turtur nido suo, ne pullos suos incurset lupus, 26 squillae folia superjacet.* | τὸ ἀδλιανον. etiam *Plinio* XXII. 21. s. 30. 27 *adiantum* et *callitrichon* sunt synonyma. | ἀριστεῶνα. sic *m. a. alter* Gesn. *b. c.* ἀριστερεῶνα. editt. et, ut videtur, etiam *M.* Hoc restitue. *Eustath.* ad Od. Φ. 481. p. 291. ed. Lips. ἀριστερέων, φυτὸν κατὰ Πανσανίαν, ἐπιτήδειον εἰς καθαρμόν. Cf. *Hezych.* in ἀριστερέων. περιστερεῶνα conjicit Gesn. περιστερεῶνα τὸν ὑπτιον. Geopon. XV. 1. p. 104. ubi vid. *Niclas. Gesneri* correctionem probat *Gron.* et *Paus.* ad *Phil.* p. 124. — κίττον ἀρπη. ἄρπη. *m. Oppian.* Ixent. I. 2. de harpe ἀρρωστῆν δὲ αὐτὰς 28 ὁ μέλας βρωδεὶς κίττος. | καρκίνον. καρκίνον. *b.* utrumque reperitur. Vid. ad p. 64, 15. *Arcadius* de Accent. p. 65, 16. probat καρκίνος. — κάλαμου κόμην. καλάμου φρόβην Geopon. I. c. ex certa emendatione pro 30 φορβήν. | ἄγρωστιν. ἄγροστιν. *m.* Pargoemia ap. Geopon. I. c. ἐν κορυδοῦ κοίτη σχολιῆ κέρκωπται ἄγρωστις. — αἰετοὶ τὸν λίθον. fortasse δὲ excidit. — 30 ὄσπερ. ὄσπερ. *c.* | ἀετίτης. Cf. inprimis *Philostr.* Vit. Ap. II. 14. p. 66. Singularia quaedam de lapide ἀετίτη narrat *Eutecn.* Ixent. I. 1. p. 173. 1 Vid. *Bochart.* Hieroz. Tom. II. 2, 27. p. 312. | λέγεται δὲ οὗτος. δὲ 17 καὶ οὗτ. *m.* — ἀγαθὸν εἶναι. revocavi lectionem ed. Gesn. ubi praeterea: ταῖς ἀμβλώσεισι πολέμων. *Gronovius:* ἀγαθὸς et ὦν πολέμος. prius ex conjectura, ut videtur, alterum ex *Med.* ubi tamen est inverso ordine: ἀμβλώσεισι πολέμος ὦν, ut in *m. a. b. c.* ἀγαθὸν tuetur *b. c.* *Vind.* 7. nec aliter fuit in *mon.* a pr. man. *Ael.* Var. Hist. III. 1. λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουσαμένοις ἀγαθὸν εἶναι. Diversa illa genera sibi non repugnant. Infra c. 42. λέγεται δὲ μὴ ἑαυτῷ μόνῳ χρήσιμος, ἀλλὰ

καὶ ἀνθρώπων ὀφθαλμοῖς ὁ ἀέτος ἀγαθὸν εἶναι. ubi Schn. frustra cor-
rexit ἀγαθός. | ἀμβλώσεις. ἀμυλώσει. m. ἀμβλώσειον. M.

- 17 CAP. XXXVI. ἡ νάρκη, de raja torpedine iterum IX. 14. de eche-
neide XI. 17. de halcyoniis diebus Aristot. H. A. V. 8, 2. Plin. X. 32.
SCHNEIDER. Dele comma post νάρκη. Cf. Philas c. 35. v. 1 — 8. — ὅτου
ἂν. ἔταν ἂν. a. ὅταν καὶ. b. — τὸ ἐξ αὐτῆς ὄνομα τὴν νάρκην sc. Oppi.
Hal. I. 104. τρυγῶν τ' ἀργαλέη, καὶ ἐτήτυμον ὄνομα νάρκη. Ib. III. 153.
de torpore, φερώνυμον ἰχθύος ἄλγος. Infra IX. 14. τὸ ἐκ τοῦ ὀνόματος
πάσος καταλαμβάνει. | ἔδωκέ τε. ἔδωκεν. M. — ναρκαν. ναρκαν. m. —
ἡ δὲ ἐγενήσ. vid. II. 17. ubi λαχὼν ἐξ ὧν ὄρα τὸ ὄνομα. | φιλαν ἔχουσιν 4
ἔπειτα. M. m. c. ἄγουσιν. edit. Frequens permutatio, de qua vid. Wes-7
sel. ad Herodot. VII. 11. p. 515. ad Diodor. T. II. p. 74, 26. et Schae-
fer in App. ad Arist. Plut. p. 554. Ad rem conf. Plut. T. II. p. 321. D.
p. 982. F. Lucian. Halcy. c. 2. Praevit Simonides ap. Aristot. I. c.
| καὶ ὁμῶς. rem in miraculum auget S. Ambros. Hex. V. 13. p. 35. F. 8
namque ubi undosum fuerit mare, positus ovis subito mitescit, et omnes
cadunt ventorum procellae, flatusque aurarum quiescunt, ac placidum
ventis stat mare, donec ova foveat halcyon sua. Similia habet S. Ba-
siliius Tom. I. p. 75. E. quem exscripsit Mich. Glyc. Ann. I. p. 71. C. —
ἀλκονοείας. ἀλκονοίας. M. m. | ἄγειν ἡμέρας. M. m. c. ἄγομεν. edit. 9
Infinitivi nominibus additi exempla sunt ap. Homer. Od. δ. 367. 2. 44.
Vid. Porson. et Schaefer. ad Eurip. Med. v. 1396. Infra III. 23. p. 61,
24. ὅταν ἐνδεῆς ἢ τροφῆς τοῖς νεοττοῖς παραδεῖναι. ubi vide. | Ib. ἔνος
δὲ λύκου. haec cum seqq. habent quoque Geopon. XV. 1, 6. Plin. XXVII. 20.
ἀστράγαλον. African. Cestor. p. 301. e Neptuniani φυσικοῖς refert: ὅτι
λύκου ἀστράγαλος δεξιῷ ποδὸς τοῦ ἐμπροσθίου βίφελς πρὸ τετραώρου ἴσθησι
τὸ ἄρμα. SCHNEIDER. ἔνος. b. | τὸ δὲ ὡς πσιπηγὸς ἴσθηζεται. edit. τὸδε. 11
Divisi cum m. a. ἔσθηζεται. edit. | καὶ ναρκαῶν πατῶν δὲ καὶ ὁ λύκος. 14
laboranti orationi succurrere sum conatus in Ep. ad Goeller. p. 248. scri-
bens: ναρκαῶν πατῶν ναρκαῶν δὲ καὶ ὁ λύκος — quod Schneidero ita arrisit,
ut in ordinem reciperet. Gillius: si lupus conculcet, vel si modo appro-
pinquet foliis scillae, torpore capitur. Geopon. XV. 1. p. 1038. λύκος
σκίλλης θιγῶν σπᾶται. ubi vid. Nicol. σκίλλην λύκων φαρμακὴν dicit Ar-
temid. Onir. III. 50. p. 290. — εἰ καὶ μόνον. καὶ om. a. | Ib. πετῆλοις
σκίλλης. Eldemir p. 172. in versione gallica post Oppianum a Gallo Bel-
lin de Ballu edita: un loup qui a marché sur une feuille de la plante
nommée scille ou oignon marin, meurt aussitot. SCHNEIDER. σκίλλης.
m. | ταῦτά τοι ταυτὰ τοι. m. — καὶ αἱ ἀλώπεκες. M. et reliqui praeter
a. αἱ om. ante Gron. — εἰς τὰς εὐνάς. Eldemir l. c. p. 185. le loup
cherche les petits renardeaux pour les manger. Mais le renard garnit
l'entrée de la tannière où sont ses petits de feuilles d'oignon marin,
et écarte ainsi le ravisseur. Quae si ex eodem sunt ducta fonte, patet
scribendum in Ael. εἰς τὰς εὐνάς τῶν ἀλώπεκαδῶν. SCHNEIDER. Paulo ali-
ter haec narrantur ap. Glycam Annal. I. p. 61. C. ὁ λύκος φοβεῖται τὸ
φυτὸν τὴν σκίλλαν· τοῦτο εἰδὼν ἡ ἀλώπηξ, παρὰ τῷ τοιοῦτῳ ὑπνώττει φυτῷ,
ἔπειτα τοῦ φωλεοῦ αὐτῆς ἔξω τύχη διατρέβουσα, εἶνα μὴ ὑπὸ λύκων βρωθῆ.

CAP. XXXVII. Caput hoc idem argumentum tractat, et fortasse
iunctum olim fuit cum antecedente. Cf. Geopon. XV. 1, 18. SCHNEIDER.

- 18 Ex *Ael. sua duxit Philes* c. 30. v. 80. ss. Cf. infra VI. 45. | τὰς νυκτε-
20 ρίδας. articulum om. *M. m.* | ἀνεμαῖα ἐργάζονται καὶ ἄγωνα ἀνεμαῖα
ἀεργάζονται. *m.* ἀνεμαῖα *a.* ἄγωνα τε καὶ ἀνεμαῖα. *Themist.* p. 356. A.
Vide de ἀνεμαῖοις *Pierson.* ad Moer. p. 73. — ἐργάζονται idem quod ἀπερ-
γάζονται. Sic c. 38. ὀδαξημονὸν γὰρ ἐργάζεται. Vid. *Jacob* ad *Lúciāni Alex.*
- 21 p. 62. | ἐκεῖνό ἐστιν. *M. m.* ἐστι. editt. ἐσεῖνο ad sequentia referendum. —
πλατάνου φύλλα. *Affert Gron. Sext. Emp. Pyrrh. Inst.* I. 13. ἔχιδνα δι-
γόντος αὐτῆς μόνον φηγοῦ κλάδου καροῦται, καθάπερ καὶ νυκτερὶς πλα-
τάνου φύλλου. — ταῖς καλιαῖς. καλλιαῖς. *a. b. m.* — γετνιασῶσιν. *m.* |
- 24 ἔδωκεν ὄϊον ὅμοιον. marg. Gesn. quod recepit *Schn.* Vulgata et librorum
lectio minime sollicitanda. Conf. ad XV. 1. p. 333, 3. — | αἱ σίφαι. de
σίφαις dictum ad *Aristot.* H. A. VIII. 19. 4. *SCHNEIDER.* Cf. *Eund.* ad
Nicanodr. Alex. p. 117. — προβάλλονται. προβάλλονται. *m.* — ἔβρατα ἐστιν.
- 27 *M. m.* ἐστι. editt. | εἴ τις ἐπιβάλλει. ἐπιβάλλοι corr. *Schn.* in cur. sec.
28 frustra. Rem ipsam commemorat *Philes* c. 88. v. 34. | εἰ καθύκιο.
cf. *Phil.* c. 66. v. 10. *Apulej.* in *Geopon.* XIII. 8. 6. — μετὰ τὴν πρώτην
31 πληγὴν. τὴν πρῶ ἀτρεμαῖ. *b.* | εἰς ἀπαξ. εἰς ἄπαξ. *M. m.*
- 2 προῖέναι. rem narrat *Clearchus* ap. *Athen.* VII. p. 317. C. D. *SCHNEI-18*
DEA. προσείναι. *m.* Ap. *Plut.* T. II. p. 163. D. polypodum agmen in ter-
ram narratur progressum; idque eos propter olivas facere dicit *Opprian.*
- 3 Hal. IV. 268. Cf. infra IX. 45. — θαλλοῦ. θαλοῦ. *m.* | τῆς ἡόνος. *b.*
- 4 ἡόνος editt. ἡόνου. *m.* — θηρίων. θηρίων. *c.* | ἑλέφαντος. *Aldrovandus*
de *Quadr.* I. 9. ἑλέφαντος στέαρ ἐάν ἀλείψῃ, οὐδέν σοι τῶν θηρίων προσελεύσεται·
ἀδιάψαυστον γάρ ἐστιν. *SCHNEIDER.* Lectionem vulgatam optime tuetur
Aelian. infra X. 12. Cf. de simili artificio *Crinagorae* Epigr. ap. *Br.*
T. II. p. 149. *Anth. Pal. IX.* 516. ibique *Not. cr.* p. 583. *Animadvn.* in
Anthol. T. II. 1. p. 405. et in *Addend. T. III.* 2. p. 483. — ἦν πάντων
ἄρα. hoc ordine *M. m.* ἦν ἄρα πάντων. editt. *Usum imperfecti ἦν illustra-*
vit Schaefer. ad *Theocrit.* p. 220. ad *Apoll. Rh. T. II.* p. 162. Cf.
etiam *Reisig.* Enarr. ad *Oedip. Col.* p. CCVIII. Cum praesenti jungitur
infra II. 57. p. 51, 24. VII. 21. p. 165, 30. IX. 36. p. 208, 31. et saepe
alibi. Sic jam *Theogn.* 519. — ἐπιχρίσαιο. ἐπιχρήσαιο. *m.*
- 6 CAP. XXXVIII. ὀβρώδει ὁ ἑλέφας. δὲ ὁ ἑ. *c.* κεράστην κριόν. de
ariete alibi traditum non memini. De sue infra VIII. 28. XVI. 36. *Se-*
neca de *Ira* II. 12. *Georg. Pisid.* de *Mundi Opif.* v. 949. *SCHNEIDER.* Ex
Ael. Philes Carm. Gr. VIII. 178. πῦρ δὲ πτοεῖται καὶ κριόν κερασφόρον.
Ex *Plutarch.* T. II. p. 641. c. unde *Geopon.* XV. I. p. 1036. ἑλέφας
7 πρῶτος γίνεται κριοῦ ὀφθέντος αὐτῷ. | οὕτω τοι. recepi ex *M.* οὕτω τοῖνυν.
editt. Paulo post l. 25. οὕτω τοί φασι καὶ p. 22, 18. οὕτω τοι καὶ ἐκεῖ-
νος. p. 38, 24. οὕτω τοι καὶ ἐς κέρασ. *Pyrrhum* a Romanis porcorum et
arietum ope superatum esse, neque *Polybius* tradidit, nec *Plutarchus.*
- 10 | παραλύεται τοῦ θυμοῦ. III. 11. τῆς συμφουῖς κακίας παραλυθέντα. IV. 48.
ταῦρόν παραλύει τῆς ὀρμῆς. Ib. 44. τοῦ θυμοῦ τοῦ συμφουῖς — παραλυ-
θέντα. X. 10. παραλύεσθαι τοῦ πρόσθεν θυμοῦ. — εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκωφω-
θεῖς. ex *Eurip.* *Oreste.* 1278. ἄρ' εἰς τὸ κάλλος ἐκκεκωφώται ξίφος; *Athen.*
V. p. 188. C. τὰ δὲ μειράκια — τῆς Ἑλένης παρακαθημένης — πρὸς τὸ
περιβόητον ἐκκεκωφωμένοι κάλλος. quod cum nostro loco comparavit *P'orson.*

l. c. | καὶ ἀντήρα Ἀριστοφάνει. *Plus.* T. II. p. 972. *C. Plin.* VIII. 5. 11
 a. 5. *traditur unus amasse quandam in Aegypto corollas vendentem —*
mire gratam Aristophani, celeberrimo in arte grammatica. | καὶ 13
 μύρων. comma post ἀντήων removit *Schn.* in car. sec. quo orationis tur-
 batur concianitas. De elephanto odorum amante vid. infra XIII. 8. ad
Achill. Tat. p. 702. Elephantum vetulum μυρίζειν καὶ τακιοῦν solebant
 Indi. *Philostr.* Vit. Apoll. II. 12. p. 62. *Philes* in Carm. gr. VIII. 180.
 p. 276. ἀσκάζεται δὲ τὴν χλιδὴν τῶν ἀντήων, καὶ θάλασσα μὲν ταῖς λιβάσι
 τῶν μύρων. | ὅστις βούλεται. novi capitis initium in *m. c.* — ληστής. 15
 λιστής. *m.* — Vocabula ἢ ληστής *Barker* Annot. ad *Etyim. M.* p. 1098.
 delenda censet, ut a glossatore adjecta. In libris nullum est glossae ve-
 stigium. κλωψ est ap. Herodotum I. 41. et saepius. Haud raro autem
 rarioribus vocabulis ipsi scriptores interpretationem apponunt; v. c. *Plus.*
 Vit. Demetr. c. 42. ῥύεσθαι καὶ φυλάσσειν. et paulo post ἄριστήν καὶ μα-
 θετήν. Vid. *Schaefer.* T. VI. p. 407. — ἄγαν ἀγρωτάτους. de ἄγαν et λαν
 cum superlativo monui in Not. cr. ad Anth. Pal. p. 102. | *Philes* de 16
 Prop. Au. c. 30, 70. κύων δὲ σιγᾶ, κᾶν ὑλακῆσαι θῆλα, Δαλὸν θεωρῶν
 ἐκ κυρᾶς φδοσιμβρότου. | λυκοσπάδα. *Aristot.* H. A. VIII. 12, 3. ubi vid. 18
Schn. p. 619. λυκοσπάδα *m.* Μοχ καίλας et ἱερούργησας. *a. Plus.* T. II.
 p. 642. B. λυκόβρωτα πρόβατα dicit, τὸ μὲν κρέας γλυκύτατον παρέχειν,
 τὸ δὲ ἔριον φθειροποιόν. Geopon. XV. 1. | ὀδαξισμὸν γάρ. δὲ *M. m.* 20
 ὀδαξισμὸν. *m.* a pr. man. Infra de Androcle VII. 48. εἶτα ὑπεράγαν κουριῶν,
 καὶ ὀδαξισμῷ βιαίῳ κατελημμένος. *Philes* c. 54. ποιεῖ γὰρ εὐδύς κνημο-
 νήν τε καὶ φρέτην. — ὡς λόγος. Ἐριν δὲ εἴ τις. ὡς ἔλον δὲ εἴ τις ἔριν καὶ
 στάσιν. *M. m.* quae lectio gravioris corruptelae suspicionem movet,
 auctam illam quodammodo molesta repetitione in verbis ἀκήκοα τὸν λόγον
 et ὡς λόγος, quod fortasse correctori debetur. Nihil tamen reperio, quod
 satis sit verisimile, nisi forte δύσκολον δὲ εἴ τις ἔριν καὶ στάσιν. | λῆθον. 22
 de cane rabido agens *Plin.* XXIX. 32. *quis cogitet, lapidem a cane*
morsum usque in proverbium discordiae venisse? *SCHNEIDER.* *Philes*
 c. 54, 5. οὐκ δὲ κινδύηκτον ὁ κρύψας λῆθον, Στάσιν πονηρὰν ἐξεγείρει
 τοῖς φίλοις. | ἐκμαίων. ἐκβαίων. *m.* — κακόσμοις θηρίοις. cf. IV. 18. 23
 VI. 46. Epitheton ductum ex *Aristoph.* Pac. v. 132. — εἴ τις ἐπιφράναι
 μύρου. sic *Schn.* in ed. pr. scripsit. ἐπιφράνη. *Gesn.* ἐπιφράνοι. *Gron.* ἐπιφ-
 ράνα. *M. m. b.* ἐπιφράνα. *a.* ἐπιφράνα. *Vind. b.* *Plus.* T. II. p. 1058. A.
 ὡς περ οἱ κύνδαροι λέγονται τὸ μὲν μύρον ἀπολιπεῖν, τὰ δὲ δυσώδη διώκειν.
 Vid. ad Geopon. XIII. 16. 3. — οἱ δὲ τὴν εὐωδία. *M. m. u.* οἶδα. editt.
 — ἀποδνήσκουσιν. *M. m.* ἀποδνήσκουσι. editt. de hiatu securae. | βυρσο- 25
 δέψας. βυρσοδέψας. *c.* — Μοχ μύρον editt. | καὶ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ. *a.* | 26
 ἔβων κτηρὰ. fabula ficta e narratione quae est X. 29. Cf. *Theophyl.* Qu. 27
 nat. c. 14. *SCHNEIDER.* *Philes* c. 30, 66. Geopon. XIII. 8. 5. De cro-
 codilo tale quid habet *Horapoll.* II. 81.

CAP. XXXIX. Titulus cap. περὶ τρυγόνων θαλαττίων habet in codd.
 sed vocem postremam delevit *Gron.*, quum nec *Gillii* versio, nec *Philes*
 c. 21. eam agnoscat. *Apostol.* XIX. 61. in textu tamen post τρυγόνας
 addit τὰς θαλαττίας. Nec dubito veram esse scripturam. Nam infra
 XVII. 18. eadem captura memoratur, ut jam monuit *C. Gesner*, hoc tam-
 en cum discrimine, ut turtur subdito φερνίῳ capta extrahatur, hic vero

- ipsa in retia incidens capiatur. Similia θρισσῶν captura alibi commemoratur. SCHNEIDER. Vid. *Paus* ad *Horapoll.* II. 54. *Philen* l. c. *Aeliani* 28 narrationem accepisse de turture ave, apparet ex v. 5. 6. 7. | Initium cap. sic contactam in *r.* οἱ τὰς τρυγῶνας θηρώντες ἰσθήκασιν ὀργούμενοι. — 28 οὐ διαμαρτάνουσιν. *M.* | ἰσθήκασιν. ἰσθήκασιν. *m.* et ἀδότους. *Idem.*
- 1 ἔγγυτέρω. ἔγγυτέρων. *b.* Μοx verba καὶ ὁ δόλος om. *r.* *Apost.* ἐνθα 19 δήπου. *Ael.* ap. *Suid.* εὐνοῦχος. ἐς τὸ μέγαρον, ἐνθα δήπου τῷ ἱεροφάντη 3 μόνῃ παρελθεῖν δεμητῶν ἦν. | δευλαίαις. δευλαίαις. *m.* — ἐκπετασμένα. ἐκπετασμένα. *m.* ubi statim ἀλλοκονταί et ἤρημναί. Quinque ultima carpitibus vocabula om. *r.* *Apost.*
- 6 CAP. XL. ὄρκυος. certa thynni aetas hoc vocabulo signatur. Eadem tradit *Oppi.* Hal. III. 133. Cf. *Plin.* XXXII. 11. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. V. 9. 5. et in *Hist. litt.* Pisc. p. 62. s. ἐρκύνος. *b.* ἐς τὸ αὐτοῦ. *M.* αὐτοῦ. editt. αὐτῷ malebat *Schn.* quod mihi quoque placet. Initio cap. usitatio foret verborum ordo κηρώδης ἐχθὺς ὄνομα ὄρκυος.
- 8 Vid. ad VII. 48. p. 178, 17. | αὐτὸν. αὐτὸν. *m.* προσαράττει. *M.* *b.* c. προσαράττει. *m.* προσαράσσει. editt. ἐβαλεῖν. *M.* *m.* c. ἐκβάλλειν. editt. Post ἐβλεῖν et similia recte sequitur aoristus. *Herod.* II. 11. εἰ ὧν δὴ ἐβλεῖται ἐκτρέψαι τὸ βέετρον. IV. 1. ἐπεθύμησας ὁ Δαρτεὸς τίσασθαι Σκύδας.
- 10 Ib. 4. τίσασθαι βουλόμενος. | εἰ δὲ ἀδύνατον τοῦτο ἦ. F. Jacobs ἦν conjecit *); equidem εἴη scripsi. SCHNEIDER. De εἰ cum conjunctivo vid. supra c. 27. p. 14, 3. et quae monui in *Not.* ad *Anthol. Pal.* p. 102. s. ad *Achill. Tat.* p. 684. In hoc loco, ubi verbum non requiras, *Aelianus* scripsisse potuit: εἰ δὲ ἀδύνατον τοῦτο, ἀνευρίνει οὖν τὸ τραῦμα. De lupo pisce *Plus.* T. II. p. 977. B. ὅταν περιπέση τῷ ἀγκίστρῳ — βελουλαί — ἀνευρίνων τὸ τραῦμα — ἄχρις ἂν ἐβάλῃ τὸ ἄγκιστρον. *Idem* de lupo dicit *Oppi.* Hal. 3, 130. de orcyano Ib. 136. *Ovid.* Hal. 39. *lupus acri concitus ira — quassatque caput, dum vulnere saevus Laxato cadat ha-*
- 11 *mus et ora patenti lingua.* | εὐρίνει οὖν. *M.* *m.* *b.* c. γοῦν. editt. neutrum habet *a.* οὖν asseverandi vim habere interdum, monet *Steph.* in *Th. Gr.* Bene scripsisset *Aeli.* etiam: εἰ δὲ ἀδύνατον τοῦτο, ἀλλ' οὖν εὐρίνει τὸ τρ. *Eurip.* *Cycl.* 644. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν στένεις, ἀλλ' οὖν ἐπεγέλευε. *Memnon* Exc. c. 6. εἰ καὶ τὴν Ἄμαστριν λιπεῖν αὐτὸς παρεσκευάσατο, ἀλλ' οὖν τοῦ προτέρου πόθου φέρων ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐμπύρευμα. In talibus frequentius etiam ἀλλὰ γοῦν. ut est infra II. 29. καὶ γὰρ εἰ ἔστι θραυστάτη,
- 13 ἀλλὰ γοῦν οὔτε ἀντέχει. | τὴν ἄγραν. ἄγρα. *m.*
- 14 CAP. XLI. ὁ μελάνουρος. ex *Oppi.* Hal. 3, 443. Cf. *Philes* c. 128. Est vero sparus melanurus Linn. Massiliensibus *Oblado* dictus, teste *Brünnich* p. 41. Graeci hodierni μελάνουρα dicunt ap. *Forskål* p. XIV. Piscatores Alicantini littoris globulis furfuraceis melanuros alliciant, teste *Du Hamel* de Piscatura T. IX. p. 243. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* *Hist. litt.* pisc. p. 92. ἀκταῖοι μελάνουροι sunt ap. *Marcell. Sidet.* Fr. v. 13. — 15 δευλότατος. δευλότατος. *b.* | οὔτε οὖν. *M.* *m.* *b.* c. γοῦν. editt. ut in cap. superiore. *Contra* III. 2. p. 53, 7. οὔτε οὖν legebatur ante Gron. nunc 16 ex libris οὐδὲ γοῦν. | περιβάλοι. περιβάλλει. *a.* — οἱ δὲ ἀγνοοῦντες. sic

*) Sic in *Var. Hist.* XIV. 40. pro εἰ — οἴός τε ἦ. *Coraës* emendavit ἦν.

m. a. οἱ δ' ἄρα. b. οἷδε. editt. — θαλάσσαι. ἰαλώσσαι. m. | καὶ ὅταν. 17
turbatus locus in c. οἷδε ἄρα κάτω που πρὸς ταῖς πέτρας ἢ ὑπευδία καὶ
λεῖα ἢ θάλαττα ἢ τοῖς φυκίοις ἠσυχάζουσι. — ὑπευδία. infra III. 13. ὅταν
ὑπευδία ἀρξῆται καὶ εἰρηναῖα τὰ τοῦ αἴρος. V. 41. καὶ ὅταν ἢ χειμέρια —
ἄκλυστοι μένουσιν· εἰ δ' αὖ γένοιτο ὑπευδία. — IX. 36. ἐν τοῖς ὑπευδίοις
καὶ γαληνοῖς. IX. 57. γαληνὰ καὶ ὑπευδία. | οἱ δὲ ἄρα. M. m. a. οἷδε. 18
editt. — πρὸς ταῖς. εἰς τ. m. — πᾶν ὃ τι δύναται. δύναται. m. b. | ὅταν 20
ἢ χειμέρια. hoc dedi, tono mutato, cum m. χειμέρια. editt. Infra
p. 115, 32. ὅταν ἢ χειμέρια. p. 160, 23. καὶ χειμέρια ἐδοκεῖ πως. Aeli.
ap. Suid. in σκότος. καὶ τοι τὰ τῆς ὥρας οὐδαμῇ χειμέρια ἦν. | καταδύν· 21
τας. καταδύντας. editt. | οἱ δὲ ἀναθάσσουσι. m. a. οἷδε. editt. Verba 22
καὶ τῇ γῇ usque ad προσένουσι om. c. | ἐπηλυγάζοντα. frequens verbi 25
usus ap. Ael. Vid. p. 57, 30. p. 74, 30. et alibi. Ap. Suid. v. ἐξεκύκλη-
σαν. ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ Στάτρον ἐξεκύκλησαν αὐτόν, ἐπηλυγασάμενος τὴν κεφα-
λήν ἦν τὸ ἄσωτον. ubi Tourp. Em. in Suid. T. II. p. 571. corrigit: ἦστο
ἄφρωνος. Plutarch. T. II. p. 370. F. ὅσον ἐπηλυγασόμενος (vulgo ἐπαλυγι-
ζόμενος) καὶ παρακαλυπτόμενος. Ib. p. 971. C. | συνᾶσι. συνῆσι. a. συν· 25
ῶσι. b. ὅτι καὶ τοῖς. ὅτε. m. ὅτε τοῖς. b. ἐς τὴν θάλατταν. θάλασσαν. b. |
ἔστιν ἄβρατα. ἐστὶ ἄβ. editt. omnes. Similiter III. 32. ἐν τῷ Μακεδονικῷ 27.
Ὀλύμπῳ τοῖς λύκοις ἄβρατα εἶναι. XVI. 38. οἱ ὄφεις ἠσυχάζουσι καὶ εἰς
τὴν γῆν αὐτοῖς ἄβρατά ἐστιν. — τῆς θαλάττης. θαλάσσης. b. | τοῦ κλύδω· 29
νος τὰ μὲν ἀποσπώντος — τὰ δὲ ἐπισύροντος. correctionem nostram (Epist.
ad Schn. p. 7.) pro ἀποσπώντες et ἐπισύροντες Schn. in car. sec. in ordi-
nem recepit. Quod imitari non dubitavi. Ferri possit ἐν χειμῶνι τοῦ
κλύδωνος, ut vulgo jungitur, quum Achilles Tat. I. 12. dixerit etiam ὁ
τοῦ κλύδωνος χειμῶν; sed reliqua sunt ineptissima. Nobiscum facit
Oppri. Hal. I. 115. de piscibus prope litus agentibus: ὅτι — πρόχουσι
συμβάλλεται Ἰνδύεσσα, Ἐλκομένη δένησιν ἀπὸ χθονός, ἐνθα νέμονται Φορβὴν
ἡμερτὴν γλυκερῇ δ' ἀλλ' κιαίνονται. Id. 3, 455. de melanuris: πέτρας τ'
ἐμπελάουσι ἀλήμονες, εἰ τιν' ἐδητὴν Κοπτομένη δειξέμεν ὑπὸ ρεπῆσι. θά-
λασσα. | τὰ βυκαρωτέρα βυπώτερα. b. c. — καὶ ὅσα ὄσα. c. | ἰχθύς 31 32
ἰχθύς. b. — οὐκ ἂν πάσαιτο. σπάσαιτο. M. (superscripto κα ab al. man.)
m. a. Infra V. 29. οὐδ' ἂν πάσαιτο ροδοδάφνης. unus liber οὐδ' ἂν σπά-
σαι. IX. 65. οὐκ ἂν πάσαιτο γαλεοῦ. quidam σπάσαιτο. Vid. ad II. 18.
p. 38, 12. XVII. 30. νεκρῶν δὲ τῶν ἰχθύων οὐκ ἂν πάσαιτο.

20 ἀλεύουσι. *in solo sabulo pabulum inquirunt*, vertit Gill. *Paus* ad 1
Phil. c. 78. p. 281. ἀλύουσι corrigit. Me non poenitet σαλεύουσι cor-
rexisse in Epist. ad Schn. p. 8. unde Schneider. hoc in car. sec. in ordinem
recepit: in arena vitas praesidium habent. XI. 31. ὁ Ἀθηναῖος ὀρώνειαντοῦ
σαλεύουσαν τὴν πᾶσαν ἐπίδα ἐν τῷ τοῦ ἔπαιου πάδει. Ael. ap. Suid. in
ἐσάλευεν. ἐπεὶ τοίνυν ὑπὲρ τῶν ἐσχάτων ἐσάλευεν ἡδῆ. Plus. T. II. p. 493.
D. ὡς ἐπ' ἀγκύρας τῆς φύσεως σαλεύει. Heliodor. III. 10. p. 122. ἄτε τῆς
ψυχῆς ἀμφοτέρους ἐφ' ὕγρου τοῦ πάδου σαλευούσης.

CAP. XLII. ὄξυωπέστατος. *M. m. c. ὄξυωπετέστατος. b. ὄξυωπέστε· 3*
ρος. editt. ante Gron. VI. 63. δράκων ζῶων ὄξυωπέστατος. Cf. VIII. 11.
p. 187. 11. Locus Homeri est Il. p. 675. σύναιδεν καὶ. M. | τὸν Μενέ· 5
λεων. Μενέλαον. b. altera lectione superscripta. | οὐχ. om. m. καίτοι πο· 8
ζῶν ἐκείνος τοῦτα. ἐκείνο. a. Jejuna verba, quibus aliquid gravitatis ad-

des scribens: καίτοι ποῶν ἐκτενώδες τοῦτο. i. e. προζύμως. Tale quid legit Gillius: *essi id summe desiderabas. Machon. ap. Athen. XIII. p. 579. E. λήθη δ' ὑπ' αὐτῆς ἐτενώδες ἀγαπώμενος. Herodot. Vit. Hom. c. 7. et 26. κάμνοντα ἐνοστήλευν ἐκτενώδες. Cf. Lobeck. ad Phryn. p. 311.*

- 9 10 *Wessel. ad Diodor. T. I. p. 137, 29. | χρήσιμος. χρήσιμον. b. | ἀγαθός εἶναι. ita scripsi pro ἀγαθόν propter antecedens χρήσιμος. De usu fellicularum ad claritatem oculorum restituendam medicorum testimonia collegit Gesn. Hist. Av. p. 175. SCHNEIDER. Adde Theoph. Non. ibique Bernard. c. 66. p. 245. ἀγαθόν servavi cum libris omnibus. Vid. ad c. 35. p. 17, l. — εἰ οὖν. γοῦν. c. ut in Var. Hist. XIV. 15. εἰ γοῦν*
 11 *τις αὐτοῦς στρέψει. | ἀμβλυόμενος. malam interpunctionem sustuli, inciso post ἀμβλυον. posito. Verbum διαλαβών Gillius vertit, fel melle excerptum. Mihi dubium videtur, certe insolentis notionis. SCHNEIDER. In edit. inciditur ante ἀμβλυόμενος. Quum διαλαμβάνειν circumdandi, complectendi, vincendi vim habeat (Vid. ad Achill. Tat. p. 649. Baehr. ad Plut. Vit. Philop. p. 42.), recte etiam fel melle mixtum coque veluti involutum, μάλιτι dici potuit διαληφθῆναι.*

- 13 *CAP. XLIII. ἀηδών. ἡ ἀηδών. edit. Articulam om. M. m. b. c. — καὶ κατάδει. καταδει. m. Supra c. 20. de cicadis, τῶν παρανεμόντων καὶ τῶν ἀμώντων καταδόντες. Var. Hist. VII. 2. οὐχ εἰς παρῆν ψῆδος, κατάδειον αὐτοῦ τὸ δεῖπνον. vid. Schaefer. ad Longum p. 334. — τῶν ἐρημαίων χωρίων. articulus abest ab ed. Gesn. Est in M. m. b. c. — εὐστομώτατα. vid. supra p. 11, 13. — καὶ τορώτατα. IV. 13. οἱ τοροὶ καὶ ψῆδοι. XVII. 23. φώνημα εὐμουσον καὶ κατὰ τὴν ἀηδόνα τορόν. Synes. Dion p. 55. C. ἕνα*
 16 *τορόν τε καὶ εὐηχὲς φερέγγηται. | πονηροὶ μὲν οὖν. οὖν om. c. — δετυμό-*
 17 *νες. m. | ἐκ τῆς τροφῆς. malis fortasse τροφῆς; pessimus certe luxuriae fructus somni privatio. Vid. ad Achill. Tat. p. 483. Locus Homeri est*
 18 *D. ξ. 233. | φωνὴ ὕπνου. de usu carnis luscinae ad vigiliam praestandam Plinii et Kiranidis loca posuit Gesner. Hist. Av. p. 574. SCHNEIDER. Ipsa luscinia dicitur ἀμελεῖν ὕπνου καὶ διὰ τέλους ἀγρυπνεῖν ap. Aelian. Var. Hist. XII. 20. Philes c. 18, 12. ἀηδόνος δὲ πού τις εἰ φάγοι κρέας, ἄγευ στον ὕπνου τὴν φύσιν ἐργάζεται. — βασιλέως. βασιλέων. m.*

- 20 21 *CAP. XLIV. αἱ κλαγγαί. Vid. VII. 7. p. 156, 12. | ὁ δὲ ἐγκέφαλος. Plinius et Kiranides in Gesn. Hist. Av. p. 520. vulturis et rubetae pulmonem et jecur in pelle gruis adalligari tradunt ad Venerem ciendam.*
 22 *SCHNEIDER. | ἔχει τινὰς ἑγγας, εἰ που ἱκανοί. vulgo ἑγγας. ἱκανοί τε. Gillii versio: si modo bene animadverterunt, qui haec primi observarunt. Legit igitur quod habet scriptum Vind. 7. εἰ που ἱκανοί. quod restitui. SCHNEIDER. εἰ που (sic scribe) est etiam in c. Thucyd. I. 9. ὡς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν, εἰ τῷ ἱκανός τεκμηριώσαι. Infra IV. 21. εἰ δὴ τῷ ἱκανός τεκμηριώσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας. Arrian. Exped. Alex. V. 4, 2. εἰ δὴ τῷ ἱκανός καὶ Κτησίας ἐς τεκμηριώσιν. Ael. Var. Hist. VIII. 6. ταῦτα Ἄνδροντίων λέγει, εἰ τῷ πιστός — τεκμηριώσαι. Cf. Wyttenb. Bibl. cr. Vol. I. P. 3. p. 49. — οἱ πρῶτοι. πρῶτοι. c. in qua lectione ne quid latere existimes, sic VIII. 12. καὶ ἐπαφήμισαν Ἀσκληπιοῦ θεράποντα εἶναι οἱ πρῶτοί μου ταῦτα ἀνεχέουσιντες. ubi Paris. b. πρῶτα. XVI. 16. εἰ μὲν οὖν ἰτά προσφατα ἐξακούεται μόνα, ἢ καὶ τῶν πρῶτων τινά, οὐκ οἶδα. Var. Hist. V. 18. οὐ πρῶτον αὐτὴν ἀπέκτειναν, πρὶν ἢ ἀπεκύνθησιν.*

CAP. XLV. γυπῶν περὰ Cf. *Plin.* XXIX. 4. *Philos* c. 3, 24. *Apo-24*
stol Prov. XVI. 58. SCHNEIDER. εἰ θυμάσαι. θυμάσαι. b. c. Sic XVI. 19.
 εἰ τις προσάψεται, ἀμύσσεται. et alibi saepe numero. — ὡς ἀκούω. ὡς om.
 M. m. ἀκούω orationi potest interjici, ut ἴσθι, εὐ ὀδα, et similia, nihil
 orationis structuram afficiens. Sic III. 33. VII. 6. Infra VI. 21. legebat-
 tur: ἐν Ἰνδοῖς, ἀκούω, ἐλέφας καὶ θράκων ἐστὶν ἐχθιστα. ὡς ἀκούω ob-
 tulerunt M. m. quod quum in aliis quoque locis habeatur, ὡς non de-
 levi, sed inclusi. | ζῶον δὲ. novi hic capitis initium fit in a. b. r. — δ 26
 δρυκολάπτης. δρυκολάπτης. m. — | Sequitur vulgo: ἐξ οὗ ἄρα καὶ κέκλη-
 ται· ἔχει μὲν γάρ. κέκληται notionem suam demum accipit e sequentibus,
 ἔχει μὲν. Igitur γάρ seclusi et distinctionem mutavi. Nam vix feret ali-
 quis dictionem κέκληται ὁ δρυκ. ἐκ τοῦ δρυκολάπτου. SCHNEIDER. Fugit
 vitum doctissimum vera lectio, quam ex conjectura minime dubia recepi:
 ἐξ οὗ ΔΡΑΙ καὶ κέκληται. Supra c. 36. ἡ δὲ ἐχενῆς ἐπέχει τὰς ναῦς, καὶ
 ἐξ οὗ παεὶ καλοῦμεν αὐτήν. II. 17. de eodem pisce: λαγῶν ἐξ ὧν δρᾶ τὸ
 ὄνομα. VI. 18. de serpente jaculo: τὸ γε ὄνομα ἐξ οὗ δρᾶ ἔχει· κέκληται
 γάρ ἀκοντίας. IX. 24. καλεῖται τὸ ὄνομα ἐξ ὧν δρᾶ. Ap. *Stobae.* Tit. 43.
 nr. 113. p. 261. in ed. pr. erat: δοκεῖ ἄρα δὲ τοῦτο. nunc ex libris emen-
 datum: δοκεῖ, δρᾶ δὲ — Idem vitium diu est quod sustuli ex Var. Hist.
 I. 15. ἕνα μὴ βασκανθῶσι, ΔΡΑΙ τοῦτο. Vulgo ΔΓ'ΑΡΑ τοῦτο. Caeterum
 in nostro loco ἐξ οὗ ἄρα κέκλ. omisso καὶ habet c. qui liber statim γάρ
 post μὲν omittit. | ῥάμφορ ἐπέκρυτον. *Gillius incurvatum et aduncum* 27
 verterat, quod improbat *Gesner* Hist. Av. 676. Hodie in versione latina
 a *Gesnero* emendata legitur: *gibbo atque eminenti rostro*. Rectius omni-
 no, nisi quod vox *gibbo* non satis bene convenit rostro natura trigono,
 dorso eminenti seu extante. Quae de nido afferuntur, habet etiam *Plin.*
 X. 18. *Oppi.* Ixent. l. c. 12. atque alii scriptores ap. *Gesner.* quamvis
 fabulosa et nugis referta. SCHNEIDER. ἰσχυρὸν τὸ ῥύγχος καὶ πάνυ σκληρὸν
 his avibus tribuit *Aristot.* de Partib. 3, 1. *Plut.* T. II. p. 268. F. caus-
 sam afferens, cur picus Marti sit sacer: καὶ γάρ εὐλαροῦς καὶ γαῦρός
 ἐστὶ, καὶ τὸ ῥύγχος οὕτως ἔχει κραταῖον ὥστε δρυς ἀνατρέπειν. Cf. *Mirab.*
Auscult. c. 12. ibique *Beckm.* p. 35. — τούτω. τούτων. m. | ἐνταυδοῖ 28
 κολάνας. sic vulg. E *Mon.* οἱ inserui cum *Fr. Jacobs* ad *Anthol.* Pal. —
 p. 569. et vulgatam mutavi. SCHNEIDER. Dedit *Schn.* ἐνταυδῶ οἱ κολ. Bene
 habet ἐνταυδοῖ. Vid. infra p. 245, 10, 14 et 23. *Schaeff.* ad *Longum*
 p. 422. *Krügerum* von der Attraction §. 122. s. Sed vereor, ne οἱ ex
 praecedente syllaba natum sit. | νεοττοῦς. νεοτούς. m. — καρφῶν. κάρφω. 29
 r. *Exc.* Ambr. — τῆς ἐξ αὐτῶν πλοκῆς. πλοκῶς. m. — οὐδὲ ἐν. M. m.
 οὐδὲν. ante Gron. cum a. b. c. r. *Exc.* Ambr. | ἐπιφράξειε τῷ ὀρνέω. 31
 dedi cum *Mon.* r. *Apost.* probante *Jacobsio* ad *Anth.* Pal. T. III. p. 11.
 Deinceps ὅδε ex *Mon.* mutavi. SCHNEIDER. ἐπιφράξει. editt. ἐπιφράξειο. b.
 ἐπιφράξειε. M. m. a. r. *Exc.* Ambr. *Eutecn.* Ixent. l. c. 12. εἰ καλιάν τις
 αὐτῶν ἐπιφράξειε λίθοις ἢ ξύλοις. — Tum ὅδε συμβαλῶν. editt. ὁ δὲ M.
 m. a. r.

21 τὴν ἐπιβουλήν. articularem non bene om. M. m. r. a.

CAP. XLVI. Tractatam ex *Oppiani* Hal. 3, 610. Genus piscium
 cum ipsa nominis scriptura dubitationem magnam habet: alii enim συνό-
 δοντας nominant. SCHNEIDER. Vid. Eund. in *Hist. litt. Pisc.* p. 93. s. De

- 5 scriptura nominis vid. *Athen.* VII. c. 119. p. 322. B. C. | οὐκ εἶσι. *M.*
 7 οὐκ εἶσι. editt. — *μοναί. νομαί. a. b.* | κατὰ ὕαζ. *M. a. b.* καὶ τὰ ὕαζ.
m. haec verba cum proximis quatuor om. *c.* κατ' ὕαζ. editt. κατὰ ὕαζ
 καὶ φάλαγγας. *Lucian.* Bis Acc. c. 6. *Herodot.* I. 202. ἐπεὶ τε ἂν συνελ-
 9 θῶσι κατὰ εὐαζ. | ἤλιξ ἤλικα. *M. m.* ἤλιξ. editt. Plenum proverbium:
 ἤλιξ ἤλικα τέρπει, γέρον δέ τε τέρπει γέροντα. Vid. *Interpp.* ad *Aristaem.*
I. Ep. 18. p. 482. s. *Boisson.* ad *Manass.* p. 404. — Ad τέρπουσι *Gesn.*
 in marg. τέρπονται conjicit. Expectabatur sane: τέρπουσι παρόντες παρόν-
 τας, ὡς ἐταίρους καὶ φίλους. nunc oratio continuata ac si χαίρουσι praesensisset. An dicas dativum suspensum esse a παρόντες: *dum praesentes praesentibus praesto sunt?* Vertit Gillius: *aequalis aequalem delectat. Ac illi quidem praesentes praesentibus, tanquam iis, quibuscum societas, aut amicitiae conjunctio, delectantur ex eadem consuetudine.* Suspicio in graecis verbis aliquid ad orationem stabiliendam excidisse. |
 11 ὅποια. *M. a. b. c.* ποία. *m.* τοία. editt. Vid. supra p. 17, 24. VI. 23. οἱ
 δὲ ὅποια παλαμῶνται. XV. 5. ἐκεῖνα δὲ ὅποια. Pro interrogandi signo re-
 12 ctius punctum ponas. | τὸ εἰς αὐτούς. τούς. *m.* καθῆ. μαθῆ. *m.* — πάν-
 13 τες. om. *M. m.* παν. *a.* Num περιελθόντες πάντη? *ab omni parte.* | κυ-
 κλόσε γενόμενοι. sic Gron. (aut potius κύκλωσε) ex *M.* κύκλος γενόμενοι.
 ed. *Gesn.* cum *a. b.* Illud habet *m. c.* XIV. 1. περιελθόντες καὶ κυκλόσε
 γενόμενοι. Contra III. 3. γενόμενοι κύκλος, libris nihil mutantibus. Sed
 16 ibi quoque κυκλόσε legendum esse censet *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 9. | ἐκ
 δὲ τῆς. *Gron.* εἰ δὲ τῆς maluit. Sed ita sequentia fuerint mutanda. *SCHNEIDER.*
 Orationis structura *Aeliani* orationi prorsus est consentanea; verum
 si libri offerrent: εἰς δὲ τις τῆς ἀλλοτρίας ἀγέλης συνόδων — id libens
 acciperem, ut fortius, et proximum ἐρημίας magis quodammodo praepara-
 rana. De εἰς τις vid. *Heindorf.* ad *Phaedr.* p. 242. B. etiam inverso or-
 dine, ut τῶν θανματοποιῶν τις εἰς. in *Plat. Soph.* p. 235. B. *Synes.* Epist.
 IV. p. 168. A. πάντως ἐν γέ τι ἀγαθόν. Vid. *Stallb.* ad *Plat.* de *Rep.* V.
 17 p. 400. | καταπίνει. καταπίνει. *b.* κατατίνει. *a.* — λαχὼν μισθόν. recepi ex
M. m. pro λαβὼν editt. ut mox θαβρόσιν. ex *M. c.* θαρούσιν. *m.* θαρ-
 ούσιν. editt. In fine οὕτως θηρώνται. *a.* pro οὕτω.
 21 CAP. XLVII. φρύγεται. Cf. *Plin.* X. 12. *Ovid.* Fast. II. 255. et ad
Oppiani [*Eutecni*] *Ixent.* I. 7. p. 427. annotata. *SCHNEIDER.* Cf. de fa-
 bula, quam *Ael.* hoc capite narrat, *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 212. s.
 φρύγεται δὲ διὰ. *a.* Ex hoc et seq. cap. sua derivavit *Philes* c. VI. δι-
 ψῆν δὲ τὸν κόρακα φασὶν ἐκτόπως δέρουσ ἐν ἀκμῇ δυστυχῶς πεφρυγμένον.
 De corvo siti perpetua δίκην δρυμνιτάτην κολαζομένην dixit *Theoph.* *Sim.*
 Qu. Phys. p. 15. cuius verba emendatiora dedit *Boisson.* ad *Aristaem.*
 22 23 p. 266. | μαρτυρούμενος. μαρτυρούμενος. *a.* — ὡς φασὶν. *c.* | αὐτὸν θη-
 ράροντα. ad illud corvi ministerium spectat fabula de *Aristea* ap. *Herodot.*
 IV. 15. Cf. de corvo *Apollini* sacro *Cuper.* *Harpoer.* p. 70. ss. τὸν. *m.* —
 26 ἀποπέμπει. ἀνέπεμψεν. *a. b.* | βουλόμενος. βουλόμενον. *a. b.* — ἐν τῇ μά-
 λιστα αὐχμηροτάτη. ἀχμηρ. *m.* De μάλιστα cum superlativo vid. infra XIII.
 286. | δίκας ἐκτίνει. ἐκτείνει. *a. b.* — ἔουκε μύθη. *M. m. b.* ἔουεν. editt.
 omnes. — εἰρήσῳ δ' οὖν. δ' αὖ. *c.* Vid. V. 5. p. 100, 27.

- CAP. XLVIII. αὐτὸν. post nominativum absolutum inferri solet pro-30
nomen. Vid. p. 24. 9. et ad II. 31. p. 43. 7. | ταῦτά τοι. Vid. ad *Philostr.* 31
Imagg. II. 6. p. 432. — μαντικοῖς. *M. m. a. b. c.* editt. ante Gron. μαντικῆς.
22 ὄπτεῦνται. ὄπτεῦνται. b. c. Eadem lectionis diversitas est infra III. 1
9. p. 55, 6. — βοήν. φωνήν. m. et *alber* Gesn. — καὶ ἔδρας. *Aeschyl.*
Prom. 487. ἐνοδοὺς τε συμβόλους, Γαμφωνύχων τε πτήσιν οἰωνῶν σκεῦρῶς
Δωίρῳ, ὄφτινές τε δεξιὸν φύσιν Εὐώνυμοι τε. Ibid. etiam ξυνεδρία com-
memorantur, ut h. l. ἔδραι. ubi *Blomfield* in Glossar. ap. *Ael.* κατέδρας
tentat; frustra. Infra III. 9. p. 55, 5. ἔδρας ὄρνιθων καὶ πτήσεσι. VIII. 5.
p. 183, 29. πτήσεσι αὐτῶν καὶ ἔδρας. Cf. *Aristot.* H. A. IX. 2, 1. *Hezych.*
ἔεδρον. τὸν οὐκ αἴσιον οἰωνόν — οὐκ ἐν δέοντι τὴν ἔδραν ἔχοντα. quod as-
pectat *Aristoph.* Av. 275. — καὶ κλαγγὰς. κλαγγὰς. b. | προσακούω δὲ. δὲ 4
om. a. μελαίνειν τρίχας. *Plin.* 29, 6. *corvi ovum in aeneo vase permix-
tum illitumque deraso capite, nigritiam capillis affert; sed donec ex-
arescat, oleum in ore habendum est, ne dentes simul nigrescant.* Ead-
em *Marcell.* Empir. c. 6. *Sextus Platon.* c. 6. et *Theodor. Priscian.*
IV. ab *Harduino* laudati. SCHNEIDER. | τὸν δολοῦντα. de translata vi ha-6
jus verbi vid. *Bekker.* in Specim. in *Philostr.* p. 34. Cf. infra XVI. 1. |
τῇ τριχί. τριχί. m. δυσέκπλυτοι τε. Vid. ad c. 32. p. 15, 17. 5
- CAP. XLIX. φασι. φησὶ a. b. | πέταται. πέταται. a. c. r. Apostol. 8 9
XVI. 98. cf. p. 65, 5. p. 194, 11. *Lobeck* ad *Phryn.* p. 581. — ἔται.
sic b. ἔται. editt. Vid. supra p. 7, 24. — καὶ κατ' ὄφθαλμούς. *M. b. r.*
cod. Bard. Apost. ad oculos versus. Gillins. ὄφθαλμοῦ. m. et editt. ante
Gron. κατ' ὄφθαλμούς. c. | τὸ δὲ εἰς τοῦπίσω. scripsi ὁ δὲ cum r. et 10
Apost. Caeterum in volatu meropis apiastri nihil singulare observasse se
profitetur *Celsi* II. p. 95. *Sonnini Voyage en Grèce.* T. II. p. 184. *ces*
oiseaux volent et planent à la manière des hirondelles pour attraper
les insectes. Cuniculos terrae habitare, ἀεὶ δὲ μελετᾶν πέτεσθαι, anno-
tare voluisse videtur. SCHNEIDER. Ap. *Antonin.* l. c. p. 150. haec de
ἡρόπῳ narrantur. In Lex. *Schn.* v. ἡρόψ et ἀέροψ nomen dicitur esse
Boeoticum pro μέροψ, ex *Arist.* H. A. VI. 1, 3. ubi vulgo habetur μέ-
ροπα, quod *Schn.* mutavit in ἀέροπα. Vid. Annot. Tom. I. p. 399. ἡέρο-
πον idem pro poetica ejusdem nominis forma habet. *Im. Bekkerus* in
loco *Stagiritae* ἐροπα exhibuit cum *Med. Venet.* De merope vid. infra
XI. 30. Ex *Aeli. Mich. Glyc.* Ann. I. p. 47. A. μέροψ τὸ ὄρνεν εἰς
τοῦπίσω πέταται. quam narrationem ab aliis confirmari negat *Schn.* ad
Fridericici II. Reliqua. T. II. p. 61. Caeterum servavi τὸ δὲ, quod optimi
libri teneatur. Supple ὄρνεν. | ἐταίνο ἄγει. ἄγειν. a. ἐταίνο. c. naturam 12
volatus vertit Gillins. Vid. ad V. 56. p. 123, 13. Sed φορᾶς h. l. a
δαυμάζειν videtur pendere; ad ἄγει autem supplendum ἢ φύσις.
- CAP. L. ἡ μύραινα. fabulam habent *Aristos.* H. A. V. 10 *Oppi.* Hal. 13
I. 554. *Plin.* IX. 23. *Athen.* VII. p. 312. D. E. SCHNEIDER. Ex *Aeliano*
habet *Philes* c. 70. v. 10. ss. Spectat fabulam *Oppian.* Cyn. I. 380. εἰαρι
μὲν χολόντος ἔχει πεφορυγμένος τοῦ Ἴκτο λέχος κατὰ θῆνα θαλασσαιῆς ἀλό-
χοιο. *S. Basilus* in *Opp.* Tom. I. p. 68. *B. Mich. Glyc.* Annal. I. p. 38.
D. 39. A. ubi scribe: ὁ χερσαῖός ἔφει τῷ αἰγυλιῷ προσῶν σφίττει, καὶ
σφίττων προκαλεῖται τὴν μύραιναν εἰς συνάφειαν. *S. Ambros.* Hexaem. V. 5.

- 13 p. 32. C. *Achill. Tas.* l. c. 18. | ὑποκλησθῆ. ὑπομησθῆ. m. sed vera 16 lectio superscripta. | ἀστρήσας καὶ ἐκείνος. φλογὴ τεθωμένως ἐνδοθι λύσσης. *Oppian.* Hal. I. 557. De abundantia, quae est in καὶ ἐκείνος vid. ad 17 VI. 23. p. 134, 14. | οἶνοι κωμαστικής. IX. 13. de rana: ἀφῆσι — εἰς ἔραστῆς ψῆθῆν τινα κωμαστικῆν. De *Paride Max. Tyr. Dias.* XXVI. 7. ἔρχεται κωμαστικῆς διαπόντιος. — *Συροκοπαί.* *Infra* IV. 12. de pullis perdicam ὡς περ *Συροκοποῦντες* ἐκυρούουσι τὰ ψά. XV. 16. τοῦ ἔχειας τὰ βρέφη διασῆλιν τῆς μητρὸς τὴν γαστέρα ὡς περ οὖν *Συροκοποῦντα.* *Alciphron.* III. 70. 18 ὁ λιμὸς τὴν γαστέρα ἐΣυροκοπεῖ. | *συρίσας. συρίας. a. b.* — καὶ αὕτη πρόσκεισι. *M. m. a. b. c.* vulgo πρόσκεισι. αὕτη. ap. *Wernsdorf.* ad *Himer.* p. 148. hoc recepit *Schn.* in cur. sec. αὕτη habet etiam c.
- 22 CAP. LI. ῥάχις. *M. m. b. c.* ed. Gron. ῥάχις. a. ῥάχως. ante Gron. ἦδη τρέπει. sic Gron. esse affirmat in *M.* In nostra vero collatione diserte commemoratur τρέπει, ut est in *m. a. c.* et ed. Gesn. Solus *b.* τρέπει habet. Lectionem ῥάχως Gillium expressisse dixeris: *hominis mortui spinas medullam putrescentem in serpentem converti ajunt.* Fabula est apud *Antigon. Caryss.* c. 96. ubi sunt versus *Archelai:* ἀνδρὸς γὰρ κολῆς ἐκ μυελοῦ ῥάχως Δεινὸς γίνετ' ὄφας, νέκυος δειλοῦ σαπέντος. de 26 quibus vid. *Anim.* ad *Anth. Gr.* II. 1. p. 179. s. | τὰ εἰδόμενα. τὰ om. *M. m.* — ἐκ τῶν σοφῶν. ab Homero, puta, Pindaro, Platone et aliis. Est vero ἐκ idem quod ὑπό. Var. *Hist.* I. 22. δῶρα ἐκ βασιλείως εἰδόμενα. et *Ib.* 32. τὸ ἐξ αὐτοῦ δῶρον. Hunc praepositionis usum ap. *Herodotum* illustravit *Valcken.* p. 587. qq. Adde *Bast.* *Epist. crit.* p. 156. et *Hein-27 dorf.* ad *Plat. T. II.* p. 380. | *πονηρῶν δέ. δέ om. c.* — μετὰ τὸν βλον. articulus om. in *Aug.* a pr. man. et editt. ante Gron. Est in *M. m. b. c.* — 29 ἢ τοῖνον. εἰ τοῖνον. a. | ἢ εἰ ταῦτα. εἰ om. *m.* — οὕτως πεπιστευται. Fort. ὁρθῶς. *Gesn. Wyttenb.* in *Eclog. hist.* p. 363. πεπιστευται corrigat. Ad οὕτως suppl. ἔχειν. Si res sic se habere existimatur (existimari debet), vir malus, me iudice, dignum morum praemium refert eo, quod serpentis fit pater.
- 1 CAP. LII. δὲ ἄρα. δὲ om. *b.* τῆς ἀρίστης. hinc *ελαρινῆ* ὄρεως. ap. *Oppi.* Hal. 3, 244. *Stessichor.* in *Schol.* ad *Arist. Pac.* 800. ὅταν ἦρος ὄρα 23 2 κελადῆ χελιδῶν. — ὑποσημαίνει. ἐπισημαίνει. *Gud.* | τῷδε τῷ ζέφῳ. τῷ ἀνθρώπῳ. quod ex *φιλανθρώπῳ* assumendum. Similiter IX. 23. ex *δικέφαλος* assumitur *κεφαλή.* XI. 22. αἰπνός καὶ αἰμορός τοῦδε τοῦ θεοῦ (τοῦ ἕπνου) οὐδὲ οὐτός ἐστι. XVI. 19. λαγῶς θαλάττιος τῆς μέντοι μεγάλης. θαλάσσης scil. *Ib.* 24. λέγουσι δὲ αὐτὰς εἶναι καὶ φιλέλληνας, καὶ ἔχειν τοῦ γένους τοῦδε (τῶν Ἑλλήνων) σύνεσιν. *Anth. Pal.* XI. 108. Κόνων δισπηγυς, ἡ γυνὴ δὲ τεττάρων. πῆχεων sc. | ὁμορόφιος. ὁμορόφιος. c. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* II. 2. p. 410. et de hirundine agentem *Artemid.* *Onir.* II. 66. p. 244. — ὅτε οἱ φθον καὶ ἔχει καλῶς ἀπ. *Gronovii* avus corrigebat: καὶ ἔχει καλῶς. *quumque ipsi placet et anni temporis, secura discedit.* Male omnino. Id quod quaerebat *Gronovius*, ipsis verbis ὅτε ἔχει καλῶς perspicue inest. Proxima respiciunt praecceptum *Odyss.* o. 72. χρῆ ἔσθινον 9 παρῆντα φιλέν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. | ἴνα. ἴνα. c. ἀπάνα. *Gud.* et *cod. Bard.* quod recepit *Schn.* in cur. sec.
- 8 CAP. LIII. τὴν τοῦ πνεύματος εἰσροήν. quum capra non solum communem omnibus aëris influxum per nares et os habeat, sed praeterea alium

per aures, non dabitavi e libro *Rehd.* praepositionem εἰς adjungere. SCHNEIDER. εἰς τὴν τοῦ πν. εἰςρ. scripsit in cur. sec. Meliorum librorum auctoritatem exspecto. | ἀναπνεῖ. Auribus respirare capras tradidit *Al-9 cmaeon* ap. *Aristot.* H. A. I. 9. 1. *Varro* de R. R. II. 3. *Plin.* VIII. 5. *Archelaum* auctorem sententiae hujus laudant. Cf. etiam *Philes* c. 53. Paulo aliter *Oppi.* Cyn. II. 338. ἀγάγροις κ. τ. λ. ad quem locum plura attali in Annot. p. 360. Praeter auctores ibi laudatos vid. etiam *Jo. Jac. Haderi* Apiarium p. 55. *Pallas* Spicil. Zool. XI. p. 42. sinus cutaneos caecos appellat, quos rupicaprae pone cornua utrinque singulos habent, quibusque ab animalibus omnibus distinguuntur. Ergo h. l. etiam rupicapra intelligi videtur. SCHNEIDER. Cf. *Bund.* ad *Aristot.* H. A. Tom. III. p. 33. | ἀσθητικώτατον. ἀσθηκώτατον. ἀσθητικώτατη. c. de ἀσθημα-10 τικώτατον cogitabat *Pauw* ad *Horapoll.* II. 68. ubi capra dicitur symbolum τοῦ μᾶλλον ἀκούειν. Inde fortasse *Gillius* vertit: *sensuque audiendi esse acerrimo.* In πνευστικώτατον incidit *Triller.* not. mst. πνευματικώτατον hoc sensu usurpavit *Euseb.* in Praep. Ev. I. p. 41. A. de dracone: πνευματικώτατον τὸ ζῶον πάντων τῶν ἐρπετῶν. Ipse quoque tentavi aliquid; sed nunc vulgatam frustra sollicitari existimo. *Berytius* in *Geopon.* XVIII. 18. scribit: ὅτι πλείονα τῶν ἄλλων ἀλόγων ζῴων ἔχει τὴν ἀσθησιν ἢ αἴε. *Lorenzius* noster comparabat VII. 46. p. 177, 6. | τῶν διχηλῶν. 11 διχηλῶν. editt. Verba ὁ δὲ οἶδα om. c.

CAP. LIV. καὶ ὄφραος ἄλλου. *M. b. c.* ἀλλ' οὐ. *m. a.* et editt. ante 15 *Gron.* quare ἀλλ' οὐν corr. *Gesn.* in marg. hoc sensu: *et vipera mordet et serpens; verum morsus eorum habentur remedia.* *Gillius* ἄλλου expressit: *viperæ et aliarum serpentium morsus non carent remedio.* De ἀλλ' οὐν vide supra ad c. 40. p. 19, 11. | καὶ ἐπαουδαί. *M. m. a. b. c.* 17 et *alter* *Gesn.* Recepit *Gron.* pro ἐκωδαί. Illa forma, ab Atticistis minus probata, saepius reperitur ap. *Aelianum.* Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 243. Ad rem facit *Pindar.* *Pyth.* 3, 51. de Chironis arte: τοὺς μὲν μαλακὰς ἐπαουδαῖς ἀμφείων, τοὺς δὲ προσανεῖα πίοντασ. ubi vid. *Tafelii* *Dilucid.* T. II. p. 597. Id. *Nem.* VIII. 49. ἐπαουδαῖς ὁ ἀνὴρ Νεώδωνον καὶ τὴν κάματον Σήκεν. Cf. *Blomfieldii* *Collectanea* ad *Prometh.* v. 488. — ἐπράυνάν τινων. ἐπράυναν τιῶν. *M. b. c.* — ἐγγρισθέντα ἰόν. ἐγγριμφθέντα malit *Gataker.* Adv. posth. c. IX. p. 490. invito *Ruhnkenio* ad *Tim.* p. 104. | ἐπικουρίας κρεῖττον. ἐπικουρίων. *Apostol.* IV. 65. νικᾷ τὸ δῆγμα 19 τὴν εὐτεχνίαν. *Philes* c. 65, 28. Insanabile aspidis venenum dicit *Aristot.* H. A. VIII. 28, 2. non item omnes. Vid. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* c. 154. p. 318. ss. *Bernard.* ad *Theoph.* Non. c. 274. p. 338. | τῆς εὐκληρίας. 20 vocabulum de bonis rebus usurpari solitum argute *Del.* transtulit ad donum in aliorum perniciem eximie datum. | ἀφυλακτότερον. ἀφυλακτώτε-21 ρον. *b.* — ὅταν ἀκούομεν. ὅας. *Apostol.* I. c. οἶον. *a.* | καὶ δῆγματος. 23 copulam abesse malim. SCHNEIDER. Vi non caret, et pro καὶ videtur accipiendum, nisi hoc ipsum scriptum fuit. Vid. *Meineke* ad *Menandr.* p. 121. ἐκ δῆγματος corr. *Triller.* in not. mst. δηγμάτων. *a.* — ἐστίν. *M. m.* ἐστὶ. editt. — ἀναερῶν. ἀνερεῶν. *c.* — τῆς ἀφῆς. ut vestis illa et corona, qua Glauce periit.

CAP. LV. Eadem e communi fonte ducta, sed minus plene narravit 25 *Oppian.* Hal. I. 373. ss. Cf. *Philes* c. 77. SCHNEIDER. ἀρεθμοῦντο ἄ. *M.*

ἀριθμοῦνται. *a.* ἀριθμοῦνται ἄν. *c.* ἀριθμοῦντ' ἄν. editt. — γένη δὲ δύο. δὲ 27 *om. m.* — πηλαῖοι, παλαιοι. *c.* λαῖοι. *b.* | πηλαῖοι. quamquam πηλαῖοι possit ad antecedens κύνες referri, sequens tamen τὸν μὲν — τὸν δέ, quum aperte ad γένη τὰ λοιπὰ referantur, vix ferendum, et in τὸ μὲν, τὸ δὲ mutandum censeo. At sic sequens γαλεόν et κεντρίτην convenire non videtur. Sunt enim plures γαλεοί in genere, nomine generali γαλεός insignito. *Opprianus:* ἄλλα δὲ φῦλα Διπλόα καρτίστοισι μετ' ἰχθύσι δινεύονται Πηλοῖς ἐν βαΐτεσσι· τὸ μὲν κέντροισι κελαινοῖς Κεντρίναι αὐθώωνται ἐπινομοί· ἄλλο δ' ὁμαρτῆ Κλεινοται γαλεοί. Inter galeos enumerat σκύνους λείους, ἀκανθίας, βίνας, ἀλωπεκίας et ποικίλους. addens: εἴκελα δ' ἔργα Πᾶσον ὁμοῦ, φορβῆ τε σὺν ἀλλήλοισι τε νέμονται. *Athen.* VII. p. 294. C. D. galeorum species easdem nominat ex Aristotele, nisi nomen philosoephi positum est in loco alterius scriptoris, quem cum *Oppriano* Aelianus est secutus. *ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ.* τὸν μὲν — τὸν δὲ non ad praecedentia refero, sed ad γαλεόν et κεντρίτην, ad quorum genus illa accommodata sunt. Qui 28 attractionis modus in pronomine relativo magis est frequens. | τὸν μὲν 29 αὐτοῦν. *M. m. b.* αὐτῶν. editt. | κεντρίτην. κεντρίτην corrigit *Gesn.* in marg. ex *Oppriano*. Sic etiam *Athen.* VII. 43. p. 294. D. ubi caussa nominis redditur: γνωρίζεσθαι δ' ἐκ τοῦ πρὸς τῇ πρώτῃ λοφιᾷ ἔχειν κέντρον, τῶν ὁμοειδῶν οὐκ ἔχόντων. Alterum tuentur libri et *Philes* c. 77, 5. | 30 καλοῦντο ἄν. *M. m. a. b. c.* καλοῦντ' ἄν editt. — κατεστῆμενοι. *m.* — Μοχ αὐκ ἄν διαμαρτάνοις. *M. m. c.* διαμάρτοις. *a. b.* et editt. ante Gron. | 30 κεντρίτας δ' ὄν. τοὺς λοιπούς. in his nescio quid vitii haeret, aut ego verba non intelligo. Quid enim a generico nomine antea posito differunt haec, τὸν δὲ κεντρίτην φιλοῦσιν ὀνομάζειν? Deinde, καλ· τούτων οἱ μὲν κατεστιγμένοι (i. e. ποικίλοι) aperte ad genus prius γαλεός pertinent. Dubium autem quo referas τοὺς λοιπούς, nisi sequens κεντρίτας οὐκ ἄν δια doceret, intelligi genus κεντρίτης. At ita soli γαλεοί relinquuntur οἱ κατεστιγμένοι vel ποικίλοι: reliqui omnes ab Aeliano et Aristotele Athenaei nominati pertinere debent ad κεντρίτας. Ita si Aelianum interpretaris, recte is primum duo genera universa γαλεός et κεντρίτης ponit, deinde docet, quanam species ad prius et alterum genus referendae, et quo nomine sint appellandae. *ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ.* Sic vero, si recte intelligo, depravationis suspicio evanescit. Tria ponuntur canum marinarum genera. Primum magnitudine insigne; alterum, quod multas species complectitur, maculis, molliore pelle et capite latiore conspicuum; reliqui omnes κύνες, qui maculis carentes spicalis sunt instructi, κεντρίται sunt. Hoc itaque tertium genus est, quod et pelle duriore et capite acutiore distinguitur. | 1 τὴν δορὰν εἶσι. *M. m. b. c.* τὴν δ. ἀεὶ. editt. ante Gr. et *a.* Verba πλα-24 2 τύτεροι usque ad κεφαλήν (lin. 3.) *om. c.* | οἱ δὲ ἔτεροι μικροί. meliorem oppositionem fieri putabat *Gesner*, si μικροί mutetur in ὁμόχοροι; sed in colore ad album vergente discrimen a ποικίλοις satis definitum esse videtur. *ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ.* *Gesneri* correctionem *Schn.* probaverat in *Histor. litter. pisc.* p. 136. Pro μικροί in *Med.* μακροί prius fuerat. — τὴν δορὰν μὲν τοι ὄντες. μέντοι *M. m. b.* Abest hoc vocabulum ab editt. ante Gron. ὄντες *om. M. m. b.* μέντοι ὄντες. *om. a.* Iidem libri paulo post omittunt ἔχοντες. Pro εἰς τὸ λευκὸν *Gronovius* malebat κελαινὸν, ob verba *Oppri.* Hal. IV. 243. ἔλλυνται γαλεοί τε κύνες, καὶ φῦλα κελαινῶν Κεντροφόρων.

Si quid mutandum, scripserim εἰς τὸ γλαυκόν; hic enim color ad *asrum* vergit. *Trillerus* in not. mst. cogitabat de λυγαῖον, περκνόν, βολερόν. Verum totum hoc comma fortasse nondum recte legitur. Omisissis verbis, quae ab optimis libris absunt, legi possit: τὴν δορὰν μὲν, τὴν κεφαλὴν δὲ ἀνήκουσιν εἰς οὖν, καὶ τὴν χροάν — | κέντρα δὲ ἄρα. δὲ om. a. ἄρα b. 4 — κατὰ τὴν λοριάν. *M. m. b. c.* Articulum om. a. et editt. ante Gron. | τῶν συμκρῶν. μικρῶν. b. — τῶνδε ἐκάτερον. τῶν δὲ ἐκάτερον. m. ἐκατέρωθεν. 8 *M.* et editt. ἐκάτερον, quod in marg. coniecit *Gesn.* legitur in b. c. *Vind.* 7. Lectionem probatam in Hist. lit. pisc. p. 135. *Schn.* reposuit in cur. sec. De ἐκάτερα γένη aut ἐκάτερον γένος cogitabat *Oudendorp.* ad *Thom. M.* p. 472. praeceunte *Gillio*: *horum parvorum canum utrumque genus.* | οὐ χεῖρόν ἐστι. non abs re fuerit. Locutio a multis illustrata, quos enu-9 merat vir doctissimus *C. F. Hermannus* ad libellum *Luciani* de hist. scr. p. 39. Infra V. 41. οὐ γὰρ τι χεῖρον. | καθιάσιν. καθάσιν. m. — ἀλφ. 10 ἀλω. a. | συμπηδῶσιν αὐτῶν. in hamum irrumpit una; quod *ζηλοτυπία* 12 tribuit *Ael.* Contra *Oppianus* l. c. φιλότητι καὶ ἀλλήλων ἑπαρωγῇ. unde patere videtur, *Aelianum* alium auctorem sequi. SCHNEIDER. Non patet. | ἐπονται τε. τε om. m. — *ζηλοτυπία*. *ζηλοτυπία*. c. *ζηλότυπα*. *M. m. a.* | 13 ἀποσλήσαντος. *M. m. b. c.* ἀποζητήσαντος. editt. ante Gron. ἀποζηλή-15 σαντος. a. Illud expressit *Gillius*: *existimantes, captum escam sibi praedatum fuisse.* — καὶ εἰς. *M. m.* ἐς. editt. ἐκόντες. ἐκόντες. m.

CAP. LVI. τῆς τρυγόνος. Infra II. 36. 50. VIII. 26. XVII. 18. Aristot. 18 H. A. V. 3. *Antig. Car.* c. 22. *Oppi.* Hal. II. 462. *Hesych.* v. τρυγών. *Eustath.* in Od. λ. 133. *Philes* c. 91. ΓΑΡΟΝ. Vid. de hoc pisce *Schn.* Hist. litt. pisc. p. 140. ss. *Bernard.* ad Th. Non. c. 275. p. 340. — τὸ κέντρον. om. b. | παρακρήμα. παρὰ κρήμα. m. | οὔτε γὰρ ἄλλος 19 21 ἴσεται utrumque hoc falsum esse, ex medicorum libris patet. Nam et alia quaedam ejus remedia traduntur, et ex ipsa pastinaca. ΓΕΣΚΕΑ. Vid. *Eund.* in Hist. Aquat. p. 804. s. Respicitur proverbium, ὃ τρώσας καὶ ἴσεται de quo *Muncker.* ad *Hygin.* p. 162. imprimis autem *T. H.* ad *Lucian.* Tom. I. p. 82. | ὡς τὸ εἰκός. εἰς τοεικός. c. τῇ Πηλιτιδι βολῇ. 22 Πηλιτιδι. editt. In *M.* syllabae εἰ et βο sunt in rasura. πηλιτιδι μόνη. b. c. πηλιτιδι μόνη. a. πηλιώτι. *Vind.* 7. Πηλιεαδι corr. *Muncker* l. c. Malis fortasse Πηλιάδι. *Hesych.* Πηλιάς, ἰθὺς τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ. Vid. *Eustath.* ad Il. π. 142. p. 309. ed. Lips. Α Πηλίον, urbe Thessa- liae, descendit Πηλιώτης, Πηλιεύς, Πηλιτής, unde Πηλιτίς. Ex formis diversis optavi eam, quae a vulgata lectione proxime abest; nec tamen Πηλιώτιδι displiceret. Vocabulum βολή, quod de hasta aut spiculo in- solens, librorum discrepantia in suspicionem adducitur. Delendam for- tasse, ut natum ex praecedente μόνη. | ἰδέδοτο. ἰδέδοτο. m. a pr. man. 23 In *M.* altera syllaba est in rasura.

CAP. LVII. ὁ κεράστης. infra XVII. 28. *Nicander Ther.* 258. *Plin.* 24 VIII. 23. *Philes* c. 66, 28. ΓΑΡΟΝ. Adde *Diodor.* III. 50. ibique *Wessel.* p. 218, 43. et imprimis *Schn.* in *Physiol. Amphib. Spec.* I. p. 72. | ὡς 26 ἐκείνα vulgo. ἐκείνου corrigebat *Gron.* ἐκείνων. *M. m. a. b. c.* *Vind.* 7. quod restitui. Pluralis refertur ad κοχλίον, quo vocabulo totum genus comprehenditur. Vid. *Porson* ad *Orest.* 910. et *Schaefer.* *Ibid.* p. 84. s. Cf. supra L. 15. p. 9, 8. V. 50. p. 120, 7. IX. 10. p. 199, 26. |

- 27 ἔστι δὲ. ἔστιν δὲ. *M. m.* — ἐνοικονδα. ἐνοικονδοί. *b. V.* 11. καὶ πρὸς μὲν τοὺς μὴ ἐνοικλοῦντας — εἰρηραία αὐταῖς καὶ ἐνοικονδοί ἔστιν. *IX.* 36. ἐκ μὲν τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐνοικονδα ὡς ἔστιν οἱ οἶδα. *GF. ad III.* 11. *V.* 11. *XII.* 15. De plurali in talibus usurpato, monimus supra ad c. 32. p. 15, 28 17. οἶδα. *GF. ad III.* 11. *V.* 11. *XII.* 15. | Φύλλους. de Psyllis vid. *Antig. Car.* c. 19. *Lucan.* *IX.* 893. *Sil. Ital.* 1. 611. *Plin.* *VII.* 2. *Dio Cass.* *LI.* c. 14. p. 644. *Sext. Emp.* *I.* *Pyrrh. Inst.* c. 14. Γαρον. Adde *Plut.* *Vit. Cat. Min.* c. 56. Vid. *Souchay* *Mém. de l'Acad. des Inscr.* *Vol. VII.* p. 273. ss. De Psyllis, qui hodie quoque in Aegypto reperiuntur, peculiaria narrat testis locuples pater *Isidori Geoffroy Saint-Hilaire* in splendido opere Description d'Egypte. Tome *XXIV.* p. 82. s. Tom. *VI.* p. 165. s. *P. Cunningham* (Zwey Jahre in Neu-Süd-Wales. *Leips.* 1829.) se in illa colonia serpentum domitores vidiase narrat, qui pessimas
- 29 hujus generis bestias sine damno tractarent. | ἐπαίλουσι τῶν δηγμάτων. vid. supra p. 4, 21. ἐπαίλουσι. *b.* διδαγμάτων. *a.* — τῷ τοιούτῳ. articulum
- 30 om. *b.* | πρὶν ἢ κρησθῆναι. κρησθῆναι. *b. c.* *XIV.* 24. πεπρημένη κύστις. Vid. *Intrpp.* *Hesych.* v. κρήξαι. — ἐπικλύσθηται. ἀποκλύσθηται. *m.* recepit *Schn.* in cur. sec. quod imitari nolui, reliquis libris in vulgatam conspirantibus; praesertim quum ἐπικλύζεσθαι rei, de qua agitur, magis videtur consentaneum. — ἀποκλύθη δὲ. *M. m. b. c.* ἀποκλύσει. *a.* et editt. ante Gron. δὲ
- 3 3 om. *b.* | ἐντεῦθεν ἔστιν. *M.* ἔστι. editt. | διαβρεῖ δὲ καὶ λόγος. *Varro* 25 ap. *Priscian.* *X.* c. 5. ut habent *Parii*, qui vocantur ὄφιογενεῖς, et in *Africa Psylli*, quorum ὄφιογενεῖς quum arbitrantur suppositum esse aliquem in stirpe, sic admovent, ut pungat colubra: quum pupugerit, si degener sit, vivere, si non sit, mori. Ita locum eum emendavit *Freinsh.* ad *Flor.* *IV.* 11. Aliter editio nupera *Lips.* p. 496. Ibi sequitur alter Ejusdem locus: admota aspis quum pupugerit, si non occidat, sciat esse ex *Psyllorum stirpe.* De *Pariis* his vid. *Plin.* *XXVIII.* 3. *Strabon.* *XIII.* p. 405. *Zonar.* Tom. *I.* p. 161. *SCHNEIDER.* In priore *Varronis* loco scr. si de genere sit, vivere. — ὑφορᾶσθαι. εὐφορᾶ-
- 5 σθαι. *b.* | ὑποπτεύειν τε ὡς νόσον. τε. quo editt. carent, recepi ex *M. m.* *a. c.* sed alterum τε post νόσον, hoc loco eliminandum, me invito remansit. In ὑποπτεύειν τε est negligentior illa positio, de qua monuit *Heindorf.* ad *Platon.* *I.* p. 182. Sic ut *Aelian.* *Aeschyl.* *VII.* c. *Theb.* 1061. ἡμεῖς δ' ἅμα τῷδ' ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον ξυεπαυεῖ. *Aristoph.* *Lysistr.* 1159. τί δῆσ', ὑπηργμένων τε πολλῶν κάγαθῶν. quos duos locos cum aliis similibus laudavit *Meineke* in *Cur. crit.* p. 10. — τῷ
- 6 σφετέρῳ. ἀσφετέρῳ. *a.* | πείραν οὖν. τε. *c.* — καταδεῖναι. *Infra V.* 54. p. 122, 12. οὐ μὴν θάρβουσιν ἤδη, ἀλλὰ πείραν καταῖσαι. *Var. Hist.* *II.* 13. ἐβουλήθησαν πείραν καταδεῖναι. ut optime correxit *Kuhn.* pro καταδεῖναι. |
- 8 πληρῶσαι — ἐμβαλεῖν. sic *M. m.* πληρῶσαι καὶ ἐμβάλλει. *a.* πληρῶσαι καὶ ἐμβάλλει. *c.* πληρῶσας καὶ ἐμβάλλει. *b.* quae est lectio editt. facilior eā, quam ex optimis libris recepimus, in qua oratio ex indirecta subito transiit in directam per enuntiationem interpositam, οἶσιν τεχνίτης, ἐλέγχει scil. cui nominatio jam reliqua oratio accommodata est. Similiter oratio fluctuat inter directam et obliquam haud uno in loco. *Infra II.* 50. λέγει Δεωνίδης ἄνθρωπον τρυγῶνα ἐπὶ κόλπον ἐμβαλεῖν καὶ βαδίζειν, ὡς τι ἀγαθὸν εὐρέν. ubi vide. *GF. Ast.* ad *Plat.* *Phaedr.* p. 162. ed. nov.

et ad Protag. p. 88. | *οἰσὲν κυρὶ τὸν χρυσόν. hinc Tzetzsa Chil. IV. 135. 9 V. 339. ὄφεις κεράσαι κρῖνουσι καὶ τέκνα τῶν Λιβύων — Ὡςπερ ὁ Ῥήσος τὰ Κελτῶν, ἢ βέσικος χρυσόν τε. | ἐπανίσταντο. ἐπανίστανται. c. — συμ-10 φυῆ. συμφυῆν. b. | οἱ δὲ ἐμαράνθησαν. M. m. a. οἶδε. editt. | δοκῆτων. b. 12 14 δοκῆτων. editt. cum m. a. Frequens in hoc vocabulo toni varietas. Vid. Not. ad Anth. Pal. p. 451. | καὶ ταῦτά γε εἰ. M. εἰ ταῦτα τερατ. ante 15 Gron. καὶ ταῦτα εἰ τερ. m. quod Schn. probabat, γε abundare existimans. — Λίβυες. Λίβυες. m. ἀλλ' αὐτοῦς. αὐτοῦς. m. a.*

CAP. LVIII. μελισσῶν δὲ ἐπίβουλοι. Infra V. 11. Aristot. H. A. IX. 17 40. p. 443. [IX. 27. 16.] Virgil. Georg. IV. 10. et 242. Philes c. 30. Geon. | αἰγίβαλοι. αἰγίβαλλοι. M. m. ὄφεις-Aristoteles non commemorat, 18 sed πρόβατον. unde Schn. Tom. IV. p. 218. αἱ δῖες legendum suspicatur. Plin. XI. s. 19. inimicae et oves, difficile se a lanis earum explican-19 tibus. | καὶ αἱ φάλαγγες. Gillii [imo Gesneri] versio simpliciter pha-19 laenas habet. φάλαναι scriptum hic et infra maluerunt C. Gesner et Pauw ad Phil. p. 105. quod vocabulum de hoc genere insectorum posuit Nicander Ther. 760. Hesych. φάλαι interpretatur φάλαναι; deinde φάλλη, ἢ πετομένη ψυχή. Unde φάλαγξ et φάλανα facta sunt. Hesychii ψαλύγων, ἐνοὶ ψάλυγας τὰς λεγομένας ψυχάς. ἔμεινον δὲ τοὺς ἀσθενεῖς σπανηρας. e voce ψεφαλύγων corrupta glossa videtur esse. SCHNEIDER. Gillius vertit: pari aviculas, vespae, hirundines, serpentes, aranei, ynges. | λύγγαι. pro voce vitiosa Pauw ad Philen scribebat: φάλαναι 20 αἱ καὶ λυγγαῖαι. Niclas ad Georon. XV. 2, 18. p. 1066. ψυχαί. SCHNEIDER. Cerda ad Virgil. Georg. IV. 242. p. 517. inter hostes apium ex Ael. commemorat *iyngem avem*. Philes in recensu hostium apes infestantium ponit, αἰγίβαλλης καὶ φάλαγξ. — δεδίασι. δεδίασιν. M. m. — μελιττουργοί. μελιττουργοί. a. m. quod Schn. in cur. sec. recepit, his adscriptis: „μελι ἐργάζονται et apes et eorum curatores; μελιτταν ἐργάζεσθαι hi dici non possunt.“ Errorem viri doctissimi demonstravit Schaefer. ad Schol. Apoll. Rhod. p. 130. et p. 668. cui Schn. obtemperavit in 3ta ed. Lexici v. μελισσοουργέω. In duplicibus litteris cod. mon. saepe errat, scribens 21 Σκαλοουργοί. ἐκπλήτευν. νεοτούς. ψῆταν. προσαράτευν. et similia. Caeterum h. l. σμηνοουργοί est in b. et in marg. a. γρ. σμηνοουργοί. | κόνυζαν. κό-21

νοζαν. m. a pr. man. et mox ^μσφλων. Apud Nicandr. Th. 83. κόνυζα commemoratur inter herbas, quibus venenata animalia fugantur. Vid. Schn. Isd. ad Theophr. T. V. p. 422. et Bernard. ad Theoph. Non. c. 261. p. 292. | καταστήσαντες. Pauw l. c. καταπρήσαντες conjecit, 22 quod cum voce χλωρῶν congruere non videtur; neque equidem usum viridis papaveris intelligo. SCHNEIDER. | ἐστὶ. ἐστίν. editt. | σφηκῶν δὲ 23 24 ἀλώσις ἐκείνη ἂν εἴη. ἀλώσις ἐκείνη Schn. correxit in cur. sec. Libri nihil mutant; neque mutatione opus est. ἀλώσις absolute positum; ἐκείνη autem refertur ad proxima: quod ad vesparum capturam attinet, haec quae dicturus sum sunt. | λεπτήν. λεπτήν. b. aliam vesparum capturam 26 commemorat Aristot. H. A. IX. 27. 25. | μαινίδα. de maenide vide XII. 28. pisciculos marinos omnes sale conditos intelligi puto. Columell. R. R. VIII. 17. salibus exesam chalcidem — putremque sardiniam. SCHNEIDER. | καὶ αὐτοῦς δελεάσματος. αὐτοῦς. M. ex corr. Quod con-28

- joci τοῦ δελιάσματος *Schn.* in cur. sec. recepit. Tum ἐξήκτουσιν ἀβρόσον editt. correctionem nostram ἀβρόσι nunc confirmavit c. IV. 1. ἀβρόσας αὐτὸν ἐβουμένης τῆς τῶν ἐχθρῶν φάλαγγος. olim ἀβρόσον. XVI. 10. φοιτῶσι δὲ ἀβρόσι εἰς τὸ προάστειον. Δ. τ. 236. ἀβρόσι ὀρηθέντες. *Herodot.* 29 VI. 112. ἐπεί τε ἀβρόσι προσέμειξαν τοῖσι βαρβάροισι. | περιλαβόντος. *M. m. c.* περιβαλόντος. editt. αὐτοῦς. αὐτοῦ. *b. Herodot.* VIII. 16. οἱ δὲ βάρβαροι ἐκυκλόοντο ὡς περιλάβουεν αὐτούς. — οὐκ ἔστιν . . οὐκέτι ἐκπηῆναι. negationem alteram abundare monuit *Schn.* Non sine gravitate additur. Vid. *Boeckh.* Not. cr. ad Pindar. p. 458. *Reisig.* Comm. crit. ad Oedip. 30 G. p. 239. *a. Fritsch.* Qu. Luci. p. 153. — ἐκπηῆναι *m.* | κατασοιδάσας. 31 κατασοιδάσας. c. | διαφθείρας ἄν. διέφθειρας ἄν. *M. m. a.* διαφθείρας ἄν. *b.* καταπρήσας. κατέπρησας. *a. b.* καταπρήσθη pro ἐκείνη ex *Aeliano* affert *Suidas* in μέγα. p. 513. Post αὐτοὺς excidisse videtur ἦ. *aut igni*
- 32 1 *cremans.* Gill. | ταῖς μελίτταις. μελίσσαις. *m.* | οἱ κροκόδειλοι. *Eustath.* 26 ad Δ. p. 797. [Δ. λ. 452. p. 44. ed. Lips.] ὁ χερσαῖος κροκόδειλος, ὃς κρόκον δεδιὼς δι' αὐτοῦ ἀποσοβεῖται τῶν σίμβλων, ὡς φασιν οἱ εἰδότες. *Anonym.* Aug. msc. c. 41. ὅτι φοβεῖται ὁ κροκόδειλος τὸν κρόκον· ἐκείδεν γὰρ τὸ ὄνομα ἔχει. *SCHNEIDER.* Vid. *Eund.* in *Physiol. Amph. Spec. I.* p. 35. et *Spec. II.* p. 7. κροκόδ. χερσαῖος est infra XVI. 6. *Herodot.* II. 69. commemorat κροκοδείλους ἐν τῆσι αἱμασιῆσι. quos IV. 192. κροκοδείλους χερσαίους appellat ὅσον τριπήχτας. Vid. *Bochart.* Hieroz. Tom. I. p. 1060. Pro *monitore terrestri* Cuvierii habetur; aliis est *tupinambis.* Vid. *Descr. d'Egypte.* T. XXIV. 15. et 18. ss. — ὄλεθρον δὲ καὶ τούτοις ἐπιτετέγγηται ἐκεῖνος. *M. b. c.* etiam *m.* nisi quod ἐπιτετέγγηται ibi scriptum. ὄλεθρον et ἐκεῖνοι editt. ante Gron. — ἑλεβόρω. ἑλεβόρω. *a.* | 3 τῆλυμάλλον. τῆλύμαλλον. *m.* ὄπῳ. *M. m.* ὄπῳ. *a. b.* et ed. Gesn. — δια- 6 στείρουσαι. διασπείρουσαι. *c.* διαφθείρουσιν et σίμβλων. *m.* | φλόμου φύλλα. φλόμου. *m.* φλυμόφυλλον. *a.* φλυμόφυλλα. *b. Suidas.* φλόμος, βοτάνη. Tum φλώμος. βοτάνη ἢ καὶ ἀντὶ ἑλλυχνίου χρώνται. *Αἰλιανός.* ἐμβάλων δὲ εἰς τὴν λίμνην φλόμου φύλλα, ἢ κάρνα, ἀπώλεσε τοὺς γυρῖνους. T. III. p. 620. quae perperam relata sunt inter fragmenta *Aeliani* T. II. p. 368. ed. Lips. φλόμος. *Hezych. Schol. Aristoph.* Ran. 1331. φλώως ὃν οἱ ἰδιώται φλόμον. Vsum τοῦ φλόμου, quem πλόμον vocat, ad piscationem commemoravit *Aristot.* H. A. VIII. 20, 13. *Ap. Mich. Glyc.* Ann. p. 49. D. ἄρτος — ἐαυτὴν ἱατρύει τῷ φλόγμῳ. rectius *Cod. F. Labbei,* φλόμῳ. quod confirmat *Ambros.* Hexaem. VI. 4. p. 44. A. ubi de ura: *gravi affecta caede et consauciata vulneribus moderi sibi novit, herbae, cui nomen est phlomos, ulcera subjiciens sua, ut solo curentur tactu.* | — ἢ κάρνα. *Gesner.* *Quadrup.* p. 45. referebat ad tithymali, qui verbasco similia fert folia, fructum. Verbascum sinuatum Linn. et Euphorbiam characiam communi nomine φλόμον hodie a Graecis appellari, et utramque plantam ad piscationem adhiberi, testantur peregrinatores Britannii ap. *Walpole* p. 277. Mihi nomen aliquod plantae excidisse videtur. *SCHNEIDER.* De plomo s. phlomo *Plinius* tacet. Alias herbas piscibus noxias, commemorat *Schneider.* in *Hist. litt. pisc.* p. 209. | 7 αἱ δὲ φάλαγγες. *Idem.* remedium adhibet *Columell.* de R. R. IX. 14. 9. *SCHNEIDER.* φάλαινα corrigunt *Gesn.* et *Pauw* ut p. 25, 19. *Tzetza* Chil. IX. 957. duplex phalaenae genus statuit, prius ὃ ταῖς λυχνίαις

ἔπαται καὶ τῆ πυρὶ δὲ θνήσκει; alterum: φάλανα, ψυχὴ, ψώρα τε καὶ πυραυστούμορος δέ, ὅπερ φασὶ κοινότερόν τινες κανδηλοσβέστραν. — ἀπόλλυνται ἀπόλλυντο. *m.* | σημηών. σημηών. *m.* πεπληρωμένον. *a.* — λυγνῶ 8 vitiose ed. Gron. | αλγ(στα)λοι. αλγ(στα)λλοι. *M. c.* Mox verba καρηβα-12 ρούσιν usque ad θυνάμενοι om. *c.* — εἶτα κίπτουσι. ἐμπίπτουσι. *M. m.* quod natum ex superioribus πετόμεναι ἐμπίπτουσι. | αἰρεθῆναι γελοῖοι 14 *ridiculae capiuntur.* Gill. *cipientibus risum movent.* Gron. αἰρεθῆναι vide an rei, de qua agitur, satis accommodatum sit. Expectes γελοῖοι ὄραν. Num ὄραθῆναι fuit? — σπεύδοντες. om. *m.* lacuna relicta. | οὐκ 16 ἀποκτείνουσιν. *M. m.* οὐκ om. *c.* — αὐτῇ τοῦτο δράσαντες. *Oudendorp.* ad Thom. *M. p.* 252. αὐτὴν malebat; quod probō. SCHNEIDER. De dativo verbo ὄραν, ποιεῖν aliique hujus generis addito vide *Matth. Gr.* §. 415. *p.* 761. *Stallb.* ad Apol. Socr. *p.* 56. | πάση. πλάση. *a.* Ad rem cf. 19 *Aristot. H. A. IV. 8. 16. VIII. 13. IX. 27, 18. Niclas* ad Geop. XV. 3. *p.* 1068. *Beckm.* ad Mir. Ausc. *c.* 20. *p.* 49. — ὁμοίως δὴ, οὔτε τὸ. *M. m. b.* δὴ om. *a.* et editt. ante Gron. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ. *c.* ὑπομέ- 20 νουσαι. ὑπομένουσα. *b.* οὔτε ἀσπαζόμεναι. *M. m.* οὐδ' *a. b. c.* et editt.

CAP. LIX. Κύρος μὲν. μὲν om. *m. a.* ὁ πρῶτος. ὁ om. *m.* | οἵπερ 24 οὖν. *cod. alter* Gesn. ἄπερ. Regiam Persepolin a Cyro vetustiore ex-25 structam esse discimus ex hoc loco, ex quo interpretatur Diodorus *Wesseling.* T I. *p.* 55. qui simul de varietate scripturae Περσέπολις et Περσαίπολις, quae in latinis quoque scriptoribus obtinet, admonuit. Re- 26 gia Susorum a Memnone extracta, et Μεμνόχεια cognominata est, docente *Diodoro II. p.* 136. Eodem nomine vocat *Ael.* infra V. 1. XIII. 18. Vox igitur κατασκευὴ h. l. eo sensu adhibetur, quem explicat *Wesseling.* ad priorem *Diodori* locum. De Cyro juniore ex *Xenophontis* *Oecon.* nar- 27 rat etiam *Cicero* de Sen. *c.* 17. quae *Ael.* respexit. SCHNEIDER. | τῇ 26 τῶν οἰκοδομημάτων. *M. m. c.* τῇ om. editt. — καὶ ἐκεῖνος. copulam om. *m.* καὶ τοῖς τερπνοῖς ἐκεῖνοις. στυλπνοῖς conjicit *Triller.* in not. mst. — 30 καὶ μέγα τιμίους λῦους. καὶ om. editt. Gesn. Gron. καὶ τιμίους. *b.* καὶ μέγα τιμίους. *c. a. m.* Hoc ex *aug.* dedit *Schn.* — μεγατιμίους junctim *M.* Infra VIII. 22. καὶ ἦν μέγα τιμιος (λίθος). Var. *Hist. VII. 8.* ἐσθῆτα τὴν μέγα τιμιαν. De gemmis pretiosis regionum illarum, quas beati tenebant, *Plato* in *Phaedon.* *p.* 110. D. ὧν τὰ ἐνθάδε λιθῖδια εἶναι ταῦτα τὰ ἀγα- 31 πώμενα μόρια. unde *Philostr.* *Imagg. II. 1.* τὰς ἀγαπωμένας λῦους δαξίτ. | ἀτὰρ οὖν. αὐτὰρ. *c.* Var. *Hist. II. 44.* πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα — ἀτὰρ οὖν 32 καὶ τόδε. *Ib. III. 6.* τὰ τε ἄλλα μεγαλόφρων — ἀτὰρ οὖν καὶ χρημάτων (καταφρονητικός). Cf. *Ib. III. 20. Dio Chrys. Or. VII. p.* 223. καὶ πολ- 33 λάκις μὲν δὴ καὶ ἄλλοτε ἐπειράθην — αὐτὰρ (L. ἀτὰρ) οὖν δὴ καὶ τότε. 27 εἰς τὴν Λυδίαν. *M. m. b. c.* πρὸς τὴν Λ. editt. ante Gron. | τὰς δὲ 2 3 τῶν μελιτῶν οἰκοδομᾶς. sic *mon.* et ita deinceps est; vulgo μελισσῶν. Caetera quamvis negligenter scripta ab *Ael.*, tamen non indigent emen- datione *Pausanii*, qui h. l. ita legit ad *Philen c.* 29, 73 αἱ δὲ τῶν μελ. οἰκοδομαὶ σοφώτεραι οὔσαι κατὰ π. καὶ τεχνιέστεραι. SCHNEIDER. Negli- gentiorem hanc cum accusativis absolutis structuram (Vid. *Bornem.* ad *Xenoph.* *Cyrop. II. 1, 5. Matth. Gr. gr. p.* 789.) studiose secutus est *Ael.* ἀλλά autem, quod apodosin orditur, non caret gravitate conspicua illa imprimis, ubi post interpositam enuntiationem inferitur, addita par- 4 *Aellani de nat. anim. T. II.*

- ticula γέ. Vid. *Heindorf*. Plat. T. IV. p. 208. s. Infra VI. 43. τὴν δὲ γῆν, ἣν ἐξορύττουσι, ἀλλὰ καὶ ταύτην γε ὑπὲρ τοῦ στομίου περιβαλόντες. in Var. Hist. I. 28. ἐν Ῥόδῳ τὸν μὲν εἰς τοὺς ἰχθῦς ὄρωντα — ἀλλὰ τοῦτόν γε — ἐπαινεῖσθαι. Ib. I. 34. τῶν δικαστῶν τῶν περιχώρων ἀφικομένων, ἐνθα ὄκει ὁ τοῦ νεανίσκου πατήρ, ἀλλ' ἐκεῖνός γε συλλαβὴν τὸ παιδίον — 4 | τεγνησετέρας. τεγνησετέρας. *M. m. c.* — Paulo post ἄραν. *m.* (vid. VII. 17. p. 164, 19.) et πολλοὶ καὶ πολλοὺς. *M. m.* πολὺ editt. Easdem 6 fere laudes apibus tribuit *Didymus* in Georpon. XV. 3, 1. | εἰργάσαντο. εἰργάσατο. *m.* εἰργάσαντες. *b.* Herodotum sapit locutio. II. 49. ἀπὸ τούτου μαζόντες ποιεῦσι τὰ ποιεῦσι Ἑλλήνης. III. 16. βουλόμενος ποιῆσαι τὰ δὴ καὶ ἐποίησε. Euphemismo inseruit locutio ἄρ. *Themisi*. Or. XVI. p. 209. D. de mulieribus Thracicis: δράσασαι τὸν μελωδὸν αὐτόν, ἄπερ καὶ ἔδρασαν. *Memnon* Exc. c. 10. οὐ μὴν οὐδὲ κακῶν ἀπαδείς ἐπραττον ἄπερ ἐπραττον. 7 Plurima hujus generis ex poetis conguessit *Blomf.* ad Agam. v. 66. | πρῶ- 8 τους. *M. m. b. c. a.* πρῶτον. ante Gron. | τοὺς τῶν βασιλ. priorem articulum om. *M. m.* et abesse potest. Vid. *Krüger* de Authent. Anab. 10 p. 41. ss. Vir. Doct. in Diar. litt. Hal. 1825. nr. 33. p. 270. | ἀπο- 12 σεμνύνουσαι. καὶ praefigit *M. m.* καὶ ἐκ τούτου. τούτων. *a.* — τὴν βασι- 12 λειον. *M. m. b. c.* τὴν βασιλικήν. editt. ante Gron. | αὐτάς. αὐτάς. *m. a.* ἐαυτάς. *c.* — αἱ παλαιόταται. *M. m. b.* αἱ om. ed. Gesn. πρεσβύταται καὶ 14 πάλαι οὔσαι. *c.* mediis omissis. | βασιλέων. βασιλείων. *a.* οἶνει δορυφόροι καὶ φρουροὶ οὔσαι. vereor, ne haec alieno loco inserta sint, et translata ex inferiore, ubi rectius collocata leguntur. *SCHNEIDER.* Cf. supra c. 10. p. 6, 17 15. | πρεσβυτάτας. πρεσβύτας. *m.* — φρουρούς. *satellites lictoresque regum.* Gillius, quasi hoc quoque loco δορυφόρους legisset.
- 19 CAP. LX. λέγει μὲν γάρ τις λόγος. ita *m.* quo magis apparet etiam hoc caput male a priore divulsum esse. [Etiam Gill. hoc caput conjunxit cum superiore.] Exscripsit etiam haec *Philes* c. 29. *SCHNEIDER.* γὰρ abest ab editt. Est in *Med.* — ἀκέντρος. Vid. infra V. 10. p. 102, 10. Secundum *Aristot.* H. A. V. 18, 3. οἱ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες ἔχουσι μὲν κέντρον, ἀλλ' οὐ τύπτουσι. Idem dicit *S. Basilii* Opp. T. I. p. 74. A. et ex eo *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 40. D. atque *Ambros.* Hexaëm. V. 21. p. 39. B. Hi omnes laudant in rege τὴν τοῦ ἡθους προάοτητα. *morum mansuetudinem.* Adde *Eustath. Antioch.* p. 31. ibique *Allatium* p. 141. s. Ib. τοὺς τούτων βασιλέας. marg. Gesn. αὐτῶν. probante *Schneidero.* | 21 αὐτοῖς. αὐτῶν. *c.* — ἀνδρείοτατα. valde. Var. Hist. IV. 19. παιδείαν ἀνδρείοτατα ἐτίμα. Cf. Ib. XIV, 25. mox in verbis ἐπ' ἀνδρὶ ποτε ultimum 23 om. *m.* | ἀλλὰ συμπεπλάσθαι. *M. m.* ἀλλὰ καὶ ὑποπεπλάσθαι. ed. Gesn. ubi alt. cod. συμπεπλάσθαι. hoc recepit Gron. servato καὶ quod delevimus cum *M. m. b.* ὑποπεπλάσθαι. *a.* — φόβον ἄλλως. Vid. *Ruhnck.* ad Tim. p. 199. *Ib.* μὴ γὰρ ζέμις εἶναι. ζέμις ex *Mon.* restitui pro ζέμιν, more attico. *SCHNEIDER.* Consentit *M.* De hac vocabuli ζέμις structura cum infin. vid. *Buttm.* Gr. maj. §. 58. p. 232. cui adversatur *Reisig.* in Comm. cr. in Oed. Col. p. 343. s. assentitur, novis rationibus additis, *Hermannus* 24 ad Oed. Col. v. 1191. p. 238. | καὶ τὸν τοσοῦτων. τῶν. *a.* — καὶ τὰς μελλίτας δὲ τὰς λοιπὰς. *M. m. b. c. a.* καὶ τὰς λοιπὰς. mediis omissis, 27 editt. ante Gron. | ὑποκλίνεν τὰ κέντρα. *M. m. c.* ἀποκλίνεν. ed. Gesn.

a. b. VII. 48. ὑποκλίνας τὸ πᾶν σῶμα. | ἐκάτερον δ' ἂν τις. *M. m.* δὲ 28
 ἄν. editt.

LIBER SECUNDUS.

28 CAP. I. τὰ τῶν Θρακῶν. τὰ om. *M. m.* ut supra p. 27, 8. τῶν om. 1

c. — κρυμούς. κρυμούς. sic *m.* De migrationibus gruum, quae ob originem Thracicam *Thracias* aves vocantur, et *Strymoniae* (Vid. *Bochart. Hieroz. T. II. p. 70. s.*), vid. III. 13. *Arist. H. A. VIII. 14, 2. Oppi. Hal. I. 621. Eustath. Antioch. in Hex. p. 28. ibique Allat. p. 127. Ex Aeliano sua duxit Philes c. 11. Cf. imprimis Lucan. V. 711. ss. | ἀπολείπωσι — ἀρροζονται. revocavi lectionem ed. Gesn. quam male mutavit Gron. secutus scioli in *Med.* correctiones, ubi ἀπολείπωσι a pr. m. et ἀρροζονται. Illud in ἀπολιπούσαι, hoc in ἀρροζονται mutatum a correctore. ἀπολείπωσι. b. ἀπολιπούσαι. c. m. ἀπολείπωσι. a. — ἀρροζονται. m. a. b. c. Nihil aliud legit *Gill.* cujus interpretationem h. l. nou imutavit *Gesner.* — τοὺς Θρακίους. θρακίους. c. — τὸν Ἐβρον. ἔβρον. m. a. εὐρον. c. | λῥον. aliam fabulam de his lapillis e *Schol. ad Arist. Av. 3* exscripsit *Suidas* in γέρανοι. De causa quaedam aliunde addidit *Apostol. VI. 8. p. 64. SCHNEIDER.* λῥον δὲ ἐκάστη. sic a. b. c. cum ed. Gesn. δὲ om. Gron. Schn. cum *M.* nec habet *m.* — ὡς ἔχειν καὶ δεικνον. *Bochart. Hieroz. P. II. 1. c. 11. p. 76.* suspicatur καὶ δ' ὕπνου, valde absurdum esse dicens, gruibus saxa esse pro coena. Conjecturam merito improbant Gron. et Schn. Cf. XIV. 7. p. 311, 14. | ἔρμα. ἔρμα. *m.* Vid. supra 4 p. 7, 5. — τὰς ἐκ τῶν ἀνέμων. *M. m. c.* τὰς ἐκ om. a. b. et editt. ante Gron. — Μοκ ἀλέας. *M. m.* | πόσῳ τῆς ἐκείνῃ τῷ vulgo. τῆς emen-6 davit Schn. in cur. sec. confirmavitque c. — μελλουσῶν δὲ αὐτῶν. ἐαντῶν c. omisso δέ. | αἰρῶσαι. ἰσοῦσαι. a. — ὁ παλατάτος. *M. m. a. b. c.* πα-7 λαύτατος. editt. Vid. XVII. 28. — καὶ ἐς τρίς. καὶ om. b. ἐς τρίς ὄνομάσαι Σόλων. *Herod. I. 86. ἐς τρίς ἀμελῆαι. Theocrit. Id. I. 25. | οἶ9* λοκοὶ καὶ θάπτουσι. καὶ inserui ex *M. m.* quamquam dubius. | φέρονται 10 δὲ. *M. m. c.* alter Gesn. φεύγονται. editt. ante Gr. a. b. — εὐδῷ τῆς Αἰγύπτου. Vid. ad I. 3. p. 3, 7. *Arist. Avv. 710.* ὅταν γέρανος κρώζουσ' ἐς τὴν Διβύην μεταχωρῆ. Cf. *Bochart. Hieroz. l. c. p. 70. | περαιούμενοι 11* sexum foemineum vulgatae mutavi, quum sequatur εὐρόντες, quamquam nescio cur ad hunc sexum Aelianus transierit a masculino in prioribus membris adhibito. *SCHNEIDER.* περαιούμενοι c. περαιούμεναι. editt. cum plurimis libris. Non insolens generis apud Aelianum variatio. Vid. XI. 4. et 14. XV. 9. ubi habes τὰς γέρανους πτηνάς, et γέρανου τοῦ πτηνοῦ. | οὔτε 12 ὀρμίζονται. ὄτε. b. — σπειρόντας. *M. b. c.* ἐπείροντας. *m.* σπειραντας. editt. ante Gr. *Aegyptios sementem facientes offendunt.* *Gill.* καταλαμβάνουσιν *M. m.* | ἄφθονον. om. b. τράπεζαν. *Lucian. Musc. Encoum. c. 8.* πλήρης 14 αὐτῇ πανταχοῦ τράπεζα. — ἄκλητοι. Cf. supra I. 5. p. 4, 29. — μεταλαγάνουσιν. μεταλαμβάνουσιν. b.*

CAP. II. καὶ ἐν θαλάττῃ. ἐν *M. m. a. b. c.* abest ab editt. ante Gr. 16 De praepositione repetita vid. *Heind. ad Plat. Tom. IV. p. 10. Dissen Expl. ad Pindar. Isthm. p. 519. | ἔγγονα. ἔγγονα. a. b. r.* Vid. ad 18

- p. 10, 21. [*Ib.* πυργόνους. commemorat *Arist.* H. A. V. 17, 12. *Rx Aeli. Philes* c. 24. ex *Aristotele Antigonus* c. 90. *Senec.* Qu. nat. V. 6. in Cypri fornacibus aerariis provenire ait *Arist.*; Carystum addit *Antigonus. Strabo* XI. p. 528. [Tom. IV. p. 578.] generatim metalla nominat: τὴν γένεσιν — τῶν κωνώπων ἐκ τῆς ἐν τοῖς μετάλλοις φλογὸς καὶ τοῦ καπτάλου [φειφάλου]. *Philo de Gigant.* p. 263. πυρὸς δὲ τὰ πυργόνα· λόγος δὲ ἔχει ταῦτα κατὰ Μακεδονίαν μάλιστα γίνεσθαι. et *Tom.* I. p. 331. τὰ πυργόνα πυρὶ ὧν τὴν γένεσιν ἀριθλοτέραν κατὰ Μακεδονίαν λόγος ἔχει προφαίνεσθαι. Cf. *Brodasi Misc.* III. 3. *Muret.* Var. Lectt. XVI. 2. *Cassaub.* ad *Athen.* p. 620. Quae veteres insecta hoc nomine censuerint, definire eo minus audeo, quod nihil simile unquam in scriptoribus Entomologiae hodiernis legere memini. SCHNEIDER. Vid. imprimis *Beckm.* ad *Antigon.* p. 138. s. ubi correxerim: ἐν Κύπρῳ ὄ οὐ τῆ χαλκίτις μέσος.
- 19 δεῖν τοῖς Καρυστίων αἰθρηλοῖς cum *Salmasio* pro *θηλοῖς*. | τεθηλέναι. τηθηλέναι b. — καὶ δεῦρο καὶ ἐκεῖσε. prius καὶ om. *M. m. a.* delevitque *Schn.* in cur. sec. quod non sum imitatus. Copula h. l. abesse vix potest. In formula per se recte dicitur δεῦρο καὶ ἐκεῖσε, et καὶ δεῦρο καὶ ἐκ. Vid. infra XIV. 7. *Wessel.* ad *Diod.* Tom. I. p. 420, 45. — περιπτῶσθαι. *M. m. a. b. c.* nec aliter habet *Ed. pr.* et *Gron.* περιπτῶσθαι editiones ex *Gronoviana* expressae et *ed. Schn.* Vid. *Lobeck* ad *Phryn.* p. 581. |
- 20 22 καὶ τὸ ἔτι θαῦμα. eadem verborum positio c. 6. p. 30, 30. | ἐνταῦθα 23 δὴ τεθνήκασι. δὲ. a. τεθνήκασιν. *M. m.* | ἀέρι δὲ ἀπόλλυσθαι κρᾶως. ἀέριον δὲ. editt. ante *Gron.* ἀέριος. a. ἀέρι. *M. m. b. c.* κρᾶως quod sensu caret om. a. b. κρᾶφ conjeci in *Epist.* ad *Schn.* p. 8. ἀήρ κρᾶος opponitur τῷ ἀγρίῳ πυρὶ. aëre temperato elemento vertit *Gill.* *Philes* l. c. οὐ καὶν — τὸν ἀέρα πνεύσῃσι τὸν ζῶηφόρον, Θνήσκουσιν εὐδύς. epitheton rei aptum fortasse ex conjectura addidit.
- 1 CAP. III. οἱ μὲν ὄρνιθες. al et praeterea οἱ ἕτεροι ἀναβαίνον (sic) b. 29 οἱ ἄλλοι ἀναβαίνονται. c. χελιδόνες οὐ. sic recte ed. pr. οὐ. *Gron. Schn.* |
- 2 ἐναντία ἢ μέλις. *Aelianum* exscripsit *Philes* c. 19. v. 14. s. *Gesnerus* H. Av. p. 530. aversas hirundines coire, ex hoc uno loco retulit, quod quidem non satis clare ab auctore nostro expressum est. Fortasse intelligit idem, quod *Gesnerus* l. c. ex obscuro auctore posuit, hirundines imagine libidinis aut pulvere concipere. Coitum volantis hirundinis turricalae (?)
- 3 testatur peritissimus ornithologus *Naumannus.* SCHNEIDER. | λέγει δὲ δὲ om. b. πλείων λόγος. hirundines Teream timere plures dixerunt, sed ad earum coitum hanc fabulam referendam esse, *Aeli.* fortasse et conjectura adjecit. Terei odio eas in regione *Daulide* non nidificare, est ap. *Pausan.* X. 4. 6. Caeterum τῆ ἐναντία μέλις ita videtur accipienda esse, ut coeuntes in diversam partem spectent. | ἐργάσθαι ἐργάζεται. a. τραγωδίαν καινήν. καὶ νῦν. editt. ante *Schn.* qui καινήν dedit. Sic *Gillium* legisse, qui *novam tragoediam* vertit, monuit *Gronovius.* καινήν habet *m.* ex corr. καὶ νῦν. c. *Heliodor.* II. 11. οὐ δὲ καὶ διακόντιος ἦκει, ἐτέρων 7 καὶ ἡμῶν σ κ η ν η Ἰττικὴν καὶ ἐν Αἰγύπτῳ τραγωδήσους. *Obversabatur* *Aeliano* locutio καινὰς τραγωδίας ἀγωνίζεσθαι. | κηρωθεῖσα. de pullis tantum refert idem III. 25. et *Plin.* 25, 8. SCHNEIDER. Oculos effossos hirundinum et serpentum renasci, post *Aristotelem* H. A. II. 12, 12. multi 8 dixerunt, quos laudat *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 126. | τί οὐν ἔτι τὸν

Τερεβάν. ἔτι adiecit Gron. ex *Mss.* Ὀμηρος. Οδ. Κ. 490. In fine quo spectet Tiresiae comparatio, mihi quidem non est manifestum. ΣΧΗΜΑΤΑ. ἔτι *m. c.* ἐπὶ *b.* σοφώτατον. obtulit *M. m.* pro σοφωτάτην. Vid. supra ad I. 18. p. 10, 3. Hoc *Ael.* dicit: quod hirundines possunt, ut caecitati suae medeantur, non poterat Tiresias, quamvis prudentissimus, et, Homero teste, apud inferos, ubi reliqui *οὐαὶ ἀΐσσομαι*, solus prudens.

CAP. IV. κέληται κέληται. *M. m.* contra usum Atticorum et *Ae-* 10 *liani*. Vid. infra XII. 18. p. 274, 2. — λαβόντα τὸ ὄνομα. λαχόντα *c.* sic iterum VIII. 13. p. 187, 31. δάτερον. τὸν ὀνομάτου ἐντεῦθεν εἰληφεν. *al.* εἰληφεν. — ἐκ τοῦ μέτρου. ἐκ *om. a.* a pr. man. — κατὰ τὸν βίον. articulum *om. Apost.* IX. 41. De periphrastico hoc praepositionis usu monuit *Bernhardy* de Syntaxi p. 241. | ἀνοχθέντος. ἀνοχθέντας. *m.* 12 τὸς οὐκίους. *m.* — τὰ δὲ. *M. m. Esc. Ambr.* τάδε. editt. — τὰ μὲν. *r.* | αὐτοῖς. ordine verborum mutato αὐτοῖς εἰς τὸν βίον ἔδωκεν ἢ φύσις. 13 τῶν δὲ ἐν αὐτοῖς κακῶν. *r. Esc. Ambr. Apost. Lucian.* in Anth. Fal. VII. 308. in tumultum pueri: ἀλλὰ με μὴ κλαίεις· καὶ γὰρ βίότοις μετέσχευ Παιῦρου, καὶ παιῶν τῶν βίότοις κακῶν. | μήτε τι τῶν. μήτε τι. *a. b.* τι 15 *om. r. Esc. Ambr.* — | ἡσθημένοις. ἡσθημένα et γεγεννημένα. *Apostol.* cui scripturae μάρτυρας accommodandum erit. Vulgata duro modo ad verbum longius remotum ἔδωκε refertur. Quod attinet ad ζῶα ἐφήμερα, de quibus *Ael.*, primum sunt distinguenda ab iis insectis diversi generis, quae *Aristot.* ἐφήμερα, *Ael.* V. 43. μονήμερα dixit. Deinde quae suspicatus olim eram, intelligi hic culicis genus e vino acescente natum, καίνεπα *Aristotolis* H. A. V. 17, 14. Geopon. VI. 12 et 13. id nunc defendere nolim, quia nusquam ei generi tam breve vitae spatium statutum reperi. ΣΧΗΜΑΤΑ. Participii casus ad remotius pronomen refertur fere ut casus substantivi ad verbum parenthetica enuntiatione a nomine divulgum, ap. *Euripid.* Hecub. 605. μὴ διγγάνει μοι μηδέν, ἀλλ' εἴργειν ὄχλον, Τῆς κινδός. ubi vid. *Pflugk. Apostolii*, qui ab Epitomatore pendet, levis est auctoritas. | μάρτυσαι μάρτυσιν. *M.* 16

CAP. V. ἦδη μέντοι τις τινὲς et mox ἴασαντο. *b.* ἴασατο *Gillium* 17 legisse existimat *Geen.* quod verterit: *sanus fieri possit.* Tum vero etiam κἄν ἀσπίδος legendum foret. Verba ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ non ad curationis tempus referenda, nec longo tempore vertenda sunt, sed hoc significant, fieri posse, ut in longo temporis lapsu aliquis ab aspidis vulnere, quod supra I. 54. insanabile dicitur, sanatus fuerit. Particulae ἦδη μέντοι καὶ sic junctae infra *c.* 9. V. 11. p. 103, 31. V. 38. ἦδη μέντοι τινὲς καὶ. VII. 26. ἦδη μέντοι τις καὶ ἀνθρώπος. et alibi. | ἡ τομὴν παραλα- 18 βέν. τὸ μὴ. *c.* λαβέν. *b.* — ἡ ἀναγκαίως. *M. m. c.* alter *Geen.* ἡ *om. a. b.* et editt. ante Gron. — τὸ κακόν. *virus.* Vid. ad V. 29. p. 111, 5. | ἴσα μὴ προσεπίσχη. πρὸς ἐπιπέση. *m.* πρόσω ἐπίσχη emendavi in *Er.* ad 19 *Schn.* p. 8. probante *Schn.* in cur. sec. Similiter VIII. 2. p. 181, 31. εἰς τὸ πρόσω ἰών in προσών depravatam in *Man.* Ad rem nihil aptius. *Herodot.* III. 133. ἐπὶ τοῦ μαστοῦ ἐφυ φῦμα, μετὰ δὲ ἐκροσέν. ἐνέμετο πρόσω. *Luci.* D. D. XX. 5. πρόσω διασκεδνασά. Illud fortasse legit *Gill.* verterens: *ne serpat longius.* | σπατάμη. *M. m. b. a.* ut ed. *Geen.* σπατάμη. *c.* σπειδάμη ed. Gron. *Schn.* — δὲ τοῦ βασιλοκου. sic editt. δὲ τοῦ. *om. b.* τοῦ *om. M. m. c.* quos secutus sum. — καὶ μέντοι. haec verba *om. a.*

- 22 — εὐς εἰς ἀναβολάς, ἀλλὰ ἦδη. *M. m. c.* ἀλλ' ἦδη. edit. Locatio eadem est I. 17. II. 36. XII. 7. XVII. 2. — ἐκ τῆς τοῦ φουρήματος. τῆς. om. *b.* Ad rem cf. *Horapoll.* I. 1. II. 61. *Galen.* de Ther. ad Pison. c. 8. T. IV. p. 233. ed. *Kuhn.* Vid. *Bochar.* Hier. Tom. II. L. III. 10. p. 402. *m.* qui quam in ed. Genev. (an. 1616) αὐτὸς reperisset pro αὐός, varia frustra tentavit. *Heliodor.* III. 8. p. 120. de basilisco: κενύματι μόνῃ 28 καὶ βλέμματι πᾶν ἀφ' αὐα (νεὶ καὶ λυμαίνεται τὸ ὑποπίπτον. | κατῆλοι καὶ 24 ἔχοι. *m.* ῥᾶβδον edit. | δάκοι. *M. m. c.* δάκη. edit. *ib.* τῶνθηκε. *Fabulam* repetiit *Lucan.* IX. 828. *a.* Originem fabularum de basilisco exquirere difficile est, nisi in lacerta basilisco *Lin.* latet. *SCHEWIDEA.*
- 25 26 CAP. VI. τὸ τῶν. τὸν τῶν. *c.* | Αἰγύπτιοι. infra VI. 15. πυνδάνομα δὲ καὶ ἐν τῇ Ἀλεξάνδρῳ πόλει — ἐρασθῆναι δελφίνα ἔρωτα παρακλήσων. Sed hoc minus ad rem. Nam pro Αἰγύπτιοι legendum patem Κορινθιοὶ ex *Herodoto* I. 23. τῆ δὴ λέγουσι Κορινθιοὶ, ὁμολογεῖται δὲ οὐ Λέσβιοι, Δαῦμα μέγιστον παραστήναι. et c. 24. ταῦτα μὲν νυν Κορινθιοὶ τε καὶ Λέσβιοι λέγουσι. *Gronov.* Probat *Schn.* correctionem quam etiam *Th. Reinesius* adscripsit marg. edit. 1616. Mira tamen tam dissimilium nominum 27 permutatio. | τὸ δὲ Τητῶν. τε ἴται. *M.* ex corr. δὲ ἴται. *m.* parvo spatio relicto. Favet hoc conjecturae *H. Valesii* *Kmend.* V. 4. Ἰῆται et paulo post Ἰῶ. *Gesnerus* Τέτται corrigit et Τέω. *Theiss.* Gill. — In nomine Ἀρίωνος scriptura fluctuat. Ap. *Herodotum* est Ἀρίωνος. Ἀρίωνα in disticho infra XII. 45. Ἀρίων h. l. ultima syllaba omissa *m.* Reliqui 28 libri nostri Ἀρίωνος. | ἐν Τητῶ. ἐν τῇ τῶ. sic *m.* τῆω. *a.* ἐν τῇ τῶ. *c.* ex *Med.* nihil varietatis notatum. Veræ videntur correctiones *Valesii.*
- 29 Infra autem VI. 15. eadem historia ad Iasum refertur. | τῆς νήξεως. *M. m. b. c.* τῆς μέξεως. *a.* edit. ante Gron. Quid *Gillius* legerit, non apparet. — λέγει. λέγοι. *m.* — Λεωνίδα. λεωνίδης. *b.* λεωνίδης. *c.* — παρὰ τὴν Αἰολίδα. περὶ *b.* Αἰωλίδα. *m.* πλίων παρὰ τὴν Αἰολ. *Herodot.* I. 36. ἀπαικόμενοι παρὰ τὸν Κροῖον. et multis aliis in locis. *Aristoph.* *Nub.* 850.
- 31 εἶσω παρελθὼν παρὰ τοὺς γηγενεῖς. | Ποροσελήνη. vulgo erat Πληροσελήνη. Πληροσελήνη. *Vindob.* Πληρωσελήνη. *mon.* Πωροσελήνη. *Med.* *a. m.* sec. Correxit post *Gesnerum Holstenius* ad *Steph. Byz.* p. 260. Eandem historiam paulo aliter narrat *Pausan.* 3, 25. *SCHEWIDEA.* Cf. *Oppi.* *Hal.* V. 458. *ss.* Hujusmodi historias respiciens *Aristot.* *H. A.* IX. 35, 1. πλείστα, αἰτ, λέγεται σημεῖα περὶ τοὺς δελφίνας πράξιότητος καὶ ἡμερότητος, καὶ δὴ καὶ πρὸς παῖδας ἔρωτες καὶ ἐπιθυμίαι καὶ περὶ Τάραντα καὶ Καρίαν καὶ ἄλλους τόπους.
- 2 Ἰδοξένοις. διοξένοις. *m.* — τούτῳ ὁ αὐτὸς. τούτων αὐτὸς. *M. m. c.* 30 3 τοῦτοια αὐτὸς. *b.* | προσβύτην. *M. m.* (ex corr.) προσβύτην. edit. προσβύτην. *b. c.* Hand infrequens depravatio hujusmodi nominum. Vid. *Elmsl.* 4 ad *Mede.* v. 471. (299. — αὐτῆ. αὐτῶ. *b.* | προτρίνοντας. *M. m. c.* προτρίνοντας. edit. | ἄλλα γε ἐφολλά. cur *Ael.* cibum, quo delphis alumnus nutriebatur, δελεφρ appellavit et ἐφολλά, quam ille non capiendus esset? *SCHEWIDEA.* *Illecebras* appellat cibum, belluae oblatum, ut eam alioerent aibi quo redderet familiarem. Sic qui elephantos reddunt cicures infra c. 11. τοῖς διδάγμασι δελιάτα ἄττα ἐπάγων, καὶ τροφᾶς — εἰς τὸ ἐφολλάκόν, ὡς εἴ τι μὲν ἦν ἀγριότητος, τοῦτο ἐκβαλεῖν. — γε post ἄλλα om. *b.* | 6 προσβυτῶν υἱός. ὕς. *M. m.* qui frequens error. — καὶ ἐτιθηγούντο. ἐτίθηγ

οὐν τὸ *m.* | ὑπελθόντε. *M. m. b. c.* ὑπελθόντες. editt. ante Gron. et *a. 8*
 | τοῦτο δὴ τὸ ἀδόμενον. δὴ ex *Med.* posuit Gron. Sic *m. h. c.* qui so-9
 lemnis est particulae usus in formula τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον. Sine δὴ est V.
 11. p. 103, 25. — μὲν καὶ μάλα ὑπέρσεμνος ἀντέρως. restitui ὑπέρσεμνος ex
 ed. pr. et *m. ὑπέρσεμνον* in *Med.* et aliis libris natum ex formula praecedente,
 male intellecta. — μὲν om. *M. m. b. c.* aut delenda particula aut
 cum μάλα permutanda, ut conjeci in Not. ad Anth. Pal. p. 656. *Schn.*
 in cur. sec. hoc in ordinem recepit. In μάλα ὑπέρσεμνος orationis est
 abundantia ut in τὸν λίαν ὑπεργήρων. Var. Hist. IV. 1. et in πάννυ κάμπλε-
 στος. IV. 2. p. 73, 12. ubi vide. — ἀντέρως. *amor puerilis.* Vid. ad XIV.
 28. p. 330, 11. | ὁ τοίνυν δελφίς. articulum restitui ex *M. m. a. b. c. 10*
 quare hic quidem locus, quem cum paucis aliis, in quibus τοίνυν periodum
 incipit, laudavit vir eximius *Lobeck.* ad Phrya. p. 342. ex illo numero
 eximendas est. Restat tamen *Pollian.* in Anth. Pal. XI. 127. | καὶ δὴ καὶ. 12
M. m. b. c. alterum καὶ om. editt. ante Gron. et *a.* | καὶ τούτων γε. 13
 γε om. editt. ante Gron. Est in libris modo commemoratis omnibus. τούτων
 refertur ad τροφεία. τροφία *m.* | ὁ ἐνάλιος. articulum revocavi e *Tornaesiana*,
 omissum in *Gronoviana*, ut in *Aug.* et *Mon.* In *Mon.* etiam ἐνά-
 λιος omissum. *Σχηματικ.* ὁ ἐνάλιος quod habet *Gesn.* et editt. ex *Gesn.* ex-
 pressae omnes, omittit *M. m. b. c.* nec habet *Gillius*; quare valde ve-
 reor, ne alienae manus additamentum sit. Eo tamen simpliciter omissio
 aliquid videtur desiderari, quo oratio vinciat. | εἶτε ἦμιστα, ἰδεῖ 14
 το ἦμι. *m.* — καὶ παραπέρω προπέων. *b.* πρὸς νέων. *M. m.* προσπέων.
 editt. Verba προσν. usque ad ἐαντῶ om. *c.* Id quod posuimus, expressit
Gill. vertens: *extra portum in altum progressus.* | εἶχε. *M. m.* εἶχε. 16
 editt. — οἱ δὲ ἦδισαν. *M. m. b.* ἦδισαν. editt. Cf. p. 38, 9. et ad *Achill.*
Tat. p. 400. 622. — τὸν ἐξ αὐτοῦ φόρον. τὴν editt. ante Gron. qui τὸν
 revocavit ex *Med.* | καὶ μία μὲν ἦν. ἦν om. *m.* sed solus. Mox ἦδη om. 18
b. m. In *M.* in contextu omissum, in marg. antiqua manu additum. |
 καὶ τῶ δελφίν. καὶ om. *b.* — ὡς τῷ παιδί. τὸ. *m.* | τοῦτον αὐτόν. τοῦτο 19 20
 corr. *Schn.* in cur. sec. vere procul dubio. Infra XII. 2. καλεῖται δὲ νῦν
 Ἱεράπολις, Σελεύκου ὀνομάσαντος τοῦτο αὐτήν. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 802.
 Adde *Liban.* T. IV. p. 1073. ὄρνις περσικῶς τοῦτο γὰρ αὐτὸ (αὐτόν?) κα-
 λούντων ἀθήκωα. | εἶτ' ἐκυβίστα. *M. m.* εἶτε. editt. — ὄσοι — ἀγελαῖοι 23
 ὄσαι ἀγέλαι. *b.* quae lectio non contemnenda. Habuit eam *Gill.* qui male
 vertit: *totum gregem prae studio festinandi venire ad puerum desultari-*
et. κατασκοπῆν legitur V. 6. de delphinis, nomine non addito. Hoc
 loco praepositio eam vim videtur habere, quam habet supra I. 30. p. 15,
 3. in verbis τῆς φάρυγγος καταχορεύουσα. Cf. V. 54. p. 122, 26. | εἶτε 24
 ἐς Δῆραν. recepi ex *M.* quae lectio latuit *Gronovium.* Junge: εἶτε τῆς
 γαστρὸς αὐτὸν ἐς Δῆραν ἐπειγούσης, καὶ μάλα γε. Parum concinne edi-
 tiones εἶτε ἐδήρα. Haec omnia usque ad δίκην om. *m.* | καὶ μάλα γε. 25
 γε addidi ex *M. b. c.* Vid. ad I. p. 14, 20. et infra p. 34, 6. Verba
 ἐπειγούσης τῆς γαστρὸς de fame accipienda, ut ap. *Heliod.* II. 19. ἐπει-
 γομένης ὑπὸ τοῦ λιμοῦ τῆς γαστρὸς. Alibi aliter. Vid. ad *Achill. Tat.*
 p. 801. | παιδικῶν. πεδικῶν. *m.* | ὁ δελφίς. addidi hoc ex *M. m. b. c.* ὁ 27 28
 δελφίν. *a.* Editt. neutrum habent. — ἀμύλλαν τὴν εἰς αὐτόν. ἀμ. τὴν αὐτήν. *a.*
Plut. T. II. p. 163. A. χαίρει δὲ καὶ νήξει παιδίων καὶ κολύμβοις ἀμύλ-

- λάττα — ὑπήγα. *M. m.* ὑπήγε. editt. καὶ τὸ ἐπὶ θαύμα. ut supra p. 28, 20.
- 30 | ἀπίστη καὶ τῆς πρώτης. an pro τῶν πρώτων? ut sequens ὑπενήξατο ad similitudinem palaestrici ὑποκλίνεσθαι τινε ἐν τῇ πάλῃ. SCHNEIDER. Nolebat puerum dilectum *antevertere*, licet hoc posset. X. 8. καὶ τῆς μὲν πρώτης (principe loco) τετάχεται οἱ νέοι. Verbum ὑπονήχεσθαι dictum ut ὑπέκειν in locutionibus ὑπέκειν τῆς ὁδοῦ, τῶν δάκτων et similibus.
- 1 | ἐκεκήρυκτα. *m.* cum editt. ante Gron. ubi κεκήρυκτο ex *M.* fortasse 31 verius. Mihi tamen illud videbatur numerosius. Quantopere in hoc augmento sive librarii, sive scriptores ipsi fluctuati sint, monuit *Coraeus* ad *Heliodor.* p. 2. Infra IX. 21. p. 203, 22. habes πεπλήρωτο. XII. 83. p. 280, 17. πέφρακτο. XVII. 44. p. 390, 13. διεπέπρακτο habetur et δὴ 2 πέφρακτο. Res non magni momenti. — | πλέουσιν ὄραμα. πλέουσι editt. 3 omnes. ὄραμα. *m.* ἐδόκει. ἐδώκει. *m.* | εἶχεν. *M.* εἶχε. editt.
- 4 | CAP. VII. ἡμίονους τινὰς. ἡμίονας. *m.* duo vocabula in unum con- 4 trahens. ἡμίονους εἶναι. *a.* | Ἄρχελαος. Est *Archelaus* Cherronesites, strenuus fabulator, ex quo *Antigonus* plura excerpit. SCHNEIDER. Vid.
- 5 Indic. Auctorum. | ἢ ἀπεκπόντας. *M. m. b. c.* εἶτε. editt. quod nec ipsum male habet. Iis, quae de ἦ — εἶτε sibi respondentibus congessi ad *Achill. Tat.* p. 946. adde *Eurip.* Alc. 114. — ἀπακόντας. *m.* — ὑπὸ δι- 6 ψους. *M. b. c.* ὑποδίψα. *m.* ἀπό. editt. ante Gron. | ἐπαρβύσαντων.
- 6 ἐπαρβύσαν. *b.* non male. | τῶν νεκρῶν. Ante Gron. τῶν κρεῶν. Quae de basilisco sequuntur, conferenda sunt cum *Nicandro* Th. 399. *Plin.* VIII. 21. SCHNEIDER. τῶι νεκρῶν. *M. m.* ubi ὦ, ut saepe, abiit in ἰ τῶν κρεῶν. *b. c.* Nobiscum facit *Gillius*: ad eorum *cadavera depascenda*. |
- 7 8 συργματος. συργματα. *b.* | τοῖς θεοῖς. τοῖς φωλεοῖς. *c.* ταῖς ὕσος. *b.* ἐκ φωλεῶν καὶ ἐξ ὕσων jungit supra I. 45 p. 20, 25. — ἀφανίζεσθαι cum κρύπτεσθαι jungit etiam *Longus* II. 65. ed. Sch. Cf. II. 26. XVII. 5. καὶ παραχρῆμα ἀναστέλλονται καὶ ἀφανίζονται εἰς τοὺς χηραμούς τε καὶ φωλεοὺς 9 ἔρπουσαι. Proxima quinque vocabula om. *c.* | τὸν δὲ προσελθόντα. recepi ex *b.* ἐλθόντα. editt. *Illum vero eo profectum. Gill.* — τὴν εἰρήνην. om.
- 10 *b.* Infra III. 16. κατὰ πολλὴν τὴν εἰρήνην κατακλίνουσιν. | ὑποσυρίζεν. *M. m.* ἐπασυρίζεν. editt. IX. 66. ὑποσυρίσας τὴν νύμφην παρακαλεῖ — τοὺς δὲ ἡμίονους. τὰς δὲ *Med.* ex corr. *b. c.* τὰ δὲ τὰς. *a.* τὰς δὲ per se non improbandum. *Herodot.* III. 153. τῶν σιτηφόρων ἡμίονων μὴ ἔτεκε. *Aristot.*
- 11 H. A. I. 6, 3. ταῖς ἐν Συρίᾳ καλουμέναις ἡμίονοις. | σημαίνεσθαι τὸ ἐν- τεῦθεν — ἄστροις. τούντεῦθεν. *c.* ἀπολείπεσθαι — τοῖς ἄλλοις tentat *Gesn.* Quae alii frustra hic moliti sunt, praetereo. Infra VII. 48. de *Androcle*: καὶ τὰς μὲν πέλεις ἀπέλιμπανε, καὶ ταῦτο δὴ τὸ λεγόμενον, ἄστροις αὐτὰς ἐσημαίνετο. Sic etiam *Liban.* T. IV. p. 184. ἤμην ἐπ' ἑμαυτοῦ, τὴν ἐκ- κλησίαν καὶ τὸ βῆμα καὶ τοὺς ἐνταυθοῖ δορυβουσι ἄστροις, τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, τὸ λοιπὸν τεκμαιρόμενος. *Synes.* Epist. VII. p. 171. *c.* χρῆ δὲ μὴ τὸ λεγόμενον ἄστροις τὰ κατ' ὑμᾶς σημαίνεσθαι. *Wesselingius*, qui pri- mus huic locutioni lucem attulit, *Aeliani* verba sic ad *Diodor.* p. 166. 5. interpretatur, basiliscum a mulis eorumque epulo quam longissime posse recedere, et secretissimas specus captare. Eadem appetivit *Toup.* ad *Suid.* T. I. p. 387. s. ed. Ox. *Abresch.* ad *Aesch.* T. II. p. 163. comparavit *Soph.* Oed. Tyr. 786. ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐμμετρούμενος χθόνα ἔρπυγον.
- 13 | CAP. VIII. φασὶν Εὐβοέων. φασι ἔβοέων. *m.* φοιτῶντες. φοιτῶντας.

*Aug. ap. Oudend. ad Thom. M. p. 283. — τὸς ἐκεῖσε. Vid. Lobeck. Phryn. p. 44. Baehr. ad Ctes. Fragm. p. 267. — τοῖς δελφῖσι. δελφοῖς. m. | ἔχει. M. m. b. ἔχει. editt. — Μοχ ἐξαρτῶσι. M. ἰσχαρίδας. ἰσχαρίδας. b. a 16 pr. m. Glossa cod. M. ἰσχαρίδας νῦν οὗτος λέγει ἀσυνήθως τὰ φανάρια ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἰσχαρῶν ἐν αἰς το πῦρ ἀπτεται. — ἱπνοῦς. *Oppianus*, qui eadem narrat, Hal. V. 439. — ἱπνοῦ χαλκεῖου δοῶν σέλας. Vid. *Beck. ad Arist. Aves v. 435. — καὶ εἰσι διαφανεῖς. pro διαφανεῖς οὔσας. Vid. ad I. 2. p. 2, 22. | ἔχθῦς. M. m. ἔχθῦς. editt. ut est supra I. 4. p. 3, 19 21. Illa contractione utitur *Arist. Eqq. 816. — ὁ τι βούλεται. M. m. b. c. alter Gean. ὁ τι ἐστὶ. editt. ante Gron. Gillius: ignorations obstupescentes quid sibi velit quod videns. | πλησάζουσιν. M. — βουλέμενοι. 21 βουλευόμενοι. a. — ἐκπλαγέντες. ἐκπασθέντες. m. | τὴν ἡῖονα. a. b. ἡῖονα. 24 editt. Vid. ad I. 13. p. 7, 18. — ἐμβεβροντημένοις. ἐμβεβραιτημένοις. m. — οὔτω γε μὴν. τὲ μὲν. M. m. | οἱ δελφῖνες. hoc genus capturas diserte 26 descripsit *Plin. IX. 8. a. 9. ubi vid. Cuvier. in Not. Tom. VII. p. 157. s. | τὸς ἀλίεας. ἀλιεντάς. a. | τὸς ἐξωτέρω. ἐξοτέρω. m. et M. a pr. m. 27 28 | κενκλωμένοι. ex re militari ductum. Vid. *Herodot. VIII. 10. 16. — 31* συναῖσιν ἄφυκτα συνίασιν. m. a. ἄφικτα. m. ἄφικτα. a. τοῖσι δ' ἄφυκτα κέλευθα. *Oppi. Hal. V. 440. Supra I. 41. συναῖσιν — ὅτι — ἐστὶν ἄβατα. Lucian. D. D. XVII. 1. συνελς ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν. — σφῖσιν. M. m. σφῖσι. editt. — ἀλλοσκονταί. ἀλλοσκοντες. m.*****

32 προΐασιν. προΐασιν *mallet Schn. in cur. sec. probabiliter. ὡς ἀπαι- 1* τούντες. de praesenti vid. ad V. 19. p. 106, 30. — τὴν ἐπικαρπίαν. M. m. b. c. articulus om. in editt. ante Gron. ἀποκαρπίαν. m. *Aristid. Serm. sacr. IV. p. 329. τὴν ἐπικαρπίαν καὶ χάριν. μισθὸν ὁμοφροσύνης, Δῆρης ἀποδάσμιον αἰσαν appellat *Oppian. l. c. | ἀφίστανται. ἀμφίστανται. m. 3* ex corr. Cf. I. 14. p. 8, 10. VI. 61. p. 150, 8. et 15. VII. 12. p. 161, 27. ὑπάκειν eadem vi *Hom. Od. π. 42. *Plut. Vit. Lyc. c. 15. Opp. Mor. T. II. p. 227. F. Eusebn. Ixent. II. 4. — συμάχους. m. | ἀπροφασίστους. 5* ἀπροφασίστους. M. *Helioid. II. 22. ἀπροφάσιτος ἡ *Therapsia. — οἱ ἐκεῖ. οἱ om. m. θαλατοργοί. m. Vid. supra ad p. 25, 20. — ὅτι παραβάντες. καὶ 6* ὅτι. b. | ἔξουσι ἐχθρῶς. editt. omnes.***

CAP. IX. Ἐλαφος. iisdem fere verbis *Philes*, aut ejus continuator 8 c. 56. ubi scribendum: καὶ γὰρ τέθηκα, πῶς Ἐλαφος τοὺς ὄφεις — νικᾷ κραταιᾷ ἐν μάχῃ. — κατὰ τινας. m. a. b. c. et editt. ante Gron. τινας. M. correctionem recepit Gron. θαναμαστήν. M. a. b. c. *mirifico quodam murens naturas. Gill. θαναμαστής. ante Gron. | διαλάδοι ἐν. junctim δια- 9* λάδοιεν. m. δ' ἐχθιστος. M. b. c. articulum om. a. m. et editt. ante Gron. | τῇ καταδρομῇ τοῦ δόμου. iterum IX. 1. V. 49. καταδρομῇ *latibulum 10* significat, nec opus *Bocharti* καταρωχημῇ. Hieroz. I. p. 886. Sed additam δόμου durum est. Defendit tamen *Abr. ad Aesch. L. III. p. 423. [uihil ibi de lect. δόμου, sed de καταδρομῇ tantum]. Rem ipsam narrat Nic. Th. 140. *Plin. VIII. 32. *Oppi. Cyn. II. 236. Hal. II. 289. et alii. Commenta Sal. Reissli vid. in Misc. Nat. Cur. an. 1676. Obs. 14. SCHNEIDER. τοῦ δρόμου M. m. c. καταδρομῇ τοῦ δόμου est introitus, per quem in subterraneas serpentis domos descenditur. *Oppi. Cyn. II. 238.****

- ῥένας δ' ἐπαθήματο χυτῆ. *In serpentis cavernas*. Gill. quasi θηρίου λογισσεται, ut *Philes* l. c. v. 12. πρὸς τῇ ἐρεμνῇ εἰσδύσει τοῦ θηρίου. Rem confuse narrat *Eustath. Antioch.* p. 36. s. ubi vid. *Allat.* p. 166. In Geopon. XIX. 5. 3. *Διαφος* dicitur ἀνιμωμένη καὶ ἐφαλομένη τῷ πνεύματι
 11 σκοποῦν τὸν ὄφιν. Inepta ad nostrum locum conjecit *Trillerus*. | *Οὐκ* τὴν *Διαφον* ἀπὸ τῆς ἐλέως τοῦ ὄφειος nomen traxisse censet *Plut.* T. II. p. 976. D. — ὡς ἔγγι τῷ πνεύματι II. 21. τὰ πτηνὰ *Ὀλοκοι* οἶοναι ἔγγι τῷ ἄσῳματι XV. 2. ὡς ἔγγι τινι βιασώτῃ *Ὀλοκοι* ταῖς ῥισί. — Max προάγει προσάγει. a. b. *Caussam* cur serpente vescatur cervus *Tertullianus* de Pallio c. 3. reddit, quod ejus *veneno pastus languescat in juven-*
 14 *lutem* i. e. *juvenescat*. | εἰς πῦρ ἐνέβαλεν. *M. m. ἐς et ἐνέβαλε* editt. — μηδὲ τὴν. μη δὲ. *m.* Ad rem conf. infra IX. 20.
- 19 CAP. X. τῶν σκελῶν ὑγρότης. mobilis crurum agilitas. *Obversabatur Aeliano Xen.* de R. E. c. 10, 3. ὅταν λυθεῖς δῆη [sic leg. pro αὐδῆς δῆλη] παρ' ἔππους, αἴρει τὸν αὐχένα ἀνωτάτω — καὶ τὰ μὲν σκελῆ ὑγρὰ μετεωρίζει. Alibi infirmitatis significationem habet, ut ap. *Plut. Stobaei* Tit. 64. 31. p. 403. de infante, qui ταῖς χερσὶν ἐπερλεῖδι τὴν τῶν βάσεων ὑγρότητα καὶ ἀσθένειαν. unde *Horat.* l. Sat. II. 88. *mollī pede* usurpavit de infirmo equi pede; quod qui aliter interpretantur, falluntur. — ἡ τῶν ὀπλῶν κρούσις. de Theagenis equo *Heliod.* III. 3. p. 111. τὸν αὐχένα
 20 κυμαίνων — ἄκραν τε τὴν ὀπλήν τῇ γῆ λεπτόν ἐπικροτῶν. | φρύαγμα καὶ τῦφον. Sic scribe pro τῦφον, quod est in editt. omnibus; sicut etiam in *Var. Hist.* IX. 34. φρύγμα καὶ τῦφον. *m.* De mulo *Plut.* T. II. p. 150. B. ἀφῆκε τὸ φρύαγμα καὶ τὸν θυμόν. *Aristaen.* II. 12. ὁμοζύγου φρύαγμα
 21 καὶ τῦφον. — ἀνάγει. ἄγει. b. — κομῶσα. καὶ κομ. a. | ἀβρότατον et θρυπτικώτατον. *M. m. b. c.* ἀβροτάτη et θρυπτικωτάτη editiones. — ἀναβῆναι. ἀναβεῖναι. c. ἀναμῆναι. *m.* αὐτῆν. *M. m. b. c.* αὐτῆς. a. et editt.
 24 ante Gron. | ἀποδρίσαντες. *M. m. b. c.* alter *Gesn. Vind.* 7. ἀποδραύσαντες. editt. ante Gron. ἀποδριάσαντες *Vind.* ex corr. Aut hoc, aut ἀποδρίσαντες legendum censebat *Bochart.* Hier. Tom. I. II. 8. p. 121. *Herpsych.* ἀπέδρισεν. ἀπέκλειπεν. ἀπέκοψεν. *Geopon.* XV. 4, 2. τῶν πτερῶν θρήξον τὰ ἄκρα. Cf. supra p. 4, 13. — εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχεν. Vid. *Schaeffr.* Ind. in *Pors. Adv.* p. 346. s. Haerebat in his *Schneiderus*, se intelligere negans, quid sit ἀποδρίσαι εἰκῆ καὶ ὡς ἔτ. Infra XI. 18. equae coma dicitur ἀγρίῃ χερὶ περισθῆναι, eique tribuitur ἀτίμως διατετλημένη φόβη. Quo negligentius autem juba detonsa est, tanto vehementius equa ob decus ipsi detractum lugere debet. Recte *Gillius*: *temere et sine artificio*. Huc facit *Herodot.* III. 154. de Zopyro λελωβωμένῳ λώβην ἀνήκεστον, τὴν κόμην κακῶς περιέκρας. et *Horat.* l. Epist. I. 94. *curatus inasquali tonsore capillos*, ubi paulo post: *prave sectus unguis* i. e. εἰκῆ
 26 καὶ ὡς ἔτυχεν ἀποτμηθεῖς. | τὸν ἄδοξον ἦδη. ἦδη om. b. Ad rem cf. *Xenoph.* de R. E. 5, 8. ibique filii mei annot. *Aristot.* H. A. VI. 17. 6. | Σοφοκλῆς. Vid. infra XI. 18.
- 28 CAP. XI. τῶν ἐλεφάντων. articulum om. *M. m.* εἶπον ἀλλαγῶτε infra videlicet VIII. 10. IX. 56. — θήρας. κείρας. *M. m. c.* quod vide an librorum oscitantiae tribuendum sit. De venatione elephantorum vid.
 30 VI. 56. VII. 6. | ὧν ἔρασαν. *M. m. a. b. c.* ἃ ἔρασαν. ante Gron. | τὸ

δὲ νῦν ἔχον ἔσθλα ἐρεῖν. haec verba vitio laborarē*) vidit *Abresch.* ad *Aesch.* [Ann. ad N. T.] II. p. 618. sed medicinam non attulit. Scribo: *ἔσθλα ἐρεῖν.* VII. 22. καὶ αὐτὸς *ἔσθλα λέξειν* νῦν. XI. 15. νῦν δὲ *ἔσθλα ἐρεῖν.* *Galen.* Adm. Anat. I. p. 119. [Tom. II. p. 215. ed. Lips.] γράφειν δὲ αὐτῆς ἄλλας *ἔσθλα ταύτας.* SCHNEIDER. Cf. Eund. in Auctario Reliquis Friederici II. subjecto p. 161. Praeclara correctio, in qua tamen dubitare non debebat *Schn.* an graeca sit locutio. *Aesch.* Suppl. 910. ἔλεξιν *ἔσθ' ὑμᾶς.* i. e. *δοκῶ.* ubi vid. *Abreschium,* qui multa ex optimis scriptoribus congescit similia. Adde *Meinek.* in Menandreis p. 5. et *Wunderum* ad *Sophocl.* Philoct. 315. | περὶ τε. παρὰ τε. c. 31

33 μὴ τι γοῦν. Vid. III. 23. p. 62, 11. Var. Hist. XII. 9. εἴγε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μὴ τι γοῦν οἱ ἄνδρες. XIII. 1. ἐξέπληξαν ἄν καὶ δῆμον, μὴ τι γοῦν μίαν παρδόνον. — τοσοῦτω. τῷ σοῦτω. *m.* *Plus.* T. II. p. 98. Ε. τί μείζον ἐλέφαντος ἢ φοβερώτερον ἰδεῖν; ἀλλὰ καὶ τοῦτο καίγχιον γέγονεν ἀνδρώπου καὶ θέαμα πανηγυρικόν. Cf. Id. p. 968. B. C. *Philostr.* Vit. Ap. II. 12. p. 64. *Arrian.* Ind. c. 14, 5. 6. | χορσίαν. χορσίαν. *m.* καὶ post γὰρ om. 2 idem. αὐλούμενους ἀκούειν. αὐλοῦ μὲν ἀκούειν. c. Paulo post: καὶ αὐλῶν ἀκούοντας μὴ ἐκμαίνεσθαι. Si vulgata genuina est, transit scriptor ad pluralem, ut VII. 9. ἀκούειν autem accipiendum de auditione attentata. Valde tamen suspicor, fuisse scriptum: αὐλοῦ μέλους ἀκούειν**). | συνιέναι. συνιέναι. 3 *M. m.* In a. συνιέναι. in marg. συνιέναι. Utrumque bene habet. συνιέναι βυθμοῦ est infra p. 34, 29. Vid. *C. F. Hermann.* ad *Luci.* de Hist. scr. c. 37. p. 44. | ἐνδιδόντων. ad remissiores sonos. ἐνδοῦναι et χαλάσαι jungit *Plutarch.* 4 Vit. Lyc. c. 7. Ap. Eund. in Comp. Thesēi c. Rom. c. 2. opponantur sibi ὁ ἐνδιδούς et ἐπιτείνων, ut h. l. παρορμώντων. *Lucian.* Hermot. c. 24. τὸ μὴ ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι. | σφάλεται. σφάλεται. *m.* | κομπάζειν. 5 10 καβάζειν. a. quod in marg. emendatum. XII. 7. τὴν σφιγγα — Θηβαῖοι μῦθοι κομπάζοντες. Vid. supra p. 13, 22. — εἶτα ἐπὶ φήμη. εἰ ἐπὶ φόμη. *m.* ad ejusmodi animalium famam augendam. *Gill.* Marg. Gesn. al. εἰ. |

et

ἔραστον διάπυρον. ἄπυρον. *m.* Ex *Ael.* ut videtur *Tzetz.* Chil. XII. 655. 12 de Aristophane: ὢν ἔραστὴς διάπυρος καὶ οὗτος τῆς εἰρήνης. *Isidor.* *Pelus.* V. Ep. 172. p. 606. A. καλῶν ἐπιτηδευμάτων διάπυροι ἔρασταί. | πραχθέντα. 13 πραχθέντα. c. ἀνέγραψαν ἄλλοι. οἱ ἄλλοι. editt. Delevi articalum cum *M. m. b. c.* In proximis ἐπεῖν om. b. | καὶ οὐχ ἥμισυ καὶ inserui, 15 monente *Schneidero,* ex *m. a.* quamquam oratio vel sine copula constat. — Mox pro ἡμερωδὲν *Schneider.* cur. sec. ἡμερωδεῖς corrigit. Nihil hic emendasse scriptorem Parisini b. qui tamen προτότατος scripsit pro προτότατον! | εἰς ὃ τις θέλει. δ, τις. editt. — Mox ἐρῶ πρώτων· θέαν 17 ἐπετέλει — editt. ἐρῶ· πρώτος θέας. *M. m. b.* In Paris. c. πρῶ. θέας. lacuna relicta cum nota marg. λείπει καὶ ἐν τῷ παλαιῷ. — τιμῶν τὸν χρόνον. temporis ratione habita. | ὁ Γερμανικός. rem eandem narrat minus 18 integre *Plin.* VIII. 2. SCHNEIDER. Articalum om. c. — εἴη δ' ἄν. In

*) Hoc diserte non dicit *Abreschius*; sed allatis Aeliani verbis, ut usum quendam verbi θέσθαι demonstraret, addit: modo menda vacare locum concedatur.

**) αὐλούμενος saltem scribendum esse, recte monuit *Lorenzius* noster, qui et ipse in αὐλοῦ μέλους incidit.

- marg. Paris. c. γραπτόν δε ἦν. Herodotea locutio. I. 2. εἶχαν δ' ἂν οὗτοι Κρήτες. II. 98. εἶη δ' ἂν καὶ ἄλλοι τις. et alibi. Frequenter sic *Aelianus*.
- 21 Cf. c. 22. p. 39, 23 et 27. | ἐτέθησαν αὐθιγνεῖς. notable hoc, elephantos in Europa coisse et pullos generasse. Hujusmodi coitus exemplum in Germania commemorat *Beckm.* Litterat. der ältern Reisebeschr. Vol. II. 1. p. 140. Facit huc *Columella* de R. B. III. 8. *quum inter moenia nostra natos animadvertamus elephantos.* Quare *Cuvier.* in Annot. ad Plini. VIII. 2. Tom. VI. p. 407. falso tradi ait, elephantos captivos so-
- 22 bolem non procreare. | κῶλα κόλα. m. πήγνυσθαι. de membris obfirmatis. II. 43. νεοττοὺς ἦδη παγέντας. III. 30. ὑποπηγνύμενα δὲ ἐκείνα ἐπέτε-
- 23 ται. | ἐπάλευσεν. ἐπάλευσεν. c. ἐκπληκτικῆ. ἐκπληκτικῆ. m. Infra p. 35, 20. σοφὰ καὶ ἐκπληκτικὰ. II. 56. ἐκπληκτικῶς καὶ παραδόξως. IX. 33. λίσσους ἐ-
- 24 πληκτικῆς. | χρησάμενος. *M. m. b. c. aF* Gesn. μεταχειρισάμενος. a. et 25 editt. ante Gr. — προῆγε. προῆγε. c. | διδάγμασιν et ἄττα. m. δαλέατι
- 26 ἄττα. b. | τροφὰς πεποικιλμένας. *Plato* in Cratyl. p. 394. A. ποικίλλειν δὲ ἔξεστι ταῖς συλλαβαῖς — ὥσπερ ἡμῖν τὰ τῶν λατρῶν φάρμακα χρώμασι καὶ ὁμοίαις πεποικιλμένα ἄλλα φαίνεται. *Phuarch.* ap. Stob. VI. 44. ἡθοναί —
- 27 ποικίλλαις κατακείουσαι. Vid. ad IV. 40. p. 88, 9. | εἴ τι. εἴτε. a. | 28 ἐπαυτομολῆσαι πρὸς τὸ ἡμέρον. In *Callistr.* Stat. III. p. 148. saxum dicitur αὐτομολεῖν πρὸς τὴν ἐκ φύσεως χροιάν. ubi vid. p. 689. Sic accipe dictum *Horatii* II. Ep. I. 187. *migravit ab aure voluptas Omnis ad incertos oculos.* — καὶ ἄλλως γέ πως. πῶς. m. ἀμωσγέτως videtur scribendum, vel ἀμωσγέτως, ut vult *Buttm.* Gr. ampl. II. p. 285. et *Ast.* ad *Phaedr.* ed. nov. p. 8. et ad *Protagor.* p. 91. Cf. infra XIV. 12. p. 315, 24. De eodem errore vid. *Schaefer.* ad *Apoll. Rh.* T. II. p. 237. et ad *App. Advers.* Porson. p. 311. De elephantis recens captis *Arrian.* Ind. c. 14. τοὺς δὲ περιστατάμενοι οἱ Ἴνδοι φθαῖοι τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβά-
- 31 λοισιν ἐν κύκλῳ κρουοντίς τε καὶ ἐπάθοντες κατενάζουσιν. | καὶ κηλεῖσθαι. κυλεῖσθαι. a. copula omissa. ἦχος ἐμμελεῖς. εὐμελεῖς. b. ad rem, de qua agitur, nihil minus accommodatum quam ἦχοι ἐμμελεῖς, *soni consinni et bene modulati.* Hinc ἐμμελεῖς suspicabar, probante *Schneidero.* ἐμμελεῖς καὶ ἄμουσον φθέγγεσθαι. X. 82. ἀμούσους καὶ ἐμμελεῖς jungit *Max. Tyr.* XXXVII. 7. Thracibus mulieribus ἐμμελής videbatur *Orpheus* ap. *Philostr. Jun.* VI. p. 120, 6. ubi ante *Morell.* legebatur ἐμμελής. *Gil-lius* hanc enuntiationem omisit.
- 3 μηδὲ μὴν. μὴ δὲ. m. b. — λυγίζεν. *M. m. b. c.* λυγίζεν. ante Gron. 34 ut ap. *Themist.* Or. XX. p. 238. C. pro λυγίζετο duo Codd. nostri λυγίζετο. *Heliodor.* IX. 19. σκίρτημα λυγίζόμενός τε καὶ καμπτόμενος. *Themist.* Or. XXI. p. 249. B. καμπτόμενός τε καὶ λυγίζόμενος. Cf. *Philes*
- 4 Carm. gr. Wernsd. VIII. 208. | κάμπτειν. κάμπτειν. a. — ῥώμης — εὖ
- 6 ἦκοντας. ῥώμης. c. De locutione vid. p. 7, 28. | μὲν οὖν. οὖν om. m. — πλεονέκτημα. πλεονεκτεῖται. b. — γενικόν. γενικόν. c. — μηδὲ ἀπειδῶς. *M. c.* μὴ δὲ. m. μὴδ' ἀπ. editt. — πρὸς παιδεύματα. προπαιδεύματα. m. |
- 8 9 ὁ ὄρχηστοδιδάσκαλος. οὐρχηστοδιδάσκαλος. m. | σοφοὺς. σοφῶς. *M. m.* καὶ μάλα ἐξ sententiae sic interpositum ut supra p. 30, 24. Paulo post
- 11 c. 17. p. 37, 24. θεοῦσιν νῆϊ καὶ μάλα γε εἰς εὐρίας. | φασι. auctores quos sequitur scil. p. 33, 14. φησίν. a. — αὐτοὺς. καὶ αὐτοὺς. a. b. |
- 13 παρῆλθόν γε. παρῆλθέ γε. a. b. — ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν. ut infra c. 15.

καὶ ἐκείδι περιέρχονται χορεύοντες καὶ δεῦρο. — νεμηθέντες. tamquam in duo ἡμιχόρια divisi. νεμηθέντα καὶ ἐξήσαν. b. καὶ om. *M. m.* | ἀβρά 14 μὲν βαίνοντες. παῦρα. a. b. *Suidas.* ἀβρά βαίνων. θρυπτόμενος. κολακεύμενος. rectius codd. Par. βλακεύμενος. De muliere mima *Aeli.* ap. *Suid.* v. ὕγρως. ὕγρως κραδαινομένη καὶ τοῖς ποσὶ χαμαιπετής. | τὸ σῶμα 15 πᾶν διαχέοντες. τοιο *corpore difflebant.* Gill. imitantes habitum et ingressum τῶν τρυφῇ διακχυμένων, qui molliter corpus agitant, ταλαντεύονται, ut equus ap. *Heliodor.* III. p. 111. ἐαντὸν ταλαντεύων. — ἡμπεύχοντο. ἡμπεύχοντο. c. | καὶ ἀνδεινάς. *M. m.* ἀνδεινάς. editt. Ap. *Serabon.* 16 T. VI. p. 231. χιτῶν ἀνδεινάς. cod. Mosq. ἀνδεινάς. Vid. *Wytenb.* ad *Plut.* 8. N. V. p. 49. *Diodor.* IV. 4. p. 250. ἐσθῆσιν ἀνδειναῖς καὶ κατὰ τὴν μαλακότητά τρυφεραῖς, ubi vid. *Wesseling.* *Plato* de Rep. VIII. 557. C. ἱμάτιον περικλόν καὶ πᾶσιν ἄνδρα περικυκλίων. Vid. *Welckerum,* dictum de Bione philosopho ap. *Diog. Laert.* IV. 52. docte illustrantem ad *Theogn.* p. LXXXVII. Ad scenicum illum elephantorum ornatum facit *Phaedr.* V. 1. 9. *Menander,* nobilis comoediis, — unguento delibutus, vestitu adfluens, *Veniebat gressu delicato et languido.* | οἱ δὲ. m. a. 17 οἷδε. editt. ἐπὶ στοῦγον. Vid. ad *Philostr. Jun.* c. X. p. 647. s. — ἦσαν φασιν. rectius scribes: ἦσαν, φασίν, ut est in b. c. | εἰ τοῦτο ἐκείλευσεν. 18 τὰ

εἰ τοῦτο. m. ἐκείλευεν. a. permutatione frequentissima. Vid. ad *Achill. Tas.* p. 612. — εἶτα αὐ. *M. m. c.* εἶτ' αὐ. editt. | ὑποσημαίνοντος. re-19 cepi ex m. ὑποσημαίνοντο. *M.* quod eodem tendit. ὑποσημήναντος. editt. quod ex praecedentibus videtur repetitum. ὑποσημήναντες. a. — ἐξελλί-20 τεον. verbum militare illustravit *Valesius* Emend. p. 125. In eadem historia *Plut.* T. II. p. 968. C. jungit στάσεις παραβόλους καὶ κινήσεις δυσεξελλίτους. De Musis *Himer.* Or. XIV. 37. τὸν χορὸν ἐξελλίτετε. — ἐπαρττον αὐτό. καὶ praemittit *M. m. c.* quod si genuinum est, καὶ significat actionem continuo insecutam. | οἷδε om. a. Pronomen in fine 21 enuntiationis collocatum ut οὔτοι III. 35. p. 66. 17. — αὐτίκα δ' ἐπακτύ-22 πουν τοῖς ποσὶ. *Aristoph. Eccl.* 483. ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπακτυ-23 πῶν βάδιζε. — χόρειόν τι. χόριόν τι. m. — συμμελές ὁμορροδοῦντες. ὁμορο-24 δοῦντες. m. Cf. VI. 32. p. 138, 4. XI. 1. p. 243, 19. | οἱ αὐτοὶ. οἱ οὐρα-25 νοὶ. c. Δάμωννα. de Damone veterum locos congregavit *T. Hemsterh.* Anecd. p. 232. *Groen v. Prinsterer* Prosop. Plat. p. 186. s. — Σπίνδαρον. ἐπὶ-26 δαρον. *M. m.* cod. alter Gesn. *Epentharum.* Gill. Ἐπίνδαρον. c. solemnī permutatione litterarum σπ et στ. De eo vid. *Mahn.* Diatr. de *Aristox.* p. 10. s. *Wytenb.* ad *Plutarch.* T. XI. p. 327. | Ξενοφίλον. patria 24 Chalcidensem, secta Pythagoricum. *Val. Max.* VIII. 14. eum CV annis vixisse sine ullo corporis incommodo tradit *Plin.* VII. 50. Γαοκον. Quid ille in musica arte praestiterit, non constat; quare suspicari possis, hoc nomen per syllabarum transpositionem natum esse ex Φιλόξενον. | καὶ 24 Φιλόξενον. om. hoc nomen *M. m. b. c.* fortasse ob similitudinem cum praecedente. Nobilissimus omnium hic dithyramborum poeta. Vid. de eo *Wytenb.* in *Misc. Doctr.* II. p. 64. ss. *Gillius* postrema tria nomina praeteriit. | ἐπαίειν. ἐπαίνειν. a. — ἐν ὀλγοῖς. ἐν λόγοις. c. Frequens 25 permutatio. Vid. *Wytenb.* ad *Phaedon.* p. 250. X. 50. ζηλωτῆ δοκοῦσα ἐν ὀλγοῖς. *Herodot.* IV. 52. ποταμὸν ἐν ὀλγοῖσι μέγαν. *Heliodor.* III. 1.

- p. 107. κομπήν ὀνομαστήν ἐν ὀλίγαις γενομένην. Anth. Pal. VII. 418. Μοῦσαι δ' εἰν ὀλίγοις με — ἠγλάισαν. | τήνδε τὴν σοφίαν. τὴν δὲ *m.* τὴν σοφίαν τήνδε. *a.* κατὰ deesse suspicatur *Schneiderus*. Verbum ἐξετάζεσθαι illustravit *Wytenb.* ad Plat. VI. 1. p. 547. *a.* jungitur cum praepos. παρὶ ap. *Plut.* Vit. Aem. Pauli c. 37. ὑπογραμματαῖεν ἐπιδέξιν καὶ χαρίεντα 26 παρὶ ταύτην τὴν ὑπηρεσίαν ἐξεταζόμενον. | παράλογον οὐδαμῶς. δὲ inserit. *m.* — ζῶν ἔστι. hoc ordine *M. m. b.* inverso ordine editt. — χωρητικόν. χωροτικόν. *m.* ex corr. — ζῶν δὲ ἀναρῶρον. *P'hiles* Carni. gr. Wernsd. VIII. 34. de elephanto: ἀναρῶρων τῶν μελῶν. v. 107. πόδες οὐς εἴωθε κινεῖν ἐξ ἀναρῶρων κλασμάτων. Ap. *Oppi.* Cyn. 3, 159. ursi foetus σὰρξ 29 ἄσημος ἀναρῶρος. Vid. ad. p. 38, 20. | καὶ ῥυθμοῦ ἀρhythμοῦ. *m.* Vid. 32 *Schaefer.* ad Dion. Hal. p. 217. — μέλους. μέλουσαν. *c.* | ἐκμᾶναι ἐκμᾶναι. *c.* De gaudio vehementiore *Arist.* Ran. 774. οἱ δ' ἀκροῶμενοι — ὑπερεμάνθησαν. i. e. μαν ἐγάρησαν. Schol. *Eurip.* Cycl. 463. γέγηθα, μαινόμεθα τοῖς εὐρήμασιν. De forma verbi vide *Lobeck.* ad Phryn. p. 24.
- 33 *as.* Infra p. 396, 14. similiter habetur ὑφᾶναι. | ὡς στιβάδες. particulam ὡς deleri voluit *Wytenb.* ad Phaedon. p. 234. [p. 230. ed. Lips.] cui assentior. Cf. *Valesii* Emeud. V. 5. p. 125. SCHNEIDER. *Gillium* notans *Valesius*, haec verba interpretatur de humilibus lectis convivalibus, qui stibadia seu accubita dicebantur.
- 1 τύλα *a* τύλη, calcitra, stragulum. *Antiphani* Comici locum ap. 35 *Polluc.* VII. 192. ubi τύλαι, στρώματα, κλῖναι deinceps enumerantur, comparat, et de vocis τύλη forma et notione disputavit *Lobeck.* Phryn. p. 174. SCHNEIDER. *Helych.* κέφαλον. τύλη. ἦν δὴ ἡμεῖς τύλην, Ἄττικολ τύλιον. ubi *Jungermanno* τυλεῖον corrigenti adversatur *Hemsterhusius*. Cf. *Polluc.* X. 39. ubi libri fluctuant inter τυλεῖα, τύλεια, τύλια. τύλια in 2 nostro loco exhibet *Oudend.* Thom. M. p. 538. | στρωμνήν. στρομνήν. *m.* ποικίλην. ποικίλος. *b.* — μέγα εὐδαίμονος. ut ap. *Xenoph.* K. II. V. I. 28. Var. Hist. VIII. 17. μέγα ἔλβιος. *Herodot.* VI. 24. Supra I. 59. p. 26, 31. μέγα τιμίοις λῖσοις. — παλαιοπλούτου. παλαιοτάτου. *c.* *Thucyd.* VIII. 28. παλαιόπλουτον γὰρ ἦν τὸ χωρίον. unde *Ael.* V. H. VI. 9. idem. — σαφῶς.
- 4 5 σαφούς. *m. c.* μαρτύρια. μαρτυρία. *m.* | ἀργύριοι ἀργύριοι. *b.* | τράπεζαι τε. καὶ τρ. editt. καὶ om. *M. m. b. c.* De luxu circa mensas citreas, 6 eburneis fultas pedibus vid. Interpp. *Petronii* c. 119. | κρέα, si vera lectio, inconsiderate scripsit *Ael.* Non enim verisimile aliud quid ibi fuisse appositum, nisi quo elephantēs vescuntur. — παμβορωτάτων. παμ- 8 βορωτάτων. *b.* | τὰ τῆς παρασκευῆς. τὰ οmissum in editt. ex nostra correctione reposuit *Schn.* in cur. sec. Confirmavit eam Paris. *b.* — ἀμφιλαφῆ. p. 39, 14. δεῖπνον ἀφρονόν τε καὶ ἀμφιλαφές. p. 198, 27. ἀμφιλα- 10 φούς ἐστίασεως. *Max. Tyr.* 28, 2. κειμένον σιτων ἀμφιλαφῶν. | αὐτοῖς. αὐτῶν. *a.* — ἀρρένωπὸν στολήν. ἀρρένωπῶν. *m.* ἀρρένωκην. *Vind.* sed in marg. ἀρρένωπὸν. — καὶ om. *p.* — κατεκλήθησαν. *M. m. a. c.* κατεκλήθησαν. editt. Vid. *Buttm.* Gr. maj. Tom. I. p. 456. — συνδυσάδεντες. συν- 13 δυσαδέντες. *m.* | κεκολασμένως. *M. m. b. a.* κεκολασμένας. editt. ante Gron. κεκολασμένως. *c.* VI. 1. κεκολασμένως καθεύδειν καὶ σῶφρονός. *Athen.* VI. p. 273. D. ἐφύλασσον τοὺς πατέρας νόμους καὶ κεκολασμένως ἔζων. — 14 προὔτεινον. προὔτινον. *c.* — ἐσιτοῦντο. ἐπιτοῦντο. *c.* | ἀδηφάγος. *m. a.* ἀδδηφάγος. editt. — προτένθης. προτέλης. *m.* *Suid.* προτένθαι. οἱ προαρπά-

ζοντες προτένης. ὁ λήγος. (Αἰλιανός). ὁ προτένης τε καὶ ὀσφοράγος. Cf. XV. 10. p. 340, 27. *Plato* de Rep. I. p. 354. B. ὡς περ οἱ λήγοι τοῦ αἰετὸς παραφερομένου ἀπογεύονται ἀρπάζοντες. ubi vid. *Stallb.* p. 84. | ὁ Πέρσης. ὁ Πέρσης. c. | ὁ παρὰ τῷ Ξενοφῶντι τῷ χρυσῷ. vide an pro χρυσῷ legendum sit Γρύλλου. ut infra VI. 25. Gesner. (in App. Emend.) Gesner conjiciebat Γρύλλου. quod non necesse est. Ap. *Xenophontem* Anab. 7, 3, 12. (23). Aristus Arcas, non Perses dicitur. SCHNEIDER. Idem monuerat *Gronovius*; sed illum *Xenophontis* locum si respexit *Ael.*, ejus non accurate recordabatur. Bene habet τῷ χρυσῷ. Vid. Interpr. *Aristaeneti* p. 205. et 316. ed. *Boiss.* | ἐκάστῳ. ἐκάτῃ. c. — ἀρτυρέμνοι. 17 ἀρτυτόμνοι. m. c. | ἄλλα. ἄγγια. m. ubi saepius ἄλλα ibi in γγ. — ἀπεγράψαντο. *M. m. b. c.* et *alter* Gesn. ἀπέγραψαν. ante Gron. ἀνέγραψαν hoc quoque loco malebat *Schn.* ut p. 33, 14. | γράμματα γράφοντα. γράφοντας. m. c. *Philostr.* Vit. Apoll. II. 12. p. 64. elephantos campēstres εὐαγώγους dicit, καὶ μιμησεως ἐραστάς· γράφουσι γοῦν καὶ ὄρχοῦνται. *Philes* Carm. gr. *Wernsd.* VIII. 198. διδάσκεται δὲ καὶ γραφὰς αὐτῇ (τῇ προβοσκῆτι) γράφειν — Δεικνύντος Ἰνδοῦ τὰς πλαχὰς τῷ δακτύλῳ. | πλήν ἐπέκειτο χεῖρ. ἀπέκειτο. *M. m. c. a.* quem librorum consensum miror. *Gillius*: manus subjiciebatur; ut eum ὑπέκειτο legisse suspiceris. Ad χεῖρ desidero articulum, quem *Schn.* ex mea conjectura in cur. sec. reposuit. — ἐς τὴν. *M. m.* εἰς. editt. | περιγραφὴν. παραγραφὴν. c. — 24 ἔστε (sic scribe junctim pro ἐς τε) ἀπογράψαι τὸ ζῷον· τὸ δὲ — sic scripsi et distincti. ἔστ' ἂν ἀπογρ. τὸ ζῷον· ὁ δὲ — ed. Gesn. ἔστ' ἂν ἀπ. τὸ ζῷον τὸδε ἀτενὲς — ed. Gron. *Schn.* ἔστε sine ἂν *M. m. b.* Tum τὸ δὲ m. a. quo recepto oratio reddita est perspicua: donec bellua scribendi finem fecisset. Illa autem oculos intendebat in ductus, quos proboscide in pulvere formabat. — In ἀπογράψαι praepositio absolutionem rei et perfectionem significat, quam vim multi illustrarunt, quos vide ap. *Hermann.* ad *Viger.* p. 856. nr. 375. Quod si admittere nolueris, explices: dum scribendo operam dābat. Vid. *Schaefer.* ad *Soph.* Aj. 1183. p. 237. | εἶπες ἂν *M. m. b.* dixisses, si vidisses. Var. Hist. II. 44. 26 de milite in tabula picto: καὶ εἶπες ἂν αὐτὸν ἐνθουσιᾶν. *Heliodor.* III. 3. in descriptione equitis: εἶπες ἂν καὶ τὸν ἔπικον αὐτὸν συνίναι τῆς ὠραιότητος τοῦ δεσπότου. — εἶποις ἂν. editt. quasi in sententia generali. Agitur autem in his verbis non de elephantis in universum, sed de his, quae *Aelianus* viderat ipse. Quare pro τῶν ζῴων malis fortasse τῷ ζῴῳ. Quamquam illud quoque commode explicaveris.

CAP. XII. ἐκπεπταμένοις. ἐκπεπτασμένοις. b. *Pollux* V. 72. ἦν τοῖς 27 ὀφθαλμοῖς ἀναπεπταμένοις ἀτρεμῆ. altera forma est ap. *Adamant.* Phys. II. 30. ὀφθαλμοὶ ἀναπεπτασμένοι. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 582. *Oppi.* Cyn. 3, 511. ἰεργὶ κανθὸν ἀγρυπνὴ κεκορυμμένον tribuit. Ap. *Nic.* Alex. 67. est σκίνακος δερκευνός i. e. τοῦ ἐν τῷ κοιμᾶσθαι βλέποντος. Cf. *Hierapoll.* I. 26. *Philes* de Pr. An. c. 57. et *Aeli.* infra XIII. 13. p. 295, 26. | αὐτοῦ. αὐτοῦ. m. a. | τρώγλας τινὰς. *Varro* de R. R. 3, 12. itaque 29 de his (leporibus) *Archelaus* scribit, annorum quot sint si quis velit scire, inspicere oportet foramina naturae, quae sine dubio alius alio habet plura. *Gronov.* Repetivit *Plin.* VIII. 55. *Pollux* V. 73. et alii, quorum loca dabit *Gesner.* Hist. Quadr. p. 686. et 688. SCHNEIDER. τρύ-

πας appellat, quae h. l. sunt τρώγλατ, *Clem. Al. Paed. II. 10. p. 188. B. ὀπάς, Pollux. l. c. Ib. φέρει δὲ Aristot. H. An. VI. 28, 3. de Gener. IV. 5. Plin. VIII. 55. XI. 37. Not. ad Oppi. Cyn. 3, 520. SCHNEIDER. Isprius comparandus Herodot. 3, 108. qui leporem solum dicit ἐπι-κυόκεσσαι, et Xenophon de Venat. V. 13. qui cum illo conspirans, πολύγονον δ' ἐστὶν οὕτως αἰτ, ὥστε τὰ μὲν τέτοκε, τὰ δὲ τέττει, τὰ δὲ κύει. Eadem dicit Eustath. Antioch. Hex. p. 39. ubi vid. Allat. p. 184. s. Theophyl. Sim. Qu. nat. 12. et iisdem verbis Mich. Glyc. An. I. p. 53. C.*

30 | ἤδη om. r. Pollux l. c. τὸ μὲν ἤδη τέτταται, τὸ δὲ μάλαι, τὸ δὲ κύεται, τὸ δὲ ἐτι πλάττεται.

31 CAP. XIII. ἄνευ κυνῶν. *exceptis caniculis marinis*; graecum non videtur; nec latine sine ita dixeris. SCHNEIDER. Oppi. Hal. V. 62. πᾶσι δ' ὑπερφύεσσι πλεῖ δῆρεσσι θαλάσσης, Νόσφι κυνῶν, βαρύγυια καὶ οὐκ εὐπρηκτα κλεινὰ. De ἄνευ an recte dictum sit dubitari non debet. Exceptionem significare, et per praeter, χωρὶς, verti posse, docent exempla a Wyttenb. congesta ad Plut. VI. 1. p. 245. s. Adde alia ap. Siebelin ad Pausan. Tom. I. p. 207. T. II. p. 96. Similiter ἄτερ est ap. Pind. Nem. VII. 27. qui Ajacem κράτιστον dicit ἄτερ Ἀχαιῶν. Mich. Glyc. Ann. I. p. 37. D. ἀμαίβει τὴν χροῖαν ἄνευ τοῦ λευκοῦ. p. 38. A. ταῦτα δὲ ἄνευ τῶν καρδίων χηλὰς ἔχουσιν. Haud aliter absque est ap. Gellium XIII. 18. apud Euripidem eundem esse versum absque paucis syllabis.

1 μακρὸς καὶ λευκός. fort. μικρός. Gesn. Oppi. V. 68. e communi fonte: ἰχθύς βαίος ἰδεῖν, δολχός τε δέμας, λεπτή δὲ οὐρή, ubi nec λευκός nec φαῖος nunc audeo scribere cum Rondeletio. Plut. T. II. p. 980. F. ὁ δὲ καλούμενος ἡγεμῶν μεγέθει μὲν ἐστὶ καὶ σχήματι κωβιῶδες ἰχθύδιον κ. τ. λ. ad quem locum illustrandum vide dicta in Hist. litt. Pisc. p. 159. s. Plinius temere musculum cetum cum duce cetorum confudit XI. s. 62. iterumque IX. 62. SCHNEIDER. longus piscis. Gill. μικρός cum Gesnero corrigit Pauw ad Phil. c. 71, 5. et certe Plutarchi ἰχθύδιον vulgatae non minus repugnat, quam quod Ael. dicit infra: ἡ τόνων τοῦ βίου ὑπόδειξις τῶ μεγίστῳ τὸ βράχιστόν ἐστι. Cf. de hac pisciculi cum cetis societate disputantem Geoffroy de St. Hilaire Ann. du Musée de l'Hist. nat. T. IX. p. 468. qui rem dubiam esse negat. | εἶτε φίλα αὐτῶν ἐκῶν. vulgatum αὐτῶ ἐκῶν in αὐτῶν ἐκῶν mutavit Gronov. An fait αὐτὸς ἐκῶν προσέχει? SCHNEIDER. Quam lectionem vulgatam dicit Schn. sphalma est typographicum in ed. ap. Phil. Albertum excusa; in ed. Gesn. et Tor-naes. recte legitur αὐτῶν ἐκῶν. αὐτῶν in M. erasum, in m. omissum; quare uncinis inclusi. Ex Oppiano l. c. 92. ἡ ποῦ τοι γενεῆς πρώτης ἔπο σύμφωντον αἶμα Ἐλλαχεν, ἡέ μιν αὐτὸς ἐκῶν ἑταρῖσσατο θυμῶ — suspi-ceris scripsisse Aelianum: εἶτε φίλα ἐκῶν πρόσκεισιν. sive amore quodam ductus sponte se cum eo conjungat. Ib. φύσεως δὲ ἀνάγκη. δὲ om. m. ἀνάγκην. b. quod fortasse verbo εἶναι melius convenit. — νήχεται γὰρ ὅδε ὁ ἰχθ. οὐδεπώποτε αὐτῶ. οὐδὲ πώποτε. b. c. αὐτῶ volebat Abr. ad Aesch. T. II. p. 86. Kühnius αὐτός. i. e. μόνος, probante Schneidero in cur. sec. Ipse de αὐτῶς cogitabam: αὐτῶς νήχεσθαι est sic, animi caussa natate, ut alii pisces, temere et sine consilio, ἄλλως, natant. Ipsum 6 cetum αὐτῶς κλάζεσθαι dicit Oppi. l. c. 105. | πρόβεισι. sulcandas qui

praevius edoces undas. Claudian. in Eutrop. II. 425. — ὡς εἶπαι οὐαξ. οὐαξ. sic m. Eadem imagine *Oppi. l. c. ἤντε νῆα νέμων οὐαξι χαλινῶ.* *Plus. p. 980. F. ἔπεται γὰρ αὐτῶ τὸ κῆτος, ὡς περ οὐαξι καύς. |* καὶ πα-9
ρέψαστε. παραψάσται. a. | ἐπὶ γε μὴν. μῆ. m. θρέψοντα. θρέψαντα. m. a. 11
— καὶ τὴν ἐκ τῶν. καὶ ἐκ τὴν τῶν. c. | φῖ καὶ. φῖ om. b. plene distin- 12
guens post. ἀτεκμάρτω. | τῶν τόπων ὧν οὐ χρητῆ. τῶν τόπων pendet novo
more a sequente ὧν οὐ χρητῆ ἐπαβῆναι. Gesnerus τοὺς τόπους malebat.
SCHEWIDEA. ὧν om. a. c. Casus nominis sequentis vocabuli casui accom-
modatus me non valde offendit. Sic 3, 13. λῖθον ὄνπερ οὖν καταστῆναι,
χρυσοῦ βάσανός ἐστι. et alibi. Vid. Heindorf. ad Plat. T. I. p. 47. s.
Matthiae Gr. gr. §. 474. Est tamen in orationis structura molestam
quid, in quo offendisse videntur, qui pronomina φῖ et ὧν omiserunt.
Et profecto bene haberent omnia sic scripta: ἀτεκμάρτω, καὶ ὧν τόπων
οὐ χρητῆ τοσοῦτον θῆλον ἐπαβῆναι προμηνύει. | μήποτε. θῆποτε. a. — ἔρμα. 14
ἔρμα. m. ἄρδην ἀπόληται ἀπόλληται. a. ἀπόλλυται. b. κάσαν ἄρδην κόλιν
ἀπολλύουσιν. Plato Rep. IV. p. 421. A. | τῆ τοίνυν. H sine accentu et 14
spiritu editt. veteres. Ἡ ed. Gron. Schn. τῆ legendum esse apparet. ὑπόθε-
σις τοῦ βλου (vid. Isocrat. ad Demonic. o. 6.) id est, in quo vita tamquam
in fundamento est reposita. τὰς πρώτας ὑποθέσεις βάλλασθαι κόλει dixit
Liban. Tom. I. p. 289. 6. | τὸν ὄγκον. antecedens ἔοικε desiderat ὁ ὄγκος. 17
Pertinere huc videtur locus Plinii IX. 62. amicitiarum exempla sunt balae-
nae et musculus, quando praegravi superciliorum pondere obrutis ejus
oculis infestantia magnitudinem vada praenatas demonstrat, oculo-
rumque vice fungitur. SCHEWIDEA. Accusativus positus ut ap. Herodot.
I. 108. ἰδοῦκε δὲ οἱ ἐκ τῶν αἰδοίων τῆς θυγατρὸς ταύτης φῦναι ἄμπελον.
Vid. Matth. Gr. gr. §. 537. p. 1056. s. | οὐχ ὁράται δὲ τοῦ κήτους 18
ἔρημος. οὐχ om. a. b. c. τούτου κῆτος ἔρημον corr. Gesn. quod recepit
Schn. Trillerus in not. msc. correctione opus esse negat: perinde enim
esse, sive cetus non sine duce, sive dux non sine cetu conspiciatur! Tale
quid equidem requiro: οὐχ ὁράται δὲ τοῦ ὄδηγού ἔρημον. Gillius haec
verba praetermisit. Ib. ἀλλὰ ἀνάγκη. M. c. ἀλλ'. editt. — προαπολωλότος.
om. a. b. προαπολωλότος. c.

CAP. XIV. χρυσοῦ. m. — κλέπτει δὲ ἑαυτὸν. αὐτὸν. r. — πλανῶν 21
 τε ἄμα. κλανῶνται. m. ἄμα om. r. et *Apostol. XX. 45. | τὴν τῶν ὀρέων 23*
τῶν. M. m. c. r. Apost. nec aliter ex Aeliano haec profert Mich. Glyc.
Ann. I. p. 62. C. ὀρωμένων editt. ante Schn. Rem ipsam multi narrant,
quos vid. ap. Allat. ad Eust. Antioch. p. 163. Causam mutati coloris
a meta repetit Arist. de Part. IV. 11. Cf. Schn. ad Arist. H. A. II. 7.
p. 96. De eadem re observationes insertae Diar. Edinburg. (Edinburgh
new philosophical Journal.) 1829. p. 292. ss. | περιτύχος. M. m. a. b. c. 24
παρατύχος ante Gron. Eadem permutatio infra IV. 21. p. 79, 6. —
μέλαν. μέλαν. r. Apost. — ὁ δὲ. m. a. r. ἐξέτρεψεν. M. m. | ὡς περ οὖν. 25
ὡς οὖν. r. Ap. ut iterum in fine cap. μεταμφιασάμενος. de forma verbi vid.
Er. ad Goeller. p. 529. Infra XII. 28. τὴν χροάν ὡς στολήν, μεταμφιασά-
μενος. de corio suo ludere chamaeleontem dicit Tertulli. de Pallio c. 3. p. 13.
μετενδύόμενος de polypo colorem mutante Plus. T. II. p. 53. D. | λευκό- 26
τητα. λευκίτητα. m. In album colorem chamaeleontem mutari negat Plus.
l. c. ἀπάση χροῖῃ πλήν τοῦ λευκοῦ συναφομοιοῦται. Ib. p. 916. F. albo
Aeliani de nat. an. T. II.

- ratum addit *Theophr.* in *Fragm.* XIII. p. 831. et *Plin.* VIII. 33. s. 51. cui observationi calculum adjicit *Cuvier* ad *Plin.* Tom. VI. p. 452. Recte fortasse h. l. γλαυκότητα corrigit *Pauw* ad *Philen.* p. 207. Plura autem apud *Aelianum* legisse dicas *Philen* c. 59. scribentem: οὗτω δὲ τοῦ σώματος ἀλλοιουμένου, τὸ λευκὸν ἠγγόησεν ἢ φύσις μόνον. Caeterum h. l. 27 post alterum virgulam melius deleveris. | ὑπακριτής. ὑποκριτής. *r. Ap.* | ἐπὶ τοίνυν. haec satis otiosa verba om. *Ap.* et *r.* et deinceps habent φαίη δὲ οὐν τις. *SCHNEIDER.* genuina verba, quia sine sensus detrimento abesse poterant, ab epitomatoribus omissa. | κατέψουσαν. κατέψουσα. *m.* κατέψουσαν. *Vind.* 7. a. b. c. Vid. ad XVII. 32. p. 387, 5. De καταψῶσαν et καταψήσασαν cogitabat *Gesn.* de κατέψουσαν *Kuhn.* in *Ind.* ad V. H. voc. τρίχες. Vulgatam tuetur *Pauw* ad *Phil.* p. 207. Cogitandum de Aesone et Jasonē, senibus recoctis. Vid. *Sibelis* ad *Pausan.* Vol. III. 29 p. 237. *Böttiger.* Vasengem. I. 2. p. 183. | καὶ μέντοι. om. *r. Ap.*
- 31 CAP. XV. κόμπυλον. alii κομπύλον scribunt. *Græc.* κόμπυλον*) scripsi ex ipso *Aeliano* XV. 23. *Oppi.* Hal. I. 186. s. gasterosteum ductorem interpretatur *Gron.* ad *Plin.* IX. 51. Gallis audit *pilose*, pictus a *Duhamelio* *Traité des Pêches*, Part. II. 8. IV. Art. V. Pl. VII. *SCHNEIDER.* Vid. *Eund.* *Hist. lit. pisc.* p. 28. Adde *Ovid.* Hal. 101. *tuque comes ratiū tractique per aequora sulci Qui semper spumas sequeris, pompile, nitentes.* Librorum scripturam mutare non sum ausus, quam *Ael.*, ab auctoribus quos sequitur pendens, diversis locis diversa scribere potuerit. — φιληδοῦντα. *M. m.* alter *Gesn.* φιληδοῦντα. ante *Gron.* φιλον. alter *Paris.* et *Vind.* 7. Infra V. 3. τῷ πηλῷ καὶ τῇ λυτῇ φιληδοῦντες. 32 et similiter alibi. | ὧν ἴσμεν ἀκοή. Vid. ad II. 53. p. 51, 5. — μοσεῖ δὲ. δὲ om. *m.*
- 1 τὸν ἰχθύν. ἰχθύν. editt. — Mox iterum κόμπυλοι corr. *Schn.* προσηνέον-37 τες. προσηνέες. *m.* alter *Gesn.* — ἐρωμένας. ἐβρωμένας. *b.* *Oppi.* Hal. I. 3 196. τόσσον ἔρωσιν γλαφυρῆσιν ἐφ' ὀκλάσιν ἰσμοὺν ἐγείρει. | καὶ ἐκεῖτε junge cum remoto καὶ δεῦρο (*Cf.* p. 34, 13.) nisi *Ael.*, quod suspicor, dedit: καὶ ἐκεῖτε περιέρχονται καὶ δεῦρο χορεύοντες ἅμα καὶ πηδῶντες. πηδῶσιν. *b.* — οἱ περίνεω. περί νεῶ. *m.* | *Ib.* ἀφροσάναι τῆς γῆς, οὐ δέον γάρ, αὐτοῖς εἰδέναι πάρεστι δῆπου. misere haec lacera et vitiosa sunt. Vulgo erat οὐ δέον, *Gesner.* οὐδὲν conjecit. *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 315. ἀφροσάναι χρῆ τῆς γῆς (aut δέη), δέον γάρ, εἰδέναι αὐτοῖς οὐ πάρεστι δῆπου. Sensus loci postulat sententiam: nautas ignorare continentis terrae propinquitatem, et conjectura saepenumero falli. An igitur fuit: ἀφροσάναι τῆς γῆς οἴωνται· οὐ γάρ αὐτοῖς εἰδέναι πάρεστι δῆπου? *SCHNEIDER.* οὐ δέον. editt. ante *Gron.* cum a. b. γάρ addit *M. m.* c. Bene habet οὐ δέον γάρ, pro quo etiam οὐδὲν δέον esse poterat. Vid. *Steph.* *App.* de *Dial. Att.* c. IX. Ad sensum restituendum suffecerit scripsisse: οἱ μὲν οὐν περίνεω — ὁ πόσον ἀφροσάναι τῆς γῆς — αὐτοῖς εἰδέναι οὐ πάρεστι δῆπου. in quibus verbis est structura illa per nominativos absolutos, sequente dativo pronominis, qua nihil apud *Aelianum* frequentius. Hoc *Gillium* legisse dixeris vertentem: et nautas quidem quantum absint a terra ignorare solent. Nec πάντες, quod *Gillius* praeteriit, videtur

*) *Scr.* κομπύλον

sinceram. | καὶ πταίσθαι. nemo in his videtur haesisse, licet πταίσθαι 6
 pro πταίνει prorsus sit insolens, nec dici posse videatur πταίσθαι τὸ ἀλη-
 θές αὐτοῖς. Suspiciabar itaque fuisse κλέπτεσθαι i. e. κρύπτεσθαι. I. 34.
 κλέπτεται τὴν ὄψιν ὁ ἀλιεύς. et supra c. 14. p. 36, 22. Vid. *Wyttenbach* ad
Plut. T. VI. 2. p. 884. *Wernicke* ad *Tryphiod.* p. 79. | ἦσαντο. videlicet 7
 τῆς γῆς. Similiter terrae continentis propinquitatem nautis in Oceano
 Indico hydri natantes indicant. SCHNEIDER. *Oppi.* Hal. I. 203. ἀλλ' ὅτε
 χέρσον Φράσσονται — αὐτὶς ἀφορηθέντες ἀλλήεις, ἦντε νόσσης, Πάντες
 ἀποδρώσκουσι, καὶ οὐκέτι νησὶν ἐπονται. — δίκην εὐρίνου κυνός fortasse
 ex *Soph.* Aj. 7. Infra IV. 40. κύων — εὐρίνος. VI. 59. ἰχθυετικὴ καὶ
 εὐρίνος. *Aeli.* *Epist.* p. 646. εὐρίνοι ἄρα ὄντως ἦσαν αἱ κύνες. *Oppi.* *Cyn.*
 II. 456. οὔτε γὰρ εὐρίνω κυνός τρομέουσι ὕλαγμα. Vid. *Wyttenb.* *Ep.*
 crit. p. 259. | καὶ οὐκέτι τοσοῦτος. *M. m. a. b.* καὶ οὐκ ἐς τοσοῦτον. edit. 8
 ante Gron. — αὐτοῦς. αὐτῆ. c. — ἀλλὰ οἶα. *M. m. b.* ἀλλ' οἶα. edit. |
 ὑπὸ συνδήματι. Vid. V. 11. p. 102, 32. ὑφ' ἐνὶ συνδήματι saepe in talibus. 10
S. Basil. *Opp.* Tom. I. p. 66. D. de piscibus gregariis, ὥσπερ ἀπὸ κοινῆς
 βουλευτηρίου — ὑφ' ἐνὶ συνδήματι πάντες ἀπαίρουσιν. Id. p. 75. A. p. 78.
 A. — ἀπιόντες. ἀπίασι corr. *Gesner.* γένοιντο conjungens cum οἶα. In *Epist.*
 ad *Schn.* p. 9. correxi, ἀπρόοι οἰχονται πάντες ἀπιόντες. quod *Schn.* in
 cur. sec. in ordinem recepit. At suffecerit scripsisse γένοιντο ἄν. Verbum
 certe non sollicitandum. Ιλ. δ. 382. οἱ δ' ἐπέλ οὖν ᾤχοντο, ἰδέ προδ ὁδοῦ
 ἐγένοντο, Ἄσσωπὸν δ' ἔκοντο. *Herodot.* V. 87. ἕνα μόνον τὸν ἀποσωθέντα
 αὐτέων ἐς τὴν Ἀττικὴν γενέσθαι. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 422. Eadem vis
 est in verbo προγίνεσθαι Ιλ. Σ. 525. | οὐ πυρσοῖς. πυρσοῖς. b. *Pindar.* 12
 Ol. VIII. 4. ἐμπύροισ τεκμαίρομενος. ubi vid. *Tafelii* Dilucidatt. T. I. p. 288.
 a. — Proximi accusativi pendet a χρῆ, ad quod αὐτοῦς supplendum.

CAP. XVI. De tarando haec excerpta sunt ex libro de Mir. Anac.
 c. 29. [ubi vid. *Beckm.* p. 65.] *Antig. Car.* c. 31. *Plin.* VIII. 34. *Philes*
 c. 55. *Philo* Vol. I. p. 383. ed. Mang. *Steph. Byz.* v. Γελωνό. *Hezych.*
 τάρανδος. ζῶον ἐλάφω παραπλήσιον οὐ ταῖς δοραῖς εἰς χιτῶνας χρώνται οὐ
 Σκύθαι. Quidam cum cervo tarando Linn. alii cum alce comparant.
 Vid. etiam dicta ad *Theophr.* de Anim. quae color. mutant. Fr. XIII.
 Tom. I. p. 830. s. SCHNEIDER. In causam fabulae inquirat *Cuvier.* Annot.
 ad *Plin.* T. VI. p. 453. | θυμαστόν οὐδέν. verba haec seclusi, recte 16
 omissa in Mon. altero [a] et *Rehd.* SCHNEIDER. absunt eadem a *M. m. b. c.*
 expressa tamen a *Gillio*, qui nil mirum addidit. Si vera est librorum le-
 ctio, εἴποτε interdum significat, variata oratione, quae sic lenius proce-
 deret: ἐρυδήματα ἐπανατέλλειν καὶ ὠχρίασιν, καὶ γενέσθαι πελιθόν. Apo-
 dosis autem inest in verbis καὶ ἀνθρώπων ταῦτα, γίνεται scilicet. εἴποτε
 ea, qua diximus, potestate potest accipi, ut εἴ τις quidam, non nemo
 in periphrasi valet. *Xenoph.* *Anab.* V. 3. 4. ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολε-
 μίων, καὶ τῆς χιόνος, καὶ εἴ τις νόσφ. Vid. *Herm.* ad *Soph.* Aj. 179. p. 34.*
 | τάρανδος δὲ. haec om. c. ἀλλὰ οὐτός γε. *M. m. a. b. c. r.* ἀλλ' οὐτός γε. 17
 edit. De ἀλλά γε vide supra p. 27, 3. — τρέπει ἐαυτὸν. πρέπει. a.
 αὐτὸν. b. θριξὲν αὐταῖς. plerumque in his locutionibus pronomen praemittit-
 tur. Sed vide *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 100. Infra XIV. 4. ὀστράκοις αὐτοῖς
 ἐκκαθαίρει. | ἐκπλήττειν. ἐκπλήττειν. m. ἐκπλήττων. a. ἐκπλήττων. b. | 18

*) *Herodian.* IV. 1. 5. ὅσον δημοσίᾳ εἴποτε ὀφθῆναι.

- 19 καὶ τὰ νῶτα. *Philes* l. c. ταύρω γὰρ ἂν τις ἐμπερῆ τοῦτον κρένει, τὸν δῆλον ἀδρῶν τῶν μελῶν καὶ τὸν δρόμον. quae Aelianis non ex omni parte
- 20 respondent. | ἀγαθὴν ἀντίπαλον. i. e. πρόβλημα, ἔρυμα. *Infra* VI. 41. κακῶν ἀνάτων ἀντίπαλον καὶ ἀμυνησίον. *Theophr.* l. c.: τὸ δέρμα τῷ πάχει σακτυλαῖόν ἐστιν, ἰσχυρόν δὲ σφόδρα· διὸ καὶ τοὺς θέρσας ἐξανάζοντες αὐτὸ ποιοῦνται.
- 22 CAP. XVII. παλάγιος ἰχθὺς. de echeneide Noster supra I. 36. *Aristotel.* H. A. II. 17. [H. 10. 3.] *Plin.* IX. 25. *Oppi.* Hal. I. 213. *Georg. Pisid.* V. 983. *Philes* c. 101. Γρῶν. Adde S. *Basilium* Opp. Tom. I. p. 69. A. ex quo emendandus *Mich. Glycas* Ann. I. p. 36. C. *Eustath. Antioch.* Hexaem. p. 20. ibique *Allat.* p. 101. Vulgo post ὄνομα plena est distinctio. Manifestum est, orationem continuari usque ad ἔχει. |
- 23 κατὰ τὴν μεμετρ. ἔγγελυν. *mediocrem anguillam* interpretatur *Gillius*. Quanam auctoritate? *Opprianus*, qui e communi fonte hausit, μῆκος δ' ἰσόπηχυς, χροῆ δ' ἀβαλέσσα, φησὶ δὲ οἱ ἔγγελεύεσσιν εἶδεται. Plures is notas addit, quas examinavi in *Hist. lit. piscium* p. 26. Dalmatae hodieque eadem narrant de *Paklara* suo pisce, teste *Fortis* Itiner. II. p. 140. ss. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Cf. Eund. in *Auctario* *Friderici* II. Rel. subjecto p. 161. De μεμετρημένος, *modicus*, vid. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 365. — ἔγγελυν. b. ἔγγελυν. c. de qua τινῶσι, quam fuerunt, qui atticam dice- rent, vid. *Steph.* in *Thes.* *Valp.* p. 11086. B. — λαχὼν ἔξ ὧν δρᾶ τὸ ὄνομα. τῆσιν δὲ φερωνυμίην λάχεν ἔργον. *Oppi.* l. c. v. 243. Similia at-
24 timus supra ad p. 20, 26. ἔξ οὗ δρᾶ καὶ κέκληται. | καὶ μάλα γε γε om. m. Vid. p. 30, 25. — ἔξ οὐρίας. junctim ἔξουρίας. m. c. — κεκο-
25 πωμένων. καὶ κολπωμένων. m. | προσφῶρεϊς. cum se applicuit in damnum vel perniciem navis. Ita etiam in *Var. Hist.* XIV. 26. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. *Plus.* T. II. p. 482. C. ἀλλοτριῶν ἐκ πότου τινὸς προσφῶρέτων. *Alciph.* I. 28 Ep. 32. et *Epist.* 34. | τὰ ἰστία μέσα πέτρησται. *M. m. c. alter Gesn.* ἰστία πάντα. b. a. et editt. ante Gron. Ducta locutio, monente *Grono- vio*, ex *Il.* α. 481. ἐν δ' ἄνεμος κρήσεν μέσον ἰστίων. ubi sequitur: ἡ δ' ἔξεν κατὰ κύμα. — εἰς οὐδὲν δὲ φυσῶσι. *Infra* c. 31. ὅταν μάτην αἰ φύσαι καταπνέωσα. III. 46. μάτην καὶ εἰς οὐδὲν τὸ τῆς φιλίας ὄνομα χραί-
29 νοντες. II. 38. εἰς οὐδὲν αὐτῷ τὴν σπουδὴν προαγαγούσα. | ἄχος δ' ἔχει. *M. a. c.* δὲ. editt. Etiam haec poeticum habent colorem. — συνίασι. συνίασι. m. c. — ἐκτῆσατο. ἐκτῆσαντο. c. De remora *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 181. il a sur la tête un organe au moyen duquel il se peut attacher aux corps — mais il ne pourrait arrêter le moindre bâtiment. Aussi est-ce bien de l'éloquence perdue que tout ce que Pline en dit *Liv.* XXXII. 1.
- 1 CAP. XVIII. ἀναβαίνει μὲν ἡ τέχνη καὶ εἰς τριγώναν. hoc ordine 38 *M. m.* et *Gillius*: vel ad tertiam usque aetatem. α. μὲν καὶ ἡ τ. εἰς. editt. καὶ om. c. Pro ἀναβαίνει in a. est ἀναλαμβάνει. — τριγώναν. τρι- γέναν. c. *Aeli.* V. H. VI. 13. καλῶς τὸ δαμόνιον ἐπὶ τριγώναν τυραννίδας μὴ ἄγον. *Liban.* T. III. p. 277. 11. οὕτω καὶ τούτοις ἄνωθεν ἐκ τριγώνας ἡ βασιλεία [Fort. ἦν ἡ β.] προσήκουσα. *Id.* T. II. p. 399. 16. εὐγενεῖς ἐκ τετραγώνας καὶ ἐτ' ἀνωτέρω. Cf. *Pflugk* ad *Andromach.* v. 637. |
- 2 Ὀμήρω. respicitur *Il.* λ. 830. ubi *Heyn.* h. l. comparavit. — ἡ περὶ τῶν. παρὰ. b. — τετρωμένων τε. τε om. m. — καὶ φαρμάκου. *M. m. b. c.*

φαρμάκων. a. et editt. ante Gron. | ὅποια ὅποια. a. *qualia haec sunt.* 6
 Continetur in sqq. artis medicae heroicis temporibus complexus. Vid.
Blomfield. Glossar. ad Prom. v. 488. *Longus.* H. p. 41. ed. Sch. Ἐρωτος
 γὰρ οὐδὲν φάρμακον, οὐ πόνόμενον, οὐκ ἐσθιόμενον, οὐκ ἐν ὕδαϊς λαλού-
 μενον. | εἰς τε. εἰ τε. m. — ἀντιπάλους. ἀντίπαλοι. a. ἀντιπάλλει. b. | 7
 αἷμα. ἄμα. a. c. — ἐκεῖνοι γε. ἐκεῖνοι τε. M. m. unde scripsi ἐκεῖνοι γε. 8
 In editt. neutra particula comparat. | καὶ οἱ τοῦ χρόνου κάτω. καὶ ἡ. 9
 M. m. — τοῦ χρόνου κάτω est in V. H. 3, 17. *Ael.* ap. *Suid.* in Ἰππίας.
 καὶ πικρὸς ἐκ τούτων δεσπότης κάτω τοῦ χρόνου γενόμενος. ubi est *inse-*
quente tempore. VI. 48. Δαρειὸς ὁ κάτω. Contra infra c. 32. p. 43, 13.
 ὑπὸ τῶν ἄνω τοῦ χρόνου. | ἐν ἥρωσι τε καὶ θεοῖς. *Gronov.* suspicatur,
 οὐκ ἐν ἥρωσι. quod *Schneiderus* se intelligere negat. Totus hic locus
 insigniter depravatus. In editt. legitur: κάτω ἐν ἥρωσι τε καὶ θεοῖς
 ἀνίχνευσαν ἔτι ἄλλα. τούτων δὲ — Videamus quid Codd. offerant: καὶ
 ἐν ἥρωσι τε καὶ θεῶν τῶ ἀνίχνευσαντι· ἄλλα τούτων γε — M. (quae in-
 siguis lectio cum plurimis aliis *Gronovium* latuit) καὶ ἐν — θεῶν ἀνίχνεύ-
 σαντι· ἄλλα τούτων γε. m. θεῶν τῶ ἀνίχνευσαν. ἄλλα τούτων γε. a. b. His
 ducibus locum restitui. Primum verba καὶ ἐν ἥρωσι τε καὶ θεῶν non da-
 bito, temere repetita esse ex superioribus, librarii oculis a χρόνου ad
 Κρόνου aberrantibus. His deletis et distinctione emendata lego: καὶ μέντοι
 καὶ οἱ τοῦ χρόνου κάτω ἀνίχνευσάν τε. Ἄλλα τούτων γε τῶν κ. τ. λ. |
 καὶ κατηγορεῖ. Vid. ad p. 4, 8. | ἐλαίας πάσας ἄνθος. *Gillius* interpre- 11 12
 tatur: oleae flore vel oleo ipso defixa tela expellit. *Gesnerus*: oleae
 flore ingesto. in πάσας vertit *F. Jacobs* Epist. p. 9. comparans III. 25.
 τοσοῦτον κατασπᾶ τῆς τροφῆς. XIV. 25. τὴν δαίτα εἰς ἑαυτὸν σπᾶ. *Ari-*
stot. II. A. VIII. 25. κὰν τύχη σιδήριόν τι ἐν τῷ σώματι ἐνόν, τὸ ἐλαίον
 ἐκβάλλει, ἐὰν πῶσιν. Unde *Aeli.* florem oleae duxerit, nescio. *Schnei-*
der. Ut nos illud vocabulum emendavit etiam *Boissonad.* ad *Euripid.*
Hecub. ap. *Matthi.* Tom. VI. p. 68. Cf. Eundem ad *Nicetum* T. II.
 p. 341. *) Nolui tamen hanc correctionem cum *Schneidero* recipere**),
 libris aliud quid suadentibus. πάσων. M. c. *Vind.* 7. παῶ. m. *insper-*
gens. ἤπια φάρμακα πάσσειν. Il. λ. 515. unde φάρμακον ἐπίπαστον ap.
Theocr. Id. XI. 1. Ad h. l. respexit *Mich. Glycas* Ann. I. p. 50. Α.
 οἶδε δὲ καὶ ὁ Ἐλαφος (Scr. Ἐλέφας) κατὰ φησιν Ἀλιανός, θεραπεύειν ἑαυτὸν
 ἄνθει τινί, ἐὰν ποτε ὑπὸ τοῦ βέλους τραπῆ.

CAP. XIX. τοῦδε τοῦ ζῴου. articulum inserui ex M. m. a. b. c. Quod 15
 margini alleveram, „hoc caput non suo loco, videri positum, quum de
 elephanto praecesserit, non de urso“ probabat *Schneiderus*, ordinem
 capitum in libro, unde nostra exemplaria fluxerint, turbatum fuisse su-

*) Correctioni favet *Plinius* VIII. 10. s. 10. olei potu tela, quae
 corpori eorum inhaerent, decidere invenio.

**) *Schn.* in Annotatt. ad *Aristot.* H. A. VIII. 25. p. 670. tacite de-
 dit ἐλαίας πάσων ἄνθος. quod interpretatur *Coraës* ad *Strabonem* Gallice
 redditum Vol. V. p. 56. et *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* VIII. Tom. VI. p. 410.
 ubi *Aelianum* narrare dicit, que l'éléphant se délivre des traits, non
 pas en avalant de l'huile, mais en appliquant de la fleur d'olivier,
 ou de l'huile sur sa blessure.

- spicatus.^{*)} *Gillius* vertit: *Ursarum pariendi ratio permira videtur.* | 16 οὐδὲ ὁμολογήσει τις. *M. m. c.* οὐδ' ὄμ. editt. *ἔξ ὠδίνων ἰδῶν τὸ ἔργον. etatim post partum.* V. 33. *ἔξ ὠδίνων ἐστὶ νηκτική.* VI. 48. *Δαρσίος — ἐπήγετο εἰς τὰς μάχας ἔξ ὠδίνων ἔκτους, post partum editum.* *Heliodor.* III. 14. *Ζατέρω γάρ, τοῦν, μηροῖν αὐτόθεν ἔξ ὠδίνων πολὺ τι μῆκος τριχῶν 17 ἐπεπόλαζεν.* *Schn.* cur. sec. ante ἰδῶν incidebat, vix recte. | ἀλλὰ ἡ μὲν — ἄσημόν τε. *M. m. a. b. c.* ἀλλ' ἡ — καὶ ἄσημόν τι. editt. — ἄτυπον. *M. m. c.* ἀτύπων. *a. b.* et editt. *Ductae locutiones ab artificio sculptorum, de quibus Plut. T. II. p. 636. C.* καὶ γὰρ αἱ τέχναι πρῶτον ἀτύπωντα καὶ ἄμορφα πλάττουσιν, εἶτα ὕστερον τοῖς εἰδεσι διαρῥοῦσι. cum quibus confer dicta de urso *Ib. p. 494. C. Io. Chrysost. T. III. p. 349. σπέρμα — ἄμορφον καὶ ἀτύπων.* De informi ursae foetu quae tradit *Arist. H. A. VI. 27, 1. et 29, 1.* alios, qui cum exscriperunt, in majus auxiisse affirmat *Cuvier. Annot. ad Plin. T. VI. p. 456. Cf. Plin. VIII. 36. Oppi. Cyn. 3, 163. Philes c. 47. imprimis Galenus de Ther. I. 11. Tom. XIV. p. 254. s. ed. Lips. Basil. Opp. I. p. 82. C. Mich. Glyc. Ann. I. p. 64. B.* Omnes fere corpus deforme adhuc ἀδιάρθρωτον vocant; quo vocabulo *Luscianus* utitur de historia nondum arte expolita in libro *Quom. hist. scr. sit. c. 48. ἄσημον Oppi. l. c. 159. σάρκα δ' ἄσημον, ἀναρῥον.* — ἄμορ- 19 φον. ἄμορμον. *m. Infra VI. 3. p. 125, 32.* | γῶρῆζει τέκνον. articulum addit *Schn.* in cur. sec. quo nihil opus. — ἐκτυποῖ εἰς ἄρθρα i. e. τῇ γλώττῃ καθάπερ ἐργαλεῖω ursam διατυποῦν *Plutarchus* dicit τὰ ἄμορφα καὶ ἀναρῥα τέκνα, ita ut videatur ea οὐ γεννᾶν μόνον, ἀλλὰ καὶ δημιουργ- 21 γεῖν. Etiam *Galenus* l. c. verbo διατυποῦν de eadem re utitur. | ἔμορφοι. *Infra p. 59, 16.* οὐ μὴν ἐκμεμόρφωται εἶδος. — ἄρκτου σκυλάκιον. τὸ inserit *b.*
- 24 CAP. XX. εἰς κέρασ ὁ ταῦρος τεθύμωται. *Vid. supra I. 32. p. 15, 26.* | 25 βόδες δὲ Ἐρυθραῖοι. de Phrygiis tauris idem refert *Aristot. H. A. III. 9, 3.* atque ex eo *Antig. Car. c. 81. De Leucetricis XVI. 33. Genus mihi ignotum. SCHNEIDER. Oppian. Cyn. II. 94. de bobus Phrygiis: οὐ γάρ τοι κρατερῆσιν ὑπὲρ κεφαλῆσι πέπηγε, Κλίνουσιν δὲ κέρατα καὶ ἐγκλίνουσ' ἐκάτερθε. Vid. Beckm. ad Antig. Car. p. 129.* — καὶ κέρατα. articulum insertum malim.
- 27 28 CAP. XXI. ἡ γῆ μὲν Αἰθιοπίε. ἡ om. c. Αἰθιοπίε. *b.* | Ὅμηρος. *Il. a. 423. et Hymn. in Lun. 7. Γαοκ.* In hoc Hymno poeta Lunam dicit splendens in coelo ἀπ' ὠκεανοῦ λοισσαμένην χροᾶ καλόν: quod ductum ex *Il. ε. 5. de Sirio: ὄστε μάλιστα Λαμπρόν παμφανήσι λελουμένος ὠκεανοῦ.* 29 ura autem dicitur ἄμμορος εἶναι λοετρῶν ὠκεανοῦ. *Od. ε. 275.* | οὐκοῦν 30 usque ad μεγίστων om. *m.* — μεγέθει. μεγέθους. *a. b.* | ὄργυιās. ὄργυιās. *m.* — προσήκουσιν. *M. m.* De magnitudine serpentum et draconum vid. 31 *infra XV. 21.* | καὶ τὸ ὄνομα. *et nomen proprium non habent, sed duntaxat elephantorum interfectores ipsos nominant. Gillii [Gesneri] versio, quasi τὸ ἀπὸ γενεᾶς non legisset. Quod sequitur ἐλεφάντων φονεάς, interpretatio esse videtur nominis Aethiopici, quod librarius omisisse videtur. SCHNEIDER. Hoc dicit, serpentes illos nomen habere proprium et*

^{*)} Hoc probabilius, quam correctionem verborum periclitari, quamquam haud absurde legeris: καὶ τότε τὸ θάυμα ἄλλου του ζῆου ἴδων.

peculiare, sed illud in usu non esse; quare qui eos significare velint, periphrasi uti, elephantorum interfectores appellantes eos. ἀπό γενεᾶς sic habetur infra c. 46. ὡς ἀπό γενεᾶς κατάπετοί εἰσι. | ἀμιλλῶνται πρός 32 γῆρας. *Philostr.* Vit. Apoll. 3, 8. p. 101. περί δὲ ἐτῶν μήκους τοῦ θηρίου τούτου γινώσκειν τε ἄπορον καὶ εἰπεῖν ἄπιστον. Ducta autem locutio a cursoribus per stadii spatium ad metam *contententibus*, ἀμιλλωμένοις. | θυγεῖσθαι. γίνεσθαι corr. *Schn.* in cur. sec. — εἰς δέκα ὄργυιας. δέκα καὶ 2 ἔργυιας. *m.* ubi καὶ natum ex κᾱ repetito. — κλήδουσαν. κλήδους. *a.* | ῥυνδακῶ. ῥυνδάκω. *m.* | τὸ μὲν τι τῆς σπείρας. τὸ μὲν τοι. *m.* Vid. in- 4 5 fra V. 46. p. 117, 28. III. 13. p. 56, 7. App. ad *Bastii* Ep. cr. p. 55. *Fritsch.* Qu. Lucian. p. 21. — ἀπήρεισαν. ἀπήρησαν. *c.* τὸ λοιπὸν δὲ σῶμα recepi ex *M. m. b. c.* τὸ δὲ λοιπὸν. editt. Vid. *Popp.* Obs. cr. ad Thuc. p. 30. | πᾶν usque ad ἀνατείναντες om. *M. m.* quod deberi existi- 6 mo syllabaram — τήσαντες et τείναντες similitudini. — ἀτρέμα καὶ ἀτρέπυς καὶ. *a. c.* *alber* Gesn. — τὴν φάρυγγα. φάραγγα. *c.* | τὰ πτηνὰ ἐ- 8 κουσιν. sic scr. pro ἔκουσι, hiatus sublato, qui omnes editt. occupavit. *Plin.* VIII. 14. *Metrodorus circa Rhyndacum anem in Ponto us supervolantes quamvis alte perniciouserque alites huiustu raptas absorbent.* Eadem de Aethiopicis draconibus narrat *Philes* c. 66. primis capituli Aethiani deceptus verbis. Disputavit de hac serpentum quorundam facultate *Barton* in *Memoir concerning the fascinating faculty ascribed to the rattle-snake.* Philadelph. 1796. cum quo consentit *Cuvier* Ann. ad *Plin.* Tom. VI. p. 413. — τῷ ἄσδματι. τῷ ἰάσδματι. *m.* — εἰς τὰς ἐκείνων. *M. m. b. c.* τὰς om. *a.* et editt. ante Gron. | ἐκπνοῆς. *Mon.* probante 9 *F. Jacobsio.* Sane τῇ ἐκπνοῇ stupescunt alites et detrahuntur, sed εἰς-πνοῇ in ventrem deferre videtur. Etiam sequens συρόμενα defendit vulgatam scripturam. *SCHEPIDER.* ἐκπνοῆς offerant *M. m. c.* *Contra Philes* l. c. καὶ τῶν πετεινῶν τὰς κρεμαστάς ἀγέλας Ἰὺγχι θερμῆς εἰςπνοῆς κηλουμένας. *Gillius: sua adspiratione ad se attrahere — eas autem ex horum spiritus ductibus detractas.* In re incerta optimos libros sequendos esse duxi. Verbum συρόμενα non magnum habet, si recte video, ad vulgatam stabilendam momentum. | καὶ ταῦτα. et has quidem artes exer- 10 cent usque ad solis occasum. Tum vero gregibus domum redeuntibus insidiantur. | ἀρουσιν. *M. m.* ἔρουσι. *c.* ἀρουσι. editt. ἀρούσι corrigit 13 *Wytsenb.* ad *Plut.* de S. N. V. p. 8. idque recepit *Schn.* in cur. sec. | ἀμφιλαφές. ἀμφιλαφίς. *m.* ἀμφιλαφῆ. *a. b.* Vid. supra ad c. 11. p. 35, 8. 15

CAP. XXII. τὰς ἀφύαις. Partem priorem argumenti tractat *Oppi.* 16 Hal. I. 767. ss. *Aristot.* H. A. VI. 14, 2. *Plin.* XXXI. 8. s. 44. Excerpsit haec auctor Scholii ad *Arist.* Eqq. 642. ἀφύαι, εἶδος λεπτῶν ἐχθρῶν ἄγαν, αἷς ὁ πηλὸς γένεσις ἐστὶ πάνυ θυώδης, ὅταν συστῇ καὶ γένηται μέλας, φύσει τινὲ ἀποβρήτῳ εἰς ζῶα μεταβάλλεται πάμπολλα etc. quem locum corrigere volebat *Kusterus*, qui excerptam hinc esse ignorabat. *SCHEPIDER.* γένεσις. *Philostr.* Vit. Apoll. 3, 34. p. 125. αἰθὴρ γένεσις θυῶν. Vid. *Schn.* ad *Nic.* Ther. 742. ἐπιοι σφηκῶν γένεσις. p. 263. De apuis Idem disputat ad *Aristot.* l. c. p. 464. in *Hist. Litt. Pisc.* p. 17. ss. — *Ib.* δι' ἀλλήλων. *Plato* Conv. p. 191. C. in fabula de priacis hominibus: ἐγγένων καὶ ἐτρακτον οὐκ εἰς ἀλλήλους, ἀλλ' εἰς γῆν. *Athen.* VII. p. 284. F. τὴν ἀφρέτιδα γενομένην (apnam) οὐ γίνεσθαι ἀπὸ γόνου

- 17 dicit. | ἐν τῇ θαλάττῃ. *M. m.* θαλάσση. edit. — ὅταν συστή. *Aristot.* I. c. ὁ ἀφρός ὅπου ἂν συστή ἐπαυλῆς. *Anguillas* ex ἑὺς συσκαταμένης fieri dicit *S. Basil.* Tom. I. p. 81. *D. Diodor.* I. 10. ὅταν τὴν κρώτην 19 τῆς ἑὺς ὁ ἥλιος διαξηράνη, φασὶ ξηλιστασθαι ζῆα. | ὑφ' ἡδονῆς ταυτοῦ. vitiosum locum *Paus.* ad *Phil.* c. 49. corrigebat scribendo ὑφ' αἰδῆος. In *Oppiano* est: γαληναῖος τε ταπεινός Ἐξ αὐτῆς ψάμαδος τε καὶ ἄσπετα φύρματα κόντου Πύθεται. *Intestino calore sordes quietae coalescunt.* Vocem ἡδονῆς male insertam et tollendam puto. *SCHNEIDER.* Idem *Pausan.* correctionem probat in *Hist. litt. Pisc.* p. 22. Verba ἡδονῆς ταυτοῦ accipio de voluptate quadam, quam coenum calore intus nato sponte sua concipit: quamquam malim: ὑφ' ἡδονῆς ἐξ αὐτοῦ. *ex sua quadam voluptate mirabili natura et vitali tepescit.* *Gillius.* Ut *Ael.* apuas, sic mundam universam veterum nonnulli natam et creatam existimabant. *Iarchas ap. Philostr.* p. 125. de κόσμῳ· αὐτὸς αὐτῷ ξυγγενόμενος — ἔρωτα ταυτοῦ ἴσχυι θερμότερον — ὅς ἀρμόττει ταυτὸν καὶ ξηλίστησιν. quibus non dissimilia narrat *Diodor.* I. 7. et 10. Etiam *Pausan.* VIII. 29, 4. homines 21 vi solis ex terra lutosa adhuc progenitos esse dicit. | ἀφῆαι. ἄφραι. *m.* ut semper in sequentibus. *Plin.* IX. a. 74. apuae (generantur) spruma maris incalescente, quum admissus est imber. Idem XXXI. c. 8. a. 44. apuam nasci e pluvia dicit. — τοῖς μυσαιοῖς. al. τοῖς σαροῖς. *Græc.* τοῖς σαροῖς. *Mon.* quod fortasse probandum. *SCHNEIDER.* τοῖς μυαιοῖς. b. οἱ σαροί, sordes quae evertuntur. Vid. *Interpp. Callim.* H. in *Del.* 225. *Toup.* ad *Suid.* T. II. p. 532. ed. Ox. Reliqui codd. vulgatam recte 22 entur. | γενόμενα. γενόμενα. c. — ἐς τὰ σωτήρια. *M. m.* a. c. εἰς. edit. *Oppi.* I. c. 789. ἡἶ νύ που πέτρην ἀμφόσκιον ἦτ θαλάσσης Διζόμενα κενθμῶνας ὑποβρυχλῆν τ' ἀλεωρήν. Quid h. l. sint τὰ σωτήρια ex proximis apparet; *lustrinae* significantur in *Agathiae* Ep. LII. *Suid.* v. ἀφ' ἑδρών. 25 26 Tom. I. p. 392. | ἡ μέλιει. ἡ ἡ μέλις. a. ἡ μέλις. b. | ἡ πέτρα. ἡ om. a. 27 et iterum post ὑψηλόν. | οἱ καλούμενοι κρῖβανοι. de hac voce aliunde non constat. βρῖδουσαι in βρωδεῖσαι probabiliter mutat *Jacobs.* Deinde pro γεγνημέναι *Mon.* γενημέναι, qui fortasse γενόμενα dare voluit. *SCHNEIDER.* ὑπὸ τῶν ἀλιέων. καὶ ὑπὸ. a. De κρῖβανος vid. *Steph.* *Thes.* Valp. p. 2703. A. Testa esse videtur, qua tegitur farina subacta dum in furno coquitur. Ob similitudinem cum tali testa cavernae in rupibus videnturesse appellatae κρῖβανοι. — Verbum βρῖδουσαι quem sensum hoc loco habere possit, non video; quare ἐκβρωδεῖσαι fuisse suspicor. *Saxifragarum undarum verberatione multo tempore excavata.* *Gillius.* *Philostr.* Imagg. II. 17. νῆσος — ἐπειδὴν ὑφ' αἰδῆς ἀναβρωδῆ. *Strabo* V. p. 247. πετρῶν ἐκβεβρωμένων ὑπὸ κυρός. *Schol.* ad *Lycophr.* 642. λεπράς. θαλάσση βεβρωμένης. — ταῦτα δὲ 1 ἄρα. *M. m.* a. c. δ' ἄρα. edit. | ἐμπῶσεις. ἐμπῶσεις. *m.* — τροφῆς. γραφῆς. 40 a. In marg. an τρο. — ἀπόχρη γε. *M. m.* c. ἀπόχρησε. b. ἀπέχρησε. edit. ante 2 Gron. | νήματα ἄγαν λεπτά. *Schol.* *Aristoph.* I. c. εἴματα λεπτά, unde transpositis verbis malim scribere, εἴματα ἄγαν λεπτά, vel ζαττα, et ἀραιῶν στημονίων νήματα. Rete hujusmodi ad apuarum capturam κρησέραν vocari testatur *Photii* *Lexicon.* p. 153. *SCHNEIDER.* Idem in *Hist. litt. Pisc.* p. 22. τὰ ἱμάτια in mendo cabare censet, τὰ ἱμάντια fuisse suspicatus, hoc sensu: capiuntur verriculis ex filis seu staminibus subtilibus contextis, quibus insuta sunt lora pro subtegmine s. trama lora ex tenui-

bus etiam filis contorta mihi neque articularis τὰ ferri posse videtur. | ἐβράπνεντα. ἐν βράπνεντα. c. ἐβράπτευν pro ἐνράπτευν, formatam ut συβράπτευν, 3
reperitur apud *Dion. Hal. Ant. Rom. IV. c. 62. εἰς ἀσκὸν ἐβράφας βόειον.*
Vid. *Syllburg. ad Ej. Art. Rhet. T. V. p. 339. ed. R.* | καὶ μάλα γε 4
καὶ om. a. | ἀφρσιν. ἀφρσιν. m. | ἤμιστον. m. c. et *Schol. Arist. l. c. 5* 6
ἤμιστα. edit. *Infra IV. 30. ἀναπτερυγίσα ἤμιστός ἐστι. Ib. 31. κρυμῶ δὲ*
ὀμλεῖν ἤμιστός ἐστιν. V. 19. ἴναί οἱ κατὰ πρόσωπον ἤμιστός ἐστι. et alibi.

CAP. XXIII. παίσας. Editt. παίσαις, vacillante orationis structura: 7
quare *Pauw ad Phil. c. 60. p. 211. παίσας emendavit, quod confirmat*
Vind. 7. et Aug. quamvis hic vitiose πέσας exhibens. Illud Schn. recepit
in cur. sec. Gillius videtur legisse: καὶ ῥάβδω μέσον διατέμναις. Ib. κατὰ
τοῦ βρέγματος. sic et Med. mon. et al. Gesn. scripai pro κατὰ τὸ μέσον.
quamquam non videam, quomodo plaga bregmati inflicta mediam lacertam
dividere possit. SCHNEIDER. Receptam lectionem confirmat etiam *Vind.*
7. r. c. et Gillius vertens: si quis seu fortuito lacertum seu consulto in
calvaria percutiat, et virga medium discindat. | αὐτῶ. om. r. αὐτῶν. c. 9
— τῶν μερῶν. μενῶν. m. — ἀλλὰ χωρὶς. καὶ inserit m. χωρεῖ. r. Idem
liber om. τὲ post πρόεισι. | ἐπισυρόμενον. ὑποσυρόμενον. m. De Centau- 10
ris *Max. Tyr. IV. 8. ἄνδρας — ἐπισυρομένους ἔππου φύσιν. Xenoph. Cyn.*
V. 13. de parvis leporibus: ἐπισύρεται ὄλα ἐπὶ τῆς γῆς. | εἶτα r. ὅταν 11
συνέλθῃ. συνέλθοι. r. | τὸ λεῖπον. λοιπόν. b. συνδυασθέντε. συνδυασθέντες 12
συνηλθέντῃ. a. Prius habet etiam c. ad verborum structuram fulciendam
Schn. καὶ ante συνδ. addendum censebat; quod mihi non videtur neces-
sarium. Verba ὅταν συνέλθῃ accipienda sunt de motu divisarum illarum
partium ad conjunctionem tendentium, συνδυασθέντε συνηλθέντῃ autem de
earum coalitione et concretionē. | τὸ ἔχνος αὐτῶ. αὐτῶν. c. — μὴ πα- 14
περάμενῳ. καὶ μὴ. m. | Vestigia narrationis ejusdem ex *Anonymo de-*
promptae extant ap. *Suid.* in σαῦρα. ubi lacertam, inquit, si quis disse-
cuerit et dividerit mediam, εἰκει μὲν αὐτοῦ σὺν κλόνη (πόνῳ) τὰ τμήματα,
συνέρχεται δὲ καὶ πάλιν τὰ λεῖψανα. Quae fortasse de vulnerato, non
dissecto animali sunt intelligenda. Experimentum καλιγγνεσίας simile in
amphibiis equidem ignoro. SCHNEIDER. Cf. *Bochart. Hieroz. Tom. I. p. 1073.*

CAP. XXIV. τῆς ἀσπίδος. idem dicit I. 54. ἀσπίδος. c. ἀντίπαλα 17
καὶ ἀμυντήρια. IV. 41. κακῶν ἀνιάτων ἀντίπαλόν τε καὶ ἀμυντήριον. |
σοφώτατος. σοφώτατοι. a. κηλεῖν τε. καλεῖν. a. b. c. κηλεῖν τε ὀδύνας καὶ 19
ἀφανίζεῖν. edit. pr. et Gron. καὶ ἀφανίζειν περὰς ὀδύνας. M. unde *Schn.*,
priorē ὀδύνας omisso, περὰς ὀδύνας post ἀφανίζειν addidit. Bis *Aelia-*
nus ὀδύνας scripserat, ut legitur in *M. m. c.*, minime credibile; περὰς
autem *Gillium* quoque legisse, apparet, quum verterit: *ab illis ipsis do-*
loribus acerrimis. Quum *Aelianus* verba similiter sonantia componere
amet, nec a poeticis locutionibus abhorreat, non improbable videbitur,
quod in marg. conjeci: κηλεῖν τε ὀδύνας καὶ ἀφανίζειν περὰς ὀδύνας. Sic
certe *Aesch. Prom. 185. περὰς δύασιον οὐδὲν ἐπιχαλᾶς.* ubi vid. *Blomf.*
Gloss. Hoc si nolis, probaveris fortasse: κηλεῖν τε ὀδύνας (vel κηλεῖν
ἐπιχαλᾶς) καὶ ἀφ. περὰς ὀδύνας. In tali certe negotio verbum κηλεῖν so-
lemne. Vid. congesta in *Addit. ad Athen. p. 264. et supra ad I. 54. καὶ*
ἐπαοιδὰ ἐπράυναν τινῶν ἐγγρισθέντα ἴον. | ἔχιν εἰ λάβοις. M. m. a. b. c. 22
λάβης. edit. Cf. p. 14, 3. p. 19, 10. — κατάσχοις. M. m. c. κατάσχη-

a. b. et editt. Caeterum verba *ἔχιν* usque ad *διαστοῖας* om. m. in textu, in marg. ab antiqua manu suppleta. — *ἔτα ἐπ' αὐτῶ. αὐτό. m.* probante *Schn.* frustra. — εἰς τὴν νηδὺν. καὶ τὴν. a. — κατολισθάνει. *M. m. a. c.* κατολισθάνει. editt. Cf. *Porson.* ad *Phoen.* 1398. *Bast.* Ep. cr. p. 249. — τὸ πύαλον. *M. m. b.* τὸν πύαλον. a. τὸ πύαλον. editt. Eadem est varietas p. 168, 27. | *κακὸν. Aristot.* H. A. VIII. 29. [28, 2.] *Nic.* Th. 85. *Plin.* IV. 4. VII. 2. Adde *Severin.* in *Viper.* Pyth. p. 381. *Græc. Ambros.* Hexaë. VI. 4. p. 45. D. *Jejuni hominis sputum si serpens gustat veris, moritur.* | ὄσεν τοι. τι. a.

28 CAP. XXV. περὶ τὰς ἄλωσ ἀμητοῦ καταληφότος. *factis messibus circum areas versantes formicæ ad trituram conveniunt. Gillius.* An legit interpres: οἱ περὶ τὰς ἄλωσ? Certe dictio vitio laborare videtur. De re conf. *Plin.* X. 30. *Georg. Pisid.* v. 1186. *SCHNEIDER.* Adde *Rigalt.* ad *Artemidor.* Onirocr. p. 11. Verba περὶ τὰς usque ad τῷ δίνῳ om. c. ἀμητοῦ. m. b. Utraque τὴν ὄσιν reperitur. Vid. *Arcad.* p. 81, 27. — καταληφότα. a. τριβόμενων. τριβόμενον. a. Depravata hæc esse nondum credo. ἀμητοῦ καταληφότος est *tempore messis*; additur autem περὶ τὰς ἄλωσ, quia fruges in ipso agro tritulantur. Rectius tamen *junges* περὶ τὰς ἄλωσ συνλάσιν οἱ μύρμηκες. Huic structuræ distinctionem accommodavi. — δίνῳ. Vid. IV. 25. p. 80, 23. *Valck.* ad *Herod.* p. 110. *Ruhnck.* 29 Ep. crit. p. 179. | κατὰ ἑας. *M. m. a. c.* κατ' ἑας. editt. — συνλάσιν. 31 συνλάσιν. a. — καὶ κατὰ δύο δε. καὶ om. m. | ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ τρίτον στοιχείον. καὶ om. b. *quin etiam* ternæ incedunt. Usus particularum ἄλλὰ καὶ illustravit *Fritsch.* *Dial. Deor.* p. 5. στοιχείον idem h. l. quod στοιχος. Hoc loco firmatur lectio *Clement.* *Al. Strom.* VII. p. 766. B. *παραδείσεις* — τοῖς ἐν στοιχείῳ πεφυτευμένοις. ubi *Sylb.* ἐν στοιχῶ corrigi. —

1 ἀπολείποντες. ἀπολλόντες. c. quod favet quodammodo conjecturæ 41

Schn. in cur. sec. ἀπολλόντες. — τῶν πυρῶν. πυρῶν c. τῶν κριῶν. κριῶν. m. | ἀπίασιν. ἀπιάσιν. a. b. | οἱ κοῦφοι. *Plut.* T. II. p. 967. F. laudat prudentiam formicarum περὶ τὰς ἀπαντήσεις — τῶν μηδὲν φερόντων τοῖς φέρονσιν ἐξισταμένων ὁδοῦ καὶ παρελθεῖν διδόντων. — εἰς τὰ οἰκεία. *Infra* II. 43. p. 48, 4. IV. 27. p. 82, 18. XVI. 15. p. 358, 15. περιόδους τινὰς — οἰκεία ἑαυτοῖς ἀπέφηναν. — εἰ γεναῖοι. γεναῖοι. m. et sic 7 iterum paulo post. | ἐν τῷ μυχῶ. ἐν αὐτῶ. *M. m.* — σπορὸς. σπορὸς. m. ex corr. ubi corrector de σπορὸς cogitabat. *Gillius: in cavernis granorum acervos sibi construat.* De σπορὸς vid. *Anim.* ad *Anth. Gr.* T. I. 2. p. 316. s. Cf. *infra* VI. 43. p. 142, 19. Verbis additis πυρῶν τε καὶ

κριῶν facile caremus. Num fortasse ex superioribus repetita? — πυρῶν.

8 m. | διατρήσαντες. διατρίσαντες. a. Post μέσον *Schn.* in cur. sec. καὶ inserit „ut structuræ verborum laboranti succurreret;“ verum suspicor, eam hanc particulam ante ἐκάστου voluisse ponere. — τὸ μὲν ἐπεσοῦν. ἐπεσοῦν. a. — γίνεται μύρμηκα. τῶ ἐν αὐτῶ. — ἐν τῷ τέως. Vid. *infra* XI. 38. p. 262, 9. Eandem rem tradit *Plut.* l. c. 968. A. ἐξισθίουσι τὴν ἀρχὴν ἀφ' ἧς τὸν βλαστὸν ὁ πυρὸς ἀφίησιν. *S. Basil.* T. I. p. 83. B. διακάπτει ταῖς ἑαυτοῦ χηλαῖς τῶν καρπῶν τὸ μισαίτατον. *Eustath. Antioch.* p. 44. *Geopon.* XV. 1, 26. Cf. *Bochart.* *Hieroz.* T. II. p. 595. s. |

περιφρουσάντων. περιφρουσάντων. *m. b.* και ἀναθήλη. *M. m. a. b. c.* et *alter* 11
 Gesn. και ἀνθησαν. edit. 'aute Gron. Post ἀναθήλη minor ponenda di-
 stinctio. | γνομένων. recepi ex *m. a.* γνομένων. edit. — διὰ χιμῶνος. 13
Cuvier Annot. ad *Plin.* XI. a. 36. T. VIII. p. 244. la fourmi ne mange
 point l'hiver: et si elle porte des grains dans sa fourmilière, c'est, comme
 d'autres petits corps, pour en soutenir les différentes allées. | και αὐ- 14
 τοῖς ἐξαμβλώσῃ ἢ σπουδῇ. *Suidas* in ἤμβλω et ἐξήμβλωσε ex *Ael.* po-
 suit: [ἢ ἐπις ἐξήμβλωτο αὐτῇ. et] ἐξήμβλωτο δὲ τῆ ἔνοια τῆς θεοουλίας
 τῷ ἀνοσίῳ. Sed in voce ἤμβλω sic: και ἐξήμβλω μὲν ἢ. *SCHEUIDER.* ἔξα-
 μάλωσῃ. *a.* in marg. ἔξαναλ. Translata significatione *Themist.* Or. II.
 p. 33. B. ἐάσατε οὖν με και ἐπιτρέψατε ἔξενεγκεῖν αὐτὸ εἰς φῶς παρὰ τὸν
 καιρὸν μάλλον ἢ ἐξαμβλώσαι. *Platonica* dedit *Ruhnke.* ad *Tim.* p. 107.

CAP. XXVI. οὐδέποτε. hunc locum respexit *Georg. Pisid.* ap. *Suid.* 17
 in ὁ ἀτόξ et κοιλστρα. Conferatur etiam *Philes* c. 1. Avium rapacium
 propria est natura potum raro assumere, gallinacearum vero in pulvere
 volatari. *SCHEUIDER.* Adde *Aristot.* H. A. IX. 36, 35. *Eutecn.* Ixent.
 L. 1. p. 173. In *Epit. Ambr.* et *Rehd.* hoc caput sic incipit: ἀτόξ και
 δίφους ἀμείνων ἐστί. — καμάτου φάρμακον, quod inest ἐν τῷ κοιλεσθαι. |
 δὲ και τῶν. τε και. *m.* τῶν om. *Apost.* I. 62. | τὸν αἶρα τέμνει πολύν. 19 20
 πολὺ. *M. m. b. r.* *Apost.* Bene dicitur αἶρ πολὺς, ut statim ἐκ πολλοῦ
 τοῦ αἵθερος. *Eurip.* *Fragm.* inc. CLIV. βάσομαι τ' ἐς αἵθερα πολύν. In-
 fra XV. 22. de aequiis: τὸν αἵθερα ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ἀέλοις τέμνουσι
 περὶς. Similiter πολὺ χωρὶον ap. *Xenoph.* *Anab.* III. 3. 15. Verbum
 τέμνειν h. l. receptae lectioni magis convenire videtur, quam πολὺ, quod
 quodammodo comparaveris cum *Xenoph.* *Anab.* I. 5. 3. πολὺ ἀπέπτατο
 φεύγουσα. III. 3. 6. πολὺ προέρχεσθαι | και ὑψηλοῦ. om. *m. r.* *Apost.* 22
 et *Exc. Ambr.* τὸν γε. τῶν γε. *m.* proxima omiſsa in epitome. | ὅμως κα- 23
 τέπτηξεν. haec om. *b.* De inimicitiiis inter draconem et aequilam dicit
Aristot. H. A. IX. 1. 3. *Nic.* *Ther.* 456. | βάσανος. Vid. infra IX. 3. 24
Veterum de hac re locos vid. ap. *Schn.* ad *Arist.* H. A. IX. 23. 3. *Beckm.*
 ad *Antig.* *Car.* c. 52. Adde *Lucian.* in *Pisc.* c. 46. *Julian.* *Ep.* XVI.
 p. 383. *C. Ecphant.* ap. *Stob.* *Tit.* 48. p. 333. *Tzetza* *Chil.* XII. 438.
 v. 709. | ἀργούς ἐτι και ἀπτήνας. ὕγρους correxi in *Not.* ad *Anth.* *Pal.* 26
 p. 119. probante *Schneidero.* infra VII. 9. νεοττοῖς ὕγροῖς. IX. 43. δορᾶς
 ὕγροτέρας τε οὔσης και ἀπαλῆς. *Var. Hist.* IX. 2. περισσεῶν ἀπολιπούσαν
 τοὺς ἐαυτῆς νεοσοῦς ὕγρους ἐτι και ἀπτήνας. *Gillius:* *implumes ac ex*
aetate infirmos. — ἀπτήνας. γρ. ἀκτίνας. marg. *m.* | και ἐὰν μὲν σκαρ- 26
 δαμύξη. ad hanc fabulam spectant verba *Synesii* *Dion.* p. 47. C. ὥστε
 ἄρασῃσαι ποτε και πρεσβύτερον δάμα, και μὴ ταχὺ σκαρδαμύξει πρὸς
 ἥλιον ἀτενίσαντα. *Themist.* *Or.* XX. p. 240. D. και ἐγάνυσο (*Scr.* ἐγε-
 γάνυσο cum *Ambr.*) και ἐγεγῆδεις ὅτι σοι γνησίους ἤλεγχον τὰς γονὰς πρὸς
 τὸν ἥλιον ἀσκαρδαμύττων. ubi ex *Ambr.* scribendum οὐ σκαρδαμύττων. —
 τὴν ἀκμήν τῆς ἀκτίνας. ἀκτίνας. *m.* τὴν αὐγὴν τῆς τοῦ ἥλιου ἀκτίνας. *Omis-*
sio r. *Apost.* *Exc. Ambr.* *Philes* l. c. v. 21. και τῆς καλιᾶς δυστυχῶς ἀπε- 28
 κρῖθη. αὐτοὺς ἐξέωσε τῆς καλιᾶς. *Tzetza* l. c. — ἐὰν δὲ ἀντιβλέψη. εἰ
 δὲ ἀντιβλέψει. *r.* *Exc. Ambr.* *Apost.* — και μ. ἀτρέπτως. *Infra* XVII. 13.
 ὁ δὲ ἀντιβλέπει, και μάλα γε ἀτρέπτως. | ἐγγέγραπται. ἐγγράφεται. *Apost.* 30

- 31 tamquam in ληξιαρχικόν relatus. | Ante Gronov. ἄπρακτος. ἄπρατος quod dedi ex conjectura *Pausanias* ad Phil. c. I. v. 16. firmavit *Toup* [Em. in *Suid.* Tom. I. p. 367.] e loco *Suidas* Κορνοῦτος ubi est, ὁ χρόνος δὲ ὁ ἄπρατος καὶ ἀδέκατος. quem *Aeliani* esse suspicatur. [Vid. *Fragm.* p. 351. ed. C. G. Kühn.]. Alias conjecturas, *Abreschii* ad *Aesch.* T. II. p. 35. *Trilleri* *Obs.* cr. p. 232. omitto. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. ἄπρατος h. l. emendare voluisse *T. Hemsterhusium*, apparet ex ejus *Anecdotis* I. p. 55. ἄπρατος et ἄπρατος confusa ap. *Polluc.* IV. 34. ἄπρατος dedi cum *M. m.* al' *Gesn.* b. c. *Vind.* 7. r. *Ap.* — *Aeli.* fortasse acumen aucupatus est in ἄπρατος et ἔγγραφῆ, cogitans de νόμοις et νομίμοις ἀγράφοις. Vid. *Demosth.* c. *Aristocr.* p. 643. ἄγραφα ἀδικήματα et δίκη ἄγραφος ap. *Suid.* T. II. p. 31. ἄγραφα κάσφαλή Νεῶν νόμια. *Soph.* Antig. 450. probabilius tamen ἄπρατος.
- 31 | ἀληθῶς ἐστὶν ἔγγραφῆ. hoc ordine *M. m.* ἔγγραφῆ ἐστὶν. edit.
- 1 CAP. XXVII. ἡ στρουθὸς ἡ μεγάλη. ab *Aristot.* de Part. An. IV. 14. στρουθὸς Λιβυκὸς dicitur. Cf. infra IV. 37. XIV. 7. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. ὁ στρ. ἡ μεγάλη. b. *Aelianum* expressit *Philes* c. 4. λαστός μὲν τοῖς πτεροῖς. *Diodor.* II. 50. ἐπτερωται δὲ ταρσοῖς μαλακοῖς καὶ τετραγυωμένοις. Cf. Ib. III. 228. *Pausan.* IX. 31. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 46. D. | ἀρῆσθαι δὲ τὴν m. — εἰς βαθὺν αἶρα ut supra κολύν. ἐκ βαθείας ἀλῆρος. *Eurip.* *Fragm.* inc. CXXXII. ubi ἀλῆρος malit *Pierson.* *Moer.* p. 2. — φύσιν οὐκ ἔχει X. 13. p. 224, 15. *Herodot.* II. 45. ἔτι δὲ ἕνα ἕοντα τὸν Ἡρακλέα, κῶς φύσιν ἔχει πολλὰς μυριάδας φονεύσαι. — θεῖ δὲ ἕκιστα. ἤκιστα. b. ἑκατέρων. ἑκατέρων. c. | δέξην ἰστίων. ex *Xenoph.* *Anab.* I. 5, 3. cum nave ἰστιοδραμοῦσθι *struthionem* comparat *Diodor.* I. c. p. 194, 15. Cf. infra VIII. 10. p. 186, 3. XIV. 7. p. 312, 8. *Max. Tyr.* *Diss.* XII. 3. de gruibus: τέλασσαι τὰς πτέρυγας ὥσπερ ἰστία, φέρονται διὰ τοῦ αἵρος. Quatuor postrema capituli verba om. r. *Exc. Ambr.*
- 6 CAP. XXVIII. τὴν ὠτίδα. Vid. infra V. 24. et dicta ad *Ixent.* Op-42 piano subjecta III. 8. p. 434. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. *Plut.* T. II. p. 981. B. commemorat τὰς ὠτίδων πρὸς ἑππους φιλίας, ὅτι χαίρουσι προσπαλάζουσαι καὶ διασκάλλουσαι τὸν ὄνθον. *Oppi.* *Cyn.* II. 406. Diversa narrat *Horapollo* II. 750. | καὶ τούτου. τούτο. m. Sic etiam p. 100, 30. — ἐν τοῖς αὐλοῖσι. 9 articulum om. b. — ἔππον δὲ. ἔππων. m. | προσπέτεται. *Med.* ex corr. 10 m. b. προσπέτεται. c. Vid. p. 22, 8. | ὀνδρώπων. τοὺς τῶν ἀνδρώπων. b. non male; neque tamen necessarium. Vid. *Bornem.* ad *Xenoph.* *Conv.* p. 79.
- 11 CAP. XXIX. καὶ γὰρ εἰ. nisi cum cod. *Bard.* et *Gud.* καὶ γὰρ ἡ malis, εἰ cum *Mon.* declendum erit. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. Reliqui libri tucuntur εἰ, nec video, quomodo sine hac particula constet oratio. Verba μὲν εἰς ὕδωρ sensu cohaerent cum ἀποκινῆται, sed propter verba interposita *Aelianus* posteriorem enuntiationis partem per καὶ διὰ ταῦτα connexuit. Legitime autem particulis εἰ et ἦν subijcitur ἀλλά, ἀλλά γὰρ et ἀλλ' οὖν γὰρ. Vid. *Not.* ad *Anth.* *Pul.* p. 86. et 261. Infra IX. 5. εἰ καὶ πολλὰ τίττει σκυλάκια, ἀλλὰ γοῦν τὸ πρ. XI. 31. p. 257, 17. *Eurip.* *Iph. Aul.* 896. εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης, Ἄλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις. — ζῶων ἐστὶ θρασυτάτη. θρασύστατον. b. Vid. ad I. 18. p. 10, 3. μῦθας θάρσος celebratam ex *Il.* p. 570. ubi *Eustath.* ὅτι δὲ κατὰ ἀναλογίαν φύσει πάντων ζῶων ἡ μῦθας θρασύτατον οὐδεὶς ἀγνοεῖ. |

ἀντέχει, πρὸς τὸ ὕδωρ sc. | τὸν νεκρὸν. τὸ νεκρὸν. sic *Med.* ex corr. 12 13
 quod favere dicas conjecturae *Reizii* ad *Luci. Enc. Muscae.* c. 7. p. 96.
 τὸ νεκρὸν legentis. Var. *Hist.* IV. 7. de *Pausania*, quem *Lacedaemonii*
 οὐ μόνον λιμῶ ἀπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ. quo
 simul, quod *Gronovius* monuit, *Trilleri* conjectura, αὐτῆς ἐν αὐτῆς ma-
 tantis, refellitur. *Infra* XIV. 27. τιμήσαντες τοῦ κυνὸς τὸν νεκρὸν. *Iterum*
 XVI. 11. δείρας τὸ πᾶν σῶμα — ἀφήκε τὸν νεκρὸν. *M. a.* τὸ νεκρὸν ha-
 bent. *Herodot.* III. 16. νεκρὸν ἀνθρώπου. *Plato.* *Gorg.* p. 524. C. τούτου
 καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνῃ ὁ νεκρὸς μέγας. *Pausan.* I. 41, 1. ὅπισω κομισαὶ τὸν
 νεκρὸν τῆς Ἀλκμήνης. | *Vulgo* ἐμπάσαις καὶ καταδήσαις — ἀναβιώσαις. 14
aug. ἐμπάσαις et καταδήσαις. unde ausus sum scribere ἐμπάσαις et κατα-
 δήσαις. *Verbum* ἀναβιώσαις notione activa reprehensum a *Thom. M.*
 p. 65. s. *Udendörp.* in ἀναβιώσει, pro ἀναβιώσῃ, mutabat; quod ipsum
 habet *Vind.* 7. *Noster* *infra* XVI. 19. ἀναβιώσεται τὸν ἀνθρώπον. In
Palaeph. c. 41. pro ἀναβιώσαι cod. *Ox.* ἀναβιώναι ποιῆσαι habet. *ΣΧΗΜΑΤΑ*
 ἐμπάσαις καὶ καταδήσαις. *M. m.* (hic tamen καδήσαις per errorē) b.
 ἐμπάσαις καὶ καταδήσαις. c. ἐμπάσαις. *Gud. Vind.* 7. καταδήσαις, quod
 a veterum usu abhorret, *Schneidero* placuisse miror. Junxit *Ael.* optati-
 vum cum futuro, ut XIV. 20. εἴ τις ἐν ὄνῳ κατατήξει ἔψων καὶ τοῦτο
 δοῖται τιλὶ πσιῖν. *Etiam* VIII. 25. in optimis habetur: εἰ προσαγάγοις τὸ κέν-
 τρον, καὶ νύξεις τὸ δένδρον. *Alia* hujus diversorum modorum conjunctio-
 nis exempla vid. in *Not. ad Anth. Pal.* p. 600. ubi *Leo Phil.* IX. 578. εἰ
 δ' αὖ κυβιστήσῃ τις εἰς ἐμοὺς μυχοὺς, Καὶ πᾶν μεταλλεύσειεν ἀκριβῶς
 βάθος — λήψεται γέρα. Cf. ad *Achill. Tas.* p. 892. — ἀναβιώσαις. *M.*
 (ex corr. nam ἀναβιώσει videtur fuisse) m. b. ἀναβιώσῃ. c. *Posterius* hoc
 reponendum. De verbo ἀναβιώσκεισθαι transitiva vi vide *Stallb.* ad *Plat.*
Crito. p. 124. *Infra* IX. 43. ἑαυτοὺς ἀθροίσαντες καὶ ἀναβιωσόμενοι. XIII.
 12. ἀναφέροντες ἑαυτοὺς ἀνεβιώσκοντα. *Ad rem* cf. *Lucian.* *Encom.*
Musc. c. 7.

CAP. XXX. ἀλεκτρυόνα. ἀλεκτρυόνα. m. — εἰς τὴν. *M. m.* ἐς. edit. 16
 — ἐθλοῦς. *M. m. b. c.* ἐθλοῦς. a. ἐθλοῦς. edit. ante *Gron.* *Infra* c. 32.
 εἴτε τοῦτο θλοῦς, εἴτε ἐκεῖνο. VII. 4. εἴτε ὑπτιοὺς αὐτοὺς ἐθλοῦς ἀτρεμείν,
 εἴτε ἐπὶ στόμα ὀκλάσαντας. VI. 49. προσέταξαν, εἴτε ἀφικοῦτο ἐς τὰ ἄλφιστα,
 εἴτε ἐς τὰς κριῶδες παραβάλοι. | εἴτε. *Vid.* II. 10. p. 32, 24. — εἰ δὲ μὴ. 18
sin liberaveris. — ὡς τοὺς. εἰς. b. ἡ τοὺς συννόμους. τὰς. m. c. — δεῖ 20
 δὲ ἄρα αὐτῶ. αὐτῶ ἄρα. *M. m.* *Quum* *Ael.* δὲ ἄρα conjungere soleat, (pan-
 cis locis exceptis, ubi ἦν interposuit) vulgarem verborum ordinem ser-
 vavi. *Vid.* p. 9, 2. τῶ δὲ ἄρα τοῦτο. paulo post c. 32. τιμῆ δὲ ἄρα αὐ-
 τὸν ἢ φύσις. — δεσμὰ ἀφανῆ. *Infra* c. 37. οἰονεὶ πέδη κατελιηπται, καὶ
 μάλα ἀφανεῖ. *Lucian.* D. D. XVII. περὶ τὴν εὐνήν ἀφανῆ δεσμὰ περιδεῖς.
 ubi *Hemsterh.* hunc locum non praeteriit. — Ὀμηρεῖα. *Od.* 2. 274. ss.
 Cf. inprimis locum ap. *Suid.* in Ἐφαλοταῖος δεσμός. T. II. p. 84. | τοιοῦ- 22
 τὸν ἔστιν. *M. m.* ἔστι. edit. — εἰς μέσον. ἐς. b. | μέδεις τὸ ἐντεῦθεν. 25
 ἀντεῦθεν. c. — ἄφρον ἀλάσθαι. Fortasse ex *Aeschyl.* *Prom.* 687. ἄφρον
 ἀλάσθαι γῆς ἐπ' ἰσχαταῖς ὄροις. *Infra* III. 42. p. 68, 21. — | σὺν τοῖς 25
 ὄρσι τοῖς οἰκέταις. al. οἰκείοις. *Gesn.* οἰκείοις superiore loco bene habet,
 hic minus. VIII. 20. ὁ πελαργὸς ὁ οἰκέτης. IX. 4. τῶν γε οἰκετῶν (μυῶν)

- Ἐρασιπότεροι οἱ θαλάττιοι. SCHNEIDER. Cf. Eund. ad *Nic. Alex.* v. 59. p. 99. 27 *Sophocl.* ap. *Plut.* T. II. p. 959. F. περιστερὰν ἐφέστιον οἰκίτην. | πεπεδημένος. πεπεδημένη. b.
- 29 CAP. XXXI. πυρῖγονοι. [sic m. b. c.] vulgo πυριγόνοι. animalia ex igne nata et ibi viventia. SCHNEIDER. Cf. *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 91. p. 140. Interpp. ad *Geopon.* XV. 1, 34. et *Creuzer Melet. Fasc.* 1. p. 80. no. 48. De salamandra cf. *Phil.* c. 17, 1. *Schol. Nicandri Alex.* 537 30 (550). | Ἐαφεί δὲ αὐτὸ. recepi ex m. b. et *Vatic.* nr. 997. ap. *Boisson.* in *Philostr. Her.* p. 365. αὐτῶ. editt. Cf. *Addit. ad Athen.* p. 224. ad *Achill. Tat.* p. 978. *Intra V.* 50. p. 120. 3. — καὶ χωρεῖ τῇ φλογὶ ὁμόςε. emendationem nostram in *Epist. ad Schn.* p. 9. confirmavit *Vatic.* ap. *Boisson.* l. c. ἐγχωρεῖ. editt. et *M. m.* Vid. supra p. 10, 18. ὁμόςε χωρεῖν. sic est II. 51. IV. 1. et 19. et 33. V. 19. et 30. et 54. In loco *Ael.* ap. *Suidam* in ὁμόςε. οἱ Ἀκαρνανεὺς συγγραφεῖς ὁμόςε ἔχουσι τοῖς ποιηταῖς. sunt qui χωροῦσι corrigant. Verba χωρεῖ usque ad ἔχουσι αὐτὸ καὶ 31 om. b. | καταγωνίσασθαι. *Aristot.* H. A. V. 17, 13. αὕτη γάρ, ὡς φασι, δὴ τοῦ πυρὸς βαδίζουσα κατασβέννυσι τὸ πῦρ. *Philes* l. c. v. 5. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὴν οὐ φοβεῖ τὸ παμφάγον. quae verba *Bochartus* frustra sollicitavit. 32 vit. | τὰ μαρτύρια. distinctionis notam cum *Schneidero* posui post hoc vocabulum, quod in editt. connectitur cum sequentibus. — καλινδέεται. καλιδέεται. m. *Herodot.* III. 52. ἐν τῆσι στοῆσι ἐκαλινδέετο. *Isocr.* c. *Soph.* c. 11. p. 295. χεῖρους ἐγένοντο τῶν περὶ τὰς ἔριδας καλινδουμένων. — χειρώνακτας. χειρόνακτας. m.
- 1 ἐναεμάζει τὸ πῦρ αὐτοῖς. hoc ordine *M. m. c.* αὐτοῖς τὸ πῦρ. *Gron.* 43 Abest αὐτοῖς h. l. ab ed. *Gesn.* fortasse rectius, ut mihi nunc quidem videtur. καὶ συνεργὸν αὐτοῖς τῇ τέχνῃ. in his *Gron.* omisit αὐτοῖς, deceptus collatione cod. *Medic.* negligenter instituta. Est enim, ut dedimus, in *M. m.* Neque datus pronominis offensionem esse potest post observationes *VV. DD.* quos laudavi ad *Achill. Tat.* p. 811. | αἱ φύσαι. αἱ φύσαι. editt. — ἀντιπράττον σφισιν. *M. m. a. b. c.* ἀντιπράττειν σφισιν. editt. Pravam tonosin librorum ἀντιπράττον, monente *Lorenzio*, vendavi. σφισιν.
- 7 c. | καὶ τιμωρησάμενοι. deest verbum ἀποκτείνουσι, vel simile; quae enim sequuntur, structuram alienam habent. SCHNEIDER. Nihil deest, neque debebat haerere *Schn.* in nominativis absolutis, qui plurimis in locis sic habentur, sequente dativo pronominis. Vid. III. 6. p. 54, 13. V. 34. p. 112, 32. XII. 19. p. 274, 8. Praecipit *Plato Theaet.* p. 173. B. σκουδαὶ δὲ ἑταιριῶν ἐπ' ἀρχὰς καὶ σύνοδοι καὶ δεῖπνα — οὐδὲ ὄναρ πρᾶττειν προσίσταται αὐτοῖς. ubi vid. *Heind.* T. II. p. 389. s. Similior nostro locus *Philostr.* Vit. *Apoll.* II. 31. p. 83. καταλειφθεὶς γὰρ κομιδῇ νέος, ἐπίτροποι μὲν αὐτῶ ἐγένοντο δύο. Ib. III. 54. οἱ δὲ Ὀρέται, χαλκαὶ μὲν αὐτοῖς αἱ πέτραι. Vid. *Davisius* ad *Max. Tyr.* XXIV. p. 457. Verba τιμωρησάμενοι necandi et tollendi significatio manifesto inest; quare nec ob hanc causam verbo ἀποκτείνουσι indigemus. — αὐτοῖς ἐξάπτεται. αὐτοῖς. 8 m. ἐξάπτουσι. a. | τῇ συνηθείᾳ τρεφόμενον. modo ut ante erat solitus alatur. Versio latina. Qui sensus quomodo ex graecis possit extundi, equidem non intelligit, et verba vitiosa aut lacunosa esse censeo. De salamandra cf. *Aristot.* H. A. V. 17, 13. *Plin.* X. 67. *Nicandr. Alex.* 535 (551). *Georg. Pisid.* v. 1027. SCHNEIDER. Vd. Eund. ad locum *Ni-*

candri p. 260. Adde Ther. 818. ss. *Eustath. Antioch.* Hex. p. 43. ibique *Allat.* p. 193. s. Caeterum verba hujus loci si quae alia sanissima sunt. Sensus: ignis non extinguitur, modo materia, ut fieri solet (κατὰ συνήθειαν), aggregata nutriatur.

CAP. XXXII. κύκνος δὲ. *M. b. c.* δὲ abest ab edit. ὄνπερ οὖν. *m.* 10 *b. c.* ὄνπερ οὖν. edit. — Ἀπόλλων ἔδωσαν. *M. m.* (ubi ἔδωσαν). *c.* Ἀπόλλωνος ἔφησαν. edit. Ἀπόλλων ἔφησαν. *b.* ἔδωσαν alter Gesn. Apollinis θεράποντες cynci ap. *Platon.* Phaedo. p. 85. B. deique currui jungit eos *Himer.* Or. XIV. 10. p. 624. ἱεροῦς Ἀπόλλωνος. *Eutecn.* Ixeut. II. 19. *Nicetas* in Epist. edita a *Boissonadio* in Not. p. 9. ubi correxerim: καὶ Ἀπόλλωνά γε φιλοφρονεῖται κύκνος μετὰ χορῶν τῶν Μουσῶν, καὶ ὄρνις τὸν Μουσαγέτην ἑλεγει θεόν. | ἀφαιμένοι. ἀφέμενοι. *b.* — ὑπὸ τῶν ἄνω τοῦ 11 χρόνου. Vid. supra p. 38, 9. Adde VII. 45. IX. 58. X. 50. — De cantu cygni vid. V. 34. Controversiam de hoc cantu composuit Gallus *Mauduit* in Annot. ad *Plin.* X. 32. Tom. VII. p. 381. qui duplex cygnorum genus esse docuit, quorum alterum, ferum, cantu gaudeat, et hunc cantum, quem se saepissime audivisse testatur, tam discrete descripsit, totque alios ejusdem rei testes produxit, ut de re ipsa amplius dubitare, nefas fuerit. | τιμῆ δὲ ἄρα. *M. m. b.* δὲ om. edit. | εἶγε τούτους. τού- 14 15 τοις. *b.* | ἐκεῖνοι δὲ, ἄλλοι δέ. lego θρηνοῦσιν ἄλλοι, ἐκεῖνοι δέ. Gesn. 16 Haec verborum transpositio mihi, ut *Schneidero*, videtur necessaria. *Gillius* orationem contraxit, ita tamen, ut appareat, eum cum *Gesnero* consentire. Vertit enim: *idque jure, siquidem hos (bonos et probos) laudant et lugent alii homines.* | εἶτε τοῦτο ἔδωκε. sic *M. c. Vind.* 7. 17 ἔδωκε. edit. et *m.* ubi posterior syllaba est in corr. ἔδωκε. *a.* Cf. *Lodbeck.* Phryn. p. 7. Sensus: cynci ante obitum canentes illam sive laudem, sive complorationem ipsi sibi tribuunt. — ἐαντοῖς. om. alter *Vind.* et *b.*

CAP. XXXIII. κροκέδειλος. μὲν addit *b. c.* καὶ ὁ ἐκγλυφεῖς. *M.* (ex 18 corr.) *m. c. a.* Gesn. ἐκλυφεῖς. *a.* γλυφεῖς. *b.* ἐκλεφεῖς ante Gron. ἐκγλύφειν habetur II. 38. p. 44, 26. II. 43. p. 47, 32. in *Geopon.* XIV. 7. 28 et 29. Etym. *M.* p. 66, 33. et 311, 52. ἐκλέπειν legitur IV. 37. p. 87, 14. Sic *Herodot.* II. 68. τίκεται μὲν γὰρ ψᾶ ἐν γῆ καὶ ἐκλέπει. ubi vid. *Baehrium* p. 638. *Plutarch.* T. II. p. 381. C. de struthiocamelo: ἐξήκοντα δὲ (ψᾶ) τίκετουσιν, καὶ τοσαύταις ἡμέραις ἐκλέκουσιν. Hoc verbum ubique apud *Aelianum* restituendum esse censet *Barkerus* in Annot. ad Etym. *M.* p. 1095. pro ἐκγλύφειν, quod *excludendi* significatione non legi ait, nisi in recentioribus et apud Grammaticos. Ob hanc causam, ut videtur, *Coraëis* in *Plut.* Vit. Tib. Gracchi c. 17. Tom. V. p. 455. in verbis ἐντεκόντες ψᾶ καὶ ταῦτα ἐξεγλύψαντο, corrigendum suspicatur ἐξελέψαντο. Ipse exhibui, quod praestantissimi libri commendabant. | ὅπως 19 καὶ ἐπικινεῖ. super inferiori movet. *SCHNEIDER.* Malim copula transposita καὶ ὅπως ἐπ. Respicitur haec verba locum *Herodoti* II. 68. γλέσσαν μῶνον θηρίων οὐκ ἔρωσε, οὐδὲ τὴν κάτω κινεῖ γνάθον· ἀλλὰ καὶ τοῦτο μῶνον θηρίον τὴν ἄνω γνάθον προσάγει τῇ κάτω. Ad rem conf. *Tiedemannii* Hist. nat. Amphib. I. p. 36. | τοῦ ζῴου. om. *b.* | ὅσαις ἂν καὶ 21 22 [δὲ Gron.] ἡμέραις ἐπωάζουσιν ὄρνεις, εἶτα ὅταν γλύψη [ἐκγλύψη Gron.] τὰ νεόττια. Scripturam vitiosam agnoverunt interpretes et varie emendare tentarunt. *Gesnerus* ὄρνεις in ψοῖς mutari voluit. In *Med.* est ἐπωάζουσα

- ὄρνις,*) unde *Gronovius* coniecit: ὄσαις ἂν καὶ ἡμέραις ἐπαράξῃ ὡς ὄρνις, ἔστ' ἂν ἐκγλύψῃ τὰ νεόττια. Aliter *Pauw* ad *Horap.* II. 50. p. 366. Equidem *Gronovianam* emendationem excepto ἔστ' ἂν posui, et sequens ὅταν seclausi. *Crocodilum* sexaginta ova edere, iisque totidem diebus incubare, tradit *Aelianus* infra X. 21. *SCHNEIDER.* ὅταν om. *b.* ἐκγλύψῃ. *M. m. a.* *Gen.* ἐκλέψῃ. editt. quod, ut supra ἐκλεψέας fortasse verius est. Vera *Gronovii* correctio ὡς ὄρνις, tamquam gallina. De gallinis enim usurpatur ἐτακαθῆσθαι et ἐπαράζειν. De ape *Aristotel.* H. A. V. 19, 6. τὸν δὲ γόνον ὅταν ἀφῆ, ἐπαράζει ὡς περ ὄρνις. Ad rem facit imprimis 24 X. 21. τίκει ᾧ ἐξήκοντα, καὶ τοσαύταις ἡμέραις θάλλει αὐτά. | ὁ κροκόδειλος. om. *c.* articulium solum om. *b.* ἡ κροκ. *a.* — | ὅπως ἂν ἀποθάνῃ. ita vulgati libri. Equidem ὁπόταν scripsi. Fabulam de scorpione habet *Archelaus* ap. *Antig. Car.* c. 23. E nostro *Philes* c. 65. *SCHNEIDER.* ὅπως ἂν ἀποθάνοι. *M. b. Vind.* 7. Scribendum videtur ὅταν ἀποθάνῃ. vix enim dubito, ὅταν, quod vulgo legitur post εἶτα, a Paris. *b.* autem omititur, ad hunc locum pertinere, a correctore in margine positum. Jam vero totum hunc locum sic concinnaverim: ὅτι τίκει μὲν τοσαῦτα ᾧ ὄσαις ἂν καὶ ἡμέραις ἐπαράξῃ — ἐπαράζει δ' ὡς ὄρνις — ἔστ' ἂν ἐκγλύψῃ (vel ἐκλέψῃ) τὰ νεόττια. Ἦδη δὲ ἔγωγε ἤκουσα, ὁ κροκόδειλος ὅταν ἀποθάνῃ, σκορπίον ἐξ αὐτοῦ τίκεσθαι. | κέντρον δὲ ἄρα οὐραῖον αὐτὸν ἔχειν. κέντρον. *m.* ἄρα inter οὐραῖον et αὐτὸν inserit *a.* *Pauw* ad *Horap.* p. 367. καὶ, ut significetur, scorpionem illum ex crocodilo natum, haud aliter ac vulgarem, aculeum habere in extrema cauda. De *Archelai* elegis vid. *Animadv.* ad *Anth. Gr.* II. 1. p. 180.
- 27 CAP. XXXIV. εἰ σαφή ταῦτα. ὡς σαφή solus *Vind.* 7. habet. Locus *Aristot.* est in H. A. IX. 14, 2. Cf. infra XVII. 21. *SCHNEIDER.* ὡς σαφή. *b.* Nostrum caput contractam expressit *Philes* c. 27. Fabulae originem explicare conatus est *Heeren* in *Ideis* T. II. p. 734. ed. pr. | κινάμωνον. κινάμωνον. *b. c.* quae scriptura ap. multos reperitur. Vid. *Lexic. Voc. peregr.* in *App. Thes. Gr. Valpy.* p. CCCCXVIII. κινάμωνος scriptum ap. 1 *Plus.* Vit. Anton. c. 74. *Heliodor.* X. 16. p. 425. | κομίζεν ἐκεῖθεν. 44 nisi plura verba exciderunt, alterum vocabulum est vitiosum. *Pauw* ad *Phil.* p. 84. ἐκαθεν maluit; ποδέν substituit *F. Jacobs* *Epist.* p. 9. Mihi altera ejus conjectura οἰκόθεν probabilior videbatur. *SCHNEIDER.* Lenior certe mutatio in hoc altero: domῶ affert, ubiubi sit ejus domus. Habet tamen etiam ποδέν quo se commendat. *Aristot.* l. c. φασί — τὸ καλούμενον κινάμωνον φέρειν ποδέν τούτο τὸ ὄρνειον, καὶ τὴν νεοττιὰν ἐξ αὐτοῦ ποιεῖσθαι. Supra l. 55. τροφήν ἑαυτῷ ποδέν ἀποσυλήσαντος. XV. 14. ἀλλὰ καὶ ποδέν ἐπαδημήσαντος. Avem illam cinamomum ἐκ τῶν τῆς γῆς τερμάτων afferre dicit *Ael.* XVII. 21. *Herodot.* autem 3, 111. ὄκου μὲν γὰρ γίνεται, καὶ ἤτις μιν ἡ γῆ τ' τρέφουσά ἐστι, οὐκ ἔχουσι εἰπεῖν. *Dionys.* *Perieg.* 944. ὄρνιδες δ' ἐτέρωθεν ἀουκήτων ἀπὸ νήσων Ἑλλάδων φύλλα φέροντες ἀηρασιῶν κινάμωνων. Alia vid. ap. *Beckm.* ad *Antig.* p. 83. s.
- 4 CAP. XXXV. οὐκ ἔχουσιν — λέγουσι μαθεῖν. ἔχουσιν, quod abest ab editt. legitur in *M. m.* Unde apparet, locum esse mutilum et vitiosum.

*) *Gronovio* quidem teste: in nostra enim collatione nihil hujusmodi notatum. Sic tamen habet *Paris. c.* qui saepe cum *Mediceo* facit.

Aut enim verba λέγουσι μαθεῖν ab aliena manu sunt invecta; aut plura exciderunt. Bene certe haberent omnia, verbis sic scriptis: οὐκ ἔχουσιν ἔτι τινας ἐπινοίας ἀνθρωπίνης, ἀλλ' ἐκ ζῶον λέγουσι μαθεῖν· διδάσκαλον δὲ σφισι τοῦ ἰάματος τοῦδε τὴν ἴβιν ἔδουσιν. — ἐπινοίας ἀνθρωπίνης. inverso ordine r. | ἴβιν. Scr. ἴβιν. et hoc loco et ubique. ἔδουσιν. *M. m.* ἔδουσιν. 6 editt. λέγουσι μαθεῖν. λέγ. γενέσθαι. r. reliquis omissis. Rem ipsam narrat *Plut.* T. II. p. 381. C. *Plin.* VIII. 27. s. 41. *Cicero* de N. D. II. 50. ἐξεπαίδευσε. ἐξεπαίδευσαι (sic) *m.* | ἰδόντας. εἰδόντας. *M. m.* ἰδόντας. *b. c.* 7 ἄλλος om. a. σελήνης. de ibide Lunae sacra vid. infra c. 38. | οἶδεν. 8 *M. m.* οἶδε. editt. | προτίθησι. προτίθησι. *m.* 9

CAP. XXXVI. πικρώτατον. *m.* — κίνδυνον φέρον. φέρον. 11 *Vind.* 7. κίνδυνοφόρον malebat *Triller.* — θαλάσσης. *M. m. b. c.* θαλάττης. editt. | τετράλος. idem narrat *Oppi.* Hal. II. 490. ss. et prius *Nicandr.* 13 Th. 831. ss. ibique Schol. Cf. *Jul. Afric.* Cest. c. 32. p. 301. quem comparat *Niclas.* ad Antig. Car. c. 22. p. 33. Caeterum de trygone dixit *Aeli.* I. 56. II. 50. — ἀναδέον. *Il.* σ. 437. ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἴσος. *Theocrit.* Id. XVIII. 29. ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα — κυπάρισσος. τέτληε καὶ ἀνέδραμε junxit *Themist.* p. 179. C. — ἐμπήξαις. ἐμπήξας. *m. a.* | οὔτε εἰς ἀναβολάς. vid. ad I. 17. p. 9, 26. 14

CAP. XXXVII. τὴν ἄλλως. *m.* τὴν ἄλλως. *b. c.* πρόεισι πέπλασται ζῆν 17 ἔχει. locum vitiosum tentabat *Gesn.* scribens: πρόεισι καὶ ἀλάται. *Pauw* ad Phil. p. 220. ἐπακλείσται ζῆν. V. D. in Act. Erud. 1780. p. 595. μῦθος καὶ γαλῆς εἰς ὄσον — πέπλασται καὶ. (?) *Bernard.* ad Synes. p. 50. verbum πέπλασται tamquam marginalem interpretationem debebat. Probabiliorē conjectura *F. Jacobs* post ὕλης retractum collocabat. πέπλαται ἔχειν. *Vind.* 7. SCHNEIDER. *Stephani Bernardi* conjecturae *) favet, quod Paris. *b.* πέπλασται omittit. *Mire Gillius:* mus araneus sylvanum alumnus, quantum per loca arboribus consita pergit, vivere potest munere naturae. *Trillerus* in msc. verba πέπλασται ζῆν ἔχειν sic interpretatur: formatum est animal, ut utique vivere possit. Talibus adminiculis non erit opus, si nobiscum scripseris: ποίημα ὕλης πέπλασται, εἰς ὄσον μὲν τὴν ἄλλως πρόεισι, ζῆν ἔχει. *Ib.* ἐσπέισατο. ἐπέισατο. *m.* Simili translatione IV. 13. οἱ ταῦτα προμαθόντες ἐσπέισαντο (ἐπέισαντο. *m.*) πρὸς αὐτοὺς ἐκόντες ἀθηρίαν. *Euripid.* Orest. 1696. σπένδομαι δὲ συμφοραῖς. in gratiam redeo cum fortuna nostra, ut vertit *Schaefer.* | εἰάν γε μή. γε om. *M. m.* 18 a. b. c. — καταληφθῆ. καταληφθῆ. *M.* κατελειφθῆ. *m. b.* — ἀπόληται. ἀπόληται. a. | εἰάν δὲ. ἐπᾶν δὲ. *b.* — ἀρματοτορχίαν. ἀρματοτορχίαν. c. 19 ἀμωτοτορχίαν. a. — πῶδη — ἀφανεί. *Vid.* supra c. 30. p. 42, 20. — τέτληεν. *M. m.* τέτληε. editt. | ἡ ψάμμος. ψάμενος. sic *m.* — ἐπεπλάσθη. 22 recepi ex *M. m.* praecunte *Schneidero* in ed. pr. ἐπεπλάσθη. *b.* ἐπεπλάσθη. editt. *Philes* c. 64. ἀρβεις ἐξιάται χούς μόνος — ἐπ' αὐτῆς τῆς τομῆς πετασμένος. | De fabula vid. *Nic. Ther.* 815. *Plin.* VII. §. 83. XXIX. s. 27. *Pallas* Spicil. IX. p. 59. SCHNEIDER. De veneno muris aranei vid. *Schn.* ad *Columell.* de R. R. VI. 17, 1.

*) Verbum margini allitum existimabat *Bernardus* ab aliquo, „ut innumeret, figmentum esse, quod tradit *Aelianus.*“

- 25 CAP. XXXVIII. ἱερὰ τῆς σελήνης. ἱέρεια. *M.* ἱερεῖ αὐτῆς. *m.* ἱερσία τῆς. *a.* Cur Lunae sacra sit avis, docet *Plus.* T. II. p. 381. *D. Clem. Al.* Strom. V. p. 567. *B. Jo. Lydus* de Mens. P. III. p. 102. ed. *Röther.* cum quo consentit *Glyc.* Ann. I. p. 46. *A. Adde Gesn.* H. Av. p. 37. |
- 27 29 οὐποτε ἀποδημεῖ. ἀποδημοῖ *b.* — χωρῶν. χώρων. *a.* | οὐκ ἂν ἀποδημήσαι. correxi vitiosam editt. tonosia ἀποδημήσαι. — ἡ Ἴβις. ἦταις. *m.* Scr. Ἴβις. |
- 30 κατὰ τὸ καρτερόν. *M. m.* κατὰ om. *a. b.* et editt. ante *Gron.* Mox p. 45, 17. τοῖς ταύροις αὐτῶν ἐπιτίθεσθαι κατὰ τὸ καρτερόν. III. 39. ἐπιτίθεται δὲ ταῖς αἰετὶ κατὰ τὸ καρτερόν. V. 11. ἐπιτίθενται κατὰ τὸ καρτερόν αἱ μελιτται τῷ ἕπῳ. Herodotea dictio. III. 65. κατὰ τὸ καρτερόν ἀνασώσασθαι |
- 1 ἔξαγάγοι. ἐξάγοι *c.* — ἡ δὲ. *m. a.* ἦδε. editt. — ἀμύνεται. III. 40. de 45 lusciniis: ἀμύνεται τὸν ὄρνιθοθήραν ὑπὲρ τῆς δουλείας τῇ σωπῇ. Cf. VIII. 24. De ἀμύνεσθαι vi *puniendi* vid. *Wyttenb.* ad *Eunap.* p. 219. — εἰς 2 οὐδέν. Vid. supra I. 17. p. 37, 28. | ἀποκτείνει. ἀποκτείνει *c.* — τῷ προσηρημένῳ. *i. e.* τῷ ἐπιτιμένῳ αὐτῇ. non dubitavi recipere hoc ex *mon.* et *aug.* pro προσηρημένῳ. quod vertit *Gillius*, *raptoribus* reddens. προσηρημένῳ. *M.* Infra IV. 26. p. 81, 14. pro τῶν ἡρημένων *Med.* εἰρημένων.
- 4 Eadem permutatio est XVII. 16. p. 380, 20. | βαδίξει δὲ ἡσυχῇ. IX. 1. ἡσυχῇ καὶ βάδην καὶ ὄλον ἔρπων. III. 1. ἡσυχῇ καὶ κάτω βλέπων ἀπαλλάτ- 5 τεταί. — χορῶδες. vid. *Bergl.* ad *Alciph.* p. 277. | θάττον ἢ βάδην προϊούσαν. προϊούσα. *m.* locutionem illustravit *Abr. Lectt.* *Aristaen.* p. 257. et *Boisson.* ad *Arist.* p. 694. Adde *Plut.* T. II. p. 334. *A.* p. 726. *A.* 771. *D.* — θεάσαίτο τις. *M. m. c.* ἴθι τις. *a. b.* et editt. ante *Gros.* | καὶ τούτων αἱ μέλαιναί. de nigra ibide testatur *Herodot.* II. 76. De alba nescio unde *Aeli.* fabulam duxerit ex Aethiopia ingruentes serpentes arceute. De utraque, sine dubio genere diversa, multa disputarant gallici scriptores historiae naturae. ΣΗΝΣΙΔΕΚΑ. De duplici genere ibidem earumque patria vid. *Aristot.* H. A. IX. 19. 6. *Strabon.* XVII. p. 823. (631. ed. Lips.) Illam avem τὰ θανατηφόρα τῶν ἔρπειῶν interficere dicit *Plut.* T. II. p. 381. *D. Cicero* N. D. I. 36. ubi vid. *Creuzer.* *Mich. Glyc.* Ann. II. p. 149. *C. Mosen* narrat transiturum regionem serpentibus refertam ibides corribus inclusas secum gestasse: πολεμώτατον δὲ ἐστὶ τοῖς ὄφεισι τοῦτο τὸ ζῷον. Angues ab illa ave devorari negat qui historiam ejus accurate examinavit *Jul. Caes. Savigny* Hist. nat. et mythol. de l'Ibis. Paris. 1805. unde Excerpta vide in *Descript. Aegypti* Vol. XXIII. p. 431. ss. Adde *Comment. Cuvierii* de Ibide Veterum dans les Annales 6 du Muséum d'histoire naturelle. Tome IV. p. 116. ss. | πτερωτοὺς ὄφεις. ducta haec ex *Herodoto* II. 75. coll. III. 107. qui serpentum alas comparat cum alis vespertilionum; nec aliter *Strabo* XV. p. 703. (83. ed. Lips.).
- 7 Cf. *Philes* c. XVI. 12. *Bochart.* Hieroz. II. 3. 12. | παρελθεῖν οὐκ ἐπι- 9 τρέπουσι. καὶ ante οὐκ inserit *b.* | ἀφικνουμένους. ἀφικνουμένου. *b.* ἀφικο- 10 μένους. *c.* | ἐκώλυσε. ἐκώλυσε. *M. m.*
- 12 CAP. XXXIX. καὶ ὄνομα αὐτῷ. sic corrigebat *Schn.* in cur. sec. pro αὐτῶν, confirmavitque correctionem *M. b. c.* — χρυσαέτον. χρυσαέτον. 13 14 *m.* et *Apostol.* II. 6. p. 19. | τὸν αὐτὸν. τῶν αὐτῶν. *a.* | Ἄριστοτέλης. hic in H. A. IX. 22. 3. aquilarum maximam γνήσιον, *germanam*, nominat: χρώμα ξανθὸς — θηρεῖται δὲ νεβροὺς καὶ λαγῶς καὶ τὰ λοιπὰ ὄσων κρατεῖν οἶός τ' ἐστίν. De *asteria* error est *Aeliani*, aut scriptoris, quem

compilavit. SCHNEIDER. Semel tantum ἀστράων commemorat *Aristot.* IX. 24. 1. inter vultures; locus autem, ubi aquilam auream hoc nomine appellaverit, nunc non extat, ipso *Schneidero* monente ad Reliqu. *Friederici* II. p. 66. | νεβρούς. νευρούς. *m.* — καὶ λαγῶους. hanc vocabuli 15 formam recepit *Gron.* ex *Med.* (cum quo facit *Mon.*) Damnat eandem *Schn.* in cur. sec. λαγῶς. *b. c.* et editt. ante *Gron.* λαγῶς. *a.* Ex *Aeli. Philes* c. I. 12. Σηρᾶ δὲ — καὶ τὴν δορκάδα, καὶ τὸν λαγῶν, καὶ τὸ τῶν ταύρων γένος. Infra IX. 10. λαγῶς ἀρπάζει. XIII. 14. τῶν ὀρειῶν λαγῶν. λαγῶν. *b.* Contra VII. 8. pro λαγῶσι libri nostri λαγῶ offerunt. Formam atticistis damnatam admisit *Dio Chrys.* Or. IX. p. 141. 20. *Philostr.* Imagg. II. 17. p. 83, 21. Vid. *Lobeck.* ad *Phryg.* p. 187. Erunt tamen fortasse, qui ex ed. pr. λαγῶς revocatum velint. | χῆνας ἐξ αὐλῆς. 15 08. o. 161. αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων — ἐξ αὐλῆς. Vid. infra IX. 10. p. 199, 26. | καὶ λέγουσί γε εἰς τοὺς Κρήτας. καὶ εἰς ante *Gron.* qui 16 copulam cum *Med.* detraxit. Mihi totum hoc membrum de Creta suspectum est. SCHNEIDER. καὶ om. *M. m. c.* λέγουσί γε καὶ εἰς. *b.* εἰς τοὺς Κρήτας. apud *Cretenses.* XII. 5. p. 266, 7. καὶ τρέφονται μὲν εἰς τοὺς Σμινθίους (Fort. εἰς τὸ τοῦ Σμινθίου) μῦες τιθασοί. *Plato* *Gorg.* p. 526. B. ἐλλόγημος γέγονε καὶ εἰς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας. Vid. *Stallb.* ad *Sympos.* c. 7. p. 43. s. | καὶ τοῖς ταύροις. τοῖς om. *a. b.* Capitis initium *Epito-* 17 *matores r. Ap. Ambr.* sic contraxerunt: ὁ χρυσάετος, ὡς δ' ἄλλοι φασὶν ἀστερίας, οὐ μόνον νεβροῖς, ἀλλὰ καὶ ταύροις ἐπιτίθεται κατὰ τὸ καρπερόν. καρπερικόν. *Ambr.* | ὁ μὲν κεκυφῶς. γὰρ inserit *r. Apost. Exc. Ambr.* 18 non male. *Ap.* eosdem αἰετὸς. et post συνεχέσι omittunt τε. | φυγῆς 22 ἄρχεται. *M. m. alter Gesn. c.* ἄπτεται *a. b.* editt. ante *Gron.* Nata videtur lectio ex praecedente ἐξάπτεται. — καὶ ἕως μὲν ἔστιν εὐήλατα. ἔστιν om. *Apost. r. Aeli.* ap. *Suid.* in ἀπειδεῖν· εἶτε εἰεν ἀπειδεῖς οἱ τόποι καὶ τραχεῖς, εἶτε καὶ εὐφρεῖς δέξασθαι ὀπίστας καὶ εὐήλατοι. ap. *Xen. K. II.* I. 4, 16. τὰ ἐργάσιμα καὶ εὐήλατα ὀρροῦνται τοῖς λαοῖσι. | ὁ αἰετὸς. 23 αἰετὸς. *Apost. r.* αὐτὸς. *b.* ἐπιποτᾶται. ἐπιπολᾶται. *a.* | γεγενημένον. γενέ- 25 μνον. *Apost. r.* — ὑπερτίνας. ὑπερτίνας. *m.* | τὰ ἐν ποσὶ. ποσὶν. *M.* | 26 εἰς ὅσον ἐδέλει. *M. m. Apost. r.* ἐς. editt. | κοινωνίαν δὲ. *M. m.* τε. 28 30 editt. Quod nunc magis placet. Sic etiam *Gillius: ex suis laboribus gaudet, atque a communicando cum aliis se sustinet.* | πονηρόν ἄσθμα. 31 fabulam eandem de leone narrat *Aeli.* V. 39. a quo translata puto fuisse ad fortissimam avium. SCHNEIDER. Utramque fabulam junxit *Philes* c. I. 26. Occasionem ei fortasse dedit *Arist.* H. A. IX. 22. 4. scribens: ἀποτίθεται δὲ τὴν περιττεύουσαν τροφήν τοῖς νεοττοῖς· διὰ γὰρ τὸ μὴ εὐπορον εἶναι κατ' ἐκάστην ἡμέραν αὐτὴν πορίζεσθαι, ἐνίστε οὐκ ἔχουσι ἐξωθεν κομιζεν. | ἀποκισμένους. ἀποκισμένους. *m.* — διαφέρεσθαι. διαφείρεσθαι. *M. m. r.* 33 *Apost.* ὑπὲρ δῆρας. ὑπὸ. *m. r. Ap.* Vulgatam tuetur sensus et libri Paris. *b. c.* cum *Gillio: ne mutua ex loci propinquitate de praeda contendant.* Cf. *Aristot.* I. c. ἐπέχει ἐν ζεύγος αἰετῶν πολὺν τόπον· διόπερ οὐκ ἐξ πλη- 34 στον αὐτῶν ἄλλους αὐλισθῆναι. | πολλάκις. om. *r.*

46 CAP. XL. ὁ τοῦ Πυύβρου. historiam repetivit *Tzetza* Chil. IV. 134. 2 v. 297. Cf. infra VI. 29. SCHNEIDER. τοῦτόν τοι φασί. τοῦτον τοι φασί. *b. c.* τοῦτοῦ τοι. sic. *m.* | ἐναποθάνειν τῷ δεσπότῃ. non sic alii hoc verbo 3 utuntur. ἐναποθνήσκειν τῇ μάχῃ. est *pugnantem mori.* *Plut.* II. p. 987. D.

- τῇ βασιλείᾳ. *regem mori. Diodor. 19, 36. Phrynichus ap. Athen. II. p. 44. D. λάρους θρηνεῖν ἐν οἷς Λάμπρος ἐναπέθανοικεν. inter quos. Artius fuerit συναποθανεῖν τῷ δεσπότη. Xenoph. Oecon. IV. 19. de Cyro: ἐκείνη δὲ καὶ οἱ φίλοι ζῶντι τε συνεμάχοντο, καὶ ἀποθανόντι συναπέθανον. Verum de iis qui lento moerore conficiuntur dicendum ἐπαποθανεῖν. Plato Conv. p. 179. E. de Achille: ἐτόλμησεν — Πατρόκλω — οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι. Athen. XIII. p. 602. D. ᾧ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ ἐραστής Ἀριστόδημος. Infra VI. 25. ὁ γοῦν Ἡριγόνης κύων ἐπαπέθανε τῇ δεσποῦνῃ. Mich. Glyc. Ann. I. p. 51. A. καὶ φονευθεῖσι δεσπόταις κατ' ἐρημίαν πολλοὶ τῶν κυνῶν ἐπαποθανόντες μνημονεύονται. quae ducta ex S. Basilio Opp. I. p. 84. E. — τροφῆς ἀποστάντα. τρυφῆς. m. Infra VI. 61. τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις οἱ νέοι. | 5 ἐαυτὸν εἰς τὴν πυρὰν. hoc ordine M. m. c. εἰς τὴν πυρὰν ἐαυτὸν. editt. ἐαυτὸν om. b. — ἀλλὰ γυναικός. sic est ap. Plin. X. 5. s. 6. — τὸ θρέμμα. θρέμα. m. | ζῶων. recepi ex m. ζῶων. editt. — πρὸς τὰ νεόττια. M. m. r. Apost. b. c. a. περὶ τὰ. editt. ante Gron. Schm. mutationem in πρὸς nou necessariam judicans, eamque tot libris confirmari ignorans, 8 περὶ restituit. | ἀπελαθεῖν. ἐπελαθεῖν. m. al' Gesn. — καίει γὰρ. γὰρ om. r. Alios de aquilae. erga pullos habitu diversa tradentes, vide ap. Bochart. 10 Hieroz. T. II. p. 180. | πεφεισμένως. πεφειμένως. b. Vid. ad I. 9. p. 5, 24.*
- 11 CAP. XLI. θαλαττίων ζῶων. M. m. c. θαλασσιῶν. editt. In marg. m. 14 γρ. θαλάττιον ζῶον. — τρίγλη. τρίγλαι. m. | πέτρας. πτέρας. m. — λεπτάς. forte λέπρας. (sic) λεπράς Eustathio saxum est cui λεπάδες i. e. patellae innascuntur. Gess. λεπτάς τε καὶ ἀραιάς. Oppi. Hal. I. 128. ἄλλα δ' αὖ χθαμαλά (πέτραι) ψαμαθώδεις ἄγχι θαλάσσης λεπράδες, ἃς κίβρις τε, σῆναιά τε καὶ βασιλοκαί, Ἐν δὲ μύλοι, τρίγλης τε ροδόχροα φύλα νέμονται. Aut igitur Aeli. erravit, nomen λεπρώδης a petris ad pisces transferens, aut alium auctorem secutus. Caeterum λεπτάς mutandum videtur in λεπράς. τε accessit ex Med. mon. De tribus nullorum generibus dixi in Hist. litt. Pisc. p. 110. SCHNEIDER. Cf. Cuvier Hist. nat. des Poiss. T. III. p. 422. ss. Lycophr. 642. καὶ τοὶ μὲν ἀκτὰς ἐμβατήσσονται λεπράς Ἰβηροβόσκους. Hippoxax ap. Strab. XIV. p. 633. μεταξὺ 15 τρηχέης τε καὶ λεπρῆς ἀκτῆς. | φυκία. φύκια. m. — καὶ που καὶ ὑποκάθη- 17 ται. καὶ ὑποκάθηται που. a. b. — τρίγλη. τρύγλη. b. | τοῖς μεμασμένοις. Oppi. Hal. 3, 432. τρίγλης δ' οὐτὴν φημι χειριστήρησιν ἐδωδαῖς Τέρπεισθαι· πᾶσαν γὰρ ἄσιν ἀλός, ἣν κε κίχρησι, Φέρβεται, ἡμεῖροι δὲ δυσκαῖος ἔσοχα δαυτός, Σώμασι δ' ἐκπάγλως ἐπατέρπεται ἀνδρομοίσι Πυθόμενοις. Idem dicit Philes c. 100. Suid. T. III. p. 76. πεπιασμένοις· μεμασμένοις. Αἰλιανός· φάγοι δ' ἂν τρίγλη — τοῖς πεπιασμένοις καὶ καχόσμοις. ubi error Lexicographi, vitioso codice decepti, non lauit Kusterum.
- 19 CAP. XLII. ἱκανοί. M. m. b. c. ἱκανὸν editt. ante Gron. οὐδὲν τι μείων. IV. 42. οὐδὲν τι ἄκος. Herodot. V. 65. οὐδὲν τι πάντως ἂν ἐξεῖλον. 20 | ἡμερώτατοι. ἡμερότατοι. a. — ὀλιγώτεροι. VI. 51. ἔχεως ὀλιγώτερα τὸ 22 μέγεθος. | ὅτι καὶ ἐν τῇ Θράκῃ. καὶ accessit ex M. m. c. Rem narrat Aristot. H. A. IX. 24, 4. p. 447. Antig. Car. c. 34. Liber de Mir. Ausc. c. 128. p. 262. Plin. X. 8. s. 10. in Thracias parte super Amphipolin homines atque accipitres societate quadam aucupantur. Hi

ex silvis et arundinetis excitant aves; illi supervolantes deprimunt. Rursus captas aucupes dividunt cum iis. In his, praecunte *Scaligero* ad *Cirin* v. 527. falconariae artis rudimenta deprehendit *Beckmann* in *Hist. Invent.* II. p. 157. *) comparans *Ctesiam* in *Indic.* c. XI. ex quo sua hant *Aeli.* IV. 26. Cf. etiam *Eustath. Antioch.* Hex. p. 28. qui in describenda hac venatione magis cum *Plinio* quam cum *Aeliano* concinit. | ἐλεῖοις ἄγρας. *M. m. c. ad Gesn.* hoc recepit *Schn.* pro ἐλεῖαις. 23 *Suid.* Ἐλεῖος ὄρνις καὶ Ἐλεῖος ψῆθῆ. *Ap. Eund.* ἐλεῖα commemoratur. | τοὺς 25 ὄρνις. *M. m.* ὄρνεις. editt. *Soph.* *Oed. R.* 958. τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις. *Eurip.* *Hipp.* 1061. τοὺς δ' ὑπὲρ κάρα φοιτῶντας ὄρνις. *Aristoph.* *Av.* 1610. ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνις ἔχητε συμμαχοῦς. Vid. *Schaefer.* ad *Greg. Cor.* p. 476. | ἀποκρίνοισι. ἀποκρινοῦσι. a. — καὶ ἔχουσι αὐτοὺς πιστοὺς. *M. m. b. c.* 26 ἔχουσι καὶ αὐτ. a. et editt. ante *Gron.* Idem de delphinis narratur supra II. 8. de lupis VI. 65. de *Seleucide* ave *Eusebn.* *Ixeut.* I. 19. Ad hanc cum hominibus societatem avium rapacium verba *Homeri* *Od.* χ. 302. ss. refert *Schneider.* ad *Aristot.* *H. A.* Tom. IV. p. 167. | πρὸς αἰετὸν. 29 *M. m. a.* αἰετὸν. editt. — καὶ γυπὶ. γυπιὸν. b. αἰγυπιὸν voluit. Cf. infra p. 48, 30. Caeterum de diversa ejusdem verbi rectione vide exempla allata in *Not.* ad *Anth. Pal.* p. 467. | καρδίαν. cor avium ab accipitre 30 non attingi, narrat etiam *Aristot.* *H. A.* IX. 12, 2. *Plinius* et alii. Cf. *Gesner.* *Hist.* Av. p. 7. de mortuis testatur *Plut.* *T. II.* p. 371. E. λέγεται δὲ καὶ νεκρῶν σώμασι (vulgo ὄμμασιν) γῆν ὑπερπετόμενος ἐπιβάλλειν, *Porph.* de *Abstin.* IV. 9. p. 326. dicit *Ἰέρακα* Soli sacratum ἐπὶ νεκρῶ κειμένων κωκύνοντα γῆν τ' ἐπαμώμενον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν οἷς τὸ ἡλιακὸν κατοικεῖν πεπιστεύεασι φῶς. *SCHNEIDER.* In loco *Plutarchi* lectionem ὄμμασι *Porphyrrii* verbis defendi, existimat *Sam. Squire* de *Is.* et *Osir.* p. 128. — τηλεστικῶν. τηλεστικῶν. a. | Ἰέραξ ἰδῶν. inverso ordine. 32 a. ἐπιβάλλει γῆς. *Eustath. Antioch.* p. 45. ἔστι δὲ τοῦτο συμπαδὲς πρὸς τὸν ἄνθρωπον· ἐὰν γὰρ θεάσῃται αὐτὸν νεκρὸν καὶ ἄταφον, κατοδύρεται, καὶ γῆν ἐπιβήσκει αὐτῶ. *Tzetz.* *Chil.* IV. 157.

47 αὐτῶ οὐ κελεύει Σόλων. hoc ordine *M. m. b. c.* οὐ κελεύει αὐτῶ ὁ Σόλων. editt. κελεύει. m. Articulum om. *M. m. a. c.* *Aelian.* *V. H.* V. 14. νόμος καὶ οὗτος ἀττικὸς· δεῖ ἂν ἀτάφῳ περιτύχῃ σώματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῶ γῆν. ubi vid. *Kuhn.* *Periz.* et *T. H.* ad *Xen. Eph.* p. 202. s. ed. *Loc.* | ἐπαίδευσε δρᾶν. *M. m. c.* ἐκέλευσε editt. ante 2 *Gron.* et sic a. b. Verbum om. in *Vind.* 7. | εἰ δὲ σώματος ἄψεται, μένει [sic vulgo]. haec mutilata sensu carent. Igitur *Gesn.* verba quatuor priora delenda censuit, et deinde scribendum μένει δὲ. *Fr. Jacobs* in *App. Adv. Pors.* p. 311. conjecit: οὐδὲ σώματος ἄψεται. Μένει δὲ — *Mihi* placet *Trilleri* emendatio, qui verba haec post superiora ἐπιβάλλει γῆς τῷ ἀτάφῳ, colloeat, atque ita corrigit, μή τις τοῦ σώματος ἄψεται. *SCHNEIDER.* Ad correctionem suam stabilendam *Trillerus* in *not. ms.* comparat XII. 6. ὑπερμαχοῦντες, μή ποτε ἄλλο κῆτος ἐπαδράμη, καὶ τὸν νεκρὸν ἀρπάσαν εἶτα καταδαίσηται. Violenta hac mutatione verborumque transpositione non opus erat, particularis εἰ δὲ in οὐ δὲ mutatis: tum vero quae praecedunt pro parenthesis accipienda. Hanc correctionem quam vi-

*) Idem censet *Cuvier* ad *Plin.* *T. VII.* p. 374.

- derem *Allatio* quoque in mentem venisse ad *Eustath. Ant.* p. 203. in 2 ordinem recipere ausus sum. | μένει ἄγευστος. μένει δὲ videtur corrigendum cum *Gesnero*, et *Allatio*. — καὶ ποτοῦ. καὶ om. *b. a.* Accipitrem 3 aquam negat bibere *Horapoll.* c. 7. p. 12. | ἐποχετεύη εἰς. *b. a.* ἐπεχετεύη. *m.* Solus *Schn.* in ed. pr. correxit soloecismum ἐποχετεύει 4 editt. — εἰς om. *c. Vind.* 7. | πεπίστευκε. πεπίστευκα. *a. b.* Verba 6 ὑφαιρούμενος usque ad ὕδωρ om. *b.* | ὡς φιλοτησίας τινός. τινός om. *M.* Infra VI. 51. in fabula de asino, ἐκείνον στρεβλούμενον (τῇ δέψῃ) μισθόν οἱ τῆς φιλοτησίας δοῦναι. *Aeli.* ap. *Suid.* δοκεῖ τῷ δῆμῳ διαμετρεῖν φιλοτησίαν τήνδε. Poculum cicutae Socrati oblatum τὴν ἐξ Ἀθηναίων φιλοτησίαν appellat V. H. I. 16. et iterum de Phocione XII. 49.
- 8 CAP. XLIII. κεγχρηῖς. κεγχρήϊς. *m.* diversa est κεγχρίς. XIII. 25. Cf. infra ad XII. 4. — καὶ ποτοῦ δέσται οὐδέν. ab attico usu, δέσται requirente, recessit *Ael.* cum aliis recentiorum. Vid. *Lobeck.* Phryg. 9 p. 220. 222. Similiter ἐξέχεε est II. 50. | ὀρείτης. ὀρείης. *Rehd. Suid.* v. ἐπαρυγίς· ὅσα τῶν περωτῶν τὴν ἐπιρυγίδα γεγάμφωκεν ὑπὸ τὴν γένυν, οἷά ἐστιν ἀετός, ἰέραξ καὶ κεγχρηῖς, ἄλλα τε μὴ πίνοντα. Eadem fere habet in κεγχρήνης et in γαμφώνυχος. Potus rarus communis est rapacium generi universo. Cf. *Aristot.* H. A. VIII. 3. Genus ὀρείτης alibi nominatum non reperio. *Schneider.* ἄλλο. ἄλλος. *a. b.* | καὶ ἕκαστος. In hoc vocabulo merito haesit *F. Jacobs.* An fuit ἕκαστος? *Schneider.* Sic ap. *Pausan.* IX. 4. 3. pro ἕκαστος cod. Mosq. ἕκαστος habet. In proximis ad ἔπειτα ex φιλόδηλος assumendum ταῖς θηλείαις. Vid. ad I. 11 p. 23, 2. | παραλαβοῦσα. περιλαβοῦσα. *a.* παραλαβοῦσα. *r.* — ὁ δὲ ὑπεραλγεί. ἦδε. *m.* In marg. γρ. ὁ δὲ. sic *a. r.* — ὑπαλγεί. *m.* etiam in *Med.* sed ὑπεραλγεί adscriptum alia manu. *Achill. Tat.* VIII. 1. ὑπεραλγήσας τὴν ψυχὴν. *Lucian.* Asin. c. 38. ἐγὼ δὲ ὑπεραλγήσας — ἀναβοῆσαι ἦδέ- 13 λησα. | ἐρωτικῶς εὐ μάλα. ἐρωτικῶ. *m.* ἐρωτικός. *a.* εὐ μάλα ἐρωτικῶς. *r.* Ordinem receptum *Ael.* tuetur XII. 21. πεφεισμένως εὐ μάλα. XIII. 21. 14 καὶ ἀντίτυποι εὐ μάλα. | ἴασον. *m.* ἰᾶσον. *a.* — Ἰριδακίην. Ἰρακίην. *b.* 15 | πικρὸν ὄντα καὶ δριμύν. *M. m. c. Vind.* 7. δριμύν om. *a. b.* et editt. ante *Gron. Eusebn.* Ixent. I. 4. γάλα δὲ ἐστὶ Ἰριδακίης ἀγρίας, ἣν ἀποτέμνει τοῖς ἰέραξιν ἕως ὑπὲρ ἰάσεως. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 50. A. καὶ πτηνός ἰέραξ τὸν ὀπὸν τῶν πικροφύλλων Ἰριδακίων ὀπτικῶν ἀχλύος ἐπίσταται φάρμακον. — ὑπὲρ τῶν ὀφθαλμῶν αἰωροῦσι. αἰωρῶσι. *r.* quod favet conjecturae nostrae, *Schneidero* probatae, αλωνῶσι. De hoc verbo, haud raro depravato, scripsi ad *Achill. Tat.* p. 509. Apud *Isidor. Pelus.* Epist. V. 165. p. 603. D. τὸ δυσίατον Ζωσίμου νόσθημα μὴ μόνον κατὰ νοῶν, ἀλλὰ καὶ κατακαλῶν. duo Codd. κατακαιοῶν. Ap. *Eurip.* Troad. 1087. pro δάκρυσι κατὰ ὄρα στένει. ubi vet. editt. κατὰ ὄρα, doctissimus *Boissonade* corrigat κατακαιοῶν, observans (Tom. III. p. 344. ed. Parisinae) ap. *Hippocratem* αλορᾶ et αλονᾶ permutata esse. *Etym. M.* p. 37, 28. αλονᾶν. καταντλεῖν. καταχέειν. Non minus probabiliter scripseris αλωνεῦσι. Saepe enim libri fluctuant inter αλονᾶν et αλωνεῖν. Infra XI. 31. μὴ κατακαιοῶν τὸν ὀφθαλμόν. libri quidam κατακαιοεῖν. XIII. 7. κατακαιοῦσι μὲν αὐτὰ ὕδατι χλιαρῶ. *Athen.* II. p. 41. B. τὸν Εὐρύπυλον τρωθέντα ἐκ τοῦτου (χλιαροῦ) κατακαιοῶ. ul. κατακαιοεῖ. ut paulo post: τὰς ὀδύνας τῷ Σερμῶ ἐπαιονᾶ. ul. ἐπαιονεῖ. Vid. *Steph. Bernard.* ad *Theoph. Noni*

Epit. p. 102. | ὕγιαν. ὕγιαν. r. — τοὺς Ιατρικούς. *M. m. c. r.* Ιατροὺς 17
 editt. vocabulum rarioris usus ob librorum auctoritatem praetuli. *Plato*
Protag. p. 313. E. ἐὰν μὴ τις τύχη περὶ τὴν ψυχὴν Ιατρικός ὢν. | καὶ 18
 τοῦδε τῷ φαρμάκῳ. καὶ addidi ex *M. m. r.* | ἡ ἱασις. *Trillerus* mallet 19
 χρίσις. collyrium hieracium habet *Plin.* XXXIV. 11. sed diversum; col-
 lyrium hieracis *Celsus* VI. 28. *Plin.* XX. 7. *Dioscor.* II. 166. Cf. *Theoph.*
 H. Pl. VII. 6. SCHNEIDER. | ἀκούοντες ὀρνίθων. inverso ordine r. ἀλλὰ 20
 ὁμολογοῦσιν. *M. c.* ἀλλ' ὁμολογοῦσι. editt. — θεοσύλην. *Schn.* in cur. sec.
 ad hanc historiam suspicatur spectare fragmentum *Aeliani* ap. *Suid.* in
 ἡμβλω et ἐξήμβλωσεν. quae conjectura mihi parum videtur firma. | π-23
 στεύονται. πιστεύονται. m. — ἀνακρίδέντες πρὸς τὰς τῶν αλειτῶν φυλάς.
M. m. a. ἀέτω. editt. *Qui censentur in genere aequilarum*, vertit
Gesnerus cum *Gillio* in *Hist.* Av. p. 40. probante *Schneidero* ad *Oppian.*
 p. 432. Ap. *Eutecnius* Ixeut. II. 15. aquila narratur concipere ex accipi-
 tre; unde quae nascuntur aves possunt ἀνακρίνεσθαι εἰς τὰς τῶν αλειτῶν
 φυλάς. In qua significatione usitatum est ἐγκρίνεσθαι, et ἐξετάζεσθαι.
 Hoc sic fere usurpavit *Aelianus* in Epilogo. | ὄσαιπερ οὖν. ὄσαι ὑπερ-26
 οὖν. a. | οἱ δὲ ἐκόντες. versio praeteritū vocabulum vitiosum. SCHNEIDER. 28
 Quod olim conjeci in Epist. ad *Schn.* nunc non probo. τῆς ἐν Λιβύῃ.
Med. b. c. τῆς ἐν τῇ Λ. m. τοῖς. a. et editt. ante *Gron.* Hac lectione
 revocata, minima mutatione correxerim: οἱ δὲ ἦκοντες ἐορτὴν ὑπὲρ τῆς
 ἐπιδημίας τοῖς ἐν τῇ Λιβύῃ παρέχουσι. *accipitres illi ex Aegypto tamquam*
exploratores missi Libyae incolis adventu suo (ἦκοντες) *gaudium afferunt.*
 Frequens usus vocis ἐορτὴ de festivitate et laetitia. Vid. *Perizon.* ad *Aeli.*
 V. H. III. 1. *Wernsdorf.* ad *Himer.* p. 31. Ut h. l. ἐορτὴν παρέχουσι,
 sic *Dio Chrys.* Or. III. p. 127. Ἐνα θελαν καὶ θαυμαστήν παράσχη τοῖς ἀν-
 δρώποις εὐφροσύνην τε καὶ ἐορτὴν. ubi *R.* translatum illius vocabuli usum
 non debebat habere pro Latinismo. — παρέχουσιν. *M. m.* | οἱ πρώτοι. 30)

om. b. — ἐπιτηδειστέρας. ἐπιτηδεισάτας. b. | ἐγγλύφουσι. ἐγλύφουσι. m. 32
 48 τοὺς νεοττοὺς. νεότους. m. — παγέντας. Vid. supra II. 11. p. 33, 22. — 2
 ἐκπετησίμους. *Infra* III. 25. p. 63, 2. *Aristoph.* Av. 1355. ἐπὶν ὁ πατήρ
 ὁ πελαργὸς ἐκπετησίμους πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδεῖς τρέφων. De
 puellis *Idem* ap. *Polluc.* II. 18. πρὸς ἀνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμα σχεδόν. — ἐς
 τὴν Αἴγ. *M. m.* εἰς. editt. — ἐς τὰ οὐκεία πατρώα. *M. m.* ἐς οὐκεία.
 a. c. et editt. ante *Gron.* De οὐκεία vid. supra II. 25. p. 41, 6.

CAP XLIV. αἱ λουλίδες. *Oppian.* Hal. II. 434. e communi fonte 6
 fere eadem narrat, praeter ista, καὶ ὅτου ἀν ἀπογεύσωνται, ἄβρωτων ἀπ.
 αὐτόν. comparatur piscis cum labro iulide *Liun.* SCHNEIDER. Cf. *Eund.*
 in *Hist. litt. Pisc.* p. 80. ἰχθῦς. ἰχθῦς m. a. — τὸ στόμα. *M. m. b. c.*
 articalum om. a. et editt. ante *Gron.* — ἔμπλεον. καὶ ἔμπλεον. a. b. ἔμ-
 πλεων. m. ex corr. ἔμπλεον. *M.* si fides *Gronovio*; apud quem in *Ed.*
Londiu. textus habet ἔμπλεων. annotationes ἔμπλεον. Hoc receptum in
 ed. *Heilbr.* et *Schn.* neque aliud quid nostra illius libri collatio signifi-
 cat. — ἀπογεύσωνται. ἀπογεύονται. *M. m. c.* Praesens mihi videtur alie-
 num, sequente ἀπέφηναν in apodosi. Et nihil profecto frequentius quam
 omissio litterae σ post εὔ. | οἱ ἀλιεῖς. *M. m. b. c.* οἱ om. in editt. ante 12
Gron. —. Mox pro πένιας *Trillerus* malebat κείνης. *Ael.* cogitabat de

- piscatoribus, quibus πάντα ἔταρα, ut illis ap. *Theocr.* Id. 21, 16. qui
 10 ob penuriam τῆς γαστρὸς φείδονται. Ib. v. 41. | ἀπρατον. in *m.* ex corr.
 ἀπρατον fuisse videtur. Praedam illam non vendibilem, ut semicam, sibi
 11 manere existimantes. Eadem est varietas supra p. 41, 31. | καὶ στρέφον-
 ται στροφοῦνται corr. *Triller. Philes* c. 93. κἄν τις τὸν ἰχθὺν ἀγνοῶν
 ἐπισθλοὶ Στροφαῖς ὀδυνῶν ἰστιά τὴν γαστέρα. Vulgata tuetur *Antiphan.*
 ap. *Athen.* III. p. 123. B. οὐ γὰρ κακὸν ἔχω, μηδ' ἔχομι· ἐὰν δ' ἄρα Στρέ-
 φη με περὶ τὴν γαστέρ' ἢ τὸν ἐμφαλὸν κ. τ. λ. — κλονοῦνται. cf. *Arist.*
 12 13 *Nub.* 383. | ὑδροθηραῖς. ὑδροχυσιαῖς. a. b. | ὡς αὐτόχημα. vocabulo
 Aristophaneo similiter utitur *Alciphr.* 3, 29. Incert. ap. *Etym. M.* in
 ἡρῶον. οὐδ' αὐτόχημα ὁ ἐκ Τροϊζήνος Ἰππόλυτος. *SCHEIDEN.* *Aeli.* *Epist.*
 p. 646. γέγονας ἡμῖν αὐτόχημα Ἰππόλυτος. *Infra* XIV. 10. πτερόν αὐτό-
 χημα ὄρνιθος. *Var. Hist.* IV. 20. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ἠλώτων αὐτόχημα
 Φοινίκων ἐμπόρων μηδὲν διαφέροντες. ap. *Suid.* αὐτόχημα ὁμοιον. παντε-
 λῶς ὁμοιον. Ἀλιακός· αὐτόχημα κηδεὶν ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα. *Dion. Hal.*
Art. rhet. c. VII. Ἐρμῆς — εὐρετῆς τοῦ λόγου ἢ αὐτόχημα λόγος. *Vid.*
Bergler. ad *Alciphr.* III. 29. p. 337. s. Comparisonem de muscis scri-
 15 ptor debet *Oppiano* l. c. 446. ss. | ἐκ τῆς ἀσχολίας. cum. *M. m.* omisi
 καί, quod editt. habent ante ἐκ.
 17 *CAP. XLV.* πάντως δὲ. *Pauss* ad *Philen.* c. 93. v. 11. transpositis
 particulis legit: πάντως γὰρ — τίκτεται δὲ. Hoc video γὰρ post τίκτεται
 otiosum esse. Comparatio leporis marini cum cochlea nuda docet intel-
 ligi animal molluscum *Aplysia* depilans a *Linnaeo* dictum, postea vero
 accuratius descriptum, et cum hoc etiam *Aeliani* loco comparatum a
Bohadschio Beschreibung von Meerthieren. *Pallas* idem cum *Doride*
Linn. ad *Limacis* genus refert, *Spicil. Zool.* X. *Infra* IX. 51. trigla le-
 poreum marinum comedere dicitur. Cf. *Plin.* IX. 48. XXXII. 1. *Nic.*
Alex. 465. [ubi κακοφθορῆς. Schol. τὴν ἐπιφάνειαν μίλας, θανάσιμος δὲ
 βρωθεῖς.] *Lepus* marinus, *infra* XVI. 19. memoratus, diversi generis
 est, e similitudine tamen hujus demum agnoscendus. Totum hoc genus
 accurate descripsit, interiora quoque rimatus, *Cuvier* *Annal. du Musée*
d'hist. nat. Vol. I. p. 287. qui tamen veneni suspicionem, a *Bohadschio*
 confirmatam, dubiam reddere conatus est. Is stomachi ossicula astragalii
 suillis similia repperit, quae *Apulej.* in *Apol.* [p. 492. ed. Bossch.] com-
 memorat. *SCHEIDEN.* *Vid.* *Eund.* ad *Nicandr.* l. c. p. 227. et 229. *Adde*
Beckm. ad *Mir.* *Ausc.* p. 155. *Bernard.* ad *Th.* Non. c. 279. p. 348.
Cuvier ap. *Plin.* T. VII. p. 195. s. — *Plut.* T. II. p. 260. *F.* *Arcesilaum*,
Cyrenaecorum tyrannum, lepore marino comeso εἰς νόσον φθινάδα καὶ
 χαλεπὴν conjectum esse narrat. Cf. lb. p. 983. *F.* *Mich.* *Glyc.* *Ann.* I.
 p. 35. B. *pastinaca*, ait, καὶ ὁ λαγῶς ὁ θαλάσσιος ταχέϊαν καὶ ἀπαρ-
 τητον τὴν φορὰν (Scr. φθορὰν) ἐπιφέρονται. Ex *Aeliano* duxit sua *Philes*
 19 c. 93. — ὠδύνησεν. *M. m.* ὠδίνησε. a. b. | κοχλίαν. κοχλιάν. *m.*
 21 *CAP. XLVI.* νεκρῶ πολέμιος. τρέφεται ἀπὸ νεκρῶν σωματίων. *Plut.*
Vit. Rom. c. 9. — φυλάσσει. φυλάξει *m.* *Observat* vultur morti vicinum,
 ut defunctum dilaniet. *Plin.* X. 6. triduo ait aut biduo volare vultures
 ubi cadavera sint futura. Septem ante diebus vulturem comparere in lo-
 cis, ubi proelium futurum sit, narrat *Horapoll.* I. 11. p. 20. ταμειουμένη
 τὴν ἑαυτῆς ἐκ τῶν πτωμάτων τροφήν. *Exercituum* agmina vultures sequi,

dicit *Aristot.* H. A. VI. 5. S. *Basil.* Opp. I. p. 78. A. ὄσος γὰρ ἂν μυρίας ἀγέλας γυπαῶν τοῖς στρατοπέδοις παρεπομέναις, ἐκ τῆς τῶν ὄπλων παρασκευῆς τεκμαιρομένων τὴν ἔκβασιν. *Eustath.* *Ant.* Hex. p. 27. ubi vid. *Allat.* p. 123. adde *Bochart.* Hieros. T. II. p. 196. s. p. 308. ss. Comparat *Triller.* *Lucanum* VII. 823. | γῦπες. γύπες. a. et paulo post γύπα. | 22 25
 λαιας ἀπάσας. has ineptias repetunt Geopon. XIV. 26. ubi *Niclas* p. 1032. s. caeteros scriptores nominavit. SCHNEIDER. S. *Ambrosius* Hex. V. 20. p. 38. hanc rem accommodavit ad Mariam virginem: *impossibile putatur in Dei matre, quod in vulturibus possibile non negatur.* fabulâ ineptissimâ, quod sanctis illis hominibus solemus, ad mysterium obscurissimum confirmandum usus. Sed ille hanc quoque demonstrationem, ut plurima alia, surripuit S. *Basilio* T. I. p. 76. D. E. — ὅπερ ἐπιστάμενα ὅπως. c. ἐπιστάμενον. a. | ἐρημίαν τέκνων. vocabulum post ἐπιγονὴν repetitum non placet; nec 26 agnoscit *Theoph.* *Sim.* Qu. nat. c. 8. ὅπερ ἐπιστάμενοι γῦπες τὴν ἐρημίαν δεδιότες τῶν τέκνων, εἰς ἐπιγονὴν ἅπαν τὸ γένος στρατεύεται. — ἀντίπρωροι. *Philes* c. 3. χαίνων γὰρ ἀντίπρωρος ὑψοῦ πρὸς νότον Σουλλαμβάνει τὸ πνεῦμα. *Tzetza* Chil. XII. 733. *Horapollo* c. XI. *Eustath.* *Ant.* l. c. Ex Aegyptiorum theologia petita esse fabulam, suspicari licet ex *Plus.* T. II. p. 286. C. — | εἰ δὲ μὴ ἢ νότος. ἦν δὲ superscr. M. alia manu. εἰ δὲ μὴ εἰ. c. εἴη corrigit *Schn.* in cur. sec. firmatque correctionem *Mich.* *Glycas* Ann. I. p. 24. B. C. τῷ νότῳ καὶ γὰρ (has particulas sic jungere solet) ἀντίπρωροι πέτανται. εἰ δὲ μὴ νότος εἴη, τῷ συγγενεῖ εὐρῷ ἀπλοῦσι τὰς πτέρυγας κ. τ. λ. et hisdem verbis *Theophyl.* l. c. | εἰσρέων. 28 εἰσρέων. m. — τριῶν ἐτῶν. *Pauw*, ut *Aelianum* conciliet cum *Horapolline*, hunc locum, quem aliorum scriptorum testimonia tuentur, temere ibi sollicitat p. 289. | νεοττιῶν. νεοττειῶν. M. νεοττεῶν. m. et paulo post νεο- 29 τεῶς. M. m. Eadem est varietas infra III. 30. IV. 27. 38. De discrimine inter νεοττία et νεοττιὰ dixit *Astius* ad Plat. Rp. VIII. 3. p. 582. νεοττεῶν est ap. *Aristot.* H. A. Z. p. 155, 31. ed. Bekk. νεοττεῖα in *Lucian.* Halc. c. 2. Ad rem facit *Aristot.* H. A. IX. 12, 2. unde *Plus.* T. II. p. 286. A. οὐδὲ γὰρ νεοττία γυπὸς ἐντυχεῖν ῥαδίως ἐστίν. Ej. Vit. Rom. c. 9. νεοσοῖς γυπὸς οὐ ῥαδίως ἴσμεν ἐντυχηκότες. De Mir. Ausc. c. 61. νεοττία οὐδεὶς ἐώρακε γυπὸς μεγάλου. | αἰγυπιούς. γυπιούς. a. b. Vid. V. 48. 30 *Gesn.* H. Av. p. 189. 756. — ἐν μεσορίῳ. Quidam αἰγυπιῶν εἶδος αἰετοῦ esse dicebant. Etym. M. p. 29, 3. | γῦπας. γύπας. a. b. 32
 49 πέπυσμαι. M. m. b. c. ut *Gesn.* emendavit. πέπεισμαι. a. et editt. ante 1 *Gron.* — ὠδύνειν. ὠδύνειν. m. ἀπὸ γενεᾶς. γενεᾶς. c. πτερωτοῦς esse pullos statim a partu dicit *Philes* etiam c. 3. v. 12. ubi *Pauw* frustra tricator.

CAP. XLVII. ἑκτῆνος εἰς ἀρπαγὴν ἀφειδέστατος. M. m. a. b. c. ἑκτῆ- 3
 νες et ἀφειδέστατοι. editt. De ἑκτῆνος vid. I. 35. p. 16, 24. — οὐδε δὲ εἰ δέοι. hoc repone ex M. m. a. milvi rapacissimi sint licet, tamen ex victimis Jovi maetatis nihil rapiunt. De plurali post singularem illato vide ad I. 57. p. 24, 27. | ἐμποληθέντων. ἐμπολησθέντων. a. κρεαθίων. κρεα- 4
 θίων. m. | ἐκ τῆς τοῦ Διὸς. de milvis Eliensibus haec narrat *Aucher* 5
Saum. ἀκ. c. 135. et ex *Theopompo* *Apoll.* *Dysc.* Hist. comm. c. 10. ΣΧΗΝΕΙ-
 ΔΗΚ. *Pausan.* V. 14. 1. οἱ γὰρ ἑκτῆνες πεφυκέτες ἀρπάξουσιν μάλιστα ὀρνίθων ἀκούουσιν οὐδὲν ἐν Ὀλυμπίᾳ τοὺς θύοντας. ἦν δὲ ἀρπάγη κατὰ ἑκτῆνος ἦτοι

σπλάγγνα ἢ τῶν κρεῶν, νενόμισται τῷ θύοντι οὐκ αἰσιον εἶναι τὸ σημεῖον. 6 ubi observandas promiscuus usus formatum βετῖνοι et βετῖνες. | ἄρπη. ἄρπη. *m.* *Aristot.* H. A. IX. 17, 2. ἢ δὲ καλουμένη φώγιξ (aut πώυγιξ) μάλιστα ἐστὶν ὀφθαλμοβόρος τῶν ὀρνέων· πολεμὸς δὲ τῇ ἄρπη· καὶ γὰρ ἐκείνη ὁμοαβλοτος. Cf. *Anton. Liber.* c. 5. SCHNEIDER. De ἄρπη vid. XII. 4. ἀφαρπάζει. ἀρπάζει. *m.*

8 CAP. XLVIII. In *Mon.* hoc caput cohaeret cum superiore. τῷ Νελεῷ προσδιαρροῦνται. *M. m. a. c.* προσδιαρροῦνται. edit. de quo verbo dubitabat *Schn.* in *Lex.* προσδιαρροῦνται idem quod προσνέμονται. *Suidas:* δαιτρεύς.

9 προσδιαρρών ἐλάχιστα τοῖς ἐστιωμένοις. | λαβεῖν τι αἰτούμενος. ἵναι κοράξαι 10 derivant i. e. τὸ ἄγαν προκαρτερεῖν καὶ λιπαρεῖν. *Suid.* | ἀτυγήσαντες.

13 εὐτυγήσαντες. *c.* συμπέτονται. συμπέτονται. *m.* | τὰ ἄμματα ἄσματα. *b.* Λίβυες. Λίβυες. *b.* Frequens permutatio. Vid. I. p. 25, 15. Idem error

sublatus in *Exc. Vatic. Diodori* p. 15. ed. Lips. — δίψους. δίψας. *m.* ὑπὸ 14 δίψους est supra. II. 7. p. 31, 5. | ὑδρευσάμενοι. ὑδρασάμενοι. *r.* τὰ ἀγ-

γεῖα. articulum om. *a. b. r.* κατὰ τῶν στεγῶν. τεγῶν. *a. r. b.* hoc praef- 15 rebat *Schn.* cur. sec. Vid. ad VI. 22. p. 134, 11. | ἄσηπτον. potius ut

18 limpidam et frigidam reddant serventque. SCHNEIDER. | ἐς τὸν. εἰς. *a. r.*

20 21 | τό γε μὴν. τὸ δὲ γε μὴν. *b.* | οἱ κόρακες. om. *r.* et *Arist.* X. 64. *Plut.* T. II. p. 967. A. τὸ τῶν ἐν Λιβύῃ κοράκων, ὃ ποτοῦ δεόμενοι λί-

θους ἐμβάλλουσιν, ἀναπληροῦντες καὶ ἀνάγοντες τὸ ὕδωρ, μέχρις ἂν ἐν ἐπι- 22 κτῷ γένηται. *Bianoris* Epigr. in *Anal.* T. II. p. 155. respexisse videtur

Plin. X. s. 60. SCHNEIDER. Vid. *Anth. Pal.* IX. 272. *Anth.* ad *Anth.* gr. T. II. 2. p. 7. s.

23 24 CAP. XLIX. ὁ Ἀριστοτέλης. articulus accessit ex *M. m.* | γῆς εὐδαίμωνός τε καὶ λυπρᾶς. revocavi lectionem edit. *Gesn.* et *Tornacs.* con-

firmitatam illam libris *M. m. b. r. Apost.* X. 64. τῆς εὐδαίμονος. ed. *Gron.* per errorem, ut videtur, qui error per seqq. edit. propagatus est. —

α

λυπρᾶς. λυπρᾶς. *m.* λυπηρᾶς. *c. r.* *Ap.* *Infra* IV. 19. ἄγαν λυπρὰ καὶ ἄγο- 25 νος. *Synes.* Ep. LI. p. 189. B. λυπρὰ δὲ ἡ νῆσος. Vid. *Ruhnke.* ad *Tim.*

p. 68. Caeterum locus *Aristotelis* est H. A. IX. 21, 3. ubi verbis τὸ μὲν πρῶτον ἐκβάλλουσιν, additum velis καλιᾶς. *Plin.* X. s. 15. corvi —

foetus suos fugant longius. Itaque parvis in vicis non plus hinc (una corrigunt) conjugia sunt. Circa *Cranonem* quidem *Thessaliae* singula

perpetuo. Postrema haec comparanda cum *Antig. Car.* c. 15. de *Mir.*

25 27 *Ausc.* c. 138. | κατὰ τε. κατὰ γε. *Apost.* καὶ πλήρη. πλήθος. *b.* | τῆς ἐαυ- 26 τῶν. τῆς ἐν αὐτῶν. *m.* | Verba *Aristotelis* mutilavit *Aeli.*, nisi librarii ea

culpa est. Debebat enim esse: διώκουσιν ἐκ τῆς ἐαυτῶν ἑκαστος καλιᾶς, 28 ἔπειτα δὲ καὶ τῆς χώρας φυγάδας ἀποφαίνουσιν. SCHNEIDER. | ὑπὲρ ὅτου

τροφήν. Sic *Rehd.* pro τροφᾶς. Haec in *Aristotelis* loco non sunt, ad- 29 jecta ab *Aeliano*, sensu tamen a librariis obscurato. *Quamobrem pulli*

escant quaeerunt. Gillius vertit*). An fuit: ὑπὲρ ὅτου αὐτοὶ ἐαυτοῖς τρο- 30 φῆν μαστεύουσιν? SCHNEIDER. ὑπερότου. *c.* τροφῆν. *M. m. b. c.* ἐκτρέφουσι.

*) imo *Gesnerus*. Gillius vertit: *quamobrem filii corniculi deinde ea quae sunt ad vivendum necessaria inquirunt, genitoresque suos minime alunt.*

ἐκτρέφωσιν. *M.* (superscr. $\overline{\text{ou}}$ ab *ajia* man.). *m.* quod vulueris latentis habet indicium, praesertim quum μή *ajiam* verborum structuram requirat. Lectio τροφήν μαστεύουσιν speciem habet ob Prooem. p. 1, 3. et I. 14. p. 8, 25. *Xenoph.* Oec. V. 13. σὺν τοῖς ὄπλοις τὴν τροφήν μαστεύειν. sed vereor, ne haec lectio correctori debeatur. Vulgata τροφάς, et lectio μή ἐκτρέφωσιν eo ducit, ut legendum suspicemur: πρόφασιν ἔχουσιν, ἵνα τοὺς γεναμένους σφᾶς μή ἐκτρέφωσιν. Pulli corvi (κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν) caussam et praetextum habent, ne ipsi aliquando parentes ulant: nam, ut est in proverbio, προφάσεως δεῖται μόνον ἡ ποιηρία. Hunc praetextum autem habent in eo, quod a parentibus e nido expulsi fuerint. De subita subjecti, quod vocant, mutatione vide ad XII. 16. p. 272, 24.

CAP. L. ὑπονήξαντες. ὑπονήξαντες. *b.* Ducta haec ex *Oppi.* Hal. II. 30 457. ss. De κωβιῶ, quem nonnulli *gobium* appellant, vid. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 46. de dracone Ib. p. 106. Cf. *Cuvier* Hist. nat. des Poissons T. III. p. 235. ad *Plin.* T. VII. p. 184. | ἀποκτείνει. ἀποκτείνει. ε. 31 50 καὶ λέγει γε. *M. m. b. c.* γε om. *a. r.* et editt. ante Gron. Δεῶν-1 1 δης. λεῶδης. *m.* | ἐκ τοῦ δικτύου. articulum addidit Gron. ex *Med.* Con-3 sentit *m.* Omissus in *a. r. b. c.* *Apost.* XIX. 61. καὶ ἐκ δικτύου. *b.* — ὁ 4 δυστυχῆς ψῆτταν. δυσταχῆς ψῆτταν. *m.* | φέροντα ὡς εἶχε. hoc ordiue *M. m. b. c. r.* *Apost.* ὡς εἶχε φέροντα. editt. — ἐπικόλιον ἐμβαλεῖν. re- cerepi ex *m. a. b. c.* ἐπὶ κόλιπον. editt. βαλεῖν. *r.* *Apost.* Composito ἐπικόλιος carebant Lexica ante *Passovium.* Est ap. *Nonn.* Dion. VIII. 78. Frequen- tius ὑποκόλιος. de quo dixi in An. ad Anth. gr. Tom. III. 1. p. 133. — καὶ βαδίζειν. *M. m. r. a.* *Apost.* βαδίζει. editt. | ἵνα λάβῃ. *M. m. b. c. r.* 5 *Apost.* ἵνα λήβῃ. editt. omnes. Haec verba *Schn.* in cur. sec. posuit post ἐμβαλεῖν. Uterque infinitivus cohaeret cum φέροντα, quod celeritatis significationem habet, augetque vim locutionis ὡς εἶχε. Quare verborum transpositio necessaria non videtur. Ille celeriter se abripuit, ut lateret furtum, quod in sinu gestabat reconditum. | Vulgo: ὡς τι ἀγαθὸν εὐ- ρῶν εἶτα καὶ εἰς ἐμπολὴν κερδαλέον ἑαυτῷ ἔχων ἄρπαγμα. haec oratio cum antecedente λέγει ἐμβαλεῖν non congruit: igitur primum βαδίζει mutavi in βαδίζειν, dein εὐρῶν εἶτα correxi in εὐρόντα. Usus enim particulae εἶτα diversus est. Tum ἔχειν in ἔχοντα. *SCHNEIDER.* *Schn.* correctionem confirmat *b.* (i. e. Vaticanus, unde ille descriptus) praeter ἔχοντα, pro quo vocabulo ἔχειν habet *M. m. c. b.* ἔχει. *Apost.* ἔχη. *r.* ἔχον. *a.* Pendet ἔχειν ab notione *existimandi*, quae inest in praecedentibus ὡς τι εὐρόντα. Jam vero re denno pensitata vereor, ne cod. *b.* in verbo εὐρόντα correctidnem sit expertus. Certe vulgata lectio εὐρῶν et ἔχων defendi posse videtur, nominativis ad ὡς λάβῃ relatis. *Xenoph.* K. II. I. 4. 26. πολλά δὲ δῶρα διαδοῦναι φασιν αὐτόν — τέλος δὲ καὶ ἦν εἶχε στολήν τὴν Μηδικὴν ἐκδύοντα δοῦναι τινι, δηλῶν ὅτι τοῦτον μάλιστα ἠσπάζετο. ubi vid. *Bornem.* Prae- iit *Homer.* Il. β. 350. φημι γὰρ οὐν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα — Ἄστράπτων ἐπαδέει, ἐναίσια σήματα φαίνων. Ib. τ. 258. ss. Plura si cupis, etiam *Herodotea*, dabit *Werfer.* in Act. Mon. I. p. 74. s. | ἄρπα- 6 γμα. ἄρπαγμα *m.* | παῖει τῷ κέντρῳ. *Aristoteles* aliique scriptores hi- storiae animaliam κέρκρον vocant. *SCHNEIDER.* διεύρασα. ut V. 47. σαῦρον συλλαβῶν ἀνὴρ καὶ κέντρῳ πεπονημένῳ χαλκοῦ διεύρασ. VII. 34. IX. 22.

GE. Hamacker. Lectt. Phil. p. 83. — *ἔξεχε.* infra IV. 52. de vi cornu asini Indici: ἤδη δὲ καὶ ἑκπῶν πλευραῖς ἐμπροσθέντες διέσχισαν, καὶ τὰ 8 σπλάγγνα ἐξέχεαν. | τὰ σπλάγγνα. σπλάγγνα. *M. m.* ut mox *ἔλεχος* pro *ἔλεγχος*. — τρυγόνι. τρυγόνη. *m.* ὦν οὐκ. ἔ οὐκ. *a.*

- 10 CAP. LI. ὁ κόραξ, οὐκ ἂν αὐτὸν. de hac structura vid. II. 31. infra
- 11 VI. 23. Articulam om. *m.* quod saepe fit in primis capitum litteris. | τῶν αἰετῶν. *M. m.* αἰετῶν. editt. *Arist.* H. A. IX. 2, 6. κόραξ καὶ ταύρω καὶ ὄνῳ πολέμος, διὰ τὸ τύπτειν ἐπιπετόμενος αὐτούς, καὶ τὰ ὄμματα κο-
- 12 λάπτειν αὐτῶν. | κάθηται γάρ. τε interponit *a. b.* — τενόντων. τεμώνων. *m.* καὶ κόπτει. copulam om. *m.* | τῷ καλουμένῳ αἰσάλωνι. αἰσάγγωνι. *m.* *Aristot.* H. A. IX. 2, 9. κόραξ δὲ καὶ ἀλώπηξ ἄλλήλοις φίλοι. πολεμει γάρ τῷ αἰσάλωνι ὁ κόραξ. Διὸ βοηθεῖ τυπτομένη αὐτῇ, et antea: καὶ αἰσάλων ἀλώπεκι πολέμος· τύπτει γάρ καὶ τῆλει αὐτὴν καὶ τὰ τέκνα ἀποκτείνει. Cf. *Antig. Car.* c. 64. *Plin.* X. 74. *Aesalon* vocatur parva avis, ova corvi frangens, cujus pulli infestantur a vulpibus. Invicem haec catulos ejus ipsamque vellit. Quod ubi viderunt corvi, contra auxiliantur, velut adversus communem hostem. SCHNEIDER. Vid. Band. ad *Aristot.* l. c. T. II. p. 18. *Beckm.* ad *Antig. Car.* l. c. p. 114. *Ae-*
- 16 *liano* adversari videtur *Plinius* parvam avem aesalonem dicens. | ἔχει τινὰ φίλαν. τὴν ἀφίλαν. *m.* — ὄρνιθων πολυκλαγγότατός τε. hoc ordine *M. m. b. c. r.* πολυκλαγγώτατός τε ὄρνιθων. editt. πολυκλαγγότατος. *M. r.*
- 18 πολυκλαγγώτατος. *m.* | μαθῶν γάρ. δὲ. *r. Apost.* X. 64. Proximum καὶ om. *Apost.* — προῆσι. πρόεισι. *M. m. b. a. Apost.* qui consensus nota-
- 19 bilis. | ἄλλο. ἄλλός. *m.* — εἰ δὲ ὑποκρίνοτο. *M. m. r. Apost.* ἀποκρίνοτο. editt. *Interpretandi* vim habet ὑποκρίνεσθαι. *Pollux* V. 154. ἐρμηνεύς ἐρεῖς — γλώτταν συμβάλλων, γλώτταν ὑποκρινόμενος, γλώττης ὑποκρίτης. *Galen.* Protreptr. c. 13. Θεμιστοκλέους καλῶς ὑποκριναμένου τὸν χρησιμόν.
- 21 | ῥύσιν. ῥύσιν. *c.* ῥύσις corr. *Schn.* in cur. sec. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 43. Β. πεπόνθασι τι πάθος ὦρα δέρουσ' οἱ κόρακες· τὸ δὲ πάθος ἐστὶ ῥύσις γαστροῦ. ob hanc causam eum abstinere a potu dicit, ἵνα μὴ τῷ ὕγρῳ ἢ τῆς γαστροῦ ῥύσις σχολή ἐπίτασιν.
- 24 CAP. LII. Ἀριστοτέλης. Hist. An. I. 4, 1. De Generat. II. 1. ubi dicit: σκώληξ δ' ἐστίν, ἐξ οὗ ἄλλο γίνεται ὄλου ὄλον ζῷον διατρυφούμενον καὶ αὐξανομένου τοῦ κινήματος. Pertinet haec definitio ad insecta, quorum ova saepe oculos effugiunt et celerrime excluduntur. SCHNEIDER. τίττειν.
- 26 τυκτεῖν. *m.* | γεννᾶν. γενᾶν. *m. c.* — ὄσα τριγῶν ἐστὶν ἐπιβόλα. ἐπίβολα. *m.* quod nescio quomodo irrepit in *Schneideri* ed. pr. Errorem emendavit in cur. sec. De utroque vocabulo vid. *Schaefr.* Melet. p. 48. — τὰ κη-
- 27 τῶδη. κοτῶδη. *m.* | αὐλόν. αὐτόν. *b.* βράγγια δὲ οὐκ ἔχειν. hoc ordine *M. m. b. c.* τὰ δὲ βρ. οὐκ ἔχειν. editt. ante Gron. — βράγεια. *m.* βράγγεια. *M.* ubi alia man. *l.* superscripsit. Caeterum editt. βραγγία scribunt,
- 28 παροξυτόνως; nescio qua auctoritate. | φάλαιναν. φάλλαιναν. *M. m.* φάλαινα. Vid. infra V. 4.
- 29 30 CAP. LIII. ἄμοιροί εἰσιν. *M. m.* εἰσι. editt. οὐκέτι διὰ κρύος. *M. m. c. al. Gessn.* Fort. οὐχ ὃ φασὶ διὰ κρύος. — οὐκ ἔστι φασὶ κρύος. *a.* et editt. ante Gron. οὐ οὐκ ἔστι φασὶ κρύος. *b.* ubi latero dixeris: οὐ οὐκ αἴτιον ὃ φασὶ κρύος. — οὐκ αἴτιον facile in οὐκέτι et οὐκ ἔστι depravari potuit. Verum id quoque, quod praecedit, non uno laborat incommodo.

Dixit *Herodot.* IV. 29. ἐν τοῖσι ἰσχυροῖσι φύγει ἢ οὐ φύει κέρα τα κτήνεα ἀρχήν, ἢ φώντα φύει μόγις. | τῶν βοῶν τῶνδε. τῶν δὲ *m.* — *Idia* 31 φύσις. *Idian* φύσιν corrigit *Gron.* correctione inutili. — παρὰ πόδας. κατὰ *m.* et *al.* Gesn. Idem esse in *Med.* testatur *Gron.* In nostra autem comparatione nihil ejusmodi notatum. ὦν παρὰ πόδας οἱ ἄεργοι. *Luci.* Qu. hist. c. 13. ubi vid. *C. F. Hermann* p. 92. κατὰ πόδας diversa ratione usurpatur. | γίνονται γὰρ. δὲ. *b.* Ad rem cf. *Strabon.* VII. p. 307. 32 (T. II. p. 387.)

51 ἐπατεῖν τε. δὲ. *m.* *al.* Gesn. Mox ἀλλὰ αὐτῷ. *M. m. a.* ἀλλ' edit. | 1 Ἡροδότῳ. *Herodot.* V. 10. trans Istrum apes reperiri dubitat: τὰ γὰρ 4 ζῶα ταῦτα φαίνεται εἶναι θύσριγα. *Herodotum* refellunt testimonia recentiorum a *Bocharto* Hier. T. II. p. 505. collecta, quae publica hodie naturae fide nituntur. *SCHNEIDER.* λέγω. om. *M. m.* | μή μοι τις ἀχθίσθω. 4 τις om. *aug.* quasi ἀχθίσθω referendum sit ad *Herodotum.* *SCHNEIDER.* τις om. etiam *M. m. b.* | ὁ γὰρ τοιαῦτα εἰπὼν. iutelligitur is, de quo supra ἀκούω λέγοντός τιος. Male is ὁ τοιαῦτα λέγων dicitur. Correxī ὁ γὰρ ταῦτα. [Rectius, nī fallor, ὁ γὰρ τοι ταῦτα.] Dictio ἱστορίαν ἀποδείκνυσθαι imitium *Herodoteae* historiae, Ἡροδότου — ἱστορίας ἀποδείξεις ἦδε. *SCHNEIDER.* εἰπὼν habet *M. m. b. c. al.* Gesn. ποιῶν. *a.* edit. ante *Gr.* De ἀποδείκνυσθαι vid. *Wyttenb.* Sel. Hist. p. 339. | οὐκ ἀκοήν 5 ἄδειν. ἀκοήν. *m.* Etiam haec *Herodotum* respiciunt, apud quem II. 29. αὐτόπτης ὀρρονitur τῷ ἀκοῇ ἱστορέοντι. Cf. *Eund.* IV. 16. I. 171. *Diodor.* I. 83. καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ἀκοῆς ἡμεῖς ἱστοροῦμεν, ἀλλ' αὐτοὶ ἐωρακότες. — Recte autem ἀκοήν ἄδειν. ut XVI. 42. καὶ οὐ φησιν ἀκοήν λέγειν. *Pausan.* III. 25, 7. εἶπεν ἀκοήν. VIII. 10, 2. ἀκοήν γράφω. VIII. 41, 10. συνέγραψεν οὔτε αὐτὸς θεασάμενος οὔτε ἀνδρὸς ἀκοήν ἰδόντος. Sic certe ed. *Bekkeri.* In nonnullis horum locorum *Sibelis* praetulit ἀκοῇ. Unam adscribam locum *Herodoti* II. 119. ab his non alienum: τούτων δὲ τὰ μὲν ἱστορήσασθαι ἐρασσάσθαι, τὰ δὲ παρ' ἐωυτοῖσι γενόμενα, ἀτρεκέως ἐπιστάμενοι λέγειν.

CAP. LIV. τὴν τροφήν ἀναπλέουσαν. *Suid.* in ἀναπολεῖ ex *Aeliano* 8 posuit haec: μόνος ὁ θαλάσσιος σκάρος τὴν τροφήν ἀναπολεῖ, ὥσπερ καὶ τὰ βληχτὰ ἀ δὴ μηρυκάται. et iterum in σκάρος. unde *Gron.* h. l. corrigebat ἀναπολήσαντα. Quam scripturam veram equidem existimo. Dicitur enim cibus ἀναπλεῖν, qui sponte e ventriculo in os regurgitat ructumque ciet; contra ἀναπολεῖν cibum dicitur, qui revocat eum e ventriculo, ut iterum manducet. De ruminacione scari non constat, nec est verisimilis. *SCHNEIDER.* *Bochart.* Hieroz. I. 6. p. 43. corrigit: τὴν τροφήν ἀναπολεῖν καὶ ἐπισθίειν. cibum revolvere i. e. ruminare et exedere. Eandem rem narrat *Aristot.* II. 12. 13. VIII. 4. 4. (unde corrupta *Antigoni Car.* c. 79. verba optime restituit *Meursius*) IX. 37, 7. *Oppi.* Hal. I. 135. *Ovid.* Hal. 119. *scarus epastas solus qui ruminat escas.* *Horapol.* II. 109. *Eustath.* Hexaem. p. 19. *Glyc.* Ann. I. p. 34. C. ex *S. Basilio* T. I. p. 64. E. et *Ambros.* Hex. V. 5. p. 31. D. *Tzetza* Chil. VI. 340. *Scarum* veterum eundem esse piscem, quem *Aldrovandus* representavit (de Pisc. p. 8.) testatur *Cuvier.* ad *Plin.* T. VII. p. 175. s. In verbo ἀναπλέουσαν vide an necessaria sit mutatio. Cibus, quem ruminans animal ἀνα-

- πολεῖ, cur non dicatur ἀναπλεῖν? Huc retuleris Herodoteum I. 212. κατιόν-
τος τοῦ ὄνου ἕς τὸ σῶμα, ἐπαναπλέειν ἔπαι κακά. Vid. infra IV. 20.
p. 78, 18. — τὰ βληχητὰ βληχητὰ. *b.* λέγουσιν. *M. m. b.* λέγουσι. editt.
- 10 CAP. LV. πάλιν τε εἰςδ. δὲ *Rehd.* Cf. infra IX. 65. de galeo dicta.
Fabula traducta videtur a mustela terrestri γαλῆ, quam ore parere trade-
bant, qui catulos ore transferebant viderant. [*Bochart.* Hieroz. Tom. I.
3. c. 35. p. 1033. s.] Cf. *Aristot.* de Gen. An. 3, 6. et Hist. litt. Pisc.
p. 137. Interim testatur *Barrow* Itiner. Cochinch. p. 179. versionis Lips.
an. 1809. in plurium squalorum, etiam pristis ventriculis catulos reper-
tos. Caeterum inepte *Aeli.* ὠδίνειν διὰ στόματος dixit, quamquam poe-
tae interdum ὠδίνειν pro τίκτειν usurpant. *SCHNEIDER.* Ad rem cf. *Beck-*
mann. ad *Antig. Car.* p. 44. Imprimis comparandus *Plut.* T. II. p. 494.
C. οἱ γαλεοὶ ζωογονοῦσι μὲν ἐν ἑαυτοῖς, ἐκβαίνειν δὲ παρέχουσιν ἐκτὸς καὶ
νέμεσθαι τοῖς σκύμοις, εἶτα πάλιν ἀναλαμβάνουσιν καὶ περιπτύσσουσιν
ἐγκομώμενα τοῖς σπλάγγχοις. et iterum p. 982. A. Verbum ὠδίνειν pro
τίκτειν est supra II. 46. p. 49, 1. Var Hist. I. 15. de columbis: ἔνθεν
τοὶ καὶ δεκάκις τοῦ ἔτους ὠδίνουσι. *Julian.* Orat. II. p. 56. D. τὸν Tu-
11 φῶνα ἢ ποιητικῆ τερατεία φησὶ τῷ Δεῖ χαλεπαίνουσαν τὴν γῆν ὠδίνειν. |
καίνεμει. καὶ ἀνεμει. *M.* fortasse rectius. καὶ ἀνεμοί. *b.* — ταῖς αὐταῖς αὐ-
τῶν. *M. m. al.* Gesn.
- 13 CAP. LVI. μῦδος ἦπαρ. Idem dicit *Plin.* XI. 37. s. 76. Cf. *Antig.*
Car. c. 136. *Plutarch.* T. II. p. 670. C. de mure araneae, τίκτεσθαι αὐ-
τὴν (λέγουσιν) ἐκ μυῶν πέμπτη γενεᾷ νομηνίας οὔσης· ἔτι δὲ μειοῦσθαι
τὸ ἦπαρ ἐν τοῖς ἀφανισμοῖς τῆς σελήνης. *Demetr. Phal.* §. 159. ὡςπερ
τίς περὶ αἰλουροῦ λέγων, ὅτι συμφθίνει τῇ σελήνῃ καὶ ὁ αἰλουρος καὶ σωμα-
χύνεται, προσέπλασεν ὅτι ἔνθεν καὶ ὁ μῦδος ἔστιν, ὡς ἡ σελήνη ἔτεκε τὸν
αἰλουρον. Cf. *Plut.* T. II. p. 376. E. *SCHNEIDER.* Idem narrat de mari-
bus *Jo. Lydus* de Ostent. c. 8. p. 26. B. de mustela, *Mich. Glyc.* Ann. I.
p. 46. A. B. Vid. *Beckm.* ad *Ant. Car.* l. c. p. 187. — ἦπαρ. ἦπαρ. *m.*
- 16 | τοῦ μηνός. proprie μελς et μὴν dicitur de luna deminuta, quae etiam
μηνοειδής vocatur. Plura dixi in Indice Theophr. *SCHNEIDER.* τὸν ἴσον.
- 17 τὸ ἴσον et ὑπαφανίζων. *m.* ἴσον. editt. | ἀνελδεον. *vix conspicuum*, versio
habet. Si sana est vox, informis potius significare videtur, ut *Themis-*
tius, referente *Stephano* in *Thes.* ἀμόρφου jungit cum ἀνελδεος. *SCHNEI-*
DER. Ὡλὴ ἀμορφος καὶ ἀνελδεος est in *Sicob.* Ecl. Phys. Tom. I. p. 310.
Clem. Al. Strom. IV. p. 534. D. οὐδὲ γὰρ ἀνελδεος, οὐδ' ἀσχημάτιστος ἐν
τῷ τῆς φύσεως ἐργαστηρίῳ δημιουργεῖται. Vid. *Lob. Phryu.* p. 729. s. —
18 ἐν τῇ Θηβαίδι. Σηκαίδι. *m.* | ὄρασθαι μῦς. infra VI. 41. ὅταν κατὰ τὴν
Αἴγυπτον ὕση, ῥανίσι δὲ δευῆ λεπταῖς ὁ θεός, μῦες παραχρήμα τίκτονται.
Philopon. in Gen. c. 1. p. 196. καὶ ἐν Θηβαίδι ὑετῶν γενομένων πλειόνων,
ἀρουραῖοι γεννῶνται μῦες. Grandinem hic pluviae substitutum vides, multa
minius probabili fabula. Caeterum alii Nili aquis hoc tribuunt, ut *Mela*
I. 9. *Plin.* IX. 58. Cf. *Plut.* T. II. p. 637. B. *Diodor.* I. 10. *SCHNEIDER.*
S. Basil. Tom. I. p. 81. C. terra humida mures ranasque edi dicit: ὅπου
γε περὶ Θήβας τὰς Αἴγυπτίας ἐπειδὴν ὕση λάβρωσ ἐν καύμασι, εὐδύς ἀρου-
20 ραίων μυῶν ἢ χώρα ἀποπληροῦται. | ὕσθην. veteris aevi exempla praeter
22 alios collegit *Vossius* ad Mel. l. c. *SCHNEIDER.* | ἐπεσύρετο. supra c. 23.
δύο παρὸν ἐπισυρόμενον. — ἄπλαστον. hanc ob causam, teste *Horapolline*

c. 25. Aegyptii ἀπλαστον ἄνθρωπον γράφοντες, βάτραχον ζωγράφουσι, ἐπειδὴ ἡ τοῦτου γένεσις ἐκ τῆς τοῦ ποταμοῦ Ἰλίου ἀποτελεῖται. — ἐφέκει. ἰδοῦμαι. a. — Ἰλίου. ὕλης. b.

CAP. LVII. ἄρα om. *M. m. genuinum tamen videtur. Ex hoc cap. 21 sua duxit Philes c. 52. | διαφόρου. vectationis variorum onerum. Gill. 26 διάφορον corrigit Schn. cur. sec. quae correctio elegans magis quam necessaria. βοῦς ἀγαθός. M. m. b. c. a. ἀγαθόν. editt. ante Gr. | τῶν καρπῶν. Victorius, qui h. l. e Mediceo exscriptum posuit ad Varron. 30 p. 294. omisso καὶ habet deinceps: ἐν ἀνθρώποις παρασκευάζει. Vulgo ἐν deerat. De fabulosa hac generatione apum compara *Antig. Car. c. 23. Philen c. 52. Virgil. Georg. II. 557. SCHNEIDER. ἀνθρώποις παρασκευάζον. editt. omnes. ἐν ἀνθρ. παρασκευάζει. M. m. παρασκευάζει habet etiam a. b. c. Variata oratio, ut I. 2. p. 2, 21. ubi vid. annot. XVI. 7. συροπέριδι γίνεται περὶ τὴν Ἀντιόχειαν, καὶ οὐτεῖται καὶ λῆσους. Plura hujus generis dedit *Boeckh. in Expl. ad Pindar. Ol. I. p. 105. — ζῶν φιλεργῶ- τανον. apes ad instar bovis unde generantur. | γλύκιστος. eadem forma 31 est infra XII. 46. XIV. 13. περιγλύκιστος. XV. 7. Generationem apum *Eumelum* in peculiari poemate Βουγονία inscripto tractasse existimabat *Salmas. Exerc. Plin. p. 602. sed vide Weichertum* in docto opere de Apollonio Rhodio p. 191. quare mutatio nominis *Euhemeri* in *Eumeli*, a *Böttigero* (in *Amalth. I. p. 62.*) proposita, non videtur admittenda esse. Veterum locos post *Bochart. Hieroz. II. 4. 10. conguessit Barker* in *Epist. crit. p. 228. ss. Omnes hujus generis mutationes composuit Plut. Vit. Cleom. c. 39. Fabulam de apum ex bove origine inquisivit *Dedekindus* in *Horreo Hannov. an. 1822. Sched. 21. p. 161. ss.*****

LIBER TERTIUS.

52 CAP. I. ἀνθρ. καὶ addit a. καὶ ὁδοῦ κοινωνεῖ. κοινωνεῖ καὶ ὁδοῦ. 1 a. b. | ἀπαντήση. ἀπαντᾷ. b. Iterum VIII. 2. εἰς ὅσον μὲν ἄθηρα ἀπαντᾷ 3 αὐτῶ. X. 48. θηρῶντι μὲν γὰρ ἀπήντων εὐθηρῶν. *Aelian. ap. Suid. in ἀπήντα. τοσοῦτον ἄρα αὐτοῖς ἀπήντησε τὸ πταίσμα. | ἐὰν μὲν παρῆ ἀνήρ. 5 ὁ ἀνήρ mallet Schn. in cur. sec. quia sequitur ἡ γυνή. Haud infrequens usus vocabuli ἀνήρ pro ὁ ἀνήρ apud Atticos, de qua re monuit *Heindorf. ad Platon. T. IV. p. 182. accuratius etiam docuit C. F. Hermann ad Lucian. de Hist. scr. p. 141. verum hoc loco, ubi ἀνήρ est maritus, et opponitur ἡ γυνή, Schneiderus articulum jure videtur requisivisse. — Verba καὶ ἐὰν μὲν usque ad κράτος om. b. — ἀνεργεῖ. ἀνεργεῖ. m. τὸν λέοντα. artic. om. c. | φλεγμαίνειν. φλεγμένην. a. mulier leonem hortatur, ne se fame ad vim et violentiam patiatur abripi. *Plut. Vit. Num. c. 8. Romam a Numa inventam esse ait φλεγμαίνουσαν, utpote συστᾶσαν ἐξ ἀρχῆς τόλμη τι καὶ παραβόλῃ θρασυτήτι. Heliodor. VII. 21. ἐφηδύ- νων ἐλπίδι καὶ καταμαλάττων ὑποσχέσει τοῦ θυμοῦ τὸ φλεγμαῖνον. | τῆς 10 πρὸς τὸ θηρίον. τῆς om. M. m. In Mon. errore librarii post τὸ θηρίον legitur: τοῖςδε ἄρα λέων φωνῆς Μαυρουσίας, καὶ ὁ βούς τῆς ἐπιπλ. τῇ γυναικὶ πρὸς τὸ θηρίον τοῖςδε. De leonibus *Plin. VIII. 16. s. 19. credit Libya intellectum pervenire ad eos precum. Captivam certe Gaetuliae reducem audivi, multorum in silvis impetum a se mitigatum al-****

- loquio, ausam dicere se feminam, profugam, infirmam, supplicem animalis generosissimi, ceterisque imperitantiis, indignam ejus gloriae praedam.* Ex Solino c. 27. similia narrante suspicari licet, *Aelianum* 11 sua ex *Juba* derivasse. | λέγουσιν. *M. m.* — ὁ τῶν. ὁ om. *m.* βασιλεύς. 13 XV. 17. *Quum se ferarum regem fecisset leo.* *Phaedr.* IV. 13. | ἦνα 14 τραφῆς. τροφῆς. α. λελωβημένου. λελωβομένου. *m.* | ἀποβλέπεις. vitium editionum, ἀποβλέπης, in quo neminem haesisse mireris, correxit *Schn.* in cur. sec. ἀποκλέπτης. α. — ἐλέφ. *M. m. b. c.* ἐλέει. α. et editt. ante 15 Gron. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 847. 897. | ὦν δέη. ὦν. *m.* ὄν δέον. ὄν. *m.* Post nominativum absolutum δέον, sequitur in apodosi δέ. Vid. *Fritzs.* Qu. *Luci.* p. 47. Quare post ἔνδοξον pro pleniori interpanctione virgula ponenda. δεῖπνον ἔνδοξον. ἐνδόξων, quod margini alleveram, *Schneider* 17 probabat. | ἀγαπᾶς παρατραφῆναι. ut parasitus. Vid. *Meineke* ad *Me-* 18 *mandr.* p. 85. περιτραφῆναι. α. Ap. *Liban.* T. IV. p. 62½. de conjuge *avari*: ἄσιτος τὰ πολλά διατελοῦσα, τοῖς περιλειμμασι τῶν ἄρτων παρατρε- 19 φομένη. *Cod. Mon.* 96. περιτρεφομένη. *Id.* IV. p. 828. ὥσπερ κρηφῆνες ζῶν- 20 τες, ἐκ τῶν ἀλλοτρίων πόνων παρατρεφόμενοι. *Demosth.* Or. pro *Cor.* p. 403, 23. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενος. Plurima de hoc verbo congessit, qui παρατῆν comparavit, *Wytenb.* ad *Plut.* Vol. VI. 1. p. 147. *Schae-* 21 *fer.* *Ind.* ad *Greg. Cor.* p. 1041. Adde *Themist.* Or. I. p. 10. B. ὀδυνη- 22 ρῶς καὶ μόγις παρατρεφόμενος. | ἡ μὲν ἐπάδει τοιαῦτα. *Plat.* *Phaedo.* p. 114. D. χρῆ τὰ τοιαῦτα ὥσπερ ἐπάδειν ἑαυτῷ. *monendi* et *docendi* si- 23 gnificationem illustravit *Wytenb.* ap. *Phaedon.* p. 77. E. *placandi* vim ha- 24 bet in *Platon.* *Gorg.* p. 483. E. ὥσπερ λέοντας κατεπάδοντες τε καὶ γοη- 25 τεύοντες καταδουλούμεθα. *Suid.* T. II. p. 274. κατεπάδουσα. αἰμύλως διομι- 26 λούσα. — ὑποπληθεῖς αἰδούς. ὑποπληθεῖς αἰδούς. *m.* | ἡσυχῆ καὶ κάτω 27 βλέπων. non ut leo, sed ut puella timida verecundusve puer. *Liban.* *Tom.* IV. p. 777, 23. ἐπορεύετο δὲ ἡ παρθένος ἡσυχῆ καὶ νεύουσα κάτω · 28 ἐγὼ δὲ αὐτὴν παρσοκεύαζον βᾶττον ἢ βᾶδην κνεισάδαι. De leone victo *Oppi.* *Cyn.* IV. 199. εἰελος αἰδομένη δὲ ποτὶ χθόνα κανθὸν ἐρείδει. | 29 ἀπειλούντων ἀνθρώπων. τῶν inserunt editt. quod omisi cum *M. a. b. c.* — 30 καταπτήσσουσι καταπτήσουσι. *m.* — θαυμάσαιμι θαυμάσαι μὲ. *m.* | λέόν- 31 των *M. m.* *Upsal.* λέοντας. *a. b.* cum editt. ante Gr. ελότων (sic) *c.* Causa erroris in vulgata lectione patet. — *Ib.* συντρόφους καὶ ὁμοτρό- 32 φους. quamquam infra IV. 45. σύντροφοι καὶ σύσσιτοι junguntur, probō 33 tamen *Steph. Bernardi* conjecturam δμωρόφους aut δμωροφίους scriben- 34 tis. *SCHNEIDER.* In eandem correctionem incidere *Triller.* in ann. mst. 35 σύντροφον καὶ σύνοικον πένδος dixit *Plut.* Vit. *Agid.* c. 17. et T. II. p. 609. F. Vocibus ὁμότροφος et σύντροφος promiscue utitur *Herodot.* 36 II. c. 65. et c. 66. | τοὺς σχύμους. τοῖς σχύμοις. *c.* — τῆς Ἰσης τε καὶ 37 ὁμοίας διαίτης. utrumque jungit *Herodot.* VI. 52. τῶν παιδῶν — ὁμοίων 38 καὶ ἴσων ἐόντων. frequentius *Thucydides,* de quo vid. *Lennep.* ad *Phal.* p. 294. 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

natur post δή τι. Verum ut εἰς τις non infrequens, ita etiam οὐδὲ ἐν τι dici posse videtur. Idem αἰσθάνονται mutavit in αἰσθάνονται, invito *Aeliano*. Vid. ad XIII. 10. p. 293, 18. γε μὴν. μὴν om. a. | οὐδὲ γοῦν. *M. m. c. 7* οὔτε οὖν. a. b. et editt. ante Gron. — κομιδὴν. κομιδῆ. a. κομιδῆ. b. | προφέρουσι. προφέρουσιν. m. οἱ δεσπότες τοῖς δεσπότηταις. b. καταψώντες. 8 *Aristoph.* Pac. 75. καταψών αὐτὸν ὥσπερ πᾶλλον. ap. *Strab.* V. p. 215. pro καταψωνόντων legitur nunc καταψώντων. | καλινδῆδραν. καλιδῆδραν. 9 a. καλιδῆδραν. b. καλινδῆδρας. c. Habetur hoc vocabulum ap. *Phil.* de Pr. An. c. 79. v. 5. ἐπηλυγασθέν εἰς καλινδῆδραν λίσου. ubi significatio obscura, sicut etiam in *Carm. gr. Wernsd.* c. V. 95. στολάς προτιθεῖς καὶ καλινδῆδρας νέμων. in *Lexicis* autem aut omissum, aut male munitum. *Phrynich.* ap. *Bast.* Epist. p. 211. ἀλινδῆδρα· ὁ τόπος, ἐν ᾧ καλινδῶνται οἱ ἵπποι καὶ ἄλλοι ἐξακούμενοι τὸν κόματον. — ἀπὸ τοῦ καλινδῶ καλινδῆδρα, καὶ ἀποβολῆ τοῦ κ, ἀλινδῆδρα. Cf. *Schol. Aristoph.* Nub. 32. Ran. 935. Ap. *Xenoph.* de R. Equ. V. 3. locus, ubi equi ἐξαλλίζονται, κυλίστρα vocatur, aut καλίστρα, ut est in nonnullis libris. Etym. M. κυλινδῆδρα. κυλίστρα. | ὄπλάς. ὑπλάς. m. ὄπλοις. a. Mox verba οὐ κόμας usque ad καμόντας om. c. et, ut videtur, *Ups.* Molesta est repetitio participii καμόντας in exitu duarum enuntiationum vicinarum. | ἀλλὰ ἄμα. *M. m. 11* a. b. c. ἀλλ' ἄμα. editt. | ἰᾶσιν. ἰᾶσιν. m. ἐῴσι. *al. Gesn.* quod *Schn.* 12 recepit in ed. pr. In cur. sec. se ἀφίᾳσι malle scribit. — ἀνυμῶδεις. ἀνυμῶδοι. a. | ἐπὶ τοιούτων. τούτων. a. — ὄχουνται. ἀνύουνται. b. — σο- 13 βαροὶ δὲ Μῆδοι. καὶ Μῆδοι. b. Similiter de pavone *Theophyl. Sim. Ep.* 31. τὸ μηδικὸν ὄρνεον ὁ ταῶς καὶ τῶν Μῆδων τὴν ὑπεροφίαν κεκλήρωται. De equis Medicis conf. *Oppi.* Cyn. I. 311. ss. | τρυφᾶν. similia dedimus 15 ad *Philostr.* Imagg. I. 30. p. 392. et ad *Achill. Tat.* p. 468. s. | καὶ 16 τῇ δεραπειᾷ τῇ ξῶδεν, καὶ τῇ θρύψει. haec vulgo continuata distincti, majore distinctione posita post ξῶδεν. *SCHNEIDER.* Non recessi equidem a vulgari distinctione verborum, quae fateor mihi non satis esse perspicua. *Gillius* vertit: *lauso extra corpus cultu videntur delectari et sentire magnitudinem suam.* quae non magis intelligo. Videtur δεραπειᾷ accipi posse de corporis cultu, equisonum curae et ministeriis debito, θρύψει autem de habitu equi molliter et delicate se moventis, est enim βλακεία illa mollis et iners, quae barbaris propria. Vid. *Suid.* T. II. p. 208. in θρύπτεται et θρύψις. χλιδῆ denique de ornatu exteriori, freno auro gemmisque distincto, stragulis pictis et quae sunt alia. — τῇ χλιδῆ. articulum om. m. | τοῦ σφετέρου. σφωτέρου. a. b. In verbis καὶ ὅτι χλι- 18 δῶσι τῷ κόσμῳ. *Schn.* in cur. sec. καὶ uncinis inclusit. At *Ael.* orationem variavit, quae sic poterat procedere: αἰσθάνομενοὶς μεγέθους καὶ κάλλους καὶ κόσμου ᾧ χλιδῶσιν. | ταῦτά τοι καὶ ταῦτά τοι corrigit *Schn.* in cur. sec. quod mihi necessarium non videtur. — ἄλιπυῆ. ἀλιπυῆ. m. 19 — ὀρειβασίταις. hoc cum δῆραις conjungit *Max. Tyr.* XXIX. 2. XXXIV. 1. | τοιούτους αὐτούς. corrige αὐτούς. quae est editionum lectio. περιδεικνῶσι. rarior forma pro περιδεικνύασι (vid. *Buttm.* Gr. maj. T. 1. p. 524. 21 not. *Oudend.* ad Th. M. p. 407.) περιδείκνυσιν. *M. m.* περιδείκνυσαι. a. c. *Vpsal.* utriusque numeri formis confusis. παραδείκνυσαι. b. παραδεικνύσαι. editt. Male haec accepit *Gillius* vertens: *cretica canis est expeditissima saltuque maxime valet, ut Cretenses testantur et fama pervagatur.* —

- καὶ ἔδει. ἀδει. m. Supplenda in his oratio: καὶ ἔδει ἢ φήμη αὐτοὺς εἶνα τοιούτους. *Trillero* verba καὶ ἔδει ἢ φήμη cum proximis coniungere
- 23 lubuit, his sic scriptis: Συμικατάτους κυνῶν Μελοσσούς. | καὶ οἱ ἄνδρες. articulum om. c. — *Καρμάκος. M. Ups. al. Gesu. καρμανός. a. b. editt. ante Gr. καρβάνος. m. μάκος. Vind. 7. Cf. Interpp. ad Melam III. 8. |*
- 24 ἀμφοτέρα ἀγριώτατα καὶ μελιχθῆναι ἄτεγκτα φύσιν. *M. m. In primis vocabulis consentit Upsal. Vind. 7. ἀμφοτέροι ἀγριώτατοι καὶ μ. ἄτακτοί φασι. editt. ante Gron. ἀμφοτέροι. b. ἄτακτα φύσιν. a. ἄτεγκτα φασίν. b. ἀτέγκτω φύσιν. c. ἀτέγκτω φασίν. Vind. 7. Hinc Schn. in cur. sec. suspicatur fuisse: ἀμφοτέροι ἀγριωπάτω καὶ μ. ἀτέγκτω φύσιν. Durior quidem conjunctio nominum masculini generis cum praedicatis neutris, non tamen durior quam in *Aeschylis* VII. c. Th. 772. τέλει γὰρ καταίταται ἀραὶ et Pers. init. τάδε μὲν Περσῶν — πιστὰ καλεῖται — ἰδράνων φύλακες. ubi vid. similia in *Blomfieldii* Glossario. Infra VII. 19. p. 165, 2. ἀκόλαστα δὲ κυναίφαλοι τε καὶ τράγοι. De ἄτεγκτος vid. *Ruhak.* ad Tim. p. 248. s. *Aelianus* ap. *Suid.* v. ἄτεγκτος. εἰς καὶ τοὺς ἀτέγκτους καὶ ἀτεράμονας τέγγει. et: ἦν δὲ ἄτεγκτος ὅδε ὁ καὶς καὶ ἀμελιωτός.*
- 26 CAP. III. ταῦτα ἦν ὕν. ἦν erasum in *M.* ἦν. ἦν. his a. b. καὶ ταῦτα οὐν. m. Potuit ἦν ex διπτογραφίᾳ esse ortum, quum *Aelianus* scripsisset: ἴδια δὲ ἄρα φύσεως ζῴων καὶ ταῦτα ὕν οὔτε — ut VII. 40. ἴδια δὲ ἄρα κυνῶν καὶ ἐκείνα. XVI. 25. ἴδια δὲ ἥκων καὶ ἐκείνα δῆπου. Neque tamen alibi verbum spreuit additum. VII. 4. ἴδιον δὲ ἄρα ἦν ταύρου καὶ τὸ εὐ-
27 πειδέες. XI. 36. ἴδια δὲ ἄρα τῶν ζῴων καὶ ἐκείνα λέγεται. | γενέσθαι γίνεσθαι corr. *Schn.* cur. sec. ut infra c. 18. p. 59, 13. XVI. 37. ὕν δὲ ἐν Ἴνδοις οὐ φασὶ γίνεσθαι. γενέσθαι tuetur *Apost.* XX. 6. Ad rem cf. *Ctesiam* ap. *Phot.* p. 147. (in *Fragm.* p. 183. ed. Lion. p. 304. ed. Bähr.) quem in hac re tamquam testem non satis certum commemorat *Aristot.* H. A. VIII. 27, 3. — | πρόβατα δὲ. *Pallad.* de Bragm. p. 5. ἔστι δὲ τὰ πρόβατα τετραχῶμα ἄνευ ἐρίας, γαλακτοφόρα λίαν, πλατείας ἔχοντα οὐράς. Κοῖρος ἀπὸ Θηβαΐδος οὐκέτι εὐρίσκεται ἐν τοῖς μέρεσιν Ἰνδίας ἢ Ἀλδιστίας δι' ὑπερβολὴν καυμάτων. *SCHNEIDER.* πῆχυνος πῆχυν. *Upsal.* De ovibus latis caudis vid. infra X. 4.
- 30 CAP. IV. οἱ Ἴνδοι τὸν χρυσὸν φυλάττοντες. quod alleveram margini, οἱ Ἴνδοι οἱ τ. χρ. φ. deleta virgula ante οὐκ, *Schn.* in cur. sec. in textu posuit. De his formicis vide infra ad IV. 27. p. 81, 28. *Clem. Alex.* Paed. II. 12. p. 207. C. διὰ τοῦτό τοι μύρμηκες χρυσοφυγοῦσι. — οὐκ ἂν διελθούσιν. *M. m. b. c. Ups. al. Gesu.* διενέχθουσιν. editt. ante *Schneider.* διελθούσιν. a. *Tib. Hemsterh.* in not. ms̄. „legendum διανήχοιεν vel διανηχθεῖεν.“ cui notulae *Geelius*, cujus benevolentiae has annotationes summi viri debeo, haec adscripsit: „melior haec emendatio videtur quam receptum a *Schneidero* διελθούσιν. c. 6. ipse *Aelianus* habet: ἀλύτως γε
31 διενήξαντο.“ Librorum consensum obtemperavi. | καλούμενον. om. b. — *Καμπύλιον. M. m. al. Gesu. b. a. Καμπύλιον. c. Upsal.* Κάμπυλιν. editt. ante Gr. | *Ib.* Ἴσσηδόνες. *Plinius* *Essedones* facit Asiae populos super Maeotin habitantes in utraque Scythia. *Γεσσηνα. Issedones Herodoti* I. 201. IV. 26. *Massagetarum* vicini ultra fluvium Araxem incolunt. Cf. *Philostr.* Her. c. 6. *Zenobio* Par. V. 25. [ubi οἱ Σιδῶνες] idem nomen restituit *Coraës* [in *Prodro*mo *Bibl. Hellen.* ad *Nic. Damasc.* p. 374.]

Fortasse ducta narratio ex Aristea Proconnesio, qui ap. *Pausan.* V. 7. 4. ad Issedonas se venisse narrat. Ceterum quid spectaverit *Aelianus* in verbis *καλοῦνται τε καὶ εἶσιν*, non exputo. Videtur nominis Issedonum etymologiam aliquam respexisse. *SCHEIDTIA. εἰς οὐδῶνας. M. εἰς οὐδῶναι. m. εἰσδῶνοι. Ups. εἰσδῶν. c.* parva lacuna relicta. Cum vulgata consentit *b. Gillius: cum his formicis habitantes appellantur et re vera sunt populi Issedones.* Ἰσσηδῶνες veram esse lectionem non dubitat *Boisson.* ad *Phil. Her.* p. 508. ubi haec: „Ex Ptolemaei divisione fieri etiam Issedones in Serica. Quidni *Aeli.* Sericae Issedones in India ponere potuit, extenso latins Indiarum nomine? Vid. *Rennel.* Geogr. of Herodot. p. 211. Sed e loco *Aeliani* non sic omnis sublata est difficultas.“ Ante *καλοῦνται* aliquid videtur excidisse, ut intelligitur ex similibus locorum comparatione. XVII. 40. *Ἰσημον δὲ τὸν χώρον καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι.* Var. Hist. III. 18. τόπον εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι Ἀνοστον.

- 54 συνοικούντες γε. τε. m. c. — Mox τε post *καλοῦνται* om. *M. m.* 1
 CAP. V. ὄφως. *ἔχως* infra VI. 12. ut ap. *Aristot.* H. A. IX. 7. 3. 3
Plutarch. T. II. p. 918. C. *Basili.* Tom. I. p. 82. D. et inde *Mich. Glyc.* Ann. 1. p. 49. D. *χελώνη σαρκῶν ἐχίδνης ἐμφορηδεῖσα. Ambros.* Hexa. VI. 4. p. 44. Cf. *Niclas* ad Geopon. XV. 1, 17. *Beckm.* ad Mir. Ausc. c. 10. p. 30. s. — ὀρυγάνου. ὠργάνου. r. — ἐπιτραγοῦσα. ἐπιτυχοῦσα. Cod. *Ups.* improbante *Schneidero* ad VI. 12. p. 129, 11. | *ἔξάν-4*
της. ἔξάντες. c. — ἀναλεῖν. ἀναιρεῖν. r. et *Apost.* XX. 66. *ἐμμελεν. M. m.*
ἐμμελε. editt. Testudines terrestres in Persia serpentes avide persequi et devorare, observavit *Schn.* ex *S. G. Gmalini* Itin. T. III. p. 482. |
διασπῶνται. διασπᾶνται. c. — συννόμου. συννούμου. m. — ὁ ἄβρηγ. ἄρηγ. a. 8
 Articulum om. m. — ἦν μὴ χῆρος γένηται. εἰ — γένηται. editt. ἦν. *M. m.*
 ἦν μὴ χεῖρος. b. | τὰ γεννώμενα. *M. m. b. r.* τὰ γινόμενα. editt. ἀφανί- 11
ζουσιν. Infra III. 12. τὰ φᾶ (τῶν ἀκρίδων) ἀφανίζουσιν οἱ κολοῖοι, καὶ
διαφθείρουσι τὴν ἐπιγονήν. Plutarch. T. II. p. 962. E. de perdicibus: οἱ
 μὲν γὰρ ἀφανίζουσι τὰ φᾶ καὶ διαφθείρουσι τὰς *θηλειάς*, δταν ἐπὶφᾶζωσιν,
 οὐ προσδεχομένης τὴν ὄχλειαν. quae fortasse sic scribenda: καὶ διαφθείρουσι,
 τῆς *θηλειάς* — οὐ προσδεχομένης τὴν ὄχ. | μὴ ἄγνωσιν. μὴ om. m. et αὐ-
 τούς. hoc tamen in marg. suppletum.

CAP. VI. διανόντες. διαβαίνοντες. r. Cf. *Philen.* c. 46. v. 1 — 4. | 13
ἐμβολῆς. ἐκβολῆς. r. et *Ups. Philostr. Jun.* c. XV. p. 137. 7. οἷον δι- 14
δῶναι θαρσεῖν, ὡς οὐκ ἀνατραπησομένου ὑπὸ τῆς τοῦ σὸς ἐμβολῆς τοῦ
νεανίου. Max. Tyr. V. 4. ἐμβολὴ χειμερίου νόματος ἐπὶ λήϊα καὶ φυτουργίας
ὀρμηδεῖσα. — ἀνατρέπεσθαι. ἀνατρέπασθαι (sic) b. ἔρμα ἴδιον. ἐρμαῖδιον.
m. αὐτοῖς. sic plurimis in locis dativus pronominis infertur post casus
 absolutos. Var. Hist. XII. 1. παῖς δὲ ἔτι οὖσα, γίνεται αὐτῇ κατὰ τοῦ
 προσώπου φῦμα. *Philostr.* Vit. Apoll. III. 54. p. 137. οἱ δὲ Ὀρεφται,
 χαλκαὶ μὲν αὐτοῖς αἱ πέτραι | συμπλάσασα. *M. m. b. c. r. Ups.* ἐμπλά- 15
 σασα. editt. ante Gron. ἐξ ἀπόρων. III. 30. πλέκειν εὐπόρους ἐξ ἀπόρων
 μηχανὰς δεινότατος. *Synes.* de Calv. p. 66. A. ὁ γὰρ ἐν ἀπόροις εὐπόρος
 τί ἂν ἐποίησεν; Cf. Annot. ad *Callistr.* Stat. IX. p. 713. *Blomf.* Gloss.
 ad Prom. v. 59. | εὐπορον. ἄπορον. c. | ἀλλήλων δακόντες. *Rehd.* omissio 16
 τὰς habet verum ἐνδακόντες. Eandem historiam habet *Eustath.* ad Od.
 [E. 161.] p. 538. Bas. ubi *Aeliano* laudato similiter legit ἐνδακόντες τὰς

- οὐράς [imo τὴν κέρκων] nec aliter Scholia Mediol. nuper edita [p. 441. ed. Butt.] Cf. *Suid.* in λυκάβας. ubi *Kuster.* confert *Artemid.* II. 12. [p. 159.] SCHNEIDER. *Philes* etiam l. c. τὰς οὐράς ἐνθακόντες ἀλλήλων μόνον. Infra V. 22. de muribus: τὰς ἀλλήλων οὐράς ἐνθακόντες. Praeterea h. l. videtur scribendum: τὰς οὐράς γὰρ ἀλλήλων. Caeterum comparandum Epigr. Anth. Pal. IX. 252. ubi viator, ut lupos effugeret, in Nilum se coniecisse fertur: ἀλλὰ μιν ἀγρεύσαντο δι' ὕδατος· ἔβρυχε δ' ἄλλος ἄλλον, ἐπου-
 17 ραῖω δὴ γματι δραξάμενος. | ἀντιπίπτουσιν. *M.* γε post ἀλύπας om. *r.* καὶ ante ἀσφαλῶς om. *a. b.*
- 19 CAP. VII. βρώμησιν. ex *Gesneri* emendatione recepi pro βρώσιν. *Gillius* *) etiam *rudendi* vocem in versione habet. Vocem maris differre a feminea cogit diversa laryngis fabrica in equo mare et asino observata. SCHNEIDER. In vitiosa lectione libri nostri consentiunt. Similiter videtur peccatum ap. *Suid.* βρωμάσσαι τὸ ὀγκᾶσθαι πινῶντα ὄνον. καὶ βρώμα, ἡ φωνή. ubi βρώμησις corrigit *Piers.* ad Moer. p. 98. simul *Gesneri* h. l. correctionem probans. — Σηλείαις. Σηλείαις. *a.* — οὐκ ἐνεμεν. *M. m.* |
 20 κίνας. rem accuratius tradit infra VI. 14. ubi vid. Verbum ἄποραίνεν om. *Ups.* [et c.] et sequi. ἐπιβάλη mutat in ἐπιβαλεῖν [et c.] Mihi dubium non est, τῇ ὑάλῃ scriptum fuisse ab *Ael.* ad quem casum verbum παρέρσεν refertur. SCHNEIDER. Ad rem cf. *Libr. de Mir. Ausc.* c. 157. *Nicl.* ad *Geopon.* XV. 1, 11. *Plin.* VIII. 30. s. 44. *umbrae hyaenae contactu canes obtumescere.* Correctioni τῇ ὑάλῃ, quam in ordinem recepit *Schn.* non confido. *Aeli.* voces jungendas non sic solet disjungere. Duriusculum ἐπιβάλη post pluralem τὰς ὑάλαις, sed non sine exemplo. De plurali post singularem vidimus supra p. 24, 26. Alterius generis hoc est ap. *Arist.* H. A. 1. 9, 5. τοῖς δ' ἐλέφασιν ὁ μυκτῆρ γίγνεται μακρὸς καὶ ἰσχυρὸς, καὶ χρεῖται αὐτῷ ὥσπερ χερσὶ. *Herodot.* IV. 65. ποιῶσι δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν οἰκητῶν, ἧν σφι διάφοροι γένωνται, καὶ τῶν ἐπικρατήσῃ αὐτοῦ παρὰ τῷ βασιλεῖ. Plurima similia, ubi verbum singularis numeri refertur ad praecedentem pluralem, congessit *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 105. *Tom.* IV. p. 499. *Stallb.* ad *Remp.* T. I. p. 182. T. II. p. 201. —
 21 ἡ αὐτῇ. αὐτῇ. *m.* Ad παρέρσεν suppl. αὐταῖς, ταῖς ὑάλαις scil. | μύρον. μύρον editt. omnes. De unguentis et odoribus vulturi perniciosis vid. infra IV. 18. *Beckm.* ad *Libr. de Mir. Ausc.* p. 328. *Plut.* T. II. p. 1096. A. οὐκ ἦν δὲ πρὸς τὸ ἡδέως ζῆν ἐπιεικότερον μύρα καὶ θυμιάματα δυσχεραίνεν, ὡς κύνδαροι καὶ γῦπες. Peculiaris quaedam huic rei addit *Euseb.* *Ixeut.* 1. 3. p. 174. Cf. etiam *Eustath.* *Antioch.* p. 27. et *Philen* c. 3.
 22 v. 9. | κάμηλον. Cf. XI. 36. *Aristot.* H. A. VI. 17, 2. *Plin.* VIII. 18. *Herodot.* I. 80. Rem nondum experimentis firmatam, multi narrant alii. SCHNEIDER. Cf. *Wessel.* ad *Herodot.* VII. 87. *Bornemann.* ad *Xen.* K. II. VII. 1. 27. Equos non aduetos camelos perhorrescere, camelosque propterea in bellis contra equitatum prodesse posse, tamquam rem
 23 exploratam tradit *Pallas* *Zool. Ross.* I. p. 196. et 261. | δὲ ὡς. *M. m.* δ' ὡς. editt.
- 25 CAP. VIII. τὰ βρέφη. ut ἡμίονου βρέφος ap. *Herodot.* III. 163. —

*) *Gesnerus* potius. *Gillius* enim mire vertit: *Asinae nullas vineas alere dicuntur.*

καταλίπωσι. καταλείπωσι. *b.* | αἱ ἄλλαι. *Aristot. H. A. IX. 5. p. 414 26*
 αἱ σύννομοι, ὅταν ἡ ἑτέρα ἀπόληται, ἐκτρέφουσι τὰ πώλια ἀλλήλων. *Cf.*
Plin. VIII. 42. s. 66. amissa parente in grege armeni reliquae fetae
educant orbem. SCHNEIDER. Eandem rem narrat *Theoph. Simoc. Epist.*
VII. Tzet. Chil. IV. 124. v. 108.

CAP. IX. ἀλλήλων εἰς πιστόταται. *recepti quod offerebat M. m. pro 28*
 ἀλλήλαις, qui casus usitatior. Hoc genus adjectivorum interdum nominis
 substantivi vim et rectionem sumit. Similiter ἐχθροὶ ἡμῶν. *Thucyd.*
VI. 18. Vid. Fischer. ad Veller. III. 1. p. 395. ss. Bernhardt Syntax.
p. 171. s. — ὅταν. ὅτ' ἄν. M. | σφᾶς. om. r. — οὐκ ἂν ἴδοι. ἴθι. c. — 29
 ἀνέδην καὶ ὡς ἔτυχε. *M. m. ἔτυχε. edit. Dictum ut εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε*
supra II. 10. p. 32, 24. et p. 42, 18. καὶ δρᾶ τούτο ἀνέδην. III. 16.
Cf. infra ad VII. 15. p. 163, 32. VIII. 17. p. 190, 2. ἀνέδην συγγενέσθαι
est ap. Platon. Protag. p. 342. C. Clem. Al. Strom. II. p. 422. A. de
columbis: τὴν ἐπιμειλίαν οὐ ποιεῖται πρὸς πολλὰ καὶ ἀνάδην. Scr. ἀνέδην.
Vid. Wesseling. ad Diodor. T. II. p. 110, 13.

55 τὰ ὑπὲρ τούτων. *M. m. a. b. c. Ups. τὰ περι edit. ante Gr. — καὶ 1*
 ἀποδάνη. *recepti ex M. m. r. pro ἀποδάνοι. Cf. locum Plut. T. II. p. 989.*
A. supra adscriptam ad I. c. 25. p. 13, 20. Idem dicit Horapollon. I. 8.
p. 14. quem cf. c. 9. et II. 40. | ἐπὶ τῇ παιδοποιῇ διδόντας. τῇ accessit 4
ex Med. διδόντας. Mon. Horapollon I. 8. μέχρι νῦν ἐν τοῖς γάμοις ἐκ κορῆ
κορῆ καὶ κόρη λέγουσιν εὐνοοῦντες, ex emendatione Pauwii, ubi libri ἀγνο-
οῦντες habent. Plura de eo loco et de ipsa formula ad Schol. Pindari
Pyth. 3, 27. p. 330. Boeckhiius, accuratius etiam Herm. de Aesch.
Danaïd. p. VH. ss. [Opuscula Tom. II. p. 328.] Comparat etiam Hesy-
chii locum: κοριζομέναις, ὑμεναιομέναις, γαμουμέναις, διὰ τὸ λέγειν
σὺν κόροισ τε καὶ κόραις: ὅπερ νῦν παρεφθαρμέναις ἐκκορεῖν λέγεται SCHNEI-
DER. Ad nuptiale omen de cornice sumtum respicit Nonn. Dion. 3, 119.
ἐπαινήσεις δὲ κορώνῃ, Καὶ γαμήν καλέσεις με. De formula cantionulae
vide praeter laudatos Welckerum de Trilog. Aeschyl. p. 396. ss. qui
verba hujus loci συνισθῶν ἐπὶ παιδοποιῇ latinismi arguit. Non haeseram
equidem; nec satis video, cur συνέναι ἐπὶ παιδοποιῇ non legitime dicatur
de casto connubio (ἐπ' ἀρότῳ γνησίῳν τέκνων) ut ap. Plut. T. II. p. 1. D.
ἕνεκα παιδοποιῆς πλησιάξεν γυναίκα. Nec dubitarunt veteres dicere συν-
έρχεσθαι ἐπὶ τεκνώσει παιδῶν. Verba τὴν κορώνῃν καλεῖν, accipio de
ipsa cantione, quae, quod κορώνῃ advocandae inserviebat, ipsa quoque
ἢ κορώνῃ appellata fuerit; cujus tropi exempla vid. ap. Valcken. ad Adon.
p. 389. | ἔδρας. ἔδρας. m. Vid. supra I. 48. p. 22, 1. | Vulgo: ὀττεύ- 5 6
ουσιν εἶναι φασιν εἰ ὑπακούσοιτο. Pierson. Moer. p. 279. conjecit ὀττεύ-
ουσι et ὑπακῆσάιτο. [malum omen esse nubentibus, si una cornix occur-
rat.] Vind. ὑπακούσαι κορώνῃ. ὑπακούσαι. Ups. omisso εἰ. unde non du-
bitavi ὑπακούσαι scribere [in contextu εἰ reliquit]. Horapollon I. c. διὸ
καὶ μᾶ κορώνῃ συναντήσαντες ὀλιωζονται οἱ ἄνθρωποι [adde: ὡς χηρεύοντι
συννητηχότες ζῶν]. Contra Fab. Aesop. 98. κορώνῃ ὀλιωσιμὸν οὐκ ἔχει.
Cf. Fab. 91. SCHNEIDER. Vid. Eund. ad Aesopi Fab. p. 180. Activum ὀττεύειν
alibi reperiri non videtur, et supra I. 48. Aeli. ὀττεύεσθαι dixit. Non
tamen haesit in vulgata Ruhnck. Tim. p. 198. nec Piersoni correctionem
commemoravit. Lectionem a Schnaidero propositam non satis intelligo.

- Pro ὄπτεύουσιν in *a. b. c.* est ὄπτεύουσιν. Deinde εἰ ὑπακούουσι. *M.* εἰ ὑπακούουσι. *m.* ὑπακούουσατο. *b.* ὑπακούουσα. *r.* Id quod nos dedimas sensum habet perspicuum, si ὄπτεύουσιν accipias pro ὄπτενομένοις; nec tamen in illa librorum discrepantia lectio satis certa. Verbum ὄπτεύων, quod *Stephanus* a Grammaticis fictum existimabat, tuetur *Aristoph.* Av. 1061. πᾶσαν μὲν γὰρ γὰν ὄπτεύω. *Gillius* vertit: *captantibus auguria portendere res tristes dicunt.* | γλαυῆ. γλαυῆ. editt. Vid. *Lobeck.* Phryn. p. 76. Cum *Aeliano* cf. *Aristot.* H. A. IX. 2, 3. et infra V. 48. — καὶ νύκτωρ. ἠύκτωρ. *m.* In marg. ἰσως νύκτωρ. — τῆς κορώνης. τῆς. *c.* — ἡ δὲ. *M.* 9 *a. r.* ἡδε editt. | ταῦτό δρᾶ. ταῦτα (sic) *b.* ταῦτα. *a.* — τηγκαῦτα τὴν γλαῦκα. hoc ordine *M. m.* τὴν γλ. τηγκαῦτα. editt. Rem tradit *Aristot.* H. A. IX. 4. *Plin.* X. 73. De inimiciis bubonis et cornicis vid. *Ovid.* II. Amor. VI. 35. Fast. II. 89. infra p. 118, 28.
- 11 CAP. X. οὐδ' ἀμαθῆ. om. *m.* — ταμειᾶς τῆς. *M. b. c.* τὰ μεῖας. *m.* ταμειᾶς τῶν. *al.* Gesn. ταμειᾶν τῆς. ed. Gesn. Gron. ταμειᾶς τῆς. *Schn.* correxit in ed. pr. ἐπὶ τὴν χρεῖαν. editt. ante Gr. ἐς. *M. m. b. c.* τῆς om. *Vind.* 7. Antequam meliorum librorum lectiones noveram, emendavi τα-
- 12 μίαν τῶν ἐς τὴν χρ. in Not. ad Anth. Pal. p. 80. | ἐποίησε. ἐπέ. editt. omnes. ἐποίησεν. *M. m.* — ἐπέ. γὰρ. *M. m. b. c.* ἐπαῖδη. editt. Causam significat, ut cap. 9. ἐπέ. δὲ ἡ γλαυῆ ἐστὶν αὐτῇ καλῆμον. IV. 4. p. 73,
- 13 1432. | οὐ πᾶσα. πᾶσιν. *a. b.* | ἐν ταῖς τρασιαῖς. τρασιακῶν. *al.* τρασιας. sed ultima melius circumflectitur. Gesn. τρασιας. *b.* τρασίας. *M. m. c.* Falso enim in *Med.* τρασιαῖς haberi scripsit *Gronov.* qui ex eodem libro affert scholion: τρασιά λέγεται ὁ τόπος ἐνθα τὰ σῦκα ξηραίνεται παρὰ τοῦ τρασαιένου [τερσαιένου]. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ ἐπὶ τῆς ἄλω ἐπίδη τὴν λέξιν. | Eandem gloss. e cod. Par. dedit integriorem *Br.* in Lex. Soph. ubi ἐν τῷ ἑτέρῳ Ἀμφιαράῳ. Sed *Vind.* 7. κρᾶσίας habet, quod vocabulum de areis hortorum usurpari solitum non minus convenit, nisi τρασιάς statuas humi sterni solitas fuisse, ita ut echino paterent. Ap. *Plut.* T. II. p. 971. F. μετοπώρου ὑπὸ τὰς ἀμπέλους ὑποδύμενος dicitur uvas decussas legere et pullis apponere. Cf. *Plin.* VIII. 37. *Philes* c. 62. *SCHNEIDER.* Cum *Plutarcho* facit *Eustath.* *Antioch.* p. 41. In Epigr. Anth. Pal. VI. 45. erinaceus dicitur βρογολόγος, γλυκερῶν σίντωρ δειλοπέδων. vid. *Ahim.* ad Anth. gr. T. III. 1. p. 364. δειλοπέδων τόπος ἐν φ' αἰ σταφυλαὶ ἐξηραίνοντο. *Suid.* In *Greg. Cor.* de Dial. Ion. §. CVII. pro τρασιᾶν in vulgaribus libris κρᾶσιᾶν legebatur; ubi *Koen.* p. 514. ex *Msc.* Leid. κρᾶσιᾶ — πᾶς τόπος πρὸς τὸ ξηραίνειν τι ἐπιτήθειος. Etiam ap. *Arist.*
- 17 Nub. 51. pro τρασιᾶς cod. *Rav.* et *Borg.* κρᾶσιᾶς. | ἐστὶν. *M. m. b. c.* ἐστὶ. editt.
- 19 CAP. XI. εἰρηναῖα καὶ ἐνοπονδα. vid. ad I. 57. p. 24, 27. ubi diversa est horum vocabulorum structura. V. 34. οἱ μὲν σὺν ἔρνεδες οἱ λοκοῖ, εἰρηναῖα αὐτοῖς πρὸς αὐτοὺς καὶ ἐνοπονδά ἐστι. *Herodot.* II. 68. ὁ δὲ τροχίλος εἰρηναῖόν οἱ ἐστὶ, ἅτε ὠφελουμένῳ πρὸς αὐτοῦ. Nostri loci structuram *Aeli.* ipse tuetur I. 3. ὁ κέφαλος — πρὸς πάντας τοὺς ἰχθύας ἐνοπονδος εἶναι πέφυκεν. *Philostr.* Imagg. II. 33. ἐπειδὴ σίδηρος πολεμιστήριος ἐνοπονδος ἀποκείσεται τοῖς ἀνθρώποις. *Eurip.* Bacch. 921. Ὁ θεὸς ὀμαρτεῖ, 20 πρὸς δὲν ὦν οὐκ εὐμενῆς, Ἐνοπονδος ἤμην. | παραλυθέντα Vid. ad I. 38. p. 18, 10. — κροκόδειλος. κορκόδειλος. *c.* et sic iterum paulo post. —

νήχεται τε. *M.* et *Apost.* XIX. 52. τε om. *m. a. b.* et editt. ante Gr. Frequens ap. hunc scriptorem τε ἄμα καί. Vid. ad XVII. 36. p. 389, 24. | αἱ βδέλλαι ἐς αὐτόν καί λυπούσιν. αἱ βδέλλαι καί λυπούσιν αὐτόν. *r.* et 21 *Apost.* quod recepit *Schn.* Sequor equidem meliores libros. | ἱατροῦ 22 δεῖται. narrationem eandem habet *Herodot.* II. 68. repetitam ab *Aristot.* H. A. IX. 7, 3. *Ant. Car.* c. 39. *Phile.* c. 83. Cf. infra VIII. 25. Contra *Gallus Geoffroy* narrat larvam oestri esse, quam alaudae genus aperitum crocodilli rictum ingressum inuestiget et legat impune. *SCHNEIDER.* Adde infra XII. 15. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* VII. p. 25. Ex *Godofredi de St. Hilaire* observationibus excerpta *) data in libro *menstruo: Revue encycl.* Livr. 113. p. 289. et in *Froriepji* Notitiis an. 1828. nr. 11. p. 167. ubi trochilus ei est *le pluvier à collier* Buffonii, sive charadrius Aegyptius *Hasselquistii.* — κατὰ τῆς ἀκτίνος πρὸς τὸν ζέφυρον scribit *Herodot.* I. c. — τοῦ τροχίλου. τροχίλου. *m.* | ὁ τοῖνον τροχίλος. τροχίλος. *m.* τροχίλος. 24 *a. b. c.* sic iterum in fine capitis. τροχίλος media brevi est ap. *Aristoph.* Av. 79. — ἐμβαλῶν. ἐκβαλῶν. *Apost.* | καρτερῆί δέ. *Herodot.* I. c. ὁ 25 τροχίλος ἐς δύνων ἐς τὸ στόμα αὐτοῦ, καταπίνει τὰς βδέλλας· ὁ δὲ ὠφελούμενος ἦδεται | μισθόν. μισθός. *r.* *Apost. Philes* I. c. καί τὴν κεφαλὴν 27 ἀντὶ μισθοῦ λαμβάνει, Μῆδὲν κακὸν παθοῦσαν ἐκ τοῦ θηρίου. Ductum hoc ex *Fabula Aesop.* de Lupo no. CXLIV. ap. *Nevel.* CLIII. ap. *Schneider.* p. 79. *Babrius* ap. *Suid.* in *καρχαρόδου.* T. II. p. 248.

CAP. XII. κολοιούς. cf. infra XVII. 16. de Lemniis *Plin.* XI. 29. 28 s. 35. et in Lemno insula certa mensura (locustarum) praefinita est, quam singuli epocatarum ad magistratus referant. *Graculos* quoque ob id colunt adverso volatu occurrentes earum exitio. *Plutarch.* T. II. p. 380. F. ὡς Δήμηνοι κορυίδους τὰ τῶν ἀττάλαβων εὐρίσκοντας ὡδὴ καὶ κόπτοντας. ubi κορυίδους in κολοιούς mutandum censeo. *Alaudae* enim granivorae sunt. *SCHNEIDER.* νομίζουσιν. *M. m.* — Δήμηνοι λύμνιοι. *m.*
56 οἱ κολοιοὶ. κολιοὶ. *m.* — μειοῦται δὴ κατὰ πολὺ. δεῖ κατὰ πολλὰ. *a.* 1 κατὰ πολλὰ etiam *b.* | τὰ ὠραία sensu latissimo dicantur, non solum 3 fructus sic dicti horaei, poma, mala, similia, sed etiam segetes, λήϊα. *SCHNEIDER.*

CAP. XIII. ἐν Θράκη. Vid. II. 1. χωρίων. χωρίων. *r.* et *Apost.* VI. 8. 4 quod *Schn.* recepit in cur. sec. III. 39. τολμηρότατον ἄρα ζῴων ὁ ἀγοθῆλας ἦν. Verba ὡν ἀκούω usque ad σωτηρία om. *r.* — γεγόνασιν. *M. m.* γεγόνασι. editt. | τὸ μὲν τι. II. 21. τὸ μὲν τι τῆς σπέρας. ubi vide. | 7 φθινοπώρου. φθινοπόρου. *m.* *Hesiod.* O. et D. 450. γέρανος — χεῖματος 9 ὄρην δεκνύει ὀμβρηροῦ. *Aristoph.* Av. 709. ὅταν γέρανος κρούσασ' ἐς τὴν Λιβύην μεταχωρῇ. Cf. *Herodot.* II. 22. — εἰς Αἴγυπτόν τε. τε om. *r.* ubi etiam alia omissa. | ὥσπερ γὰρ οὖν. γὰρ om. *r.* *Apost. Schn.* in cur. 10 sec. inclusit, sine caussa idonea. Bene junguntur particulae γὰρ οὖν. Vid. *Person.* ad *Med.* 585. *Heind.* ad *Plat.* T. IV. p. 421. s. — γῆς περίοδον. terrarum situm, ut in tabulis geographicis exhibitum. *Ael.* V. H. III. 28. πανάκιον ἔχον γῆς περίοδον. ubi vid. *Periz.* *Herodot.* V. 49. ἔχων

*) Tota ejus de crocodilo commentatio est in opere *Descr. de l'Ég.* Tom. XXIV. ubi vid. p. 430. ss. et 447. Cf. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 441.

- 11 χάλκεον πῖνακα ἐν τῷ γῆς ἀπάσης περιόδου ἐνετέμνητο. | στέλλονται αὐτοὶ πᾶσαι. om. r. *Apost.* — χειμῶνα ἤρηνόν. dum in Thracia hiems est, ver in Aethiopia. — ὅταν ὑπεύδια ἄρξηται. ὅτε. a. b. c. Contracta haec in r. et
- 16 *Ap.* πάλιν ἕαρος ὑποστρέφουσιν ὀπίσω. | ἀποκρίνουσιν. *Herodot.* VI. 130. πάντας ὑμέας ἐπαινέω — μήτ' ἕνα ὑμῶν ἐξαίρετον ἀποκρίνων. — μέσαι δὲ. M. m. b. c. *Apost.* al. *Gesn.* μέσον. a. et editt. ante Gr. Vid. *Bast.*
- 17 *Ep.* cr. p. 134. | τετάχεται. τετάχθαι. m. Similiter γεγράφεται est ap. *Philostr.* *Imagg.* I. 9. ubi vid. *ἀπνοτ.* p. 258. Adde *Schaefer.* ad *Dion.*
- 18 de *Comp.* p. 436. | φλιν σφίσι. Boream, puta, cui Thracia domus. — βέοντα. βέοντι. a. — χρώμεναι. χραόμεναι. *Ups.* — πομπῶ. καὶ γὰρ πνοῶς πρὸς οἶκον ἤδη τάςδε πομπίμους ὄρω. *Eurip.* *Hec.* 1289. De πομπῶς vid.
- 19 *Blomf.* *Gloss.* ad *Pers.* 632. | ἐπωδούντι. ἐπιποδούντι. a. ἐς τὸ πρόσω. εἰς. r. — ὄξυγώνιον. M. m. c. *Apost.* r. ὄξύγωνον. a. b. editt. ante Gr. *Tzetz.* *Chil.* IV. 120. τρίγωνον ὄξυγώνιον ποδούντι τούτων πτῆσιν. Cf. *Philen.* c. XI. 14. agminis rationem optime descripsit *Cic.* de *N. D.* II. 49.
- 20 adde *S. Basil.* *Hex.* p. 75. A. | ἀποφίνασαι. ἀποφαίνουσι. al. *Gesn.* quod *Schn.* in ed. pr. receperat. In cur. sec. rediit ad participium; locum
- 21 tamen lacunosum esse existimans. Vid. mox ad lin. 27. | διακόπτωσιν. διακόπτουσιν. m. — ῥᾶστα τῆς πορείας ἔχονται. ῥᾶστα δὲ. editt. quod orationem turbat. Particula δὲ, quam *Schn.* in δη mutabat, omissa cum M. m. c. r. et *Apost.* et ἔχονται cum iisdem libris et *Aug.* restituto pro ἔχονται, oratio constabit. ἐχόμεναι. r. *Apost.* Post ῥᾶστα distinguunt m. r. quod mihi nunc videtur verissimum. διακόπτωσι ῥᾶστα junxit etiam *Gillius:* ut aëra facilius pellentes. τῆς πορείας ἔχονται. agmine bene instructo et praeparato, iter aggrediuntur. *Herodian.* II. 11. 1. νομάς τε αὐτοῖς διδοῦς καὶ ἐφόδια, τῆς ὁδοπορίας εἴχετο. lb. III. 6, 8. τῆς ἐπὶ τὸν
- 22 Ἀλβῖνον ὁδοῦ εἴχετο. Vid. ad VIII. 19. p. 191, 13. | σοφίαν δὲ. cohaeret cum verbis εἰς ἐπιστήμην ἀέρων χρήσεως, quod distinctione mutata indicavi. Ad illum regum morem spectat *Aristot.* H. A. VIII. 14, 1. καὶ καθάπερ τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν τὰς οἰκίας τοῦ χειμῶνος μεταβάλλουσιν, οἱ δὲ πολλῆς χώρας κρατοῦντες περιέζουσιν μὲν ἐν τοῖς ψυχροῖς, χειμάζουσιν δὲ ἐν τοῖς ἀλεεινοῖς, οὕτω καὶ τῶν ζώων τὰ δυνάμενα μεταβάλλει τοὺς τόπους.
- 25 | τεδρυλημένας. M. m. τεδρυλλημένας. editt. Vid. *Stallb.* ad *Plat.*
- 26 *Remp.* II. p. 93. not. crit. VIII. p. 224. | αἰετὸν. αἰετῶν. *Apost.* — γενόμεναι κύκλος. κυκλόσε corr. *Lobeck.* *Phryn.* p. 9. *Schneidero* probante.
- 27 Cf. I. 46. p. 21, 13. | μνησοειδὲς τὸ μέσον. *Plut.* T. II. p. 967. B. πέτανται γὰρ ὅταν ἡ πνεῦμα πολὺ, καὶ τραχὺς ἀήρ, οὐχ ὥσπερ εὐδίας οὔσης μετωπηδόν, ἢ κόλπῳ μνησοειδοῦς περιφερειας, ἀλλ' εὐδύς εἰς τρίγωνον συναγοῦσαι, σχίζουσι τῇ κορυφῇ τὸ πνεῦμα περιβέρον. qui locus lectori suspicionem justam movebit, in *Aeliano* ante verba εἶτα μέντοι τρίγωνον excidisse mentionem venti vehementioris et contrarii, cui trigoni formam opponant; nam ad οὔρον i. e. secundum ventum, inutilis est. Ceterum ante μνησοειδὲς copulam καὶ addendam esse suspicabar. *SCHNEIDER.* Cf. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. T. IV. p. 76. Nihil excidit. Volant grues vento a tergo flante adjuti, triangulum formantes, ut toto agmine aërem commodius secent, sicut navis etiam prospero vento ad undas secundas rostro opus habet. *Cicero* l. c. *trianguli* — summo angulo aër ab iis adversus pellitur — basis autem trianguli, quam gruss efficiunt, ea tamquam a

purpi ventis adiuvatur. | ἀπειλοῦσιν. ἀπηλοῦσιν. *m.* — ἀναχωρεῖ καὶ 28
 κρούεται τὸ πτερόν. ut *navis.* Vid. *Valcken.* Herod. p. 658. 30. et de me-
 taphorico usu *Hemsterh.* ad *Luci.* Tom. I. p. 240. ed. Bip. | ἀλλήλων 29
 δὲ αἱ δὲ ἄλλ. τοῖς. *Apost.* | τὸν κάματον σφίσι εὐκάματον ἀποφαίνουσι. 31
 οὐκάματων. *a.* οὐκάματον. *b.* ἀποφαίνουσαι. *r.* *Eurip.* Bacch. 66. πόνον τῆδὺν
 κάματόν τ' εὐκάματον, ubi *Elmslei.* Plutarchea comparavit. | πεφεισμέ-
 νως. πεπεισμένως. *Ups.* [et *c.*]. Ceterum haec forma minime convenit
 τῷ μνηοειδῆι σχήματι, quod fuit proxime positum, sed τῷ μετωπηδόν.
 Igitur hic locus transpositus esse et ad anteriora pertinere videtur. ΣΧΗΜΑ-
 ΝΕΑ. Quae de lunari figura in superioribus narrantur, interposita sunt,
 ut appareat, qua de causa grues consuetum volandi ordinem interdum
 mutant. Quibus expositis, narratio ad id, quod coeperat, redit. | ἐν 32
 δὲ γῆ μηκίστη πηγῆς ὅταν τύχωσιν. sic vulgo. [etiam *b. c.*] Corruptelam
 loci arguit varietas scripturae. Rem eandem narrat *Plu.* p. 967. B. ὅταν
 δὲ κατάρωσιν ἐπὶ γῆν, αἱ προφυλακὴν ἔχουσαι νυκτὸς ἐπὶ θατέρου σκίλων
 ὄχουνται τὸ σῶμα. sed inde nihil auxilii peti potest ad loci medellam,
 non magis quam ex *Oppiani* [*Eutecni*] *Ixent.* II. 17. καὶν χειμῶνα ἀσθῶν-
 ται, τῇ γῆ προσορμίζονται — καὶ νυκτὸς ἐπιλαβούσης ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς
 σπεύδουσι, καθίζονται δὲ ἐν μέσοις τοῖς ἐκείνων γηλόφοις. ΣΧΗΜΑΝΕΑ. Locum
 corruptum esse intelligens *Gesn.* nihil tamen tentavit. Reposui interdum
 lectionem *M.* ἐν δὲ γῆ μηκίστη σιγῆς ὅτι ἄν. cum quo consentit *m.* nisi
 quod μηστὶκίστη σιγῆς exhibet. σιγῆς. *Ups.* et *al.* *Gesn.* μηκίστης γῆς
 ὅτι ἄν. *Vind.* *Gillius* vertit: in longissimis terrae tractibus noctu reliquae
 omnes somnum capiunt. *Tzetza* Chil. IV. 120. v. 68. ἐν γῆ δὲ καταπτά-
 μεναι καιρῷ τῷ τῆς ἑσπέρας, Αἱ πλείους μὲν καθεύδουσι. *Paus.* ad *Philen*
 p. 43. corrigit: ἐν δὲ γῆ μηκίστη πτήσει ὅταν τύχωσιν. quod mihi ob le-
 ctiones πηγῆς et σιγῆς verisimillimum videtur, ita tamen, ut legatur:
 ἐν δὲ τῇ μηκίστη πτήσει γῆς ὅταν τύχωσι. In his quum syllaba πτη
 propter similitudinem cum praecedente omissa esset, reliquae syllabae
 σει γῆς abierunt in σιγῆς; omissioni autem quum quis mederi vellet, πτη
 supra scribens aut margini allinens, nova inde nata lectio, non magis
 illa integra, πηγῆς. *Trillerus* not. msc. tentat: ἐν δὲ γῆ μηκίστη φυγῆς
 ὅταν λήγωσιν. et: ἐν τῇ φυγῇ μηκίστη που γῆς ὅταν τύχωσιν.

57 αἱ τρεῖς. αἱ om. *c.* *Vind.* 7. Verba sic accipienda videntur, ac si scri-
 ptam esset: αἱ μὲν ἀναπαύονται, αἱ δὲ, τρεῖς ἢ τέσσαρες, προφυλάττουσιν.
 | κατακοιμῶσαι. κατακοιμηῶσαι malebat *Ab.* ad *Aesch.* T. II. p. 103. Vid. 3

σχο
 ad I. 15. p. 9, 6. — ἀσκολιάζουσαι. ἀσκολιάζουσαι. sic *m.* μονόποδες
 ἴστανται. *Tzet.* l. c. v. 70. *Aristot.* H. A. IX. 11. ὅταν δὲ καθίζωνται,
 αἱ μὲν ἄλλαι ὑπὸ τῇ πτέρυγι τὴν κεφαλὴν ἔχουσαι καθεύδουσιν ἐπὶ ἐνὸς πο-
 δὸς ἐναλλάξ. ἀσκολιάζειν εἰς ἀκάματον στάσιν de eadem re *Philes* c. 11,
 23. Vid. *Ruhnk.* Tim. p. 51. a. | ὑπολιωδάνουσαι. *M. m.* ὑπολιωδάνου-6
 σαι. editt. Vid. supra II. 24. p. 40, 22. | ἀποδαρδάνειν. vereor ut atti-7
 cus usus verbum ἀποδαρδάνειν hac notione approbet. Locus *Plutarchi*
 T. II. p. 979. D. ἀλλὰ τῆς γεράνου σοφὸν ἢ τῆς λιθῶ περιδραξίς, ὅπως
 προῖεμένη πυκνὸν ἐξυπνίζηται. corrigendus est: προῖεμένης κτύπῳ ἐξυπνίζηται.
 ΣΧΗΜΑΝΕΑ. | κατακίνει πετομένη. *M. m. c. al. Gesn.* — | *Gillius* πε-8
 τομένη legisse videri potest. Quid si πτησομένη, vel ἀππησομένη vel

προνουμένη. GRÆKER. in Append. Emendationum. κοιμαμένη. a. b. et editt. ante Gron. Casum vocabuli λῖθος *Aeli*. accommodavit pronomini ὄπερ; sic enim verba tibi finge posita: λῖθος ὃν ἡ γέρανος καταπίνει ὑπὲρ τοῦ ἔχειν ἔρμα πετομένη, χρυσοῦ βάσανός ἐστι. Valde autem suspicor πετομένη ab *Aeli*. positum fuisse post ἔρμα; quo admissio alia mutatione opus esse non videtur. Monet *Schn.* hoc loco confirmari scripturam verborum *Aristot.* H. A. VIII. 14, 5. λέγεται γὰρ ὡς ἔχουσιν ἔρμα λίθων ὃς γίνεται χρήσιμος πρὸς τὰς τοῦ χρυσοῦ βάσανους, ὅταν ἀνεμίσωσιν. ubi vulg. ἐμπίσωσιν. Ad rem cf. congesta ap. *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 72. | ἀνεμύ-

ση. ἀναμέση. m. χρυσοῦ βάσανός ἐστι, *auro inservit explorando.* Ad illam fabulam respexit *Aristophan.* Av. 1136. in descriptione murgi avium solertia exstructi: ἐκ μὲν γε Λιβύης ἦγον ὡς τρισμῦραι Γέρανοι, θεμελλοὺς καταπεπωκυῖαι λίθους. et 1428. μετὰ τῶν γεράνων τ' ἐκέλευεν ἀναχωρῶ πάλιν Ἄνδ' ἔρματος πολλὰς καταπεπωκῶς δίκας.

11 CAP. XIV. κυβερνήτης ἰδῶν. δὲ interponit *Apost.* VI. 8. ἐν παλάγῃ
12 μέσῳ. hoc ordine *M. m. a. b. c. r. Apost.* ἐν μέσῳ παλάγῃ. editt. | συν-
εἶδεν ἐναντίου προσβολῆ πνεύματος. συνεἶδε δὲ ἐν. προσβολῆν πν. editt.
δὲ' omittunt libri *M. m. a. b. c. r.* προσβολῆ. a. b. Hoc quoque loco,
14 fuisse videtur addita. | καλλιπλους. καλιώπλους. m. Vocabulum καλλι-
πλους ex hoc uno loco in Lexica venit recentissima. Simile est καλιμπους,
15 quod habetur ap. *Lycophr.* 126. 893. et in Anth. Pal. V. 163. | περιέσω-
σεν. *M. m.* περιέσωσε. editt. | Grues ex aëreo itinere revertentes timere
jubet *Aratus* Diosem. 299. s. *SCHNEIDER.* Adde *S. Basil.* Epist. ad Me-
let. CXL. Proxima, quae paulo sunt obscuriora, sic vertit *Gillius*: *ea-*
rum gubernandi rationem hominibus regendi resp. doctrinam dedisse
ferunt. Post καίδευμα velim φύσεως additum. Certe *Aeliazus* hoc vo-
luit, aves illam scientiam a natura, homines ab avibus accepisse. πρῶτον
positum ut supra I. 44. p. 20, 22. — τῶνδε. τῶν δὲ. m. b. c.

18 CAP. XV. περιστερὰ ἐν μὲν. a. r. *Apost.* IX. 82. περ. δὲ ἐν μὲν.
b. et editt. ante Gron. μὲν ἐν, omisso δὲ. *M. m.* Verba καὶ εἰσι πρῶ-
19 τατα om. r. *Ap.* | εἰλοῦνται παρὰ τοῖς ποσσίν. παρὰ pro περὶ, quod editt.
habent cum plurimis libris, ex Aug. recepit *Schneiderus* propter locum
Athen. IX. p. 389. B. de perdice: ὅταν δὲ γῶ ὅτι θηρεύεται, προελθὼν
τῆς νεοττίας κυλινοδεῖται παρὰ τὰ σκέλη τοῦ θηρεύοντος. Infra XIII. 18.
psittaci εἰλοῦνται περὶ τῷ βασιλεῖ παρὰ. b. IX. 38. εἰλοῦνται περὶ τοῖς
φωλεοῖς. De ibide *Herodot.* II. 76. τῶν δὲ ἐν ποσσὶ μᾶλλον εἰλυμένων
τοῖσι ἀνδρώποισι κ. τ. λ. — εἰλεῖσθαι περὶ τόπον, νεῶν et similia habet
20 *Heliodor.* II. 22. | ἀποδιδράσκουσιν. *M. m.* ἀποδιδράσκουσαι. b. ἀποδι-
21 δάσκουσι. c. | τοῖς κλήδεσιν. *M. m.* sine littera paragoga editt. |
23 ὄρνιθοθήραι καὶ δίκτυα. ὄρνιθοθήρες καὶ ἐπιβουλευταί. r. *Ap.* Apud *Liban.*
T. IV. p. 71. 8. ὄρνιθοθήραι καὶ κυνηγέται. *Morell.* ὄρνιθοθήραταί, quod
uatum e lectione, quam duo ibi Monacenses habent, ὄρνιθοθήραι, θηραταί,
κυνηγέται. c. 16. p. 58, 16. et c. 40. p. 67, 31. ὄρνιθοθήραν habes. |
24 ἄτρεστα οἰκοῦσιν οὐκίτι. ex *Eurip.* Ione. 1196. De columbis Syriae idem
quod *Aeli.* narrat *Philo* T. II. p. 646. *Mang.* *SCHNEIDER.* De cervis
XI. 7. νέμονται ἄτρεστον καὶ ἀδεῆ τὴν νομήν.

CAP. XVI. πρὸς τῶ τίκτεται. πρὸς τὸ. *m. Synes. Epist. IV. p. 163. 26*
B. οἱ μὲν ἦσαν πρὸς τούτοις. Vid. Schweigh. Lexic. Polyb. in πρὸς. Bois-
*son. ad Philoestr. Her. p. 310. | τὴν καλουμένην ἄλω. ἄλω. *m.* τὴν λεγο-*
*27 μένην. *b.* τὴν καλιάν τὴν καλουμένην ἄλω. *Philes c. 12, 42. κονίστραν ar-**

*pellat Aristot. H. A. IX. 9. 1. — καὶ ἐγκαθίσαι. καὶ om. *c.* Locutio*
Herodotea. VI. 102. ἦν γὰρ ὁ Μαραθῶν ἐπιτηδεύατον χωρίον ἐνικπεύσαι.
Vid. Wessel. et Valcken. ad. IX. 7. p. 694. | ἐγγιάντες. editt. cum
29 libris plurimis ἐγγιάντες. Emendationem Gesnari, probatam Bernardo
ad Th. Non. c. 32. p. 126. stabilivit Ups. Vind. 7. quodammodo etiam
*Mon. ἐγαγιάντες vitiose exhibens; praecipue autem *Philes c. 12, 47.**

κάνταῦθα λαβῶν ἐγκαθίξει τοὺς τόκους, Οἷς καὶ κόνιν μάλιστα λεπτήν ἐγ-
χέων Τῆς φύσεως τὸ κάλλος ἀναφαιδρύνει. Gillius tandem, qui vertit:
quam enim pulverem infuderunt. Eadem verba permutata infra XIII. 7.
*| ἐνδύντες. ἐνδούντες. *a.* — | εἶτα ἐπηλυγάσαντες. *Aristotel. l. c. ἐπηλυ-**

30 γασάμενοι ἀκάνθαν τινα ἀλὴν τῆς περὶ τοὺς ἰερακας ἔνεκα καὶ τοὺς ἀ-
*τοὺς ἀλωρῆς. Infra X. 35. *Ael.* alio auctore aliam causam edidit minus*
*probabilem. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ἀπηλυγάσαντες. *a.* De verbo ἐπηλυγάζειν vid. su-*
*pra I. 41. p. 19, 25. — ἄνωθεν om. *a.**

58 κατακλίνουσιν. *summa quiete incubant*, versio. [*in multa pace incu-*
bant. Gillius.] Voluitne ἑαυτοὺς intelligi? An potius oratio continuanda
 sic: κατακλίνουσιν εἶτα τὰ ψά α (aut καὶ) οὐ πιστεύουσι τῇ χάρει τῇ αὐ-
 τῇ? *Aristot. IX. 9. 2. καὶ οὐκ ἐν τῷ αὐτῷ τίκτουσι καὶ ἐπαύξουσιν, ἵνα*
 μὴ τις κατανόησῃ τὸν τόπον, κλειῶ χρόνον προσεδρεύονται ad quem locum
 vide annotata. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Procul dubio ἑαυτοὺς ex praecedentibus sup-
 plendum. — τὰ ψά. τὰ om. *m.* In his *Schn. ad Aristot. l. c. Tom. IV.*
*p. 58. Stagiritam ab *Aeliano* recte intellectum esse negat, quamquam*
*nec *Plin. X. s. 51. aliter accepit: ovis stragulum molle pulvere contu-**

mulant, nec in quo loco peperere incubant: neve cui frequentior con-
*versatio sit suspecta, transferunt alio. | δεδοίκασιν. *M. m.* — ἐν χω-*
*4 ροῖς. χωροῖς. *m. b. c.* | ἀπαίροντές τε αὐ τοὺς νεοττοὺς. *Aristot.**

l. c. ἐκλέψαντες εὐδὴς ἐξάγουσι τοὺς νεοττοὺς διὰ τὸ μὴ δύνασθαι τῇ πτῆ-
5 σει πορίζειν αὐτοὺς τροφήν· ἀναπαύονται δὲ ὑφ' ἑαυτοὺς ἀγόμενοι τοὺς νε-
*οττοὺς. quae vereor ut recte sit interpretatus *Aelianus.* ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ἀπ-*
*αιροντές. *m. c.* ἀσπαίροντές. *b.* Pro αὐ' suspicabar ἄλλη scribendum esse:*

exclusos in alium locum transferunt. Si genuinum est αὐ, jungendum
*est cum ὑποδάλλουσιν. | νεοττοὺς. νεοτοὺς. *m.* — ἀλεινοῦσιν. ἀλειδοῦσιν. 6*
*c. | οἰονεὶ σπαργάνοις τοῖς πτελοῖς. hoc, auctore *Schn.*, recepi ex *Vind. 7. 7**

*[*b. c.*] pro πτηνοῖς. Inter utramque lectionem fluctuat πῆλος *Ups.* σπαρ-*
*γάνοις τοῖς πτηνοῖς *Schn.* ex conj. Gesneri in ed. pr. receperat. *Gillius:**

pennisque tamquam fasciis quibusdam involvunt. Orationis varian-
*dae causa *Ael.* πτελα pro περοῖς posuit. Utramque similiter jungit *He-**

rodos. II. 76. πτελα δὲ οὐ πτερωτὰ φορεῖ, ἀλλὰ τοῖσι τῆς νυκτερίδος πτε-
*ροῖσι μάλιστα καὶ ἐμπερέστατα. — περιαιπέχοντες. περιαιπέχοντες. *m.* | αὐ-*
*8 τοὺς. *M. m. b. c.* ἑαυτοὺς. *a.* et editt. ante Gr. — κοινῶντες. κοινόντες. *b.**

*| φαιδρότερους. φαιδρότερα. *c.* — προσιόντα. προσιόντα. *M.* προῖόντα. *m.* 9*

*et *a.* si *Wernsdorfio* fides ad *Himer. p. 148. | αὐτὸς μὲν. μὲν αὐτὸς. *m.* 10**

Aristot. l. c. προαικινδεῖται ἡ πέριξ τοῦ θηρεύοντος, ὡς ἐπληκτος οὖσα,

*καὶ ἐπισπάται ὡς ληθόμενον ἐφ' ἑαυτὴν (haec om. *Venet.*) ἕως ἂν διαδρά-*

- ση τῶν νεοτῶν ἕκαστος. quorum sensum apertum obscuravit *Ael.*, aut ejus librarius. SCHNEIDER. Similia de palumbibus narrat *Eustath. Ant. Hex.* 13 p. 24. | εἰς τὴν ἄγραν. *M. m. ἐς.* editt. — ἐξελίττει ἑαυτὸν. ἐξελίττει. *m. c.* De lepore XIII. 14. ἐξελίττει τῇ καὶ τῇ. XV. 8. ἕως δὲ διαφεύγει, καὶ μάλα γε σοφῶς ἐξελίττει. Hunc perdicis dolum, de quo plures (vid. *Beckm. ad Antig. Car. c. 45. p. 77.*) peculiari vocabulo ἐκπερδικίσαι et διακπερδικίσαι significant. Vid. *Suid. T. I. p. 576. 699. Apostol. VIII. 6. Aristoph. Av. 768.* ὡς παρ' ἡμῶν οὐδὲν ἀλογρόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι. ubi vid. *Kuster. et Brunck.* Eodem artificio uti corvi quoddam genus, docet 14 *Pallas Zool. Ross. Vol. I. p. 396.* | διαδιδράσκει. *Gillius: ille vero sese convolvens pedetentim elabitur, quumque illum a nido avertit ac abduxit, vanumque ipsius laborem se elusisse sentit.* Graeca sibi sunt contraria. Perdix mater διαδιδράσκειν dici bene non potest. Deinde post verba καὶ διαδρ. καὶ γίνεται πρὸ ὄδοῦ *Ael.* ita pergīt, quasi de alia persona locutus antea: ὅπερ οὖν συννόησας ὁ πέρδιξ etc. Quid animadvertit perdix? idne quod ipse antea fecerat? Minime. Verba itaque καὶ διαδιδράσκει etc. lacunosa esse debent et pertinere ad pullos. Eodem ducit *Aristotelis* locus. Igitur scripsi: ὁ δὲ ἐξελίττει ἑαυτὸν τὰ δὲ βρέφη διαδιδρ. SCHNEIDER. Tale quid et res postulat, et locorum, ubi de eadem re agitur, comparatio. Vid. imprimis infra XI. 38. p. 262, 9. *Antig. Car. l. c.* προκυλιεσθαι τοῦ θηρέοντος — ἕως ἂν διαδρᾷ τὰ νεόττια. *Plut. T. II. p. 494. E.* αἱ δὲ πέρδικες ὅταν διώκωνται μετὰ τῶν τέκνων, ἐκείνα μὲν ἕωςι προπέτεσθαι καὶ φεύγειν, αὐταῖς δὲ μηχανώμεναι προσέχειν τοὺς θηρέοντας ἐγγυὲς κυλινοῦμεναι — ἄχρις ἂν οὕτω προκινδυνεύουσαι τῶν νεοτῶν τῆς ἀσφαλείας, προαγᾶνται πόβρω τοὺς διώκοντας. Cf. *Eund. p. 971. C.* Jam it ne ex loco *Plutarchi* leniore mutatione legendum existimo: κάκεινα διαδιδράσκει — | πρὸ ὄδοῦ. προοδοῦ. *m.* Post ὄδοῦ *b.* habet τοῖς, tum spatium relictum quinque litterarum inter τοῖς et ὅπερ. — συν- 16 νόησας. νόησας. *m.* omissa praepositione ob similitudinem cum συν. | ὀρνοδοθήραν. ὀρνοδοθήρα. *a. c.* | καταλαβῶν. καταβαλῶν. *m.* verbum vitiosum versio vitavit. κατακρυβῶν *Gronovii* contemno, nec tamen meliorem scripturam excogitavi. An fuit καταλιπῶν? SCHNEIDER. καταβαλῶν. *M.* Fuisse videtur: καὶ τοὺς νεοττοὺς καταδοκῶν i. e. περισκοπῶν. Infra V. 11. p. 104, 10. τὸ μέλλον ἐγκρατῶς ἐκαπαδόκουν. *Eurip. Heraclid. 280.* καταδοκῶν τάνδένδε. *Herodos. VII. 163.* καταδοκεῖν τὴν μάχην ἢ πεσέται. *Timae.* Lex: καταδοκεῖν — ἐπισκοπεῖν ἕπη χωρήση. *Suid.* καταδο- 17 κε. προσδοκᾷ. | κεχηγνῶτα. καὶ χηγνῶτα. *m. Lucian. Tim. c. 22.* τοὺς μάτην κεχηγνῶτας — καταλιπῶν, ἀληθῆς ἄγοντες τὸ πένθος, οἷος αὐτοὺς ὁ θύνοος ἐκ μυχοῦ τῆς σαγήνης διέφυγεν. De perdicibus cogitasse videtur idem in *Char. c. 15.* αἱ ἐπίδες — ἀναπτάμεναι ἔχοντο, κεχηγνῶτας αὐ- 19 τοὺς ἀπολιπούσαι. | φώνημα. post hoc vocabulum lacuna est dimidii ver- 20 sus in *m.* | ὠδίνα ἀπολύειν. comparatis locis IV. 4. VII. 12. articulum τὴν addidi. SCHNEIDER. At V. 32. habetur sine articulo: κνήσειως ἄρχεται, καὶ ὠδίνα ἀπολύει. ὠδίνας. *b.* — λαδεῖν. λαδῆν. *m.* — ἕνα μὴ τὰ ὠά 21 συντρέψη. hoc ordine *M. m. b. c. a.* συντρέψη τὰ ὠά. editt. | τῇ παιδοτροφιᾷ. *M. m. a. b. c. al. Gesn. Ups.* τῇ παιδοποιᾷ. ante *Gr. Gillius:*

ut matrem alendis liberis operam navare non permittas. | οὕτω δὲ 22
 ἔστιν. εἰσιν. *M. m.* quod in hac structura admittere nolui, licet infra sit
 VI. 61. ἐπαύουσι γοῦν τὸ τῶν Δελφάντων γένος. et ap. alios quoque γένος,
 φύλον, ἀγγέλι cum plurali verbi minime sit infrequens. Vid. *Dorv.* ad Char.
 p. 298. — ἀόλαστον. Cf. *Eutecn.* Ixent. I. 9. *Porphyr.* de Abstin. III.
 23. p. 274. et quos de perdicum lascivia laudat *Hoesch.* ad Horapoll.
 p. 228. | ὄσθ'. om. *M. m. b.* et abesse poterat ut IV. 52. τοσαύτη ἄρα 23
 ἡ ἰσχὺς ἢ τῶνδὲ ἔστιν· οὐδὲν ἀντέχει αὐτοῖς παιόμενον. Vid. notata ad
 V. 3. p. 99, 4. V. 36. p. 113, 13. Var. Hist. V. 17. ὅτι τοσοῦτον ἦν Ἀθη-
 ναίους δεισιδαιμονίας, εἴ τις πινύθειον ἐξέκοψεν ἐξ ἡρώου, ἀπέκταναν αὐ-
 τόν. Herodotum imitatur Aelianus, ut solet. III. 12. αἱ τῶν Αἰγυπτίων
 (κεφαλαί) οὕτω δὴ τι ἰσχυραί, μόγις ἂν λίσσῃ παίσας διαβήξειας. ubi vid.
 similia a *Car. Aug. Stegero* collata. — ἀπολιπούσαι ἀπολείπουσαι. a. |
 εἶτα ἐπὶ ἄνωσιν. ita pro vulgato ἐπὶ ἄνωσιν emendatum in Not. ad Anth.
 Pal. p. 62. Sequentia vitiosa sunt. Abundat enim aut εἰς aut πρὸς. *Ari-
 stoteles*: ἔταν δ' ἀποδράσα ἐπὶ ἄνω, οἱ ἄβρενες κεκράγασι καὶ μάχονται συν-
 ὄντες. E verbo κεκράγασι *Ael.* duxit: εἰς ὄρημν ἐξάπτουσι ἀλλήλους.
 SCHNEIDER. ἐπὶ ἄνωσιν *M.* ex corr. | οἱ δὲ. *m.* οἷα. editt. πρὸς om. b. 24
 quare inclusi. Rectius hoc quam quod olim conieci: εἰς ὄρημν πρὸς ἀλ-
 λήλους ἐξάπτουσι, cui verbo additum ἐπίτηδες minus est accommodatum.
 Saepe autem ἐξάπτειν εἰς θυμόν, εἰς ὄρημν, εἰς ὀλοστρον et similia, cum
 ap. *Aelianum* tum alios. | καὶ ὃ γε ἡτήηδες ὀχεύεται. *Aristoteles*: ὃ 25
 δὲ ἡτήηδες μαχόμενος ἀκολουθεῖ τῷ κνήσαντι, ὑπὸ τούτου ὀχεύμενος μό-
 νου. Ἐὰν δὲ κρατηθῇ τις ὑπὸ τοῦ δευτέρου ἢ ὀποίου οὖν, οὗτος λάθρα ὀχεύ-
 εται ὑπὸ τοῦ κρατιστεύοντος. unde *Gesnerus* scribi voluit: ἔστ' ἂν καὶ ἑτε-
 ρός τις ἡτήηδες. Aliam rationem proposuit *Paus.* ad Philem. p. 54. [καὶ
 ὃ γε κνηστής ὀχεύει εἰς ὄρημν]. Equidem cum *F. Jacobsio* ad Anth. Pal.
 p. 326. post ἀνέδην addidi ὃ κνήσας. SCHNEIDER. *) Similem omissionem
 ap. *Antig. Car.* c. 45. observavit *Hennikius*. — δρᾶ τούτου ἀνέδην. vid.
 supra c. 9. p. 54, 29. ad rem cf. *Geopon.* XIV. 20. | εἰς τὰς. *M. m. r.* 27
 εἰς. editt. λαβὰς. sic iterum c. 23. p. 62, 11. *Suid.* λαβαῖς. ἐπαφαῖς ἢ
 ἀφορμαῖς ἢ μέμψεσι. Vid. *Wyttenb.* Plutarch. Tom. VI. 1. p. 571. *Stallb.*
 ad *Platon.* Remp. VIII. T. II. p. 168. — ἐμπέση. ἐμπεισεν. *M.*

CAP. XVII. Εὐράπειδος. in Inus Fr. V. τὴν ἄρα μήτηρ ἢ πατὴρ κακὸν 29
 μέγα Βροτοῖς ἔφρασε τὸν δυσώνυμον φθόνον; Ποῦ καὶ πατ' ὀκει σώματος
 λαχὼν μέρος; — λέγει ὄντα. de verbis dicendi cum participio vid. *Matth.*
 Gr. gr. §. 556. p. 1091. de φημί nos ad Anth. Pal. p. 235. de ἀγγέλλειν
Baehr ad Vit. Philop. c. 10. p. 39. | καὶ τῶν ζώων ἔστιν οἷς τοῖς ζώοις. 30
 a. b. *Ups.* οἷο ἔστιν. a. — γαλεώτης. γαλεότης. m. | Θεόφραστος. in Opp. 31
 Tom. I. p. 835. [unde totum hoc caput ductum]. Cf. *Aristot.* H. A. VIII.
 19. 2. *Plin.* VIII. 31. XXX. 10. ἀσκαλαβέτην nominat *Aristot.* Genus
 hoc lacertarum Romani *stellionem* vocant; *Gekko* peregrino nomine Lin-
 naeus. Animal ad angues pertinere ex h. l. male arguit auctor glossae
 ap. *Morell.* in Catal. Mss. gr. Tom. I. p. 310. SCHNEIDER. De anima-
 lium φθόνῳ monuit *Porphyr.* de Abstin. III. 10. p. 239. ubi vid. *Rhoer.*
Stellionem multis superstitionibus originem dedisse constat; unde etiam

*) κρατήσας nunc praefero ob locum *Aristotelis*.

vatum quoddam genus *Galeotas* appellati. Vid. *Cic. Divin.* l. 20. — ὄταν ἀποδύσῃται τὸ γῆρας. *M. m. a. b. c. Ups.* ἀποδύεται. editt. ante Gr. infra VI. 51. Auctor *Mir. Ausc.* c. 67. τὸν δὲ γαλαΐτην ὄταν ἐκδύσῃται τὸ δέρμα — ἐπαστραφέτω καταπίνεν. fere iisdem verbis *Stobae.* Tit. C. 23. p. 541. *Antig. Car.* c. 24. Locationem multi illustrarunt; rem ipsam *Schn.* in *Amphib. Phys. Spec.* l. p. 16. II. p. 3. ss.

- 1 εἶναι εἰ. *m.* De cervo dextram cornu defodiente loquutus est *Aristot.* 59
 H. A. IX. 6. 1. *Plus.* T. II. p. 700. D. *Oppi.* Cyn. II. 211. ss. caussa cur
 3 ita faciat non addita. | φθόνῳ τοῦ τοσοῦτόν τινα ἀπολαῦσαι. in loco vi-
 tioso *Gesner.* τοῦ ἀνδρώπου τινά corrigit. *F. Jacobs* τοσοῦτων (ἀγαθῶν sc.)
 ἀπολαῦσαι. quod accipi. *SCHNEIDER.* τοιοῦτου πλοῦτου τινα. *Triller* not. mat.
 4 | ἔγγας. ἔντας. *m.* Cf. IV. 16. p. 77, 24. XV. 19. p. *Boisson.* ad Ari-
 staen. p. 714. s. *Illices* vocat *Laevius* ap. *Appul.* *Apol.* p. 461. ubi inter
 alia philtra etiam *hinnientium dulcedines* i. e. Hippomanes commemorat,
 5 quod ipse orator p. 459. *frontibus teneris pullogum detergi* narrat. | ὀ-
 δεν. *M. m. c.* editt. ἦδε τὸ. ἦδε τῷ. *m.* σαρκίον. σαργίον. *m.* ἰππομανές.
 sic editt. omnes. Rectius ἰππομανές. *b. c.* Cf. infra p. 318, 19. De hip-
 pomane vide ad XIV. 18. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. VI. 22. 6. p. 498. s.
 7 *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 39. ss. | τὰ τοιαῦτά φασιν. *M. a. b. c. Ups.*
 τὰ τοιαῦτα καλοῦσιν. *m.* τοῦτό φασιν. editt. Junge οἱ γόντες i. e. γοητεύ-
 οντες τὰ τοιαῦτα. Sic XIV. 24. οἱ δεινότεται τὰ τοιαῦτα. XVII. 11. οἱ δει-
 νοὶ τὰ τοιαῦτα. *Lucian.* *Philops.* c. 7. Δίβυς ἀνήρ σοφός τὰ τοιαῦτα. |
 8 εἰς μῆξιν ἀκατάσχετον. non dubito, transpositis vocibus scriptum fuisse:
 καὶ οἷστρον ἀκατάσχετον ἀφροδίσιον. *SCHNEIDER.* Post ἀκατάσχετον tolle
 11 distinctionem. De eadem re infra XIV. 18. εἰς οἷστρον ἀν ἀκατασχέτου
 μῆξιος ἐξήκοντο. quod vulgatae patrocinator. | οὐ γάρ; *M. m. a. b. c.*
 οὐ γάρ ἔστιν. *Ups.* Desunt hac verba in editt. ante Gron.
 12 13 CAP. XVIII. θαλάττη. *M. m. c.* θαλάσση. editt. ἀββαβίω. *a.* | Δεω-
 νίδης ὁ Βυζ. λεωνίδης ὁ Βιζ. *m.* λεωνίδην. *b.* — γενέσθαι φησιν. *M.* φησι.
 14 editt. γίνεσθαι corr. *Schn.* ut supra c. 3. p. 53, 27. | μέλινα οὐδὲ ἐν.
 sic edidit Gron. nihil de mutatione monens, in qua omnes libri nostri
 consentiant praeter *a.* qui μῆξιονα habet cum editt. ante Gr. *Gillius:* *coibio*
aetatis perfectus non minorem. Et ipse *Gesn.* μέλινα expressit: *non*
magnitudine inferiorem. — οὐδὲν. *b. Ups.* οὐδὲ μίαν. *a.* — ἔχειν δὲ. ἔχει.
c. — οὐδὲ ὄφθ. sequitur οὔτε. ut ap. *Philostr.* *Vit. Ap.* II. 14. p. 66. τοῦτῃ
 γὰρ οὐδὲ ἡ φύσις ξυγκεχώρηκεν, οὔτε ἡ πείρα. Vid. *Boisson.* ad Her.
 15 16 p. 513. ad *Eupar.* p. 169. | ἐν νόμφ. ἐνόμφ. *m.* | ἐκμερόρφωται εἶδος.
 τὸ εἶδος. editt. τὸ omisi cum *M. m. a. b. c.* Partem aliquam caput esse
 suspicari potes magis, quam intelligere, quum illa pars non sic efformata
 sit ad justam speciem, ut caput perspicue cognoscas. *Philes* c. 81. ἀνελ-
 θεος μὲν τῆς κεφαλῆς τὴν πλάσιν. Supra II. 19. καὶ ἐκτυποὶ εἰς ἄρθρα καὶ
 17 18 ἐκμορφοῖ. | ἐντέλλασται. *M. m. b. c. Ups.* ἐντέλλεται. editt. | τοῦτον
 οὐν εἶναι καὶ. δὲ εἶναι. *a. b. c.* cum editt. ante Gr. omisso etiam καὶ ante
 20 ὄφθαλμόν, quod est in *M. m. b. c. Ups.* | τῷ αὐτοῦ. scribendum vide-
 22 tur αὐτοῦ. | κατέβραξεν et ἀπόλωλεν. *M. m.* — καὶ αὐτὸς. piscis ipse.
 24 | εἰ τις αὐτοῦ ψαύσοι. *M. m. a. Vind.* 7. ψαύση. editt. ψαύσαι malit
Schn. in cur. sec. Etiam ψαύσει bene haberet. Infra XVI. 19. καὶ εἰ
 τις προάψεται, ἀμύσεται. Vide ad II. 29. p. 42, 14. — ὁ δὲ ἔτι. *m.*

ἔδε. ed. Gron. ὃ γὰρ α. cum edit. ante Gr. | καὶ εἴ τις ἐπιμένει. sic 25
scripsi, assentiente *Schneidero*, pro ἐπιμένῃ, aut potius ἐπιμένει, quod
est in *Mon.* Plurima hujus generis errorum exempla conguessimus ad
Achill. Tat. p. 745. — ψαλάττων. ψαλάττων. α. | ὑπὸ σήψεως. *prae sibi*
Gillius vertens διψῆς legisse videtur. *Gesner.* in *Hist. Aqu.* p. 850. πρή-
σεως vel οἰδήσεως coniecit. In prius illud incidit etiam *Pauw* ad *Phil.*
c. 81. p. 287. *SCHNEIDER.* ὑποσήψεως. c. ὑπὸ ψαύσεως, vel ὑψεως, [ἄψεως?] |
vel ψύξεως tentat *Triller.* in not. mst. *Schneiderus* tamen, hunc locum
laudans ad *Nicandr. Alex.* 247. p. 151. de sinceritate lectionis dubitasse
non videtur. Si integra verba, sic accipi debent: εἴ τις ἐπιμένει ψα-
λάττων, σήπεται καὶ σπητόμενος γίνεται πᾶς διανεόστατος. | εἰ δὲ αὐτὸν 27
ἔδειλοι τις. *M. m. b. c.* ἔδειλει. α. et edit. ante Gr. *Infra X.* 50. εἰ γοῦν
ἔδειλοι θῦσαι θῦν, ἰδοῦ σοι τῷ βωμῷ παρέστηκεν ὄϊς. et paulo post: εἰ δὲ
ἔδειλοι τοῦ δόντος πρίασθαι λυσιτελέστερον, σὺ μὲν κατέδηκας τὸ ἀργύριον
ἄλλως, τὸ δὲ ζῶον ἀπέρχεται. | ὁ δὲ ἐπινῆχεται. *m. a.* ἔδε. edit. — 28
πνεύματι πνεύματος. *Ups.* | φύσαλον. *infra IX.* 49. physalum cetaceum 29
diversum habet. *Physalum* e basofum genere nominat *Luci. Philops.* c. 12.
[de *Dips.* c. 3.] De pisce physalo conjecturas *Rondeletii* et *Gesneri* vide
in *Hist. Aqu.* p. 850. cujus olim meam de genere aliquo cyclopteri ad-
didi. *Compara Hist. litt. Pisc.* p. 345. s. *SCHNEIDER.* φύσαλον δὲ ἐκάλου.
α. δρυῖνας, παρείας καὶ φυσάλους jungit *Artemidor.* II. 13. p. 164. *Ib.* IV.
56. p. 368. scribitur: ὡς καρίας καὶ φυσσαλὸς καὶ τυφλήνης.

CAP. XIX. Rectius hoc cap. jungi cum cap. XVII. censuit *Wyt-*
senb. *Plut. S. N. V.* p. 43. probante *Schn.* in *Auct. Reliquiis Friderici*
II subjecto p. 161. Ad rem cf. *Beckm.* de *Mir. Ausc.* p. 151. Adde *Stob.*
Tit. C. nr. 23. p. 541. | πύτταν. πύτταν. c. Vid. *Bernard.* ad *Theoph.* 30
Non. c. 177. p. 76. — ἐμπορεῖ. ἔξεμει ex laudatis scriptoribus corrigit
Gesn. et *Aldrov.* de ceteris I. c. X. ἐμπορεῖ tentat *Trill.* in not. mst. quod
Nichus h. l. afferens ad *Antig. Car.* p. 39. tamquam vulgatam lectionem
contra correctores tuetur. Idem ap. *Antigonum* c. 24. in verbis: ὡσαύ-
τως δ' ἢ φώκη μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν θορόν (καταπίνει). corrigit τὸν ὄρον.
coagulum interpretatus. *Plutarch.* *Qu. Symp.* VII. 2. T. II. p. 700. D.
ἢ καταπίνουσα (ἔξεμοῦσα requirit *Schn.* ad *Theophr.* *Tom.* IV. p. 817.
potius ἐκπίνουσα) φώκη τὴν πύτταν ἀλισκομένη. quae est egregia emenda-
tio *Meziriaci.* In causam fabulae inquit *Cuvier* ad *Plin.* T. VI. p. 448. s.
| τοῖς ἐπιλήπτοιον. ἐπιλήπτοις. b. Nolui mutare formam dativi haud paucis 31
Atticorum exemplis stabilitam. Vid. *Dorvill* ad *Charit.* p. 237. *Hein-*
dorf. ad *Plat.* *Phaedr.* p. 230. *Ast.* ad *Legg.* p. 11. — βάσκανον δὲ. δῆ.
b. quod reponendum videtur. *Gillius:* *invidium enim sane animal.* —
καὶ μὰ τόν. Vid. IV. 29. p. 83, 5. *Intrpp.* ad *L. Bos.* p. 184. s.

60 CAP. XX. οἱ πελεκᾶνες ἐν τοῖς ποταμοῖς. ex *Apost.* XV. 93. recepi 1
articulum οἱ ἐν τοῖς π. quem tamen ibi *Rehd.* omittit. *Aristot.* *H. A.*
IX. 11. p. 427. οἱ δὲ πελεκᾶνες οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς γιγνόμενοι καταπίνουσι
τὰς μεγάλας κόγχας καὶ λείας. "Ὅταν δ' ἐν τῷ πρὸ τῆς κοιλίας τόπω
πέψωσιν, ἔξεμοῦσιν, ἕνα χασκουσῶν τὰ κρέα ἐξαιρούντες ἐσθίσωσι. unde in-
telligas, *Aelianum* male dixisse ἐν τῷ μυθῷ τῆς γαστρὸς. *Prolobus* enim
est, quem *philosophus* dicit. Ceterum additur οἱ ἐν τοῖς ποταμοῖς, quod
idem nomen picorum generi commune olim fuit. *Hesych.* πελεκᾶν. ὄρ-

νεον τὸ κολάπτων καὶ τρυποῦν τὰ δένδρα. quo sensu *Arist.* Av. 1165. πελεκῆνας jocose adhibet ad trabes dolandas [cf. *Ant. Lib. Met.* c. XI. p. 90. ed. M.]. Idem tamen v. 884. πελεκῆντα et πελεκῆνος junxit; πελεκῆνον autem avem aquaticam dixit et notavit *Eusebn.* Ixent. II. 6. *Platēam* dixit *Plin.* X. 40. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. *Plataleam* appellat *Cicero* de N. D. II. 49. ubi hanc rem cum multis narrat aliis, quos vid. ap. *Beckm.* Mir. Ausc. c. 13. p. 37. *Allat.* ad *Eustath.* *Ant.* p. 114. *Bochart.* Hier. T. II. p. 294. De hac ave cogitavit *Plut.* T. II. p. 87. Α. ἔστι δ' ἄ καὶ λίθους (ut ἄρκη. vid. *Eusebn.* Ixent. I. 2. p. 174.) καὶ ὀστράκοις τρέφεται· μεταβάλλουσι 3 δὲ δι' εὐτόνων καὶ θερμότητα πνεύματος. | ἐκ τῆς ἄλλας. ἐκ om. c. | 4 τῶν ἐφθῶν. ἐφθῶν. r. τῶν ἐθῶν. m. — ἔχουσι δεῖπνον. inverso ordine *Apost.* r. ut XVII. 17. p. 381. 12. Contra II. 21. καὶ ἔχουσι δεῖπνον ἄφθονον. — οἱ λάροι. gaviae. Vid. *Schn.* ad *Arist.* H. A. V. 8, 4. p. 278. Totum locum de laris om. r.

- 8 CAP. XXI. Εὐθημος. ἄθμος. c. λέοντες. de leonibus in Graecia vid.
- 9 10 infra c. 27. | σκύμους. articulum velit additum *Schn.* in cur. sec. | μικρούς τε. *M. m. b. c. a.* τε om. editt. — ἀμύνας. editt. omnes ἀμύνας.
- 11 ἀμύνεσθαι. b. | ἐπεὶ δὲ ἀφίκετο. bene habet singularis non minus quam ap. *Platon.* Theag. p. 124. E. τίνα ἐπωνυμίαν ἔχει Ἴππίας καὶ Περικλῆδος. Plura vid. ap. *Matth.* Gr. gr. §. 304. p. 605. a singulari autem transitus
- 12 fit ad pluralem εἶδον, quod nec ipsum est insolens. | ἐν ταῖς φοναῖς. *M. m. b.* ἐν τοῖς φόνους. editt. quod ipsum sine varietate legitur supra I. 18. p. 10, 17. φθόνους. c. Locutionem Homericam adoptavit *Pindar.* Pyth. XI. 37. ubi vid. *Böckh.* p. 342. *Sophocl.* Antig. 692. *Herodot.* IX. 76. ἐχώρες ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἐν τῆσι φονῆσι ἰόντας. *Aristoph.* Av. 1069. ἐρπετά τε καὶ δάκτυλα — ἐν φοναῖς ἄλλυται. Obiter in Exc. ex *Menandri Hist.* in Corp. Scr. Byz. Vol. I. p. 321. ubi editum χρησομένη
- 13 σφισὶ ταῖς προσηκούσαις φοναῖς. Scr. φοναῖς. | ἤλγουν. ἄλγουν. m. — ἔντο. ἔντο. a. m. ἔνται. b. — εἰς τι. εἴτι et ἡ ποδῶν. m. *Herodotea* locutio. VI. 116. Ἀθηναῖοι δὲ ὡς ποδῶν εἶχον τάχιστα ἐβρίθιδον ἐς τὸ ἄστν. IX. 59. οἱ λοιποὶ — ἐδίωκον ὡς ποδῶν ἕκαστος εἶχον. *Aelianeae* de-
- 15 dit *Bergl.* ad *Alciph.* p. 327. — ἀνέδει. ἀνέδει. sic m. | ἐκκλῖναι. ἐκκλῖναι. m. — τοῦ πη τιμωρήσασθαι. πη om. *M. m. b.* ἐδόκουν τε τιμῶρ. *Ups.* τὴν λυμῶνα recepi ex *M. m. a.* pro τὸν λυμῶνα. τὴν λυμῶνα. b. *Schn.* πη seclusit, totum locum nondum persanatum esse existimans. *Gillius* quid legerit non apparet. Vertit enim: *eam autem illi quum se viderent ulcisci nequire.* Defendi posse videtur πη, aliqua ratione, ut in re incerta; tum ἐδόκουν ἦκειν accipio pro ἦκον, de qua periphrasi vid. *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 200. Quoniam venerant eo consilio, ut liberorum suorum interfectorem punirent, rem ita instituerunt, ut laena quidem ad arborem custodiam ageret, leo autem opem alicunde quaere-
- 18 ret. | ὕφαιμον βλέπουσα. de feris ira concitatis. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 414. s. ad *Philostr. Jun.* XV. p. 667. In leonis obtutu describendo praevit *Homer.* Il. p. 135. quem respexit *Philostr.* Vit. Ap. II. 14. p. 65. ἐνέτυχες δῆπου καὶ τῶν Ὀμηρείων λεόντων ἐνί, ὡς ὑπὲρ τῶν ἑαυτοῦ σκύμνων δεῖνον βλέπει. | ἐν τοῖς ὄρεσιν ἠλάτο. correctionem *Gesneri* recepit *Schn.* pro ἠλατο. ἠλλάτο. a. ἠλάτο. b. Hoc convenit praecedenti ἀλύων.

Plut. Vit. T. Gracch. c. 21. ἔω δ' ἀλύων καὶ κλωνώμενος. *Heliodor. II. 22.* ἀλύοντα καὶ κλωνώμενον: et verbo ἀθημονών. *Il. ε. 352.* ἀλύουσα. *Schol. ἀθημονούσα. Menander historicus ap. Suid. T. II. p. 532.* ἀλύων 21 καὶ θυρανασχετιών. | πελακιον. πελακίαι. *m.* — Ἰσανίε τε. Ἰσανέν τε. *M.* — *Mox verba ως οἷός τε ἦν om. b.* Cf. supra *L. 18. p. 10, 24.* ἢ δύναται. *XVII. 16.* ἢ πεφύκασι καλεῖν. — τῇ γλώττῃ τὸ πρός. ἐφαίδρυνεν αὐτῷ. *Eurip. Bacch. 767.* σταγόνα δ' ἐκ παρηίδων Γλώσση δράκοντες ἐξεφαίδρυνον χροός. *Infra V. 39.* de leone *Berenices: ἐφαίδρυνε γοῦν τῇ γλώττῃ ἠσυχῇ τὸ πρόσωπον αὐτῆς. XVI. 24.* τὸ πρόσωπον φαίδρυνει βουλόμεναι. | ὑπεδάβρησεν. *M. m. b.* ὑπεδάβρησεν. *editt.* | τὸν πελακίον. τὴν π. *editt. 23 25* omnes; nemine haerente in generis insolentia. τὸν. *m. a.* — ἀλλὰ. *m. a.* ἀλλ' *editt.* — ἰσημικεν. *M. m.* | ὠρεξέ οἱ. *m.* ὠρεξε. *M.* superscri-26 pto al. man. ὠρεξεν, ut est in *editt.* Male in nostra ὕ excidit. — ἐπὶ τὸ αὐλίον. τὸν. *b.* *Vertit Gillius: eum ad lustrum suum ubi constrati catuli jacebant.* immo, ubi ursus sedebat in arbore, quae arbor erat in ea regione, ubi lustrum habebat leo. | εἶδεν. *M. m.* εἶδε *editt.* — αὐτῇ 28 προσελθούσα ἐπισήμαιεν. αὐτῇ. *m.* — ἐπισήμαιεν. *M. m.* si genuina est lectio, leaena quoque debet videri significasse lignatori, quid ab eo sibi praestari vellet, id quod faciebat ita, ut et triste tueretur, et oculos in ursum dirigeret. Sic haec commode explicari possunt. Non tamen poenitet, quod conjeci in *Ep. ad Schn. p. 11.* ὑπέσθη, quod narrationis ordini aliquanto, ni fallor, magis consentaneum. Sic iterum *IX. 1. p. 196, 15.* ὑποσημήνας et ὑποσήνας iuter se permutantur. | ἀνέβλεπα πρός. *M. m.* 29 ἀνέβλεπεν εἰς. *editt.* | ἐξέκοπτε. *M. m. b. c.* ἐξέκοψε. *editt.* Commode 31 dictum ἐξέκοπτε de eo, qui totis viribus arbori caedendae dabat operam; sive ut *Gillius* vertit: omnes nervos contendebat ad excindendam arborem. Tum sequitur effectus: καὶ τὸ μὲν ἀνετράπη. | καὶ διεσπίασαντό τε 32 οἱ Σῆρες. male haec distraxit *Vind. 7.* et *a.* in διεσπίασαν τότε οἱ Σ. quod *Schneidero* ita placuisse miror, ut id in textu poneret. διεσπίασαντο οἱ Σῆρες. reliquae *editt.* τε recepi ex illis libris. διεσπίασαν τε. *b.* quod nec ipsum male habet. Cf. *VII. 23. p. 167, 10.* Usitatius tamen *mediam. IV. 45.* διασπίασασθαι αὐτόν. *V. 54.* τοὺς δὲ τοῖς ὁδοῦσι διεσπίασατο. *Eurip. Bacch. 339.* ὃν ὠμόστοι σκύλακες ἄς ἐθρέφατο διεσπίασαντο. *Aristoph. Ran. 415.* τὼ νεφρῶ δέ σου — Διασπίασονται Γοργόνες. *Luci. D. Mort. XIII. 6.* ὄρω πολλοὺς ἐπὶ σὲ ὀρμῶντας, ὡς διασπίασαντο καὶ ἀμύναντό σε. *Philostr. Vit. Ap. XIV. 65.* διασπῶνται τοὺς σκύμους.

61 ἐτέτυγεν. ἐτύγγανεν. *m.* — ἀπέδωκε. ἀπέδωκεν. *M. m.* 2

CAP. XXII. μάχη. μάχην. *m.* — ἰχνεύμονος. de ichneumone variis-4 que ejus generibus vid. *Geoffroy St. Hilaire* in *Descr. Aegypti T. XXIII. p. 166. ss.* Adde *Cuvier* *Annot. ad Plin. T. VI. p. 439. s.* | ἐκπλήκτως. 5 caeco impetu. Usitatius hac significatione ἐκπλήκτως. Vid. *Lobeck. ad Ajac. p. 414. Wyttenb. Plut. Tom. VI. 2. p. 927.* | πανοπλία φραξά-6 μενος. πανοπλίαν. *c.* *Infra c. 28. p. 64, 9.* πέφρακται ὁδοῦσι. *X. 24. p. 229, 25.* ληπίσι καὶ φάλαξι. *Oppi. Cyn. IV. 7.* δόλοισι φραξαμένη καρδίῃ. | τῷ πληθῶ κυλίσας ἑαυτόν. hoc ordine *M. b. c.* κυλιάσας ἑαυ-7 τόν. *m.* ἑαυτόν κυλίσας. *editt.* ἐγκυλίσας corrigit *Schn.* in *cur. sec.* Possis etiam ἐν τῷ πληθῶ, ut est ap. *Antig. Car. c. 38. Plut. T. II. p. 966. D. ὁ δὲ ἰχνεύμων* — οὐδὲν ἀπολείπει θωρακίζομένου πρός μάχην ὀπίσθου. *Actiani de nat. anim. T. II.*

- τοσαύτον ὄλος περιβάλλεται καὶ περιπήγνυσι τῷ σώματι χιτῶνα. Idem τὸν ἰχθυόμωνα πηλούμενον commemorat p. 960. E. Cf. *Nicandr. Ther.* 202. *Aristot. H. A.* IX. 7. 3. ἰβique *Schn.* p. 43. *Oppian. Cyn.* III. 434. 9 *Eustath. Ans.* Hex. p. 42. *Philos.* c. 83. | εἰ δὲ ἀπόρρα εἴη. ἦ. α. Mox ὑγρὸν ἔτι legendum esse pro ὑγράν, quod est in a. c. et in editt.
- 11 ante Gr., vidit *Paus.* ad *Phil.* p. 292. confirmavitque *M. m. b.* | ἐξ ἀπόρων σκάσας. αἰ. σπεύσας. *Greek.* ἐξ εὐπόρων malebat *Paus.* Hucusque consentit *Aristot.* l. c. nisi quod is socios advocari ait ad pugnam ab ichneumone. Cf. *Antigon.* c. 38. *SCHNEIDER.* *Trillerus* in not. ms. vulgatam tuetur ex c. VI. σωτηρίαν ἐξ ἀπόρων καὶ μάλα εὐπορον. et c. XXX. πλέκειν εὐπόρους ἐξ ἀπόρων μηχανάς. *Gillius:* ex improvisis rebus ac fortuitis arma ad tuitionem sui ingeniose comparat. *Comparaes Philostr.* Vit. Ap. I. 4. p. 6. πολλῶν ἀπόρων καὶ ἀμηχανῶν κρείττω γενόμενον. Integram autem praestat vulgatam ἐξ ἀπόρων, in hac difficultate, locus *Herodoti* VIII. 53. χρόνῳ δ' ἐκ τῶν ἀπόρων ἐφάνη δὴ τις ἕσδος τοῖσι βαρβάροισι. Similiter *Eurip.* *Alcmen.* fr. XI. πολλὰ σὺν (sic Erf.)
- 12 θεοῖς Κὰ κ τῶν ἀ ἐ λ π τ ῶ ν εὐπορ' ἀνθρώποις πλεῖα. | τῆς δὲ βινός. τῆς δὲ correxit cum *Gillio*, autem vertente. De cauda reflexa et summas naves tenente tacent *Aristoteles*, *Nicander*, *Antigonus*; solus *Oppi.* *Cyn.* 3, 439. de cauda: τῆνδ' ἀντία γυρώσας προκάλισσατο θῆρα σαφοινήν. *Compara Persici ichneumonis notitiam in Pallas* neuen nord. Beiträgen IV. p. 99. Aegyptii ap. *Geoffroy Descr.* d'Egypte. Quod ichneumon Aegyptius in aspide facit, idem Indicus in colubro capella Linn. nisi forte idem est utrumque genus animalia. *SCHNEIDER.* Cf. *Eand.* in *Cur. poster.* ad *Nic. Ther.* 201. p. 223. ubi comparat *Lucan.* IV. 724. a *Benslejo* emendatum. — ἀπαλόν. ἀπαλόν ἔν. m. — ἐγγρίσει τῇ τῆς ἀσπίδος. καὶ praemittunt editt. quod omisi cum *M. m. b.* Nec necessarium: summas ille naves, morsui, quoniam tenerae sunt, expositas, tuetur. ἐγγρίσει. ἐν
- 14 χρῆσει. *M.* ἐγγρήσει. m. ἐγγρίσει. b. | ἐπακάμφας. ὑπακάμφας. a. b. c. —
- 17 οὕτως γὰρ. *M. m. a.* οὕτω. editt. — εἰσθεν. εἰθεν. c. | τῷ κρηφῷ. *Schn.* in cur. sec. post hoc vocabulum ex conjectura inseruit ἐνερείδουσα, quod verbum ad sensum absolvendam necessarium esse ait. Quod mihi secus videtur. Recte vertit *Gillius:* frustra dentes contra lutum exorost.
- 19 Possis etiam: dentes in luteo illo thorace atterit. | ὁ πρώτος. *M. m. a. b. c.* *Ups.* Omissa verba in editt. ante Gron. πρώτος pro πρότερος. Vide ad I. 44. p. 20, 22.
- 20 CAP. XXIII. τρέφει μὲν τοὺς πατέρας. idem dicit X. 16. Rationem curae parentibus per ciconias praestitae, ἀντικαλάργωσι appellatam, describit *Mich. Glyc.* Ann. 1. p. 40. D. ex *S. Basil.* Hex. 1. p. 75. C. et *Ambros.* Hex. V. 16. p. 37. D. Adde *Eustath.* Hex. p. 27. ἰβique *Allas.* p. 124. *Theodor. Hyrtac.* Epist. X. in Notit. Codd. Bibl. Paris. V. p. 733. τὸ τῷ γήρῳ καταπίκτον ὑπάνεχε τῷ πατρὶ κατὰ τὴν ὑμνουμένην ἀντικαλάργωσι. *Aristoph.* Av. 1355. legem esse ait inter aves: ἐπὶν ὁ πατὴρ ὁ κλαργὸς ἐκπετησίμους Πάντας κορήση τοὺς κλαργιδεῖς τρέφειν, Δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα κἀν τρέφειν. Ad huiusmodi pietatis exempla respexit *Soph.* *Electr.* 1068 (1047). Cf. cum hoc capite *Philon.* c. 7. |
- 21 κλέει δὲ αὐτοῖς. *M.* (syllaba αἰ est in rasura) m. αὐτοῖς. a. b. c. et 22 editt. ante Gr. Vid. *Masch.* Gr. gr. §. 382. | ἀλλὰ. *M. m. a. b. c.* ἀλλ'

editt. | καὶ τὰ καὶ om. *r.* ἔγκονα. *M. Apost. XV. 93.* ἔγκονα. *m.* ἔγκονα. 23
 editt. ante Gr. *a. r.* Vid. p. 10, 21. p. 14, 9. — φιλοῦσιν. *M. m.* |
 ὄταν ὄτα. *b.* ὄτ' ἄν. *M.* — ἐνδεής ἢ τροφῆς. *M. m. b. c. Ups.* τροφῆν. 24
 editt. Infinitivus παραδεσθῆναι explicationi inservit, et supplendum αὐτήν.
 Infra X. 48. ὄχετο ἀπῶν — ἀπικειπῶν ἐκείνων τῆς τελευταίας χάριτος τυ-
 χεῖν. XV. 6. καὶ ἀφῆκεν εὐερέρον διακίπεσθαι τὴν ἀγέλην. Vid. ad I. 36.
 p. 17, 9. | γνομένης. *M. b. Apost. r.* γνομένης. editt. | ὁ δὲ. *m. a. r.* 25 26
Apost. ὄθε editt. | ποιῆν ταῦτόν. inverso ordine *r.* | τῆς ἄρας δὲ. hoc 27 30
 ordinae *M. m. b.* τῆς δὲ ἄρας. editt. Vid. supra II. 21. p. 39, 5. ὄτ' ἄν.
M. | ἕκαστος. om. *M. m.* Uncini autem tollendi; genuinum enim vo- 31
 cabulum, et eleganter insertum. Similiter *Herodot. I. 169.* ἄνδρες ἐγέ-
 νοντο ἄγαθοί, περὶ τῆς ἐπιούτου ἕκαστος μαχόμενοι. IX. 59. καὶ ἐβίωσκον ὡς
 ποδῶν ἕκαστος εἶχον. *Herodian. IV. 13. 8.* καὶ οἱ μὲν ἕκαστος εἰς τὰς
 σκηνὰς ἐπικνήσαν. | ὡς τὴν. ὦν. *m.* — A verbis Ἀλέξανδρος δὲ ὁ *M. no-* 32
vum caput incipit *b.* ubi etiam ὁ Μακεδών pro ὁ Μύνδιος.

62 ὄταν. ὄτ' ἄν. *M.* περιελθόντας. ut peregrinatores, qui orbe terrarum 1
 peragrato, lassique viarum sedem alicubi figunt. Pronomen αὐτούς,
 post enuntiationem interpositam, perapicuitatis causa iteratur ut infra
 VI. 53. p. 147, 6. *Xenoph. K. II. I. 3, 13.* περιάσομαι τῷ πάππῳ, ἀγα-
 θῶν ἰππέων κράτιστος ὢν ἰππεύς συμμαχεῖν αὐτῷ. — ὡς τὰς Ὀκε. νήσους
 pro ἐς, contra Atticorum usum. Vid. infra X. 5. p. 220, 29. et *Goeller.*
 ad *Thacyd. VIII. 103. p. 474. s.* De insulis Oceani notus est locus *Ho-*
rasii XVI. Epod. 63. Jupiter illa pias secrevit littora genti, *Ut in-*
quinavit aere tempus aureum. — τὰ εἶδη. Vid. *Wyttenb.* ad *Phaedon.*
 p. 267. s. | εὐσεβείας. εὐσεβεῖα. *m.* | ἄλλως τε. distinctionem cum 3 4
Schneidero mutavi, majore interpunctione post ἵσχειν sublata. Junge
 ἄλλως τε καὶ. Pro ὑποδέσθαι correxeram ἀποδέσθαι, quod *Schn.* non
 dubitavit in ordinem recipere. | τῶν ἐκείν. articulum addidi cum *Vat. 5*
(ap. Bast. Ep. cr. p. 186.) et *b.* inclusum tamen, ut nullo alio libro
 stabilitum. | ἐπεὶ οὐχ ὅλον τε ἦν. negationem, libris ignoratam, addidi 6
 ex conjectura *Gesneri*, praeconnte *Schneidero.* — ἐν τῇ ἄλλῃ τῇ ὑφ' ἡλίῳ.
 ὑψηλῶς junctim editt. Nostram correctionem γῆ ὑφ' ἡλίῳ (vid. ad
Achill. Tat. p. 536.) adoptavit *Schn.* Verum saltem ὑφ' ἡλίῳ *Eurip.*
Alc. 151. γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ μακρῶ. *Philost.* Vit. Ap. IV. 7.
 p. 145. καλλίστη πόλεων ἐπόσαι ὑπὸ ἡλίῳ εἶσιν. Articulus autem non
 sollicitandus. *Himer. Ecl. II. 18.* κατ' ἄλλης τῆς ὑφ' ἡλίῳ. Id. Or. I. 14.
 ἐβλάστησαν κατὰ τῆς ὑφ' ἡλίῳ πάσης. Or. II. 5. ἐπλανᾶτο Δημήτηρ κατὰ
 τῆς ὑφ' ἡλίῳ πάσης. *Suid. T. II. p. 183.* ἔξον ἄλλῃ τῇ ὑφ' ἡλίῳ κα-
 τέστησεν. et sic saepe. | πρὸ τῆς ἀληθείας. infra XV. 19. τιθεμένας πρὸ 9
 τοῦ ἡθδός τὸ σωτήριον. *Herodot. I. 62.* οἷον ἢ τυραννίς πρὸ τῆς εὐερέτης
 ἦν ἀσπαστότερον. *Liban. III. p. 25, 21.* τὴν εὐερέτιαν τοῦ δήμου πρὸ
 τῆς ἐξουσίας ἐποκῆσατο. Ib. IV. p. 461. 12. δεῖ τὸν φιλόπολιν πανταχοῦ
 μὲν πρὸ αὐτοῦ ποιῆσθαι τὸ κανόν. | μήτι γοῦν. μή τοι malit *Herm.* ad 11
Viger. p. 804. 266. Supra II. 11. p. 33, 1. μή τι γοῦν τοσοῦτω θηρίῳ.
Var. Hist. XII. 9. εἰ γε καὶ οἱ παῖδες αὐτὸν μισοῦσι, μήτι γοῦν οἱ ἄνδρες.
 XIII. 1. ἐκ τῆς πρώτης τοῦ κυρὸς φαντασίας ἐξέκληξαν ἄν καὶ δῆμον,
 μήτι γοῦν μίαν παρθένον. Ap. *Herodot. IV. 76.* μή τοι γε ὦν. unus liber
 μή τί γε ὦν. *Wesselingio* non improbante. De his particulis vide
 8 *

C. F. Hermann. ad Luci. de scr. Hist. p. 182. s. — εἰς λαβὰς ἐμπεουσμένῳ. supra c. 16. p. 58, 27.

- 13 CAP. XXIV. ἡ χελιδόν. articulum om. *m. b.* — δὲ ἂν εὐποροῖη. *M. m. b. c.* δτε εὐποροῖη. editt. ante Gron. Hoc fortasse revocandum; nolui tamen optimorum librorum lectionem repudiare, quum scirem, optativum post ἔταν in quibusdam locis satis videri munitum. Vid. infra
- 14 ad IX. 18. p. 202, 30. | εἰς Ἀριστοτέλης. Hist. A. IX. 8. 1. p. 420. καὶ ἀπορῆται πηλοῦ, βρέχουσα ἑαυτὴν καλινθεῖται τοῖς πτεροῖς πρὸς τὴν κένεν. Artificium hirundinis in texendo nido descripsit *Plin.* T. II. p. 966. D. *Basil.* Opp. I. p. 75. D. ex quo sua hauserunt *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 41. B. *Ambros.* Hex. V. 17. p. 37. F. G. *Eustash.* *Antioch.* p. 30. ubi *Allat.* p. 136. Adde *Antig. Car.* c. 43. *Phil. c.* 19. *Plin.* X. 33. |
- 15 16 ἑαυτὴν. ἑαυτῆ. *m.* | ὑπαποψήχουσα. ὑπαποψύχουσα. *a.* ὑπαποψυχούσα. *m.* 18 | ἀπαλά τε. δὲ mallet *Schn.* Vid. ad I. 15. p. 9, 12. — τῶν πτεῶν. πτεῶν. *b.* | κολασθῆσεται. κολαθῆσεται. *Ups.* Infra VII. 48. ὁ λέων σκόλοπι 20 βραχίῳ περιπαρεῖς καὶ κολαζόμενος; Cf. II. 44. p. 48, 14. | τῶν προβάτων. τοῦ προβάτου. *b.* — ἰζάνει. ἰζάνει. *m.* — ἑαυτῆς. ἑαυτοῖς. *m. c.*
- 23 CAP. XXV. ἑαυτῆς. ἑαυτοῦς. *m.* — τὸ ἰσοτίμων. *Antig. Car.* c. 43. hirundinem dicit τὴν τροφήν διδόναι κατὰ μέρος, παρατηροῦσαν ἵνα μὴ 26 δτε τοῖς αὐτοῖς δῶ. fortasse tale quid lectum fuit olim apud *Aristot.* H. A. IX. 8, 1. ubi vid. *Schn.* p. 53. Idem narravisse *Oppianum* apparet ex
- 26 *Eusebn.* Ixeut. I. 18. p. 178. | ὀλίγα ἐστίν. *M. m. b. c.* ἐστίν om. *a.* et editt. ante Gr. — τῶν πρώτων. Tale quid de suis dicit *Tzet.* in *Jambis* v. 140. p. 514. ed. *Kiesl.* χορίσκος ὁ πρῶτος γὰρ εἰ μυζῶν ἔλει, Μαστὸν κρατεῖ τὸν πρῶτον, οἷς πρῶτος χρόνῳ, Οἱ δ' αὖ μετ' αὐτὸν τοῦς 30 ἐφεξῆς ἀέτως. | οὔτε τίεται. *M. m.* recepit *Schn.* in cur. sec. οὐδὲ *a. b. c.* cum editt. Optimo Mediceo obtemperandum putavi. Vid. ad
- 31 VII. 1. p. 153, 9. — αὐτὴ δὲ αὐτὴ δὲ. *m.* | ἐν τῇ καλιᾷ. dedi cum *Schnaidero* ex emendatione *Goesneri.* κολιᾷ. editt. reliquae. Libri scripti nihil juvant, nisi quod *m.* κολία habet; *Gillius* autem totam hanc enuntiationem praeteriit. τὸ παραβρεῦσαν fragmenta sunt seu micae, quae, dum 32 cibus sumitur, forte defluant. τὸ ἀποβρέον est IV. 27. p. 81, 30. | ἐβλέπει. ἐκλέπτει. *b.* Vid. supra c. I. p. 52, 14. — τὰ τῶν κυνῶν. τοῦ κυνός. *b.*
- 1 πῶαν. chelidonium herbam vocat *Plin.* VIII. 27. XXV. 8. XXVI. 5-63 et 14. Cf. *Philes* c. 19. *Georg. Pisid.* v. 1292. Fabulam de illa herba enarravit *Beckm.* Ant. Car. p. 126. Aristotelicum aevum eam videtur ignorasse. SCHNEIDER. Hoc remedium veteres adhiberi dicunt oculis hirundinum acu effossis. Adde *Basil.* T. I. p. 75. D. *Mich. Glyc.* p. 41. B.
- 2 *Eusebn.* Ixeut. I. 18. *Ambros.* Hex. V. 17. p. 37. | ἐπατήσῃμα ὄντα. Vid. II. 43. p. 48, 2. — πρόμισι ἐπὶ τῆς νομῆς. recepi ex *M. m. a. b.*
- 3 ἐπὶ τὴν νομῆν. editt. | ἄνθρωποι. ἀνθρώποις. *c.* — ἐγκρατεῖς. ἐγκρατῶς. *b.* — δειψῶσι. δῖψωσι. Gron. et editt. ex Gron. expressae.
- 6 CAP. XXVI. ἀπηνεστατοῖ. *M. a. b. c.* ἀπηνεστατοῖ. *m.* ἀπηνεστατοῖ. editt. ante Gron. aves inimicissimas vertit *Gill.* in ed. 1533. inimicissimas in altera an. 1565. in qua interpretatione ἀπηνεστατοῖ agnovit *Goesn.* de Av. III. p. 745. sed, quod mireris, alteri lectioni patrocinatur, *minime*

volacem, vel *maxime nudam* interpretatus, quoniam upupa prae caeteris avibus plumis pennisque nudetur. Lectione recepta significatur avis ἄμικτος et ἀπάνθρωπος, ut infra IV. 59. *Solus Tereus exulat agris. Sever.* Aetn. v. 585. De homine Timon ap. *Liban.* T. IV. p. 183. τί γὰρ ἀνθρώπου μιαιώτερον; τί δέ; οὐχ ἡμερον μὲν τὸ ζῶον ἄκρι βήματος, ἄκριον δὲ καὶ ἀπὴν ἐς τοὺς ἔργους; | καὶ μοι κἀν. b. | ἐν ταῖς ἐρήμοις. *Herodot.* III. 102. στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἴνδοι. ἐρημιαίς. b. quod placet. De cyano IV. 59. μισῶν τὰς ἀστυκάς διατριβάς — χαίρων δὲ ἐρημιαίς καὶ ἠδόμενος ὄρεσις κορυφαῖς καὶ πάγοις ἀποτόμοις. — καὶ τοὺς πάγους. *Gesneri* correctionem recepit *Gron.* πλαγίαις. m. a. b. πλάγους. *M.* πάγους habetur fortasse in Par. c. unde nihil varietatis enotatum. Recte *Gron.* comparavit versus *Aeschyli*, ex Tereo, ut videtur, ap. *Aristot.* H. A. IX. 36. 4. ubi vid. *Schn.* p. 250. sio a *Scaligero* et *Salmasio* emendatos: ἄσθη δὲ μοσεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τόπων Δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἀποκίσει. De Indiciis quibusdam avibus IV. 41. ἐν δὲ τοῖς πάγοις τοῖς ὑψηλοῖς νεοττεύει. | τὰς καλιάς. *M. m. a. b. c.* τὴν καλιάν. editt. ante 11 *Gron.* Stercoris humani usum negat *Schn.* ad *Aristot.* H. A. IX. 16. 1. p. 109. Foetida loca upupam amare affirmat *Pallas* in Zool. Rossica Tom. I. p. 434. ubi exemplum affert hujus avis, quae pullos intra ipsas latrinas educaverit. | ἀνείργοντες καὶ ἀναστέλλοντες τὸ ζῶον. ἀνείργ. τὸ 12 ζῶον καὶ ἀναστ. b. quod non displicet. | ἔτυχε δὲ. δὲ om. c. | ἐν τῷ 13 τοῦ τεύχους. inclusi articulum inutilem, quem om. a. — τεύχος *castellum* esse videtur, muro munitum. Cur enim simplex murus φύλακα et μελεδωνόν habere dicatur? — ὄδε ὁ ὄρνις. δ δὲ sio m. — βήματι βήματι. c. — διαστάντι. διαστήσαντι. b. | αὐτὸν ἀποκλεισθέντα αὐτὸν. a. | ἐκό- 17 18 μισε. *M. m. a. b. c.* ἐκόμιζε. editt. Eandem fabulam de nido picis narrat *Eusebn.* Ixent. I. 12. cum simili Judaica comparat *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 347. | ἐπὶ νομῆν ἤξεν. recepi ex m. ἤξεν. editt. Frequens 20 verbi ἄσσω depravatio. Vid. ad *Philostr.* Imagg. II. 13. p. 472. | τῇ αὐτῇ. αὐτοῦ. b. — ἀνέφεξε ἀνέφεξεν. m. | συντεθείσης τῆς κόας. ver- 21 23 sio habet: *herbam istinc auferebat, eamque adhibebat, non ad* *) etc. Equidem προστεθείσης malim. Interim mutata interpunctione [commate post πραττόμενον sublato, post κόας posito] junxi verba dubia cum participio τὸ πραττόμενον. SCHNEIDER. Recte *Gesnerus* videtur vertiasse *animadversa herba*; ut est etiam ap. *Eusebn.* l. c. εἰ καλιάν τις αὐτῶν ἐπαφράξει λῆθους ἢ ξύλους, πᾶν τινα πρὸς τοῦτο ἐγνεωμένην αὐτοῖς ἀνελέμενοι καὶ τ. λ. Genitivum jungo cum ἀνελόμενος eo usu, quem illustravit *T. H.* ad *Luci.* Nigr. c. 24. p. 63. *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 475. s. ubi est ex *Platon.* Soph. p. 232. B. ἀναλέβωμεν — τῶν περὶ τὸν σοφιστὴν εἰρημίων. sed hoc loco *Heind.* ἔν ex conjectura inseruit, id ad sermonis integritatem requiri existimans. | ἀλλ' ἀνοκῶν. *M. m. b. c.* ἀλλὰ editt. 24

CAP. XXVII. ἡ Πελοπόννησος. πελοπόννησος. b. c. de qua scriptura. mo- 25
nuit *Schaefer.* ad *Greg.* Cor. p. 60. s. — ὄσα γε εἰκός. γε om. b. | Ὀμη- 27
ρος. Od. Z. 103. — Paulo post ἐκείνῃ Δηρώσαν. *M. m.* ἐκεί. editt. Supra
II. 1. p. 28, 6. συντροφίας πόδι τῆς ἐκείνῃ. Ib. 8. p. 31, 14. τοῖς δελ-

*) Sic *Gronovius.* *herbam illam e luto aufert, non quidem ad eos usus.* *Gill.* *animadversa et servata herba.* *Gesner.*

- ῥοισι τοῖς ἐκείνῃ. *Infra* c. 27. p. 67, 7. τῶν ἐκείνῃ βατράχων. et sic sapientia. — τὸν τε τότε. a. Ταύγετον. ταυγέτον. m. — Ἐρύμανδον. ἐρύμαν-
αι
- 30 *Syn. b.* ἐρήμανδον. m. | ἐκείνης. ἐκείνης. m. — Terminos, quibus in Graecia leones teneantur, indicat *Herodot.* VII. 126. assentiente *Aristotele* H. A. VI. 28. VIII. 27, 6. Cf. *infra* XII. 7. p. 269, 5. *Dissen.* ad Pindar.
- 31 (in *Bibl. Gr.*) Pyth. IX. 27. | καὶ μάλα γε εὐκότως. γε recepi ex *M. m.* a. b. c. *Vid.* I. 29. II. 6. p. 30, 25. *Var. Hist.* X. 5. τὴν ὑν βοῶν, καὶ μάλα γε εὐκότως. XIII. 32. ὁ δέ, καὶ μάλα γε εὐκότως.
- 33 CAP. XXVIII. θαλάσση. θαλάττη. *Schn.* in *cur. sec.* — ὄσα γε εὐδέναι καὶ ἐμῆ. *Aristoph.* *Nub.* 1253. οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις; οὐχ, ὄσον γέ μ' εὐδέναι. *Vid.* *Boisson.* ad *Eunap.* p. 152. et *Wyttenb.* *Ib.* p. 26.
- 1 ἐπιχώριοι. οἱ ἐπιχ. corr. *Schn.* in *cur. sec.* — καὶ Ἄραβες. ἄραβες. 64
- 3 a. — τοῖς Ἕλλησι. articulum om. a. | ὑδὸν καὶ ἐκείνοι. καὶ ὑδὸν ἐκείνοι. m. *Mox* τὸν Περσῶα ante ἔδουσι collocat a. *Mire Philos* c. 94. de eodem
- 5 pisce et de Perseo agens, scribit: υἱὸς μυθικῆς Ἀφροδίτης ἐκρίθη. | τὸν ἀνδριαν. ἀνδρία. m. et *mox* ὁμοίως λαύρακι. posterius etiam b. habet, vul-
- 6 garī errore. | γρυπός γε μὴν ἤσυχη οὕτως. μὲν γε μὴν. b. c. οὕτως recepi ex m. οὕτω. b. οὕτος. editt. quod jejunum. *Dictum* autem ἤσυχη οὕτως, ut ap. *Platon.* in *Gorg.* p. 506. D. οὐχ οὕτως εὐκῆ. οὕτως ἀπλῶς. de *Rep.* I. p. 351. A. βραδῶς οὕτως. *Ibid.* II. p. 378. A. *Vid.* *Heind.* T. II. p. 196. *Theocr.* *Id.* XIV. 27. χαμῖν τοῦτο δι' ὧτός ἐγεντό κοχ' ἄσυχον οὕτως. *Frequens* hic adverbii usus ap. *Plutarchum*, quem illustravit *Baehr.* in *Vit.*
- 7 *Philop.* p. 48. s. | προσηκασμέναις. προσηκασμέναις. b. utrumque bonum.
- 8 *Vid.* *Buttm.* *Gr.* ampl. §. 84. 5. | καὶ εἰς τὴν γαστέρα. *M. m.* b. c. *Urs.* et *al' Gesn.* ἐς. a. καὶ ἐπὶ τὴν. editt. *Infra* XI. 23. μελαίνας τε γραμμαῖς ἐς τὸ οὐραῖον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρας καταγέγραπται. et paulo post: τὴν δὲ (ζώνην) μετὰ τοὺς ὀφθαλμούς ἐς τὸ ἦμισυ τῆς κεφαλῆς
- 10 προχωροῦσαν. — γαστέραν. m. — καταλήγουσιν. *M. m.* | ἀλλὰ οὐδὲ τόλμη. *M. m.* b. ἀλλ' οὐδὲ τῆς τόλμης. editt. *Ael.* V. H. IX. 30. ἐπὶ δὲ
- 11 εἰς τὸν σταδμὸν ἀφίκοντο καὶ ἐνέδει ξύλων. | ἀλλαχόθεν in hoc quidem opere et *Varia Historia* nusquam. *Videtur* a *Leonida Byzantino* notitia esse translata, qui *maris rubri* pisces descripsit. *Dentes magni et crebri* a *Chaetondum* genere conjecturam remouent, quam olim *posui*. *SCHEIDT.*
- 12 CAP. XXIX. ἡ πίννη. πίννη. m. articulo omisso. πίννα. r. b. πίννη scribitur ap. *Plus.* T. II. p. 960. B. et *Philon.* c. 95. — θαλάττιον. *M. m.* b. c. r. θαλάσσιον. editt. — ὄστρεων. ὄστρεων. *M. m.* *Vid.* *Sallier* ad
- 14 *Moar.* p. 285. | σαρκίον. videtur pinnae protensum veluti pedem cum bysso dicere, quo recta in fundo maris firmatur. *Capturam* pinnae et socii cancri narrant *Oppi.* *Hal.* II. 186. ss. *Chrysiippus* ap. *Athen.* III. p. 89. D. *Plus.* T. II. p. 960. B. *Pinnoterem* commemorat *Arist.* H. A. V. 3, 9. *Nusquam* peculiarem rationem memoratam legi *capturae*, quam narrat *Ael.* *Ipsam* societatem cancelli post *Chemnitium* plures fabulis annumerarunt. *SCHNEIDER.* Cf. *Eund.* ad *Aristot.* l. c. T. III. p. 320. *Veterum* narrationem stabilire conatur *Archiep. Tarentinus* in *Itinerario* *Eliae* de *Reck.* Vol. III. p. 331. ss. *Fabulis* eandem annumerat *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 191: *namque* putat inde, quod intra valvas pinnae

aliamque concharum reperiuntur interdum parvi cancelli inclusi. Scrip-
toribus a *Schn.* commemoratis adde *Horapoll.* II. 108. p. 146. ibique
Hoeschel. p. 231. Imprimis compara *Cicer.* de N. D. II. 48. — *σαρκίον*
σαρδ. ξ. sic *b. ξ. αὐτῆς. c.* — τοῖς παρὰ τῶν *ιχθ.* inverso ordine τῶν *ιχθ.*
τοῖς παρ. *r.* *Apost.* XI. 11. | *καρκίνος. M. m. a. b. καρκίνος.* editt. 15
Eadem et alibi toni diversitas. Vid. ad I. 35. p. 16, 28. Hoc animal
πιννοφύλακα appellat *Pamphilus* ap. *Athen.* l. c. Alii πιννοτήραν. Utrum-
que habet *Aristoteles.* — σύντροφός τε καὶ σύννομος. σύννομός τε καὶ
σύντρ. *b.* | ἔταν τι τῶν *ιχθύων. M. m. r. Apost. a. b. c. ἔταν τις.* editt. 16
ante Gr. τις revocavit *Sch.* in cur. sec. Frustra. Illud dictum ut τὰ μὲν
δυνάμεια τῶν *ιχθύων.* ap. *Antig. Car.* c. 53. Ib. 167. οὐδὲν τῶν ὀρνίθων.
ubi *Bastius* τῶν ὀρνέων corrigit. Infra XII. 4. p. 265, 9. τὰ γηρῶντα
τῶν περὶ ὄρων. Ap. *Aristos.* H. A. VI. 8. 1. legebatur τὰ πολλὰ τῶν ὀρνί-
θων. nunc *I. Bekkerus* ὀρνέων edidit, cujus lectionis auctoritatem ignora-
mus. Vulgatam nunc quidem tueri videntur exempla allata a *Schaesfero*
ad Schol. Apoll. Rh. III. 276. p. 235. et ad *Plutarchi* Vit. Vol. V. p. 52.
| ὁ δὲ ἐπένυξεν. sic *M. m. a. r. ὄδε.* editt. quod et ipsum h. l. bene 16
habet; illud tamen scriptoris consuetudini magis accommodatum. ὑπένυξεν.
Ups. Apost. (ὑπένυξεν. *r.*) praetulit *Schn.* in cur. sec. Supra II. 50. ὑπνούσαν-
τες ἰὼν ἀρπάζον. Alterum compositum habet *Hesych.* ἐπένυκται τέτρα-
ται συντέτραπται τὰς φρένας. — Quae sequuntur καὶ ἡ πίννη ad εαυτὴν

om. *r.* — ἡ πίννη. *m.* | καδίησι γὰρ. *M. m. b. a.* probavit hoc etiam 18
Schn. δὲ editt. — καὶ ἐσθίει αὐτὴν. αὐτὸν editt. omnes. In αὐτὴν con-
sentiant *M. m. b. a. r. Ups. Apost.* Solum itaque caput piscis comedit
pinna, reliqua, ut videtur, socio relinquens. *Gillius: piscem [αὐτὸν]
conchis compressis edit, partemque socio tribuit.*

CAP. XXX. οὐκεία τῶ. α. τῶ καί. *c.* — εὐπόρους ἔξ ἐπόρων. εὐπορος. 20
M. m. Ups. c. quod alibi bonum, cum δεινότατος nequit consistere. Vid.
supra ad III. 6. p. 54, 15. — πλέκει μηχανάς. Platonica locutio in Conv.
p. 203. E. a multis expressa. Vid. ap. *Wyttenb.* Eunnar. p. 173. — δεινότα-
τος. καὶ praemittit *c.* | καὶ ἐκλέπειν. ἐκλέπτεν. *M. m.* (a pr. man.). *a.* 23
Cratin. ap. *Athen.* IX. p. 373. E. ἐπὶ τῶδ' ἐπέφρουσ', ὡς ἂν ἐκλέψης κα-
λὸν — ὄρνειον. Vid. ad II. 33. p. 43, 18. | συγκράσεως. συγκρίσεως. *Ups.*
κράσεως. r. ut *Philes* c. 23. τὸ γὰρ πετεινὸν ὡς κρυμῶδες τὴν κρᾶσιν
Νεοτοποκᾶν ἐκπύρωσ οὐκ ἰσχύει. Infra c. 38. τέττιγες ψυχροὶ τὴν σύγκρα-
σιν *Alexis* *Athen.* X. p. 449. D. οὐ θνητός, οὐδ' ἀθάνατος, ἀλλ' ἔχων
τὴν ἀ σύγκρασιν. Haec de frigida cuculi natura ducta ex *Arist.* de Gener.
III. 1. (unde *Misch. Glys.* Ann. I. p. 46. D.) Ignaviam avis in caussa esse,
dicat idem H. A. IX. 20. 3. Cf. *Antig. Car.* c. 50. et quae congescit
Beckm. de Mir. Ausc. p. 15. s. — ὡς φασιν. ὡς om. *b.* utrumque voca-
bularum *r.* — ἔταν. ὄτ' ἂν. *M.* | νεοττιᾶν. νεοττιεᾶν. *M. m.* νεοττιᾶν. *r.* 25
Eadem fluctuatio supra II. 46. p. 48, 29. | τοὺς τῶν νεοττιᾶν. sic emen-
26 daveram, probante *Schneidero*, firmavitque *Rehd.* νεοττιεᾶν exhibens.
νεοττιᾶν. editt. et libri, ut videtur, plurimi. *Gillius* vertit: *aves in alieno
domicilio ex nido suo absunt.* | εἰς καταγωγὴν ὀρνέων. *M. m. b. r. al.* 27
Gesn. εἰς καταγωγίον ὀρνέων. *a. c.* editt. ante Gr. Infra XVII. 21. φε-
λοῦσι δὲ πῶς οἶδε οἱ ὀρνέες τὰς εαυτῶν εὐνάς τε καὶ καταγωγὰς ὑφαίνειν.

ὄρνειον λέγους ἀπεισθαι est c. 44. Post ὄρνειον distinctionem dele. | 28 ἐπιτηδῶν. Vid. ad XV. 11. p. 341, 9. *Aeli*. ap. Suid. in Ἰούκος. τοιαύτως καὶ τοιαύτως ἐπιτηδῶν τραπέζαις. unde *Isidor. Pelus.* IV. Ep. 3. p. 414. B. ἀλλοτρίαις ἀνασχόντως ἐπιτηδῶν τραπέζαις. *Philoser.* Vit. Apoll. VII. 33. 29 p. 313. μαρωτάτους ἀνθρώπων καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδῶντας. | καὶ φάττης.

φάμης. *M.* φάμης. *m.* φάβης. *a.* a pr. man. *Ups.* *r. c.* φάττης. *b.* a pr. man. tum φάβης. In *Mir. Ausc.* c. 3. ubi eadem narrantur de cuculo, editt. vet. ἐν ταῖς φαβῶν. quod ap. *Sylb.* in φαττῶν mutatum. Ap. *Aristot.* H. A. VIII. 3. φάψ et φάττα junguntur, sed in nonnullis libris φάψ omisum. Vid. *Schn.* Tom. III. p. 292. His qui φάβης scripserunt, observabatur fortasse φαβός, de quo vid. *Athen.* IX. p. 394. A. B. caeterum et hoc nomen et mox πάππου omisit *Gillius* vertens: non tamen in *cujuslibet avis nido, sed alaudae et luteolae.* — καὶ πάππου. om. *a. c. r.*
30 *Ups.* | τούτοις γάρ. τούτους. *r.* omisso αὐτῶ. γάρ est in *M. m. b. c.* *Ups.* abest ab *a.* et editt. ante Gr. | παρῶλοι. παρῶλη. *r.* — Μοχ παρενέμειν usque ad ἑαυτοῦ. om. *m.*

1 τὰ μὲν ἐκυκίλας ἠφάνισεν. supra c. 5. τὰ ὡς τὰ γεννώμενα ἀφανίζου-65 σιν. Apud *Aristotelem* IX. 36, 4. et *Antigonum* aves cuculi dolo deceptae, suos pullos e nido ejiciunt, suppositum illum ob pulcritudinem suis praeferentes. Tamen philosophus quoque alio loco VI. 7. 2. aliena ova a 4 cuculo devorari narrat. *Philes* l. c. *Aelianum* sequitur. | ἐκλύφουσιν. γλύφουσιν. *a.* ἐκλυφουσιν. sic *r.* ἐκλέπουσιν hoc quoque loco corrigit *Barcker* Annot. ad *Etym.* M. p. 1095. Vid. ad II. 33. p. 43, 18. — ὑποπηγνύμενα. Vid. ad II. 11. p. 33, 22. Ib. c. 43. p. 48, 2. | *Ib.* ἐκείνα. versio: pulli vero cuculi ad volandum firmi. vel: cuculi quum aetate procedente ad volatum firmi paululum existunt. sed nihil vocabuli praecessit, quod pullos cuculi exclusos significet, veluti νεόττια, vel simile aliud. *SCHNEIDER.* Post ἐκλύφουσιν *Schn.* lacunae signum posuit. Verum verba τὰ μηδὲν σφίσι προσήκοντα quid aliud significant, nisi pullos ex cuculi ovīs natos? Ad hos igitur ἐκείνα referri debet. De neutro vid. ad V. 47. 5 p. 118, 17. | ἐκπέταται. τε om. *m.* ἐκπέταται. *b. c.* Vid. supra p. 22, 8. ἐπιπέταται. *r.* — παρὰ τὸν γεννόμενον. *περ. c.* Similia de pullis cuculi ab ave, quae eos excluserat, relictis narrat *Eutecn.* Ixent. I. 11. p. 177. et alii non pauci, quorum testimonia congregavit *Bochart.* Hieroz. T. II. 6 p. 85. | περιχυθέντων. *Gesneri* emendationem, confirmatam illam *Excerp.* *Rehd.* recepit *Schn.* in ed. pr. περιλυθέντων reliquae. *Gronovius* conjiciens περιφυθέντων, voluit procul dubio περιφυθέντων. *Trillerus* in not. ms. 7 περιβληθέντων. Nihil horum *Gesneri* correctioni praefendum. | καὶ αὐκίζεται πικρότατα. hoc verbum passiva notione nusquam reperi. Quare suspicor, *Aelianum* scripsisse: γνωρίζει ἢ μήτηρ ἀλλότρια ὄντα, καὶ αὐκίζεται. *SCHNEIDER.* Vertit *Gillius*: jam succrescentibus pennis alieni deprehenduntur, itaque acerrime verberantur. De passiva significatione dubitari non debet. Infra XI. 33. λοιδοραίς αἰκισθείς. *Athen.* XIII. p. 596. F. de *Leaena*: αἰκισμένη ὑπὸ τῶν περὶ Ἴππῶν — ἐναπέθανε ταῖς 8 βρασάνοις. | καὶ ὄραται δὲ μίαν ὄραν τοῦ ἔτους τὴν ἀρίστην. μηδεμίαν ὄραν τὴν ἀρίστην. *M. m.* *Ups.* omisso τοῦ ἔτους. his vocabulis servatis μηδεμίαν ὄραν. habet *c.* *Gillius* totam hanc enuntiationem omisit. Memora-

bilis illa varietas gravioris corruptelae suspicionem movet. Dicas latere: καὶ εὐχ' ὁρᾶται δ' εἰ μὴ μίαν ὄραν τοῦ ζτους τὴν ἀρίστην. Supra I. 52. hirundo dicitur τῆς ὄρας τῆς ἀρίστης adventum significare. |

ὑπαρχομένου. ὑπαρχομένου. *r.* — ἀνεχώρησεν. ἀνεχώρισεν. *m.*

9

CAP. XXXI. ἀλεκτρυόνα φοβεῖται λέων. *M. m. b. c.* δὲ additum post 11 primum vocabulum in editt. ante Gr. ὁ λέων. editt. omnes. Eandem fabulam habes infra VI. 22. VIII. 28. XIV. 9. *Plus.* T. II. p. 981. E. φεύγει τὰ θηρία τὸν ἀνδρῶν, ὡς σὺν ἑλέφαντες, ἀλεκτρυόνα δὲ λέοντες. Vid. quae congestit *Nicl.* ad Geop. XV. 1, 9. Album gallum maxime timeri dicit *Ambros.* Hex. VI. 4. p. 45. B. | σπῆται τε. *τ. a.* — ταῦτα ἄρα. 13 ταυτ' ἄρα. *b.* | δεσπερ. οὐν. ὡς περ. *m. a.* — τὸ τηλικούτον. τὸ τηλικούτο. 16 *c.* — κακῶν. καλῶν. *a.* — αὐτοῖς. αὐτοῦς. *M. m.*

CAP. XXXII. ἡ Κρήτη. articulum om. *m. Dioid. Sic.* IV. 17. οὐδὲν 18 τῶν ἀγρίων ζώων in Creta reperiri dicit, ὅσον ἄρκτων, λύκων, ὄφρων. Causam addit *Auct. Mirab. Ausc.* c. 84. quod Jupiter ibi natus sit. Vid. *Beckm.* p. 172. Κρήτην ἄσθηρον *Plutarchi* T. II. p. 86. B. illustravit *Wyttenb.* p. 614. Anguibus insulam carere negat *Sieber* in Kreta. II. p. 99. | Ὀλύμπω. In Ὀλύμῳ Macedoniae monte non sunt lupi. *Plin.* VIII. 20 83. — ἄβατα. locutio similis supra I. 41. p. 19, 25. ubi vid. | αἱ Κε- 21 φαλληνίδες. infra V. 9. ex Alexandro Myndio, Syllae aequali, eadem de capris montis Mimantis narrantur. Cf. *Mirab. Ausc.* c. VIII. *Antig. Car.* c. 143. de Zacyntho, vicina Cephaleniae, *Vincenz. Bellou.* Spec. Nat. XVIII. 2 et 71. ex *Faler. Maximo* refert haec: in Cephalenia insula cum omnia ubique pecora usu aquae quotidie recreentur, in ea pecudes majore ex parte anni ore aperto ex alto ventos recipientes sitim suam exstinguunt. Locus *Valerii* est I. 8, 18. *SCHNEIDER.* Vid. *Eund.* in *Auctar. Em.* ad *Friderici Reliqq.* p. 162. Κεφαλληνίδες. editt. habent, et libri nostri omnes. Vid. *Tzschucke* ad *Melam.* II. 7. 10. — Articulus est in *M. m. b. c.* omissus in *a.* et editt. ante Gr. — οὐ κίνουσι. *Scr.* κίνουσι. cum *M.* Illud est in editt. | λευκάς. infra XVI. 33. ex *Aristotele* 22 refert, ἐν τοῖς περὶ τὸν Σκαρίσκον Βουδιανοῖς οἰκοῦσιν οὐ γίνεσθαι φασὶ πρόβατον λευκόν. alterum locum vitio laborare putabat *Gronovius.* *SCHNEI-*

DER. Ἄβυθνάς. ἀκυθνάς. *m.* φασί. *M. m.* | καὶ ταύτη. κατὴ τὰ μὲν 23 sic *m.* αὕτη malebat *Schn.* cur. sec. Sincera est vulgata. Vid. ad VI. 10. p. 128, 9. — Quod sequitur τὰ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ δάκτυα. hoc ordine legitur *M. m. b. c.* In editt. ἐστὶν est ante αὐτῶν. — δάκτυα. *M. m.* | βλητὰ. *Theophrasti* librum περὶ δακτύων καὶ βλητικῶν laudat *Athen.* VII. p. 314. A. Σώστρατος περὶ βλητῶν καὶ δακτύων laudatur in *Schol. Nicandr.* Th. 760. 764. [ubi vid. *Schn.* p. 204.] Equidem βλητικά h. l. malim scriptum. Ceterum *Gesner* recte ad hoc cap. revocat, quae in sequens librarius rejecit, usque ad mentionem vaccarum Epiroticarum. *SCHNEIDER.* Sequi debebat τὰ δὲ βλητὰ. Sed vid. *Matth.* Gr. gr. §. 288. not. 5. | τοιοῦτον κακόν. venenum. Vid. ad V. 29.

26

CAP. XXXIII. ἡ Λίβυσσα. λιβωσσα. *m.* omissio articulo. δ' ἀσπίς. 27 *M. b. c.* δὲ ἀσπίς. editt. — ἀκούω. I. 45. p. 20, 24. — πρὸς τὸ φύσημα.

τὸ οὐκ. m. | κρησῶν. Vulgo ὅταν κρησῶν τὸν τράχηλον. *quum cervicem*
 28 *porrexerit*, versio. [Gillius haec verba omisit]. Verum κρησῶν vix sanum
 est. De ptyada sermo est, de qua infra VI. 38. Δίβυσσαν δὲ ἄρα
 ἀσπίδα ἀποφαίνειν τυφλοὺς τῷ φυσήματι λέγει τις λόγος. *Plin. XXXI. 33.*
ptyade aspide respersos vocat; et XXVIII. 18. *ptyades aspides salivas*
venenum in oculos hominum exspuere ait. *Galen. de Ther. ad Pison. c. 8.*
 [Tom. XIV. p. 286. ed. Lips.] cujus locum compilarant *Paulus Aegineta*
 et *Aetius*, tria aspidum genera posuit, *χερσαίαν*, *χειδοίαν* et *πυαδα*.
 i. e. sputatricem, omnium perniciosissimam. Hanc ait occurrentibus collo
 superextento ad rationem intervalli quasi computatam venenum inspuere
 dextro. Ptyadas maximas bicubitales esse ait, colore cinereo viridique et
 ad aurum declinante. Eundem locum excerpit *Mich. Glyc. An. I. p. 59.*
 E versione Arabica locum latine posuit *Vincencius Spec. nat. XX. 20 et 49.*
 corruptis varie nominibus. *Avicennae* locum e versione barbara excerpit
Vincenc. c. 43. quem minus integram posuit *Albert. Magn. v. Asilus.*
 Recentiores de Libyca ptyade pauci testantur, sed eam nuper breviter
 notavit, et sub nomine vernaculo Bùkah pinxit in tab. 4. *James Grey*
Jackson (an Account of the empire of Marocco. London. 1814.) p. 109.
 Ipsa bestia conspicitur capite erecto colloque inflato. Superest, ut de
 scriptura loci moneam, videri mihi scribendum κρησῶν. *quum collum in-*
tumuerit. Praeterea mentio sputi venenosi excidit. ΣΚΗΝΕΙΔΕΑ. Praeclaram
Schneideri conjecturam confirmavit *Paris. b. προσῶν. a.* quae lectio et ipsa
 fortasse meretur in censum venire. ἔταν. ὄτ' ἄν. *M. ἄλλη οὐ.* postremae
 syllabae correctae sunt in rasura, ut etiam penultima in ἀποκρίνει. *M.*
 Locis veterum de ptyade adde *Porphyr. de Abst. III. 8. p. 237. | βόες*
 30 Ἠπειρωτικά. ἠπειρωτικά. m. ἠπειρωτικά. b. De re vid. *Aristot. H. A.*
 III. 16, 7. ibique *Schn. p. 170. a. | αἶγες αἱ Σκύρια. Pindarus ap.*
 31 *Athen. I. p. 28. A. Σκύρια δ' ἐς ἀμελεῖν γάλακτος αἶγες ἐξοχώταται. Vid.*
Fragm. Pind. no. 73. p. 599. ed. B. Clytus ap. Eund. XII. p. 540. D. inter
res a Polycrate tyranno ad luxum comparatas recenset κύνας ἐξ Ἠπείρου,
αἶγας ἐκ Σκύρου, πρόβατα ἐκ Μιλήτου. αἰγίβροτος Σκύρος est in *Anthol.*
Pal. IX. 219. Vid. Berkel. ad Steph. Byz. p. 676. et nostras Anim. in
Anth. gr. II. 2. p. 80. — γάλα μάλα. a. — ὄσον οὐκ ἔλλαι. ἔλαι. m. |
 32 αἱ δὲ Αἰγύπτια. Aegyptiacas capras Graecis pares testatur *Aristotel. H. A.*
 VIII. 26, 4. reliquae narrationis auctorem ignoro. ΣΚΗΝΕΙΔΕΑ. In verbis:
 ἐκάστη πέντε ἀποκρίνει, καὶ αἱ πλείοσαι δίδυμα. editores non haesisse mi-
 ror. *Gesner. de Quadrup. p. 271. simpliciter* ponit: *Aegyptiae caprae*
foetus quinos parere feruntur; in interpret. latina autem aliquid addidit,
 quod in Graecis non est: *Aegyptias quintuplicem (aliquando) partum*
edere. *) Ad verbum *Gillius: Aegyptias singulas pariunt quinque et*
plurimas geminos. Similis locus est de ovibus et capellis *Indicis IV. 32.*
 ἀποκρίνει τέτταρα ἐκάστην· οὐ μέλας γε μὴν τριῶν οὐτ' αἰξ' Ἴνδικῆ οὐτ'
 ἄν δις ποτὲ τέκοι. *Eustath. ad Dionys. Perieg. v. 226. de Nili aqua, quae*
 γόνικος et παλύγονος· διὸ καὶ τὰς γυναίκας ἔσ' ὄτ' ε τετραδύμα τέκτειν, ἦδη
 δὲ — ἐπτάδυμα. Num etiam h. l. fuit: ἔσ' ἢ πέντε ἀποκρίνει? Bene haberet

*) Similiter *Bochart. Hieroz. T. I. p. 922. Aegyptias autem caprae*
quintuplicem partum non nunquam edunt.

καίστη, si sequeretur δις pro δίδυμα. De ovibus Libyis Os. 8. 86. τρεῖς γὰρ τίκεται μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐναυτόν. *Aristot.* Problem. X. 46. τὰ αὐτὰ ἄλλοτε μὲν ἔπαξ τίκεται, ἄλλοτε δὲ πλεονάκις· ὅσον τὰ πρόβατα ἐν Μαγνησίᾳ καὶ Αἰθίῳ τίκεται δις.

66 εὐτεκνέτατον. Vid. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 40. p. 49. *Athen.* II. 2 p. 41. E. Νεῖδον ὕδαρ πολυγονέτατον καὶ γλυκύτατον. Erant qui Nilum dicerent Αἴγνκτον fuisse appellatum παρὰ τὸ ἀγὰς κινεῖν. *Eustath.* Os. 8. p. 173. 12. | φιλοκόλους. *pastores lactis cupidi et quibus curae esset de augendo pecore*, vertit *Gillius*; ita ut φιλογαλάκτους videatur legisse. Priora tamen tria verba non sunt in ed. 1533. | ταῖς ἐαυτῶν. ἐαυτοῦ. *M. m.* | μηχανῇ. *hanstris rotae aptatis.* SCHNEIDER. καὶ ταῖς στερεῖρας. 5 sic *M. m. a. b. c. al.* Gesn. καὶ τοῖς ἐρίροις. ante Gr. Vertit *Gillius*: *aquam ex Nilo cum lactis inopribus pecudibus, tum etiam magis infocundis dare solent.*

CAP. XXXIV. Πτολεμαίω. insigne ejus studium in conquirendis 7 naturae animalium miraculis, quo imbecillitatem corporis solabatur, teste *Strabone* XVI. p. 789. (T. VI. p. 487.) *Diod. Sic.* T. I. p. 202. ubi *Wessel.* Infra VI. 10. XVII. 3. T. H. in *Lucian.* T. I. p. 29. *Plin.* VIII. 45. *bobus Indici camelorum alitudo tribuitur; cornua in latitudinem quaternorum pedum.* SCHNEIDER. | καὶ τρεῖς ἀ. ἐχώρησεν. i. e. κίρας χω-8 ρού. de orationis structura vid. ad I. 2. p. 2, 21. II. 57. p. 51, 30. οὗτος ἄρα βούς ἦν. *M. m. b. a. Apost.* V. 77. et ed. Gron. οὕτως. r. ὅλος ἄρα. Par. c. Vind. 7. et editt. ante Gr. Hanc lectionem revocavit *Schn.* in ed. pr. Utraque videtur admittenda. ὅλος οὗτος emendabat *S. Bernardus*; possis etiam: ὅλος ἄρα βούς ἦν οὗτος. Est autem elegans usus pronominis οὗτος de re nondam commemorata, sed intellecta tantum et cogitata. Vid. *Matth.* Gr. gr. §. 470. 4.

CAP. XXXV. περδικῶν. περδικῶν. m. ex orig. ἀλλὰ ἔστι. *M. m. a.* 10 ἀλλ' ἔστι. editt. — quae in Bosotiam ducebatur. Cf. *Casaub.* ad *Athen.* p. 670. SCHNEIDER. Κορυθαλίω. a. c. de scriptura vid. *Wessel.* ad *Diod.* IV. 59. p. 303, 9. | καὶ οἱ ἐπίταδε. sic vel ἐπὶ τὰδε scribe. οἱ ἔπειτα δὲ. editt. 12 Gesn. Gron. et libri nostri omnes. ἐπὶ τὰδε ed. *Schn.* ex emendatione *Gesneri.* Idem ἐπίταδε scripsit in cur. sec. Vid. *Bass.* Ep. crit. p. 80. Infra VI. 59. ἐπὶ τὰδε τῆς τάφρου. Codd. ἔπειτα δὲ. *Isocrat.* Paneg. c. 64. ἐπὶ τᾶνδον πλεῖν Φασήλιδος. ἐπὶ τὰδε edidit *Becker.* Plurima collegit *Schaefer.* ad L. Bos p. 289. s. Ad rem facit *Theophr.* ap. *Athen.* IX. p. 390. A. B. ἐπίταδε (sic *Diendorf.*) περδικῆς τοῦ Κορυθαλλοῦ. Nomina vocis perdicum vid. ap. *Aristot.* H. A. IV. 9. 9. IX. 9. *Mours.* ad *Antig. Car.* c. 6. | ἀντίπρασ. *M. m. a. b. c. ἀντίπραν.* editt. ante 14 Gr. — Εὐβόλα. εὐνιά. b. | ἄφωνα δὲ ἔστι. m. b. c. *Ups.* ἄφωνα δὲ εἰσι. 15 editt. ἄφωνα est etiam in *M.* de verbo nihil in collatione nostra notatum. Neutrum sic cum aliis generibus conjunctum vide supra III. 2. p. 53, 24. De ranis mutis idem testatur *Arist.* H. A. VIII. 27, 2. *Mir. Ausc.* c. 69. *Plin.* VIII. 58. s. 83. — μὲν οἱ. b. optimam lectionem recepi pro μόνου, quod nec *Gillius* videtur agnoscere. | ἐν Μακεδονίᾳ δὲ ὕς. καὶ ἐν. m. 16 liquis libris non adsentientibus. Post ὕς *Schn.* in ed. pr. inseruit μώνυχες ex *Arist.* H. A. II. 2, 8. et de *Gener.* IV. 6. Cf. *Beckm.* de *Mir. Ausc.*

p. 141. In cur. sec. delevit illud additamentum, his adscriptis: „Quamquam probabilis conjectura videri possit, nolui tamen eam *Aeliano* obtrudere, quoniam is videtur incidisse in codicem vitiosum, indeque exempla omnia retulisse ad vocem animalium. Praeterea cum *Ael.* facit et supplementum rejicit *Plin.* XI. 112. *mutas in Macedonia traduntur ranae, muti et apri.* Sues solipedes in pluribus regionibus hodieque reperiri constat.“ Cf. *Eund.* in *Auctar. Reliqq.* p. 162. — τριτύγων τι γένοϋς. de acanthiis hoc dicit *Apostol.* II. 30.

18 CAP. XXXVI. ῥάγα ῥάγα. editt. *Vid.* de hoc vocabulo ejusque τοῦσιν *Lobeck.* *Phryn.* p. 75. s. *Infra* VI. p. 140, 5. *Theoph. Non.* c. 270. in recensu phalangiorum: τὸ μὲν αὐτῶν καλεῖται ῥάγιον. ubi vid. *Bernard.*

19 20 p. 318. | μελαν. μελαινα. a. — προσέκει. m. | καὶ περιφερές. M. m. b. c. *Ups. Vind.* 7. περιφανής. editt. ante Gr. et a. — ἑτέραν αἰτίαν. hoc 22 ordine *M. m.* αἰτίαν ἑτέρ. editt. | πόδας μακρούς. μικρούς i. e. brevissimos *Aëtio*, id quod figurae rotundae convenit. *Γκσηνα.* *Ael.* caput hoc ex eodem auctore cum *Nicandro* transtulisse videtur. Ille vero *Theo.* 716. ἐπεὶ β' ὁ μὲν αἰθαλόεις ῥῶξ Κέκληται, πισοῆεν, ἐπασσυντέρας ποσὶν ἔρπων· Γαστέρι δ' ἐν μεσάτῃ ὀλοοῖς ἔσκληκεν ὀδοῦσιν. *Philes* c. 66. v. 116. ῥῶξ habet; sed infra pro ῥάγες *Codd.* ῥώγες. Caeterum etiam *Plin.* XXIX. 4. rhagio *parvos* pedes assignat. *Aëtius* c. 18. *os juxta medium ventrem habet, pedes vero in utraque parte quam brevissimos.* Sic etiam *Constantin.* ap. *Cangium Gloss. gr.* in *Add.* p. 179. *SCHNEIDER.* *Ap. Philes* l. c. v. 117. vulgo legitur μικρόπους. in cod. *Angl.* μακρόπους. *Ibid.* de hoc animali: κτείνει δὲ γοργῶς τοὺς πλάς. *Gillius* vertit *longis pedibus.*

24 CAP. XXXVII. ἐν Σερλίφω. idem tradit Auctor *Mir. Ansc.* c. 71. ubi *Beckm.* p. 143. *Antig. Car.* c. 4. *Theophyl.* *Qu. nat.* c. 19. *Tzetz.* *Chil.* VIII. 167. 94. *Apostol.* V. 42. *Plin.* VIII. 58. s. 183. *SCHNEIDER.* De structura verborum vid. supra II. 31. p. 43, 7. ἀκούσας. ἀκούσαι. c. — Verba φεγγομένων εἰ δὲ αὐτ. κομ. om. a. — κομισας. κομισαι. c. — ἀλλαχόδι. ἀλλαχόθεν. b. ἀλλαχόσε malebat *Schn.* ob verba in *Mir. Ansc.* l. c. ἐὰν εἰς ἄλλον τόπον μετενεχθῶσιν. ἀλλαχόδι cogitatione referendum ad ἤχουσιν. plena enim foret oratio: ἀλλαχόδι δέ, εἰ κομισας εἰς ἄλλον τόπον, ἤχουσιν. De horum adverbiorum inter se permutatione in veterum scriptis vide *Lobeck.* *Phryn.* p. 43. s. et 128. Sic ἐνταῦθα saepissime pro 26 *huc.* Vid. *Bekkeri Specim. Philostr.* p. 77. s. | διάτορόν τε. τε. c. recte. διάτορόν τε. *Ups.* διάτορόν τε καὶ καταπληκτικὸν βοῶ. Auctor *Philopat.* c. 6. Junctus positivus cum superlativo ut infra c. 42. ἀσώτους καὶ ἀκρατεστάτους. X. 48. p. 239, 26. φάραγγα κολην τε καὶ βαρυτάτην. IX. 7. ἀκοὴν ἀγαθὸν καὶ ὀξύτατον. *Memnon.* *Hist. Exc.* c. V. εἰς ἑξέσμεον καὶ μαρωτάτων ἔργον ἐξέπεσεν. *Luci.* D. D. V. 1. ἀφελές οὕτω καὶ ἀλυπότατον.

27 | λῆμνη ἢ ἔστιν οὐκ ἀέναος. ἢ recepi ex *M. a.* ἢ ἔστιν. m. (solito errore). λῆμνης. *M. a. Ups.* c. λῆμνης ἢ ἔστιν. b. ἀέναος. *M. m.* In editt. λῆμνη ἔστιν οὐκ ἀέναος. Suspicaris fuisse: λῆμνη τις ἔστιν. Pronomen relativum expressit *Gillius*: in *Pterium lacum, qui non perennis est.* |

30 κομπάζουσι. sic saepe de fabulosis. Vid. ad II. 11. p. 33, 10.

3 καὶ κατακλιῆναι. sic *Med.* ex corr. nec discrepant reliqui libri. κα-67 τακλιῆναι aut κατακλιῆναι corr. *Sohn.* in cur. sec. Vid. ad IV. 31. p. 84,

11. συγκατακλινέντος infra c. 47. p. 70, 25. *Plato* de Rep. II. p. 372. B. κατακλινέντες ἐπὶ στράβων. *Alciphr.* I. 12. ἐπὶ ταπήτων κατακλινεῖς. *Vid. Buttm.* Gr. ampl. T. II. p. 170. | διακόπτειν. διακόπτει. *m.* IX. 17. de 5 hirundine: λυπούσα τὰ ἔωθνα ἐν τῷ λάλῳ, καὶ μέντοι καὶ διακόπτουσα τῶν ἕκτων τὸν ἥμιστον. | ἐμβάλλον. *recepti* ex *M.* pro ἐμβαλῶν. — ἀλαζονείας. 9 ἀλαζονείας. *m.* De locutione *vid.* I. 38. p. 18, 10. | ψυχρότητα. *Idem* 10 dicit *Theophyl. Sim.* I. c. *Tzetzta* et *Apostolius.*

CAP. XXXVIII. ὁ ἄηρ. articulum *om. m. b. r.* ὑπεράγαν. ὑπὲρ ἄγαν. 12 *m.* ὑπερράγαν. *b.* οὐκ ἔδουσι. negationem *om. a. Apost.* II. 43. ὑπεράγαν *janxit* cum οὐκ ἔδουσι. *Rectius Gillius:* *ubi coeli status valde univus est.* | ἡ δὲ ἐν Φενεῳ̄. *M. Ups.* *b. c.* ἡ δὲ ἐν Φένω. *m.* ἐν δὲ φενεῳ̄. 14 ante Gron. et *a.* De Pheneo, loco Arcadiae, *vid. N. Heins.* ad *Ovid.* *Met.* XV. 332. — ψυχροὶ δὲ ἄρα. δὲ *om. m. Mich. Glyc.* *Ann.* I. p. 38. *A.* cicadam τῶν ἄλλων ζῳῶν ψυχρότερον dicit. *Ib.* p. 43. *B. C.* | πυροῦμέ- 15 νου. πυρούμενοι. *b.* Optimum hoc foret, si τῷ ἡλίῳ sequeretur. *Vid.* I. 20. p. 11, 17. *Tzetz.* *Chil.* VIII. 66. ὁ τέττιξ μαδυσκόμενος ἡλιακαῖς ἀκτίσι Γίνεται λάλος, ῥῥδικός.

CAP. XXXIX. τολμηρότερον. *M. m. b. c.* τολμηρότατον. *editt. Fro-* 17 *quens* utriusque gradus permutatio, ita tamen, ut superlativus saepius sit a librariis invecus. *Vid. Elmsl.* ad *Eurip. Med.* v. 67. Quod *Gillius* legerit, non omnino certum est; vertit enim: *caprimulgus inter animalia audax est.* De comparativi in talibus usu *vid. Boisson.* ad *Philostr.* p. 491. nos in *Not.* ad *Anth. Pal.* p. 247. ὁ αἰγὼδήλας. *M. m. a. b. Ups.* αἰγοδήλας. *editt.* αἰγὼδαλος. *Apost.* II. 4. αἰγὼδάλας. *r.* αἰγὼδαλος. *Eusebn.* *Exent.* 3, 20. *Etym. M.* p. 28, 22. αἰγοδήης. ὁ αἰγοδήλας. *Cf. Gesn.* de *Anib.* p. 615. | οὐδασι. οὐδασιν. *c.* insolentior mox locutio ἐκμυζᾶν ἐκ 19 τοῦ γάλακτος. | πονηρότατον. πονηρόν. *r. Apost.* *sceleratissimum praes-* 21 *mium.* *Gill.* μισθὸν ὑπὲρ τῆς πλησμονῆς. *pro saturitate.* *Gemin.* in *Anth. Pal.* VI. 260. ἔρωτα μισθὸν ὑπὲρ λέκτρων (sic *Orelli*) ἄνδτεο. | τυφλοῖ. 22 τυφλοῖ. *m. c.* — ὅταν σπάση. *conjecturam* nostram ὃν ἂν *eximie* probabat *Schn.* in *cur. sec.* Similiter *Antig. Car.* c. 51. τὸν δὲ μασθὸν ὄρειν ἂν ἐκλύση, ἀποτυφλοῦσθαι. *Sed* obstat *Aristot.* *H. A.* IX. 21, 2. φασι δὲ ὅταν θηλάση τὸν μασθὸν ἀποσβέννυσθαι τε καὶ τὴν αἶγα ἀποτυφλοῦσθαι. *ubi Schn.* verba τὴν αἶγα e *textu* circumscripsit. *Ea* tuetur *Plin.* X. 40. s. 56. *qua* injuria uber emoritur, caprisque coecitas, quas ita mulcers, odoritur. | *Narratio* ducta ex *Arist.* *H. A.* IX. 21. 2. *ubi* tamen avis audit τὸ ἦθος βλακικός, respectu totius naturae ejus scil. *Ael.* contra τολμηρότατον dicens, dolum contra capras adhibitum respexit. *Insecta* avis appetit, ubera non attingit caprimulgus. *Fabulae* originem docte indagavit *Günther Anim.* ad *Scopoli Hist. Avi.* p. 201. *SCHEIDEA.* | ἀποσβέννυσσι. σβέννυσσι. *Ups.* ἀποσβένωσι. *m.* τῆς τροφῆς ἡ μὲν σβέν- 23 νυσσι τὸ γάλα. *Arist.* *H. A.* III. 16. 8. *Hesiod.* O. et D. 590. γόλα τ' αἰγῶν σβεννυμένων. *Antiphil.* *Anth. Pal.* IX. 549. de aqua: τίς φλῆξ ἀε- νάους ἔρβεισεν ἀέλου; et *Ib.* IX. 128. σβέννυντο δὲ πηγαί.

CAP. XL. Vulgo: τὸ τῆς Ἀριστίας οἶον τὸ τῆς ἀδελφῆς. *Diog. Laert.* 24 II. 86. Ἀριστίου διήκουσεν ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη — Ἀρήτης δὲ Ἀριστίου ὁ μητροδίδακτος ἐπικληθεῖς. ex quo loco *Casaubon.* et *Joach. Kuhn.* ille ad *Diogenem*, hic ad *V. H.* XII. 47. *Aetiani* verba ita constituunt:

τὸν τῆς Ἀρήτης υἱόν, τὸν ἀδελφῆς Ἀριστίππου. Equidem tamen non video, qua ratione Arete soror Aristippi dici possit. Fortasse memoria lapsus est *Aelianus*. *Casauboni* emendationem recepit ed. Tornaei. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. *Geaenus* textu non mutato, latinam interpretationem ad *Diogenis Laertii* rationem sic dedit concinnatam: *Aristippum Arete filia audivit: Areten vero matrem filius itidem Aristippus*. Nec *Gillium* fagit, quid res requireret. Vertit enim: *Areten filiam Aristippi docuisse filium suum Aristippum*. Recepi h. l. ubi libri nostri nihil variant, ex *Casauboni* correctionibus quae certissima sunt; nomen Ἀρήτης, in quo *Ael.* errare potuit, ut certe in cognationis ratione erravit, mutare nolui. Historiam *Arete*s explicavit *Wolf.* in Cat. Femin. ill. p. 283. ss. |

25 Ἀριστοτέλης. in H. A. IV. 9. 9. unde *Plut.* T. II. p. 973. B. eadem duxit. *Eusebn.* Ixent. I. 17. de lusciniis: τοὺς νεοττοὺς ψῆδαις μᾶλλον ἢ τροφαῖς ἕλλως ἐκτρέφουσιν. *Plut.* T. II. p. 992. B. αἱ δὲ ἀηδόνες τοὺς νεοσσούς προδιδάσκουσιν ἕθειν. Cf. *Porphyr.* de Abst. III. 6. p. 229. De hirundinibus *Theoph.* Sim. in Pro. Qu. phys. τὰς χελιδόνας ὑπὸ τῶν μητέρων ἀκήκοα τὴν παρ' αὐτῶν ψῆδην διδάσκεισθαι μουσικῶς. Cf. *Beckm.* ad *Atsig.* Car. c. 5. p. 10. Cogitandum autem in hac re de consuetudine veterum, qui pueros plerumque non ex libro scripto, sed dictando et recitando erudiebant. | ἐράστρια. ἐνάστρια. a. | ἦ ἐν. ἦεν. m. καθυργωμένη

28 29 ἦ. *Vind.* 7. οὐκίσκω. οὐκίσκω. m. *Schneiderus* h. l. depravatam esse existimans, edidit: καθυργωμένη ἐν τῷ οὐκ. φυλάττεται. nec aliter in cur. sec. Mihi nihil videtur novandum. Saepe *Aelianus* enuntiationes, quae per participia poterant efferi, aut a conjunctionibus suspendi, sic componit simpliciter. Quum h. l. potuisset scribere: φυλαττομένη τροφῶν ἀπέχεται, vel etiam sic, ut *Schn.* edidit, praetulit id, quod in libris habetur. Caeterum verba ἐν τῷ οὐκίσκω, post quae vulgo inciditur,

30 ob majorem concinnitatem junxi cum φυλάττεται. | καὶ τροφῶν καὶ ψῆδης. sic editt. ante *Schn.* Sed τροφῆς ex *M. m. c. a.* restituendum videtur. ψῆδης καὶ τροφῆς. b. Quamquam diversorum numerorum conjunctio non habet quod offendat. Vid. ad I. 23. p. 12, 9. Adde *Luci.* D. D. XVII. 1. ὑπὸ τυμπάνοις καὶ αὐλῶ καὶ κυμβάλοις χορεύων. Tacere lusciniam captam dicit *Philes* c. 18, 14. *Eusebn.* Ix. l. c. ubi haereo in verbis: καὶ τὴν γλώσσαν ἀποτέμνει εὐδύς. *Liban.* Tom. IV. p. 321. ἀλλά μοι σιωπᾶται μᾶλλον ἢ ταῖς ἀλούσαις (ἄδούσαις vulgo) ἀηδόσιν. Vid. Addit. ad Athen. p. 119. *Philostr.* Vit. Soph. I. 21. 4. p. 516. de Scopeliano: δεομένωσ δὲ τῶν Κλαζομενίων τὰς μελέτας αὐτὸν οἶκοι παιεῖσθαι — τοῦτ' ἐμὲν οὐκ ἀμούσως παρητήσατο, τὴν ἀηδόνα φήσας ἐν οὐκίσκω μὴ ἕθειν. Totus hic

31 locus comparandus cum VIII. 24. p. 193, 22. | τὸν ὄρνυδοθήραν. ὄρνυδο-

θήρα. sic *M.* ex corr. Vid. c. 15. p. 57, 23. — τῇ σιωπῇ. τῆς σιωπῆς. b. — οὐπερ οὖν οἱ ἄνδρ. *M. m.* ὅπερ οὖν ἄνθρωποι. editt. ante Gr. ὅπερ οὖν ἄνδρ. a. ὅπερ οὖν οἱ. b. c. *Ups.* — πεπεραμένοι. πεπεραμένοι. m.

1 πρεσβυτέρας. πρεσβυτάτας. b. — καὶ ἀλούσαις. Sic haec accipio: se-68
niores capere omittunt, et (forte) captas dimittunt. Alias καὶ abundaret.
— μεθύσιν. *M. m.*

3 CAP. XLI. ἔνος. Cf. infra IV. 52. et *Bashr.* ad *Ctesiae* Reliqq. 4 p. 330. s. | καὶ γίνεται καὶ γε. *Schn.* in cur. sec. corrigit: καὶ γίνεται

δὲ ἐκ. | ἐς αὐτὰ. *M. m. a. b. εἰς.* editt. αὐτὰς. *m.* ἐμβάλη scribebatur. 5
 ἐμβάλοι correxit *Schn.* correctionemque firmavit *b.* | ὁ πῶν — λυπήσει. 6
 eadem structura VII. 26. αἱ δὲ αἴγες, οὐκ ἂν αὐτὰς λάβοι τὸ ἤδη προσηρ-
 μένον. Var. Hist. II. 11. Σακράτης ἰδεῖν — τοὺς ἐνδόξους ἀναρουμένους —
 Ἄντιοχῆναι φασὶν περτυχόντα εἰπεῖν. ubi vid. *Perizon.* | ἀμνητήριον τοῦ 7
 κακοῦ τὸ κέρασ. hoc ordine *M. m. b. c.* τὸ κέρασ ἀμνητήριον. editt. τοῦ
 κακοῦ. vid. V. 29. p. 111, 5. Eadem virtute cornu rhinocerotis existi-
 mant praeditum Orientis populi. Vid. *Cuvier* Ansichten der Urwelt. p. 167.
 et in Annot. ad Plin. T. VI. p. 431. s. — καὶ τὸ τοῦ. τὸ et h. l. et in proxi-
 mis om. *M. m.*

CAP. XLII. ὁ πορφυρίων. articulum om. *m.* ut saepe in capitum in- 9
 itiis. — εἰρηαιστός τε. ὀρεαιστός τε. *m.* — φερωνυμιάτος ἐστὶ ζῶων.
 sic *M.* (teste *Gronovio*, in nostra enim collatione nihil notatum) *r. Apost.*

ζῶων
 XXI. 23. φερωνυμιάτων ζῶων. *m.* ζῶων. *c.* φερωνυμιάτων ἐστὶ ζῶων.
 editt. Id quod recepimus *Aeliani* orationi est consentaneum. Vid. ad I.
 18. p. 10, 3. | De forma porphyriionis locum *Aristotelis* posuit *Athen.*
 IX. p. 388. C. D. aliter describunt eum Ixeut. I. 25. ut dubitari possit
 de fulica porphyrione Linn. quam cum *Polemonis* porphyrione compara-
 vit *Peralus* in Anatomia avis, quam *poule sultane* vocavit. *SCHNEIDER.*
 Vid. *Kand.* in Auctario ad *Friderici II* Reliq. p. 162. | κοινώμενος. κο- 10
 νόμενος. *a.* κοινούμενος. *b.* Vid. VI. 1. p. 124, 18. — ἤδη δὲ καὶ — λου-
 τρῶν. om. *r. Apost.* δὲ om. *M. m.* ut iterum V. 34. p. 112, 30. Tollendi
 h. l. uncini. — λουτρῶν. λουτήριον. *b.* Ducta haec ex *Aristot.* H. A. IX.
 36, 5. ubi κοινῶνται etiam ap. *Bekker.* Venet. κοινῶνται. *Polemo* ap. *Athen.*
 IX. p. 388. C. | οὐ πρότερον. καὶ πρ. *Apost. r.* κοινίστρας. κοινίσταις. *m.* 11
 articulum h. l. et ante λουτροῖς om. *r.* πρὶν ἂν βαδίσῃ. editt. βαδίσαι.
M. m. a. b. r. Ap. Librorum auctoritati obtemperandum duxi, βαδίσαι
 pro infinitivo habens; ut est apud *Herodot.* I. 140. ὡς οὐ πρότερον Σάπτε-
 ται — πρὶν ἂν ὑπ' ὄρνιθος ἢ κυνός ἐλκυσθῆναι. Optativus enim an post
 πρὶν ἂν locam habeat, ambigitur. Vid. *Bornem.* ad *Xenoph.* Anab. VII.
 7. 57. p. 554. — τινὰ om. *r. Ap.* | βαδίσαις. om. *m.* σιτούμενος δὲ καὶ 13
 στ. *a. c.* et editt. ante *Gron.* καὶ om. *M. m. b.* ἐπὶ μαρτύρων. μάρτυρας.
b. Lucian. Philops. c. 22. καὶ τοῦτο δὲ ἐπὶ μαρτύρων. Vid. *Wessel.* ad
Diodor. T. II. p. 153. 46. | ὑπολανθάνων. ὑπολανθάνειν. *c.* Idem ex 14
Callimacho habet *Athen.* IX. p. 388. D. | ζηλότυπος. ζηλοτυπίατος. *r.* 15
Apost. καὶ ζηλότυπος. *c.* ζηλότυπον. *b.* Verba inter παραφυλάττει et τὸν
 ταῖν om. *r. Ap.* — τὰς ἀνάδρους. τοὺς *m.* In altero vocabulo nihil mu-
 tant libri. ὑπάνδρους habet *Athen.* l. c. idque *Schn.* in cur. sec. reposuit.
 γυναῖκας ὑπάνδραι sunt mulieres marito junctae, ut ap. *Heliodor.* X. 22.
 p. 420. nec aliter accipienda γυναῖκα τῶν ὑπάνδρων ap. *Plut.* Vit. Pel. c. 9.
 non scorta et libidinosae mulieres, ut *Riemerus* in Lex. interpretatur.
 Sed hoc jam monuit *Schaefer.* in Anim. ad *Plut.* Tom. V. p. 4. Facit
 haec ὑπάνδρος ἀγωγή vita qualis matronam et maritatum decet ap. *Diodor.*
 T. II. p. 520. 37. ἀνάδρους γυναῖκας, viris privatas, cur avis illa custo-
 diat et observet, non apparet. | ἀπάγγει. idem est in *Epiphan.* Phy- 17
 siol. 10. *Georg. Pis.* v. 998. *Tzetza* Chil. IX. 256. v. 111. *Eusebn.* Ixeut.
 I. 25. φύσει δὲ σῶφρων ἐστίν, ὡς μηδὲ ὄραν ἄνδρα δεῖναι ἑαυτοῦ γαμε-

- τῇ συνόντῃ· εἰ δὲ μογείας ἀλοδοτο, ἀδυμει τοσοῦτον, ὡς διαφθείρεσθαι. |
 19 ἢ σοβαράς. *recepti ex M. ἢ σοβοράς m. εἰς σοβαράς. editt. Infra VI. 43.*
 21 p. 142, 16. ἐν οἰκίᾳ σοβαρά. | ἄφετος ἀλάται. cf. II. 30. p. 42, 25. *usur-*
patur de animalibus numini alicui sacris. ἄφετος καὶ ἱερώμενον iunxit Plut.
T. II. p. 981. D. Vit. Luculli c. 24. βόες ἱεραὶ νέμονται — ἄλλως δὲ κλά-
ζονται κατὰ τὴν χώραν ἄφετοι. vid. Wytttenb. Tom. VI. 1. p. 135. Heind.
 23 Plat. IV. p. 501. — ἱερός. ἱερός. *m.* | τὰ μὲν πεπερά. *M. m. Apost. b. c.*
μὲν om. editt. ante Gr. — τὸ δὲ σῶμα ἢ τι ἢ οὐδέν. ex nostra correctione
hoc Schn. in cur. sec. recepit pro ἦν τι οὐδέν. quod sensu caret. Loca-
tio Herodotea III. 140. ἀναβέβηκε δὲ ἢ τις ἢ οὐδεὶς πω. ubi vid. Valck.
p. 270, 35. Adde Suid. T. II. p. 351. ἴσασιν ἢ τις ἢ οὐδεὶς αὐτόν. Infra
p. 120, 12. p. 148, 24. p. 137, 30. Similis locutio ap. Suid. T. II.
p. 204. ὀλίγα ἢ οὐδέν τῶν λόγων φροντίζοντες. Ad rem facit Horat. II.
Serm. II. 23. qui castigat eos, qui gallinae praeferant pavonem, quia
 25 *veneat auro Rara avis et picta pandat spectacula cauda. | ἐπὶ δειπνῷ.*
ἐπὶ δεῖπνον. r. Apost. — V. 21. καταδύσας ἐπὶ δειπνῷ ταῶν. — Κτήσιπτον.
Κτήσιπτον. m. Vid. de eo Athen. IV. p. 165. de Callia Var. Hist. IV. 16.
 26 *et 23. ibique Periz. et Wytttenb. Plut. Tom. VI. 1. p. 429. | οὐ Δεύκολλ-*
λον. οὐχ ἄκολον. editt. οὐχ εὐκολον. a. b. Duo haec vocabula om. M. m.
*ἄκολον om. c. *) Ἄπκκιον corr. Gean. οὐχ ἀκόλαστον Triller. ap. Gron.*
At rectius idem in Obs. cr. p. 338 et 516. οὐ Δεύκολλον, in quod et
ipsum Gron. incidit. Propius autem ad vestigia librorum scribes Δεύκολλον,
ut est in Var. Hist. XII. 25. et ap. Plut. Vit. Cat. min. c. 10. ubi vid.
Schaefer. Vol. V. p. 309. et Vol. I. p. 147. Notissima hominis luxu-
ria. Plut. Vit. Lucull. c. 39. 40. Graecorum nomina et Luculli om.
r. Apost. ubi tantum: οὐχ Ὀρτήσιον τὸν Ῥωμαίων. — οὐ χορτήσιον. M.
 27 *Ὀρτήσιον m. Cf. V. 21. p. 108, 11. | ἀκρατιστάτους. M. m. b. c.*
ἀκορεστάτους. editt. omnes. Var. Hist. I. 32. οἱ τῶν Ἑλλήνων ἀκρατίστεροι.
τῇ τε ἄλλῃ. Herodoteum hoc quoque. III. 61. κήρυκας διεπέμπε τῇ τε
ἄλλῃ καὶ δὴ καὶ ἐς Αἴγυπτον. Noster VI. 1. p. 124, 19. VII. 15. p. 163, 11.
IX. 59. p. 216, 16. Var. Hist. II. 21. Ap. Suid. δίκη (Aelian. ut vide-
tur): παρθένον καὶ ἀδιάφορον, τῇ τε ἄλλῃ, καὶ μέντοι καὶ ὑπ' εὐνῆς
ἀφροδισίου. — καὶ περὶ γαστέρα. M. m. a. καὶ περὶ γαστέρι. b. καὶ περὶ
τὴν γαστέρα. editt. Recte abest articulus, ut V. 1. σωφρονεῖν περὶ γα-
στέρα. Luci. Amor. c. 27. φίλλας μεσίτην τράπεζαν παραδέμενοι, γαστρὶ
τὴν ὀφειλομένην ἀπομετροῦμεν ἀπόλαυσιν. αἰδοίως καὶ γαστρὶ δουλεύειν.
Galen. Tom. I. p. 59. γαστρὶ δουλεύειν καὶ τοῖς ὑπὸ γαστέρα. S. Basil.
Tom. I. p. 81. E. et sic saepenumero.
 29 CAP. XLIII. ὁ ἦδη γέρων. *Apost. X. 64. et Rehd. ἦδη γέρων ὦν,*
omisso articulo. Ineptam fabulam debes ignarissimis Proverbiorum inter-
pretibus, repetitam a Phile c. 6. ΣΧΗΜΑΙΔΕΛ. ὁ χόραξ. articulum om. m. —
ἔταν. ἔτ' ἄν. M. τὴν γένεσιν λαβεῖν. φασὶ γενέσθαι. r. Diversas proverbii
interpretationes vide ap. Suid. T. II. p. 227. s.
 1 CAP. XLIV. σωφρονεστάται. σοφώταται. *r. — καὶ ὁ ἡλυκός. M. m. 69*
b. c. r. Apost. IX. 82. ὁ ἡλυκός. editt. Vid. infra ad IV. 1. p. 72, 2. —

*) Duo tantum nomina habet Gillius: Calliam et Ethesippum (sic) deinde solum Hortensium, Romanum.

συνδυασθέντες. ducta haec ex *Arist.* H. A. IX. 8. 2. Idem fere habet *Athen.* IX. p. 394. B. *Porphyr.* de Abstin. III. 11. p. 241. et *S. Basil.* Opp. I. p. 76. B. De avibus et feris quibusdam *Plato* de Legg. VIII. p. 840. D. συνδυασθέντες — τὸν λοιπὸν χρόνον ὁσίως καὶ δικαίως ζῶσιν, ἐμμένοντες βεβαίως ταῖς πρώταις τῆς φιλίας ὁμολογίας. Infra XV. 3. ἰπὶ συνδυασθέντες εἰς τὸ σύννομον. | καὶ οἰοεὶ συμπνεύσαντες. om. haec verba a. συμπε-2
 ράσαντες. r. *Apost.* — εἰς γάμον. γάμου. m. — ἀλλήλων ἔχονται. ἔρχονται. b. r. | οὐδέτερος. M. m. r. οὐδ' ἕτερος. *Apost.* οὐ δάτερος. b. ἐκάτερος. c. 4
 οὐδέτερος. editt. Non dubitavi obtemperare codicibus. Vide de his formis *Lobeck.* Phryn. p. 181. s. — οὐκ ἂν — ἄψαιτο. ἄψηται. r. ἄψεται. a. b. c. | ἐποφθαλμιάσωσιν. ἐποφθαλμίσωσιν. b. r. *Apost.* vid. supra I. 12. p. 7, 5
 24. Formam ἐποφθαλμίζειν frustra damnat *Kuster.* ad *Suid.* Tom. I. p. 844. nec *Dorvillius* vera tradit ad *Charit.* p. 86. De utraque monuit *Coray* ad *Plut.* Vit. Dem. c. 25. p. 402. Tertia quaedam forma ἐποφθαλ-
 μήσαντες est ap. *Eund.* Vit. Pauli Aem. c. 30. ubi *Cor.* corrigat ἐποφθαλ-
 μίσαντες. invito *Schaefero* p. 421. — περιέρχονται. περιέχονται. a. | τὸν 6
 δῆλον. hoc nunc quidem tuentur libri optimi. τὸν δῆλοκόν. r. *Apost.* ubi
 paulo post verba τῆς σωφροσύνης omissa. | πλὴν τοῦ θανατούσθαι hoc 9
 excerpto quod non uterque occiditur. — Caeterum turturum castimoniam
 viduis mulieribus in exemplum proponit *Ambros.* Hex. V. 19. p. 38. E. F. Cf. *Epiphani.* Phys. c. 10. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 41. *Allat.* ad *Eustath.*
 Ant. p. 137. | ἀπαδῆ. ἀσπαδῆ. m. — περίεσι. περίησι. m. 11

CAP. XLV. Ἀριστοτέλης λέγει. M. m. b. c. verbum post συνωδίνεν 12
 ponunt editt. | ἀλωμέναις — συνωδεῖν. M. ἀλωμέναις — συνωδεῖν. m. in 13
 quo libro negligenter scripto saepius v depravatur in ὠ, συνωδεῖν. c. ἀλο-
 μέναις. a. ἀλωμένας et συνωδεῖν. editt. Lectio Medicei cod. ad columbo-
 rum consuetudinem videtur commodissima; adherent enim feminae lateri,
 morsibusque eam, ut ad nidum revertatur, compellant. De Commodio *Hero-*
dian. I. 15. 3. εὐάφους μὲν οὖν καὶ δορκάδας — συνωδεῖν αὐτοῖς καὶ κατα-
 διώκων ἔβαλλε. Nec tamen damnanda vulgata, quam *Gillius* expressit:
compellere ad nidum eamque cogere. Verba συνωδεῖν καὶ συναλεύειν
 jungit *Themist.* Or. XXI. p. 244. D. εἰς τὸ ἔργον — ξυνελαύνετε καὶ ξυνω-
 δεῖτε. | ἔταν. ἔτ' ἂν. M. | ἐκβιάζεσθαι. *Aristot.* H. A. IX. 8, 2. de 14 15
 columbo: τύπτει καὶ ἀναγκάζει εἰσεῖναι. *Plut.* T. II. p. 962. E. τὴν δῆλιαν,
 ἐὰν πλεονα χρόνον ἀποπλανηθῆ, κόπτων δ' ἄρῃην εἰσελαίνει πρὸς τὰ φά καὶ
 τοὺς νεοτούς, quae exscripsit *Porphyr.* de Abstin. III. 23. p. 274. —
 δάλειον τε καὶ. M. m. δ. γὰρ καὶ. editt. | τοὺς γενομένους. γενομένους. m. 18
 γενομένους. M. a pr. man. sed correctum γενομένους. — ἀλμυρίδα γῆν.
 ἀλμυρίδα. b. Ex *Aristotele* l. c. repetivit haec *Athen.* IX. p. 394. F.
Antig. Car. c. 44. ex *Aeli.* Philes c. XII. 50. | γευσάμενα. γευσάμενοι 19
 b. — στείεσθαι ἐτοίμως. hoc ordine M. m. inverso editt. — τὸ ἐντεῦθεν.
 τούντεῦθεν. c. et sic iterum versu seq. ubi duo haec vocabula temere re-
 petita esse existimo Nec apud *Gillum* sunt expressa. | ταῖς περιστρεφαῖς. 20
 articulum om. m. Deinde scribendum videtur: πρὸς μὲν τοὺς ἄλλους. —
 ἐνοσκοῦδα. ἐνοσκοῦδον. b. Vid. ad I. 57. p. 24, 27. — τοὺς μέντοι. τοὺς μὲν
 οὖν. a. c. τοὺς μὲν ἀλιατέους. b. ἀλιετούς. c. ἀλιατέτους. M. m. ἀλιατέτους.
 editt. Utro modo scribas, nihil interest. Rectius tamen Medicei libri
 scripturam posuissem, ut statim φασὶν, quod M. habet, pro φησὶν

Aelianus de nat. an. T. II

24. editionum. Hoc si genuinum, ad *Aristotelem* debet referri. — | ὁ μα-
 τάρσιος. *Aristot.* H. A. IX. 24, 3. φασὶ δὲ καὶ τὰς περισσεύσας γενεάσκειν
 ἕκαστον τούτων τῶν γενῶν, ὥστε προσπετομένων, ἐὰν μὲν ἢ τῶν μετεωρο-
 δήρων, μένειν ὅπου ἂν καθήκειναι τύχασιν· ἐὰν δὲ ἢ τῶν χαματύπων —
 οὐχ ὑπομένειν, ἀλλὰ ἀναπέτεσθαι. quae *Aeli.* non sine errore repetivit.
 Caeterum antecedentia de haliaëto et circo repetivit infra V. 60. ΣΧΗΚΙ-
- 24 25 DER. | ἔταν. ἔτ' ἄν. *M.* αὐτάς. αὐτὰ. c. | αὶ δὲ ὑπολισθαίνουσι. οἱ δὲ
m. M. sed οἱ ex corr. αἴθε et ὑπολισθαίνουσι. editt. Vid. supra c. 13.
- 26 27 p. 57, 6. | ἑαυτάς. ἑαυτοὺς. *m.* | ἔταν. ἔτ' ἄν. *M.* λαχῶν. λαβῶν. *a.*
 ἐκ τῆς φύσεως τὴν πῆσιν. ἐκ τῆς πῆσεως τὴν φύσιν. *M. m.* memorabili
 transpositione, cui tamen similia hic illic reperiuntur. Ap. *Themist.* Or. VI.
 p. 72. D. καὶ ἐντιμον εἶναι φιλοσοφία φιλαδελφία. Cod. Ambr. φιλαδελφία
 φιλοσοφίαν. Ib. p. 78. A. οὐδὲν ὄντως (ὡς *Loeke* Ambr.) διενήνοχε φιλαν-
 θρωπία φιλαδελφίας. Cod. Ambr. φιλαδελφία φιλανθρωπίας. αὶ δὲ ἀφρονται.
- 29 *a. m.* αἴθε. editt. | ὑπὲρ αὐτοῦ — δυναμένον. sic solus c. ὑπὲρ αὐτὸν et
 δυναμένον. *M. m.* ὑπὲρ αὐτῶν δυναμένον. *b.* ὑπὲρ αὐτῶν et δυναμένα. ed.
Geeneri, qui δυναμένων corrigebat. ὑπὲρ αὐτὸν — δυναμένον. Gron. *Schn.*
Gillius vertit: *volans supra accipitrem in sublime impetum facere non*
valentem.
- 31 CAP. XLVI. πωλευτής. πωλευτής. *m.* ἐλέφαντος. om. *Apost.* VIII. 13.
 probante *Schneidero.* — Mox ἔτρεφε ἔτι editt. omnes.
- 2 3 χειροῦση. χερσῶση. *b.* | ὁ τοίνυν βασιλεὺς. tenendum, quod *Strabo*⁷⁰
 dicit XV. p. 704. (Tom. VI. p. 88.) ἔπτον καὶ ἐλέφαντα τρέφειν non licere
 privato: βασιλικὸν δ' ἑκάτερον νεόμισται τὸ κτήμα. Esse tamen quaedam
 4 cum hac lege non conspirantia dicit Idem p. 705. | ὡς ἐρώμενος.
 6 ἐρώμενον. *r. Apost.* is ut *amans.* *Gillius.* | ἐς τὴν ἔρημον. ἐς. *M. m. r.*
 8 εἰς. editt. | τοὺς ἀφαιρεσομένους. *M. m. b. c. Apost.* ὑφαιρεσομένους. *a.*
 et editt. ante Gr. minus commode; vi enim agebatur, non dolo. — καὶ
 ἄμα καὶ. sic iidem libri praeter c. καὶ ἄμα τὸν Ἴνδόν. editt. ante Gr.
 9 τῶν Ἴνδόν. *m.* | ἄξοντας. ἄξον. *b.* — ἐπειρώτων πείραν προσφέρειν. βίαν
 emendavit *Gesn.* recepitque *Schn.* Vera correctio. Repetitum πει ex
 praecedente verbo. *Gillius* vertit: *quum eo venissent ubi erant trans-*
fugae, comprehendereque aggressi fuissent. Plura hic ineptetentat *Tri-*
 10 *ler.* | ἔβαλλον. ἕμελλον. *b. Herodian.* IV. 15. 2. ἀπὸ τε ἔπτων καὶ καμή-
 λων πτρώσκοντες αὐτούς, μεγάλως ἄνωθεν ἔβλαπτον. — συνημύνετο. *M.*
b. c. Apost. συνημύνετο. *m.* συνημύνατο. editt. ante Gr. Facit huc *Arrian.*
 Indic. c. 14, 4. de elephantis: καὶ τινες ἤδη αὐτῶν τοὺς ἀμβάτας σφῶν
 ἐν πολέμῳ ἀποθανόντας ἔραγτες αὐτοὶ ἐξήνεγκαν ἐς ταφὴν· οἱ δὲ καὶ ὑπερή-
 σπισαν κειμένους· οἱ δὲ καὶ πεσόντων προεκινδύνευσαν. Cf. infra VII. 41.
- 12 — καὶ τὰ πρῶτα. μὲν post τὰ *Schn.* inseruit ex *Apost. r.* | κατώλισθεν
 περιβαίνει. *m.* κατώλισθεν ὑπερβαίνει. *m.* VI. 62. de cane Gelonis: περιβάς
 τὸν τροφία ὑλακτεῖ. Var. Hist. I. 13. διατράχθη, καὶ περιβάς αὐτόν,
 ὑλάκτει. *Longus* I. p. 6. ὁρᾷ τὴν αἶγα κεφυλαγμένως περιβεβηκυῖαν. *Strabo*
 I. c. οἱ δὲ καὶ ὑποδύντας (τοὺς ἠκόχους) μεταξὺ τῶν προσδίων ποδῶν ὑπερ-
- 13 17 μαχόμενοι διέσωσαν. | ὑπὲρ ἀσπίζοντας. *m.* | καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπεδείκνυτο.
 haec cum reliquis om. *r. Apost.* ἄνοιαν. c. ἐπεδείκνυτο. *M. m. a. b. c.* ἐδείκνυ-
 18 το. ante Gron. | περὶ τράπεζαν μὲν καὶ ταγήνου φόφον αἰλ. deesse aliquid
 videtur. Locus fortasse ex Comioo aliquo scriptore excerptus est. SCHNEI-

μα. *Eupolidis* esse verba docui in Epistol. ad Schn. p. 11. ubi φόρον φίλοι tentavi, quod non necessarium, melius tamen est quam *Trilleri* commentum, αἴται aut ἄζοι pro ἀεὶ scribentia. Cf. *Plut.* T. II. p. 454. B. ubi nunc vide *Wyttenb.* Tom. VI. 1. p. 451. qui ex Eupolidis Κόλαξι ductam esse locutionem suspicatur cum *A. Meinsio* in Qu. Scen. I. p. 51. probante *Süvernio* de Arist. Avib. p. 42. Nihil autem deest, sed ὄντες cogitatione supplendum. — ταγήνου. De Junio quodam, equite Romano, *Aelianus* ap. *Suidam* in φαγεῖν ζῶν. συνήθης ἦν τοῖς ὑπάτοις, κολιοδαίμων καὶ ταγήνοκνισσοδήρας. Vid. *Toup.* Opusc. Tom. II. p. 323. ed. Oxon. qui non animadvertit eadem verba legi v. Ἰούνιος. T. II. p. 126. ubi συνήθης ἦν τρισὶ πλουσίοις legitur. *Ib.* ἐπ' ἀριστά τε χορεύοντες. ἐπ' ἀρίστῳ. b. haec quoque locutio colorem habet poeticum. De helluonibus translata dictio ad cibos ap. *Athen.* II. 55. D. ἐπεχόρευσε σαφιλῆς θέριμος. *Diphil.* *Ib.* IV. p. 157. A. εἰς τὸ μέσον ἐπεχόρευσε σαπέρδης μέγας. De poculo *Antiphanes* in Epitom. Casaub. p. 781. F. χρυσοκόλλητον δέπας Μεστών, κύκλω χορεύον. — Diversum quid observabatur *Gillio* vertenti: *o sceleratos homines grande illud Sophos inter pocula jactantes virtutemque crebro sermone passim inculcantes, nomenque amicitiae plenum verborum inane rerum temere anhelantes*; ubi apparet, eum non χαλίνοντες legisse sed χαίνοντες, eo sensu quo est ap. *Sophocl.* Aj. 1213. δευὰ ῥήματα χανεῖν. et τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μιὰρὸς χανεῖν ap. *Arist.* *Vesp.* v. 342. quod ob additum μάτην καὶ ἐς οὐδὲν minime displicet. Vulgatam sic accipe: amicitiae nomen frustra jactantes et rem sanctissimam vana hac jactatione inquinantes.

CAP. XLVII. δότε μοι. ὄτε μοι. m. τότε. a. πατρόου. m. *Eurip.* 21 *Electr.* 675. ὦ Ζεῦ πατῆρ. De Jove aliisque Diis πατρώοις vid. *Lobeck* in *Frieden.anni* Misc. crit. Tom. I. p. 521. ss. | τοῦ Λαῖου. λαικοῦ. c. 23 καταχέουσι. κατέχουσι. r. De translato usu verbi καταχεῖν vid. ad *Achill. Tat.* p. 604. *Suidas* in loco, qui multas locutiones Aelianas habet, v. Κορνοῦτος. T. II. p. 351. λήθην κατεχέαντο τοῦ Κορνοῦτου. Oedipodis exemplum simili de pullo equi historiae adhibuit *Oppi.* I. 254. ss. | καὶ μὴ πειρα- 25 ζέντος. τοῦ μῆ. *M. m. b. c. r.* πειρασζέντος c. Consensus librorum in τοῦ μῆ latentis vitii suspicionem movet. Sententia tamen perspicua. De ὄμιλλα, quod verecundius vocabulum de coitu, vid. *Pierson.* ad *Mqer.* p. 276. a. ἀνδρῶν ἐς ὄμιλλαν φοιτᾶν est ap. *Herodot.* I. 182. ὄμιλλα ἀκόλαστος infra XI. 3. et V. 11. ἀκολασία et ὄμιλλα πρὸς τινα jungitur. VI. 60. καμήλων ὄμιλλα οὐκ ἂν ποτε ἐμφανῆς γένοιτο. Verbum πειραζέσθαι eadem vi legitur ap. *Plut.* T. II. p. 990. F. καὶ γὰρ αἰγῶν ἐπιραζέσθαι ἀνδρες καὶ ὄντων καὶ ἑπταν μιν γνῦμενοι. — συγκατακλιθέντος δὲ. *M. m. b.* συγκατακλιθέντος. editt. Vid. ad c. 37. p. 67, 3. μὲν pro δὲ habet b. | τὰ αὐτὰ. ad Oedi- 26 podis facinus refer. | εἰ μὴ — διεῖρξεν ὁ δράκων. *Hyginus* C. in eadem 27 fabula: *tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exisse.* cui historiae πολλάκις vix convenerit. Δεῖξαι πομπῆ. *Aeli.* ap. *Suid.* T. III. p. 150. τὸν δράκοντα τὸν ἐκ τῆς Δελας πομπῆς ἦκοντα. *Herodot.* I. 62. Δεῖξαι πομπῆ χρεώμενος. | κατανοῆσαι. *M. m. a. b. r. a.* 29 *Gesm.* κατανοῆσαι. editt. | τοῦ ἐκθέντος. ἐκτεθέντος. b. Respicitur *Soph.* 30 *Oed. Tyr.* 1125. ss. et servi, qui puerum in Cithaerone exposuerat, testimonium. Κιταρῶνα. κιδερῶνα et Οἰδῆπκου. b. | οὐκ ἂν γοῦν ποτε. οὐ- 31

- ποτε οὖν. *r.* Referenda verba ad εἴ γε, quod praecedit; per γοῦν autem generali enuntiationi exemplum, quod rem probet, solet subjici. Rem ipsam confirmant Georon. XVI. 22. ὁμιλήσαι. ὁμιλήσαι. *m.* ὁμιλήση. *c.* 32 ὁμιλήσει. *r.* | ὁ δέ τοι. *M. m. a. b. c. r.* ὁ γάρ τοι. edit. Sponte sua camelus matrem nunquam iniisset. Sed pastor dolo adhibito hoc conabatur efficere. — κατακαλύψας. κατακάμψας. *c.*
- 2 τὸν παῖδα ἐπάγει τῇ μητρὶ. ἐπάγει τὸν παῖδα. *r.* ἐπάγει in *M.* est in 71 rasura. ἐπήγε malebat *Schn.* Tale quid si voluisset *Ael.* scripsisset ἐπήγαγε. Historia ducta ex *Aristot.* H. A. IX. 34. 1. Vid. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* p. 12. — λάθριος. imprudens vertit *Schn. Gillius: ex latebris*
- 3 coitus appetitione falsus matrem imprudens supervenit. | καὶ συνήκεν.
- 4 *M. m.* Re perpetrata intellexit factum. | τῆς ὁμιλίας οἱ. οἱ οἱ. *m.* |
- 6 ἀμαθῶς. ἀμαθῆς. *b. r.* probante *Schneidero.* Illud bene habet. Certe sic Var. *Hist. I.* 25. ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος μεγαλοφρόνας ταῦτα καὶ μεγαλοπεπῶς. — Post οὐκ ἀποκτείνας *Schn.* ἐαυτὸν suspicatur excidisse. Non puto. Non durior haec ommissio quam ap. *Lucian.* Ver. *Hist. I.* 30. καὶ
- 7 ἀποθρόβησαντες ἐνηγόμεθα. ubi vid. *Intrpp.* | πηρώσας. κειρώσας. *b.* πληρώσας. *c.* | ἀπηλλάχθαι. ἀπηλλάχθη. *b.* — καταρώμενον. de his Oedipodis imprecationibus dixi in *Addit.* ad *Athen.* p. 247. Cf. *Welcker Nachtr.*
- 9 zur *Aesch. Tril.* p. 144. s. | κακῶ ἀνημίστεψ ἰάσθαι κακά. *Sophoclea* locutio: πάντα τάνθρώπων νοσεῖ, Κακοῖς ὅταν ἴλωσιν ἰάσθαι κακά. ap. *Stob.* IV. p. 54. 31. et κακὸν κακῶ διδοὺς ἄκος. in *Ajac.* 360. ubi *Lobeck.* remittit ad *Herodotum* III. 53. μὴ τῷ κακῶ τὸ κακὸν ἰῶ. ubi vid. *Wessel.* p. 223, 88. et *Intrpp.* ad *Thucyd.* V. 65. *Zosimus* II. 29, 5. in historia de *Fausta:* ὁ Κωνσταντῖνος κακῶ τὸ κακὸν ἰάσατο μελζον. *Aeli.* ap. *Suid.* in κακός et in παλαμναῖος· ἐτολήμαστο κακὸν κακῶ μελζον σβέσαι. Similiter *Alciphr.* III. 22. Ἐλαθον οὖν ἐπὶ κακῶ κακὸν ἀναθρόβησας.

LIBER QUARTUS.

- 1 CAP. I. ἀκολαστότατοι. ἀκόλαστοι. *a.* In *Exc. Rehd.* initium cap. sic 72 est contractum: οἱ κέρδικες τῶν θηλειῶν ἐρῶσι δρυμύτατα. et sic fere *Apost.* XV. 19. Proxima *Schn.* existimabat turbata esse et in hunc modum reconcinnanda: οἷγε τῶν θηλειῶν ἐρῶσι — συνεχέστατα. posse tamen ταῦτά τοι servari, intellecto διὰ. Caeterum Cypri incolae hodieque perdicam certamina instituere. De ταῦτά τοι dubitari non debebat. Vid. supra I. 48. p. 21, 30. In *Fragm. Aeliani* p. 371. ταῦτά τοι καὶ συγγεγράφθαι, male vertitur: illa vero etiam scripta esse. pro hanc ob caussam. — θηλειῶν. θηλυκῶν. *Apost.* Cf. supra p. 69, 1. — οἷ γε. οἷδε. *m.* In οἷ γε articulus vim demonstrandi habet (Vid. *Matth.* Gr. §. 286.) poniturque subjectum in fine, aut repetitur cum gravitate quadam. Cf. XI. 2. p. 244, 8.
- 4 XII. 2. p. 264, 17. et alibi. Similiter οἷδε. II. 12. p. 34, 21. | ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* κατὰ ἀλλήλων. *M. m. Apost.* κατ'. edit. κατ' ἀλλήλους. *b.* ὑποθήγωσιν. *M. m.* | τὴν θηλειαν — σύννομον. alio ordine *Apost.* *r.* ubi etiam τὴν σύννομον ommissum una cum fine periodi. Cf. *Philes c.* XII. 79.
- 7 | τί που. τύπου. *m.* De οὐ γάρ τί. που vid. XIV. 16. p. 317, 17. δε post γε θηθήσεται. *m.* | ὁμόσε χωρῶντος. τοῦ ἀνταγωνιστοῦ scil. ἀσημόνως jungendum cum ἀποστραφεῖς. τοιμήσει ἰδεῖν, προσβλέπειν. *Theocr.* Id. V.

35. εἰ τὸ με τολμῆς Ὀμμασι τοῖς ὄρδοισι κοιτβλέπεν. *Lucret.* I. 69. *tollere contra Est oculos ausus.* | παρ' ἧ. sic libri nostri omnes. παρ' ἧς. editt. 10 ante Gr. *Liban.* Tom. III. p. 362. de Paride παρ' ᾧ περὶ τοῦ κάλλους ἐκρίθησαν αἱ θεαί. Vid. *Bass.* ad *Aristaen.* p. 240. | τοῦτο — ἐνεόουν. 11 om. r. *Apost.* ubi tota narratio contracta. | καὶ τὰ πολέμια. *M. m. r.* 13 *Apost. al.* *Gesn.* τὰ ἐμπολέμια εἶναι. ante Gr. Sic a. sine εἶναι. d. καὶ τὰ ἐν πολέμῳ. b. — ἔχιν μὲν. *M. m. b. c.* ἔχιν οὖν. a. editt. ante Gr. | πεφυκός. πεφυκότα. a. — δι' ἡλικίαν. *Gesneri* correctionem firmavit b. 15 εἰς ἡλικίαν. editt. | ἀλλαχόθι. quod scriptum significarit hac voce *Aeli.* 16 nescio. [Fortasse fuit in deperditis Variarum historiarum libris]. *SCHNEIDER.* ἀποδίδουσαι φασιν. *Mon.* ἐραστῆς μὲν οὖν τῇ μάχῃ habet; sed verbum inutile in ἀποδείξασθαι mutandum. *Ιουκ.* ἀρετὰς. ἐραστῆς. m. ἐραστὰς. *M.* Uterque liber ἐν post οὖν om. ἀρετὰς μὲν οὖν ἐν. editt. cum a. b. c. quae vera lectio. Sic enim *Herodot.* I. 176. μαχόμενοι ὄλγοι πρὸς πολλούς, ἀρετὰς ἀπεδείκνυτο. IX. 40. μάλα ἔσπον δὲ ἀπεδείκνυτο ἀρετὰς. *Aeli.* Var. Hist. III. 10. δεινὴ γὰρ ἦ τῶν ἐραστῶν πρὸς τὰ παιδικὰ εὖνοια, ἀρετὰς ἐνεργάσασθαι. ἐραστὰς natum ex litterarum transpositione, quae in his vocabulis non infrequens est. Vid. *Schaefer.* ad *Theogn.* v. 28. p. 90. *Schneideri* correctionem ἀποδείξασθαι libris firmari velis; nunc ἀρετὰς ἀποδίδουσαι significare videtur *documenta virtutis edere.* | ἀθρόας. *M:* 19 m. r. *al.* *Gesn.* *Apost.* ἀθρόον. a. b. c. et editt. ante Gr. — εἰς αὐτὸν ὠδομένης. ὠδ. εἰς αὐτόν. r. *Ap.* | τῶν οὖν τις. *Herod.* I. 51. ἐπέγραψε 21 δὲ τῶν τις Δελφῶν. Ib. 71. τῶν τις Λυδῶν. Var. Hist. XIV. 29. τῶν οὖν τινες φρονούντων. *Aeli.* ap. *Suid.* T. II. p. 253. καταδαρθόντι οἱ τῶν τις ἱερῶν ἐδόκει λέγειν. Cf. supra ad I. 5. p. 4, 5. — ἀνατεινόμενος. b. quod restitui. ἀνατεινόμενος. editt. *Polyaen.* I. 18. ἀψιμαχεῖ τούτοις Κόδρος, ὥστε καὶ τὸ δρέπανον ἐπ' αὐτούς ἀνατεινόμενος ἔτρωσεν. | ἀναλκῆ πλη- 23 γῆν. mutata tonώσει recepi ex *M. m.* ubi ἀνάλκη. ut etiam r. *Ap.* ἀναλκιν. editt. *Hesych.* ἀναλκῆς. ἀνωδρός. ἀσθενῆς. ἐπαλκῆς ἄχος. *Aesch.* Choeph. 409. ubi al. ἐπ' ἀλκῆς. παναλκῆς. Id. VII c. Th. 151. Est autem *plaga ignava* h. l. ea, quae vulneratum in suspicionem ignaviae adduxerit; quam contra ἀντία τραύματα *honestata* sint. Vid. An. ad Anth. gr. VII. p. 403. IX. 24. — ἀντίαν παῖσον. recepi ex *M. a. b. c. r. Ap.* probante *Schneidero* pro ἀντία editionum. *Parthen.* c. 24. καίει καιρίαν. *Ael.* H. A. XII. 3. ἐτρώθη καιρίαν. Vid. *Schaefer.* ad L. Bos p. 385. | δειλίαν. sic libri nostri omnes. 25 δειλίαν. ante Gron. Infra X. 11. ὅσοι περ οὖν τελείως ἀπάντων καταψηφίζονται σιωπῆν αὐτῶν. — καὶ μάλα γε. ne appropinquare quidem audebit ad corpus inhonesta morte peremti, nedam illud funeris honore dignetur.

73 Ἀριστόδημος δὲ ὁ τρέσας. Ἀριστώνυμος. δὲ ὁ τρεγᾶς. b. voluit τρε-3 σᾶς, quo nomine vetus Comoedia ignavum appellavit teste *Eustathio* ad Il. ̄. 522. p. 246. ed. Lips. Male Gronov., quem *Schn.* sequitur, de Cumarum tyranno cogitabat, commemorato illo a *Dion. Hal.* Antiqq. VII. 4. quum hic Spartanus significetur, in pugna ad Pylas, δυνειδος ἔχων et ὁ τρέσας Ἀριστόδημος καλεόμενος. ap. *Herodot.* VII. 231. postea autem in pugna contra Mardonium ignominiae maculam elait. Ibid. IX. 71. *Suidas* v. Δικουῦργος· τοῦτο Ἀριστοδήμῳ συνέβη δὲ ὁ τρέσας ἐπακλήθει εἰς λευποταξίου τοῦ ἐν Πύλαις τῇ ἐν Ἰλατταιαῖς ἀριστεία τὴν ἀτυλίαν ἔλυσε. Conf.

- Ibid.* in δ τρέσας. T. II. p. 726. In *Gillii* interpretatione a *Geaero* non mutata *Eudemus* vocatur. — Κλειώνυμος — Πεισανδρος, horum hominum infamia ex Comicorum diceriis in ora hominum venit. V. *Suid.* in Κλειώνυμος, et in Πεισανδρου δειλότερος. Uterque annumeratur helluonibus in Var. Hist. I. 27. et ap. *Athen.* X. p. 415. D. De Pisandri ignavia cf. *Schn.* et *Bornem.* ad *Xen. Conv.* II. 14. et *Schol.* ad *Arist. Avv.* 1553. ubi *Eupolidis* versus ex Ἀστρατεύτους· Πεισανδρος εἰς Πακτωλὸν ἐστρατεύετο· Κάνταυθα πάσης τῆς (vulg. κάνταυθα τῆς σῆς) στρατιᾶς χάριστος ἦν,
- 7 CAP. II. ἐν Ἐρύκῃ. *Holsten.* ad *Steph. Byz.* Ἐρυξ [p. 119.] corrigit ἐν Ἐρυκί, nec male; nisi forte olim scriptum fuerit ἐν Ἐρυκίῃ, quomodo legitur in *Ms.* Var. Hist. I. 15. Γαοκ. Ἐρύκῃ. editt. In *M.* supra scriptum γρ. Ἐρυκί, quod habet a. b. c. De *Anagogiis* vide Var. Hist. I. c. 8 *Athen.* IX. p. 394. F. | Ἐρυκίνοι. hoc tuctur *Steph. Byz.* Ἐρυξ Ἐρυκίνοι. Var. Hist. I. c. Ἐρυκίνοι. b. Ἐρυκίνοι. *M. m.* et sic iterum lin. 13.
- 10 | εἰς Λιβύην. *M. m. b. c.* et infra lin. 18. Λιβύης. Λιβύαν et Λιβύας. editt. Vid. *Aristoph. Avv.* 709. 1136. Similes terminationes ab Atticis admissas examinavit subtilis *Lobeckii* diligentia ad *Phryn.* p. 301. s. |
- 11 ταῦτα ταύτη. *Aesch.* Prom. 511. οὐ ταῦτα ταύτη — κέκρωται. *Plato.* Sophist. p. 235. C. καὶ ταῦτα ταύτη ποιητίων. Inverso ordine infra VII. 25. 12 p. 168, 19. ut ap. *Eurip.* Med. 359. ubi vid. *Elmsl.* | πάνυ πάμπλειστον. πάνυ σμ. b. Simili abundantia supra II. 6. μάλα ὑπέρσευμος. *Aeschyl.* VII c. Th. 18. ἅπαντα πανδοκοῦσα. in *Pers.* 287. ἅπαντα παγκράτως. Adde πάνυ σφόδρα, quod frequens est ap. *Aelianum*, praecunte *Aristophane* *Plut.* 14 745. Vid. *Meineke* ad *Menandr.* p. 152. | δορυφορούσας. δωρυφ. *m. S. Basil.* Opp. I. p. 75. A. de ciconiis: δορυφοροῦσι δὲ αὐτοὺς αἱ παρ' ἡμῶν κορώναι καὶ παραπέμπουσιν. Cf. supra II. 15. p. 37, 2. — ἀθύρματα
- 15 VI. 29. p. 137, 10. X. 35. p. 235, 12. | ἐκείνοι. hoc, et paulo post τοῦτο et οἱ om. b. τοῦτο οἱ πάντες ἄνθρωποι. rescipi ex *M. m. a. c.* τοῦτο πάντες οἱ ἄνθρωποι. editt. Infra VII. 2. κλῆν ἐνός οἱ πάντες ἀπολώλασιν. XVI. 2. οἱ πάντες δὲ οὔτοι. *Xenoph.* Anab. V. 6. 7. οἱ πάντες ἄνθρωποι. *Soph.* Phil. 46. ἦ τοὺς πάντας Ἀργεῖους. ap. *Plutarch.* Vit. Lyc. c. 3. διὸ τὸ τοὺς πάντας εἶναι περιχαρεῖς. quod mihi sincerum videtur, nec in πα-
- 17 18 ρόντας mutandam. | διαπρεπῆ. διαπρεπεῖ. *m.* διαπρέπει. *a.* | οὐχ οἶαν. οὐ χροῖαν et οὔσαν pro εἶναι corrigit *Pauw* ad *Fragm. Anacr.* XXI. probante *Gronovio*. Sincerum quod editiones et libri habent. Infra V. 15. p. 106, 21. καὶ οἶοι μῆτε ἐκόντες λυπεῖν ἔχειν. XIII. 12. p. 294, 32. ἀνδρὸς οἶου μὴ ἂν ψεύσασθαι. Var. Hist. XIII. 1. στολῆν δὲ ἦσθητο — οἶαν μὴ ἀποδεῖν Ἀρτέμιδος. *Suid.* T. II. p. 671. ἦν γὰρ οἶος μῆδεν μῆτ' ἀνδρώπειον, μῆτε ἕϊον ἀδιερεύνητον ἔαν. | τὰς ἀγέλαϊας. τοὺς. *m.* — πορφυρᾶν.
- 20 *Med.* πορφυρᾶν. editt. | πορφυρῆν που. *M. m. c.* πορφυρᾶ. *b.* πορφυρῆ ante *Gr.* Lyrici locum, quem respexit *Ael.*, servavit *Dio Chrys.* Or. II. 21 p. 94. Cf. *Fr.* xδ. in ed. *Fisch.* p. 362. et *Valcken.* Adon. p. 393. | εἰκασμένη. εἰκασμένην. *c.* De ἡσχημένην aut κεκασμένην cogitabat *T. Hemsterh.* not. mst. Infra V. 4. de phalaena: χροῖαν δὲ οὐκ ἔστι μέλαινα, κωνῶ δὲ εἰκασται. Var. Hist. IX. 32. ἔτιτοι χαλκαῖ — εἰκασμένοι ὅτι μάλιστα τοὺς Κίμωνος ἔτιποι. *Herodot.* III. 28. de Apidis signis: ἔχει — ἐπὶ τοῦ
- 22 24 νώτου αἰετὸν εἰκασμένον. | ἀναμῆλπει. ἀναπέμπει. *c.* | Ἐρυκίνοις. ἐν Ἐρυκίνοις. *c.* Ἐρυκίνοϊς. *M. m.* In fine verba καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα om. *a.*

CAP. III. οὐκέτι. *M. a. c. r. Apost.* XII. 21. οὐκ ἔτι. *b.* οὐκ ἔστι. 26 *m.* οὐκ ἔστιον. editt. Ponitur οὐκέτι pro simplici negatione, sed paulo majore cum vi. Infra c. 27. τὰς γε μὴν πτέρυγας αὐτὰς οὐκέτι τοιαύτας. c. 36. λευκὴν δὲ κεφαλὴν καὶ οὐκέτι πορφυρᾶν. Cf. II. 153. p. 50, 30. Atticorum hunc usum esse, monuit *Steph.* Thes. p. 3838. A. Valp. | οὐ 27 τὴν αὐτὴν ἴασιν. sic *b.* nisi quod ἴασιν habet. οὔτε τὴν. editt. — οὔτε ἐπὶ οὔτ' ἐπὶ. *b.* *Schn.* de leone seorsim a femina vivente aliud testimonium desiderabat. | *Ἐαβρόουντε. Ἐαβρόουσιν. a.* — εἶτα οὐ δεῖται. οὐ γὰρ δεῖται. 28 *r. Apost.* ubi ultima capitis verba ommissa.

CAP. IV. ἀλλὰ ἐν. *M. m. b. c. r. ἀλλ' ἐν.* editt. | δώδεκα. fabulam 31 32 explosit *Arist.* H. A. VI. 29, 2. Vid. infra X. 26. Verba *Aristot.* haec sunt: φασὶ γὰρ ἅπαντας τοὺς λύκους ἐν δώδεξ' ἡμέραις τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέχειν. quae eodem modo excerpit *Antig. Car.* c. 61. sed *Ael.* prava interpretatione corrumpit. *SCHNEIDER.* *Plin.* VIII. 22. luporum coitum duodecim toto anno dierum terminis circumscriptum dicit; unde viginti dies ponit *Philostephanus* ap. Schol. *Apoll. Rh.* II. 124. — ἐπεὶ. ἐπὶ. *m. b. c. r. et Apost.* XII. 18. nec *Gillius* aliter videtur legisse. ἐπεὶ tueretur *M.* — Δῆλοι. δῆλοι. *m.*

74 CAP. V. Idem argumentum tractavit *Aristot.* H. A. IX. 2, 3. sed 1 singulae narrationes saepe dubiae propter scripturae et interpunctionis varietates. *SCHNEIDER.* Cf. infra V. 48. *Philen* de An. Pr. c. 30, 29. ss. | κρή. *M. b. c.* κῶξ. *m.* in marg. κῶραξ. κρήξ. *Philes.* v. 31. ubi vid. 2 *Pauw.* p. 111. κρήξ. editt. ante *Gr.* Commemoratur κρήξ ap. *Herodot.* II. 76. et *Aristot.* H. A. IX. 2. 6. et 16, 4. ubi vid. *Schn.* Tom. IV. p. 113. pro malo nuptiarum omine habebatur. Vid. *Meineke* ad *Euphor.* p. 59. — ἀλκυον. ἀλκυον. *M. m.* | κορυθαλλός. *M. m. c.* κορυθαλλοί. 3 *b.* κορυθαλλός. editt. Infra VI. 46. libri in κορυθαλλός consentiunt. — ἀκανδυλλίδι. *M. m. c.* ἀκανδυλλίδα. editt. *Athen.* II. p. 65. Ἐ. ἀκανδυλλίδαξ. *Anton. Lib.* c. 7. ἀκανδον et ἀκανδυλλίδα jungit. Cf. *Etym. M.* p. 45, 9. — νοεὶ. νοεῖται. *m.* | πύρρα. *Aristot.* I. c. πυραλλίδα dixit, ut infra V. 4 48. *Eutecn.* Ixent. 3, 13. πύρρα. cod. Gesn. πύρραι. *SCHNEIDER.* quem vide ad *Eutecn.* p. 435. s. πύρραν hoc quoque loco volebat *Pauw.* ad *Phil.* p. 112. — ἔτινος. *M. m.* ἔτινο. *c.* ἔτινος. editt. Vid. supra I. 35. p. 16, 24. — σιρήν. εἰρήν. *c.* σιρήν. *M.* ἰρήν. *m.* Veterum de his locos vid. ap. *Schn.* ad *Arist.* T. IV. p. 192. Novi hic capitis initium in *m. b.* | κίρκη κρὸς κίρκον. distinguuntur hae aves iterum IV. 58. p. 95, 33. 5 unde idem dicit *Eustath.* ad *Od.* t. 31. p. 321. ed. Lips. — διαφέρωντε. *M. b. c.* διαφέρων τε. *m.* διαφέροντα. *a.* cum editt. ante *Gron.* qui sic tacite emendavit. | χάννη. *M. m. c.* χάνη. editt. χάννη et χάννος ap. *Athen.* VII. 7 p. 327. F. *channe* habet *Ovid.* Hal. 207. Cf. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 80. ad *Aristot.* H. A. VI. 12. 1. p. 456. | Φενεῶ. quum nemo praeterea 8 Pheneum Laconicam, nec albas ejus formicas, sed plures merulas Arcadicas Phenei memorent, *Gesnerus* κωσσύφους — Ἀρχαδίας conjecit. Cf. *Ejus* Hist. Av. p. 580. *SCHNEIDER.* μύρμηκας. μύρμηκας. *m.*

CAP. VI. ἔλασι. idem dicit *Aristot.* H. A. VIII. 23, 6. Cf. infra XI. 9 36. XVI. 24. | ἵπποτροφίας. ὑποτροφίας. *c.* | ἐμοὶ δοκεῖν. duo haec vo- 10 12 cabula om. *r.* δοκεῖ. *c.* | τῶ. om. *r.* Versus est ex *Il.* XX. 221. ubi 13 *Heyn.* T. VIII. p. 54. varietatem lectionis Aeliaeae non commemoravit.

- 14 τρισχίλια. *m.* τὸ τρισχίλια. *b.* τὰ τρισχίλια. *c.* καταβουκολέοντα. *b.* | ἐξη-
νεμῶσθαι. *argute dictum de libidine ventis concitata. De animi motu*
concitatiore, amoris praesertim, habetur X. 27. de bove εἰς τὴν μίξιν θερμο-
τατα ἐξηνέμωται καὶ ἐκπέφλεκται Aeli. ap. Suidam in ἡνεμῶσθαι. καὶ
ἔδοκει περὶ τὴν ἀνδρῶπων ἀκρατῶς ἡνεμῶσθαι. Ad rem conf. Aristot. H.
A. VI. 17. 4. et Virgil. Georg. III. 266. ss. Fabulam de equis vento
conceptis interpretatur Justin. XLIV. 1. 1. — τεκμηριούσιν. M. m. sine
15 littera paragogica editt. | τὸν νότον ἢ τὸν βορρᾶν. articulum ad utrum-
que nomen om. *r. Aristot. l. c. θέουσι πρὸς ἄρκτον ἢ νότον. βορᾶν m. ἢ*
τὸ βορᾶν. c. Ad εἰδῶτα requiro aliquid ad orationis juncturam v. c. δ εἰ-
17 δῶτα τὸν αὐτὸν ποιητὴν. — τὸν ante αὐτὸν om. *m.* | Βορέης. sic libri
nostri. βορέας. editt. ante *Gron. ἡράσσατο. ἡράσσατο. r. a. Versus est*
18 in *D. XX. 223. | οἰστρηθείσας. οἰστρηθείσας. m. Verba ἔφατο αὐτάς*
om. b.
- 21 CAP. VII. Haec de equo Scythico historia cum altera illa de camelo
(supra III. 47.) juncta commemoratur ap. *Aristot. H. A. IX. 34. p. 483.*
qui tamen VI. 22, 2. vicissim dicit: ἀναβαίνουσι δὲ καὶ ἐπὶ τὰς μητέρας
οἱ ἵπποι καὶ ἐπὶ τὰς θυγατέρας. *coeuns animalia nullo delicto. Ovid. Met.*
X. 324. Illam historiam habet Varro R. R. II. 7. 9. Plin. VIII. 41. Oppi.
Cyn. I. 244. ss. Hierocles a Schn. laudatus ad Aristot. T. IV. p. 249.
Rem, ut sua aetate factam, narrat *Pontanus*, iteratque *H. Stephanus*
Apol. d'Hérodote ch. 10. T. I. p. 118. veterum testium tum, ut videtur,
21 *immemor. | τὸν Σκυθῶν. τῶν. m. r. quod recepit Schn. cur. sec. — ἐῶ.*
nomen regis, nec ab aliis commemoratum, Aeli. se dissimulare fingit, He-
rodotum imitatus. I. 54. ἐπέγραψε δὲ τῶν τις Δελφῶν — τοῦ ἐπιστάμενος
τὸ ὄνομα οὐκ ἐπιμνήσομαι. Ib. c. 193. ἐξεπιστάμενος μνήμην οὐ ποιήσο-
μαι. II. 123. τῶν ἐγὼ εἰδῶς τὰ οὐνόματα, οὐ γράφω. IV. 43. Σάμιος ἀνήρ
— τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὐνομα ἐκῶν ἐπιλήθομαι. Cf. Ael. V. H. V. 11. VI.
222. | λυσitelés, εἰπεῖν scil. VII. 11. τί γάρ μοι κωφοῖς καὶ ἀνοήτοις συμ-
βουλευεῖν τὰ λυσiteléstata. — ἵππον σκουδαῖαν. *Aristot. Eth. ad Nicom.*
II. 5. ἡ τοῦ ἵππου ἀρετὴ ἵππον τε σκουδαῖον ποιεῖ, καὶ ἀγαθὸν δραμεῖν,
καὶ ἐνεργεῖν τὸν ἐπαβάτην, καὶ μεῖναι τοὺς πολεμίους. — ἔχειν πᾶσαν. in-
verso ordine b. — καὶ ἀπαιτοῦνται καὶ om. m. r. Verba καὶ ἀποδ. om.
24 *r. | υἰὸν. ὕν. m. Vid. II. 6. p. 30, 6. — οὐκουν. M. m. r. οὐκουν. editt. πα-*
ραβάλλειν. M. m. παραβαλεῖν editt. fortasse rectius. περιβαλεῖν. r. Vis verbi
apparet ex loco Aeliani ap. Suid. T. III. p. 24. de puella pecuniam ob-
latam recusante: ἡ δὲ οὐ προσεῖτο τὴν δόσιν, (καὶ) ἐταιρικὸν εἶναι φά-
σκουσα μίσῳμα, τὸ ἐαυτὴν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ἀγνώτῃ. Ibid. αἰσχύνουσαι
τὴν λατρείαν τὴν περὶ τὴν θεὸν καὶ ἐαυτὰς ὀμύλαις ἀνδρῶν παραβαλοῦσαι.
Infra VIII. 28. de muliere Tarentina: τοῖς ἡρώϊοις τοῦ ποτε ἀνδρὸς παρέ-
βαλε καὶ παρέμεινε. Comparare significare videtur Ibid. ὁ δὲ παραβαλὼν
26 τὸν ἐαυτοῦ ἵππον τῷ Παρθουστρου ἵππῳ. | ἐκείνον. ἐκείνα. *b.* Ad ἐπα-
γαγεῖν *Gesnerus* ἄλλη τῇ volebat additum; et certe ἄλλη legitur in
Epitome Rehd. unde hoc recepit Schn. in cur. sec. Verum non magna
est illius libri auctoritas, praesertim hoc loco, ubi proxima verba τὸ ἐξ
αὐτοῦ usque ad διὰ ταῦτα in eodem libro omissa sunt, ita ut ejusmodi
additamento necessario opus esset. In ἀγαθῇ emphasis inest, verbaque
sic debent accipi, regem illum non reperisse equam satis bonam dignam-

que, ad quam praeclarus ille equus admitteretur. | καὶ διὰ ταῦτα. καὶ 27
ut inutile seclausit *Schn.* in cur. sec. Sed ponitur interdum post par-
ticipium, haud aliter ac si verbum finitum praecessisset. Vid. *Fritsch.*
in Quaest. Lucianeis p. 69. — ἐς τὸ ζῆγον. de re venerea. Vid. *Intrpp.*

Luciani D. D. XVII. 1. | οὐ μὴν ἐγγρίμπεσθαι. *M. m.* ἐγγρίμπεσθαι. c. 29
ἐγγρίμπεσθαι. a. b. r. et editt. ante Gr. Inter utramque formam libri so-
lent fluctuare. Vid. *Matth.* ad *Eurip.* Hipp. v. 217. p. 24. In aliis locis
ap. *Aelianum* libri optimi ἐγγρίμπτειν commendant. Cf. XV. 24. XVI. 27.
41. XVII. 35. — οὐκοῦν. οὐκοῦν. r. ubi post ζῶα interrogandi nota habe-
tur. — ἐπεὶ. om. *M. b. r.* ἐπεὶ est in *m. a. c.* | καὶ τὸν καὶ τὴν. sic 30
iterum c. 26. p. 81, 6. VII. 27. p. 169, 20. VIII. 10. p. 185, 28. Cf. *Ae-
schyl.* Suppl. 381. [439.] ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον ἀφροσθαι. *Pind.* Pyth.
VII. 21. καὶ τὰ καὶ τὰ φέροσθαι. *Lysias* de Caede Eratosth. p. 6. ἀφ-
κνοῦμαι εἰς τὸν καὶ τὸν. | ἐξεργάσατο. *M. m. r.* ἐξεργάσαντο editt. cum 31
Gillio: incestum stuprum admisierunt. Illud refer ad regem, qui con-
siliium sic confectum dedit. *Pausan.* II. 18, 1. Ἀτρεά δὲ οὐκ ἐπίσχευ ὁ λο-
γισμὸς μετρήσαι τὴν ἴσσην, ἀλλὰ τῶν Θυέστου παιδῶν σφαγὰς καὶ τὰ ἀδό-
μνα δεῖπνα ἐξεργάσατο. — ἐκεῖνο. ἐκεῖνον. *m.* ἐκεῖνα. c.

75 διελύσαντο θανάτῳ. *M. m. b. c. r.* διελύσαν τῷ θαν. editt. crimen 2
morte luerunt. — κηδήσαντε. sic *Gron.* nostris libris addicentibus. κηδή-
σαντες. a. et ed. *Gesn.*

CAP. VIII. τὸν ἱπποκόμον. sic a. ἱπποκόμον. editt. Similia sunt γη-4
ρωκόμος, ὄρσοκόμος et alia, de quibus *Piers.* ad Herodi. p. 449. *Lobeck.*
Phryn. p. 696. — ὡς περ οὖν. sine οὖν. r. | τῶν ἐν τῷ χωρίῳ. *M. m. b.* c. r. τῶν om. editt. ante Gr. πασῶν. om. r. teste *Schneidero*; ipse
nihil notavi. — καὶ τὰ μὲν. κατὰ μὲν. b. | ἐπιτολμησαι τῷ λέχει. τῷ λέγγει. 6
b. Infra c. 37. ἐπιτολμᾶ τῇ πτήσει. Ap. *Philostr.* Imagg. I. 11. Phaethon
dicitur ἐπιτολμησῆαι τῷ πατρὶφ δίφρω. | αὐτῇ. αὐτῷ. a. — πῶλον. πωλ-7
λῶνων. *m.* De hujusmodi flagitiis sunt nonnulla ap. *Plutarch.* T. II.
p. 149. C. | ἐμπηδῆσακ. ἐμποδῆσαι. r. | καὶ φυλάξαι. φυλάξασθαι. *m.* 9 10
de observandi significatione verbi φυλάξαι vid. ad V. 39. p. 114, 6. — φοι-
τῶντα. φητῶντα. c. ἀνορύττειν. ἀνορύττει. b.

CAP. IX. εἰς τὴν ἀφροδίτην πρόδυμοι. εἰς om. *M. m. a. c.* πρόδυ-14
μος εἰς τὰ πράγματα est ap. *Aristoph.* Plat. 209. Quum dicatur προδυ-
μείσθαι τι, etiam πρόδυμος ad analogiam similitum adjectivorum (vid.
Matth. Gr. §. 422.) accusativum admittere videtur; nisi accusativum ea
ratione additum malis dicere, quae per κατὰ explicari solet. | εἶσι. 15
M. m. εἶσι. editt. | εἰς τὸν Πόντον. *Aristot.* H. A. VI. 12. VIII. 14. 3.
15, 3. et 20, 4. *Oppi.* Hal. I. 595. ss. SCHNEIDER. Adde *Mich. Glyc.*
Ann. I. p. 34. D. (ubi προτιμότερος αὐτοῖς ὁ Πόντος scribendum pro ποτι-
μότερος) et *Plut.* T. II. p. 981. C. D. De Ponti commodis in piscibus
alendis disputat *Ambros.* Hex. V. 10. p. 33. μᾶλλον pro μάλιστα, ut ap.
Herodot. I. 50. ἐπιζῶν τὸν θεὸν μᾶλλον τι τούτοισι ἀνακτῆσεσθαι. — αὐ-
οὺς
τοὺς αὐτοὺς. *m. a.* | θαλάμας. θαλάμας. b. Vid. *Schn.* ad *Nic. Alex.* 16
8. p. 80. — ἐκ φύσεως ταῦτα. ἐκ om. *M. a. b. c.* ταύτας. *M. m.* ἐξδύ-
σιν om. b. Malis etiam ὁ Πόντος abesse. Nunc, si haec genuina, ad-

- missa lectione cod. Medic. scripseris: ἔχει γὰρ πῶς θαλάμας τε καὶ κοίτας ἰχθύων ὁ Πόντος, φύσεως ταύτας δῶρα. Vel: ἔχει γὰρ πῶς ὁ Πόντος θαλ. τ. κ. κ., φύσεως ταῦτα ἰχθύσι τὰ δῶρα. Comparandus imprimis *Oppi*. L. c. ἐν δὲ οἱ — Ἰπῆτραι τε γλαφυραὶ καὶ χηραμοὶ ἰουόεντες, Ἄκραι τε σκιραὶ καὶ ὄσ' ἰχθύσι φιλάται' ἔασιν. Ἐν δὲ οἱ οὔτε τι κήτος ἀνάρισον. |
- 18 δελεφίνες — ἀσθενικοὶ. ex *Arist. H. A. VIII. 15, 3. VIII. 20, 15. et 27, 3. SCHNEIDER. ἀλώνται. ἀλλώνται. a. Ad proxima cf. praeter *Opp. v. 606. ss.**
- 19 *Mich. Glyc. p. 37. B. Infra IX. 59. XVII. 10. |* ἐστὶ *M. m.* ἐστίν. editt. | μικρῶν δὲ ἰχθ. ἰχθύων δὲ. *a. μακρῶν, ἰχθύων δὲ οἷδε. b. — οἷδε* δλεθρός ἐστίν. ὅδε editt. et libri plurimi. οἷδε δλεθρός εἰσιν correxit *Gron. οἷδε. b.* Verbum sollicitare nolui. *Infra VII. 38. ἔστι δὲ καὶ οὔτοι καὶ ὁ κύων Νίκωνος γράμμα. Plat. Meno. p. 91. C. οὔτοι γε φανερά ἐστι λώβη* τε καὶ διαφθορά τῶν συγγνωμένων. Vide *Heindorf. T. III. p. 244. Mathematicae. Gr. §. 305.*
- 25 CAP. X. πρὸς τὴν θεόν. *Plin. VIII. 1. elephantis religionem siderum Solisque ac Lunae venerationem esse dicit. Plutarch. T. II. p. 972. B. ex Juba narrat εὐχῆν χρῆσθαι θεῶν τοὺς ἐλέφαντας ἀδιδάκτως, ἀγνωζομένους τε τῇ θαλάσσει, καὶ τὸν ἥλιον ἐφανέντα προσκυνούντας ὡς περ χειρὸς ἀνατάσει τῆς προβοσκίδος. Cf. *Philes c. 39. v. 40. Eandem fabulam apud Indicos poetas commemorari, monet Schlegel. Bibl. Ind. I.**
- 26 p. 216. ss. | ἠσυχῆ. ἠσχη. *m. —* Ἐω τε. *M. m. b. Ἐωων τε. editt. Infra XII. 1. p. 264, 7. Ἐωων τὸν θεόν legitur sine varietate. Diodor. IV. 24. τὸν θεόν Ἐωων. Cod. Mut. Ἐωω. — τὴν θεόν γε. hoc ordine *M. m. a. b. c. τὴν γε θεόν editt.**
- 30 CAP. XI. τὴν τῶν ἀφρένων. τῶν οἰν. *r.* In fine ἔππους καλεῖσθαι idem liber. *Arist. H. A. VI. 17. 4. ἔπποι αἱ θήλειαι ἔππομανοῦσιν. ὅθεν καὶ ἐπὶ τὴν βλασφημίαν τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπιφέρουσιν ἀπὸ μόνου τῶν ζώων τὴν ἐπὶ τῶν ἀκολάστων περὶ τὸ ἀφροδισιάζεσθαι. Ib. VII. 5. 2. δέχεται ὁ ὄχιαν κύοντα μάλιστα τῶν ζώων γυνή καὶ ἔππος. Vid. *Schol. ad Aristoph. Eccles. v. 1021. et Intrpp. Hesych. v. ἔππος.**
- 1 CAP. XII. οἱ κέρδικες. quae de perdicibus narrat *Aeli. pleraeque 76 species generis tetraonis Linnaeani, veluti coturnices, communia cum 2 perdice habent. SCHNEIDER. Cf. *Philes c. 12. v. 53. ss. |* τοῖς περπεφυκῶσι articulum addidit *Gron. cum libris nostris. — σφίσιν ὀστράχοις. 3 σφίσιν. editt. omnes cum hiatu. | ἐγλυφὴν. ἐγλυφὴν. m. — ἀλλ' αὐτοὶ. 5 ἀλλὰ. a. —* θυροκοποῦντες. I. 50. p. 22, 18. | περιβόηξαντες. simplici *p. b. —* τὸ πρὸς τῷ οὐραίῳ. τὸ in *M. adjectum alia manu; τῷ ibid. est in rasura. Idem dicit *Ael. V. H. X. 3. τὰ τῶν κερδικῶν νεόττια, ἐπειδὴν τάχιστα τοὺς πόδας ἔξω ποιήσῃ τοῦ λέμματος, ἐντεῦθεν ἤδη δρομικώτατά εἰσιν (Scr. ἐστίν). In fine cap. *Gillius quaedam adjecit de anaticularum pullis, quae in graecis non sunt.****
- 10 CAP. XIII. τῇ εὐγλωττίᾳ. quod se ad alias alliciendas adhibitum iri |
- 11 sciunt scilicet. Vid. ad c. 16. | παρανάλωμα. de hoc loco et usu vocabuli cf. *Wessel. ad Diodor. XIV. 5. T. I. p. 642. SCHNEIDER. Minus accurate *Gillius: se minime dignos credunt, qui ad extruendus ment- 12 sas capiantur. |* ἦττον. sic *M. et reliqui nostri libri; nec aliter legit 15 *Gillius. ἔτι editt. ante *Gill. θηρώντας. θηρατὰς. b. |* οἱ Κιβραῖοι. κερβραῖοι. *m. Athen. IX. p. 390. B. οἱ δὲ περὶ τὴν Κίβραν κέρδικες ἄβρωτον****

ἔχουσι τὸ κράτος διὰ τὰς νομάς. agri et victus vitium ad prudentiam avis inepte *Aeli*. retulit. SCHNEIDER. Rem auxit etiam *Philes* c. 12. v. 76. | ἐαυτοῦ. ἐαυτοῦ. *b.* | δὲ διεγνωκότες. δὲ ἐγνωκότες. editt. καλῶς διεγνω- 16 17
κότες omisso δὲ *M. m. b.* Utramque lectionem conjunxi. ἄρα ὅτι *m.* ὅτι ἄρα. editt. et reliqui libri. Cf. infra c. 29. p. 82, 30. Non debebat mutari prior ordo. II. 15. p. 37, 11. καὶ ἴσασιν — ὅτι ἄρα χρεῖ. X. 30. p. 233, 19. καὶ οἶδεν, ὅτι ἄρα. Ib. c. 46. p. 238. IX. 31. p. 207, 4. et sic saepius. Var. Hist. II. 18. ἔφη — ὅτι ἄρα οἱ παρὰ Ἰλλάτων δεσποῦντες καὶ τῇ ὑστεραῖα καλῶς διάγουσιν. *Herodian.* IV. 9, 2. ἀπηγγέλλετο αὐτῷ — ὅτι ἄρα εἶεν πολλὰ εἰς αὐτὸν ἀποσκώψαντες. Ib. V. 3, 10. ἐξεῖπεν, ὅτι ἄρα Ἀντωνίου υἱός ἐστι. — τοῖς ἥρηκῶσι. ἥρηκῶσιν. *M.* εἰρηκῶσι. *m.* | παλαμῶνται τινε σοφία. hoc ordine *M. m.* σοφία τινε. editt. Ordinem receptum stabiliant haec III. 32. καὶ ἐκεῖνά τι τοιοῦτον κακόν. VII. 2. ὡς ἄρα τις τῶν βασιλέων. XV. 18. ἀφῆσι τινὸς μικρᾶς φαντασίαν. XVII. 40. ἐλύπησέ τινα πολλά. — παρασκευάσαι. παρασκευᾶσαι. editt. omnes. | παίνει. πίνει. *c.* προδυμῶτατα. *m.* προδυμῶτατα. editt. omnes. | ἐσπί- 20 21
σαντο. ἐπέσαντο. *m.* hoc qui norunt ab iis capiendis abstinent. Vid. supra ad p. 44, 17. — ἀθρηλαν. ἀθρηλα. *c.* | προενέτευεν. *M. m c.* προενέτευε. 23 editt. πειραδεῖς. πειρασδεῖς. *c.*

CAP. XIV. ἡ γαλῆ. γαλῆ. editt. — ὅταν (ὄτ' ἂν. *M.*) μέλλῃ. *M. m.* μέλλει. editt. omnes. — ὄφει. τῷ ὄφει. editt. Articulum omisi cum *M. m.* 25 *a. b. c.* | πήγανον. *Aristot.* H. A. IX. 7. 4. ἡ δὲ γαλῆ ὅταν ὄφει μάχη- 26
ται προσθίει τὸ πήγανον. πολεμία γὰρ ὁσμὴ τοῖς ὄφεισιν. *Plin.* VIII. 27. s. 41. XX. 12. s. 51. De rutae viribus contra serpentium ictus vid. *Beckm.* ad Antig. Car. c. 41. p. 70. et *Bern.* ad Th. Non. c. 261. p. 297. etiam hominibus erat pro antidoto. Vid. *Theopomp.* ap. Athen. III. p. 85. B. ἀποφεύγειν τοὺς ὄφεις τὸ πήγανον dicit *Theoph.* Sim. Qu. ph. c. 6. in causam rei inquirens, cum quo facit *Mich. Glyc.* Ann. p. 50. B. *Aliter Plut.* T. II. p. 974. B. γαλαὶ πήγανον ὅταν ὄφως φάγουσιν ἐπεσθίουσα. | εἶτα μέντοι διαδαβροῦσα, ἐπὶ τὴν μάχην. εἶτα *m.* ἐπὶ τὴν μάχην διαβροῦσα. 27
b. quod non displicet; *δὴα* in vulg. lectione ex praecedenti verbo διατρα-
γοῦσα repetitum dicas. Vid. ad I. 18. p. 10, 23. | ἐστίν. om. *c.* 29

CAP. XV. ὁ λύκος. ὁ ὄμ. *m.* οὐδ' ἂν. *M. m. b. c.* et *Apostol.* XII. 30
23. p. 147. οὐκ ἂν editt. | ἐπαγεύσατο. ἀπογεύσατο. *r.* *Apost.* quod re- 31
cepit *Schn.* Eidem compositum ἐπαγεύσθαι suspectum in Lex. nescio
quare. Est cum genitivo ap. *Plut.* T. II. p. 991. A. καὶ ὄρνις ἐπαγεύσατο
ἀνθρώπου. ubi *Reisk.* etiam ἀπαγεύσατο malit. τοῦ βραχίστου ἐπαγεύσατο,
ut ἐπεβρόφον τοῦ ὕδατος ap. *Heliod.* II. 23. *Philes* c. 46. v. 7. de ead-
em re utitur verbo ἐπεσθίειν. | πρῶτατος usque ad δίκην om. *r.* *Apost.* 32
— καὶ οὐκ ἂν ἐπαβουλεύσαι. ἐπαβουλεύσατο. *r.* *Ap.* ἐπαβουλεύεται. corr.
Bochart. Hier. Tom. I. III. p. 824. 63. ἐπαβουλεύσαι. *Trillerus.* In pro-
ximis: οὐδὲ εἰ τῆς ἀγέλης βαδίζει μέσος. *Schn.* in car. post. βαδίζα
scripsit cum *Apost.* cui nunc accessit *b.* Reliqui nostri libri in utroque
verbo vulgatum tuentur. Structuram salvam praestat *Eurip.* Hipp. 476.
ἀλλ' εἰ τὰ πλείω χρηστὰ τῶν κακῶν ἔχεις, Ἀνδρῆκος οὐσα, κάρτα γ' εὐ-
πράξιαις ἔν. ubi vid. *Matth.* Vol. VII. p. 44. et in Gr. §. 524. not. 2. 1.
p. 1015. s.

77 μέσος. μέσον. *m. al.* Gesn. — ἡσυχῆ. καὶ κατ' ὀλίγον. καὶ om. *r.* *Ap.* 2

- ήσυχη. iidem libri habent eum *M. m. b. c. ap. Gesn.* ήσύχως. ante Gron. Infra VII. 37. ήσυχη και μετα φειδους. VIII. 13. ήσυχη και λαιθάων. IX. 1. ο δε ήσυχη και βάθην ξεχεται. — η γλωττα. γλώσσα *b.* | 3 ες το άρχαιον. *M.* εις. editt. — σχήμα. σώμα. *b.* Cf. ad *Achill. Tas.* p. 639. — και λύκος γινεται cum simili emphasi *Themist.* Or. IX. p. 127. C. η φύσις επαναγκάζει τον σκύμον του λέοντος λέοντα ειναι. *Nostrum locum bene illustrat Philae paraphrasis l. c.* Facit huc *Dio Chrys.* Or. 74. p. 397. ώςπερ τα θηρία πολλάκις ήρεμι κοιμώμενα η έμπεπλησμένα.
- 4 CAP. XVI. τον νέηλον. has voces post άπορίας ponit *a.* quam sedem iis *Schn.* assignavit in cur. sec. Meliores libri nihil mutant. Ad rem cf. *Aristot.* H. A. IX. 9. 3. ubi vid. *Schn.* T. IV. p. 64. *Plin.* X. 33. a. 51. coturnices, perdices et gallinaceos interdum venerem pati testatur: 5 *feros et novos aut victos a domitis iniri promiscue.* | οι τιασοι. *b.* τιασοοι. editt. Vid. *Porson.* in *Advers.* p. 112. (98.) πεπραυσμένον. 7 *πραυσμένα. b.* | παλεύουσι. παλαιουσι. *a. b. c.* Frequens error. Vid. *Ind.* ad *Not. Anth. Pal.* p. 1047. De verbo παλεύω monui in *Addit.* ad 10 *Athen.* p. 123. s. τους άφετους. άφετους. *m.* | προτεινει το των άλλων. vulgatum προτεινει τε των. correxit *Toup* [*Opp.* Vol. II. p. 155. ed. Ox. p. 412. Lips.] nisi προσέει scriptum fuit, ut I. 29. *SCHNEIDER.* *Toup* et τε deletit, et post περίδιξ incidit. Recepi τὸ των άλλων ex *M. m. b.* De έφολκόν substantive usurpato vid. ad I. 12. p. 7, 29. Bene habet προτεινει. II. 6. δέλειάρ τε οι προτειναντας και άλλα γε έφολιά. *Aristaen.* I. 11 Ep. 18. καñ τις γέρων προτεινη Ταντάλου θησαυρους. | και εστιν οι. εστι 13 οι. c. εστιν. *m.* | τη πάγη. πηκτάς appellat *Aristoph.* Av. 528. πηκτιδας *Eusebn.* Ix. III. 7. ubi vid. *Schn.* p. 434. — κορυφατος. των άργυρων ο ήγεμων. *Aristotel.* H. A. IX. 9. 4. quem excerpavit *Athen.* IX. p. 389. C. D. — άντάσας. άντασας. *m.* et litteris transpositis άντιάσας. *b.* quod fortasse reponendum et hoc loco et ap. *Aristotelem,* ubi *Schn.* ex *Ae-* 14 *liano άντιάσας* edidit. Hoc tamen servavit etiam *Bekkerus.* | πρό της άγελης. πρός. *m.* ως μαχόμενος. μαχόμενος. *a.* ως om. *M. m. b. c.* et rectius videtur abesse, licet legatur ap. *Aristotelem.* Non est ap. *Athen.* : έτερος ξεχεται μαχόμενος Distinctionem mutavi, quae vulgo erat post 15 άγελης. — ο τοίνυν τιασοδς. *M. b.* τιασοδς. editt. | επλ πόδα. πόδας. *b. c.* ανάγειν et αναχωρειν επλ πόδα non infrequens. — γαυρος. λαυρος. *b.* ως οια. Vid. *Bast.* Ep. cr. p. 57. et *Schaefer.* Ib. in *Add.* p. 277. s. | 17 και εαν μὲν η̄ άρβην. και om. *M. m. c.* η̄ ο άρβην. *a.* *Aristot.* l. c. εαν μὲν οὖν άρβην η̄ ο θηρευων. — παραμένων. παραβένων. *m.* perdix illex mas, decipiendis feris appositus. — εαν δε η̄ θηλυς. recte haec accepit *Gillius:* *sin qui positus est in insidiis femina est, captivum ipsum omnes ferunt.* quem *Gesnerus* in interpretatione latina perperam descriuit, bene tamen eundem hunc locum interpretatus in *Libr. de Avib.* p. 650. E. — τον ένοχεθέντα. εαλωκότα. *b.* *Aristot.* l. c. εαν δε θηλια η̄ θηρευουσα η̄ και εδουσα, άντάση (ante *Schn.* άντιάση) δε ο ήγεμων αυτη, οι άλλοι εθροισθέντες τύπτουσι τούτον και αποδιώκουσιν από της θηλειας, οτι εκεινη, 21 άλλ' ουκ αυτος προσέχει. | εαν η̄ θηλυς ο παλεύων. differunt haec ab *Aristotelea* narratione. Cf. *Plin.* X. 33. s. 51. *Athen.* IX. p. 389. D. 22 *SCHNEIDER.* ο παλαιων. iterum *a. b. c.* | άντφδον. άντφδειν. *c.* αυτφ. δον sic *m.* Grex perdicum ferarum clamore sublato obstrepunt illi feminae,

ne ipsarum dux ejus vocem exaudiat eique respondeat. Sic accipias verba Athenaei: ἐνίστε δὲ ἡ θήλεια τὸν ἄρβεννα προσιόντα κατασιγάσει. | ῥύονται. ῥύοντα. c. — συννόμοις. συνόμοις. m. — ἐλχθέντα. ἐχθέντα. m. 23

CAP. XVII. Ἐν τῶν βασκανίων. *M. m. a.* ἐκ τῶν. editt. remittant haec 26 verba ad III. 17. — μέντοι. om. c. — καὶ ἔχινος. καὶ χῖνος. b. Contractum capitis init. in r. et *Apost.* IX. 44. — πεπιστεύεται πιστεύεται. b. — ἐνούρησι. *Theophr.* Fr. XV. p. 835. ed. Schn. idem dicit, addita explanatione: διὰ φόβον ἢ δι' ἄλλο τι πάθος φυσικόν, ἀλλ' οὐχ ἕνα φάσειν τὸ δόγμα. *Plin.* VIII. 37. s. 56. in desperatione urinam ex se reddunt tabificam, tergori suo spinisque noxiam, propter hoc se capi gnari. Cf. *Philes.* c. 62. | ἔταν. ἔτ' ἄν. *M.* | εἰς πολλά ἐπιτήθειον. aculeis eri- 27 29 nacei vestes expoliri tradit *Plin.* l. c. pro remedio in morbis esse, *Philes.*, et ad alia. Vid. *Bern.* ad *Theophr.* Non. c. 9. p. 50. — καὶ ἡ λύξη. λύξ. b. λύγη. m. Haec quoque ducta ex *Theophr.* l. c. et de *Lapid.* c. 28. p. 693. Vid. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* p. 152. *Bochart.* Hieroz. T. I. 3. p. 799. | ἔταν. ἔτ' ἄν. *M.* γλυφαῖς ἐπιτήθειός ἐστι. γλυφείς. b. De 30 λυγγοῦριω *Theophrastus*: καὶ γὰρ ἐκ τούτου γλύφεται τὰ σφραγίδια, καὶ ἔστι στερεωτάτη καθάπερ λίθος. Electrum a nonnullis appellari τὸ λυγγοῦριον dicit *Strabo* IV. p. 202. eumque lapidem apud Ligures reperiri, unde nomen accepit. *Plin.* XXXVII. 3. s. 13. esse qualem in igneis succinis colore scalprique. Rem bene explicavit *Pauw* ad *Philen.* p. 214. s. | κόσμοις συμμαχεται. συμβάλλεται. b. Vid. VII. 27. p. 169. 16. Vi 31 translata V. H. XIII. 6. οἶνος δὲ τοῖς βουλομένοις γυναιξὶν ἀμβλώσει συμμαχεται. Ib. XIII. 1. ὕδατα εἰς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς (τοῖς δένδροις) συμμαχόμενα. Praeivit *Herodot.* VII. 239. ὡς μὲν ἐγὼ δοκέω, καὶ τὸ οἰκὸς ἐμολ συμμαχεται — διὰ τῆς γλυφῆς. τρυφῆς corr. *Pauw* ad *Philen.* p. 215. Frustra. Hoc dicit, ob sculpturam huic lapidi, qui per se non magni sit pretii, in mulierum ornamentis locum dari. Talis ejusdem vocabuli repetitio ab *Aeliani* usu non abhorret.

78 CAP. XVIII. λεοντοφόνον. Vid. *Niclas* ad *Mir. Ausc.* c. 158. p. 326. 1 Animal Syriacum hodie ignotum. *SCHNEIDER.* λεοντοφόνον. θηριδιόν τι πλανώμενον ἐν Συρίᾳ. *Heeych.* De culicis genere cogitabat *Bochart.* Hieroz. P. II. p. 792. quod non convenit Plinianis VIII. 38. s. 57. Cf. *Solin.* c. 27. ἀποτέθνηκεν. *M. m.* — ἔντομα. ἔτημα. m. sed supra correctum. *Plinius* XI. s. 21. oleo — omnia insecta exanimari dixit post *Aristot.* H. A. VIII. 26. | γυπῶν γε μὴν. τε μὴν. *M. m.* De unguentis vulturi infestis 2 vid. supra III. 7. p. 54, 21. — τὸ μῦρον. editt. omnes. | εἰ ἐπαβάλους. 3 sic *Schn.* edidit ex *Aug.* pro ἐπαβάλης. accessit nunc testimonium librorum *M. m. b. c.* Ad rem facit *Theophr.* de Odor. 4. p. 734. ποσειν δὲ ἕνα φαίνεται ταῖς ὀσμαις καὶ ταῖς εὐωδαις, εἴτερ ἀληθὲς τὸ ἐπὶ τῶν γυπῶν καὶ τῶν κανθάρων. Cf. *Clem. Al.* Paedag. II. 8. p. 178. A. *Eustath.* Ant. Hex. p. 31. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 43. A. qui tamen omnes non de ῥόδοις, sed de ῥοδιῶν loquuntur.

CAP. XIX. κύνες Ἰνδικαί. vide infra VIII. 1. *Philes* c. 37. ἄλκιμοι. 5 ἄλκιμα. b. | ψυχὴν θυμοειδέστατοι τὴν ψυχὴν. r. ψυχὴν recepi ex *M. m.* 6 b. c. pro ψυχῇ editt. πανταχόθεν. *M. m. b. c.* πανταχόδι editt. μέγιστοι. μέγιστον. b. | λόντι. canes Indici reliquis grandiores teste *Plinio* VII. 2. 7 Cf. *Ctesias* in *Reliqq.* p. 272. ed. Baehr. et peregrinatorum testimonia

- 9 ap. *Wahl* Besch. v. Ostind. p. 812. | βρυχωμένω. βρυχαμένω. *b. Phil.* I. c. καὶ τοῖς βρυχηθμοῖς ἀνδραλακτεῖ συντόμως. *scr.* συντόμως cum
- 10 11 *Pausio.* | αὐτὸν et verba καὶ κατατρέσας om. *r.* | ὑπὸ κύνος Ἰνδοῦ. *M. m. a. c. r.* Ἰνδικῶ. editt. *Infra* c. 52. ὄνων Ἰνδῶν. XIII. 9. ἔπιπον Ἰνδὸν κατασχεῖν. XV. 8. Ἰνδὸς μάργαρος. ubi paulo post Ἰνδικός, et iterum τῷ δὲ Ἰνδῶ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ, μαργάρῳ scil. Sic *Indae conchae* sunt ap. *Propert.* I. 8. 39. et *gemmae Indicae* ap. *Bund.* II. 18, 10. Idem usus obtinet in Ἑλλην et Ἑλληνικός, aliisque hujus generis genti-
- 12 libus. — Verba καὶ διαφθαρείη usque ad θήρα om. *r.* | ὁ κύων. arti-
- 13 culum om. *a.* | καὶ ἀποκόπτοις. ἀποκόπτης. *r.* quod recepit *Schn.* in *cur. sec.* Verba sic accipe: καὶ ἀποκόπτοις ἂν τὸ σκῆλος. — ὁ δὲ. *M. m.*
- 14 *a. r.* ὄδ' editt. | ἀνεῖναι. ἂν εἶναι. *m. Herodot.* III. 109. de vipera, ἐμ-
- 15 φῦσα οὐκ ἀνίει πρὶν ἂν διαφάγη. | ἀλλὰ ἀποκόπη. *M. m. a. b. c. r.* ἀλλ' ἀποκόπεται. editt. Fit haud raro, ut descriptio per aoristum transeat in narrationem. Sic jam *Hesiod.* Theog. 84. οἱ δὲ νυ λαοὶ πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι — ὁ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύων Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκος ἐπισταμέως κατέπαυσε. *Aristoph.* Plut. 242. ἦν δ' ὡς παραπλήγ' ἀνδρῶπων εἰσελθῶν τύχῳ — γυμνὸς δῦραξ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ. *Plato* Gorg. p. 484. A. εἰάν δέ γε, οἶμαι, φύσιν ἰκανὴν γένηται ἔχων ἀνὴρ — ἐπαυστάς ἀνεφάνη δεσπότης ἡμέτερος ὁ δούλος, καὶ ἐνταῦθα ἐξέλαμψε τὸ τῆς φύσεως δίκαιον. Idem in *Protag.* p. 342. E. εἰ γὰρ ἐθέλει τις λακκοδαμῶνων κτλ. Saepe sic *Aelianus*, quem cf. in proximis c. 21. p. 79, 6. II. 18. ὄταν γοῦν εἰς αὐτὸν ἔλθῃ δόρατα — πᾶν τὸ ἐμπροσθὸν ἀπεισείσαστο. VI. 34. οὐκοῦν ἐπίσταται τὴν αἰτίαν — καὶ ἀπέκοψε τοὺς ἐαυτοῦ ὄρχεις καὶ προσέβριψεν αὐτοῖς. IX. 15. ὁ δὲ κύων ὑγαιῶνων μὲν εἰάν θάκη, τραῦμα εἰργάσατο καὶ ἀλγηθόνα ἐξῆψεν. Ib. c. 19. bis aoristi cum praesentibus
- 16 junctim positi. | καίται βιασθεῖς. καλεῖται κιασθεῖς. *m.* καλεῖται habet etiam *M.* Eodem modo erratum supra I. 32. p. 16, 4. Haec verba us-
- 17 que ad finem resecta in *r.* | ἐρώ. ὀρώ. *m.* ἀλλαχόθι. *infra* VIII. 1.
- 18 CAP. XX. μόνου. *M. a. b. c. r.* μόνου. editt. | *Ib.* ἡ τροφή ἀπλή. Versio: soli homines et canes cibo simplici satiari solent*). Graeca aliud significant; quare *Gesn.* οὐχ' ἀπλή conjecit; quod non magis verum. Ecce *Rehd.* μόνου ἀναπλεῖ ἡ τροφή. *cibus satiatae regurgitat.* De ructu an vomitu dicatur, dubito. *SCHEIDER.* Lectio valde probabilis. Supra II. 54. τῶν θαλαττῶν πυνθάνομαι μόνον τὸν σάκρον τὴν τροφήν ἀναπλέουσαν ἐπέσθην. De ructu intelligo. Nam vomitum abundantis cibi alia
- 20 quoque animalia norunt. | προσπέλαστα. προσπλάστα. *r.* non inepte. *Aristot.* H. A. I. 14, 2. καίται (ἡ καρδία) μικρὸν ἀπὸ τῆς διαίτησεως τῶν μαστῶν ἐγκλίνοσα εἰς τὸν ἀριστερόν μαστόν. *SCHEIDER.* Lectionem epitomes *Rehd.* pro mera aberratione librarii habeo. *Gillius:* hominis cor
- 21 ad papillam einistram appensum est. | οὐδὲ ἐν. οὐδὲν. *b.* — οὔτε πίνει, οὔτε οὔρει. monuit *Gesn.* nullam avem mējere, quam vesica carcant. Rapaces raro bibunt, sanguine carniūque humoribus contentae. Vid. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. VIII. 5. 8. et ad III. 11. 3. p. 160.
- 23 CAP. XXI. βλαῖον τὴν ἀκοήν καὶ ἀλκήν. *M. m.* reliqui libri cum edi-

*) *Gillius* haec verba praeteriit.

tionibus verba ἀκοήν καὶ ignorant. Si sincera sunt, vide an explicari debeant de re audita aspera et minime iacunda. Sic fere XIII. 23. εὶ καὶ τραχύτερον ἀκοῦσαι; et de translatione audaciore X. 43. καὶ βιαιώτερον μὲν εἰρησέται. *Eustath.* ad Il. τ. p. 655, 1. de insolenti locutione σκληρότερον λέγειν. Omitti potuit ἀκοήν ob similitudinem cum ἀλήνην, quum *Aeli.* utrumque conjunxerit, ut alliterationem efficeret. | τὸν μὲ-24 γιστον. τὸν om. c. — τὴν δὲ. m. c. τὴν δὴ. editt. δὴ om. r. — ὡς κιννάβαριν εἶναι δοκεῖν. facilis haec et perspicua lectio per libros redditur incerta. κιννάβαριν. m. κιννάβαρι. a. c. δοκεῖν. om. M. m. r. b. c. In Par. b. lacuna relicta. Ap. *Ctesiam*, unde haec ducta: χρῶσαν ἐρυθρὸς ὡς κιννάβαρι. *Aristot.* H. A. II. 3, 10. de eadem fera: τὸ δὲ χρῶμα κινναβάρινον. Unde suspiceris fuisse: ὡς κινναβάρι εἰλέναι. i. e. εὐκέναι. (vid. *Piers.* ad Moer. p. 148. *Buttm.* Gr. ampl. T. II. p. 118.) sive potius: κινναβάρι εἰλάσαι, omisso δοκεῖν, quod tot libri non agnoscunt. Infra c. 46. καὶ ἔστιν ἐρυθρά, κινναβάρι δὲ εἰλάσαις ἄν. | μαρτιχώρας. al. 26 μαντιχώρας. *Gess.* μαντιχώρας. *Philes* c. 38. et olim etiam ap. *Aristot.* H. A. II. 3. 10. ubi nunc μαρτιχώραν. Vide *Schn.* T. III. p. 85. et *Baehr.* ad Ctesiae Reliqq. p. 280. et 354. Ap. *Calpurn.* Ecl. VII. 57. *manticoram.* ubi *Wernsd.* in P. M. T. II. p. 170. *Mantichoram* pro vero habet. — Post ὀνόμασται in r. inseritur interpretatio nominis, quae habetur p. 79, 23. Tigrin esse censet *Pausan.* IX. 21. hystricis quoddam genus minus illud notum *Schn.* ad *Aristot.* l. c. Eandem feram pro principe ahrimanicæ creationis habet *Creuzer.* Symbol. Vol. 1. p. 721. s. Alia dedit *Heerenius* in Ideis Vol. I. 1. p. 276. 303. et *Tychsenius* Ibid. p. 616. ss. Ed. 3. Adde *Hammer.* Fundgr. VI. 3. p. 339. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 429. | ἀλλὰ ἀνθρωπον. ex m. 27 recepi cum *Schneidero.* *Gillius:* facie eadem prope quas hominis. ἀλλ' ἀνθρωπικόν. editt. et libri reliqui. Fortasse scribendum: οὐ θῆρειόν τοῦτό γε, ἀλλὰ ἀνθρωπικόν ὄραν. *Aeli.* ap. *Suid.* in *θηρείων.* κράσει *θηρείων* τε καὶ ἀνθρωπιῶν σωματίων. | ὀδόντες μὲν τριστοιχοι. hoc ordine 28 M. m. c. ὀδόντες τριστοιχοι μὲν. editt. μὲν om. r. b. — τριστοιχοι. r. ut est ap. *Photium.* De *Scylla* Oδ. μ. 91. ἐν δὲ τριστοιχοι ὀδόντες, Πικνοὶ καὶ Σαμέες. *Nicander.* Ther. 442. τριστοιχοι δ' ἐκάτερθε περιστοιχόωσιν ὀδόντες. τριστοιχα χεῖλα crocodile tribuit *Oppi.* Cyn. 3, 413. ἄκοντας τριστοιχῆι πεφωῶτος. Id. Hal. V. 326. *Herculem* *Ion Chius* dixerat habere ὀδόντων τριστοιχόν θῆσιν. ap. *Tzet.* Chil. 3, 115. v. 957. De utraque forma monui ad *Anth. Pal.* p. 615. — οἱ ἄνω αὐτῶ. αὐτῶ οἱ ἄνω. r. et iterum τριστοιχοι. | ἀνθρώπων. i. e. ἀνθρωπίνους. per brevilo-80 quentiam solemnem, ut *Oppi.* Cyn. 3, 254. χηλὴν δ' αὐ φορέουσι διπλῆν, ἐκλήην διάφοισι. et sic saepissime. Vid. *Schaeferi* Melet. p. 57. s. ad *Apoll. Rhod.* Tom. II. p. 164. et nostra ad *Anth. Pal.* p. 63. et 494. — τὴν γε ἑαυτῶν πλάσιν. αὐτῶν videtur scribendum; ἑ adhaesit ex γε.

79 ὄνυχας οὖος εἶναι λέοντος. ὁμόλους conjicit *Gesner.* Verba sic accipe: 3 νόει εἶναι τοιαύτους οἰοι λέοντός εἶσιν ὄνυχας. Vid. *Matth.* Gr. §. 413. not. 2. p. 885. et *Schaefer.* Appar. in *Demosth.* T. III. p. 544. s. | σκορπίου 4 κέντρον. *Aristot.* l. c. τὴν δὲ κέρκον ὁμοίαν τῇ τοῦ σκορπίου τοῦ χειροαίου, ἐν ἧ κέντρον ἔχειν. — ὑπὲρ πῆχυν. ὑπερτυχεῖν. m. *Aeli.* de spiculo solo dicit quae *Ctesias* de tota cauda: τὴν δὲ κέρκον — μείζω ὑπάρχουσαν

- πήχεος. nisi vera est lectio *Mon.* ap. *Baehr.* p. 280. ἔχων κέρκρον ὡς σκορπίος, ἐν ἧ κέντρον μεῖζον πήχεως. *Pilos caudae Philostrat.* Vit. Ap. 5 III. 45. dicit ἐκφέρειν πηχυαίας καὶ ἀκανθίδεις τὰς τρίχας. | παρ' ἐκάτερα. (sic scribe pro ἐκατέρα) *in utraque parte.* — κέντροις. κέντρον. *r.* | ὅτ' ὁν περιτυχόντα. *M.* et editt. παρατυχόντα. *m. b. c. r.* Cf. II. 14. p. 36, 24. III. 46. p. 69, 31. V. 3. p. 99, 10. VIII. 14. p. 188, 11. VIII. 19. 7 p. 191, 10. | ἐὰν δὲ τις αὐτὸ διώκη. *M. m. b.* αὐτόν. editt. Ad αὐτὸ supple ζῶν; nec impedit quod ὁ δὲ sequitur. ἰ'roquens haec ap. *Aelianum* inter genera fluctuatio, quae referenda ad locutiones πρὸς τὸ σημαίνονμενον. *Var. Hist.* IV. 24. μεράκια πρὸς ἀλλήλους οικειῶς διακειμένα. *Philostr.* Imagg. I. 11. p. 20. τὰ δὲ ἐπὶ τῇ ὄχθῃ γύναια, αἶ ὄστω δένδρα. Similis licentia etiam apud nos in talibus obtinet. | ὁ δὲ ἀφίησι. *M. m. a. b. r.* ὄδ' ἀφ. editt. — ἐκθρόλον. βάλλει ὅσον πλέθρον εἰς μήκος. *Ctesias.* ἀποπέμπειν ἐς τοὺς ποββυτέρω τοξότου ἀνδρὸς οἰσιτῶ ἴσον. *Pausan.* 9 IX. 21, 4. | εἰς τοῦμπροσθεν μὲν. μὲν om. *M. m. r.* — κατὰ τοὺς Σάκας. Σάκας. *r.* De Sacis, sagittandi peritissimis (οὐ γάρ σφι δέμεις ἀνεμώλια βάλλειν. *Dionys.* Perieg. v. 751. ubi vid. *Bernhardy* p. 730.), *Ael.* ut de Parthis loquitur, qui equis conversis pugnant. ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.*
- 10 11 | ὁ δὲ. *M. a. r.* ὄδε. editt. | αὐτὴν ἐξαργῶ. αὐτόν. *a. r.* Durior locutio. Sensum interpretantur verba *Ctesias*: ὅπισθεν ἐπ' εὐθείας ἀποπέμπειν. *extentissime caudam porrigit.* *Gill.* — ὅτου. ὅτου. *b.* — ἀποκτείνει. ἀπο- 12 κτένει. *c.* | οὐκ ἀναρῆι ἀνερεῖ. *c.* Verba ἐλέφαντα ἀπ' ἀρχῆς om. *r.* ut 15 mox iterum verba καὶ φησιν usque ad Ἰνδοὺς. | ὑπαναφύεσθαι. Vid. infra XIV. 4. p. 309, 27. *Philes* l. c. v. 16. κενούμενον δ' οὐν ὑπαναφύει πάλιν καινοὺς οἰσιτούς. *Ael.* V. H. XIV. 7. ὑπαναφουμένης πιμελής. | 16 φιληθεῖ δέ. *M. m.* φιλεῖ δέ. editt. Cum participio ἐσθίων junctum, ut simplex ἤθεσθαι, χαλεπὸν. *Od.* ι. 353. ἤσατο δ' αἰνώς ἠδὺ ποτόν πίνων. | 17 ὁ αὐτός. ὁ om. *m.* οὐ καδ' ἕνα. μόνον addidisse *Gillium* censet *Gesn.*
- 18 vertentem: *nec duntaxat singulos homines invadit.* | καὶ δύο. si scriptura vera. *SCHNEIDER.* verissima est. Infra V. 41. δύο νέμονται προβοσκίσι. IX. 41. *Var. Hist.* III. 9. ὑπὸ τοῖς δύο. *Heliodor.* II. 24: p. 87. ἐπὶ παισὶ δύο τοῖς ἐξ αὐτῆς ἀβρονόμενος. *Lucian.* Alex. c. 53. ἐν δύο βεβλίοις. *Damoxenus* Athen. III. p. 102. A. ἐν δὴ ἔτεσιν καὶ μηνσιν οὐχ 19 ὄλοισ δέκα. Vid. *Not. ad Anth. Pal.* p. 453. | ἐπίδοιτο. *a. c. r.* ἐπίδοιτο. reliqui libri cum editt. Hoc fortasse servare debebam, ut VIII. 23. p. 193, 13. licet illud magis atticum esse existimetur. Vid. *Buttm.* Gr. ampl. T. 1. p. 538. *Matth.* Gr. §. 213. not. 3. Eadem est varietas infra c. 44. p. 90, 16. sicut etiam in *Xen.* Cyrop. VIII. 5, 14. — καὶ 20 τρισὶν. *M. m.* | καὶ τῶν. καὶ om. *a.* — οὐκ ἂν καδέλοι. *M. m. a. b. c. r.*
- 23 καδέλη editt. — ἀνθρωπελων. ἀνθρωπίων. *c.* | αὐτὸ. αὐτόν. *m.* ἐκ δὲ τοῦ ἔργου καὶ κέκληται. καὶ om. *a. c.* Supra l. 45. p. 20, 26. ἐξ οὐ δρῶ καὶ 24 κέκληται. | πέφυκε δὲ κέκληται δὲ. *a.* τὴν ἑλαφον. κεφαλὴν. *a.* Haec et quae sequuntur *Ael.* ex pleniore *Ctesia* duxit. Cf. *Phil.* l. c. v. 22. ss. Ab his verbis usque ad cap. XXXI. verba ἡγλής τῷ στόματι, omnia h. h. omiſsa in Paris. *b.* cum nota, quam posuimus in descriptione illius libri.
- 25 Habentur autem in fine Codicis. — | τὰ βρέφη δὲ καὶ βρ. *M. m.* οἱ Ἰνδοῖ. οἱ om. *M. m. r.* Hoc nomen modo cum articulo usurpatur, modo sine eo. Cf. c. 27. p. 81, 30. c. 41. p. 88, 22. 89, 1. c. 46. p. 91,

30. c. 52. p. 98, 15. | σάλπιγγος. Gillius: *vocem proxime accedentem* 28
ad fistulae sonum tubaeque concentum. — ὡς ὅτι ἐγγυτάτω. ἐγγυτάτα. b.
 Vid. Heindorf. T. IV. p. 441. — προίεται. προίεται. r. ubi reliqua ommissa.
 Verba ἐξ Ἴνδῶν usque ad fin. om. a. — κομισθέν. νομισθεῖς. b. | τῷ 30
 Περσῶν βασιλεῖ hoc ordine M. m. τῷ βασ. Περσῶν. editt. — εἰ δὴ τῷ
 ἰκαγὸς τεκμηριῶσαι. Vid. supra ad I. 44. p. 20, 22. | τὰ Ἰθιά τις. M. 31
 μὴν τις τὰ Ἰθια. editt. Molestum τις post τῷ. Totam hanc periodum
 Gill. non vertit.

80 CAP. XXII. De scolopendra marina vid. Schn. ad Arist. H. A. 1
 IV. 7. 2. p. 229. s. et IX. 25, 4. p. 172. s. | διαπτύσαντος. conjeceram 2
 καταπτύσαντος. sed Rehd. προπτύσαντος αὐτήν. Plin. XXVIII. s. 7.
 Marcion Smyrnaeus — *rumpi scolopendras marinas sputo tradit; item
 rubetas aliasque ranas.* Cf. VII. 26. SCHNEIDER. διαπτύσαντος. m.

CAP. XXIII. καρπὸν δὲ ἱτέας εἰ τις ἄλ. δόλη πιεῖν. hoc ordine Gron. 3
 quem miror in Annot. scripsisse: „Mediceus καρπὸν δὲ ἱτέας ἑλιβέντα εἰ
 δόλη τις.“ In nostra illius libri collatione ad edit. Gron. instituta, nihil
 notatum varietatis; nec m. b. c. ab ordine recepto dissentiunt. καρπὸν δὲ
 ἱτέας ἄλ. εἰ δόλης πιεῖν. editt. ante Gron. et a. | αὐτὸν om. r. Addi- 4
 tum pronomen hand aliter ac si καρπὸς praecessisset, qui casus vi attra-
 ctionis in accusativum transiit. Sic legebatur c. 40. κύνα δὲ ποδαγωγῶσαν,
 σπανίως ἀναβήσασάντα ὄψαι αὐτόν. nunc ex melioribus libris κύων ποδα-
 γρήσας exhibitum. | λυπεῖται. λυπεῖ τε. M. r. λυπεῖτε. m. | σποράν, ea- 5
 dem ex Democrito tradunt Geopon. XI. 13. ubi vide interpretes T. II.
 p. 809. s. Plin. XVI. 26. s. 46. | ἀπώλεσε. Scr. ἀπώλεσεν. cum M. m. ἀπω- 6
 λέσει. b. Cf. Theophrast. Hist. Plant. III. 1. 3. p. 67. de Caus. Plant.
 II. 10. 14. p. 412. Eustath. ad Od. x. 510. p. 391. ed. Lips. — καὶ μοι
 δοκεῖ. δοκεῖ om. r. et statim καὶ post Ὅμηρος. Idem liber ἀνιχνεύσας
 ἀπόρρητα legit, et εἶτα μένοι καὶ omittit. | ἱτέαι ὄλεσκαρποι. M. m. 7
 a. r. ἱτέαι ὄλεσκαρπον. c. ἱτέαν ὄλεσκαρπον. editt. Suid. ὄλεσκαρποι.
 ματαῖοκαρποι. *Salix ocyssime amittit semen — ob id dicta Homero
 frugiperda.* Plin. l. c. Argute ap. Oppian. Cyn. III. 283. tympan-
 num a Gallis exsectis pulsatum ὄλεσκαρπον vocatur. — ἐν τοῖς ἑαυτοῦ
 μέτροις. αὐτοῦ. r. quod Schn. recepit in cur. sec. | κωσέλου. quod de sue 8
 hic profert auctor, id de capris testatur Lucret. V. 597. et de sturno
 Galen. III. Simpl. med. c. 18. [Tom. XI. p. 601. ed. Lips.] Graec. De
 capris narrationem in cicuta virosa expertus falsam reperit Suecus Gadd.
 Cf. Act. Acad. Suec. an. 1774. Vol. 36. p. 246. vers. germ. SCHNEIDER.
 Historiam de cicuta a sturnis sine noxa comesa repetiverunt S. Basil.
 Tom. I. p. 43. C. Mich. Glyc. Ann. p. 12. A. Eustath. Ant. p. 9. ubi
 Allat. p. 55. Ambros. Hex. III. 9. p. 17. H. — πῆξεν καὶ ψύξεν. Plat.
 Phaedo. p. 117. E. ἐπανιών οὕτως ἐπαδείκνυτο, ὅτι ψύχετό τε καὶ πῆγγυτο.
 Plin. XXV. s. 95. Mortem per cicutam conciliatam Bacchus in Arist.
 Ran. 126. ψυχράν appellat καὶ δυσχεμίμερον· εὐθὺς γὰρ ἀποπῆγγυσι τάντι-
 κνήμα. — Pro κωσέλου Par. c. κωσέλου. Vid. Bernard. ad Theoph. Non.
 c. 44. p. 192. et ad c. 190. p. 113.

CAP. XXIV. οἱ Ἴνδοι. m. a. b. Articulum om. editt. Verba οὕτε 11
 γὰρ — παρέρχονται recte ad sensum vertit Gillius: *licet permulsi et ma-
 gna machinati.* Aliter Gronovius. | τὰ ἔνδροσα χωρία. Arist. H. A. 15

- IX. 33. ἔστι δὲ τὸ ζῶον παραποτάμιον. Id. de Part. An. II. 16. τὴν γὰρ φύσιν ἐλάδης ἄμα τὸ ζῶον ἔστι καὶ πεζόν. — καὶ μαλακὰ καὶ μάλα *aug.* teste *Wernsdorfio* ad *Philen Carm. gr.* VIII. p. 276. O8. IX. 134. λαμβάνεις ἄλλοσ πολιοῖο παρ' ὄχθας Ὑδρηλοί, μαλακοί. *Serabo* XVI. p. 740. βαδειὰ ἢ γῆ καὶ μαλακῆ. *Liban.* I. p. 280. q. γῆ — βαδειὰ καὶ πείρα
- 16 καὶ μαλακῆ. | τοῖς ἡδέσοι. ἔλειο malit *Gron.* merito improbante *Koenio* ad *Greg. Cor.* p. 496. qui comparat *Aeli.* V. 3. 4. 13. VI. 40. XIII. 13. 14. Plures vocabulum ἡδός illustrarunt, quos vid. ap. *Boisson.* ad *Phil. Her.* p. 431. et *G. J. Bekker* in *Spec. Var. Lect.* p. 30. s. — ἔδλει. 56. λε. b. ἔδλοι. *M. m. a. c.* Optativum tuearis fortasse rationibus, quibus utitur *Reisig.* de partic. ἄν. p. 124. Sed vide *Herm.* de ἄν. Lib. III.
- 17 §. V. | ἔλειοι. cogitabat *Aeli.* de Aegyptiis τοῖς περὶ τὰ ἔλαια. ap. *Herodot.* II. 92. 94. qui μαχημέτατοι τῶν Αἰγυπτίων. *Thucyd.* I. 110. Cf.
- 18 *Heliodor.* I. 5. | κολακειά. Infra c. 44. ἀλίσκεται δὲ κολακειά τῇ κατὰ γαστέρα. *Plato.* *Sophist.* p. 223. A. τὸ μὲν προσομιλοῦν διὰ χάριτος καὶ παντάπασι δὲ ἡδονῆς τὸ δέλειορ πεπονημένον, καὶ τὸν μισθὸν πραττόμενον τροφήν ἑαυτῷ μόνον κολακικὴν. Nota ἡ ὄψοποικῆ κολακειά in *Ej. Gorgia* p. 465. B. *Max. Tyr.* XXXI. 5. p. 108. οὐδὲν δὲ σημνότερον ἀκόλαστος λόγος τῶν τῆς γαστρὸς κολακευμάτων. Victus delicatior quia blanditur sensibus, ipse quoque dicitur κολακεύεσθαι coquorum artificijs; unde *Musonius* acute: τὴν ἡδονὴν τῆς τροφῆς ἐφηθύνειν καὶ τὴν κατάποσιν κολακεύειν. ap. *Stob.* XVII. 43. p. 160. | Θεραπευτικῆ. Θεραπευτικῆ. m. Haerebam in hoc epitheto ob praecedens *Θεραπειά*; licet enim *Ael.* ab eiusmodi repetitionibus minime abhorreat, suspicor tamen corrigendum esse: φωνῆ Θεραπευτικῆ. quali matres nutricesque erga infantes utuntur. De equis ferocioribus *Xenoph.* de R. E. III. 12. πολλῆς θωπείας τε καὶ πραγματείας — δέονται. Fera autem nullis blanditijs domanda ἀθώπευτος est in *Anth. Pal.* VI. 168. In proximis mutata distinctione orationis progressus dilucidior factus. — συνῆσι γὰρ. Vid. infra XI. 14. p. 250, 24. XIII. 22. p. 304, 7. et *Fabric.* ad *Dio Cass.* XXXIX. 38. p. 209. 136.
- 23 CAP. XXV. ὅταν. ὄτ' ἄν. *M.* καὶ στρέφονται. *M. a. Exc. Par.* στρέφονται. ed. *Gesn. Gr.* Soloecismum sustulit *Schn.* — περὶ τὸν δέον. Vid. supra II. 25. p. 40, 28. ἢ ἄλωσ ἢ. ἢ *m.* — ὑπὲρ τοῦ. articulum
- 25 om. *m.* | ἀπογεύσασθαι. *M. m.* ἀπογεύεσθαι. editt. — τῶν σταχύων. ἀσταχύων. *Exc. Paris.* — βολβίτω. obtemperavi optimo *M.* licet vulgatum βολίτω magis existimetur atticum. Vid. *Koen.* ad *Gregor.* p. 133.
- 27 *Lobeck.* *Phryn.* p. 357. βολίτω. *m.* — ῥίνας. ῥίνας. editt. omnes. | τὸ
- 28 ζῶον. *M. m. a. b. c.* τὸ om. editt. ante *Gron.* | Post χρίσιν tolle distinctionis notam. οὐδ' εἰ τῷ. εἰ γὰρ. *Gudian.* teste *Schn.* qui se de sophismate h. I. commemorato alibi legisse negat.
- 30 CAP. XXVI. τοὺς λαγῶς. Vid. *Phot. Bibl.* nr. 72. p. 46. ed. *Bekk. Ctesiae* Reliqq. ed. *Baehr.* p. 297. et 357. Aquilas per se quoque venari vulpes, noverat *Pindar.* *Isthm.* III. 80. ubi vid. *Dissen.* *Expl.* p. 507.
- 31 | εἰς τὴν ἄγραν. *M. m. c.* εἰς τὰς ἄγρας. editt.
- 1 τῶν κοράκων. Articulum om. *a.* Sine articulo malim scribi, ut in 81 duobus ceteris. *SCHNEIDER.* Articuli usus ap. *Aeli.* liberior. Non solum pluribus nominibus juxta positis priori eum addit, alteri detrahit, sed fit etiam, ut medium nomen solum articulo careat. Infra V. 40. οἱ νεβροί

καὶ δορκαδες καὶ αἱ αἶγες. Cf. ad V. 50. p. 120, 16. | ἐκπαιδεύουσι 2
 τὴν θῆραν. olim conieci πρὸς τὴν θῆραν. SCHNEIDER. παιδεύειν τὴν
 σοφίαν est I. 11. p. 6, 26. τὴν ὄρχησιν. VI. 10. p. 128, 14. Himer.
 Or. VI. 6. p. 506. καὶ γὰρ λόγους αὐτὸν ἐξήσκησε καὶ ἀρετὴν ἐξπαίδευσε.
 | τειρασῶ. *M. m. c.* τειρασῶ. editt. | Post δεῖν incidendum virgula. | 3 4
 τὸ κρέας μὴ κρ. *a.* ἀφελῆσαι. ἀφελῆσαι. *m.* | ἐλόντες. *M. m. b. c.* 5 6
 λαβόντες. *a.* et editt. ante Gron. — ἢ τὸν ἢ τὴν. Vid. supra c. 7. p. 74,
 30. — ἔχουσιν. ἔχοντες. *b.* | ὅταν. ὄτ' ἂν. *M.* | λαγῶς. λαγούς. *c.* | 8 9
 Verba καὶ ἐπὶ τὰς. *om. b.* | ὅταν. ὄτ' ἂν. *M.* | αἰρούσιν. αἰρουσιν. *m.* | 10 11 12
 ὡς λέγει usque ad προσηρημένου. *om. a.* — ὑπὲρ τοῦ κρ. κρέως. *loco car-*
nis. | τῶν ἡρημένων. εἰρημένων. *M. m.* frequenti et facili permutatione. 14
 Supra II. 38. p. 45, 2. XI. 12. p. 250, 9. XII. 44. p. 285, 31. XV. 1.
 p. 333, 1. Vulgatum, quod h. l. verius, expressit Gill: *se ex fera praeda*
nunc viscera habituras esse. — τὸ δεῖπνον. articulus, qui abesse pote-
 rat, videtur appositus ob superiora: ἐπιθετο τοῦ δεῖπνου τοῦ συνήθους.

CAP. XXVII. τὸν γρύπα. γρύπα. editt. | ὡς ὅτι μάλιστα. Infra 16 17
 XIV. 3. ὡς ὅτι μάλιστα ἰσχυρῶς. VI. 34. p. 138, 25. ὡς ὅτι πορρωτάτα.
 VII. 5. p. 155, 14. et alibi. Var. Hist. II. 13. οἱ σκευοποιοὶ ἐπλασαν αὐτὸν
 ὡς ὅτι μάλιστα ἐξεκάσαντες. Vid. ad *Achill. Tái.* p. 694. | τοῖς τῶν 18
 λεόντων. *M. m. b. c.* τοῖς^ς *om. a.* et editt. ante Gron. | κατάπτερον δὲ 19
 τὰ νῶτα εἶναι. in *M. m. h. l.* εἶναι additum, post μελαιναν omissum cum
 Par. *c.* Verba καὶ τούτων usque ad μελαιναν *om. a.* In his verba τῶν
 πτερῶν deleta vult Pauw ad Phil. p. 16. quibus deletis τούτων refertur
 ad τὰ νῶτα. Sic *Ctesias* ap. *Phot.* p. 46. γρύπες, ὄρνεα τετράποδα — τὰ
 ἐν τῷ ἄλλῳ σώματι πτερὰ μέλανα, ἐρυθρὰ δὲ τὰ ἐν τῷ στηθεῖ. Favet
 etiam *Gillius* vertens: *tum esse posticis partibus nigrum, anticis ru-*
brum. | οὐκῆτι. Vid. supra c. 3. p. 73, 25. | τὴν δέρην. δέββιν corr. 21 22
Pauw. l. *c.* Sic *Philes* c. II. 4. τὰ δ' ἄλλα λευκός, τὴν γε μὴν δέββιν
 μέλας. — διηγήσασθαι. *Pausan.* VIII. 2. 3. ἤκουσα τοῖς γρυφῶσι στίγματα
 ὅποια καὶ τοῖς παρδάλεσι εἶναι. | αἰετῶδες. ἀετῶδες. *m.* | φλογώδεις. 23 24
 φλογώδης. *c.* — νεοττίας. *M. m.* νεοττίας. editt. Vid. II. 46. p. 48, 29. —
 φησιν. *M. m. a. c.* Supple *Κτησίας.* φασὶν editt. | ἐπὶ τῶν ὀρῶν. ex 25
Aristea Proconnesio *Pausan.* I. 24, 5. gryphas refert cum *Arimaspis* su-
 pra *Issedones* incolentibus, et aurum a gryphibus e terra egestum ra-
 pientibus pugnare. Formam ita notat: εἶναι θηρία λένουσι εἰκασμένα,
 πτερὰ ἔχουσι καὶ στόμα ἀετοῦ. Aurum ab *Arimaspis* unoculis ereptum
 gryphibus obiter memorat *Herodot.* III. 116. De *Aristea* copiose exponit
 Idem IV. 13—15. E fabula per carmina *Arimaspea* in Graecia pervulgata
 duxit *Aesch.* Prom. 395. gryphem τετρασκελῆ οἰωνόν, cui insidentem
 Oceanum induxit. Hos eodem gryphas ab *Aristea* acceptos *Ctesias* in
 Indicis magis videtur exornasse, unde *Aelianus.* Artifices gryphas non
 solum galeae, sed scutis etiam insigne γρυπαλετον (*Aristoph.* Ran. 929.)
 imposuerunt. Nomen *gryphum* non extraneum, sed graecum esse vide-
 tur, si vere *Hesych.* annotavit, γρυπάς etiam ancoras fuisse dictas, vide-
 licet ab unco dente; γρυπός enim adancum, incurvum significat. SCHNEI-
 DER. De gryphibus vid. *Fossii* Epist. myth. II. 16—18. *Creuzer.* Symbol.
 Vol. I. p. 441. *Basch.* ad *Ctesiae* Reliqq. p. 300. s. et 358. s. | ἔστιν. 26
M. m. — αἰρούσιν. αἰρουσιν. *m.* — καὶ ante Βάκτριαι recepit Gron. ex

- 28 *M.* cum quo facit *m. b. c.* — Βάτριοι. *m. c.* βακτήριοι. *a.* | φύλακας χρυσού. Cf. de formicis in deserto Indiae aurum egerentibus *Herodot.* III. 102. Idem narrat, quomodo Indi, mane, quum formicae in terra abdita latent, aurum rapiant, et camelorum cursu adjuti aufugiant. Persarum auctoritatem *Herodotus* narrationi praetexit, quam firmant verba: εἰσὶ γὰρ αὐτέων (τῶν μυρμηκῶν) καὶ παρὰ βασιλεῖ τῶν Περσέων, ἐνδεύτην θηρευδέντες. Hoc genus *Megasthenes Arriani* Indic. c. 15. inter animalia Indica memorans, fabulam de effosso auro firmat; *Nearchus* modestior ibidem fatetur, formicam ipsam a se non visam, sed pelles multas sub hoc nomine ad exercitum perlatas. Serius nomen μύρμηξ e similitudine leonis in μυρμηκολέων mutatum et communicatum cum Babylonia et Arabia Troglodytica. De Babylonia testatur *Aelian.* XVII. 42. ubi simplex nomen μύρμηξ extat, ut VII. 47. De Arabia Troglodytica testatur *Agatharchides Photii* p. 1362. [455. ed. B.] et *Strabo* p. 774. Tom. VI. p. 419. Uterque peculiare hoc ejus generis memorat, membrum genitale retro conversum esse. *Artemidorus Strabonis* colorem aureum animalis et pilositatem minorem quam Arabici addit. Ceterum in hac narratione *Aristeae* et *Ctesiae* commercii antiquissimi, quod inter Bactrianos et Sinae per eremum Cobi intercesserit, vestigia reperiisse sibi visus est *Heerenius* [Ideen. 1. Theil. 2. Histor. Werke. XI. p. 218. f.]. In gryphe autem canem vel vulpem *Corsak* sub terra habitantem agnoscere sibi visus est *Comes de Veltheim.* Aufs. II. p. 267. SCHNEIDER. Vid. de illis formicis supra III. 4. *Bochart.* Hieroz. Tom. II. 4. 22. p. 598. ss. *Wahl.* Erdb. v. Ostind. II. p. 494. *Creuz.* Symbol. I. p. 540. not. 10. Cum
- 31 *Aeliano* imprimis comparandus *Tzetza* Chil. XII. 330 — 340. | αὐτοῦς φρουρούς. inverso ordine *c. a.*
- 1 2 ἀλλὰ αὐτοῦς. *M. m. c.* ἀλλ'. editt. | ὑπὲρ τε τῶν. τε omissum in 82 editt. restitui ex *M. a.* βρεφῶν. om. *a.* Cf. *Philes* l. c. v. 15. 16. |
- 6 7 ἀλεξὴν ἀμνην. *c.* — ἔρχονται. ἔχονται. *a.* | εὐκλασι δὲ. *M. m. c.* εὐκλασι γὰρ. editt. Etiam δὲ causam reddit, cum apud alios, tum ap. *Herodotum*, quem
- 9 *Aeli.* in talibus imitatur. Vid. *Werfer.* in Act. Mon. I. p. 113. s. | τὰ χρυσεία. χρυσεία. *m.* χρυσία. *a.* χρυσή. *b.* χρύσεια μέταλλα. *Diodor.* XVI. 8.
- 12 χρυσεία emendavit *Dindorfius.* | ἕμας. ἕμα. *m.* ἕμα. *M.* Vid. Not. ad
- 13 Anth. Pal. p. 200. — σάκους. σάκους. *a.* | ἐπιτηροῦντες νύκτα. hoc ordine *M. m. c.* inverso editt. — ἐὰν μὲν οὖν. *M. m. a. b. c.* ἐὰν μὲν γὰρ.
- 14 ante *Gron.* | ἄνητρο. ἄνηται. *b.* quod tempus narrationi h. l. accommodatus. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 12. 13. — ἐκαστάραντες. Vid.
- 16 *Eundem* p. 25. s. | χρυσσοχεῖν. emendationem *Gesneri* recepit *Schn.* edit. pro χρυσσορυχεῖν, aurum effodere; quod a re alienum. Libri in
- 18 vitiosa lectione conspirant. | τὰ οὐκεία. οὐκεία. *m.* Vid. supra II. 25. p. 41, 6. Var. Hist. 3, 17. σῶσαι τοὺς Ἕλληνας καὶ ἀγαγεῖν τὴν ὀπίσω εἰς τὰ οὐκεία. *Lucian.* Asin. c. 20. ἤλαθμεν εἰς τὰ οὐκεία. Vid. *Verheyk.* ad Ant. Lib. p. 30. s.
- CAP. XXVIII. Hoc caput postponitur capiti sequenti in *M. m. a.*
- 20 *c.* et ap. *Gillium.* | οὐποτε θνήσκει. οὐπω τεθνήσει. *c.* in qua lectione οὐπω possit accipi ea significatione, quam illustravit *Boisson.* ad *Phil.* Her. p. 502. τεθνήσει autem commode mutaveris in τεθνήξει. non continuo morietur; quam vim hujus futuri illustravit *Matth.* Gr. §. 237.

Stallb. ad Plat. Gorg. p. 97. cum quibus cf. Butt. Gr. ampl. T. II. p. 151. Formam τεινήσει, quae olim legebatur in Aristoph. Acharn. 590. et in Vesp. 684. ut barbaram damnavit Brunckius. Caeterum futuro Aelianus utitur de rebus, quae fiunt et fieri solent. XVI. 11. βάλλει γάρ τις αὐτό — καὶ ἀποκτείνας ἀποκόψει τὴν οὐράν. Ib. c. 18. p. 361, 20. XVII. 44. p. 393. 4. ταῖς πέτραις γέ μὴν αὐτὸ παρὰ τριβῶν εἶτα ἐπιθήσει ἑλέφαντι. Praeivit Hesiod. Theog. 750. ὄρε Νύξ τε καὶ Ἡμέρα ἀμφὶς λοῦσαι Ἀλλήλας προσέειπον — ἡ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἡ δὲ δύραζε ἔρχεται. et Herodot. I. 173. de Lyciis: εἰρομένου δὲ ἐτέρου τὸν κλησίον, τίς εἴη, καταλέξει ἑωυτὸν μητροδέν. | ἀλλὰ καὶ βλέπει. M. m. b. c. καὶ 21 om. a. et editt. ante Gr. | καὶ καταμύει τὴν χεῖρα προσάγοντος. Medic. καὶ καταμ. τὴν χεῖρα προσάγοις. hinc legendum puteum: εἰ τὴν χ. προσάγοις. Γνωσκον. Deceptus est Gronovius collatione negligentius aut facta aut inspecta. Nihil h. l. mutat M. sed in proximo versu προσάγοις habet pro προσαγόις, ut etiam c. Perperam itaque Schn. Gronovii conjecturam in ordinem recepit. — προσάγοντος. προσάγοντος. b. De verborum structura vid. Matth. Gr. §. 563. | καὶ δάκοι. καὶ malebat Schn. Verior mihi 22 videtur correctio Rostii nostri: ἤδη γ' ἂν καὶ δάκοι. εἰ περαιτέρω. ὑπεραιτέρω. m. — προσαγόις. προσάγοις. M. m. r. quod vulgatae praefertendum non videtur. | αἱ γάρ τοι. γάρ τε. m. λευκότατα τε καὶ. M. m. τε 24 abest ab editionibus. ἐντίνονται. M. m. b. c. ἐπιτίνονται editt. ante Gron. De oculis testudinis Indicae Schn. comparat Plin. XXXVII. s. 56. chelonia oculus est testudinis Indicae vel portentosissima magorum mendaciiis.

CAP. XXIX. ὁ ἀλεκτρ. articulum om. c. | μάλλον ἑαυτοῦ. hoc or- 28 30 dine M. m. ἑαυτοῦ μάλλον. editt. Eadem locutio est XII. 7. ὅταν γέ ἡ ἑαυτοῦ θερμότητος καὶ θερμότητος ὁ ἥλιος. XIV. 26. ἦνκα δ' ἂν ἑαυτοῦ μάλιστα ὑποκληθείς. post Herodotum a multis usurpata. Vid. Boisson. ad Phil. Her. p. 325. s. Matth. Gr. §. 452. Causas cur gallus solem exorientem cantu salutet, explorat Heliodor. I. 18. p. 31. — μάλλον positum ut supra p. 75, 15. — τηνωάδε. om. a. — πυνθάνομαι δὲ ἄρα, ὅτι hoc ordine M. m. c. ὅτι ἄρα. editt. Vid. supra ad c. 13. p. 76, 17. | τὸ 31

ῥνεον. τὸν ῥνεον. m. | De gallo Latonae sacro et parturientibus adstante nihil alibi traditum legere memini. SCHNEIDER.

83 ἐπράζει αὐτὸς. de gallo ova incubante testatur Aristot. H. A. IX. 3 36, 1. Plin. X. 55. s. 77. SCHNEIDER. | τὰ ἐξ ἑαυτοῦ. αὐτοῦ. m. — 4 ἄδει τότε. ποτὲ. c. Gallum dum haec faciat μήτε κοκκίζειν ἔτι μήτε ὀχύειν ἐπιχειρεῖν dicit Aristot. l. c. — καὶ μὰ τὸν. vid. supra p. 59, 31. | ἑαυτῷ συγγινώσκειν. hoc ordine M. m. συγγ. ἑαυτῷ. editt. | ἐν μάχη. 6 7 ὁ ἐν μάχη. m. ἡττηθείς ἀγωνίᾳ. M. m. inverso ordine editt. | καὶ κατα-9 δύεται γέ ὑπὸ τῆς αἰδοῦς ductum ex Xen. Cyrop. VI. 1. 35. ὥστε τὸν Ἀράσπαν — καταδύεσθαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. Anab. VII. 7, 11. κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. Rem testatur Aristot. l. c. Plin. X. 21. s. 24. Cf. Philes c. 13. SCHNEIDER. Apud Aristoph. Av. 70. quum trochilus dixisset, se esse ῥνον δοῦλον, Euelpides quaerit: ἡττηθῆς τινὸς ἀλεκτρυόνος. Cf. Suid. in ἡττηθῆς. ubi laudatur Theocrit. Id. XXII. 72. De vi particulae γέ in tali narrationis continuatione vid. Heind. ad Pla-

- 10 *Ion.* T. I. p. 174. | ὕψαυγενεὶ *M. a. b. c.* ὕψαυγενεῖν *m.* cum editt. ante Gron. κυδρουμένῃ. κυδρουμένῃ *Gronovius* scribit esse in *M.* calami lapsu, ni fallor. κυδρουμένος et γαυρούμενος jungit *Themist.* Or. XXI. p. 251. *C.* κυδρουνται καὶ ἐναβρύνονται. *Idem* Or. XXVIII. p. 341. *B.* In vulgata *Bochartus* Hieroz. T. II. p. 117. ὕψαυγενῶν corriggit et ἑσκαῶς.
- 11 12 Frustra. | Σαυμάσαι δὲ δη. *b.* ὑπεράξτων. ὑπὲρ ἄξιον. *m.* | ἄγαν. ἄγραν. *a. d.* δὲ. *M. a.* ἔδε. editt. | ἐπικύπτει. *idem* narrat *Athen.* IX. p. 391. *E.* sed omissa inepta ratione. *SCHNEIDER.*
- 15 CAP. XXX. τοῦτό τοι τοι. *om. b.* — διαφείρει. διαφείροι. *a.* |
- 17 18 ὅτῳ μέλει. μέλλει. *M. m.* | νομάς καὶ τροφάς. hoc ordine *M. m. c.* τρ. καὶ
- 19 22 νομάς. editt. | κατ' ἀγέλας εἶναι. εἶναι. *om. b.* | καὶ οἶεται ἔοικαι. *m.* — βλέπειν ἄλλον. *M. c.* ἄλλον βλ. editt. κλέπτειν ἄλλον. *m.* Vid. supra III. 1. p. 52, 14. et ad *Achill. Tat.* p. 422. 511. Cum *Narcisso* graculos comparat *Tzetz.* Chil. IV. 119. εἴπερ χεῖς θαιον ἐν τινι λεκανίσκῃ, Ἐν τῇ σκαῖ τῇ ἑαυτῶν τοὺς κολοιοὺς κρατήσεις, *Narcissos* ἄλλους Δάκωνας φα-
24 νέντας φιλοσκλοῦς. | καὶ περπύσσεται τε. sic editt. τε *om. M. m.* natumque videtur ex praecedente ται. vid. ad p. 84, 7. | περπύσσεται. *F. Jacobs* in *Epist.* p. 12. conjecit περύσσεται. Sed ita ratio sequentis narrationis non apparet. *SCHNEIDER.* Ego vero sic narrationis rationem magis apparituram esse existimaveram. Graculus sua imagine visa alium sui generis se videre existimans, ut cum eo conjungatur, in vas olei plenum descendit, et in oleum delapsus (non complectitur, περπύσσεται, graculum; qui possit enim complecti imaginem, tunc evanidam?) errore cognito, ut se inde expediat, alis, ut par est, vehementer motis, περυσόμενος, oleo totus circumfunditur eoque tenetur. Est autem περύσσεται id quod περρυγίζειν. Infra VII. 7. ὄρνιθες οἱ ἡδᾶδες περυσόμενοι καὶ φρυαττόμενοι. De gallis latera alis motis verberantibus verbum non infrequens. De musca *Lucian.* in *Musc. Enc.* c. 1. ὁπότεν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον περύσσεται. Egregie ad hanc narrationem facit fabula *Aesopi.* II. in ed. *Schn.* etiam de κολοιῶ ovem rapturo: ἐμπαρέντων αὐτῶ τῶν ὀνύχων τοῖς μαλλοῖς, ἐξαρθῆναι μὴ δυνάμενος ἐπερύσσεται, ἕως
24 δ πομῆν συλαβεν αὐτόν. | αὐτό. αὐτῶ conjecit *Gesner.* probabiliter; 25 recepitque *Schn.* In *M.* αὐτό est in rasura. | Rem narrat *Athen.* IX. p. 393. *B.* ex *Clearcho*: στάντες ἐπὶ τὸ χεῖλος καὶ καταβλέψαντες, ἐπὶ τὸν ἐμφαινόμενον καταράττουσι· διόπερ ἐλαιοβρόχων γενομένων, ἢ τῶν περῶν αὐτοῖς συγκόλλησις αἰτία γίνεται τῆς ἀλώσεως. *Schn.* comparat praeterea *Eusebn.* Ixent. 3, 19. Scholia Veneta ad *D.* VI. 755. p. 412.
- 28 29 CAP. XXXI. χαυλιόδοντας. χαυλιώδοντας. *a.* | οἱ δὲ κέρατα. nempe ignari naturae, situs et ortus cornuum et dentium. Dentes omnes hodie recte dicunt. *SCHNEIDER.* Vid. *Eund.* in *Ann.* ad *Ecl.* Dent. p. 16. Dubium illud tangunt inter veteres *Pausan.* V. 12. *Juba* ap. *Philostr.* Vit. Ap. II. 13. p. 92. s. *Oppian.* Cyn. II. 491. ss. *Achill. Tat.* IV. 4. *Philes* Carm. gr. VIII. 87. ss. cum quibus cf. quae ex recentioribus collegit *Camus* Notes sur l' hist. des Anim. p. 298. not. 2. Adde *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 407. s. | οὐ μὴν διεστώτας. οὐ μὰ δι' ἐστώτας. *m.* *Aristot.* de Part. An. II. 16. elephantum τῶν πολυδακτύλων esse dicit. *H. A.* II. 1. 2. πενταδάκτυλον. *Philostr.* l. c. πεντῶνυχον. *Philes* VIII. 116. τριγωνοειδεῖς πάντε δακτύλους φύει. *Plin.* XI. 45. s. 101. elephantis infor-

mes digiti, numero quidem quinque, sed indivisi. | νηκτικός ἐστὶν ἤκι- 31
 στα. de natatione est dubitatio. *Aristot.* enim H. A. IX. 33. νεῦν δ' οὐ
 πάνυ δύναται διὰ τὸ τοῦ σώματος βάρος. et antea: ποιεῖται καὶ διὰ τοῦ
 ὕδατος τὴν πορείαν, ἕως τούτου δὲ προέρχεται, ἕως ἄν ὁ μυκτῆρ ὑπερέχη
 αὐτοῦ. Idem testatur *Plut.* T. II. p. 968. E. F. quam narrationem variavit
Aelian. infra VII. 15. In *Aeli.* vitium esse videtur, et negatio ante
 ἤκιστα deesse. Pedum enim digiti membrana conjuncti nec discreti na-
 tationem adjuvare noscuntur: igitur in elephante eundem *Aelianus* usum
 digitis minus discretis tribuisse videtur. SCHNEIDER. Digitorum in ele-
 phanti pedibus leve tantum indicium, ita ut conjuncti quidem videantur,
 nec tamen ita ut natationem magnopere juvare possint. Hoc *Gillius* vi-
 dit qui vertit: *habet quinque digitos indivisos, leniterque discretos* *),
ex quo fit, ut animal sit minime ad natandum habile. *Plin.* VIII. 10.
 s. 10. *circa fluvios vagantur, quum alioquin naxe propter magnitudi-
 nem corporis non possint.* contra *Strabo.* XV. p. 485. νεῖ κάλλιστα.
Cuvier. l. c. p. 409. *Il nage bien quand l'eau est assez profonde; sa
 trompe lui permet même de nager entre deux eaux.* Nec dissentit *Pen-
 nant.* de Quadrup. l. p. 158. Caeterum verba ἤκιστα — βραχ. ἐστὶ. om.
 a. ob ὁμοιωτέλετον. | τὰ πρόσθια τῶν κατόπων. *M. b.* τὰ om. in edit. 32
 ante *Gron.* τὰ κατόπων τῶν προσθίων corrigiit *Gesnerus* **) ex *Aristotele,*
Oppiano, Plinio; cui correctioni *Schn.* monet *Peraltum* subscribere et
Camperum. Locus *Aristot.* est H. A. II. 1. 2. τὰ πρόσθια σκέλη πολλῶ μεῖζον.
Oppi. Cyn. II. 526. ὑπόδι γὰρ οἱ πρόσθε πολὺ πλέον ἀέρονται. Sunt tamen,
 qui de hac re contra *Aristotelem* disputent. Vid. *Camus* l. c. p. 296. *Philes*
 l. c. v. 122. p. 268. haud aliter apud *Aelianum* legit, ac nunc habetur.
 | πρὸς ταῖς μασχάλαις εἰσι. Idem dicit *Aristot.* H. A. II. 1. 3. II. 3. 1. 32
 de Partib. An. IV. 10.

μυκτῆρα. μυκτῆρας. *M. c.* — χειρὸς παγχρηστότερον. κείνη θηρὸς 1
 ἔφην παλάμη. *Oppi.* Cyn. II. 524. χεῖρα τὴν προνομαιάν ἠγεῖται. *Philostr.*
 l. c. p. 61. *anguimanos elephantos* dixit *Lucret.* II. 537. *manum* pluri-
 mi appellant hujus belluae proboscidem. Vid. *Moser.* ad *Cicer.* N. D. II. 47.
 | βραχεῖαν. *Aristot.* H. A. II. 3. 15. | τῷ στέρνῳ. probabiliter e natura 2 3
 ἐντέρῳ scribendum conjecit *Camperus,* qui totum hoc caput egregie illu-
 strat. SCHNEIDER. | δύο ἐτῶν. Vid. supra c. 21. p. 79, 18. — ὀκτωκά- 4
 δεκα. sic *Diod.* II. 42. *Arrian.* Ind. c. 14, 7. Vid. *Beckm.* ad *Mir.* Ausc.
 c. 191. p. 365. | τὸ μέγεθος τὸ μέγος. *m.* — ἐναυσίῳ. *M. m.* ἐναυσιαίῳ. 6
 editt. quod minus atticum habetur. Vid. *Oudendorp.* ad *Thom. Mag.* p. 311.
Lobeck. ad *Phryn.* p. 362. s. In magnitudine pulli definienda ab *Aeliano*
 discrepant *Aristot.* H. A. V. 12, 14. et *Plin.* X. s. 83. — σπᾶ τῆς θηλῆς
 τῷ στόματι. hoc verum esse (θηλάζει τῷ στόματι, οὐ τῷ μυκτῆρι. *Aristot.*
 VI. 25. p. 306.) contra *Buffonem* docuit testis oculatus *Zimmermann.* in
 Descr. pulli eleph. ed. an. 1783. Cf. *Schlegelii* Bibl. Ind. I. p. 164. |
 ἐνδουσιῶν δὲ εἰς μέξιν. ἐνδουσιῶ et μέξιν. *m.* — οἰστρω τε φλεγόμενος. 7
M. m. c. a'. Gesn. φερόμενος. *a.* et editt. ante *Gron.* οἰστρωται φλεγόμε-

*) Accurate de elephanti pedibus agit *Gill.* in nova ejus descript. c. 4. p. 508.

**) Vid. *Bund.* de Animal. Lib. I. p. 415. *Gillius*: *anteriora crura multo posterioribus longiora habet.* Sic ed. anni 1533. in altera omissum *anteriora*.

- vos. *b. Philes* Carm. gr. VIII. 164. τὸ θηρίον Ἐρωσ ὁ θεῖος ἀκρατῶς ὑποφλέγει — Πηροσηρα ποιῶ τοῖς φουτοῖς κερὰς φορον. ubi frustra haesit *Wernsdorfius*. Ad rem cf. *Aristot.* H. A. VI. 17, 3. | φοῖνικας κλίνει. Vid. 10 ad XVII. 29. | ὄταν. ὄτ' ἄν. *M.* ὑποδολώσῃ τε. ὑποδολώσῃται. *a. c.* De re vide infra ad XVII. 7. Idem de elephanto narrat *Theoph. Simoc.* Qu. nat. c. 3. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 52. *C. Philes* de Propr. an. c. 39. v. 27. *a. Idem* in Carm. gr. VIII. 143. ss. — καθεύδει γε μὴν ὀρδοστάθην. *Aeschyl.* Prom. 81. ἀπεριπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτρων, Ὀρδοστάθην, αἴνυκος. Eodem vocabulo utitur *Philes* utroque loco. Alii quoque idem de elephanto dixerunt, quos vide ap. *Bochart.* Hieroz. II. 26. p. 262. | 11 κατακλιῆναι. *M. m. aP Gesn.* κατακλιῆται. *c.* κατακλιῆναι. editt. ante *Schn.* qui κατακλιῆναι dedit; sed in cur. sec. κατακλιῆναι correxit. Vid. 12 III. 37. p. 67, 3. | ἐξήκοντα ἔτη. *m. r. aP Gesn. Apost.* VIII. 14. ἐξηκονταετῆ. editt. fortasse rectius. *Aristot.* H. A. IX. 33. ζῆν δέ φασι τὸν ἐλέφαντα οἱ μὲν ἑτη διακόσια, οἱ δὲ ἑκατὸν εἴκοσι — ἀμάρξεν δὲ περὶ ἑτη 13 14 ἐξήκοντα. | ἦκιστος. μήκιστος. *r. et Apost.* apposito asterisco. | εἰς διπλῆν ἑκατοντάδα. Idem dicit *Arrian.* Ind. c. XIV. 8. *Diod. Sic.* II. 42. *Serabo* XV. p. 705. T. VI. p. 92. Erant, qui eum vitam ad trecentos annos extendere traderent. *Aristot.* H. A. VIII. 11. p. 366. *Philostr.* Vit. Ap. II. 12. p. 62. *S. Basil.* Opp. I. p. 86. *B. Ambros.* Hex. VI. 5. p. 46. A. De elephanti aetate vide inprimis *Schlegel.* Bibl. Indic. I. p. 183. s. 15 CAP. XXXII. προβατεῖαι προβαταί. *m.* ὀροβατεῖαι. *a.* προβατευτικῆν dici ap. *Xenoph.* Oecon. c. 5, 3. monet *Schn.* — ὀποῖαι ὀπολαί. *m.* — 17 τὰς αἰγὰς δὲ. *M. m. a. b. c.* αἰγὰς τε. ante *Gron.* αἰγὰς. *m.* | τέτταρα. *M. m. b. c.* τέτταρας. ante *Gron.* etiam *a.* — μείω. οὐ μείω. editt. Negationem omisi cum *M. m. b. c.* μέρω. *m.* — αἰξ. *m.* Ἴνδικῆ. Ἴνδικολ. 18 *c.* | αἰ οὐραί. supra III. 3. *Ctesias* tradit oves Indicas caudas habere 19 πῆχεως τὸ πλάτος. Σκηκιδία. Vid. *Baehr.* ad *Ctesiam* p. 306. | μηκέ- 20 στας. κακίστας. *m.* μεγίστας. *b.* | γῆς. τῆς. *m.* — ἀναβαίνωνται. ἀναβα- 22 23 νονται. *m.* | τῆς τούτων. articulum om. *m.* | ἔξαιρουσι. recepi ex *m.* nec aliter esse in *M.* existimo. ἔξαιρουσι. editt. Illud *Schn.* quoque in 24 cur. sec. in ordinem reoperat. | ἰνοῦται πάλιν ἢ τομή. verbi usum illustrat *Bernard.* ad Th. Non. c. 116. p. 353. 26 CAP. XXXIII. τὸν χαμαιλέοντα. vide de eo II. 14. Initium capitis sic contraxit *r. et Apost.* XX. 53. ὁ χαμαιλέον κάρφος πλατὺ καὶ στερεὸν 27 — — Ex *Ael.* sua duxit *Philes* c. 59. v. 10. ss. | ἀστία περιβάλλειν. ἀστίαν. *m.* *Ael.* ap. *Suid.* βουλή. ἀξιώσει γὰρ αὐτὸν περιβάλλει. *Plut.* T. II. p. 475. E. καὶ γὰρ ἡ τύχη δύναται νόσφ περιβαλεῖν. Multa alia hujus verbi cum dativo juncti exempla vid. ap. *Dorn.* ad *Char.* p. 651. *Baehr.* 29 ad *Plut.* Vit. Flam. p. 124. — φησιν. *M. m.* | τῷ πολεμῷ. τῷ ὄφει. 30 *r. Apost.* — λαβέσθαι ἀδυνατεῖ. ἀμηχανεῖ. *b.* | τοῦ κάρφους τὸ πλάτος. hoc ordine *M. m. r. c. Apost.* τὸ πλ. τοῦ κάρφ. editt. Verba τοῦ κάρ- 31 φους om. *b.* | ἔδειπνος. ἄδει πρὸς. *b.* — τό γε ἐπ' ἐκείνῳ. *Lysias* c. Agor. rat. p. 481. ed. R. καὶ τό γε ἐπ' ἐκείνῳ εἶναι ἐσώδης. ubi vid. *Markl. Dio Chrys.* Or. 37. p. 105. καὶ μὴ τις αὐτοὺς μετακινήσῃ, τό γε ἐπ' αὐ- τοῖς εἴη χαλκὸς ἄδραστος. — Proxima a δάκνων ad finem cap. om. *r.* 23 *Apost.* | ἀνῦται. ἀνῦτται. *m. c.* — ἐπαίει. vid. I. 5. p. 4, 21. 3 CAP. XXXIV. ἐξ ὀστέων. *Arist.* H. A. II. 1. 1. ὁ μὲν λέων τὸ τοῦ85

αὐχένος ἔχει ἐν ὀστούν, σπονδύλους δ' οὐκ ἔχει. Tale quid h. l. malis legi: ἐνός ἐξ ὀστέου. *Philes* c. 33, 8. αὐχὴν δὲ παγεὶς ἐξ ἀνὰ ῥῥων ὀστέων. *Herodot.* IX. 83. ossa ex proelio ad Plataeas commisso commemorans, εὐρέσθη, scribit, κεφαλὴ οὐκ ἔχουσα ῥαφήν οὐδεμίαν, ἀλλὰ ἐξ ἐνός ἐούσα ὀστέου. tum etiam γνάθος, ἔχουσα ὀδόντας μονοφυέας, ἐξ ἐνός ὀστέου πάντας. — ἐκ σπονδύλων. ἐξ. *m.* σπονδύλων. *r.* In *M.* syllabae σπον al. man. superscripsit σπον. illud magis habetur atticum. *Porson.* ad *Phoen.* v. 1428. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 113. — τὰ ὀστᾶ. ὀστὰ. *c.* Verba ei δέ usque ad ὀσθην om. *r.* | πῦρ. ducta haec ex *Arist.* H. A. III. 6. 6. 5 et 15. p. 122. de Part. IV. 10. lupo et leoni collum μόνστον adscribit. *SCHNEIDER.* *Plin.* X. s. 86. *leoni in feminum et brachiorum adscibus paucis (medulla) exigua admodum; sed in iis tanta duritia, ut ignis elidatur velis e silico.* Cf. *Athen.* VIII. p. 353. *E. Horapoll.* II. c. 38. *Antig. Car.* c. 80. ibique *Beckm.* | μῆξως. μῆξίων. *r.* — αὐτὸν. αὐτῶν. 6 *m.* In hac re dissentire *Aelianum* ab *Aristotele* (VI. 28, 1. p. 310.) monuit *Gron.* | κύει δὲ ἀνὰ μηνῶν δύο. versio: *foetus ei intra duos menses perficitur**). Vitium arguit ipsa dictio, et comparatio *Aristotelis*, reliquorumque scriptorum. *Philostratum* Vit. Ap. I. 22. p. 28. sex menses ponere, monuit *Gesner.* *SCHNEIDER.* De tempore consentit *Philes* c. 34. δύοὶν δὲ μηνῶν (post duos menses) τὰ βρέφη προέρχεται. Vitium est in praepositione; quare conjiciebam pro ΔΕ ΑΝΑ legendam esse ΔΕΑΙΝΑ. Lenius fuerit: κύει δὲ ἄρα μηνῶν δύο. | δευτέρᾳ δὲ. *M.* *m.* 8 *b.* *c.* δὲ om. *a.* et editt. ante Gr. τῇ δὲ δευτέρᾳ. *r.* | ἐπ' ἐκείνη. ἐπε-9 κένη et ἐπιπάσαις. *m.* | Hos numeros de leonibus Syriae ponit *Aristot.* VI. 28, 1. p. 310. Nulla fit de *Gener.* An. III. 1. locorum distinctio; non magis quam ap. *Oppi.* Cyn. 3, 56. et *Philen.* *Scbn.* Vid. *Boch.* Hieroz. T. I. 3. p. 743. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 417. | μικρὸν. 10 πᾶν μικρὰ. *Aristot.* Unde addidit *Ael.* τυφλοί? Contrarium e *Democrito* posuit infra V. 39. *SCHNEIDER.* Caecum nasci leonem philosophus dicit de *Gener.* IV. 6. p. 134, 8. ed. *Beck.* ubi leonis catulos etiam ἀδιάρθρωτα σχεδόν in lucem edi tradit. | ὑπάρχοντα. ὑπάρχοντα. *m.* ὑπάρχον τὰ. *c.* 11 | ὁ λόγος δὲ. haec repetita sunt ex *Aristot.* I. c. ὁ δὲ λεχθεὶς μῦθος περὶ 12 τοῦ ἐκβάλλειν τὰς ὑτέρας τρίκοντα, ληρώδης ἐστί. *SCHNEIDER.* Vid. *Olear.* ad *Philostr.* p. 28. *Scheffer* ad *Var. Hist.* X. 3. *Allat.* ad *Eustath.* Ant. p. 155. s. *Hoerschel.* ad *Horap.* p. 225. Fons fabulae *Herodot.* 3, 108. Cf. *Gelli.* XIII. 7. | λιμώτων — αὐτὸν. haec omittit *r.* ut paulo ante τὰ 14 τοῦ λ. βρέφη. — λέων. sine articulo *M.* *m.* ὁ λέων. editt. — ἐντυχεῖν. *Arist.* H. A. IX. 31. p. 478. καὶ γὰρ ὁ λέων ἐν τῇ βρώσει μὲν χαλεπώτατός ἐστι, μὴ πεινῶν δὲ καὶ βεβρωκῶς πρῶτότατος — πρὸς τε τὰ σὺντροφα καὶ συνήθη σφόδρα φιλοπαλῆμων καὶ στερκτικῆς. ubi *Schn.* p. 228. *Stagiritaes* verba ex *Aeliano* corrigitt. | φιλοπαλστην. φιλοπάσστην. *b.* Cf. infra 15 V. 39. p. 115, 9. | φύγει δὲ. δὲ om. *m.* — τρέψας λέων. στρέψας. *b.* ὁ 16 λέων. *r.* *Herodot.* VII. 211. ὄκως ἐντρέψειαν τὰ νῦστα. | βλέπων ἀντίος. 17 ἀντίως. *Vind.* 7. | καὶ ὑπόβραχου. ὑποβρύχων et *Palat.* oodd. correxerat *Nevelet.* *Fab. Aes.* p. 628. idem conjectura fuit assecutus *Gesner.* ex interpretatione *Gillii: se recipit cum fremitu contra intuens. Aristot.*

*) *Gillius* haec verba omisit.

- Η. Α. IX. 31. 1. εὐδέποτε φεύγει οὐδὲ πτήσσει, ἀλλ' ἐὰν καὶ διακλήσῃ ἀναγκασθῆ τῶν θηρευόντων ὑπαγαγεῖν, βάδην ὑποχωρεῖ καὶ κατὰ σκέλος, καὶ κατὰ βραχὺ ἐπιστροφόμενος. Verbi ὑποβρύχων ibi nullum adest vestigium. Schneidew. Cf. Eund. in Auctario ad Reliqq. Friderici II. p. 162. ubi provocat ad Comment. Lips. in Scientia nat. et med. Vol. 28. P. 3. p. 477. quo libro ad aegre careo; sed sine causa idonea Idem ad *Arist.* T. IV. p. 229. *Aelianum* sua aliunde duxisse existimat. ὑποβρύχων. c. r. Probabilem hanc lectionem, quae sede, quam tenet, praecipue commendatur, recepit *Schn.* Vulgatam ὑπόβραχυν tuetur *M. m. a.* ἐπιβραχὺ. b. nec eam cum *Schneidero* sensu carere dixerim. ὑπόβραχυν jungi potest cum ἡσυχῇ, respondetque verbis *Aristotelis*: βάδην ὑποχωρεῖ καὶ κατὰ βραχὺ, et Homericis *Il.* λ. 546. de Ajace: τρέσσει δὲ παπτήνας ἐφ' ὄμιλον (βλέπων ἀντίος) θηρὶ ἰουκίς, Ἐντροκαλιζόμενος, ὄλιγον (ἡσυχῇ καὶ ὑπόβραχυν) γόνυ γονός ἀμείβων i. e. ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖ. Optime haec interpretatur *Eustath.* p. 806. 13. ἔστι δὲ ἀμείβων γόνυ γονός τὸ βραχὺ προκοδίζειν καὶ μὴ μακρὰ βεβάζειν. Cf. *Plin.* VIII. s. 19. Veterum de leone 18 retrocedente locos collegit *Bochart.* Hieroz. III. c. 2. p. 725. | ὑπαρχόμενος. ὑπαρχομένου. b. quod favet conjecturae *Schneideri* ὑπαρχομένου ad *Aristot.* T. IV. p. 230. — καὶ ἐπὶ τὰ. *M. m. b. c.* καὶ om. *r.* καὶ ὑπὸ. *a.* et editt. ante *Gron.* καὶ ἐπὶ τὰς. ἐπὶ om. *r.* Idem liber om. proxima καὶ 20 ἐπὶ τὰς — εὐδέτως. | καὶ εὐδέτως. *M. m. b. c.* Adjecit *Gron.* verba omissa in *a.* et edit. *Gesn. Arist.* H. A. IX. 31, 2. etiam urbes intrare soles leones ait; Africae urbes obsidere, *Plin.* VIII. s. 18. Cf. *Eustath. Ant.* p. 35. *Philes* c. 33. v. 18. — ὄρειος ἔτι θήραις. ὄρειας. b. ut in *Epil.* ἐν ὄρειαις ἄγρας. sed supra III. 1. p. 52, 15. ἐπ' ὄρειος διατριβίς. Var. *Hist.* XIII. 1. ἐν ὄρειῳ τῇ τροφῇ. — πῦρ δὲ ὀβρωδεῖ. *Il.* λ. 553. | 22 γυρότερος. quae ad h. l. *Schneider.* in Ed. de duplici leonum genere disputavit, repetere nolui, quum eadem fere legi possint ad *Arist.* H. A. IX. 31, 3. Tom. IV. p. 231. Haec autem in cur. sec. addit: „Leones Indicos nigros describit *Ael.* XVII. 26. leones Babylonios Arabicis ψλοτέρους infra commemorabo ad XVII. 42. Leones Arabiae felicitis majores multo et fortiores reliquis narrat *Diodor.* II. 50.“ — καὶ τὴν χαίτην. *M. m. b. c.* 23 τῆ om. *a.* et editt. ante *Gr.* | εἰς μήκος. ἐς. editt. Locutioni εὐ ἦκειν genitivus plerumque additur; in constructione ἦκειν εἰς non requiritur εὐ. — εὐδυνής. ἔδυνής. *r.* Vid. XVI. 15. p. 358, 16. εὐδύτρεχος *Aristot.* 25 H. A. IX. 31, 3. — ἀνδρείτερος. . . κλοι. *c.* omissis mediis. | ἀδθηφάγος. ἀδθηφάγος. *r.* — μέλη βρύχων. *M. m. b.* βρύχων. *a.* et editt. ante *Gron.* Vid. *Pauw* ad *Phil.* c. 33. v. 13. p. 135. De utroque verbo vid. *Interpp.* Thom. M. p. 172. s. *Leon. Var.* in *Anth. Pal.* VI. 263. in leonem: ἄρτι καταβρύχοντα τὸν εὐδηλήμονα μόσχον. Vid. *Not. cr.* p. 510. et *Comicum ap. Athen.* XIV. p. 666. B. — ὄλα μέλη. *Aristot.* H. A. VIII. 7. 4. τῇ βρωσίμῃ χρῆται λάβρωσ, καὶ καταπίνει πολλὰ ὄλα, οὐ διαπνέει· ἐπὶ δὲ τῆμ' 27 ρας δύο ἢ τρεῖς ἄσπει. | τριῶν. τριῶν. editt. — ὑπαναλωθῆ. *M. m. b. c. a.* 28 ἀναλωθῆ. editt. ante *Gr.* — τὰ πρῶτά οἱ. οἱ om. *r.* | πίνει δὲ ὀλίγα. non consentit *Pennant.* de *Quadrup.* Vol. I. p. 287. 29 CAP. XXXV. πλήττοντος. πλήττοντος. *m.* — ἀλλὰ ὑπ. *M. m. a.* ἀλλ' ὑπ. editt. — διαστήματος ἐγγενομένου. ἀγγενομένου. *b.* *Herodot.* I. 190. χρόνου ἐγγενομένου συγνοῦ. V. 92. χρόνου ἐγγενομένου ἔδοξε αὐτίς παρελ-

ὄντας πάντα τοῦ φόνου μετρίχειν. Quod *Ael.* de bove, idem de camelo μνησικακούμεν alii. Vid. *Bochart.* Hieroz. II. 1. p. 75. | ὄταν. ὄτ' 32 ἄν. *M.*

86 συνέτριψε μέρος τι μέλος τι corrigit *Wyttensb.* Plut. de N. V. p. 78. 1 *Ap. Lucian.* D. D. XX. 13. ἐκάστῳ τῶν μελῶν. Oxon. μερῶν. Interdum μέρος et μέλος jungitur. Vid. *Boiss.* ad *Aristaen.* p. 211. a. | Συμω-2 θες εἰς κέρα. Vid. supra I. 32. p. 15, 26. | ἀπέκτεινεν. ἀποκτενεῖ. c. | 3 πρῶός ἐστιν. ἔστιν. *M.* ἐστὶ. editt. οὐ γὰρ ἐστὶν. rectius, ni fallor, scribes: 4 οὐ γὰρ ἔστιν.

CAP. XXXVI. τῶνδε refertur ad notionem τοῦ φαρμάκου ex com-7 ποσίτο πολυφάρμακον assumendam. Vid. ad I. 52. p. 23, 2. | δακτέων. 9 δακτέων editt. *Gesm.* et *Gr.* δακτέων. *Schn.* δικαυτέων. a. Vid. I. 57. p. 25, 14. — ὄμου τῷ θανάτῳ ὄντας. m. recepi praeceunte *Schneidero* pro ἰόντας. I. 2. γενομένων ὄμου τῷ κύρτῳ. Infra XIII. 14. ἐπὶν δὲ ὄσιν ὄμου τῷ ἀλλοσεσθαι. *Aeli.* ap. *Suid.* ὄμου. ὁ δὲ Σύφαξ ὄμου τι τῷ θανάτῳ ὄν. et ὄμου τι τῷ βραγῆναι ἦν. *Menandr.* Fr. Inc. CCIV. ὄμου τῷ τίςτιν παρεγένεθ' ἡ κόρη. ubi vid. *Maineke* p. 254. ἰόντας in plurimis est libra, fortasse natum ex i adscripto praecedentis vocabuli; nisi tueri velis simili locutione ap. *Suid.* Μᾶλτος. καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε ἐπάκονα — καὶ ὄμου τῷ ὀλέθρῳ ἐλαύνονται. quamvis horum diversa est ratio, ut ap. *Soph.* Oed. T. 1000. ἀλλ' οὐποτ' εἴμι τοῖς φουτεύσασίν γ' ὄμου. et ap. *Luci.* de scr. hist. c. 29. ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ, ἐπειδὴν ὄμου ἔωσι. quod non multam differt ab ὄμοσε χωρεῖν. Vid. *C. F. Herm.* p. 187. | ὄν ἐν περ. *M. m.* c. 11 ὄνπερ. ante *Gron.* et sic a. ὄν οὐνπερ. b. — τὸ ἐκ τοῦ ὄφως. nomen serpentis additum velis, praesertim quum in proximis oratio ita procedat, quasi nomen praecessisset. *Gillius:* *cujusmodi vi est porphyryrus serpens.* Fortasse excidit τοῦ πορφυροῦ. | οὗτος ὁ ὄφης. ducta haec ex *Ctesias* ap. *Phot.* p. 47, 15. ed. *B.* Vid. *Schn.* Phys. Amph. Spec. I. p. 78. *Baehr* ad *Ctes.* p. 312. | οὐκέτι. m. a. οὐκ ἔτι. — οὐχ ὡς εἰσὶν ἔπος. non 14 quod vulgo sic vocatur. Vid. *Creuzer.* ad *Plotin.* de Pulcr. p. 144. *Stallb.* ad *Platon.* Phileb. p. 21. Ad rem cf. *Philes* c. 66. v. 47. ss. | οὗτος ὁ ὄφης. hoc ordine *M. m.* ὁ ὄφης οὗτος. editt. | ἐν τοῖς πυρωδε- 16 17 στάταις. *M. m.* πυρωδιστέροις. editt. ante *Gr.* et a. τῆς Ἰνδικῆς τοῖς Ἰνδικοῖς. *M. m. b. c.* *Ctesias:* θηρεύεται ἐκ τῶν κανυματωδιστάτων ὀρέων. | κατὰ γε τοῦτο. κατὰγεται. m. τλάσεν. *M. m.* τλάσσεν. editt. | οὐ δ' 18 19 ἄν. c. οὐδ' ἄν. m. οὐ δὲ ἄν. editt. *Ctesias:* δόκει μὲν οὐ, ὅτου δ' ἄν κατεμύση, τοῦτο τὸ χωρίον πάντως σήκεται. — ἢ ἀνθρώπου. ἢ om. a. | τοῦδε. τοῦ δε. a. — ἀνάγκη πάν. *Gillius:* *totum tabescat necesse est.* 20 *Boisson* ad *Nicet.* p. 379. vertit: *necesse est omnino;* cui interpretationi favent verba *Ctesias* modo allata. Sic *Herodot.* I. 32. πάν ἐστι ὁ ἀνθρώπος συμφορῆ. ubi vid. *Wessel.* Potest tamen, ni fallor, πάν etiam pro ὄλον accipi. Var. Hist. VII. 6. πᾶς γὰρ μέτωπόν εἰμι. — ἐξαρτῶσιν. *M. m.* cum editt. ἐξαρτῶσι. b. c. | ἔχει. ἔχεται. c. | χαλκοῦ. χαλκοῦν. a. — καὶ αἰ. 22 24 αἰ om. a. — ἐς τοῦτο. *M. b.* | τὸ καταφρέυσαν. καταφρέυσαν. m. 25 ἀμυγδαλῆς. *Ctes.* ap. *Phot.* p. 47, 11. de arbore quadam: δάκρυα φέρει ὡς- 26 περ ἀμυγδαλῆ ἢ πίτυς. Vid. *Schn.* ad *Theophr.* T. III. p. 710. Hist. Pl. IX. 1. 5. | ὑφαιρούσι δὲ. τε. a. | οὗτος post ἔχωρ molestum. Legendum vi- 27 29 detur: νεκροῦ δὲ ἐκρεῖ πάλιν ὑγρὸς ἔχωρ. οὗτος δὲ ἔουκεν ὕδατι. — τριῶν

- 30 δὲ δὲ om. *a*. In *M*. haec particula suppletur in margine. | εἴη δ' ἀπ' ἀμφοῖν. sic editt. omnes ante *Schn*. nisi quod in edit. Genev. 1611. et 1616. ubi εἴ δ' excusum. ἐπ' ἀμφοῖν. emendabat *Gesn*. (quod habet *b*.) receperitque *Schn*. ἢ δ' ἀπ' ἀμφοῖν. *M*. ἢ δὲ ἀπ' *a*. *m*. Hic nisi velis legere ἣν δ' ἐπ' ἀμφοῖν (vid. ad I. 2. p. 2, 14. p. 18. 4. VII. 21. p. 165, 30.) redeundum ad priorum editt. lectionem, ita tamen ut legatur: εἴη δ' ἂν ἐπ' ἀμφοῖν. Vid. ad II. 11. p. 33, 19. *Gillius* vertit: *horum tamen*
- 31 *uterque differt ab altero*. | δεινῶς. δεινός. *m*.
- 1 ἀφελῶν displicebat *Schneidero*, ut inutile. Mihi secus videtur, modo hoc participium cum praecedentibus jungas. Infra c. 41. τούτου τὸ ἀποπάτημα εἴ τις λάβοι ὄσον κέγγρου μέγεδος. | αὐτόν. *M. m. a*. αὐτό. editt. — περιλήψεται. παραλήψεται aut καταλήψεται malebat *Schn*. — τὸ ὀφθαλμῶ. τὸ ὀφθαλμῶ. *m. c*. | ὁ δὲ ἐγκέφαλος. *M. m. b. c*. ὁ γὰρ. *a*. et editt. ante Gr. | κατολισθαίνει. καταλ. *m*. — καὶ οὐκ οὐκιστα. copulam abesse malebat *Schn*. Mihi vi carere non videtur: *moritur, et quidem*
- 9 *morte miserrima, quamvis celerrima*. | ἄφυκτα. *m. c*. ἄφυκτα. *M*. teste *Gronovio* (nam in nostra collatione nihil notatum). ἀφύλακτα. editt. ante Gr. *Il. π. 128*. μὴ δὴ νῆας ἔλωσι, καὶ οὐκέτι φυκτὰ πέλονται ubi *Heyn*. comparat *Plut*. *Vit. Mar. c. 46*. φιλοψυχῆσας μάτην, ὡς ἦν ἄφυκτα. *VIII. 27. p. 194, 28*. ὅτι λοιπὸν ἄφυκτα αὐτοῖς ἔστιν. *IX. 50. p. 213, 7*. ἄφυκτὰ οἱ ἔστιν. — ἐντεῦθεν. ἐξ ἐλάττονος ταύτης δόσεως sc. | κατεβρέυσε. 9 κατέβρευσε. *m*. — ὑπόπυος. ὑποπος. *b*. | ἐνιαυτοῦ. ἐνιαυτῶ. *b*. — τηκεδόν. τῆ κεδον. *m. c*. *Ctesias*: εἰς φθίσιν ἀπάγει καὶ δι' ἐνιαυτοῦ μόλις διόλλυσσι.
- 10 | πολλοί. πολλὰ. *b*. — καὶ εἰς. *recepti ex M. m. b. cum Schn*. καὶ om. editt. — κατὰ μικρὸν. *M. m*. κατὰ μικρὰ. editt. quod et ipsum bene habet. Infra c. 52. p. 93, 31. κατὰ μικρὰ ἐπιβρῶννυνται. κατὰ μικρὸν. *b*. ut iterum *IX. 9*. κατὰ μικρὰ et μικρὸν. *XII. 10*. κατὰ μικρὰ ἀπέρχονται τοῦ βλου. κατὰ μικρὸν. *b. V. 54*. ἐντίθησιν οἱ τὸ κατὰ μικρὰ ἀδεῖς. *XV. 13*. κατὰ μικρὰ ὑποθαρσοῦσαι.
- 12 CAP. XXXVII. ἡ στρουθός. ὁ στρουθός. *r*. Vide de hac ave *II. 27. XIV. 7*. — ἀποτίκτει. τίκτει. *m*. quod *Schn*. praefert. Reliqui libri non assentiant. *Lucian*. *Dial. Mar. VII*. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ θεός γένοιτο. *Aristoi. H. A. V. 4, 5*. de piscibus: ἀποτικτουσῶν ἀνακάπτουσι τὰ ὡά. —
- 13 οὐ πάντα. οὐ om. *m*. καὶ πάντα. *r*. | τρέφει. *M. m. b. c*. et sic *Gron*. qui in *Annot. p. 1017*. errore calami scripsit ἀποτρέφει esse in *Med*. ἀποκῦει. *a*. et. ed. *Gesn*. — ἀλλὰ ἀπ. *M. a. r*. — τοῖς δὲ ἐγκάρτοις. ἐγκάρτοις.
- 14 15 ποῖς δὲ. *r*. | ἐξέλεψεν. ἐξέλαψεν. *m*. *Vid. III. 30. p. 64, 23*. | τροφήν παρατ. *Idem testatur Faillans. Voy. dans l'Inter. de l'Afr. dans 1790*. qui asserit etiam ova plures aves congesta alternis incubare. SCHNEIDER.
- 16 | ἡ δὲ. *M. a*. ἡδε. editt. οὐκ ἐπιτολμᾷ. *M. m. b. c*. οὐκ om. *a*. et editt. ante Gr. *Gillius*: *volando effugere nequit*. — ἐπιτολμᾷ. *m*. De locutione
- 17 vid. p. 75, 6. | μέλλει. *M. m*. μέλλοι. editt. *Contraxit Epitomator Rehd*. εἰ δὲ διώκοιτο καὶ ἀλίσκεσθαι μέλλοι. *Totus locus ductus ex Diod. Sic. II. 50. Cf. Philes c. 4*.
- CAP. XXXVIII. Cohæret hoc caput cum praecedente in *a. b*. |
- 19 οἱ στρουθοὶ οἱ μικροί. de genere certo interpretandi: nam nomen nimis multas aves complectitur, qui nidos aliter struunt. SCHNEIDER. Haud aliter *VII. 19. p. 165, 1*. — οἱ σμικροί. *a*. — συνειδότες ἑαυτοῖς. συνιδόν-

τες αὐτοῖς. *m.* pro αὐτοῖς. *ni fallor.* | ἀκρέμοσι. ἀκρέμοσι. editt. — φέ-20
 ρεν αὐτοῦς. ἐαυτοῦς. *M. m.* — τὰς νεοττίας. scribe νεοττίας. cum *M. m.*
 Vid. p. 48, 29. | τῇ κλαδί infra XI. 14. idem est metaplasmsus, sed 23
 sine articulo. SCHNEIDER. Idem τῷ κλαδί emendavit in cur. sec. Vulgatum
 tnetur *Eustath.* ad *Il.* α. 105. p. 50, 44. ed. Lips. κανότερον δὲ τούτων
 τὸ τῇ κλαδί παρ' Ἀλιανῶν ἐν τῷ περὶ ζώων ἰδιότητος.

CAP. XXXIX. αὐ δὲ contractum capitis initium in *r.* et *Apost.* II. 25
 52. εἰς. ἐς. *b.* προήκουσαι. recepi ex *M. m. b. c.* distinctione post *δολερού*
 deleta. προήκουσι. editt. | ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* σφηκιάν. σφηκιαν. editt. 26
 Genuina videtur τόνωσις σφηκία ut νεοττία, σφηκιὰ ut νεοττία. Sic opti-
 mae editt. in *Aristoph.* *Vesp.* 224. 229. 404. Cf. *Schn.* ad *Aristot.* H. A.
 Tom. IV. p. 224. — εὐδηνουμένην. εὐδευουμένην. *r.* de vesparum rep.
Aelianus loquitur, ut de civitate florente. Cf. V. 11. p. 103, 3. et 11.
 De Lacedaemoniis *Herodot.* I. 66. ἀνά τε ἑδραμον αὐτίκα καὶ εὐδηνήδη-
 σαν. | τὸν χηραμῶν. *M. m. b. c.* *Apost.* τῶν χηραμῶν. editt. ante *Gron.* et 27
 a. ἐκνεύουσαι. ἐκνεύουσαι. *m.* τὰς ἐκ τῶν κέντρων. *M. m. r. Ap.* ἐκ om. *a. b. c.*
 cum editt. ante *Gron.* Infra VII. 29. τῆν ἐκ τῶν ὠνίων καπηλείαν. XIII. 22.
 ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἄρκης κρούσαι. | καδιᾶσαι δὲ. hoc dedi praeante 28
Schneidero in cur. sec. cum ed. *Gesn.* et *a. b. c.* καδιᾶσαι δὲ. *Gron.* nota
 non addita. καδιᾶσί τε. *M.* fortasse recte. Infertur enim interdum τέ post
 μέν. Vide infra XIV. 28. p. 330, 29. καδήασί τε. *m.* | τὴν αὐτήν. τὴν 29
 om. *b.* — διασειούσαν. *M. m. b. c. r.* quod recepi ob librorum consensum.
 διασειούσι. editt. et *Apost.* | προσέχονται. *m.* προσέρχονται. editt. Ex *M.* 30
 in collatione nostra nihil enotatum. Eadem verba permutantur XV. 12.
 p. 342, 19. Illud recepi cum *Schn.* qui comparabat VI. 24. de vulpe:
 τὴν οὐρὰν καδιᾶσιν εἰς τὸ ὕδωρ· τὰ δὲ προσέοντα ἐνίσχεται τε καὶ ἐμ-
 πλάσσειται τῷ δάσει τῶν τριχῶν. *Aristoph.* *Vesp.* 105. ὥσπερ λεπὰς
 προσεχόμενος τῷ κίονι | ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* ἀναπλασθῶσιν αὐτῷ. *M. m. a.* 31
b. r. ἀνακληθῶσιν αὐτῶν. editt. αὐτῷ. *Apost.* De verbo ἐμπαλάσσεισθαι
 vid. *Valck.* ad *Herod.* p. 545, 11. ἐμπαλάσσεισθαι habet *Suid.* T. I. p. 724
 et 726. Fortasse hoc quoque loco fuit ἐμπαλάσσεισθαι. ut VI. 24. in verbis
 modo adscriptis. XII. 47. τοῖς δικτύοις ἐμπαλάσσονται. XV. 1. ἐμπαλάσ-
 σεται (ἐμπαλάσσειται vulg.) τῷ ἀγκίστρῳ. — προσεράττουσι. προσαρμότ-
 τούσι, *a.*

88 ἡ δένδρω. *M. m. r. Ap.* ἡ abest ab editt. Verba ἡ αἰμασιᾶ omissa 1
 ante *Gron.* sunt in libris nostris omnibus. *Gillius:* vel ad parietem ma-
 ceriemve. | αὐτὸν. om. *Ap.* | ὅτ' ἂν ἐνοήσωσιν. *M. m.* | τὰ σφηκία 2 4 5
cellas vesparum. *Aristot.* H. A. IX. 28, 3. ἄνω ἐπὶ τοῦ σφηκιου. | 2ο-6
 ρυθούμενα. 2ορυθούμενα. *r.* μὴν om. *r. Ap.*

CAP. XL. βραφὴν. canem calvam habere monόστεον dicit *Arist.* H. A. 7
 III. 7, 2. quod falsum esse demonstrat *Schn.* Ib. T. III. p. 142. — κρα-
 νίον. κράνιον. editt. | λάγνος. λάγνης. *b. c.* De Laconicis *Arist.* H. A. 8
 VI. 20, 4. πονήσαντες μᾶλλον δύναται ὀχεύειν ἢ ἀργούντες. ubi vid. *Schn.*
 p. 489. Cf. *Beckm.* ap. *Antig. Car.* c. 112. p. 163. De dentibus canis
 idem habet ille. | ἐστὶν οὕτως. οὕτος. *m. b.* ἐστὶ. editt. omnes. ὡς μή-9
 ποτ' ἂν. *M.* μήτε ἂν. *m.* μήτ' ἂν. *a. b. c.* cum editt. ante *Gron.* prius
 ἂν jungendum cum γεύσασθαι, alterum cum καταγοητευθέντος. — ποικι-
 λωτάτη. ποικιλωτάτη. editt. omnes. — καταγοητ. ad canem decipiendum

- artificiose praeparatam; quod *Plutarchus* dicit: ἀλλοκότους μίγματα καὶ καρυκλαίαι τὴν σάρκα ὀψοποιεῖν. Tom. II. p. 997. A. κοικίλλειν et γοητεύ-
 11 ειν jungit *Plato* Menex. p. 234. C. | τρεῖς νόσοι. *Aristot.* H. A. III. 22, 1. — οὐ πλείω. πλείους correxit *Gesn.* recepitque *Schn.* in edit. Nihil mutandum. *Plato* Menex. p. 235. B. ἡμέρας πλείω ἢ τρεῖς. Vid. *Matth.*
 13 Gr. f. 437. not. 2. p. 817. | ἀνδρώπους. om. b. μυρία. m. b. μύρια. m. b. c.
 14 — ὁ τι ἄν — δηχθῆ. δευθῆ. m. b. | κύων δὲ ποδαγρήσας. *M. m. a. b. c.* κύνα δὲ ποδαγρῶσαν. edit. ante *Gron.* vid. supra ad c. 23. p. 80, 3. *Porphyr.* de Abstin. III. 7. p. 232. κύων ποδαγριᾶ καὶ λυσαῶ. — σκα-
 15 νίως. οὐ βράδιως. b. — αὐτήν. edit. *Gesn.* αὐτόν. *Gron.* c. libris. | βλος. φασὶ addunt edit. quod omisimus cum *M. m. b. c.* ὁ μῆχιστος. *M. m.*
 16 ὁ vulgo abest. | τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη. τέτταρα καὶ δέκα τὰ ἔτη. edit. τέτταρες. a. τέσσαρες. *M. m.* τεσσαρεσκαίδεκα. b. c. ut XVII. 7. p. 376, 26. τὰ omisi cum *M. m.* probante *Schneidero.* *Xenoph.* Eph. I. 3. p. 4. ἔτη μὲν ὡς τεσσαρεσκαίδεκα ἐγγόνει. ubi ante *Locellam* ex prava correctione τέσσαρα καὶ δέκα legebatur. *Aelianus* sequutus est *Herodotum.* I. 86. ἔτα τεσσαρεσκαίδεκα. *Herodian.* V. 3. 3. ἔτη γαγονῶς τεσσαρεσκαίδεκα. Ib. VI. 1. 7. τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος, et paulo post τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει. — Ἄργος. Cf. VII. 29. Etiam *Aristotel.* H. A. VI. 20, 4. de aetate canum agens, *Argum* Homeri commemorat. Vid. *Eustath.* ad Od. p. 326. p. 146. ed. *Weigel.* — ἔουεν παιδιὰ. edit. omnes. ἔουε. b. παιδιὰ. m.
 16 CAP. XLI. βραχυτάτων. βραχύτατον malit *Schn.* Sic certe *Gill.* genus *Indicarum avium minimum.* Sed *Philes* c. 32, 1. γένος τί φασιν
 20 ὀρνέων βραχυτάτων. — τοῖς παγοῖς ὑψηλοῖς. m. | λιτταῖς. in *M.* ab alia manu ὅς superscriptum. λιταῖς. b. a. λιταῖς. c. λισσαῖς posuit *Schn.* in cur. sec. *Philes* c. 32, 5. ἐν — πέτρας ἄς καλοῦσι λισσάδας. λισσῆ πέτρη est in Od. γ. 293. Ducta narratio ex *Ctesia* ap. *Phot.* p. 47, 25. ed. B. — ὀρνύφια. *M. m. a. b. c.* et *Vatic.* ap. *Bast.* Ep. cr. p. 195. ὀρνύφια.
 21 edit. Cf. VII. 47. p. 178. 7. IX. 37. p. 109, 18. | ὀρν. ὡ ὀρν. m. ὀρν. *M.* — σαυδαράκην. σαυανδάκην. ed. pr. emendatus error in *Toruaes.* an. 1611. et 1616. σαυανδαράκην. a. Vid. de hoc colore *Arnald.* Lectt. gr. p. 119. s. — φωνῆ. φωνωνῆ. m. — δίκαιρον. *beneficum* interpretatur *Tychsen* in *Addit.* ad *Heerenii* Ideas T. I. 1. p. 612. ed. an. 1815. | λυδῆν. *Ctesias* illam avem excrementa defodere narrat: εὐρισχόμενον δὲ ἂν ποδῶν αὐτοῦ σησάμου ἕωθεν, ὑπνος ἐπιλαμβάνει — καὶ δύνοντος τοῦ ἡλίου τελευτᾶ. unde suspiceris, in *Aeliani* verbis excidisse ἔωθεν. Vid. *Baehr.* ad *Ctesias* Reliqq. p. 313. — ἔουε δὲ. sic libri nostri cum edit. *Gesn.*
 27 δη ed. *Gron.* nescio unde, idque in sequentes editt. transiit. | ἦ τὸν ἀβληχρόν. ἦ om. a. Vocabulum ductum ex Od. λ. 133. Cf. infra IX. 11.
 28 et *Plut.* T. II. p. 107. D. E. | εἴη γὰρ ἂν. ἂν om. b. — ἐλεύθερος ὀδύ-
 29 νης. hoc ordine *M. m. a. b. c.* inverso edit. | σπουδῆν τὴν ἀνωτάτω. In V. H. II. 42. σὺν τῇ ἀνωτάτῳ [ex corr. *Cuperi* pro ἀνωτάτῳ] σπουδῆ. Quod graecum esse negabat *Coray* p. 297. SCHNEIDER. τὴν ἀνωτάτην. b. Ap. *Diodor.* II. 10. ἡ ἀνωτάτη σύργξ. boni libri ἡ ἀνωτάτω. Vid. *Steph.* Thea. p. 2104. D. (Valp.). Neutrum esse graecum censebat *Coraës*, qui
 30 συντονώτατον aut ejusmodi quid requirebat. | αὐτὸ γὰρ κακῶν ἐπιληθόν. *M. m. b. c.* κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπ. edit. Od. δ. 221. *Nonn.* Dion. VII. 368.

βροτέης ἐπληθον ἀνίης. *Synes.* Hymn. p. 329. D. ἄμφω δὲ νόου ἐπληθθα
 κλει. *Infra XV.* 19. δέους ἐπληθον παντός. | οὐν καὶ. om. *M. m.* *Infra* 31
 VI. 1. p. 124, 20. καὶ οὐν καὶ ἀφροδίτης ἀπεχόμενος. *Var. Hist. I.* 3. καὶ
 οὐν καὶ τῶν ἄλλων ὑπερφέρουσι. *Ib. I.* 16. καὶ γὰρ οὐν καὶ προκεισάται.
Plato Protag. p. 340. A. καὶ γὰρ οὐν καὶ δεῖται. *Cf. ad VII.* 44. p. 176, 12.
 89 τῶν Περσῶν τῷ βασιλεῖ. *M. m. b. c.* τῷ Π. βασιλεῖ. *editt.* | προτι- 1 2
 μᾶ λαβῶν. *inverso ordine m.* | τε *post ἀντίπαλον om. m.* ἀντίπαλα et ἀμυν- 3
 τήρια *junguntur supra* p. 40, 18. | οὐκουν. οὐκούν. *a.* ὅτι μὴ. ἢ ὅτι. 4
a. b. ὅτι μὴ sic est *X.* 12. p. 223, 5. XIII. 18. p. 301, 18. | ἡ βασι- 5
 λέως. ἡ βασιλισσα. *b.* | προτιμότερον. προτιμώτερον. *m.* | ἐφ' ἡμέραν 7 8
 αὐτήν. τὴν αὐτήν. *editt. articulum omisimus cum M. m. a. b. c.* Sic
 αὐτός est pro οὗτος, ἐκεῖνος, *infra VIII.* 5. ἔδονται γε ἐπ' αὐτῇ τῇ σοφίᾳ.
XV. 11. οὐδὲ αὐτό με λέληθεν. *Antip. Sid.* Ep. 95. ἤματι δ' αὐτῷ Θῆρ
 τις εἶν, τὴν βουὴν δ' ὄλεσε δυστοκίη. *Vid. ad Philostr.* *Imagg.* p. 201. *Asst.*
ad Plat. *Phaedr.* p. 11. *ed. nov.* Expressit *Aeli.* verba *Oδ. δ.* 222. οὐ
 κεν ἐφημέριός γε βάλαι κατὰ δάκρυ παρειῶν. *Schol.* ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
 ἐν ἣ ἔπιεν. *Ap. Philostr.* *Vit. Ap.* III. 2. qui bibisset ex cornu asini feri
 dicebatur οὕτε νοσήσαι τὴν ἡμέραν ἐκείνην, οὕτε ἂν τρωζεις ἀλγήσαι. |
 τὰ δάκρυα *vulgo positum post ἀνείχε.* *restituimus verborum ordinem,*
quem praestat M. m. b. c. | τὸ Ἰνδικόν. τὸν. *m.* | τὸ μὲν οὐν. οὐν 9 10
 om. *M. m. c.* *proni librarii ad hanc particulam inferciendam; ut monuit*
Schaefer ad Plut. Vit. Vol. VI. p. 380. | ἀποββ. φύσεως. *hoc ordine* 11
M. m. b. c. ἢ φύσ. ἀπ. *editt. ἀποββήτων. ante Gron. δεσμῶν. vid. Creu-*
zer. ad Procl. de Unit. p. 103. ἀπολουσής. ἀπολουούσης. *a.* | Verba 12
 προκειμένω καὶ additimus ex *M. m. b. c.* ὁ ὑπηρέτης *vel ipsa est avi-*
cula, vel ἀποπάτημα ejus, quod pro ministro est praesenti et parato,
ἀγαθὸν προκειμένω offerens, ut Herodotus loquitur IX. 82. *Ut h. l. ὑπη-*
ρέτης, sic ap. Antiphont. Accus. Veneficii p. 8. *venenatum poculum ap-*
pellatur φονεύς. Sic enim accipio verba ἐπειδὴ ἀπέσπεισαν, τὸν ἐαυτῶν
φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσι ὑστάτην πόσιν. | φασιν. om. M. m. a. 13
 Additum videtur verbum ad orationem fulciendam. *Gillius totam hanc*
enuntiationem omisit; Gesnerus vertit: feliciores tantum Indos id pos-
sidere ajunt; quod graecis verbis non respondet. Sententia esse debet:
Indos felices esse praedicandos ob illius remedii possessionem; sed haec
quomodo explenda sit, videant alii. Interim dele comma post Ἰνδοῦς, et
ad εὐτυχήσαντας ὡς supple cogitatione εἰς τοσοῦτο. Cf. XI. 35. *Quod si*
servandum est φασί, neque aliud quid excidit, participium suspensum
esse debet a verbo dicendi, ut supra III. 17. p. 58, 9. *tum κτήσασθαι ἀ-*
τὸ pendet ab εὐτυχήσαντας, cujus structurae exempla habet Villoison
ad Longum p. 298. *qua interpretatione admissa, fortasse aliud remedium*
non quaerendum, quamquam tota haec enuntiatio vix bene vincta cum
superioribus. — αὐτὸ εὐτυχ. M. m. inverso ordine editt. ἐνταυτοῖ φρου-
ρᾶς. M. m. b. φρουρᾶς ἐντ. editt. Respicitur autem sententia a Pythagora
ad Platonem propagata, qua homines in praesidio et statione vitae di-
cuntur collocati, ut est ap. Ciceron. Cat. c. 20. Consule Wyttenb. ad Pla-
tonem. Phaed. p. 139. s. Stallb. ibid. p. 38.

CAP. XLII. Ἄριστοφ. ἐν Ὀρνισι. v. 249. 298. 762. cf. *infra VI.* 45. 15
 XV. 27. SCHNEIDER. *Emendanda distinctio, ita ut verba μέμνηται usque*

- ad δράματι pro parentheticis habeantur; οὗτός τοι αὐτὴν orationem interruptam connectat cum capitis initio. Minor igitur post δράματι ponenda distinctio. ἀτταγᾶς. media syllaba in rasura in *M.* De scriptura et τὸν ὄσῳ vid. *Athen.* IX. p. 388. B. qui formam ἀτταγῆν damnat XIV. p. 652. E. et *Lobeck.* ad Phryn. p. 117. et in *Wolfii Anal.* litter. Fasc. III. p. 60. s. — ἢ σθένει. σθαίνει. *m.* Supra I. 18. p. 10, 24. φουσήματι, ἀσήμῳ μὲν, ἢ δύναται. VII. 10. p. 160. 4. ὡς ὁλός τε ἦν. Comparatis veterum de attagene locis *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 408. hanc avem esse censet aut tetraonem bonasiam Linn. (la gelinotte commune) aut tetraonem alchatam (le ganga ou gelinotte à queue pointue). | μελεαγρίδας. 20 Vid. V. 27. *Mellmann* de *Fabul. Met.* p. 96. | εὐστόμῳς. εὐτόλμῳς. c. 21 εὐστομώτατα καὶ τορώτατα. I. 43. cf. XIII. 18. p. 301, 15. | οἰκεία. αἰ κεία. *m.* οἰξά. *b.* — Οἰκείδῃ. εἰκείδῃ. *m.* νεανία. νεανία. *b. c.* — εἰς δάκρυα. ἐς. *b.* praepositionem om. *c. a.* τε ἄσχετα. τὰ ἄσχετα. *m.* De locutione εἰς δάκρυα ἐκπεσεῖν vid. *Bas.* et *Schaefer* ad *Greg. Cor.* p. 63. 23 Ducta ea ex *Herodoto* VI. 21. ἐς δάκρυά τε ἐπεσε τὸ δέητρον. | ἄκος 24 προσιεμένας. *M. m. b. c.* προς. ἄκος. editt. | ταῖς δὲ ἰνδαλίματα. ταύταις ἰνδαλίματά τε. *b.* καὶ σπέρμα τοῦ τότε. *M. a. b. c.* σπέρμα τοῦτό τε. *m.* syllabis male divisiv. σπέρματα τοῦ. editiones. — πένθους. *M. m. a' Gesn.* πάθους. *b. c.* editt. ante *Gron.* Quod compares cum loco *Aeli.* ap. *Suid.* v. Παρίας λθου. καὶ ἔστι τὸ ἰνδαλίμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές. 26 ἐντακῆναι. τακῆναι. *a.* | καὶ τοῦτο μέντοι. sic haec particula est in fine III. 23. p. 61, 28. VIII. 11. p. 187, 14. *Philostr.* Vit. Ap. IV. 29. εἰ 27 μὲν σοφοὺς, ἔφη, οὐκ οἶδα, σοφιστὰς μέντοι. | ὅσοι δὲ ἄρα. δὲ om. *m.* *M.* in hoc autem libro in marg. suppletum. — καὶ εἰ μᾶλλον. hoc ordine *M. m. a. b. c.* καὶ μᾶλλον εἰ. ed. *Gesn. Gron.* εἰ om. ed. *Schn.* In curis sec. idem ex nostra conjectura emendavit: καὶ μᾶλλον δὲ τὴν Ἄ. Ordo verborum, quem praestant libri optimi, suadet, ut scribamus: καὶ ἔτι μᾶλλον τὴν Ἄ. *inprimis Dianam.* III. 33. καὶ ταῖς στερύφαις γε ἔτι καὶ μᾶλλον. XII. 44. ἔτι καὶ μᾶλλον ἐξάπτεται. XVI. 24. βούλονται ὠραῖαι φαίνεσθαι, καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον τοῖς ἑαυτῶν ἠνιόχοις. Ib. 26. τοῦτο δὲ ἄρα ἔτι καὶ μᾶλλον. Cf. I. 23. p. 12, 12. Sic jam *Aristoph.* Plut. 497. μανίαν, 28 κακοδαίμονίαν τ' ἔτι μᾶλλον. | τῶνδε τῶν ὀρνίθων. τῶν. om. *M. m. c.* τῶνδε. om. *b.* — ἐπὶ τροφήν. ἐπὶ τροφῇ corr. *Schn.* cur. sec. — προσά- 29 ψαιντο. προσάψιντο. *a.* προσώψιντο. *c.* | καὶ ἢ τις ἢ αἰτία. καὶ εἴ τις αἰ- 30 τία. *M. m.* καὶ ἢ τις αἰτία. *c.* | τὴν Λέρον. λέρον. *b.* Cf. infra V. 27. p. 109, 26. De *Meleagridibus Leriis* vid. *Clytem* ap. Athen. XIV. p. 655. C. *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 132. s. *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 11. p. 21. et in *Hist. Invent.* T. 3. p. 242. Ex iis quae *Schn.* in Edit. ad h. l. annotavit, haec tantum excerpo: „Posterioribus temporibus γα- ραμαντίδες vocatae faisse videntur. *Philostorg.* III. 11. καὶ τοὺς ποικί- λους δὲ καὶ καταστιγείς ὄρνεις οὐς γαράμαντας ἐπακαλοῦσι τινες, ἀπὸ τοῦ ἔθους, οὗ μάλιστα πλείστοι κομίζονται, τὴν ἐπωνυμίαν δέμενοι. *Isidor.* XII. 2. *garamantes* commemorat. *Gesnerus* [de Avib. p. 774.] ex *Nicephoro Callisto* tantum γαράμαντίδας commemorat.“ Reliqua leges ap. Eundem in *Auctar.* ad *Reliqq.* *Frider.* II. p. 163. ad *Varron.* de R. R. III. 9. 10. ad *Columell.* VIII. 2. 2. p. 423. ss.

31 CAP. XLIII. πέπυσμα. πέπυσμα. *b.* Vid. ad II. 46. p. 49, 1. Nar-

rationem de formicis ductam esse ex *Aristot. H. A. IX. 26. p. 455.* panis tamen alienis adsuctus, monet *Schn.* in Auctario ad *Frider. II. p. 163.* Pars hujus cap. est ap. *Apost. I. 8. | πάρεστιν. πάρεστι ἀπ.* editt. omnes. — 32 ἀνε τινός ὑποτιμήσεως *sine excusatione aut praetextu.* ὑποτιμήσεως. προφάσεως. *Hezych.* ubi vid. *Hemsterh. et Schaefer.* ad *Plut. Vit. Camilli. c. 40. p. 244. 20.* Adde *Longin. π. ὕ. c. 32.* de metaphorarum lenimentis agentem: ἡ γὰρ ὑποτιμήσις (audaciae excusatio) λαταί τὰ τομμηρά. ubi vid. *Toup. p. 341. Ruhnk. p. 257. s.*

90 εἰς ἣν ὑποκουρεῖ τὸ ῥᾶθυμον. recepi ex *M. c.* ὑποχωρεῖ. editt. ὑπο-²κουρεῖ. *b.* ὑποκουρεῖ. *a.* ἐπικουρεῖ. *m.* quae omnia ad nostram lectionem stabiliendam faciunt. Infra *XI. 32.* ὑποκουροῦσαν ἀσπίδα. *latentem. Lucian.* Gall. §. 24. ὄφει — πολλήν τινα τοιαύτην ἀμορφίαν ὑποκουροῦσαν. *Steph.* in *Thes. Gr. L.* ex *Basilio* offert: ἀμαρτία ὑποκουροῦσα εἰς βλάβος. *Eximie* hanc lectionem probat *Schaefer.* ad *Plut. Vit. T. IV. p. 343.* — κἀν ταῖς πανσ. καὶ ταῖς. editt. κἀν *M. m.* unde κἀν correxi. εἰς ἐν ταῖς πανσ. *Apost. Aristot. l. c.* ἐργάζονται καὶ τὰς νύκτας τὰς πανσελήνους. | μηδὲ ἐκινύειν. haec om. *c.* με δὲ. *b.* De verbi scriptura vid. *Schaefer.* ad *3 Greg. p. 502. Blomf. Gloss. ad Prom. v. 53.* ἐκινύειν. *a. b.* ἐκινύειν. *M.* ἐκινύειν. *m.* | προφάσεις τε. τε om. *r. Apost.* qui deinde βασιτωνεύουσαι⁴ habent. *Schn.* laudat *Hezych.* βασιτωνεύεται. ῥᾶθυμει. ἀμελεῖ. Forma activa est *XVI. 23. Var. Hist. II. 5.* βασιτωνεύειν et ῥᾶθυμει jungitur. — σκήψεως. σκέψεως. *b.* | ἐπανταῖν. ἀπανταῖν. *a. c.* Cf. *VI. 51. p. 146. 6. 6* Fons dictionis est ap. *Plat. Rep. I. p. 344. D.* ubi vid. *Ast. p. 372. s.* ὄχλον. πάντα enim μετὰ ἑορτῆς τὰ Ἀττικὰ. secundum *Max. Tyr. III. 10. p. 46.* | Λήναια καὶ Χύτρος jungit *Athen. IV. p. 130. D.* quibus comoe-⁷diarum spectationem significari monet *Hanovius* in *Exercitt. cr. p. 76.* qui et nostrum locum comparavit. | μεταλόγων. versio: *alia Spartam sunt translata, alia Thebas recepta;* quae non magis intelligo, quam Graeca. *SCHNEIDER.* μεταλόγων est pro μεταλέττων, oratione pro more variata. Dicere poterat: καὶ ἔστιν ἄλλα ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἐν Θήβαις ἄλλα, ἃ μεταλέττων ἔξεστι. Ad ἐς τὴν Σπ. cf. *Matth. Gr. §. 578. p. 1142. s.*

XLIV. ἀλλὰ εὖ. sic libri nostri. ἀλλ' εὖ. editt. ἀπομνησθῆναι. *b. 11* Paulo post ἀγριώτατα ζῶων. *M. m. c. b.* ζῶων ἀγριώτατα. editt. omnes. τῶν ζῶων malit *Schn.* et deinde ὡς περ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ. Media verba sic accipe: ὅτι οὐ πάντῃ δυσμεταχ. ἔστιν ἡ φύσις τῶν ζῶων, ἀλλὰ ὅτι ἀγριώτατα ζῶων ἀγαθὰ ἔστιν ἀπομνησθ. τῆς εὐεργεσίας. quod moneo, quia in his quoque *Schn.* mirum in modum trepidabat. | ἱεράκων ἔτι. ἔστλ. *m. 14* De accipitre Aegypti vid. *VII. 9.* — κολακίᾳ. Supra similiter *c. 24. p. 80, 18.* | ἡμεροδέντα. *m.* Verba λοιπὸν usque ad παραλυδέντα om. *c. 15* | ἐπίδοτο. *a.* prava τονώσει *M.* ἐπίδοτο. ubi alia man. ἐπίδειτο corre-¹⁶xit, quod est in editt. Vid. supra *c. 21. p. 79, 19.* — ἐαυτῶν. ἐαυτοῦ. *a. b.* | τοῦ συμφυοῦς τέως. καὶ τὲ καὶ. *b.* quod placere possit. παραλυ-¹⁷δέντα. Vid. ad *p. 18, 10.* | μεταληχός. μεταληχώς. *b.* et statim ἀξιω-¹⁸σεις; in λαχὸν autem nihil matat. | Vulgo: καὶ ἐρῶδημα ἐπίστασθαι. *19* inepta dictio! *Mon.* ἐρῶδηματα πιστευθῆν, ubi fortasse latet abscondita scriptura vera. *SCHNEIDER.* ἐρῶδηματα πιστευθῆν. *M. m.* ἐρῶδημα πιστευ-^{δὲν.} *a. b. c.* *Gill.* vertit: quod vel rubor ipse facillime indicat. Hoc videtur dicere scriptor, *erubescendi facultatem homini a natura esse con-*

- creditam tamquam fidei testem ac veri sincerique animi documentum. Obscurum vocabulum recepi ob librorum consensum^{*)}, et quia orationis concinnitas participium requirebat, bene tamen intelligens, lectionem πιστευ-
 ζὲν per ἐπιστεύζῃ, quod proximo versu sequitur, dubiam reddi. Quod ad ἐπίστασθαι attinet, *Gesn.* cogitasse videtur de illo dicendi usu, quo quis dicitur, *nosse* ea quae habeat. Vid. *Herm.* ad *Soph.* Antig. 614. De hac ipsa re *Diphilus* ap. *Stob.* Tit. 32. 2. δς δ' οὐτ' ἐρυθριῶν οἶδεν. ubi ed. Triunc.
- 21 ἐπίσταται. — φιλου. φιλω cum *Trillero* malebat *Schn.* | εἰς ἐπαβ. ἐξέπτυσσ. arcana ipsi commissa temere effutit in fraudem ejus, a quo illa habet.
- 23 CAP. XLV. θαύματος. *M.* θαυμάτου. *m.* θαυμάσαι editt. quod lectione Medicei libri non deterius. XVII. 17. θαυμάσαι δὲ τῶν μῶν τῶνδε ἄξιον ἄρα καὶ τοῦτο. Epilog. πῶς οὐκ ἤδη καὶ θαυμάσαι ἄξιος. — τῷ γε ἀνδρὶ τῷδε. editt. τῷδε omisi cum *M. m.* unde sumsi etiam ὁ λόγος ὅδε 25 pro οὗτος. | οἶός τε. τε om. *a. c.* οἶός τε. *b.* idem liber pro τοῖς ἀγριωτάτοις habet τῆς ἀγριότητος. — πεπωλεμένους. πεπωλεμένος. *M. m.* πεπο- 26 λευμένους. *b.* | ἑαυτοῖς. ἑαυτῷ. *M. m.* quae lectio fortasse restituenda, toto hoc loco, in quo nunc oratio perperam diffluit, leni unius litterae mutatione, sic emendato: συμβιοῦν τοῖς τῶν ζῳῶν ἀγριωτάτοις οἶός τε, ἐκ νέων μέντοι καὶ βρεφῶν πεπωλεμένοις, εἶχε συντρέφους τε καὶ συστάτους ἑαυτῷ (vel ἑαυτοῖς *i. e.* ἀλλήλοις) γεγεννημένους κύνα καὶ ἄρκτον καὶ λέοντα. Hoc me non prius vidisse piget. Caeterum hoc quoque loco *Trillerus* συνο- 28 ρέφους corrigit. Vide ad III. 1. p. 52, 23. — | φιλα νοεῖν σφισι λέγει. *M. m. b.* καὶ φιλα νοεῖν φησιν ὁ Εὐδ. *a.* et editt. aute *Gr.* φιλιαν. *c.* καὶ σφισι φιλα νοεῖν. *r.* ὁ Εὐδήμος. *M. m. a. b. c.* cum edit. pr. ὁ om. ed. Gron. *Schn.* χρόνον *Schneidero* suspectum, qui fortasse malebat additum aliquid, ut πολλοῦ χρόνου in *Arist.* *Plut.* 98. βαιού χρόνου. in *Soph.* *Oed.* Col. 396. sed sine tali additamento ἐντός χρόνου est ap. *Herodot.* VIII. 104.
- 29 χρόνοις ὕστερον ap. *Lysi.* in *Apolog.* p. 235. 1. ed. Bek. | προσπαίζοντα. προσπαίξαντα. *b. c. r.* Idem voluit *m.* qui προσέξαντα habet. *M.* nihil mutat. Hunc librum in re ambigua sequutus sum, licet non ignorem, diversa sic tempora interdum juugi. — ὑπαικάλλοντα. ὑπερβάλλοντα. *m.* ὑπαικάλλειν cum ὑποσαίνειν junctum XVII. 17. — ἐρεσχελούντα. ἐρευχελούντα. *b.* *Plato* *Resp.* VIII. p. 545. E. Μούσας — πρὸς παιδας ἡμᾶς παιζούσας καὶ ἐρεσχελούσας. Utrumque verbum saepe junctum. Vid. *Piers.* ad 32 *Moer.* p. 159. s. — Tum statim οὐκ om. *c.* | τοῦ δειλαίου. τοῦδ' ἐλαίου. *m.* — διασπᾶσθαι. διασπᾶσθαι *c.* διασπᾶσαι. *a.* et inde ed. *Schu.* Nihil tamen novavit Idem V. 54. p. 122, 32. ubi est τοῦςδε δισπᾶσατο. Vid. supra ad III. 21. p. 60, 32.
- 1 ἀγανακτῆσαι. hoc demum loco titulum capitis inseruit *m.* — ὁ αὐτός. 91
 2 οὗτος. *a.* | ἄσπονδον. ἄσποδον. *m.* Sed hic liber in h. l. plenus est vi-
 6 tiorum, quae omnia enotare supervacaneum foret. | μὲν. οὖν addit *r.*
 quod recepit *Schn.* in cur. sec. Verba *Homeri* sunt in *Od.* γ. 196. |
 9 οἶόν τι. quale quid etiam de *Zenone* et *Cleanthe* relatum accepimus. *Cleanthem Zenoni* magistro in schola successisse ejusque philosophiam explicavisse constat; sed apparet, *Aelianum* ad aliud etiam respexisse, quod ille magistro post mortem praestiterit. Quod quid fuerit, ignoro equidem. — εἴ τι ἀκούομεν. sic *M. m.* quod pro ἀκούομεν recepit *Schn.*

*) ἐπίστασθαι *Gesneri* est tacita correctio.

in cur. sec. Locutionem illustratam vide in Not. cr. ad Anth. Pal. p. 311. et ap. *Dorvill.* ad Char. p. 592.

CAP. XLVI. γένοντο ἄν. *M. m. b. c.* ἄν γένοντο. editt. — κίνα-11
βάρει. κίναβάρει. c. καὶ κίναβ. b. εἰκάσαις. εἰκάσης. c. | προσάψασθαι 14
mediam syllabam om. c. In marg. ἴσως προσάψασθαι ἢ προσάπτεσθαι. —
ἴστυν. *M.* εἴστυν. *m.* | τὸν ἤλεκτρον. sic *M.* τήν. *m.* τὸ. editt. Optimum 15
librum sequor. *Soph.* Antig. 1024. ἐμπολάτε τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον.
De genere hujus vocabuli vid. *Spoehn.* ad Niceph. Blemm. n. 90. p. 28.
| φοινικίδας. φοινίδας. b. — ἐδάωσι ἄλλο. editt. omnes. ἐδάωσιν ἄλλοι. 17
c. | ἐκτρέψαι. *M. m. al' Gesn.* ἐκτρέψαι. a. b. c. et editt. ante *Gron.* 19
ἐντρέψαι corr. *Oudend.* ad Th. M. p. 317. De verbo ἐντρέψαι *infucandi*
vi usurpato vid. *Barker.* in Ep. crit. p. 234. ss. Bene habet ἐκτρέψαι.
Supra II. 14. δ δὲ ἐξέτρεψε τὸ μόρφωμα εἰς χλωρότητα. XII. 7. τῆς τῶν
Αἰγυπτίων σοφίας εἰς φύσιν ἐκτρεπόντων καὶ τὰ τοιαῦτα. De hac tinctura
deque arboribus electrum ferentibus vid. *Ctesias* ap. *Phot.* p. 47. ed. B.
Plin. 37. 2. s. 11. Cf. *Baehr.* ad *Ctes.* Reliqq. p. 323. s.

Insectum Indicum *Delaval* in Praef. libri: *Inquiry into the cause of the*
changes of colours. Lond. 1777. comparavit cum cocco Americano tin-
ctorio, *cochenille* vocato. Coccus vero lacca descriptus ab Anglo *Kerr*
ex arbore *Plaso* succum rubrum trahit, atque inde cellam struit, quae
laccam praestat. Extat *Vratislaviae* in *Bibl. Elisabethae* Itinerarium
orientale matum pictoris *Muehent*, ubi fol. 696. resina arboris ramis cir-
cumponi ab insecti genere, alatae formicae simili, dicitur, quod vocetur
ab *Indis Ber.* SCHNEIDER. Vid. *Eund.* in *Auctar.* ad Reliqq. *Frider.* II.
p. 163. | τῶν Περσῶν βασιλεῖ. sic *M. m. b.* τῶ τῶν Π. β. c. quod verum 20
videtur. τῶ Π. βασιλεῖ. editt. *Conf.* c. 41. p. 89, 1. | καὶ ἀντικρινομένη 21
δὲ. *M. m. et vero* longe praestat cum indigenis Persarum comparata. καὶ
ἀντικρ. γε. editt. | τῶν Σαρδιανικῶν. σαρδονακῶν. a. σαρδανικῶν. c. Vid. 24
Platon. Com. ap. *Athen.* II. p. 48. B. Huc facit imprimis *Aristoph.* Pax.
1171. ταξίλαρον — τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικιδ' ὀξείαν πάνου,
Ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα σαρδιανικόν. — ἐστὶ τε ὀξύτερα. Sic
Par. c. ἐστὶν τε ὀξ. *M.* ὀξύτ. εἴστυν. *m.* ὀξύτερα τέ ἐστὶ. editt. | οἷς τὸ 26
ὄνομα ἐδάωκεν. hoc ordine *M. m. b. c.* οἷς ἐδάωκε τὸ ὄνομα. editt. De
cynocephalis cf. infra VI. 10. Veterum de iis locos comparaverunt *Lion*
et *Baehr.* ad *Ctesi.* p. 198. et 320. Cum *Aelianis* non convenit *Diod. Sic.*
III. 35. illa expressit *Philes* c. 42. | λυπούσι οὐδένα. editt. omnes. φδέγ- 29
γονται. de sphinge simia *Philostorg.* H. E. 3, 11. p. 483. ed. *Mog.* ἢ τε
φωνῆ ἐπακτικῶς ἀνθρωπελα, πλην ὅσον οὐκ εἰς ἄρδρα διαιρουμένη. | ἐπαύουσι. 30
M. m. — αἰρούσι. αἰρούσι. a. αἰρούσι. *m.*

92 ὀπτῶσιν. ὀπτῶσιν. a. — τήν ἑλλην. *M.* εἰλην. *m.* ut in editt. et ap. 1
Ruhnk. ad *Timas.* p. 96. s. — εἰς μόρας. μόραν. *m.* διαξήναντες. διεξή-
ναντες. *m.* διαξήσαντες. c. | ἐκ τῶν. articulum om. c. | ἐναρδρον καὶ 3 5
εὔσημον. XVI. 2. φωνὴν εὔσημόν τε καὶ εὔστομον. Cf. XV. 27. σαφέστερον
καὶ ἐναρδρότερον φδέγμα. *Heliodor.* X. 9. βοήν μίαν, ἄσημον καὶ ἄναρ-
δρον. φδέγγεσθαι ἄσημον de avibus. *Max. Tyr.* VII. 7. Plura dedi in
Scriptis Misc. (Verm. Schriften) Tom. 4. p. 120.

CAP. XLVII. τὸ σύμφυτον. τὸν. *m.* — στρωμένην. στρωμένην. *m.* 9
Ducta haec ex *Aristot.* H. A. IX. 14, 2. additis tamen, quod *Schn.* mo-

- 10 *nuit*, ab *Ael.* verbis εὐρεθῆναι τε καὶ ὄρ. χαλεπή. | ὁ μὲν δῆλος. *gravis error Aeliani*, cui quid occasionem praeberit, non reperio. *χλωρίς* quidem τὰ κάτω ἔχει ὠχρά, ἔστι δὲ ἡλικος κόρυδος, ut habet *Aristot.* l. c. *nidificat* in arboribus. IX. 20, 1. contra *χλωρίων* eidem IX. 19, 1. ὄλος *χλωρός*, τὸ δὲ μέγεθός ἐστιν ὅσον τρυγών. SCHNEIDER. Vid. Eund. ad *Aristot.* Tom. IV. p. 101. 461. et *Gesner.* de Avib. p. 247. et 249. *Chlorionem oriolum luteum* Linn. interpretatur *Cuvier.* ad Plin. T. VII. 11 p. 401. | *χλωρίωνα. χλωώρινα. b.* — μαδεῖν τε. δὲ *m.* πᾶν ὅ τι οὖν. πᾶν om. *M. m.* recte. XVI. 25. οὕτως εἶσιν ἀγαθοὶ μαδεῖν ὅ τι οὖν τῶν λυσιτελῶν. *Plato.* Rep. I. p. 335. B. ἔστιν ἄρα δικαίου ἀνδρὸς βλάπτειν καὶ 13 ὄντιν' οὖν ἀνθρώπων. πᾶν ὅ τι οὖν est V. 39. p. 115, 10. | τλήμων ὑπομεῖναι. ὑπομενεῖ. *m.* in *Aristotele* hodie posteriora non sunt, sed de *chlorione* IX, 16, 2. *χλωρίων* μαδεῖν μὲν ἀγαθός καὶ βιομήχανος, *κακοπετής* δὲ καὶ χροῖαν ἔχει μοχθηράν. SCHNEIDER. Idem ad *Aristot.* p. 111. et p. 123. *Aelianum* suspicatur pro *κακοπετής* ap. *Stagiritam* legisse *κακοπα-* 14 *δής.* — ὅταν ἀλφ. ὅτ' ἄν. *M. m.* | ἄφετον καὶ ἐλεύθερον. ἄφετος καὶ ἐλεύθερος. a. c. ἐλεύθερος tantum *b.* Bene haberent nominativi, si κούκ 15 sequeretur. | ἤρινα. Ex *Aristot.* IX. 19. 1. ubi τροπαὶ θεριναὶ commemorantur; *Schneiderus* ibi p. 123. etiam apud *Aeli.* θεριναὶ corrigendum censet. ὑπάρχοντα. ὑπάρχονται. *m.* ἐπιφαίνονται. *M. m. a. c.* ἐπιφαίνεται. edit. ἐπαφαίνετο. *b.* quod depravatum ex ἐπιφαίνετο. Ad hoc quoque 16 verbum particula ἄν, quae praecessit, vim suam exserit. | ὁ δὲ. *M. m. a. c.* ὅδε. edit. — εἰς τὰ. *M. m. b.* ἐς. edit.
- 18 CAP. XLVIII. τετηγμένον. τετημένον. *m.* *Eurip.* Hipp. 689. ὄργῃ συντετηγμένος φρένας. Vid. *Blomf.* Gloss. ad VII c. Th. 712. — ὑβρί- 19 ζοντα εἰς κέρας. vid. ad I. 32. p. 15, 26. | σὺν ὄρμῃ καὶ ἀκατασχέτως. ὄρμῃ ἀκατασχέτω φέρεσθαι. VII. 6. πολλοὶ εἰς ἀκατασχέτους ὄρμας ἐξώκειλαν. *Hipparch.* Stobaei. CVIII. 81. p. 573. Cf. supra ad III. 17. p. 59, 8. 21 | καὶ παραλύει. antea καὶ πῶς λύει. postrema verba versio reddit: *si dextro genu suo fascia deligata ad eum accesserit*"); quasi αὐτοῦ scriptum esset. Certe taurum fufentem accedere ejusque genu fascia ligare quis sanus ausit? Quare *Gron.* [pro καὶ ἐντυχῶν αὐτῷ] scriptum fuisse conjecit: καὶ ἐγκρατεῖ αὐτοῦ. Videant acutiores, an e *Geopon.* XV. 1. et *Horapoll.* II. 78. remedium vitioso loco reperire possint. SCHNEIDER. Recepta correctione *Gesneri* αὐτοῦ pro αὐτοῦ, quam *Pauw* quoque ad *Horap.* p. 390. sine haesitatione admisit, nihil praeterea requiri existimo. In *Horap.* non agitur de tauro furente; nec locum ex *Geoponicis* de tauro ferociente, et si ad caprificum alligetur, mitigato, ad *Aelianum* facere, diserte apparet ex *Plin.* 23, 7. s. 64. *caprificus tauros quamlibet feroces collo eorum circumdata, in tantum mirabili natura composescit, ut immobiles praestet.* Caeterum παραλύει est in *M. m. a. b. c.* πῶς λύει ante *Gron.* Vid. ad p. 18, 10. *Herodot.* III. 105. τοὺς μὲν νυν ἔρσενας (καμήλους) παραλύεσθαι, τῆς ὄρμης scil.
- 23 CAP. XLIX. ἡ πάρδαλις. ὁ π. Cod. *Gudi.* ap. *Schn.* — τέτταρας. τίσσαρας. *b.* — εὐρωστοτέρα. εὐροστοτέρα. *m.* ἀνδρευοτέρα dicitur ap. *Aristot.* H. A. IX. 1. 3. *Gron.* comparat *Philostr.* Vit. Ap. II. 14. p. 65.

*) Gillius: *si dextrum ipsius genu fascia quadam deligaverit.*

| δὲ om. *Gudi*. παρδαλιάγχου. παρδαλιαγχοῦς videtur scribendum [cum 25
Gronovio]. Aconitum παρδαλιαγγίς nominat *Dioscorid.* IV. 22. quod in
 Armenia nasci ait Auctor de Mir. Ausc. c. 6. Cf. Schol. Nicandr. Alex. 13.
 p. 31. et *Cognat.* in Obs. var. II. 22. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. Vid. Eand. ad *Arist.*
 H. A. IX. 7. 2. p. 41. παρδαλιάγχου. editt. cum *M. m. c.* παρδαλιαγχοῦ.
 a. παρδαλιάγχου. b. παρδάλιον appellatur de Mir. Ausc. l. c. ubi vid.
Beckm. p. 23. Ad rem cf. *Cicer.* N. D. II. 50. *Plin.* VIII. 27. s. 41.

CAP. L. τὰς κάτω. τὰ *m.* | ἀπελήν et mox ἀπελήν *m.* et λέγου- 28 29
 σιν αἰτίαν ἔχειν. aliis libris non accedentibus. | ταύτην τὴν αἰτίαν. 31
 hoc ordine *M. m. c.* τὴν αἰτίαν ταύτ. editt. | ἀλλὰ Νίκωνα [ἀλλ' ἀνίκων.
m.] lege Μίκωνα. quomodo etiam ap. *Tzetz.* Chil. XII. 427. v. 560. at-
 que etiam infra VII. 38. rescribendum docuit *Meursius* Attic. Lect. I. 12.
 GRON. *Hierocl.* Hippiatr. p. 173. τὰ τοιαῦτα ἠγνοήθη, ὡς περ Μήκων
 τῷ παλαιῷ, δὲ φέτο ἔππον καὶ τὸ κάτω βλέφαρον ἔχειν τρίχας, ἀε καλοῦσιν
 Ἕλληνας βλεφαρίδας. Καθάπτεται γοῦν αὐτοῦ Σίμων τὴν ἄγνοιαν ταύτην
 αἰτιώμενος. unde *Meursii* emendatio Μίκωνα scribentis confirmatur. Si-
 mon autem is est, qui librum de cura equorum scripserat, et equum
 aeneum in loco publico dedicaverat, cujus in basi τοὺς τρόπους τῆς ἵππα-
 σίας scripserat. Cf. ad *Xenoph.* Ἴπποκ. p. 185. annotata. In templo
 Dioscurorum Athenis extabat pictura Miconis, de qua *Pausan.* I. 18, 1.
 τοὺς ἵππους ἔχει τοὺς Ἀκάστου. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. Iurpimis comparandus *Pol-
 lux* II. 69. p. 187. ubi codd. Μήκων pro Μίκων. *Miconis* nomen ap.
Tzetz. l. c., ubi tota haec historia ex *Aeli.* ducta, *Kieslingius* pro Νί-
 κωνος et Νίκων in ordinem recepit. Cf. *Lange*, ad *Lanzi* de Sculpt.
 p. 84. et *Boettiger.* Arch. Pict. I. p. 259. s.

93 σφαλέντα δ' οὖν. in hac tamen parte errantem. οὖν om. b. Vide *Bois- 1
 son.* ad *Aristaen.* p. 384.

CAP. LI. ἡρτημένον. καὶ ἡρτ. editt. Copulam om. *M. a. b. c. r.* 4
 quos cum *Schn.* sequor. Eadem fere iterantur VI. 37. *Schol. Nicandr.*
 Alex. 160. ὁ δὲ ὀστρος ζῶν τι ἐστὶν ὁμοιον· μεγίστη μὲν κέντρον ἔχει
 ἐπίμηκες. — τοῦ στόματος. σώματος. *r.* — καὶ προέξουσα. copulam om. *r.*
 καὶ ἦχον καὶ om. *a.* — βομβέωδη· βορώδη. *a. c. r.* βομβέωδη adscriptum
 margini *a.* | ὁμοιον φᾶναι. ita editt. ante meam priorem, ubi tacitus 6
 φῶναι dederam; sed φύεσθαι· habet *Mon.* ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. φύεσθαι. *M.* (ex
 corr.) *m.* φῶναι. *a.* φῆναι. *b.* Nihil inter utramque bestiolam discriminis
 videtur statuere *Tzetz.* Chil. IX. 842. sed quid inter eas interit docte
 demonstravit *Keferstein* in *Iside.* an. 1827. T. II. p. 177. s. — De κυ-
 νόμυλᾳ vid. *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 551. s. Pro βομβεῖν et ἔχειν. *aug.*
 βομβεῖ et ἔχει. — τοῦ ὀστρου. Ἰστρου. *b.* ut etiam initio cap. τὸν Ἰστρόν.
Idem.

CAP. LII. ὄνους ἀγρίους. Vid. supra III. 41. Totum caput ductum 8
 ex *Ctesiae* Indicis c. 25. s. ubi vid. *Lion* p. 198. *Baehr.* p. 329. *Gesner.*
 de Quadrup. I. p. 22. s. *Bochart.* Hieroz. Tom. I. 3. 26. p. 933. s. et
 951. — τὰ μεγίστη. *M. m. b. c.* *Apust.* XIV. 57. τὸ μέγεθος. editt.
 ante *Gron.* | λευκοὺς μὲν. om. *b.* haec verba usque ad χρόαν om. *r.* μὲν 9
 τὸ ἄλλο usque ad ὀφθαλμούς om. *m.* | κέρασ δὲ ἔχει. Scribe ἔχειν cum 11
 editt. et *r.* *Ap.* ἔχει. *M. m. b. c.* quod bene haberet, si in proximis
 εἶναι abesset. Subitus autem a verbo finito ad infinitivum transitus, vix

- videtur ferendus, licet *Aeliani* oratio saepe inter directam et indirectam
 12 fluctuet. | ἐπὶ τῷ μετώπῳ. *M. m. b. c. r. Ap.* τοῦ μετώπου. editt. ut ap.
Phil. Vit. Ap. 3, 2. ἐπὶ μετώπου κέρας. — ἡμίσεος. *M. a. r.* ἡμίσεος.
 supra scripto ω. *m.* ἡμίσεως. editt. Vid. de utraque forma *Lobeck.* Phryn.
 13 p. 247. | κάτω. κατὰ. *m.* — τὸ δὲ ἀνωτέρω. τὸ δὲ ἄνω. *r. Ap.* — τὸ
 γε μὴν. τὸ τε μὴν. *a.* — δεινῶς. δεινόν. *Ap. Aristoteles* H. A. II. 2, 9.
 15 17 asinum Indichum numerat inter τὰ μονοκέρατα. | τῶνδε. *om. m.* | διαστη-
 μάτων. διαστήματος. *b.* — χρυσὸν περιχέοντας. inverso ordine *m.* Ex *M.*
 18 nihil ejusmodi notatum. | ἐγάματος. aureis itaque armillis statuæ or-
 natae fuerunt interdum, quod de marmoreis et eburneis praecipue proba-
 bile est. Vestibus textis et auro fuis velatas fuisse, satis constat. Vid.
Jupiter Olymp. Part. 1. VIII. p. 37. ss. — κοσμήσαντας. κοσμήσαντες. *c.*
 19 | νόσων ἄφ. ἀμαθῆ. Infra VI. 1. p. 124, 23. συνουσίας ἀμαθῆ καὶ
 ἄπειρον διαμεῖναι. utroque loco *Triller.* not. mst. ἀπαθῆ corrigit. Fru-
 stra. Cf. ad XII. 2. p. 264, 21. Ad rem conf. *Philostr.* Vit. Ap. III. 2.
Aelianum expressit *Philes* c. 41, 15. ubi lego: τοῦ τε παντός ἀντιφάρμα-
 20 κεν νέμον. pro μένον. | σπασμῶ ληφθῆναι. *M. m. b. c.* λυθῆναι. *a.* et editt.
 ante *Gr. Ctesias* l. c. ἐκ τούτων οἱ πάντες — σπασμῶ οὐ λαμβάνονται,
 οὔτε τῇ ἱερᾷ νόσῳ etc. Hujusmodi vires apud Indos rhinocerotis cornu
 22 habere existimatur. Vid. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 431. s. | ἐάν
 25 δέ τι — κακόν. sic praecipue de veneno. Vid. ad V. 29. p. 111, 5. | τὰ
 ἄλλα τὰ μώνυχα τὰ ὄλα. *M. m.* an pro: καὶ ὄλας τὰ μώνυχα? *Aristot.*
 H. A. II. 2. 9. ἀστράγαλον ὃ Ἴνδικός ὄνος ἔχει τῶν μωνύχων μόνος. De
 28 hac observatione vid. *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 121. | λέγονται δὲ οἱ
 ἀστράγαλοι μέλανες εἶναι. hoc ordine *M. m. b. c.* μέλ. εἶναι οἱ ἀστράγαλοι
 editt. De rhinocerothe cogitabat *Bochart.* Hieroz. I. 3. 26. p. 933. quod
Schneidero quoque in mentem venit in *Ed. pr.* Nigros astragalos ridet
 29 *Cuvier.* l. c. p. 433. | συντρίψαι. συντρίψει. *a.* συντρίψοι. *b.* — τοιοῦτοι.
 τοιοῦτον. *b. c.* καὶ τὰ ἔνδοι. καὶ *om.* in editt. ante *Gr.* et *a.* Est in re-
 30 liquis libris. | οἷδε. οἷδα. *m.* καὶ ἐλάφων. recepi cum *Schn.* correctionem
Gronovii, licet a libris non confirmatam. *Δεφάντων.* editt. Permutatio
 31 horum vocabulorum frequentissima. | κατὰ μικρὰ. μικρόν. *b.* Vid. supra
 32 c. 36. p. 87, 10. ἐπαρώννυνται. ἐπαρώννυται. *M. b. c.* | ἐκείνον. ἐκείνο. *b.*
 ἐκείνους. *r. Ap.* quod *Schn.* recepit in cur. sec. Non opus. Numeros
Ael. miscet. Similiter *Plato* ap. *Protag.* p. 324. A. οὐδεὶς γὰρ κολάζει
 τοὺς ἀδικουῦντας — τούτου ἕνεκα ὅτι ἡ δίκη σεν. De quo transit a
 plurali ad singularem vid. *Heindorf.* ad *Plat. Protag.* T. IV. p. 499.
Stallb. ad *Phaedon.* p. 41. Vide supra ad III. 7. p. 54, 20. — τοῦτο δὴ.
 δὴ. *om. b.* Vid. supra p. 30, 9. sine δὴ. ad XIV. 23. p. 322, 14. |
 33 μεταθεῖν τὰ ἀκίχητα. *Il.* p. 75. νῦν σὺ μὲν ὦδε θείεις ἀκίχητα διώκων.
Tryphiodor. 333. θέων ἀκίχητος ἐπέδραμε. ubi *Wernick.* p. 296. s. *Synes.*
Hym. III. 129. p. 321. B. ἀκίχητα κίχριν ἐπιβαλλόμενος. — ὄταν. ὄτ' ἄν.
M. ὃ θῆλυς. ἡ θῆλυς. *m. a. c.* ἡ θῆλυια. *b.*
 1 τέχι. *M. m. b. c.* τέχοι. *a.* et editt. ante *Gr.* — φυλάττονται. *M.* 94
 3 *m. b.* quod notabile pro φυλάττονται γίνονται φυλάττοντες. editt. | τὰ ἐρη-
 7 μότατα ἐρήμματα. *m.* ἀπλά pro ἀπαλά. *m.* | οὐδὲν ἀντέχει. ὥστε insertum
 malit *Schn.* sed cf. III. 16. p. 58, 23. et not. ad V. 3. p. 99, 4. Var. Hist.
 V. 17. ὅτι τοσοῦτον ἦν Ἀθηναίσι δεισδαιμονίας, εἴ τις πρηνίδιον ἐξέκοψεν

ἐξ ἠρώφου, ἀπέκτειναν αὐτόν. ubi *Periz.* comparat IX. 24. *Iuſra* XII. 44. ἐς τοσοῦτον αὐτὰς αἰρεῖ ἡ εὐλησις, πραῦνεται τε καὶ ἡμεροῦνται. *Fragm.* in *Μέλιτος*. ὁ δὲ ἀτεράμων ὢν καὶ ἐς τοσοῦτον· ἀπέωσατο ἄρα τὸ δῶρον. | ἀλλὰ εἴκει. *M. m. a. c.* ἀλλ' editt. — ἀχρεῖον. ἀχρῖον. *m.* | πλευραῖς. 8 9 πλευροῖς. *b.* — ἐξέχεαν. hoc verbum est ex correctione in *M.* ἐξέοχεν. *b.* *Supra* II. 50. ἐξέχεε τοῦ δυστυχοῦς κλέπτου τὰ σπλάγγνα | οἱ ἵπποις. 11 ἡ ἔππος. *a. c.* οἱ ἔπποι. *b.* Hoc legit etiam *Gillius*: ex quo fit, ut ad eos equi appropinquare valde metuant; et per se probabile videri possit; sed iis, quae sequuntur καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι lectio recepta firmatur. Equites feras illas e longinquo sagittis et jaculis petebant, prope ad eas accedere vitantes. — τὸ γὰρ τοι. τοι om. *M. m.* fortasse ob proximum τε. | καὶ οἱ ἔπποι. articulum addidi ex *b. c.* καὶ λακτίσαι. λακτισταί. *b.* *Ctesias*: 13 μάχονται καὶ κέρατι καὶ λακτίσμασι καὶ δῆγμασι. Verba αὐτῶν usque ad βάλλονται om. *m.* in contextu. | λάβοις. λάβοι. *c.* καὶ τὰ κέρατα. καὶ 16 κατὰ κέρ. *m.* οὕτως. οὕτω. *b.* | ὡς εἶπον. ὡς om. *c.* ὄνων δὲ. ὄνω δὲ. editt. 17 ante *Gron.* Illud habet *M. m. b. c.* *Gillius*: carnes eorum haudquam esculentae.

CAP. LIV. φυσικήν. φύσιν. *Triller.* not. mst. male. ἔχει. *a.* Εὐθη-20 μοσ. articulum addit *Apost.* XII. 9. vide supra p. 90, 23. 95, 17. φησίν. *M. m.* φησὶ editt. | τὸ δὲ ὄνομα. τὰ δὲ. *c.* | ἀπολειπεῖν. ἀπολειπεῖν. 22 24 *Apost.* ὅτω δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ. *m. r.* *Apost.* quod cum *Schn.* recepi. ὅτω δὴ ἀντὶ δὲ τοῦ. *a.* et editt. ante *Gron.* ἔτω δὴ καὶ ἀντὶ. *Gron.* ὅτω δὴ, quod *M.* habet, verum est, ita tamen, ni fallor, ut scribatur: ὅτω δὲ δὴ καὶ ἀντὶ τοῦ. *Herodot.* III. 121. λέγουσι, Ὅροῖτα πέμψαι ἐς Σάμιον κήρυκα, ὅ τ ε υ δ ἡ χρήματος δεησόμενον. *Ib.* I. 86. ἀκροθίνια ταῦτα καταγεῖν δειῶν ὅτω δὴ. *Ael.* ap. *Suid.* Μέλιτος (vid. *Fragm.* p. 355.): καὶ οἱ πολλὰ προσέταττε — ἔππον τῶν πολεμίων ἀπαγαγεῖν ὅτου δὴ — καὶ ὄρνιδάς οἱ προσέταξε κομίσαι ὅτου δὴ τροφίμους. Quod si nolueris ὅτω δὲ δὴ scribi, redeundum est ad *Gesneri* lectionem et distinctionem: τὴν δὲ ἐνδεκάτην ἀπολειπεῖν ὅτω δὴ, ἀντὶ δὲ τοῦ, καὶ ἐνόλα τίνι, σκοπεῖν ἄξιον. quae mihi tamen minus videntur commoda, praesertim quum lectio καὶ ἀντὶ τοῦ — optimorum librorum *M. m. b. c.* fide nitatur. | ἀπαρχήν γε. δὲ. *m.* omis-25 sa haec verba usque ad εἴποις in *r.* *Apost.* | τὴν δὲ γε μονάδα. sic libri 27 nostri cum editt. sed quum minus commoda sint particulae δὲ γε (quarum vim explicavit *Reisig.* ad *Oed.* Col. 1534. *Bornemann.* ad *Xen.* *Conv.* p. 112.) *Gesn.* in marg. correxit: ἢ τὴν μονάδα. *Schn.* autem in *car. sec.* τὴν γὰρ τοι, quod habet *r.* *Ap.*, probavit. Mihi placeret: οὐκουν — σοφίαν; Τὴν γε μονάδα κ. τ. λ. | ἐξῆς. ἐξ ἧς. *c.* | πόσω 28 29 πόσω. *m.* εὖ καὶ καλῶς. καὶ om. *m.* Perperam. *Plato* *Gorg.* p. 521. Ἄ. εὖ καὶ γενναίως. ubi vid. *Stallb.* p. 247. μὴ μάθη. μάθοι. *r.* Similiter de dialectica canis *Basil.* *Opp.* 'T. I. p. 84. C. ἃ γὰρ οἱ κατὰ πολλὴν σχολὴν τοῦ βίου καθιζόμενοι μόλις ἐξεῦρον οἱ τοῦ κόσμου σοφοί, τὰς τῶν συλλογισμῶν λέγω πλοκάς, ταῦτα δεῖκνται παρὰ τῆς φύσεως ὁ κῶν πεπαιδευμένος.

CAP. LIV. Hoc caput in *M. m. a.* legitur post cap. LVII. περὶ ὕδρου, quod insertum post c. LIII. | ῥαθύμως — ἀκούουσιν. Vid. ad I. 5. 31 p. 4, 21.

95 ἐξ Ἡρακλέους. in nomo Heracleotico. — ὠραῖον παιδα. *M. m. b. c.* 1

- παῖδα ὠραίων. editt. — ὡς ἂν Αἰγύπτιον. *Valcken.* ad *Herod.* II. 135. p. 168, 67. comparat *Cicer.* de Sen. c. 4. *multas etiam, ut in homine Romano, litterae.* Infra X. 1. μόσχον ἑλέφαντος, ὠραίαν ὡς ἐκείνους ἰδεῖν. *Herod.* I. 30. τοῦ βλοῦ εὐ' ἤκοντι, ὡς τὰ παρ' ἡμῶν. *Dio Chr.* Or. 52. p. 267. Ὀδυσσεῖα εἰσῆγε δριμύν καὶ δόλιον, ὡς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς 3 νῦν κακοηθείας. Vid. *Schaefer.* ad *Longum* p. 428. s. | ἐπ' αὐτῆ. recepi ex *b. c.* παρ' αὐτῆν. editt. ante *Schn.* παρ' αὐτῆ corr. *Gesn.* in Auctario (*et fuisse apud eam in admiratione*) recepitque *Schn.* firmatum, ut ait, ab *Aug.* In meis schedis nihil tale reperio. Hoc tamen 4 ai quis praetulerit, non refragabor. | ὄναρ προλέγειν. hoc ordine *M. m. c.* προλ. ὄναρ. editt. — πανουργουμένας. πανουργουμένους. *m.* — ἐκ Σατέρου. ἐκατέρου. *M.* sed correctus error. — σύννομον. σύννεμον. *c.* — ὡς ἂν εἴποι 6 τις. *M. b. c.* ὡς ἂν εἴποις. editt. Haec verba refer ad sequentia. | ζη- 7 λουτικῆ τινι. τινι om. *b.* τῆ πρὸς. τῆν. *M. m.* | καὶ ταῦτα περωμένου. Vulgo. καὶ delevi cum *M. m. b. c.* περωμένης. *b.* ταῦτα sensu referendum ad τὰς ἐπιβουλάς. Post τοῦ ἄβρεος, quod cum gravitate quadam in fine enuntiationis est positum, fortius distinxī. τὸν δὲ. *m. a.* τόνδε. editt. ἐπακούοντα. *monitis obtemperantem. M. m.* ἐπακούσαντα. editt. | 8 Ὅμηρος. *Il.* τ. 406. ubi Juno Xanthum equum αὐδήντα ἔζηκε. quod respexit *Oppi.* *Cyn.* I. 226. Exempla animalium, quae humana voce lo- 10 quata esse dicuntur, congescit *Bochart.* Hieroz. II. 14. p. 197. s. | Εὐ- ριπίδης. Vide *Fragm.* incert. CLXXI. Integrum Tragicorum versum *Gatakerus* Adv. posth. p. 490. demonstravit fuisse: ἡ φύσις ἐβούλεθ', ἢ νόμων οὐδὲν μέλει. *Aristaem.* II. 5. p. 80. ὑπαισθάνομαι τῆς φύσεως βουλομένης, ἢ νόμων, ὡς ἔοικεν, οὐδὲν μέλει.
- 11 CAP. LV. καὶ πεντήκοντα. *M. m. b. c.* καὶ om. *a.* et editt. ante *Gron.* Eandem aetatem indicat *Arist.* *H. A.* VI. 25, 1. sed VIII. 11. ζῶσι δ' αἱ μὲν πολλὰ. περὶ ἑτῆ τριάκοντα, ζῆναι δὲ πολλὰ πλεῖω· καὶ γὰρ εἰς ἑτῆ εκατὸν ζῶσι. ubi *Schn.* p. 616. — τὰς δὲ ἐκ. *M. m.* δ' ἐκ. editt. Βάτρων. 13 *m.* | Vulgo: καὶ ἐκτέμνουσιν. καὶ resecui cum *M. m. b.* quo facto restituitur orationis structura *Aeliano* familiaris. Sententiam bene reddidit 15 *Gillius*: *mares ut pugnaciores sint a Bactris castrari.* | καὶ αἱ θῆλειαι. [καὶ om. *b.*] *Aristot.* *H. A.* IX. 37. 4. et 5. Anonymus ap. *Suidam* v. καπρία. capreae, inquit, carnes sunt eminentes inter περρυγώματα pudendi cameli, quas abscindunt, quum ad bellum parantur, ne amplius coire, possint. Cf. *Gesn.* *Quadr.* p. 167. περρυγώματα in pudendo muliebri explicat *Fallop.* *Obs.* anat. p. 193. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Vid. *Eund.* in *Auct.* ad *Rel.* *Frider.* II. p. 164. ad *Aristot.* Vol. IV. p. 257. Facit huc *Plin.* VIII. 18. s. 26. *castrandi genus etiam feminas, quas bello praeparentur, inventum est: fortiores ita fiunt colli negato.*
- 17 CAP. LVI. σπογγιάς. σπογγίας. *m.* De τονώσει vid. *Koen.* ad *Greg.* 18 p. 148. | συνειδισμένην. συνειδισμένην et θαλάσσης. *b.* — ἔνθα ἦν. ἦν om. *m.* — ὕπαντρος. ὕπαντρος. *m.* — ἦν ἄρα. *M. m. b. c.* ἄρα om. *a.* 20 21 cum editt. ante *Gron.* | ἀλλὰ. *m. a.* ἀλλ' editt. | τῶν ἦττον. ἦττων. *m.* 22 Fortasse *Ael.* respexit *Theocr.* Id. VI. 19. | τοὺς ὠραιότατους. *M. m. b. c.* ὠραιότερους. editt.
- 24 CAP. LVII. Ἀριστοτέλης. locus *Aristotelis* hodie non extat, nec in *Nicandro Ther.* 424. ubi vid. ann. p. 240. nec in *Aetio* signa omnia

eadem eduntur, veluti λήθη ab utroque omissa est. Inepte autem dicitur τὸν πληγέντα ἀπεργάζεσθαι ὄσμήν, quum dicendum fuisset τὴν ὕδρου πληγὴν. SCHNEIDER. ἀπεργάζεσθαι positum pro ἀφίεσθαι, προσβάλλειν. *Nican-*
der. l. c. χρωτὸς ἀπὸ πικρόεσσα καθαιομένη φέρει ὄσμήν. ad quem effectum referenda historia de Philocteta, ex cuius vulnere saeter afflabat odor. ut est ap. *Hygin.* F. CII. Cf. *Galeni Ther.* ad Pison. c. 5. — ὑπὸ ὕδρου. *M. m. b. c. Exc. Paris. et Cod. Gud.* ὑφ' ὕδρου. editt. | καταχεῖσθαι. 26
 τὸ κατεχεῖσθαι. *Gud.* XVII. 4. λήθην καταχεῖ τῇ γνώμῃ τὸ δῆγμα. *Aeli.*
 apud *Suid.* in Κορνοῦτος: λήθην κατεχέαντο τοῦ Κορνοῦτου. — ὁ αὐτὸς. ὁ
 om. r. | τρόμον εὐδύς. sic *Gud. et Exc. Paris.* εὐδύ. editt. 28

CAP. LVIII. Hoc caput est vδ in *M. m. a.* plane praetermissum b. c.

| τὴν οἰνάδα. οἰνάδα pro vite poetae passim usurpant. *Aristotelis* lo- 30
 cum H. A. VIII. 5. 5. ἔστι δὲ τὸ μέγεθος ἢ οἰνάς μείζων μὲν περιστερᾶς,
 ἐλάττων δὲ φαβός. ita laudavit etiam *Athen.* IX. p. 394. B. sed Idem V.
 11. 2. p. 197. μεγίστων τῶν τοιούτων ἢ φάττα ἔστι· δεύτερον δὲ ἢ οἰνάς·
 αὕτη δὲ μικρῶ μείζων ἔστι τῆς περιστερᾶς· ἐλάχιστον δὲ ἢ τρύγών. unde
 errorem *Aeliani* agnoscis. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* T. III. p. 292. s.
Gronovius librario errore imputat, quum *Ael.* scripsisset: μείζων μὲν
 αὐτὸν εἶναι περιστερᾶς, φάσσης γε μὲν ἦττον. — οὐ μὴν. ex m. reposui
 cum *Schneidero.* οὐ μὲν. editt. — Mox post φάσσης in m. est lacuna unius
 fere vocabuli. | λέγοιτο δ' ἄν. m. δὲ ἄν. editt. 33

96 κίρκη. κόρκη. m. διαλλάττον discrimen hoc alibi annotatum nondum 1
 reperi. SCHNEIDER. φασί, ἀλλὰ. editt. omnes.

CAP. LIX. κύανος [κυανός. edit. *Gesn. Gron.*] *Aristot.* H. A. IX. 2
 18. 3. ἔστι δὲ τις πετραῖος, ᾧ ὄνομα κύανος· οὗτος δ' ὄρνις ἐν Σκύρω μά-
 λιστά ἐστι· ποιεῖται δὲ ἐπὶ πετρῶν τὰς διατριβὰς. ubi cum codd. Vol. IV.
 p. 122. nominatis optimus Venetus ἐν Νισύρω habet; hoc vero loco *Mon.*
 Σύρω. Avis ad tardum cyanum aut saxatilem, aut passerem solitarium
 referenda. SCHNEIDER. In *Indice* ad *Arist.* Vol. I. p. 529. *Schn.* scripsit:
 „An hic est quem Graeci hodierni *Petrocockifo*, alii *Psaro smeroula*
 vocant, teste *Sonnini* T. I. p. 413. T. II. p. 180.“ — Prima hujus ca-
 pitis verba, praecunte *Schn.*, rectius distinxī. De cyano loquitur ut de
 Timone quodam; similiter de epepe supra III. 26. p. 63, 9. | τὰς ἀστύ- 4
 κὰς. ἀστύκας. a. b. c. Vid. VI. 63. p. 151, 17. | φεύγων. φέρων. m. | ἀλλ' 5
 οὔτε. ἀλλὰ. m. b. c. | Σκύρω δὲ. *Seyro. Gillius.* σύρω. *M. m.* συρῶ. a. 8
 σύρα. o. frequens permutatio. Vid. *Wasse* ad *Thucyd.* I. 98. *Tzschucke*
 ad *Strabon.* T. III. p. 623. Σκύρος ἀπειά ap. *Homer.* Il. IX. 668. ἦνε-
 μέεσσα. *Dion.* *Perieg.* 521. Nomen habet secundum *Eustathium* ad *Dio-*
nys. l. c. διὰ τὸ τῆς νήσου ταύτης σκληρὸν καὶ οἶον σκυρῶδες ἦτο λιθῶδες.
 Nec insulae *Nisyro* disconvenit *Aeliani* descriptio. — καὶ εἴ τις. καὶ om.
 c. — ἄγονος. ἀγονής. m.

CAP. LX. σπίνος dedi. *Arasi* Diosem. 292. καὶ σπίνος ἡφα σπίζων — 11
 hiemem significat. Graeci hodierni *le pinçon* ita vocant. *Sonnini* *Itin.*
Gr. II. p. 192. Signum aliquod commemoratum non reperi. SCHNEIDER.
 σπίνος. *M.* σπίνος. m. σπίνος. editt. — σοφώτεροι. σοφώτατος. *Gud.* σοφώ-
 τατος. *Exc. Paris.* — προσγνωμέναι. προσγνωκασί. b. | καταληφθῆναι. κα- 13
 ταλωφθῆναι. m. καταλειφθῆναι. *Gud.* | δέει. δὲ εἰ. m. — κρησφύγετα. κα- 14

ταρυγή. ὄχρῶμα. Gloss. Herodot. Cf. *Suid.* T. II. p. 374. κρησφύγητα. c. ἐστίν. *M. m. c.* ἐστίν. editt.

LIBER QUINTUS.

- 1 CAP. I. Παριανῶν. Gillii versio *terram Mariandyneam* *); sed *Ges-97 nerus* in *Hist. Av.* p. 575. e suo cod. laudavit γῆν τὴν Παρίαν. Aves sunt Memnonides *Plinio* X. 26. s. 37. *Oppi.* *Ixeut.* I. 6. medios inter milvos et corvos memorat Μέμνονας. Aethiopia relicta Thraciam petere ait ibique nidificare. *Ovid.* *Met.* XIII. 598. nigro colore et unguibus aduncis ait esse. *Hesych.* ἀντίψυχοι οὕτως καλοῦνται οἱ Μέμνονος ὄρνεις. quod vocabulum e poeta ductum videtur. SCHNEIDER. Παριανεῖς sive Παριανοὶ cives sunt urbis Parii ad Propontidem, in eodem quo Cyzycus litore sitae. De avibus illis vid. *Hejn.* *Exc.* I. ad *Aen.* II. *Orelli.* in *Ecl.* 2 *Poet. lat.* p. 116. s. | μέλανας. μέλαινας. *M. m.* φασίν. *M.* αὐτοὺς ἄν· 3 ἄγευστοι. αὐτοὺς ἀνάγευστοι. *m.* | σωφρ. περὶ γαστέρα. Vid. ad III. 42. 5 p. 68, 27. cum articulo VI. 13. σωφρονεῖ περὶ τὴν γαστέρα. | ἀγέλη. *Triller.* ἀγέλαι conjecit; quod non necesse. Vide V. 6. SCHNEIDER. Cf. ad III. 16. p. 58, 22. ἐπὶ τὰς ἥδονας ἀφικνουῦνται ἡ ἀγέλη. et infra c. 56. 6 | Μέμνονας. *Quintus Sm.* II. 646. τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερὲς· 8 σα φύλα Μέμνονας. *Μεμνονίδες.* *Pausan.* X. 31. | ἥρπον. ἥρῶν. *b.* *Tumulus* ibi erat Memnonis, arboribus circumdatus, non delubrum. — εἰς τμηὴν ἄνετον. ἔστι δὲ ἄνετον τῷ δεῶ ἄλσος. XI. 2. Vid. *Hejn.* ad *Il.* π. 407. Vol. VII. p. 210. — Μεμνόνηια. Μεμνονία. c. τὰ Μεμνόνηια (Μεμνόνηια) Σοῦσα. XIII. 18. p. 300, 25. Memnonia in variis terrae partibus cele- 10 brata illustravimus in *Comment.* inserta *Opusculis misc.* Vol. IV. | ὑπὸ τῆς μητρὸς. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* I. 7. p. 247. ss. — κομισθέντα. κο- 11 σμηθέντα. *a.* | τῶν φόνων. Vid. I. 18. p. 10, 17. — ὀνομάζεσθαι. ἐπονομάζεσθαι malit *Schn.* Non ego. Sepulcrum Trojanum, quod cenotaphium erat, corpore Susa delato, ἄλλως ὀνομάζεται. i. e. ὄνομα ἔχει Μέμνονος. De naufrago *Callim.* *Anth. Palat.* VII. 272. χῶ μὲν ἐν ὑγρῇ Νεκρός· ἐγὼ δ' ἄλλως οὐνομα τύμβος ἔχω. *Ib.* *Onestes.* no. 274. αἶ αἶ τόνδ' ἤδη φάγον ἔχουσ· ἡ δὲ περισσὴ Πέτρος ἐγὼ τὸ μά τ' ἡν γράμμα τορευδὲν ἔχω. | 13 τοῦ ἥρωος. ἥρωος. *m.* — κατὰ πᾶν ἔτος. *Ovid.* I. *Amor.* XIII. 3. sic *Memnonis unbris Annua solemnni caede parentet avis.* Hinc apparet, quare aves illac ἀντίψυχοι fuerint appellatae secundum *Hesychium.* Cf. *Iablonski* 18 de Memnone c. 4. p. 27. ss. | καὶ ἐπόθεν. *M.* c. καὶ τὸ πόθεν. *m.* καὶ 20 ὁ πόθος. *b.* καὶ πόθεν. editt. ante Gron. — οὐ μοι. οὐκ εἰ. *m.* | εἰρήσεται δὲ ἐκεῖνο. totum hunc locum, prava distinctione obscuratum, rectius interpunximus. ἐκεῖνο referendum ad proxima; tum jungit: ἐπιτάφιον τοῦτον ἀγῶνα. *Eupap.* *Vit. Soph.* p. 73. μέγαν ἐπιτάφιον ἀγῶνα τοῖς ἑαυτοῦ παραδεδικώς ἐταίροις. ubi vid. *Wyttenb.* p. 265. s. Caeterum scriptor, pro more, assiduam illarum avium in colendo heroe pietatem hominum 21 in talibus desidiaie opponit. | τοῦτον. τοσοῦτον. *b.* — Πελίαν. *Gronovius* comparat *Quint. Sm.* IV. 307. de Amarynceo *Il.* ψ. 629. ubi vid. *Hejn.* — Ἕλληνας. ὄρνεις. c. ἀμαρυγκία. *m.* μαρυγκία. c.

*) Sic edit. 1533. p. 509. In altera an. 1565. p. 130. *Parianam terram.*

CAP. II. ἐν τῇ Κρήτῃ. *Jo. Lydus* de Mensib. II. 9. p. 23. (64). de 25 Phaethonte astro: Δία (sic lego pro δια) δὲ αὐτὸν Ἑλληνας ζωογόνον θεολογοῦσιν. ὄντων καὶ ἐν Κρήτῃ τεχθῆναι μυθικῶς αὐτὸν βούλονται, ἐν ἧ΄ ἀνάσμων οὐδὲν φύεται, ἀλλ' οὐδὲ λύκος ἢ γλαυξ εὐρίσκειται. Vid. *Ant. Car.* c. 10. — φασί φησι. *b.* | εἰσκομοδείσαν. *M. m. b. c. r. Apost.* VI. 41. 26 εἰσκομοδείσας. editt. ante *Gron.* ἔξωθεν. om. *r. Ap.*

98 τὸν Πολύειδον. *M. m. c.* Πολύιδον. *b.* et editt. Gesn. Πολυίδην corrig. 1 margo Gesn. De forma nominis vid. *Valck.* Diatr. p. 200. *Heyn.* ad *Apollod.* 3, 3, 1. p. 251. Fabulam de Glauci morte narravit *Palaeph.* c. 27. et ex eo *Apost.* VI. 32. De noctua a Polyido visa cf. *Hygin.* Fab. 136. et *Matthias* ad *Euripid.* Fragm. p. 308. s. | τὸν τελευτώτα τοῦ 3 Μίνω τὸν υἱὸν τῷ Μίνωϊ. *M.* Μίνωϊ. *b.* μένωϊ. *m.* τὸν υἱ. *m.* Prius τὸν omittit *b.* malis fortasse alterum ante υἱὸν omitti. Sed sincera est lectio. *Herodot.* VII. 196. ὁ ναυτικὸς ὁ τῶν βαρβάρων στρατός. *Plato* de Rep. VIII. p. 565. D. τὸ ἐν Ἀρκαδίᾳ τὸ τοῦ Διὸς τοῦ Λυκαίου ἱερὸν. Vid. *Matth.* Gr. §. 279. p. 567. | λόγους Κρήτας. *M. m. b. c.* λόγοις. ante *Gron.* — 4 καὶ πρὸς τοῖς. *Schn.* καὶ ut suspectum inclusit. Commodius certe foret ante ἐκεῖνα positum, ut X. 24. καὶ μέντοι καὶ ταῦτα πρὸς τοῖς ἤδη διη- νυσμένοις ὑπὲρ τοῦ ζώου προσακήκοα. | τροφὸν. τροφήν. *b.* — κρύψιν. κρύ- 6 ψιν. *m.* et statim λύμνη. Vid. p. 15, 11. | γεννωμένου. γεγενημένου. *b.* 8 | τῶν ὀδνείων τι εἰσαγάγοι. hoc ordine *M. m. b. c.* εἰσαγάγοι τι τῶν 11 ὀδνείων. editt. ὀδνήον. *c.* — τὸ δὲ. *m. a.* τόδε. editt. | ἄγουσιν εἰς. ἄγουσι. 14 editt. omnes. εἰς θάυμα. Vid. IX. 62. p. 217, 10. | τῶν δακτύλων. δακτε- 15 τῶν. *m.* | τοῦτο. τούτων. *m.* | ὅταν. ὅτ' ἂν. *M. m.* — πρην ἦ. ἦ om. *m.* 17 18 — ἦν ἐπίγοντο. ἐπύγοντο. *m.* ἐπάγονται. *b.* | τὰ πλήθη. multitudinem im- 21 peritam congregant et spectatum admittunt. SCHNEIDER. τοὺς ἀνοήτους τε καὶ πολλοὺς. De hac verborum positione vide ad X. 8. p. 221, 11. | κατὰ χώραν. κατὰ χώρας. *M. m. c.* Illud frequentissimum ap. *Herodotum* 22 et alios. Vid. *Tourp.* Orusc. T. I. p. 222. *Wyttenb.* ad *Eunap.* p. 196. Genitivi in hunc modum usurpati aliud exemplum non novi. — συνεσπει- 24 25 ραμένον τε. recte sic *Gesn.* συνεσπειράμενόν τε edit. *Gron.* et *Schn.* | ὑπερβάλλει. ὑπερβάλλειν. *m.* ὑπερβάλει. *b.* | ἐκφοιτήση. ἐκφοιτήσει. *m.* | 24 25 τὴν ἐχθραίνουσαν αὐτῷ. ἰ. e. τὴν αὐτῷ ἐχθρὰν οὖσαν. ἐχθραίνουσαν. *M. b. c.* 26 Vid. *Coraes* ad *Heliodor.* p. 292. s. | τὸ ἐκ τοῦ Διὸς. *M. m. b. c.* τὸ 27 om. ante *Gron.* — πρὸς τὴν Θέτιν. articulum om. *M. m.* et commode potest abesse. | γένοιτο ἂν. ἂν om. *a.* De ἂν post *el* illato vide exempla 28 collecta a *Bornem.* ad *Xenoph.* Conv. p. 101. s. — σχολῆ. σχολή. *m. a.* De adverbio σχολῆ negante vid. *Erfurdt.* ad *Soph.* Antig. 386. — τρο- 31 32 φὸν. τροφήν. *m.* ut supra lin. 6. — ἐκεῖνο. ἐκεῖνου. *m. a.* — φαίνεται. φα- 33 νῆναι. *a.*

CAP. III. τοῖς ἐκ τῶν ξύλων γεννωμένοις. γενομένοις. *b.* *Ctesias Pho-* 31 *iii* p. 49. σκώληξ τὸ εἶδος ὄντοπερ ἐν ταῖς συκαῖς εἴωθε γίνεσθαι. Vid. *Baehr.* ad *Ctesias* Reliqq. p. 335. 365. *Pallad.* de Bragm. Gangi fluvio hunc vermem assignat. Cf. *Schn.* Cur. poster. ad *Aristot.* H. A. p. 474. s. | πηχῶν. ποχῶν. *m.* οἱ ἐκεῖτι, vermes in Indo. De hoc ad numerum 33 pluralem a singulari transitu vid. ad I. 57. p. 24, 26. εὐρεθείεν. revo- cavit *Schn.* lectionem ed. *Gesn.* quam confirmat *m. a. b. c.* εὐρεθείην. *M.* εὐρεθείη. *Gron.*

- 1 2 δεκαετής. *a.* δεκαέτης. edit. | ἀρκέσει. glossa codicis *Vat.* interpretatur ἰσχύσει, teste *Bastio* Lettre crit. p. 106. [p. 144. not. 60.] *SCHEIDER.* Imo ἰσχύσει est lectio *Vatic.* quam *Bastius* pro glossemate genuinae lectionis habet. ἰσχύσει. *b.* ἀσκέσει. *c.* Ad ἀρκέσει fortasse addendum ἔν, nisi hunc locum malis annumerare iis, ubi ἔν omitti potest; de quibus vid. *Herm.* in Comm. de Part. ἄν. L. III. §. V. | προς-
4 πέφυκεν. *M.* προπέφυκεν. *m.* | πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. *M. m. b. c.* δὲ om. edit. *Suidas:* πυγόνος ἀντὶ τοῦ πήχεως. *Αἰλιανός.* τετράγωνοι δὲ ἄμφω, πυγόνος δὲ τὸ μῆκος. quae verba, huius loci immemor, *C. G. Kühnius* in *Fragm.* p. 361. ad *Dionys. Halic.* retulit. — πύγονος. *c.* Cf. *Xen. Cyn.* 10, 2. — τοσοῦτον δὲ ἄρα. τοσοῦτων δὲ ἄρα. *m.* δὲ ἄρα. *b. c.* quod *Schn.* in cur. sec. pro δὴ recepit. Recte; sed fallitur, quum in vet. edit. sic haberi scribit. In omnibus *Gesnerianis*, quas consului (an. 1556. 5 1611. 1616.), δὴ habetur. | ὥστε. *M. m.* In edit. ante *Gron.* et in *a. b. c.* omissum; et certe abesse potest. Vid. ad III. 16. p. 58, 23. IV. 6 52. p. 94, 7. | συντρέβουσι. κατεσθίουσι dicit *Ctesias*, et sic *Gesnerum* voluisse, scribit *Gron.* nescio ubi. — ἐάν τε λίθος ἦ. haec verba *Gron.* addidit ex *M.* consentiunt *m. b. c.* nec *Philes* c. 66. v. 92. ea ignorat. *Gillius* vertit: quod enim cunq̄ue sive animal, sive lapidem compre-
7 8 9 henderit. | ἢ ἄγριον. ἐάν τε. *b.* | διατρέβουσιν. *M.* | εἰς. *M. ες.* edit. 11 | ἦδη. *Ση.* *b.* — βρυκῶσι. κρύπτουσι. *b.* Reliqui libri cum edit. in βρυκῶσι conveniunt. *Schn.* βρύκουσι edidit. Vid. IV. 34. p. 85, 25. ὅλα 13 μέλη βρύκων. Verbum contractum alibi reperiri non videtur. | πιέζει. *M. b. c.* πιέζει. *m.* ut statim *M. m.* πίνει pro πίνει. *Philes* l. c. v. 94. εἰ δὲ ταῖς ὄχθαις πίνει κάμηλος — ἤρπασε δὴ τὸ κτήνος. ὑπανερούσας. ὑπα-
16 17 νερούσας. *m.* | εἰς τὸ. *m. c.* ἐς vulg. ἄγουσιν et ἰσχοῦσιν. *M. m.* | δορά. 18 δορὰν. *b.* | κατ' αὐτῶν. αὐτόν. *m.* — τρόπον τόνδε. inverso ordine *b.* | 20 λευκόλινου πλατέος ὄπλον. λίνου λευκοῦ καὶ μελανοῦ mentio fit infra XII. 43. ὄπλα βύβλινά τε καὶ λευκόλινου habet *Herodot.* VII. 25. et 34. ubi *Phoenices* λευκόλινον suppeditasse dicuntur. Sed πλατέος additum quid significat? num fuit παχός? *SCHEIDER.* πλατέος, ut *Gesneri* correctionem affert *Gron.* ex notis msc. ni fallor. Et sic legitur in utraque edit. anni 1611. et 1616. Verba καθῆσιν usque ad ἐρίω om. *c.* nec vertit *Gill.* ὄπλον om. *b.* ὄπλα. τὰ τῆς νεῶς σχοινία. *Apollon.* Lex. Cf. Od. φ. 390. 21 ὄπλον νεὸς βύβλινον. | κατελήσαντες. καθελήσαντες. *c.* — καὶ τὸ ὄπλον. ὄπλον h. l. om. *M. m. c.* unde quis suspicetur, etiam ἄγκιστρον esse delendum, quum *Ael.* scripserit: ἐρίω κατελήσαντες καὶ τὸ καὶ τὸ. Vid. ad 22 p. 74, 30. | αὐτά. om. *c.* — ἀναπήξαντες. ἀναπλήξαντες. *m.* in ocontextu; ἀναπήξαντες in marg. Hoc recepit *Gron.* ἀναπλήξαντες. *a. b. c.* cum *Gesner.* edit. De verbis πῆξαι et πλῆξαι permutatis vid. *Bast.* Ep. cr. p. 81. s. *Alligandi* significatione verbum ἀναπλέεσθαι habet *Oppi.* Hal. 3, 469. λεπτή δ' ὄρμη κούφης τριχῶς ἄπλοκος αὐτῶς, λεπτοῖς δ' ἄγκιστροισιν ἀναπλέεσται θαμέσσην. sed diversa est huius loci ratio. — εἰς τὸ. 25 *M. m. c.* ἐς. vulg. | ἐνηγκύληται. *M. m. b.* ἐνηγκόληται. *a.* ἐνηγκύλωται. ante *Gron.* Vid. *Wessel.* *Diodor.* T. I. p. 663. 41. nos ad *Achill. Tat.* p. 587. — μάχαιραν παρήρηται. *Herodian.* III. 14. 8. ἕλιφος παρήρηται μένοι γυμνοῦ σώματος. *Longus* I. p. 25. οἱ μὲν γὰρ λησται τὰς μαχαιράς 26 παρήρητητο. Εἰς πόλεμον παραρτέεσθαι dixit *Herodot.* IX. 29. | παράκειται.

παράκεινται. *a.* εὐπρεπῆ. εὐπρεπῆ. *m.* εὐπρεσπές. (sic) *b.* | ἰσχυρά ἄγαν. 27
 inverso ordine *m.* Mox idem καταπίονται, et σκόλια. — ἔλκουσιν. *M. m.*
 ἀποκτείνουσι. ἀποκτένουσι. *c.* | ἑλλην. ἑλλην. editt. — κρεμῶσι κρημνῶ-30
 σι. *a.* κρημνῶσι. *c.* — τριάκοντα ἡμερῶν. ἡμέρας. *b.* Cf. p. 126, 10. | ἀγ-31
 γεία. ἀγκεία. *a.* Cf. *Philostr.* Vit. Ap. 3, 1. p. 95. qui de hoc oleo agens,
 στέγει αὐτό, ait, πλὴν ὕλου οὐδέν. De veneno similiter praeparato vid.
Diodor. XVII. 103. | τοῦτο δὴ. τούτων. *a.* σημαία σημαίον. *b.* 32
 100 οὐδὲ ὄσον. *M. m. b. c.* οὐδ'. editt. — ἐφεῖται. ἐφιεῖται. *M.* ἐφίεται. 1
b. c. — ἀχρεῖον. *Ctesias*: ἀποβρίπτουσι τὸν σκώληκα. | Δελήσης. resti-4
 tui ex *M. m. a.* pro Δελήσεις. Mox repetitum ἐπιχέας displicet. Num
 μὴ πρότερον ἐπενέγκας πυρὸς σπέρμα? quae dictio rei accommodatior.
 Est autem ἐπιχέας lectio *Gron.* pro ὑποχέας, quod *Gesn.* habet, et *Aug.*,
 tacite illa a *Gron.* recepta, sed nisi collationes nostrae fallunt, in *M. m.*
b. c. exhibitā. | Ἰνδῶν. Περσῶν. editt. et omnes libri nostri (πέρσων. 7
b. c.). In *Med.* ab alia manu repositum Ἰνδῶν; quod *Gron.* ut genui-
 nam *Medicei* libri lectionem dedit. Idem *Philes* in suo *Aeliano* legit,
 quum scriberet: v. 104. τούτῳ τῷ πυρὶ τῆς ἰκμάδος Ἰνδῶν βασιλεῖς πυρ-
 πολοῦσι τὰς πόλεις. Probabiliter *Pauw* ad *Phil.* p. 240. Πρασιῶν s. Πρα-
 σίων corrigit. De Praesiis vid. XV. 7. XVI. 9. et 10. | τὰς πόλεις αἰ-8
 ρεῖν. *M.* ἀψεῖν. *m.* ἀψεῖν. ante *Gron.* *Philostr.* l. c. p. 95. ἀλλοικεταί τῷ
 βασιλεῖ μόνῳ τὸ Σηρίον τοῦτο πρὸς τειχῶν ἄλωσιν· ἐπειδὴν γὰρ διγῆ τῶν
 ἐπάλλεσων ἢ πιμελή, πῦρ ἐκαλεῖται. — προελθούσας. *M. m.* haud aliter
Triller. correxit in masc. προσελθούσας. editt. ἐς ὄργην καὶ μάχην προελ-
 θόντες. Var. Hist. I. 14. | κριούς. *M. m. a. b. c.* κριόν. ante *Gron.* | 9
 ἐλεπόλεις. videtur generatim machinas urbibus expugnandis aptas dicere.
 SCHNEIDER. τὰς ἄλλας πόλεις ἔλε. *m.* syllabis transpositis; de quo genere
 vitii monui in *Lectt. Stob.* p. 24. | ἤρηκεν. ἤρηκεν. *m.* ἀγγεία. ἀγκεία. *a.* 10
 κεράμεια. κεράμεια. *b. c.* κεράμεια. *m.* κεραμεῖα. editt. Vid. *Lobeck.* ad
Phryg. p. 147. *Buttm.* Gr. maj. T. I. p. 248. s. χύτραν κεραμείαν. habes
 infra c. 47. κεράμεια στεγάσματα. *Plus.* T. II. p. 155. *B. Porphy.* de *Abs-*
tin. II. 18. p. 133. τοῖς κεραμείοις ἀγγείοις. Scr. κεραμείοις. | ἐμπλήσας 11
 αὐτοῦ. *M. m. b. c.* et al'. *Gesn.* αὐτὰ. ante *Gron.* | Συρίων. Συριῶ-12
 δη. *b.* | κατεχύθη. substitui in locum vulgati κατεχέθη. nimis curiose 14
 atticam dictionem affectat *Ael.* quam ut credibile sit, formam atticis
 scriptoribus ignotam verbi ab eo usurpatam fuisse. Exempla ejus posuit
Lobeck. ad *Phryg.* p. 732. SCHNEIDER. κατεχύθη est merus error ed. *Gron.*
London. κατεχύθη habet Ed. 1556. 1611. 1616. ut *a. b.* *Gronovius* ipse
 scribit in *Ann.* „κατεχύθη. *Medic.* κατηχέθη.“ — ἄσβεστον. *Philostr.*
 l. c. πῦρ ἐκαλεῖτο κρεῖττον σβεσθηρίων ὁπόσα ἀνθρώποις πρὸς τὰ πύρφορα
 εὐρήται. | καὶ ἀπληστόν ἐστι τὴν ἰσχύν. vitiosum vocabulum *Triller.* 16
 mst. conjecit mutandum in ἀπέλαστον, ἄπλεστον, ἀπληστον. Postremum
 equidem praetuli. SCHNEIDER. ἀπλεστον placere possit, ut *Herodoteum.*
 Vid. et *Heind.* *Plat.* IV. p. 382. De vulgatae depravatione mihi nondum
 constat; licet ἰσχὺν ἀπληστον non satis commode dictum esse intelligam.
flamma insaturabilis vertit *Gill.* De igne *Aetnae Aesch.* *Prom.* 379.
 ἀπληστοῦ βέλσει πυρπνόου ζάλης. ubi similes dubitationes *Blomfeldii* vide
 in *Glossar. Pindar.* *Pyth.* I. 21. ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται πηγαί. ubi vid.
Tafelii Dilucid. p. 499. De his vocabulis docte nuper disputavit *Döder-*

- 17 *lein* in Comment. de ἄλφα intensivo p. 14. | πολλῶ φορυτῶ. πηλῶ πολ-
λῶ. *Ctesias*. Simile quid narrat *Antig. Car.* c. 182. de igne montis Chi-
17 *maerae*. | *Κτησιάζ*. narrationem e *Ctesia* repetiit *Plin.* IX. s. 17. et alii,
quorum varietatem persequitur *Gesner*. Hist. Aqu. p. 1228. non dubito
e fabula *Ctesiae* prognatam aliam de *Gangis* fluvii animali, ὄδοιτρον
vocato, de quo *P'allad.* in *Brachm.* p. 10. et ex epist. *Alexandri* de
Mirabil. Indiae *Vincent. Bellov. Spec. hist.* V. 60. SCHNEIDER.
- 19 CAP. IV. ἡ φάλαινα. nisi vitium a librario est profectum, iterum
gravissime errat *Ael.* Haec enim omnia de *phocaena* vera sunt, tradi-
ta ab *Aristot.* H. A. VI. 11, 1. Vitium loci non advertisse *Gesnerum*
ad h. l. nec in historia *balaenae* p. 139. miror. Cf. supra ad II. 52.
Phocaenam *Ponti Euxini* iterum memorat *Aristot.* H. A. VIII. 13. et cum
delphino una nominat, sed et ibi *Ael.* IX. 59. et *Plinius* φώκης inepte
legunt, ut jam recte animadvertit *Gesner*. Est vero φώκαινα *delphis* *pho-*
caena *Linu.* SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Aristot.* T. III. p. 452. Hist. litt.
Pisc. p. 149. — φάλαινα. a. — ἔχει δὲ γάλα. infra X. 8. p. 221, 12.
21 *Philes* c. 72. v. 29. Cf. *Bochart.* Hieroz. I. 7. p. 46. | βραγγίσις. βρα-
γγίσις. a. φουσητήρι. αὐλὸν vocat II. 52. *Aristot.* VI. 11, 1. δελφίς δὲ καὶ
φάλαινα καὶ τὰ ἄλλα κήτη, ὅσα μὴ ἔχει βράγγια ἀλλὰ φουσητήρα, ζωοτο-
κοῦσιν. — τοῦτο γάρ. Supra II. 6. p. 30, 2. Similia dedimus in *Anim.* ad
Anth. III. 2. p. 80. Cf. *L. Bos.* de *Ell.* p. 353. — καλοῦσιν αἱ. ἡ. m. |
23 αὐτῆ. αὐτῆ. m. θάλασσα. b. — φάλαινα. M. m. a. sic iterum IX. 50.
p. 213, 8.
- 25 CAP. V. In *Ex.* *Rehd.* hoc cap. cohaeret cum initio cap. II. Cf.
Apost. VI. 41. — τὸν ἄβρενα. oraculum ap. *Pausan.* II. 20. ἀλλ' ὅταν ἡ
26 θῆλεια τὸν ἄβρενα νεκρήσασα Ἐξελάσῃ. — Post ἔρην & inserit καὶ. | ὁ
τράχηλος. transposita copula correxi: καὶ ὁ τράχ. αὐτῆς καθήσιν. *Histo-*
ria est ducta ex *Arist.* H. A. IX. 36, 1. ubi, ut c. 37, 1. *Cod.* etiam
Venet. cum reliquis κάλλιον mutat in κάλιον. Ap. *Apostol.* I. c. *Pantinus*
κάλλαια hic scribi voluit. Cf. XI. 26. XV. 1. [p. 333. 5.] et c. 2. [p. 333,
20.] Ap. *Arist.* H. A. II. cc. pro κάλλιον codd. omnes habent κάλιον.
Ap. *Theophr.* de *Color.* §. 55. codd. καλέσις, quod male mutavi in κα-
λοῖς. [in *Auctario* ad *Theoph.* T. V. p. 180. probat *καλλαισις* a *Coraee*
commendatum. De voce disputavit *Oudend.* ad *Thom.* p. 492. κάλλιοι sunt
in *Hesychio*, sed scripturam κάλλαια defendit *Aristoph.* *Eqq.* 495. SCHNEI-
DER. Adde *Piers.* ad *Moer.* p. 209. κάλλαια habet *Thom. M.* et plures
libri ap. *Moer.* Caeterum transpositio copulae licet fortasse nou neces-
saria, admodum tamen probabilis est. *Gillius*: ejus collum voluptate
27 effertur. Proxima idem verba praeteriit. | εἰς ὄσον. M. m. b. ἐς vul-
go, ut praecedat ἐς τοσοῦτον. — καθήσιν δ' οὖν. δὲ, omissio οὖν. m. γοῦν. c.
Supra I. 47. ἔουε μύθῳ μὲν, εἰρήσῳ δ' οὖν. *Herodoteum* IV. 5. ἐμοὶ
μὲν οὐ πιστὰ λέγοντες, λέγουσι δ' ὄν. *Lucian.* *Pisc.* c. 24. τοῦτο μὲν
μηδαμῶς — μὴ μέλλε δ' οὖν. In talibus haud raro additur δμως. Vid. ad
28 *Achill. Tat.* p. 666. | μακρότερα. μακρότερον. b. Il. η. 212. ποσσὶν ἦτε
μακρὰ βιβιάς. Il. ε. 306. ἦρχε δ' ἄβ' Ἐκτωρ Μακρὰ βιβιάς.
- 30 CAP. VI. φιλοκίαιον. φιλοσυγγενίστατος καὶ φιλοκισιότατος. *Dio Chrys.*
Or. III. p. 136. φιλοκισιόσι τε καὶ φιλοσυγγενήσι. *Ib.* p. 138. — ὁ δελφίς ζῶον.
ζῶον ὁ δελφίς. m. vulgatam ordinem servat *M.* et reliqui, etiam *Apost.*

VI. 84. δελφίν. *b.* — καὶ τούτου τὸ μαρτύριον. *M. b. c. Apost.* τοῦτο. *m. a.* eadem est diversitas supra p. 42, 7. Genitivum habes in hac dictione p. 42, 31. p. 61, 23. et in aliis locis. Talem historiam commemorat, sed de Caria *Arist. H. A. IX. 35, 1. Plin. IX. 8, 10. Antig. Car. c. 60.* | ἐστὶ πόλις. *M. m. a. b.* πόλις ἐστὶ. editt. et *Apost.* — 31 βρώσιμα εἶναι τῷ ἐάλ. Supra II. 22. ἐνθα ἔξουσι σκέπην καὶ πρόβλημα, ἢ μέλλει βρώσιμα αὐταῖς εἶναι. *Herodot. III. 109.* οὐκ ἂν ἦν βρώσιμα ἀνθρώποισιν.

101 ἐββύη. αἰρύη. *m.* — ἀφίκοντο . . ἀγέλη. ἀγέλη. *Apost.* Vid. ad p. 97, 5. 2 | ἦσάν τι δρασειλοντες. τι om. *b. c.* infra c. 39. δρασειλοντά τι γενωκόν. Vid. 4 ad VI. 44. p. 143, 20. *Schn.* interpretatur: periculum erat, ne natantes Aenios in portu aggrederentur. Idem in proximis ἐν ἔσει δὲ ἦν, deesse existimat verba τοῖς Ἀθίοις ἐν τῷ λυμένι vel ἐκαί. Recte. De Aeniis enim agi eorumque pueris, non de delphinorum catulis, dubitari nequit. Fortasse scribendum: ἐν ἔσει δ' Ἀθίοις, ὡς τὸ εἰκόσ, καὶ αὐτοὺς νήχεσθαι. In simili historia c. 15. τὸ γυμνάσιον τὸ τῶν Ἰασίων ἐπίκειται τῇ θαλάσῃ, καὶ οἱ γε ἔφηβοι μετὰ τοὺς δρόμους καὶ τὰς κονίστρας καπνόντες ἐν ταῦθα ἀπελούοντο, κατὰ τι ἔδος ἀρχαῖον. — Verba καὶ αὐτοὺς om. *r.* — αὐτῶν. αὐτῶ. *r.* | οἱ τόνων Ἀθιοί. νέοι. *M. m. c. r. Apost.* Etiam *Gil-6 lius: hi igitur adolescentes de suis periculis pertimescentes captivum deseruerunt, natu majores* etc. qui totum locum de delphinis junioribus et senioribus accipiens, narrationem ita turbavit, ut sanum ex verbis ejus sensum non elicias. Qui Ἀθιοί emendavit, quod est in editt. et *a. b.* quid res requireret, recte perspexit; νέοι accipi deberet de *piscatoribus*, qui juvenes fuerint, senesve ignoramus. — ἔδεισαν. ἔδεισαν. *m.* | ἐταίρων. 7 ἐτέρων. *m.* ἐταίρων. *a. b. r.* — κηδεσῶν. κυδίστων. *a.* προσηκόντων. πρόσηκοντα. *b. a. r.* — σπουδῆς. σποδῆς. *m.* Post δυστυχῆσαντι tolle virgulam.

CAP. VII. φησιν. φασί. *m.* | ἀνακράτος. editt. ἀνά κράτος. *m.* et 11 12 *Schn.* in cur. sec. *Suid.* ἀνακράτος. ἐπιβήρημα. μετὰ πάσης σπουδῆς. Idem: ἀγκράτος. *Ap. Xenoph. Cyrop. I. 4, 23.* divisim scribitur; ut etiam supra III. 1. p. 52, 5. Contra VII. 6. p. 155, 21. quidam libri ἀνάκρατος habent. Substantiva sic cum praepositionibus recte committi non videntur. | καὶ αὐτοί. καὶ om. *M.* | εἰς δένδρα. δένδρον. *b.* ἐπαβατόν εἰς. sic iterum c. 8. | ὑπὸ. ὑπὲρ. *a.* ἐκηθηδᾶ. ἐκποδᾶ. *m.* πρέμονυ. πρέμονυς. *b.* | 16 ὑπηρητημένου. fortasse in ἀπηρητημένου mutandum. *SCHNEIDER.* | οἱ δὲ 17 αἰλουροί. αἱ δὲ. *M. m. b.* ἢ δὲ αἰλουροί. *c.* Genera *Aeli.* miscet quidem (Vid. II. 1. p. 28, 11. IV. 21. p. 79, 7.) sed h. l. quum αὐτοῖς sequatur, femininum admitti non poterat. — ὡς οὐκ ἦν ἐφικτὰ αὐτοῖς ἔτι. *M. m. c.* ὡς ἐφικτόν οὐκ ἦν. editt. ὡς οὐκ ἦν ἐφικτόν. *a.* — ἔτι. ἔστι. *c.* Pluralem adjectivi in talibus praefert *Ael.* cum *Herodoto*, ubi est ἀδύνατά ἐστιν ἀποφυγεῖν. I. 91. γενωιότατα ἡμῶν ἦν — εὐδοκιμεῖν. I. 37. Vid. supra ad II. 8. p. 31, 32. | ὀφείλων. ὀφείλων. *m.* ζωάγρια. sic scribe. ζωάγριον. *b.* 20 Obversabatur *Aeliano* O3. 2. 462. μνήση ἐμεῦ, ὅτι μοι πρώτη ζωάγρι' ὀφέλλεις.

CAP. VIII. Ἀριστοτέλης. locum, qui hodie non extat, excerpait 22 *Antig. Car. c. 11. SCHNEIDER.* Ἀστυκαλαίων. Ἀστυκαλαίων. *c.* | κορώνη. 24 *Gronov.* comparat *Apollon.* Hist. mir. c. 8. *Ansigon.* c. 12. *Plin. X. 12.*

25 s. 14. — εἰς *M. m. b.* ἐς. editt. | Ἦλιν. Ἦλιν. editt. Auctor rei est *Herodot.* IV. 30. φασὶ δὲ αὐτοὶ Ἠλίοι ἐκ κατάρης τευ οὐ γίνεσθαι σφι ἡμόνοους. quod repetit *Pausan.* V. 5. 2. respexit etiam, sed in loco depravatissimo, *Plutarch.* T. II. p. 303. B.

27 CAP. IX. Ῥηγίνοις. ῤρηγίνοις. *m.* cum *Aeliano* faciunt *Strabo* VI. p. 399. [Vol. II. p. 235. s.] *Plin.* XI. 27. s. 32. *Antig. Car.* c. 1. Contra *Diodor.* IV. 22. Herculis voto sublatae cicadas e finibus terrae utriusque narrat. *SCHNEIDER.* Miraculum illud narrat *Pausan.* VI. 6. 2. fabulam de Hercule *Antig.* c. 2. Cf. *Goeller.* in *Fragm. Timaei* p. 303. — παριέναι.

29 περιέναι. *a.* | οὐδὲ εἰς μίαν νοοῦσι. *cum iis unum idemque non sentiunt, versio Gron. unum idemque vetus omisit*). Mihi συναίσι καὶ τὴν αὐτῆν scribendum videbatur. *SCHNEIDER.* Vulgatam tuetur *Il. β.* 379. εἰ δὲ ποτ' ἔς γε μίαν βουλευσομεν. *Vid. Anim. ad Anth. Gr.* III. 2. p. 99. *Schaefer.*

30 ad *L. Bos.* p. 66. | ἐν Ῥηγίω. ἐρρηγίω. *m.* ἐν ῤρηγίωσι. *b.* — ἀφωνότατον. in hoc vocabulo doctissimus Editor Stephani Anglic. p. 11. ᾧ h. l. intensivum esse censet, remittens ad *Class. Journ.* XXVIII. p. 290. ubi *Stackhouse* εὐφωνότατον corrigat. Mihi dubium non est, ἀφώνων hoc loco, ut in omnibus aliis, esse *mutum.* *Vid. Beckm.* ad *Antig.* p. 4. s.

1 ἀμοιβηδόν. recepi oblatum a *M. m. b. c.* sic legebat *Aristarchus* *Il.* 102 Σ. 506. ubi ἀμοιβηδὶς. ἀμοιβαδόν. editt. ut etiam ap. *Themist.* Or. XVII. p. 215. B. ἀμοιβαδόν ἀλλαττόμενοι. De Joniis Atticorum *vid. Lobeck.* *Phryn.* p. 428. s. — Voce ἀντίδοσις sic translate utitur *Lucian.* *Alex.* c. 50. in Oraculo: ἀντίδοσιν ὕβρεως. *Alciph.* I. Ep. 10. εὐεργεσίας.

2 *Achill. Tat.* VII. 2. ἀντίδοσιν τοῦ λόγου τῶν ἀτυχημάτων. | οὐν post μὲν inductum in *M.* et natum videtur ex οὐκ. — εἰ μὴ μάτην θρασύνοντα.

τατην. sic *m.* Ducta haec ex *Aesch.* *Prom.* 511. τίς φήσειεν ἂν πάροιθεν 3 ἔξευρεῖν ἔμοῦ; Οὐδεὶς, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι θέλων. | οἶδε. οἱ δὲ δὲ. *m.* — ποταμός γοῦν. *M. m. b.* οὐν. editt. fluvio illi nomen Ἄληξ. |

4 5 τῆς τε Ῥηγ. τῆς τῆς τε. *c. i. e.* τῆς γῆς. | κλεδριάω. *M. m.* κλεδριώ. *a.* et editt. ante *Gr.* κλεδριόω. *b.* μέσῳ. μέσον. *c.* — καὶ ὄμως. ὁμοίως. *M. m. b. c.* miro consensu. — οὐδέτεροι οὐδ' ἕτεροι. *m.* οὐδέτερον. *b.* —

6 αὐτὸν. αὐτῶν. *a.* | ἐν Κεφαληνίᾳ. sic editt. omnes. Κεφαλληνίᾳ. *M. m.* ut *Il. β.* 631. ubi *vid. Eust.* p. 248. ed. Lips. ap. *Pausan.* I. 37. 6. et alios. *Simplici* ᾧ scribitur ap. *Arist.* *H. A.* VIII. 8. 27. 1. unde haec ap. *Aeli.* ducta sunt *Plin.* XI. 26. s. 32. de cicadis: in *Cephalenia* annis quidam penuriam earum et copiam dirimit.

9 CAP. X. αὐτῶν. *m. a. r.* *Apost.* VII. 72. αὐτῶν. editt. Plurima in hoc cap. ducta ex *Aristot.* *H. A.* IX. 27. Cf. *Philes* c. 29. v. 63. ss. | 10 ὁμοῦ τι. ὁμοῦ γε malebat *Gesn.* *Vid. Schaefer.* *Melet.* p. 12. *Wyttensb.* ad *Plut.* Tom. VI. 2. p. 614. *Infra* XI. 32. p. 259. 2. XVI. 11. p. 356, 13 10. *Var. Hist.* III. 19. | αὐτὸν. αὐτῶν. *m.* αἰρούσι. αἰρούσι. *m.* αἰρουσι. *r. Apost.* — καὶ εἰς *M. m. r.* καὶ ἐς τὸν βασιλέα. *b.* αὐτὸν αὐτε ἐπανάγουσιν inserit *r. Apost.* Paulo post *idem* et *a.* καὶ post βουλόμεναι offerunt; quod *Schn.* in cur. sec. recepit. Orationi *Aeliani* egregie convenit

) Gill. cicadae tamen cum iis non sentiunt.

copula. In vulgata lectione ἀγάμεναι causam significat, cur tanto studio apes regem revocent. | Πεισίστρατον. Πείσανδρον. *Apost.* — Συρακούσιοι. *M. b. r.* σираκούσιοι. *m.* Συρράκουσιοι. *a.* et edit. omnes. De reliquo cap. *r. Ap.* haec tantum habent: Διονύσιον, τυράννους ὄντας. | τέχνην. τέχνην. *m.*

17

CAP. XI. μὲλει. δέλει. *c.* Excersit hoc cap. *Apost.* VII. 72. versibus expressit *Philes* c. 29. 63. ss. Cf. *Tzet.* Chil. IV. 125. v. 140. et *Xenoph.* Oecon. VII. 33. ubi tota apum respublica describitur; sicut etiam in *Georon.* XV. 3. — τῷ βασι. τῶν μελιτῶν. τῷ τῶν μ. βασιλεῖ. *r. Ap.* | κηρία διαπλάττειν. σκοπεῖν addit *Apost.* Ducta haec omnia ex *Aristot.* IX. 27, 14. cum quo cf. *Antigon.* c. 57. | ἀμβροσι. ἀμβροσι. *m.* — αἱ πρεσβ. *Aristot.* l. c. 19. αἱ μὲν πρεσβύτεραι εἰσω ἐργάζονται. Cf. *Beckm.* ad *Antig.* p. 106. | Verba οὗς οἱ usque ad ἀφείται om. *r. Ap.* | ἐὰν δὲ ἢ λέων. λέων. *Apost.* Infra XII. 31. p. 279, 7. *Ael.* in fr. ap. *Suid.* cum aliis conjuncto in *Lobeckii* *Aglaophamo* T. I. p. 53. τῶν ἀποβρήτων καὶ ἄ μὴ ἰδεῖν λέων ἦν. Frequens hoc de rebus futuris et in deorum consilio positus. | ἡγεῖται. ἡγεῖται. *m.* — φοράδην ἐρχεται. *Aristot.* IX. 27. 6. λέγεται δὲ καὶ φέρεσθαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἔσοι, ὅταν πέτεσθαι μὴ δύνηται. *Tzetza.* l. c. ἐτέραις ἐποχοῦμενος ἐκφέρεται. Infra κομίζουσι φοράδην. XII. 7. p. 267, 2. *Plut.* T. II. p. 794. D. ἀναδέντα χειραγωγοῖς αὐτὸν ἢ φοράδην κομίζομενον. Recentiorum de hac re observations commemorat *Niclas.* ad *Georon.* l. c. p. 1078. — αὐτὸν. αὐτῶν. *m.* | αἱ μὲλ. αἱ δὲ μὲλ. *r. Ap.* Vid. II. 21. p. 39, 5. ὑπὸ συνδήματι. συνδήματος. *r. Ap.* ἀπὸ συνδήματος habet *Philes* v. 92. Illud vid. II. 15. p. 37, 10. XVII. 5. p. 375, 15. *Heliodor.* III. 5. ὥσπερ ὑφ' ἐνὶ συνδήματι. Vid. *Bergler.* et *Wagn.* ad *Alciph.* I. 22. p. 124. | ὅταν δὲ δοκῇ. in ed. *Gron.* Londin. δτ. libris invitis. δοκεῖ. ante *Gron.* — ὑποσημῆναι. ὑποσημεῖναι. *m.* εἰς κοῖτον. κοῖτην. *Ap.* Vid. ad X. 29. p. 233, 9. | ἀγαπητῶς ἐν τοῖς ἑαυτ. κυττ. hoc ordine *M. m. b. c. r. Ap.* ἐν τοῖς ἑαυτ. ἀγαπ. κυτ. edit. | καὶ κατ'. καὶ om. *m.* αἱ σκαδόνες. καὶ χεδόνος. *r.* αἰσκαδόνες. *m.* ἐφ' ἑαυτῶν εἰσω. *Herodot.* I. 202. ἡ Κασπία θάλασσα ἐστὶ ἐπ' ἑωυτῆς, οὐ συμμιλοῦσα τῇ ἐτέρῃ. Ib. II. 2. ἐν στέγῃ ἐρήμη ἐπ' ἑωυτῶν κίεσθαι αὐτά. Vid. *Wytenb.* *Plut.* Tom. VI. 1. p. 343. s. | αἱ ἄφοδοι. οἱ ἄφ. *M. m.* | ἀταξίας τε καὶ ἀναρχίας. καὶ ἀργίας. *r. Ap.* ἀναρχίας legit *Philes* l. c. 8 v. 69. *Gillius:* *regē extincto omnia perturbantur et funditus pervertuntur.* οἱ τε γὰρ κηφῆνες. καὶ οἱ κηφ. γὰρ. *r.* Ad rem cf. *Aristot.* IX. 27, 8. | φυρόμενα. φυρόμενοι. *b.* σφυρήμενα. *m.* | καθαρόν. καὶ καθαρὸν. *m.* καὶ τἄλλα δὲ καθαριώτατόν ἐστι τὸ ζῶον. *Aristot.* l. c. Cf. *Niclas* ad *Geop.* XV. 3. 4. ἀγνὲν βίον, qualem Pythagorei agunt, apibus tribuit *Philes* v. 37. οὐκ ἂν οὐδενὸς πάσαιτό ποτε. οὐδενὸς ἂν σπάσαιτο πρότερον. *r.* οὐκ ἂν σπάσαιτο πρότερον. *Ap.* quod ex *Aeliano* mutavit *Pant.* Verum *Philes* quoque, qui scripsit ἄγευστος νεκρικῶν σπαραγμάτων, apud *Aelianum* σπάσαιτο videtur reperisse. *Carne* interdum *paaci* apes solus dixit *Columella* IX. 14, 15. ubi vid. *Schn.* p. 503. et *Beckm.* ad A. C. p. 106. | δεῖται. δεῖ. *m.* συμβούλου. σαμῖου. *M. m.* quod bene haberet, si legeretur: καὶ οὐ δεῖται τοῦ Σαμίου. nomine non addito. *Gillius*, qui vertit: *neque Pythagorae symbolum iis opus est* — cogitabat de praeceptis Pythagoreis per symbola proditis. — οὐδὲ δν. οὐδὲν. *m. b.* | σῆτον. *M. m.*

- 17 σίτος. editt. σίτ α. | μύρα. *Antigon.* l. c. δυσχεραίνεν αὐτάς καὶ τῆ δυσωδίᾳ καὶ τῆ μύρα. *Plin.* XI. 18. s. 19. *unguentis redolentibus infestant.* *Theophr.* de Cass. Plant. VI. 5. 1. καλεμοῦσι δὲ δὴ σφόδρα καὶ αἰμλιτται τοῖς με-
 19 μρισμένοις. | τε post ἀπολασίας om. r. *Ap.* XI. 3. τοὺς ἐκ τινος ἀπο-
 λάστου ὀμίλιας ἤκουτας. *Plin.* T. II. p. 18, 8. ἀπολάστους ὀμίλιας γυναι-
 κῶν πρὸς ἄνδρας. ὀμίλια de consuetudine venerea frequens. Vid. ad III.
 47. p. 70, 25. *a complexu venereo recentem vertit Gillius.* Etiam *Co-*
 20 *limolla* IX. 14, 3. apum nutritorem *pridie quam alios tractare debeat,*
 20 *a rebus venereis castum esse jubet.* vid. *Geopon.* XV. 2, 19. | καὶ ἐπι-
 νον. *M. m. a. b. r.* καὶ om. editt. δὲ ἐκείνον. *Ap.* ἀνδρείας δὲ εὐ ἤκουσι.
 21 22 Vid. ad I. 12. p. 7, 28. | ἔτραπται ἄριστοι. ε. | οὐδὲ μὴν κἀκη εἴ-
 κουσιν. *M. m.* Ducta locutio ex *Platon.* Menex. p. 246. B. εἰς τοῦτίσθε
 ἀναχωρεῖν εἰσότητας κἀκη. *Aelian.* ap. *Suid.* in εὐερμία et κἀκη. ἀνάγκης
 23 24 καλοῦσης μὴ εἶπαι κἀκη. | τοὺς μὴ. haec verba om. m. | προσιόντας.
 25 προσιόντας. ε. σὺν ἐπαβολῇ. junctim m. | αὐταῖς. *M. m. a. c.* αὐτοῖς. editt.
 in qua lectione nemo, quod mireris, haesit. De locatione εἰρηναία καὶ
 ἔσπονδα vid. ad I. 57. p. 24, 27. III. 11. p. 55, 19. — τὸ εἰδόμενον
 τοῦτο. H. 6. καὶ τοῦτο δὴ τὸ εἰδόμενον. Saepo tales formulae informantur
 26 δὴ non addito. *Matthi.* Gr. §. 432. 5. p. 806. | λυπούντας. λοκούντας
 27 et καὶ βαίτων. m. | ἐς τοὺς ἐχθροὺς ἤρθηται. in hostium numero habe-
 28 tur. Dictionem alibi reperire non memini. *Scanneidea.* | λέγει δὲ Ἄριστ.
 καὶ inserit r. *Ap.* Locus est H. A. IX. 27, 17. κτείνουσι δὲ βάλλουσαι
 καὶ τὰ μεγάλα τῶν ζώων· καὶ ἵππος ἦδη ἀπέθανεν ὑπὸ μελιτῶν. — ἐντυ-
 30 χούσαι ἐντυγχάνουσαι ποτε r. *Ap.* | αἰμλιτται αὐτῆ ἵππῳ. τῆ ἵππῳ corr.
Gesner, quod *Schn.* in cur. sec. recepit. αὐτὸν ἵππῳ. b. c. αὐτὸν ἵππον.
M. m. quae lectio nata ex praecedentibus. ἵππῳ in fine inclusi, quo voca-
 bulo deleto locus restituitur. Infra XIII. 17. ὅταν ἐπαθῆται οἱ κατὰ τὸ
 καρτερόν. *Herodot.* VIII. 27. νικτὸς ἐπαθῆκατο τοῖα Θεσσαλοῖσι. Eiusdem
 est κατὰ τὸ καρτερόν. I. 212. ἐκράτησας — ἀλλ' — οὐ μάχη κατὰ τὸ καρ-
 31 τερόν. | αἱ δυνατώτεραι ἀδυνατώτεραι. m. κρατούσι δὲ. κρατοῦσιν δὲ. *M.*
 33 | οἱ τε φῥῖνοι. τε. om. r. *Ap.* Apum hostes recensentur ap. *Aristot.* IX.
 27, 16. et 18. et in *Geopon.* XV. 2. 18. Vid. supra ad I. 58.
 2 3 ἐκράτησεν. et πρὸς ἐνίκησεν. *M. m.* ἐκράτει. b. | κεντούμενοι κεν-104
 τρούμενοι et ἐπαλλάττουσιν. *Ap.* — ἢ τοῖς κέντροις. *M. m.* ἢ καὶ τοῖς. editt.
 ubi καὶ manifesto abundat. — ἐπιλισμέναι. ἐπλισμέναι. b. ὀπλισμέναι. m.
 6 | Ἄριστοτέλης. H. A. IX. 27, 19. — εἰδοῦσαι αἰμλιτται αἰ om. a. b.
 εἰδοῦσαι δὲ ποτε αἰ μ. r. — ἀλλὰ ἕτερον. *M. m. a. r.* ἀλλ'. editt. |
 9 11 τὸν σφέτερον. τὸν οὐκείον. r. | ὁ μελιτουργός. ὁ μελιτουργός. m. ὁ σμη-
 12 νουργός. r. — τῶν ἐχθρῶν om. a. | ἀξιώπιστοι εἶναι. inverso ordine r.
 τὴν Ἰσπάλῃ. τὴν om. m. utrumque vocabulum om. r. ἀξιώπιστων εἶναι est
 πεπολῆναι ἑαυτοῖς εἰς ἰκανοῖς οὐσιν. Eadem structura *Plin.* Comp. Dion.
 c. Bruto c. 1. Κάσσιον ἔνδρα πρὸς μὲν ἀρετὴν καὶ δόξαν οὐχ ὀμοίως ἀξιο-
 13 πιστον. | προσελθούσαι. προσελθούσαι. b. /κατημύναντα. ἡμύναντα. m. in
 14 contextu; in marg. κατη suppletum. | ἀπήτησαν. ἀπαίτησαν. c. — οὐ-
 δαμῶς μεμπτάς. οὐ μεμπτάς. a.
 16 CAP. XII. τῆς μελισσῶν. *M. m. b.* τῶν μελιτῶν. editt. Fortasse
 legendum utroque articulo juncto τῆς φλεργίας τῆς τῶν μελισσῶν. |

χειμρωτάτους. χειμρωτάτους. *m.* οίκουρούσαι. οίκουρούς. *b.* Vid. supra I. 16 p. 9, 11. | Ψως. εΐδος. *m.* τῆς ὄρας ἐκείνης *ὕω*. haec junxit *Gil-20 lius*: nec quisquam extra hiemale tempus ac morbum videat apem otuari. probante *Schneidero*. In editt. post ἐκείνης distinguitur. Particulam *ὕω* genitivos praecedere malis. | μαλακίαι. μαλακίαι. *arg. Gesn.* μαλακίαι. 21 volebat *Gron.* μαλκίαι. *Schn.* Vid. supra I. 32. p. 16, 1. *Xen. Cyn.* 5, 2. κύνες μαλακώσαι τὰς ρίνας. *Luci.* Lexiph. c. 2. μαλακῶ τὸ σῶμα. *The- mist.* Or. IV. p. 59. B. τρέμοντα καὶ μαλακῶντα. Libri nihil mutant. Hoc autem loco non de morbo quodam, sed de torpore cogitandum, quo apes per hiemem tenentur. *Photius*: μαλκίαι. τὸ νεναρκηέναι τὰς χείρας ὑπὸ κρύους.

CAP. XIII. γεωμετρικῶν. *S. Basil. Tom. I. p. 74. D.* κατάμαθε πῶς 23 τὰ τῆς γεωμετρίας εὐρέματα πάρεργά ἐστι τῆς σοφωτάτης μελλοσης. *Pisid. Orif. Mandi v. 1137.* aribus tribuit τὸ γεωμετρεῖν; *architectonicam Ambros.* Hex. V. 21. p. 39. *D.* Vid. *Niclas.* ad *Georon.* XV. 3, 10. — Illa *Ael.* dicit eas facere ἄνω τέχνης i. e. οὐ μεμαθηκυίας. *Philes* c. 29. v. 93. καὶ κανόνος δὲ τινος ἢ τέχνης δὲχα Μιλίττα πρὶε γραμμικὰς διαπλάσεις. | ἐξάγωνόν τε. versio [*Geaneri*] *nempe* interserit, et videtur ad 25 commissuram justam aliquid decesse. *SCHNEIDER.* Suffecerit fortasse scribere: τὸ κάλλιστον σχημάτων (haec non expressit *Gillius*) τὸ ἐξάγωνον. vel σχῆμα τὸ ἐξ. | ἐξάπλευρον. ἐξέπλευρον. *m.* ἀποδεικνύνται. δὲ addit *a.* 26 | καὶ εὐσηνή ταις. *M. b. c.* εὐσηνῆ. *m.* εὐσηνεῖται. ante *Gron.* et *a.* unde 27 εὐσηνηται faciebam in *Epist.* ad *Göller.* p. 276. Medium est IV. 39. p. 87, 26. supra p. 103, 3. X. 48. p. 240, 21. *Var. Hist.* XIII. 1. ἔμπροσθε εὐσηνοῦντο βοτρυάων. *Cod. Flor.* εὐσηνοῦντων. Forma activa utitur *Aristot.* H. A. XI. 27, 14. et 20. IX. 29. et *Herodot.* II. 91. 124. εὐσηνώων. Vid. de h. v. *Intrpp.* ad *Thom. M.* p. 382. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 466. ss. | ἐπέμπουσιν. ἐπέσουςιν. *a.* Idem error est ap. *Himer.* 28 Or. XXII. 8. ubi pro ἐπεσοῦσαι legendum ἐπέμπουσαι. | ἐσομένον. ἐσο-30 σόμενον. *m.* — εἰ δὲ. ἐάν δὲ. *b.* Μοχ παραδόξαν. junctim *m.* τὸ τοῦ κενύματος. τὸ om. ed. *Col. Agr.* 1616. quo deceptum *Gronovium* fuisse ad *Tacit.* *Mor. Germ.* c. 15. monet *T. H.* in not. mst.

105 καὶ μὴ ἀνατρέψασθαι τοῦ μὴ corr. *Gesn.* probante *Schn.* πρὸς μὴ-2 *Gron.* tentat. Utroque hoc conatu lenius fuerit: ὡς μὴ ἄν. *Supra* II. 1. λῖδον ἐκάστη καταπιούσα, ὡς ἔχειν καὶ δεῖκνον, καὶ πρὸς τὰς ἐμβολὰς τὰς ἐκ τῶν ἀνέμων ἔρμα. De creberrima utriusque particulae permutatione vid. ad *Achill. Tat.* p. 643. ad *Phil. Jun.* *Imagg.* p. 585. — Πλάτων. in *Phaedro* p. 230. C. 259. B. ubi vid. *Ast.* p. 233. et 346. | κροτούσι 6 κρότον. *Arist.* IX. 27, 23. *Plato* de *Legg.* VIII. p. 843. D. τὰς χεῖρας εὐρύθμως κροτούντες. *Georon.* XV. 3, 7. | σιρῆνος. σιρῆνος. *m.* — καὶ 7 μέντοι καὶ. *M. m. b. c.* alterum καὶ om. *a.* et editt. ante *Gron.*

CAP. XIV. ἐν τῇ Πάρῳ. Ex *Antigon.* c. 21. *Plin.* VIII. 57. s. 82. 9 Γνάρω scribendum esse docuerunt *L. Holst.* ad *Steph. Byz.* p. 88. *Bochart.* *Hieroz.* II. p. 540. *Beckm.* de *Mir. Ausc.* c. 24. p. 56. *SCHNEIDER.* Πάρῳ. παρὰ et λέγεται. *m.* in reliquis libris nulla est varietas. *Suid.* in Γνάρος. — λέγεται ὅτι ἐν ταύτῃ διατρέγουσιν οἱ μύες τὸν σίδηρον. Vid. *Theophr.* *Opp. Tom. I.* p. 834. et *Schn.* ibi *Tom. IV.* p. 814. s. *Miraculum* imminuit *Aeli.* non σίδηρον dicens, sed γῆν σιδηρῆν a muribus

- deglutiri. Infra XVII. 17. de muribus Caspiis: διατραγεῖν ὅλοι τε εἶσι καὶ
 10 σάθρον. | τὴν γῆν. *M. m. b. c.* τὴν om. *a.* et editt. ante Gr. σιδηρίτιν.
 11 σιδηρίτιν. *b.* σιδηρίτην. *c.* — Ἀμύντας. ἀμύνοντας. *c.* | γῆ δὲ γῆς scri-
 bit *Holsten.* Locus Amyntae integrior extat infra XVII. 17. ubi vid.
 13 ΣΧΗΝΙΔΕΑ. | ἐν Δάττω. eadem ex *Aristot.* νομίμοις βαρβαρικοῖς retulit
Apollon. Mirab. c. 11. *Antigon.* c. 15. *Plin.* VIII. 59. s. 84. ΣΧΗΝΙΔΕΑ.
 De soerpiis in Caria coeumque moribus mortiferis agens *Aristot.* VIII.
 28. §. discrimen quod faciant inter cives et peregrinos non commemorat.
 14 — εἴπερ οὖν. om. *c.* | τοὺς μὲν πολίτας σφίσι. quasi συμπολίτας dixisset,
 dativum junxit, quem alia ratione explicare nequeo. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Po-
 situs est dativus ut ap. *Platon.* Theaet. p. 143. D. καὶ μὴν, ὧ Σώκρα-
 τες, ἐμοὶ τε εἰπεῖν καὶ σοὶ ἀκοῦσαι πάνυ ἄξιον, ὅφρ ὑμῖν τῶν πολιτῶν
 μειρακίᾳ ἐντετύχηκα. ubi vid. *Heindorf.* T. II. p. 287. — Deinde *Schn.*
 pro ἐμοὶ δοκεῖ emendavit δοκεῖν, orationem sublata distinctione conti-
 nuans. Mihi turbatus videtur verborum ordo, quum esse debeat: τοῦ
 ξένου Διός, ἐμοὶ δοκεῖ, τοῖς ἀφ. τὸ δ. τοῦτε ἀποκρίναντος. Fortasse fuit:
 ὧς ἐμοὶ δοκεῖ.
- 18 CAP. XV. βασιλεύονται. βασκεύονται. *m.* — καὶ σφῆκες. οἱ inserit
 19 *r.* τυραννοῦνται. *m.* | καὶ οἷδε εἰσιν. εἰσι καὶ οἷδε. *r.* καὶ remittit ad ini-
 tium cap. 10. Ad οἷδε supple: οἱ τῶν σφηκῶν βασιλεῖς, quod assumendum
 20 ex βασιλεύονται. | τὰ ἔργα πλάττειν αὐτοὺς. dura verborum structura mu-
 tata fuit. Caeterum *Aristot.* H. A. IX. 28, 1. εἰσὶ δ' αὐτῶν οἱ μὲν μῆ-
 τραί (alias ἡγεμόνες) οἱ δὲ ἔργάται — εἰσὶ δὲ μάλιστα οἱ ἡγεμόνες πολὺ
 καὶ πρότεροι. Adde §. 3. et 5. quae sufficiunt ad judicandam *Aeliani* nar-
 rationem. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Vide *Eand.* ad *Aristot.* T. IV. p. 224. ubi αὐτοὺς
 mutat in αὐτοῖς, quod ipsum legitur in Cod. *a* et in editt. ante *Gron.*
 a *Gronovio* autem mutatum in αὐτοὺς, quod reliqui libri nostri cum
Med. exhibent. Sic tamen oratio non constat, et nisi gravius vitium
 latet, αὐτοῖς, τοῖς βασιλεύσιν scil. cum *Gesnero* legendum, deleta post
 ὑπήκοοι virgula. — πλάττειν. πράττειν. *b.* frequenti verborum permuta-
 tione, de qua monuit *Krabinger* ad *Synes.* de Regno. p. 286. s. τὰ
 ἔργα sunt τὰ κηρία. *Aristot.* IX. 28, 3. οἱ ἡγεμόνες ὅταν λάβωσι τόπον εὐ-
 σκοπον — πλάττονται τὰ κηρία καὶ συνίστανται. et §. 6. τὰ κηρία πλάττου-
 22 σιν ἐκ φορτουῦ καὶ γῆς. | ἔχειν. om. *a.* | τίς οὖν οὐκ ἂν μισῆσαι. vulgatum
 μισῆση correxi ex *mon.*, et *rehd.* Sequens λευστήρα expressum ex *Hero-*
doto V. 67. annotavit *Valcken.* p. 405. Eodem vocabulo *Aeli.* usus est
 ap. *Suid.* V. De *Clearcho Justin.* XVI. 4. 5. de *Apothodoro Aeli.* V. H.
 XIV. 41. ubi vid. interpretes. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. μισῆσαι. *M. m. r.* μισῆσαι *c.*
 24 | *Κασανδρέων.* *Κασσανδρέων.* marg. *Gesn.* Vid. *Steph. Byz.* in *Κασαν-*
δρεία. *Apollodoram* et *Phalariam* jangit *Polyb.* VII. 7. 2. Cf. *N. Heins.*
 ad *Ovid.* II. ex *Ponto* IX. 43. λευστήρ ap. *Herodotum* I. c. βασιλεῖ ὀπο-
 25 νιτορ. Cf. *Blomfield.* Gloss. ad VII c. *Theb.* 183. | τὸν Νάβιν. *a.* ἄβιν.
M. b. c. *Abim. Gillius.* ἄμιν. *m.* λυμεῶνα. *Isocrat.* Paneg. c. 22. de pri-
 οῖς Graeciae duobus: στρατηγεῖν οἰόμενοι δεῖν, ἀλλὰ μὴ τυραννεῖν αὐτῶν
 καὶ μᾶλλον ἐπαυμοῦντες ἡγεμόνες ἢ δεσπότηαι προσαγορεύεσθαι, καὶ σω-
 τῆρες, ἀλλὰ μὴ λυμεῶνες ἀποκαλεῖσθαι. Cf. *Eand.* in *Or. Symm.* c. 46. —
 εἶγε. εἶγε. *b.* ἐδάβρου. ἐδάρου. *c.*
- 28 29 CAP. XVI. οἱ κεκεντρωμένοι. οἱ om. *b.* | ὅταν. ὄτ' ἂν. *M.* — οἱ δὲ.

M. m. a. b. c. r. ὄδε. editt. Idem dicit infra IX. 15. p. 201, 10. *Bochart. Hieroz. T. II. p. 543.* — φαρμάτουσι. *m.* Tale quid narrat *Jamblich.* in Phot. Bibl. 166. c. 3. de apibus feris: τὸ μέλι ἐξ ἱρπετῶν πεφαρμακωνμένωι τροφῆς.

106 καὶ τοῦτα. *idque* profecto minime bonam. *Homeri* locus est Oδ. 1 α. 261. ubi de sagittis veneno tinctis monuit doctissimus *Nitzsch.* p. 46. s. | ἦ καὶ νῆ Δία. ἦ adjeci ex *M. m.* Novum exemplum, idque 5 ad rem haud paulo accommodatius, allatum iri, his vocibus significatur. Supra I. 29. περιάγουσι γὰρ αὐτήν ὡς παιδικά, ἦ καὶ νῆ Δία περιλακτα. XVII. 11. p. 379, 3. — προσέχειν. προσχεῖν. *b.* In proximis post ἐκείνος fortasse ὡς excidit, quod ante οὕτω τοι quodammodo requiritur. — τῆς τῆς. τὸ. *m.* — οἰστούς. ἰστούς. *m.*

CAP. XVII. ἔστω δέ τι. ἔστι. *b.* ἔστω δέ τοι καὶ τῆν. *m.* | εἰ μὴ 8 9 ἀμοιρήσει. sic libri scripti omnes. Vindob. tamen [et *b.*] ἀμοιρήσῃ habet. *Gesnerus* in marg. εἴ γε μὴ coniecit [imo: εὐκρίτως γε μὴ]. Equidem et seclusi. Eadem narrat *Plin.* XXIX. 6. *Pausan.* V. 14. 2. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. In Epist. ad Schn. p. 13. conieci: οὐ μὴν ἀμοιρήσει. Nihil horum ad vitium orationis tollendum valet. Sublata velis verba εἰ μὴ — ἐναύδα. ex similibus locis hac illata. Omisit ea *Gillius.* Cf. XIV. 29. γέρας. τέρας. *m.* φύσει γὰρ τοι. *a.* | ἐκείνη. ἐκείνοι. *m.* αὶ Πισάτιδες. ἐπισή. 10 τιδες. *m.* | καταθουμένων. καταθουμένων. *m.* Muscas abigi sacrificio facto Δεῖ ἀπομύω narrat *Pausan.* I. c. *Clem. Alex.* Adm. ad Gent. p. 24. C. Etym. M. in ἀπόμυος. muscis ipsis bovem immolari dicit *Comicus* ap. *Athen.* I. p. 5. A. | καὶ κρεμαμένων. κερκεμ. *a.* — αἰ δὲ. *m. a.* αἰδε. editt. 13 — τοῦ γε Ἀλφειοῦ. *M. m. b. c.* καὶ τοῦ ἀλφειοῦ. editt. ante Gr. ἀλφειοῦ. *a.* — περαιούνται. περαιούντας. *m.* | ἀντιπέρας. *M. m. a.* ἀντιπέραν. editt. Vid. 15 VIII. 15. p. 188, 31. XI. 8. p. 245, 30. *Thucyd.* I. 100. ἐν τῇ ἀντιπέρας. Θράκη. *Lucian.* Catapl. c. 21. ἐς τὸ ἀντιπέρας ἀγαπλευσοῦμαι. Vid. *Wessel.* ad Diodor. V. 63. p. 378, 79. *Bornem.* ad Xen. Anab. IV. 8. 3. | νόμος. Vid. *Solan.* ad *Lucian.* pro Imagg. c. 11. | Verba τοῖς ἰ- 19 20 ροῖς usque ad ἐκοῦσαι in *m.* omissa, in marg. supplementur. | ἄδλων. ἄλ- 21 λων. *m.* Verba λῦτο. δ' ἄγων. ducta ex *Il.* ω. init. ubi vulgo λῦτο, ut hoc quoque loco in editt. Brevis syllaba producitur vi arsius. In Par. *b.* pro illis verbis glossa est in contextu: μετὰ δὲ τὸν ἄγωνα. | καὶ καθό- 23 δου. recepi ex *m. a.* καὶ abest ab editt. | ἐς. *M. m.* εἰς. editt. — αὶ γυ- 24 ναῖας. articulum om. *m. a.*

CAP. XVIII. ἄλλδ. *m. a. b. c. r.* ἄλλ' editt. | τῆς κινήσεως. hinc 26 27 *Oppi.* Hal. I. 142. ὀψιμάρων γένος ὀρφῶν — τηρῆντες ἔτι σπαίρουσι σιδήρω. *Aristot.* H. A. VIII. 15, 1. p. 372. πρόσχειον dicit, et VIII. 17, 1. p. 377. φωλεῖν. VIII. 4, 1. p. 350. σαρκοφάγον. Atticis ὀρφῶς vocatur. Cetera dabit *Hist. litt. Pisc.* p. 99. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* T. III. p. 286. Apud Graecos hodiernos hanc piscem appellari *ropho*, docet *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VII. p. 169. — οὐκ ἐπ' ὀλγῶν. ὡς οὐκ. *m.* repetita syllaba quae praecessit. — ὄρφος scriptum in loco *Lyncsi* ap. *Athen.* VII. p. 286. F. Vid. *Ibid.* p. 315. A. VIII. p. 355. D. *Suid.* T. II. p. 720. ὀρφῶς. δ' ἔχθῶς. οἱ δὲ διὰ τοῦ ο μυχροῦ. *Aristoph.* Vesp. 493. ὀρφῶς, ubi quidam ὀρφοῦς legebant, testo *Scholiassta.* | πρὸς τῇ γῆ. τῆς 28 γῆς. *c.* ubi μᾶλλον om.

30 CAP. XIX. Quaedam hinc duxit *Philes* c. 46. v. 14.

1 εἰς ἐξ εὐθείας οἱ μαχοῦμενος ἀπαλεῖ. μαχοῦμενος. *M. m. a. c.* *Sopra* 107

HI. 13. p. 56, 28. ἀπελοῦσιν εἰς ἀντιταξόμενα. *V.* 33. ἐπιπηδᾷ τῇ νηχομένη εἰς ἀρπασόμενος. Praesens participii est infra c. 53. εἰ τινες ἐπίουον ἀμυρόμενοι. *II.* 32. προΐασιν εἰς ἀπατοῦντες. Utrumque tempus junctum erat ap. *Xenoph.* *Mem.* III. 4. 4. ἄλλους μὲν εὐρήσει τοὺς τάζοντας, ἄλλους δὲ τοὺς μαχομένους. nunc vero ex melioribus libris μαχομένους edittum. Ap. *Plut.* *T. II.* p. 70. B. legebatur: ὅτε τοῖς Ἑλλησιν ἐβράδιζε μαχόμενος. *Wyttenb.* μαχομένους exhibuit. Praesentis in tali structura ex-

2 *empla* vid. ap. *Lobeck.* ad *Phryg.* p. 13. ἢ ἀλλὰ. *M. m. a.* ἀλλ' editt. ἐπόφαινε. προδειξαι alii in hujusmodi re. *Xenophon* *Hipp.* c. 8, 24. ἦν δὲ τις οὕτω προδειξας. κ. τ. λ. *Plut.* *Vit. Ages.* c. 9. ἐπέδειξεν εἰς ἐπὶ Κάρλιαν προάξων. *Aristot.* *H. A.* IX. 25; 9. τῇ σηπία προδειξασα εἰς τὸ πρόσθεν, ἀναστρέφεται εἰς τὸν θόλον. quos locos attulit *Schn.* Adde *Theocr.*

3 4 *Id.* XXII. 102. | ὁ δὲ ἐαυτὸν. *a.* ὁ δὲ αὐτόν. *m.* | ἀνέδορον. *M. m.* ἀνέδορε. editt. ἀνακούμενος. cf. VI. 57. p. 148, 16. ἀνακαλούμενος. *c.* De translato verbi ἀκείσθαι usu vid. ad I. 27. p. 14, 4. Adde *Aes.* ad *Plat.* de *Legg.* p. 465.

7 CAP. XX. ἐν τῇ γαστρῷ. repetit infra VI. 30. Cf. *Clem. Alex.* in *Paedag.* II. 1. fin. p. 150. C. Sequens οἱ δεινότατοι αὐτά quid significet, nescio. *His in rebus peritissimi*, versio habet. An fuit αὐτοί? *SCHNEIDER.* Vid. *Hist. litt. Pisc.* p. 34. s. et p. 218. *Cuvier.* *Annot. ad Plin.* *T. VII.* p. 171. Caeterum pro οἱ δεινότατοι αὐτά lege certa emendatione: οἱ δεινὸι τὰ τοιαῦτα. Infra XVII. 11. λέγουσιν οἱ δεινοὶ τὰ τοιαῦτα, ut *Xenoph.* *Mem.* I. 2, 46. καὶ ἡμεῖς τηλικούτοι ὄντες δεινοὶ τὰ τοιαῦτα ἡμῶν. etiam cum superlativo infra XIV. 24. οἱ τοίνυν δεινότατοι τὰ τοιαῦτα ἀνιχνεύειν. Similiter *Eurip.* *Med.* 669. τριβῶν τὰ τοιαῦτα.

10 CAP. XXI. ὁ ταῶς. vid. descriptionem pavonis ap. *Achill. Tas.* I. 13 16. et ibi not. p. 476. s. | κόσμον περιτλήσει. sic libri nostri praeter

Paris. b. ubi προτλήσει καρατλήσει. editt. ante *Gron.* *Dio Chr.* *Or.* XII. p. 370. de pavone: ἀνακλάσας τῆς οὐρᾶν καὶ περιστήσας ἐαυτοῦ. *Gregor. Naz.* *Or.* 34. p. 554. A. τὸν αὐχένα διάρας, καὶ τὸ πτερόν κυκλοτερῶς

14 περιστήσας. — φόβον φόβους. *b.* | Post obitorem dele virgulam. — καὶ δῶνείαν. καὶ *M. m.* οὐδὲ. *a.* et editt. Post negationem καὶ habet vim negandi. Vid. *Wyttenb.* *Bibl. cr.* III. 4. p. 4. *Huschke* ad *Tibull.* *T. I.* p. 346. |

15 ἐὰν γοῦν φοβῆσαι δελήση. *M. m. a.* δελήσει editt. ante *Schn.* omnes.

17 δελήση φοβῆσαι. *c.* δελήσει φοβῆσαι. *b.* | πεφοβημένοι. πεφοβημένον. *b.* *Philes* c. VIII. 3. καὶ τοὺς θεατὰς ἐφοβῶν ἀκινδύνως, Κτυπεῖ μεταδὲ τοῖς πτεροῖς, εἰς ὀπίπτης, Ὅτε κρεμαστὸν γωνυτὸν στρέφων (Fort. φέρων)

18 τρέχει. cogitans de Apolline Homérico *Il.* a. 45. | ἀνατείνει δὲ. *M. m.*

19 *b. c.* ἀνατείνεται δὲ. *a.* et editt. ante *Gr.* | ἐπίσειν τριβόλιαν. de *Tydeo Aesch.* VII c. Th. 380. τρεῖς κατασκίους λόφους Σετεῖ. quod inde sumsit *Aristoph.* *Acharn.* 965. κράνους ἐπανεῖς τριβόλιαν. *Alciphr.* III. 16. βασιλείας γνωρίσματα hunc λόφον appellat *Liban.* *T. IV.* p. 1073, 17. |

20 21 ἐγείρει. ἀγείρει. *m.* καὶ εἰς. *M. m.* ἐς. editt. τοῦπροσθεν. *m.* | συμφυᾶ. reoepi c. *Schn.* ex *M. m. c.* pro συμφυῇ. Vid. *Pierson Moer.* p. 375. *Intrpp.* ad *Gregor. Cor.* p. 163. aliis tamen locis *Aeli.* συμφυῇ habet, cujus inconstantiae aut scriptorum aut librariorum exempla ubique obvia. Vid.

Scaeb. ad *Platon.* de *Rep.* T. I. p. 345. s. — τὴν ἀκμὴν. obtulit *M. a. b. c.* pro ἀγλήν editionum. Illud legit *Philes* l. c. 9. ἀκμὴν διαροῆς φλογμονῆς ἀποστέγει. *caloris vim frangit et propulsat.* *Gill.* Supra I. 20. ἡλίου ὑπαρχομένου τῆς ἀκμῆς. | ἡσυχῆ. ἡσυχεῖ. *a.* Verba ἡσυχῆ usque ad 23 διαφύβου. om. *M. m.* ἐκπνέου. ἐκπνέων. *m.* *Philes* v. 10. καὶ πνεῦμα λεπτὸν τοῖς πεπορῶς διαφύβου Ἀναψύχει τὸν ὄρνιν ἐξ ὀπασθίου. | ἀναψύχει 25 τὸν ὄρνιν δίδωσι. τὸν om. *c.* In δίδωσι haerebat *Schn.* Est idem cum παρέχειν, cum quo verbo interdum coniungitur. *Var. Hist.* III. 1. ἦδισα καταγέγα, ἃ καὶ δίδωσιν ἀσμένως ψυχᾶσθαι (ψυχᾶσαι *Coraes*) et paulo post: καὶ παρέχει τοῖς πλέουσι πλεῖν κατὰ ψύχος. — ἐκπνευθεῖς. ἐκπνευθεῖς. *m.* Ad rem cf. *Philossr.* Vit. *Soph.* II. 273. *Eutecn.* Ixent. I. 24. p. 180. | ἡ γυνὴ ἑραία. *M. m. b.* ἡ ὄρ. γυνή. *a* et edit. μάλιστα. κάλ-26 λιστα. *m.* ἐπαδεικνυσιν. *Xen. Mem.* III. 11. Theodotam dicit ἐπαδεικνύσασθαι ἐαυτῆς ὅσα καλῶς ἔχει. | ὄρθου ὄρθα. *a.* ὄρθῃ. *b. c.* In *Med.* illud vo-28 cabulum est in rasura. ἐν κόσμῳ καὶ κατὰ στοχόν. est etiam IX. 53. p. 214, 2. — Ad ἔσκεν dubitabat *Schn.* utrum ipse pavo, an ejus πεπρά. intelligenda sint; tum malit: τῇ καλυχολίᾳ τῶν φαρμάκων. — ἡ γραφή. de rebus eximie pulcris. Vid. ad *Philossr.* Imagg. p. 457. | ἰδρῶς κρέ-30 κατα. difficile cum natura certamen dicere voluit. *Scnwickia.* ἰδρῶς. *m.* *Plato.* *Phaedr.* p. 247. B. πόνος δὲ καὶ ἀγὼν ἔσχατος τῇ ψυχῇ πρόκειται. Sic etiam h. l. ἰδρῶς est pro πόνος. *Liban.* T. III. p. 456, 22. de *Celso* quodam, disciplinae suae alumno: ἐμῶν δὲ καὶ οὗτος ἔργον ἰδρωτῶν. *Nota Hesiodi* verba: τῆς ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ προπαροῦσιν ἔθηκον. unde *Lucian.* *Hermot.* c. 2. ὀμῶς — ἰδρωτὰ οὐκ ὀλίγον ἔχον. | ἀφρονίας. son-31 su proprie dictam videri, monuit *Schn.* recte procal dubio. Sic etiam ἀφρονος ap. *Herodotum* est invidia carens. III. 80. | τῆς θείας. τῇ θείας. 32 *m.* τοῦς παρσιῶτας. recepi ex *M.* pro τὸν παρσιῶτα. quod expressit *Gill.* *spectatorem* vertens. Duo haec vocabula om. *m.* ubi post περιάγει insertus titulus: περὶ ταῶνος.

108 φιλοσόφως ἢ φιλοπόνως. prius recepi ex *M. m.* *meditate aut stu-1 diose.* malis praeterea καὶ pro ἧ, nisi alterum horum adverbiorum ex διτυγραφίᾳ natum est. φιλοπόνως sic est XI. 10. p. 246, 17. *Ib.* p. 249, 23. *Aeli.* V. H. XIII. 26. φιλοπόνως κατεσκέψατο τὸ πραττόμενον. | τῶν Μῆ-2 δων ἐοδῆτα. virgulam post hoc vocabulum dele. De Medorum Persarum-que vestibus variis coloribus pictis vid. *Brisson.* R. P. II. §. CXc. sq. *T. Hemsterh.* ad *Luci.* *Nigr.* §. 13. Cum splendidissimo vestium genere pannonis plumam comparat *Tertulli.* de *Pallio* c. 3. init. ubi vid. *Salmas.* p. 174. ss. Ap. *Aristoph.* *Ach.* 62. legatis ex Persia iurantibus, *Dicaeopolis*, ἀχθομαι γῶ, αἰτ, κρέσσει, Καὶ τοῖς ταῶσι τοῖς ἴ' ἀλαζονύμασι. | τῆς ἐαυτοῦ — σαβαρώτα. hoc membrum velut laxatum claudicat, neo 3 cum antecedente oratione firmiter junctum haeret. *Scnwickia.* Omnia bene habent, modo totam ῥῆσιν inde a verbis ὑπὲρ τὴν usque ad finem periodi junxeris; ubi ἐκεῖνός γε orationis subjectum repetit, sicut supra I. 10. ἄλλα δὲ νύκτωρ φρουρεῖσιν, ὥσπερ οὖν πόλιν μικρὰν φιλάττουσαι τὴν τῶν κηρίων οἰκοδομίαν ἐκείναι γε. — ἀποδεικνύμενος. *M. m. b.* ἐπαδεικ. edita. Cf. p. 109, 18. Post ἐπαδεικνύμενος *Par. c.* γε inserit. | σπά-5 νος ἔν. Vid. *Beckm.* de *hist. nat. vet.* p. 30. s. | ἐδέχοντο. ἔχοντο. *m.* et 7 paulo post ἀρενα et ἀρτιφῶν. — χιλίων μυρίων. *M. c.* haec lectio me, quoniam

- contextum constituerem, nescio quomodo latuit; etiam *Gronovius* eam cum plurimis alii libri *Med.* lectionibus ignoravit. δραγμαῖν ὄριαν. *b.* 9 pro μυρίων. *mille drachmis. Gill.* | ἐν τῷ πρὸς Ἐρασιστρατον. haec *Antiphontis* oratio ab *Athen.* IX. p. 397. C. ita laudatur: λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῦν' καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ οὐδεμία μῦθα τοῦ ὀνόματος γίνεται. Inscriptio igitur fuit a Grammaticis addita; nomen ipsum ab initio fuisse videtur ignotum et aliunde illatum post istud tempus. Cf. quae sequuntur ap. *Athenaeum.* In loco *Pseudo-Plus.* Vit. *Antiph.* T. II. p. 833. D. oratio laudatur πρὸς Ἐρασιστρατον περὶ τῶν ἰδεῶν. comparato loco *Aeliani Ruhnk.* Diss. de Orat. p. 40. περὶ ταῦν scribendum esse, monuit. *Сннхввдн.* Ἐρασιστρατον. *b.* De inscriptione orationis *Antiphontis* deque loco *Plutarchi* vid. *Rankium* in *Comm. de Aristoph.* Vita p. CDV. not. 81. et *Bocharti Hierozoic.* T. II. p. 242. | 10 διπλῆς οὐκίας. *διπλῆς. m.* De nutritione pavonis vid. *Varron.* de R. R. III. 6. Cellam duplicem non ad solum pavonem, sed etiam ad custodem pertinere, suspicatur *Schn.* respectu temporis habito, quo pretiosa avis 11 primum fuerit illata Graeciae. | Ὀρτήσιος. sic *M. c.* ὄρτύνσιος. *m.* ὄρτύνσιος. *b.* Vulgo Ὀρτήσιος solet vocari. Sic *a.* Vid. supra III. 42. p. 68, 26. Vid. de hac luxuria *Varron.* l. c. ibique *Schn.* p. 523. *Macrob.* Sat. 12 II. 13. *Plin.* X. 20. s. 23. | ταῦν. ταῶν. *m. c.* ἐκρῖθη. *dammabatur,* non in iudicio sed in sermonibus hominum. *Apollonius* ap. *Philostr.* Vit. VIII. 7. p. 333. καίγω μὲν οὐ κρῖνω τοὺς τρυφῶντας ὑπὲρ τοῦ φοινικαίου ὄρνιθος (i. e. phoenicopteri), οὐδ' ὑπὲρ τοῦ ἐκ Φάσιδος κατεκρῖθη apud *Aelianum* quosdam legisse, scribit *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 139. 13 15 | ὁ Μακεδῶν. Μακεδόνων. *m. c.* — τοῦ κάλλους. τοὺς ἄλλους. *m.* | ταῦν. τὰς. *b.* 16 CAP. XXII. εἰς ψυκτῆρας. *Timaeus* p. 278. ψυκτῆρ. ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχοποσίαν παρεσκευασμένον. ubi cf. *Ruhnk.* ψυκτῆρες γάλακτος habet *Philostr.* Imagg. I. 31. p. 50, 16. In apparatus epularum numerantur ap. *Themist.* Or. II. p. 39. C. ὁ κρύσταλλος καὶ οἱ ψυκτῆρες. 19 Ad rem cf. *Tzet.* Chil. IV. 126. | οὕτω μὲν δὴ. οὖν ante δὴ inserit *Cod. Gud.* Supra III. 13. οὕτω μὲν δὴ ζερίζουσι. I. 4. οὗτοι μὲν δὴ ταῦτα δρῶσιν. — καὶ τούτους. καὶ τοὺς. *c.* 21 CAP. XXIII. ἔλοχῶσιν. de Nilo *Alciph.* II. 3. p. 238. ἀποτεστηλώται, καὶ οὐκ ἔστιν οὔτε (Scr. οὐδέ) προσελθεῖν αὐτοῦ ταῖς δῖναις ἐλοχῶμένον 22 τοσοῦτοι κακοῖς. Cf. infra XII. 15. | φρύγανα. *Philes* c. 83, 19. καλύπτεται γὰρ εἰς φρυγανώδη σχέπην, Καὶ λανθάνων πρόεισι καὶ διαβλέπει. — ἐπιβάλλοντες. ἐπιβάλλοντες. *c.* ut iterum p. 109, 20. ἐπιβάλοντα. 24 idem liber. | κάλπεις. κάλπεις. *c.* μάλπεις. *m.* ἢ πρόχους. *M. m. b. c. a.* Cf. *Paus.* ad Phil. p. 295. ἢ τροχούς. edit. ante *Gron.* Vasorum nomina non vertit *Gill.* Formam πρόχους ex h. l. commemorat *Bustm. Gramm. ampl.* Vol. II. p. 406. — Verba εἶτα usque ad συλλαβόντες om. *b.* | 25 ἀρρομένους. ἀρρομένους. et ὑπεκδοῦντες. *a.* quam lectionem commemorat *Wernsd.* ad *Himer.* p. 599. — πρόσκαπηθῆσαντες. πρὸς ἀναποθῆσαντες. *m.* 29 CAP. XXIV. καὶ που σὺν ἐγείρουσιν ἐκ τῆς λόγμης. vulgatum συνεγείρουσιν correxi. Deesse enim vocem animalis manifestum est. *Gesperus* vitio non animadverso post λέοντα copulam καὶ addi voluit. *Сннхввдн.*

σὺν ἔγ. a. Infra XII. 38. liber quidam συγγενέσθαι pro σὺν γενέσθαι. Ap. Dion. Chr. Or. VII. p. 246. 10. σὺν ὑφλοταμαί emendavimus pro συνεφλοταμαί. in Addit. ad Athen. p. 88. a. | λόγμης. superscr. λόγ. b. Philostr. 80 Imagg. I. 28. p. 45, 35. τὸ θηρίον — ἐπιηδᾶ τῆς λόγμης. | λέοντα ἐπι- 31 στρέφουσι. leonem latratu in se convertunt, ita ut necesse habeat cum eo congredi.

109 ὄραν. ὄραν. m. a. Infra c. 50. p. 120, 10. Herodot. IX. 8. τότε 1 ἄρην ἐποίησαντο οὐδεμίην. — τὰ παρ' αὐτῶν. articulus accessit ex M. m. in Med. tamen ab alia manu insertus. ἔσπονδα. ἔσπονδον. b. Vid. I. 57. p. 24, 27. | πέφρικα. πέφρικα. b. τὸ δὲ αἴτιον. δὲ addidimus ex M. m. b. 2 probante Schn. in cur. sec. ὠτίς. avis tarda ap. Plin. X. 22. a. 29. ὄρσκον ἐκτόπως τῆδὺ judice Synesio Ep. IV. p. 167. D. | οὐκουν. οὐκοῦν. 3 a. b. — ἀφρει τε. ἐφρηται. m. | πέτονται. πέττονται. c. βρῖθοντος. βρῖθον- 5 τες. m. | ἀκούσωσιν. ἀκούσουσιν. m. | τὰ Ἐλη. Triller. in not. mst. τὰ 7 8 ἄλση coniecit. — καταδέουσι. καταδέουσαι. b. Exstat de hac ave (outarde) commentatio Buffonii Hist. des Oiseaux. T. III. p. 1. ss. quae ab harum rerum peritis eximie laudatur.

CAP. XXV. οἶονε! καταδόμνος. καταδιδόμνος. m. arte quadam et 11 blanditiis plectus, ut patrem agnoscat. Aliter Gillius: quum nomen paternum crebro inculcetur et decantatum habeat. | οὐκίσις προσομιλιῶν. 12 M. m. προσμιδιάων. a et editt. Illud expressit Gillius: versari cum domesticis. De primis infantis affectus humani significationibus accipe. Apud Plut. T. II. p. 163. F. de Cypselo, ὃν οἱ παμφέδντες ἀνελεῖν νεογνὸν 13 ὄντα προσομιλήσαντα αὐτοῖς ἀπετρέποντο. vulgatam ex nostro loco tuearis contra Valckenarium, qui προσμιδιάσαντα corrigitt. | ἀπὸ γενεᾶς. Vid. 13 II. 46. p. 49, 1. τὸ τε ὄνειον. τὸ τε θνεῖον. m. — καὶ παρὰ. περὶ. c. pro τῶν νομίων. Triller. mst. malit γονέων. quo facile carebimus. Neutrum expressit Gillius vertens: praeipientium opera uti. — δόνται οὐδὲ ἔν. οὐδὲν. a. b. Similia vid. ap. Glycam Ann. I. p. 50. D. ubi pro ἔνθα τοι βαρυνόμενα scr. οὐδατα. ut est ap. Basil. T. I. p. 84. D. αἰένα ubera 14 grava in eadem re habet Ambros. Hex. VI. 4. p. 45. A.

CAP. XXVI. ἐστὶν ὁ πῖθηκος ζῷον. hoc ordine M. m. a. b. c. ἐστὶ 16 ζῷον ὁ π. editt. μιμηλώτατον. m. ἀνθρωπονούστατον ζῷον simia ap. Strabon. XV. p. 699. | καὶ ἀκριβῶς. καὶ om. m. probante Schneidero cur. 17 sec. Additur haec particula saepissime adverbii, praesertim σφόδρα, μά- 18 λιστα, λαν et similibus, quorum vim auget. Cf. Fritzsck. Qu. Luc. p. 6. | ἐὰν ἐδιδάξῃς. ἐδιδάξοις. m. | ἡνίας. De simiis cogitabat Porphy- 19 20 rius de Abstin. III. 15. p. 247. scribens, animalia ὀργεῖσθαι μανθάνειν καὶ ἡνωθεῖν. | δ' ἄν. δὲ ἄν. m. | τὸν διδάσκοντα. recepi ex M. m. τὸν 21 22 διδάξοντα ed. Gron. Schn. διδάξαντα. a. b. c. et editt. ante Gron. qui in Annot. nihil monet de mutatione, quae librorum auctoritate caret, nec consilio videtur facta. Bona Gesneri lectio, nec tamen praeferenda lectioni cod. Medicei. — ποικίλον τι καὶ εὐτράπελον. M. m. a. c. ποικίλον τε. editt. ante Gron. ποικίλη τι καὶ εὐτράπελος. b. epitheta ad naturam in. universum referens. Aliter Gillius: adeo varium natura animal est et multiplex, ut ad omnem actionem sese verset. cui interpretationi vox εὐτράπελος favet. Liban. Tom. III. p. 368. 30. καὶ μοι δοκοῦσι τῆςδε τῆς ὀργήσεως οὗτοι γενέσθαι πατέρες, ἐπὶ τὸ πάντα μιμείσθαι τῶν ἀνθρώπων

τοὺς εὐτραπέλους τὰς ἑαυτῶν μεταστάσεις ἀνάγοντας. De εὐτραπέλας et de εὐτραπέλος confer imprimis *Joannem Chrys.* Opp. Tom. XI. p. 126. A.

- 24 CAP. XXVII. καὶ διάφοροι καὶ αἱ διαφοραὶ α. — τὰ ἥπατα. *m.* τὰ om. *b.* ἔχειν. om. *m.* | δευτὰ τὰ ἥπατα. *Aristot.* de Part. An. III. 7. hepar bipartitum in quibusdam viviparis duplicis visceris speciem exhibere ait. Idem H. A. II. 12, 3. δασυπέδων τι γένος, ὃ ἐστὶ καὶ ἄλλοθι καὶ περὶ τὴν λίμνην τὴν βόλβην ἐν τῇ καλουμένῃ Συκίῃ, οὗς ἂν τις δόξειε δὴ ἥπατα ἔχειν. Hinc explicandus *Aeli.*, Auctor Mir. Ausc. c. 132. [ubi vid. *Beckm.* p. 271.] et *Steph. Byz.* in Βισυλτία. *Plin.* XI. s. 73. *Gell.* XVI. 15. Atque ita hepar bipartitum in leporibus Atticæ reperit *Chandler* Reisen nach Griechenland. Vol. I. p. 182. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Eandem vid. ad
- 26 *Arist.* H. A. Cur. post. T. IV. p. 310. s. Infra *Aeli.* XI. 11. | ἐν Αἰρέφ.
- 28 Vid. supra IV. 42. p. 89, 30. | ἐν Νεύροισ βούς. locus hodie non extat, nec integer esse videtur, ut dixi ad *Aristot.* H. A. III. 8. 3. p. 147. supplenda mihi videbantur haec: ὄμων ἔχειν ὄβρον καὶ κινεῖν τὰ κέρατα. in humeris quidem enasci aliquando monstruosa generatione cornu potuit,

sed minime lege naturæ constante. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ἐν ἄβροϊς. sic *m.* Νευροὶ populus Scythia vicinus est ap. *Herodot.* IV. 105. *Dion.* Perieg. v. 310.

- 29 ubi v. *Bernh.* Νεῦροι scribitur ap. *Steph. Byz.* | Ἀγαθαρχίδης ἀγα-
30 θερχίδης. *m.* τὰς ἐν. τοὺς. α. — ὅς κέρατα. infra XVII. 10. | Κυλλήνη-
κολήνη. *b.* κοσσόφους. κοσσοφούς. *M. m.* κοσσόφους. *b.* De meralis albis circa Cyllemon vid. *Beckm.* ad Mir. Ausc. c. 14. p. 40. *Schn.* ad *Aristot.*
- 31 H. A. IX. 18. p. 119. | ὁ Μύνδιος. Vid. Indic. Scriptt. ὁ Ἀνύδιος. *M. m.* In proximis articulum velis additum: τὰ ἐν τῷ Πόντῳ πρόβατα. vel ἐν
- 32 τῷ Π. τὰ πρόβατα. | παίνεσθαι. πίνεσθαι et μοχ φασι. *m.* ἀψινθίου. ἀψινθίας. *b.* narrationem confirmat *Pallas* Spicil. Zool. XI. p. 66. ut monuit *Schneider.*

- 1 ἐν τῷ Μίμωντι. Mimas mons Asiae prope Erythraas. Eadem supra 110
III. 32. referuntur de capris Cephaleniae. *Antig. Car.* c. 142. p. 191. ἐν
δὲ τοῖς Φύλλοις (Bithyniae) λέγεται τὰς ποίμνας διὰ πέμπτης ἡμέρας πωλι-
ζεσθαι. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Vid. *Beckm.* ad Mir. Ausc. c. 8. p. 27. s. c. 176.
2 p. 349. μὴ πίνειν. μὴ. om. *m.* — εἰς τὴν. *M. m.* ἐς. editt. | ἐκεῖθεν.
3 ἐκεῖθεν. *m.* δέχεσθαι. λέγεσθαι. α. | αἰγας. Supra III. 35. oves Macedonicae
solipedes memorantur; capras praeterea nomo solipedes nominavit; quare
4 dubito, an ὅας pro αἰγας fuerit scriptum. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. | δαιμονιώτατα λέ-
γει. *M. m.* α. c. δαιμονιώτατος. editt. cui adjectivo *Schn.* in cur. sec. ar-
ticulum addidit. At si *Theophrastum* laudare voluisset *Aelianus*, tale
quid eum scripsisse putem: δαιμόνιος ἀνὴρ, vel δαιμονιώτατος ἀνὴρ. δαι-
μονιώτατα λέγειν accipio de narratione mirifica. Vid. *Bergl.* Alciph. I. 29.
5 p. 121. *Spanh.* *Arist.* Plat. 675. | λέγει ἐν τῇ. λέγειν τῇ. α. βαβυλωνία.
καβυλ. *m.* βαβυλωνίων. *b.* — τοὺς ἰχθύς. sic *M.* ἰχθύς. *m.* c. τοὺς ἰχθύας.
editt. Vid. p. 31, 19. — ἀνώνας. α. in *M.* syllabae non sunt in
6 rasura. | ἐν τῷ ξηρῷ. ξηρῷ. *m.* — κολλάκις. κολλάς. *b.* De re vid.
Theophrasti Fragm. XII. p. 825. ss. ibique *Schn.* Vol. IV. p. 800. ss.
Beckm. ad Mir. Ausc. c. 75. p. 149. ss.
- 7 CAP. XXVIII. δὲ ἄρα δὲ. om. *m.* — πρὸς τῷ. cum *Sohn.* recepi
ex α. c. pro πρὸς τῷ. Infra c. 39. ἐστὶ δὲ πρὸς τῇ βέβη καὶ σινετός ὁ

ιδων. Philostr. Her. p. 711. πρὸς γὰρ τῇ διαίτῃ καὶ τὰς κινήσεις αὐτῶν. Ib. p. 723. πρὸς τῇ ἀνδρίᾳ — ἀνήρητο τοὺς Τρῶας καὶ τῷ λόγῳ. *Epist. I.* p. 916. πρὸς γὰρ τῷ καυρμένῳ τοῦ λόγου καὶ τὸ ἰδραῖον τοῦ ἤτους ἐντετύπεται, τοῖς γράμμασιν. *Exempla locutionis vid. ap. Wyttenb. ad Plut. Vol. VI. 2. p. 766. a.* — ζηλοτυπάτος. ζηλότυπος. *c. a.* πρὸς τὸ ζηλότυπον. *b.* Cf. de porphyrione supra III. 42. VIII. 20. XI. 15. In ὁ ὄντι articulus restitutus ex *M. m. a. b. c.* Malis haec vocabula post κορυφῶν posita. Similis tamen structura ap. *Athen.* XIII. p. 606. D. φιλοδραπέδατον δὲ ἐστὶ καὶ συνετώτατον τὸ ζῆλον ὁ δειλίς. | φασὶν. *M. m. 9* pro φασί. | τὰ αὐτὰ. τὰ om. *e.* | ἐορτῆς ἐπιστάσης. συνιστάσης *a.* — 11 13 εἰστιάθη. ἡστιάθη. *m.* | τὸν σύνομον ἄσπε ad φέρων om. *c.* Notabilis 15 varietas in negationis usu οὐκ ἔχων et μὴ φέρων. in altero est debitationis cuiusdam, ut in re in conjectura posita, significatio. *Exempla huiusmodi vid. ap. Herm. ad Aj. 75. p. 18.* sed in interrogativis enuntiationibus omnia. Caeterum μὴ etiam in aliis quibusdam locis ap. *Ael.* habetur pro οὐ, ut ap. *Herodotum* quoque interdum, nec raro apud *Plutarchum.* *Vid. Schaefer. ad Plut. Vol. V. p. 142.*

CAP. XXIX. ἐν Αἰγίῳ. Scribe Αἰγίῳ cum *b.* de quo urbis nomine 17 vide *Jo. Kükli* ad Var. Hist. I. 15. ἀργίῳ. *a.* Ap. *Athen.* XIII. p. 606. C. ubi eadem historia, ἀγίῳ legebatur; nunc Αἰγίῳ. Ap. *Plin.* X. 22. *a.* 26. *Argis* olim. Ap. *Plutarchum* T. II. p. 972. F. τὸν ἐν Αἰγύπτῳ παιδαστοῦντα χῆνα, *Wyttenbachius* mutavit in τὸν ἐν Αἰγίῳ. — Ὀλενίου τὸ γένος. articulus accessit ex Paris. *b.* Ἀμφίλοχον καλεῖσθαι καὶ τὸ γένος Ὀλενίων εἶναι. *Athen.* I. c. | ἦρα χῆν. ἦρᾶ. *M. ἐρᾶ. m. b. c.* ἐραδχῆν. *a.* 18 ἦράσθη. editt. cum *Athenaeo.* Librorum vestigia ducebant ad ἦρα, quod de affecta continuo solemnis. Cf. III. 46. p. 70, I. VI. 15. p. 180, 15. et 44. p. 143, 16. Var. Hist. II. 12, 21. Ἀγάθωνος ἦρα τοῦ ποιητοῦ Πausανίας — ἦρα δὲ αὐτοῦ καὶ Εὐριπίδης. *Lucian.* Dial. Mer. VIII. 2. ἦρα μὲν Δημόφαντος — ἦρα δὲ ἐπακόλαιόν τινα ἔρωτα. ἐρᾶ, quod alii libri habent, mihi h. l. minus videbatur appositum, licet non ignorarem, hoc haud raro reperiri etiam cum imperfecto; ut in loco *Asiani* ap. *Suid.* T. II. p. 526. Μῶλιτος οὗτος ἐρᾶ νεανίου — ἦν δὲ ἄτεγκτός τε καὶ ἀμελλετός ὅδε ὁ παῖς. | δὲ post Ὀλενίων, cuius prior syllaba in *M.* est in 19 rasura, accessit ex *M. m. a.* ἐν Αἰγίῳ. αἰγίῳ. *m. a.* | ὁ χῆν αὐτῷ. *M. 20 m. a. b. c.* αὐτῷ ὁ χῆν. editt. *ἔφερον. M. m. ἐν Χίῳ.* Vid. 1. 6. p. 4, 30. | κιδαρῶδου. κιδαρῶδους. *b.* κιδαρῶδου. *m.* — ἦρων. εἰρων. *c.* — τοῦτα. 21 om. *b.* | διαμείβοντες. διανείμαντες. *b.* tom narrat *Plut.* T. II. p. 510. 24 A. B. 967. B. *Eutocn.* Ixent. II. 18. p. 192. | αἰετούς. *M. m. c.* ἀετούς. 25 editt. ut etiam paulo post. — ἐμβαλόντες. ἐμβαλλόντες. *m.* | Στερότατος 28 ὦν ἄρα. δὲ ante ὦν insertum in *a* et editt. omisi eam *M. m. b. c.* δὲ ἄρα ὦν καὶ τὴν φύσιν διακυρώτατος. *r.* Ξερμ. ἄρα ὦν. *b.* ἄρα om. *a.* — διακυρώτατος. *c.* De natura et cibo anserum narrata confirmari a *Farrone* et *Cotumella,* monet *Schn.* *Aelianum* expressit *Philes* o. XV. | ψύχος. φύχος. *a. b.* 31 111 εἰ δὲ καὶ. δὲ om. *M. m.* ἐξαναίνοιτο. ἐξαναινοντα. *M. m.* ἐξαναινοντα. *a.* 1 sed correctum in ἐξαβαίνοιτο. ἐξανάνοιτο. *r.* — κάσαιοτο. σπάσαι. *r.* Cf. supra I. 41. p. 19, 32. II. 18. p. 38, 12. — οὔτε ἐκὼν οὔτε ἄκων. οὐχ ἐκὼν. *m.* οὐκων ἄκων. *a.* | Nemo praeterea, quod equidem sciam, meminit δάφνης et βοδοδάφνης tamquam cibi anseribus perniciosi. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* Plerumque quadrupe-

- 4 dibus tantum noxia dicitur planta. Vid. *Boch. Hieroz. T. I. p. 608. s.* | ὑπὸ σοφίας ἐπιβουλεύονται. *Pausw* ad Phil. c. XV. p. 62. ὑπ' ἀσοφίας corrigit. V. D. in Misc. Obs. Belg. VI. p. 455. ὑπ' ἀσοφίας. *SCHNEIDER. Triller.* mat. comparat VIII. 13. ἡ δὲ σοφία τῆς ἐπιβουλῆς. astutam et malignam mortaliā sapientiam interpretatur. Possit σοφία de coquorum arte accipi, quae gulae quasi insidias struit, et intemperantes in morbos conjicit, quosdam etiam interimit. Verior tamen videtur *Pauswii* conjectura praecipue ob ea quae praecedunt. — εἰς ὕπνον. ποτόν conjecit *Gesn. ὄνον. Triller.* ὕπνον accipe de potione somnifica. Vertit *Gillius: homines non modo in cibo et potione, sed per somnum insidiis assentantur*, et ὕπνον 5 et ποτόν jungens. | πίνοντές τι κακόν. multi in comotationibus et epulis pestem deglutiverunt. κακόν τι. ὅσα ἐπὶ κακῷ πίνεται. *Philostr. Vit. Apoll. III. 2. Supra II. 5. p. 29, 19. φαρμάκοις τὸ κακόν στήσας. III. 32. p. 65, 26. καὶ ἐμείνά τι τοιοῦτον κακόν ἐνέτησιν. III. 41. p. 68, 7. IV. 5. p. 93, 22. ἐάν δέ τι καὶ πρότερον ἢ πεπωκώς κακόν.* et alibi. In hac locutione pronomen τι priorem plerumque locum tenet. Sic etiam 7 *Theoph. Sim. Ep. 23. ὡς περ τι κακόν δυσάντητον.* | Βρετανικὸς. Corrige Βρεττανικὸς. cum *M. c. βρεττωκός. m. βρεταλικός. b. βριταλικός. a. Βριτανικός.* editt. ante *Schn.* Britannicum potione hausta periisse tradunt 8 *Tacit. Annal. XIII. 17. Sueton. Vit. Tit. c. 2.* | χρῆσαι χρῆσαι. b.
- 10 CAP. XXX. ὁ δὲ. ἡ δὲ. m. sed ὁ superscriptum. χηναλώπηξ. creditur esse anas tadorna Lin. Sed quum nec Herodotus, nec Aristoteles, nec Aelianus nidificatione in caverna subterranea meminerint, vulpisque similitudinem aliunde derivarit, probabilior multo est opinio Galli *Geoffroy*, qui *anatem Aegyptiacam* intelligi censuit*), cujus descriptionem, picturam et mores proposuit in libro: *Ménagerie du Museum d'Histoire naturelle* Fasc. V. *SCHNEIDER.* Cf. Eund. in Auct. ad Reliq. Friderici II. p. 166. et ad *Aristot. H. A. VIII. 5. 8. p. 601.* Caeterum haec avis Aegyptiis sacra, auctore *Herodoto II. 72.* — πέπλεκται. *Meleager* de suo nomine Anth. Pal. XII. 164. οἱ γὰρ Ἐρωτες Πλέξαι μ' ἐκ λευκοῦ φαοί με 12 καὶ μέλανος. | δικαιοτάτα. δικαιοτάτως. a. δικαιοτάτη. c. δικαιοτέρων. 13 *Apost. II. 52.* — ἀντικρίνοια' ἀν. b. ἀν om. r. *Apost.* | βραχύτερος. βα- 14 ρύτερον. c. | αἰπτόν. *M. m. c. αἰτόν* editt. ὅσα αὐτοῦ. inverso ordine b.
- 16 CAP. XXXI. κεκλήρωται est pro *Ἰαχα.* De serpentum felle et corde cf. *Aristot. H. A. II. 12, 11 et 12. de Partib. IV. 2. de testiculis H. A. III. 1. 3. V. 4. 3. de Partib. IV. 13. de Gener. I. 3. De ovīs Id. H. A. V. 28. 1. Cf. Plin. XI. s. 110.* Haec si comparaveris, videbis, quantum ab *Aristotele* diversus abeat *Aelianus.* *SCHNEIDER.* κεκλήρωται. κεκλήρωνται *M. m.* quod verum putarem (vid. ad I. 57. p. 24, 26.) nisi 17 statim sequeretur *ἔχει, τρέχει.* | ἐν τῇ. *M. m.* ἐπὶ τῇ. editt.
- 20 CAP. XXXII. ταῦ δὲ narratio excerpta videtur ex *Arist. H. A. VI. 9. 1.* ubi vid. not. *SCHNEIDER.* Adde *Columell. VIII. 5. Plin. X. 59. s. 79.* — συμφυᾶ. recepi ex *M. m.* pro συμφυῆ. Vid. supra p. 107. 21. | 23 ἀρχεται. ἀρχοντα. b. δὲ οὐ. δ' οὐ. a. τὸ ἐξῆς. τὸξῆς. *M.* Hunc locum *Gronovius* ex *Aristotele H. A. VI. 9. 1.* in hunc modum existimat sup-

*) De hac interpretatione dubitari non posse, censet *Cuvier* ad *Plin. T. VII. p. 379. s.*

plendum: ἐπαΐζει δὲ ἡμέρας πρὸς τριάκοντα· τίττει δὲ ἀπαξ τοῦ ἔτους· εἰς δυάδεκα, ταῦτα δὲ οὐ κατὰ τὸ ἐξῆς. non improbante *Schneidero*. Cf. *Athen.* IX. p. 397. B. | παραλιπῶν. παραλείπων. a. | ὄρνιθες ἕτεροι 24 25 vulgatum ἕτεροι *Gron.* ex *Med.* mutavit in ἕτεροι, quasi mares ova pariant. *SCHNEIDER.* ἕτεροι. *M. m. a. b. c.* Vere *Fischerus* ad *Veller.* I. p. 369. observavit, diligentissimos scriptores avimantium nominibus ob commune eorum genus ita saepe uti, ut feminas virili genere appellent. *Ael.* V. H. XIII. 35. de cerva, ante partum purgationis egente, τὸν Ἰαφρον, καθάρσεως δεόμενον, σέλινα ἐσθίειν. *Anton. Lib.* c. 30. ἐπιφοιτῶντες λύκοι ὄρεγον παρὰ μέρος γάλα. Luculentissimum hujus enallages s. synesis potius exemplum habes infra XI. 14. p. 250, 31. de elephanto muliere. Quare non dubitavi, libris h. l. obtemperare.

CAP. XXXIII. ἡ νῆττα ὅταν τέκη. δτ' ἄν. *M.* constitutus hic locus 26 a *Gron.* ex *M.* cum quo consentit *m. b. c.* ἡ νῆττα μὲν τοι ὅταν τέκη, τίττει δὲ ἐν ξηρῷ. editt. ante *Gron.* | τενάγους. τενάγου. b. ἰδρηλοῦ. 27 ἰδρηλοῦ. b. χωρίου. χώρου. c. Post ἐνδρόσου plenius distincti; tum recte sequitur: τὸ δὲ νεόττιον. quod dedimus cum *M. m. a.* δὲ om. editt. | οἶδε, ὅτι. hiatus in omnibus editt. Scribe οἶδεν cum *M.* — τῆς με- 29 τείρου φορᾶς. *Callistr.* Stat. IV. de Cupidine: τῆς μετείρου κυρτιῶν φορᾶς. | ἐν τῇ χέρσῳ. τῷ. *M. m. c.* — ἐκ τούτων. *propterea*; quam res 30 ita se habeat, ut modo dictam. Vid. *Herm.* ad *Ajac.* 533. XVI. 36. p. 370, 26. *Ael.* V. H. II. 13. ἐκ τούτων οὐν ἐβουλήθησαν πείραν καθέ- ναν | ἐξ ὠδίνων. II. 19. Var. *Hist.* X. 3. τὰ δὲ τῶν νητῶν νεόττια ὅταν 31 ἴδῃ φῶς, παραρῆμα ἐξ ὠδίνων νήχεται. quod *Commodus* ap. *Herodianum* I. 5. 5. dicit: ἅμα τῷ τῆς γαστρὸς προελθεῖν. et *Marinus* in *Vita* *Procli* c. 3. p. 3. ἐκ σπαργάνων. supra c. 25. ἀπὸ γενεᾶς. — νηκτικῆ. per synesin ad νῆττα refertur.

112 ὡς ἦδη χρόνου. restitui ex *M. m. b.* pro χρόνω. Supra IV. 45. καὶ 2 ταῦτα μὲν χρόνου πρὸς ἄλληλα εἰρήνην ἄγειν καὶ φίλα νοεῖν. V. 21. καὶ χρόνου πολλοῦ ἰδεύοντο. *Plato* *Phaedo.* p. 57. B. οὔτε τις ἕξιος ἀφίεται χρόνου συχοῦ ἐκείδεν. | νηττοφόνος. *aquila anataria*. *Plinii* X. 3, 3. 3 ἐπιπηδᾷ. ἐπιπηδῶν. *m.* ex corr. τῇ νηττημένῃ. *r.* — ὡς ἀρπασόμενος. *r.* recte; quamquam ita supra c. 19. ὡςπεροῦν ἐπιπησόμενος ὑποφαίνει. *SCHNEIDER.* ὡς. *M. m.* ὡςπερ ἀρπ. editt. ἀρπασόμενος. *c. Philes.* c. 14. *Aelianum* expressit: νηττοκτόνος — κάτεισιν εὐδύς ἐκ νεφῶν ὡς ἀρπάσας. an ἀρπάσων? | καταδύσα. καταδύσας. *m.* | καὶ πάλιν. καὶ omisum in 4 6 ed. *Gesn.* accessit ex *M. m. b. c. a.* ταῦτα. ταῦτο. *b.* In *Par. b. c.* alterum καὶ πάλιν, distinctione facta post ταῦτα, ductum ad καὶ δυοῖν. *Var.* *Hist.* I. 4. πίνουσιν, ὅσον ἀρπάσαι, πάλιν καὶ πάλιν. — ἡ γὰρ. γὰρ quod omisit *Gron.* cum *Med. m. c.* et, ni fallor, etiam *b. c.* restitui ex *a* et editt. *vett.* *Plato* *Apol.* c. 32. p. 40. C. δυοῖν γὰρ ἑάτερον ἔσται τὸ τελευτᾶν· ἡ γὰρ εἶναι μηδὲν εἶναι κ. τ. λ. *Plus.* T. II. p. 21. D. δυεῖν οὐν ἑάτερον — ἡ παρᾶξει πρὸς τὸ βέλτιον κ. τ. λ. *Cod. Mosqu.* ἡ γὰρ ἄξει. probante *Wyttenbachio.* | καταδύσα ἀπεπνίγη. non dubitavi vulgatum καταδύς cum *Pausio* ad *Phil.* p. 60. corrigere. *Aristot.* H. A. IX. 23, 3. de haliaeto 7 aves marinas captante haec narrat, quae ad νηττοφόνον ab eodem nominatum c. 22, 1. transtulit, ut *Plin.* X. s. 3. *SCHNEIDER.* Etiam *Philen* ap. *Ael.* καταδύς legiase, dubitari nequit: κίρκος — νῆτταν ἰδῶν καὶ κα-

ταυτὰς ὑπόθεν, καὶ συγκαταδὺς αὐθαδῶς ἀπεκνήρη. Id quod res postulat non latuit Gillium; qui vertit: *tandiu id facit, quoad vel ipsa demersa suffocatur, vel aquila discedit.* In καταδύσα littera vicina librarium decipit.

- 10 CAP. XXXIV. οἶδέ τε οἶδέν τε. *M. m.* — εὐδύμως φέρειν. *M. m. b. c.* φέρει. *a. r.* et editt. ante *Gron.* φέρων emendabat *Gesn.* participium ad οἶδε referens; infinitivus pendet a verbis δῶρον ἔχει. | πεπίστευκα. *M. m. b. c.* πεπίστευται. ante *Gron.* Ducta haec ex *Platon.* *Phaedon.* c. 35.
- 15 17 p. 85. A. B. *Aelianum* expressit *Philes* in *Carm. gr. Wernsd. V. 637. ss.* | τῷ κύκνῳ. τοῦ κύκνου. *m.* | ἀναγηρεύεσθαι. ex hoc uno loco hoc compositum relatum in *Lexica.* ἀναγηρεύεσθαι. *m.* ἀνακρούεσθαι. *b.* quae elegans lectio *Aeliani* manum praestare videtur. *Himer. Or. XIV. 4.* λύραν ἀρμόσας ἤπειλαι — μηκέτι μέλος εὐφημον εἰς αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι. *Anth. Pal. VII. 29.* φ' οὐ μελοδῶν — ἀνεκρούου νεκτὰρ ἑναρμόσιον. *Synaeius Calv. Enc. p. 66. C.* μέλος — τοῦ λόγου προανεκρούεσθαι. — ἐπακχέθειον τε. recepi ex *M. m. b. c. r.* pro ἐπακχέθειον. *Plut. T. II. p. 1136. C.*
- 19 ἐπακχέθειον αὐλήσαι. *Philostr. Vit. Ap. IV. 45. p. 186.* τῶν λόγων οἱ ἐπακχέθειαι. *Heliodor. IV. 8.* ἐπατύμβια καὶ ἐπακχέθειαι δάκρυα. — τοῦτο τὸ.
- 21 τὸ om. *b.* | παρεσκευασμένον. παρασκευασμένον. *a.* παρασκευασάμενον. *m.* — ὁ Εὐριπίδης ὕμνῳ. hoc ordine *M. m. b. c.* ὕμνεῖ ὁ Εὐρ. editt. *Vid. Fragm. ex Belleroph. XXIX.* | ἦσ' ὄσ' ὄσ'. *b.* ὄσ'. *m.* Tum te ἐπίσκη. et οὐδέ ἔκ. *m.* ἔίνους. *b. c.* quod si genuinum, alterum hoc exemplum verbi ἐπακχεῖν cum accusativo. *Vid. Schaefer. ad Eurip. Orest. 793.*
- 23 24 | μελωδεῖ μελωδῶν. *b.* | ἐφόδια διδοὺς τῆς ἀποδημίας. vertit interpretes: *funebre sibi carmen canit, quo sive suas ipse laudes, sive deorum hymnos decantat, ad mortem se praeparat*). Equidem διδοὺς vitiosum esse censeo; remedium tamen ignoro. *ΣΧΗΜΑΤΑ.* αὐτῷ. αὐτῷ, ni fallor, rectius scripseris. *Cycnus* id quod canit, sive deorum sit hymnus, sive sua ipsius laus, tamquam adminiculum ad iter, quod ingressurus est, sibi ipse tribuit. De translato usu vocis ἐφόδιον vid. ad *Achill. Tat. I. 11. p. 17, 8.* Var. *Hist. II. 41.* de *Anaoharside* potatore strenuo, τοῦτο μὲν καὶ οὐκοῦν ἑαυτῷ ἐπαγόμενος τὸ ἐφόδιον. *Ib. IV. 9.* τὰ μέγιστα εἰς φιλοσοφίαν ἐφόδια. *Fragm. ap. Suid.* in σεμνά: θεῶν κομίζων ἱερά, εἰς τὴν μετοίκησιν σεμνά ἐφόδια. *Alexander Homeri carmina* dicebat ἀκαλοῦθεῖν αὐτῷ τῆς στρατείας ἐφόδιον. *ap. Plut. T. II. p. 327. F. Ib. p. 476. B.* οὐ μικρὸν ἔχει τῆς πρὸς τὸν βίον εὐδύμιας ἐφόδιον τὴν πρὸς τὸν θάνατον ἀφοβίαν. *Philostr. Vit. Ap. III. 49. p. 135.* de *phoenice* dicit, eum ἐν τῇ καλιᾷ ταχόμενον προκεμπτηρίους ὕμνους αὐτῷ ἄδειν· τοῦτ' δὲ καὶ τοὺς κύκνους φασὶ δρᾶν οἱ σοφώτερον αὐτῶν ἀκούοντες. De cantu *cycni* vid.
- 26 supra ad *II. 32.* | ὅτι μὴ ἄδει λυπούμενος. *M. m. b. c.* ὅτι ἄδει οὐ λυπούμενος. *a* et editt. — ἀλλὰ pro ἀλλ' habet *M. m. a. b. c.* Similia de *cycnis* collecta vid. *ap. Wyttēnb. ad Phaed. p. 225. s. Plut. T. XII. p. 982. a.*
- 27 | In ed. *Gesn.* legitur: μηδὲ γὰρ ἄγει σχολὴν ποτε ὠδίνον καὶ μέγα τε κατὰ τὴν ψυχὴν ἔχον πρόσαντας. *Gesnerus* e *Platone* plura supplevit, quibus tamen vitium loci non fuit sublaturum. Verba, quae *Ael.* reddere vo-

*) Gillius: *profecto et cycnus tale funebre carmen viaticum dans peregrinationis, aut deorum hymnos, aut laudem peculiarem.*

leit, haec sunt in Platone, ubi docet, homines cycni morientis cantum falso tribuere tristitiae: οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄρνικον ἔδει, ὅταν πεινῆ ἢ βραγῆ, ἢ τινεσ ἄλλην λύπην λυκῆται. quae verba *Ael.* ita mutavit, ut quae Socrates de avibus pronuntiavit, ad genus omnes animalium, quodcumque hominem transferret. ἄγειν σχολὴν ψῆθῆ est idem quod σχολάζειν τῆ ψῆθῆ, *vacare oantui.* SCHNEIDER. *Gesperus* inter verba εὐδυνμούμενος μᾶλλον et μηδὲ γὰρ ἄγειν inseruit Platonis locum: οἱ δὲ ἄνθρωποι διὰ τὸ αὐτῶν δίος κ. τ. λ. Hoc emblemata *Gronovius* e contextu ejecit, simulque cum eo verba *Aeliani* μηδὲ γὰρ ἄγειν — ἀλαγνόν. quae in annotationibus deorum ex *Med.* emendata posuit. Rectius editiones ex *Gronoviana* expressae, *Heilbroniana* et *Tubing.*, eadem in suam locam restituerunt. Caeterum cum *M.* consentit *m. a. b. c.* in quibus omnibus ita legitur, ut edidimus. | ἔχει δὲ ἄρ' ὁ κύκνος οὐ μόνον πρὸς τὸν θάνατον ἀνδρείως. 29 sic editt. ἔστιν ἄρα ὁ κ. οὐ πρὸς μόνον τὸν θ. ἀνδρείως. *M. m.* quod restitui, inserto δὲ post ἔστι ex *c.* ἔχει δὲ ἄρα. *a. b.* — ἦδη δὲ καὶ δὲ om. *M. m.* Infra *c.* 48. p. 118, 22. ἦδη δὲ καὶ positum post μόνους, ut h. l. post μόνον. | οἶα δήπου. *M. m. a. b. c.* οἶα δή. editt. ante *Gron.* οἶα 31 δήπου est p. 7, 23. p. 8, 20. p. 26, 21. supra *c.* 2. p. 98, 6. et alibi saepius.

113 ἐνοποιῶ ἔστιν. vulgatum *ἐστὶ* cum *F. Jacobsio* e more *Aeliani* cor-
 rexi. SCHNEIDER. Equidem in vitis libris nolui aliquid novare. Infra quo-
 que XI. 37. ὄσα ἀνόστῃ εἶσι. *Alciphr.* 12. ἠγρόουν, ὄσον ἐστὶ τρυφερὰ
 καὶ ἀβρόβια — τὰ μειράκια. *Ib.* I. 34. λήρος ταῦτ᾽ εἶσι καὶ τύφος. Post
 λοιποὶ distincti, ut par erat in nominativis absolutis. | ἀέτος. *M. m. r.* pro 2
 αἰετός. — ἐπὶ τοῦτον. τοῦτο. *a. b.* | *Locus Aristotelis* est in *H. A.* IX, 3
 2, 9. sed ibi est: κρατεῖ δὲ ὁ κύκνος πολλάκις. Veruntamen IX. 13, 2.
 καὶ τὸν ἀέτον ὅταν ἄρξῃται ἀμυνόμενοι νικῶσιν· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἄρχουσι μά-
 χης. SCHNEIDER. Idem dicit *Ael.* Var. Hist. I. 14. οὐδέποτε. *M. m. b. c.*
 οὐδέποτε. *a* et editt. ante *Gron.* ἐκράτησε, ἦττ. omnes editiones. σὺν βῶμῃ.
 robore quo valet adjutus; σὺν δίκῃ, justitia opitulante.

CAP. XXXV. ὁ ἐρωδιός. ὁ om. *b.* | οἱ πελωῖνες. Cf. III. 20. De 6 7
 ardea nunquam distincte traditum legi, ostrea ab ea devorari, praeter-
 quam a *Plutarcho* T. II. p. 967. C. D. ubi quaedam ex h. l. corrigi de-
 bent. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Arist.* H. A. IX. 11. p. 78. et *Philen.*
c. 9. | ἀλάς. ἑλάς. et in fine παρελθόν. *m.* 9

CAP. XXXVI. τιδασσέται γε. *m.* τιδασσάσεται. editt. γε *Schn.* in 13
 car. sec. seclausit; deinde ἐπαίων mutavit in ἐπαίει, auctore *Rehd.* ἐπαίων.
a. Mihi participium videtur pendere ab ἐστὶ, quod in *Excerptis Rehd.*
 non comparet. Scribitur enim: Ὁ ἀστερίας ὄρνις τιδασσέται ἐν Ἀτγ.
 qua mutatione facta, necesse erat, ἐπαίων mutari in ἐπαίει. *Ibid.* τοσαῦτα
 omittitur, et pro εἴ τις scribitur εἰ δὲ τις. — τοσαῦτα. *hactenus*; non se-
 quente ὡς. Vid. ad III. 16. p. 58, 23. | θούλον — ὄκνον. respiciunt haec 15
 fabulam, quam attigit *Aristot.* H. A. IX. 17, 1. cujusque vestigium etiam
 est ap. *Anon. Lib.* c. 5. Cf. *Schn.* *Aristot.* H. A. IX. 2. 8. p. 15. a. —
 ὄνειδίζων θούλον. inverso ordine *r.* — εἴποι εἴποι. *a.* — ὁ δὲ. *m. a. r.*
 ὄδε. editt. ut iterum in prox. versu. | βρονδίαται. Vid. T. II. ad *Luci.* 16
 Dial. Mort. X. 1. | εἰς τὸ ἀγανὲς ἀνωπτόμενος. ἀγανὲς κοπτόμενος. *m.* 17

ἀγενής. c. Vid. *Stallb.* ad *Phileb.* p. 133. ad *Protag.* p. 52. et *Jacob* ad *Luci.* *Taxar.* p. 91.

18 CAP. XXXVII. εἰ κατέχοι κατέχη. *Mon.* unde feci κατέχοι. Narrationem ipsam aliunde testatam facere non possum. *SCHNEIDER.* κατέχει. editt. κατέχοι. *M.* quod testari ut supra IV. 37. p. 87, 16. εἰ δὲ αὐτὴν διώκει τις. IX. 14. p. 201, 3. εἰ δὲ τις εἰς σκεῦος αὐτὴν ἐμβάλοι. — *Κυρηναίων.* 19 κυβήρηναϊον. a. Succus silphii intelligitur, sive iasercitium. | ἐνταῦθα δήπου. *Aeli.* ap. *Suid.* in ἀπειθεῖν· ἐνταῦθα δήπου καὶ ἤγωνίζοντο. Supra I. 39. ἔνθα δήπου καὶ ὁ δόλος πρόκειται. VI. 41. ἐνταῦθα δήπου ὀρθωδοῦ- 20 σιν. | θαλάττιον. θάττιον. c. ἀνασπάσαι. ἀναπάσαι. m. ἀνασπᾶσαι. editt. ὁ 21 δὲ. m. a. ὅδε. editt. ἔψεται. ἄψεται. b. | καὶ κατὰ κράτος. καὶ om. a. | 22 ἄγοις. *M.* m. b. c. ἀνάγοις. editt.

23 CAP. XXXVIII. Μασσαλιώτου. uno σ. m. μασσαλιώτας. a. De utra- 24 que scriptura vid. *L. Holsten.* ad *Steph. Byz.* p. 200. | φιλόδοξον. *Apost.* 25 ἐστὶ δ' ὅμως ἀηδῶν φιλόμουσος καὶ φιλόθεος. *Cod. r.* qui verba 25 eodem modo contraxit, φιλόδοξος habet. | ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* ἄδη. *M.* a. b. c. r.

εἰ
Ap. ἄδη. m. ἕδει. ante *Gron.* — τὸ μέλος. τε μέλος. *Apost.* ed. *Tornae-* 26 siana. | τὴν ὄρνιν ἕδειν. hoc ordine *M.* m. a. b. c. ἕδειν τ. ὄρνιν. editt. 27 ἕδει. epitomatores r. *Ap.* | διαμαρτάνη. *M.* m. r. *Ap.* διαμαρτάνοι. a. et editt. omnes. — ποικίλα τε ἀναμείλπειν. ποικίλον τι. editt. τι (ex corr.) 28 τε *M.* b. c. *Apost.* r. ποικίλλα τε. *M.* ποικίλα δὲ. m. — καὶ τακερῶς. καὶ 28 τὰ καιρῶς. m. τακερᾶς μουσουργίας hinc *Philes* c. 18. τακερόν καὶ μαλα- 28 τὸν Ἴτυν ἐλελιζομένη διεοῖς μέλισιν γένους ξουδῆς. | καὶ Ὅμηρος δὲ. δὲ 32 om. *M.* m. Versus sunt ex *Od.* τ. 518. — | δένδρων. *M.* m. δενδρέων. editt. δενδρέων. c. ut ap. *Homer.*

1 πολυδευκία. a! *Gesn.* πολυδευκίδα, uti deinceps vulgo ἀδευκίδα lege- 114 batur. *Hezychius* πολυδευκία φωνὴν interpretatur πολλοῖς ζουκίαιαν. *SCHNEIDER.* πολυδευκία et ἀδευκία est in omnibus libris nostris. Illam varietatem lectionis ap. *Homerum* veteres *Grammatici* non commemorarunt. — μηδ' ὅλως. μηδὸλως. m. b. c.

4 CAP. XXXIX. ἐπεπταμένοισ, comparat *Schn. Plutarchum.* T. II. p. 670. C. ubi leo dicitur τῶν γαμψωνύχων τετραπόδων μόνος βλέποντα 6 τρέτειν. | δρασειοντά τι γενικόν. *M.* m. γενικόν. c. μανικόν. a. et editt. ante *Gron.* μενικόν. b. inter utrumque fluctuans. *Gillius:* statim a partu strenuunt quiddam edentem. — δρασειοντα. vid. ad VI. 44. p. 143, 20. | ἐφυλάξαν. hoc et seq. φυλάξαντας serioris Graecitatis est, simile Latino *observare.* De Aegyptiis praeter *Plutarch.* l. c. testatur *Horapollon.* I. 17. et 19. et *Eustath.* ad *Il.* λ. 552. p. 53. ed. Lips. διὰ τοῦτο δὲ φασιν οὐδὲ μῦει κοιμώμενος· ὡς δὲ *Δημόκριτός* φησιν οὐδὲ τυκτόμενος. qui ex- scripsit *Etym.* *M.* in λεοντοκόμος. p. 560. cf. *Ib.* p. 800. λς. De caecitate catulorum contrarium traditur supra IV. 34. ubi vid. *SCHNEIDER.* IV. 8. φυλάξει ἔνθα ἐτάφη. VII. 7. ὡς Ἄρ. φυλάξας λέγει παραφυλάξας eadem vi habet VII. 21. p. 166, 3. Praeivit *Herodotus* V. 12. τῶν δορυφόρων τινὰς κέμπει, καλεῶν φυλάξει ὃ τι χρῆσεται τῷ ἔπιπῳ ἢ γυνή. Vide 7 *Elmsl.* ad *Eurip.* *Med.* v. 314. | ἐνδεικνύμενος. ἐνδεικνύμενον. a. κυκλωσάμενος. κυκλωσαμένη; a. De somno loquitur ut de vinculis retibusque.

Heliod. I. 30. ὡς ἄρκυσι κεκυκλωμένος. Cf. supra II. 8. p. 31, 31. | αἰετ. 12
M. m. αἰετ. editt. — πέπυσμαι. πέπεισμαι. a. cf. II. p. 46, 1. De cultu
 leonum apud Aegyptios vid. XII. 7. De eorum ad solem relatione cf.
Zoega de Obelisc. p. 443. not. 31. — καὶ γὰρ τοι. *M. m. b. c.* τοι om. a.
 et editt. ante *Gron.* De γὰρ τοι vid. p. 52, 24. p. 82, 24. p. 94, 11.
 et alibi. | ὄρασθαι. ὠρασθαι. a. Locus *Homeri* est Δ. σ. 484. | λέ-14 16
 γοντα ταῦτα. ταῦτα accessit ex *M. m.* ἐπάγονται ταῦτα. medio verbo omisso
 m. | καὶ συνετός. καὶ om. m. De structura orationis vid. supra p. 110, 7-17
 | ἐπιβουλεύει. ἐπιβουλεύειν. a. "Ὀμηρος. Δ. λ. 173. ubi est: βόες ὧς, 18
 "Ἄστε-λέων. ὅτε addidimus cum *M. m. a. c. b.* — μολῶν. m. b. μηλῶν. a.
 In seqq. *Ael.* expressit Homericæ: ἐφόβησε — πάσας τῇ δέ τ' ἤ ἀνα-
 φαίνεται αἰτύς θλαδρος. κ. τ. λ. | ὅταν δέ. ὄτ' ἄν. *M. m.* εἰς κόρον. Cf. 22
Philes c. 36. v. 25. ss. *Ambros.* Hexaem. VI. 3. p. 43. E. | ἐς αὐδης. 23
 sic divisim *M. m. b.* ut ἐς τόδε et ἐς τῆμος *Od.* η. 317. 318. *Callim.*
 H. in Pall. 141. καὶ ἐς πάλιν αὐτίς ἐλάσσαις. εἰσαὐδης. editt. ἐσαὐδης. a. c.
 | δεδιότα. δεδοίота. a. — τοῦ καδ' ἑαυτὸν ἄσματος. recepi ex a. b. c. 25
 pro καδ' αὐτόν. Praepositionis usum illustrat *Fisch.* ad *Weller.* T. III.
 2. p. 190. s. καδ' ἑαυτοῦ. *M. m.* genitivus videtur natus ex vicinis vo-
 cabulis. Rem narrat *Arist.* H. A. VIII. 7. 4. causa non addita. | τοῦ-26
 τῶν. τούτων. b. — αἰσθανόμενα. *M. m. b. c.* αἰσθόμενα. a. et editt. ante
Gron. — ὅτου. hoc primus dedit *Schn.* ex emendatione *Valckenarii* ad
Herod. p. 673. 39. pro ὅπου. Emendationem confirmat *M. m.* — εὐ τολ-
 μαῖ. recepi ex *M. m. c.* τολμῶσι. a et editt. | ἀλλὰ. *M. m.* pro ἀλλ' ἄπ. — 29
 σολᾶν. om. a. | τῷ δέ ἄρα. *M. m. c.* τὸν δέ. a. b. et editt. ante *Gron.* 30
 | λήθην. *M. m. b. c. a.* confirmantes correctionem *Gronovii.* λήθη, editt. 31
 omnes. Manifestum est, in libris vulgaribus orationem vulgari Gramma-
 ticae esse accommodatam; id quod nos ex optimis libris dedimus, Ae-
 liani stilum verissime repraesentat. — λήθην λαμβάνει. λαμβάνειν. c. IV.
 35. ὁ βούς — οὐκ ἄν ποτε λήθην λάβοι. — Praeterea καὶ ἑτέρου a et ante
Gr. καὶ om. *M. m. b. c.* | ὡς ἔωλον. χυζήν τροφήν appellat *Basil.* T. I. 32
 p. 82. B. et *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 49. C. ubi in lect. Cod. χυζισινή la-
 tet χυζισινή. | ἐπ' οἰκείων. ἐπὶ m. — ὅταν δέ. ὄτ' ἄν. *M. m.* *Aristot.* H. A. VIII. 33
 7. 4. τῇ δέ βρώσει χρῆται λάβρωσ — ἐπὶ δέ ἡμέρας δύο ἢ τρεῖς ἀστει-
 δύναιτο γὰρ διὰ τὸ ὑπερπλησθῆναι.

115 λαπάξας. vid. *Eustath.* ad Δ. α. 129. p. 56. ed. Lips. *Athen.* VIII. 3
 p. 363. A. de simia pro remedio adhibita cf. *Aeli.* V. H. I. 9. *Philostr.*
Vit. Ap. III. 3. p. 97. *Plin.* VIII. 16, 19. *Philes.* c. 72, 14. ubi
Paus., si loci Philostratei meminisset, vocem γηρῶν non sollicitasset.
 Cf. etiam infra XV. 17. *Ambros.* Hexa. VI. 4. p. 45. B. | ἐπαμίνας-4
 σθαι. *M. c.* ut Δ. ω. 369. Vid. *Heyne* T. VIII. p. 671. s. ἐπαμύνοσθαι. a et
 editt. Proxima verba usque ad ἀλκαίαν om. c. | τὴν ἀλκαίαν. *Schn.* καὶ 5
 his verbis praefigi malit in cur. sec. Aut hoc verum, aut τὴν τε ἀλ-
 καίαν. ἐγείρει ἑαυτόν. *M. m.* αὐτόν. editt. Infra VI. 1. ὁ λέων τῇ ἀλκαίᾳ
 ἑαυτόν ἐπαγείρει μαστίζων. Δ. Y. 170. οὐρῇ δέ πλεμράς τε καὶ ἰσχία ἀμ-
 φοτέρωθεν μαστίεται, ἐξ δ' αὐτόν ἐποτρύνει μαχέσασθαι. De ἀλκαίᾳ cf.
Schol. Apoll. Rh. IV. 1614. | ὑποδήγων μύωπα. ὑποδύγων. m. *Blumen-*6
bachius revera aculeum inesse caudae leonis observavit, cuius ope ac
 stimulet. Idem nuper observatum in duobus leonibus Parisiis mortais.

- 7 Vid. *Froriepī* Notit. an. 1829. nr. 541. p. 198. | βαλόνα. Idem narrat *Aristot.* H. A. IX. 31. 2. — τῆ ἰση. Infra VIII. 3. τὴν ἰσην ἀντιδιδόντες. *Luci.* Tim. c. 44. οὕτω γὰρ τὴν ἰσην ἀπολάβοιεν. ἐπὶ ἰσης dixit 8 *Herodes.* I. 74. et ἐπ' ἰση. IX. 7. | οὐδὲ ἔν. *M. m. c.* οὐδὲν. a. b. et 9 editt. ante *Gr.* | ἐξέτι νεαροῦ. sic *m. c.* ἐξἔστι. a. ἐξ ἔτι editt. Vid. *Lobeck.* Phryn. p. 48. not. — πρῶτατος. *M. m. b. c.* πρῶτατον. a. et 10 editt. ante *Gr.* | φιλοπαίστης. *M. m. b. a.* φιλοπαίστης. c. φιλόπασις ante *Gr. lusionibus delectatur.* *Gill.* φιλοπαίγμων καὶ στερακτικός vocatur ap. *Arist.* H. A. IX. 31. 1. Cf. supra p. 85, 15. | πρῶτως. πρῶον ὡς praeferebat *Warnsd.* ad *Phil.* Carm. Gr. p. 254. inepte. Vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 403. Geaneri notam in marg. „πραῦμένως in Lexicis“ non intelligo. *SCHNEIDER.* πρῶον ὡς. a. b. c. Verba *Geaneri* spectant glossam *Hezychii:* πραῦμένως. προδύμως. πρῶον τῶ μόνει χρώμενος. Ductum πρῶτως ex *Aristoph.* Ran. 856. quod est simile adverbio βρότως 11 ap. *Suidam* et *Artemidor.* V. 30. p. 409. | ἄνων γοῦν. ἄνων γοῦν. b. ἄνων οὖν. a. Idem dicit *Plut.* T. II. p. 799. E. *Plin.* VIII. 6. s. 21. *Max. Tyr.* II. 3. p. 23. nomine *Annonis* non addito. — Βερρενίη. βερρενίη. 12 *M. c.* μερρενίη. m. | τῶν κομμίωντων. *M. m. b. c.* κομμίωντων. editt. ante *Gr.* et a. κομμίωντων corr. *Piers.* ad *Moer.* p. 238. Propius est κομμίωντων. *Themist.* Or. XXVII. p. 336. C. σοφιστὰ οἱ κομμίωντες τοὺς λόγους. cf. *Id.* p. 343. B. *Synes.* de Regn. p. 1. B. λόγους λέξει κομμίωντων. 13 μωδένας. — διαφέρων. διαφέρει. b. | ἴσηγη. *M. m. b. c.* Hoc adverbium om. a. et editt. ante *Gr.* ἐπαίδρυνε. Cf. supra p. 60, 22. Comparavit *Schn.* in *Auct. Rel. Frider.* II. p. 164. *Tertullianum* de Anima. c. 24. obliviscetur feritatis — delictum fiet *Berenices alicujus reginae*, lin- 15 guas genas ejus emaculans. | Κατάνης. Κατανής. m. Κλεομένους. Κλειμένους. c. Nihil de his compertum habeo. Num *Cleonymus* intelligendus, *Cleomenis* filius, quem πολλά τε καὶ ἐχθρὰ ἐς τὴν πατρίδα τολμήσαι narrat *Pausan.* III. 6. 3.
- 18 CAP. XL. εὐώδιας. *Theophr.* Caus. Plant. VI. 5. 2. τὴν πάρδαλιν τοῖς μὲν ἄλλοις ἡδύ φασι δζειν (αὐτήν), διὰ καὶ θηρέειν αὐτὴν ἔταν καταγρηάσκη, ταύτη προσαγομένη· ἡμῖν δὲ οὐδεμίαν εὐώδιαν ἐμπαίνει. *SCHNEIDER.* Cf. *Eund.* ad *Theophr.* Vol. IV. p. 456. Alios laudat *Beckm.* ad *Antig.* Car. p. 66. Aliud quid sequitur *Horapollo* c. 90. ubi v. *Hoeschel.* p. 227. Expressit hoc caput *Philes* c. 36. — τὴν πάρδαλιν. παρδάλην. m. μετε- 19 ληγῆναι. μετεληφῆναι. *Apost.* XX. 21. Vid. ad *Prooem.* p. 1, 5. | φασίν, ἡμῖν. καὶ ἡμῖν. a. b. Quod *Cuvier*, vir doctissimus, in *Annot.* ad *Plin.* T. VI. p. 420. affirmat, *Aelianum* h. l. dixisse, pantherae odorem hominibus jucundum esse, neque hoc ab aliis tradi, falsa horum verborum interpretatione videtur niti. ἀπόβρητος h. l. esse debet incom- 20 pertus, latens nec observatus. — αὐτῇ δὲ οἶδε. αὐτῇ. m. quasi sequere- 21 tur σύναδε. οἶδε om. m. | ἐκείνη. ἐκείνη ἢ πάρδαλις. editt. pronomine inepte addito; quare ἐκείνη om. r. *Ap.* Post ἐκείνη distincti cum a. b. iota subscribens. ἀλίσκται ἐκείνη, τῇ εὐώδιᾳ scil. | ὑπακούρῃται. ὑπ' 23 ἀποκρ. m. ὑπακούρῃται. r. *Ap.* | λόχη. λοχη. b. — βαδέια φυλλάδι. *Eustath.* *Antioch.* Hexa. p. 37. de his feris: σαφῶς γὰρ εἰδυῖαι ταῖς ἀπ' αὐτῶν ὀδμαῖς χαίροντα τὰ ἄλλα ζῷα βαδέιον ἄντροις ἰσοῦ. ubi novissima 24 vocabula depravata. Sententia requirit: βαδέιοι θάμνοισι ἐνεδρεύει. | αἰ

αἴγες αἱ ἄγραι. hoc recepi ex *M. m.* prius αἱ abest ab editt. | ὡς ὑπό 25
τινος ἔγγος. de compendiarria hac in comparationibus dicendi forma vid
Schaefer. ad *Julian.* Or. I. p. XIX. s.

CAP. XLI. τὰ μηρυκίζοντα. *M.* μηρακίζοντα. *m.* μηρύκάζοντα. *a. b.* 28
editt. ante *Gr.* Hoc revocavit *Schn.* μηρυκίζεν ex *Basilio* laudat *Steph.*
Thes. L. G. in μηρυκάζω. *Suid.* ἀναπολεῖ ἀναμνηστικαί· τάττεται
δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μηρυκίζεσθαι. | καὶ ὄνομα μὲν αὐτῶν. *M. m.* ὄνόματα αὐ- 29
τῶν. *a* et editt. quod correctionem sapit. In μὲν ἀναγκαποδέτω *Ael.*
Atticorum quorundam rationem imitatus est. Vid. *Heind.* ad *Plat.* T. II.
p. 468. Singularis autem ὄνομα non magis debet offendere, quam ver-
bum singularis numeri pluribus substantivis praefixum. Haud abesimile
σῶμα τέκνων pro σώματα in *Eurip.* Med. 1077. ubi vid. *Elmsl. Suidas*
T. II. p. 66. Ἠπιόνη· γυνή Ἀσκληπιοῦ· καὶ θυγάτηρ αὐτῆς Ὑγεία,
Ἀγλα, Ἰασώ, Ἀκισώ, Πανάκεια. De stomachis ruminantium vid. *Ari-*
stot. H. A. II. 12. 5. et 6. Nomina eorum posuit etiam *Suidas* in ἡνυ-
στρον. *Basil.* Tom. I. p. 85. C. | δύο νέμονται προβοσκίων. i. e. δυσὶ 30
Vid. ad p. 79, 18. — Ad rem cf. *Aristot.* H. A. IV. 1. 5. *Athen.* VII.
p. 316. C. D. | ἐπαρδέντα i. e. πεισδέντα, ἐμὲ scil. Totam hanc ῥῆσιν 32
om. *r.* | καὶ ὅταν [δτ' ἄν. *M.*] ἢ χειμέρια καὶ κλύδων τεταραγμένως. haec
sana esse non existimo. Primum mentio maris desideratur; deinde δά-
λαττα χειμέρια καὶ κλύδων τεταραγμένη scriptum fuisse suspicor. Nec
seqq. ταῖς αὐταῖς προβολαῖς satis integra esse videntur. *SCHEIDER.* χειμε-
ρία. c. Sed χειμέρια dictum ut in proximis ὑπέυθια. Vid. supra p. 19,
17. et 20. Deinde κλύδων τεταραγμένως est fluctus maris tempestatibus
concitatus; ut ap. *Plut.* V. Cat. min. c. 22. πόλεμος ἐταράχθη, quod du-
ctum ex *Demosth.* Or. p. Cor. p. 277, 23. Vid. *Ruhnk. Praef.* ad
Schell. Lex. v. *Turbator.* Opera T. II. p. 762. s.

116 αἱ δὲ. *m. a. r.* αἰδε, editt. contra *Aeliani* usum. τῶν πετρῶν. πτε- 1
ρῶν. *m.* προβολαῖς. προσβολαῖς. *b.* *Aristot.* H. A. IV. 1. 5. ὅταν χειμῶν
ἢ, βαλόμεναι (αἱ προβοσκίδες) πρὸς τινα πέτραν ὥσπερ ἄγκυραν ἀποσα-
λεύουσι. Quae repetitit *Athen.* VII. p. 323. D. *Oppian.* Hal. II. 125.
κεῖναις δὲ πλακαμίαι καὶ ἦνικα κύματα δύο Χεῖματι, πετράων ὀντίσεται.
unde apparet, frustra haesisse *Schneiderum*, quum προβολαῖ h. l. nihil
sint aliud nisi προβοσκίδες illae, quas extensas loligo porrigit. Sic de
digitis citharoedi *Philostr.* Imagg. I. 10. p. 19, 16. καὶ ἡ ἑτέρα χεῖρ ἐν
ὄρθαῖς ταῖς τῶν δακτύλων προβολαῖς. vid. Annot. p. 269. | ἀγκύρας. ἀγ- 2
κύρας. *m.* ἀγγύρας. *r.* | ἄσιστοι τε. γε. *M. m.* — εἶτα εἰ γένοτο. *M. m.* 3
b. c. εἰ δ' αὖ γένοτο. editt. εἶτα γένοτο. *a.* | ἀπολύουσι τε αὐτάς. ἐαν- 4
τάς. *r.* quod *Schn.* in cur. sec. recepit; vix bene. — ἐλευθεροῦσιν. *M. m.*
— νέουσι προνήμουσι. *r.* | μάθημα εὐλάβημα. *a'* *Gesner.* εὐλάστη- 5
μα. *m.* ubi εὐ adhaesit ex syllaba praecedente αἰ; ne altius quid latere
putes.

CAP. XLII. ὄσα ὄσας. *c.* — σιερῆνες. Vid. ad IV. 5. p. 74, 4. Si- 8
renas cum cephenibus commemorat *Plin.* XI. s. 16. Verba καὶ ἄλλαι —
τινὲς om. *b.* | πλάστιδες. κλαστίδες. *m.* *Philes* c. 29. v. 71. αἱ πλάστιδες 10
δ' οὖν καὶ τὸ σιερῆνων γένος, αἶ τὸ γλυκὺ κτίζουσι τοῖς σιμβλοῖς μελι. |
εὐφορεῖν. *Gillius* vertit *fructum afferre*; *Gesner* [in App. Emend.] ἐρ-
γοφορεῖν conjicit, nulla addita ratione conjecturae. *SCHEIDER.* Idem ad

- Aristot.* H. A. V. 18. 2. p. 358. et ad *Columell.* IX. 2. 4. p. 472. se
 11 haec verba intelligere negat. *Gillium* εἰσφορῶν legiasse suspicaris. | τῆν
 Καππαδοκῶν. τῆν τῶν K. b. c. fortasse rectius. Καππαδοκῶν. a. c. Vid.
 12 Not. ad Anth. Pal. p. 415. | φασί. vulgatum φησὶ correxi, quod ad Ni-
 candrum falso refertur. Narratio ipsa extat in libro de Mir. Ausc. c. 16,
 sed minus integra: περὶ Καππαδοκῶν ἐν τισὶ τόποις ἄνευ κηρίων φασὶν ἐρ-
 γάζεσθαι τὸ μέλι, γίνεσθαι δὲ τὸ πάχος ὁμοίον ὀλίγῳ. male omissum est
 nomen μελίττας, quo posito vana videri debet interpretatio de genere
 aliquo manuae. De melle δὲ ποιούσιν αἱ μελίτται ἄνευ κηρίων commemo-
 rat *Aristot.* V. 19. 8. quod genus mellis ad Halizonas refert *Pausan.* I.
 32, 1. cujus verba lacunosa sunt. SCHNEIDER. In loco *Pausaniae Bekke-*
rus scripsit cum *Corae* ὁμοῦ τοῖς ἄλλοις, pro ἀνθρώποις, in ὡς ἐτυχον
 autem corrigit οὐ vel ἧ. Caeterum ἐργάζεσθαι φασί est in *M. b. c.* φησι. a.
 13 editt. παχὺ. ταχὺ. b. εἶναι τοῦτο. *M. m. c.* τοῦτο εἶναι. a. editt. | ἐν Τραπ.
 δὲ τῆ Ποντικῆ. de Pontico melle Auct. de Mir. Ausc. l. c. *Dio Chr.* Or. IX.
 p. 289. *Plinius* XXI. s. 44. geminum mellis venenati genus Ponticum
 commemorat; de quo loco vid. *Tournefort* Voy. Tom. 3. p. 75. Similia
 referunt viri docti de melle ex floribus Azaleae Ponticae Linn. in Geor-
 gia collecto. Cf. Praef. ad Librum: *J. G. Models kleine Schriften.* Pe-
 trop. 1773. SCHNEIDER. Cf. Eund. ad *Xenoph.* Anab. IV. 8. 21. et *Beckm.*
 de Mir. Ausc. p. 44. ss. Multa de hac re congesta in Diario: *Allgem.*
 14 *Anzeiger.* an. 1826. nr. 264. p. 2943. s. | καὶ ποιῶν. ποιῶν. *M. m.* et
 statim ἐπανάγει. m. ubi tamen in *Med.* ἐπανάγειν esse videtur. Nihil
 itaque novavi, licet talis orationis mutatio ab Aeliani more non abhor-
 16 reat. Ad rem cf. *Interpp.* *Appuleji* *Metam.* II. p. 113. ed. Oud. | ὑγί-
 εων. *M. m.* ὑγιαν. a. editt. Vid. *Piers.* ad *Moer.* p. 384. et *Jacob.* ad
Luci. Alex. p. 34. — ἐν Μηδία. Μηδία. c. Cf. ad XV. 26. p. 349, 27.
 ἐν Αὐδία haberi in libro de Mir. Ausc. c. 18. movuit *Schn.* qui compa-
 rat *Comment. Sallierii* *Mém. de l'Acad. des Inscr.* IX. p. 60. Adde *Wee-*
 17 *sel.* ad *Diodor.* XIX. 94. T. II. p. 391, 23. | δὲ Εὐρύπιδος. Bacchae
 v. 714. ubi vid. *Elmsl.* et quae notavimus ad *Philostr.* *Imagg.* I. 18. p. 317.
 ταῖς Βάχχαις junge cum ἀπορῶσιν. ἀπορῶσιν. m. κλάδοι h. l. sunt thyrsi
 19 Baccharum. | ἐν Θράκη. Vid. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. V. 19. 8. p. 365. |
 20 Μυκόνω. μηκόνω. b.
 22 CAP. XLIII. Ὑπαννιν. ὕπαννιν. *M.* τὸ μονήμερον. μονήμερον. b. ἐφή-
 μερον est *Aristoteli* H. A. I. 5, 7. V. 17, 14. Cf. supra II. 4. et *Bast.*
Epist. crit. p. 25. s. Locus est egregius de his animalculis ap. *Plut.* T. II.
 p. 111. C. Cf. *Schn.* ad *Nicandri* Alex. 249. p. 156. et *Beckm.* ad *An-*
tiigon. c. 92. p. 142. — τὸ ζῶον. τὸ et mox οὕτω om. r. et *Apost.* IX. 41.
 24 De articulo vid. ad c. 28. p. 110, 7. | κνέφα. m. b. c. r. *Ap.* pro
 κνέφαϊ κνέφει ex Aeliano laudat *Suid.* T. II. p. 334. Vid. *Matthi.* Gr. §. 84.
 not. 2. — ἀποδνήσκον. ἀποδνήσκων. m.
 26 CAP. XLIV. δῆγμα. *Oppi.* Hal. II. 454. s. *Philes* c. 90, 6. — τοὺς
 ὀδόντας. articulum om. a. De dentibus sepiae locos veterum vide ap.
Schn. ad *Arist.* H. A. IV. 1. 9. p. 179. ὑπολανθάνοντας. ὀδόντας ὄξεις εἰς
 ἀπόκρυσσον στόμα. *Philes.* — ἐσμύλος. m. Vid. de eo IX. 45.
 31 CAP. XLV. ὑποδῆξαι. idem dicit infra VI. 1. p. 124, 6. *Philes*
Carm. gr. *Wernsd.* VIII. 159. πρὶν τοὺς ὀδόντας ὑποδῆξαι τοῖς λῆσας. *Eu-*

stath. Antioch. Hexa. p. 35. Locus *Homeri* est Il. λ. 416. ubi vid. *Heyn.* Vol. VI. p. 194. γναπτῆσι γένουσι. *M. m.* ut in Cod. *Townl.* *Hiadis.* γναπτῆσι in editt. *Homeri* et *Aeliani.* γναπτοῖσι γένουσι. c. μετὰ γναπτῆσι γένουσι. *Etym. M.* in γυναικῶν. p. 226. 1.

117 δὲ om. *b. a.* τὸν σὺν. τὴν σὺν. *a.* μάλιστα μὴ. λουόμενον. *M. m. b. 2* μὴ λου. μάλ. *a.* editt. | τὴν σὺν. cum *Aug.* valgatam scripturam, et deinceps λουόμενον, διατρύβοντα, στραφόμενον, πίνοντα, χαίροντα in genus femininum mutavi. Haec enim omnia non cadunt in agrum, de quo praecedens oratio tradit, sed de [sue] domestica valent; et *Arist.* H. A. VIII. 8, 3. fere eadem tradens genere feminino utitur; ubi inter alia: τὰς δὲ ὕς καὶ τὸ λούεσθαι ἐν πληθὺ καίειν. *SCHNEIDER.* Sic jam in Ed. sua dederat, nisi quod ibi λουόμενον aliud agens intactum reliquit. In Cod. *Aug.* librarius in tribus prioribus participiis terminationem masculinam servavit; tum vero πίνουσα et χαίρουσα dedit, scripturae τὴν σὺν subito recordatus. *Paris. c.* τὸν σὺν et λουόμενον habet, deinde vero διατρύβουσαν τε καὶ στραφομένην καὶ πίνουσαν. Mutatione non est opus. Vid. supra ad c. 32. p. 111, 25. ἀλλὰ ἐν. *M. m. a. b.* ἀλλ' ἐν. editt. | ὄσαι 5 φουωδέστεραί τε εἰσι. *M. m. a. b.* τε om. editt. | αὔς χαμαινώδες. 8 *Od. x.* 243. ξ. 15. οὔς in editt. omnibus. χαμαινώδες. *m.* | φησι. *sch.* 9 φησιν cum *M. m.* Verba *Homeri* sunt *Od. N.* 409. s. | τὰς ὕεσι. *fo-* 11 *stantius Gronovii* annotationem inspexerat *Schn.* quum in *Med.* τὸ 9 esse scriberet, idque in ordinem reciperet. τὰς est in *M. a.* et in editt. *Homeri.* τὰ δύνει. *m.* ταῦς unus *Parisinorum.* τὸς ante *Gr.* | ἐλέγχε. 12 ἐλέγχε. *m.* Versus est ex *Od.* ξ. 532. βορέω. om. *b.* βορέων. *a.* βορέω. *c.* | ὅταν λέγει. *M. m. a. c.* λέγει editt. usque ad *Schn.* 8° ἄν. *M.* βάλ. 14 μν. *Od. N.* 409. | ἐσθίεν αὐτήν. *M. m. c.* quod recepi pro αὐτάς. 15 Jam feminino genere *Aeli.* utitur, quia *Homerus* ἐσθίουσαι — πίνουσαι dixerat; singulari, ut lin. 7. Non minus bona lectio αὐτὸν *Parisini b.* major tamen auctoritas *Medicei.* — δὲ ἄρα. δ' ἄρα. hoc uno, ni fallor, loco *M. a. b. c.* contra morem *Aelianum.* | ὡς καὶ. recepi ex *M. m. b.* 16 ὅτι καὶ. *a.* editt. λογαίνεται. λογύμεται. *m.* — τὸν δῆλον. τὴν. *m.* — ἰδίᾳ καθεύδοντας. ex *Od.* ξ. 13. ss. | ἐὰν οὔς πισοῦσα. non dubitavi cum *Bar-* 19 *nesio* ad *Od. Σ.* 29. et *P. Jacobsio* ἐμπροσθε scribere. Ita est c. 53. p. 121, 24. Quod ad *Salaminios* et legem eorum attinet, eadem tradit *Schol. Mediol.* ad *Od. Σ.* 28. s. p. 494. ed. *Bustm.* *SCHNEIDER.* Eadem jam dixerat et plenius *Eustath.* ad l. c. p. 653. (p. 165. ed. Lips.) | τὴν 22 γευσαμένην. articulum addidi ex *M. m.*

CAP. XLVI. εἰ δὲ ἔλμινδες. *Aristot.* IX. 7. 2. et 4. *Infra.* VIII. 9. 25 *Aeli.* male interpretatur verba philosophi τοῦ σίτου τοὺς ἀδέρᾳς ponens; *Gillius* vertit *segetem herboscentem.* Cf. *Antig. Car.* c. 42. *SCHNEIDER.* | ὅταν δέωνται. 8° ἄν. *M.* δέονται. *m.* | τὴν γαστέρα ἑκατέρων. alium 27 superiorem et inferiorem. Cf. dicta ad *Caton.* c. 156. 2. *SCHNEIDER.* | τὸ μὲν τι τῆς τροφῆς. τὸ μὲν τοι. *m. c.* ut supra II. 21. p. 39, 5. ubi 28 vide. — τὸ ἐπιπολάζον. ἐπιπολάζων. *m.* | ἐκπρίνεσθαι. ἐπρίνεσθαι. *m.* 29 ἀποκρίνεσθαι. *r.* ubi vocabula αὐταῖς φασιν omiassa. De verbo συμπιέζειν vid. *Wessel.* ad *Diodor.* I. 64. p. 73, 65. | τὴν ὄργανον. ὄργανον. *r.* 30 ut etiam aliis in locis. Ducta haec ex *Aristot.* H. A. IX. 7, 4. *Antig. Car.* c. 42. ἢ φάττα ὅταν πληγῇ, τὴν ὄργανον ἴσαξεν εἰς τὸ ἔλαος. —

διατράγουσιν. *a.* διατράγουσιν. *m. b. c.* διατραγόντες. *r.* quod *Schn.* in cur. sec. in ordinem recepit; sine causa idonea. Ultimam capituli enantiatiōnem om. *c.*

- 4 9 CAP. XLVII. αὐτός. αὐτοί. *a.* | καὶ γῆν. γῆς. *m.* et mox εἶπεν pro 118
 11 εἶπε. — μάλ' ἔνδρσον. *M.* μάλα. *a.* editt. μαλόν. *c.* | καὶ ante διακτύλιον cum *Schn.* addidi ex conjectura *Gesneri*, et σιδήρου pro σιδηρού; ut lin. 5. κέντρον πεποιημένον χαλκοῦ. *Lucian.* Philops. c. 17. διακτύλιον — σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον. *Ib.* c. 19. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦ, ἀλλὰ 12 ξύλου ἐπεποιήτο. | γλύμμα. λύμμα. *b.* — ἐπηλύγασιν. *M. m. b. c. al.* *Gesn.*
 14 ἐπιλυγάσαι. *a.* et editt. ante *Gron.* *Vid.* I. 41. p. 19, 25. | σφραγίδα. σφραγίδα. *m.* *Vid.* ad *Achill. Tat.* p. 602. — ἐφ' ἡμέρας ἑνέα. *M.* *m.* ἡμέρας. editt. cum *a.* per novem dies continuos novem illa aigilla ita solvit, ut quotidie unum detraheret. — τὴν ἐνάτην. *M.* ἐν αὐτήν. *m.* ἐνάτην. *a.* editt.
 17 De diversitate scripturae monui ad *Ach. Tat.* p. 413. | τὸ μὲν. ad σαῦρον referendum, quasi praecessisset ζῶον. Sic *Solon.* *Fr.* VI. οὐ διαμειψόμεθα τῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον, ἐπεὶ τὸ μὲν ἐμπαδον αἰεὶ. *Platon.* *Charmid.* p. 161. *A.* οὐκ ἄρα σωφροσύνη ἂν εἴη αἰδώς, εἴπερ τὸ μὲν ἀγαθὸν τυγχάνει ὄν, αἰδώς δὲ μηδὲν μᾶλλον ἀγαθὸν ἢ καὶ κακόν. — ἀπαύσαμεν. *M. m. b. c. al.* *Gesn.* ἀπαύσαμεν. *a.* et editt. ante *Gron.* ἐναυῖδα. om.
 18 *c.* | ὁ ἀνήρ. restitui articulum ex *M. m. b. c.* — δράσας. δρᾶσας est in omnibus editt.

Ad narrationem quod attinet cf. *Aristot.* *H. A.* VI. 5. p. 257. ubi vid. ann. 426. et II. 12, 12. Hinc pendet magicum artificium, quod reperi ap. *Plin.* XXIX. s. 38. ubi verba *et singulos detrahunt per dies* male interpretatur *Harduinus*, ignorans hunc *Aeliani* locum. *Plinium* exscripsit *Marcell.* *Empir.* c. 8. cf. etiam *Gesner.* de *Quadr. Ovip.* p. 37. et experimenta in oculis columborum aliarumque avium instituta ap. *Redi* *Esperienze intorno a cose naturali* p. 12. Hinc pendeat artificiam *Burrhi*, de quo vid. *Berkring* *Spicil. Obs. anat.* p. 100. denique de toto hoc argumento *Blumenbachii* *Specim. Physiol.* p. XXXI. *SCHNEIDER.* *Cf. Eund.* in *Spec. I. Physiol. Amph.* p. 9.

- 21 23 CAP. XLVIII. μόνοις. *M. m. a. b. c.* μόνον. editt. | ὄζις. non minus 24 recte scripseris ὄζις. *Vid.* *Bustm.* *Gr. ampl.* I. p. 189. | περισσεῖα δὲ. *M. m. b. c.* δὲ om. *a.* et editt. ante *Gron.* Notabilis locutio φλος κρός ους
 25 τινα. — ἀλλήλους. ἀλλήλων. *M.* | φάτται φάται. *a.* κήρυλον. vulgo κηρύλον scripsi ad analogiam similibus nominum. κήρυλλος. *a.* κερύλος et κηρύλος editum in *Aristoph.* *Avv.* 299. *Cf. Arcadi.* p. 56. De halcyonis et ceryli amore vide infra ad VII. 17. p. 164, 14. — ποδούντα. ποδούντα. 26 *b.* ποδούντα. *c.* | πάλα ἴσμεν. quia vetus res a multis poetis celebrata. *Vid. Antig. Car.* c. 27. — κορώνην. *Aristot.* *H. A.* IX. 2. 10. p. 411. *Plin.* X. 74. s. 95. Proxima unde ducta sicut dubitat *Schn.* ad *Aristotel.*
 27 *l. c.* p. 21. in κολοῖφ̄ autem vitium esse censet. | ἄρπην. ἄρπην. *m.* | 29 γλαῦκες. λαῦκες. *m.* De inimicitia cornicis et noctuae vi le III. 9. p. 55, 9. *Philes* c. 30, 38. — ἔκτινός τε. *a.* δὲ. *m.* ἐκτινός esse videtur in aliis, nec mutanda erat τόνωσις in aliis locis servata. *Milvi* cum corvo bellam 30 commemorat *Cic.* de *N. D.* II. 49. ubi vid. *Creuzer.* p. 415. | καὶ βρένθος καὶ πάγρος. *codd.* scripti non variant. *Philes* c. 30. v. 40. βρένθον

nominat. Pro βρένδος [imo pro πάγρος] *Gesner*. λάρος scribi voluit. *Arist.* IX. 2. 4. ἔτι οἱ ἀπὸ τῆς θαλάττης ζῶντες ἀλλήλοις (πολέμοι) ὄλον βρένδος καὶ λάρος καὶ ἄρπη. *Aelianus* IV. 5. aves inter se inimicas nominat ἄρπη καὶ ἐρωθὸν πρὸς λάρον. *SCHNEIDER*. πάγρος aliunde non cognitus; quare *Pausanias* ad *Phil.* p. 112. λάρος probat. Idem pro πυραλλίς corrigiit πυραλλίς aut πυθραλλίς. Vid. *Schn.* ad *Aristot.* Tom. IV. p. 7. | αἰγυπιοὶ αἰγυπιοί. *m. Pausanias* *Phil.* p. 115. vocabulis transpositis malit: καὶ 31 αἰγυπιοὶ καὶ κύνοι, καὶ αἰετοὶ καὶ δρόκιοντες. In *Aeliano* paria non bene composita apparent. Cf. *Aristot.* IX. 2. 3. et 9. *SCHNEIDER*. αἰετοί. *M. m. a. b.* αἰετοί. editt. | καὶ πρὸς βουβαλλίδας καὶ ταύρους. κάπροις 32 βουβαλλίδους καὶ ταύρους. *b.* Vid. supra p. 52, 16.

- 119 ἔχθιστον. ἄχθιστον. *m.* De re cf. VI. 21. πρὸς ἀσπίδα. III. 22. VI. 38. 1 | ὁ δὲ αἰγυπῖος — τὰ φά. *Arist.* IX. 2. 5. αἰγυπῖος δὲ καὶ ὄνω πόλεμος, 2 διὰ τὸ παρόντα τὸν ὄνον ζύεσθαι εἰς τὰς ἀκάνθας τὰ ἔλακη· διὰ τε οὖν τοῦτο καὶ ὄγκησθηται ἐκβάλλει τὰ φά καὶ τοὺς νεοττοὺς· φοβούμενοι γὰρ ἐκπίπτουσιν· ὁ δὲ διὰ τὴν βλάβην ταύτην κολάπτει ἐκπετόμενος τὰ ἔλακη αὐτοῦ. Vides quantopere a vero abscesserit *Aelianus*. *SCHNEIDER*. αἰγυπῖος et αἰγυπῖος. est in *M. m. b.* αἰγυπῖος et αἰγυπῖος. *a. c.* et editt. ante *Gron.* Ad rem conf. *Antig. Car.* c. 63., qui *Aristotelem*, *Philes* c. 30. v. 47., qui *Aelianum* exscripsit. Vid. *Plin.* X. 74. s. 96. | ἀτελεῖς. ἀτελεῖς. *b.* 4 εὐτελεῖς. *c.* *Eutecn.* I. 10. p. 177. ὁ ὄνος — ὄγκησάμενος τὴν κύουσαν αἰγυπῖον ἀμβλώσαι κοίει. — τοῖς ἔλακσιν. *Trillerus* in not. mst. conjecturam suam σκέλεσιν exprungi jubet. ἔλακσιν, καὶ. *M.* | ἀλώπηξ. *Aristot.* 5 H. A. IX. 2. 5. | καὶ ὁ ἄνθος. ἄνθος. libri nostri omnes; sed omnes 6 scriptores, qui eandem rem tradunt, in ἄνθος consentiunt. Vid. *Schn.* ad *Arist.* H. A. Tom. IV. p. 13. s. nec ap. *Aelian.* VI. 19. p. 133, 8. et 9. libri variant. Est *motacilla flava*. *Philes* c. 30. v. 55. si sana est lectio, de pisce *anthia* cogitabat. | φαλατῆ. *m. b. c.* restitue φαλατῆ, 8 quae est vera editionum lectio. — λάβρακες. *Aristot.* IX. 3. 2. | καὶ ἄλλα 9 ἄλλοις. *M. m. a. b. c.* ἄλλ' ἄλλοις. editt. Infra p. 120, 27. ἄλλο ἄλλως. p. 121, 2. ἄλλα ἄλλων. In hac locutione elisio vocalis negligi solet.

CAP. XLIX. εἰς στόμα πεσόντας. voluit, credo, ἐπὶ στόμα dare. 10 Spiritum continentem male videntur dici ὠθεῖν εἰς ἑαυτοὺς πνεῦμα. *SCHNEIDER*. ἐπὶ στόμα dixit p. 154, 19. Var. Hist. 3, 17. | εἰς ἑαυτοὺς. αὐ- 11 τοὺς. *m.* De urinatoribus XII. 12. τὸ δὲ (πνεῦμα) ἀλιβόμενον ἔνδον ὠθεῖται, καὶ ἐξακοντίζει αὐτοὺς. De veneno IX. 61. οὐκ ἐπιπολεῖται — ὠθεῖται δὲ ἔνδον. Ad rem facit fabula *Aesopi* CGL. *Avian* Fab. IX. | παραλιμπάνουσι. καταλιμπάνουσι. *r.* | μισοῦσι δὲ. καὶ praefigit *m.* οἱ μῦες. 12 μῦες. editt. — ἑαυτῶν. *M. c.* αὐτῶν. editt. quod nec ipsum male habet. | χελιδόνα. χελιδόναν. *m.* — καὶ μελιτταί. μελιτταν supplendum esse 15 apparet; nec admittenda *Bocharti* correctio, qui Hieroz. T. II. p. 512. καὶ μελιτταὶ μύρμηκίς τε tacite scripsit. Ducta haec de ape ex *Aristot.* H. A. IX. 27. 12. *Virgil.* Georg. IV. 255. *tum corpora luce carentium Exportant tectis, et trisida funera ducunt.* | ἐκφορᾶς. ἐκφορᾶ- 16 ρᾶς. *m.* μέλειν. μελλεῖν. *a.* μέλει. *b.* De cura mortuorum formicis praestita vide infra VI. 43. p. 143. 1. | ὁμοφυᾶ. *M.* ex corr. ὁμοφυᾶ. *m.* ὁμο- 18 φυᾶ. editt. Vid. supra ad p. 107, 21. p. 111, 20. Paulo post tamen p. 120, 26. συμφυᾶ habetur sine lectionis diversitate. | Αἰθιόπων. Αἰ- 20

- Δίπτες. *b.* — αἰμύλλας καὶ κόμπου. alieni a blanda illa graecae eloquentiae venustate, quae ut auditorum animos irretiat, etiam falsa pigmenta veris illinere audet. De κόμπος vid. ad p. 13, 22. ὕγγα καὶ αἰμύλλαν κινεῖν dixit *Heliodor.* VII. 10. De ironia *Themist.* Or. XXI. p. 259. B. τὸ μὲν δὴ ἠλλεῖπον τοῦ ἀληθοῦς κομψόν τε ἔστι καὶ αἰμύλον. Cf. supra 22 I. 29. p. 14, 11. | ἀρυσάμενος. ἀμησάμενος malebat *Hesmerh.* in *Anecd.* p. 192. Verbo ἀρυσάμενος pro δέχεσθαι utitur *Ael.* V. H. XIII. 23. οὐ καλοὺς τοὺς μισοὺς ἤρυσάτο. *Heliodor.* II. 23. p. 84. εἰ δὲ καὶ τῆς ἐνεγκούσης ἐπιβατήμεν — ἀρύση πλοῦτον ὅσον ἂν δύναται κλειστόν. Peculiarie etiam est ἀρυσάσθαι μαντικῆς ap. *Plus.* T. II. p. 411. F. ubi praecessit πολλὺς ἐπέσχηκε μαντικῆς αὐχμὸς τὴν χώραν. et iterum translate p. 963. C. παραδείγματα ἄμαις καὶ σκάφαις ἀρυσάσθαι — ὡς ὄσιαν. *M. m. b. c.* ὡς om. *a.* et editt. ante Gron. De ὄσιαν vid. *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 293. De justis circa defunctos agens *Böttiger.* *Kunstmyth.* I. p. 127. 23 nec h. l. praeteriit. | ὑπὲρ τῆς φύσεως τῆς κοινῆς ἐκτελῶν. hoc restitui ex *M. m. c.* ἐκτελεῖν. *b.* sed in ordine verborum consentiens. ὑπὲρ τῆς 26 κοινῆς φ. τελῶν. *a.* et editt. omnes. | ἀτιμάσας. ἀτιμάσαι. *b.* ὅταν. ὅτ' ἂν. 28 *M. m.* | ἧ τῆς πίας. ἧ recepi ex *M. m.* uncinis tamen inclusi, quum liceat suspicari, librarium particulam, quae praecessit et sequitur, praeter 30 necessitatem addidisse de suo. | ἀναβλέπουσιν. *M. m.* ἀναβλέπουσι. editt. — βοῆ. φωνῆ. *b.* nou minus bene. ποτικῶνται. illustrat hoc verbum 32 *Boisson.* ad *Eunap.* p. 264. | μαρτυρόμενοι μαρτυρούμενοι. *b.*
- 3 CAP. L. ἐξεταζομένους. vide ad II. 11. p. 34, 25. — ἔππους, ὄνους, 120 βούς, καμήλους *M. m. b. c.* ἔπποις, ὄνοις, βουσί et καμήλοις. *a.* et editt. De verbo Σαφρέειν cum accusativo vid. supra ad p. 42, 30. Dativus fortasse a librario positus ad vitandam structurae ambiguitatem. |
- 4 ἑλέφαντες τῷ πρῶν καὶ ἡμέρω. vulgatum ex *Aug.* ubi ἑλέφαντες πον πρῶν legitur, olim mutaveram in ἑλέφαντέ πον πρῶν καὶ ἡμέρω. ἑλέφαντί πον. *Vind.* 7. Sequens tamen δι' αὐτῶν ἐκείνων pluralem numerum desiderare videtur. *Scznkiewka.* Restitui ἑλέφαντί πον ex *M. m. c.* et *Vind.* 7. ἑλέφαντες τῷ. editt. ante *Schn.* *Gillius:* ac si cum mansuefactis elephantis aluntur. Pluralis qui sequitur nihil habet difficultatis. Vid. ad I. 57.
- 5 9 p. 24, 26. | οἱ δὲ. *m. a.* οἷδε editt. | γαλή. *M. m.* γαλή. editt. Mox ὄγκοστων, ὅραν et κρέασα. *m.* γαλήν κρέασαν habes IX. 41. Vid. Etym.
- 12 13 *M. v.* κρέκε. | ἧ τι ἧ οὐδὲν. Vid. supra ad III. 42. p. 68, 23. | ὁ δὲ ἄλεκτρον. vid. III. 31. VIII. 28. Mox αἰλουρος et ἔκτινος, quem euorrem errorem a nemine animadversum esse miratur *Schn.* Recte tamen *Gillius:* feles et mulvos ex 15 timescit. — ἔκτινος. *a.* | αἰετῶν. *M. m. b. c.* πρὸς ἀετῶν. editt. praepositionem omnes libri nostri omittunt. κλαγγήν. γλαγγήν. *m.* ubi sequitur ἧ καὶ γυπῶν. natum ἧ ex praecedente littera *v.* | καὶ ἀλκιδῶν. *a.* et editt. Scr. καὶ τῶν ἀλ. *M. m. b. c.* articulo, quo prius nomen caret, ad alterum illato, ut ap. *Eurip.* *Phoen.* 509. εἶπον καὶ σοφοῖς καὶ τοῖσι φαί; κς ἐνδικα. Infra VII. 2. διὰ τε κάλλος τῶν ὀδόντων καὶ τὸ μέγεθος. X. 24. νῶτα δὲ πέφυκε καὶ τὴν οὐρὰν ἄβρηκτος. XVII. 2. ταυίας ἔχειν ἀπὸ κερφα 17 λῆς ἐς τὴν οὐρὰν. alia exempla dedi in *Addit.* ad *Athen.* p. 274. | ἧ δὲ ἀμνη. vitiosum vocabulum iu ἀμνός vel μόςχος mutabat *Generus;* *Gillius* enim *agni* vertit. σύμμοι conjecit *Triller;* πομνη *Abresch.* ad

Aeschyl. T. III. p. 2. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Probabilis *Aeschii* correctio. πάλιον. πάλιον. *m.* | ἔρχεται et ἐμπέλαται *M. m. a. Vind.* 7. ἔρχον-18
ται et ἐμπέλανται. editt. — σπῶντα. σπῶντας. *b.* — τὸ τεκόν οὐδὲ ἐν.
prius habet *M. m. b. c. a^f* Gesn. τοκτὸν. *a.* et editt. ante *Gron.* οὐδὲ
ἐν restituimus ex *M. m. a.* οὐδὲν. editt. omnes. ἀλλ'. ἀλλὰ. *c.* Sensus est
oves caprasque nihil in pullorum nutritione habere negotii, nisi quod
stantes pullis ubera praebeant. | παραβάλλει. παραβάλει. *c.* τὰ σχιζ. 20
τάς. *m.*

CAP. LI. πολυφωνότατα. de variis vocabulis, quibus voces animalium 23
significantur, vid. *Bochart.* Hieroz. Tom. I. p. 7. *Falcken.* ad Ammon.
III. 18. p. 227. ss. *Schottus* in Obs. II. c. 51. p. 99. ss. *Titsmanni* Pro-
legg. ad *Zonar.* Lex. p. XIII. In Thesaur. Steph. Valp. App. Glossa-
riorum p. 982. s. — πολυφθόγγα. *Plutarch.* T. II. p. 973. C. Θαυμαστόν τι
χρήμα πολυφώνου καὶ πολυφθόγγου κίττης. πολυφθόγγος αὐλός. *Pollux.*
IV. 67. 77. | ἡ φύσις. articulum addidi ex *M. m. b. c.* | φωνήν συμ-24 26
φυνῆ. sermonem ipsi proprium et peculiarem, quasi cum homine natam.
Vid. supra p. 107. 21. de pavone, συμφυνῆ σικάν ἀποδείκνυται. XVII. 12.
de rubeta, φύσημα ἐκυνῆ συμφυνίς. — Ἑλλάς. scripsi cum *m. b. c.* et
editt. ante *Gron.* qui Ἑλλάς dedit. | γλώττης. γλώσσης. *m.* Elegans lo-28
cus est *Appul.* in Florid. 3, 17. p. 80. mitto dicere multorum animalium
immeditatos sonores, distinctis proprietatibus admirandos; ut est tau-
rorum gravis mugitus, luporum acutus ululatus etc. | βρυχᾶται. *M. m.* 29
a. b. c. βρύχεται. ante *Gron.* quod de leone habet *Eustath.* ad Il. N. 392.
p. 161. Il. p. 264. p. 21. ed. Lips. βρυχᾶσθαι de tauris dixit *Theocr.* Id.
XXV. 137. | καὶ τῷ ἄλλῳ ἀβράζειν. hoc ordine *M. c. b.* ἀράζειν. *m. a^f.* 32
Gesn. ἀβράζειν. *b.* καὶ ἀβράζειν ἄλλῳ, κλαγγαί τε. *a* et editt. in quo merito
haerens *Falcken.* ad *Amm.* l. c. corrigit: καὶ ἀβράζειν ἄλλῳ κλαγγαί τε.
Et ὑλαγμός et ἀβράζειν canum est. *Schn.* comparat *Philon.* Tom. I. p. 694.
τὴν κυνώδη γλώτταν ὑλάκτουςάν τε καὶ ἀράζουσαν. Etiam κλαγγή de cane.
Nicanter. Ther. 674. κλαγγή κυνῶν. Anth. Pal. VI. 262. IX. 432. et
κλαγγάνειν ap. *Aeschyl.* Eum. 131. de aquila paulo ante lin. 15. De
galli cantu Ib. VII. 428. de gruibus, supra I. 44. Cf. *Eustath.* ad Il. a.
46. p. 35. — βόιζος. de motu frequens (Supra p. 41, 22.) ad vocem non-
nulli retulerunt Il. x. 502. ubi Scholia verbum βόιζησην per ἀνάβρωος
ἐφώνησεν interpretantur. *Hesiod.* Theog. 835. de Typhoei capitibus va-
rias voces edentibus: ταύρου ἐριβρύχου — ἄλλοτε δ' αὐτὲ λέοντος — ἄλ-
λοτε δ' αὐ βόιζουσε.

121 τραυλισμοί. de hirundinibus praesertim. Cf. Anth. Pal. IX. 57. et 1
70. X. 4.

CAP. LII. ἀγαπῶσιν. τὸν Νεῖλον sc. aut τὸν χῶρον, quod ex φιλοχῶ-5
ρεῖν assumendum, in quo verbo, ut in φιλοχωρία, studii, quo quis in
aliqua re commoratur, significatio iest. *Themist.* Or. VII. p. 101. A.
οὐ περὶ τοὺς δευτέρους τῶν λόγων φιλοχωροῦντες. *Aristid.* de Musica. II.
p. 25. ἡ τῶν τότε περὶ τὰ κάλλιστα ὀρμητὴ τε καὶ φιλοχωρία. Plura de his
vocabulis collegit *Krabinger* ad *Synes.* de Regno. p. 256. | μέλλοντος. 6
μέλλοντος. *c.* — κατὰ τὴν ὄραν τῶν θερείων. reposui ex *M. b. c.* τῶν
θείων syllaba omissa *m.* τὴν ὄραν θερείων. *a.* editt. τὴν ὄραν τὴν θερείων
corrigebat *Schn.* in cur. sec. ὄρα θέρειος non uno in loco habet *Ael.* fo-

minuam terminationem nusquam, licet *Ἐρετή ὄρη* sit ap. *Herodotum*, 7 et *ἡ Ἐρελα* ap. *Polybium*. | *ἀναχθεῖσαι ἀναχθῆσαι*. *m.* De eteasis exundationis Nili secundam nonnullos causa vid. *Herodos*. II. 20. s. *Heliodor*. II. 28. — πρὸ τριάκοντά που ἡμερῶν. sic iterum XI. 19. p. 253, 932. Vid. ad *Achill. Tas.* p. 915. | εἰς τὰ ἀπωτέρω. restitui ex *a.* εἰς τὰ ἀπωτέρω. *b. c.* ἀποτέρω. *M.* ἐποτέρω. *m.* εἰς τὰ ἀνωτέρω. editt. Similiter ap. *Pausan.* VIII. 41. 4. ἀνωτέρω Φρυγίας cum ἀπωτέρω commutat vir 10 doctissimus *C. O. Müller.* in *Doriens*. II. p. 447. | ὄχθους ὄχλους. *m.* — 13 ἔγγονα. ἔγγονα. *b.* fortasse rectius. Vid. ad I. 28. p. 14, 9. | οὕτως ἐργατικῷ. ex *Herodoto* II. 11. οὐκ ἂν χωσθεῖη κόλπος — ὑπὸ τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ οὕτως ἐργατικῷ. vocabulo a bobus translato. Vid. *Lenneper.* Phal. p. 22. *Heliod.* II. 28. ὁ Νεῖλος — τῇ παρόδῳ γεωργεῖ τὰς ἀρούρας. — τὴν ἀνά πᾶν ἔτος ἐπιδημῶν. τὴν ἐπιδ. *m.* Idem vocabulum id 14 Nilo infra X. 43. p. 237, 20. vid. ad *Achill. Tas.* p. 723. | τὴν ἐξ αὐτοῦ. ed. *Schn.* vitiose τὴν ἐπ' αὐτοῦ. quod in cur. sec. in ὑπ' αὐτοῦ ma- 16 tavit, alias editiones inspicere negligens. | τὰ ψῆδ. om. *a.* μετακομίζου- σιν. de crocodilo eadem narrat *Plutarch.* de Sol. An. c. 34. [T. II. p. 982. C.] repetit de Iside p. 381. B. *Plin.* VIII. s. 37. *parit ova quanta anseres, eaque extra eum locum semper incubat prae divinatione qua-* 19 *dam, ad quem summo auctu eo anno accessurus est Nilus.* *SCHNEIDER.* | 19 ἐς πόσον. εἰς. *b.* ἐτα. *c.* *m.*

20 CAP. LIII. οἱ ἵπποι οἱ ποτάμιοι. veterum locos de hippopotamo col- legit et illustravit *Schneider* in peculiari commentatione adjuncta Histoe- riae litterariae *Pisc.* p. 247. describit eum *Herodos*. II. 71. *Achill. Tas.* IV. 2. quem illustrat *Schn.* l. c. p. 258. s. De descriptionibus hippo- potami apud veteres male a natura abhorrentibus, vid. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 444. s. — τοῦ Νεῖλου. etiam in Indiae fluvii hanc bel- luam reperiri, narrat *Onesicritus* ap. *Strabon.* XV. p. 690. — μὲν εἰσι τρό- 21 φμοι. μὲν om. *c.* τρόφιμα. *b.* — ἔταν. ἔτ. ἂν. *M.* | ἐνοκαμάζη. ἀκαμάζη. *m.* probante *Schn.* in cur. sec. Probum est compositum. Var. H. IX. 9. κατ' ἐκάστην ἔτους ὄραν τὰ ἐνοκαμάζοντα τῶν ἀνδρῶν ὑπεσπείρετο αὐτῶ. 22 *Ael.* ap. *Suid.* ἀγόνια. λοιμὸς τῇ Ἐφέσῳ ἐνηκαμάζετο. Saepe eodem *Aeli.* 23 25 titur. | παραχρήμα αὐτῶν κείρειν καὶ ἐσθίειν. *M. m. b.* παραχρήμα κεί- 25 ρειν αὐτοῦς. editt. | πόσον. πόσους. *c.* | ἐμπιπλάμενοι. ἐμπιπλώμενοι. 27 29 *b.* | εἰ τινες. οἱ τινες. *m.* — οἱ δ' ἐκ. *m.* οἱ δὲ. *c.* οἱ δ' editt. | ἀλλὰ οὐκ. 30 *M. m. a.* ἀλλ' οὐκ. editt. | δοκεύοντες. δοκοῦντες cum *Gesnero* in δοκεύον- τες mutavi. *Paus.* ad *Horap.* II. 20. p. 358. maluit: ᾗδε ἐκ τοῦ βῆστου — καταδραμόντες ἔχουεν τοὺς πολεμίους. *Plin.* VIII. s. 39. *deparcitur segetes destinatione ante ut ferunt determinatas in diem, et ex agro ferentibus vestigiis, ne quae revertenti insidiae parentur.* Cf. *Nicander Ther.* 568. *SCHNEIDER.* Vid. *Euod.* in *Cur. post.* ad *Nicandr.* p. 253. δο- κοῦντες legitur in *M.* ex corr., priore lectione erasa, quam δοκεύοντες fuisse probabile est. Infra XVI. 11. de animali Indico, quod venatoribus appropinquantibus ἀντιπρόσωπος ἔστηκε, καὶ δοκεύει τοὺς θηρατὰς καὶ ὑποδαρθεῖ πως.

31 CAP. LIV. τοὺς κλισήκοις. *a.* ταῖς κλισ. in omnibus editt. habetar. Num alibi ἢ κλισηκος reperitur?

1 οὐ χωροῦσιν, οἱ κλισηκοὶ sc. orationis subjecto subito mutato. De tali 122

tigrinum in simias dolo etiam recentiores tradunt. Vid. *Pennant* de Quadr. I. p. 298. | ἄλλ. *M. m.* ἀλλ' ἀπο. editt. — καὶ ἐκεί κἀθηται βάρη 2 κἀθηται. *b.* qui merus est librarii error. | ὄλας γούν. hoc ex Paris. *b.* et 4 *r.* pro ὄλα recepi, praecunte *Schneidero*; nec aliter haec laudat *Wyttenb.* Ecl. hist. p. 347. ed. 2. Locutio ut ap. *Aesch.* Prom. 916. ἔσται ταπεινός, ὅλον ἐξαρτῆται γάμον γαμεῖν. Vid. *Schaefer* ad L. Bos p. 252. *Fritzsch.* Quaest. Luc. p. 117. — καλαμαῖται τε. *r.* *Apost.* X. 13. qui capitis initium valde contraxerunt. — καὶ βάρη. Vid. ad VII. 10. p. 160, 16. XII. 15. p. 271, 32. | πλήθος π. κἀθηται. *M. m. b. c.* κἀ-6 θηται. ante *Gr.* cum *a. r.* *Ap.* *Homer.* Δ. β. 278. ὄς φασαν ἡ πληθύς. Cf. *Matth.* Gr. §. 302. Caeterum τὸ πλήθος. *Apost.* — ἑαυτὴν υπέρβησε. *M. m. a. b. c.* *aP* Gesn. ἀπέβησε ante *Gron.* | τῷ δὲ ὀφθαλμῷ. τῷ 8 δὲ ὀφθαλμῷ. *m.* *Ap.* κατέμυσε. *M.* (in rasura). κατέμυσε. *m.* καταμύσει. sic *c.* | νεκρὰ δὴ. *M. m. b. c. r.* *Ap.* δὴ om. editt. ante *Gr.* et *a.* τὴν 10 ἐχθιστην. articulum om. *Ap.* τεθνάσαι. τεθῶσαι. editt. omnes. | οὐ μὴν. 12 καὶ μὴν. *b.* — πείραν καθῆσαι. *Suid.* T. II. p. 223. ὁ δὲ καθῆσαι πείραν εἰς τὸν ἄνδρα. et Ib. ὁ δὲ πείραν καθῆσαι καὶ ἐπιβουλεύων ἐλέγξει. vid. ad I. 57. p. 25, 6. ἐς πείραν. *Ap.* proxima verba καὶ ἐ. ἡ π. om. *r.* *Ap.* deinceps legentes ἕνα γὰρ ἑαυτῶν (αὐτῶν. *r.*) — πέμκουσι | βασανίσοντα. Ed. Gesn. 14 *M. m. a. b. c.* βασανίζοντα irrepsit in ed. *Gron.* et seqq. praeter ed. *Schn.* — κατασκευόμενον. κατασκευάμενον. *m.* | οὐ παντελῶς. παντελῶς. *m.* ἄλλ. 15 *M. m. a. b. r.* ἄλλ' ὄλ. editt. | γενόμενος. ἀλλόμενος. *r.* ἀλώμενος. *Ap.* 17 prope *oberrans* vertit *Pantin.* Mox verba καὶ ὑπ' αὐτῆς om. *r.* *Ap.* ubi deinde τῷ ὀφθαλμῷ. *Ap.* et *a.* | τὸ πνεῦμά τε καὶ ἄσμα. πνεῦμα καὶ τὸ. 19 *Ap.* τὸ recepit *Schn.* quod non necessarium. Infra XII. 7. οἱ μὲν πρὸς τὴν ἔω, αἱ δὲ πρὸς ἑσπέραν. Articulum alteri nomini additum, priori detractum vidimus *c.* 50. p. 120, 16. | καὶ μάλα. post h. v. in *M.* lacuna 20 est unius fere vocabuli, in *m.* dimidii versus. Nihil tamen videtur deesse. — κατὰ μικρὰ. Vid. p. 87, 10. | καὶ παραμένοντος. καὶ μένοντος. 21 *r.* *Ap.* περιμένοντος. *c.* Mox *δαρσοῦσιν.* *M. m.* *δαρβούσιν.* *a.* editt. | καὶ 22 καταθραμόντες. καταβάντες. *r.* *Ap.* ubi proxima om. | ὄσα πλησίον παρα- 23 πέφυκεν. παραπλήσια πεφύκασιν. *b.* Bene haberet παραπλήσια πέφυκε. περπέφυκεν. *c.* Proxima verba ἀθροοί γενόμενοι, quae in editt. junguntur cum praecedentibus, distinctione mutata ad sequentia traxi. — περιέρονται. περιέχονται. *m.* et statim περιχωροῦσιν. | ἐμπηθήσαντες αὐ- 25 τὴν. pronomen, quod solus *Ap.* omittit, cum *Schn.* seclusi. Possit scribi ἐς αὐτὴν, sed repetitum videtur pronomen ex praecedentibus. — κατεκυβίστησαν. κατεκυνίστησαν. *m.* κατεκυβίσθησαν. *b.* Supra p. 30, 23. εἴτ' ἐκυβίστα. Formam, quam Paris. *b.* repraesentat, *Toup.* ad Hesych. T. IV. p. 144. laudat ex *Synesio* ἐνεκυβίσθησαν. Sed ap. Eund. Ep. 73. p. 220. *B.* legitur ἐνεκυβίσθησαν. | ὄρηστικὴν. *M. m. a. b. r.* *Ap.* ὄρη- 27 σιν. editt. errore *Gesn.* Infra IX. 33. πηδᾶ χορεῖα τιλ φυσικὴ καὶ ὄρηστικῆ. — ἐνυβρίσαντες. ἐνεβρίσαντες. *m.* Mox verba καὶ ἡδονὴν om. *r.* *Ap.* | ἔταν. 29 ἔτ' ἄν. *M. m.* ὑπὸ τε τῆς. τε om. *r.* *Ap.* | ἀναπήδησασα. ἀναποδήσασα. *m.* 30 ἐπαπήδησασα. *r.* *Ap.* reliquis omissa. — τοῖς μὲν. τοῖς. *m.* διεξήγεον. *M. m.* *b. c. a.* διεξῆγεον ante *Gron.* Similia de vulpe narrat *Glycas* Ann. I. p. 64. C. | ἐκ τῶν πολεμίων. ἐκ τῆς. vitiose *Gron.* τῶν restituit *Schn.* sensu, 32 ut dicit, postulante. Et sic est in ed. *Gesn.* et libris omnibus. — παν-

- 34 δαισίαν. πανθεσίαν. *b. c.* Finis cap. valde contractus in *r. Ap.* | καρτεροῦς καὶ. haec om. *a.* | ἡ φύσις κατέχει τὴν κάρδ. haec mihi admodum inepte repetere antea dicta videntur, verborum quoque structura laborante. *Cornjaci olim fuisse: γενικῶς τὴν φύσιν κατέχει ἡ κάρδαλις. SCHNEIDER.* *Mel.* laudat pantheram ob τλημοσύνην; tum, ut solet, illam virtutem naturae beneficio tribuit: natura est, quae pantheram cohibeat, efficiatque, ut irae suae temperans de hostibus victoriam reportet. Alteram hanc enumerationem omittit *Gill.* ἐνυβρισάντων. ὠμβρισάντων. *m.*
- 1 περιγενέσθαι. *M. m.* περιγενέσθαι. *b. a.* et editt. ante *Gron.* — καρτερωτάτα. *M. m. a. b.* καρτερωτάτα. editt. cf. VIII. 2. p. 181, 32. ἐναλλοῦσαν. ἀναλλοῦσαν. *b.* Verba HomERICA sunt ex *Od. Y. 18. τέτλασθε. b. παιδισκῶν. παιδισκῶν. m.*
- 5 CAP. LV. αὐτόβριζον. αὐτόριζον. *M. m. a.* sic iterum XVII. 29. 7 p. 386, 17. | ἐκπηδῶσιν. infra XVII. 29. τοὺς φοῖνικας αὐτόβριζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων — ἐμπιπτόντων αὐτοῖς τῶν θηρίων βιαιώτατα. unde vulgatum ἐκπηδῶσιν correxit *F. Jacobs* in *Epist.* p. 13. quamquam et ipsum ἐμπηδῶσιν bestiae convenire non videtur satis tardae et ponderosae. De palmis eversis testatur quoque *Aristot. H. A. IX. 2. 11. SCHNEIDER.* Correctionem nostram in cur. sec. in textu posuit ἐμπηδῶν, impetum facere, cur ab elephantum statura abhorreat, non video. — κρην 8 ἡ. ἡ om. *m.* | εἰ γε ἄρα. hoc ordine *M. m.* εἰ ἄρα γε. *a.* editt. non minus bene. Infra VII. 44. εἰ ἄρα γε εἰσι θεοί. et γὰρ non interposito *Iysi.* *Apol.* de *Simon.* p. 235. ἡγούμενος δεῖνόν εἶναι, εἰ ἄρα περὶ παιδικῶν ἐφλονεκῆσαμέν.
- 10 CAP. LVI. αἰ ἐν Σύροις Ἰαφοί. *M. m. ol. b. c. a. r.* et editt. ante 12 *Gron.* Contraxit *r.* sic: οἰ ἐν Σ. Ἰ. ὅταν βουληθῶσι. | περιώσασθαι. περιώσασθαι. *m. a.* δάλατταν. δάλασσαν. *r.* — ἡόνας. *b.* Vid. I. 12. p. 7, 18. et *Thom. M.* p. 429. Res parvi momenti iudice *Dorvillio* ad *Charit.* p. 434. | πνεύματος τὴν φύσιν. φύσιν. *Gessn.* φύσιν non magis placet, quam φύσιν. rem eandem narraverat *Hedyly* in Epigrammate, memorans cervos in jugis Coryciis ad Cypri littora prope Curiadem transasse flante Zephyro; ubi mentionem littoris Curiadis reprehendit *Strabo XIV.* p. 743. ed. Lips. Cf. *Plin.* VIII. 32. s. 50. *Oppi.* Cyn. II. 217. Fortasse huc pertinet narratio infra XI. 7. ubi κουρίδιον nominatur. *SCHNEIDER.* Locum *Strabonis* p. 683. posui inter fr. *Hedyli* in *An.* ad *Anth.* III. 3. p. 900. In πνεύματος τὴν φύσιν ne haereas cf. IX. 23. p. 204, 17. *Oppi.* K. II. 294. φύσιν κεράτων *Ib.* 454. *Diodor. Sic.* XIX. 21. φύσις ὑδάτων. quod frustra sollicitant. *Theoph. Sim.* Qu. nat. p. 6. φύσις πυρός. *Ep.* VIII. φύσις ὕδατος. et alia. Praevit *Herodot.* II. 70. qui φύσιν ἰδέης habet. Periphrasin illustrat *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 232. s. Ad rem cf. *Tzet.*
- 15 *Chil.* IV. 121. 77. qui sua duxit ex *Aeliano.* | κατὰ στοίχον. V. 21. p. 107, 28. νήχονται ἐπὶ μιᾶς τεταγμέναι, ἀλλήλαις ἐπόμειναι. *Max. Tyr.* Diss. XII. 3. ubi cervorum Siculorum per fretum describit transitum. Ibi frustra *Markl.* haesit in verbis ἐπιτομίᾳ καρπῶν, quae sanissima sunt.
- 16 | τῇ ὀσφύϊ τῇ ἰοσφύϊ. *m.* Cf. III. 13. p. 56, 29. In proximis nulla in libris varietas, nisi quod in τῇ πρόσθεν articulam om. *m.* et pro εαυτὴν habet ἐν αὐτῇ. *Gesner* in marg. monet, *Gillium* huc plura legisse, vel addidisse ex *Oppiano.* Vertit enim: ac nimirum dux idcirco retro-

cedit, quia non habet ubi nitatur: et post omnes clunibus proximi antegredientis nitens ex labore quieti sese dat, simul et extremum agmen ducit. Nihil hic *Schneiderum* monuisse miror. Res ipsa et comparatio *Oppiani* tale quid requirit: ἢ δὲ ἡγουμένη πρόσθεν, [ἔταν κάμη] τελευταία γενομένη — ubi similitudo verborum ἡγουμένη et γενομένη et omissionis et transpositionis causa esse potuit. *Oppi.* K. II. 225. ἀλλ' ἔτε νηχομένων κάματος τὸν πρῶτον ἔχῃσι, Στοιχὸν δὲ μὲν προλατῶν ἔμιονεν ποτὶ τέρμα φάλαγγος, Παύσατο δ' ἀγκλωνθεὶς ἑτέρω βαῖον καμάτοι. *Max. Tyr.* l. 1. νήχονται δὲ ἐπιθεῖσα ἐκάστη τὴν κορυφὴν τῇ τῆς ἡγουμένης ἕξῃ. Ἡ δὲ στρατηγοῦσα τῆς τάξεως ἐπιθεῖν κάμη, ἐπὶ οὐραῖον μεθίσταται, καὶ ἡγεῖται ἄλλη, καὶ οὐραγεῖ ἄλλη. | τῆς πόας. *M. m. b. c. a.* τῆς om. in editt. ante 19 Gr. — λέγονται γὰρ εἶναι βαθεῖαι. λέγεται et βαθεῖα. *b. r.* quod *Schn.* in cur. sec. recepit. Fortasse recte, nisi haec lectio correctoris est. Si vera est vulgata, πόα pro collectivo habendum, de locis herbosis, ἔχειν autem pro παρέχειν positum. Vid. *Schaefer.* ad *Gregor. Cor.* p. 985. not. De *Borysthene Herodotus* IV. 53. νομάς τε καλλίστας παρέχεται — ποίη τε βαρυτάτη. | ἔχειν. ἔχει *m.* | χώρον. χώρον. *b.* | αὐ γούν. *M. m. b.* 20 21 23 *c.* αὐ οὖν. *a.* editt. ante *Gron.* | εἰς τῆν. *M. m.* ἔς. editt. αὐτε εἰσίν. αὐτε-24 οὖν εἰσίν. *m.*

LIBER SEXTUS.

- 124 CAP. I. δέονται μὲν οὖν. οὖν ex *Med.* addidit *Gron.* quod mihi qui-1 dem commodius adpingi videtur verbis ἀλλήλα μὲν, quae *Gillius* vertit: *athletae quidem ad stadia.* *SCHNEIDER.* Fallitur: μὲν οὖν sic est initio capitis III. 17. VI. 62. VIII. 17. IX. 41. XL. 17. XII. 5. XV. 5. Nostro loco μὲν οὖν habet *M. m. b. c.* | δειλῶν. δηλείων. *m.* | ἐαντὰ. ἐαντόν. *c.* 2 6 ἀνίστησιν. movet et excitat. — ὁ γούν σῦς. Cf. V. 45. p. 116, 30. Ὀμηρος. D. N. 471. ss. | τῇ ἀλαλα. V. 39. p. 115, 5. XIII. 14. p. 296, 12. 9 *Eustath. Ant.* p. 34. μαστίζει τῇ σοβῇ ἐαυτόν. Haec cum proximis expressit *Philes.* *Wernsd. Carm.* VIII. 156. — ὑπεγέρει. *M. m.* ἐπεγέρει. *a.* editt. De composito ὑπεγέρειν a *Lexicographis* neglecto vid. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 354. ἐπεγέρεισθαι ταῖς ψυχαῖς et similia illustravit *Wessel.* ad *Diodor.* XIV. 52. T. I. p. 683. 65. | βλακύνειν καὶ Δινύειν. Δινύειν. 10 *a. c.* Vid. ad p. 90, 3. ubi utrumque verbum jungitur, ut iterum p. 197, 8. Δινύειν et ὀκνεῖν. p. 296, 16. — ὁ ποιητής. D. Y. 170. | εἰς τὸν ἀγῶνα. 12 De elephantorum pugnis inter se cf. *Aristot.* H. A. IX. 2. 11. *Polyb.* V. 84. 3. et 4. — ἔταν. ἔτ' ἄν. *M. m.* | τοῦ προσάσσοντος. in *m.* priori 13 σ superscriptum ε. προσάγοντος. *b.* quem προσάδοντος voluisse vix dubites. Vid. ad *Achill. Tas.* p. 795. | οὐχ ἔδρας. dixi de hac formula in *Anim.* 14 ad *Anth.* L. 1. p. 287. Adde *Neue* in *Bacchyl.* *Fragm.* p. 33. — οὐδ' ἀμβ. οὐδὲ. *m.* | Τυρταίων. τυρταί. οὐ. *m.* — μέτρα. i. e. μέλη. Vid. ad 15 p. 329, 24. — ἀναμένουσα. *M. m.* ἀναμένουσιν. editt. — τῆς ἀγῶνης. *M. m.* *b. c.* τῆς om. *a.* et editt. ante Gr. | ἔταν. ἔτ. ἄν. *M.* ἐαυτόν ἀποκρίνει. 16 idem narrat *Oppi.* K. II. 70. ss. *Virgil.* *Georg.* III. 225. ss. — εἰς χώρον ἔτερον. χώρον ἑτέρων. *b.* IV. 9. ἀποκρίνουσι γε αὐτοὺς εἰς τὸν Πόντον. *regnis excessit avis.* *Virgil.* l. c. — ἐαυτῷ γίν. γυμναστής. sibi ipse exercitia imperat, ut athletic magister. | κοινώμενος. *M. m. b. c.* κοινός-18

- μενος. *a.* et editt. ante Gr. Eadem varietas supra III. 42. p. 68, 10. Supra p. 68, 8. *κωνιώντες. sparsa ad pugnam proludit arena. Virgil. l. c.* 232. *προσανατρίβων. προς ἀνα. divisim m.* — τῇ τε ἄλλῃ. Vid. ad p. 68, 21 27. ubi καὶ μέντοι καὶ sequitur, ut h. l. καὶ οὖν καὶ. | ὡς Ἴκκος. Ἴκκος corrigit Gesner. in App. Emend. ut est ap. Paus. VI. 2. c. 10. Platon. de Legg. VIII. p. 839. E. Ap. Eustath. D. E. p. 465. (73. Lips.) Ἴκκος et Ἴκκοῦ, ubi σοφός λατρός Ῥηγῆνος. Ἴκχος editt. vett. in Var. Hist. XI. 3. Libri nostri in τωῶσαι non videntur recedere ab editionibus. Vide de Icco sive γυμναστῇ sive medico T. H. in Anecd. p. 60. s. Heindorf. 22 Plat. T. IV. p. 489. Bernhardt ad Dion. Per. p. 898. | ὁ τοῦ Ἀριστοῦ 23 νος. articulum inserui ex Par. b. | πάντῃ. πάντα corr. Gesn. probante Bosio Obs. crit. c. 33. recepit Schn. Sic statim p. 125, 5. κατὰ πάντα τὸν χρόνον. Verum πάντῃ depravatam esse non videtur. Ut h. l. πάντῃ ἀμαθῇ, sic in cap. sine οὐ πάντῃ θαυμαστόν. XIV. 27. οὐκ ἔστι πάντῃ σύνοπτον. (ubi πάντα. b.) Utrumque junctim XV. 20. σωπῶσι πάντα πάντῃ. XVI. 18. θαυματοφώτεροι πάντα πάντῃ. Anth. Pal. VII. 100. πάντῃ πᾶσι περιβλέπεται. Plato Sophist. p. 234. E. καὶ πάντα πάντῃ ἀνατετράφθαι. — ἀμαθῇ. ἀπαθῇ. Triller. mst. Vid. p. 93, 19. ἀφροδίτης ἀμαθῆς. Var. Hist. 26 XI. 3. | μέγα οὐδὲν ἦν. οὐδὲν μέγα ἦν. b. Var. Hist. XII. 49. δοκεῖ μοι μέγα ἐνωσὶν οὐδέν. XIV. 1. τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν μέγα. Xen. K. II. III. 1. 27. οὐδὲν τι τούτοις μέγα. Alciph. I. 3. μηδὲν μέγα παρέχεν. | κεκολασμένως καθεύδειν. emendate et summa corporis castimonia vixisse, versio. Graeca mihi inepta videntur esse, nisi sunt vitiosa. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. κεκολασμένως καθεύδειν. idem quod κεκολασμένον εἶναι εἰς ἀφροδίτην. p. 54, 6. oppronitur συγκαθεύδειν σφόδρα ἐρωτικῶς. p. 132, 4. κεκολασμένως cum σωφρόνως jungitur supra p. 35, 13. De Icco V. H. XI. 3. ὑπῆρξατο — κεκολασμένη τροφῇ διαβιώσας, καὶ ἀφροδίτης ἀμαθῆς διατελέσας.
- 1 κλεινὰ. *M. m. b. c. κοινὰ. a.* et editt. ante Gron. *praemia illustria* 125
3 vertit Gill. — Ὀλυμπικός. Ὀλυμπική. b. | περιβλέπεσθαι. Vid. Perizon. ad Var. Hist. II. 12. ὅστις δὲ ἐρᾷ φρονεῖσθαι — περιβλέπεσθαι σπεύδει. — Ante ἀπεθανόντα Schn. καὶ ut inutile seclauit. Verum respondent aibi 4 καὶ μὲν et καὶ δέ. | Ἀμοιβέα. De hoc citharoedo quaedam habet Athen. XIV. p. 622. D. 623. D. Aeli. V. H. 3, 30. Philostr. Vit. Ap. V. 7. p. 192. τὸν δὲ (Scr. τὸ δέ) νικᾷν ἂν χρῆ ἐγκαλύπτεσθαι, καὶ τὴν Αὐγούστου τε καὶ Ἰουλίου σκευὴν βίψαντα, μεταμφεινύσθαι νῦν τὴν Ἀμοιβέως καὶ 6 Τέρπνου, τί φήσεις; De Τέρπνῳ vid. Dio Cass. 63, 8. p. 1032. | παρ' 8 δ' ἂν παρὸν. c. ἀγωνιούμενος ἐς. ἀγωνιούμενον εἰς. b. | Κλειτόμαχος. idem 9 narrat Plus. T. II. p. 710. E. Vid. de eo Perizon. ad V. H. 3, 30. | κύ- 10 νας. κύνα et εἶδεν μιγνυμένῳ, ἀποστρέφετο. m. | καὶ ἐν συμποσίῳ δέ. δέ addit *M. m. a.* Editt. omittunt. Ad hanc athletarum et citharoedorum continentiam refer dictum Diogeni tributum ap. Stob. V. 41. p. 66. δεῖνόν Δαγεν, εἰ οἱ μὲν ἄλλῃται καὶ οἱ κιδαρφοὶ γαστρός καὶ ἡδονῶν κρατοῦσιν 13 κ. τ. λ. | θαυμαστός. θαυμαστόν et νικόντι. m. ὡ καὶ. ἢ πῶς. b. Ad verba ὑποκρητύττουσιν et ἀποκρίνουσι, indefinitum quoddam subjectum suppleri debet. Recte Gillius: *quae praeconia laborum deferuntur, aut quae decernuntur praemia?*
- 16 CAP. II. σφίσα σφίσιν. m. — ἀκούω γούν. *M. m. a. b. c.* οὖν. editt. ante Gron. Eadem historia, sed initio contracto, est ap. Apost. XX.

21. similem de tigride narrat *Plut.* T. II. p. 974. C. | περιέπων λοχυρεῖς. 19
Herodot. I. 73. τοὺς Σκύδας περιεῖτε εὖ. et paulo post: τρηχέως κάρτα
 περιέπων ἀεικέλη. Cf. infra VIII. 22. p. 192, 11. | ἐν ταύτῃ. ἐν αὐτῃ. 20
Apost. Est ac si dixisset: τροφήν ὁμοῦ καὶ ἡδονήν. Infra p. 167, 32.
 ἀδραιοδέντες ἐν ταύτῃ. *Plato Lys.* p. 206. D. ἀναμιμνημένοι ἐν ταύτῃ.
 Vid. *C. F. Herman.* ad *Luci.* de scr. Hist. p. 175. *Fritsch.* Qu. *La-*
cian. p. XI. | καὶ ἡδονήν. ἡδονή. c. πρὸς ἡδονήν. b. τινα om. a. | *Valgo* 21 22
Apost. καὶ ἡδονήν. c. πρὸς ἡδονήν. b. τινα om. a. | *Valgo* 21 22
 τε. quod nunc firmat b. κενέβριόν τι καὶ ἡδονήν. c. καὶ νέκριόν τε.
M. m. ubi vulgatae origo apparet. *Hezych.* κενέβρια. τὰ ἡδονήδια καὶ νε-
 κριαία κρέατα. *Pollux.* VI. 55. *Erotianus* emendatus ab *Heringa* in
 Obs. c. 20. p. 165. Cf. *Boisson.* ad *Aristoph.* Tom. IV. p. 245. *Ari-*
soph. Av. 536. ὡσπερ κενεβρίων. Schol. τὰ ἡδονήματῃα κρέα οὕτως ἐκά-
 λουν· οὐκ ἔσται κενέβριον ὅταν δύση. Cf. *Suid.* in ἡδονήματιον et in κενε-
 βρίων. — ἡδονήν. ἐσθῆτα ἀπὸ ἡδονήν. *Philostr.* Vit. Ap. I. 1. p. 1.
 VIII. 7. 4. p. 333. *Porphyr.* de Abst. III. 18. p. 254. IV. 16. p. 354.
 | ἦδε ἔγκ. ἔσχε. *M. m. a.* ἦδ' ἔγκ. ἔσχε. editt. | ἔδειτο. ἔδει τὸ. m. — 23 25
 ἐκίνη. *M. m.* ἐκίνα. editt. Frequens et Atticum est κενήν; κενή est
 in *Arist.* Vesp. 1262. κενῶν infra p. 165, 27. | ἐαυτῆ. om. *Ap.* — ἀλλὰ 28
 ἐκείνον. *M. m. a. b. c.* ἀλλ'. editt. | καὶ πολλοὶ πολλὰκις. sic in *iesdem* 30
 libris. καὶ om. editt. ante *Gron.*

CAP. III. ἡ ἄρκτος ὅτι τίκεται σάρκα. *M. m. b. c.* ὅταν τίκεται ὅτα τί- 32
 κεται. editt. ante *Gr.* ὅταν τίκεται. a. Natam additamentum ex διπτογραφία.
 Contracte r. et *Ap.* IV. 40. ἡ ἄρκτος χειμῶνος μὲν ἀποτίκεται. σάρκα ἄση-
 μον. ἀσχήμονα *Triller.* σάρκα ἄσημον, ἀναρθρον. *Oppi.* Cyn. III. 159. ἄση-
 μα καὶ διηρθρωμένα sibi opprouuntur ap. *Max. Tyr.* VII. 7. Supra II. 19.
 κρέας ἄσημον, ἀτύπωτον, ἄμορφον. ἄνω που. ποῦ. m. — ὁ δὲ οὐκ. εἰ δὲ. m.
 126 εἰρήσεται. quae *Aristot.* H. A. VIII. 19. 1. de urso tradidit, ea *Ael.*
 multifariam vitiauit, ut docui ibi p. 636. ss. *SCHNEIDER.* | πρὶν ἢ κλη- 1
 ρωθῆναι ἢ om. m. πρηνή. b. ἐξαγάγοι. ἐξαγάγη. b. | φωλεία. sic *Schn.* 4
 cum r. et *marg.* Gesn. *Aristot.* H. A. VIII. 16. τὰ ἀρκτοφώλεια. *Apost.* 7
 φώλεια. a. editt. *Gesn. Gron.* De φώλεια agens *Salmas.* Exercit. *Plin.* p. 228.
 h. l. malit: κέκληται τῇ ἄρκτῃ φώλειαν τὸ κάδος; quod dictum valt ut
 φονῶν, ἀγρῶν, de appetitu et cupiditate. Cf. *Plut.* T. II. p. 971. D. et
Artemidor. Onirocr. V. p. 261. — ἀλλὰ ὑπὸ. *M. m. c.* ἀλλ'. a. editt. | κα-
 τὰ τὰ νῶτα. *Gill. dorsi sui tractu repit.* | *Ael.* haec e communi fonte 9
 videtur hamsisse cum *Plutarcho*, qui T. II. p. 971. D. ita: τὴν μὲν ἄλλην
 κορεῖται ὡς ἐνδέχεται μάλιστα ποιεῖται μετέωρον καὶ ελαφρῶν, ἄρκτοις ἐπιθυ-
 γάνουσα τοῖς ἔχουσιν, τῷ νῶτῳ δὲ τὸ σῶμα προσάγει καὶ παρακοιμίζει πρὸς
 τὸ φωλεόν. quae sunt multo etiam obscuriora, ut demonstravi ad *Ari-*
stotelem p. 636. *SCHNEIDER.* Verba *Plutarchi* sic accipio: ursus ad la-
 tibulum pergens suspenso gressu incedit, ne vestigia fortius imprimat;
 ad ipsum latibulum autem delatus corpore converso ὑπτιος in antrum pro-
 labitur, hoc est προσάγει τὸ σῶμα καὶ παρακοιμίζει νῶτῳ (dorso nixus) πρὸς
 τὸ φωλεόν, idque facit, ut vestigia circa illum locum prorsus delet.
Schneideri certe illius loci interpretatio probari non potest. κατὰ τὰ
 νῶτα. τὰ om. m. c. r. | τὴν ἔξιν ὀνῶν. saginam limat quodammodo et 10
 deterit. *Aeli.* ap. *Suid.* in φλόη. p. 617. φλόη βενώμενον (βενούμενον Ib. in

- Θεόπομπος. T. II. p. 178.) καὶ λειβόμενον. *Alciphr.* III. 33. αὐτὴν ἐκρη-
νῆσαι τὴν καρδίαν. Alia ratione infra IX. 7. dicitur βινῶν ἀνθρώπους. —
τετταράκοντα (sic scribe) ἡμερῶν. *M. m. a. b. c. r. per quadraginta dies.*
12 14 *Gill.* τεττάρων ἡμερῶν. editt. ante *Gr.* Vide *Aristot.* H. A. IX. 19. 1.
| ἀκίνητος. ἀκίνητα. *b.* | ἀπόχρη δὲ αὐτῇ τὴν δεξιάν. *M. m. b. c. r.*
ἀπ. δὲ τὴν αὐτῆς δεξιάν. editt. ante *Schn.* ἀποχρῆ δὲ αὐτοῦ τὴν δεξιάν. *a.*
| τὴν δεξιάν. callum palmarum pinguedine refertum bene descripsit
Steno in *Bartholini* Act. Hafn. T. III. p. 34. qualem ipse anno 1784.
examinavi. *Taube* (von Sclavonien Tom. I. p. 16.) affirmat ursum per
hiemem congestis in latibulum pomis, melle et boum ossibus victitare.
SCHNEIDER. περιλιχμάσθαι. *Oppi.* K. III. 174. πόδας χειρᾶς τε λιχμαίνει.
Artemid. V. 49. p. 416. τὴν χεῖρα ὡς περ ἰσθλοῦσα ἀπομυζᾷ. *Glyc.* Ann. I.
15 p. 64. B. πεινώσα αἰχμὴ τὸν πέδα καὶ τρέφεται. | συμπετρύκται. *a* et editt.
συνέπτυκται. *b. c. r.* συνέπτυκται. *M. m.* una littera omissa. τὸ ἔντερον συμ-
φύεσθαι αὐτῇ. *Arist.* l. c. opponens διευρύνειν. de eadem re *Plut.* p. 974.
B. ἡ γὰρ δριμύτης (τοῦ ἄρου) ἀνοίγει συμπεφυκὸς αὐτῆς τὸ ἔντερον. Si-
militer ap. *Aristot.* de Partib. 3, 3. verbis ἀναπτύσσεται et διολύεται in
descriptione pharyngis opponitur συνάγεται. *Gillius:* *intestinum cate-*
nus adducitur, ut propemodum cohaereat. Idem est συνέπτυκται quod
16 συμμέμικεν. | ὅταν προσῶθῃ. ὄτ' ἄν. *M.* προσῶθῃ et paulo post ἄρου. *c.*
Plin. VIII. s. 54. *exuentes herbam quandam aron nomine laxandis in-*
testinis alioqui concretis (συνεπτυγμένοις) *devorant.* Post hibernum je-
junium *Camtschadali* ferunt, *ursos* radicem *dracontii* cum turionibus ef-
fossam vorare ad praeparandum stomachum. *Pallas* *Zoolog.* Ross. I.
18 19 p. 66. | τὸ ἔντερον. τὸ ἔτερον. *m.* τροφῆς. τροφῶν. *b.* | ὅταν. ὅτ' ἄν. *M.*
πεπληρωμένη. *b.* quod recepi sententia iubente pro πεπληρωμένη. editt.
Recte *Gill.* *quum autem cibis se rursus impleverit.* *Plut.* p. 974. B.
ἄλλως δὲ ἀσώως γενωμένη πρὸς τὰς μυρμηκίας τρέπεται. *Ib.* 918. C. τὴν
20 δὲ ἄρκτον λέγουσιν ἀσώωμένην τοὺς μύρμηκας ἀναλαμβάνειν. | μὴν δὴ φη-
21 σικαί. *M. m. b. c.* δὴ om. editt. ante *Gron.* μὴν φύσει καί. *a.* | εἰς
δέον. hoc suspectum habeo et abesse malim. *SCHNEIDER.* *Gillius* has vo-
ces cum quatuor proximis non expressit; nec tamen suspectae esse pos-
sunt. εἰς δέον ad praecedentia refero; κενώσεις illas et πληρώσεις, quae
commemorantur, *commode* ab urso adhibitas intelligens. II. 37. νόμοι
κάλλιστα καὶ εἰς δέον κείμενοι. *Var. Hist.* III. 8. καλῶς καὶ εἰς δέον. *Pau-*
san. VII. 9. 5. ἐμᾶλλε — τὰ βουλεύματα εἰς δέον χωρήσειν. ubi paulo post:
22 τότε μὲν δὴ ἐς τοσοῦτον ἐπράχθη. | μήτε συγγραμμάτων, ὡς ἀνθρώποι,
δεόμενα. *Gillius* ὡς ἀνθρώποι vertit [vid. ad p. 4, 6.]. ὣν scripsi cum
Trillero in not. mst. *SCHNEIDER.* Infra c. 13. τί πρὸς ταῦτα, ὡς ἀνθρώ-
ποι, ὑμεῖς; XI. 14. οἷα δῆπου φιλοῦσι καὶ αἱ τροφοὶ καὶ αἱ τῖσαι δρᾶν,
ποιῶν, ὡς ἀνθρώποι, ὁ ἔλεφας. et sic etiam alibi. — Caeterum συγ-
γράμματος habet *b.* συγγραμμάτων *Weigelius*, medicus *Dresdensis* doctis-
simus, in litteris ad me datis ingeniose corrigit. — δεόμενα. δέομαι. *c.*
23 CAP. IV. ὅταν ὅπ. μέλλωσι γεύεσθαι. *Aristot.* H. A. IX. 7. 4. ὁ δρά-
κων ὅταν ὀπωρίζῃ. *Plin.* VIII. s. 41. *draco vernam nauseam silvestris*
lactucae succo restinguit. *SCHNEIDER.* ὄτ' ἄν. *M.* γεύεσθαι. *m.* *Ibid.* κα-

*) nata haec lectio ex nota tachygr. fere extrita in a.

λουμένης om. | φύσης τινός υποκίμπασθαι. φύσις. *m.* significatione trans-24
lata *Synes.* Ep. 142. p. 279. C. ἄνθρωποι φύσης ἐμπληθέντες. | ἄλλοιαν. 26
ἄλλοιαν. *m.* et paulo post μὲν τοιαύτας. pro μέντοι τὰς τοιαύτας. ῥίζας θα-
νατηφόρους. κακὰ φάρμακα *Homer.* coluber mala gramina pastus. *Virgil.*
Aen. II. 472. | λέγει γοῦν. οὖν. *b.* ὅπως ἄνδρα μένει, sic, praecunte 28
Schneidero, dedi pro ἀναμένει, ex certissima emendatione *Valckenarii*
Adon. p. 253. C. Sic *D.* χ. 93. ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρστέρος ἄνδρα μέ-
νησι κ. τ. λ. | τὸν φωλεῶν. τῶν φωλεῶν. *m.* εἰλούμενος. *a.* προεμπλησθεῖς. 29
μ. om. *m.*

CAP. V. οἱ ἄραοι narrationem eandem habet *Aristot.* H. A. IX. 6. 31
3. quam in cervo dama bene illustravit Comes *Mellin* (*Schriften der*
Berlin. Gesellsch. T. II. p. 174.). *SCHNEIDER.* Adde *Libr. Mir. Ausc.* c. 5.
p. 177. et *Oppi.* K. II. 209. ss. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 54. D. exscripsit
Theophylactum Simoc. Qu. Phys. c. 5. — ἀποβάλλοντες. quo tempore cor-
nua abjiciunt. Rectius, ut videtur, *Rehd.* ἀποβαλόντες. sed solus; ex
quo recepit *Schn.* qui etiam ap. *Arist.* l. c. ὅταν ἀποβάλλωσι, κρύπτου-
σιν ἑαυτούς, non dubitavit scribere ἀποβάλλωσιν. *Gillius:* ἀμισυς corni-
bus sese cervi abduunt. | εἰσδύνονται κ. εἰς τὰς λόγχας. *M. b. c.* εἰσδύν-
ται κ. εἰς λ. *a* et edit. ante *Gr.* τὰς λόγχας. *m.* — φυλαττόμενοι. *Arist.* l. c.
p. 415. ὡς περ γὰρ ὄπλα ἀποβεβληκῆναι φυλάττονται ὀρσθῆναι. *Idem* p. 416.
partes quasdam cornuum ἀμυντήρας vocari ait. *Infra* XII. 20. de tauris,
ἄμαιοι τῶν ἀμυντηρίων.

127 ἀφρηθῆσαι ἀφαιρῆσθαι. *m.* ἀφρηθῆσθαι. *c.* | νεαρὸς εὖσιν αὐτῶν 1 3
τοῖς ἔλαισιν. Pro ἔλαισιν videtur κέρασιν aut simile vocabulum restituen-
dam, quod νεαρὸς etiam postulat. *SCHNEIDER.* ἔρυσιν a nobis propositum
in *Exerc. crit.* T. I. p. 5. recepit *Schn.* in cur. sec. Conjecturae favet
verbum κατῆναι. *Vulnera recentia* vertit *Gill.* et si vera est vulgata, τὰ
ἔλαια locum significant, unde cornua exciderunt. In *Mir. Ausc.* c. 5. cervi
latere dicuntur διὰ τὸ ποιεῖν τοὺς τόπους ὄθεν τὰ κέρατα ἀπέβαλον. et
Eustath. in *Hex.* p. 37. ἐπὶ οὖν πρὸς τὰς ῥίζας τῶν ἀποβληθέντων κερά-
των εἰσὶν ἔλκωσις, εἰς καλύδενδρον τόπον κατασκευῶν. Jam igitur vul-
nera illa νεαρὰ possunt dici, aut ob loci vulnerati teneritudinem, aut
νεαρὰ ἔλαια sunt νεωστὶ ποτηθέντα, ut νεαρὸν ἕδωρ, τὸ νεωστὶ καμωθὲν
ap. *Ammon.* p. 97. *Aristot.* l. c. ὅταν δ' αὐξήθωσιν, ἠλακίζονται, ἐν' ἐπέ-
ψωσι καὶ ξηράνωσι τὸ κέρα. | πρὶν ἢ. πρηνή. *a. b. c.* — Μοχ ἦδε om. 4
m. η δὲ. *a. r.* molestum sane demonstrativam. Fortasse scribendum: πρὶν
ἢ — χόνδρους λαβεῖν ἢ δ η, τῆν σάρκα ὑποσψῆ. — ὑποσψῆ. *c.*

CAP. VI. οἱ παριάντες. παρόντες. *a.* *Vid.* ad I. 8. p. 5, 11. | ὑπόπτως 6
ἔχουσι — κτηθήσει. haec sana non sunt, sed barbara. Dicitur ὑπόπτως
ἔχειν πρὸς, nec adjungi potest ei formulae ἄλλεσθαι καὶ διαβῆναι. *Vindob.* 7.
κατάφρων dat, unde suspiceris fuisse κατὰ φάφρων κτηθῆσαι. Sed malim
ὑποπτήσσει cum *Fr. Jacobs.* *SCHNEIDER.* ὑποπτήσσει vel ὑπεκτίσσει
alleveram margini. *Apoll. Rh.* III. 570. ὑποπτήσσαντας αὐτήν. *Quint. Sm.*
V. 367. Πληγὰς — ὑποπτήσσεισα περίκλυτον Ὀρέωνα. Sed his parum
confido equidem. *Gillius:* suspectos habent fossarum et fovearum sal-
tus. Legit itaque ὑπόπτως ἔχουσιν Sed frustra *h. l.* sollicitari existimat
Rostius noster, qui ὑπόπτως ἔχουσιν pro ὑπεκτεύουσιν accipit. Tum ora-
tionis variandae studio accusativo nominis subjecit infinitivum. Equi ipsi

- quam meticulousiores sunt, appellantur ὑπόπται. Vid. Xen. de Re. Equ. 7 83, 9. *Schol. Thucyd.* VI. 60. | ἄλλισσαι. ἄλλισσαι *m.* | σκόλοπας. σκόλοπα. *b.* καὶ τὰ τριαῦτα. addidi ex *M. m. Vind.* 7. | Ὀμήρου. *Il.* μ. 49. 10 as. — τῶν ταυτῶν. τῶν. *M.* om. solus. | εἰλισσαι. εἰλισσεται. *b.* εἰλισσεῖ. *c. a.* εἰλισσεται. *m.* Sequ. vers. διαβημένοι. sic cum libris nostris *Cod. Townl.* pro διαβαίνεμεν. Tum χελεῖ ἑσταότες. *M. m.* χελεῖ ἐφεσταότες. ante *Gron.* ἑσταώτες. *b. c.* Versum penult. dedi ex lectionibus *M. m.* ubi tamen σύρετα sine elisione. οὐ γὰρ habet etiam *Cod. Townl.* οὐτ' ἄρ' ὑπερῶ. editt. οὔτε post οὐ γὰρ. positum ut ap. *Theogn.* v. 125. οὐ γὰρ ἂν εἰδείης ἀνδρὸς νόον, οὔτε γυναικός. Vid. *Herm.* Annot. ad *Blmsl. Mede.* p. 333. ed. Lips. — παρῆσαι. *M. m. a. b. c.* κερῆσαι. ante *Gron.*
- 16 CAP. VII. Μύριδος. Myridis lacus forte idem, qui alias Marea vel Mareotis dicitur. Γεσκεα. Append. Emend. — λιμνης τῆς Μόριος. *Herodot.* II. 146. ubi *Valcken.* p. 176. hanc locum adhibuit. *Schneider.* Μύριδος pro Μόριδος habetur in plurimis libris apud *Diodor.* I. 89. vid. *Wessel.* p. 100, 27. Μούριδος. *Strabo.* XVII. p. 810. Κροκοδείλων πόλις inaequenti tempore Arsinoës nomen accepit. Vid. *Strabo.* XVII. p. 811. 18 et 817. | τῶ τῶν Αἰγυπτίων. τῶ om. *M. m.* neglectum fortasse ob similitudinem cum vicina syllaba. | τῶν Αἰγυπτίων. Ἰνδῶν et Μάρης. *r.* Μάρης. *b.* Alius est Μάρης, qui commemoratur in *Var. Hist.* IX. 16. Regem Aegypti Μάρρον appellat *Diodor.* I. 61. ubi vid. *Wessel.* Proximam 20 δὲ om. *M. m. r.* sed bene locum tuetur in parenthesi. | πάνυ ἡμερον. 21 *M. m. a. b. c. r.* πανήμερον. editt. ante *Gr.* | ποι. που. *r.* ἐκόμεζεν. *M. m.* 22 *b. c.* in *a* ambiguum. ἐκόμεσεν. editt. | ἦδει. ἦδη. *m.* ἔνθα cum verbo motus, ut etiam ἐναῦθα illustravit *Stallb.* ad *Plat.* *Gorg.* p. 173. — ἰδύναι. ἰδύναι. *a* et editt. χρῆ. *M. m. r.* χρῆ. *b. c.* δεῖ, superscripto χρῆ. *a.* δεῖ editt. Repetitio verbi, quam libri commendant, venustatis aliquid habet. | 24 ὁ *M.* ἐτίμησεν αὐτὴν. αὐτὴν ὁ *M.* ἐτίμη. *r.*
- 26 CAP. VIII. Ἰδιον δὲ. *M. m. a. b. c.* δὲ om. ante *Gr.* | πηλοδαμνη. 28 πηλοδ. *m.* — Μοχ ἂν om. *c.* | σκυλακοτροφική. *scyllacothrophica.* *Gill.* hoc vocabulo *Lexica* carent. σκυλακοτροφική habet *Oppi.* *Cyn.* I. 435. Tum 29 ἀσπαντοκομική habet *r.* λεοντροφία. *m.* | καὶ ὄρνιθοτροφία. haec om. *r.* ὄρνιθοσοφία. *a. b. c.* *ornithosophia.* *Gill.* cum quo comparat ἱερακοσόφιον, ὄρνεοσόφιον et κυνοσόφιον. τὰς Πυριλάμπου ὄρνιθοτροφίας habet *Plin.* *Vit. Pericl.* c. 13.
- 30 CAP. IX. σοφία. σοφίας. *c.* *Var. Hist.* I. 4. καὶ ἐκεῖνο δὲ κυνὸς Αἰγυπτίου τὸ σοφόν. εἰάν διώκηται. διώκεται. ante *Gron.* σκυλακίων. σκυλάκων. *a. b.* *Arist.* *H. A.* IX. 7. 1. οἱ δὲ ἄρκτοι ἔταν φεύγωσι, τὰ σκύμνια προώθευσι, καὶ ἀναλαβούσαι φέρουσι.
- 1 ἔταν δὲ συνίδη. ἔτ' ἂν. *M.* δὲ om. *a.* συνίδει. *r.* ἔτι ἀπεικς, τὰ σκυ-128
λάκια sc. non, ut *Gillius* accepit: *quum se intelligit lassitudine def-*
3 *cero.* — κατὰ τοῦ νέτου. τοῦ om. *r.* — τὸ δὲ. τόδε. *c.* | ὄνην. *M. m.*
4 5 ὄνη. editt. | ταύρω δὲ. ταῦτα δὲ. *b.* — ἔταν. ἔτ' ἂν. *M.* | κατὰ μὲν τὸ
6 καρτερόν. οὐ κατὰ τὸ καρτερόν ἐπιτίθεται. προσπαλαίει δὲ. *r.* | καὶ ἄμα
ἔσθλει. falsum hoc esse sequens ἐκείνη ἐμπέλαται convincit. Verbum
προσταλαίει desiderat vocabulum aliquod palaestrictum, quale est ἄμμα.
An fuit ἄμματι δεῖ? Vitium sensisse videtur *Trillerus*, qui ἄμμα ἔσθλει
conjecit. *SCHNEIDER.* Idem *V. D.* margini annotationum *Trilleri* mss.

alleverat conjecturam κατεσθλει. *Arist. H. A. VIII. 7. 3.* de urso: ὁ μὲς χωρησασα τῆ ταύρω κατὰ πρόσωπον, ὑπτια καταπίπτει, καὶ τοῦ ταύρου τύπτειν ἐπιχειροῦντος, τοῖς μὲν βραχλοσι τὰ κέρατα περιλαμβάνει, τῆ δὲ στόματι τὴν ἀκρωμίαν δάκνουσα καταβάλλει τὸν ταῦρον. quibus verbis totum ursi artificium egregie illustratur. Verbo προσκαλαίειν significatur ὁ ὑπτιασμός. *Philostr. Her. p. 678.* τὸν γὰρ προσκαλαίοντα τῆ πτέρην πατεῖσθαι τε συνεχῶς χρῆ καὶ ὑποκίεσθαι τῆ ἀντιπάλῳ, de quo artificio agens ad *Philostr. Imagg. II. 6. p. 434.* laudavi *Schol. ad Pind. Isthm. III. 79.* ex quo nonnulla huc faciunt: καὶ γὰρ ἡ ἀλώπηξ ὑπτια τοῖς ποσὶ ἀμύνεται, τὰ μὲν σπλαγμώδη, τὰ δὲ ἀμύσσοια. Quod hic in Scholio est ἀμύσσειν, *Aeliano est ἐσθλει.* De Amore luctante *Philostr. Imagg. VI. p. 12.* ἀλγεῖ δὲ στρεβλούμενος, καὶ κατεσθλει τοῦ καλαιστοῦ τὸ οὖς. i. e. δάκνει. *Horap. I. 2.* ὄφρῃ ζωγραφῶσι ταυτοῦ ἐσθλιοντα οὐρανόν. *Infra XVI. 6.* βῆνη τὸν σίδηρον ἐσθλει. De ὑπτιασμῶ ursi cogitandum etiam ap. *Plin. VIII. 36. s. 54. tauros ex ore cornibusque eorum pedibus suspensi pondero fatigant.* Nihil est igitur in hoc *Aeliani* loco, quod correctione egent. | μέμικεν et ἀπέκτεν. *M. m.* sine littera paragogica editt. — καὶ 7 κέτται dictum cum emphasi. *Homer. Il. Σ. 20.* κέτται Πάτροκλος. *Herodian. II. 1. 8.* κέτται μὲν γὰρ ὁ τύραννος. *Ib. VII. 5. 6.* κέτται γὰρ ὁ τῆς τυραννίδος ὑπέρτης. *Aleiph. I. 38.* κέτται ἢ πάσαις μέλουσα Χάριον. *Heliodor. II. 4. p. 56.* κέτται Χαρίκλεια. — καὶ ἐκείνη. ἢ δὲ. r.

CAP. X. καὶ ταύτη κατέγνωμεν. hoc pro ταῦτα restitui ex *M. m. c. 9 Animalia esse docilia sic cognovimus. Gill.* Supra III. 32. ζῳων ἰδότης εἶη ἂν καὶ ταύτη. *IV. 2.* δοξάζουσι δὲ ἄρα ταῦτα ταύτη. *VII. 19.* καὶ ταύτη. vulg. ταῦτα. *XI. 30.* ὁ μέρωφ ταύτη μοι δοκεῖ δικαιοτέρος εἶναι τῶν παλαργῶν. *Herodot. I. 120.* τὸ ἐνύπνιον οἱ ταύτη ἐκριναν. et paulo post: καὶ αὐτὸς ταύτη κλειστός γνώμην εἰμί. Plura vid. ap. *Bast. Ep. crit. p. 37. not. 14.* — ἐπὶ τῶν Ἱπτολεμαίων. τὸν πολεμαίων. *m.* De cynocephalis vide supra *IV. 46. Horapollo I. 14. p. 28.* genus quoddam cynocephalorum esse scribit, qui litterarum elementa teneant. | καὶ ψαλτικῆν. *11 M. m. a. b. c.* καὶ om. ante *Gron.* | ἐπράττετο. ἐπλάττετο. *m.* — τὸν 12 διδόμενον. μισθόν scil. *M. m. c.* τὸ διδόμενον a et editt. quod alteri lectioni ob *Med.* codicis praestantiam posthabui. Nec aliter legit *Gillius: et mercedem colligebant et a s a m in marsupium conjicientes ferebant.* | ἐμβάλλων. *M. m.* ἐμβαλῶν. a et editt. — οἱ τῶν ἀγεαρ. δεινῶν. qui stipem po- 13 scunt pro spectaculo exhibitō, aut quocunque alio nomine, interpretatur *Vales. Emend. V. 6. p. 126.* Verbum illustravit *Ruhnē.* ad *Tim. p. 9.* | ὅτι δὲ Συβαρταί. οἱ Συβ. editt. Articulum sustuli cum *M. m. a. b. c. 14* Sic est p. 141, 10. Var. *Hist. I. 19. III. 43. IX. 24.* συναρταί. *m.* Historia narratur infra *XVI. 23.* — κερήρυκται. κερήρυκται. c. κερήρυκτο. a. b. | ἐς τὰ. *M. m. c.* σῆς. editt. τε post μαθήματα inferat c. | δοῦλον 16 18 νόνα. canem pro servo. Sic *VII. 28. p. 170, 10.* et canis servi ὀμῆδουλος. *VII. 29. p. 170, 27.* | τῶν τοιούτων ἀδουλοῖ. *Pollux III. 80.* ἀείδου- 19 λεία habet, quae forma hic quoque videtur restituenda esse. Quae de servitute perpetua Troglodytarum, Numidarum et Ichthyophagorum hic obiter traduntur, alibi legere nunc non memini. *SCHNEIDER.* ἀδουλοῖ. a. ἀείδουλοῖ. corr. *Stackhouse Class. Journ. XXVIII. p. 291.* ἀδουλοῖ pro ἀείδουλοῖς perperam legi censet *Schaeser.* in *Steph. Thea. p. 3410. A. Apo-*

- stol.* VIII. 34. *Κἄρες εἰς δοῦλοι.* Totum hunc locum omisit *Gillius*. *Geznerus* vertit: *Imo canes pauperum perpetuo seu servi sunt.* referens itaque τῶν τοούτων ad κνήτη, quo vocabulo totum hominum genus comprehenditur. Dubia lectio, nec sensus perspicuus. Recte *Schn.* observat, apud veteres scriptores de perpetua populorum, obiter h. l. commemoratorum, servitute altum esse silentium. Adde, quod sic tota haec periodus cum superioribus aut laxo, aut nullo potius sententiae nexu cohaeret, ultima autem enuntiatio de tenui τῶν λιμνοβίων victu cur reliquis sit adjecta, nullo modo apparet. His difficultatibus medetur lectio oblata libris *m. b. c.* ἄδουλοι, quae hunc sensum videtur efficere: Fuerunt autem, qui vel ejusmodi servis (canibus puta et similibus) carebant, (ἄδουλοι τῶν τοούτων) sicut inter Arabes Troglodytae, inter Libyae populos Numidae, inter Aethiopes ii, qui in paludibus habitant, qui praeter pisces alium victum non norunt. Pauperrimi itaque homines nec servum habebant, nec loco servi canem, ut piscatores *Theocriti* Id. XXI. 15. οὐδεὶς δ' οὐ χύτραν εἶχ', οὐ κύνᾳ — πένια σφιν ἔταρα. De vita inope rebusque necessariis destituta ἄδουλος βλος usurpabatur. Vid. *Bekkeri* Anecd. I. p. 25, 14. 344, 29. In *Diodori* Exc. de Virt. et Vit. p. 614. de Mario: ἐξέπεσε τῆς Λιβύης εἰς τὴν Νομαθίαν δοῦλος, ἄπορος, ἔρημος.
- 19 *Reiskius* et *Ruhnck.* ad *Vellej.* T. I. p. 131. ἄδουλος correxerunt. | ἀρά-
21 βίων. ἀράκων. a. | δσον. δσων. b. De hoc Aethiopum genere vid. *Dio-*
dor. III. 8. *Strabo* XVII. p. 822. — τῆς ἐκ τῶν ἰχθ. τροφῆς. *Herodot.*
II. 92. οἱ δὲ τινες αὐτῶν (τῶν ἐν τοῖς ἕλασι κατοικημένων) ζῶσι ἀπὸ τῶν
22 ἰχθύων μόνων. | οὐδὲ ἐν. *M. m.* οὐδε ἐν. sic c. οὐδὲν. a. b. et editt.
24 ante Gr. | τέχνης τῆς εἰς. Scribe ἐς cum *M. m. b. c.* Artem mnemonicam iterum pungit VII. 48. in. De ejus inventoribus et cultoribus multi tradiderunt. De Simonide. *Cic.* Or. II. 86. *Quintil.* Inst. XI. 2. de Hippia. *Heind.* ad Platon. Tom. I. p. 134. s. *Philosr.* Vit. Soph. I. 11. p. 495. de Theodecte. *Pollux.* VI. 108. *Ruhnck.* Or. Gr. p. LXXXIII.
- 25 | τῶν εἰς. τὸν. a. ἐς τόδε τὸ ἐπάγγελμα. *M. m. b. c.* τὸ om. a. et editt. ante Gr. — κειρηγμένων. κειρηγμένοι. m. κειρηγμένην. a. b. c. |
- 27 ἄδοῦσα ἐνταῦθα. καὶ praemittit c. inverso ordine ἐνταῦθα ἐλδοῦσα. r. et *Apost.* V. 46. fortasse rectius. — μικηζμφ. μηκυζμφ. b. συντροφή. IX. 6. φδέγγεται τι τῇ συντροφῇ φωνῇ. *Plus.* Vit. Agid. c. 17. σύντροφον καὶ
28 σύνοικον πένθος. Id. T. II. p. 787. C. σύντροφον καὶ συνήδη δόξαν | μιλ-
λοντες. θέλοντες. *Apost.* — μειδιῶσιν. similia de canibus vid. ad *Philosr.*
Imagg. p. 381. adde *Arrian.* Ven. VII. 2. κύων παντὶ τῷ προσελθόντι προς-
29 μειδιῶσα καὶ προσαιένουσα, opposita τῇ κατηγορίᾳ | ἦπος δὲ ὅταν ἀκούση-
σιν *M.* δὲ ἄρα ὅταν a et editt. δὲ ὡς ἂν. m. καὶ ὅταν. r. *Ap.* — ψάλλων.
M. m. ψάλλων. r. a. b. ψάλλων. *Apost.* et editt. ante *Gren.* Vid. *Piers.*
Moer. p. 420. — προστερνίδια. προστερνίδια. m. proxima tria verba om.
32 r. *Ap.* προμεταπίδια et διέσσηται. m. | τὰς ὀπλάς — ἐκικροταῖ. *Heliod.*
3, 3. εὐνήν τε προποδίζων — ἔκραν τε τῆν ὀπλήν τῇ γῆ λεπτόν ἐκικροταῖν,
εἰς γαληνὸν κίνημα τὸ βῆμα κατεβῆζμιζεν. — ἱκποβοσκῶν. ἱκποβοσκῶν. m.
2 δρόμου. ἱκποδρόμου. c. quae est bona vocabuli interpretatio. 129
4. CAP. XI. παρὰ τὰς ὁδοὺς. idem dicit *Aristot.* H. A. VI. 26. 2. IX.
6. 1. *Plutarch.* T. II. p. 971. E. *Antig. Car.* c. 35. ubi vid. *Beckm.* p. 64.
Contra *Oppi.* K. II. 207. cervam parituram dicit τρίβον ἀνδρώπων ἄλε-

είνεν. ubi sunt qui depravationem suspicentur. — περί τὰς δδ. a. b. *Ἰουλί γε. Ἰουλέν γε. M. m.* τίεται *Δ. κ. τ. δ.* σοφία τοῦτο δρῶσα. *r.* | τοῦτο δρᾶν. τὸ τοιοῦτο. *a. b. c.* | ἀσθενεστέρα οὔσα. *M. m. b. c.* ἀσθενεστερος. 7 *a.* et editt. ante *Gron.* Vera lectio non fugit *Gesnerum.* | οὐκ ἀμφι-8 βάλλει. καὶ οὐκ. *b.* ἀμφικάλλει. *a.* — οὐκ ἂν ἔτι τέκει. restitui ex *M. m. a. b. c. r.* ἂν om. editt. omnes. οὐκ ἂν ἔτι τέκει πᾶσας τὰς δδ. *c.* | Gravis est error *Aeliani* ad feminam transferentis, quae de mare tradidit *Aristoteles* VI. 26, 4. et IX. 6, 1. ἔτι δὲ ὁ ἄρθρον ἔστιν γέννηται παχὺς (γίγνεται δὲ σφόδρα πικρὸν ὀπίσθας εὐσης) οὐδαμοῦ ποιεῖ ταυτὸν φανερόν, ἀλλ' ἐκτοπίζει, ὡς διὰ τὴν παχύτητα εὐάλωτος ἦν. SCHNEIDER. | καὶ τοῖς 10 δρωμοῖς καὶ τοῖς αὐλώσιν. ἐν in postremo membro addit *a. b. c.* Hoc non displicet, quum saepe fiat, ut pluribus nominibus juxta positis, praepositio uni addatur, alteri detrahatur, modo priori modo posteriori.

CAP. XII. διατραγοῦσα ὄριγάνου. *Aristot.* H. A. IX. 7. 3. ἡ χελώνη 11 ὅταν ἔχεως φάγη, ἐπισθίει τὴν (τὸ Venet.) ὄριγανον. — ἡ δὲ γαλή ὅταν ὀφει μάχηται, προσθίει τὸ πήγανον. ubi male editi et scripti ἐπισθίει τὸ πήγ. quam vitiosam scripturam *Aelians* temere ad testudinem cum tota narratione videtur traduxisse. *Plin.* VIII. 27. s. 41. *testudo cumilae, quam bubulam vocant, pastu vires contra serpentes refovet.* Pro διατραγοῦσα videtur scribendum ἐπιτραγοῦσα, et quidem ex ipso *Aeliano* qui III. 5. φαγοῦσα ὀφειως χελώνη καὶ ἐπιτραγοῦσα ὄριγάνου. ubi scripturam. *Cod. Ups.* ἐπιτραγοῦσα hic locus reprobatur. SCHNEIDER. Vid. *Band.* ad *Aristot.* l. c. T. IV. p. 44. s. In superiore loco, si quid video, *Ael.* de remedio loquitur a testudine adhibito quam viperam comedisset; ἐπιτραγοῦσα enim ὄριγάνου ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ; nostro loco de tantamine, quo eadem utitur ante pugnam cum vipera; nam cunilam parata, διατραγοῦσα, viperam non timet. *Pluc.* T. II. p. 974. B. χελώναι μὲν ὄριγανον, γαλαῖ δὲ πήγανον, ὅταν ὀφειως φάγωσιν, ἐπισθίουσαι. p. 991. E. τίς δὲ τὰς χελώνας εἰδὼθε, τῆς ἔχεως φαγοῦσας, τὴν ὄριγανὸν ἐπισθίει; | ἐάν δὲ ἀπορήσῃ, τοῦ πηγάνου ἐμφαγοῦσα. recte *F. Jacobs* ἀπορήσῃ 12 τοῦτου, πηγάνου ἐμφ. coniecisse mihi videtur. Sequens ἐμφαγοῦσα ἀπλυσται dubitationem potest injicere lectori, an διατραγοῦσα sit praefereendum alteri ἐπιτραγοῦσα, quia utriusque herbae usus praeparat et custodit animal contra serpentis morsum. SCHNEIDER. Rutam vim habere contra aconitum ex *Clearcho* narrat *Athen.* III. p. 85. B. Si genuina est librorum lectio ad ἀπορήσῃ ex praecedentibus supple ὄριγάνου. — ἐκατέρου reposui ex *M. m. b. c.* pro ἐκατέρων. — ἀτυχῆσῃ. εὐτυχῆσῃ. *c.*

CAP. XIII. τὰ παρόντα ἀγαπᾷ. ut homines frugi, qui τοῖς παρούσιν 15 ἀρκοῦνται. Jungit haec verba *Luci.* D. Mort. 26, 2. συνετόν ὄντα ἀρίσκεισθαι καὶ ἀγαπᾶν τοῖς παρούσιν. Etiam *Libanius* τοῖς παρούσιν ἀγαπᾶν habet *Tom.* I. p. 14. Platonica vide ap. *Stallb.* ad *Platon.* Gorg. p. 134. s. Plerumque in talibus dativus additur. τὰ ἀποβαίνοντα ἀγαπᾶν dixit *Plato* de Rep. III. p. 399. C. | περί παρὰ. *c.* | διέσχισται. *Arist.* H. A. VI. 17 19 26, 3. *Plin.* VIII. 58. s. 83. in *Hollesponto* in alienos fines non commeant corvi: et circa *Arginusam* *Blaphum* montem non excedunt, auribus etiam in monte fissis. Ex quo loco probabile videtur, *Aelianum* duas diversas narrationes in unam confudisse. SCHNEIDER. διέσχισται. *c.* διέχισθαι. *m.* Caeterum *Plin.* XI. s. 50. universo corvorum generi aures

- tribuit scissas ac veluti divisas, vituperante *Schneidero* ad *Aristot.*
 T. III. p. 512. — *περαιτέρω. M.* et omnes libri nostri; *κραίτερον* ante
 21 *Gron.* Cf. p. 138, 23. οὐδὲ νομῆς. οὐδὲν. *m.* | *περιττότερας* *περιττότε-*
 22 *ρον. a.* *περιττότερα. b.* — αὐτοῖς. αὐτῆς. *a.* | ὑμῖς. ἡμεῖς. *c.* ἐμπλήσαι.
 ἐμπλήσαι. *m.* Sequitur versus ex D. IX. 404. ubi vid. Heyn. Vol. V.
 24 p. 615. s. Cf. *Ael.* V. H. VI. 9. | ἀφήτορος ἐντὸς. ἀφήτορον ἐντὸς. *m.*
 25 CAP. XIV. ἐν τῇ ἀριστερᾷ. . . *Gillius: dextera in manu; et Philos*
c. 49, 7. dextrum pedem nominavit. *Aristotelis* locus non extat, nec in
Mir. ausc. c. 157. sinistrae dextrae manus fit mentio. *Gesner. Hist.*
Quadr. p. 627. recte haec monuit, locumque ex *Geopon. XV. 1. 12.* ad-
 hibuit, e quo argui licet, dextro pedi vim inesse soporificam. Praeterea
 monet *Idem* eandem vim ab *Oppiano* K. 3, 53. ss. dextrae leonis, ab
Aeliano XIII. 27. dextrae pinnae phocae et hyaenae piscis tribui. *Schnei-*
 26 *der.* Cf. *Bochart. Hieroz. T. I. 3. 2. p. 734.* | *κάρων βαρὸν. m.* *προσδι-*
γούσα. vulgatum *προσδιγούσα* mutavi. — ἐς τὰ. *M. m.* εἰς. *a* et edit. ὅταν
 28 ἐντύχη. ὅτε ἐν. *m.* ὅτ' ἄν. *M.* | ἡσυχάζει, καὶ τὴν. ἡσυχάζει τὴν τε ὑπν.
M. m. quod non recepi, de reliquae lectionis sinceritate non securus.
 Haerebam enim in ἡσυχάζει, praesertim ob verba *Philae: ἐν ἡσυχῶ*
προήλασε πελμάτων βάσει. *Gill. quum pedetentim ad illum progressa*
fuisset. Unde suspicabar fuisse: *προσελθούσα ἡσυχᾷ (s. ἡσυχῇ)*, εἰτα τὴν
 ὑποκοιόν κ. τ. λ. Facile ἡσυχᾷ εἰτα in ἡσυχάζει καὶ depravari potuit. |
 29 τῇ βελ. βηλ. *m.* | ὁ δὲ ἔλκεται. ἔλκει τε καὶ malim, nisi ἔλκεται pro media
 forma accipias. *SCHNEIDER.* Haec verba non vertit *Gillius.* ἡ δὲ ἔλκεται
 τε καὶ πέλκεται ὅδε, καὶ. *c.* librarius ἡ δὲ retulit ad βηλ., ὅδε autem cor-
 rectio esse videtur lectionis ἡ δὲ, sed, ut fieri solet, non suo loco po-
 sita. Vera videtur *Schneideri* lectio ὁ δὲ ἔλκει τε καὶ — particula τε
 in τὰ depravata. | *πέλκεται καὶ ἄν. μᾶλλον ἔσκε. M. m.* sensus experti
 30 magis quam spiranti similis videtur. *πέλκεται μᾶλλον καὶ ἄν. ἔσκε.* edit. et *a.*
 ἐς ὅσον. ἐς om. *b.* ἀνεκλάσεν. ἀναγκέλασεν. *m.* τὸν βόθρον. *M. a. b. c.* 130
 1 τὸ β. *m.* τὴν βόθρον. edit. XIV. 26. p. 327. 11. ἐν βόθρῳ στενῶ. et paulo
 post lin. 26. εἰς τὸν βόθρον. *Xen. Oecon. c. 19, 7.* βαθῶν βόθρον. *Lucian.*
Astrol. c. 24. τὸν βόθρον ἔσκαψε. *Polyaen. I. 31.* συγγώσαντες τὸν βό-
 θρον. Proxima sic interpretatur *Philos: ὀρύξασα δὲ τῇ κεφαλῇ πυθμένα,*
Προὔδηκε τὴν φάρυγγα γυμνὴν ὑπὲραν. | ἐνέφυ. ἀνέφυ. *a. b.* ἀπέπνευεν.
 2 *M.* | τὸν τρόπον ἔκ. *M. m. a. c.* τὸν om. *b.* et edit. ante *Gr.* infra *c. 24.*
 4 ἐπιβουλεύει τὸν τρόπον τοῦτον. Cf. p. 137, 27. XIII. 7. p. 291, 23. |
 ταν. ὅτ' ἄν. *M.* | κατεσίγασεν. *M. m.* Cf. supra ad III. 7. p. 54, 20. |
 4 7 καταγοητεύσασα. *Plin. VIII. s. 30.* *umbrae hyaenae contactu canes ob-*
mutescunt. In *Mir. Ausc. c. 157.* haec pars narrationis mutilata legitur,
 et omnino dubito, an prior quoque pars huc pertineat. Arabiae enim
 hyaenae peculiare genus nominatur: verba quoque multis modis vitiosa
 sunt. *SCHNEIDER.* | ὅ τι καὶ. ὅτε. *b.* τὸ ἐντεῦθεν. τούντεῦθεν. *c.*
 8 CAP. XV. ἔρωτα δελφίνος. similis est historia ap. *Gelli.* VII. 8.
 10 *Pausan. 3, 25.* *Plut. T. II. p. 984. E. F.* *Athen. XIII. p. 606. C. D.*
Plin. IX. 8. s. 8. *Tzetz. Chil. IV. 117. v. 1000.* — ἔρωτα. ἔρωτα. *a. b.*
 Ἴασφ. *M. m.* et sic est ap. *Athen. l. c.* infra VIII. 11. p. 187. 10. Ἴάσω. *a* et
 edit. — | ἐς μεράκιον. haec om. *m.* Graecum non esse existimo ἔρωτα
 ἐς μεράκιον, sed Latinam *amorem erga.* *SCHNEIDER.* Bene tamen dicitur

ἔχθρα εἰς τινα. ut ap. *Herodot.* VI. 65. κατὰ τοῦτο μὲν τῷ Δευτυχίδῃ ἢ ἔχθρῃ ἢ ἐς τὸν Δημάρτην ἐγεγόνεε. Alibi est ἔρωσ προσ τινα; sed φίλων εἰς ἀλλήλους non dubitavit dicere *Eurip.* Hipp. 253. | τῶν Ἰασίων. Ἰά-13
σεων. *m.* γυμνάσια, δρόμους et κολιστρας jungit infra XI. 10. *Suid.* κολιστρα. καλαστορα ἢ κυλλιστρα. ap. *Themist.* Or. XV. p. 185. C. scribe ex Cod. Ambr. ὥσπερ οἱ παιδοτρῖβαι τοῖς ῥῥηταῖς οὐκ ἐν τῇ κολιστρᾷ μόνον ἐμβοῶσιν, οὐδ' ὅταν πυκτεύωσι. Cf. Ib. Or. XVII. p. 213. D., — ἀπο-
λούνται. *M. m. c.* ἀπελούντο. *a* et editt. | ἐνός τοῦ mutavi in ἐνός 16
του. *SCHNEIDER.* Sincera vulgata: delphinus unam amabat ex illis pueris, et quidem eum, qui reliquos pulcritudine superabat. Infra VIII. 14. p. 188,
15. εἰς αὐτῶν ὁ τελευτάτος ἐμπηδήσας. ubi vid. annot. — ἐκρεπούς. ἐκ-
τρεπούς. *a.* — ἔρωτα δρυμύτατον. Cf. p. 143. 16. Locutionem illustravi
ad *Achill. Tat.* p. 593. ἔρωτος δρυμντάτου. *b.* | γενόμενος. γενόμενον. *a.* 17
| καὶ ἐκ τοῦ παιδός. *m. c.* καὶ vulgo abest. ἐκ abesse malebat *Schn.* 19
Mihī bene videntur respondere εἰς ἑαυτὸν et ἐκ τοῦ παιδός. — ἰσχυρὰν.
ἰσχυρά. *c.* — ἡμιλλάσθη. uno *l. m.* *Plut.* T. II. p. 162. F. de delphino:
χαίρει καὶ νῆξει παιδιῶν καὶ κολύμβοις ἀμιλλᾶται. | παρανηγομένω ποτὲ 20
sic dedi cum *M. m.* dubitans tamen. παρανηγομένω τε καὶ. editt. quod
verius. παρανηγόμενον. *a.* Cf. II. 6. p. 30, 27. | ὡς πῶλον. *M. m. a. b. c.* 22
πῶλω editt. ante *Gr.* Infra c. 48. Δαρτεῖος ἔπιπον ἀνάβηθι Σῆλυν. Var. Hist.
IX. 6. δοκεῖ δέ μοι πρώτος ἔπιπον ἀναβῆθαι. — ἐφέρετο. ἐφέρετο. *b.* non
male. | Ἰασέων καὶ. *M. m.* ut supra lin. 3. ἀπέπνευεν καὶ. Ἰασέων. *a.* | 23
προῆει. προῆει. *c.* ὁ δελφίς. *M.* (ex corr.) *m.* ὁ δελφίς. *a* et editt. | ὄχουμένω. 24 25
ὄχουμένω. *a.* — ἐς τασούτον. *M. m. c.* εἰς. editt. Abundare hanc ῥῆσιν
existimabat *Schn.* Mihī ab oratione *Aeliani* abhorrere non videtur. Si-
militer XI. 31. p. 257, 18. καὶ εἰ μὴ πολλὰ ἐκ πολλῶν, ὅσα δ' οὖν ἀπογορή-
σαι τοσαῦτα. — ὑπέστρεφεν. *M. m.* | διαλυόμενοι διαλυόμενος. *a.* | ἐς 27 28
τὰ οὐκεία. *M. c.* εἰς. *a.* editt. ἀπήντα τε. *M. m. c.* δὲ. *a.* editt. ὅ τε καί. 29
M. m. b. c. ὅτε δὲ π. *a* a pr. man. tum δὲ deletum. De iterato τὲ vid.
Baehr. ad *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 258. *Schn.* ad *Xen.* Mem. I. 1. 14.
Ib. 4, 2, 28. καὶ οἱ τε ὅμοιοι τούτοις ἡδέως χρωῖνται, οἱ τε ἀποτυγχάνον-
τες κ. τ. λ. Vulg. ὁ δὲ καί. | πρὸς τῷ κάλλει. praeter naturalem 31
pulcritudinem hoc quoque eum reddebat conspicuum, quod non homini-
bus tantum, sed belluis quoque videbatur pulcherrimum. — οἶα δὴ που.
οἶαδὴ που. ante *Gron.* Cf. ad I. 14. p. 8, 20. VIII. 1. p. 180, 23. μὴ μόνον
τοῖς. *M. m.* μὴ μόνους ἀνθρώποις. *a. b. c.* et editt. ante *Gr.* | μετὰ 33

μακρὸν. κατὰ μικρὸν. *M.* sed supra μετὰ correctam et μικρὸν. κατὰ μικρὸν.
m. μετὰ μικρὸν. *a. b.* Servavi quod requirebat sententiā. Vid. c. 35.
p. 138, 30. — οὗτος ὁ ἀντερῶν. nove dictum: mutua haec amoris con-
junctio invidiae succubuit.

131 | Vulgo καὶ τῷ οὐράτῳ. vitiosum οὐράτῳ *Gesner.* mutabat in ἀκρῳ, 4
F. Jacobs Epist. p. 13. in τοῦ οὐράτου. quò nihil melius excogitare possum.
Ceterum spinam pinnae dorsalis in delphino reclinari et in vagina condi
potuisse, docet *Plin.* IX. 8. s. 8. pinnae aculeos velut vagina condens.
ad quem locum *L. Th. Gronovius* recte movuit delphino nostrò hanc
vaginam deesse, suspicaturque delphinos veterum ad classem branchi-
aliam piscium pertinere, qui pinnam dorsalem erigere et recondere pos-

- sunt, quam notam maxime conspicuam esse in Coryphaenis. Caeterum *Plutarch.* T. II. p. 984. E. aliter causam mortis narrat. Ex *Athenaeo* constat, rem regnante Alexandro accidisse. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Nostram correctionem hactenus confirmavit Paris. *b.* quod τῷ ὄρατῳ exhibet, quod etiam *Trillero* not. inst. in mentem venerat. ἄκανθα delphini ἐπὶ τῷ νεύτῳ ὄρατῳ est XIV. 23. p. 322, 14. — τὸν ὀμφαλὸν. ὀφθαλμὸν. *b. c.* 8 κεντῆ. κεντῆ. *b.* | τῷ πνεύματι. τῷ ἱπκαύματι inerte *Triller.* in not. inst.
- 9 | συνήκεν et ἐτόλμησεν. *M. m.* πολλῇ τοίνυν τῇ ῥύμῃ. non dabitio cum *F. Jacobsio* fuisse ab *Aeli.* ῥύμη scriptum. Infra VIII. 10. de elephantis ὡς περ οὖν νεὼς ἔμβολον σὺν πολλῷ τῷ ῥοδίῳ φερομένης, ἐμπροσθέντες τῆ ῥύμῃ σφοδρότατῃ. unde simul comparatio paulo obscurior τοῦ τῶν Ῥοδίων σκάφος illustratur. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Vide quae diximus in Additam. ad Athen. p. 209. ibique *Iudic.* p. 396. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 655. quibus adde *Baehr.* ad *Plut. Vit. Philop.* p. 44. — ὡς περ οὖν Ῥοδίων σκάφος. Rhodiorum naves praestantissimas etiam in impetu faciendo aliis praestitisse, verisimile est. Rhodios tamen non agnoscit *Gillius*, qui vertit: *quamobrem multo robore (ῥύμῃ) quemadmodum navis remigatione et plenis velis propulsa*; ita ut hoc quoque loco, uti VIII. 10. p. 186. 7. legisse videatur: ὡς περ οὖν ῥοδίῳ σκάφος. quod a codice offerri velis. Supra II. 6. ἐπαγγίει καὶ μάλα γε ὤκιστα, δεικνύουσα Δαυνομένης νεὼς πολλῷ τῷ ῥοδίῳ. XIII. 19. τὸ ῥόδιον τῆς πωρμίδος. *Philostr. Jun.* XI. p. 130. ἡ διεκπαύουσα τοῦ ποταμοῦ ναῦς ὑπὸ πολλῷ τῷ ῥοδίῳ τῆς εἰρεσίας. *Arrian.* *Indic.* c. 30. ἐπαλαλάζοντα ὁμοῦ τῷ ῥοδίῳ — τὴν εἰρεσίην ποιεῖ
- 12 οἶα. | εἰς τοὺς. *M. m. b.* *ε. a.* editt. — ἔκων. mihi verbum suspectum et cum *Jacobsio* in ἐκύνων mutandam videtur. Deinceps *Euripidis* Chrysiptum respicit; de qua tragoedia cf. *Perizon.* ad *Var. Hist.* II. 21. XIII. 5. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. *Plutarch.* l. c. ἅμα τῷ νεκρῷ συνεξέλωσεν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν. *Tzetta* l. c. πρὸς γῆν αὐτὸν ἐκσφενδονᾷ σὺν μετράκι τῷ φῶφ. quae correctioni nostrae quodammodo favent. Sed verbo ἔκων *Ael.* fortasse lentiore delphini cadavere onusti motum significare voluit. — ἐξέβρασεν. et paulo post συνεξήνεγκεν. *M. m.* ἐξεβράσσοντο de navibus *Herodot.* VII. 188. infra XIII. 21. ὁ Τρίτων δεῦρο ἐξεβράσθη. XV. 23. delphini ἐκβρασθέντες. Pronomen ἑαυτὸν et ad ἔκων pertinet, et ad
- 14 ἐξέβρασεν. | καλὲ. κάλει. *c.* Fabulam de Lajo puerilis auctore amoris post *Kühnium* ad *Var. Hist.* XIII. 5. illustravit *Valcken.* *Diatr.* p. 23.
- 15 17 *Matthiae* in *Eurip. Fragm.* p. 119. | τοῦ τῶν. τοῦτων. *m.* | ἐκύνων.
- OU
- 18 21 ἐκύνων. *a.* | δελφίος. *m.* | καὶ ἐνέβλασαν σημείον. *Valck.* ad *Callim.* *Eleg.* p. 212. ἐνεκὼλασαν corrigit. ἐνέβλασε. *b.* et *Vat.* teste *Bastio* *Kp.* cr. p. 186. not. 85. Supra III. 18. αὐτῷ ἐντέβλασαι τύπος. Idem tradit *Pollux* IX. 84. *Plut.* T. II. p. 784. F. Similiter in numis Tarentinorum Taras juvenis delphino insidens vehitur. πάδος. πάροδον. *m.* μνήμη. μνή-
22 μνη et τοσοῦτου. *m.* τοσοῦτου etiam *Vat. b.* | scribebatur οἱ Κεῖοι *a* et editt. ante *Gron.* οὐκείοι. *M. m.* ad *Gen.* *Gillius* vertens: *ut dei amicis honorarent*, legit οὐκείων. οἱ κελῖοι restituumus ex *Vat. b.* commendatum a *Bastio* in *Epist.* l. c. et ad *Greg. Cor.* p. 718. Debebam praeterea ex iisdem libris τοσοῦτου Διοῦ reponere; quamquam nec
23 vulgata, quam *M.* tueretur; male habet. | ἐν τῇ Ἀλεξάνδρου πόλει. *M.*

b. c. ἀλεξάνδρα. m. Ἀλεξανδρεῖς πόλει. editt. ante Gron. | δελφίνα ἔρωτα. 24
 δελφίνος ἔρωτος. b. Historiam de delphino Puteolano ex *Apione* narrat
Gelli. VII. 8. ἐπ' Ἀρίων. sic libri. cum editt. ut supra II. 6. p. 29, 27.
 Μηδυμαίω. μυδαμναίω. m. | αὐτὰ αὐτῶ. b. 27

CAP. XVI. λιμοῦ. M. m. b. c. λοιμοῦ. a. editt. μέλλοντος. μέλλοντος. m. 28
 ἀσθητικῶς. ἀσθητικῶ. *Vind*. 7. | καὶ λοιμοῦ. M. m. b. c. λιμοῦ. a. editt. 30
 σεισμοῦ. σερμοῦ. m. | ὑγίαν. ὑγίαν *Schn*. in car. sec. libris non addi- 31
 centibus. Supra p. 126, 16. tamen obtulerunt ὑγίαν. Vid. *Lobeck*. ad *Phryn*.
 p. 493. — ἀέρων. ἔρων. m. Verbis τοῦ καὶ σώζειν καὶ ἀποκτ. δυναμένου.
 vetus quoddam dictam videtur respici fortasse de vi dicendi in reis ser-
 vandis aut condemmandis conspicua.

132 CAP. XVII. μερακιος ἄρικῆς. ἄρικοῦ. b. Attigit hanc historiam 2
Tzetza Chil. IV. 135. v. 321. ss. Nota etiam historia de Heraclide Pon-
 tico, cum quo draco cubare solebat. Vid. *Diog. Laert*. V. 87. et *Suid*.
 in Ἡρακλείδῃ. Cf. *Roulez* Comm. de Vita et Scriptis Heraclidae Pon-
 tici. p. 15. | συνεκάθουθεν. M. m. | ὑπεξῆλθε γοῦν. certo se ei subdu- 4 6
 xit. M. m. ὑπεξῆλθεν οὖν. a. editt. | καὶ διέτριψε μῆνα. ἔξω decesso videtur. 7
 Eandem narrationem videtur habere *Plus*. T. II. p. 972. E. sed puellam
 Aetolicam appellat. Ibi est: μετώρισαν οἱ προσήκοντες ἀποτρέψτην ἄνδρω-
 πον· ὁ δὲ τρεῖς μὲν ἡ τέτταρας οὐκ ἦλθεν, ἀλλὰ περιγῆει ζητῶν. SCHNEIDER.
 Ap. *Aelian*. habito, an quid supplendum sit. Apud *Plutarchum* autem
 legerim: ὁ δὲ τρεῖς μῆνα ἢ τέτταρας οὐκ ἦλθεν. | ἔξοντος. om. m. sed
 suppletur in marg. | τῶ δὲ ἄρα. τὰ et supra τὸ. m. ἡ ἐρημία. om. c. | 8
 ἐπέτεινε. ἐπέτεινε. m. *Plus*. T. II. p. 756. A. ἐπέτεινε ἡ ταραχή. *He-*
liodor. VIII. 5. ὁ μὲν ἔρωσ οὐκ ἀνήσιν, ἀλλ' ἐπιταίνει πλεον. Cf. *Bernard*.
 ad Th. Non. c. 208. p. 143. | ἐντυγχάνων. ἐν τῷ χάινων. c. ἢ ἡβούλετο. 10
 ἔβούλετο. m. ut infra p. 141, 6. idem ἐδύνατο pro ἡδύνατο habet. ἡβού-
 λετο est in Var. Hist. VII. 9. — ἀτυχῶν. σύτυχῶν. b. c. | ὁ δὲ ἀρκεῖ- 12
 ται. m. a. ὅδε editt. ἀρκεῖτο. b. Mox verba σέματι usque ad δῆδεν
 om. m. sed adscripta margini. | πεφισμένως. πεφισμένος. m. Vid. p. 5, 13
 24. 6, 2. | ὑπερορᾷ. ὑπερορᾶς. m. Cf. de vi amoris in feras *Soph*. An- 15
 tig. 781. ibique *Erfurdt*. *Oppi*. Hal. IV. 34. ss. | ὅπως ἔχει. ὅπερ. m. 16
 ἔχει et mox δι' om. b.

CAP. XVIII. ἱαντοῖς συνεγνωκότες. inverso ordine r. *Apost*. XV. 56. 18
 qui post ἱαντοῖς inferunt ὅτι οὐμ Par. δ. perperam ἔχουσιν pro verbo finito
 habentes. *Herodot*. V. 91. συγγινώσκωμιν αὐτοῖσι ἡμῖν εὐ ποιήσαι οὕτως.
 Vid. *Valck*. ad IV. 43. p. 299. 20. ἔχοντες. a. quod et ipsum bonum.
 Vid. *Stallb*. ad Plat. *Apol*. p. 26. | ἀθροῖται. M. m. c. Vid. *Blomf*. ad 19
 Prometh. v. 604. παμφορώτατοι. παμφορώτατοι. r. Ap. | ἐπ' ἄκρας τὰς 20
 οὐρᾶς. suspicor fuisse scriptum ἐπ' ἄκρας τῆς οὐρᾶς. SCHNEIDER. Cf. Idem
 ad *Aristot*. T. IV. p. 464. Tale quid dicitur infra XVII. 5. περιστάσαι
 τὴν τράπεζαν, τὴν λοιπὴν σπείραν ἐώσι κατὰ τοῦ διαπέδου. | ἱστάσι. Scr. 21
 ἱστάσιν cum M. ἱστασιν. m. ἱστάσιν. a. — κατολισθαίνει. M. m. e. κατο-
 λισθάνει. b. κατολισθαίνει. a. editt. Vid. ad p. 40, 25. ἐς et ἀποχωρεῖ om.
 r. Ap. | ἱαντόν τις. τοῖς. m. μαθήσι. μαθίστησι. Ap. καὶ ἐπιφέρειται om. 23
 r. Ap. | τό γε ὄνομα. M. m. a. r. Ap. c. τοῦτό γε. b. τὸ ὄνομα. editt. ante 24
 Gron. ἐξ οὗ δρᾶ. Vid. ad I. 45. p. 20, 26. Similiter c. 51. κατηγορεῖ
 τῆς διαψάδος αὐτὸ ἡμῖν τὸ ὄνομα. | ἀκοντίας. Vid. infra VIII. 13. Locus 25

- Aristos.* est H. A. VIII. 6, 2. difficilis, quemque *Aelianus* aliter legisse videtur. Dixi ea de re in Cur. poster. p. 463. ss. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. Cf. Idem in Physiol. Amphib. Spec. I. p. 60. *) Ap. *Fronton.* Vol. II. p. 402. ed. *Maj.* legendum: τὸς ὄφεις δὲ φασι τὰς ἀκοντῖας οὕτω πως ἔττειν (Vid. *Wolfii* Anal. lit. I. p. 116.) κατ' εὐδύ. Cf. *Galen.* de Ther. ad Pison. T. XIV. p. 234. ed. *Kühn.* quem exscripsit *Mich. Glycas* Ann. I. p. 56. C. D. et quae praeterea collegit *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 411. ss.
- 26 Cap. XIX. τῶν ἐν ὕδασι dictum ut οἱ ἐν ποιήσει γενόμενοι ap. *Herodot.* II. 82. *Liban.* T. 3. p. 363. 14. πάντων τῶν ἐν ὄρχήσει. Var. Hist. I. 3. ἄτε δὴ ἔντες ἐν γεωργίᾳ. Vid. *Markl.* Max. Tyr. 21, 2. p. 396.
- 27 *Heindorf* in *Phaedon.* p. 10. et 491. | ἀλλ' ἴσμεν. ἀλλὰ b. a. — φύλον. γένος. m. Ex *M.* nihil affertur. Infra p. 142, 4. τὸ τῶν ποιητῶν φύλον. *Synas.* Ep. 309. A. τὸ σοφιστικὸν φύλον. — κίτταν λάλον. κίσσα in meminit sepulcrali Anth. Pal. VII. 423. mulierem significabat ἀεὶ πολύμυζον, ἀεὶ λάλον. — Picam glandariam *Plinii*, Gallorum *geai* interpretatur *Schn.* ad *Eusebn.* IX. I. 15. *Arist.* H. A. IX. 13. | πάροντα. πάνοντα. *M. m.* πάροντα. c. in marg. Vid. XVII. 19. ἀκρίδας ἐπάρνοντας jungit *Artemid.* II. 22. p. 176. Veterum de hoc insecto locos conguessit *Schn.* in App. ad *Marc. Sid.* p. 112. s. — ὑποκρίζοντα. ex m. revocavi cum *Schn.* ex *M.* nihil notatum. ὑποκρίζοντα. a. editt. ὑποκράζοντα volebat *Bochart.* Hieroz. P. II. 4. 5. p. 476. 5. κρίζειν habes de mustela p. 120, 9.
- 29 | τρωξάλλιδα. sic *M. m.* a. b. c. τρωξάλλιδα. editt. Ap. *Plin.* 30. 6. s. 16.
- 30 animal dicitur *locustae simile sine pennis.* | ὀλολυγῶν. vid. *Plin.* XI. s. 65. quum aquaticum animal dicatur, ad marem referendum vocabulum. Sed infra IX. 13. ὁ βάτραχος ἀφίησι πρὸς τὴν θήλειαν βοήν τινα κωμαστικὴν, καὶ κέκληται ἦδε ἡ βοή ὀλολυγῶν. Vid. ad *Aristot.* IV. 9. 5.
- 32 p. 248. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. ὀλολυγῶν. m. c. | τὰ δὲ ὄρνια. Pl. λ. 10. ἦύσε θεὰ μέγα τε δεινὸν τε ὄρνια. *Apoll. Rh.* IV. 70. ὄξετη δ' ἦπειτα διὰ κνέφας ὄρνια φωνῇ — ἦπυε. *Dio Chrys.* Or. II. p. 91. ὠδὴν — τῷ Ἐνωαλίῳ
- 33 μάλα πρότερον, ἰσχυρὰν καὶ διάτορον. Cf. infra p. 186. 8. | ἐπὶ τοὺς οἴκους. . ἀμείβοντες. sententiae accommodatae *Gillius* vertit: *tamquam in alteram domum ex priore domo migrantes.* Legit itaque: ἐτέρους οἴκους — ἀμείβειν οἴκους ἐξ οἴκων dictum ut πόλιν ἐκ πόλεως ἀμείβειν in *Platon.* Soph. p. 224. B. Vid. *Heind.* T. IV. p. 300.
- 1 πρότερον. πρότερον. b. οἴκων. *M. m.* a. b. omissa vox in editt. ante 133 *Gr.* οἴκων. c. τρυφήν. τροφήν. b. τρυφήν et θρύψιν jungit *Isid.* *Pelus.* V. Ep. 133. p. 595. C. θρύψιν et χλιδήν. *Aeli.* II. 2. V. 11. — τοῦ βίου. τοῦ
- 3 om. a. | οἴονε πανηγυρίζοντα, καὶ βίον — non dubitavi mutata interpunctione καὶ ante βίον inserere cum *Jacobsio.* ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. Hunc secutus sum. Licet enim participium, inserviens explicationi, interdum cum alio sine copula jungatur (Vid. *Stallb.* *Phileb.* p. 53. ad *Euthyphronem* p. 27.) hoc tamen loco ob εὐφημείᾳ, quod restituimus, copula requirebatur. Et favet *Gillius* vertens: *alias in pratis cantantes tanquam dies festos agere, et vitam, ut ita dicam, floridam degentes.* — De translato usu

*) C'était quelqu'une de ces couleuvres minces et allongées qui montent sur les arbres en s'entortillant à leurs branches. *Cuvier.* ad *Plin.* Ann. T. VI. p. 437. Cf. *Pallas* Zool. Ross. T. II. p. 43. s.

voc. πανήγυρις et derivatorum cf. *Wyttenb.* ad *Plut.* Tom. VI. 1. p. 108. —
 βίον ἀνδρῶν. *Mar. Tyr. Diss.* XXI. 1. καὶ ὅσας ἀν τὸν μὲν γεωργικὸν
 μακαρίζοντα τοὺς ἀστικούς, αἷς συνόντας βίω χαρίζετο καὶ ἀνδρῶν. — ἔγωγ'
 ἀν. *M. b. c. a.* ἔγωγε ἀν. editt. εὐφημεῖ. *M. m. a. b. c.* εὐφημεῖν. editt. |
 ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.* Vid. *Bustm.* Gr. ampl. II. p. 270. s. Locus est 6
 II. 32. — ἡ κίττα δ' οὖν. *M. m. a. b. c.* δὲ οὖν. editt. Alteratram | parti-
 culam abundare existimabat *Schn.* cui non assentior. — μμηλοτάτων
 ομίσσο ἐστὶ. *c.* | ἰδιάζει. ἰδιάζειν et μμνήσσει. *m.* τὰ τοιαῦτα. haec fere, 8
 quae dicturus sum. Infra p. 145, 11. ἱστορία τοιαύτη. res quam narra-
 turus sum. ταῖς μμνήσσει ταῦτα. *b.* δὲ τε ἀνδρῶν. *M. m. b. c.* ut legendum
 vidit *Gesn.* ὄδων. *a.* et editt. ante *Gron.* — ὁ καλούμενος. articulum
 abundare censet *Schn.* Mihi genuinus videtur; scribi poterat etiam: ὁ
 τε ἀνδρῶν οὕτω καλούμενος. ut alibi *Ael.* loquitar. | σάλπιγξ. σάλπιξ. *a.* 9
 Cf. *Hesych.* σάλπιγξ. et σαλπικτής; nec non ὄρχιλον. *Phot.* ὄρχιλος.
Schol. Arist. Av. 884. *Anton. Liber,* c. 14. καὶ ἡ ἔγξ. intelligitur ἰγνα
 torquilla Linn. Vid. Annot. ad *Aristot.* H. A. II. 8. 2. SCHNEIDER. Illa
 vocabula om. *m.* sed in marg. adscriptum ἔγξ, omisso καὶ ἡ. — ὑποκρί-
 νεται. *M. m. b. c. a.* *Gesn.* ὑποπίπτει. *a.* et editt. ante *Gr. Aristot.*
 IX. 2. 7. ἀνδρῶν μμείται τοῦ ἔππου τὴν φωνήν. Diversa narrat. *Anton.*
Lib. c. 7. | τὰς σταγόνας. *Theophr.* Fragm. VI. 1. 16. de corvo: ἐάν 12
 μμηται τῇ φωνῇ ὅλον σταλαγμούς, ὕδωρ σημαίνει. Cf. *Arat.* Dios. 234.
 idem signum de gallinis tradit v. 960. SCHNEIDER. μμείσθαι ὁ κόραξ
 τὰς σταγόνας. hoc ordine *M. m.* τὰς στ. ὁ κόραξ μμείσθαι. *a.* editt. μμ.
 τὰς σταγ. ὁ κόραξ. *b. c.*

CAP. XX. σκορπίων. Vid. *Plin.* XI. s. 30. Apollodorum a *Plinio* 13
 commemoratum secutus est *Nicander.* Ther. 769. ss. ad quem comparavi
 ceterorum scriptorum locos, quos repetere hic nolo. SCHNEIDER. Adde
Theophr. Non. c. 269. ibique *Bernard.* p. 318. σκορπίων δὲ ὁ ἄ. ἐστὶ. χαλ.
 recepi ex *M. m.* ἐστὶ vulgo omissum habet etiam *a. b. c.* ubi est σκορ-
 πίων μὲν cum editt. Sexcentis in locis *Ael.* initio capitam ponit δὲ, altero
 iaterdum δὲ subsequente. Cf. V. 46. IV. 32. VII. 20. ἀγριώτατον δὲ λύ-
 κοι· λέγουσι δὲ οἱ Αἰγύπτιοι. XI. 16. ἐν Ἀρκαδίᾳ δὲ χώρα ἐστὶν ἱερὸν Πα-
 νός, Αὐλή δὲ τῆς χώρας τὸ ὄνομα. — χαλεπώτατος. *Aristot.* H. A. VIII. 28. 2.
 περὶ μὲν Φάρον — οἱ σκορπίοι οὐ χαλεποί, ἐν ἄλλοις δὲ τόποις καὶ ἐν τῇ
 Κασίᾳ πολλοὶ καὶ μεγάλοι καὶ χαλεποὶ γίνονται. | γένη. γέννη. *m.* μέλινα 14
 μέλινα. *a.* | γαστρώδη. σαστρώδη. *m.* — φλογοειδῆ. *Nic.* Ther. 800. 16
 φέρει φλογὶ ἐβέλα γυῖα. *Schol.* ad 797. σκορπίος κηροειδής, φλογοειδής. |
 παρελθῆσα. παρελθῆσε et περωτούς. *m.* | σφονδύλους. σφονδελους. *m.* σπον 18 19
 δύλους. *b.* Vid. IV. 34. p. 85, 3. De numero vertebrae caudae vid.
 locos veterum ap. *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 636. *Cuvier* ad *Plin.* XI.
 s. 30. T. VIII. p. 238. | ἀποτίκτει. τίκτει. *b.* | ἀλλ' εἰς τὰ καύματα ἔγαν. 20 22
 lacunam demonstrant *Geop.* XI. 28, 3. ὄκιμον μασσηθῆν καὶ ἐν ἡλίῳ τε-
 θῆν σκορπίους γενῶν. ubi conf. *Niclasii* Annot. et *Plin.* XX. s. 48. Hinc
 τὰ ὄκιμα τίθεντα supplendam videtur. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Nican-*
dri Ther. p. 266. Dubia correctio. Cf. *Galen.* π. τροφ. θυ. II. 56.
 Tom. VI. p. 640. *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 37. Fortasse in corru-
 ptis hoc latet: ἀλλ' εἰς τὰ ὄκιμα τὴν ἀλέαν τίκτειν σκορπίους. *causam*
scorpios gignere in oculis. De hoc usu praepositionis vid. ad II. 40.

p. 45, 16. XII. 5. p. 266. 7. De *άλιαν* vix est quod dubites; facile autem *ωκιμα την* omisso *ω* in *καύματα* corrumpi potuit. | *ειαστος* αὐτῶν. i. e. *ειαστον* αὐτῶν γένος. non omnes enim eadem ratione eodemque effectu vulnera infligunt. Vid. *Schn.* ad *Nicandr.* l. c. p. 264. s. | *εἰσοσθε*. *M. m.* aP *Gesn.* εἰσοσθαι. b. c. *μαθῆσθε*. editt. ante *Gr.* *μαθῆσατε*. a. Sic XI. 10. p. 247. 1. *τίνα* δὲ ταῦτά ἐστι — *ἀλλαγῶδες* εἰσοσθε. Cf. Var. Hist. II. 20. in it.

26 CAP. XXI. ὡς ἀκούω. *M. m.* b. c. ὡς om. a. et editt. ante *Gr.* Vid. supra p. 20, 24. | *ἐστιν* ἐχθιστα. sine ἀλλήλοις suspectum haberem, nisi supra V. 48. esset: *ἐχθιστον* δὲ ἄρα *ἀέρας* καὶ *δράκων* ἦν. *ΣΧΗΜΙΔΕΚ.* De draconum cum elephanto pugna vid. *Allat.* ad *Eustath.* Hex. p. 179. et in primis *Diodor.* 3, 10. 3, 37. *Philas* Carm. Wernsd. VIII. 246. ss.

29 30 | *ἐρπουσιν*. *M.* ἀνέρπουσι. b. quod probandum videtur. | *περιβάλλουσι*. *M. m.* b. c. *παραβάλλουσι*. a. et editt. ante *Gr.* — τὸ δὲ *ἐς*. *M. m.* a. τὸ δ' *ἐς* τῆν. editt. | *καλωδιον*. *καλωδιού*. m.

1 καὶ ὁ μὲν. ἡμεν. m. ἀποδρέψασθαι βουλόμενος aut excidiasse, aut certe suppleendum esse censet *Schn.* Infinitivus sic habetur infra c. 43. οἱ δὲ μύρμηκες προΐοντες ὥσπερ οὖν ἐπιστίσασθαι. *Babr.* Fab. 25. ὡς δὲ πάλιν ἤλθεν ἐκκεῖναι, καὶ μικρὰν ἰσχάδα οὖραι, ἕτερος ἤλθεν ἄλλο τὴ ἀραι. Vid. Not. ad Anth. Pal. Addend. p. LVIII. *Masth.* Gr. §. 532. c. p. 1040. 2 | ὁ δὲ. ὁδὲ. m. εἴτα τῷ τραχ. περιεπτ. haec verba *Vind.* 7. [et c.] omittit, et deinceps cum ceteris libris τείνων habet, quod correxit *Gesn.* *Ζείνων* scribens. De draconibus Indicis vid. *Strabo* XVI. p. 775. [Tom. VI. p. 423.] *Plin.* VIII. 11. s. 11. *ΣΧΗΜΙΔΕΚ.* Rem recentiorum peregrinatorum observationibus confirmari negat *Cuvier* in Annot. ad *Plin.* l. c. Tom. VI. p. 411. *περιεπύσας*. *περιεπύσαν*. b. Addé *Philostr.* Vit. Ap. III. 7. p. 100. Verba τείνων τῷ οὖρ. μέρ. praeteriit *Gill.* τείνων pro τείνων. c. κτείνων b. *Ζείνων*. *Gesneri* recepit *Schn.* Hoc dicere videtur *Aeli.* draconem, cauda arbori implicata, anteriore sua parte belluam constringere, nexusque intendere hoc ipso, quod caudam non remittat. *Xenoph.* R. Equ. c. 8, 3. de equisone, equum ut fossam transiliat adigente: ἐντέλειεν δεῖ τῷ ἀγωγεῖ, ὡς διάλληται. | *σφιγγων*. *σφιγγον*. a. — ἀπάγχυ τὸ *θηριον*. τῷ *θηρίω*. *M. m.*

6 CAP. XXII. οὖρ. vid. XII. 7. p. 268. 10. *Philas* c. 30. v. 58. ss. *Horapoll.* c. 75. οὐδὲν γὰρ ἄλλο φοβεῖται ὁ λέων ὡς τὰς ἀνημιμένας δῆδας. — καὶ ἀλεκτρυόν. Cf. XIV. 9. p. 314, 6. *Fabul.* Aesop. LXXXIII. ed. *Schn.*

7 | ἀσκαλαβῶτη. σκαλαβῶτη. *M. m.* fortasse rectius. *Suid.* ἀσκαλαβῶτης. ὁ γαλιώτης. οὐχὶ καλαβῶτην λέγουσι. ubi *Paus.* ad *Philon* l. c. v. 59. σκαλαβῶτην corrigat. Cf. tamen *Anecdota Bekkeri* I. p. 452. Oraculum in Schol. *Nicephori* ad *Synes.* p. 361. A. κατοικηθῆς σκαλαβῶταις. Vid. *Meineke* ad *Menandri* Reliqq. p. 68. s. κωλιώτης eadem vocatur bestiola ap. *Babrium Suidae* T. II. p. 363. — *νάρκη*. *νάρκτι*. m. *Galen.* de Ther. ad *Pison.* c. 9. ὁ οὖν ἀσκαλαβῶτης δρακίς ὑπὸ τῶν σκορπίων πῆγγυσιν αὐτοὺς καὶ οὕτως ἀναρεῖ. Veterum looos de ἀσκαλαβῶτη, qui est *stellio* apud Latinos, *geoko* apud recentiores, collegit *Cuvier* ad *Plin.* XI. s. 31. 10 Tom. VIII. p. 238. s. | τῆν *μυγαλῆν*. *κνγαλῆν*. m. ἀστακίς. cancer gammarus Linn. Vid. *Schn.* ad *Aristos.* H. A. IV. 2. p. 191. | ἐκ τῶν τε-

γών. *m. a. b. c. ex M.* nihil notatum. στεγών. edit. Cf. II. 48. p. 49, 15. Var. Hist. III. 4. ἐκ τοῦ τέγους κατασχεδίας. Cod. Lugd. στέγους. *Suid.* T. II. p. 150. ἀπό τοῦ τέγους πρῶν ἐτελευτα παραρημα τὸν βλον. *Plut.* Vit. Dion. c. 55. ἔβριψεν ἑαυτὸν ἀπὸ τοῦ στέγους. Fort. τέγους. Vit. *Caj.* Gracchi. c. 3. ἀπὸ τῶν τεγῶν καὶ τῶν κεράμων. *Callim.* Fr. LXX. κόρατες τεγῶν ἐκ. Vid. *Bensl.* Ib. fr. XLI. | τοῦ γάρ τοι. *m. a. b. c.* 12 τοι om. in edit.

CAP. XXIII. δοῦναι καὶ τοῖσδε θια. vulgo post δοῦναι inciditur. 14 Versio Gronoviana haec ita reddit: quos vero dolos etiam scorpiis natura videtur dedisse, illis sunt peculiares. Sed oia est admirantis. Male etiam vulgo post ὑφορώμενοι inciditur, et verba καὶ πάντα τὰ τεχνάσματα cum sequentibus copulantur. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. In καὶ τοῖσδε, ne veritas: *et quidem his propria*; pleonasmus est pronomini apud *Aelianum* frequentissimus, neque is gravitate quadam destitutus. Infrā c. 25. καὶ ὁ Σιλανίωνος (κύων) καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ δεσπότῃ (ἐκαπέδανε). c. 26. καὶ ὁ ἔτερος κόρος γίνεται καὶ ἐμείνος ἄπαρος. VII. 5. καὶ τὸ κατώβλεπον οὕτω καλούμενοι καὶ αὐτὸ τῇ αὐτῇ ἔουε τίττειν. XIII. 5. βάτραχος δὲ θαλάττιος τίττει κατά τοὺς ὄρνιθας ὄρν καὶ οὗτος. et saepe sic alias. | μύριαι. μυριας. c. 16 ἀντεπιν. φυλ. verba sic accipe: ἀντεπανοῦσι μηχανὰς μυριας, ταύταις φυλαττόμενοι αὐτούς. *Joseph.* Antiq. X. 8. p. 526. μηδὲ πρὸς τὰς ἐπινοίας τῶν ἐχθρῶν καὶ τὰ μηχανήματα κατακληττόμενοι, ἀλλ' ἀντιμηχανήματα πρὸς πάντα παρ' ἐμείνων ἀντεπανοῦντες. — κοῖλα ὑποδήματα. *m. a. b. c.* κοῖλα γὰρ ὑποδ. edit. γὰρ etiam a *Med.* abesse non dubito. κοῖλα ὑποδήματα sunt βαδέα, εἰς μέσην τὴν κνήμην ἀνήκοντα. ut interpretatur *Pollux* VII. 84. | τὰς χεῖρας. τὰς κλένας corrigit *Gesner.* 18 quod recepit *Schn.* ad sensum optime. γηλάς *Bernard.* ad *Theoph.* Non. p. 48. Non dubito legendum esse τὰς κειρίας, in quod etiam *Trillerus* incidit in ann. msc. praeterea etiam, ut solet, minus bonam conjecturam σερὰς proponens. Vid. ad *Aristoph.* Avv. 815. et *Bielii* Thes. in Septuag. T. II. p. 186. Suspendebantur lecti interdum per *insitias*, ut apparet ex *Plut.* Vit. Alcib. c. 16. ubi Alcibiadi reprobrantur ἔτομα καταστροφμάτων ἐν ταῖς τριήρεσιν, ὅπως μαλακώτερον καθεύδει, κερῖαις, ἀλλὰ μὴ σάνισι τῶν στρωμάτων ἐμβαλλομένων. | ὕδατος. ὕδατα. 19 c. ολονται. καὶ ολονται. a. ολονται. τε. c. horum alterutrum reponendam. τὸ λοιπὸν. τὸ om. b. | ὅποια παλαμῆνται. Vid. ad XII. 15. p. 271, 32. | 20 ἐξαρτήσει. ἐξατήσει. m. | τούτου. τούτου. m. | καθήκεν. *M. m.* καθήκε 21 22 23 edit. | στέγης. τέγης. c. | ἐκ τοῦ τρίτου. articulum om. m. | ἔπει- 24 27 29 σεν. *M. m.* ἀνωτέρω. ἀνωτέρων. c. | ἔστ' ἂν ἄπαντες. *M. m. b. c.* οὐ 31 πάντες. a. edit. ante *Gron.* Notabilis indicativus ἀπελύθησαν post ἔστ' ἂν. ut iterum X. 48. p. 241, 7. ἔστ' ἂν οἱ προσήκοντες — ἀφίκοιτο, καὶ ἐνέτυχον κειμένω. Var. Hist. III. 17. ἔστ' ἂν αὐτὸν ὁ συνήδης Ἀθηναῖος φθόνος ἐξέωσεν. IX. 13. ἔστ' ἂν ὄλη — διεῖπεν ἡ βελόνη. In *Fragm.* ap. *Seob.* Tit. 79, 39. cum quo cf. Var. Hist. IX. 33. ἔστ' ἂν καὶ ἐς ἄνδρας ἀφίκετο. XIII. 31. ἀποκρύψας ἔστ' ἂν ὁ διώκων ἀπέληθεν. XIV. 10. οὐδενὸς θυμαροῦ οὐ ἀπορήσει, ἔστ' ἂν εἰ (ἢς *Coraes* ex conjectura) τοιούτος. *Herodiani.* IV. 9. 6. ἔστ' ἂν αὐτούς — τὸ στρατιωτικὸν πᾶν ἐκυλώσασα. *Ap. Himer.* Or. XXII. 6. ἕως ἂν οἱ λόγοι χρυσαῖς κουφίζονται πτέρυξι. facile κουφίζονται scripseris.

- 3 CAP. XXIV. δδύνατος. *Ison* poeta ap. *Plut.* T. II. p. 971. F. de 135
 4 *eriuaceo*: στρόβιλος ἀμφ' ἄκωναν εὐλίχας δέμας Κεῖται, ὄργειν τε καὶ δα-
 8 κελν ἀμύχανος. — ἀνείργουσι. ἀνίργουσι. *m.* | πεφεισμένως. est pro
 9 φειδομένη genitivo casu junctam. SCHNEIDER. Similiter supra p. 66, 3.
 10 8 πεφροντισμένως τῆς ποιμνῆς ἔχευ. pro φροντίζειν. | ἀνατίθουσι. ἀνατί-
 11 νας. *M. m.* | προΐασιν *Schn.* cur. sec. in προΐασιν correxit. | Verba
 12 ἀλλασκονται usque ad ἀλώπεκος in Ed. *Schn.* omissa. ἀλλασκται. *c.* καὶ ἐπι-
 13 στραφείσης. *b.* In edit. copula καὶ non comparet, quae tamen orationi
 14 Λελιανεae videtur accommodatissima. | κατὰ τὸ καρτερόν. τὸν. *m.* Vid.
 15 12 p. 44, 30. | τὰ μικρὰ δὲ. τὰ δὲ μικρὰ. *r.* ἔχθυδα θηρῶσι. θαθηρῶσι.
 16 *a. r.* διθηρῶσαι. *Apost.* II. 48. syllaba, quae praecessit, temere repetita.
 17 14 Μοχ τὴν post ὄχθην om. *r.* *Apost.* ὄχθαι. *b.* | ἐς τὸ. *M. m.* pro εἰς. |
 18 15 αἱ δὲ αἰσθόμεναι. ἐνοσχόμεναι. *r. Ap.* unde fortasse scribendum: αἱ δ'
 19 16 ἐνοσχόμεναι αἰσθόμεναι. SCHNEIDER. Non probabile. | διασειουσι. δρα-
 20 18 ἔχουσι. *m.* ἔχουσι superscripto ουσαι. *c.* | αἱ δὲ Θραῖκες. ducta narratio
 21 19 ex *Plut.* T. II. p. 968. F. *Plin.* VIII. 28. s. 42. | τὴν θῆρα θῆραν. *M.*
 22 20 θῆρα. *m.* θῆραν. *b. c.* Eadem confusio XV. 18. p. 345, 21. XVII. 12.
 23 21 p. 379, 14. ubi τὴν θῆραν. pro τὸν θῆρα. Similiter XVII. 33. pro αἶγα
 24 22 biber quidam αἶγαν habet. IX. 14. χεῖραν pro χεῖρα. XI. 32. ἀσπίδαν. XII.
 25 21. δαῖταν. XII. 44. γαστέραν. I. 5. τρίγαν. I. 30. καρίδαν. | βήμασι. βή-
 26 22 μασι. *M. m.* ἑαβροῦσι. iidem libri, pro ἑαρσοῦσι; sed lin. 25. ἑαρσεῖ
 27 23 habent cum *Ap. r. c.* pro ἑαρσεῖ. Cf. VII. 6. p. 155, 25. Cf. de hac
 28 24 inconstantia *Schaefer.* ad *Plut.* Tom. IV. p. 152. αὐτῆ. αὐτῆ. *b.* om.
 29 25 *r. Ap.* qui proxima contraxerunt: τοῦ μὴ σφαλεροῦ τόπου οὕτως. | ἐπὶ
 30 26 τῷ κροστάλλῳ. praepositionem malim deletam. SCHNEIDER. κροστάλλῳ. *a.*
 31 27 παραβάλλειν τὸ οὐς sine casu est ap. *Plut.* T. II. 969. A. et infra XVI. 16. |
 32 28 κάτωθεν. κάτω. *Ap. r.* — εἰς βάλος. *M. m. b. c. r. Ap.* πρὸς β. *a.* edit. ante
 33 29 25 Gron. — ἡ δὲ ὤς. *m. a. r.* ἦδε. edit. ἡδὲ. *c.* | διαδεῖ τε. διαδεῖται
 34 30 πρώτῃ. εἰ δὲ μὴ. *M. m. b. c.* Falso Gron. in *Med.* διαδεῖ τε legi dicit. Vera
 35 31 tamen haec lectio, quae est etiam in ed. *Gesn.* In hac autem post δια-
 36 32 δεῖ τε infertur cum *a.* πρώτῳ γε μὴν οὐκ ἂν ἐπαβαῖη. Nostram lectionem
 37 33 expressit *Gillius*: *libenter se consistenti glaci credens prima trans-*
 38 34 *missis; sin aliter, nequaquam transit.*
 39 35 27 CAP. XXV. σέβουσι. *M. m. b.* ἔδουσι. *a.* edit. decantant. *Gillius.*
 40 28 De historia vid. I. 15. — ἐπέπλησται. ἐπέπλησται. *m.* | ὑπερπήδησε τῇ
 41 29 σωφρ. articulorum restitui ex *M. m. a. b. c.* Ut h. l. ὑπερπηδᾶν, sic ὑπερ-
 42 30 παλεῖν (vid. *Tour.* in *Suid.* T. II. p. 310.) et ὑπερακοντίειν (*Valcken.*
 43 31 Orat. p. 26.) usurpatur. — γαμέτην. γαμετήν. *m.* | ὑπερβολὴν φιλοσοφ-
 44 32 γίας. *M. m. a.* ὑπερβολή. *b.* ὑπερβαλλούσης φιλοσοφίας. male *Gesn.*
 45 33 32 Ἡριγόνης κύων. Vid. ad VII. 28. — ἐπαπέθανεν. *M. m.* | Σιλανίανος.
 46 34 σγαλιανός. *m.* *Gelonis* vertit *Gillius.* *Tzetza* Chil. IV. 130. v. 201. apud
 47 35 Silaniouem, quum in pugna occisus feris esset projectus, canem solum per
 48 36 plures dies remansisse narrat.
 49 37 1 βασιλεῖ Περσῶν. *M. m. c.* inverso ordine *a.* edit. βασιλεῖ τῶν Περσῶν. 136
 50 38 3 *b.* | ὁ ὑπ' αὐτοῦ. articulum addidi ex *m. b. c.* μόνος παρέμεινε. *M. m.*
 51 39 *b. c.* παρέμεινε μόνος. *a.* edit. De Darii cane nihil sibi aliunde comstaro
 52 40 5 6 monet *Schn.* | τοῦ Κύρου. τοῦ om. *m. c.* | ὁ τοῦ Γρύλλου. *M. m. b. c.*

τοῦ om. *a.* et editt. ante *Gron.* νεανεύμενος. bono sensu, ut νεανεύματα ap. *Plut.* Vit. Bruti. c. 7. Vid. *Schaefr.* Vol. VI. p. 454. | τοὺς ὁμο-7
 τραπέζους μόνους οἱ ὀκτώ. *M. m. c.* μόνους οἱ τοὺς ὁμοτρ. ὀκτώ. *a.* editt.
 In ὀκτώ nihil variant libri; *Gronovius* ὀκτώ corrigit ex *Xen.* Anab. I.
 8. 27. Κύρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτόν.
 Probabilem hanc correctionem recepit *Schn.* Vide tamen aa vocabuli
 ὀκτώ sedes satis sit commoda. *Gillius* neque hoc, neque ὀκτώ expres-
 sit. | μετ' ἐκείνων. *illo occiso.* Vid. *Animadv.* ad *Anth.* gr. T. XIII. 40
 p. 82. inprimis vero *Schaefer.* ad *Fab. Aesop.* Heusing. p. 145. s. Per-
 peram *Gron.* μετ' ἐκείνων cum praecedentibus junxit. Redaxi veriorē
 distinctionem ed. *Gesn.* | Δυσμάχῳ. de caue *Lysimachi* vid. *Plut.* P. II. 11
 p. 970. *C. Tzet.* l. c. v. 252. | μετέλαβε. μετέβαλε. *m.* σωθῆναι θανά- 12
 μενος. Sic supra p. 10, 20. σωθῆναι παρὸν καὶ ἀπαλδεῖν.

CAP. XXVI. ἡ κἀτήκη . . . ψύλλα e postremo nomine suspicatus 13
 est *Gesner.* genus aliquod phalangii vel aranei intelligi. *Aristot.* enim
 H. A. IX. 26, 2. τῶν μὲν δηκτικῶν φαλαγγίων γένη δύο· τὸ μὲν ἕτερον
 ὁμοιον τοῖς καλουμένοις λύκαις, μικρὸν καὶ ποικίλον καὶ πηδητικόν· καλεῖ-
 ται δὲ ψύλλα. quae *Plin.* vertit XI. s. 28. Genera phalangiorum recen-
 set *Nicander* Ther. 715. ss. in nullo eorum retentio urinae memoratur.
 Utinam auctorem narrationis *Aeli.* nominasset. *SCHNEIDER.* Vid. *Eund.* in
Cur. poster. ad *Nieandri* Ther. p. 262. ὀρειβάτης. ὀρειβάτης (ex corr.) *M.*
 ὀροβάτης. *b.* | γε μὴν. τε μὴν. *b.* ἐντέτραται. ἐντέτραται. *m.* | σφαλε- 14 17
 ρωτάτῳ δῆγματι σφαλερώτατα δῆγματα. *b.* quod minime displicet. *Anth.*
 Pal. V. 114. δάκνει θανατηφορίην. — τρόμος. πρόμος. *a.* | ἐπιγίνεται. πε- 19
 ρεγίνεται. *b.* | καὶ ἕτερος πόρος. videtur πόρος urethra dici, et urina, ne-
 gato per eam exitu, alio conversa meatu excerni. Sed quo? *Cancrum*
fluviatilem in fluviis Graeciae et Syriae habitantem primus descripsit et
 pinxit *Gallus Olivier* in Itinerario orientali. *SCHNEIDER.* Articulum resti-
 tuti καὶ ὁ ἕτερος πόρος. ex *M. m. b. c.* quo revocato, sponte intelligitur,
 anum significari, per quem interdum, urethra clausa, urina secernitur.
Phalangii autem morsu γίνεταί καὶ ἐκείνος ἄπορος. Male vulgo distingui-
 tur post γίνεταί. De additis vocibus καὶ ἐκείνος post nominativum abso-
 lutum vide exempla ad VI. 23. sic etiam *Philostr.* Vit. Ap. V. 5. ἡ Πυ-
 γμαλίωνος δὲ δαλατὴ χρυσῆ, ἀνάκειται κάκεινη ἐς τὸ Ἡράκλειον. | βρωδεῖς. 21
 βούν δελς. *m.*

CAP. XXVII. φιλότεκος. ducta haec ex *Herodoto* II. 66. ubi etiam 23
 φιλότεκον δὲ τὸ θηρίον. — τὸν ἄρβενον. ἄρβηνον. *m.* articulum om. *r.* —
 ἀφῆσι γὰρ. φασὶ adjiciunt editt. et *a.* sed in *M. m. b. c. r.* *Apost.* V. 92.
 verbum omissum. | τε καὶ. τε om. *r.* καὶ om. *m.* καί τε τῆς θηλείας. τὰς 24
 θηλ. *b.* | τὸ πῦρ τὸ ἄρθρον. hoc restitui ex *M. m.* τὸ πῦρ vulgo omis- 25
 sum *Aeliani* orationi accommodatissimum. | τὸ ἄρθρον. *Edw. Tyson* in
Anatom. viperæ caudisonæ in *Philos. Trans.* nr. 144. cats, lions etc.
 which have likewise very short penis, that they may better cling, are
 forced to make use of their teeth and claws, and from the pain these
 cause, and not from the scalding of the seed proceed those hideous shrieks
 and howlings. Glandem penis aculeis asperum ut in serpentium genere
 alii quoque annotarunt. *SCHNEIDER.* Conf. *Dureau de la Malle*, qui hi-
 storiam τοῦ αἰδούρου examinavit in *Anal. Hist. natur.* 1829. et in *Frorie-*

- 28 *pi* Notitiis. an. 1829. nr. 542. | μισὲν τε καὶ τε om. *b.* — περίτευμα.
- 30 περίτευμα. *r. Ap.* | ἀφανίσωσιν. *Plin. X. a. 74.* malos odores catos odiasse ex eo etiam potest colligi, quod odoramenta varia sequuntur, atque amant munditiam corporis. Quum simile aliquid in canino genere observemus, nescio an ratio Aeliana et Pliniana ad utrumque genus valeat. ΣΧΗΚΙΩΝ. αὐτὸ. αὐτῷ. *a. r. αὐτὸ. Apost. Plut. T. II. p. 144. C.* felem ait ὄσμῃ μύρων ἐκταράττεσθαι καὶ μαίνεσθαι.
- 31 CAP. XXVIII. ἀκολαστότατον. Σερμὸν εἰς κίτησιν ἀφροδισίων. *Philes c. 87. v. 2.* ubi paulo post *v. 21.* pro τοῦ θανατῆ legandum videtur τοῦ: θανατῆ autem non sollicitandum. *Aristot. V. 10, 1.* polypodem dicit πολύγονον, et ἐπιφάζειν ὅταν τέκη· διὸ καὶ χεῖριστοι γίγονται· οὐ γὰρ νέ-
32 μονται κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον. — τὸν πολύποδα. articulum om. *m.* | αὐτῷ. αὐτοῦ. *m.* dativus cohaeret cum ἐκρυείσα; tum ad ἀπέφηνεν supplendum αὐτόν. — ἀσθενῆ. ἀσθενῆ. *m.*
- 2 4 τρέφειν. τρέφει. *r.* — σμικρὰ. μικρὰ. *r.* | λέγουσι δὴ. δὲ. *r.* Aliter 137 hic locus constitutus in Paris. *b.* καὶ κατεσθῆεν αὐτόν λέγουσι. διὰ ταύτην εἶναι. De polypodum aetate, partu et infirmitate vide imprimis *Aristot. H. A. IX. 25, 10.* et *V. 16, 7.* *Plin. IX. a. 48.* *ultra bimatum non vivunt. Persunt autem tabe semper, feminas celerius et fere a partu.* et *Oppi. Hal. I. 536—553.* *Schneiderus* vituperat *Aelianum*, quod dixerit τέκτων κολλάκις, quum *Opprianus* Σῆλυς ὑπ' εἰδίων μογεύουσα de unico partu narraverit. *Philes v. 24.* τέκτει δὲ ῥᾶστα καὶ βραχεῖ πλείστα χρόνῳ. *Aeliani* ῥαδίως non ad celerem virium consumptionem, sed ad partus facilitatem transferens^{*)}. Quum praeterea βραχεῖ χρόνῳ non sit expressum ap. *Aelianum*, vitium esse suspicor in κολλάκις, praesertim quum alii polyppum post partum perire dicant. *Opprianus* haec habet: Σῆλυς ὑπ' εἰδίων μογεύουσα Ὀλλυται· οὐ γὰρ τῆσιν ἀποκριδὸν — Ὡὰ διασπῆ-
σκουσω, ἀρηρότα δ' ἀλλήλοισιν Βοτρυδόν, στεινοῖο μόγις διανίσσεται αἰλοῦ. Hinc *Aeliano* medicina petenda. Fortasse fuit: ἀναίσχεται ῥαδίως, τί-
κτων πολλὰ ἀκρίτωσ. *i. e.* πολλὰ (ῥά) τέκτει, οὐ δὲ διακριδόν, ἀλλ'
ὁμοῦ καὶ ἀσπῶσ. Hoc in libris scriptum: πολλὰκρίτ quam facile in πολ-
λάκις abire potuerit, apparet.
- 8 CAP. XXIX. αἰστοῦ. *M. m.* ut iterum lin. 11. αἰστοῦ. *a.* editt. Hanc 10 historiam ex *Ael.* narrat *Tzetza* Chil. IV. 134. v. 288. ss. | οὐ γὰρ τί που. πωσ. *b.* Infra c. 44. οὐ γὰρ τί που πολλὰ. XIV. 22. οὐ γὰρ τί που προσβάλλει ἰχθυηρόν ἀέρα. Ib. c. 16. p. 317, 17. male excusum οὐ γὰρ τοῖ
11 13 που. Scr. τί. | ἀλλὰ ἐρ. *a. m.* ἀλλ' editt. | προῖων ὁ χρόνος. articulum omisi cum *M. m. b. c.* *Aesch. Eum. 274.* χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων (*i. e.* προῖων) ὁμοῦ. *Eurip. Alcest. 1104.* χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔσ' ἠβᾶ
15 σοι καχόν. | τὸν αἰστόν. *M. m. c. b.* — ἐργηγορότος. ἐργηγορόντος. *m.*
18 19 — ἀσιτοῦντος. σιτοῦντος. *a.* | αἰστόσ. αἰτόσ. *a. b.* | καιομένου δέ γε. γε addidit *Gron. ex Med.* Vid. IV. 53. p. 94, 27. δέ τε. *b.* καὶ ὁ μὲν οὐ δὴ γε. *m.* εαυτόν. αὐτόν. *m. b. c.*
- 20 21 CAP. XXX. ἄλλα. *M. m. a. r. Apost. XIV. 57.* ἀλλ' editt. | διε-
στῶτα. διουτηχότα. *r. Ap.* Ducta haec descriptio ex *Aristotele Athenaei*

^{*)} Gillius vertit: feminaque propter crebros partus ocius consumi.

VII. p. 315. E. ex eodem *Appulej.* Apolog. p. 492. *asselli in media alno corculum situm* commemorat. *Rondelet.* ap. *Gesner.* Hist. Pisc. p. 4. sturionem intelligi putat. *Severinus* in Zootomia p. 141. *Aelianum* censet de pericardio intelligendum, quo solus piscium assellus gaudeat. SCHNEIDER. Vid. supra V. 20. *Schweigh.* ad Athen. Vol. IV. p. 352. s. | *ἔχει. ἔχεται. m.* | *φωλεύει. Aristot.* VIII. 17. 4. ὄνον τοῦ θέρους φω- 22 24
 λῆν πλείστον χρόνον testatur. IX. 25, 4. καθαρμύζει ἑαυτόν. SCHNEIDER. Eadem de asello narrat *Oppi.* Hal. I. 151.

CAP. XXXI. αἰρούσιν. *M. m.* (ubi spiritu vitiatō αἰρούσιν, ut iterum 27 lin. 3.) *h. c. piscatores capiunt.* Gill. *ἤρωσιν. a.* editt. | τὴν μουσικήν. 28 de re aliud testimonium scriptoris equidem ignoro praeter *Plut.* p. 961. E. καὶ τοὺς παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλοῦνται βιαζόμενοι ταῖς φώτιγξι. — φώτιγγι. *Hesych.* φώτιγξ, σύριγξ φλόγιος (an πλάγιος? *) αὐλός, ὡς εἶδος σάλπιγγος. Caeterum similis est narratio de captura astaci fluvialtilis per musicam in *Valvassoris* Beschreibung von Straim. T. II. p. 453. SCHNEIDER. *Plutarchi* locum exscripsit *Porphyr.* de Abstin. III. 22. p. 269. ubi distingue: καὶ τοὺς παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλοῦνται μελιζόμενοι ταῖς σύριγξι. Tale quid est de pastinaca XVII. 18. De aliis piscibus musicae vi captis vid. *Sprengel.* Gesch. der Arzneik. I. p. 515. *Donndorf.* Gesch. der Erfind. I. p. 37. Facit huc *Herodotus* I. 141. unde ducta fabula *Aesop.* 130. ed. *Hauptm.* | δεδύκασιν. δεδύκασιν. *b.* Idem 30 liber mox θαλάττης pro θαλάμης. tum proxima ab εἶτα usque ad τῆς θαλάττης omittit. — ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. *M. m. a. c.* ὑπὸ τῶν ἡδονῶν. editt. ante *Gr.* editoris errore.

138 ἀναχωροῦσιν. *M. m.*

1

CAP. XXXII. τῇ Μαρίᾳ. *Μαρίαν* habet *Strabo* XVII. p. 799. Tom. VI. 3 p. 527. ubi vid. not. crit. Ap. *Philon.* T. II. 474. codd. Μάρεια. praefertant. *Philoponus* in Genes. p. 195. τῆς λίμνης τῆς καλομένης Μαρίας βάθος οὐκ ἐχούσης πολύ. ubi quum Nilus non ascendit ad solitam altitudinem, multa capta fuit copia ἀλαβητῶν. SCHNEIDER. *Μαρίᾳ. b.* *Μαρία* κώμη legitur ap. *Diodor.* I. 68. ubi vid. *Wessel.* Apud *Aristidem* XLVIII. Tom. II. p. 467. pro vulgato *Μαρία* recentissimus editor ex correctione *Reiskii* *Μαρίᾳ* dedit. — τὰς θρήσας. θρήσας. *M. m.* θρήσας. *c.* De thrissa, quam et τριχίδα appellant, vid. *Aristot.* *Athenaei* VII. p. 328. D. E. *Plut.* T. II. p. 961. E. Recentiorum de hoc pisce (clupea alosa Linn.) locos congressit *Schn.* in Hist. litt. Pisc. p. 14. s. *ἤρωσιν. m.* | ἐκεῖθεν. 4 ἐκεῖθεν. unus Paris. XIII. 6. τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ τροφήν καὶ τὰς ἐκεῖθεν (ἐκεῖθεν. *b.*) νομάς ἀτιμάσαι. Pro φθῆς μέλει γορωπιάτῳ *Lenner.* ad *Coluth.* p. 88. tentat: φθῆ συμμελεῖ καὶ χορειοτάτῳ. Frustra. Pro γορωπιάτῳ (*cantu flebili.* *Gill.*) malis fortasse τορωπιάτῳ, ut melius congruens strepitui ὄστράκῳν. De cantus modo nihil statuit *Porphyr.* de Abstin. III. p. 269. καὶ τὴν θρήσσαν ἄδοντας ἀναδύεσθαι καὶ προίενα λέγουσιν. | 6 7
 πηδῶσιν. *m.* *ἤρωσιν. b.* | προσπέπταται. hoc latere putavi in προσπεπέταται. *M. m.* προσπέπταται. *c.* προσπέπασται. *a.* sed rectius fortasse προσπεπέταται *Gesnerus.* Vid. *Buttm.* Gr. uber. T. II. p. 211. *Appian.* Bell. Pun. VIII. 120. πεπετασμένοι τοῖς ἰστίοις.

*) inno λώτινος ex *Eustath.* Il. σ. p. 1214. 12. (p. 90. ed. Lips.) in πλάγιος tamen cum *Guyeto* consentit *Cuper.* Harpocr. p. 143.

Aelianus de nat. anim. T. II.

15

- 10 CAP. XXXIII. ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. de avibus magica arte ex aere detra-
 11 ctis nusquam alibi narratum legere memini. SCHNEIDER. | ἐπικοδοῖς. de
 Chaldaeo quodam Philospoude *Luciani* c. 12. ἤγον οὖν ἄσπερ ἰλιόμενοι
 πρὸς τὴν ἐπαθὴν ὄφεις πολλοί, καὶ ἀσπίδες καὶ ἐχιδναί etc. Vid. *Bochart.*
Hieroz. T. II. p. 388. s.
- 14 CAP. XXXIV. ἐκ τῆς γῆς. haec verba om. m. in marg. supplementur.
 16 18 | ἐπ' αὐτῶν. ὑπ' αὐτ. m. — χωροῦσιν. *M. m.* | ἀπίκοψε. de acristo h. l.
 et infra, ubi praesens expectabatur, vid. IV. 19. p. 78, 15. ad rem cf.
Fabul. Aesop. 33. ed. Nev. 117. ed. Schn. *Schol. Nicandri Alex.* v. 307.
 κόψας τοὺς ὄφεις ῥίπτει. *Juvenal.* XII. 34. s. *Appul. Metam.* I. p. 38.
saga — *amatorem mutavit in feram castorem, quod ea bestia se ab in-*
sequentibus praecisione genitalium liberat. Has partes in hac fabula
 τάναγκαία appellat *M. Glycas* Ann. p. 55. D. Scriptores, qui eadem
 narrant, recenset *Allatius* ad *Eustath.* Hexa. p. 189. De fonte et ori-
 gine fabulae vide suspicionem *Cuvierii* in Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 448.
- 19 21 22 | μὲν. ἔν. m. | ὁ δὲ. m. a. ὅδε. editt. | ὅτι τῆς αὐτῶν. ἰαντῶν. *M.*
 23 m. c. | σπουδῆς τὴν ὑπόδεισιν. VI. 56. τῆς ὁδοῦ. XI. 27. ὑπόδεισις τοῦ
 κλέμου — τοῦ παρατίτου. *M. m.* τοῦ παρατίτου. a. c. *Vind.* 7. et editt.
 ante *Gron.* Hoc altero multo nitatius. παρατίτος cum γηρατίτος et
 24 similibus comparat *Eustath.* Od. φ. 146. p. 256. ed. Lips. | παρῆλυσε.
 παρῆλυσε. *Vind.* 7. Supra IV. 48. παραλύει τῆς ὁρμῆς. In fine enuntia-
 25 tionis scribe φροντίς ἔστιν cum *M. m.* | ἄς ὅτι. sic *M. m. a. b. c.* ὅτι om.
 26 editt. ante *Gr.* Vid. ad p. 81, 17. παρῆλυται. παρῆλυται. b. | ἑαυτοῦς
 ἀποσπᾶσαντες. interdum sine pronomine. Infra IX. 25. ἐρέτων καὶ ἀπο-
 κινῶν δίκην παρῆλυται καὶ ἀποσπᾶ. X. 48. τῶν συνδηρατῶν ἀποσπᾶ καὶ.
Aristid. Serm. Sacr. p. 629. κάμπελον τῶν ἄλλων ἀποσπᾶσαι. nec aliter
 fuisse videtur ap. *Xenoph.* Anab. I. 5. 3. καὶ γὰρ ἀπίκοψα φεύγουσα. Cf.
 infra VII. 6. p. 155, 23. — ὑποστειλαντες. abscondentes. ἀποστειλαντες.
 28 b. | ἴσπον. *M. m. a. b. c.* ἔχουσιν. editt. per errorem *Gesneri.*
- 29 CAP. XXXV. Βούρησις. plurima de buprestide collegit *Schn.* ad
Nicandri Alex. v. 335. p. 181. ss. quae h. l. nolo repetere. ὅπερ οὖν
 (sic divisim *M. m. a. b. c.*) ὅπερ ἦν βούς. r. — κίμπραται. κίμπραται. m.
inflatur. cf. XIV. 8. p. 313, 16. — οὐ κατὰ μακρῶν. r. Vid. supra c. 15.
 p. 130, 33. VII. 10. p. 169, 27. VIII. 26. p. 194, 17.
- 1 2 CAP. XXXVI. ἀπόλλυνται. ἀπόλλυνται. m. | εἰ διελθοί. eadem nugae 139
 refert *Columella* X. 356. et alii. Cf. *Needham* et *Niclas* ad *Geopon.*
 XII. 8. SCHNEIDER. μέση. μέσον. c. περιελθούσα τὸν κῆπον, καὶ διὰ μέσου
 ἐξελεύσασα. *Geopon.* I. c.
- 3 CAP. XXXVII. ὀστρος καὶ μύωψ. Discrimen inter utrumque ex
Sostrato docet *Schol.* ad *Apoll. Rh.* I. 1269. De utroque genere vid.
Aristot. de Part. II. c. 17. Hist. An. IV. 4. 8. et 7, 3. V. 17, 7. VIII.
 13, 1. De varietate nominum exposuit *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 546.
 5 SCHNEIDER. Vide supra IV. 51. p. 93, 6. | καὶ ἤχον τινα βομβ. hoc or-
 dine *M. m.* καὶ ἤχον βομβῶδη τινά. a. editt.
- 8 CAP. XXXVIII. ὑπ' ἀσπίδος. ὑπὸ et δευχθέντων. m. *Aeliani* locus
 de aspide inter se comparavit *Schn.* in *Phys. Amph. Spec.* I. p. 69. |
 9 ἐξάντης. ἐξάυτης. b. c. τοῦ κακοῦ γιγνόμεναι. *M. m. a. r.* γιγνόμεναι
 10 τοῦ κακοῦ. b. c. | διαδημάτων. διαδημάτων. m. *Schn.* comparat *Dio-*

dorum III. 3. qui de regibus Aethiopiae agens, aspide[m], τοῖς αὐτῶν πέλοις impositam, signum esse ait ὅτι τοὺς ἐπιπέδου τομῆσοντας τῷ βασιλεὶ συμβήσεται θανάτηφόροις περιουσιῶν δῆγμασι. *Horapollo* I. 1. Aegyptios diis auream basiliscam pro diademate imponere narrat. Iidem capita principum protomis leonum, taurorum et draconum ornare solebant, εἰς σημεῖος τῆς ἀρχῆς. *Diodor.* I. 62. De Bocchoride *Plus.* T. II. p. 529. F. narrat: ἀσπίδα τῇ κεφαλῇ περιελχόμενοι ἐνωθεν ἐπισκιάζαν ἕνα κρήνη θεαλῶς. Ad regum potentiam significandam illum usum refert *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 405. s. In plurimis Aegypti monumentis conspiciuntur figurae cum capite aspidē cincto. Vid. *Zoeg.* de Obelisc. p. 451. s. in Suppl. ad Num. Imper. Aeg. p. 400. et *Böttiger.* in Amalth. II. p. 187. s. | τὸ 11 ἀνέκρητον δὴ. δὴ addidi cum *M. m. c.* τὸ ἀνέκρητον. *r. Apost.* IV. 66. hoc fortasse legebat *Gillius*: ex ejus bestiae forma regni firmitatem adumbrate significantes. Pro μορφή *Trillerus* in mst. legendum suspicabatur φθορῆς aut συμφορῆς (neutrum scripisset *Aelianus*) aut denique βρώμης. Ipse quoque haerebam in his; sed μορφή ζῴου dictum per periphrasim, ut φύσις et similia, de quibus vid. *Graefium* ad *Melcagr.* p. 57. | πεν-13 ταπήχεις. vid. infra XVI. 39. p. 372, 1. τετραπήχεις. Non multo minores ex Aegypto reportavit *Geoffroy.* Vid. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* Tom. VI. p. 439. | Ἰσοὺς δ' ἂν καὶ. Ἰσοὺς δὲ καὶ. b. πυρρὰν ἀσπίδα. *M. m. a. b. c.* 14 πυρρὰς ἀσπίδας. ante Gron. | ὑπ' ἀσπίδων. ὑπὸ ἀσπίδος. *b. r. Ap.* παρ-15 τέρω. m. τετάρτης ἔρας. τετάρτου ἔρας Gron. dedit ex *M.* pro τετάρτης. quod revocavi cum *a. r. Ap.* et ed. *Geon.* Illud tamen est etiam in *m. b. c.* Videndum, an haec enallage in numeralibus locum habeat. | τὸν 17 ἰχθυόμενον. ἰχθυόμενον. b. Vid. *Nicander.* Ther. 191. et supra ad III. 22. Adde quae de ichneumone habet *Pennant* de Quadrup. T. II. p. 377. ss. | ὑπεξαίροντα. ὑπεραίροντα. a. Proxima verba usque ad ἀσπίδα om. 18 m. — δὲ ἄρα pro δ' ἄρα scripsi cum *a. r. Ap.* De Libyca aspidē ptyade vide ad III. 33. p. 65, 28. τῷ φουσίματι πύσματι potius. *Porphyr.* de Abst. III. 8. p. 237. οἱ δ' ἐν Αἰγύπτῳ ἔφευς πύσματι, ὅθεν καὶ πτυάδες καλοῦνται, τυφλοῦσι τὰς ὄψεις.

CAP. XXXIX. τῶν ἀβρέων. num vox vitiosa in locum nominis proprii successerit, an hoc exciderit, dubitari potest. Equidem non dubito de onagro narrare voluisse *Aelianum.* *Oppian.* K. III. 204. ἄρονα δ' εἰ μὲν ἴσοι κ. τ. λ. Antea *Plin.* VIII. 30. s. 46. mares — timent libidinis aemulos, et ideo gravidas custodiunt, morsuque nato mares castrans. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Si scriptum fuit: τῶν ἀγρίων ὄνων τῶν ἀβρέων. priora tria verba facile potuerunt excidere. *Gillius*, qui ἀβρέων de hominibus accepit, totius loci sensum vertendo pervertit. — νεβρούς. νερούς. a. b. m. Tale quid de cervis quoque narratur. Vide *Pennant.* I. p. 110. | μή 23 κληθῶνται. κληθῶνται. b. μοι κληθῶνται. c. — μέντοι καὶ. *M. m. a. b. c.* καὶ om. in edit. ante *Gr.* — ἀναβαίνουσι. *M. m.* ἀναβαίνουσι. a. | τούτο 25 δῆπου. haec om. b. ubi statim παρὰ Κύρω δὲ legitur. Quod Cyrus matrem dicitur κακῶς φηλῆσαι dactum fortasse ex prava interpretatione verborum *Xenophontis* Anab. I. 1. 4. quae tracta ad flagitiosum amorem, de quo dixi in *Lectt.* *Stobena.* p. 143. s. κακῶς φηλεῖν illustravi ad *Philostr.* Imagg. p. 672. *Euseb.* Ixent. I. 5. p. 175. de viro quodam: θυγατέρα ἔχων, ὄνομα Σίδην, εἶδεν αἰσχρῶς εἰς τὴν κόρη. | καὶ ταῦτα μέντοι σω-28

μένης. forte μὲν τὰ ἄλογα et mox ἐπιδυμοῦσιν et φειδοῦνται. Gesner. μέντοι σωμειν. b. lacuna paucarum litterarum relicta. σωμένης. m. ubi ω est in rasura. In Aug. vocabula μέντοι σωμένης crassa, tum a rec. manu μέν-

τοι adscriptum et in marg. σωμει. Trilleri tres conjecturas ap. Gron. quas in Ann. inst. quinque aliis cumulavit, nolo repetere. Abresch. ad Aesch. L. III. p. 174. καὶ ταῦτα μὲν τῆς (aut μέντοι τῆς) φύσεως φειδομένης, οἱ δὲ — *Stackhouse* Clans. Journ. XXVIII. p. 291. ἐρωμένης corrigit, explicatione non addita. Gillius vertit: *et haec scientes homines faciunt, omnia cupientes, nulli parcentes*. Probabile est ταῦτα referri ad ζῶα ἄλογα, nec φύσεως mentio abesse potuit. De reliquis nunc non statuo.

30 CAP. XL. Ἡρακλεῖ ὀμώνυμος. M. m. a' Gesn. Ἡρακλεῖ μὲν ἐπώνυμος. a. editt. μὲν om. b. c. *Schneiderus* sibi verbum ἐκτεταμηται sic absolute positum suspectum, insulamque Ponti Heracleam ignotam esse scribit. In verbo ἐκτεμῶν praepositio significationi vim addit, ut in ἐκδυμάζων, de quo *Abresch.* ad Aesch. II. 10. in Lectt. Aristaeoneteis p. 291.

1 τούτο πιστεύει τῷ θεῷ κεχαρισμένοι ἀφεισθαι. τούτο σέβει τῷ θεῷ. 140

M. m. verbo fortasse ex superioribus repetito. Aelianum foret: καὶ τούτο σέβει, καὶ πιστεύει τ. d. *et quaecumque deo consecrata sunt, ea quoque colunt, confidentes se deo gratum facere, si illa tangere omi-*

2 *5 tans.* — χαρισμένοι. m. | αὐτοῦ. αὐτοῦ τις. b. | τοὺς βότρυς. βάτρυας. b. — ὅταν σὺν. ὅτ' ἄν. M. γούν. m. α' βάγες. a. βάγες. m. a' Gesn. In *Med.* ω in α mutatum. βάγες vitiosa τονώσει editt. De duabus illis formis dixi in Not. ad Anth. Pal. p. 127. et 502. Vid. supra III. 86. p. 66, 18. — οἱ δὲ ἀπολ. a. m. οἷδα. editt. — ἄκοντες γούν. *etsi non volentes,*

7 *invisi saltem.* | ὦν διγείν. ὦν. m. διγείν. editt. quod mutavi. *Ael.* V. H. XHI. 3. τῷ ἀνοίξαντι οὐκ ἔστιν ἄμεινον. Hesiodica locutio in O. et D. 748.

9 unde eam *Herodos.* sumit I. 187. III. 71. | Ἴππων δὲ. de Hipponē et Diagora vid. *Ael.* V. H. II. 31. de Herostrato nota historia. Migrationem aliquam annuam murium intelligi patet, quam ad religionem plebs superstitiosa referebat. *SCHNEIDER.* *Fragm.* ap. *Suid.* in Ἐξέρε. recte relatum ad Aelianum: ὡς Ἐσενόφάνεις, καὶ Διαγόραι, καὶ Ἴππωνες, καὶ Ἐπίκουροι, καὶ πᾶς ὁ λοιπὸς ἄγλος τῶν κακοδαμόνων τε καὶ θεοῖς ἐχθρῶν. De Diagora, quem *Aeli.* aversatur V. H. II. 23. et 31. in loco huius nostro simil-

10 limo, adde *Lobeck.* *Aglaoph.* T. H. p. 1285. | κατάλογος. κατάλληλος. b.

11 de usu translato voc. κατάλογος vid. *T. Hemsterh.* *Anecd.* p. 190. | ἀνα-

12 δημάτων. ἀναδήματα. b. οἱ καὶ ὁ καὶ a. editt. | θεῶν ὀνόματα. ὄνομα in periphrasi dignitatis quandam significationem habet. Vid. *Schwenk.* ad *Bumen.* p. 93. — ὀμωσγέτως. sic a. et omnes editt. Alii in locis ὀμωσγέτως. Illam scripturam probat *Buttm.* *Gr.* uber. II. p. 285.

14 CAP. XLII. ὅταν ὅτ' ἄν. M. — In proximis vulgo legitur ex cod. a. βάνισι δὲ δεύη λεπταῖς ὁ θεός, inepta ejusdem sententiae repetitione; δεύη restitui ex M. m. c. ὁ θεός autem omisi cum M. m. b. c. Tota enuntiatione pro explicatione habenda est. Verbis λεπταῖς βάνισιν *Ael.* expressit, quod *Herodotus* dicit III. 10. ἕσθησαν αἱ Θῆβαι ψακάδι. *Aristides* XLVIII. p. 449. ψακάδι μὲν γὰρ καὶ ἄνω πολλάκις ἕεται. Idem scriptor, quem *Ael.* prae aliis imitatur, sine θεός dixit: οὐκ ἔει λόγου ἄξιον οὐδέν, et, ὕων οὐκ ἀνέει. IV. 28. 151. addito θεός II. 13. III. 117. De pluviae in Ae-

gypto raritate vid. *Interpp. Herodoti* III. 10. qui hunc locum non neglexerunt. | μύες παραχρήμα τίκονται. aliter supra II. 56. ubi vide. Non hic additur argumentum formae, unde intelligitur, muris jaculi genus dicere voluisse *Aelianum*. Sed inepte is ἔδος dicit quod saepius accidit. SCHNEIDER. μύες. editt. παραχρήμα. παραντίκα. b. | τούς στάγυς. στάγυς. b. 17 ὑποκρίροντες et mox κεραϊζόντες *M. m. b. c.* ὑποκρίραντες (a) et κεραϊσαντες editt. ante *Gron.* κεραϊσόντες. a. *Herodot.* II. 121, 2. τούς γάρ κλέπτας οὐκ ἀνέναι κεραϊζόντας. | πάγας — ἰσῆσι. *M. m. b. c.* πάγας. 19 editt.; ἰσῆσι om. a et editt. ante *Gron.* quem pars lectionum cod. *Med.* hoc quoque loco latuit. Verbi defectui *Gesnerus* frustra conjectaris morderi voluit. — τάφρους ἀνείροντες. τάφρους ἀνόγοντες. b. | ἐν ταύταις. 21 ἐν ταύταις. b. μύες. μύες. editt. οὐτε τὴν ἀρχὴν. οὐδὲ videtur requiri ut c. 61. p. 150, 15. πρὸς πάγας. πάγας ομῶς. b. | θρηγκός. θρηγκός. 23 a. c. — τοῖς λελειωμένοις. τοῖς om. b. — ὑπὸ τῇ χρίσει. *M. a. b. c.* χρήσει. m. editt. ante *Gron.* Recte vertit *Gesnerus*: *muros laeves et incrustatos*. | Verba εἶτα μέντοι usque ad ἔταν οὖν om. *M. m.* Expressit 24 ea *Gillius*: *quum sint ad salientium arsi et sepes transcendunt, et fossas transiliunt*. | ἀπαγορεύσαντες. ἐπαγ. m. — ἀπολείπων. *M. m. c.* 25 ἐπαλείπων. b. ἐπαλίπων. a. editt. | καὶ ἐτραπέντες. a. remediis hactenus 27 usurpatis abstinentes aliam viam ingressi. — ἔλωσιν. *M. m.* — τὰς. πρὸς. articulum om. c. | εἰς τι. *M. m.* εἰς τι. editt. | πλαίσαν. φυλάτ. 29 τόντες. πλαίσαν φυλάσσοντες. b. | ἀ. μετὰ ἀν. νεώτατα. πρῶτα. *M. m. a. b. c.* 30 πρῶτοι. editt. Supra III. 35. ἄφωνα δὲ ἐστὶν ἐν Κυρήνῃ μόνοι οἱ βράτραχοι. Cf. ad III. 2. p. 53, 24. — οὐραγοῦσι. οὐραλοισι. m. In proximis sensus: si qui ex agmine in via remanent et morantur, horum quoque curam habent eosque ad sequendum adigunt.

141 ἔταν. ἔτ' ἄν. *M.* | οἱ τὸν Πόντον. οὐκ αἰνῶντες. τὸν τόπον. b. Eadem 2 3 permutatio habetur infra IX. 42. p. 211. 1. Vid. *Loctt. Stob.* p. 49. | πεπιστεύται. πεπιστεύει. b. | ἐξ οὐκίας. vid. infra XI. 19. *Plin.* VIII. 4 5 28. s. 42. Ex *Sosyrate* Tiresia idem narrat *Eustath.* ad *Od.* K. 495. p. 407. fin. ed. Bas. [390. 25. ed. Lips.] SCHNEIDER. Ad hanc murium praesagiendi futura facultatem eorum cum Apelline conjunctionem refert *Böttigerus* in *Amalthea* T. III. p. 279. πεσιῖσθαι. πεσιῖσθαι. m. — ἢ ποδῶν. ἢ. m. | πάντας. πάντες. b. c. — δὲ ἄρα. δὲ om. m. | γαλῆς τρυ- 6 7 ζούσης. supra γαλῆν κρήσαν dixit τρύζειν et τρίζειν saepissime permutata reperiantur. SCHNEIDER. γαλαῖ ὑπετρίζουσι. VIII. 8 p. 158, 7. Hoc quoque loco τριζούσης verius puto. | μυωπίας. μυοπίας. c. — με- 8 τοκίζουσι. *M. m.*

CAP. XLII. λόγον. λόγος. b. — συνακμάσαντος. συνακμάσαντα. a. 10 contra pro μνημονεύοντα *Paris.* b. μνημονεύοντος habet. *Ael.* dicit, se narraturum esse rem quandam, quae florente urbe Sybari acciderit. Est enim dictum per brevilocationem pro: ζργου σμμβάντος ἀκμαζούσης τῆς Συβαρτιῶν πόλεως. *) | Κραῖδις. historiam fero eandem tradit *Probus* 13

*) *Stackhouse* *Class. Journ.* XXVIII. p. 291. „Sensus difficilis, nisi reddatur quod exaequat delicias *Sybaritarum*.“!! Adscripsit Editor: συνακμάσαντος i. e. connected with the earliest history of the city itself.

- ad *Virgil. Georg. I. 20. Oudendorp. ad Thom. M. p. 678.* pro ἀντίκταις corrigit ἀρτίκταις. SCHNEIDER. De ἀντίκταις cf. praeter *Hemsterh. Anecd. I. p. 15. s. collectanea Barkeri* in *Epist. crit. Arcadii de tonis opusculo* subjecta p. 215. ss. — Κράδης. *M. m.* Eadem varietas est infra XII. 36.
- 14 ubi vide. Κράδης. *a.* Post ἐμπροσθὸν δὲ inserit *b.* | ἤσθη. ἤσθη. *m.* |
- 16 17 ἡδύνατο. ἐδύνατο. *m.* Vid. p. 132, 10. et p. 397, 2. | ὁ ἐραστής ἀπλόλος. ὁ ἀπλόλος *a.* editt. Articulum omisi cum *M. m.* Sic *Sophocl. Trach. 18 1152.* ὁ Δῆρ Κένταυρος. et statim: ὁ τῆς ἀγέλης ἡγεμὼν τράγος. | καὶ κισσοῦ ποτε. *M. m.* καὶ *om. a.* editt. contra ante σχίνου *m.* omittit καὶ,
- 19 non item *M.* κυτίσας ποτέ. *b.* σχίνου. σχίνας. *b.* | καὶ μιλακος. *M.* μιλάκος. *m.* μιλακός. *a.* et editt. ante *Gron. Vid. V. H. III. 1.* πολλὴ σμίλαξ — καὶ σχοίνου τραγέιν. σχινοτραγέιν. *a.* σχίνου. *M. m. b. c.* Aut *h. l.* aut in superiore versu vocabulum depravatam. Et σχοίνω et σχίνω tribuitur εὐωδία. Vid. ad *Meleagri Coron. v. 26. Theocria. Id. VII. 132. Diodor. II. 49.* σχοίνον καὶ τὴν ἄλλην ὕλην τὴν ἀρωματίζουσαν. ubi vet. editt. σχίνόν. vid. ibi *Wessol. De utriusque vocabuli confusione vid. Schn. in Opp. Theophrasti T. IV. p. 755. in Indic. T. VI. p. 520.* |
- 20 αὐτῷ. αὐτῷ. *M. a.* εἰ δεηθείη. δεηθῆ. *b.* — ὡς νύμφη. *M. m. b. c.* νύμφη. *a.* et editt. ante *Gron. παρεσκευάσεν. M. m.* παρεσκευάζεν. *a.* editt. — ἀβροτάτην. ἀεροτάτην. *m.* ἀβροτάτη τε καὶ μαλθακῆ. *b.* voluit ἀβροτάτη
- 22 καὶ μαλθακῆ. | ἀμελῶς ἐθεάσατο. ἀμελῶς ἀκούσαι et ἀργότερον ἀποροῦσθαι. *Philostr. Vit. Ap. IV. 39. p. 180. Longus II. p. 35.* οὐδὲ τὸν πρότερον χρόνον ἀμελῶς ποτε παρήλθον. Similiter οὐκ ἀργῶς ἔβην τι dicitur. Vid. ad *Philostr. Imagg. p. 613.* — τράγος. sine articulo *M. m. b.* ὁ τράγος.
- 23 25 *a.* editt. | ἀλλὰ. *M. m. a.* ἀλλ' editt. αὐτόν. αὐτήν. *m.* | αὐτόν ποτε. *M. m.*
- 29 30 *a. b. c.* ποτε αὐτόν. editt. | Κράδην. κράδην. *m. a.* | γίνεται δὲ. δὲ *om. M. m.* et abesse poterat in oratione vividiore; tum et omittunt eundem libri. Non inelegans tamen vulgata per breviolentiam elata pro: τὰ σκέλη οἱ ἦν ὁλον αἰγός, τὸ πρόσωπον ὡς ἀνδρώπου. ut IV. 21. τὰ δὲ εἴτα
- 32 ἔκειν ἀνδρώπων. | τοῦτον. *m. b.* τοῦτο. *a.* editt. Masculinum verius etiam ob τὸν αὐτόν, quod sequitur, positumque per synesin, quae in vocabulis παιδῶν, μειράκιον et similibus frequentissima. Var. Hist. IV. 24. μειράκιον πρὸς ἀλλήλους οικείως διακειμένα. Ib. VIII. 8. τὸ μειράκιον — ἐπαβουλεύεις ὑπ' ἐτέρων ἐτελεύτησεν. *Lysias Or. de Simone p. 228, 24. ed. Bekk.* ἢ ὅποτε ἐξέλθοι τὸ μειράκιον, εἰςκαρπίασαιεν αὐτόν. et p. 229, 3. εἴκειν τὸ μειράκιον ὃ δὲ βίψας τὸ ἱμάτιον, ᾗχετο φεύγων. tum: τὸ μὲν μειράκιον
- 32 εἰς γραφεῖον κατέρφυγεν, οὗτοι δὲ συνειπίσσοντες ἦγον αὐτόν βίψα. | ὕλατόν τε καὶ ναπατόν. quem deum intelligi voluerit, Pana an Satyrum, non est planum. SCHNEIDER. *Silvanum* cum appellatum esse, narrat *Probus l. c.* ὕλατοι et ναπατοι junguntur iterum VII. 2. p. 153, 23.
- 1 μετεληχέναι δὲ. δὲ *om. b.* δὴ *m. c.* fortasse recte. *Mod.* tamen δὲ 142 videtur tueri.
- 3 CAP. XLIII. Quod ad argumentum capitis spectat, vellem auctorem narrationis nominasset *Aelianus.* In *Aristotelis* historia admodum pauca de moribus et oeconomia formicarum tradita leguntur. Sequior actas fabulas multas de industria formicarum in colligenda et in hiemem recondenda penu narravit, quas in nostris nemo adhuc agnovit, quamquam multa alia mirabilia de vita et moribus Suecus *de Geer,* et Gene-

venis *Huber*, testes fide digni, narrant. *SCHNEIDER*. σύργγας Ἀγυπτίας cum λαβυρίνδοις Κρητικοῖς *Ael.* jungit iterum XVI. 15. De *subterraneis* illis et *flexuosis recessibus*, quos vocat *Ammian. Marcell. XXII. 15.* veterum locos congressit *Sturz.* de Dial. Aegypt. p. 94. s. | ποιητῶν φῦ-5
 λον. Vid. p. 132, 27. | ποικίλας τε ἀτραπούς. ποικίλους. *m. a. b. c.* per
 enallagen admodum dubiam. *Ap.* poetam Anth. Pal. X. 3. haberemus εἰς
 ἀτραπὸς si audire vellemus *Wakefieldium* in Silv. cr. I. p. 55. sic scri-
 bentem pro ἄνεμος, quod unice verum. | ἐλιγμούς. ἐληγμούς. *m.* praedo-6
 num antris σκαλιὰς ἀτραπούς, πολλοῖς ἐλιγμοῖς περιλανημένας, tum iterum
 ἀπείρους ἐλιγμούς tribuit *Heliodor.* I. 6. p. 10. et II. 2. p. 54. τοῦ λαβυ-
 ρίνδου τοὺς ἐλιγμούς. *Plut.* Vit. Thes. c. 19. De venis metallicis *Diodor.*
 V. 37. πᾶσα ἡ σύργγας διαπέπλεται κολυμαρεῖς τοῖς ἐλιγμοῖς. — ἴσασιν.
M. m. Similis est color supra I. 59. p. 27, 2. | πάροδον καὶ δύσπορον 8
 καὶ seclusi ut superfluum, nisi praecessit aliud epitheton. τὴν πάροδον. *r.*
 et *Apost.* I. 8. quod recepit *Schn.* in cur. sec. Fortasse praeterea scri-
 bendum: ἢ δύσπορον ἢ καὶ π. ἄ. *Plut.* T. II. p. 968. A. λέγουσι δ' οὖν
 οὐκ εὐδεῖαν εἶναι τὴν ἀπὸ τῆς ὄλης (ὄλης *XyL*) κἀροδον, οὐδ' εὐπορον
 ἄλλω θηρῶ διεξελθεῖν, ἀλλὰ καμπαῖς καὶ στρεβλότῃσι κεκλασμένας ὑπο-
 πορεύσεις. | ἔξορνττουσιν. syllabas ορνττουσιν om. *m.* lacuna relicta; sic 10
 mox τάλχη om. relicta itidem lacuna. — ἀλλὰ καὶ ταύτην τε. De ἀλλὰ
 post enuntiationes absolutas vide I. 59. p. 27, 3. τε post ταύτην de-
 levit *Schn.* cum *Ap.* et *r.* Mihi γε videtur scribendum. Supra p. 30, 13.
 καὶ τούτων γε ἐκεῖνος ἦν ὁ τρόπος. p. 73, 21. καὶ τοῦτό γε κατὰ τὴν
 Ὁμήρου θεόν. — ὑπὲρ τοῦ στομίον. στόματος. *b.* | καὶ προβλήματα. haec 11
 om. *r. Ap.* | εἶτα αὐτῶν ἐπακλύσαν. αὐτῶν obtulit *M. m. c.* pro αὐτούς. 12
 Erat quum corrigere: τὰ ἔργα αὐτῶν. Nunc genitivum dicas verbo ἐπα-
 κλύζειν additum, ut in ἐπαβατεύειν τοῦ Σμύρδιος οὐνόματος ap. *Herodot.*
 III. 63. aut ἐπαβαίνειν γῆς et similibus. Quod offert *Papiz.* *b.* βῆθως
 εἶτα αὐτῶ ἐπακλύσαν . . verius possit videri, pronomineposito ea abun-
 dantia, quam attigimus ad III. 23. p. 62, 1. Adde XV. 22. τὸν αἰθέρα
 ὑψηλότερον ὄντα τοῖς ἐκίστοις τέμνουσιν αὐτὸν περὶ. Verum hoc αὐ-
 τό, ut alia in illo libro, a correctore fortasse profectam, quum *Ael.*
 dederit: καταδέον βῆθως, εἶτα τὰ αὐτῶν ἐπακλύσαν — quod fuerit
 omnium lenissimem. — ἀπόλλεσθ. ἀπολέσει. *M. m.* ἀπολέσαι. *b.* | αἱμα-
 σιάς. αἱμασίας. *m.* μέσας om. *b. r. Ap.* | διατεχίζουσι. διασχίζουσι *r. Ap.* 13 15
 Vid. p. 156, 5. Proxima tria verba om. *r. Ap.* ut mox verba ὡς ἐν ὀ-
 κία σοβαρῶ. σοβαρῆ. *c.* | καὶ τὸ μὲν. recepi ex *m. b.* (ex *M.* nihil no-
 tatum) ob sequens τὸ δὲ ἔτερον. τὸν μὲν — τὸν δὲ. *a.* editt. *i. c.* χῶρον. —
 ἀνδρῶνα. *M. b. c. a.* et editt. ἀνδρῶν. *m. r. Ap.* Vid. ad *Achill. Tat.* p. 525.
 ad *Philostr.* Imagg. p. 459. | αὐτοῖς. αὐτῆς. *c.* — τὸ δὲ ἔτερον. *M. m.* 17
 τὸν δὲ. editt. et *a. b. c.* εἶδα ἀποτίκτουσι χύουσαι. *a.* et editt. χύουσι. *M. m. c.*
 unde suspiceris duplicem fuisse lectionem ἀποτίκτουσι et ἀποκουοῖσι; va-
 riamque lectionem χύουσι margini primo adscriptam, tam loco ei in con-
 textu dato, cum χύουσαι permutatam esse. — εἰσὲ. εἰον. *a.* | τρίτον δ' 19
 ἔτερον. *M. b.* δὲ ἔτερον. *a.* editt. locutio ducta ex *Demosth.* *c.* *Aristocr.*
 Tom. I. p. 644, 14. ταῦτα μὲν δὴ δύο — δικαστήρια ὑπερπεπύθηκας τρι-
 τον δ' ἔτερον πρὸς τούτους. ubi *Schaefer.* comparat p. 643. 18. δεύτερον
 δ' ἔτερον δικαστήριον. — καὶ σαρὸν. σαρῶν. *Apost.* | σπάρμασιν. *M. m.* 20

- σπίρμασι. editt. paulo aliam partitionem facere *Plutarchum* l. c. monet
 21 *Schn.* Ἰσχύμαχος. ἐγνόμαχος. c. in *Xenophontis* *Oeconomicis*. | ἀξιο-
 ζήλου. recepi ex *M. m. b. c.* ἀξιολήλου. a. ἀξιολόγου. editt. Cf. p. 130, 23.
 23 | προϊόντες — ἐπισπίσασθαι. malim ἐπισπισόμενοι. Sed etiam alibi
Ael. omittit ἔνεκα τοῦ ante infinitivum. *SCHNEIDER.* Alio ordine ἐπισπί-
 σασθαι προϊόντες. r. *Ap.* ἐπισπίσαντες. m. ἐπισπίσαντες. *aP. Gesn.* *Medi-*
cus nihil mutat; nec a. b. c. Infinitivus sic positus est supra p. 134, 1.
 καὶ ὁ μὲν προσῆλθεν ἀποδρέψασθαι et saepe alibi. Militare autem verbum
 24 ἐπισπίσασθαι. Vid. *Boisson.* *Phil. Heroic.* p. 306. | στρατηγῶν. στρατη-
 25 26 γοῦ. b. ἐς τὰ εἰς. m. | ἀνέγκουσιν. *M. m.* | οὐράγους. *Bochart.* *Hie-*
roz. T. II. p. 590. malebat οὐρύγγους vel οὐρύγκους c *Varrone* R. R. I. 48.
 qui quod in infima spica ad calvum stramenti summum est, *uruncum* ap-
 pelli dicit; ad quem p. 358. dixi, mihi latin. vocabulum ex ὄρυγκος de-
 rivandam videri. Postea in *Dioscoride* IV. 179. reperi epithymi flosculos
 capillaceos οὐράγους dictos, ubi *Scaliger* ad *Propert.* οὐράγους corrigebat.
SCHNEIDER. οὐράγους. *M. m. aP. Gesn. Ap.* οὐράγους. a. editt. ante *Gron.*
 27 29 | ῥίπτουσιν. ῥίπτουσιν. m. Μοχ ἐκλίπτουσι om. c. ἐκλεπτοῦσι. a. | τε καὶ τε
 om. r. *Ap.* *Συλακίδας Schn.* interpretatur glumae, folliculos, thecas grani
 a *Varrone*, a *Plin.* XVIII. s. 29. utriculos appellatos. ἀλοσητοῦ. *M. r.*
Ap. c. ἄλλου τοῦ. m. ἀλοσητοῦ. a. et editt. ante *Gr.* δεόμενοι recepi ex c. r. *Ap.*
 30 pro δεόμενοι. in quo neminem offendisse miror. | δυναμένων. δεομένων. a.
 ἐπιγομένων. ἐπιγομένων. m. ἀποκρίναι. ἀποκρίναι. omnes editt. — διαστή-
 σαι διαστήσαι. r. διασείσαι. *Ap.* ubi τε post ἄγνας om. Post καρπὸν in-
 cidi cum ed. *Gesn.* Sensus est: formicas nihil eorum, quo homines ad
 victum parandum opus habent (ventis inter alia), requirentes, eodem
 tamen victu utuntur, quo homines seminantes arantesque. Fugit inter-
 pretes imitatio loci Homeric *D. E.* 499. ὡς δ' ἄνεμος ἄγνας φορεῖ — ἀν-
 δρῶν λυκμῶντων, ὅτε δὴ ξανθὴ Δημήτηρ Κρήνη, ἐπιγομένων ἀνέμων, καρ-
 πὸν τε καὶ ἄγνας.
 2 μύρμηκας. om. b. non male. ἐν ταῖς σοροῖς. ταῖς ὄροῖς. m. ἐν τοῖς σα-143
 ροῖς. *Apost.*
 5 CAP. XLIV. εἰ τυγγάναι. *M. m. a.* εἰ τυγγάνει. editt. *Supra* IV. 18.
 τὰ ἔντομα φθίρεται, εἰ ἐλατὸρ τις ἐγγρίσειεν αὐτά. X. 26. εἰ δὲ βούλακτό
 6 ποτε εἰς τοῦπίσω θεάσασθαι, πᾶς ἐπιστρέφεται. | ὁ Βουκεφάλας. *M. m. b.*
 βουκέφαλος. ante *Gron.* nec aliter c. a. falso enim *Wernsd.* ad *Himer.* p. 443.
 dicit in *Aug.* esse βουκεφάλας. Hac forma utitur *Oppi.* K. I. 230. *Plut.*
T. II. p. 970. D. (*Vit. Alex.* c. 6. ante *Coraem* erat Βουκέφαλον; nunc
 alterum legitur etiam in ed. *Schaeferi*) *Etym. M.* p. 207. in βουκέφαλος.
 ubi est versus *Aristoph.* ex Ἄναγύρω. ψήχει ἡρέμα τὸν βουκέφαλον καὶ
 κοπκατῆαν. *Arrian.* *Exped.* V. 14. 8. Vid. *Tzsch.* in var. lectt. ad *Stra-*
 7 *bon.* Tom. VI. p. 63. | ὁ λόγος. *M. m. b. c.* ὁ om. in a. et editt. ante
Gr. — οὐ μοι λέγειν ἤδιόν ἐστιν. ex *Herodoto* II. 46. ὅτεν δὲ ἐνεκα τοιοῦ-
 τον γράφουσιν αὐτόν, οὐ μοι ἤδιόν ἐστι λέγειν. ubi vid. *Falcken.* p. 126.
Infra XI. 1. ἤδιον καὶ λείον junctum. V. H. II. 33. θεός γάρ ἐχθρὸς Δια-
 8 γόρας, καὶ οὐ μοι ἤδιον ἐπιπλεῖστον μεμνησθαι αὐτοῦ. | Ἄντιόχου δὲ ἐπ-
 11 ταιρ disertius. — ὅσπερ οὖν. a. b. c. ὅπερ οὖν. *M.* ὅσπερ οὖν. m. | καὶ τοῦτον.
 15 τοῦτο. b. — Verba μὲν ἦν καλὸς usque ad ὠραῖον μὲν om. b. c. | οἷον

σοφώτερον — ὄραν. ex adsp. tu equi σοφίαν quis agnoscat? Fortasse fuit ὄραν scriptum. SCHNEIDER. Ἐπὶ οὗτος Soclis aliis equis pulchritudinis erat intelligentior; hoc est οὗτος ἢ σοφώτερον ὄραν ἢ κατὰ τ. ἔ. ἔππος. Ovid. Heroid. XVII. 99. ubi distingue: *quam multos credas juvenes optare quod optas? Qui sapiant oculos an Paris unus habet?* | ἔφρυττο. De hoc verbo vid. *Schaefer*. ad Dion. Hal. p. 195. φρυττασθῆαι ad totum equi habitum refertur, animum tum fremitu tum corporis motu significantis. Vid. *Wessel*. ad *Diodor*. IV. 74. p. 318, 29. — ἔφρυτταται. a. | παρεῖχεν εὐπ. omnes editt. παρεῖχε. — ὑγρόν ἰώρα. de ὑγρόν 18 ὄραν dixi in Anim. ad Anth. Gr. II. 1. p. 67. — καὶ ταῦτα μὲν. *M. b. c.* ταῦ μὲν. a. μὲν om. m. et editt. ante *Gr.* — ἦδη. εἶδη. a. c. | ὤς 20 τι καὶ δρασίων. cf. V. 6. p. 101. 4. 39. p. 114. 6. XI. 14. p. 250, 32. *Sophoc.* Aj. 317. καὶ δὴλός ἐστιν ὤς τι δρασίων κακόν. *Eurip.* Med. 91. ἦδη γὰρ εἶδον ὄμμα νεν ταυρουμένην τοῖςδ', ὤς τι δρασίουςαν. *Helen.* 1037. εἰσφέρεις γὰρ ἐλπίδας ὤς δὴ τι δράσων. | διέβρει λόγος. ὁ λόγος. a. editt. 21 Articulum omisi cum *M. m. b. c.* | τὸ ἀπόφημον. ἀπόφημα. b. ἀπόφη- 22 μος κωκυτός pro infausto et obscuro, quod vocant, omine est IX. 50. p. 213, 5. εἰπεῖν τι ἀπόφημον. XI. 31. p. 258, 6. | ἀπτεμπόλησε. m. c. 23 ἀπτεμπόλησε. a. editt. In verbis ἔρημ. τὴν ἀπὸ τοῦ καλοῦ. *sejunctionem ab amato domino*, veteres dixisse *Schn.* dubitat. Cf. I. 46. p. 21, 5.

CAP. XLV. ἀλεκτροῦν δὲ αὐ. ἀλεκτρούνα αὐ. m. ἀλεκτροῦν δὲ αὐ. b. | 26 κίρκος. κίρκος. m. πελαγίω ἰερακι. *Gron.* ait esse quem *Aristot.* H. A. IX. 22. 27 2. περκνόπτερον ὄρειπέλαργον et γυκαιετόν appellet. Hic vero οἰκεῖ ἄλση — ἀλλοκεται γὰρ καὶ διώκεται ὑπὸ κοράκων καὶ τῶν ἄλλων. Accipitrem marini praeterea nominat Autor *Kyranidum* ap. *Gesner*. p. 194. qui *haliaetum* intelligi suspicabatur. SCHNEIDER. | πέπυσμαι δὲ, ἄρα addit c. 30 πελαργόν. πελαργών. b. Cf. supra I. 37. p. 17, 18. | πελεκάνα δὲ. 31 *M. m. a. c.* πελεκάνας. ante *Gr.* πελεκάντα. b. νοσὴ φύλα. φύλα. b.

CAP. XLVI. αἰστόν. *M. m. b. c.* αἰστόν. a. editt. μὲν τὸ. om. m. *Expres-* 33 sit hoc caput *Aeliani Philes* c. 30. v. 8—20.

144 ἔβν. ὄρ. ἔβν. ἔβν. c. ψάρα. ψάρα. b. c. χαραδριόν. χαραδριόν. m. | 1 ἔχθρον. hoc vocabulum merito suspectum habuit *Oudend.* ad *Th. Mag.* 2 p. 471. qui ἔχθρος vel Ἰανος substituit. Scilicet quum inimicitiae hic commemoratae sint omnes vel mutuae inter aves, vel inter aves et alia corpora naturalia, manifestum esse videtur, et prius ἔχθρον, et sequens ἔχθρος vitiosum esse. SCHNEIDER. Ap. *Phil.* l. c. 30. καὶ τοῖς ἐχθροῖς οἱ ποταμογιτόνες. ubi *Pauw* quoque *Aeliani* verba vitiosa censet. *Gillis* interpretatio vulgatam sequitur. | χολήν. χηλήν. m. κίρκος δὲ. δὲ om. 3 a. b. c. | βουάς σίδην. corium mali puniῶ, quod frequentius σίδιον dicitur. 4 Fabulam de vulturis similem aliquam *Ael.* respexisse videtur ei, quam auctor *Ixent.* I. 5. de milvis (ἐκτίνοις) narrat: φασὶ δὲ αὐτοὺς μὴδὲ τῇ βουᾷ ποτε ἐπικαθῆσθαι τῶν δένδρων, μὴδὲ ὄραν ἐδῶλαι αὐτήν. Reliquam narrationem legere non memini. Καλαμοδύτης avis inter arundines habitare videtur. SCHNEIDER. σίδην βουᾷς κοπιῶσαν. b. διαπράγειν. διαπράγειν. m. | ἄνθος. ἄνθοσι. m. De ἄγνου generibus ejusque viribus vid. 6 *Schn.* ad *Theophr.* H. Pl. Tom. III. p. 9f. De μύρω *cautharis* exitiabili vid. I. 38. p. 18, 23. | δορκάδος. *M. m. b. c.* δορκάδων. a. editt. ante *Gron.* — 8

- 9 10 λειψάνω. λειψάνων. *m.* | κορυθαλός. *vid.* IV. 5. p. 74, 3. | διεφθάρη. ἀποθνήσκει. *b.*
- 11 CAP. XLVII. λαγῶ. λαγῶ. *m.* — πρὶν ἢ ταραῖσαι. ταραῖση. *r.* *Ael.* imitatur *Xenophonem* Ven. 8, 3. ἐάν δὲ ἐκπλαγαμένα ἢ (τὰ ἔχη), ἐκ τῶν αὐτῶν πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ἤκοντα, κύκλους ποιοῦμενοι ἐκπεριέειναι τὰ τοιαῦτα, ζητοῦντα ὅποι ἔξεισι. Πολλὰ δὲ κλανᾶται ὁ λαγῶς ἀπορούμενος ὅπου κατακλιῶη· ἅμα δὲ καὶ ἐξίστησι τεχνάζειν τῇ βαδίσει διὰ τὸ δεώμεσθαι ἀεὶ
- 14 ἀπὸ τῶν τοούτων. *SCHNEIDER.* | τινὶ φυσικῇ. καὶ interponit *c.* — αἰμυλώτατα. αἰμυλώττειν *b.* — ἀπατήσαν. ἀπατήσαν. *editt.* omnes.
- 16 CAP. XLVIII. ἀγαθῇ ἤν. *inverso ordine r.* τοῦ πώλου. πόλου. *m.* |
- 18 Δαρειῶς ὁ κάτω. *ultimus rex Persarum.* De κάτω *vid.* II. 18. p. 38, 9. — εἰς τὰς μάχας. *Scr.* ἐς cum *M.* χάμας turbatis litteris *m.* ἐξ. ὠδίνων. II. 19. p. 38, 16. *idem* de camelis narrat *Herodot.* III. 102. et 105. |
- 19 Verba τρέφονται usque ad ἄνθρωποι *om.* *r.* *Idem* est supra III. 8. *Nostro* loco significant, matribus a pullis abstractis, non tamen perire pullos,
- 20 aliis equabus, eos nutrientibus. | καὶ οἱ ἄνθρωποι. *M. m. b. c.* καὶ ἄνθρωποι. *a.* *editt.* | φυγῆς. φυλῆς. *r.* δεόμενος. δεόμενοι. *r.* *Plut.* Vit. Alex. c. 33. ἀπολείπει μὲν τὸ ἄρμα καὶ τὰ ὄπλα, θῆλειαν δ', ὡς φασιν, νεοτόκων ἔππον περιβάς ἐφυγεν. *Alia* de hac fuga tradit *Diodor.* XVII. 37. *ubi*
- 25 *vid.* *Wessel.* T. II. p. 187. | ὑμνεῖται. ὑμνεῖται. *b.* τῆς ἀκμῆς τῶν κινδύων. *Aeli.* ap. *Suid.* p. 86. ἐν ἀκμῇ τῆς ὀδύνης et ἐν ἀκμῇ τοῦ κακοῦ.
- 28 CAP. XLIX. Ἀριστοτέλης. locus *Aristotelis* est H. A. VI. 24, 2. *ubi* mulus ille octoginta annos vivendo impleasse narratur. *Schn.* *ibi* p. 506. comparat *Plutarch.* T. II. p. 970. A. B. *Plin.* VIII. s. 69. et Hippiatrica p. 4. *ubi* haec historia aliter narratur. — τοῦ μὲν φιλόπου. *recepti* μὲν ex *M. m. a. b. c.* μῆν. *editt.* *Enuntiatio,* quae post μὲν expectatur,
- 29 sic debet concipi: ἀλλὰ ἐκὼν οἶονεὶ παράσιτος ἦει. | ἐξελουργοῦ. ἐξελουργοῦ. *b.* ἀφῆκεν. ἀφείκεν. *M. m.* | τοῖς νέοις ὀρεῦσι προφοροῦμένοις. προφοροῦμενος. *a.* *editt.* προφεροῦμένοις. *c.* προφεροῦμένοις. *M. m.* quod *Schn.* *in* προφοροῦμενος, nos *in* προφοροῦμένοις mutavimus, praecunte *Hemsterhuisio* *in* not. *mst.* *Aristoph.* Av. 4. ἄνω κάτω πλανύττομεν — ἕλλως τὴν ὁδὸν προφοροῦμένα. *Ap. Heesych.* προφερῖσθαι legitur; *in* *Cod. Dresd. Phasii* προφοροῦμενοι. *in* *Ed. Porsoni* autem p. 466. προφοροῦμενοι sine varietate. Cf. *infra* IX. 30. p. 206, 24.
- 1 τοῦ μὲν αὐτουργοῦ. αὐτουργεῖν. *b.* *Infra* VIII. 13. p. 162, 2. *valgo* 145 ὑπὲρ τοῦ ἐξελουργεῖν. libri optimi ἐξελουργοῦ. *Substantive* accipiendum τὸ
- 3 αὐτουργόν, ut paulo ante τὸ φιλόπονον. | ὑποδήγοντός τε. τε *om.* *a.* |
- 4 ταῦτα οὖν μαδόντες ὁ δῆμος. hoc ordine *M. m. b. c.* ὁ δῆμος οὖν μαδόντες
- 5 ταῦτα. *a.* *editt.* ἀνεπαῖν. ἀνεταῖν. *m.* προσέταξαν. προσέταξεν. *b.* | ἐς τὰς εἰς et mox ἀνήργειν. *m.* — παραβάλοι. *Suid.* παραβάλλειν τὸ ἀπέργεσθαι. παραβάλλειν εἰς Σικελίαν. παραβαλεῖς. ἐπιφοιτήσεις. *Vid.* *Wessel.* ad *Diodor.*
- 6 T. I. p. 79. | σιτῖσθαι εἰς κόρον. hoc ordine *M. m. b.* ἐς κόρον *om.* *a.* *editt.*
- 7 | ἐν Πρυτανεῖω τὸ ἀργύριον. *M. m. c.* τὸ ἀργύρ. ἐν Πρ. *a.* *editt.* *ubi* *Schn.* post ἀργύριον incidemat. Hoc *Ael.* dicit, iis, quorum hordeum mulus ille comedisset, pretium *in* Prytaeano fuisse solutum. — | σιτήσεως. σιτίσεως. *m.* Illud verius. *Demosth.* c. Aristocr. p. 663, 10. οὔσης παρ' ὑμῖν Ἰφικράται σιτήσεως ἐν Πρυτανεῖω. Cf. *Boeckh.* Staatshaushaltung. I. Theil p. 265.

CAP. L. Κλειάνθη. Κλειάνθη. δ. Κλειάνθον et ἄσιον. r. De Cleanthe 9
 commemoravit *Ael.* IV. 46. p. 91, 9. Eandem historiam habet *Plus.*
 T. II. p. 967. E. | τὸ καὶ ἐκεῖνα. *M.* (ubi τοῦ ab al. manu superscriptum) 10
a. b. c. r. τοῦ καὶ. *m.* editt. Sic ap. *Aeschyl.* Prom. 243. libri ἐξερυσάμη
 βροτοὺς Τὸ μὴ διαβρῆσαι δέντας εἰς Ἄιδου μολεῖν. pro τοῦ μὴ. Vid. *Stallb.*
ad Plason. Remp. Tom. I. p. 86. Sensus: Cleanthem coactum fuisse be-
 stiis quoque concedere rationis usum, quem iis ante denegaverat *). De
 ἀποστήναι cum dativo vid. ad p. 32, 3. — μὴ διαμαρτάνειν. καὶ δια-
 π. — κατὰ κράτος. κατακράτος. a. Cf. p. 101, 11. p. 174, 15. | ἰστο- 11
 ρία τοιαύτη. XVI. 42. καὶ οὐ φησιν ἀκοήν λέγειν, ἀλλὰ ἑαυτοῦ τήνδε ἰστο-
 ρίαν ὁμολογεῖ. *Plus.* T. II. p. 967. E. ὁ μὲν οὖν Κλειάνθης ἔλεγε, καίτερον
 οὐ φάσκων μετέχειν λόγου τὰ ζῷα, τοιαύτη δ' εἰσὶν (α παρατυχεῖν. | κα- 14
 ρὰ τοῖς ποσὶν. περὶ. b. ἐξ ἀτραποῦ τινος ἐτέρας. *M. m. a. b. c.* ἐτέραν.
 editt. ante *Gron.* vera lectio in marg. posita. | κομίζοντας om. a. 15
 | εἰς ὄλιον ἐτέρων. ἑτερον. b. ἑαυτοῖς. ἑαυτοῦ. b. | τῆς μυρμηκᾶς. μυρ- 16
 μηκῆας. a. editt. Correxerit *Schn.* cur. sec. | εἰς ἐπὶ τιν. *Gillius* vertit: 18
velut quiddam contrahentes. Mihi nomen aliquod deesse videtur. ὄλιον
 ἐντυγχάνειν αὐτοῖς *Plutarchus* ait. ΣΧΗΜΙΣΚΑ. πράγματι aut ἔργῳ facile
 cogitando suppleri potest. Quod ad rem attinet, *Cuvier* in *Annot.* ad
Plin. XI. s. 36. T. VIII. p. 245. hoc dicit: les observateurs modernes
 prétendent avoir remarqué, que les fourmis paraissent s'instruire, par le
 toucher et par l'odorat, du succès de leurs recherches, et s'en encoura-
 ger et s'aider mutuellement. | σκυλάκη. σκύλακα. b. κομίσαι. κομίσθη. 20
 c. | ἐπήγοντο νεκρὸν. *M. m. b. c.* νεκρὸν ἐπήγοντο. a. editt. | ὑποδέξα- 21
 σθαι. *M. m. a. b. c.* ἀποδέξασθαι editt. ante *Gron.* quod *Schn.* in cur.
 sec. revocavit. At illud rei, de qua agitur, magis accommodatum, quia
 illae defunctum ipsas reddunt non tantum acciperent, sed tanquam fa-
 miliarem et amicum apud se exciperent. Ut h. l. ὑποδέξασθαι ἀσμένως,
 sic *Herodot.* VIII. 106. ὥστε ὑποδέξασθαι ἄσιμον τοὺς λόγους τὸν Πανιό-
 κων. — εἰς ὄλιον. εἰς ἔν. m. | Ἡσιόδος λέγει, λέγων. sic dedi ex *M. m.* 23
a. b. c. λέγει. om. editt. Verbum cum gratas cuiusdam negligentiae
 specie iteratur. VII. 1. μάρτυς ὁ λόγος ὁ λέγων. XIII. 21. καὶ εἰσὶν γε,
 εἰς ἐκεῖνος λέγει. Praeivit *Herodotus* IV. 36. τὸν γὰρ περὶ Ἀβάρτος λό-
 γον — οὐ λέγω, λέγων, εἰς τὸν διστός περιέφερε. ubi *Wessel.* similia con-
 gessit, *Aeliani* tamen oblitus. *Hesiodi* locus est *Opp.* et *D.* 274. ss.
 πετηνοῖς. πετηνοῖς. c. om. r. ἑσθῆν ἀλλήλους. *M. a. b. c.* ἑσθῆν. sic m.
 ἑσθῆν. r. — ἐστὶ μετ' αὐτοῖς. *M. m. b. c.* ἐστὶν ἐν αὐτοῖς. a. editt. — ἀν-
 δρώποις δὲ ἑδ. a. ἀνδρώποισι δὲ. m. b. | ὁ Πρίαμος. articulum om. r. 27
 κειμηλίων. κειμηλίων. m. καὶ θαναμαστῶν. om. r. παρὰ τοῦ ἀνδρ. ὁ ἀνδρ.
 utrumque articulum om. m. Tum ἐχγόνου et ἔχγονος *M.* pro ἐγγόνου et
 ἔγγονος. ἐχγόνου et ἔχγονος. m. ἐκ γένους Διός. r.

CAP. LI. διψάδος. διψάδου. m. De hoc serpentum genere, quos 31
sittulas vocat *Isidorus*, vid. *Schn.* in *Physiol. Amph. Spec.* I. p. 62. ss.

*) Mire *Stackhouse* *Class. Journ.* XXVIII. p. 292. „Sententia confusa
 et vix grammatica. Corrige sic: ἰστορία τοιαύτη, ὡς φασί, κατηνάγκασε
 Κλ. — ἀποστήναι τοῦ περὶ τοῖς ζώοις, καὶ ἐκεῖνα.“

Cf. *Nicandrum Ther.* 334. et 341. quem *Ael.* prease sequitur. ὀλιγώτερα. 33 II. 42. οὐκ ὀλιγώτερα. | οἱ γὰρ usque ad πῶσι om. *m.* suppleta in marg. alia manu. ἐξάπτονται τε. τε om. *a.* — τῷ δῆγματι προσπεσόντες-περιπεσόντες legendum esse non dubitat *Schn.* Similiter haesit idem in *Xen. Apol.* 30. προσπεσείσθαι τι αἰσχροῦ ἐπαδυμῆα. ubi vid. *Bornem.* p. 75. *Plato.* de Legg. I. p. 637. *A.* μεγίσταις προσπίπτουσιν ἡδοναῖς καὶ ὕβρει καὶ ἀνοίᾳ.

- 1 ἄμυστι σπῶσι. πῶσι. *m.* ἀμυστὶ. *a.* *Eurip.* Cycl. 416. ἐδέξατ', Ἰσπαρόν 46 τ' ἄμυστον ἐκτύσας. — Effectum morsus dipsadis describens *Lucian.* §. 4. δειψῶσιν εἰς ὑπερβολὴν — οὐδ' ἂν σβέσειας ποτὲ τὸ δειψός, οὐδ' ἦν τὸν Νεῖδον αὐτὸν ἢ τὸν Ἰστρον ὄλον ἐκπειν παρασχῆς. Cf. imprimis *Galen.* *Ther.* ad Pison. Tom. XIV. p. 234. quem excerpit *Mich. Glycas* Ann. I. 3 p. 56. C. | μελαινας δύο. *m. b.* δύο μελ. *a.* editt. Vid. *Nicandr.* l. c. v. 336. 4 | κρηστήρας. κληστήρας. *m.* XVII. 4. p. 374, 24. κρηστήρ ὄφρων γένος. — 6 καύσωνα. καύσωνα. *b.* δὲ ἄλλοι. *M. m. a.* δ' ἄλλοι editt. | Ἀραβία-ἀββαβία. *a.* ὄχλον ὀνομάτων. ὄχλον ῥημάτων. *Dio Chrys.* Or. 33. p. 395.
- 7 8 Vid. supra IV. 43. p. 90, 6. | καὶ ἄλλων. ἄλλως. *b.* | ἀμμοβάτης. *Suidas*, qui *Aeliani* notitiam contraxit, habet ἀμμοστὶν καὶ κεντρίδα. unde etiam hic ἀμμοβάτην scriptum malim. *Scholium* vero *Nicandreae*: ἦν καὶ κεντρίνην καλοῦσιν, ἐπεὶ εἰς ὄξυ τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγου μέρους ἔχει κατηγμένην, ὡς δοκεῖν κέντρον εἶναι. ubi ὄψις videtur totam corporis habitum, non vultum significare. *SCHNEIDER.* ἀμμοάτης. *M.* (superscripto β.) *b.* ἀμμοβάτης. *a.* Cf. *Suid.* Tom. I. p. 141. et 611. — ὑπ' ἄλλων. ὑπό.
- 10 *m. a.* εἰ δὲ ἀκούσας. ἀκούσεις. *b.* | ἐπάσαι με. *i. e.* ἄσαι, λέξαι, ἐπὶ τοῦτοις, pro προσδεῖναι. ἐπάσαι. *a.* οἶδα. om. *b.* — οὐ σιωπήσομαι γὰρ inserendum censeo *Gesn.* quod pleniore post οἶδα distinctione posita receperit *Schn.* Recte etiam scriberetur: ἐπάσαι με, ὄνταρ οὖν ἀκούσας οἶδα· καὶ οὐ σιωπήσομαι τοῦτον — τοῦτο. *b.* quasi ὅπερ οὖν praecessisset. — ὡς ἂν μὴ δοκοῖν. Similiter XV. 9. ὡς δ' ἂν μὴ δοκοῖμι ἀμαθῆς εἶναι αὐτοῦ,
- 12 λελέξεταί μέντοι καὶ ἐκεῖνος. ubi vide. | Legitur vulgo: κλέψαι τὸ πῦρ Ἡφαίστω φησὶ. ὁ μῦθος scil. quod sequente ὁ μῦθος λέγει valde ineptum. τὸ πῦρ ἢ φήμη φησὶ. *M. m. a. c.* ἢ φήμη φασὶ. *b.* ἢ φήμη. *al.* *Gesn.* Lectionem a nobis receptam probat *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 270. Eandem expressit *Gillius*: *Prometheum ignem furatum esse, pervulgatum est.* κλέψαι om. *b.* Ex *Lemnia officina ignem raptum esse dixerat Accius*; de coelo, alii. Ἡφαίστω tacita est *Gesneri* correctio.
- 13 Vide *Welckerum* in *Prometheis.* p. 7. s. | καταμηνύσασι. καταμηνύμα-
- 14 *σ. b.* | ἐπὶ τε ὄνω. recepi ex *M. m. c.* pro ἐπὶ τῷ ὄνω. δεῖναι δεῖναι.
- 17 21 *m.* | χρεῖαν. χρεῖαν. editt. omnes. | τὸ γῆρας ἀπαδύεται. vid. supra ad
- 23 III. 17. p. 58, 31. | Σοφοκλῆς. in dramate κωφοῦς inscripto, teste *Schal.* *Nicandri Ther.* 343. Δεινέλοχος. *Suidae* *Dinolochus* dicitur υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες μαθητῆς. Hujus Τηλεφον commemorat *Athen.* III. p. 111. E. ubi vulgo est Ἄρχιλοχος. Cf. *Ruhnck.* ad *Vell. Pat.* p. 20. *Aristiam* *Phlasiium*, *Pratinae* filium; quidam eundem putant, quem vulgata scriptura Ἄριστέαν vocat. *Apollophanem* comicum *Athenaenus* et *Suidas* saepe nominant. *SCHNEIDER.* De *Aristia* vid. *Pausan.* II. 13. 6. *Toup.* *Epist. crit.* p. 50. ss. et *Meineke* in *Commentatt. misc.* I. p. 22. s. qui *Polluci* VII. 31. ejus nomen restituit pro Κρητίας, eumque *Tragicis*

annumerandum esse docuit. — Σοφοκλῆς. σοφοῦ. *b.* ὁ Ἐπιχάρμου. *M. m.* ὁ Ῥηγιῖνος. Ῥηγιῖνος. unus Paris. Ἀριστίας. *M. m. a.* Ἀριστίας. Idem

ap. *Polluc.* IX. 40. Ἀπολλοφάνης. ἀπολοφωης. sic *b.* κωμωδίας. κωμωδία. *M. m.* Post κωμωδίας virgula ponenda.

CAP. LII. εἰ παραλίπομι *M. m. a.* παραλείπομι. editt. Eadem stru-27
ctura *Lucian.* Dial. Meretr. IV. εἰ δέ που ἴδομι αὐτόν, διαλέξομαι — φή-
σει μέ τις. μέν τις. *m.* | ἀκούσωμεν αὐτοῦ. ἀκούσομαι. *b.* | ὑποκάττων. 29 30
ὑποκάττων. *m. aP. Gesn. Plut.* T. II. p. 968. D. duas ex Agnone histo-
rias narrat, quas *Ael.* quodammodo confudit in unam. — ἄβρωτον. ἄκρω-
τον. *m.* ἀπέσωζε δὲ. alienis rebus et sordibus cum hordeo mixtis, efficie-
bat, ut plena videretur mensura elephanto destinata, neque dominus fur-
tum deprehenderet. | ὁ ἑλέφας. articulum addidi ex *M. m. a.* 33

147 τὸν ἐπίβουλον οἱ. parva hic lacuna in *m.* Pronomen sic est in fine 1
ap. *Herodot.* I. 90. νόμος ἐστὶ οἱ. *Ib.* 91. ἡνύσατο καὶ ἐχαρυσσότο οἱ. *Ib.* 100.
τὰ δὲ δὴ ἄλλα ἐκεκοσμέατο οἱ. et ap. *Aelian.* XVII. 37. ζῳάγρια ἐκτίνων
οἱ. — ἐν ποσὶ ποσὶν. *M. m.* | ἀνδ' ὧν — δι' ὧν. de hoc parallelismo 3
vid. supra ad p. 12, 23.

CAP. LIII. τὰ γοῦν. vocem *θηρία* omissam esse, et crocodilos intel-5
ligi, non dubito. SCHNEIDER. Cogitatione *θηρία* quod praecedat repeten-
dum. Paulo post: μή τι (sic scribe divisim) τῶν κάτωθεν ἀνερπύσαν (*θη-
ριον* scil.) ἐξαρπάσῃ αὐτούς. — δεδιότας praecedente *Schneidero* recepi ex
M. m. a. pro δεδιότας, qui nominativus et ipse non male habet. Vid. II. 31.
p. 43. 7. τοὺς γοῦν ἐν τ. N. δεδιότας. *b.* — ἡσυχῆ καὶ εἰς κόρον. καὶ om.
m. III. 1. ἡσυχῆ καὶ κάτω βλέπων ἀπαλλάττεται. VII. 37. ἡσυχῆ καὶ μετὰ
φειδούς. IX. 1. ἡσυχῆ καὶ βράδην. De eadem re in *Var. Hist.* I. 4. οὐκ
ἄβρωτος, οὐδὲ ἀνέδην, οὐδὲ ἐλευθέρως ἐκ τοῦ ποταμοῦ πίνουσιν. Ne idem
verbum repeteretur *Trillerus* pro παιδὶν mallet ποιεῖν. Nihil vulgata magis
sincerum. | ἐξαρπάσῃ. ita e *Med.* scripsit *Gron.* pro ἐξαρπάζουσιν. Verum 9
et alibi particulas ὡς μή optativo junxit. SCHNEIDER. ἐξαρπάσῃ. *M. m.*
b. c. ἐξαρπάζουσιν. *a. Phaedr.* I. Fab. 25. canes currentes bibere in Nilo
fumino A crocodilis ne rapiantur traditum est. ubi vid. *Interpp.*

CAP. LIV. ἐχίνος. initium capituli sic contractum in *r. Apost.* III. 75. 12
ὁ χειρῶν ἐχίνος μέλλων ἀλίσκεσθαι *Aelianum* expressit *Philes* c. 62.
v. 6. ss. De erinaceo *Ion Chius* ap. *Athen.* III. p. 91. E. εἰλέας δέ-
μας κεῖται δοκεῖν τε καὶ λιγεῖν ἀμήχανος. Cf. *Plin.* VIII. 37. s. 56. |
καὶ ἄλλα. *M. m. a.* ἄλλ'. editt. πανούργος. πανουργεῖν. *b.* ἤδη om. *m.* — 13
τὰ νῦν. τὰ om. *b.* | συνειλήσας. συνειλίσας. *c.* ἄληπτον. quasi *inexpugna-*
biles, ut πέτραν δοκοῦσαν ἄληπτον εἶναι. *Plut.* T. II. p. 181. C. — πιᾶζει
τὸ πνεῦμα. πιᾶζει καὶ συνέχει τὸ ἄσθμα supra V. 54. p. 122, 9. | τὸν 16
τεθνεῶτα ὑποκρίνεται. προσπειοῖτο νεκρὸς εἶναι. *Aesop.* Fab. XXVIII. *Hi-*
mer. Ecl. III. 2. p. 68. ἐνταῦθα δὲ τὴν σεμνότητα καθυποκρίνεται. *Eumath.*
Ism. III. p. 94. τὴν μὴ κειζομένην τὰ πρῶτα καθυποκρίνεται. Cf. *Abresch.*
Lectt. Aristaeen. p. 290.

CAP. LV. αἰ λεπάδες. αἰ om. *c.* — | Nomen antiquum hodieque *le-*
pas obtinet in systemate naturae *Linnaeano.* SCHNEIDER. Μύλωνος. μύλωνος.
m. historia est in *Var. Hist.* II. 24. ubi vid. *Joach. Kühn.* | ἡ προσέχε-22
ται. ἡ. *m. Synesius* Epist. IV. p. 167. E. ἐπὶ τοῖς λεπάσι βωννύμεθα. ἡ δὲ

λεπὰς ὄστρεόν ἐστι καίλον, ὅπερ ἐπειδὴν λάβηται πέτραις, ἀποσχυρίζεται. *Suid.* T. II. p. 429. λεπὰς κοχλίου εἶδος, ὃ ταῖς πέτραις προσκήγγυται, 23 ὄστροσπάστως ἔχον. | γελᾷ τε. γελᾷ γε. *a.* γελᾷ μὲν. *M. m. b. c.* in quo fortasse librorum auctoritatem debebam sequi. μογῶν. μόνων. *m.* γαογγῶν. *b.* Sensum in his non video idoneum. *Gillius* vertit: *magna quidem volubrate ex earum comprehensione afficitur, quod eas versans sperat se praeda potiturum esse*; cui interpretationi, satis illi arbitrarie, non conveniunt proxima. Poeticum in illis verbis agnoscens colorem, emendare conatus sum in *Epist. cr.* p. 14. γελᾶται μογῶν κοῦκ ἔχει θυμηθίαν. (unde facile effeceris trimetrum: μογῶν γελᾶται κοῦκ ἔχει θυμηθίαν) quam conjecturam *Schn.* cur. sec. in ordinem recepit. De spongia VIII. 16. ὅταν ἄνθρωπος προσήη ἐπ' ἔκτομη αὐτῆς — ἐαυτὴν αὐστρέφει, καὶ αἰτία πόνου τε καὶ καμάτου γίνεται τῷ θηρατῇ καὶ μὰ Δία πολλοῦ. | 24 οὐ σπεύδει. οὐ. *a.*

- 27 28 CAP. LVI. ἕνα αὐτῶν. *Scr.* ἕν' αὐτῶν cum *M.* | Ἰσασι Ἰστασι. *m.* τῆς 29 ὁδοῦ τὴν ὑπόδεισιν. *i. e.* αἰτίαν. Vide ad c. 34. p. 138, 22. | πηρωθέντες. πειρωθέντες. *b.* — ἐπὶ μετώπου. μετώπω. *b.* μετώπον. (*sic*) *c.* ἐστᾶσιν. 31 *M. m.* προβαλλομένων. προβαλλόμενοι. *b.* | ὑποδέχονται. ὑποδέχονται. *m.*
- 1 τῇ τῶν. τῆς. *c.* Ἰσως δὲ. oratio non bene vincta. Fortasse scriben- 148
2 dum: Ἰσως οὕδε τῶν Ἰνδῶν. | τῶν Ἰνδῶν. *Gesner.* Διβύων emendabat. Sed *Snakenborg* in *Indice Curtiano* Voc. *India* monet, non nationem, sed artem regendi belluas hoc nomine indicari, ut XVII. 29. *SCHNEIDER.* At h. l. non de moderatoribus elephantorum agitur, sed de venatoribus.
- 4 Quare Ἰνδῶν depravatam puto. *Gillius* totum hunc locum praeteriit. | ὡς 5 ἔπλω. ὡς οἴσ. *a. b.* | αὐτόν. αὐτό. *b. c.* ὡς σμυνῆ. ὠσμυνῆ. *a. c.* ὡς σμυνῆσις. *Vind.* 7. μινῆ. *m.* ἐν αὐτῷ. *ejus* *ope.* *Soph.* Truch. 888. θάνατον ἤγυσεν στονέεντος ἐν τομᾷ σιδήρου. *Xenoph.* K. II. VIII. 7. 3. ἐσημή- 6 νατέ μοι — ἐν οὐρανίοις σημείοις καὶ ἐν οἰωνοῖς | ῥίξαν. *M. m. a. b. c.* ῥίξας. editt. — ἐκμοχλεύσαντες. *M. m.* ἐκμοχλεύοντες. *a. b. c.* et editt. ante *Gron.* Eadem de dentium usu narrare *Plutarchum* T. II. p. 966. *C.* et *Plinium* VIII. a. 4. monuit *Schn.* *Philes* Carm. gr. *Werusd.* VIII. 86. τὸ δὲ (κίρας) σκαφεύς τις ἐστι τὸν θῆρα τρέφον, καὶ ῥιζορύκτης καὶ σπαράκτης τῶν κλάδων.
- 8 CAP. LVII. ὕφανται αἶ. καὶ inserit *m.* De aranea ejusque artificii of. supra I. 21. Var. *Hist.* I. 21. *Aristot.* H. A. IX. 26, 4. et 5.
9 *Plut.* T. II. p. 966. *F. Davis.* ad *Ciceron.* de N. D. II. 48. | Πηνίταν. recepi ex *M. m. r.* praecedente *Schn.* in cur. sec. πηνίτην. *b.* πινυτήν. *a.* editt. et *Apost.* X. 58. Hoc vocabulo, quod a πηνίτῳ descendit, ut πηκιστήρ 10 et πηκιστήριον, Minervaeque epitheto augenda Lexica. | παφύκασιν. *M. m. a. b. c. r.* quod respondet praecedenti ἦσαν. παφύκασιν ante *Gron.* ἀλλὰ πάφυκε καὶ γεωμετρῶν δευτή. *Apost.* — τὸ κέντρον φυλ. *Aristot.* I. c.
- 12 14 λαμβάνει τὸ μέσον ἱκανῶς. | ἀκριβοῦσιν οἴ. *b.* | ὡς ἰδόντι εἰπεῖν. non expressit haec verba *Gillius*, nec *Gesnerus.* *Gronovii* interpretatio: *us quod videtur eloquar*, non respondet Graecis, quae non intelligo. Aelianum his verbis, prout solet, praeparare dictionem aliquam minus usitatam, dubitari non potest. Nam in ἰδόντι latet ἰδίον τι? *Infra* IX. 11. p. 209, 9.
15 ἕνα Ὀμήρω ἰδίως εἶπω. | καὶ ὃ τι. sic scripsi pro ὄτι editionum. διαφ-

ρήξης. διαφρήξης. *M. m.* διαφρήξεις. *Apost.* ἐκείνων τῆς. τῆς ἐκείνων. *b.*
quod placet. | ἀποδείκνυνται. ἀποδείκνυται. *a.* 17

CAP. LVIII. λογιστικῆς. λογικῆς. *Apost.* XX. 31. σοφιστικῆς. *a.* 18
συμβαλεῖν. *M. m. r.* συμβάλλειν. *a.* editt. Verborum ordo nonnihil inma-
tutus ap. *Apost.* | δεδημημένοι δεδημημένοι. *c.* *Heesych.* δεδέτηται. ἐν χρεῖα καὶ 20
ἐν ἐνδεία γαγνήηται. Δεδέτημαι. δέομαι. ἐδεήσθη. Quingentorum annorum
nuncium posuit etiam *Herodot.* II. 73. Vid. de Phoenice collectanea
Bocharti in Hieroz. P. II. lib. VI. c. 5. | τὸν δὲ τῶν. τῶνδε τῶν. *m.* 22
| ἢ τις ἢ οὐδεὶς. Vid. ad V. 50. p. 120, 12. | ἀλλὰ. *m. b. c.* ἀλλ' *a.* 24 26

σφᾶς αὐτοὺς. *M. m.* ἐαυτοὺς. *a.* editt. errore frequente. Vid. ad VII. 11.
p. 160, 31. | ἀλλ' ἐς. ἀλλὰ. *a. b. c.* ὅδε. ὅδε. *m.* ὅρως. *om. b.* | 27
ἢ ὡς ἐχρήν ἦκεν. *M. m.* ἦκεν. *a.* editt. sententia adversante. Alii dicunt, 28
illam avem non nunc, sed aliquantō post, esse venturam; alii, eam jam
nunc debuisse venire i. e. periodum illam jamjam praeteriisse. Recte
Gill. vel quod jam oportebat eam venisse — ὁ δὲ ἄλλως. ὅδε ἄλλως. *M. a.*
rectius ὁ δὲ. *m.* et editt. ante *Gron.* ubi ἄλλος. In ἄλλως, quod est in
omnibus libris nostris, ultro incidit *Petav.* ad *Synes.* p. 18. nec aliter
legit *Gillius*, qui vertit: *illis a l i t e r* (pro frustra) contendentibus. —
ἀποσημαίνεται. i. e. τεμαίρεται. Frequentior usus verbi simplicis. Vid.
II. 7. p. 31, 11. *Lobeck.* ad *Soph.* Aj. v. 32. p. 225. | καὶ πάρεστω. 29
πάρι. *b.* Post οὐ δὲ incidit; est enim nominativus absolutus, ut IV. 47.
ὁ δὲ ἄβρην, χλωρίωνα καλοῦσιν αὐτόν. et sic sexcenties. | ἔτι τὸν μὲν 30
ἦλιον. ἔτε τὸν ἦλιον. *b.* | καταδύειν. *Apostol.* οἱ δὲ δύουσι καὶ σχολὴν 31
ἔγρουσι τοῦ ἡλίου ἐν ταῖς λέσχαις καταδύοντος, ὅσα δ' ἔρκεδες οὐκ ἴσασιν.
haec structura non melior vulgata in prioribus verbis, quae vitiosa esse
puto: posteriora autem pervertit *Apostolius*. Respexit *Ael.* Epigr. *Cal-*
limachi in Heraclitum [Anth. Pal. VII. 80.] ut monuit *Petav.* ad *Synes.*
p. 18. Ceterum καταδύοντες malim. СЪНУИДЕА. Verbis *Aeliani* recte
distinctis, vitii suspicio evanuit. De locutione ἦλιον καταδύειν dixi in
Anim. ad Anth. Gr. I. 2. p. 301. Adde *Dion. Chrys.* Or. X. p. 303. 29.
Aristaenet. I. 24. ubi vid. Intrpp. p. 547. s. ed. *Boiss.* — | ὅσα οἱ ἔρκε-
δες. sic editt. Omisi οἱ cum *M. m. b. r.* *Apost.* in a macula est pro οἱ. |
πρὸς τῶν θεῶν. τὸν θεόν. *m.* 32

149 πού δὲ καὶ καὶ *om. r.* *Ap.* Ἥλιου πόλις. junctim ἡλιούπολις. *m. r. a.* 1
ἡλιόπολις. *Ap.* Divisim scriptum in *M.* ut in editt. Contra fit XII. 7.
p. 268, 15. | καὶ ἔποι ποτὲ. ὀποῖποτε. *M.* τὸν πατέρα καταδέσθαι. hoc 2
ordine *M. m. b. r.* *Ap.* κατα. τὸν πατέρα. *a.* editt. | τὰ ἀγοραῖα καὶ τὰ 3
ἐνόπλια. τὰ ἐνόπλια καὶ ἀγορ. *r. Ap.* ubi proxima usque ad τε καὶ omissa.
τὰς ἄλλας τῶν ἀνδράπων. *M. m.* omisso τὰς ante τῶν, quod editt. ha-
bent et *a.* | σοφά. σοφίαν. *r. Ap.* | καὶ Τελχίων καὶ Κερκυίων. inverso 5 6
ordine *b.* De utroque hoc genere disputaverunt Triumviri doctissimi
Welckerus in Prometheis p. 181. ss. *Böttigerus* in Amalthea p. 318. ss.
Lobeck. in Aglaoph. T. II. p. 1181. ss. p. 1296. Ad nostrum locum fa-
cit *Synes.* Epist. CI. p. 240. C. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι κλοντεῖν ἐν ταῖς καὶ
ὑμᾶς ἀγοραῖς, μὴ πάντα μινύντα καὶ ζεῖα καὶ ἀνδράπεινα δίκαια, καὶ
Κέρκυρα ἀντ' ἐλευθέρου γινόμενον. Omnes Cercopas illos tamquam ἀκα-
τεῖνας, ληστὰς et κλεπτικὸς vituperant; gentemque dolosam ob frau-
dum et perjuriam exosam Diis novimus ex *Ovidii Met.* XIV. 91. s. |

- 7 8 λέγω δὴ. *M. m. b. d. a.* editt. Malim: λέγω δὲ δὴ. | τοῖς προσηρημένοις κακοῖς. καλοῖς προσηρημένοις. *a.* καλοῖς habent editt. et plurimi libri. Sensus jubente κακοῖς emendavit *Gesn.* recepitque *Schn.* quam lectionem nunc confirmavit *b.* οἱ ἀκριβοῦντες ταῦτα (Cf. XVII. 12. p. 379, 10.) sunt ii, qui malis artibus operam navant, invidi et insidiosi; hisque opponuntur οἱ ἀτίστοιχοι τοῖς κακοῖς, puri a talibus flagitiis, insontes et boni. *Gillius* postremam enuntiationem non vertit, sed haec tantum habet: *alloquor sane homines qui haec exacte sciunt.*
- 10 CAP. LIX. τὸ δέ γε. γε om. *a.* Vid. c. 29. p. 137. 19. ἐνδυμτικόν. et 12 statim ἐρετόν. *m.* | εἰπομεν. εἶποι μὲν. *m.* ξιμοῖ γ' οὖν. ἐμοί γ' οὖν. *m.* | 13 διαλεκτικῆς. διαλεκτικῶς. *b.* κυνηγεσιῶν. κυνηγεσιῶν. *m.* *Xenoph.* de Ven. c. I. 2. μαθηταὶ κυνηγεσιῶν. quod in κυνηγεσιῶν matavit *Schn.* cum *Zeu-*
14 *nio.* Vid. *Lobeck.* ad Phryn. p. 517. not. ἐγόμενος. εὐγόμενος. *m.* | ἦν. ἦν. *m.* Σηρατικῆ. Σηρατικῆς. *b.* — οὐκοῦν λαγῶ κατ' ἔχνια ἦει. sic iterum c. 63. Δράκων νήπιος νηπίω παιδί — γίνεται σύντροφος· οὐκοῦν συνακόνητες κ. τ. λ. et paulo post: ὁ δράκων ἦν — ὠκιστος ἀκοῆ· οὐκοῦν ἐκεί-
16 νος — τοῦ φλέγματος ἀκούει. — ἐωρᾶτό πω. πω om. *a.* | μεταδέουσα 17 δὲ. *M. m. a. b. c.* μετ. οὖν. ante *Gron.* | ἐπὶ δεξιᾷ. *a.* δεξιᾷ. *m.* δεξία editt. post *Gron. Herodot.* II. 36. αὐτοὶ μὲν φασὶ ἐπὶ δεξιᾷ ποιεῖν, Ἕλλη-
19 νας δὲ ἐκ' ἀριστερά. — ὡς δ' ἀποχ. δὲ *a.* | διαλεκτικῶς τε εἶναι. *M. m. a.* γε εἶναι. editt. — ταύτη περ. *col. a.* Ducta haec de canis dialectica ex *Plus.* T. II. p. 969. *A.* quem ante oculos habuit *Porph.* de Abstin. III. 6. p. 228. et *Ambrosius* in Hexaem. VI. 4. p. 44. *F.* Etiam *Basilius* Homil. IX.
24 in Hex. Tom. I. p. 84. *D.* canem dialectica quadam uti docet. | ἐπίταδε τῆς τάφρου. ἐπὶ τάδε *a.* et editt. ἔπειτα δὲ. *M.* ἔπει ταδε. *m.* Vid. ad III. 35.
25 p. 66, 12. | καὶ αὐτῆ. καὶ αὐτίκα τ' αὐτόν. *c.* κατ' αὐτόν. *M. a. b. c.* κατ' αὐτήν. *m.* editt. pronomen refertur ad leporem: post illum transiit. *Herodot.* I. 84. αὐτὸς τε ἀναβεβήκε, καὶ κατ' αὐτόν ἄλλοι Περσῶν ἀνέβαινον. Id. 9, 53. παρήγγελε καὶ τοῖσι Λακεδαιμονίοισι — εἶναι κατὰ τοὺς
26 ἄλλους τοὺς προϊόντας. | ἔχενυτικῆ. *M. m. a. b. c.* ἔχενυτικόν ante *Gron.* — εὐρνος. εὐρνὸς ὡς. *a.* Vid. ad II. 15. p. 37, 7. ἦν. om. *a.*
- 28 CAP. LX. πρό γε ἐαυτῶν. Haec vitiosa prodit ineptum πρό γε et comparatus locus *Herodoti* I. 216. ubi est πρό τῆς ἀμάξης, unde *Wesseling.* Ib. p. 101. πρό γε ἄρματος maluit. *SCHNEIDER.* *Herodotus:* τῆς ἐπιδημῆσαι γυναικὸς Μασσαγέτης ἀνήρ, τὸν φαρετρεῖνα ἀποκριμάσας πρό τῆς ἀμάξης μίσγετα ἀδεῶς. Similia de Nasamonibus refert *Idem* IV. 172. ἐπὶ τὸν σκίπωνα προστήσωνται μίσγονται de Mossynibus *Artemid.* I. 8. ubi vid. *Reiff.* p. 224. De vitio loci tacere *Gronovium* indignatur *Wesseling.* l. c. Verum ille verba πρό γε ἐαυτῶν fortasse non putavit vitiosa, translatis nimirum ad Scythas ipsos, quae *Herodotus* de plaustris narravit, in
30 quibus illi habitant. | ὁ ἄρῃν ἐμφανῶς. hoc ordine *M. m. b. c.* ἐμφανῶς ὁ ἄρ. *a.* editt. Nasamonum coitum μίξιν ἐμφανῆα dicit *Herodot.* I. 203. et III. 101. μίξιν τούτων τῶν Ἰνδῶν ἐμφανῆς ἐστὶ. de Massagetis *Strabo* XI. p. 513. χρώνται δὲ καὶ ταῖς ἀλλήλων οὐκ ἀφανῶς· ὁ δὲ μινγύμενος τῇ ἀλλοτριᾷ, τὴν φαρέτραν ἐφαρτήσας ἐκ τῆς ἀμάξης, φανερώς μινγνται ἀφανῶδον ἐμίσγετο dixit *Parthen.* Erot. c. 13, 2. i. e. non clam, nec celans alios, ut ap. *Athen.* XIII. p. 588. *B.* de Leontio: πᾶσι τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν — Ἐπικουρῶν δὲ καὶ ἀφανῶδον. ubi nemo facile cogitave-

rit de κοῦτα κυνικο. — εἰ καὶ ὄρσειν. recepi ex *M. m.* ὄρσειν. *a* et editt. | καμῆλων. vid. *Aristot.* H. A. V. 2. 4. VI. 17. 2. | ἀλλὰ εἶτε. *M. m. a.* 31 32
ἀλλ'. editt.

150 τοὺς ἔλλοις. articulus accessit ex *m. c.* praecante *Schneidero*; ex 1
Med. nihil notatum. καταλείπωμεν. *M. m.* καταλείπωμεν. *a.* editt. | ἔσδοαι. 2
hanc vocem inclusit *Schn.* Mihi sincera videtur, quum de rebus agatur,
quae maximam partem in opinionibus versetur. Nec libri suspicioni fa-
vent. — καὶ οὐ συμβλητῶν. οὐ συμβλήτων. *M.* οὐ συμβλητῶν. *m. b.*
e ex corr. ἀσυμβλήτων. editt. *Sophocl.* Trach. 690. δέρομαι φάνη
"Αφραστον, ἀξυμβλητον ἀνθρώπω μαθεῖν. ἀτέκμαρτα καὶ ἄδηλα junxit
Aeli. ap. *Suid.* V. ἔροκος. *Orri.* Hal. 1. ἐν ἀτέκμαρτασι καὶ ἀεικέτοιαι
γάμοισι. | ποι. ποι. *m.* ὅταν. ὅτ' ἄν. *M.* Tria haec verba ποι ὅταν ἀσδ. 3
om. *a.* | παρῖουσιν. sic *a* et editt. *Gesn.* et *Torn.* παρῖουσιν Grono- 5
viana per errorem. παρῖουσιν. *b.* — νύμφη τε καὶ νυμφίω. νύμφην et νυ-
μφίον. *b.*

CAP. LXI. δὲ νομοδ. τὲ *m.* δάκων τε καὶ ἐδῶν. de Aegyptiis et La- 7
cedaemoniis *Herodot.* II. 80. hoc dicit; de priscæ ætatis Atheniensibus
Arist. Nub. 969. Vid. *Bornem.* ad *Xen.* Conv. IV. 31. p. 128. *Bois-*
sonade ad *Phil.* Her. p. 563. s. | χρόνου (χρόνου. *m.*) i. e. ἡλικίας. ut 9
in *Aeschinis* *Axiochō* §. 3. ἀνὴρ τοσοῦδε τῷ χρόνῳ. — εἰς ὄν. εἰς οὗς. *b.*
quasi χρόνων praecessisset. *Cicero* de *Senect.* c. 2. *quam* (senectutem)
ut adipiscantur omnes optant; eandem accusant adepti. — ἀφικέσθαι.
ἀρ' ἐκείσθαι. *b.* | ποῦ *b.* *l.* id quod ποῦς. — ὁ τοῦ Εὐνόμου οὔτος καὶ εὐ- 11
νομος ἐμενδabat *Gesner.* sed recte *Gronovius* monnit *Eunomum* *Lycurgi*
faïsse patrem. *Plut.* Vit. *Lyc.* c. 2. *cujus* nominis rationem acute inter-
pretatur *Nitzsch.* de *Hist. Homeri.* Fasc. I. p. 56. not. | Ζάλευκοι. Ζά- 14
λαυκοι. *m.* Ζέλευκοι. *b.* Χαρωῶνται. Χαρωῶναι. *c.* Vid. *Aeli.* V. H. III. 17.
| τροφῆς ἀφίστανται. II. 40. p. 46, 3. VII. 15. p. 163, 6. | γήρα. 15 16
γήρα et mox ὀρίονται. *m.* | εἰς ὄρυγμα. *M. m. c. r.* *Apost.* VIII. 14. 17
ὄρύγματα. *a. b.* et editt. ante *Gron.* ἐμπισόντας. ἐμπισόντας. *Apost.* οἶδε.
οἱ δὲ. *m. a.* Eandem rem narrat *Plut.* T. II. p. 972. B. | φακέλους. *M.* 19
a. b. c. *Apost.* φακέλους. *m.* et editt. ante *Gron.* In loco *Aeli.* ap. *Suid.* I.
p. 459. φακέλου βύβλου. utrumque reperitur. *Herodot.* IV. 62. φρυγῶν
φακέλοι συννεύονται. *Aristoph.* Ran. 838. κομποφακελοβήμονα. — ἐμβαλόν-
τας. *M. m. b. c.* ἐμβάλλοντες. *a.* editt. ante *Gron.* — ἀναβαζμοῖς ἀναβάζμοις.
r. Ap. | ἀνάσι. correxi cum *Schn.* pro ἀνάσι. γήρα βαρεῖς. *M. m. a.* 20
b. c. r. Ap. γηροβαρεῖς ante *Gron.* VII. 2. p. 153, 16. IX. 1. p. 196, 1.
γήρα βαρὺς γεγεννημένος. *Soph.* Oed. T. 17. οἱ δὲ σὺν γήρα βαρεῖς. —
ἡλόησε πληγαῖς. ἡλγήσε πληγῆς. *b.* *Longus* IV. p. 135. ἀνδρῶπος γεωρ-
γούς συνηλόησε πληγαῖς. | ποῦ δαί. *M. b.* ποῦ δὲ. ante *Gron.* *m. a.* ποῦς 21
δὲ. *c. r. Ap.* Interrogationi σὺν ἤδει pronuntiatæ δαί bene convenit. Vid.
Stallb. ad *Plat.* *Euthyphr.* p. 21. — ὁ ἐν τούτοις. ὁ om. *m.* | τεχνίτας. 23
vulgatam hanc scripturam damnant verba καὶ ποιηταῖς οὐσι. Itaque auda-
cter τεχνίταις scripsi, quod referendum ad ὑμῶν. *SCHNEIDER.* εἰ τάληδῆ.
sic *M. m.* εἰ τὰ ἀλ. *a.* editt. εἶτα ἀληδῆ. *c.* ἐδδομεν. ἐδδομι ποιηταῖς. *b.*
quod correctoris est, qui μύθους τεχνίτας accipiebat de fabulis arte com-
positis. *Fabulas arte elaboratas* vertit *Gill.* et deinceps: *At verum di-*
cere velim, et poetis fabulosis et his qui fabulis non credunt. Male
Aelian de nat. an. T. II.

utique. Vera *Schneideri* correctio: τεχνίταις — καὶ ποιηταῖς οὐκ τῶν μύθων. *Vobis, si verum dicere volumus, fabularum architectis et inventoribus.* Sic *Aeschin.* c. Timarch. p. 166. ὑπὲρ τοῦ μὴ παραπροσθῆναι ὑπὸ ἀνδρώπου τεχνίτου λόγων. Id. c. Ctesiph. p. 589. κακουργῶν ἀνδρῶπων καὶ τεχνίτην λόγων. | καὶ τῶν ἀπιστομένων ἀπιστημένων. omisso καὶ. b.

25 CAP. LXII. μὲν οὖν. οὖν om. b. ὡς ἔστιν. ὡς ἔστιν. m. τὰ ἤδη. supra scil. c. 25. — χρῆ δὲ ἄρα τάττειν αὐτοῖς. *Gesnerus* προστάττειν vel ἐπιτάττειν corrigebat. Nostram conjecturam χρῆ δὲ παρατάττειν adiecit *Schn.* in cur. sec. In idem incidere *Trillerus* in not. mst. Eadem historia et in Var. Hist. I. 13. ap. *Tzetz.* Chil. IV. 131. v. 266. *Plin.* VIII. 40. s. 61 auctor *Philisto.* Vid. *Goeller.* Fragm. Philisti p. 167. |

27 30 ὁ Συρακούσιος. συρακούσιος. a. συρακίσιος. a. | οὖν post κῶων om. m. | ὑπ' αὐτῆ τραπέζ. vulgatum αὐτῆ in αὐτοῦ correxi. Infra VII. 10. κῶνα ὑπ' αὐτοῦ τραπέζα. ubi *Vat.* κατ' αὐτοῦ habet. *SCHNEIDER.* Cave audias. Fontem dictionis in D. E. 565. ἐτραπέτην ὑπὸ μητρὶ monstravit *Wyttenb.* ed. *Bunap.* p. 112. Cf. *Bust.* Ep. cr. p. 235. *Ast.* ad Platon. Rep. p. 446. *Scallh.* Ib. T. I. p. 186. *Aol.* V. H. XII. 1. τρεφομένη ὑπὸ πατρὶ. Ib. XIII. 4. *Lucian.* Somn. c. 12. *Themist.* Or. 21. p. 244. A.

1 ἀνατορῶν et στομῆν. m. περιβάς. Vid. III. 46. p. 70, 12. — 151
4 ὑλακτεῖ. ὑλάκτεται. m. | ὑπὸ τῆς ὑλακῆς. ὑπὸ om. b. ἐμβαλεῖν. ἐμβαλεῖν. m.

6 CAP. LXIII. Δράκων. *Conon* Narr. 21. hunc puerum Cretensem fuisse scribit, eumque Thoantem appellatum e Democrito testatur *Plin.* VIII. 17. s. 22. Patris autem Achaiæ urbe istam historiam accidisse refert Auctor XIII. Var. Hist. 46. atque etiam *Tzetz.* Chil. IV. 135. 313.

7 Γαοῦ. ad Var. Hist. cf. *Coraës* p. 344. | συνανιόντας. *M. m.* συνανιόντας. a. editt. συνανιόντας. b. | ὑπερμέγας. a. ὑπερμέγας. editt. Est hoc compositum ap. *Arist.* Eqq. 158. In proximis distingue: καὶ ἄλλῃ-
10 λους μὲν (Fort. οἱ μὲν) ἐφίλων, οἱ δὲ τῶ μισοκρίῳ προστά. | ἐφίβδων. ἐφίβδων. m. Quae sequuntur aliter distincti, iis, quae explicationi inser-
12 viunt, uncinis inclusis, et post ζῶων τοῦτο, ut post nominativos absolutos,
15 virgula posita. | καθεύδοντα. καθεύδοντι. b. τῆς αὐτῆς. articulum suppe-
17 γμαῖν. b. | ἀστρικῶν. *M.* (ex corr.). m. quod recepit *Schn.* ἀστρικῶν. a. editt.

Supra IV. 59. p. 96, 4. μισῶν τὰς ἀστρικὰς διατριβάς. quidam libri ἀστι-
18 κὰς. VIII. 22. p. 192, 12. ἀστρικὰς optimi libri tuentur. Scripturae ἀστι-
19 κῶς magis favet *Bromi* in *Lysias* Oratt. Sel. p. 187. — διέρπειν δὲ. διέρπ.
20 καὶ ὁ χρ. Ed. Gron. vitiose. | δι' ἐρημίας. ἐρημίας. *M.* Ἀρκὰς. ἀρκὰς. m.

21 23 | λησταῖς περιτυγγάνει. *M. m. b. c.* ἐπιτυγγάνει. a. ante editt. *Gron.* | δρά-
22 κων δὲ ἄρα ἦν ζῶων. recepi ex *M. m.* ὁ δράκων δὲ ἦν ἄρα. a. editt. ὁ om.
ctiam b. c. Recte; est enim generalis sententia, ἦν pro ἐστὶ positio, ut
saepe in talibus. VII. 4. p. 154, 16. Ἴδιον δὲ ἦν ἄρα ταύρου καὶ τὸ εὐπει-
24 γότας. Cf. I. 2. p. 2, 14. II. 51. p. 50, 16. ἦν δὲ ἄρα ὀρνίθων πολυκλαγ-
γώτας. Praevit *Herodot.* IV. 64. δέρμα δὲ ἀνδρώπου καὶ παχὺ καὶ λαμ-
πρόν, ἦν ἄρα σχεδὸν θαλάσσιον ἀπάντων λαμπρότατον λευκώτερον. Rectius
autem fortasse sic distingues: παρακαλεῖν. Δράκων δὲ ἄρα etc. tum ἀκοῆ.

24 25 οὐκ οὖν. | ὄξυωπέστατος. ὄξυωπέστατος. m. | ἄτε αὐτῆ συντραπέζ. ἄτε

αἷς αὐτῶ. δ. Fuisse videtur in Codice: δ τῆς αὐτῶ συντρ. *illo, qui prius atiquamdiu cum eo nutritus fuerat.* ut in fine cap. τὸν τῆς φιλτατον. et apud *Herodotum* non uno in loco. *Heeyoh.* τῆς. τηραυτα. πρότερον. Vid. *Ruhnk.* ad *Tim.* p. 256. | ὄργισμένος. ὄργισμένος. m. In proximi-26-
mis: ἐξέπληξέ τε ἐκείνους τρόμος τε αὐτοῦς. a. edit. ἐξέπληξεν, τρόμος τε ἐκείνους κατ. m. b. c. In *Med.* autem, si accurate enotata lectio: ἐξέ-
πληξέν τε ἐκείνους, τρόμος τε ἐκείνους κατῶ. Alterum ἐκείνους, sicut αὐτοῦς, ex marg. illatum esse existimo. | πᾶν ὄσον ἦν κακοῦργον. i. e. πάντες εἰ λησται | καταλειφθέντας τινάς. reliquis dilapais, quosdam in 27
fuga tardiores comprehendit draco. *Gillius* vertit: *quosdam deprehensos acerbissima morte affecit.* Legit itaque καταληφθέντας. | τῷ θανάτῳ. 29
τῷ om. c. | πᾶν ὄσον ἐνδηρον ἦν. *Gillii* [imo *Gesneri*] versio: *et per 30
loca illa, in quibus serpentes erant, ipsum est comitatus.* Videtur igitur legisse: καὶ διὰ πᾶν — τοῦτον παρακίμψας. Melius equidem remedium non novi. SCHNEIDER. Verba, in quibus haerebat *Schn.*, *Gillius* plane praetermisit, sic scripsisse contentus: *atque ut veteris amici vulnera, quae omnia sanabilia erant, purgasset, et cum comitatus fuisset.* Scribendum pato: καὶ πᾶν ὄσον ἐνδηρον ἦν, κατὰ τοῦτο παρακίμψας. *Plut.* *Soph.* p. 23. B. καὶ κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν ἄγε. ubi cod. *Par.* etiam καὶ habet pro κατὰ. Vid. *Heindorf.* *Tom.* IV. p. 347. | ἐξήρσαν. 31
ἐξήρσαν. δ.

152 περιδῶν. περιδῶν. δ.

2

CAP. LXIV. ἡ ἀλώπηξ. ἡ om. δ. ἐνδεν τοι καὶ ἐνδα. m. junctae 3
illae particulae p. 66, 2. 74, 11. 82, 25. 155, 1. Var. *Hist.* I. 23. ἐν-
δεν τοι καὶ πολλὰ σφέλλεται. *Ib.* 27. ἐνδεν τοι καὶ κἀνῶν ἐκλήθη. — κερ-
έτην

δαλέην. κερδαλέην. m. κερδαλήν. *M.* κερδαλαῖον. δ. Cf. *Suidas* in κερδα-
λός. T. II. p. 299. ἀλώπηκα κερδαλαῖον καὶ ποικίλην. *Plato* *Rep.* II. p. 366. C.
ex *Archiloch.* Vid. *Ast.* p. 171: a. et *Liebel.* in *Archil.* *Reliqq.* p. 171. a.

| καλεῖν — αὐτήν. καλήν et αὐτόν. m. | ὁ χερσαῖος ἐχθρός. in ed. *Gron.* 4
ἐκείνους excusum, sed in *Erratis* correctum vitium. De erinaceo et vulpe
vide supra c. 24. Haec animalia jungit paroemia: πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ'
ἐχθρός ἐν μέγα. ap. *Plut.* T. II. p. 971. F. | θρασυάμενος ἤκουσαν. θρασυ-6
μένην ἤκουσα. b. χανεῖν. I. 16. p. 9, 22. ὁ δὲ χανῶν εἰσεδέξατο τὸ βρό-
φος. | κᾶτα οὔρησεν. ex more *Aeliani* simplex εἰτα restituendum vido-7
tar. SCHNEIDER. κᾶτα est infra XVII. 17. fin. Vid. *Heind.* ad *Gorgi.* p. 37.
Probabilis autem lectio *Par.* δ. κατούρησεν αὐτοῦ ἐς τὸ στόμα. *Philes*
c. 48, 22. ῥύγγει προσουρεῖ δεξιῶς κερδαῖ μάλα. ἐς ποδανπητήρα ἐνουρέειν
dixit *Herod.* I. 172. | ἦρηκεν. ἦρηκεν. b.

11

CAP. LXV. περὶ τὸ Κωνῶπιον. a. Κωνῶπιον *Meursius* corrigit ad *An-* 13
sig. Car. c. 33. qui cum *Stephano Byz.* Conopium collocant ad lacum
Maecotin. *Aristot.* H. A. IX. 24, 5. καὶ περὶ τὴν Μαίωτιν λίμνην τοὺς λύ-
κους φασὶ συνήθεις εἶναι τοῖς ποιουμένοις τὴν θήραν τὴν ἰχθύων· ὅταν δὲ
μὴ μεταδίδωσι, διαφείρουσιν αὐτῶν τὰ δίκτυα ξηραίνόμενα ἐν τῇ γῆ.
Quam narrationem ad luras quam ad lupos referre malebat *Geon.* *Hist.*
Aqu. p. 609. SCHNEIDER. Repone Κωνῶπιον cum *M. m. b.* quod me, ne-
scio quomodo, quam textum corrigerem fugit. Ad rem cf. *Beckm.* ad
Antigon. I. c. p. 60. s. qui (minus recte) aves λύκους intelligit, compa-

- rans *Euseb.* Ixent. II. 4. ubi talia de laris narrantur. Cf. dicta de accipitribus supra II. 42. Alii eandem historiam ad pisces, lupos retulerunt.
- 14 | *Μακρότιδος, ματαιώτιδος, c. ἀσκαλιευταίς. M. m. c. ἀλιευταίς, a. edit.*
 Illam formam habet *Etym. M.* p. 156, 39. *Themist.* Or. XXII. p. 271. D.
- 15 *ἀσκαλιευταὶ καὶ οἱ κυνηγῆται. | δεινῶς παραμένουσιν. assente et studioso.*
XIV. 1. δσημέραι πράττεται ταῦτα καὶ δεινῶς. quem losem vereor, ne temere sollicitaverim. — καὶ εἰ θεάσοιο. restitui, praesunte Schneidero, lectionem edit. Gesn. quae est in a. c. pro θεάσοιο. ed. Gron. M. m. |
- 16 17 *οἰκουρύντων. οἰκουρύντων. m. οἰκουρύντας. b. | τῆς θαλαττίου. M. m. b. c. θαλαττίας, a. edit. ante Gron. Cf. XIII. 3. p. 289, 12. XIV. 16. p. 317, 11.*

LIBER SEPTIMUS.

- 1 2 CAP. I. δι' ἄρα. *M. m. b. c. ἄρα om. a. et edit. ante Gr. | τὸς* 153
Ζούσιδας, narrationem *Ctesiae* habet etiam *Plut.* T. II. p. 974. E. *Rotas* aquaticas a bobus versandas Aegypti descripsit *Maillet* *Déscrip. de l'Égypte.* T. II. p. 98. pinxit quoque *Niebuhr* *Beschr. von Arab.* I. p. 149. παρακτά ἀντλήματα appellat *Plut.* l. c. ΣΗΚΕΙΔΑ. σουσίδας. b. Hoc verum. Vid. *Goettl. Doctr. Acc.* §. 26. p. 66. ed. 3. Vid. *Ctesiae* *Reliqq.* ed. *Baehr.* p. 229. | ἄλλως κόμπος. Vid. ad I. 25. p. 13, 22. *Aesch. Prom.* 1066. ὡς δ' οὐ πεπλασμένος ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος. *Herodot.* V. 41. φάμενοι αὐτὴν κομπέειν ἄλλως. ubi opponitur ἀληθεὶ λόγῳ. *Aristid.* c. *Demesth.* §. 2. κόμπος ἐκείνα καὶ οὐδὲν ὑγίει. *Eurip.* *Hec.* 626. τὰ δ' οὐδὲν ἄλλως φροντίζων βουλευματα, Γλώσσης τε κόμπα. ubi 4 *vid. Pflugk.* — Post λέγων pone virgulam. | βούς om. a. Tum syllabas 5 *δειςους* om. m. lacuna relicta. | κάδους. κάδδους et paulo post κάδδον. 6 a. | μόχδον. solus m. pro μόχδον. minimo litterarum discrimine. Illud cum *Schn.* in car. sec. recepi. τὸν ἐπινησθέντα μόχδον. τὸν ἐρισθέντα *). *Suid.* I. p. 822. laudans *Aelianum*: τὴν ἐπινησθείσαν, οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν ἀπέναι. *Idem.* ἐπινησημένον. ἐπακλωσμένον. καὶ ἐπινησθείσαν. ἐπακλωσθείσαν. ἤνικα ἂν τὴν πεπρωμένην ὁδὸν καὶ ἐπινησθείσαν διαύσω. | 10 οὔτε κολακεύων. recepi ex *M. m. a.* pro οὐδέ edit. Vide ad I. 22. p. 12, 4. III. 25. p. 62, 30.
- 12 CAP. II. ὑπὸ τῶν συγγρ. inter alios ab *Herodoto.* IV. 184. *Strabo* XVII. p. 825. *Maxim. Tyr.* VIII. 7. quos laudat *Gron.* sicut et *Dionys. Perieg.* 67. *Sil. Ital.* I. 202. | ὕλαι. ὕλαι. edit. omnes, quod 14 emendavit *Lorenzius* noster. | σκιαροῖς. *M. m. c.* σκιεροῖς. a. et edit. ante *Gron.* σμικροῖς. b. Illa forma dorisatis annumeratur, et reperitur ap. *Pindarum.* σκιαροκόμου ὕλας. *Eurip.* *Bacch.* 874. Ap. *Dion. Hal.* de *Comp. Verb.* p. 340. ed. *Schaef.* pro τὰ φωτεινὰ τοῖς σκιεροῖς libri nonnulli σκιαροῖς legunt. *Schn.* σκιεροῖς edidit, quod altera forma magis in poetam cadat. A poeticis autem formis *Aelianum* non abhorreere no- 18 vimus. — συνηρεψίν. συνηρέσιν. a. | οἶον λιμήν. haec quoque poeticum 16 habent colorem. Vid. *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 170. s. | τὸ λοιπὸν τὸν

*) *Stackhouse* *Class. Journ.* XXVIII. p. 292. „Sensus obscurus. τὸν (sc. πόνον) ἐπινησθέντα impositum. accumulatum. ἢ συντραφέντα fora. συμπαιδευθέντα. sed mallet voces ἦ — ἦ omittere.“

λοι. *b.* syllaba πon omiſſa. — De ἀνεſται, quod cohaeret cum ἀφθόνως, vid. *a.* 9. p. 158, 22. et ſupra VI. 40. p. 140. 1. | ἄσυλοι. ἄσυλλοι. et 21 ποx περί γε. *b.* — εἰς ἀθῆλαι. Similiten XVI. 1. de scombris regionis cuiusdam: καὶ ἔστιν αὐτοῖς (piscatoribus) πρὸς αὐτοῦς ἔνοπονδα, καὶ εἰσὶν ἐλεύθεροι, καὶ ἀθῆλαι εὐλίχασιν. | καὶ φέρονται τε. et celebrantur etiam. 23 *M. m.* γε *a.* et editt. Vid. ad XII. 5. XV. 6. et inprimis *Schaeſfr.* ad Dion. Hal. p. 190. *a.* *Stallb.* ad Phileb. p. 144. *a.* — ὑλαίαις. ὑλαίαις. *m.* Cf. VI. 42. p. 141, 32. | μέλονται. μέλλονται. *a.* διαφῆται δὲ διακρίεται 24 δὲ *m.* | ὡς ἄρα τις τῶν βασι. *M. m. a. b. c.* ὡς ἄρα τῶν βασι. τις. editt. 25 vocabulis temere transpositis. | διὰ τε κάλλος. sic *m. a. b. c.* Nec dubito, sic 26 esse etiam in *M.* licet non notata varietas. διὰ τὸ *x.* editt. describentis errore. Tum vulgo: ἢ κεράτων μέγεθος. scripsi ex Par. *b.* καὶ τὸ μέγεθος. τὸ habet etiam *M. m. c.* Jam bene constat oratio: διὰ τε κάλλος καὶ τὸ μέγεθος. articulo, ut saepius, alteri nomini addito, alteri detracto. Vid. ad p. 129, 16. sed fortasse malis: διὰ τε τὸ κάλλος, nec tamen necessarium. Media vocabula arcte jungenda, ut infra c. 15. πάλια ἐπὶ τῶν ὀδόντων ἢ κεράτων φέρουσιν.

154 πολυετία. πολυετίας. *b.* κληῖρος χρόνου. *M. b.* invero ordine editt. 1 cum *a.* κληῖρους χρόνου. *m.* | ἐξέπεμψεν. *M. m.* κατακειντούντας. κατὰ 3 μὲν κεντιούντας. *m.* | ἐκλισμένοι. ἐκλισμένοι. *m.* et προσετιλάζει. — 5 κατέτρωσε. *a. b. c.* et editt. κατέτρωσε. *M. m.* quod, translatum usum verborum τῆρῶσιεν. ἐπὶ τραῦμα haud ignovans, huic tamen loco minus accommodatum existimo. Legit id *Gillius*: pestis repentina. eos. corrumpens. vulneravit. Verum illos hoc malum non tantum vulneravit, κατέτρωσεν, sed προσέτριψεν, κατέτρωσεν. — οἱ πάντες. τοῖσι. hic, quem dixi numerus. Vide IV. 2. p. 73, 15. | διηγῆσατο. διηρόσατο. *m.* οἱ ἐλέφαντες. *a.* et editt. 8 articulum om. *M. m. b. c.* quare eum uncis seclasi.

CAP. III. ζῶν ἔστι. hoc verius videbatur quam ζῶν ἔστι, praeser- 11 tim sequente καὶ ἐκλήθη. Vid. c. 30. p. 170, 32. | μόνωψ. *Aristot.* H. A. II. 2. 3. 32. 3. μόνωπος. alio nomine βόνασος. In libro de Mir. Aenc. c. 1. βόλινδος et μόνωπος. ubi vid. *Beckm.* Cf. *Pallas* nordische Beitr. I. p. 2. SCHNEIDER. Ap. *Antig. Car.* c. 58. idem animal vocatur μόνωπος. | ταύρω λασίω. ταυρολασία. *b.* | οἱ Πάλατες et paulo post 12 13 ὡς ἀκούω om. *r.* ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* πυρῶδες. *Aristot.* I. c. καὶ ἐπικαίει ὡς τε ἀποψήχουσαι τὰς τρίχας τῶν κυνῶν. *Manasses* in Erotico. II. 73. qui totam hoc cap. expressit: πυρῶν ἀποκάρθημα πέμπει δριμύ φλογῶδες. | εἰ προσκίσει τῷ τῷ perperam editt. nonnullae ex Gronoviana expressae, 14 etiam ed. *Schn.* τῷ recte legitur ap. *Gesn.* et *Gron.*

CAP. IV. ἔθον δὲ ἦν ἄρα. hoc ordine *M. m.* δὲ ἄρα ἦν. *a.* et editt. 16 Var. Hist. I. 26. δεῖκνον δὲ ἦν ἄρα. Ib. I. 30. ἀμείνων δὲ ἦν ἄρα. et sic erat supra VI. 63. p. 151, 23. XI. 16. p. 251, 20. XVI. 12. p. 356, 25. XII. 11. p. 271, 3. et 12. lin. 8. *Soph.* Trach. 1162. τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο. *Herodot.* IV. 45. πρότερον δὲ ἦν ἄρα. ἀνώνυμος. *Plato* de Rep. II. p. 357. A. τὸ δ' ἦν ἄρα ὡς ἔοικε προοίμιον. ubi vid. *Stallb.* p. 89. De ἦν juncto cum δὲ ἄρα vid. *Wyttenb.* ad Juli. Or. I. p. 172. ed. Lips. — ταύρου. ταύρω. ed. *Gron.* errore typogr. — καὶ τὸ εὐπειδὲς. *M. m. b. c. a.* καὶ om. ante *Gron.* errore *Gesneri.* | μένουσι δὲ καὶ ἐπὶ τὸ φέρετρον 18 sic ed. *Gesn.* [μ. γοῦν ἐπὶ τὸ φέρετρον. ed. *Gron.* et. *Schn.*] De φέρετρον

- dubius haereo, et fere τῶν φερέτρων probō. Velim mihi aliunde demonstrari lecticiis Romanis boves fuisse junctos. SCHNEIDER. καὶ ἐπὶ τῶν φερέτρων. *M. m.* καὶ addit etiam *a.* (cum edit. pr.) sed particula post μένουσιν lineae superscripta num̄ dē sit an γούν, ambiguum. γούν habet *M. m. b. a.*
- 19 ἐπὶ τῶν φερέτρων. *c.* τῶν φερέτρων. *b.* τῶν φερέτρων. *a.* | ἐδάου. ἐδάλης. *m.* | ἐπὶ στόμα. *Gesn.* ἐπὶ πόδας maluit. Si verum est ἐπὶ στόμα ei apponitur ὑπίους. *Xenoph.* Ἴππ. XI. 3. de equo: ἐκλάζει τὰ ὀπίσθια — αἴφει δὲ τὸ πρόσθεν σῶμα. Itaque structura verbi dubie caret, si ad πρόσθιους intelligas πόδας. Sed ἐπὶ στόμα simpliciter dictum pro *proni*, non probō. SCHNEIDER. τοὺς πρόσθεν. *b.* quod facile praetulerim. Post ἐπὶ στόμα distinxit. Ἰλ. ζ. 43. ἐξεκάλισθη κρηγῆς ἐπὶ στόμα. *Plus. T. II. p. 680. A.* ἐπὶ στόμα προνεύειν, ubi praecessit ἔρδοι ἢ κρηγῆς. *Luci. adv. Indoct. 7.* ἐπὶ στόμα κατακίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους. Caeterum de feretro portando jugoque subeundo non cogitari debet cum lat. interpretibus. De bobus agitur per circulatores ita eruditus, ut in feretris aut lectis positi modo supini jacerent, modo proni, simulque puerum puellamque in oervice gestarent. Facit huc *Plus. T. II. p. 992. A.* ἔπκοι δὲ καὶ βόες ἐν δασάτρεις κατακίπτεισιν καὶ χορείας καὶ στάσεις παραβόλους ἀκριβοῦσιν. |
- 21 ταῦρον. *M. m. b. c.* ante *Gron.* omisum. Tum καὶ, quod sequitur, om. *m.* ὡς τὴν Ἐυρώπηην δὴ. ὡς a *Gesnero* illatum omisi cum *M. m. a.* Lenis est ironia in δὴ et ὡς δὴ (Vid. *Fritsch.* ad *Luci. D. D. p. 53.*): mulierem, *Eurotam scilicet*: quare pro δὴ nec Διὶ scribendam cum *Gesnero*, nec
- 22 δία cum *Trillero*. Tria haec verba praeteriit *Gillius*. | ἐπὶ τῶν κἀτωθῶν σκελιῶν. ἐπὶ τῶν om. *m.* κἀτωθῶν. *M. m. c.* κἀτω. *a.* et editt. κατό-
- 23 πιν. *h.* | ἐφ' ἔτον δὴ. divisi cum *m.* ἐφότου. *a.* et editt. Vid. ad IV. 53. p. 94, 24. Totum tam grave onus fulcientem fulcro qualicumque illo.
- 24 κούφως ἐρείσαντα. σκάφους ἐρείσαντα. *b.* | ἀκινήτους ἐκ. καὶ ἀτρέπτους ἐστῶτας. hoc ordine *M. m. b. c.* ἀκ. ἐστῶτας καὶ ἀτρ. ἐκίτους. editt. cum *a.*
- 27 CAP. V. τὸ κατώβλεπον. *Ap. Athen. V. p. 221. B.* ubi notitia accuratior ferae ex *Alexandri Myndii* ἱστορίᾳ κτηνῶν excerpta exstat. κἀτω βλέπον, Epitome κατώβλεπον exhibet [κατώβλεπον ed. *Dindorf.*]. *Plin. VIII. 21. a. 32. catoblepas* appellat. κατώβλεψ *Archelaus* ap. *Athen. IX. p. 409. C.* Is est *Archelaus*, e quo de Libyicis mulis *Aeli. II. 7.* narravit. Cf. *Antiq. Car. c. 23.* Ex *Aeli.* narrationem duxit *Georg. Pisid. 933. Philes c. 45.* E *Plinia* Bartholomeus Anglicus. 15. c. 53. *Cachocephas* pravam duxit. Fuerunt qui feram cum urobisonte compararent; alii probabilius cum anthalope Gaou a *Sparmanno* descripto componant. SCHNEIDER. Hanc interpretationem veram esse, non dubitabat *Cuvier.* Annot. ad *Plin. T. VI. p. 435.* et p. 447. τὸ κατώβλεπον. *M. m. b. c. a.* ut etiam postea p. 155. 1. κἀτω βλέπων. editt. κατώβλεπον habet *Bustash.* ad *Os. λ. 633. p. 463. (442. 23. ed. Lips.)* ex *Athenaeo.* πυρπίκος κατώβλεψ. Exc. *Manassis. II. 39. p. 336. ed. Boisson.* — καὶ αὐτὸ. δὲ vulgo adhaerens omisi cum *m. b.* Vid. ad VI. 23. p. 134, 14. | παρα-
- 29 πλήσιον. παραπλήσιος. *c.* ὅσα ἰδεῖν. idem quod ὅσα τὴν ἰδέαν. *Philes l. c.* ταῦρω ἕκαστος ἀγριωπῶ τὴν πλάσιν. — δοκεῖ (om. *r.*) βλοσυρότερον. mirus librorum consensus in βλοσυρότερος, cum qua lectione convenit παραπλήσιος (δὲ δὴ sc.) quod habet *a. c.* — ὑψηλαὶ μὲν γὰρ πρόσω αὶ ὀφρύες.

sic editt. cum *a.* πρόσω ομισι cum *M. m. b. a.* nec apud *Gillium* compareret. veritatem: *alta ei et densa sunt supercilia.* An statimamus όφρύας ύψηλός πρόσω esse *supercilia valde erecta?* Bene haberet et accommodato ad rem: ύψηλαί μὲν γάρ καί πρόσω έξέχουσαι αι όφρύες. Sed tale quid lectam fuisse, quis affirmaverit? | κατά τούς τών βοών 81 μεγάλοι τών om. *m. a.* μεγάλους. *a. oculi non parinde quidem magni ut bubuli.* *Gill.* | άλλ. *M. m. ές. m. b. r.* άλλ' ές. editt. cum *a.* 32

155 κατέβλεπον. sic libri ut supra. κάτω βλέπον. editt. κατέβλεψ. *r.* δε 1 άρα. άρα om. *a.* | έκ τής κορ. άρξάμενος. άρξ. έκ τής κορ. *b.* κάτεσον. 2 *M. m.* | τῶ έντυχόντι hoc cum *Schn.* recepi ex *b.* et marg. *Gesn.* pro 4 τόν έντυχόντα. Non aliter legit *Philes* l. c. δάμβος δ' ιδεθί τοίς έντυχούσι, καί φόβος δῆδεν μέγας. | ύποβλέψη ταυρηδόν. Locationem ductam ex 4 *Phaedone* p. 117. *B.* illustrat *Boisson.* ad *Philostr.* Her. p. 499. post *Wyttenb.* Ep. crit. p. 263. | βίλας. hoc ad monopen (c. 3.) transtulit 6 *Manass.* Erot. II. 75. τούτε στείται τάς παράς καί θανατόμους βίλας. | περί στόμα. *M. m. c.* περί τό στόμα. *a.* et editt. χιλίων. dedi ex *r.* χε-8 λών. editt. *Philes* l. c. γυμνουμένων δε τών έαυτού χιλίων. έξιοβαρές. sic *M. m. r. af. Gesn.* έξιοβαρές. *a. b. c.* et editt. *Philes* l. c. έξισι πνεύμα τής φάργγος εκ μέσου έξιοβαρές καί βρόμου πεπληρωμένον. ubi *Fauw* p. 180. έσῆμα ίοβαρές corrigit, quod *Schneidero* visum probabile. *Trillerus* not. mst. έξιοβαρές comparat cum *Hezychii* έξιομαρείς, nisi hoc ipsum *Aeliano* sit reddendum. *Gillius* vertit: *per guttur quiddam vehementer acutum et horrendum emittit;* unde apparet, hunc quoque expressiase vocabulum compositum ex έξύ. Comparatis compositis έξυπαγής, έξυπυκκής, έξυπαδής, suspiceris, ap. *Aelianum*, fuisse έξυβαρές, *valde grave quid.* Nomine addito opus non est. — βρωμώδες. βρωμώδες. *m. a. r.* Eadem est varietas ap. *Athen.* III. p. 88. *A.* έδῶματα κατέβλεπος cum veneno aspidis et obtatu martichorae. conjungit *Manass.* Erot. IV. 40. | καταλαμβάνεσθαι. καί λαμβ. *r.* de καταλυμάνεσθαι vel 9 καταβλάπτεσθαι cogitavit *Triller.* in not. mst. | τών δε ζώων. τώδε τών 10 ζ. *m.* et *M.* sed correctum in τών δε ζώων. ut est in editt. ante *Gron.* et in *a. b. c. r.* Vitiosam *Medicei* cod. lectionem cum parte correctionis recepit *Gron.* exhibens τών δε τών ζ. quod *Schn.* merito repudiavit. — Tum editt. ante *Gron.* τά άναπνόντα. τά om. *M. m. a. r. b. c.* καί άναπν. malit *Schn.* τούτον. τούτο tamquam *M.* lectionem *Gron.* profert in Annot. errante, ut videtur, calamo; quamquam neutrum pronominis facile tuearis. | άφώνιας. άφώνια ex *r.* recepit *Schn.* in cur. sec. | καί άνδρωπος. 11 12 περιπίπτει σπασμοίς scil. idem hominibus quoque accidit. άνδρωπον. malit *Schn.* — εἰ παραπίσει. παραπίσει. *m.* Sappulendum cogitatione τούτῳ τῶ άέρι. — συνήσι. τε. recepi ex *M. a. r.* (vid. ad I. 15. p. 9, 12. III. 24. p. 62, 18.) pro συνήσι δε. tum οἶδε δε αύτόν ex *M. m. a. b. c. r.* pro οἶδε αύτόν qui hiatus est in omnibus editt. De particulari τε — δε sese excipientibus vide *Herm.* ad *Viger.* p. 836. *Bornem.* ad *Xen. Conv.* p. 128. Praeterea τής αύτού δυνάμεως. scripsi pro αύτού. ex emendatione *Gronovii.* έαυτού. *r.* ubi οἶδε et paulo post εἶτι omittitur.

CAP. VI. όταν διώκωνται. διώκονται. *m.* Venationem elephantorum 15 descripsit *Arist.* H. A. IX. 2. 12. | φέρεσθαι ρύμη άμηχάνω. ρύμη 16 emendavi ad *Achill. Tas.* p. 462. *a.* quod recepit *Schn.* in cur. sec. ρύμη

φίρεσθαι. *Alciphr.* I. 10. *Suid.* in Καλλιθένης. T. II. p. 233. ἦν δὲ εὐφυής πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμη πολλῇ φέρεσθαι. *Vid. supra VI. 15. 18 p. 131. 9.* | καὶ μέντοι καὶ. *M. m. b. c.* καὶ alterum om. a. et editt. ante *Gron.* ἰσθῶναι. *Vid. I. 12. p. 7, 24.* — δὲ ἀληθιν. *M. m. 21 b. c.* ἀληθιν ante *Gron.* ἀληθιν. a. | αὐτοὶ τῶν δένδρων. τῶν δ. αὐτοὶ. b. ὑπερίσθηκεν. *M. m.* — ὑπερέχει. ὑπερέχει. m. ἀνὰ κράτος. ἀνώκρατος. *M. m. 22 ἀνώκρατος. a.* *Vid. supra p. 101, 11.* | ὑποτέμνονται ταῖς ὁδοῖς. XIV. 7. de struthiocamelo: θεῖ μὲν γὰρ εἰς κύκλον, ἀλλ' ἐξωτέρω περιδύουσα· οἱ δὲ ἵπποις τῷ ἐνδοτέρῳ ὑποτέμνονται κύκλω. *Dio Cass. l. 38, 49.* τὴν ἀκόν- 23 τισιν αὐτῶν — δρόμῳ, μετὰ βοῆς προσπεσσόντες ὑπετέμνοντο. | καὶ ὄταν. ὅτ' ἂν. *M.* ἀποσκαπῶσι. ἀποσκαπῶσι. sic b. *Vid. ad VI. 34. p. 138, 26.* 24 | κόβρω τῆς ἵππου τῆς μεταδούσης. ἵππου recepi ex b. κόβρω τῆς μεταδούσης. codd. et editt. τῶν μεταδόντων emendabat *Gesn.* ex *Gillii* fortasse interpretatione: cum autem se ex insectatorum audrum conspectu 25 eriperint. Excidisse aliquid perspexerat *Schneiderus.* | ἀναδαρῆσθαι. recepi oblatam a *M. m. b. c.* ἀναδαρῆσθαι. a. et editt. *Cl. p. 131, 25.* — καὶ ἐλευθερίῳ. ἐλευθερίῳ. b. — ἰσθῶσι τε. *M. m. b. c.* ἰσθῶσιν τε. 26 a. et editt. ante *Gron.* | αἰτούς εἰσέρχεται. *M. m. b. c.* αὐτοῖς. a. et editt. ante *Gron.* *Vid. Bast. ad Gregor. p. 375. Cf. ad XV. 9. p. 399, 29 32.* | εἰς ἀκούω. a. et editt. εἰς om. *M. m.* *Vid. ad I. 45. p. 20, 24.* ubi εἰς seculi, quod constantiae causa hoc quoque loco debebam facere. — οχοῖνοι. οχοῖνον. b. *Vid. VI. 42. p. 141, 19. de victa elephantum X. 10. p. 222, 26.*

1 πάλιν. πάλαι. b. — οἱ δὲ. m. a. οἷδε. editt. εἰς φυγὴν ἐκτρέπονται¹⁵⁶ pro verbo simplici, ut p. 140, 27. p. 170, 24. — καὶ πολὺ ἀποστάντες. in *Epist. ad Schn.* p. 14. tentavi: καὶ πάλιν ἀποστ., quia haec verba referuntur ad praecedentia p. 155, 23. Possit etiam scribi, repetito adverbio quod praecessit: ἐκτρέπονται αὖτις, καὶ αὖτις πολὺ ἀποστάντες ἀναπαύονται. αὐλλίζονται. aliud quid dixeris legisse *Gillium*, qui vertit: *insequentes autem praecipitante sole debilitati sylvam incendunt.* Mox καὶ ἐμπρήσαντες τὴν ὕλ. est in *M. m. c.* τὴν ὕλην ἐμπρήσαντες. editt. et a.

7 CAP. VII. Ἀριστοτέλους. quae hodie leguntur pleraque in *Theophrasti* libello de Signis tempest. olim a pluribus faisse *Aristoteli* adscripta, praeter *Asianum* testatur etiam versio Barbara latina Bononiae edita cum aliis Aristotelicis libellis. *SCHNEIDER.* *Vid. Eund. in Opp. Theophr. Vol. V. 163.* Ἀριστοτέλους ἄ. λέγοντος. Ἀριστοτέλην ἀκούω λέ- 8 γοντα. b. Initio cap. 8. Αἰγυπτίων ἀκούω λεγόντων. | πετόμεναι. προ- 9 12 τῷ συνέντι. συνόντι. m. | τῇ σιωπῇ. recepi ex *M. m. b. c.* τῆς σιωπῆς. a. et editt. haec duo vocabula, ut statim et αὐτὰ om. r. — καταπέτωνται. malim κάτω πέτωνται. *Gillius: quod si humiles volant et clamant.* — 14 βοῶσιν. *M. m.* Ad rem cf. I. 44. III. 14. | καὶ ἐνταῦθα. *M. m. b. c. r.* 15 κἀνταῦθα. a. et editt. Verbis ἐρωδιός δὲ novum cap. orditur r. | εἰς

αὐτὸς Ἀρ. φυλάξας. ὁ αὐτὸς dedit Schñ. cur. sec. cum Gesn. qui vertit: *ut idem Arist. observavit. Gill.* haec verba omisit. Vera videtur correctio, quamquam Schñ. ejus nullam mentionem fecit ad *Theophr.* Tom. IV. p. 729. ubi *Aeliani* verba laudat: Si genuina est vulgata αὐτὸς referendum ad φυλάξας. *ut ipse observavit.* De φυλάσσειν hac significatione vid. ad V. 39. p. 114, 6. | τῆς θαλάσσης. *M. m. b.* θαλάττης. *a.* et 16 editt. de εὐδὲ cum genitivo vide ad I. 2. p. 3, 7. — βαγήσασθαι. βαγήσασθαι. *c.* | χειμῖρια. Scr. χειμῖρια. ut habet *r.* Vid. ad I. 41. p. 19, 20-17 Minus recte haec vulgo distincta. | ἡ δὲ ὑποφθέγγεται. sic correxi cum 19 *m. r.* pro ὑποφθέγγεται editionum. — δεῖ προσδέχασθαι. δὴ πρὸς δέχ. *m.* Ad rom cf. *Theophr.* de Sign. c. 4, 3. p. 798. Alia de noctuae praesagis habent Geopon. I. 2. 16. | κόραξ δὲ plura hac faciunt *Theophrasti* I. c. I. 16. p. 786. III. 3. p. 794. IV. 3. p. 798. *Aratum* v. 966. corvus tam θίους σταλαγμοὺς φωνῆ μιμῆσθαι ait. *Plut.* T. II. p. 129. Α. κοράων λαρυγγισμοῖς imbreum significari ex *Democrito* narrat. — ταχέως. τροχέως. *b.* fortasse recte de corvo rauca voce κράζοντι, simul vitata tautologia. ἐπιτροχέως. ἐπιτροχέως. *r.* Locutionem illustrat *T. Hemst.* Anecd. p. 99. Cf. *Schn.* ad *Theophr.* Vol. IV. p. 724. qui commode comparavit *Suidam*. ἐπιτροχάσθην. ἐπιγεμῖνος — ἡ κεφαλαιωδῆς, ταχέως· κόραξ ἐπιτροχέως φθγγόμενος χειμῖνα σημαίνει. τροχάλως καὶ συνδυακόμεως loqui est ap. *Clem. Alex.* p. 173. D. ed. *Sylb.* ἐπιτροχον ψάλλαν. *Heliodor.* II. 8. ἐπιτροχον μέλος. Ib. IV. 17. στομύλα καὶ ἐπιτροχα λαλεῖν. *Luci.* D. D. VII. 3. | εἰ φθέγγοντο. *M. m. b. c.* φθέγγοντο. *a.* et editt. ante 23 *Gron.* | ἱερακίζοντες. *Arat.* 964. ἱρήκεσον ἑμοῖον φθγγάμενοι. *Theophr.* 24 I. c. I. 16. ἐὰν ἄνω πέτωνται καὶ ἱερακίζωσιν. | δηλοῦσιν. *M. m.* Post 26 hoc verbum novi sit capitis initium in *r.* — | ἐπὶ δελτικῷ. *Gesnerus* vitium aliquod suspicatum esse videtur; ad vocem enim δελτικῷ apposuit ex *Theophr.* c. IV. 4. ἐὰν τρις κράξῃ. quod arripens *Triller.* ex δελτικῷ extulit ἐπὶ δελκῷ aut δελκοῦν. Quid si vero *Ael.* ἐπὶ δελτικῷ dixit de coenae tempore, ut *Theophrasti* ἐσπέραν χειμῖνος exprimeret? *SCHNEIDER.* Cf. *Eund.* ad *Theophr.* Vol. IV. p. 753. s. | ἐς τὴν ὑστέρα. ἐς. 27 *m. b. c.* ἐς. editt. τὴν ὑστεράταιν. *b.* quod altero longe usitatus. | πολ-28 λὸν μὲν. μὲν om. *m.* ia *M.* ab alia manu additum. λευκοί. λευκή. *m.* *Theophr.* c. 3, 2. στρουδῶς ἐὰν λευκὸς ἢ χελιδὼν ἢ ἄλλο τι τῶν μὴ ἐλωδῶτων λευκῶν, χειμῖνα μέγαν σημαίνουσι, ὥσπερ καὶ μέλανες, ἐὰν πολλοὶ φανῶσιν ὕδωρ. De νήπιαις cf. *Eund.* c. I, 18. et *Aratum* v. 970. s. | ἐς τὰ οἰκούμενα περιῶν. περιῶν scripsi cum *Abreschio* ad *Aesch.* T. II. 32 p. 266. Vulgatum περιῶν rejicit etiam *Vindob.* 7. ἐριδάκος putatur esse sylvia rubecula Scopoli. Cf. *Gesn.* Hist. Av. p. 697. ἐριδάκος vocatur ap. *Theophr.* c. III. 2. p. 794. *Aratum* v. 1024. *SCHNEIDER.* In περιῶν libri nostri nihil mutant; quid *Vind.* habeat, ex *Schneideri* annotatione non liquido apparet. De ἐριδάκῳ, qui et φωνίκουρος, *Schn.* dixit etiam ad *Arist.* H. A. IX. 36, 1. p. 247. *Suid.* T. II. p. 557. et 744. ἐριδάκος δὲ ἐστὶν ὄρνις μονῆρας καὶ μονότροπον. Sic et *Zenobius* *Paroem.* V. 11.

157 χειμῖνος ἐπαδημία. *M. m. b. c.* ἐπαδημίας. editt. ante *Gron.* male I explicata nota tachygraphica in *a.* Vid. *Bast.* Comm. pal. p. 755. — γε μὴν. τε μὴν. *c.* Ad rom cf. *Arat.* v. 960. *Theophr.* c. I. 17. p. 787. *Geopon.* I. 3. Novi hic capitis initium in *r.* | οἱ ἡδάδες. ἐδάδες. 2

- Apoet.* II. 43. καὶ φρουαττόμενοι ἢ *Apoet.* φρουαττόμενοι legendam sup-
 ericatur *Sclm.* ad *Theophr.* I. c. p. 729. Cf. *Nicias* ad *Geop.* I. 3. 8.
 p. 19. — ὑποτρύζοντες. *M. m. a. b. c. r.* Ἀρ. ὑποτρύζοντες. ed. *Gess.* Dixi
 de his verbis ad *Anth. Pal.* p. 714. Cf. *Wernicke* ad *Tryphiod.* p. 285. |
 8 ἀκαλοῦσι usque ad δὲ ὄντες, et σηματοῦσιν ad ὄχθας om. *r.* Ἀρ. interme-
 8 dia alio leguntur ordine. | οὐκ ἀγνοοῦσι. *M. m.* ἀγνοοῦσιν. editt. *Σαλάτ-*
 9 τισι. *Σαλάττοι* *b.* | οἱ λιμανῶσι ἐξ. οἱ ἐξ. *m.* syllaba temere repetita.
- τ
- λέντες. *M. m. b. c.* πατόντες. *a.* unde πατόντες ante *Gron.* in terram pro-
 11 ficiiscentes vertit *Gillius.* | ὡς ἔστατο. ἔσται. *b.* an pro ἔσται? | εἰσὶν
 ἐάν. *a.* εἰσὶ ἐάν. editt. *omnes.*
- 12 CAP. VIII. τὸν ὄρνυα. ὄρνυα. *a.* deinde τὴν *Χαιρίου.* Veterum de
 illo animali, ab *Oppiano* *Cyn.* II. 445. as. praeclaro descripto, testimo-
 nia congressit *Hoeschel.* ad *Horapoll.* p. 213. disputaverunt de eo *Bötti-*
gerus et *Lichtenstein.* in *Amalthea* Tom. III. p. 193. et 197. *a.* Fabu-
 lam de Sirio attigit *Plut.* T. II. p. 974. *F. Damascius* ap. *Phot.* c. 242.
 p. 343. 12. ὁ ὄρνυς κταρνόμενος ἀνατέλλει διασημαίνει τὴν Σαῖθιν. cf.
 13 *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 66. p. 117. | πρώτον. πρώτος. *b.* μαρτυροῦσθαι.
M. m. b. c. In marg. *M.* γρ. εἰ μαρτυροῦσθαι. *a.* et editt. ante *Gron.*
 14 Cf. c. 13. p. 162, 11. | παρμῆ. *Scholion Arat.* Phaen. 152. de ortu
 camiculae: ἐφ' ἣ καὶ τὸν ὄρνυγα (Scr. ὄρνυγα) δύσει τῇ κταμῆ (Scr.
 παρμῆ) τούτου τοῦ ζῆφου σημεῖοῦμαι τὸν καιρὸν τῆς ἐκπαλῆς τοῦ ἄστρου.
 De loco *Horapoll.* c. 49. p. 62. cf. *Salmas. Exerc. Plin.* p. 462. *Σαμνι-*
 14 *βια.* αὐτόν. αὐτῶν. *a. c.* | οἱ Δίβυες. idem dicit *Plutarch.* I. c. ἐν
 15 κρέτος. ἀνάκρατος. *M.* ἀνακράτος. *a.* *Vid.* V. 7. p. 101, 11. | καρ' αὐ-
 16 τῆς. κρὲ αὐτοῦ. *b.* | αὐται. αὐτῶν. *m. a.* | μάλλοντα ὑστὸν. hoc signum
 albi non reperi. Sed eosdem greges hiemis instantie signum facit *Aratus*
 1104. *sa.* quum in pastum properant, atque inde inviti revertuntur.
 18 *Σαμνιβια.* | αὐτὰς ἐπιστρέφουσιν. sic *M.* ut *Gesner.* emendaverat. αὐτὰς.
a. et editt. ἐξ τὰ. *M. a.* εἰς. editt. In proximis narratio non bene cohae-
 ret. Capellae usque ad satulitatem impletae, pluviam praesagientes, se
 convertunt, domumque spectantes caprarii nutum expectant, qui eas
 ocuis domum redneat. His non convenit οὕτω νέμονται, sed οὕτως. non
paucantur; exsaturatae videlicet, et domum festinantes. De οὕτως pro
 simplici negatione vid. *Boisson.* ad *Philostr.* *Her.* p. 502. *Hamacher*
 20 *Lectt. Philostr.* p. 24. *a.* | αὐτὰς. αὐτῶν. *a.* Ἰκκάρχο. *Vales.* Emendett.
 V. 7. putabat *Hipparchum* *Nicaenum* astrologum celeberrimum intelligi,
 cujus aetatem ad *Ol.* 130. refert, alii ad *Ol.* 154. itaque *Neronis* nomini
 substitui voluit *Hieronem.* Rem *Nicaeae* contigisse admodum probabile
 est; *Hieronem* vero audita ea litteras gratulatorias ad *Nicaenses* dedisse,
 non admodum probabile mihi videtur. Itaque dubius haereo. *Σαμνιβια.*
διωδέρων. paenulam, qua *Romani* raro utebantur in urbe. *Vid. Ferrar.*
 de *re Vest.* V. 2. *J. G. Graev.* *Lectt. Hesiod.* c. XII. fin. — ἐδάμαξεν
Νέρων αὐτόν. ἐδάμαξεν ὄρνυ. *a. c.* ἐδάμαξεν ὄρνυ. *Vind.* 7. Tam
 25 Ἰκκάρχῳ κολίτῃ *b.* pro Ἰκκάρχου κολίτῳ. Gravis in hac historia er-
 τὸ Ὀλύμπια. om. *c.* Historia est, ap. *Philostrat.* *Vit. Ap.* I. 2. p. 4. *Diog.*
Laert. II. 10. *Suid.* T. I. p. 173. ἐν διωδέρῳ. διωδέρῳ et ἐπάμπετον

τοσ. m. | ἦθεν. M. m. ἦδε. edit. — | Ἦεν. M. m. b. Ἦεν. a et edit. 27 28
 | ἐπὶ τὸ ἰσχυρόν. Cf. *Theophr.* c. IV. 5. III. 4. *Aratus* v. 1116. ἦν κοίτη 29
 πλευρῆς ἐπὶ δεξιτερῆς τῶν ὀστέωνται. | θανμάζει ἢ τις ἢ οὐδεὶς. θανμάζει 30
 τας. ed. *Geon. Gron.* facili errore. ἢ ex conjectura addidit *Schn.* quam
 confirmant M. a. b. c. Vid. supra III. 42. p. 68, 23. | ὄσφραίνηται 31
 τῆς γῆς. *Theophr.* I. 15. εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακύπτων ὄσφραίνηται,
 ὕδωρ σημαίνει. ubi vid. *Annot. Tom.* IV. p. 726. unde suspicio de verbis
 τῆς γῆς oritur. *Schneide.* Ut *Aratus* v. 955. ἀπ' αἰθέρος ὄσφραίνοντο.
 ita *Virgil.* *Georg.* I. 375. *bucula coelum prospiciens patulis captivis*
paribus auras. *Ambros.* *Hexaem.* VI. 4. p. 44. B. *boves impendentes*
pluvia — foras spectant. Terram olfaci. *Gill.* | ἄδην. M. m. b. ἄδην 32
 a et edit. πέρα τοῦ ἔδους. τοῦ ἔδους. b. supra quam consuevit. *Gill.*

- 158 πρόβατα usque ad χειμῶνα om. a. ad rem cf. *Theophr.* c. III. 4. | 1
 ἀναβαίνοντα . . . πῶσα. vox poetica, eaque supervacanea post αὐτὰ, ad 2
 antecedens πρόβατα referendum, satis indicat vitium loci. Equidem non
 dubito fuisse scriptum: πρῶτ', πρῶτον χειμῶνα. ex *Theophr.* c. III. 3.
 πρόβατα εἰς πρῶτ' ὄχλῳται, πρῶτον χειμῶνα σημαίνουσι. *Schneide.* quem
 cf. ad *Theophr.* T. IV. p. 734. Adde *Georon.* I. 4. 2. Vera videtur
Schneideri correctio. Totam hanc enuntiationem om. *Gill.* πῶσα. πῶσά.
 m. — χειμῶνα ὁμολογεῖ χειμῶνος ὁμολογία. b. | αἱ αἴγες. ai om. a. b. 4
 ὕε δὲ. *Gillius* vertit ac si legisset: μῦθαι ἐν τοῖς ἀρέμασι φαινόμενα.
missos in aromatis apparentes pluviam praesignificant. Codd. nihil va-
 riant, nec in *Theophrasto* simile serenitatis signum aut pluviae reperit.
 Nam signum tempestatis est quod habet *Th.* εἴταν μῦες περὶ φορυτοῦ
 μάχωνται καὶ φέρωσι. *Arat.* v. 1122. οὐδ' αἴγες — εὐδαί, οὐδὲ σίεες
 φορυτῆ ἑταμαργαίνουσαι. Inter signa πνευμάτων καὶ ὑδάτων *Plutarch.*
 etiam σίεες ἐπὶ φορυτῆ μαργαίνουσας e *Democrito* posuit T. II. p. 129. A.
 Verum verba *Aeliani* dubitationem habent, cum pluviam signandam, an
 pluviae sagam a. abituum significant. *Schneide.* ὑστοῦ φουγῆ. φωνῆ a. a.
 Pluviam mox cessaturam significari, non dubito; quare signum de subis
 in agro (ἐν ἀρέμασι. vide ad XVI. 14. p. 357. 25. ubi ἀρέμασι scriptum)
 ad εὐδίας prognostica referri debet. | ἀλλήλας ἐμπηδόντες. nec hoc 6
 signum in *Theophrasto* *Arato* reperio. Simile futurae tempestatis
 habet *Arat.* 1104. ss. *Schneide.* ἐμπηδόντες. m. *Georon.* I. 3. 10. κόμικα
 σαρπτόντα χειμῶνα ἐσόμενον δηλοῦσιν. | γαλαί . . μῦες jauguntur, *mares* 7.
 et *mustelae.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* N. D. II. 6. ὑποτρύζουσαι. c. quod recepi
 pro ὑποτρύζουσαι. μῦες τετραγύτες *Arat.* 1132. *Georon.* I. 3. 13. *Theophr.*
 c. III. 4. μῦες τρίζοντες. — μῦες. μῦες. a. et edit. omnes. — χειμῶνα
 ἄγασθαι. ἴσασθαι. b. | ἐρημίας. M. a. ἐρημίας. m. ἐρημίας. edit. Vid. 9
 de hoc signo *Theophr.* c. III. 9. ubi εἴσω χειμῶνος conjecturis tentavit
Schn. in *Auctar.* Tom. V. p. 171. Eadem habet *Arat.* v. 1124. ss. |
 κερρικασιν. M. m. — λόντος. λέγοντος. m. Vid. infra p. 172, 27. | ἐσ- 10 13
 μενον ὀδεν. δηλοῖ. b. | προσαναβάλλοιτο. προσαναβάλλοιτο. c. τὰ αὐτὰ δηλοῖ 14
 πον. αὐτὰ ταῦτα. omissio τὰ. a. αὐτὰ ταῦτα δηλοῖ πον. adscriptum margi-
 gini M. ab al. manu, ut habet a. | λαγῶ. nec hoc serenitatis signum 15
 in *Theophr.* *Arato* extat. An signum hoc inde explicandum quod le-
 pes cum tempestate cabile mutat, ut est XIII. 13. ? *Schneide.* λαγῶ.
 M. λαγῶ. b. m. λέγω. c. λαγῶσι. a. et edit. | οἱ ἄνδρες. articulum 16

adjectivus ex *M. m.* Ex iisdem libris in fine legitur ἔταν γίνωνται pro. ὅτε ἔτε γίνωνται. *b.* ὅτε γίνονται. *Vindob.* 7. *c.* ὅτε γίνονται. *a.* ὅταν scribendum esse viderat *Schn.* Ad sententiam *Th. Reines.* not. mss. comparabat ῥῆσιν Servatoris ap. *Matth.* c. XVI. 3. *Dracon.* Hexaem. v. 403. ss.

- 18 CAP. IX. Ἀπόλλωνος. qui secundam *Herodotum* II. 156. Horns est (Vid. infra X. 14.) templumque habebat et oraculum ἐν Βεντοῖ. Vid. *Crosser* Symbolik. Tom. II. p. 157. ss. De sacro Aegyptiorum accipitre, qui falco communis videtur esse, vid. *Bustath.* ad II. a. 206. p. 65, 45. testimonia veterum collegit *Savigny* Description de l' Egypte Tom. XXIII. p. 281. s. Cf. *Cuper* in Harpocr. p. 72. s. *Zoega* de Obelisc. p. 451. f.
- 20 21 ἱερακοβοσκούς. ἱεροβοσκούς. *b.* | μελεθενοί. de sacris Aegyptiorum animalibus, μελεθενοί ἀποδεδέχεται τῆς τροφῆς χωρὶς ἐκάστων. *Herodot.* II. 66. — τὸ τῶν ὀρνίθων. τόδε τῶν ὀρν. malit *Schn.* quum de accipitribus
- 23 solis sit sermo. Quod in margine conieci delendum. | τροφή παρ. *Diodor.* I. 83. τοῖς Ἰσραῖτι κρέα κατατέμνοντες, καὶ προσκαλούμενοι μεγάλῃ τῇ φωνῇ, πετομένοι ἀναβρίπτουσι, μέχρις ἂν δέξωνται. — τῶν ἀναθημάτων ἀναθημάτων. *b.* Discrimen inter has formas, de quibus vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 249. illius aetatis scriptores parum curare, monet *Schaefer.*
- 25 ad *Plut.* Vol. V. p. 11. ἀπόλλωνος addit *r.* | πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας. versio: *singularum nidos ostendunt ignaris, in quibus eos parere asserunt: praes ceteris vero accipitres sibi curae esse fatentur, quos hoc modo nutrivit.* *) Vitiosum locum *Geznerus* corrigebat scribendo: τρέφονται — τὴν ἄλλων μὲν κομιδὴν, ἱεράων δὲ ἔτι μᾶλλον. Putabat scilicet, omne avium genus Apollini sacrum fuisse in Aegypto, quod sane scriptura loci anterior loquitur. Infra X. 14. Apollini cur sacri colantur [accipitres] causa editur, et nomen peculiare *Ζανυμαστοί*, vel, ut *Gillius* legit, *Ζανστοί*. De Teutyritis accipitrem praecipue colentibus, testatur X. 24. E genere numeroso accipitrum τὸν περιουσιόδηρον καὶ εὐκύτερον Ἀπόλλωνος θεράποντα haberi, in universon testatur XII 4. Equidem puto de peculiari aliquo accipitrum culta loqui *Aelianum*, sed loci nomen in scriptura vitiosa absconditum latere, aut omissum esse. Conjectura *F. Jacobsii* proposita ad *Anth. Pal.* p. 526. quae τρέφεται mutat in τρέφασθαι, caput vitii intactum praetermittit. Interim *Gezneri* emendationem probō, ita tamen ut scribam: τὴν κομιδὴν ἐξ ἄλλων μὲν. Atque ita fere *Valesius* Emendatt. V. 8. qui coniecit: ὁμολογεῖσθαι δὲ τὴν αὐτῶν ἀκριβῆ διάγνωσιν ἐξ ἄλλων μὲν, ἐκ τούτων δὲ — SCHNEIDER. νεοττείταις. *M. m.* νεοττείταις. *b.* νεοττείταις. *a.* et editt. τρέφονται, ut *Gezner.* emendavit pro τρέφεται, confirmavit *b.* Verba autem in parenthesi posita non suo loco legi suspicor. Pone ea post verba: δοκοῦσι τῶν ἀναθημάτων διαφέρειν οὐδὲν (ἐν ἄλλοι γὰρ ἱερῶ τρέφονται) et sententiam habebis expeditam. Deinde Paris. *b.* articularum omittit ante ἄλλων. In reliquis nullum a libris scriptis praesidium. Sententia tale quid requirit: ἐπαμελεῖσθαι (sive προνοεῖσθαι) δὲ τῶν ἄλλων μὲν, τούτων δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον.

*) *Gillius* vertit: *qui igitur horum curam habent, dicunt hos ipsoe in nido parere, et in sacro nemore nutriri: parvis pullis obiscunt etc.* Verba depravata ὁμολογεῖσθαι usque ad μᾶλλον praeteriit.

Nutriciū illi dicere solent, se reliquos accipitres etiam curare, omnes enim harum avium genus Apollini sacrum esse, peculiarem autem curam habere eorum, qui in ipso sacro nemore alerentur, tamquam Dei ἀναθήματα. Sed haeremus praeterea in verbis πρὸς τοὺς ἀγνοούντας — ἐκάτους, quae aut depravata sunt, aut vehementer inepta. | τοῖς δὲ τοῖς μὲν οὖν. r. 28 ubi tota quae praecedit periodus omissa. | οὐα. οὐον. M. m. τε. ante 30 καλ. om. r. | κρέα ut tautologum damnat Triller. Ἰνας. M. m. r. Ἰνας. 31 a. et editt.

159 τοῖς δὲ cum *Schneidero* recepi, licet ab solo r. oblatum. τῶν δὲ 1 editt. *Gillius*: eis qui sunt medii inter pullos et jam aetate confirmatos. — ἐν μέθορῳ. μέθορα. a. c. τῶν ἀρτυγνῶν καλ. sic M. m. a. r. ἀρ. τε καλ. editt. — καρθλα. repugnant haec dictis II. 42. p. 46, 30. | καλ μάλα γε. M. m. b. c. γε om. a et editt. ante *Gron.* παρ' ἡλικίαν. 5 ἡλικίας. a. b. | ὀρτύγων. tanta coturnicum in Aegypto et vicinis regionibus copia, ut incolae speciem aliquam, quae stato anni tempore maxima copia adventabat, sale conditam servarent. Coturnices has sale conditas χέννια nominant Graeci. Cf. *Athen.* IX. p. 393. C. *Hesych.* χέννιον. ὀρνιθάρτιον τι κατ' Ἀφρικτον ταριχευόμενον. Cf. etiam *Bochart.* Hieroz. II. p. 107. Aegyptum coturnices mensae Augusto adeunt, teste *Hasselquist* p. 339. SCHNEIDER.

CAP. X. κυῶν et αὐτοὺς. recepi ex M. m. b. pro κυῶς et αὐτόν. 9 κύων et αὐτοὺς. c. κύων. a. *Vind.* 7. amantes dominorum esse canes. Gñl. | Κάλβου. Καλλου corrigi *Harduin.* *Plin.* VIII. c. 40. a. 61. re-11 pugnant *Gronovio*, qui *Plinium* rem diversam narrare recte monuit. Κάλβου tuetur *Tzetza* *Chil.* IV. 131. v. 232. *Plut.* autem T. H. p. 969. C. nomen hominis non prodidit. — μέντοι om. r. particula vim negationis οὐδεις auget. II. 51. οὐ μέντοι τοῖς βραχυτάτοις. XV. 9. εἶχεν οὐ μέντοι τῆς μεγίστης πάχος. | ἠδυνήθη τὴν κεφαλὴν. inverso ordine r. | πρὶν 12 14 ἤ. πρηνῆ. a. b. c. — | ὑπ' αὐτοῦ τραφέντα. cod. *Vat.* [et. b.] ap. *Bast.* Ep. crit. p. 194. παρ' αὐτοῦ. Supra VI. 62. libri vulgati ὑπ' αὐτῷ τραφεῖς. *Plutarchi* narrationem p. 969. C. ab initio mutilarunt librarii: οὐδὲ τοῦ Ῥωμαίου σφαγέντος κ. τ. λ. Idem *Ibidem* *Pyrrhi* exemplum laudat. *Galbam* imperatorem intelligi putabat *Trillerus* conferens *Suetonii* *Vit. Gal.* c. 20. SCHNEIDER. Ad *Suetonium* *Casaubonus* monet, scriptores graecos narrare, *Galbam* a cane defensum esse. Quinam illi sint, non dixit; neque ego scio, nisi hunc *Aeliani* locum in mente habuit. At *Ael.* imperatorem non tam vago τοῦ Ῥωμαίου nomine designasset; et praeterea bella illius aetatis non solent πολέμων ἐμφύλων nomine significari. | καὶ 15 μέντοι om. b. — συστρατιώτην. στρατιώτην. c. | καὶ ἐς τὰ ἴσχατα φίλον. 17 ἐς. M. m. b. εἰς. a et editt. Supra I. 18. φιλοτεκνόντα ἐς τὰ ἴσχατα ζῶον. Cf. X. 28. p. 231, 31. | ὅλον δ' αὖ καὶ τόδε ἔβρεξε οὐκ ἀνήρ. 18 omnes editt. verbis hiantibus. μαδίεν ἄξιον. om. r. Infra c. 13. τὸ δὲ τοῦ κυῶς καὶ τοῦτο — εἰπὶν οὐδὲν ἄσπον. Spectant *Aeliani* verba *Od.* 8. 242. ἀλλ' ὅλον τὸ δ' ἔρξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ. cf. *Ib.* λ. 519. Similis dictio *Platonica*: ὅλον τὸ τοῖονδε λέγω. de qua vid. *Houssde* in *Specim.* p. 7. | Πύρρος. narrat hanc historiam *Plut.* T. II. p. 969. *Tzetza* *Chil.* 20 IV. 211. ss. similem, quae *Antiochiae* acciderit, *Ambros.* *Hexaem.* VI. 4. p. 44. H. alia *Bochart.* *Hieroz.* T. I. II. c. 56. p. 682. s. Verba παφο-

- 22 νευμένω και κυν. om. c. | και μέντοι και τῷ νεκρῷ. και μέντοι τὸν νεκρὸν. *Gron.* alterum και addidi ex *M. m.* τῷ νεκρῷ. *M. m. b. a.* πρὸς τῷ φόνῳ και τὸν νεκρὸν. a. et editt. ante *Gron.* λυμίνεται. c. λυμαίνομένη τῷ νεκρῷ est ap. *Herodot.* I. 214. παρακίτων νεκρῷ λυμαίνεσθαι. *Id.* IX. 79. Verba και μέντοι *Schn.* in cur. sec. exclauit; vix recte, licet abesse possint.
- 24 26 αἰντ. | φιλοπόνω. φιλοπονία. b. καρτερωσώτατη. καρτερωτάτη. r. | ὄσα κυνὶ παρόντι. hoc non intelligo, nec quid *prassensia* huc valeat, capio. *SCHNEIDER.* πρᾶντι εἰς χειρὸς. c. Quae *Tzetza* in hac historia scripsit, canem τοῖς πᾶσι προσηγῆ και μελίχον fuisse, referenda ad ea quae infra leguntur, και πρότατος ἦν. Fortasse lineola addita scribendam: παρών τι. *Pyrrhum* canis curam commendaverat suis, *ipse* autem si forte adesses ei aliquid dabat eorum, quae canibus dari solent. Pluralia, quae sequuntur, colectivo τι non adversantur. — ἐφολκά εἰς τὴν φίλαν. *Var. Hist.* VIII. 12. ἄτερ οὖν πάντα ἐφολκά ἦν εἰς τὴν παρρησίαν τῷ Ἀλαχίνῳ.
- 29 | οὐ μετὰ μικρὸν. editiones. *Plutarch.* ὀλίγαι δὲ ὕστερον ἡμέραις ἐξέτασις ἦν. Igitur μικρὸν scripsi. *SCHNEIDER.* Recorpi correctionem lenissimam.
- 30 31 Vid. ad VIII. 26. p. 194, 17. | ὀπλετῶν. ὀπλητῶν. m. | παρῆν. παρ' 32 ἦν. m. ἄλλα. omnes nostri. ἄλλ' editt. | σιγῇ εἶχε. haec verba mihi displicent. κατέχε. *Rehd.* quod probō. *SCHNEIDER.* In εἰκὸν εἶχε verbum eandem vim habere videtur quam ἐπέχε; σιγῇ autem pro adverbio habendam. *Herodot.* IX. 93. ὁ δὲ ὡς ἐπήϊσε, εἶχε σιγῇ και ἔπραξε οὐδενί. Caeterum in a prior syllaba in εἶχε est ex correctura.
- 2 ὁ δὲ. m. a. r. ἔδε. editt. ἀλλὰ εἰς αὐτοὺς. *M. m. b. c.* ἀλλὰ εἰς. a. ἀλλ' 160
- 3 4 εἰς. editt. | ὄνωξι. *Stackhouse* legit ὄδουσι. | ἅμα ἐπιστροφόμενος. Ἰαμὰ videtur scribendum. και καθυλάττει πολλὰκι μεταστρεφόμενος εἰς τὸν Πύρρον. *Plus.* l. c. *Philostr.* V. A. IV. 36. p. 176. και διηγείτο τὰ ἐκεῖ πρατόμενα, Ἰαμὰ ἐπιστροφόμενος. *Heliod.* II. 20. p. 79. Ἰαμὰ πρὸς τὸ κατόπιν ὑπέστρεφε. *Herodian.* VI. 4. 2. ἀπῆρεν ἐπιστροφόμενος εἰς *Liban.* T. I. p. 12. ἐπερόμην οὖν — πικρὰ ἐπιστροφόμενος. *Ap. Suid.* T. II. p. 450. πρὸς δὲ τὸ θεῖον λιπαρῆς ἦν και ἐκδυμος, ἔσδ' ἅμα αὐτῷ προσεῖναι. *Scr.* εἰς Ἰαμὰ. — ὡς οἷός τε ἦν. *M. m. b. c. r.* εἰον. a. editt. ante *Gron.* Dictum ut ἦ δυναται. I. 18. p. 10, 24. Vid. ad IV. 42. p. 89, 15. Tale quid lectum fuisse videtur ap. *Parthen.* *Erot.* c. 18. pro και πρῶτη μὲν οἶα τε ἦν πείθειν αὐτόν. Fortasse: και πρῶτον μὲν ἦ οἶα τε ἦν πείθει (persuadere
- 6 7 8 conatur) αὐτόν. | αὐτόν. αὐτῷ. c. | εἰς. *M. m. r.* εἰς editt. | και 12 ante κατέπειον om. m. | κακῶς. καλῶς. m. τὰ ante τῆς om. c. Sensus: ego quidem non obtempero iis, qui naturae praestantiam male intelligunt
- 13 15 et interpretantur. | Verba εὐνοίας usque ad μετέδωκε om. m. | ἀλλὰ 15 οὐ. *M. m. b. c.* ἀλλ' οὐ. editt. et a. | τὰ λοιπὰ ἐπιλ. ὀπόσα. *M. m.* τὰ 16 κολλὰ et ὄσα. a et editt. ante *Gron.* τὰ λοιπὰ habet etiam b. c. non item ὀπόσα. | κακὰ. κατὰ. b. ἐπιβουλὰς βᾶπτοντες. ἐπιβουλήν βᾶπτοντες. b. *Herodot.* IX. 17. ἐπ' Ἑλλήσι ἀνδράσι φόνον ἔβραψαν. *Alexis* ap. *Athen.*
- 18 XIII. p. 568. A. βᾶπτονσι δὲ πᾶσιν ἐπιβουλὰς. Cf. supra. V. 54. p. 122, 6. | εἶπερ οὖν. *M. m. b.* οὖν om. a et editt. ante *Gron.* — πιστότερος και εὐνοώτερος. hoc ordine *M. m. a.* inverso ordine editt. qui error est *Gesneri.*
- 21 CAP. XI. προήκουσα. πρόχουσα malit *Triller.* mot. mst. προήκτιν de mensura non ano in loco ap. *Aelianum* reperitur, ut προήκων εἰς μή-

κος; hinc *prominens*. In epigrammate Anth. Pal. IX. 10. unde haec historia ducta, polypos dicitur ἐναλίη ἐπὶ προβλήτι τανυσθείς. — ὑψηλή. ἠψυλή. *m.* | ὑπεβάλιστο. ὑπεβάλισται. *b.* — χειμῶρια ἐδόκει πῶς. *m.* χει-23 *μαρία.* *a.* et editt. Sana haec verba esse dubitabat *Schn.* etiamsi ἄρα suppleas. Accentum retraxi. Vid. I. 41. p. 19, 17 et 20. — οὐ μὴν. *m. b. a. r.* *Ap.* XVI. 25. nec aliter esse puto in *M.* οὐ μὴν. editt. εἰς τὴν. *Scr.* ἐς τὴν cum *M. m.* ἐκτρέψας. *om. c.* οὐπω δ' ἦν πέτρῃ βελος χροῶ. *Antip.* in Epigr. I. c. Veterum locos de coloris in polypode mutatione *) collegit *Allas.* ad *Eustath.* *Antioch.* p. 100. *a.* *Ap.* *Euseb.* Ixeut. I. 9. εἰς ἂν προκαιρήσονται πέτραις ἀφοιούμενοι. lego: προκαιράσσονται. ex *Glycas* *Annal.* p. 37. *C.* | τοὺς ἰχθῦς. ἰχθῦς. *m.* Idem dicit *Oppi.* 26 *Hal.* II. 232. *as.* | ἰδῶν οὖν δξύ. αἰετὸς ἐκ νεφῶν δξύς ἔμαρψεν ἰδῶν. 27 *Antipatr.* τὸ Σήραμα. Σήραμον. *c.* | ἐμπηδῶ. ἐμπηδῶν. *b.* — καὶ δεῖκνον 29 *ἔσα.* δεῖκνον ἐκείνος. *b.* ἔξεν. *c.* | τοῖς καισὶ. *M. m. b. c.* *Apost.* *r.* τοῖς 30 *om. a.* et editt. ἀντὶ *Gron.* κατέγραψεν. animo sibi fingebat; sic ἀνατυπούσθαι et ἀναγράψεν ap. *Philostr.* *Imagg.* II. 17. p. 81. 10. ubi vid. *Annot.* p. 496. *Aeli.* ap. *Suid.* T. II. p. 253. ὁ τοίνυν Διονύσιος καταγράψων ἰαντῶ λύτρα πλείστα ὑπὲρ τῆς κόρης. | περιβάλλουσι. παραβάλλουσι. 31 *Apost.* τῶ ἀιτῶ. omnes nostri. αἰτῶ. editt. — σφᾶς αὐτοῦς. *recepti ex M.* pro σφᾶς ἰαντοῦς. Vid. infra VIII. 28. p. 195. 4. *Thom. M.* in *σφῆ.* p. 826. *Matthiae* Gr. §. 148. p. 277.

- 161 χανῶν λύκος. paroemiam illustrat *Diogen.* VI. 20. *Apostol.* XII. 19. I usum ap. veteres monstravit *Huschke* *Anal.* cr. p. 16. *Boisson.* ad *Aristaen.* p. 730. — ἐπενήχιστο. ὑπενήχιστο. *r.* Aquilas interdum magnis piscibus unguas injicientes submergi et una cum praeda perire, narrat *Pallas* *Zoolog.* *Ross.* Vol. I. p. 349. | μὴν *om. b.* ἐν δὲ τοῖς. orationem 2 non bene vinctam intelligens *Geeser.* corrigit εἰς ἐν τοῖς. Ipse tentavi syllaba, quae praecoessit, repetita: ὄλεν ἐν τοῖς. Rectius scribes: ἐν τα τοῖς φᾶ. copula relata ad καὶ μέντοι καὶ *Πολ.* — ὑφ' Ἡροδέτου. Ἡροδέτῳ. *r.* ἄφ' ἑ. *Μασκίτης* uno *s. b. r. m.* Loci *Herodotei* sunt I. 214. III. 125. ubi *Wesseling.* de varietate scripturae in nomine Ὀροῦτης monuit. Adde *Davis.* ad *Max. Tyr.* V. 5. p. 73. *Καμβύσου.* *M. m. b.* εἰς Ὀροῦτον, σπέρμα addit *m.* quod quid sit ignoro, nisi est prava varietas verbi σπέρμας. | εἰς τὸν χρυσὸν ἀρπασόμενος. sic *M. b. c.* *Apost.* εἰς τὸ χρ. *m.* καὶ 6 τὸν. *a.* et editt. ante *Gron.* perpetua particularum εἰς et καὶ permutationum. ἀσπασόμενος. *b.* In *a.* ubi hoc verbum ob madorem et correctionem obscuram, ἀσπασόμενος nunc legitur. Ad rem cf. *Herodot.* III. 122. *Die Chrysoot.* Or. XVII. p. 468. *Πολυκράτῳ* — διαπλεύσαντα πρὸς Ὀροῦτην, εἰς χρήματα λάβοι. — καὶ ἄλλος ἄλλως. *b.* Versus qui sequitur proverbialis verba cum reliqua oratione non bene juncta. | τεύχων. *Plutarch.* de Ser. Num. 7 *Vind.* T. II. p. 554. *A.* ita laudavit: δὲ δ' ἄλλω κακῶ τεύχει, ἐφ' κακὸν ἦπαρ τεύχει. ubi vid. *Wyttenbach.* p. 49. Sic ut h. l. iterum laudatur hic versus in *Var. Hist.* VIII. 9. Hunc aut similem expressit *Cicero* *Tusc.*

*) Les changemens de couleur à la peau du poulpe sont continuel et d'une rapidité extrême, mais il n'observe pas plus que le caméléon de prendre la couleur du corps sur lequel il est. *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 184. *a.*

11. 16. *qui alteri exitium parat, Eum scire oportet, sibi paratam pro-*
 8 9 *stem ut participet parem.* | οὐκ οἶδα. οἶδεν. *M. m.* — | τί γάρ μοι —
συμβουλευτέον. Meleager Ep. XCV. τί δέ μοι τὸ θρασὺ τοῦτο τρέφειν; quo
michi Latini. Vid. Bensl. ad Horat. I. Ep. V. 12. et doctos Theodori
Schmidii commentarios in eandem p. 122.
- 13 CAP. XII. μέγα μὴ νῦν φρονεῖτωσαν. *M. m.* μὴ om. ante *Gron.* et
 in *a. c.* nec *Gillius* negationem expressit. νῦν om. *b.* Non male habe-
 ret, utraque particula omiſsa: μέγα φρονεῖτωσαν. sed legendum vi-
 detur: μέγα μὲν οὖν. Vide VI. 1. p. 124, 1. vel μέγα μὴν φρονεῖτωσαν.
 Opponitur infra: ἀλλὰ ἡ φύσις π. II. σοβαρωτέρα. Quae sequuntur, da-
 17 cta ex *Herodoto V. 12. 13. Cf. Tzetza Chil. X. 317. v. 198. ss.* | ἔξαρ-
 19 τήσασαι. ἔξαυτίσασαι et φυλάξουσι pro θηλάξουσι. *b.* | εἰς ἀρδέταν ἄγουσι.
 ἀρδέταν. *m.* in *M.* vox est in rasura. εἰς ἄρα ἄγουσι. *b.* ἀγαγεῖν πρὸς πό-
 20 σιν, πρὸς ἀρδέταν. *Tzetza. l. c.* | νεῖσι λίνον, recepi ex *M.* ubi marg.
 ἀντὶ τοῦ νήθουσι. νήθουσι λίνον. editt. λίνον. *a.* χερσὶν ὤσι. *m.* superscri-
 pto νήθουσι. νεῖσι λίνον. *b. c.* De νεῖσι vid. *Pollux VII. 32. X. 125.*
Pierson. ad Moor. p. 234. Valcken. ad Herodot. I. 200. p. 95, 55. λι-
 21 νον est in editt. omnibus. | τὴν ταυτῶν. αὐτῶν. *b.* οὕτω σκευάσαντες.
 23 *M. m. b.* οὕτως. *a* et editt. | οὕτως. om. *a. c.* ἀθρόας αὐτουργίας. *stu-*
dio adductus tam operosae nationis vertit Gill. Intellige industriam
 24 plurimis simul rebus adhibitam. | πόσων Παιόνων. interrogationis notam
 in sine delevi. Est exclamatio. Illud autem dictum non sine vi pro πό-
 σον aut πόσῃ σοβαρωτέρα. natura quanto omnibus quotquot sunt Paeoni-
 bus praestantior! — κίων θηρέασα. ducta historia ex Ep. *Anipatri* in
 25 26 *Anth. Pal. IX. 268.* | αὐτῇ. αὐτήν. *m.* | τετύχηκεν. *M. m.* τετύχηκε.
 editt. ἐτετυχήκει corr. *Schn.* cur. sec. — τῷ δεσπ. τοῦ θηρ. ἀπίστη. Vid.
 29 ad II. 8. p. 32, 3. — ἀναχωρήσασα. *m.* | αἱ γυναῖκες. αἱ om. *M.* De
 hac Aegyptiarum mulierum parturienti facilitate nihil aliunde constat;
 nec alium locum noverat *Beckm.* ad *Mir. Apsc. c. 93. p. 190* ubi de Li-
 gusticis: ἅμα ἐργαζόμεναι τέκτουσιν, καὶ τὸ παιδίον ὕδατι περικλύσασαι,
 παραρῆμα σκάπτουσιν. *x. τ. λ.* unde hoc quoque loco pro Αἰγυπτίων ἰκνι
 mutatione Διγυστίων lego. De muliere mercenaria Ligustica idem narrat
 30 *Diodor. IV. 20.* qui locus inprimis comparandus. Alia vid. ap. *Bake*
 in *Posidonii Reliqq. p. 134.* — ὅτι κάκεινα. ὅτε. *b.* | ἔχονται. ἔχον-
 ται. *m.* ἐγκαλύψονται. *afficiuntur pudore. Plus. T. II. p. 987. C.* οὐκ ἐγ-
 καλύπτῃ θρασὺς ἀποκαλούμενος; *Synes. de Regno. p. 23. C.* de abjecto
 reip. Romanae statu agens: ἐπέλ νῦν γε καὶ τὴν βουλαῖαν Θέμιε αὐτῆν καὶ
 θεὸν οἶμαι τὸν στρατίον ἐγκαλύπτεσθαι. *Philostr. V. A. V. 7. p. 192.* de
 Nerone: τὸν δὲ (Scr. τὸ δὲ) νικᾶν ἂν χρὴ ἐγκαλύπτεσθαι. Cf. *Sophocl.*
Ajac. 241.
- 1 CAP. XIII. τὸ μὲν τοῦ ἡμίονου. *Supra VI. 49.* | ὑπὲρ τοῦ ἔδελουρ-162
 γοῦ. *M. m. b. c.* ἔδελουργεῖν. editt. cum *a.* Cf. IV. 43. p. 89, 32. |
 3 κατ' ἡλικίαν. παρ' ἡλ. malit *Gesn.* in App. Emendatt. Vulgatam tuetur
Gronovius comparato loco VI. 49. τοῦ μὲν φιλοπόνου καὶ ἔδελουργοῦ κατ'
 ἡλικίαν αὐτὸν οὐκ ἀφήκεν. ea qua erat aetate, quae talis erat, ut otio
 indulgere posset. Est tamen in his quaedam diversitas. — εἶπεν. *M. m.*
 4 εἶπα. editt. | τοῦ κυνός. eandem habet historiam *Plus. T. II. p. 969. E.*
 5 *Tzetza. Chil. IV. 131. V. 258.* | Ἀσκληπιοῦ. Ἀσκληπιοῦ. *m.* μεσέτατον.

b. | τὸν βαρύτετον ὑπνον. βαδύτατον corr. *St. Bernard ad Theophan.* 7
Non. T. I. p. 114. recepitque *Schn.* cur. sec. *Frequentius* hoc altero;
 nec tamen necessaria correctio. *Theocr.* Id. XXIV. 47. δμῶας δὴ τὸτ'
 αὔσαν ὑπνον βαρῦν ἐκφυσῶντας. | ὤς γε. ὄς γε. b. ἦν δὲ ἄρα. *M.* m. a. 8
 ut ubique. δ' ἄρα. editt. | εἰς ἀγρυπνίαν. haec verba cum ἀγαθός jun-
 xisse videtur *Gron.* qui post ἀμείνων incidit. Rectius *Gesn.* ἀμείνων εἰς
 ἀγρυπνίαν conjunxit. *aeditimis multo vigilantior.* *Gill.* — οὖν. om. c. —
 καὶ ὑλακτῶν οὐκ ἀντεῖ. sic *M.* m. b. καὶ ὑλακτῶν, καὶ οὐκ ἀντεῖ. a. et
 editt. ante *Gr.* Distinxi cum *Schn.* post διώκων, quod concinnitas po-
 stulat. — ἀνείη. c. | ἀλλ' ἦπερ οὖν ἔοδενε δυνάμει. ἀλλὰ. b. c. ἔοδεν 11

νε
 ἐν. c. *Ἐν.* b. *Supra* IV. 42. p. 89, 15. οὗτός τοι τὸ ἴδιον ὄνομα ἢ σθένει
 φωνῇ φθέγγεται. *Vid.* ad I. 18. p. 10, 24. — μαρτυρούμενος. μαρτυρούμε-
 νος. b. ut *supra* p. 157, 13. ἐβαλλεν. ἐβαλεν. a. λ(ῖ)οις. λ(ῖ)φ. b. | ἐκεί- 13
 νης. *M.* m. a. b. c. ἐκείνου. editt. ante *Gron.* ex prava interpretatione
 notae tachygraphicae. | ὑποσειῶν. hoc olim in ὑποσαιῶν mutabam^{*)}; 14
 nunc praefere conjecturam *Hemsterhusii* ad *Timae.* p. 101. προῦσειεν ἄρ-
 τούς. *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 398. vulgatum defendit tamquam
 pro προσείων dictum. *Plutarch.* l. c. τροφήν προβάλλοντες habet, qui
 patrum memoria rem accidisse narrat. *SCHNEIDER.* Offas fur objiciebat
 cani, ut, dum ille vesceretur, ipse se subduceret. Locum haberet προῦ-
 σειεν, si canem ille voluisset allicere. Verbum videtur excidisse. Bene
 haberent omnia, verbis sic scriptis: ὑποσειῶν ἄρτους τε καὶ μάζας (ἐπή-
 γετο δὲ ἄρα καὶ ταῦτα δῶλ. κυν. προμ. ὤς γε ὑπελάμβανεν) ἐπεῖ (ρα' ἐπέ-
 δὲ κ. τ. λ. ubi ad ἐπέλα ex superioribus αὐτῶν supplendum: tentavit, an
 canem posset corrumpere. Verba in parenthesi posita, sic legit b. ἐπή-
 γετο δὲ ἄρα προμηθῶς ὤς γε ὑπελάμβανεν ἄρα καὶ ταῦτα δέλαρ κυνῶν. —
 ὤς γε. *M.* m. b. c. ὥσπερ a. et editt. ante *Gron.* | εἰς. ἐς. a. b. | ἐπό- 16 18
 δον αἱ γραφαὶ τε καὶ αἱ χῶραι. τε om. c. *Schn.* comparat *Xenoph.* *Oecon.*
 VIII. 10. ἡ γὰρ χῶρα τὸ μὴ ὄν ποδῆσει. *Cicero* in *Verr.* II. Act. IV. 57.
 de statua *Sapphus* a *Verre* sublata, basi tamen cum epigrammate (γραφῆ)
 relicta: nunc quod *inscriptum est inani in basi, declarat quid fuerit,*
et id ablatum indicat. | οὐδενός μείων κατὰ τὴν ἐπιμεισίαν. καὶ τὴν. 23
M. m. c. perpetua similitum particularum permutatione; nisi forte nomen
 excidit. *Gillius* certe vertit: *nempe qui aeditimorum nulli inferior vi-*
gilantia fuisset, fide etiam superior; quasi legisset: οὐδενός μείων τὴν
 ἀγρυπνίαν καὶ τὴν ἐπιμεισίαν ἀμείνων ἔτι.

CAP. XIV. ἦν αἰξ. sic *M.* m. c. ἦν ἡ αἰξ. a. et editt. *Supra* c. 4. 24
 ἴδιον δὲ ἦν ἄρα ταύρου. c. 22. κακότηδες δὲ ἄρα καὶ ὕαινα ἦν. et sic sae-
 pius in hac structura nomen sine articulo ponitur. — ἀχλὺν. ἀχλὴν. m. |
 Ἀσκληπιαδῶν. *M.* m. b. c. a. Ἀσκληπιοῦ. ed. *Gesn.* nescio quo errore. 25
 ὑπόγυσιν. *suffusionem.* *Vid. Cels.* de *Medic.* VI. 6. 35. *Bern.* ad *Th.*
Non. c. 58. p. 229. remedium huic malo a capra adhibitum commemorat
Plin. VIII. 50. s. 76. *Galen.* in *Isagoge* Vol. XIV. p. 675. ed. *Kühn.*
 Epigramma ἀδεσπ. 421. *Auth.* Pal. IX. 123. ubi pro βάτω ponitur ἀγράφας;

^{*)} Tale quid observabatur *Gillio*, qui vertit: *illum allicere conaba-*
tur, panes et offas, canum illecebras, objiciens.

Aelianus de nat. anim. T. II.

- 26 27 et Geopon. XVIII. 18, 3. | καθ' ἐκείνης. ἐκείνας. c. | τὸ ἴαμα. τὸ οὐκ.
 28 29 m. τὸ δράμα. a. c. — ὅταν. ἔτ' ἄν. M. | αὐτῆ. αὐτῆς. c. | νύ-
 30 32 ἔαι. ἀνοῖξαι. a. c. νύξαι. editt. | ἐξεχώρησεν. M. m. | οὐδὲ ἔν. οὐ-
 δὲν. b.

- 1 CAP. XV. ποταμόν. rationem agminis, quo elephanti flumina trans-163
 eunt, explicat *Philostr.* Vit. Ap. II. 15, p. 67. ubi ex Cod. Rehd. scri-
 bendum: ἡγείται μὲν γὰρ, εἰς ὄρες, ὁ μικρότατος, ἔπειτα δὲ αὐτῷ τις
 ἄλλω μείζων, εἴτα ὑπὲρ τούτου ἕτερος, καὶ οἱ μέγιστοι κατόπιν πάντες.
 Cf. *Plut.* T. II. p. 968. E. F. *Tzozza* Chil. IV. 122. *Mich. Glyc.* Ann. I.
 2 p. 52. D. | καλύπτοντο. καλύπτειν. m. Ad verba οἱ δὲ ἦθη τέλειοι *Gesn.*
 4 desiderabat participiam διαβαίνοντες. | φέρουσι αἱ. φέρουσι αἱ. editt. om-
 nes. Idem dicit *Philostr.* l. c. 14. p. 64. *Philes* Carm. Wernsd. VIII. 297.
 6 ubi scr. ἀγωνιῶντας πρὸς τὸ βεῦμα τοῦ κόρου. pro κόρου. | τοῖς πρεσβυ-
 τέροις referendum ad ἀφίστανται (Vid. VI. 61. τροφῆς ἀφίστανται τοῖς
 πρεσβυτέροις οἱ νέοι.) ad αἰδῶ νέμοντες supple αὐτοῖς. *Soph.* Trach. 1228.
 7 ἀνὴρ δ' εἰς ἕκκεν οὐ νέμειν ἐμοὶ Φθίνοντι μοῖραν. | καὶ τῶν Λυκούργου.
 M. m. b. τῶν τοῦ Λυκ. margo *Gesn.* καὶ τὸ Λυκ. editt. ante *Gron.* το
 sine accentu a. τὸν Λυκούργον. c. Verba autem sic malis posita: αἰδῶ
 νέμοντες καὶ τιμῶντες τὸ γῆρας, καὶ τῶν Λυκ. νέμων δέονται οἷδε οὐδέν.
Stackhouse Class. Journ. XXVIII. p. 292. corr. τιμῶντος. Verba τιμῶν-
 9 τες τὸ γῆρας abesse malis. | καταλημμένον. uno μ. M. καταλημμένη. m.
 οἱ συναγελαζόμενοι καταλείπειν. M. m. καταλείπειν. a. et editt. οἱ συνα-
 γωνιζόμενοι καταλείπειν. r. et *Apost.* VIII. 14. — ἀλλὰ καὶ πιστῶς dedi
 cum m. καὶ vulgo om. Verba καὶ ἀναβρῶσαι usque ad παραμένουσι (lin. 14.)
 11 om. r. *Apost.* ἀναβρῶσαι. ἀναβρῶσει. c. | τῇ τε ἄλλῃ. Vid. ad III. 42.
 12 p. 68, 27. καὶ ἐὰν διώκονται. M. m. b. c. ἄν. a. et editt. | παρόντες.
 σπαιροντες. m. παρόντες. de hoc usu participii παρών vide *Lobeck.* ad *Soph.*
 Aj. p. 227. φυγεῖν δυνάμενοι. similiter de delphinis I. 18. p. 10, 20. σω-
 14 θῆναι παρὸν καὶ ἀπαιτεῖν. | ἐκείνοις. ἐκείναις. M. m. sed οἱς superscri-
 15 ptum. ἐκείναι. ἐκεῖνα. M. | θηρώντων. recepi oblatum a M. b. θηρών
 τῶν. m. θηρών. r. *Apost.* θηρών. a. c. in quibus lectionibus correctorum
 apparet sedulitas. τῶν θηρατῶν. editt. ex *Gesneri* procul dubio emenda-
 16 tione. — πρότερόν γε. γε om. a. ἀπολείπειν ἄν. recepi ex M. m. ἀπολείπειν
 sine ἄν. r. *Ap.* ἀπολείπειν ἄν. a. et editt. | πρεσβύτιν. πρεσβύτην. c.
 πρεσβύτιν. a. et editt. omnes. Λαινίλλαν. λαινίλλαν. a. λαινίλλαν. c. Nomen
 19 Λαινίλλα habet *Suid.* T. II. p. 421. | πρὸς με. a. πρὸς με. editt. Vid.
Praef. ad *Anth.* Pal. T. I. p. XXXII. not. 31. ad *Achill. Tat.* p. 500. —
 20 ἴφασκον. om. m. suppletum in marg. aliá man. | δρυμέως. δρυμέως. m.
 δρυμέως. r. κηλίδα. κηλίδα. a. δὲ ἄρα. m. a. r. δ' ἄρα. editt. περιάπτειν.
 ἔνειδος τοῖν ἔνοιον περιάπτειν. *Plato* Euthyd. p. 272. C. αἰσχύνῃν περὶ τῆσαν
 τῇ πόλει. Id. Epist. VII. p. 334. B. — τοῖς ἑαυτῆς. ἑαυτοῖς. m. τοῖς ἐξ αὐ-
 22 τῆς. r. non male. — ἐς τῆν. M. m. a. r. εἰς. editt. | τῆν τῶν Ῥωμαίων.
 alterum articulum suppediavit b. nec tamen necessarius. XV. 19. p. 345,
 28. τῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίων βουλῆς γενόμενος. Vid. ad XIII. 21. p. 303, 10.
 23 | τῶν ἄνω του γένους. Var. Hist. 14, 36. μέγα φρονουσι διὰ τοὺς πατέ-
 ρας καὶ τοὺς ἄνω τοῦ γένους. — οἱ τοῖνυν αἰδούμενοι. οἱ τοῖνυν. m. οὗτοι
 τοῖνυν corr. *Gesn.* quam correctionem recepit *Schn.* cur. sec. Mihi in syl-
 24 labis οἰονυν latere videtur οὗτοι οὖν. | δρώση. δρώσαν. b. ὑπενουδέτων.

ὑπερευδύουσα. *r.* | ἡ δὲ κυμαίνουσα. καὶ inserit *a. c.* non male. κυμαίνουσα. *i. e.* ὄργωσα. Vid. ad *Achill. Tas.* p. 427. De locutione Platonica ποιῆσθαι τε ἐπιπροσθέν τινος vid. *Wyttenb.* ad *Plat. T. VI. 2.* p. 796.

| ὡς ἐπαβουλεύειν αὐτῇ. sic *a* et edit. ante *Gron.* Requiri αὐτῆ vi-
dit *Vales.* Emendatt. V. 8. qui Commodum ab *Aeliano* designari suspicatur. αὐτῆ habet *M. m. b.* — εἰς διαβολὰς. διαβουλήν. *c.* ἔχων τὸ οὐδὲ βῆδιον. similiter *Alciphr.* I. 6. p. 24. οὐ δὲ βῆδιος ὦν τὸ ὀφθαλμοὶ καὶ πρὸς πᾶσαν ἴδουσιν κεχυμένος. Similiter de Maximino *Herodian.* VII. 3. 3. ἦν δὲ καὶ τοῖς ὠσὶ κοῦφος ἐς διαβολὰς. | ἐπίστουσα *M. m.* | ἡνέγκα-
το τὸ δούλω σακ. sic vulgo cum *a.* τὸ omisi cum *M. m. r.* Pro ἡνέγκα-
κατο, quod est in omnibus libris nostris, κατηνέγκατο ed. *Gesn.* ἀτηνέγκατο volebat *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 105. — ἀδεῶς. fortasse ex *Thucyd.* I. 2. οὐδ' ἐπιμυγνύτες ἀδεῶς ἀλλήλοισι ἀνέδην. *b.* Vid. III. 9. p. 54, 29. — ὦ πατῆροι θεοί. ὦ. om. *m. r. c.* In *a* extritum. Dii sunt paterni generis auctores, tum omnino populi, generis, familiae tutelares et hoc nomine culti. Vid. *Herm.* ad *Sophocl. Trachin.* 287. et accurate de hoc cognomine agentem *Löbeck.* in *Aglaoph.* Tom. I. p. 770. as. — Ἄρτεμι λοχεία. Ἄρτεμιλοχεία junctim post *Gronoviam*, quem *Med.* ut videtur h. l. deceptit. Divisa vocabula in *m. b. c. a. r.*

164 Εὐλήθουσα τε. Sic edit. et libri optimi. εὐλήθουσα. *a.* εὐλεῖθουσα. *r.* 1
Simili ratione variatur ap. *Pausan.* III. 14. 6. ubi vid. *Sibel.* De forma Εὐλήθουσα vid. *Schaefer. Greg. Cor.* p. 911. s. Not. ad *Anth. Pal.* p. 156. Εὐλεῖθουσα, Ἥρας θυγατέρες, sunt in *Il.* τ. 119. Εὐλεῖθουσῶν ἱερὸν Athenis. *Paus.* I. 44. 2. θυγατέρες Ἥρας. hoc ordine *b.* — τί οὖν ἔν. *M. m. b. r.* τί ἂν οὖν. *a* et edit. Μηδεῖων. Μηδεῖων. edit. omnes. | εἴπομεν. 2
εἴπομεν. *b.* τὴν Κόλχην. magno consensu libri Κόλχην. τῇ Κόλχῃ φαρμακεῖ
est p. 324, 13. | τε om. *b.* καὶ ἡμᾶς. ἡμῶν. *c.* 3

CAP. XVI. προσήραξαν. cum *Schn.* restitui ex *M. m. c.* προσήβραξαν. 5
a et edit. — χελώνιον. *M. m.* χελώνιον. *a* et edit. Vid. p. 318, 13. p. 360.
1. χελειον est ap. *Nicandr. Alex.* 561. ubi vid. *Schn.* p. 270. | οὕτως 6
ἐξαρούσι. οὕτως ἐξαίρουσι. edit. οὕτως ἐξαίρουσι. *a.* Libros secutus sum. *Gillius:* extractam carnem exedunt. Historia de Aeschyli morte apud plurimos commemorata. Vid. ad *Valer. Max.* IX. 11. | ὁ μὲν Αἰσχύ- 8
λος. καὶ ὁ μὲν. *b.* non male, ita ut καὶ vim explicandi habeat. Bene haberet etiam: ὁ μὲν γὰρ Αἰσχύλος. | τὰ εἰδισμένα. *M. m. b. c. a.* καὶ 9
εἶδ. male edit. ante *Gron.* τὰ εἰδισμένα. sicut solebat meditans. Vid. c. 42.
p. 175, 21. | καὶ ψιλλὸς usque ad τὴν κεφαλὴν om. *m.* | τὸ βέλος. se- 10
cundum oraculum Aeschylō datum: οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ. | ἐπέ- 13
πτενον. *M. m.*

CAP. XVII. κήρυλος δὲ. vid. p. 118, 25. κήρυλος. edit. κήρυλλος. 14

M. m. c. κήρυκος. *r.* ubi δὲ om. — ὁμόνομα ὄνομα. *m.* ὁ μόν ο sic *b.* In
marg. γρ. ὁμόνο. ὁμονόμως. *r.* συμβεῖσι σύμβιος. *b.* tria haec vocabula
om. *c.* De cerylo, qui ap. *Aeli.* V. 48. non sexu tantum (vid. *Antig. Car.* c. 27.) sed genere etiam diversus est ab haleiyone, vide *Schn.* ad *Ari-*

*) In lemmate latino pro *alcedonum* scr. *alcedinum*.

- 15 stat. H. A. VIII. 5. 7. p. 598. | γῆρᾶ γε παρεμμένους. γε om. r. Idem de ciconiis vetalis narrat *Basil. Opp.* T. I. p. 75. C. — αὐτοὺς αὐτοῖς.
- 16 a. | μεσοπτερυγίων. μεσοπτερύγων. b. *Plud* vocabulum ex hoc uno loco in *Lexica* relatum. Mox verba καὶ τῶν ἀνδρῶν om. c. ὑπογγραντων. *M. m.* ὑπογγραντων. a. r. ὑπογγραντων. b. c. *Infra* XIII. 18. γῆρᾶ καὶ ἀπορβεί τὰ φύλλα. *Var. Hist.* I. 11. γῆρῶσης οὐκίας II. 36. βαδύτατα γῆρῶν. γῆρᾶντων ἀνδρῶν, nescio unde, excitat *Etym.* M. p. 230, 55. γῆρᾶντεσαι τοικεῖτον. *Hesiod.* O. et D. 188. κατεγήρα pro aoristo est ap. *Herodot.* VI. 72.
- 18 Vid. *Pierston. Moer.* p. 115. *Bustm.* Gr. uber. T. II. p. 97. | ἀφορῶσιν. *M. m.* περὶ τὰς νῆας μαίνονται. *veneris insania feruntur.* *Gillius.* ἠνέμονται. b. *elegans lectio et fortasse reponenda.* *Infra* XI. 7. πολλοὶ θῆρεται περὶ τὴν ἄγρην αὐτῶν ἠνέμονται. *Suid.* ἠνεμόεσαν. ὑψηλῆν. καὶ ἠνεμώσαν. τὸ περὶ ἔρωτα ἐπτοῆσαι. *Αλιανός.* καὶ ἐδόκει περὶ τὴν ἀνθρώπων ἀκρατῶς ἠνεμώσαι. *Ἐξημῶνται* est X. 27. p. 231, 21. De μαίνεσθαι hac vi usurpato vid. *Lennerp.* ad *Phalar.* p. 67. *Interpp. Theocr.*
- 19 Id. II. 49. | ὄραν μὴ τιθέμενοι. ὄραν. m. a. r. Vid. I. 59. p. 27, 5. Haec
- 20 verba usque ad ἔμφωνοι τῶν om. c. | ἔμφωνοι. h. l. oratione praedicti ἔμφωνοι. m. ἔμφωνες καὶ *Triller.* not. mat. quod si scripsisset *Ael.* antithesis foret luculentior. Nam halcyones quoque sunt ἔμφωνοι. De attagene XV. 27. κάλιν γίνονται ἔμφωνοι. Sed ἔμφωνος usurpatur praecipue de eo, qui humano sermone utitur. *Gallistrat.* X. τὸ Ἀργεῖον σκάφος ἔμφωνον.
- 22 | CAP. XVIII. Κοπτόν. κοπών. a. b. δύο μόνους. μόνας. c. Subaudi ἐκεῖ. Tale quid est de Cranone Thessaliae supra H. 49. Fabulam de binis corvis ad portum Oceani ex *Artemidoro* narrat *Strabo* IV. p. 198. T. II. p. 63. De corvis Apollini sacris vide *Jo. Fr. Gronov.* in *Obs.*
- 23 III. 11. p. 407. | τὴν ὄρειον. ὄριον. a. De his smaragdi metallis circa *Copton oppidum Thebaidos* tradit *Plin.* 37. s. 17. et 18. *Olympiodorus* ap. *Phosium* p. 194. se circa urbem Primam, quae olim Thebaidis prima in confinio Blemmyum fuit, dierum quinque itinere a Thebis et Syene, vidisse narrat metalla smaragdi, unde Aegypti regibus tanta smaragdi copia suppetebat. *SCHNEIDER.* De metallis circa Coptum vid. *Ritteri*
- 24 *Geogr. Tom.* I. p. 675. | διὰ τὸ τῆς σμαράγδου. δὴ τὸ τῆς. c. μαρά-
- 25 γδου. m. a. | οὐκέρ. εὐκέρ. *M. m.* sententia adversante. οὐκέρ. a. b.
- 28 | CAP. XIX. Hoc caput cohaeret cum tribus sequentibus in b. c. — καὶ ταύτη δὲ. recepi ex *M. m.* a. pro ταῦτα. Vid. ad VI. 19. p. 128. 9.
- 29 — τὰ ὄρα τὰ om. c. | δὲ νεβροὶ. νεβροὶ δὲ. m. νεαροὶ c. In a media
- 30 syllaba correctionem passa est. | πρόκες. vid. *Eustath.* Oδ. p. 295. p. 632. 41. (p. 146. ed. Lips.) — ζόρκες. ζύρκες. c. ἰόρκους et δόρκους commemorat *Oppi.* K. II. 296. ubi vid. *Schn.* p. 359. | καὶ πύγαργοι. [sic scribe] Apud Aristotelem est πύγαργος inter aquilas: hic vero inter cervini generis quadrupedes. *Herodot.* IV. 192. inter Numidiae animalia nominat πύγαργοι, ζορκάδες, βουβάλιες, ἔνοι. *SCHNEIDER.* πύλαργοι. *M. m.* πύλαργοι. a. c. quod tacite emendavit *Gesn.* πύλαργοι. b. De *pygargo* vid. ad *Juvenal.* XI. 138. *Bocharti Hieroz.* T. I. 3. c. 20. p. 902.
- 31 | πτώσειν. recepi cum *Schn.* ex *M. b. m.* πτώσειν. c. πτώττειν. a et editt. quae forma non videtur reperiri.
- 1 | Vulgo: δηλονότι· καὶ ἄλλα δὲ καὶ τῶν πετεινῶν. sic a. δὲ delevi cum 165 *M. m.* b. c. distinctionemque emendavi. ἔστιν ἄτολμα. ἔστι. *M.* Supple-

dum τινά. Vid. *Schaefer* ad L. Bos p. 475. s. quamquam h. l. facile suspiceris fuisse: καὶ τῶν πετεινῶν ἐστὶ τινὰ ἀτολμᾶ. Genuivum tamen videtur quod ex codd. posui. | κιστροίς. κιστροίς. c. ἀκόλαστοι. ἀκόλαστοι. 2 m. probante *Schneidero*. οὔτοι μὲν καὶ ὀμλεῖν. post μὲν incidit *Schn.* cur. sec. quod nunc verum puto, ut certe est lenissimum. Erat quæ mallem: καὶ οὔτοι μὲν, ὄμ. copula relata ad id quod sequitur: καὶ κύνες δέ. Alterum, quod in marg. posui οὗς οἱ μὲν — ita accipiebam, ut αὐτοὺς post relativum abundanter esset positum. Vid. *Hermann.* ad Philoct. v. 316. *Schaefer.* ad L. Bos. p. 23. Verum οἱ μὲν locum non habet. | ὁ Πίνδαρος. a et editt. Articulum dolevi cum M. b. c. Locus *Pin-4 dari* est ap. *Boeckhium* Fragm. 215. p. 664. Ad rem facit *Herodot.* II. 46. ἐγένετο δ' ἐν τῷ νομῷ τούτῳ (Mendesio) ἐπ' ἐμῷ τούτῳ τὸ τέρας· γυναικὴ τράγος ἐμίσητο ἀναφανδόν. | ἐλέχθησαν. ἠλέγχθησαν. marg. *Gesn.* 5 quem cf. in App. Emendatt. De ἐπιτολμαῖν vide supra IV. 8. p. 75, 6. | ὑπὸ τινος τοῦ γήμαντος. pronomen recepi. oblatum a M. m. Vulgo 6 abest τινος. a nescio quo qui eam in matrimonia habebat. Vid. *Herm.* ad *Soph.* Oed. Tyr. 106. τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινας. Infra IX. 24. κρηπταῖς τισι ταῖς ἑδοῖς. | τὰ μικρὰ μειράκια epitheton restitui ex 9 M. m. b. r. Comicus scripsisset τὰ μειρακύλλια ut est ap. *Eubul.* *Athen.* III. p. 108. B. ὠραῖον μειρακύλλιον. *Anaxandr.* Ib. VI. p. 227. G. Similiter infra VIII. 18. μικρὰ ἰχθύδια. *Aristoph.* *Plut.* 240. αἰτῶν λαβεῖν τι μικρὸν ἀργυρίδιον. — Μενάνδρου. νεάνδρου. c. | Vulgo ut a. τὰ ἐν ταῖς 10 Ἡαννυχίσου. τὰ ομίσι cum M. m. r. παννυχίσου. b. c. κοῦσίτων. m. z. Nom agi de comoedia hoo titulo inscripta, monuit *Meineck.* Reliqq. Men. p. 59. Rectius igitur scribes initiali minore παννυχίσου. | Verba λαγνίστατον — φοτῶν. om. r. Ad rem cf. supra III. 5. IV. 16. | τὴν κοινωνίαν. M. m. 12 b. c. τὴν om. a. et editt. ante *Gron.* | γούν. M. m. b. c. οὖν. a. et editt. 13 ante *Gron.* ὀστίου. ὀστρέου. c. | ὁ Μενέλαος. μενέλαος. b. | τοὺς Μεμ- 14 15 φήτας κύνες. de canibus Memphiticis mihi aliunde non constat. SCHNEIDER. μεμφίτους. b. μεμφίτων. c. | ἄσπονδον. ab hac voce r. novum caput incipit; tum iterum aliud ab ἀσεβέστατον; illud cum titulo περὶ σούς, hoc, περὶ ποταμίου ἵππου. | ἔδικον. ἄδικον. r. γούν. δέ. m. νεκρῶν. νεκρὸν. b. 17 ἐσθίουσιν. M. | ποτάμιος ἵππος. veterum de hippopotamo testimonia 19 collegit *Hoeschel.* ad *Horapoll.* p. 115. Vide supra V. 53. De impietate hujus belluae locus est *Plutarchi* T. II. p. 363. F. p. 962. E. *Porphyr.* de Abst. III. 23. p. 273. ap. *Phot.* Cod. 242. p. 342. *Damascius* ὁ ἵπποπόταμος ἄδικον ζῷον — τὸν γὰρ πατέρα ἀποκτείνας βιάζεται τὴν μητέρα. | μυῖαι καὶ κύνες. inverso ordine r. *Hesych.* in κυνό- 20 μυια. ἀνασθής καὶ ἱταμή καὶ θρασεῖα· τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῶα ὁ κύων καὶ ἡ μυῖα.

CAP. XX. ἀγριώτατον. ἀγριώτατοι et statim λέγουσι γὰρ Αἰγ. r. λέ- 21 γουσι δὲ οἱ Αἰγ. recepi ex M. m. οἱ om. a. et editt. Videtur hoc caput cohaesisse cum superiore; nec distinxit a et *Gillius.* | τὸν τρόπον δέ. 22 sic M. m. καὶ τὸν τρ. δέ. editt. ante *Gr.* et c. καὶ τὸν τρόπον γα. a. b. | εἰς κύκλον. hanc de lupis historiam *Schn.* se alibi reperisse negat. Post 23 κύκλον r. γὰρ inserit. | ὄταν. ὄτ' ἂν. M. | ἐσθίουσιν. M. m. δρωσι δέ. 24 26 ἄρα. M. m. ἄρα om. a. c. et editt. ante *Gr.* ἐπῶν. ἐπ' ἂν. b. c. περιπέσωσιν. M. m. | πενᾶν. πενήν solus r. quod recepit *Schn.* cur. sec. ἐπείνη 27

restituimus supra p. 125, 26. ex melioribus libris. Vulgaris formae exempla, etiam hoc *Aeliani*, collegit *Lobsch.* ad *Phryn.* p. 61. Ap. *Philostrophum* autem Vit. Ap. VI. 36. p. 273. πανὴν in optimo *Rehd.* mutatur in πανήν. — πάντα λήρον ἤγηται. ἤγουνται. (sic) m. ἤγουνται. c. In ἤγηται, quod vim praesentis habet ap. *Herodot.* II. 40. 69. et aliis in locis, consentit M. cum ed. *Gesn.* et reliquis. Vid. *Bustm.* Gr. ampl. T. II, p. 146. — λήρον. *Aristoph.* Ran. 809. λήρον δὲ τᾶλλ' ἤγετο τοῦ γνῶναι περί Φύσεως ποιητῶν. *Ael.* respexit verbum *Antiphanis Stobaei.* Tit. XCI. 14. p. 502. ἀρ' ἔστι λήρος πάντα πρὸς τὸ χροσίον. Vid. *Heindorf.* ad *Platon.* T. II. p. 402. *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 180. | τὸ ἀργύριον. τὸ om. r.

30 CAP. XXI κακοηδέστατον. κακοηδέστατα. a. δὲ ἄρα. δὲ om. b. Hoc quoque cap. cum praecedentibus continuavit a et *Gill.* | ἔτι. ἔστι. m. αὐτίκα. *exempli gratia.* Vid. *Ruhnk.* Timaeo. p. 56. αὐτίκα οὖν ἰδὼν τροφόν. ed. *Gesn.* cum a. γοῦν. M. m. b. c. ἐξ ἀπόπτου *Gron.* in Annot. ex *Mod.* stultit, in contextu omisit. Sed indicatus error in Emendandis. Varias significationes locutionis ἐξ ἀπόπτου in eruditissima annotatione illustravit *Hase* ad *Leon. Diacon.* (in *Scriptt. Byz. Part. XI.*) p. 437. *Ex eminenti loco* vertit *Gillius.* Esse potest etiam *e longinquo.*

1 Verba παιδίων usque ad ἀπολύουσαν om. c. ἐν σιάφῃ. σιάφει. b. | 166
2 4 ἀπολύουσαν. ὑπολύουσαν. r. quod *Sohn.* cur. sec. recepit. | εἰς ἔσορα. εἰς-
6 7 ἔσορα. m. ἀνέσορα. b. | καὶ πάντα. καὶ om. r. | ἐς μέσον. M. m. b.
8 a. r. εἰς. editt. ζέον. ζέων. m. | τοῦ δυστυχούς. M. m. b. ἀτυχοῦς. a. c.
9 et editt. ante *Gr.* παιδίων. παιδός. b. | κατέχευ. M. καὶ μέντοι. om. b.
ἐκτίστα. om. r. ἐκτίστα. c.

10 CAP. XXII. καὶ θάνα. ἦν. ἦν καὶ θάνα. r. quod recepit *Sohn.* cur. sec. Ex *Ctesia* haec ducta esse suspicatur *Baehr* p. 343. καὶ ὃν φασί. M. m. c. a. b. καὶ ὃν καλοῦσι. editt. per *Gesneri* errorem. κοροκότταν. κοροκόταν. M. m. c. κοροκόταν. a. *crocusa.* *Gill.* Vide statim ad vers. 14.

11 | νύκτωρ φοιτᾷ. νῦν φοιτᾷ νύκτωρ. b. | καὶ μιμῆται τοὺς ἐμόντας. sio quoque *Aristot.* H. A. VIII. 7. 2. videtur ad vocem singularem referri, quam bestia famelica edit, de qua *Sparm.* Itin. Afr. p. 154. vers. germ. Voces omnium ferme animalium imitari hyaenam testatur *Idem.* p. 162. Σκηκεκε. Cf. *Eund.* ad *Aristot.* l. c. p. 606. τοὺς ἐμόντας. a. Inprimis comparandus *Plin.* VIII. 30. s. 44. et qui de illius ferae vafritie eadem narrat *Porphyr.* de Abstin. III. 4. p. 223. De hyaena crocottam interpretatur *Cuvier* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 426. et 447. nec non *Pallas* in *Zool. Ross.* I. p. 34. Vid. *Pennant.* de Quadr. I. p. 283. s. |

12 14 καὶ εἰ κύνες. καὶ addidi ex M. m. b. | πανουργίαν. πανουργία. c. κοροκόττα. *Rehd.* hic κοροκόπας ut supra *Mon.* habet. *Porphyr.* l. c. non distinguit ab hyaena κοροκότταν. *Haeych.* κοροκόττας. ζῷόν τι τετράπουν Αἰθιοπικόν. *Anonym.* August. msc. c. 50. θηρίον ἐστὶν ὄνομα κοροκότας λύκου ἔχει [ἔχειν. cod.] μέγεθος· τῶν δὲ ποικίλων καλούντων τοὺς ἰδίους παιδας ὀνόματι, [ὀνομασί. cod.] μιμῆται τὰς φωνὰς τῶν ὀνομάτων, καὶ λαθραίως καλεῖ καὶ αὐτὸς ὀμώως, καὶ ἀπατηθέντας τοὺς παιδας ταῖς τοιαύταις φωναῖς καὶ προστρέχοντας (ἔξω τῆς πόλεως) λαβῶν ἐπέως τῆς ἐπαύλεως κατεσθίει. ὅτι ἐστὶν ἄλλος κοροκότας ἀνθρωπομόρφος. Verba seclusa e marg. irrepsisse suspicor. *Agatharchidas* narrationem habet *Diodor.* III. 35. ubi vid. *Wessel.* Σκηκε-

DEA. κροκότα. a. c. *Agatharchidas* locum excerpsit *Phot.* Bibl. cod. 250. p. 456. ubi libri consentiunt in κροκότας. Cf. *Lion.* ad *Ctesiam* p. 206. s. et 279. Verba πανουργίαν usque ad νῦν om. r. ζουκα λέγειν. *dicturus sum.* Vid. ad II. 11. p. 32, 30. λέξ εἰ νῦν. sic c. Verba autem sic rectius distingues: ἦν ἤκουσα, καὶ αὐτὸς ζουκα λέξειν. | εἰς τοὺς. novum 15 hic cap. incipit r cum tit. περὶ κροκόπου. | καλούντων. καλόντων. M. m. 16 Pro λαλούντων αὐτὰ in Not. ad Anth. Pal. p. 40. ἄττα emendavi, *Schneidero* unice probante. αὐτὰ enim non habet quo referatur. Tum post εἴτα μέντα addidi καὶ ex c. quod *Aeliani* orationi consentaneum. | καλεῖ. 20 om. b. — ἀπαγάγη. ἀπαγάγει c.

CAP. XXIII. τιμωρήσαι. τιμωῆσαι. m. τιμωρήσας. b. Sequitur vera. 25 ex Il. a. 82. Ad rem *Schn.* comparat *Aristot.* H. A. IX. 31. 12. *Plin.* VIII. 16. s. 19. | ἀλλὰ τε. a. τελέσση. τελέση. M. m. b. et mox στήθε- 26 σιν ἰοῖσιν. iidem libri. | ἤλαυνε. ἤλαυνεν. M. m. τῶν ἀποστάντων. ἀπο- 29 στάτων sine articulo b. καὶ τις αὐτῶ. αὐτῶν. b. | εὐγενής μὲν καὶ. M. 30 m. b. c. εὐγενής τε καὶ. a. et editt. ante *Gron.* apud quem vitiose ὄραϊος. — θηρατικὸς. θηρατικῆς. b. | ἐφανέντα. ἐφανέντος. a. 32

167 ἔτρωσεν. ἔτρωσε. m. ἀπέκτεινε. M. m. | οὕσης. om. c. ἀνεχώρησεν. 1 2 M. m. παρέδραμεν. m. | πρόεισι. πρόεισι. c. ἐκείνο. M. m. b. c. Pro- 7 nomen om. a et editt. ante *Gr.* | παρὰ τὸν χρόνον. per illud quod di- 9 ximus tempus. Sic παρὰ πάντα τὸν βίον. Vid. *Wyttenb.* ad *Plin.* Tom. VI. 1. p. 354. | ἐχεῖ. omnem iram in adolescentem illum effun- 10 dit. *Dion. Hal.* Antiq. X. 42. τοῖς δημόταις ἐπιτρέπειν ἀγριανομήτους εἰς τὰ χρήματα τῶν ἀνδρῶν ἐχεῖται τὴν χολήν. | ἐπληκτικὴν. ἐπληκτικῶν- 11 ται. b. *Gillius*: *gravissima leonis ira perterrefacti, qua potuerunt, fugam quaesiverunt.*

CAP. XXIV. φύλα ποικίλα ποικίλλα. M. φύλλα ποικίλλα. m. φύλα. a. 13 | καὶ γὰρ οὖν καὶ. M. m. alterum καὶ om. a. b. et editt. ante *Gron.* 14 Vid. infra ad c. 44. p. 176, 12. *Ael.* V. H. I. 16. καὶ γὰρ οὖν καὶ προ- 15 κείσθαι. Ib. I. 3. καὶ οὖν καὶ τῶν ἄλλων ὑπερφόρουσι. Ib. I. 4. καὶ οὖν καὶ ἠέσαντο τὸ δίψος. I. 10. καὶ οὖν καὶ τὰς αἴγας βάλλουσι. — πετραῖοι εἰσιν. εἰσι. ἀλλὰ. editt. omnes. | δεῦρο καὶ ἐκείσε. M. m. a. b. c. κάκεισε. 16 editt. A crasi *Ael.* in hac formula abstinet XIII. 14. p. 296. 18. XIV. 7. p. 312, 5. XV. 10. p. 340, 20. et ap. *Suid.* ἀλήται. — ἀλήται δεῦρο καὶ ἐκείσε τὸ ζῆν τελοῦντες καλούμενοι καλούμεναι. M. οἱ καλούμενοι corrigi- 17 git *Schn.* ἐπαυεῖν pro ὀνομάζειν accipiens. | δραμίαι sunt, quos *Ari-* 18 *stot.* H. A. IV. 2. 2. ἱππεῖς (Venet. cum all. ἱππούς) appellat διὰ τὸ οὕτω ταχῶς δεῖν, ὥστε μὴ ῥάδιον εἶναι καταλαβεῖν. Peculiaris est species quam nomine *ocypodis* hippeos insignitam descripsit *Olivier.* Itiner. SCHNEIDER. 19 εἶδε γὰρ. om. M. m. Ante κλανώνται aliquid desideratur orationi melius vincendae accommodatum, quale *Gillius* habet et *Gesnerus*: *sunt qui dromicas appellantur.* quasi legissent: εἰσιν ὧ κλανώνται δεῦρο καὶ ἐκείσε, 20 δρομιαὶ καλούμεναι. | φιλοπόδημοι. φιλοπόδημοι. m. | ἄλης. ἄλλης. m. 21 ὕλης. b. | τῷ θορραίῳ. τῶν. m. | τὸ βεῦμα. M. m. b. c. τὸ κνεῦμα. a 24 25 et editt. ante *Gron.* βλαῖον ἐκφέρηται. a. et ed. *Gesn.* omissis verbis ἐκ τοῦ Πόντου. sic enim habet M. m. non ἐκ Πόντου. ut dedit *Gron.* articulo neglecto. Veram lectionem expressit *Gillius*: *in Thracio Bosporo ubi fluctus rapidi ex Ponto deferuntur.* | καρῖνοι. sic a et ed. *Gesn.* 26

- 27 καρπινοί. *Gron.* Vid. ad III. 29. p. 64, 15. | ταῖς δὲ ἄκρας. *M. m. c.*
 28 ἐν δὲ ἄκρας. editt. ante *Gr. a. b.* | περιβήγγυται. *M. m. a. b. c.* παραβήγγυται. editt. ante *Gron.* errore *Gesneri*, qui tamen in marg. *al.* περιβήγγυται affert. *Herodot.* II. 16. τοῦ Δέλτα κατὰ τὸ δεξιὸν περιβήγγυται
 29 ὁ Νεῖλος. | ἀνατρέψει. *M. m. c.* ἀποτρέψει. *a.* ἀποτρέψει. editt. ante
 32 *Gron.* ἀνατρέψει. marg. *Geen.* ἀνατρέψει. *b.* evertere. *Gillius.* | ἀδροσθέντες. *Plin.* IX. 31. s. 51. *universi aliquando congregantur: os Ponti evincere non valent; quamobrem regressi (egressi) circumneunt, apparetque tritumiter.* Locus *Aeliani* transcriptus est e *Dionysii Thraciae* descriptione Bospori Thrac., quem *Gillius* graecum legit et vertit in libro egregio ejusdem argumenti p. 103. Post eum liber iste *Dionysii* furto aut alio casa e Bibl. Paris. sublatus disparuit. *SCHKEIDER.* ἐν ταύτῳ. Vid. p. 125. 20.
- 2 καὶ τὸ. copula perperam omissa in ed. *Gron.* et seqq. Est in prio-168
 ribus editt. et libris mss. omnibus. — τὸ βοῶδες. βοῶδες ἄκραι. XIV. 25.
 4 5 | ἐς τὴν. *M. m.* εἰς. *a* et editt. κατὰσιν. κατὰσιν. *a.* | ὅτι. reoepi ex
M. m. b. c. ὅτι. *a* et editt. προσέρπουσι. προσέρπουσι. *m.* ὀμοῦ. periculosa enim, non cancris solis, sed nautis quoque navigatio circa promontoria. — οὐκουν. οὐκοῦν. *m. a.*
- 9 CAP. XXV. ἄνω. supra III. 42. δὲ ἄρα. *M. m. b. c.* δὲ om. *a* et
 10 editt. ante *Gron.* τὸ ζῶον. τὸ. *m.* | μνήμησιν ὑγιούσιν. locutio aliunde videtur ducta. λόγος ὑγιής, τουτέστιν ἀπαραπολητος καὶ ἀκολόβωτος est ap. *Herodot.* II. 2. 524. ubi vid. *Eustath.* p. 727. 39. (p. 228. ed. Lips.) | μοι-
 14 χότις. μοιχῶ. *b.* caniculum adulteris infestissimum. *Gill.* | ὡς ἐξ ἀποδημίας. cur additum sit ὡς, non exputo. *SCHKEIDEN.* Inclusi, ut ex seqq. natam; nisi adverbium latet. In tali negotio *Lys.* Or. de caede *Eratosth.* p. 14. ἦγον μὲν ἀπροσδοκῆτως ἐξ ἀγροῦ — ὁ ἄνθρωπος ἔνδον ἦν. Sine hujusmodi additamento *Aristaen.* II. 22. ὁ ταύτης ἀνὴρ ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀφιγμένος. | καὶ, ὡς γε ᾤετο, σκέπησιν ἐν καλῶ εἶναι. sic libri omnes. καὶ ὅς γε ᾤετο. *Schn.* edidit ex correctione *Gesneri*, qui in εἶναι frustra haerebat. Vid. ad VIII. 7. p. 184, 22. Plurima hujus attractionis exempla congessit *Erfurdt.* ad *Antig.* v. 736. *Heindorf.* ad *Platon.* T. IV. p. 436. *Schaefer.* ad *Trachin.* v. 1240. inter quae exempla, quod inprimis huc facit, haud pauca sunt ex *Herodoto* collecta. Vid. *Steger* ad I. 58. Adde *Passov.* ad *Parthen.* *Erot.* c. 16. p. 65. Nec Latini ab hac enallage abstinnerunt. Vid. *Beier.* ad *Ciceron.* *Off.* I. 7. p. 50. s. Verba ὡς γε
 15 ᾤετο sic interposita infra c. 44. p. 176, 13. | οἱ γὰρ τοι. nam ii servorum, qui moecham in occultando flagitio adjuvabant, et janitores etiam, qui cum moechno colludebant, fiduciam ei faciebant. Sic haec cohae-
 16 rent. | Vulgo: ἦσαν δὲ ἄρα ὄσοι κατὰ τῶν πατρῶων καὶ μ. ἐπ. φησὶν εἶναι *Εὐρύπιδος.* in quibus nemo haeserat ante *Schneiderum.* κατὰ τὸ πατρῶον. *M. m.* εἶναι. om. *b.* ὄσοι κατόπτρων restituendum esse videram ex *Euripid.* Or. 1112. in *Exercitatt. crit.* I. p. 6. et in *Ep.* ad *Schn.* p. 15. ubi tentabam etiam φήσεται ἂν *Εὐρ.* quod non poenitet. Nunc εἶναι omisi cum *Vat.* (vid. *Boisson.* ap. *Matth.* An. in *Eurip.* Or. v. 1103. p. 231.) et *b.* Pro ὄσοι *Matthiae* οἱσὶ corrigit. *Ibidem Aeliani* locum excitans *Porson,* corrigit: οἱσὶ κατόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας φησὶν εἶναι *Εὐρ.* |
 19 ἀπήνησας. litteram paragogicam addit *M. m.* ταύτη ταῦτα. Vid. ad IV. 2.

p. 78, 11. | ἦν. om. m. ὑλακτεῖ ὑλάκτει m. | προσαράττει m. a. 20 21
 προσαβράττει. editt. Vid. VIII. 10. p. 185, 32. | συμβαλεῖν. συμβάλ- 22
 λειν. m. συλλαβεῖν. a. | ὑπογήμη. hoc compositum ex hoc solo loco in re- 26
 centiora Lexica illatum est.

CAP. XXVI. πτύελον. πτύελον. b. et sic iterum lin. 33. Vid. ad II. 24. 27
 p. 40, 25. πτύετον. a. supra scriptum λ. ἀνθρώπου om. a. | εἶναι. om. b. 28
 Post εἶναι *Apost.* I. 82. inserit λέγοντας: quod quid sit nescio. De saliva
 hominis scolopendris noxia est supra IV. 22. De capris nusquam legi.
 SCHNEIDER. ἐτέρω. ἐταίρω. a. ἴσασιν. M. | ὄσα ἀνθρώπων. ἀνώ. m. ex 29
 compendio. ὄσα ἀνθρώπων. b. c. | κατέπιεν κακόν supplendum ex praec- 31
 dentibus: quamquam tale quid malis additum, ut in simili loco V. 29.
 p. 111, 5. μυριοι γούν καὶ πίνοντες τι κακόν κατέπιον. ubi vide. Praeterea
 καὶ ante ἀνθρώπος ineptum est. Fuitne igitur: κακόν ἀνθρ. ἀγνοῶν καὶ
 λαδῶν κατέπιεν? | λάδοι τὸ λάδοιο. m. ἀποκτείνεν. ἀποκτείνεν. M. m. 32
 quae forma ab *Aeliani* elegantia abhorret. ἀποκτείνεν. c. — *Manass.* Erot.
 VIII. 1. rumpi dicit scolopendram τὸ ποντόβαμον ζῶον, Ἀνθρώπου πτύελον
 αὐτοῦ ἀφέντος εἰς τὸ στόμα.

169 ἐστίν. M. σαφῶς οἶδε. M. r. σαφῶς. a. et editt. Hanc se notitiam 1
Schn. alibi reperisse negat. | ἀλλὰ. M. m. a. ἀλλ' editt. | ὁμολογεῖ. 3 4
 ὁμολογεῖν. b. | προδεῖ γούν ἐκεῖνα. ita *Oppi.* Hal. IV. 431. ἀλλήλους προ-
 δεῖουσι. De re conf. dicta ad *Columell.* VII. 6. p. 406. SCHNEIDER. Con-
 structionem verbi cum accusativo ex hoc loco commemorat *Bernhardy*
Syntax. p. 232. Frustra *Bochart.* Hieroz. T. I. II. 54. p. 648. ἐκείνη
 malebat. | τοῦ θήλειος. revocavi lectionem Ed. Gesn. ex m. c. a. θή- 6
 λως. Gron. et postea omnes; unde hanc formam ex hoc loco excitavit
Lobeck. ad *Phryg.* p. 247. Ap. *Pausan.* ubi X. 19, 2. legebat *θήλειως*,
Bekkerus θήλειος edidit.

CAP. XXVII. εὐπειθέστερα. M. m. b. εὐπειθέστατα. a. et editt. Vid. 7
 supra ad III. 39. p. 67, 17. τὰ πρόβατα. τὰ om. a. | ἔρχεσθαι. ἔρχε- 8
 σθαι. c. ὑπακούει. ὑπακούω. m. superscriptum ei. | κυσίν. M. η. κυσί. 9
 editt. | καὶ consequentiam h. l. indicat: et hanc ob causam. et inde fit. 10
 Similiter hac conjunctione res, quae factum insequitur, cum antecedenti-
 bus connectitur; quem usum illustravit *Fritsch.* Qu. Luci. p. 132. |
 ἄραβες. ἄραβες. a. | ἐσθλεν. M. m. r. *Apost.* I. 82. ἐσθλει. a. et editt. 12 14
Gillius: sale delectantur. Et hoc verius. Cur enim in re, de qua ex
 communi experientia constat, ad Arabum testimoniam provocaverit au-
 ctor? | ποτοῦ ὄψον. allusit ad Homericum ἐπὶ δὲ κρόμυθον ποτῶ ὄψον. 15
 Il. λ. 630. Cf. *Xenoph.* Conv. IV. 7. SCHNEIDER. *Plutarch.* T. II. p. 669.
 A. idem dicit de sale, ad Homericum locum et ipse respiciens. | καὶ 16
 ἐκεῖνο. κάκεινο. r. *Apost.* quod *Schn.* cur. sec. recepit. At cf. ad p. 167,
 16. ubi καὶ ἐκεῖσε. et p. 170. 13. καὶ ἐκεῖνο. — ὅτι αὐτοῖς. δ αὐτῶ καὶ.
 c. — συμμάχονται. M. m. c. r. Ap. *aP. Gesn.* συμβάλλονται. a. b. et editt.
 ante Gron. Eadem est varietas IV. 17. p. 77, 31. Ad rem Gron. com-
 parat *Aristot.* H. A. VI. 19. 2. ubi vid. *Schn.* p. 482. s. *Columell.* VII.
 3. 12. Adde *Niclas.* Geopon. XVII. 6. 3. p. 1147. XVIII. 3, 6. | τῶν 17
 κριῶν ἀναβαινόντων αὐτὰ. τῶν ἀν. αὐτὰ κριῶν. r. Ap. quod *Schn.* recepit;
 aut, vulgari ordine servato, saltem τῶν ἀναβ. scribendum esse existi-
 mabat. Verum vide *Matth.* Gr. §. 277. p. 564. et imprimis *Kruger.* de

- 18 Authentia Anab. p. 41. ss. — αὐτὰ αὐτῶ. a. | οἷδε καὶ τοῦτο. δὲ superscriptam in m. οἷδε δὲ r. *Ap.* sed omissis verbis καὶ τοῦτο. Particula δὲ, quam reliqui libri ignorant, opus esse non videtur. — ἀβρονοποιός. ἀβρονοποιός. c. | Δηλυγόνος. Δηλυγόνος. m. Δηλυγώκος. b. c. κέρφυκεν. *M.* m. 19
 20 Verba εἶναι κέρφυκεν. om. r. *Ap.* | τοῦ δὲ τοῦ ἐγόνου. τοῦ γόνου
 21 τοῦδε. r. *Ap.* ὄχουομένη. ὄχουομένη. c. | πρὸς τὸν. in a superscriptum τὸν βορέαν. alteri τὸν αὐτὸν νότον. Ἀχιλλεύς μὲν. *M.* m. b. Verbis Ἀχιλλεύς μὲν respondet αἱ δὲ οἷς. μὲν σὺν. *Ap.* Ἀχ. δὲ. a. et editt. ante *Gron.* ὁ φίλος. articulum addidi ex *M.* m. a. c. r. *Ap.* αὐτῶ. αὐτοῦ. a.
 22 | τῆς πυρᾶς. τῆς ξηρᾶς. b. καυθῆ. κάθη. c. καὶ εὐχῆς. copulam adjeci ex *M.* m. a. b. r. *Ap.* Abest ab editt. ἡ Ἴρις. Ἴρις. a et editt. Locus *Homeri* est *Il.* ψ. 194. ss. Verba καὶ ὑπαγορεύεται — πνεύμασιν. om. r. *Ap.* Caracalla, Achillem imitatus, in funere Festi, σπένδων τοῖς ἀνέ-
 24 μοις εὐχέτο. *Herodian.* IV. 8, 5. | ὁ τοῦ Νεοκλήους. petenda historia ex *Herodot.* VII. 189. ubi vid. *Valck.* Cultus Boreas ad Illisum. Vid. *Platon.* *Phaedr.* p. 229. B. C. Var. *Hist.* XII. 61. Atheniensium κηδεστῆς Boreas ap. *Philostr.* V. A. IV. 21. p. 160. De ventorum cultu cum
 26 Tritopatribus conjuncto vid. *Lobeck.* *Aglaoph.* I. p. 670. | καὶ ἄνω τ. τερατείας. haec om. r. *Ap.* κερρατείας. b. in marg. οἷμαι περιμεγαλαίς. τερατεία h. l. *Aeli.* significat ceremonias, quibus deorum conciliatur voluntas. Certe non crediderim, *Aelianum*, religiosum hominem, Boreae apud Athenienses cultum praestigiis artibusque magicis annumerasse. —
 28 Tum ὑπερέτας ἀκλήτως ἔχουσι. r. *Ap.* ἔχουσιν. *M.* m. | οἱ κομμένες. οἱ
 29 30 om. r. *Ap.* | ὄταν ὄτ' ἄν. *M.* | ἡ ἐπιγονή Δηλυγόνος. ἡ Δηλυγ. editt. cum a. Articulum omisi cum m. b. c. Δηλυγόνος. b. a. Priore loco est feminas pariens; h. l. *Δηλία.* ut ἀροσνόγονος *virilis sexus* ap. *Hippocratem*, teste *Stephano.*
 31 CAP. XXVIII. τοῖς πρώτον ποῦσιν ὄνον. οἱ πρώτον πίνοντες et mox ἐμπροσόντες conjiciebat *Gesner.* apud quem distinctio post προσήκοντες sententiam turbat. *) Recte monuit *Gron.* Icarium occisum esse a popularibus eorum, qui vino poto cousopiti jacerant. Vid. *Hygin.* *Astron.*
 32 c. 4. *Aeliano* auctore fabulam narrat *Tzetza* *Chil.* IV. 128. | ποῦσιν (ποιοῦσιν. m.) hoc verbum et ἐμπροσούσιν, quae pendent a προσήκοντες, pro dativis absolutis habebat *Oudend.* ad *Thom. Mag.* p. 45. de quo errore monuit *Abr.* in *Auct. Dilucidatt.* p. 283. Tum legebatur: οὐκ εἰδότες πῶ (πῶς. b. πη. c.) θάνατον εἶναι. Negationem abesse non latuit *T. Hemsterh.* ad *Lucian.* D. D. XVIII. 2. μὴ reposuit *Gron.* ex *M.* Sic
 33 et m. b. c. | ἀλλὰ. *M.* m. a. ἀλλ' editt. — ἐνόσησαν. dedi ex *M.* m. pro νενόσησαν. ἐνόσησαν. b. ἐνόσησαν. a a pr. man. Tum alterum σ mutatum in x. In augmento nihil mutatum. Veram lectionem viderat *Abresch.* l. c.
 1 2 οἱ κατὰ τὴν Ἀττικὴν. οἱ Ἀττικοὶ. b. ἐμοὶ δοκεῖν. δοκεῖ. b. c. | τῶν
 4 ἵαυτοῦ. recepi ex m. b. c. pro αὐτοῦ, ut a habet. | Ἡριγένη. Ἡριγίν. b. — τῶ ἀδομένῳ. αἰδομένῳ. *M.* αἰδομένῳ. m. Natus error ex τ in ἀδομένῳ adscripto, non subscripto. Canem illum revera fuisse ἀδόμνον satis constat. Vid. *Heyn.* ad *Apollod.* III. 14. 7. p. 331. *cani decan-*

*) Bene *Gillius*: *affines eis qui vinum biberunt.*

taso. Gill. | *εὐνοίας* τῆς. sic *M. m.* τὴν *a* et editt. *Erigonae canis mor-5*
tas spiritu suo parentavit. Hygin. l. c. Cf. supra VI. 25. | οὐκ
ἔγω ἄν. ἄν om. b. particula referenda ad βιώναι. non posse fieri statuebat,
ut dominae mortuae superviveret. — *Εὐρύπιδης.* in *Medea* 53. s. *χρηστοίαι*
χρηστοίς. m. c. χρηστοίσι. M. — *κίτνοντα. κινύοντα. m. c. κινύοντα. a* et
editt. *Secutus sum Elmsleium* ad *Med.* l. c. et *Hermann.* in *Censura*
p. 341. ed. Lips. | *κυνός δούλου.* Vid. ad VI. 10. p. 128. 18. 10

CAP. XXIX. *καὶ ἐκεῖνο μαρτύριον.* *Κολοφ.* Vulgo: *μαρτυραὶ ὁ Κο-13*
λοφάνιος — Ut oratio constaret *Schn.* edidit: *καὶ ἐκεῖνο μαρτυραὶ Κολ.*
uimis abrupte. In car. sec. reposuit certam *Falckemarrii* correctionem
Diatr. p. 289. quam nos quoque receperimus. A libris matis nihil praesi-
dii. — *παράγινεται, τις* addit *b.* | *Τέων* narrationem *Aeliani* ridiculae 14
Tzetza *Chil.* IV. 131. v. 235. ad Anacreontem Teium transtulit, quod non
animadversum a *Barnesio* *Vit. Anacr.* §. 35. monui in *Peric. crit.* p. 98.
SCHNEIDER. *Τέων. m.* συνανησόμενός τινα. συνανησάμενος τινός. *b.* | *ἐκ15*
τῶν. praepositionem abesse malit *Schn.* Non ego. Vid. ad IV. 39.
p. 87, 27. *καπηλείαν. καπηλίαν. b.* | *ἐπήγετο. ἀδαίρι* ex *M. m. b. r.* 16
ἤπήγετο. c. ἐπηγάγετο. *a* et editt. Cf. c. 38. p. 173, 12. *ἐπήγετο κύνα.*
| *ἔστράπετο. b. r.* ἔστρέπετο. *a* et editt. *M.* in contextu; sed *α* super-17
scriptum. | *ἤπειγε γάρ τι ἤπειγεν. m.* Eadem est locutio infra XVII. §. 18
p. 375. 21. vid. de ea ad *Achill. Tat.* p. 801. *Tzetza* l. c. dicit servum
πρὸς ἑοικριον ἀπαλάειν. ἀποσκευασάμενος τὰ ἐνοχλοῦντα in tali negotio di-
cit *Herodian.* IV. 13, 4. — *αὐτὸν. αὐτῶν. c.* | *καὶ ὁ κύων. καὶ om. r.* 19
ἀνέπασεν. i. e. κατέδηκε. De rebus *Var. Hist.* II. 41. *καὶ γὰρ τοὺς ἐκ*
τῆς μυβρίνης καὶ τὸν ἐκ τοῦ κίττου καὶ τὸν ἐκ τῆς δάφνης ἐνταῦθα ἀνέ-
πασεν καὶ ἀπέλιπε. | ἀνέλθομαι. M. m. b. c. ἐλθεῖν. a et editt. ante 20
Gron. — *ἐνεόησεν. ἐνεόησεν. a.* ἐνόησεν. *r. a.* — *ἄλλδ. M. m. a. r.*
ἄλλ' editt. *ἀπῶν om. r.* | *ἑαυτὸν κατακλινας. κατακλ. αὐτὸν. r.* ἐπὶ τῷ
ἀργύριῳ. τὸ ἀργύριον. b. | *τὴν Τέων. articulum om. c.* | *ἄπρακτοι.22*
ἄπρακτα. b. ὅτου ὠνήσονται. *δτε. c.* ὠνήσονται. corr. *Wardus* ap. *Gron.*
Similiter ap. *Herodot.* V. 87. ἄλλο μὲν δὴ οὐκ ἔχεν *δτε* ζημιώσωσι τὰς
γυναῖκας. libri nonnulli *ζημιώσωσι. Liban.* IV. 159. 1. εἴεται τὸ δαιμόνιον
εὐρηκέναι δέ' ὅτου ζῶν ἀνάσσομαι Vid. *Acta Phil. Mon.* II. p. 233. | *γε μὴν.24*
τε μὴν. m. | *βαλλάντιον. βαλλάντιον. M. m.* quam scripturam fortasse de-25
bebum praeferre. Vid. *Intrpp. Thom. M.* p. 139. | *ὡς εἶδε. οἶδε. c.* 27
ἑαυτὸν M. m. a. r. c. αὐτὸν. editt. | *κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. αὐτὸν28*
om. m. | *οὐκουν οὐδέ. οὐκοῦν. m.* *Plato.* de *Rep.* X. p. 599. E. *οὐκουν* 29
λέγεται γε οὐδ' ὑπ' αὐτῶν Ὀμηριδῶν. Vid. infra XVI. 39. p. 372. 9. *De-*
nar. de *Partic.* p. 293. — *μυθοποίημα* — *οὐδέ κόμπος. Theoph. Sim.*
Qu. nat. c. 12. *ἀνὴρ παρ' ἧ' κόμπος μυθικῶν πλασμάτων οὐκ ἐστίν.* Vid.
supra ad II. 11. p. 33, 10. — *Verba οὐκουν usque ad fin. om. r.* |
ταῦτα ἀπήνησεν. M. m. b. c. ταῦτα. *om. a.* et editt. ante *Gron.* Teium 31
h. l. negligentius appellat Colophonium, qui Teon iverat.

CAP. XXX. *πετηλαί. πεπηλαί. Vind.* 7. unde scriptura *πηλαί,32*
quam *Gillius Lusarium* vertit, fit probabilia. Altera videtur a *πέτσομαι*
vel *πετᾶσθαι* derivata esse. Genus ipsum cancri nusquam alibi reperi no-
minatum. *SCHNEIDER.* *πετελαί. b.* *πεπηλαί. c.*

171 *καὶ κίτονται. M. m. a. b. c. aP. Gessn.* κατακίτονται. editt. ante *Gron.* | 1

- περούγια. videamus quid περούγια, quibus cancri sublevari et volare dicuntur, significant. *Aristot.* H. A. IV. 2. 4. ἔχει δὲ ὁ κάραβος καὶ κέρκον, περούγια δὲ πάντε, καὶ ἡ καρὶς καὶ ἡ κυφή τὴν οὐράν καὶ περούγια τέτταρα· ἔχει δὲ καὶ ἡ κραγγὼν περούγια ἐφ' ἑκάτερα ἐν τῇ οὐρᾷ, τὸ δὲ μέσον αὐτῶν ἀκανθῶδες ἀμφοτέραι. Cf. *ib.* sect. 5. quas eandem pinnas, sub cauda sitas, si auctor narrationis voluit intelligi, non possum illis vim aliquam ad volatum adjuvandum assignare. De pinnis carabi Aristotelei dixi accuratius in comparatione ostracodermorum Aristotelis inserta libro: *Magaz. der Gesellsch. naturf. Freunde zu Berlin.* 1807.
- 2 4 p. 181. s. ΣΧΗΝΕΙΔΕΑ. | αὐτοῦς. αὐτὸς. c. | οὐ πάντη. *M. m. b. c.* οὐ πάντῃ. a et editt. IX. 4. διπλόην οὐ πάντη σύνοπτον. XIV. 23. οὐ πάντη σκολιοί. 29. οὐ πάντη γνώριμος. XV. 2. οὐ πάντη σαφής. Vid. supra ad
- 5 7 VI. 1. p. 124, 23. | ὑψηλῶ. ὑψηλῶ. b. | καὶ ἰσχυροῦ πόνοφ, *M. m. b. c.* καὶ om. a et editt. ante *Gr.* ἀγαθόν. *M. m. b. c. a.* ἀγαθῶ. editt. quae *Gesneri* est correctio. ἀγαθόν τι. de remediis contra malum aliquod, habet *Theophr.* Fr. IV. 35. τὸ βόδιον ἀγαθόν τοῖς ὤσιν. *Id.* *Hist. Plant.* IX. 9. 5. de fructu χαμαίδρου· ἀγαθόν δὲ καὶ ὀφθαλμοῖς.
- 8 CAP. XXXI. Cohæret hoc caput in a. cum superiore. | καρκινάδες. eadem habet *Oppian.* Hal. I. 321. καρκίνα vocat *Aristot.* H. A. V. 13. 11. et alibi. Comprehendunt cancrum eremitam *Bernhardum*, et plures species etiam pagurorum. Cf. *Basteri* Opera subseciva. p. 74. ΣΧΗΝΕΙΔΕΑ. Vid. *Eand.* ad *Aristot.* IV. 4. 14. p. 210. γυμναί. Cf. II. 45. p. 48, 19. — ὄστρακον. ὄστρακον. m. | ἰποδύονται. *M. m. a. c.* ἀποδύονται. b. ὑποδύεται. editt. tum περιτυχοῦσαι. *iidem* libri. περιτυχοῦσα. editt. *Gillius* pluralem servavit per totum caput, quem *Gesn.* pro arbitrio mutavit. | καὶ στρόμβου.
- 12 στρόμβου. m. b. εἰς ὄσον. ὄλον. a. | καταγωγῆ. καταγωγῶ. c.
- 15 CAP. XXXII. οἱ δὲ στρόμβοι. In a et apud *Gillium* hoc caput cohaeret cum superiore et titulo caret. καὶ βασιλεία. καὶ om. r. καὶ μάλα
- 16 γε. *M. m. a. b. c.* γε om. r. et editt. ante *Gr.* Vid. ad p. 63, 31. | ὁ
- 17 μὲν. μὲν om. r. | κάλλιτος δὲ κάλλος. *M. m. b. r.* κάλλος habet etiam a. c. sed vulgari ordine servato. κάλλι δὲ κάλλιτος. editt. *Gesnero* sic tacite corrigente. Oratione similiter variata XVI. 5. ὄρνυ — κάλλιτον μὲν ὄψει, μακράων δὲ τὸν βίον. XVII. 27. πλήθει καμπόλλων καὶ μεγέθει μεγίστων, καὶ τὴν τόλμαν ἀμάχων. Var. *Hist.* XIII. 1. μέγεθος
- 17 μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰς τελείας ἤν γυναικας, κάλλι δὲ ἤν ὡς οὐκ ἄλλη. | εἴη
- 18 οἱ οἱ om. r. | καὶ τοῦδε ἄρχει. *M. m.* καὶ τοῦδε ἄρχει. b. τούτου. a. τοῦτο ὑπάρχει. ed. *Gesn.* errore describentis, quum a sic exhibeat: τούτο ὑἄρχει. *Gron.* τούτου exhibuit, nescio unde; nam in *Med.* τοῦδε legi recte
- 19 scribit. | μετακινουμένω δὲ. *M. m. a. b. c.* μετακινουμένου δὲ. edit. *Gesn.* ἔρχονται. a et editt. ante *Gr.* ἔπονται. *M. m. b. c.* κατακειμένω. r. *Gillius*: si commigrandum sit, ipse primus tentat, caeteri subsequuntur. — ὅστις δ' ἂν ἐλη. καὶ ὅστις ἂν ἐλοι. r. δὲ ἂν. m. δὲ ἀνέλη. b. δ' ἂν ἐλη. c. — τόνδε. τῶνδε. c. ὅτι ἄμεινον κρᾶξει. *Herodos.* IV. 156. συγκρίζουσι Βάττω Κυρήνην ἄμεινον πρήξει. et paulo post 157. οὐδὲν ἄμεινον πρήσειν. —
- 21 καλῶς οἶδεν. *M. m.* οἶδε. editt. καλῶς om. b. | εἴ τις εἶδε. οἶδε. r.
- 22 ἴδω. b. εὐδυσμότερος. εὐδυσμώτερος. a. εὐδυσμώτατος. b. | καὶ ἐκεῖνος. καὶ
- 23 om. r. ἔξω. *M. m. b.* ἔξω. c. ἐξω. a et editt. ante *Gr.* | πρόκειται πρόκειται. b. τὸν προειρημένον. τὸ. a.

CAP. XXXIII. τούς ἐχίνους. de echino marino vide inprimis *Aristot.* 26
 H. A. IV. 5. p. 152. s. ubi vid. *Schn.* p. 216. s. Cum hoc cap. cf. *Op-
 pian.* Hal. II. 226. *Plut.* T. II. p. 979. B. *Philes* c. 61. προσαρτάτων.
m. a. r. προσάρβρατων. editt. ante *Schn.* Vid. supra c. 25. p. 168, 21. |
 θαλάττης. θαλάσσης. *b.* ἐβάλλει. ἐβάλει. *a.* | πνεῦμα ἀβρότερον. *M. m.* 27 29
r. c. σφοδρότερον. *a* et editt. ἀβρότερον. *b.* quae frequens permutatio. Vid.
 ad *Achill. Tat.* p. 700. ὑπανίστασθαι. *M. a. b. c.* ὑπανίσταται. *m.* et editt.
 ante *Gron.* Caeterum fere suspicor, non πνεῦμα fuisse, sed πνεύμασι,
 ut κῆμα dicatur ἀβρόν ὑπανίστασθαι. *Gillius:* quum sentiunt mare inhor-
 rescere et ventorum acerbitate procellas cieri. *Lucian.* Navig. c. 8.
 ἤλικον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῆμα | ταῖς ἀκάνθαις. *Aristotel.* H. A.
 IV. 5. 6. ταῖς δὲ ἀκάνθαις χρῆται ὁ ἐχίνος ὡς ποσὶ, ταύταις ἐπερειδόμενος.
 echinos aculeis moveri planum est, sed ope proboscidum, quas protrud-
 dere et retrahere valent, adhaerere et obfirmare corpus videntur. Cf.
Basteri Op. subsec. p. 114. SCHNEIDER. | ἀναρροῦνται λιθίδια. correptis 30
lapillis opperiri. *Plin.* IX. 31. s. 51. *Ambros.* Hex. V. 9. p. 33. C.
calculus validum arripit, eumque velut saburram vehit. lapides subire
 eos dicit *S. Basili.* Opp. T. I. p. 67. et qui hunc exscripsit *Mich. Glyc.*
 Ann. p. 35. D. — ἀρροῦνται. *m.* εὐκόλα. εὐβόλα. *r.* Tum ἔρμα usque ad
 πάσχουσιν om. *m.* — δεδοίκασιν. *M. a.* δεδοίκασι. editt.

172 CAP. XXXIV. ἡ πορφύρα. de purpura vid. infra XV. 16. *Oppi.* Hal. 1
 V. 598. *Polluc.* I. 47. s. λήγνον. παροεμία λιγνοτέρα τῶν πορφυρῶν ap.
Athen. III. p. 89. E. qui excerpit *Aristot.* H. A. V. 13. 7. ubi cf. *Schn.*
 p. 314. — γλώτταν. γλώσσαν. *b.* linguam purpurae προβοσκίδα appellat
 idem IV. 4. 8. cf. de Partib. II. 17. de insectorum lingua agens H. A.
 IV. 7. 3. τοῖςδ' ἔχει ἰσχὺν πολλήν, ὡς περ ταῖς πορφυραῖς. Purpurae lin-
 guam descripsit *Cuvier* in Dissert. peculiari: sur l'anatomie du buccin,
 | εἰμαι ὅσα ἐσθλει. ἐλκυέι. *b.* ἀλλοκεῖ. *r.* ὅσα ἂν καὶ ἐσθλει. *a.* et editt. 3
 ἂν καὶ delevi cum *M. m. r.* Olim in *Aristoph.* Avv. 1069. legebatur:
 ὅποσα περ ἂν ἐστίν. nunc ἂν *Dindorfius* delevit. — δὲ ante ἀλλοκεται
 om. *r.* | διαπλέκεται κυρτὶς. κλέκεται γάρ τοι κυρτὶς. *r.* κυρτίδες ἡβαυαί— 4
 πυκνήσι σχοίνοισι τετυγμέναι. *Oppi.* l. c. De hoc capturae genere vid.
Plin. IX. 37. s. 61. | διεῖρται. inseritur et annectitur. *Gesneri* corre- 6
 ctionem firmavit *M. m. b.* διεῖρται. *a* et editt. De hac captura agens
Aristot. l. c. veteres sit escam non annexuisse naasae, οἱ δὲ νῦν προσάπτου-
 σιν. *Gill. intus in media nassa turbo piscis illecebra appenditur.* |
 μέση. μέσω. *m.* verba καὶ διεῖρται — μέση. om. *r.* | εἰ μέλοι. καὶ prae- 7 9
 figit *c.* | ἐβάλλουσα. ἐμβάλλουσα. *b.* ἐαυτήν. *Stackhouse* ἐαυτῆς corri-
 git vel ἐαυτῆ. | ὁ πορφυρεὺς. πορφυρεῖς. *m.* ἐθήρασε δευτέρος. vitiosum 12
 locum libri scripti non mutant. Equidem suspicor δευτεῖσαν scriptum
 fuisse. SCHNEIDER. Vix recte. Purpura capitur primum sua ipsius gulo-
 sitate, deinde per piscatorem. Sic *Theocr.* Id. II. 131. καὶ μετὰ τὰν Κύπριν
 τὸ με δευτέρα ἐκ πυρός εἴλεν. — ὑπὸ τῆς λιγνέλας cohaeret cum ἐθή-
 ρασε, ope gulositatis ejus. Apertior foret sententia, si verba sic essent
 posita: μένει τόνον ἀλοῦσα ὑπὸ τῆς λιγνέλας. sed in eo loco, ubi nunc
 sunt, argutiorem fortasse sententiam scriptori efficere videbantur. Su-
 persunt tamen difficultates. Legendum; καὶ ὁ πορ. ἀλοῦ. ἐθήρασε δεύ-
 τερος τὴν ὑπὸ τῆς λιγνέλας προσηρημένην. Simili acumine I. 39. ἀλίσκον.

τα ὀρχήσει καὶ φέθῃ ἤρημαίαι πρώτου. Vox δεύτερος talem correctionem tantum non postulat. Confusionem verborum προσηρημένος et προσηρημένος observavimus ad II. 38. p. 45, 2.

- 14 CAP. XXXV. De scolopendra testatur *Aristos.* H. A. IX. 25, 4. II. 10. 2. SCHNEIDER. Vid. Eund. ibi T. IV. p. 172. s. Nostrum caput ductum ex *Oppi.* Hal. II. 424. ss. εἰπεῖν ὁμοίωτατον. Ἰδεῖν. corr. *Gesner.* Cf. VIII. 2. κρέουσιν ὡς Ἰδεῖν κατηφέστερος. Vulgatam interpretatur *Schn.* si describere verbis volis. abundantia est in infinitivo addito; quamquam exempla, quibus eam illustravit *Schaefer.* ad *Soph.* Philoct. 847. p. 349. et *Elmsl.* ad *Heraclid.* v. 1011. non omnino ejusdem sunt generis. Fortasse scribendam: ὡς εἰπεῖν. ut statim c. 36. ὡς εἰπεῖν τὸ μαχημάτατον.
- 15 Sed magis placet *Gesneri* correctio. | ἀνθρωπιὰ σάρξ. ἄνθρωπος. r. | 16 ὀδαξῆται. ὀδαξῆται. c. supra scriptum γρ. ὀδαξῆται. Vid. *Wessel.* ad *Diodor.* 3, 29. p. 195, 71. — καὶ κησιεῖ. κησιεῖ. b. κησιεῖα malebat *Gesn.* in App. Emend. In *Platon.* Gorgia p. 494. D. εἰ τὴν κεφαλὴν μόνον κησιεῖ. Codd. duo κησιεῖ. [*Bekkerus* edidit κησιεῖ] *Moeris* κησιεῖεν [libri plures κησιεῖεν] ἀττικῶς κησιεῖεν ἔχειν, ἑλληνικῶς. Formam κησιεῖν e *Platone* et *Aristophane* Eccl. 914. annotavit *Pierson* p. 206. Similis forma est verbi μαλακῆν in *Aeliano.* SCHNEIDER. Vid. *Heind.* *Plat.* T. II. p. 164. *Lobeck* ad *Phryn.* p. 80. — τοιαῦτα. τοσαῦτα. r. |
- 17 18 καλοῦσι et ποιοῦσι. καλοῦσιν et ποιοῦσιν. *M. m.* | ἀκαλήφαι. αἱ καλήφαι. r. *Schol.* ad *Nic. Alex.* 201. Ἰστί δὲ καὶ θαλάττιον ζῷον, τὸ καλούμενον καλαμάριον, ἀκαλήφη λεγόμενον. Villioribus piscibus annumeratur ap. *Atciph.* I. 2. — κησιμονήν. *M. m. a. b. c. r.* κησιμονήν. *al.* *Gesn.* (voluit κησιμονήν) κησιμόν. ed. *Gesn.* κησιμόν. *Gron.* Eadem varietas etiam alibi observata. Vid. *Bern.* ad *Theoph.* Non. c. 237. p. 230. φαλαγγίων κησιματα sunt in *Ver. Hist.* XIII. 35. κησιμα, κησιμονήν et κησιμόν jungit *Suid.* in κησιμαίην. T. II. p. 334. *Athen.* III. p. 90. A. τῆ δὲ ἀκαλήφη — κησιμόν ποιεῖ. κησιμονήν habet *Philes* c. 54, 3. c. 95, 21. ὀδαξήμοδος supra I. 38. *Etym. M.* p. 44, 18. ἀκαλήφη θαλάττιον φυτόν δῆξιν καὶ κησιμόν ἐν τῷ ἄπτεσθαι ἐμποιοῦσα. — ἀλλῶ. *M. m. r.* ἀλλ' editt.
- 19 τοσοῦτον. τοιοῦτον. a. | ἰσημερίας. intellige μετσωπρινῆς. *Arist.* H. A. IV. 6. 5. τοῦ μὲν χειμῶνος τὴν σάρκα σπιρᾶν ἔχουσι· διὸ καὶ θηρεύονται καὶ ἐδιδάμοι εἰσιν. Scolopendram *O. F. Müller* (von Würmern des süßen Wassers p. 105.) Nereidum genus ab *Aristotele* intelligi censet. Urtica vero ad *Actiniae* aut *Medusae* genus pertinet. Κνήδας petris adhaerentes, immobiles, *Actiniae* *Linna.*, mobiles vero et mare pervagantes *Medusae* interpretatur *Pennant* *British Zoology.* Vol. IV. p. 60. SCHNEIDER.
- 20 23 CAP. XXXVI. ὄταν. ὄτ' ἄν. *M. m.* στρατιώται. om. c. | ὡς εἰπεῖν τὸ μαχημάτατον. validissimam et fortissimam agminis partem dicas. τῶν 25 μαχηματάτων. *M.* (vulgata superscripta). *m.* | τὰ πάλια. πάλια. *m.* ἐκάστη τὸ ἴδιον ἀποκρύπτουσα. bene haec jungentur antecedenti αἱ μητέρες, si intermedia importuna verba ὑπὸ ταύταις δὲ secludantur. Fortasse desunt quaedam. SCHNEIDER. Post πάλια incidi cum *Gesnero*, qua re neglecta oratio facta erat obscurior. Jam verba ὑπὸ ταύταις δὲ τὰ πάλια habenda pro additamento parenthetico; in nominativis autem ἐκάστη τὸ ἴδιον ἀποκρύπτουσα, ad αἱ μητέρες per explicationem additis, nemo hac-

rebit γ). Similis ratio in loco *Aristophanis* Plut. 785. ὠττουσι γὰρ καὶ φλωσι τάντωνήμια, Ἐνδοικνύμενος ἕκαστος εὐνοίαν τινα. Orationis similiter enuntiatione interposita quasi interruptae exempla vide ap. *Lobeck.* ad *Ajac.* p. 294. s. | ἐὰν θεάσωνται. recepi oblatum a *M. b. c.* 27 θεάσσωνται. *m.* ἀρήσωσι *a.* et editt. — καὶ λέοντες. λέγοντες. *c.* | ἀλ-28 λος ἄλλη. ἄλλως ἄλλη. *c.* νεβροί. νεβροί. *a.* Post νεβροί pone virgulam, tolle post ἐκπληρτικοί: Etiam leones, ejusmodi elephantum agmine conspecto, aut in praecipitem se dant fugam, aut latibula quaerunt, paventes haud secus ac hinnuli; et ferae, tam horrendae prius, timent elephantos. | μή ποτε. μή πο. *M.* voce mutilata. μή πο. *m.* | ὑπερ. 30 31 ὑπό. *a.*

173 CAP. XXXVII. *Ἡέρου πόρου. c.* Ducta narratio ex *Plut.* T. II. 1 p. 970. D. *Apollonius* ap. *Philostr.* V. A. II. 12. p. 62. vidisse narratur ad urbem *Taxilam* elephantum unum eorum τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον ὑπερ Πέρου μαχαμημένων. | πολλά, commate post τετρωμένου posito, valgo 2 cohaeret cum ἀκόντια, cui distinctioni favet locus *Plutarchi*: Πέρου κατατετρωμένου πολλά τῶν ἀκοντισμάτων ἐξήρει. *Supra* II. 18. ὅταν εἰς αὐτὸν ἐλθῆ δόρατα πολλά. Incidi tamen post πολλά cum *m.* ob collocationem verborum et ob ea quae sequuntur: καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλά. Cf. eandem historiam in *Vita Alex.* c. 60. Τραυματίζεσθαι πολλά *Stephanus* laudat in *Thes. Gr. L.* nescio unde. Sic ὅποσα ἐτρέψῃ *Lucian.* D. D. 26, 1. | εἴξεν. *M. m.* εἴξε. *c.* πρὶν ἢ συνεῖναι. *M. m. a. b. c.* συνεῖναι. editt. 4 *Idem* II. 11. p. 33, 3. reponendam. *Dio Chrys.* Or. VI. p. 216. s. συνεῖναι τῶν κακῶν sine varietate. *Suid.* T. II. p. 69. et III. p. 404. συνεῖναι νοῆσαι. ὁ δὲ Ἡρακλεος — ἦν μὲν συνεῖναι δεινότητος. | διὰ τὴν βοήν. hoc pro ῥύαν posui cum *Schn.* ex correctione *Abreschii* ad 5 *Cassier.* *Gazoph.* p. 76. confirmata ea *Paris. b.* In medio quodammodo fluctuant *M. m. c.* ῥύαν habentes. ῥό. *a.* ῥύαν exhibet *Bern.* ad *Th. Non.* c. 54. p. 221. — παρείται. παρείστο. *b.* | ἐκδήσκει. δησκει. *c.* VIII. 7. 6 λειποδυμῆν καὶ ἐκδήσκειν. ubi vid. ὑπέκλινεν. *M. m. Plut.* *Vit. Alex.* 60. εἰς δὲ ἦσθετο βελῶν πληθεῖ καὶ τραυμάτων κάμνοντα, δεισας μὴ περιβῶνῃ, τοῖς μὲν γόνασιν εἰς γῆν ὑφῆκε πρῶτος ἑαυτὸν, τῇ δὲ προνομία λαμβάνων ἀτρέμα τῶν δορατίων ἕκαστον ἐξήρει τοῦ σώματος. | ἐπὶ μᾶλλον. *repositi* ex *M. m. a. b. c.* pro ἐτι μᾶλλον editionum. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 668. *Alibi Aeli.* καὶ μᾶλλον et ἐτι καὶ μᾶλλον solet scribere. Vid. ad IV. 42. p. 89, 27.

CAP. XXXVIII. Ἵρχανοῖς. de Magnetibus idem narrat *Var. Hist.* 9 XIII. 46. *Hyrcauos* hos non *Persidis* incolas, sed *Asiae* minoris populum intelligit *Vales.* *Emendatt.* V. 9. de quibus *Plin.* V. 29. s. 31. *Macedones Hyrcani cognominati et Magnetes a Sipylo.* licet constet *Hyrcauniam* canibus generosis abundasse, et *Lysimachi* regis canem *Hyrcaunum* in pugnam sequentem memoret *Plut.* T. II. p. 970. C. SCHNEIDER. | ἐπήγετο 12 κίνα. καὶ interpositum omisi cum *M. m. b.* et statim ἐν ante γραφῇ cum iisdem. | ἀλλὰ. *M. m. a. b. c.* ἀλλ' editt. | *Κυνέγειρον. M. m. c.* Κυ-13 14 ναίγειρον. *a* et editt. Vid. *Wessel.* ad *Herodot.* VI. 114. p. 491, 86. Cf. *Anth. Pal.* T. II. p. 660. — Ἐπιζήλον. *Apud* quosdam vocatur

*) *Gillius*: matres sub se quaeque suos pullos occultantes.

- 16 Πολύζηλος. Vid. *Davis*. ad *Max. Tyr.* V. 9. p. 81. | ἔστι δὲ καὶ οὗτοι. malim εἶσι δὲ — Deinceps Μίκωνος etiam hic scribi voluit *Meurs.* ut supra IV. 50. ubi vide. ΣΜΗΚΚΩΝΑ. αὐτότ' pro οὗτοι corrigat *Stackhouse.* Sincera vulgata. XVI. 22. ἔστι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος. *Herodot.* I. 26. ἔστι δὲ μεταξὺ — ἐπὶ στάδια. ubi *Schweigh.* frustra supplet διάστημα. *Plat. Rep.* V. p. 462. E. ἔστι μὲν που καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν ἄρχοντες τε καὶ δῆμος. Vid. *Heind.* *Plat.* T. III. p. 403. *Herm.* ad *Soph.* Trachin. p. 101. — De Νίκωνος vid. ad p. 92, 31. *Tzetz.* Chil. IV. 129. narrata historia de cane Xanthippi: ὁ δὲ ζωγράφος ἔγραψε Πολύγνωτος ἢ Νίκων ἐν τῇ Πουκίῃ τῇ στοᾷ. — τοῦ Θεσίου Πολυγνώτου. *M. c.* τοῦ om. *a.* et editt. ante *Gron.* τοῦ Θ. Πολυγνώστου. *b.* τοῦ Ξυσίου πολύγνωτον. *m.*
- 19 CAP. XXXIX. μάρτυρας. Vid. *Boeckh.* Expl. ad *Pind.* T. IV. p. 139. *Tafel.* Dilucidat. *Pindar.* p. 151. et *Boisson.* ad *Sophocl.* T. II. p. 378. Cornutarum cervarum recentiore tempore captarum exempla attulit *Allat.* ad *Eustath.* Hex. p. 172. κέρατα Ἰαφρος δῆλεια οὐκ ἔχει. *Arist.* H. A. IV. 11. 7. de Partib. III. 1. 2. Cf. *Plin.* VIII. 32. s. 50. *Pollux.* 21 V. 76. | κερουσσ' ἀπ' ὀρθίων. κέρουσσ' ἀπὸ ῥοθίων. *M.* ἀπορ' ὀθίων. *m. c.* κερουσσ' *b.* ἀπὸ ῥοθίων παγῶν. *Vind.* 7. παγῶν. *m.* καθεῖρπεν. κάθειρπεν. *b. M.* In proximo fragm. ἄρασα * μύξας. *M.* cum editt. Scr. ἄρασα μύξας * καὶ κερασφόρους. ἄρασα ἀμύξας. *m. a. c.* Vocaculis cum *Heathio* transpositis metrum non juvatur. ἄρασα μυκτῆράς τε καὶ cum *Brunckio* exhibet *Porson.* Praef. ad *Hec.* p. VIII. Vulgatam dixeris natam ex prava interpretatione notae tachygraphicae. Vid. *Bass.* ad *Gr. Cor.* p. 111. 727. *Lenius* tamen *G. Dindorfius* post μύξας aliquid ad versum implendum excidiisse arbitratus, lacunam indicavit. — εἶρπεν ἔκηλος. ἔρπεν. *M. m. a. b. c.* εἶρφ' ἔκηλος emendavi in *Ep.* ad *Schn.* p. 15. nec aliter exhibet *Porson.* l. c. et *Dindorf.* in *Poet. Scen. Gr.* p. 33. | καὶ ταῦτα μὲν ὁ τοῦ Σοφίλλου. sic *M. m.* Σοφίλου. editt. καίθα Σοφίλλου etiam scribendum in *Anth. Pal.* VII. 21. ubi vid. *Not.* p. 219. καὶ ταῦτα μὲν ὁ Σοφοκλῆς. *b.* Ἀλεάδαϊς. ἀλεάδαϊς. *c.* Ἀλωάδαϊς tacite correxit *Br.* cum *T. H.* ad *Lucian.* Tom. I. p. 494. *Valck.* *Diatr.* p. 15. Hujus dramaticis titulus ubique, ni fallor, scriptus aut ἀλεάδαι aut ἀλενάδαι. | ἐν τῇ Ἰφιγενείᾳ. haec ducta esse ex prologo, ubi *Artemis* loquebatur, monuit jam olim *Musgr.*; sed ea est διασκευῆ facta ab *Euripide* consanguineo, quae certamini commissa victoriam tulit. Prior tragoedia ab *Aristophane* passim traducitur, ut demonstravit doctissimus *Boeckh.* [*Graec. Trag. Princ. c.* XVII. s.] *SCHNEIDER.* Cf. de eadem re *Eichst. Dram. Comico-Sat.* p. 99. *Bremi Phil. Beitr.* I. p. 143. ss. qui versus ex Prologo ductos esse negat: cum quo cf. *Boeckh.* Expl. *Pind.* p. 139. Totam hanc quaestionem diligenter excussit *Matthiae* ad *Eurip.* T. VII. p. 320. ss. | 28 χερσὶν. χερσὶ. *M. m.* φλαῖς. φλας. *c.* κερουσσαν. κέρουσαν. *a. c.* σφάζαντες. hoc pro σφάζαντες obtulit *M. m.* quo admissio pro σφάζειν malis fortasse σφάζαι. — ἀυγήσουσι σὴν. ἀυγήσουσιν σὺν. *m.* σὴν. *a.* — θυγατέρα. 31 θυγάτρα. *b.* | Τημενίδαϊς. τὸν Ἥρ. ἄλλον. i. e. laborem, πόνον. recepi ex *M. m.* τὸ ἄλλον. *a* et editt. praemium. Cf. IX. 23. p. 204, 15. hujus fragmenti emendandi conatus vid. ap. *Matthi.* in *Eurip.* Tom. IX. p. 353. Ipse nostrorum librorum lectiones indicabo.

174 ἦλθεν. *M. m.* ut *Matth.* emendavit. ἦλθε. editt. χρυσόκερων. χρυσό-1
 κερω. *c.* — Tum vulgò ἕνα δεινόν. δειμαδ' ὑποστὰς corr. *Matth.* Recipi
 ἕνα δεινόν ex *M. m. a. Vind.* 7. ἕνα ὑποστ. omisso δεινόν. *b. c.* ἕνα pro
 τινά. Vid. *Boisson.* ad *Phil.* Her. 434. — V. 3^{tie}. κατ' ἐναύλους. vulgo.
 βὰς ante κατ' excidisse censet *Matth.* ἐναύλων. *M.* κατελαύνων. *m.* κατεν-
 αύλα. *a. Vind.* 7. κατέναυλα. *b. c.* ὄρων ἀβάτους. ἀβάτων. *b.* ὄρων om.
Matth. — ἐπὶ τε. ἐπέλ τε. *Vind.* 7. — V. 4te. ποίμνια. sic *m.* ut corre-
 xit *Valck.* Diatr. p. 168. ποιμένα τε. *a* et editt. ποιμενικά malebat *Gesn.*
 Tres posteriores versus, vocabulo, quod excidit, revocato, sic ad vesti-
 gia librorum restituerim. [τάς] κατ' ἐναύλων [Κορυφὰς] ὄρων ἀβάτους,
 ἐπὶ τ' αὐ Δειμῶνας ποίμνια τ' ἄλση. ut in Ione vers. 86. Παρησιαῖδες
 ἄβητοι κορυφαί. ὁ δὲ Θηβαῖος. *Pindar.* Ol. Γ. 29 (60). ubi v. *Schol.* 5
 et *Boeckhii* Expl. p. 139. Εὐρύσδεος. εὐρύσδεως. *c.* ἔντυ'. ἔντοι. *a. b.* ἀνάγ-
 κα. *a.* ἀνάκα. *m.* ἄνακα. *b.* ἄξαντα. *M. m. a. c. Vind.* 7. ἄρξαντ'. *b.*
 ἄξονδ' ex *Pindari* editt. edidit *Gron.* Sed reponendum ἄξοντα ex edit.
Gesneri. Elidere non poterat *Ael.* syllabam, quam vocalis apud ipsum
 non sequitur. | Ἀνακρέων. locus *Anacreontis* est ap. *Athen.* IX. p. 396. D. 8
Schol. Pindari l. c. ubi initio additum ἀγανῶς. *Pollux.* V. 76. *Fischeri*
 Fragm. XXI. οἶά τε. οἶαν τε. *c. Vind.* 7. νεβρόν. νεκρόν. *a. b.* νεοδηλν.
b. ὄστ' ἐν ὕλη. ὄστε ἐν. *M. m.* οἶτε. *b.* κροκόσσης. κρωκόσσης. *a.* κροκόσ-
 σης. *b.* ὑπολειφθεῖς. ἀπολειφθεῖς. *Athen.* ὑποληφθεῖς. *a.* ἀπὸ μητρός. *a.*
 ὑπὸ corr. *Gesn.* In marg. Par. *b.* manu sec. scriptum: οὕτως οἶμαι ἔδει
 γράφασθαι τοῦτο τὸ κῶλον· οἶά τε νεβρόν νεοδηλν γαλαθηρόν, ἦτε ἐν ὕλη
 κροκόσσης ὑπολειφθεῖς ἀπὸ μητρός ἐπισηδη. | τοὺς μοιχῶντας. μοιχῶ- 14
 νας. *b.* *Zenodotum* intelligi docent *Scholia Pindari* l. c. Peculiaris
 est usus verbi μοιχᾶν, *adulterare*, in re critica. | κατὰ κράτος. *m. b. c.* 15
 κατακράτος. *a.* κατὰκράτος. editt. | καὶ μέ γ' αἰρεῖ. recepi cum *Schn.* 16
 correctionem *Wyttenbachii* ad *Plut.* de S. N. V. p. 8. pro καὶ μεγαίρει.
 καὶ γε αἰρεῖ. *b.* μεγ' αἰρεῖ. *c.* *Infra* XIV. 13. καὶ ἐμίγε αἰρούσι λέγοντες. unde
 hoc quoque loco malis fortasse κάμει γ' αἰρεῖ. et mihi quidem persuadet.

CAP. XL. σύνολας ὑπερβολήν. exempla ex hoc capite hausit *Tzetza* 17
 Chil. IV. 133. v. 263. alia commemorat *Ambros.* Hexa. VI. 4. p. 44. G. H.
 ut doceat canes mori pro dominis et commori cum dominis paratos esse.
 Πῶλω. Polus histrio, ὑπερβαλὼν τῇ τέχνῃ πάντας, ap. *Plut.* Vit. De-
 mosth. c. 25. quem cf. T. II. p. 785. B. jungitur cum Aristodemo ap. *Lu-
 cian.* Pro Merc. cond. c. 5. Illustris de eo est historia ap. *Gellium*
 VII. 5. Veterum de Poli arte testimonia collegit et illustravit *C. J. Gry-
 sar* de Græcorum Tragoedia etc. p. 35. s. μὲν οὖν. οὖν om. *a. b. c.* |
 καιομένη. καιομένη. *a.* ubi proxima quinque vocabula omissa. ἐαυτ. συγκα- 19
 τέτρ. de alio cane *Plut.* p. 970. C. qui domino elato ἀφῆκεν ἐαυτόν καὶ
 συγκατέκασεν. | ἐαυτὰς. αὐτὰς. *c.* | κοινωήσασαι. κοινωήσαι. *m.* Θεό- 21 22

ω
 δωρον. Θεοδχ. *a.* *Theodorus* ψάλτης; aliis fortasse notior quam mihi, qui
 nec quem *Mentorem* ex pluribus significaverit *Ael.* novi. ψαλτικῆν. cum
Schn. reposui ex *M. m. b. c. al.* *Gesn.* quod addendum catalogo adjecti-
 vorum quae de artibus usurpantur, ap. *L. Bos* de Ellipsis. p. 470. ψάλτην.

ω
a. et editt. ante *Schn.* | σορόν. σορόν. *m.* ἐνέδεσαν. *M.* et editt. ἐνέδη- 23
Aeliani de nat. an. T. II. 18

- 24 25 σκ. *m. ἀνάθεσσαν. a.* | μελιταίων. μελιτταίων. *b.* | Ἀΐδιόπων. hoc tradit
 26 *Plut.* T. II. p. 1064. B. | κνυζομένου. *M. m. aP. Gesn.* κνυζομένου. *a.*
 et editt. ante *Gr.* κνυζομένου. et suprascr. κνυζομένου. *c.* Vid. ad I. 8.
 27 28 29 *p.* 5, 10. | ὄτι μῆ. ὡ τιν. *b.* | συνᾶσι. συνιάσι. *a.* | ἐπαγόμενος. ad
Hermippum referendum verbum. *ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ.* Verisime. Perperam in
Epist. ad *Goeller.* p. 249. sollicitaveram. | Ἀριστοκλέωνα. *Plin.* VI.
 s. 35. ex *Aristocreonte* populum commemorat *Africæ*, qui canem pro
 rege habeat, motu ejus imperia augurans. Eundem *Aristocreontem* de
 eadem regione laudat *Plin.* V. 9. s. 10. et tertio loco VI. s. 35. post *De-*
 lionem memorat *Aristocreontem*, *Bionem*, *Basilin.* Unde h. l. Ἀριστο-
 30 κρέωνα scribendum videtur. *ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ.* | μῆ λαθόν. λαθών. *c.* ἐν καλῷ
 τῆς μηνῆς. *Supra* c. 25. καὶ ὡς γε ὤετο σκέπτης ἐν καλῷ εἶναι. XIV. 25.
 ἐν καλῷ τῆς ἄγρας εἶναι πεπιστευκε. *Aristid.* Or. Sicel. I. p. 367. (559.
 ed. *Dind.*) τί πράξοντες ἐν καλῷ τοῦ σχήματος εἴημεν ἄν. Plura hujus ge-
 neris vid. a *Schaefero* collecta ad *L. Bos.* p. 484. s.
- 31 CAP. XLII. Λαχύδη. Λυκάδη. *M. m. b. c. aP. Gesn.* Λακάδη. *a.* in
 titulo autem *Λυκάδης.* Historia est ap. *Athen.* XIII. p. 606. C. ex *Her-*
 mia; et *Plin.* X. 22, 26. *Lacyden* Peripateticum *Harduinus* non dis-
 tinxit ab *Academico*, de quo *Diog. Laert.* IV. 59. nec aliter egrasse *Ae-*
 lianum censet *Meinekius* *Vit. Euphor.* p. 7. Cf. *Fabr. Bibl. Gr.* Vol. III.
- 32 *p.* 497. — χηνός. χυνός. *m.* κυνός. *b.* | βαδίζοντι. βαδίζοντα. *b.* — συναβάδε-
 ζεν. *M.*
- 2 Ἐμβραχῦ. *M.* (in marg. γρ. κᾶν βραχῦ) *m. b. c.* Ἐμβραχῦ. *a.* Ἐμβραχῦ-175
 συντόμως, καὶ ὅσον ἐν βραχεῖ. *Timae.* ubi *Ruhnk.* p. 99. *Ael.* Var.
 Hist. III. 47. οὐδὲν ἀδικήσας τοὺς Ἀθηναίους ἐν βραχεῖ. *Utramque* vim
 negationis auget, ut ὄλως, ἀπλῶς. — Λαχύδης. Λυκάδης. libri ut su-
 3 pra. | ἡ υἱόν. ἡ ἦν. *m.* ex corr. — Paulo post ἐκείνος (ἐκείνων. *b.*) ex
 abundantia orationis subjectum repetit, ut c. 44. p. 176, 14. Cf. supra
 4 f. 9. p. 5, 29. Similiter οὗτος usurpatur, et ap. Latinos *ille.* | Πύρ-
 ρου δὲ τοῦ Ἠπειρώτου. Πύρρῳ — ἡπειρώτη. *b.* articulus est in *M. m. b. c.*
 abest ab editt. ante *Gr.* Ad rem conf. *Plut. Vit. Pyrrh.* c. 33. et simi-
 7 lem historiam supra III. 46. p. 70, 10. | ἡσυχᾶσαι. *a.* ἡσυχᾶσαι. editt.
 8 omnes. | καὶ ἐς τὸ φύλιον. recepi ex *M. b. c. aP. Gesn. Vat.* ap. *Bast. App.*
 ad *Er. cr.* p. VII. ἐς τι φύλιον. *m.* ἐς τὸ φύλιον. editt. cum *a.* ubi prius
 φύλιον fuit.
- 10 CAP. XLII. ὀρέως. ὠραίας. *m.* similiter ὠραίων cum ὀρνέων confusa
 XVI. 10. Eadem historia est ap. *Plut.* T. II. p. 971. B. ubi ὀρνῶς pro
 11 12 ὀρέως habetur in libris mss. et vett. editt. | ἦγε. εἶχε. *c.* | κατώ-
 17 λισθεν. *M. m.* κατώλισθον. *b.* | τοῦτο. om. *c.* εἰργάζετο usque ad τοῦτο.
 18 om. *m.* margini a l. man. adscripsit; ubi ἡργάζετο. | τοῦτό τοι. τοι. om. *c.*
 διηγούμενου. διηγούμενω. *m. c.* διηγούμενος. et supra διηγουμένης. *b.* |
 19 τῆς κακίας. recepi ex *M. m.* pro κακουργίας editionum, quod ex capi-
 tis initio repetitum. κακία pro malitia est supra VI. 64. p. 152, 10. |
 20 προστάττει. προστάττειν. *m.* ὑπέρ. ἀντl. *Gesn.* loco salis. Vid. supra ad
 III. 39. p. 67, 21. IV. 26. p. 81, 13. — τῶν ἀλῶν. ἄλλων. *m.* σπογγαίς.
 21 de accentu vide ad *Gregor. Cor.* p. 148. σπογγίαις. *b.* | τὸ σὺνηδες
 ὄλισθε. *M. m.* κατὰ τὸ σὺνηδες. editt. ex tacita correctione *Gesneri.*

ὑπὸ σύνηδες. *a.* cum praepositione habetur ap. *Parthen.* Erot. c. 17, 5. Fabulae Aesop. IV. p. 3. ed. *Schn.* Sine praepositione dicitur supra c. 16. καδήστο, τὰ εἰδισμένα δήκου φιλοσοφῶν. *Suidas* in Ἴεροκλή. T. II. p. 101. συνεφιλοσοφεί τὰ εἰωθότα τοῖς πλησιάζουσι. *Heliodor.* II. 35. p. 105. ἐκεῖ δὲ ἡμᾶς τὰ εἰωθότα ἠσκάσατο. *Ib.* III. 7. p. 118. τὸν πατέρα τὰ εἰωθότα περιεπύθετο. Ellipsis fautores ad τὸ σύνηδες ὄλισθε suppleverint πέσημα σive πτώμα, comparantes *Anth. Pal.* IX. 158. ἐκ τέγος δ' ἄρ' ἄελλπτον ἀπόλλισθησε πέσημα. *Plat.* *Lach.* p. 181. B. ἡ πόλις οὐκ ἂν ἔπασσε τότε τὸ τοιοῦτον πτώμα. | τὰ ἐπικείμενα ἐπικείμεμα. *m.* | διεφύλατ- 25
 τεν. *M. m. a.* sine littera *parag.* editt.

CAP. XLIII. Ἀντιόχου. ἀντιοχέων. *b.* ἀντιόχα. *c.* γενέσθαι πρῶτον. in-26
 verso ordine *b.* Similem historiam vid. I. 38. Cf. *Philes* *Carm.* gr. VIII.
 v. 190. nec multum discrepat alia ap. *Pennant* de *Quadr.* I. p. 161. |
 στεφανόπωλιν. στενόπολιν. *m.* ὄραν ἡδέως. ex *Xen.* *Memor. Socr.* II. 7. 12. 27
 ἀντὶ ὑφορωμένων ἑαυτὰς ἡδέως ἀλλήλας ἐώρων. Vid. *Wyttenb.* ad *Eunap.*
 p. 127. — προσεστᾶναι. προσεστᾶναι. *m. a.* | καθαίρειν. Cf. supra de 29
 leone p. 115, 13. Tum junge δέλεαρ τοῦ φίλτρον. illecebras (quasi *escam*,
 cui imagini accommodatum verbum καθίλει. cf. p. 21, 12. p. 24, 10.)
 ad amorem illa habebat paratas, coronas sc. | στέφανον ἀεὶ τῶν ἐκ τῆς 30
 τέχνης. *M. b.* τὸν ἐκ. *m. a. c.* et editt. ante *Gron.* De artificio τῶν
 στεφανηπλόκων *Plut.* T. II. p. 41. F. αἱ μὲν γὰρ ἐπινοοῦσαι τὰ ἀνθηρὰ καὶ
 εὐώδη τῶν φύλλων συνείρουσι καὶ διαπλέκουσιν, ἡδὴ μὲν, ἐφήμερον δὲ
 καὶ ἄκαρπον ἔργον. *Aeliani* autem verba sincere scripta non videntur.
 τὸν post τέχνης e lectionis varietate videtur natum. Hoc deleto leni
 mutatione scripseris: στέφανον ἀεὶ τῶν ἐκ τῆς τέχνης κατ' ὄραν πλεκομέ-
 νων. Probabilior haec correctio eā, quam margini allevi. | καὶ τῷ μὲν. 31
 τὸ μὲν et ὡς ἡμέραι. *m.* τοῦ μὲν. *c.*

176 ὥσπερ οὖν ἑραστής. ὥσπερ συνεραστής. *M. m.* facili lapsu. Sic VIII. 1. 3
 p. 180, 20. οὖν depravatam in οὖν. — καὶ ὅς τέως πρᾶτατος ἦν. ὁ τέως.
b. | ἐπικλοσθέντες. *M. m. a.* *Gesn. b. c.* ὑποκλοσθέντες. *a.* et editt. ante 5
Gron. *Apoll. Rhod.* III. 695. τὴν δ' ἐπέκλωσε θυμὸν ἀνίη. Vid. ad *Achill.*
Tat. p. 573. 856. | γεγενημένοι. *M. m. a.* *a.* *Gesn. b. c.* γεγόμενοι editt. 6
 ante *Gr.* ex describentis errore.

CAP. XLIV. εὐδύ. εὐδύς. *b.* Idem dicit ex *Juba* *Plut.* T. II. p. 972. 8
 B. ex *Aeliano* *Philes* c. 39, 37. κατ' εὐδύ τῆς λαμπηδόνας ὡς χεῖρ'
 ἀνασχῶν τὴν ἀπλὴν προβοσχιδα. — ἀνατείνοντες *M. m.* ἀνατείναντες. *a* et
 editt. ὥσπερ χεῖρὸς ἀνατάσει τῆς προβοσχιδος dicit *Plutarchus.* | μάρτυς 9
 ἀγαθός. ut oratio melius vinciatur, καὶ ante μάρτυς velis additum. Ean-
 dem historiam narrat *Plut.* l. c. | κατὰ Ἀντιόχου. κατ' ἀντιοχέων. *b.* | 10
 νίκη σὺν αὐτῷ ἐγένετο. haec desunt in *Plutarcho*, et dubium, quis sit ille
 αὐτός, an deus potius quam ὁ ἑλέφας. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Dicit *Plut.* de *Pto-*
lemaeo: κρατήσας Ἀντιόχου. quod *Ael.* sic reddidit: ἡ νίκη κατὰ Ἀντιό-
 χου (i. e. ἐν τῷ κατὰ Ἀντ. πολέμῳ) σὺν αὐτῷ ἐγένετο. *Plut.* T. II. p. 214. C.
 τῆς γὰρ νίκης σὺν Ἐπαμινώνδῃ οὔσης. Supra I. 38. ἡ νίκη σὺν τοῖς Ἑ-
 μαλοῖς λαμπρῶς ἐγένετο. Agitur de victoria Ol. CXL. 4. ad *Raphiam*
Syriae a *Ptolemaeo* reportata. | ἔβυσσεν. *M. m.* καὶ οὖν καὶ. alterum καὶ 12
 om. *m.* Vid. ad IV. 41. p. 88, 31. Infra X. 48. p. 239, 22. καὶ ἦν
 τῇ τε ἄλλῃ βωμαλέος, καὶ οὖν καὶ κνηγετωδὲς ἦν. VI. 19. p. 124, 20.

- 13 καὶ τῆ τε ἄλλη ἑαυτὸν βυδαίμων, καὶ οὐ καὶ ἀφροδίτης ἀπεχόμενος. | μεγά-
 14 λους. μεγάλας. *b.* παρέστησεν. παρέσχευ. *c.* | ταύτη. ταῦτα. *b.* Verba
 15 γεραίρων usque ad ξένη δύσιν om. *c.* | τοῦ θεοῦ. τοῦ νεοῦ et statim ἐπὶ
 17 τῆ ἀειδῆ. *m.* | ἀνῆψε τῷ θεῷ. Infra XII. 40. τῆ "Ἡρα πρόβατον ἀνάστημα
 ἀνῆψε. Sic iterum XI. 33. p. 259, 15. ΞII. 7. p. 268, 10. Anth. Pal.
 19 VI. 54. τὸν χαλκοῦν τέττιγα Λυκαορέϊ Λοκρὸς ἀνάπτει Εὐνομος. | εἰ ἄρα
 20 γὰρ εἶσι θεοί. Vid. supra V. 55. p. 123, 8. | διαποροῦσιν. *M. m.*
 22 CAP. XLV. οὐδὲ μὴν οὐδέ. Sic Il. ε. 22. οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς
 ὑπάκουγε κῆρα. *Plato* Phaedr. p. 278. E. οὐδὲ γὰρ οὐδέ τὸν σὸν ἑταῖρον
 δεῖ παραλθεῖν. Vid. *Scallb.* ad Protagor. p. 331. E. In nostro loco οὐ
 μὴν οὐδέ legit *b.* quod et ipsam bene habet. Il. ε. 512. οὐ μὲν οὐδ' Ἀχι-
 λεύς. *Plus.* Vit. Cato. Min. c. 18. οὐ μὴν οὐδ' ἀπαλλαγείς τῆς ταμειρίας
 ἀφῆκε. *Plura* dedit *Baehr.* ad Vit. Flam. c. 20. p. 127. Infra XIV. 1.
 οὐ μὴν ἄργοι στήθονται, οὐδέ μὴν — εἰσιν ἀχάριστοι. — ἀλλὰ ἐκίνο.
 23 *M. m.* ἄλλ' editt. ἀλλ' ἐκίνο. *c.* | ὅτι ἄρα καὶ ἔβις. *Scr.* ἔβις. καὶ om.
M. m. πέπωκεν. πέπτωκεν. *c.* | Idem dicit *Plus.* T. II. p. 381. C. 974. C.
 24 | ὅτι ἂν μήποτε πῆρ. hoc ordine verba collocat *M.* ὅτι ἂν μ. ἂν πῆρ. *m.*
 ὅτι μὴ ποτε ἂν πῆρ. *a. b. c.* et editt. Particulae ὅτι ἂν se excipiant in
 Var. Hist. XII. 40. ὅτι ἂν ἀπώλετο. πῶς fortasse quis malit; sed conjun-
 ctivus bene habet, et fortius affirmat. Vid. ad X. 33. p. 234. 18. Epi-
 tomator *Rehd.* capitis initium sic contraxit: ἔβις (sic) οὐ μὴ ποτε πῆρ ὕδατος
 ἄνταρου. unde *Schn.* in cur. sec. ὅτι οὐ μὴ ποτε in ordinem recepit. |
 25 26 28 ἔχειν γὰρ τι τι om. *a.* | ἑαυτῷ. αὐτῷ. *b.* | ἐξαρεῖν. ἐξαιρεῖν. *a.* non
 male. Supra c. 37. μετὰ φειδοῦς ἐξῆραι τὰ ἀκόντια τῆ προβοσκίδι. *Philes*
Garm. gr. *Wernsd.* VIII. 278. καὶ πᾶν μὲν ἐξαιρουσι τῆ προβοσκίδι Βέλος.
 29 Cf. tamen c. 48. p. 178, 27. | χειρουργίας ἐπιστήμονας. *Plus.* p. 974. D.
 καὶ χειρουργία χρῆσθαι τοὺς ἐλέφαντας ἱστοροῦσιν· καὶ γὰρ ἔυστὰ καὶ λόγγας
 30 καὶ τοξέματα παριστάμενοι τοῖς τετραπόμοις — ἐξέλουσιν. | οὕτω δὲ ἄρα.
M. m. a. r. et editt. ante *Gron.* qui οὕτω δὲ exhibet, nescio unde. In
 Annot. nihil monitum. Vid. supra ad c. 4. p. 154, 16. — οὕτω ad se-
 quentia refer: sic ut dicturus sum; non sequente ἕως, ut nec post τοσοῦ-
 τον in simili equ IV. 52. et alibi. — τοῖς ἄνω τοῦ χρόνου. vide ad p. 38, 9.
 31 p. 43, 11. | ἔλαρε μὲν γὰρ addit *r.* quod placet. Αἰετὸς. *M. m. b.*
 αἰετὸς. editt. Eadem habet *Plus.* Vit. Aristid. c. 6. Vit. Pyrrh. c. 10. et
 31. fin. Tom. II. p. 184. D. 975. B. ὁ Ἡπειρώτης. ἡπειρώτης. *m.* ἡπειρώ-
 τῆς. *c.*
 1 ὁ Ἀντίλοχος. ὁ om. *a. b. c. r.* Post ὁ δὲ illatum ὁ Ἀντίλοχος habet
 17 vim appositionis; de quo usu nuper monuit *C. F. Hermann* ad *Lucian.*
 de Hist. scr. p. 50. Obscuriora sunt in hoc contextu verba τὸ δὲ λέγ-
 ομενον, quae alibi de paroemiis et locutionibus paroemiasticis usurpantur.
 vid. ad II. 7. p. 31, 11. *Gillius* vertit: *quum se Accipitrem appellari*
percipiebat. quasi scriptum esset: ἔλαρε καλούμενος s. λεγόμενος Ἴεραξ.
Justin. XXVII. 2. *Ansiochus* — *Hierax est cognominatus, quia non*
hominis, sed accipitris ritu in alienis eripiendis vitam sectaretur. |
 2 εἰρήσεται. εἰρήσθω cum *Gesnero* scriptum malim, caeterum *Aeliani* ex-
 cusationem non accipiens. *Schweider.* Suspiciabar' εἰρήσεται. Probabilius
 autem scripseris: διάφορα μὲν δὴ ταῦτα καὶ ἀβρῆα εἰρεται. *conjunguntur*
et nectuntur. Infra in Epilogo p. 396, 7. ὑπὲρ πολλῶν διεξήλθον, καὶ

πῆ μὲν ἀπέλειπον τὸν περὶ τῶνδε λόγον τῶν ζῴων, πῆ δὲ ὑπέστρεψα —
 ἕτερα εἶρω. *Liban.* T. IV. p. 147, 21. συνείρουσα καὶ καταχέουσα πο-
 λὺν καὶ ἄθροον τὸν λῆρον. *Vid. ad Achill. Tas.* p. 868. et *Fritzsch.* Qu.
Luci. p. 41. s.

CAP. XLVI. ἐπίστευσεν. ἐπίστευσεν. b. ἦττον καὶ. inter has voces la-4
 canam unius vocabuli habet m. | διὰ ταῦτα διὰ τοῦτο. b. καὶ ἔλαρον. cer-5
 tum in numis Mithridatis conspici, monuit *Gron.* | καθεύδοντα γοῦν. 6
dormientem quidem; circumscripta generali notione τῶν φυλάκων. οὐν.
 m. quod et ipsum bene haberet, | προσίοι. προσίει. m. αἰσθανόμενοι. 7
 αἰσθανόμενα. b. | μυκήματι. μισήματι. a. τῆ μηκῆ. *M. m.* μήκη. a. μικῆ. b. 8
 μήκει. c. μύκη. ed. *Gesn.* μηκῆ. *Gron.* Verum non fugerat *Bochartum*
Hieroz. I. 3. c. 17. p. 884. δῦπνιζον. δι' ὕπνιζον. m.

CAP. XLVII. ἔχομα. ἔχομα. m. | γοῦν. οὐν. b. λεοντιδεῖς. λεοντιδες. 10 12
 m. a. Ἀριστοφάνης, in opere περὶ ὀνομασίας ἡλιμῶν, ut suspicatur
Valcken. ad Adon. p. 401. quam conjecturam egregie confirmat *Eusisth.*
 ad Od. ι. 222. p. 336. s. ed. Lips. Totum hoc caput de pulkorum anima-
 lium nominibus illustravit, post *Valckenarium* l. c., *Baker* ad *Steph.*
Theas. Gr. L. p. 1286. Adde *Polluc.* V. 15. et *Bochart.* Hieroz. Tom. I.
 p. 8. | ὀνομάζονται. ὀνομάζεται. c. σκύμος de catalo leonis *Herodot.* 12
 III. 32. | τῶν παρδάλων. τῶν om. b. c. ἄρκηλοι. ἀρκῆλοι. a. b. c. Mox 14
 pro ἀρκήλους. a. *Gesn.* et *Pollux* l. c. ἀρκύλους. ἀρκίλοι *Eusisth.* Od. ι.
 p. 337. 10. quod *Casaub.* malebat etiam ap. *Athen.* V. p. 201. C. ubi
 ἄρκηλοι. *Blomfield.* Gloss. ad *Agamemn.* v. 140. sic h. l. ex *Eustathio*
 corrigendum censet: παρδάλων. δὲ σκύμοι καὶ παρδαλιδεῖς· ἄρκων δὲ
 σκύμοι καὶ ἄρκηλοι — μόνοι. ἔχομα corrigit *Bochart.* Hieroz. VI. 4.
 p. 815. γόνου aut ἔχομα *Triller.* not. ms. Ad ὧων ex superioribus
 ἔχομα suppleveris; haec *Ael.* dicit nullo alio nisi σκύμων nomine ap-
 pellari, dum alia duplici nomine appellantur. | καὶ μυρμηκῶν. si recte 16
 legitur. *Gesn.* sunt qui infra XVII. 42. μυρμηκώλους dicuntur. SCHNEIDER.
 Vid. ad IV. 27. p. 81, 28. | τὰ τῶν λυγγῶν. i. e. λυγκῶν. Vid. de hac 17
 scriptura. *Not. ad Anth. Pal.* p. 91. *Theoph. Sim.* Ep. 33. τοῦ λυγγῶς
 ἕξταρον. | Λάσσου λεγομένους. λασσοῦ. *M.* λάσσου γενομένους. m. ὀλάσσαι. c. 18
 De Laso, Hermionensi, quem cyclicos choros instituisse tradit *Suid.* V.
 κυκλιδοδάκκαλος. vid. *Mours.* ad *Aristoxen.* p. 141. *Menag.* ad *Diog.*
Laert. I. 42. *Fabric.* Bibl. Gr. T. II. p. 128. Male in omnibus edit.,
 etiam in nostra, distinguitur post εἰρημένον, quasi quae sequuntur verba
Lasi essent, quae sunt *Aeliani.* Dele punctum, et verba sic junge: εὐ-
 ρισκεται τὸ βρέφος τὸ τῆς λυγγῆς οὕτως σκύμος εἰρημένον. | τὸ τῆς λυγ- 19
 γῆς. τὸ om. m. b. | ἀκούομεν. ἀκούω μὲν. c. παθηδεῖς. παθηδεῖς. a. | 20
 ὀρύγων. ὀρύγων. a. Sensus videtur esse in verbis obscurioribus: Aristo- 21
 phanes Grammaticus dicit, se non miraturum esse, si bubalidam et ory-
 gum pulli eo nomine appellantur, quo pulli equorum. De his enim πῶ-
 λος proprie usurpatur; tum etiam de asinis bobusque. *Gillius* vertit: bu-
 balorum pullos et orygam si audias ne mirere. Idem ille *Aristopha-*
nea. dicit canum et luporum acylaces posse vocari. — φησιν. *M. m.*
 Verba φησι usque ad καλοῖντο ἄν om. c. καλοῖντ' ἄν. b. ἦδ' ὄς. ἦδ' ὄς. m.
 | λυκιδεῖς. λυκίδης εἰς. c. λυκιδεῖς. a. | καλοῖτο ἄν. καλοῖτ' ἄν. b. μόνό- 23 24
 λυκος. saevissimum luporum genus, qui seorsim praedam venantur, expli-

- cat *Barto* ad *Plut.* Vit. Demosth. (in Eclog. hist. Wyttenb.) p. 381. ed. Lips. μόντοι iidem vocantur. Vid. Anim. ad Anth. Gr. I. 2. p. 64. | λαγιδεῖς. λαγίδεις. a. c. λαγίδες ante *Gron.* Ap. *Pollucem* l. c. libri fluctuant inter λαγίδεις et λαγιδεῖς. *Philemon* Lex. Techn. p. 70. omnia haec format in ίδης, ut λαγίδης, πελαργίδης, λυκίδης, ἀλεκτορίδης, χηνίδης, περδικίδης haud aliter atque patronymica. Eadem εξυτονεῖται ap. *Eustath.* Od. p. 295. p. 147. ed. Lips. ὁ δὲ τέλειος. *M. m. a. b. c.* δὲ om. editt. ante *Gron.* — πῶκα. πῶκα. *m.* Cf. supra p. 164, 31. — ταχίναν. 27 ταχινᾶν. *m.* ταχυνοί. *b.* *Hesych.* ταχίνης. λαγῶς καὶ Ἰαφός. | ἔγκονα. 28 ἔγκονα. *m.* ut lin. 10. ἀλωπεκιδεῖς. ἀλωπεκίδεις. a. c. | κερδῶ. κερδῶ. *m.* Est ap. *Lucian.* Hermot. c. 84. *Themist.* Or. 22. p. 278. D. κερδαλῆ ap. *Archilochum.* Vid. Animadv. ad Anth. Gr. T. I. 1. p. 175. *Liebel* Archil. Reliqq. p. 171. s. — φακῶρη. Vid. *Hesych.* V. *Suidas* V. φακῶρη. τὸ τῆς φακῶρης μίσησον δολερὸν καὶ κερδῶν. — σκινδαφος. Vulgo σκινδακός. recepi emendationem *Oudendorpii* ad *Thom.* *M.* p. 534. firmatam 29 a Paris. *b.* Vid. *Hesych.* in κιδάφη. | μολόβρια. κολόβρια et μολόβρια, etiam μολοβρίτην σὺν commemorat *Eustath.* Od. p. 219. p. 141. 5. ed. Lips. ubi pro τὸν ἔθον υἰὸν fortasse legendum τέλειον ὕν (vid. ad II. 6. p. 30, 6. V. 2. p. 98, 3.) Vid. *Welcker* ad *Fragm.* Hippon. p. 90. — 31 ἱππόνακτος. *m.* τὸν ὕν. ὕν. *m.* | μοναί. hoc recepi ex *M. m.* pro μονοί. μοναί. a. b. c. Cf. *Oudend.* ad *Thom.* *M.* p. 916. I. 46. οἱ συνόδοντες οὐκ εἰσὶ μοναί. XV. 3. de thynnis: καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μοναί. *Eustath.* Od. τ. 439. p. 211. 27. μονὸν σὺν distinguit a μονίας. μόνιον sive μονὸν δίκος est ap. *Callim.* H. in Dian. 84. ubi vid. *Spanhem.* 32 p. 224. Cf. etiam *Meineke* Cur. crit. p. 71. | πρόκας. Vid. supra p. 164, 30.
- 1 ἔβρια καλεῖται. in *Aeschylī* Agam. 145. Σηρῶν ἔβρικάλουσι est, et 178 hoc quoque loco ἔβρικαλα restituendum censet *Valcken.* Diatr. p. 260. Σκηπειρα. Vulgatam tuetur *Eustath.* ad Od. p. 350. 12. ed. Bas. p. 337. Lips. et *Photii* Lex. p. 314. 23. Cf. *Blomfield* Gloss. ad Agam. v. 140.
- 2 | καὶ μέμνηται δὲ. δὲ quod vulgo deest, addidi ex *M. m.* ἐν πελαῖσι. *M. m. b. a.* πελειάσι. editt. Vid. *Eurip.* Matth. T. IX. p. 255. — Δικτυουλκοῖς. δικτυουλκῶ. *b.* Vid. *Hesych.* in θουᾶσθαι. et de titulo Tragoediae
- 4 *Welcker.* de Aesch. Trilog. p. 336. et in Supplem. 125. | καλοῦσι δὲ. graecum codicem h. l. aut mutilum aut corruptum esse monet *Gesn.*; *Schn.*, quod miror, nihil. Valde verba a nobis seclusa orationem turbant. Vertit *Gillius*: foetus qui adhuc in ventre sunt vocantur embryo, etiam avium et serpentum et crocodilorum; ut legisse videatur: ἐμβρυα
- 6 καλοῦσι: καὶ δὴ καὶ τὰ τῶν ἔρν. | ψακάλους. *M. m. b. c.* ut *Gesn.* emendavit pro ψακάλους, quod est in *Aug.* ψακάλων. τὸ ἄρνιον. *Herodi.* Epimer. p. 115. Cf. inprimis *Eustath.* l. c. ἐμβρυα δὲ τινα καὶ ἀρτιγενῆ τε ψακάλια λέγει καλεῖσθαι καὶ ὀρτάλλους. | ὀρνίθια. corrige: ὀρνίθια ex *M. a. b.* *Vat.* ap. *Bast.* Ep. cr. p. 15. ὀρνίθια. *m.* Vera lectio, quam restitui supra IV. 41. p. 88. 20. et IX. 37. hoc loco me fugerat. — ὀρτάλλους. vid. *Theocr.* Id. XIII. 12. | ἀλεκτορίδας. a recto ἀλεκτορίδης. patronymica forma. *Gess.* ἀλεκτορίδεις corrigit *Valcken.* l. c. recepitque *Schn.* cur. sec. Vid. supra ad p. 177. 25. In tam arcta patronymicorum cum derivativis cognatione difficile fuerit secundum alterutram

formam statuere in vitis codicibus. Vid. *Bustm.* Gr. ampl. T. II. p. 336. not. | καὶ τὸν γε περυσιν. περυσινον recepi ex emendatione *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 33. Poteram etiam περυσίαν conjicere; nam teste *Galeno* περυσίας pro περυσινός οἶνος opponitur αὐτοῦται. Cf. quae dixi ad *Demetr. Phaler.* Fischeri p. 240. Locum tamen hunc nondum persanatum esse credo. ΣΧΗΝΕΙΔΕΑ. Revocatis syllabis fugitivis scripserim: καὶ τὸν γε περυσιν περυσινόν ὀνομάζουσιν, ὡς καὶ τὸν οἶνον. De animalibus etiam et de homine περυσινός usurpari, docet *Pollux* II. 9. Verba ὡς καὶ usque ad σχηματίζουσιν om. m. sed al. manu suppleta in marg. | χηνίδεις. 9 χηνίδεις et χηνάλωπεκίδεις. a. χηνάλωπεκιδῶν. b. | κατὰ τὰ αὐτὰ, καὶ 10 τὰ. a. c. — Ἀχαιοί. ἀχαιός. m. a. — τὸν νεοττόν. τῆς νεοττοῦς *M. m.* *Achaesi* versum servavit *Bustath.* ad *Il.* ι. 323. p. 655. 1. ed. Bas. 263. Lips. Ἀχαιός σκληρόταρον ἔρη τὸ χάσκοντα λιμὴ μόσχον ὡς χελιδόνος· δίδον ὃν εἰταῖν νεοττόν, ἢ γοῦν ἀλλὰ χελιδονιδῆ.

CAP. XLVIII. μνήμην. γνώμην c. de quorum vocabulorum permu- 13 tatione vid. *Schaesfer* ad *Plut.* Vol. IV. p. 309. — παρακολουθεῖν. Philoxenus ap. *Athen.* I. p. 6. E. nullum narrabat de antiquis fabulis interrogatum sese excusasse, dicentem: διότι νεώτερα ἀλόγη, διὰ μὴ παρακολουθεῖν. De hoc verbo ad animum translato vid. *Steph.* *Thes.* Gr. L. p. 281. | καὶ τοῦτο. τὸ τοῦτο. m. τέχνης. Vid. ad VI. 10. p. 128, 24. | 14 τεκμηριοὶ καὶ τεκμηριοίς. m. ubi sigla εἰ i. e. καὶ permutata cum littera ζ. 15 | ἐκ τῆς om. c. ῥωμαίας βουλῆς ῥώμης βουλεῶν. b. ῥωμαίων βουλῆς. c. 16 Sic alibi. Vid. XIII. 21. p. 303, 10. Historiam de Androcle ab Apione acceptam narrat *Gelli.* V. 14. | Ἀνδρουκλῆς ὄνομα. nomini proprio quom 17 ὄνομα additur, plerumque praemittitur aliquid, quod patriae aut conditionis significationem habeat, ut *Var. Hist.* I. 34. ἀνὴρ γένει Μάρδος, ὄνομα Ῥακίωκῆς. Hic tamen ordo interdum invertitur. *Supra* I. 40. ὄρκυκος ὄνομα, κητώδης ἰχθύς. VIII. 3. Κόρανος ὄνομα, τὸ γένος ἐκ 18 Ἰλάρου. VIII. 20. Ἀλκιμάχη ὄνομα γυναῖκα ὠραία. *Ib.* c. 24. p. 193, 15. XI. 34. p. 260, 16. *Ael.* ap. *Suid.* T. II. p. 359. Διονύσιος τοῦνομα, 19 ἔμπορος τὸ ἐπιτήδευμα. — οἰκίτης τὴν τύχην. *M. m.* b. τέχνην. a. c. et editt. ante *Gron.* | ἀπελιμπανεν. *M.* | ἔστρος. Vid. ad II. 7. p. 31, 11. | 19 20 ἐς τὴν ἐρήμην. *M. m.* b. c. a. sic *Schn.* ἐς τὴν ἔρημον. editt. quod per 21 se bonum librorum auctoritati debuit cedere. — ὑπὸ πολλῆς. πολλῶν. b. διαπύρου. διὰ πύρου. m. hoc epitheton velim abesse, aut scribi: ὑπὸ 22 πολλῆς καὶ διαπύρου τῆς ἀκτίως. *sole medio, rapido et flagrans.* *Gellius.* | ὑπαντρον. ὑπάντρον. m. ἠσύχαζεν. *M. m.* | ἦδε ἡ πέτρα. *M.* 23 m. b. ἦδε abeat ab a. c. et editt. ante *Gr.* | ἐκ θήρας. θύρας et sta- 24 tim σκόλωπα. m. | ὡς ἐδύνατο. similia vide ad p. 10, 25. p. 89, 16. 26 p. 162, 11. | καίτοι θανάτου δεόμενος. *essi mors illi necessaria* 28 *erat.*, versio. Vitium orationis video, sed remedium ignoro. ΣΧΗΝΕΙ- 29 ΔΕΑ. Androcles in misera hac fuga *mortem sibi exoptans*, tamen leonis adaspectu vehementer perturbatus est. Sic ille narrat ap. *Gellium* l. c. *in camporum et harenarum solitudines concessi: ac si defuisset ci-* 30 *bis, consilium fuit mortem aliquo pacto quaerere.* Cf. *Fabul. Aesopicam* XX. ed. *Haupt.* | κατὰ τὸν πόδα. *M. b. c.* τὸ κατὰ 31 πόδα. a. et editt. ante *Gr.* τῶν πόδα. m. — συνείδεν. *M. m.* — ἐξέλιε 32 μὲν. *M. m.* μὲν abeat ab a et editt. Si genuina particula, καὶ ei respon-

- 31 *dere videri debet.* — τὸ λυποῦν. λαιποῦν. *m.* | *λατρεῖά οἱ ἔκτινον. M. m. a. al. Gesn. b. c. ὡς ἔκτ.* editt. ante *Gr.* describentis errore.
- 1 ἦ. ἦ. *m.* ὦπτα. ὦπτα. *b.* ὦπτα. *c.* in mag. ὀπτά. κοινῆς τραπέζης. quae¹⁷⁹ re hospitii sanctitas significatur. Vid. *Eurip. Orest. v. 8.* τράπεζα κοινή φιλίας μεσοῖτις. *Lucian. Amor. c. 27.* Δία ξένιον καλῶν καὶ κοινῆς ἀναμνησικῶν τραπέζης. *Ach. Tas. 3, 21.* Opponuntur sibi βίος ἄμικτος et κοινή πρὸς ἀνθρώπους τράπεζα ap. *Philostr. Vit. Ap. V. 33. p. 216.* |
- 2 τὴν αὐτοῦ. αὐτοῦ. *m. a.* | ὑπεράγαν. ὑπὲρ ἄγαν. *m.* Vid. p. 67. 13. p. 118, 4. — ὀδαξησμῶ. ἀδαξησμῶ. *c.* Vid. supra I. 38. p. 18, 20. *Piers. 6 ad Moer. p. 40.* ὀδαξησμῶ et κατελημένος. *m.* | τὸν μὲν λέοντα μὲν
- 6 7 om. *M. m. b.* — μεδίησαν. *M. m.* | πυθόμενοι. πυθόμενος. *m.* | ἀποθπέμποσαι. ὁ δὲ — editt. omnes. | ἐφ' οἷς ἡδικήθη. ὁ δὲ εὐδύνει τὸν οὐκέτην ἐφ' οἷς ἡδικήθη. *b.* *Gellius l. c. ad dominum ex Africa Romanam deductus. Is me statim rei capitalis damnandum dandumque ad*
- 10 *bestias curavit.* | ἀφείδη. *M. m.* ut est infra vers. 17. ἀφείδη h. l. *a* et editt. Hanc formam *Schn. cur. sec.* in utroque loco posuit, ἀφείδης habet *Lysias c. Agorat. p. 332. ed. Bekk.* et alibi. Vid. *Fischer. ad Vel-*
- 13 *ler. T. II. p. 485.* | ἀνέγνω. *m. a. c.* ἀνεγνώρισε. editt. quae molesta ejusdem verbi repetitio, praesertim quum statim sequatur ἐγνώρισε. Errori aut *Gesneri* aut *Guldenbeckii* hanc lectionem deberi, noli dubitare.
- 14 15 | ἔρριπτό οἱ. ἔρριπτ' οἱ. *c.* | ὁ Ἀνδρωκλῆς. revocavi articulum ex ed. 16 *Gesn. et M. m. a.* In ed. *Gron. et Schn.* omissus idem. | ἑαυτοῦ. *M. m. b.* αὐτοῦ. *a.* αὐτοῦ. editt. περιλαβῶν. περιβαλῶν. *b.* quae frequens permutatio. Utriusque verbi exempla vide ap. *Wyttenb. ad Plut. T. VI. 2. p. 933.* Infra IX. 1. περιβαλῶν τοὺς παῖδας. περιλαβῶν. *b.* Var. Hist. 17 XIII. 4. Εὐρεπίδης — Ἀγάθωνα περιλαβῶν κατεφίλει. | ἀφείδη. ἀφείδη. *a.* quod *Schn. cur. sec.* reponi voluit. Reliqui libri omnes cum editt. 23 consentiunt in ἀφείδη. | ἑλευτέρους ἐκβοῶσι. hoc ordine *M. m. b. ἐκβ.* 25 ἑλευτέρ. *u* et editt. ἐκλευτέρους. *m.* | καὶ ἐς τὸ αὐτὸ — εἰδέναι. haec mire sunt vitiosa. Fundamentum conjecturae cuivis erit locus *Plinii VIII. 16. s. 21. Simili modo Elpis Samius natione in Africam delatus nave, juxta litus conspoto leone hiatu minaci arborem fuga petit, Libero patre invocato. — Neque profugiendi, quum potuisses, fera institerat: et procumbens ad arborem hiatu, quo terruerat, miserationem quaerobat. Os morsu avidiore inhaeserat dentibus, cruciabatque inedia. — Degressus tandem evellit praebenti et quam maxime opus esset accommodanti. Traduntque quamdiu navis ea in litore steterit, retulisse gratiam, venatus aggerendo. Qua de causa Libero patri templum in Samo Elpis sacravit, quod ab eo facto Graeci κερηνότοσ Διονύσου appellavere.* Pro καὶ τὸ φωλῶν *F. Jacobs* conjecit: οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι. Lubet et meam addere hariolationem: καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δὲ σύναυλον τὸ ἐν τῇ Σάμῳ ἐστὶ τοῦ κερ. Διον. ἱερὸν δ' νομίζοι τις ἂν οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι. καὶ τοῦτο κ. τ. λ. ΣΚΡΗΒΙΔΕΑ. δ' ἐστίν. δὲ ἐστίν. *m. a.* Σάμῳ. σάλῳ. *M.* σῶλῳ. *m. al. Gesn.* Libri Paris. σάμῳ videntur habere, et perspicue sic habet *a*; nec de *Samo* dubitare nos patitur locus *Plinii.* Attigit rem *Th. Panozka* Res Samiorum illustrans c. IV. 3. p. 64. sed *Aeliani* locum non videtur inspexisse; nec *Gesnerus* haec verba vertit, obscura sibi esse ea fassus. Locum plane conclamatum esse

judicat *Mainekius* ad *Euphori.* p. 167. s. In *Trilleri* conatibus, quos licet in Annot. *Gronovii* cognoscas, hoc unum bonum est, quod in εὐδοντος latere suspicatur λόντος. Nuper vir doctissimus *Bernhardy* in *Eratosthenicis* p. 87. de *Baccho hiantis* quaedam monuit, lectu dignissima; *Aeliani* autem verba sic tentavit: καὶ συναδὸν τοῖς προσηρμένοις καὶ ἐς τὸ αὐτὸ τείνον (vel ὄν. ut *Schol.* ad *Eurip. Or.* 903.) ἔστιν εὐραῖν λόντος ἐν τῇ Σάμῳ ἕσανον, ἱερὸν τοῦ κεχηγῆτος Διονύσου νομιζόμενον, καὶ οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι. Mihi haec verba cum ultima capitis periodo videntur jungenda, toto loco in hunc fere modum concinnato: καὶ συναδὸν τοῖς προσηρμένοις, καὶ ἐς τὸ αὐτὸ δὲ τείνον τοῦ λόντος ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ τοῦ κεχηγῆτος Διονύσου εἰ νομίζοι τις οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι, καὶ τοῦτο ἀκούετω Ἐρατοσθένους τε καὶ Εὐφορίωνος — „consentientem cum supra dictis et ad eundem finem spectantem historiam de leone in Samo apud Bacchum hiantem si quis existimet non indignam esse erudito nec scitu inutilem, hanc quoque ab *Eratosthene* et *Euphoriōne* potest accipere.“ — De verbis οὐκ ἀποφώλιον εἰδέναι quin vere sint reposita pro ἀνακατοφώλιον, nos dubitare non patitur et mutationis facilitas, et consensus *Schneideri* cum *Bernhardio*, imitatio denique *Homerica*. Sunt enim ducta ex *Od.* s. 182. οὐκ ἀποφώλια εἰδώς. i. e. οὐκ ἀπαίδευτα. *Schol.* ἀποφώλιος. μάταιος. ἀδόκιμος. *Hexych.* Cf. de hoc vocabulo *Eustath.* *Od.* 8. 131. p. 1488. 63. ubi ἀποφώλιοι ἄν εἰεν. Idem *Od.* s. 182. p. 1529. 53. ἀποφώλιος. ἀπαίδευτος καὶ ἀδίδακτος. Scripsi εἰ οὐκ, non εἰ μὴ, primum quia οὐκ propius abest ab ἀνακ, tum quia negatio arcte cohaeret cum ἀποφώλιον. Eadem est structura ap. *Thucyd.* VI. 89. καὶ νῦν εἰ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότως ὄργιζέτο μοι — ἀνακατέσθω. quem locum cum hand paucis aliis attulit *Baehr* in *Creuzeri* Melet. III. p. 21. not. 14. Adde *Euripid.* *Med.* 87. εἰ τοῦσδε γ' εὐνῆς οὐνεκ' οὐ στέργει πατήρ. ubi vid. *Herm.* in Annot. ad *Med.* *Elmsleii.* p. 344. ed. Lips.

LIBER OCTAVUS.

- 180 CAP. I. καὶ ἔχνη. τὰ inserit b. ἐς δρόμον. *M. m.* εἰς δρόμον. *Gron.* 3 εἰς δρόμους. ante *Gr.* | ἀτεχνῶς. om. b. Perperam distinguitur post hoc 5 adverbium, quod cum paroemia cohaeret: ἀτεχνῶς κύβον (κύβον edit.) ἀναβρίψαντες. (ἀβρίψαντες. m.) *Plato* *Euthyphr.* p. 3. A. ἀτεχνῶς γὰρ μοι δοκεῖ ἀπ' ἐστίας ἄρχεσθαι κακουργεῖν. *Plut.* T. II. p. 68. B. τὴν περὶ το φρέαρ ὄρχησιν ἀτεχνῶς ὄρχούμενοι *Philostr.* *Vit. Ap.* II. 33. p. 85. Ἡρακλειδῶν, ἔφη, κάθοδον ἀτεχνῶς διεληλύδας. *Themist.* XI. p. 143. B. ἀτεχνῶς λόγος ἔργου σκιή. — | ἀφίκωνται. ἀφίκονται. m. | ἐν πλησμονῇ. ex 8 9 *Euripide:* ἐν πλησμονῇ τοι Κύπρις, ἐν πεινῶντι δ' οὐ. ap. *Athen.* VI. p. 270. C. Vid. *Matthiae* ad *Eurip.* Fr. Inc. CLXIV. p. 407. | εἰς 12 τὴν μητέρα ἀποκρίνεται. *Infra* X. 47. ἀποκρίνονται δὲ εἰς τὸ ἀτιμότερον γένος. XIII. 27. ὡς ἐξ ἀνδρῶν εἰς γυναῖκας ἀποκρίνεται. Cf. IX. 23. p. 204, 20. | οὐκ ἀντιφῆσαι ἄν τι φησὶν. b. Vid. *Aristot.* H. A. VIII. 27. 8-14 de Gener. An. II. 7. *Plin.* VIII. 40. s. 61. Cf. *Grat. Falisc.* Cyn. 161. 253. Fabulis rem annumerat *Cuvier* Annot. ad *Plin.* Tom. VI. p. 458. | θηράσαι: θηράσθαι. b. θηράσαι. edit. omnes. ἧ σὺ συμπεσεῖν. *M. m.* 15 aI. *Gesn.* b. c. ἐμπεσεῖν. ante *Gr.* ἀτιμάζουσιν. *M. m.* ἀτιμάσουσι. a. |

- 81 τῷ Φιλίππου. φιλιππου. *m.* Sopithen quinquaginta [imo centum et quinquaginta] canes indigenas Alexandro donasse *Onasicritus Strabonis XV.* p. 700. (Tom. VI. p. 68. e.) narrat, cujus narratio et brevior et probabilior. Multo brevius *Plut.* T. II. p. 970. F. SCHNEIDER. Cf. *Plut.* de Nobil. in *Fragm.* Tom. V. 2. p. 975. ed. Oxon. Ineptias *Aeliani* in hac narratione merito ridet *Coraës* in Gallica interpr. *Strabonis* Tom. V. p. 41.
- 19 20 | ἀφῆκαν. ἀφήκεν. *b.* καὶ ὁ κύων. καὶ ἡ. *b.* | εἶτα σὺν. σὺν. *m.* κατέμενον. *M. m.* καὶ ἄρκτον ἐπὶ τούτοις. hoc ordine *M. m. b. c.* καὶ ἐπὶ τούτοις ἄρκτ. *a* et editt. | ἔκαστον αὐτόν. αὐτόν. *b.* Herodotea locutio. VII. 10. 5. ὄρεσ' τὰ ὑπερέχοντα ζῶα ὡς κεραυνοὶ ὁ θεὸς — τὰ δὲ σμικρὰ οὐδὲν μιν κνίξει. | ὁ δὲ. *m. a.* ὅδε. editt. Seqq. ducta ex Homericis: αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ὡς εἶδ', ὧς μιν μάλλον ἔδου χόλος. *Il. XIX. 15.* | ἤμελλεν. *m.* ἔμελλεν. editt. — ἀέτας. φέας mecum *Schn.* cur. sec. scripsit.
- 25 Libris invitis nihil novare volui. | τῇ λαβῇ. τῇ om. *c.* hoc vocabulum, ut πιάζων et ἄγγων, verba sunt palaestrica.
- 1 3 ἀπεκόπτετο. παρεκόπτετο. *b.* | ἐνέφυ. ἐν ἐφυ. *b.* ubi proxima usque 181
- 4 5 ad ὅδε εἴχετο omissa. | ὄνυλου. ὄνλου. *m.* | δῆγμα. δήγμα. *m.* *Strabo* I: c. τὸν κύνα περιδεῖν ἀποτμηθέντα τὸ σκέλος βραδεία τομῇ πρὶν ἀνεῖναι 6 τὸ δῆγμα. — κατεκλιμπανεν. *M. m.* | καὶ ὅδε εἴχετο. *M. m. c.* εἴχετο καὶ ὅδε. ed. *Gron.* sed in *Add.* et *Em.* in fine restatit lectio *M.* ὁ δὲ εἴχετο. sine καὶ. *a* et editt. ante *Gron.* Aut hoc reponendum, aut, quod orationis concinnitas postulare videtur, καὶ ὥδε εἴχετο. *i. e.* οὕτως. ὅδε sic 7 fere positum *c.* 28. p. 195, 8. ubi *Par. b.* ὥδε habet pro ὅδε. | ἔτι. ἔστι. 8 *m.* τελευτώντες. τελευτώντος. *b.* | ἀφείλον. ὠφείλον. *m.* ἐκείνη ἤρτηντο. *a* et editt. ἐκείνοι. *c.* ἐκείνου. *M. m. b.* Possint ὀδόντες ἐκείνοι intelligi validi illi dentes, qui καρτερᾶ τῇ λαβῇ leonem tenebant. Verius autem videtur ἐκείνη, τῇ κεφαλῇ scil. Dativi usus elegantia non caret. Vid. *Matthiae* Gr. §. 389. 3. — ἤρτηντο τῆς ἀντιλαβῆς. ut supra IV. 51. κέντρον ἰσχυρὸν ἤρτημένον τοῦ στόματος. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* II. 23.
- 9 10 p. 530. | ἡ κεφαλή. om. *b.* | δακόντος. δράκοντος. *c.* οὐκέτι. *a.* οὐκ ἔτι. 13 editt. | τοῖς δειλοῖς. τοῦ δειλοῦ. *b.* θάνατον — ἠλλάξατο. similia contulit, verbum ἀλλάττεσθαι et composita ejus illustrans *Wytenb.* ad *Platon.*
- 14 *tom.* *Phaedo.* p. 172. ed. *Lips.* | ὁμοίους ἐκείνω κύνας. ἐκείνου. *M.* ἐκείνω. *m.* ἐκείνου. *a. b. c.* et editt. Sic *Herodotus* III. 37. ταῦτα ὅμοια τοῦ Ἡφαίστου. Vid. *Thom. M.* p. 649. ubi *Oudend. Aeliani* locum 15 affert; et *Matth.* Gr. §. 386. not. 2. Genitivus fortasse verior. | ἔδωκέν οἱ. *a* et editt. αἰ om. *M. m.* Absorptum pronomen a proximo ὁ. In 16 sine sic positum observavimus VI. 52. p. 147, 1. | ὅποια. ὅποιαν. *c.* ἔλαβεν. *M. m.*
- 18 19 CAP. II. ἀγρευτικὸς. ἀγρευτικῶς. *b.* | αὐτῷ. recepi ex *M. m.* *Vind.* 7. ut emendat *Spanh.* ad *Callim.* in *Dian.* 89. quamquam repugnante *Abreschio* in *Auct. Dil. Thuc.* p. 410. αὐτόν. editt. | ὁ τι καὶ θέλει. *M. m.* ὅτε καὶ θέλοι. *b.* θέλοι. editt. et *a.* Indicativam praetuli. *Ael.* *Var. Hist.* III. 22. ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων ἐν ὁ τι καὶ βούλεται τῶν οἰκείων ἀποφέρειν ἀράμενον. De indicativo in hac structura vid. 22 *Stallb.* ad *Plat.* *Phileb.* p. 52. | νεκρῶ. idem dicit *Plut.* T. II. p. 971. A. οὐκ ἂν ἄφατο. *M. m. b.* ἄφατο. editt. οὐκ ἀνάψοντο. *a.* τοῖς ἄλλοις —

οὐκ ἐπιγράφων. tamquam is qui aliorum tropaeis aut donariis suum nomen falso inscribit. Var. Hist. II. 41. de rege quodam: δὴ τὴν πολυποσίαν ἐπεγέγραπτο τῇ ἀρχῇ ἄλλως. *Julian. Caesar.* p. 323. Α. οὗτοι γὰρ οὐκ ἄλλοις ἔργοις, ὡς περ ἐν πολιτικαῖς οικοδομιαῖς — ἕτερος ἄρχων ἐπιγράφη — οὕτως ταῖς ἀλλοτρίαις ἐπιγράφησαν πράξεις. *Aelian. ap. Suid.* T. II. p. 469. ὃ δὲ ἵδεται τοῦ Διὸς — λύκους κεχηνότας ἀποφῆναι τοὺς τὰ ἐκείνου ἑαυτοῖς καταγράφοντας. Vid. *Wesseling.* ad *Diodor.* T. II. p. 121, 81. *Boisson.* ad *Philostr. Her.* p. 473. *Bremi* ad *Aeschin.* c. *Ctesiph.* c. 52. p. 144. — σφετερισσάσαι. *M. m.* σφετερίζεσαι. *a* et editt. | ἐν 25 ἑαυτῷ. αὐτῷ. *b.* | ἱμάντι. ἱματι. *m.* ut ap. *Athen.* XI. p. 509. C. olim 28 *legebatur* ἱμάντων et ἱματίων. pro ἱμάντων. — ῥινηλατεῖ ῥινηλατῶν. *b.* | σιωπῶν. σιωπῶ. *b.* | ἀπαντᾷ αὐτῷ. ἑαυτῷ. *b.* καὶ ante οὐδενὶ om. *m.* 29 30 πρόεισιν. πρόεισιν. *b.* | εἰς τὸ πρόσω ἴων. προσιῶν. *m.* Vid. supra II. 5-31 p. 29, 19.

182 εἰ δὲ ἔχνεύσει τυχόν. *a* et editt. τυχών. *M.* (in marg. γρ. ἐντυχών) 1 *m. b. c.* Vulgatam non desero: *si forte in ferae vestigia inciderit. Hedylys Athenaei* XI. p. 473. Α. ἐπ' ἐξαίφνης που τυχόν οἴχεται. Vid. *Boisson.* ad *Aristaen.* p. 495. | ἀκάλλει. ἐκάλλει. *c.* In marg. *m.* γρ. 3 ἐκάλλει. Vid. XI. 3. p. 244, 22. XI. 20. p. 254, 24. | πρόεισι. *m. b. c.* 5 et editt. *et pedetentim usque eo procedit. Gill.* πρόεισι. *M.* (in marg. πρόεισι.) *a.* | πρόεισιν. *M. m.* πρόεισι. editt. | ὑπόδωξας. *Eurip.* 6 7 *Bacch.* 866. ἦν' ἐκ' ἄν Σήραμ' ἔξω φυλακῆς Εὐκλέετων ὑπὲρ ἀρχύων, Θωῦσσαν δὲ κυναγέτας Συντεῖνην δρόμημα κυνῶν. | ἄλόντος. ἄλλόντος. *m.* ἄλ- 11 λοντος. *a.* ὃ δὲ. *m. a.* ὅδε. editt. | γέγηδε. γέγηθεν. *m.* 12

CAP. III. ἀποδοῦναι τῶν ἀνδρ. hoc ordine *M. m. b. c.* τῶν ἀν. ἀποδ. 15 *a* et editt. | τῷ νόμῳ. περὶ ἀχαριστίας videlicet; de qua *Xenoph.* 16 *Cyr.* I. 2, 7. Cf. *Brisson.* de *R. Pers.* II. 96. — τῶν νόμων et statim ἀνέχονται περ ἐνέχονται *b.* | ἐκ Πάρου. *Phylarchus Milesium* dixit ap. 18 *Athen.* XIII. p. 606. D. Sed *Ael.* scutus est *Plusarchum* T. II. p. 984. *a.* qui δελφίνων βόλον (vulg. βόλω) ἐνοχεῖντων σαγήνην dixit. Vereor, ut recte *Ael.* βόλω περαιοσέν dixerit pro *captura* simpliciter. ΣΗΚΚΙΩΝΑ. βόλος est non solum piscium gregatim natantium agmen, ut p. 191, 5. et ap. *Aesch. Pers.* 397. sed etiam rete ad capiendos pisces projectum; ut XV. 23. p. 347, 23. Vid. *Anim.* ad *Anth. Gr.* II. 1. p. 255. III. 1. p. 363. tum piscium copia simul reti comprehensa, ut ap. *Plut. Vit. Sol.* c. 4. Κῶων καταγόντων σαγήνην, καὶ ξένων ἐκ Μιλήτου πριαμμένων τὸν βόλον. In eadem historia *Cyrill.* c. *Julian.* I. p. 28. B. ἀλιεὺς βόλον νεανισκοῖς ἀποδομένους ἰχθύων, συνέβη χρυσοῦν τρεῖσθαι ἐν τῷ βόλῳ εἶναι. Cf. *Diog. Laert.* I. 28. *Alciph.* I. 5. σοὶ μὲν γὰρ ὁ βόλος ἦνεγκε πρῶτην χρυσοῦ κόμματα Δαρεικοῦ. Recte itaque *Aelianus* de delphinis reti inclausis et praeda piscatorum factis. | ἀργύριον. ἀργύρια. *c.* fecerat hoc 19 ille pietate commotus, et secundum νόμον ἀδείας, quem delphinis contingere dicit *Plut.* T. II. p. 163. A. | ἔπλει γοῦν. ποτε addit *Aristot.* 21 VI. 95. — πεντηκόντωρον. *a.* | Μιλησίους. in *Plut.* hodie legitur πεντηκόντορον — ληστῶν ἄνδρας ἄγουσιν· ἐν δὲ τῷ μεταξὺ Νάξου καὶ Πάρου πορθμῷ τῆς νεῶς ἀνατραπέσις — deinde: ἐξενεχθῆναι τῆς Σικύνδου (Σικίνου corr. *Wessel.*) κατὰ σπήλαιον, ὃ δεικνύται μέχρι νῦν, καὶ καλεῖται Κοράντιον: *Phylarchus* περὶ Μύκωνον naufragium accidisse ait. Apparet

igitur e Plutarcho verba Νάξου καὶ post μεταξύ restitui debere, quod monuit *Wessel.* Diss. Herod. c. XI. p. 161. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Extitit illa historia ap. *Archilochum*, cuius versum: πεντήμον' ἀνδρῶν λίπε Κόρανον ἦπιος Ποσειδῶν. a *Plutarcho* servatum inter Reliqq. Parii poetae exhibuit *Liebel.* p. 194. | ὑπερ. vid. ad p. 175. 20. | τὴν ἴσθη. τὴν ἰσότῆτα. *Apost.* *Herodot.* IX. 78. τῷ σὺ τὴν ὁμοίην ἀποδιδούς ἔπαινον ἔξεις.

- 24 25 buit *Liebel.* p. 194. | ὑπερ. vid. ad p. 175. 20. | τὴν ἴσθη. τὴν ἰσότῆτα. *Apost.* *Herodot.* IX. 78. τῷ σὺ τὴν ὁμοίην ἀποδιδούς ἔπαινον ἔξεις. 26 — ἔξενήξαντο. ἐπαινῆξαντο. a. | Κοράνιος. *M. m. b. c.* Κοράνιος. a et editt. Post hoc vocabulum a et editt. omnes χῶρος addunt, quod delevi cum *M. m. b. r.* *Apost.* qui omnes habent: Κοράνιος· χρόνῳ δὲ ὕστερον. Sic supra VII. 43. p. 175, 32. ὕστερον δὲ τεθν. a. omisso χρόνῳ, quod vocabulum in 28 29 χῶρος abiisse apparet. | θαλάττης. θαλάσσης. b. | ἡῤοισθησαν. ἡῤοιστήσαν. m. | ἡκμαζεν. *M. m.* | ὡς φίλῳ φίλος πιστός. sic *M. m. a. b. c.* φίλος πιστός. r. *Ap.* quod *Schn.* cur. sec. in ordinem recepit. Sic etiam *Gillius*: 30 31 *sicut amicis amici fidi permanserunt.* | οἱ δὲ ἀπενήξαντο. m. r. a. οἷδε. editt. οἷδε ἀπενήχοντο. *Ap.*

2 ἐπίσωσιν. ἐκτίωσιν. *Ap.*

183

- 4 CAP. IV. πρῶτο τε ἄμα καὶ χειροῖς. ἄμα om. *M. m.* iuntibiter videtur interpositum inter duo adjectiva ad sensum fere nihil discrepantia. Cf. alios locos ubi est τε ἄμα καὶ. III. 11. p. 55, 20. XIII. 11. p. 295, 5. et quae afferentur ad XVII. 36. p. 389, 24. — πρῶτο τε ἄμα καὶ χειροῖς 5 5ης. b. | οἶοι. οἱ οἶοι. m. τε post καλούμενον inserui ex *M. m. a. b. c.* | 6 ἔτοίμως. *M. m. b. c.* ὁμοίως. a et editt. ante *Gr.* | ἐν Ἀρεθούσῃ. argumentam capitis, sed brevius, ex eodem auctore excerpit *Plut.* T. II. p. 976. A. De Arethusa Ortygiae sermonem esse docet *Wesseling.* ad *Diodor.* Tom. I. p. 332. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. *Gron.* comparat *Athen.* VIII. p. 331. E. *Porph.* de Abst. III. p. 106. (p. 225.) ubi etiam historia de Crasso nar- 7 ratur. | τὴν Κράσου. κράσου. *M. m. a.* ut etiam iu proximis. τοῦ Κράσου. b. | ἐνωτίοις. ἐνοτίοις. m. | ἦσθι. a. ἦσθιεν. *M. m.* ἦσθιτο. c. | 8 10 λαμβάνουσα. λαμβάνει. c. Pisces, qui norunt dominum manumque lambunt, commemorat *Marsi.* IV. 30. natas ad magisstrum delicata muraena. *Id.* X. 30. Cf. *Plin.* X. 70. s. 89. — ταύτην τοι καὶ. *M. m. b. c.* ταύ-

την τ^α καὶ. a. τοι om. editt. ante *Gr.* ταῦτά τοι καὶ. III. 2. p. 53, 19. 12 IV. 1. p. 72, 1. τοῦτό τοι καὶ. p. 124, 8. et sic saepius. | ἔσθην. *M. m.* 13 | Δομετίου. Δομιτίου. *Plut.* l. c. et p. 811. A. ubi eadem historia, quam habet etiam *Tzetza* Chil. VIII. 173. v. 150. ss. et *Macrob.* II. Saturn. 16 c. 11. | τοὺς ἱεροὺς κροκοδ. de his vid. *Herodot.* II. 69. *Strab.* XVII. p. 811. s. T. VI. p. 580. ss. προστόντες δὲ οἱ ἱερεῖς, οἱ μὲν διέστησαν αὐτοῦ σὸ στόμα, ὃ δὲ ἐπέστηκε τὸ πέμμα, καὶ κάλυν το κράς. *Plut.* T. II. p. 976. B. *Aristotel.* H. A. IX. 2. 2. inter feras, quae ob victum oblatum cicurantur, recenset crocodilam: ἡμεροῦται πρὸς τὸν ἱερεῖα διὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς τροφῆς. Etiam hodie crocodilos cicurari observat *Godofr. de St. Hilaire* Descr. de l'Ég. T. XXIV. p. 449. s. *Minutoli* *Nachr.* 17 z. *Reise zum Tempel des Jup. Amm.* p. 164. | θραπυτήρων. θραπυ- 19 τηρών. *Vind.* 7. | καθιέντων. intellige τὴν χεῖρα. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. *Infra* c. 18. καθιελ δὲ τὴν χεῖρα. IX. 33. καθιησι δὲ τὴν χεῖρα ὁ ἕτερος. *Suid.* Γ. II. 20 p. 221. καθιελ τε τὴν χεῖρα εἰς τὴν πῆραν. — σφισί. *Scr.* σφία. | τῶν 21 σαρκίων. τῶν καρπῶν. b. an καρῶν scribere voluit? | τοὺς προτιμοτέρους.

*antiquiores et praestantiores Gillius vertit. Mihi vocabulum est suspensum et hic et paulo post. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. Quidni ex crocodilis, qui omnes sacri habebantur, unus aut alter vel ob magnitudinem, vel ob aetatem, vel ob mansuetudinem aliamve causam caeteris venerabilior cultuque dignior videri poterit? Illam τοῦ ἱεροῦ κροκοδείλου μαντικὴν Plutarchus in hac historia καλυψιμῆτον appellat. | Πτολεμαίου. Πτολεμαίων. m. | 22 ἐκείνους ἔρεσθε. M. a. b. c. ἐκεῖνος ἔρεσθαι. m. ἔρεθε. a et ed. Gesn. — 23 | καλοῦντα γὰρ τὸν. (sic ed. pr.) Malim καλοῦντος, et paulo post pro συνιέντας malim συνιέναι *) vel συνηκέναι. Gesnka. in Append. Emendatt. καλοῦντος τὸν. M. m. b. c. nec aliter fuit in a. ubi nunc ος putatum in α Post προάγονται plenius distinxi; alias φασὶ molestum foret. In postremis verbis excidit fortasse illud, unde participium συνιέντας suspensum erat. | ὀρέγοντος. ὀρέγονται. b. | προσόν. προσών. m. | ἤτιμασε λαβεῖν. ἤτολ- 25 26 '27 μασε. b. Supra c. 1. οὐ συμπεσεῖν ἀτιμάζουσι. Eurip. Herc. Fur. 609. οὐκ ἀτιμάσω θεοῦ προσεπίτειν.*

CAP. V. μαντευομένων. μαντευομένοις. m. ἐπ' ὄρησι καθήμενούς. 28 Herodot. II. 86. εἰὸς δὲ εἶ ἐπ' αὐτῷ τούτῳ καταταται, καὶ τέχνην ἔχουσα ταύτην. ubi vid. Valck. p. 142. ἐπ' οὐρανῶν καθίζεσθαι. Plu. T. II. p. 281. C. et in Vit. Romul. c. 22. ubi vid. Schaefer Vol. IV. p. 287. ἐπ' ὠδῶσι καθήσθαι est XII. 5. p. 265. 29. Aeli. V. H. XIV. 43. ὁ μὲν Πτολεμαῖος καθήστο ἐπὶ κύβοις. — Mox πτήσεις et ἔδραι commemorantur supra p. 22, 2. p. 55, 5. 1 ἐπ' αὐτῇ τῇ σοφίᾳ. M. m. huic ipsi scientiae 30 laudem, qua celebrantur, debent. ἐπὶ ταύτῃ τῇ σοφίᾳ. a et editt. quod nunc facile praetulerim. Utrumque jungendum esse suspicabatur Roscius noster, ἐπ' αὐτῇ ταύτῃ corrigens. — Τειρεσία. τειρεσίας. m. Πολύιδου. πολυίδου. b. Polydamantem ex Δ. μ. 210. perperam inter sugures referri monet Lobeck in Aglaoph. T. I. p. 267. De Polyido vid. supra V. 2. p. 98, 1. Theoclymemas Ob. Y. 350. Hygin. Fab. 128.

184 δὲ ἄρα. M. m. a. b. c. δὲ om. editt. ante Gron. Δέσεις καὶ φύσεις. M. 1 m. c. φύσεις καὶ Δέσεις. a et editt. ante Gr. φύσεις καὶ φύσεις. b. si recte intelligo notam in schedis nostris. | Σιλανὸς. Σιλανός ὁ Ἀμπρακιδῶ-2 της μάντις ap. Xenoph. Anab. I. 7. 18. Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος. Ibid. VII. 8. 1. Μεγιστά. M. m. a. b. c. Μεγιστάνα. editt. ante Gr. Vid. de hoc vate Valcken. ad Herod. VII. 121. p. 609, 70. Olear. ad Philostr. Vit. Ap. IV. 23. p. 161. — Εὐκλείδου. M. m. a. b. c. Ἀκλείδου. editt. ante Gr. errore Gesneri. Gillius om. haec. | καὶ ἀλεφάντας. καὶ om. c. 4 ἀλεφτομάντις et ἀλευρομάντις jungit Pollux. VII. 188. κριδομάντις cum aliis hujus generis hominibus commemorat Clem. Alex. Admon. p. 9. B. ἀλευρόμαντις Apollo ap. Etym. M. p. 60, 24. Ad hoc divinationis genus retuleris locum Theocriti Id. II. 18. Cf. Lobeck. in Aglaoph. T. II. p. 815. not. c. — κοσκίνους. κοσκίνους. b. κοσκινόμαντις est ap. Theocr. Id. III. 31. et cum aliis permaltis ap. Artemidor. Onir. II. c. 69. p. 250. cf. C. G. Jacob ad Luciani Alex. c. 9. p. 25. — τυρλοκαί. τυρομάντις. Artemidor. Onir. I. c. Rationem hujus vaticinii, monente Trillero in not. mat., descripsit Herm. Neuwald de Purgatione sagarum per aquam frigidam. Divinationem de piscibus, eodem monente, tractavit Dan. Cla-

*) Gillius: inde sacerdotes collegisse.

5 *sen* de Orac. Gentil. II. 17. p. 448. s. | κώμην τῆς Λυκίας — Σύρραν ὄνομα. *Plin.* XXXII. 2. s. 8. in *Lyciae Myris, in fonte Apollinis, quem Curium [Syrrham corr. Gron.] appellant, ter fistula evocati pisces veniunt ad augurium.* Locum et modum divinandi accuratius exponunt *Polycharmus* in Lyciis et *Artemidorus* in Geogr. ap. *Athen.* VIII. p. 333. D. E. *Plutarch.* T. II. p. 976. C. quem *Ael.* sequitur, Σούραν κώμην ἐν τῇ Λυκίᾳ dicit. *SCHNEIDER.* *Plutarchus* τοὺς καθεζομένους ἐπ' ἰχθύσι observare ait νηξίαις (sic leg. cum *Wyttensb.*) καὶ φυγὰς καὶ διώξεις piscium. Vid. de eadem re infra XII. 1. — καὶ κώμην. copula accessit ex *M. m.* κώμην. et paulo post καὶ Σύρραν. *b.* — ἰχθύσι ἰχθύσι 7 post *Gron.* | κληθέντων. *M. m. a. b. c.* ἑλθόντων. ante *Gr. piscium* 9 *vocatorum.* *Gillius.* | ἀκούσει. formam atticam recepi ex *M. m. b.* pro ἀκούσῃ. *a.* ἀκούει. *c.* τὰ μαντικά sunt interpretationes vatium τῶν ταῦτα σοφῶν, qui intelligunt et docent, quid significant piscium saltus et reliqua. μὴ λαβόντος. μὴ om. *m.* | In his postremis cap. verbis vereor, ut sensus integer sit; nec verba ipsa sana praesto. νεκροῦ fortasse mutandum in ἐκ βυθοῦ. *SCHNEIDER.* ἀναπλεύσαντος. ἀναπνεύσαντος. *b.* cum *mortui fluitant.* *Gill.* Mihi non videtur inepta diversarum rerum conjunctio, motus piscis supra aquam exsultantis, et mortui. Infra lin. 19. ἰχθύδιον ἀποθανόν ἀναπλεῖν. *Philes* c. 31, 19. ὁ νεκρὸς ἀνέπλευσεν εἰς κούφην πύργου.

13 CAP. VI. αἰρεῖν. εὐρεῖν. *m.* οἱ ὄνοι. eodem ordine verbisque iisdem haec tradit *Plus.* T. II. p. 976. D. corrupit haec *Philes.* c. 30. *SCHNEIDER.* οἱ om. *b.* οἱ ὄνεις ex *Phile* corrigit *Pauw* p. 121. vetante *Plutarcho.*

15 | τοῖς δὲ ἐλάφοις. *M. m. b. c.* ταῖς δὲ ἐλάφοις. *a* et editt. Ad rem cf. II. 9. — | ἡ παρδαλις δὲ αἰρεῖ θρωμένη. θέουσα. *Gillius.* *Gess.* Odoris mentio abesse non debebat, nisi in vitioso verbo latet. *Vindob.* uterque θρωμένη habet, ubi possit κευδομένη latere, quod conjecit *F. Jacobs* in *Epist.* p. 16. *SCHNEIDER.* Cf. supra V. 40. ubi panthera dicitur animalia decipere ἰαντήν ἀποκρούπτουσα. Ibidem eadem fera odore animalia allicere narratur. Hinc in marg. conjeci: αἰρεῖ τῇ ὄσμῃ. Sic certe *Plutarchus* in eo loco, quem *Aeli.* excerpit: τῇ δὲ παρδαλίᾳ τὰ πλείστα προσχωρεῖν χαίροντα τῇ ὄσμῃ, μάλιστα δὲ τὸν κίρκον, λέγουσι. *Trilleri* ad h. l. commenta ex not. mst. hic repetere nolo. A scriptoribus ceterioris aetatis θεᾶσθαι vi passiva usurpari, monuit *Boisson.* ad *Phil.* Her. p. 421. ad *Eunap.* p. 433. Nec tamen probabile *Aelianum* hoc adscivisse, nec si adscivisset, locus tum statim videri possit integer. Incidi postea in αἰρεῖ σὶδὲ ὄρωμένη. quod respondet verbis ex V. 40. allatis.

18 CAP. VII. ἰχθύδιον. idem videtur lepori marino Indico, quem describit XVI. 19. *Gess.* Hanc viri egregii opinionem comparatio loci falsam convincit. *SCHNEIDER.* γίνεσθαι. *M. m.* γίνεσθαι. *a* et editt. *Philes* c. 81, 16 — 21. de pisciculo illo: βραχὺς τις ἰχθύς μελας. unde colorem 19 noverat ille? Num in suo libro invenerat: καὶ τοῦτο μελαν? | βυθῷ. μυχῷ. *Vindob.* *b. c.* in profundo. *Gill.* ἀποθανόν. ἀποθανών et mox λυποδυμῆν καὶ ἐκδηθήσει. *m.* Male haec sollicitavit *Pauw* ad *Phil.* p. 288. ἐκδηθήσει et ἀποδηθήσει differre negans. Vid. supra p. 173, 6. *Hezych.* ἐξέθανεν. εὐπελοδύμησεν. Ad *Od.* Σ. 100. γέλω ἐκθανον. *Eustath.* εἰς οἷα λυποδυμήσαντες ἐκ τοῦ γέλω. *Triller.* in not. mst. comparat

Hippoer. V. Epidem. p. 782. *ἐξέδαντε* πολλάκις ὡς τεθάναι δοκεῖν. Cf. *Wyttenb.* ad *Plut.* de S. N. V. p. 93. s. *Astius* ad *Platon.* de LL. XII. p. 959. A. p. 570. | *χέρουδρον.* Vid. ad c. XHI. eadem videtur esse quae 21 *χερσαία* ap. *Galēn.* Ther. ad Pisc. c. VIII. Tom. XIV. p. 235. et ap. *Glycam,* qui hunc exscripsit, Ann. p. 58. s. | *δηχδέτη. δεχδέτη. m.* | *Apol-22 lodorus* ἐν τῷ περὶ θηρίων laudatur ap. *Athen.* XV. p. 681. D. *Schol. Nicandri* Ther. 715. 781. 858. et sine indicio libri ad v. 490. SCHNEIDER. Cf. Eund. in Cur. Post. ad *Nic.* Ther. p. 234. 240. Eadem narrat *Philes* c. 66. v. 72. ss. | ἀποθνήσκουσιν. recopi ex *M. m. a. c. Vind.* pro 23 ἀποθνήσκει. Pendet infinitivus ab enuntiatione interposita. Vide de hac structura supra ad VII. 25. p. 168, 14. | τὴν μόνην μονήν. a. τοῦ ζώου 24 om. *Vind.* | ἀμωσγέπως. editt. omnes. Vid. ad VI. 40. p. 140, 12-25 ἀμωσγέπως. a. — τῷ ἀποθνήσκοντι. τὸν ἀποθνήσκοντα. a. φυλκταίνας. φυλακταίνας. m. | δέ που. δέ om. m. | *δηχδέντα. δεχδέντα. m.* *διγόντα.* 27 29 *διγόντα. m.* Vulgaris foret structura: καὶ μὴ δ. ἀλλὰ διγόντα μόνον ἀποθάνεν ὅμως. | οὐ μετὰ μακρόν. μικρόν. b. *Philes* c. 66. v. 75. habitu et 31 sibilis hunc serpentem interficere narrat: ὑφ' ὧν διαββεῖ καὶ χιτῶν καὶ σαρκίον.

CAP. VIII. Cohæret hoc caput cum superiore in a. b. c. et apud 32 *Gillium.* τὴν δορὰν. βορὰν. b.

185 *Νικανδρος.* in verbis *Nic. Ther.* de Amphibiaena v. 372 — 383. ne 1 vestigiam quidem sententiae, quam *Ael.* refert. Similiter *Plin.* XXX. 10. s. 25. et 12. s. 36. Sed fortasse *Plinius* cum *Aeliano* locum aliquem *Nicandri* perdidit ante oculos habuit. SCHNEIDER. Cf. Eund. Cur. post. ad *Theriaca* p. 235. s. | ζῶα. om. b. καίσαυτα. καύσαντα. c. 2

CAP. IX. ὑπὸ πλήθους. πλήθος. *Vind. uterque.* Est pro πλησμονῆς 3 aut πληθώρας. De reliqua narratione dictum ad V. 46. SCHNEIDER. *Plu.* T. II. p. 974. B. κύνες πόσ τινα καθαίροντες ἑαυτοὺς χολεριώντας. Illam herbam χλωρὰν ἄγνωστων esse dicit *Mich. Glyc.* I. p. 50. A. — οἶδε. εἶδε. *M. m. herbam in maceris nascentem novit. Gill.* | τὸ λυποῦν. 4 post hoc vocabulum relicta lacuna in c. et in marg. λέγεται καὶ ἐν τῷ παλαιῷ. Nihil tamen videtur excidisse, nisi forte αὐτόν. | καὶ τῶν usque 6 ad ἑαυτῷ om. m. πάμπολλα. πάμπολυ. b. Illud ap. *Platonem* non infrequens. Vid. *Boeckh.* in *Platon.* Min. p. 165. πάμπολύ τι χρέμα. supra II. 8. p. 31, 33. πάμπολλα. p. 187, 8. | λύτταν. λυττὰν. m. λυττέν. a. c. 8 κυσὶ in omnibus editt. junctum cum ἀργαλέον. Non male tamen, ni fallor, distinxeris: λύτταν ἐργάζεται κυσὶ, νόσημα ἀργ. nam non canibus solis rabies νόσημα ἀργαλέον, nec omni animantium generi atra bilis rabiem generat. De canum morbis vide IV. 50. | τοὺς ἀδέρας. *M. m. al. Gess.* 9 a. c. τὰς ἀδέρας. ante *Gr.* τὰς αἰδέρας. b. Ἀριστοτέλης. Vid. supra V. 46. 11 | τὴν γλώτταν. *Grat. Fabisc.* Cyn. 364. quod si destructio levis est in vulnere noxa, Ipse habet auxilium valida natale salivas. | ἐπανά- 12 γουσι, ἐπίδραμα. editt. omnes. | μακρὰν χάρειν ἀπολιπ. peculiare *Ae-* 13 *liano* videtur esse pro χάρειν εἰπόντες. SCHNEIDER. Var. Hist. V. 6. μακρὰν χάρειν φράσας Ἀλεξάνδρω. In nostro loco χάρειν velim abesse; nisi vitium est in ἀπολεπόντες, aut denique duae locutiones confusae sunt. | καὶ ἐκεῖνο. *M.* καὶ ἐκεῖνα. b. c. καὶ om. a. et editt. ante *Gr.* μέλας. 14 15 μηλέας suspicatur. *Stackhouse,* quod non melius vulgata, quae certe su-

- 15 16 17 spectata. | αὐτῷ. αὐτῷ. *a.* | ἐμπορουμένην. ἐμπορούμενος. *b.* | καὶ τοῦ
δοκούντος ἡδέος. δοκούν. *m.* quod al. man. correxit. ἡδέως. *b.* Male vulgo
distinguitur post ἐγκρατῶς, nec sententia ab interprete recte accepta.
Canis, sibi ipse temperans, suis victum quantumvis suam concedit
18 et relinquit. Vid. ad I. 14. p. 8, 10. II. 8. p. 32, 3. | τῶν παιδόντων —
ἐσθλῶν. expressa haec imitatione ex *Xen. Mem. I. 3. 6.* φυλάττεσθαι τὰ
παιδοντα μὴ παινῶντας ἐσθλῶν. SCHNEIDER. Quam imitationem observavit
etiam *Wyttenb.* ad *Plut. T. VI. 2.* p. 813.
- 20 CAP. X. οὐκ ἂν ποτε βραδίως ἐνέδρα τοὺς ἐλ. λάδοι. sic *Gron.* οὐκ ἂν
βραδίως ἐνέδρα ποτε. *a. c.* et editt. ante *Gr.* In *M. m.* ποτε bis legitur,
et ante βραδίως et post ἐνέδρα. οὐκ ἂν ποτε βραδ. τοὺς ἐλ. ἐνέδρα λάδοι. *b.*
- 22 | ὑπορύττειν. ὑπορύπτειν. *m. b.* οἱ θηρώντες. θορῶντες. *m.* θήρες. *c.* Ven-
nationem elephantorum per fossas describit *Arrian.* Ind. c. 13. — ἐνοία.
- 27 ἐνοία. *m. b.* | τῶν ἀντιπολέμων. ἀντιπάλων. *b.* Ap. *Herodos.* VII. 236.
τῶν ἀντιπολέμων πρήγματα. ubi praecessit ἀξιόμαχοι οἱ ἀντίπαλοι. VIII. 68.
- 28 2. iterum τὰ τῶν ἀντιπρόλεμων. Sed IV. 140. ἀντιπολεμούς. | καρτερὰ.
- 29 καρτερῶν. *a.* | καὶ τὸν καὶ τῶν. prius καὶ addidi ex *M. m. a. b. c.* Ab-
est ab editt. Supra IV. 7. p. 74, 30. καὶ τὸν καὶ τῆν. ubi vid. annot. |
- 30 δόρατα ἰσχυρὰ λόγχα. *e* conjectura *Gesneri* καὶ interserens ante λόγχα
vulgatam emendare conatus sum. Postea vidi *J. Fr. Gronovium* ad *Gelli.*
IX. 1. rectius λόγχα scribi voluisse. SCHNEIDER. λόγχα recepit in cur-
sec. Quam libri vulgatam tueantur, haec sic dicta existimo, ut ap. *Phi-*
lostr. Imagg. I. 18. p. 30. καὶ δύρσοι δένδρα μελι σταζοντα. Per periphra-
sin *Euripid.* dixit in *Troad.* 1310. θορὰς λόγχα; nec male, puto, *Aelia-*
nus λόγχα ἀφίασι, δόρατα ἰσχυρὰ, pro δόρατα λογγῶν dixit, de quo di-
cendi genere monui ad *Achill. Tat.* p. 811. et in *Delectu Epigr.* XI. 64.
- 31 32 p. 453. | στοχαζόμενοι. στομαζόμενοι. *m.* | προσαρράξαντες sic cum *Ges-*
nero et Ed. *Schneideri M. m.* προσαρράξαντες. *a.* Vid. VII. 16. p. 164, 5.
Valcken. ad *Herodos.* p. 660, 31. — πατοῦντές τε. τε om. *M.*
- 2 ἐπίασι. ἐπίασι. *a* et editt. h. l. et lin. 5. — τῶν στρουθῶν. vid. II. 27. 186
- 5 6 | ἐπίασιν. ἐπιούσιν. *c.* — ἐπισιμῶσαντες. ἐπισημῶσαντες. *m.* | πτύξαν-
7 τες. *M. b. c. a.* πήξαντες. *m.* cum editt. ante *Gron.* | ἐμπισόντες τε
ῥύμη σφοδρῶτάτη. τε om. *M. m.* recte, ni fallor. — ἀνατρέπουσι. *Xen.*
Cyr. VII. 1. 31. τοὺς ὀρδούς τῆ ῥύμη τῶν ἔκτων ἀνέτρεπον. Cf. Ib. IV.
3. 18. τὸν δ' ἐναντίον ἀνατρέψω τῆ τοῦ ἔκτου ῥύμη. ubi vulgo ῥώμη. *Con-*
gessi similia in *Addit.* ad *Athen.* p. 209. ad *Achill. Tat.* p. 462. s. —
- 10 ῥοθῶ. vid. ad VI. 15. p. 131, 11. | γόνασιν. *M. m.* γόνασι ἄραβος. editt. |
- 12 14 συνδλωμένης. συνδλωμένα καὶ ῥηγνύμενα. *b.* | ἀγνωτες. ἀγνώντες. *m.*
προσῆκουσιν. *M. m.* Facit huc. epigr. *Lucillii* in pugilem XVII. (*Anth.*
16 *Pal.* XI. 75.) ubi vid. *Animadv.* II. 2. p. 450. | ὑφ' ὀρμῆς δε. δη ed.
Gron. ex *M.* ut videtur; δε *m. a.* editt. ante *Gr.* quod *Schn.* recte re-
17 vocavit. | ἐς τὴν γῆν ἐπήρεισεν. ἐς. *m.* ἐπήρεισεν. *M.* ἐπέρεισεν. *m.*
ὑπήρεισε. *a.* Bellua prae nimio in persequendo impetu venatorem trans-
18 currit, ita ut in genua procumbens dentes terrae infigat. | δάμων. δά-
19 20 22 μνον. *m.* | διεκδύς. διεκδούς. *b.* | ἀπαλλάττεται. uno λ *m.* | ἐπα-
γόντων. ἐκείνων, τῶν θηρατῶν sc. De hoc genitivo participii vid. *Matth.*
Gr. §. 563. et in loco non absimili *Luciani* de scr. hist. c. 29. *Hermann.*
24 p. 187. Vid. infra c. 27. p. 194, 30. | ἀράττοντες τὰ δοράτια. Vid.

Wessel. ad *Diodor.* I. 67. p. 78, 39. *Lucian.* Nav. c. 36. ἀλαλάξαντες καὶ τὰ δοῦρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας. | ἐπὶ τῆς γῆς. *M. m. b. c.* ἀπὸ 25 τῆς γῆς. *a. et editt. vett.* | ἄλλο. ἄλλω. *c.* σφενδονῶντες. σφενδόνων. *m.* | 26 πυρὸς ἐνακμάζοντος. προσενακμάζοντος. *c.* ἐσαχρίδας πυρὸς ἐνακμάζοντος. II. 8. 27 p. 31, 17. *lb. c.* 31. p. 43, 1. | ἐπισείοντες. ἐπισείλοντος. *b.* | ἐκνωῶται ἐκπε- 28 29 σείν εἰς τὴν τάφρον. ἐμπροσθεῖν. *marg. Gesn.* malitque *Schn.* Mihi in altero major videtur inesse emphasis, quum ἐκπίπτει etiam cursus, a quo quis invitatus avertitur, notionem contineat. *Ap. Philostr.* Vit. *Ap.* VI. 21. p. 261. τὸ μὴ εἰς τὰ τῶν μοιχῶν ἐμπροσθεῖν. rectius *Rehd.* ἐκπροσθεῖν. *Plut.* T. II. p. 993. D. εἰς πολλὴν καὶ ἀμήχανον ἐκπροσθόντας ἀπορίαν. *Infra* XI. 22. p. 255, 19. εἰς ἀκνησίαν ἐκπίπτειν. — ἐκνωῶται sequente infinitivo est *infra* XVII. 41. ἀναστῆναι τῆς πατρῴας γῆς ἐξενέησαν. ubi vide. *Aristid.* *Rom. Enc.* T. I. p. 325. τοῦτο νῦν ἐξενέησεν ἀληθῆς εἶναι | εἰς τὴν. *M. m. b.* 30 εἰς. *a. et editt.*

CAP. XI. Ἠγήμων. ὁ superscriptum in *m.* *Buttm.* *Commen.* de 31 *Aleuadis* p. 8. *Hegemonem* suspicatur significari eum, qui poema epicum scripsit de bello Leuctrico. Caeterum de *Aleuadis* egit *Schn.* in *Add.* ad *Aristot.* *Polit.* W. 5. 9. p. 494. ss. *Meineke* *Comment. misc.* *Fasc.* I. 5. p. 50. ss. *Boeckh.* *Expl.* ad *Pindar.* *Pyth.* X. p. 332. s. *Historiam* de draconis erga *Aleuam* amore attingit *Tzetza* *Chil.* IV. 135. v. 325. ss. — μέτρος. *M. m. b. c.* Omissum vocabulum in *a. et editt.* ante *Gr.* *Vid.* ad XIV. 28. p. 329, 25. — Ἀλεύα. ἀλέβα. *m.* | καὶ 32 ἄλλα μὲν, ἐν δὲ τοῖς. *Vid.* XIV. 27. p. 186, 32. *Plaso* *Euthyd.* p. 303. C. πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα οἱ λόγοι ὑμῶν καλὰ ἔχουσιν — ἐν δὲ τοῖς καὶ τοῦτο ὅτι κ. τ. λ. *Vid.* *Heind.* T. II. p. 488. *Var. Hist.* XII. 1. ἐν δὲ ταῖς καὶ Ἀσπασία. XIV. 38. Ἐπαμινώνδου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα καλὰ οἶδα, ἐν δὲ τοῖς καὶ τόδε. *Infra* XV. 15. p. 344, 15. ἐν δὲ ὅτῃ τοῖς. | κόμην χρυ- 33 στῆν. χρυσόχροον appellat *Tzetza* I. c. πυβρός vocatus *Aleus* *Oraculo ap. Plut.* T. II. p. 492. B. — ὅδε ὁ Ἀλεύας. *m. b. c.* ὅδε ἀλ. *a. et editt.* ὁ Ἀλ. *M.* sine ὅδε, et hoc verius videtur. *Vid.* c. 15. p. 189, 8.

187 Vulgo cum *a.* ὡς ἔδειξε τῇ Ἰδῆ, ὡς ἔδειξεν τῇ Ἰδῆ. *M. m. b.* ἔδειξε. *c.* 2 ὡς ποτε ἐν τῇ Ἰδῆ. corr. *Gesn.* ὡς ἐν κειμήσει τῇ Ἰδῆ. *Gron.* ὡς ἐκεῖ ἐν. *Buttm.* ὡς ἔτι καὶ ἐν τῇ Ἰδῆ. *Stackhouse* *Class. Jour.* XXVIII. p. 292. *Alia Triller.* in not. *msc.* non probabiliora iis, quae ipse olim tentavi in *Epist.* ad *Schn.* p. 16. Nunc non dubito ἔδειξ codicum natum esse ex depravato Ἰδῆς. Quam suspicionem firmat *b. v.* ἐν τῇ Ἰδῆ exhibens, quod recepi. Omisit haec *Gillius.* — Ἀγχισην. ἐγχισην. *b.* κρήνη. κρήνη. *m.* *Fontis Haemoniae* appellati num alibi fit mentio? *Thessaliam* ita fuisse appellatam, notum est. | ἀνέρπειν εἰς αὐτόν. *M. m. v. b. c.* ἀνέρπων. ante 5 *Gron.* *Obscura* in *a* syllaba postrema. | καθαιρεῖν. καθεύδειν. *v. b.* *Vid.* 7 p. 115, 13. — δοροφορεῖν. δοροφορεῖν. *b.* δοροφορεῖν. *c.* δηρώντα. δηρῶν τὰ. *c.* Γλαύκης. *Vid.* supra I. 6. p. 4, 30. | ἦττητο. ἦττηται. *b.* ἀντήρα. 9 ἀρηρα. *m.* *Frequens* ἀντερῶν de rivali. *Ptolemaeum* *Glaucen* amasse, ab aliis non traditur. | ἐν Ἰασφ. Ἰασφ. *M. m. ap. Gesn.* *Vind.* 7. *Gil- 10 lius* *Jasso* vertit. ἐν Ἰασφ. *editt.* errore ejus, qui *Cod. Aug.* descripsit. Ἰασφ dedimus cum *v. a. b. c.* ut est VI. 15. p. 130. 10. — ἐτέρου. requiritur *καυδός* aut tale quid; ad ἐτέρου enim supplendum foret *δελφίνος.* *De Aelian* de *nat. anim.* T. II.

- 11 13 ἐρήβου cogitabam. | τὸν ὀξυπέριστον. ὀξυπέριστον. *b.* | ζῶων. *M. m.*
 14 *al.* *Gesn. b. c.* ζῶων. *a.* ζῶων. ante *Gron* | ὠπαίου. ὠπαίου. *m.*
- 15 CAP. XII. ὁ παρείας [παρίας. *b.*] scripturam παρείας praeferebat
Voss. ad Catull. p. 222. a *Pario*, Hellesponti oppido, derivans, ubi de
 serpentis hujus usu in sacris Bacchicis agit. Cf. *Valcken.* ad *Ammon.*
 p. 185. *Lucan.* IX. 721. contentus iter cauda sulcare pareas. Equos
 παρείας colore πυρρόους habet *Aristot.* H. A. IX. 32. 1. ubi libri παρίαι
 exhibent. Vid. *Annot.* p. 234. *SCHNEIDER.* Cf. *Bund.* ad *Nic. Ther.* 443.
 p. 242. et in *Phys. Amphib. Spec. I.* p. 79. παρήας malebat *Gesn.* De
 Aeschinis praestigiis *Demosth. Or. pro Cor.* p. 313. τοὺς ὄφεις τοὺς παρείας
 ἄλιβων καὶ ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, βοῶν εὐὸς σαβοῦ. ubi *Bekkeri* cod.
 K. παρίας. Ad hunc oratoris locum pertinet glossa *Suidae* T. II. p. 746.
 ὄφεις παρείας. — ἔδει. *M. m. b. c.* ἔδει. *a* et edit. ante *Gron.* |
- 16 πυρρόος. πυρρός. *m. c.* εὐώπός. recepi ex *b. v.* pro εὐώπας, quod in εὐώπης
 mutabat *Erfurd.* ad *Oed. Tyr.* 190. et *Wernicke* ad *Tryph.* p. 119. pro-
 bante *Schneidero.* Ab εὐώπός habes εὐώποτέρους. p. 118, 16. — πλατύς.
 πλατύ. *b.* Ad hunc serpentem spectat *Horat.* I. *Serm.* III. 27. tam cer-
 nis acutum, Quam aut aquila aut serpens Epidaurius. Vid. *Boettiger.*
 in *Sprengelii* Beitr. zur Gesch. der Medic. fasc. II. Facit huc imprimis
- 18 *Paus.* I. 28. 1. ubi vid. *Sibelis* p. 234. | ἐπεφήμισαν. *M. m. b. v.* ἐπευ-
 φήμισαν. *a* et ed. *Gesn.* ἐπευφήμισαν. ed. *Gron.* Probat lectionem libro-
 rum nostrorum *Wytenb.* ad *Julian.* Or. I. p. 156. ed. *Lips.* *Max. Tyr.*
 VIII. 8. ἐμβάλλουσι τὰ μηρία εἰς τὰς πηγὰς ἐπιφημισαντες τοῦνομα τοῦ
 ποταμοῦ. *Damascius* in *Bibl. Photii* p. 352. *Bekk.* πεφύκασιν οἱ ἄνθρωποι
 τὴν ἀρετὴν μισοπράγματι ζωῇ ἐπιφημίσειν. Vid. *Hemsterh.* ad *Luci.*
Prometh. c. 1. p. 24. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 596. ss. adde *Aristid.* in
Nept. T. I. p. 35. ed. *Dind.* πάντα γὰρ ὅποσα μέρη τῆς γῆς ἐπισημότατα
 καὶ ὀνομαστότατα Προσιδῶν ἐπιπεφήμισται. *Philostr.* Vit. *Ap.* V. 16.
 p. 201. de ὄρεσιν ἐμπύροις — οὐκ ἂν φθάνομεν ἐπιφημιζόντες αὐτοῖς Γί-
 γαντας καὶ Ἡφαίστους. *Maxim. Tyr.* T. II. p. 93. τὴν εὐαίας γένεσιν τῇ
- 19 Ἀθηνᾶ ἐπιφημισαντες. Vid. infra XV. 6. p. 337, 15. | οἱ πρότεροι μου.
 i. e. οἱ πρότεροι. *SCHNEIDER.* οἱ πρότεροι. *b.* Vid. ad I. 47. p. 20, 22. III. 22.
 p. 61, 19.
- 21 CAP. XIII. Σεβρίτας. *al.* *Gesn.* et *Schn.* σιβρητας. *v.* σιβρητάς.
a. et edit. ante *Gron.* σιβρητάς. *M. m.* σικρητας. unus *Paris.* — | No-
 men habere videtur a populo Aethiopiae, quem *Strabonis* libri editi
 XVI. p. 404. [530.] Σεβρίτας vocant, cum interpretatione ὡς ἂν ἐπίγλυ-
 δας, coloniam nempe Aegyptiacam. Quod repetit L. XVII. p. 473. [541.]
 ubi Σεμβρίται editam, ut in *Plin.* VI. 35. s. 30. *SCHNEIDER.* In utroque
Strabonis loco *Coraes* edidit Σεμβρίται. Vid. *T. H.* ad *Arist.* *Platum.*
 729. Σεβρίται idem populus ap. *Agathemerum* Geogr. II. 5. Cf. *Barker*
 22 ad *Jablonski* Voc. Aegypt. p. CCLXVIII. ed. *Valpy.* | ὡς εἰκός οἱ ἐπιγλ.
 23 iverso ordine *c.* | σαύρους. σάβρους. *c.* σφονδύλας. σφονδύλλας. *a.*
 branchinum displosorem; vel aliam branchini generis speciem intelligit
- 26 V. D. ap. *Boiss.* ad *Aristoph.* Vol. II. p. 327. | αἱ καὶ ὕδραι. *M. m.*
b. c. a. αἱ om. ante *Gron.* — | ὕδραι. de his alibi traditum nihil reperi.
Aldrovand. Hist. Serp. p. 259. δρύϊνοι scribi voluit, sine causa. *SCHNEI-
 DER.* | τοὺς δῶκ. ἐπιστραφεῖσαι. πρὸς τοὺς δῶκοντας corrigat *Bochars.*

Hieroz. T. II. p. 424. praepositione opus esse non videtur. | ἀναστει-27
λουσιν. *M. m.* Verba καὶ ἀποστρέφουσι om. *b. v.* | τὸν τύφλωπα δὲ. *M.* 28
δὴ. *m. a. c.* | τυφλήνην. *Aristot.* H. A. VI. 12. 4. τυφλῆναι ὄφεις. Sed 29
VIII. 23, 3. est τοῖς τυφλῆνοις ὄφει. ἂνι Venet. τυφλοῖς. Vid. dicta ad
locum priorem in Cur. post. T. IV. p. 431. ΣΧΗΝΕΙΔΕΑ. Cf. Eund. in
Hist. litt. Pisc. p. 5. in Phys. Amphib. Spec. I. p. 78. s. — καλοῦσιν. *m.* |
ἔχειν μυραίνην. ἔχει. *b.* μυραίνην. *m.* | ἄγαν βραχίστους. vid. ad I. 38. 30 31
p. 18, 15. ὀνομάτουν. ὀμμάτουν. *a.* | εἰληφεν. *M. m.* εἰληφε. *a.* εἰληχε. *v. b.* 32
| βραδύτατα βαρύτατα. *b. v.* βραδύτητα. *a.* 33

188 ἀκοντίαν. vid. VI. 18. p. 132, 25. χέρουδρον. supra c. 7. p. 184. 21. 1
De chersydro inter alia *Nic. Ther.* 370. ἐν δὲ καλεύζοις Γλώσση ποι φύ-
γδην νέμεται διψήρεας ὄμους. quae ex *Ael.* interpretatur *Schn.* p. 233.
quem cf. in Phys. Amph. Spec. I. p. 61. — χρόνου γάρ. *M. m. b.* δὲ.
a. c. editt. ante *Gron.* ξηρῶ. ξυρῶ. *a.* | λεωφόροις. λεοφόροις. *c.* simili-4
ter de cerasta, *Nic. Ther.* 263. ἐν δ' ἀμάδοισιν Ἡ καὶ ἀματροχῆσι παρὰ
στῖβον ἐνδυκῆς αὔει. — ποι. *M. m. c.* που. ante *Gr.* et sic *a. b. v. Vind.*,
ποι positum ob motus notionem in verbo latentem; ut c. 22. τὴν λίθον
ἐνδον ποι κατέθετο. | εἴη ζῶον. ἢ inserit *a.* ἀλιτικόν. *m.* et statim δια-8
ποδῆσαι. ut saepius. | εἰ δέοι. εἰ δὲ οἱ. *b. cf.* p. 49, 3. p. 336, 16. | 9
ἄλλόμενον δὲ. ἄλλο μένον τε. *Vind.* unde ἀλλόμενόν τε scribendum esse li-10
cebit suspicari. ΣΧΗΝΕΙΔΕΑ. τε habet etiam *c.* δὲ om. *b.*

CAP. XIV. εἰς τέλημα ἐς. *b. v.* βοδὸς ἐμπεσόντος. *r. Apost.* XII. 14. 11
Ibidem paulo post καὶ ἐκφοβοῦσι pro φοβοῦσι. | στρεβλούμενον. στρε-14
βλούμενοι. *b. c.* στρευλούμενον. *m.* ὑσπαόμενον. ὑσπαόμενοι. *b.* Verti-
tur ap. *Apost. limo haustus, Gillius: in paludis angustias compulsium*
et in luto voluntatum. De vario et vehementiore corporis motu est infra
IX. 32. p. 207. 10. Ad hunc locum respexit *Suid.* ὑσπαόμενον· συνει-
λούμενον· εἰς τέλημα (ante *Kusterum* τέλημα) βουὴν ἐμπεσόντα, καὶ ὑσπαώ-
μενον ἕως τεθνάσαι. *Nicephor. Chumpanus* in *Anecd. a Boisson.* editis
Vol. III. p. 372. συχνὰ περιολισθαίνοντας ὡς περὶ τέλημα γε εἶναι σκώληκας
ὑσπαωμένους. ubi doctissimus editor *Aeliani* locum comparavit. | εἰς 15
αὐτῶν ὁ τελεώτατος. εἰς αὐτὸν ὁ τελε. editt. omnes cum *Apost.* et libris
nostris praeter *v. b. r.* ubi εἰς αὐτῶν. quod cum *Schn.* in cur. sec. rece-
pimus. Sic iterum *c.* 15. εἰς ὁ μέγιστος *c.* 22. εἰς ὁ μάλιστα νασρῆς. Cf.
supra VI. 15. p. 130, 15. — Verba καὶ προσνεύσας. om. *r. Ap.* τῷ στό-
ματι. om. *b. v.* | καὶ ἕτερος. idem artificium vid. III. 6. | δρᾶται δρῶν-17 19
ται. *c.* ὅσπερ οὖν. οὖν om. *M. m.* ἔστηκεν. *M. m.* | καὶ τοῦ μυκτῆρος 22
λαβόμενος. hoc ut verius recepi ex *b. v.* pro τοῦς μυκτῆρας. Idem vitium
sustulimus *c.* 15. p. 189. 3. | ἐαντὸν. ἐαντοῦς. *b.* ἄμιλλα. ἄμολλα. *m.* | 23
ἐκβεῖασσαι. ἐκβεῖασσαι. *m.* | οὕτως. *m. a.* saepe sic ante consonantem. 24 25
Vid. ad I. 9. p. 6, 25. οὔτω. editt. ut tacite correxit *Gesm.* | ἐμπεσόντες. 27
M. m. v. quod de vehementiore impetu, hostili praesertim, apud historicos
non infrequens. προσπεσόντες. editt. quod est usitatius. | ἐσθλοῦσιν αὐτὸν. 28
M. m. a. b. c. αὐτήν. ante *Gron.* errore describentis.

CAP. XV. ὄταν. ὄτ' ἂν. *M.* et sic semper. τάφρον. τάφον. *b.* Ex-29
pressit hoc caput *Tzetz. Chil.* IV. 122. v. 96. ss. *Philes Carm. gr. Wernsd.*
VIII. 303. s. | εἰς αὐτήν. *M. m. b. c.* omissa haec in *a* et editt. ante 30

- 31 *Gr.* εἰς αὐτὴν ἑαυτὸν. *r.* | καὶ κατ' αὐτοῦ. καὶ ταυτοῦ. *c.* εἰς τὸ ἀντιπέρα. sic *M.* ubi \bar{v} in fine erasum. ἀντὶ πέρα. *m.* ἀντίπαρα. *b.* ἀντιπάρας. *a. c.* ἀντιπάραν. editt. Vid. de his formis ad V. 17. p. 106, 15. IX. 42. p. 211, 3. (ubi libri ἀντίπαρα). — ἴασι. ἴασι. *c.* ἴασι. *a. b.* — μέντοι καὶ ἐκεῖνον. καὶ addidi ex *M. m. v.* πρότερον καὶ ἐκεῖνον. omissione μέντοι. *r.*
- 2 περιπέλει. παραπέλει. *m.* ἐμβάλλουσι καὶ ξύλα. *M. m. b. c. a.* ἐμ-189 βάλλουσι ἐξ ὕλης. editt. ante *Gron.* Cf. *Plut.* T. II. p. 972. B. 977. D.
- 3 Brevius eadem narrat *Eustath. Antioch.* Hex. p. 38. | εὐλημμένος τοῦ ποδός. τοὺς πόδας. editt. et libri plurimi. *Gesneri* correctionem, quam reco-^d
- 4 pit *Schn.*, nunc confirmavit *b. et v.* Vid. p. 188, 22. | εὐλαβῶς. ἐβλαβῶς. *m.* prava correctio. Sexcenties littera υ in β depravata est. *Et fortissime et cautissime* vertit *Gillius*. — ἀνασπᾶται. hanc quoque *Gesneri* correctionem firmavit *M. m. b. c.* ἀνασπᾶ. ante *Gr.* describentis errore.
- 7 8 Nam in *a* quoque ἀνασπᾶται habetur. | γενομένης γενομένη. *m.* | ἐκόντες εἶναι. *Herodos.* VII. 104. ἐκὼν τε εἶναι οὐδ' ἂν μουνωμαχέοιμι. Vid. *Matth.* Gr. §. 545. p. 1070. σ . οὐ προσλασι. προσῖασι. *a.* τῇ ἀρούρα. τῆδε 9 τῇ ἀρούρα. *a* et editt. τῆδε om. *M. m. r.* τῆδε τῇ om. *b. v.* | ἀλλ' ἀπο-10 στρέφονται. ἀλλᾶ. *r. m.* | οἱ ἐλέφαντες. haec om. *r.* Elegans est et *Aeliano* consueta repetitio subjecti in fine periodi; ut paulo post *c.* 17. p. 190, 19. De hac nominis in fine sede monuit *Jacob* ad *Lucian.* Alex. p. 74.
- 12 CAP. XVI. ἀλλ' ἀράγην. editt. ἀλλὰ omnes nostri. ὅλον ἀράγιον esse dicit *Aristot.* H. A. V. 14. 1. ubi vid. *Schn.* p. 327. σ . σπογγιτήραν ut πιννοτήραν, appellat *Plut.* T. II. p. 980. B. quem *Ael.* exscripsit. Cf. *Beckm.*
- 13 ad *Antig. Car.* *c.* 89. p. 136. σ . *Plin.* IX. 45. σ . 69. | κῆνμά ἐστι. sic *M. m. a. b. c.* κῆνμα δ' ἐστὶ. editt. *Philes* *c.* 79. κῆνμά τι θαλάττης ζῆνον,
- 14 ὁ σπογγιᾶν καλοῦσιν. | ὥσπερ οὖν καὶ ἑτερα. in *Epist.* ad *Schu.* p. 17. ὄστρια tentaveram ex *Aristot.* H. A. I. 1. 8. ἐν τῷ ὑγρῷ πολλὰ τῶν προσπεφυκέναι ζῆ, ὅλον γένη ὄστρέων πολλὰ. Sed vulgatam tuearis ex *Plut.* l. *c.* οὐ γὰρ ἄψυχον, οὐδὲ ἀνασθητον, οὐδὲ ἀναμιον ὁ σπόγγος ἐστίν,
- 15 ἀλλὰ ταῖς πέτρας εἰς ἄλλα καὶ πολλὰ προσπέφυκεν. | κίνησιν. μίνησιν. *m.*
- 17 | καὶ ἡσυχάζουσα. omissa haec verba in altero *Paris.* In *M.* sunt in correctione. | ὑπό τιος συμφυοῦς μανότητος. *Plutarchus*: μανὸν γὰρ ὦν ἄλλως, καὶ τοῖς ἀραιώμασιν ἀνεμιένος ὑπ' ἀργίας καὶ ἀμβλύτητος. unde χανότητος hic (?) scriptum fuisse suspicatus sum. SCHNEIDER. Cf. *Philes*
- 21 *c.* 79, 4. εἰς ὑπό. *v.* | ἐπ' ἐκτομῆ. ἐκτομῆς. *b.* | ἐκκεντουμένη. *Plut.* διδασκόμενος καὶ χαρπτόμενος. melius igitur κεντουμένη scribetur. SCHNEIDER.
- 22 Praepositio vim verbi auget. | αἰτία πόνου. non de labore, sed de dolore haec accepit *Philes* l. *c.* v. 19. ἀλγεῖ δὲ πικρῶς ὁ σφαγεὺς τὴν καρδίαν. repugnante *Aristotele* H. A. I. 1. 8. δοκεῖ δὲ καὶ ὁ σπόγγος ἔχειν τινὰ αἰσθησιν· σημεῖον δὲ, ὅτι χαλεπώτερον ἀποσπᾶται ἢν μὴ γένηται λαθραῖως ἢ κίνησης.
- 24 CAP. XVII. εἰρηται μὲν οὖν. saepe μὲν οὖν habetur initio capituli; sequente autem τὰ δὲ vide an fuerit: εἰρηται τὰ μὲν οὖν — τὰ δὲ καὶ εἰρησται, licet non ignorem exempla allata ap. *L. Bos.* p. 329. *Herm.* ad *Viger.* p. 699. 4. — ἐλεφάντων περί. *a.* et editt. ut III. 2. p. 53, 4. VI. 47. p. 144, 11. VII. 9. p. 158, 18. Hoc tamen loco reponere περί

ἄεφάντων. quod habent *M. m. b. c. v.* Ἰδία ἤμην Ἰδια. c. unde uata conjectura margini allita, vix illa commoda. Neque tamen Ἰδια h. l. bene dictum videtur; neque οὕτως (*sic ut nunc dicturus sum*) alibi sic usurpatum reperio. Videant alii. | κρατοῦσι μὲν βλου. b. κρατεῖ 25 μὲν βλου. a et editt. μὲν οὖν. c. *Vind.* 7. βλα *Pausw* corrigit ad *Philen.* p. 157. Certe *Philes*, qui plura *Aeli.* capita junxit, primum agit de *elephantorum robore*, βλα, tum de *castitate*, σωφροσύνη. | ἔρχονται 27 ἀνέρχονται. c. | ἔνα μὴ αὐτοῖς ἐπιλήτη. αὐτοῦς οὖν *Vindob.* 51. et *Ou-* 29 *dendorpio* ad *Thom.* p. 349. recepit *Schn.* Reliqua in a et editt. perperam scripta et distincta: — ἀλλήλων. Ἐάσουσι δὲ σπέρμα, ἄπαξ γοῦν ἐν τῷ βλω τῷ σφετέρῳ μνημονεύουσι ἀφροδίτης. Ante ἄπαξ distinguendum esse, non fugit *Oudendorpium*; cui correctioni favet, quod *Rehd.* a verbis ἄπαξ γοῦν novam caput incipit. Etiam *Pausw* partem veri vidit; sed peccavit in eo, quod ἔάσουσι γὰρ σπέρμα scripsit. *Schneiderus* corrigit ἐνάσι τὸ σπέρμα. Ἄπαξ γοῦν — quam conjecturam protulit etiam ad *Aristot.* H. A. T. III. p. 305. Reposito ἔάσωσι ex *M. m. b.* sensus perspicuus: non caeca elephantas libidine feruntur ad coitum, sed exercent eum haud aliter ac casti sanctique homines, qui generationi dant operam, ne soboles ipsis desit, sed genus (σπέρμα τοῦ γένους) propagetur. Jam vera lectione et distinctione restituta, apparet *Gesneri* conjecturam μνημονεύοντες corrigentis, inutilem esse. σπέρμα pro liberis ex tragicorum sermone petitum. Vid. *Elms.* ad *Med.* 798. *Manasses Chron.* p. 10. A. de Noë: σπέρμα τοῦ γένους ἐν μικρῷ τῷ ξύλῳ διασέζων. Caeterum αὐτοῖς ante ἐπιλήτη, quod plurimi libri tuentur, intactum reliqui. Vid. *Thom. M.* p. 349. *Synes.* Ep. 51. p. 168. B. οὐκ ἐπιλείψουσι τῷ θεῷ στρατώτα. Etiam ap. *Ael.* Var. Hist. IV. 23. ἐπέλιπε τὰ χρήματα αὐτοῖς. lectio inter utrumque casum fluctuat. Ad rem cf. *Porphy.* de Abst. III. 10. p. 240. qui de animalibus in univsum hoc praedieat, quod ζωογονεῖ τέκνων ἕνεκα, negatque ea gravidas feminas inire. Etiam *Plus.* T. II. p. 493. F. μίγνυται τῷ θεῷ τὸ ἔββεν οὐκ ἔπαντα χρόνον, ἡθρονήν γὰρ οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλὰ γέννησιν καὶ τέκνωσιν. Plane ut *Aelianus*, Thyamis ap. *Heliodor.* I. 19. p. 34. ἐπειδὴ γὰρ τὴν πάνδημον Ἀφροδίτην τὸ προφητικὸν ἀτιμάζει γένος, οὐ τῆς κατ' ἡθρονήν χρείας, ἀλλὰ τῆς εἰς διαδοχὴν σποράς, τήνδε ἑμαυτῇ γενέσθαι διεσκεψάμην. | ὑπομένη. ὑπομένει. *M.*

31

190 τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τούτοις. verba ἐπὶ τούτ. quae abundare existimabat | *Schn.* tueri conatus sum ad *Anth. Pal.* p. 35. Similia vide ap. *Heind.* ad *Plat.* T. IV. p. 100. *Wytttenb.* ad *Phaedo.* p. 162. ed. Lips. *Bornem.* ad *Xen. Conv.* p. 186. Caeterum *Schn. Aelianum* monet non recte intellexisse verba *Aristotelis* H. A. V. 12, 14, p. 204. coll. IX. 33. Quae enim philosophus de graviditatis tempore dicit, marem per illud feminam non attingere, *Ael.* de omni vita accepit; haud secus ac *Plin.* VIII. s. 10. ubi plures libri cum *Solino*: *Aristoteles biennio gestare in utero, nec amplius quam semel gignere.* | οὐκ ἀνέδην. *Plin.* VIII. 5. 5. pudore 2 nunquam nisi in abdito coeunt. *Aristot.* V. 2. 4. Cf. *Mich. Glyc.* Ann. p. 52. D. De ἀνέδην vide ad III. 9. p. 54, 29. | ἀλλ' ἀναρχ. ἀλλδ. 3 a. m. b. | ἢ γῶρον. ἢ om. *M. m. a. c.* ob praecedens ἢ procul dubio. 4 Hanc particulam, tacite a *Gesnero* repositam, nunc stabilivit b. | κοτ- 5

- 7 λον. καὶ κολλον. *a.* παρέχοντα. παρέχονται. *m.* | ἀπολλοῦσθαι ταῦν ταῦτα. vitium arguit quoque scriptura *Vind.* 7. λλάσθαι τῶν ταῦτα. unde malim: λλάσθαι ταῦν τοῦτο. SCHNEIDER. ταῦτα. ad unam rem referri posse, constat; sed h. l. profecto malim: ἀπολ. ταῦν ταῦτη. Vid. ad p. 164, 28.
- 9 ἀπολλοῦσθαι cur mutetur, causa non est. | οὔτος. οὔτως. *b.* ὑπέχων. ἐπέχων. *v. d. c.* XII. 44. ὃ δὲ ὑπέχει τὰ ὄτα καὶ θάλλεται *Themist.* Or. XV. p. 184. D. τὰ ὄτα ὑπέχον οἱ Ἕλληνες καὶ ἐκπλοῦντα. *Synes.* de Provid. p. 90. A. τῶ τε πατρὶ ὑπέχε τὰ ὄτα. *Historiam*, quae sequitur, hinc
- 10 12 summit *Apost.* VIII. 14. | ἀφηλικεστῆραν. ἀφηλιβεστῆραν. *m.* | ἐκείνη. 13 ἐκείνης. *v. b.* | Σερμιάβουλος. vocabulum Euripideum, secundum *Schol.* 14 *Arist.* Achara. v. 119. Cf. *Schwenk* ad *Aesch.* Eumen. p. 78. | ἄγεται 17 δὲ. μὲν. *b. v.* | οὐκ ἠδύνατο. recepi ex *r. c.* pro ἐδύνατο. VI. 42. p. 141, 16. Vid. Epilog. p. 397, 2. ἐπεδεβενυε. *M. m. a. b. c. v.* *Apost.* ἐπεδείκνυτα. editt. ante *Gron.* errore describentis. ἐκδιδράσκων. *v.* supra al. man. εν.
- 20 CAP. XVIII. ἐγγραύλις. ἐγγραύλης. *b.* ἐγκρασιχόλους. ἐγκρασιχόλους. *m.* Est ἀφρών genus. Vid. *Arist.* H. A. VI. 14. 4. et *Oppi.* Hal. IV. 468. quem ex alio fonte hausisse ceperet *Schn. Suidas.* T. II. 470. λυκό-
- 21 στωμος· καὶ ἐγκρασιχόλος· ἐπίσθια ἀφύης, ὃ ἔστιν ἐγγραύλιως. | προς-
- 22 ακήκωα. προςακόκωα. *m.* | λυκοστόμους. Gallorum *anchóies* (clupeam encrasicholum Linn.) hodieque Graecos λυκοστόμους vocare, testatur ad h. l. Gillius. SCHNEIDER. Vid. Eund. Hist. litt. Pisc. p. 16. *Pallas* in Zool. Rossa. T. II. p. 212. qui de magna horum piscium in Tauriae littoribus copia testatur. — αὐτάς. *M. m. c.* αὐτούς. *a. b.* et editt. ante *Gr.* |
- 23 πολύγωνα. πολὺ γε. *b.* λευκότατα δὲ. sic *a* et editt. δὲ om. *M. m. b. c. v.*
- 24 | οἱ ἀγελαῖοι. non sunt *gregarii* h. l. sed *viliores*. *Suid.* ἀγελαῖοι ἰχθύες, οἱ εὐτελεῖς, οἱ μικροί. ἀγελεῖς. *b.* fortasse pro ἀγρωεῖς. *debiliores*; majori praedae capiendae impares. *Oppian.* l. c. v. 470. ἀγαθῆ δὲ βόσις πάντεσσιν ἕασιν Ἰχθύουσι. — | δεῖσαντα μῆν. minime convenire μῆν, potius οὖν videtur. SCHNEIDER. In μῆν non haereo. Cf. ad X. 27. p. 231. 15.
- 25 Malim tamen legi καὶ δεῖσαντα μῆν — | ἐχόμενον. εὐχόμενον. *m.* τῆ σφιγξει. *M. a. b. c.* σφιγξει. *m.* ut editt. ante *Gr.* *Oppian.* l. c. πάντα δ'
- 26 ὑποτρομέουσι, σὺν ἀλλήλαις δὲ χυθεῖσαι Σωρηθὸν μῆνουσι. | διαπέφου-
- 28 γεν. *M. m.* δὲ ἄρα. δὲ om. *M. m.* vix recte. | ἦ κοντόν. κοντην. *m.* |
- 29 διεῖραι. διεῖναι. *v.* διελήσειεν. *M. m.* τὰ δὲ. *m. a.* secundum *Aeliani* scriben-
- 31 di morem; τάδε. editt. | πυρῶν. om. *m.* — βιαίως ἀποσπάσας. vi in tol-
- 32 lendis et abstrahendis adhibita, quo fit saepius ut lacerentur. | ἰχθυ-
διων. *M. m. b. c. v.* ἰχθύων. *a* et editt. ante *Gr.*
- καὶ
- 1 2 καὶ γάρ. ὡς. *m.* ὡς *M.* frequenti permutatione. | τὸ μὲν. μὲν om. 191
ει
- M. m. c.* καθέξους. *M.* Tum editt. habent cum *a*: μένει δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ λοιπόν. duo ultima vocabula, quae in fine periodi redeuntia molestissima sunt, om. *M. m.* unde scripsi, sententia jubente: μένει δὲ ἐν τ. *a.*
- ἢ κεφαλή. Emendationem confirmavit *b.* ubi ἐν τοῖς ἄλλοις ἢ *χ.* in *v.* perspicue ἢ κεφαλή. omissa autem verba ἢ κεφαλῆν usque ad τὸ λοιπόν,
- Alter *Paris.* sic: ἐν τοῖς ἄλλοις ἢ κεφαλῆν κομμεῖς. Cf. *Oppian.* l. c. v. 484.
- 4 5 | θαλάσση. *M. m.* θαλάττη. *a* et editt. | βόλος. h. l. et statim βεῖλος. *m.*

Vid. *schol.* p. 182, 18. — *καλλάκις ἐπιλήρωσεν.* hoc ordine *M. m. b.* inverso edit. — ὁ *βαλακουργός.* *Panorasete* Arcadem, ἀλευτικῶν scriptorē, intelligit *Reines.* in not. *met.*

CAP. XIX. ἡ ὕς. δ *m.* *συβώτου.* sic *m. b. c.* *συβότου.* *a* et edit. 7
cf. Thom. M. p. 812. *Pollux* I. 251. VII. 187. In medio capite habetur
συβώτα sine varietate; quam scripturam in toto capite restitui. *γνω-*
ρίζει. *Georon.* XVII. 2. οἱ βόες καὶ τὴν φωνὴν τοῦ βουκάλου *γνωρίζουσι.*
 | *κλανηθεῖσα.* *πανηθεῖσα.* *m.* | *τῇ* *Τυρρήνιδι.* *a.* *κυρρήνιδι.* *M.* (in marg. 8 9
ab al. man. *Τυρρηνίδι*) *κυρρήνιδι.* *m.* *τυραννίδι.* *b.* ad *Tyrrhenam terram.*
Gill. τῇ γῇ οἱ *Τυρρήνηκοι* corr. *Aldrovand.* de *Quadr. bisulcis* l. c. 36.
frustra. — *κακοῦργοι* καὶ *κακ.* *b.* *προέσχοι.* *προέσχοι.* *b.* | *προελάζοντες.* 10
nonne rectius *προελάζοντες?* *Longus* I. p. 23. *Τόρια* λησται *προέσχοι*
τοῖς ἀγροῖς, καὶ ἐκ βάντες — *κατέσουρον πάντα.* Vid. ad V. 3. p. 100, 8.
Gillius totum hoc comma omisit. — *συβωτῶν.* *m. b. c.* *συβοτῶν.* *u.* et
 edit. | καὶ εἶχε πολλὰς ὕς. *M. m. b.* καὶ εἶχεν ὕς πολλὰς. *a* et edit. | 11
ἐνέβαλον. *ἐνέβαλε.* *b.* | *εἶχοντο* τοῦ *πλοῦ.* *πλείου.* *b.* *πλοίου.* *c. v.* *Frequens* 12 13
εἶσθαι *ἔργου,* *καλέμου,* *ὄδοῦ* et similia; infra *εἶχεται* *δεικνόν.* p. 196, 16.
 Vid. ad III. 13. p. 56, 21. | ὅσον τε γέγωνε. *dupla* haec ex *Od.* s. 15
 400. *Narrationem Aeliani* respicere videtur etiam *Plin.* VIII. 51. s. 77.
comperitum, *agnitam vocem suarii furto abactis,* *mersoque navigio*
inclinacione lateris unius remeasse. Similem de bobus historiam narrat
Longus I. p. 25. ed. *Vill. Schneidea.* ὅσον τε restitui ex *M.* pro ὅσον. —
 γέγωνε. γέγωνε. *b.* ἐσῆριξε μέγιστον ὡς ἐδύνατο. *Longus* l. c. | *συνήθει.* 16
συνήθει. *m.* | *ἀνέστρεψαν.* *ἀνέστρεψαν.* *a.* *Longus* l. c. *βιαιού* δὲ *πηδημάτος* 18
 εἰς ἓνα τοῦτον τῆς νεῶς *γενομένου* — *στρέφεται* ἡ *νεῶς.* | *αἱ* δὲ ὕς. *m.* 19
 quod cum *Schn.* recepi. *cf.* δὲ ὕς. *a.* edit.

CAP. XX. τὸν *κελαργόν.* articulum om. *m. b. c.* tnetur *M. a.* | 20
Κράνων. *Κράνων.* *v. Apos.* XV. 93. quod *Schn.* recepit. *Κρανώνιον* est 21
ap. Theocr. Id. XVI. 38. Pro *Cranone* pugnat *Dukeruz* ad *Liv.* XXXVI.
 9. 1. *Plurimi libri* consentiant in *Κράνων.* — *Θεταλιας.* *m.* *Ἄλικιόνη.*
ἄλικιόνη. *b.* Post γήμας tolle ineptam distinctionem, quae omnes edit.
 obsidet. | εἰς τινα ἐστελλατο. *M. m. a. b. c. r.* *Ap.* ἐστελλατο εἰς τινα. 22
 edit. | *Ἄλικιόνη.* *ἄλικιόνη.* *c.* | ὁ *κελ.* ὁ ἀλιέτης. *Sophocles* *ap. Plus.* 23 24
 T. II. p. 959. *F.* *περιστερὰν ἐφορτίον οὐκέτιν.* utrumque articulum om. *r.* *Ap.*
 οὐχ ὑπάμεινεν. οὐκ. edit. omnes. ἀλλὰ. *M. m. a. b.* ἀλλ' edit. | *προς-* 25
πηδῶν. *προσποδῶν* et *ἐπιήρωσε.* *m.* | *ἀνωτάτω.* *IH.* 42. V. 28. *Malim* 26
ἀνωτέρω. *Superlativus alienus.* — *ζηλοτυπία.* *M. m.* *ζηλοτυπίας.* edit.
 Sed nota *tachygr.* in cod. *a* syllabae *τι* superscripta est *αν,* non *ας.* *Ac-*
casativi cum *μνησθῆναι* usum, quem praevit *Hom.* *Il.* Z. 222. *stabi-*
liunt exempla *ap. Maath.* *Gr.* §. 347. 2. p. 656. — *κυνός.* VII. 25. | εἰς 27
νοσοῦντα γάμον. *πράττοντος* supplet *Trillerus,* quem de *translato* us *ver-*
bi *νοσῆν* vid. in *Obs.* *cr.* p. 377. *ss.* *δόμοι* *νοσοῦσιν* est *ap. Eurip.* in
Androm. 949. *νοσοῦντα* *ὄκον.* *Iph.* *Taur.* 961. *Attamen Schneiderus*
concepit in *cur. sec.* τὰ *ἴσα* *ἐκείνοιο* *νοοῦντος* εἰς *γάμον.* *Vix commode.*
Verba sic *junge:* *νῦν* *γε* *ἐμνήσθη* τὰ *ἴσα* *κελαργοῦ* *ἐκείνοιο.* *i. e.* *κελαργόν*
ζηλοτυπούντα εἰς *νοσοῦντα γάμον* ὡς *ἐκείνοιο.* *Infra* XI. 15. p. 251. 5. *ca-*

dem animalium in moechas saevientium exempla commemorat, his ad-
ditis: νῦν δὲ ζουκα λέξις ἐλέφαντος ἐργὴν εἰς γάμον ἀδικοῦμενοι.

30 CAP. XXI. ποταμῶν. πολλῶν. b. v. Eadem permutatio XVI. 12. p. 357,

315. | ὁ τῆς μῆ. Varro. de R. R. II. 2. 14. *quamdiu admissura fit, eadem aqua uti oportet, quod commutatio et lanam facit variam et corrumpit uterum.* Cf. Geopon. XVIII. 3, 5.

1 ἔστιν. *M. m.* γίνεται οὐν. *M. m.* v. γούν. a et editt. ἐκ λευκῶν. λευκοῦ. b. 192

3 | ἐν Ἀντανδρίᾳ. sic *M.* ἀντανδρία. *m.* Ἀτάνδρω. c. a. Ἀντάνδρω. ante

Gron. Aristot. H. A. III. 10. 12. de hac coloris mutatione agens, habet: καὶ ἐν τῇ Ἀντανδρίᾳ δὲ δύο ποταμοὶ εἰσιν, ὧν ὁ μὲν λευκά, ὁ δὲ μελινα ποιεῖ τὰ πρόβατα. unde *Gron.* ap. *Aelianum* corrigit: περὶ δὲ τῶ ἐν Ἀ. ποταμῶ. Similia miracula narrat *Senec.* Qu. Nat. III. 25. quem cum aliis laudat *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 84. p. 131. et de Mir. Ausc. c. 184. p. 358.

4 ἐρούσιν. ἐρώσιν. v. | Θράκες. Θράκες. a. Θράκης. ante *Gron.* | ξανθὰς.

ξάνθας. editt. omnes. ἀποφαίνει. ἀποφίνει. *m.* πνούσας. *M. m.* a. v. πούσας.

5 editt. ex tacita *Gesneri* correctione. | πρὸς τῷ Σκαμάνδρω. h. e. praeter nomen, quod ab initio habuit, Scamandri, aliud etiam accepit.

7 ἐξαρχῆς. ἐξ ἀρχῆς. *m.* | τὸ Ξάνδου. *M. m.* a. b. τὸ ξάνδου. c. τοῦ ξάντου.

v. τὸν Ξάνδου. editt. Cf. *Il.* Y. 73. Dictum ut ap. *Xenoph.* Cyr. II. 2. 12. ὁ μὲν γὰρ ἀλαζῶν (i. e. τὸ τοῦ ἀλαζόνος) ἕμογε δοκεῖ ὄνομα κείσθαι. *Plat.*

T. II. p. 482. C. τῷ μισαδέλω μισοπονηρίαν (τὸ τῆς μισοπονηρίας) ὄνομα δέμενοι. Similem Latinorum usum illustravit *Cors.* ad *Sall. Jug.* c. 79, 5.

8 CAP. XXII. κατὰ τοῦτο. haerebat in his *Schn.* de κατὰ ταῦτα cogitans. Sed bene habent haec: τὰ ζῶα ἀγαθὰ καὶ κατὰ τοῦτο, τὸ ἀπομνησθῆναι χάριτος scil. Similis locutio XVII. 11. καὶ τοῦ ποδὸς ἐκατέρου τὸ δένωρ, καὶ τοῦτο ὀδυνῶνται. et alia plura ap. *Aelianum.* — Τάραντι. τά-

ραντος. a. ex corr. prius fuit τάραντι. Idem γυναικίον legit pro γυνή. |

10. 11 πρὸς τὸν. praepositio om. in *m.* in marg. alia manu suppleta. | περιεῖπε. περιεῖπον. c. *Muson.* Stobaei T. 75, 15. p. 450. de pietate liberorum χειραγωγούντων τοὺς γονεῖς, ἢ τρόπον ἕτερον περιεπόντων κηδεμονικῶς.

12 Vide supra VI. 2. p. 125. 19. | κατέστρεψεν. *M. m.* τὰς ἀστυκάς. *M. m.*

13 ἀστυκάς. a. b. c. v. Vid. ad VI. 63. p. 151, 17. | γυνή. *M. m.* b. c. Abest

14 16 ab a. et editt. ante *Gr.* | εἰς τοὺς ἐκ et mox ἤριος. *m.* | παρέβαλε καὶ. *M. m.* παρέβαλλε καὶ. *Gron.* utrumque vocabulum omisum in edit. *Gesn.*

in a. b. c. v. Mulier illa *sess ontulit* ad mariti sepulcrum, eique se applicuit. Vid. ad IV. 7. p. 74, 21. *Plato.* Rep. VIII. p. 556. C. ὅταν

17 παραβάλλωσιν ἀλλήλοις. Vid. *Heind.* ad *Plat.* Tom I. p. 4. | ὦρα δέριος. *M.* (ex corr.) δέριος. *m.* δέριος. a. b. c. et v. ap. *Bass.* Ep. cr. p. 73. Vid. II. 25. p. 40, 28. δέριος. editt. *Manass.* Erot. III. 26.

ὦρα δερτία. in loco, qui totus est expressus ex *Soph.* Ajace v. 670. ss. |

19 λαμβανόντων. *M. m.* b. c. et marg. a. λαβόντων. a. et editt. ante *Gr.* ἀκρατῆς.

20 ὧν addit b. ἀκρατῶς. c. | ὧν. ὧν marg. c. κατώλισθεν. *M. m.* τοῖν σκελεῶν. τὴν σκελήν. *m.* συντρίβει. συντρίβη. b. συντρίβη. v. τὸ ἕτερον. τὸν. *M. m.* a.

μῖρο consensu. συντετριμμένους ἀνδρώπους τὰ σκέλη. *Xenoph.* Anab. IV.

24. 7. 4. | καταιονήμασι. καταιονίμασι. *m.* καταιονίσμασι. r. αἰονήματα. τὰ κατανλήματα. *Etym. M.* p. 348. of. p. 422, 53. *Schol. Nic. Alex.* 463. —

26 προσέφερον. et ὄρεγεν. *M. m.* | τὰ ὠκύπτερα. πτερὰ. r. μεδήκεν. καδῆ-
31 κεν. r. μεκαδῆκεν. *m.* utraque lectione juncta. | χθαμαλωτέρᾳ. χθαμαλώ-

τερον. γ. | ἀνεμί. *M. m. a. b. c.* ἀνέμισε. ante *Gr.* quod *Schn.* in cur. 32 sec. revocavit, nescio quare. Certe librorum auctoritate caret haec lectio. Comparandus *Euseb.* Ixent. l. 27. qui eandem historiam narravit, addita observatione quales alibi *Ael.* ingerere solet: αἱ δὲ ζῆναι, εἰς εἰς χάριτος ἀμοιβὴν καὶ ἀνδρῶν πολλάκις εἰσὶν οἱ πελαργοὶ προθυμότεροι. |

Ἡρακλήϊδος. ἥρακλίδος. c. | ἀναπετασθέντες. ἀναπτὰς corrigiit *Homoserk.* 32 33 in not. mast. qua correctione non opus est. *Lucian.* Rhet. Praec. c. 6. οὐδὲν σε κωλύσει βήτορα δοκεῖν — ὑπερπετασθέντα τὸ ἄρος. *Diodor.* II. 20. de Semiramide: φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστεράν, καὶ πολλῶν ὀρνέων εἰς τὴν οἰκίαν καταπετασθέντων μετ' ἐκείνων ἐκπετασθῆναι. *Athen.* IX. p. 306. A. μιάς προπεταστέσης ἐκ τοῦ πελάγους περιστερᾶς καὶ εἰς τὸν νεῶν εἰσπτάσης. Vid. *Butem.* Gr. uber. T. II. p. 212. τέγγους. στέγγους c.

193 τὴν δ' οὖν λῖθον. τὸν. *m.* | βῶλου. βόλου. *b.* In *M.* hoc vocabulum 2 5 est in rasura. | ἀνήει τε. *a. b.* αἰτίαι, ἀνήει τε. *c.* ἀνίει τε. *M. m.* et editt. 6 *omitted*; bene, si praecederet ἡ βῶλος. — καὶ ἦν μέγα τίμιος. cf. I. 59. p. 26, 31. *Euseb.* l. c. τοῖς μακροῖς δὲ χεῖλεσιν ἐκείνος λῖθον τῶν τιμίων περικαλλέστατον πρὸς τοῖς ποσὶν ἤμισε γυναικῶν.

CAP. XXIII. Hoc cap. in *M. m. a. c.* et ap. *Gill.* ponitur post 10 cap. XXIV. Editoris errore transpositum esse apparet. | — ἀστακὸν εἰ λάβοις. Eadem narrat *Oppi.* Hal. I. 263. et de cancriis majoribus *Collinson* Phil. Trans. an. 1746. no. 478. *SCHNEIDER.* | καταλιπῶν. καταλεί- 11 πων. *m.* ἐνθεν. *M. m. a.* ἐνθα. editt. ἐνθεν τεθῆρακας dictum ut X. 24. ἴσασι καὶ ὄθεν εὐχειρωτόν ἐστι τὸ θῆρον. Similia attractionis exempla adverbii 12 ὄθεν et aliorum vid. ap. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 44. not. °. | παρὰ τὴν 12 θάλατταν. περὶ et θάλασσαν. *b.* | κομίσας. ob constantem dicendi usum 13 ap. *Aelianum* hoc recepi cum *Schn.* ex *m.* eandemque lectionem in aliis quoque libris reperiri, sed a comparantibus neglectam esse suspicor. κομίσας. editt. cum a. καταλείω. *M. m.* κατάδοι. a et editt. Vide IV. 21. p. 79, 19. κατάδοι. c. — αὐτόν που. ποῦ. *m.* — εἰς ἐρπύσαι. *M.* ἐρπίσαι. *m.* εἰς εἰερπύσαι. a et editt. | εἰς τὴν. ἐς. *M. v.* 14

CAP. XXIV. ἀργεὺς τὸ ὄνομα. ἀργεὺς. o. τὸ om. r. insolito more 15 hoc caput incipit, quum expectes: Ὅρνις τις ἔστιν, ἀργεὺς τὸ ὄνομα. de sede vocabuli ὄνομα vid. ad VII. 48. p. 178, 17. | καὶ δικαίως. καὶ 17 om. r. | τῶν ἄλλ. ὀρν. αἰρεῖ. αἰρεῖ τῶν ἄλλων ὀρνέων. r. *Apost.* XII. 62. 18 τὰ ἀπαλά. *M.* ἀπαλλά. r. τὰ πολλά. *m.* quod recepit *Schn.* consentit *Gillius* vertens: ex avibus multas — allicit. Facilis in his permutandis lapsus, sed ex solo Monacensi lectio non mutanda. | ἀκούων μὲν γάρ. 21 *M. m. c.* ἀκούω μὲν γάρ. *a. b.* μὲν τοι. ante *Gr.* descriptoris errore, nec γάρ. nec τοι habet r. | τοῦτον εἴ τις. τοῦτον ἄρα. a et editt. ἄρα om. 22 *M. m. b. r.* *Ap.* | οἰκίσκω. οἰκισμῶ. a. nota verba *Demosth.* pro Cor. 23 p. 258, 21. καὶ ἐν οἰκίσκω τις αὐτόν κατέλεξας τρηῆ. Vid. *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 100. s. *Boisson.* in *Anecd.* III. p. 119. et *Harpocr.* p. 259. ca- 24 veam alii ὀρνθοτροφεῖον, vocant, et οἶκον. Cf. *Suid.* T. II. p. 666. *Göbler.* *Fragm. Timaei.* p. 271. — οὐδὲν αὐτῷ κλέον τὸ τῆς σπουδῆς. haec om. r. *Apost.* τὸ, quod per errorem omisium in editt. ante *Gr.* est. in *M. m. a. b. c.* Seclausit *Schn.* cur. sec. Verba τὸ τῆς σπουδῆς, in quibus est circumlocutio usitata, habenda sunt pro subjecto orationis; οὐδὲν αὐτῷ κλέον, ἐστὶ scil. nihil ipsi prodest impensa opera. Vid. *As.* ad

25 *Platon. Phaedr.* p. 159 et 170. ed. nov. | ἀμυν. τῆ σικυπῆ. *M. m. a. b.* In editt. per errorem editoris ἀμυνόμενον collocatum post Σηράσαντα. Totus hic locus comparandus cum altero de luscina supra III. 40. et de ibide II. 38. ἡ δὲ ἀμύνεται τὸν ἐπιβουλεύσαντα, εἰς οὐδὲν αὐτῆ τὴν σικυδίην προαγαγούσα. | Hanc avem, τὸν ἀγρία, ad genus lanionum retulit jam olim *Gesner. Hist. Av. p. 559.* et monuit *Merrem* lanium collarionem L. juniorem et pallum cavea inclusum facile adsuescere et cantare, adultum non item. Lanii minoris naturam egregie descripsit et pinxit *Frischius* noster tab. 61. simulque monuit avem et cantu excellere et praedari. SCHNEIDER.

26 CAP. XXV. ἀνώτερον. ἀνώτερον. *b.* nempe III. 11. Quae sequuntur ducta sunt ex *Plut. T. II. p. 980. D. E.* Ex Ael. repetivit *Philes* c. 83. 27 v. 1—7. Post εἶπον tolle virgulam. | ββαλλῶν. ββαλῶν. *m.* Verba τῆν ἐκ τῶν ββ. relativo per epxegeain sunt addita. Ἡρόδοτος. II. 68. | 29 εἰρήσεται. εἰρήσεται. *m.* et statim ἄγλος pro ἄλλος. — ὁ μὲν. οὐν. *a.* addit, non male. Ab his inde verbis in *r.* hoc caput in epitomea redactum et cum cap. XI. Libri III^{ti} junctum est. Sic etiam ap. *Apost.*

30 81 XIX. 52. | τῶν ποταμῶν. τοῦ ποταμοῦ. *b.* Nilam intellexit. | ὅ τι ἐν ἧ τύχη. τύχοι. *M.* τύχοι. *m. a.* in τύχη *b. c.* consentit cum editt. παρεκλέγων. παρ' ἐκλ. *m.* Observanda vis praepositionis in hoc verbo, ut in παρατρέφουσαι. Vid. III. I. p. 52, 17. Infra XVII. 16. τὸν καρπὸν παρεκλέγειν. 32 | καὶ ἐ κροκόδειλος. articulum addidi ex *M. m. a. v.*

1 καὶ ὑπεραγρυπνῶν. haec omisit *Apostol.* et cum *Rehd.* perguit: καὶ-194 μὲν μὲν γὰρ καὶ ὑπνώττοντι — ἀλλ' ὄγε τροχίλος ὑπεραγρυπνῶν τοῦ τροφῆως βοῶ. quam scripturam recipere non dubitavi. SCHNEIDER. Miror virum doctissimum epitomatoribus tantam fidem habuisse, praecertim quam verba ὑπεραγρυπνῶν αὐτοῦ (*ad ipsius dormientis custodiam advigilas. Gill.*) integerrima sint. | κεμένῳ μὲν γὰρ. γὰρ om. *b.* καὶ ὑπερ-υπνώττοντι. recepi interim ex *a. m. b. c.* pro καίπερ ὑπνώττοντι editionum. Nec aliter esse in *M.* quam in reliquis libris nostris dubito, quum facillimus sit error, qui etiam *Gesneri* vel *Guldenbeckii* oculis illudit. Illud legisse videtur *Gillius*, quum vertat, *arctissimo somno oppressus est.* Non tamen dubito ὑπερ — verbo adhaesisse ex praecedenti

3 ὑπεραγρυπνῶν. Scr. κεμένῳ μὲν γὰρ καὶ ὑπώττοντι. | τῆ δέρη. δέρη. *r.* ichneumonis in crocodilam impetum describit *Oppi.* Cyo. III. 412. sa. alia vid. ap. *Davis.* ad *Cicer.* de N. D. I. 36. Fabulis hanc rem annumerat *Geoffroy Descr. de l'Égypte.* Tom. XXIII. p. 179. — ἀπέπνεξεν. 6 ἀπέπνεξεν. *r.* | καμβόρον. καμβόρου. *m.* ἀδηφάγου. *m.* ἀδδηφάγου. *a.* et 7 editt. | εἰσόμεθα. εἰσόμεθα. conj. *Abr.* ad *Aesch.* Tom. II. p. 262. Fortasse latinum *videbitur* comparare licet. SCHNEIDER. Requirit videtur aliquid ad integritatem, quale est ap. *Aesch.* VII c. Th. 261. καὶ τάχ' εἰσομαι. *Aristoph.* Av. 53. εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἂν ποιήσωμεν ψόφον. *Lucian.* D. D. IV. 4. εἰσόμεθα τότε τὸ πρακτέον. *Jup. Trag.* 12. καὶ γὰρ εἰσομαι τότε ἦντινα χρὴ ποιήσασθαι τὴν τάξιν ἐπ' αὐτοῖς. Ne quid tamen novae, vetat locus similis infra XI. 20. καὶ τὰ ἄλλα μὲν ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ λέγει — εἰσόμεθα. νῦν δὲ ἐμεῖνα εἰρήσεται. ubi vide.

9 CAP. XXVI. ἡ τρυγῶν. ἡ om. *a.* ὑπαίριον. vocabulum poeticum.

quod de avibus usurpavit *Ampipater* in Anth. Pal. VI. 15. | *Σαλάττη*. 10
Σαλάτση. *b.* | *πέταται*. *πέταται*. *b. c.* Vid. ad p. 22, 8. — | *Fabala* e 11
similitudine pinnarum latarum pectoralium raias ficta fuit. Aculeum pa-
stima et plures species gerunt, qua pungunt imprudenter tangentes.
 De occidente aculeo fabula altera est. *Σκηνειδα*. *ἀνωτίρω*. I. 56. II. 36.
 | *κεντέν*. *κεντούν*. *b.* | *οὔπω παράδοξον*. *M. a. b. c. v. οὔτω*. *m.* cum ed. 12 13
Gesneri, qui οὐδὲν corrigit. *οὔπω genuinum*. Vid. ad VII. 8. p. 157, 18.
 | *δένδρω*. *fabulam repetivit Plin.* IX. 48. s. 72. *Oppi*. Hal. II. 490. 15
Σκηνειδα. *ἴλιαν τεθλήοντι*. sic omnes libri praeter *a*, ubi *κάνω* τεθ. ad-
 verbio ex superioribus repetit. | *καὶ νύξαις*. recepi ex *M. m. a. v.* pro 16
νύξαις. quae est *Gesneri* correctio. *Schn.* *νύξαις* corrigit. De futuro indi-
 cativi cum optativo in eadem ῥήσει juncto vid. ad II. 29. p. 42, 14. III. 18.
 p. 59, 24. | *μετὰ μικρόν*. *M. m.* οὐ μετὰ μικρόν. *a.* οὐ μετὰ μικρόν. *b. c. v.* 17
 Vid. supra VII. 10. p. 159, 29. | *ἐς τὴν*. *M. m.* εἰς editt. τὸ πᾶν πρέμνον. *M. m.* 18
 πᾶν δένδρον. *b.* πᾶν. *om. a.* ἀνάινεται. ἀνάινεται. *c.* | Narratio ducta est e
Nicandri Ther. v. 830. ss. ubi erat τὸ γε πολλὸν ἀφανρότερον τελέθρησι.
 ex hoc vero loco ἀγαπότερον *Σαλάττησι* correxi. *Σκηνειδα*. Huic corre-
 ctioni favet paraphrasis: *ἀνάινεται μὲν' ἂν καὶ φυτὸν καὶ φύλλων ἱρη-*
μον κατασταίη, κᾶν πᾶνω εὐδαλλῇ, τρυγόνος αὐτοῦ κατὰ τοῦ πρέμνου ἔμπα-
γέτος κέντρον.

CAP. XXVII. *ἐκπηδῶν*. *ἐκπηδᾷ*. *b.* | *κπᾶ δέλωρακα*. *Philes* Werns- 20 21
 dorffii p. 256. τοῦτο προελθὼν μητρικῶν ἐξ ὀργάνων *Εὐδαίεται* μὲν εὐτελεῖ
βολοθρίω (πωλαρίω tentat *Wernsd.*) Καὶ δέλωρακιζει. Supra IV. 31. cum
Aristotels pullum parem μόσχῳ ἐνιαυσιαίῳ fecerat. *Σκηνειδα*. Ap. *Phi-*
lolen scribe: εὐτελεῖ μολοθρίω. Vid. VII. 47. Post δέλωρακα *m.* τὰ inserit.
 | *νεογόνων*. *M. m. b. c.* νεογῶν. *a.* et editt. ante *Gron.* | *ἀλλὰ*. *M. m. a.* 23 24
ἀλλ' editt. | *καὶ κολακεύοντες*. ἀλλὰ κολ. *a.* τὸ τηλικούτο. τηλικούτο. *c.* 26
 | *θηρώμενοι*. *θηρώμενα*. *b.* | *ἄφουκα αὐτοῖς*. *M. m. a.* inverso ordine editt. 27 28
 II. 8. *συνᾶσιν ἄφουκα εἶναι σφισι*. IV. 36. *ἄφουκα μὲν αὐτῶ καὶ ἐντε-*
δὲν ἔστιν. | Verba σὺν τῇ *ἐλευθερίᾳ* usque ad *καὶ ὄνον*. *om. m.* sed mar-
 gini adscripta al. man. — *τῇ* ante *ἐλευθερίᾳ* *om. b.* | *ὄρεγόντων*. vide 30
 supra c. 10. p. 186, 22. De elephanto capto vid. X. 10. *Philostr.* Vit.
 Ap. II. 11. p. 61. *ἀνέχεται τὰ ἐκ τοῦ ἀνθρώπου πάντα*. — *χαίρει δὲ σπού-*
μενον ἀπὸ τῆς χειρός, ὥσπερ οἱ μικροὶ τῶν κυνῶν. | *καὶ ὄνον*. ὕδωρ. *b.* 31
ἐγγεόντων. *M. m. b. c.* *ἐγγεόντων*. editt. ante *Gron.* *ἐγγεόντες*. *a.* οἱ
δὲ. *m. a.* οἷε. editt.

195 CAP. XXVIII. ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ. Δ. π. 426. Totum caput e *Plutar-*
cho T. II. p. 981. E. exscriptum. *Σκηνειδα*. Cf. de sacro pisce *Athen.*
 VII. c. 18. et 20. p. 282. et 284. *Suid.* in ἱερὸν ἰχθύν. T. II. p. 101.
 | *Παμφύλιαν*. *παμφύλω*. *b.* γλισχωρ. γλισχωρ. *b. v.* Contra *Plut.* l. c. 3
 φαίνεται δὲ περὶ *Παμφύλιαν* πολλάκις. | *αὐτοὶ σφᾶς αὐτοῖς*. hoc recepi 4
 cum *Schneidero* ex *m.* pro αὐτοῖς σφᾶς ἑαυτοῦς. *a.* editt. αὐτοῖ. *M.* ex
 corr. et *c.* in altero autem pronomine nihil ibi videtur mutatum. Vid. ad
 VII. 11. p. 160, 31. *στεφανούνται μὲν αὐτοὶ*. *Plutarch.* | *καὶ καταρροῦσι*. 6
Archestratus *Athen.* VII. p. 294. E. *galeam Rhodium* putavit eundem
 esse, quem Romani convivio illatum et coronatum celebrarunt, et acci-
 penserem vocarunt: contra *Apion* eodem teste elopem cum accipensere
 comparavit. *Varro* R. R. II. 6. 2. optimum elopem ad Rhodon praedi-

cat. *Columella* VIII. 16. 9. *helops Pamphylia profundo nec alio pascitur.* Cf. *Macrb.* Sat. III. 15. et *Hist. litt. Pisc.* p. 125. 329. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Adde quae de accipensere et elope ex veterum recentiorumque fontibus colligit *Cuvier* in *Ann. ad Plin.* T. VII. p. 171. αα. καταίρουσι τε κρότω καὶ θ αὐλοῖς. b. κατάγουσι corrigit *Stackhouse.* | ἐνθα ἂν ᾖδε. ᾤδε. b. Vid. ad 9 c. 1. p. 181. 6. τῆς θαλάσσης. b. δήπου. om. a. | τὸν χῶρον. τὸν ἐχθύν. a. | σπονδὰς δὲ. malim τε. *Plutarchus:* ἔπον γὰρ ἂν ἀνθίας ἐφθῆ, ληρόν οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ θαρροῦντες μὲν οἱ σπογγεῖθραι κατακλυμβῶσι, θαρροῦντες δὲ τίττουσιν οἱ ἐχθύνες, ὥσπερ ἐγγυητὴν ἀσουλίας ἔχοντες. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Illo loco comparato, apparet quam inepta sit correctio Angli modo commemorati, legentis: ἐχθύνσι τούτοις κατὰ πᾶν ὄσον. De anthia cf. *Aristot.* H. A. IX. 25, 3. de καλλιχθύϊ *Oppi.* Hal. V. 627. — ἐλέγγεν. ἔκεν. b. 13 | καὶ ὕ. *M. m. a. b. c.* ὕ om. editt. ante *Gr. suillum pecus elephantus horret.* *Gill.* Cf. I. 38. *Horapoll.* I. c. 86. *Philes Wernsd.* c. VIII. 178. *Manass.* Erot. IV. 61. p. 360. omnes ὕν vel χοῖρον elephanto terribilem statuunt: *murem Ambrosius* Hex. VI. 6. p. 46. C. | πολλήν. om. a et editt. ante *Gron.* Habet *M. m. b. c.* si qui *per multo abundant otia.* *Gill.* καταφρονήσουσιν. καταφρονήσωσιν. *M. m.* Sensus: multo tempore impensso, finem tamen propositam non assequantur. καταφρονεῖν similiter usurpatur infra X. 29. p. 233. 8.

ANNOTATIONES

AD

AELIANI HISTORIAM ANIMALIUM.

PARS ALTERA

CONTINENS ANNOTATIONES

AD

NOVEM LIBROS POSTERIORES.

LIBER NONUS.

196 CAP. I. ταῖς ὑπάντροις τοῖς. *b. v.* λοχμῶδεσι. λοχῶδεσι. *m.* καταδρομαῖς. 3
 Vid. II. 9. p. 32, 10. | οὐδέ. *M. m. a. b. c. οὐ.* ed. *Gesn.* quem er- 4
 rorem in marg. correxit. ἐπιδαρβεῖ. ne infirmissima quidem animalia ag-
 gredi audeat. De leone senescente IV. 34. ταῖς ὄρεισις ἔτι θήραις ἐπιδαρ-
 βεῖν ἀδύνατός ἐστιν. De cervis V. 56. τηναυῖτα ἐπιδαρβούσι τῷ πελάγει.
 mari se committere audent. — τόν τε αὐτοῦ. τόν αὐτοῦ. *M.* τόν τε αὐτοῦ.
m. b. c. a. unde dedi τόν τε αὐτοῦ. τόν ἑαυτοῦ. *a et editt.* | ἐνωῶν ἀσθενές. 5
 sic libri nostri omnes. ἐνωῶν σθένος. errans dedit *Gesner.* *considerans cor-*
poris sui imbecillitatem. *Gill.* | γεγεννημένοι. γεγεννημένοι. ed. *Schneideri* 6
 sola, sine annot. Nec mutata lectio in cur. sec. | προλασι προλασι. *a. v.* 7
 ἐπάγονται. ἐπανάγονται. *b.* | τῷ γεγεννηκότι. *genitori.* Ed. *Schn.* sola; 11
 reliquae editt. et libri scripti γεγεννηκότι. — γενναῖόν τε καὶ διάτορον.
 VIII. 10. βοῶντες διάτορόν τε καὶ ὄξύ. III. 37. διάτορόν τι καὶ τραχύτατον
 ἤχοῦσιν. | δολήν. δολήν. *b.* τόν πατέρα. articulum om. *b. c.* | περιβα- 13 14
 λών τοὺς παῖδας. περιλαβών *b.* De utroque vid. ad VII. 48. p. 178, 16.
 | τῇ γλώττῃ. γλώσση. *b.* μικρὰ ὑπόσηνας. *M. m. b. c. v.* ὑποσημήνας. *a.* 15
 et editt. ante *Gr. lingua eis suaviter blanditur.* *Gill.* Vid. ad III. 21.
 p. 60, 28. | σὺν τοῖς υἱέσιν. hoc dedi cum *mon.*, alteram formam (υἱεῦ- 16
 σιν) serioribus usitatam damnant Atticistae. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.*
 p. 69. *SCHNEIDER.* υἱέσιν. editt. υἱέσιν. *c. m. v.* Ex *M.* nihil varietatis no-
 tatum. Caeterum eandem rem, sed simplicius narrat *Plut.* T. II. p. 972.
 C. D. | τοῖς λέουσι ταῦτ. οὐ καὶ. τοῖς λέουσιν οὐ καὶ. ταῦτα. *b. v.* Ex *Ae-* 17
liano Theophyl. Sim. Ep. VII. narratis nonnullis de equis, καὶ φύσις,
 αἷτ, ταῦταις οὕτω φρονεῖν· οὐ γὰρ Σόλωνος ἡνάγκασε νόμος. et ex eodem
 fonte *Philes Wernsd.* VIII. 225. ss. Praeivit *Plut.* in Gryllo. T. II.
 p. 987. D. de animalium fortitudine: καὶ οὔτε νόμον καλοῦντος, οὔτε
 ἀσπρατείας δεδοκῶτα γραφήν, ἀλλὰ φύσει φεύγοντα τὸ κρατεῖσθαι, μέχρι τῶν
 ἐσχάτων ἐγκατερεῖ καὶ διαφυλάττει τὸ ἀήττητον. | τοὺς πατέρας. τοὺς 18
 παῖδας. *b.* | μέλει. μέλει. *a.* 19

CAP. II. τὸν αἰετόν. *M. m. a. b. c. r. v.* αἰετόν. editt. παρόντα καὶ ζῶντα. 21
 παρόντος καὶ ζῶντος. *b.* | συναναμίξῃ. *M. m. b. v. c. r.* *Apost.* XVI. 91. 23
 συναναμίξῃ sic *a.* συναναμίξει. *Gesn.* editt. | κατασῆπεται. rem miram, sed 25
 haud dubie falsam narrant *Plut.* T. II. p. 680. *R. Plin.* X. 3. s. 4. *Philes*
c. I. v. 31. *Theoph. Sim.* Qu. nat. 2. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 43. C.
 Pennas anserum admixtis aquilinis absumi expertus affirmat *Alberts.*
Magn. de Anim. VIII. p. 90. *SCHNEIDER.* Cum hoc capite commissum
 cap. X. in *r.*

- 1 CAP. III. οἱ μῦες. μῦες. *a* et editt. omnes. καὶ ἄλλως. ἄλλος. *c*. πο-197
λύγονον ζῷον. *a. M. m. v.* παλύγονα ζῷα. *b.* ut corrigebat *Gron.* ex *Apost.*
XIII. 3. quod *Schn.* recepit. Vulgatae adhaereo. Infra *c.* 22. θαλάτ-
των ζῷων οἱ ἀστέρες. *c.* 41. οἱ μὲν οὖν μῦς θαλάττων καὶ ἀστέρες ζῷον.
2 *c.* 50. αἱ καστορέδες ζῷόν εἰσι θαλάσσιον. | εἰ δὲ πῶς. δὲ περ. *Apost.*
- 3 4 XIII. 3. | ἀπικυλοκοῦσιν. *M. m.* ἀπικυλοκοῦσι. *c.* | ὅταν τέκωσι. τί-
κτωσι. *b. v.* Proxima verba *Rehd.* sic ordinat: τόνδε τὸν τρόπον ἀλέγγουσι
τὸ γνήσιον καὶ νόσον, ἐάν τι — Eandem rem ex *Ael.* habet *Tzetz.* *Chil.*
6 IV. 135. *v.* 343. XII. 437. *v.* 718. *Plut.* T. II. p. 982. D. | παρασχῆ-
μα. *om.* *a.* ἐκλυφείς. ἐκρυφείς. *r.* τελεί τὸ λοιπὸν εἰς τὸ γένος. *Oed. Tyr.*
222. ὕστερος γὰρ αὐτὸς εἰς ἀστούς τελῶ. *Eurip.* *Bacch.* 820. εἰς γυναῖκας
ἔξ ἀνδρῶς τελῶ. Cf. *Boisson.* ad *Eunap.* p. 311. et *Gravert* ad *Aristid.*
7 *Leptin.* p. 105. | κροκοδειῶν εἰς εἶνα. cum emphasi: verus et genuinus
crocodilus. ἤρδμηται, in numero habetur inter crocodilos; quod alibi
dicitur ἐν ἀρδμη εἶνα. Vid. *Wytenb.* ad *Eunap.* p. 292. Opponuntur οἱ
ἀναρδμητοὶ ignobiles. Vid. *Eurip.* *Ion.* 837. *Helena.* 1679. ubi cf. *Pflugk.*
- 8 | ἐάν δὲ Δινύση. δὲ καὶ. *b. v.* Δινύση. *a.* et editt. ante *Gr.* Δινύση. *r.* Δι-
9 νύση. *M. m. a.* *Gesn. v.* Vid. de scriptura verbi ad p. 90, 3. | σέρφος. σέρ-
φος. *a. r. c.* *Plut.* l. c. ἡ μύτιν ἢ σέρψον ἢ γῆς ἔντερον. Vid. *Not.* ad *Anth.*
Pal. p. 645. s. Adde *Arist.* *Av.* 82. καταπαγῶν μύρτα καὶ σέρφος τινάς.
Ib. 569. ὄρχωσιν ἀνι immolatur σέρφος. Cf. *Photii Lex.* *v.* σέρφοι p. 437.
Infra XIV. 22. p. 321, 23. libri fluctuant inter σέρψω et σέρφω. — ἔντερον
- 10 γῆς i. e. Διμινδα. Vid. *P. Leopard.* *Em.* V. 20. | σαύρον. σαυρόν. *a.* αὐτὸν ὁ
12 πατήρ. ὁ πατήρ αὐτόν. *b.* | καὶ εἰ ἀέροι δὲ. δῆ. *a.* δὲ *om.* *M. m. b. c. v.* Ad
13 rem cf. II. 26. καὶ ἐκείνοι de hac abundantia vid. ad p. 134. 14. | τὰ ἐγ-
γονα. *M. m.* ἔγγονα. *a.* supra scriptum *ἐγ. ἔγγονα.* editt. P. 199, 16. κρῖσι
οὐ πάζει. *Plutarch.* l. c. τὰ δὲ Συμοειδῆ καὶ δραστήρια στέργει καὶ πε-
ριέχει — κρῖσι τὸ φιλεῖν οὐ πάζει νέμουσα. Similiter κρῖσις et φύσις
sibi opponuntur in *Prooem.* p. 1, 9. *Alciph.* II. 4. p. 260. πάλαι μὲν
ἤττημένος ἐμοῦ πάζει καὶ ἔρωτι, νῦν δὲ ἤδη καὶ κρῖσιν προστατικῶς
αὐτοῖς.
- 15 16 CAP. IV. ἀκούα. δὲ addidi ex *M. m. a.* | καλῶν ὀρῶς. καλῶς ὀρ. *b.*
Eandem de aspidis dentibus docet *Nicand.* *Ther.* 183. sed aliunde sua
dixisse *Aelianum* censet *Schn.* Cf. *Plin.* XI. s. 62. et infra XVI. 40. |
17 ὕμεισι. ὕμνεσι. *M.* (in marg. ὕμεισι) *m.* ὕμνεσι. *b.* Compares ὕμνεσι
cum μῆνεσι ap. *Herodotum* VIII. 51. pro μῆσι. non tamen puto, at-
teticam scriptorem illam sibi formam induluisse. ἐν λεπτονήτοις ὕμεισι.
20 *Eubul.* *Athen.* XIII. p. 568. E. | verba ἐκείνα καὶ ἐνοῦσθαι usque ad
21 ἔχεν *om. m.* | κολπῶδη διπλόη. *meatum quendam sinuosum replicari,*
habet versio [*Gesneri*']. Diversa est διπλόη in ferro, de qua *Ruhnk.*
ad *Tim.* p. 86. sed in ossium divisura similiter dicitur διπλόη, quam
chirurgi veteres dicunt etiam σήραγμα χαύνην. Vid. dicta in *Lex. Gr.*
Σκηναίδα. *Basilii.* *Opp.* Tom. I. p. 86. D. τὸ λεπτότατον τοῦ σκορπίου
κέντρον, πῶς ἐκπολαίνεν ὥσπερ αὐλὸν ὁ τεχνίτης, ὥστε δι' αὐτοῦ τὸν ἰὸν
τοῖς τραυέσιον ἐνίσταται. Plura de *fistulato aculeo* vid. ap. *Bochart.* *Hie-*
roz. T. II. p. 637. s. et accuratiores recentiorum observationes in *An-*

γ) scorpii aculeus habet quoddam sinuosum tegumentum. *Gillius.*

notatt. ad Plin. XI. 30. T. VIII. p. 237. Bibliothecae latinae - gallicae.

| οὐ πάντη σύνοπτον. πάντα. *b.* Vid. ad p. 124, 23. p. 171, 4. | και 22 24
ἐρεῖν. copulam om. *m.* | σάλψ. de vi salivae humanae vid. supra 25
 VII. 26. | και μαλακίειν. recepi ex *M. m. Find. marg. Gesn.* μαλκίειν. 26
a et edit. *μαλακίειν. Schn.* cur. sec. Vid. ad I. 32. p. 16, 1. μαλακιοῦ-
 σαν est p. 201, 32. Formam suspectam μαλκίειν in μαλκίην mutandam
 esse censet *Buttmann.* in Gr. ampl. T. I. p. 504. **.

CAP. V. εἰ και. και εἰς. *b.* ἀλλὰ γούν. Vid. supra ad II. 29. p. 42, 26
 11. | προελθόν. παρελθόν in ed. *Gron.* vitio typogr. προελθών *a* (*a* pr. 29
 man.) προελθ'. *a m. sec.* διελθόν. *M. m.* Fortasse utraque praepositione
 juncta legendum προδιελθόν. | ὁμοίωτατον. observationem *Aeliani* aliunde 30
 testatam facere non possum. *SCHNEIDER.* | τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἂν τύχοι. *M. m. v.* 31
 τύχη. *a* et edit. Vid. *Matth.* Gr. §. 518. p. 996. | τοῦ ὑποδεχομένου. 32
 τὸν φυτεύσαντα τῆς ἀρούρας τῆς τοῦ σπέρμα ὑποδεχομένης. *Aristot.* de
 Gener. IV. 1. γίνεσθαι ἐκ τοῦ ἄρβενος τὸ σπέρμα, τὸ δὲ θῆλυ παρέχειν
 τὸν τόπον. auctore *Anaxagora.* Vid. *Falck.* Diatr. p. 29. B.

198 CAP. VI. τῶν ὄστρακονώτων τε. τῶν δὲ. *a* et edit. δὲ omisi cum 1
M. m. b. c. τε quod abest a *M. m.* seclnai. ὄστρακονῶν τῶν. *a.* | κενώ-2
 τερα. eadem de ostracodermis et ostreis tradit *Oppi.* Hal. V. 589. de
 echinis et ὄστρακοδέριμοις etiam *Aristot.* de Part. IV. 5. de testaceis
 omnibus affirmat *Swinburne* Itiner. Sic. I. p. 299. vers. germ. *SCHNEIDER.*
 κενώτερα. *a. c.* καινώτερα. *b.* Ad rem cf. *Joann. Lydum* de Ostentis c. 8.
 p. 26. B. *Interpp. Gellii* XX. 8. *Beckm.* ad *Antig. Car.* p. 188. | τού-5
 τοις ὁμοφυῇ. τούτων. *b. v.* | καρκίνοι. *M. m. b. v.* οἱ καρκίνοι. *a* et edit. 6
 καρκίνοι. *c.* Vid. ad p. 16, 28. — και εἴ τι τούτων συγγενές. τούτω. *m.* τού-
 του. *b.* Ex lectione mutila libri *Mon. Schn.* cur. sec. τούτοις corrigebat.
 Quod non necesse. τὸν συγγενία τούτων τῶν νοσημάτων dixit *Hippocr.*
 Praedict. II. p. 814. ed. *Chart.* Tom. I. p. 196. ed. *Kühn.* *Plato* Epist. VII.
 p. 344. A. τὸν μὴ συγγενῆ τοῦ πράγματος. | ὑποζυγίων. και ὑπὸ τῶν ὑπο-7
 ζύγων. *v. b.* | ἀδυνατώτερα. rem obiter tetigit *Plin.* VIII. s. 86. *luna cava* 8
tristes esse simias, quibus in eo genere cauda sit, novam exultatione
adorare; nam defectum siderum et ceterae pavent quadrupedes. *SCHNEI-*
DER. | γεννώμενα. γινόμενα. *m.* γινόμενα. *c.* | φωνῆ. φωνῆς. *m.* ἢ κί-10
 πτε. δ, supra scripto ἦ. *m.* κίπτε. spasmate, ut in morbo caduco seu
 comitiali. | Ἀριστοτέλης. *Aristotelis* locum frustra quaesivi, nec simile 13
 quid in Geoponicis reperi, quae sunt nugis istiusmodi plena. *SCHNEIDER.*
 οὐδέτερον. οὐδ' ἕτερον. *m. c.*

CAP. VII. ἀκοήν ἀγαθόν. ἀκοήν ἀγαθὴν. *m.* De piscibus *Mich. Glys.* 14
 Ann. I. p. 48. D. ἀκοή παρ' ἐκείνους βαρεία, και ὀρώσων ἀμβλύ. ut ex me-
 lioribus libris legendum. — τὸν λάβρακα. *M. m. b. c.* τὸν om. *a.* et edit.
 ante Gr. | Ἀριστοτέλης. *Hist. An.* IV. 8. 10. μάλιστ' εἰσὶ τῶν ἰχθύων
 ὀξύηχοι κεστρεύς, χρέμψ, λάβραξ, σάλπη, χρομίς, και ὅσοι ἄλλοι τοιοῦ-
 τοι τῶν ἰχθύων. ubi nomen χρέμψ optimus *Venetus* cum *Plinio* et *Aeliano*
 omittit. *SCHNEIDER.* Cf. *Plin.* XI. s. 89. Silentium in piscatura commen-
 dat *Oppi.* Hal. III. 429. praecipue autem in salpa. De audita piscium
 vid. *Cuvier.* *Hist. nat. des Poiss.* Vol. I. p. 469. s. quem vide de salpa ad
Plin. T. VII. p. 177. audire eos negabat *Anderson.* *Phil. Transact.* nr. 486.
 | φησι. φασί. *m.* τὸν χρομίν. τήν. *b.* | ὅτι ἄρα. ἄρα quod abest a 15 17

Aeliani de nat. an. T. II.

- M. m. seclusi.* Sed vide ad IV. 13. p. 76, 17. Post ἐστὶ colli nota πο-
 18 νενδα. | τοῦτο. om. *m.* ἰσχυρῶς. ἰσχυρὸς. *a.* ταύτη τοι καὶ. *M. m. b. c.*
 ταύτην τοι καὶ. *a.* editt. ante Gron. Cf. V. 39. p. 114, 12. VI. 27.
 19 p. 136, 28. | τὴν ὄραν. τὴν om. *m.* ἄλεινεν αὐτὸν. *Gillius* vertit: *eum*
lapidem calfacere, haudquaquam inscium contra lapidis frigus reme-
dium esse ipsum tepefacere. *Arist.* H. A. VIII. 20. 5. μάλιστα πονοῦσιν
 ἐν τῷ χειμῶνι οἱ ἔχοντες λῖθον ἐν τῇ κεφαλῇ — διὰ γὰρ τὸν λῖθον ὑπὸ τοῦ
 ψύχους καταπήγνυνται καὶ ἐκπίπτουσι. *Aeli.* unde habeat lapillum capitis
 calefieri a labrace nescio: id quomodo fiat, docere omisit. SCHKEIDEA.
 αὐτὸν non potest referri ad λῖθιδιον, sed ad piscem redit, et cum αὐτὸν
 videtur permutandum, nisi ἀλεινεν vi neutra est positum, ut ap. *Arist.*
 Eccl. 539. ψύχος γὰρ ἦν — ἔπειδ' ἐν' ἀλεινοίμι, τοῦτ' ἤμπισχόμη. Fri-
 gori ex lapillo ipsi molesto ut medeatur, lupus calorem solis appetit.
 Prooedit autem oratio per infinitivum, quasi verba καὶ χειμῶνος etc.
 21 interposita non essent. *) φάρμακον. φαρμάκων. *a.* | φάγρον καὶ σκίαι-
 ναν. Vid. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 100. s. *Rutilus pagur et liventis*
corporis umbra est ap. *Ovid.* Hal. 108. 112. Cf. *Ausonii* Mosell. 901.
 24 25 | παράσιτοι. ab his inde verbis *r.* hoc caput excerpit. | παρατρώγει.
 26 περιτρώγει. *b.* Σηραμάτων. κρημάτων. *r.* | μεταδίδωσιν ἔθεν. μεταδί-
 δωσι. editt. omnes. ἔθεν. *r.* Ducta haec ex *Aristot.* H. A. V. 25. 3.
 ubi vid. *Schn.* p. 391. cui φθέρ genus naucratis esse videtur. Cf. Hist.
 27 28 litt. Pisc. p. 27. | πιάτατον. ποιότατον. *m.* | Μενάνδρου. μελάνδου. *r.*
 Thero parasitus cum Struthia aliisque parasitis conjunctus in loco Ano-
 nymi, quem *Aelianum* esse non dubito, ap. *Suid.* I. p. 607. II. p. 327.
 29 Cf. *Meineke* in Bell. *Menandri* p. 99. | ῥινῶν ἀνθρώπους. πεινῶν. *v. b.*
 ἀνθρώπος. *b.* ῥινῶν, ἑξαπατῶν. *Phot.* Lex. p. 488. *Eustath.* ad Il. ξ. 467.
 p. 243. Oδ. ρ. 317. p. 149. ed. Lips. ἐλκόμενοι τῆς ῥινός hoc sensu est ap.
Lucian. Philops. c. 23. Vid. *Meinek.* l. c. p. 278. *Lobeck.* in *Aglaoph.*
 T. II. p. 1305. interpretatur: ludificans, per simulationem assentationis
 contemptim deridens. Supra VI. 3. p. 126. 10. alia significatione de urso: τὴν
 ἔξιν ῥινᾶ. — φάτην αὐτοὺς ἐκείνους εἶχεν **). *Suidas* ex *Aeliano* in φάτην
 τὴν Ἀνωτίου θεραπεύων καὶ ὑπαικάλων ἅμα φάτην. et alia. *Eubul.* Sto-
 bæi T. 62, 32. πολλοὶ φυγόντες δεσπότης ἐλευθέροι ὄντες, πάλιν ζητοῦσι
 30 τὴν αὐτὴν φάτην. | Στρουθίας. de hoc homine vid. *Wyssenb.* ad *Plus.*
 T. VI. 1. p. 465. *Boettiger.* in Spec. Ed. Terent. p. 53. Στρουθίων καὶ
 Κύναιδος parasiti sunt ap. *Alciph.* III. 43. p. 366. — Κλεισημος. κλύ-
 σθημος. *b.* Κλεισοφος cum Therone et Struthia est ap. *Suid.* T. II. p. 327.
 in loco, recte ad *Aelianum* a *Kuhnio* relato, et *Athen.* VI. p. 248. D.
 31 quem excerpit *Eustath.* ad Il. ξ. 405. p. 239. | τὸν ὀφθαλμὸν. *m. b. r.*
 τῶν ὀφθαλμῶν. *a.* et editt. ut infra c. 32. τοῖν ποδοῖν τὸν ἕτερον. Ex *M.*
 nihil reperio notatum. *Aristoph.* Eccl. 161. οὐ προβαίην τὸν πόδα τὸν

*) Tous les poissons ont dans le labyrinthe membraneux de leur oreille des corps pierreux suspendus dans un liquide gélatineux. *Cuvier* ad *Plin.* Tom. VII. p. 166. quo loco idem vir doctus de piscibus hic ab *Aeli.* commemoratis disputat.

**) *Stachhouse* *Glass. Journ.* XXVIII. p. 293. legendum censebat: ὡς φάτην οὕτως ἐκείνος εἶχε.

ἔτερον. | δὲ ἐμοὶ δοκεῖν. *M. m. a. b. c. δὲ μοι.* editt. Vid. c. 36. p. 209, 33
12. ἐμοὶ δοκεῖ. *r.* Vid. *Fritsch.* Qu. Luci. p. 25. s.

199 κολακεύειν μὲν γὰρ. καὶ κολακεύειν. *v. b.* μὲν om *r.* | οἶδεν. utroque 1 2
loco *M. m.* οὐκ οἶδασι. *b.* in marg. *γρ.* οὐκ οἶδα.

CAP. VIII. καὶ ἐκείνο. hoc quoque quod dicturus sum. φίλτρον. i. e. 3
φιλικὰς ἰσχυρὰς μαρτύριον. Pro amore est X. 17. φίλτρον τῆς θρησκαμένης
γῆς. *Liban.* I. p. 288. τὸ τῆς πατρίδος φίλτρον. *Ib.* p. 320. τὸ πρὸς τὴν
οἰκείαν φίλτρον. φίλτρα καὶ εὐνοίαν eodem sensu jungit *Herodian.* IV. 14. 5.
| θηρευτά. *M. m. v. b. c.* θήρατα. *a* et editt. Illud est non solum ap. 4
Herodot. I. 123. sed etiam ap. *Platon.* Rep. II. p. 373. *B.* et *Aristotelem*
II. A. IX. 9. 4. sicut θηρᾶν et θηρεύειν apud eosdem scriptores promiscue
reperitur. Vid. *Jacob* Quaest. *Lucian.* I. p. 3. s. *Suidas* T. II. p. 195.
θηρατῆς λέξεω. θηρευτῆς ἐστι ζώων χερσαίων καὶ ἑναλίω. — ἐμπύπτον-
σιν. *M. m.* | ταῦτα ἀντά. *c.* | τοιάσδε. *m. a.* τοιάσδε. editt. ταφρεύσεως. 5 6
ταφρώσεως. *b. v.* | καὶ ὅποιον τὸ πάθος. sic omnes. *Gill.* haec verba cum 7
pluribus aliis omittit. βάθος malit *Gron.* ὁπόσον τὸ βάθος. *Schn.* Speciosa
correctio; an certa, non dixerim. εἰςοδοι retuleris ad rationem modumque,
quo belluae illae adiguntur ad fossas. ποταπαλ. est in *M. m. a.* i. e. ποῖαι
εἰσδοδοι ποταπή. *b.* ποδαπαλ. ex corr. *Gesneri* editt. ante *Gron.* quam formam
Atticistae probant. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 56. ss. | εἰσεσθα. εἰσεσθα. 8
m. b. εἰσεσθα. *v.* | ἐμπεσόν. ἐμπεσών. *m.* | ἐκθύμως. ἐκθύμῳ. *m.* *Phi-* 10
les *Wernsd.* VIII. 269. καὶ τοῖς ἐν ἀκμῇ συμμαχοῦσιν ἐκθύμως (*Cod. Reim.*
ἐκτόμως. *Scr.* ἐκτόπως.) "Ἔστι δ' ὅτε θνησκουσιν ἀλλήλων χάριν, καὶ μάλ-
λον αὐτῶν τῆς γονῆς τῶν σκυμνῶν. — ἐκθύμως ἐρᾶν. *Aristaen.* II. 15.
ἐκτόπως ἐρᾶ. *Idem.* I. 13. *Suid.* T. II. p. 10. πρὸς τοὺς τῶν ἀββένων
ἐρωτάς λυσσᾶν ἐκτόπως. | αὐτὴν ἔωσεν. *b. v.* αὐτὴν. *m. a.* ὤσεν. *a.* et editt. 12
| *Vulgo* κατὰ ταῦτόν τοῦ τέλους εἰχέτην. dictio haec mihi vitii suspecta. 13
SCHNEIDER. Recepi τὸ τέλος ex marg. *M.* Eodem tempore (κατὰ ταῦτόν
et κατὰ τὸ αὐτό. *Schaefr.* ad *L. Bos.* p. 210.) et mater et pullus per-
eunt. | ἡ δὲ τὴν κεφαλὴν. συνετρήθη videlicet. | τὰ ἔγγονα. mutavi in 14 16
ἔχγονα, ut scriptura sibi constet ubique. *SCHNEIDER.* ἔχγονα nunc offert *v.*
Vid. ad I. 18. p. 10, 21. ἐστιν. om. *c.* De amore animalium erga pro-
lem multus est *Oppi.* *Cyn.* III. 107. ss. ubi vid. *Rittersh.*

CAP. IX. φῶκαι. φῶκες. *b. v.* κατὰ μικρὰ. κατὰ μικρὸν. *c.* ut est de 17
eadem re ap. *Plut.* T. II. p. 982. D. κατὰ μικρὸν δὲ προάγουσαι τὰ σκύμνια,
γεύουσι τῆς θαλάττης. Vid. ad IV. 36. p. 87. 10. Ad rem cf. *Arist.*
H. A. VI. 11. 4. cujus verba *Aeli.* rhetorice exornavit; et *Oppi.* *Hal.* I.
689. ss. | εἰς τὸ νοτερόν. τὸν. *b. c.* καὶ ἀπογ. copula excidit in *Ed. Schn.* 18
| τὸν ἐξ ἀρχῆς. *m. a. b. c.* ἐξαρχῆς. editt. Vid. p. 234, 18. | θάλατ- 20 21
ταν. θαλάσσαν. *b.* ἐθάουσιν. *M. m.* | τελευτώσαι. τελευτώσα. *m.* β- 22
θίως. θάδιος. *a.* | θαλάττιον. θαλάττης. *b. v.* ὑπολισθάνει sic *Vat.* ap. *Bast.* 23
Ep. cr. p. 206. (ex *Par. b.* nihil h. l. notatum) quod depravatum in ὑπο-
λανθάνει. *M. m.* ὑπολισθαίνει. *a* et editt. Vid. ad II. 24. p. 40, 22.
III. 13. p. 57, 6. | προαγούσης. προαγούσης. *c.* | καὶ ἡδῶν καὶ ἐδῶν. 24 25
de hac locutione vid. *Addit.* ad *Athen.* p. 282. *G. J. Bekker.* in *Spec.*
crit. p. 10. ss. Praesivit *Plato* de *LL.* VII. p. 792. E. ἐμπίσται πᾶσι
τότε τὸ πᾶν ἡδὸς διὰ ἐδῶς. Hujus generis consonantias collegit *Caep.*

Orelli ad Isocr. Or. de Antid. p. 224. plura Bremi in Select. Isocr. Oratt. Exc. VI.

- 26 CAP. X. αἰετός. *b. Scr. αἰτός. ut est in Editt. et libris. ποιούνται. ποιῆται. r. a. ἐσθίουσι. ἐσθίει. et statim ἀρπάζει. r. Singularem reposuit Schn. cur. sec. Vid. ad I. 57. p. 24, 26. ad V. p. 98, 33. Infra c. 40. ἡ δὲ μύρανα (ἀμύνει) τοῖς ὀδοῦσιν· ἔχουσι γὰρ αὐτῶν διστοχίαν. c. 55. Ἰδια δὲ καὶ ἐκεῖνα κυνός· οὐχ ὑλακτοῦσιν. Var. Hist. I. 4. καὶ ἐκεῖνο δὲ κυνός Αἰγυπτίου σοφόν· οὐκ ἀνθρώπως — ἐκ τοῦ ποταμοῦ πίνουσιν. Plura ex aliis scriptoribus dabit *Davis. ad Cicer. de N. D. I. 38. — λαγὼς ἐσθίουσι καὶ ἀρπάζουσι. b. Verba νεβρόν et ἐξ αὐλῆς om. r. haec cum seqq. expressit Philes. I. v. 12. 13. et 23. 24. χῆνα ἐξ αὐλῆς. Vid. II. 39.**
- 28 29 p. 45. 15. XV. 1. p. 332, 21. | καὶ ἄλλα ἄγγια. *m. | ὅσπερ οὖν. syllabas περὺν om. b. v. De aquila Jovis, quae Διὸς πτηνός κύων in Aeschylī Prom. 1057. (vid. Glossar. v. 828.) omnia nota. Conferendus imprimis Π. Θ. 247 — 251. ibique interpretes. κρεῶν. καὶ κρεῶν. M. m. b. copula videtur nata ex vicino κ. | ἀπόρησι οἱ ἢ πόα. ἀπ. οἱ πόα. editt. ἡ πόα. M. m. a. b. utrumque junxit c. quod recepi. ἡ πόα est herba in genere, arboribus et arbustis opposita; ergo h. l. victus ex herbis. Caeterum talem se aquilam novisse negat *Gesn. H. Av. p. 190. — τοῦ Σαμίλου. Cf. Plut. T. II. p. 993. A. B. ἀπέχεται. ἀπέχονται. b.**
- 1 CAP. XI. ἀπέχτεινεν. de contactu phalangii mortali fabula est nescio unde ducta. SCHNEIDER. Cf. *Arist. H. A. IX. 26. 2. Strabo XI. p. 503. φαλάγγια commemorat Albaniae θανάσιμα, addens: τῶν δὲ φαλαγγίων τὰ μὲν ποιεῖ γελῶντας ἀποθνήσκειν, τὰ δὲ κλαίοντας πόσῳ τῶν οὐκείων. | φασι. φησὶν. M. m. a. b. quod quo referendum sit, non video; ille enim usus, quo φησι, inquit, ita ponitur, ut aliquid videatur opponi, hic locum non habet. Servavi itaque vulgatam lectionem, quae debetur *Gesnera. | πρότατον. πρότερον. b. Cf. de morsu aspidis ejusque affectu Nicandr. Ther. 187. et infra c. 61. — ἤλεγξεν. m. | προϊόντος. adventante Augusto. Gill. unde προϊόντος in ordinem recepit Schn. | — αἰρεθεῖσα ἀνώδυνων θανάτων ἐν συμπ. [sic vulgo] verbum αἰρεθεῖσα convincit sequens ἐβασάνιζε et verborum structura. *Gesnerus* τὴν αἰρεσιν [imo τὴν προαἰρεσιν aut tale quid. in App. Emendatt.] oonjecit; probabilius *F. Jacobs* αἰρεσιν θεῖσα. SCHNEIDER. Difficultas, qua haec verba laborabant, evanuit recepta lectione cod. *b. ἀνώδυνον θάνατον, et distinctione mutata. sic et v. Venenum, quod absque dolore conficit τοξικὸν ἄπνον* appellat *Strabo III. p. 165. i. e. ἀνώδυνον. Plut. Vit. Anton. c. 71. Κλεοπάτρα φαρμάκων θανασιμῶν συνήγει παντοδαπὰς δυνάμεις, ὧν ἐκάστης τὸ ἀνώδυνον ἐλέγχουσα κ. τ. λ. Capta erat Cleopatra et a custodibus observabatur (Vid. *Galen. de Ther. ad Pison. c. 8. T. XIV. p. 235. Fabric. ad Dion. Cass. I. c. 14.)* quod non impediabat, quo minus cum amicis coenaret, mortisque cum iis genera exploraret, ἐβασάνιζε. *Scr. ἐβασάνιζεν. cum M. m. | ἐμποιεῖν — ἀναγκάζειν. ἐμποιεῖ. b. ut etiam Wardus emendavit, recepitque Schn. quia sequebatur ἀναγκάζει. Hoc in ἀναγκάζειν mutavi cum M. | Ὀμήρω Ἰδίας εἶπω. Ἰδίω. m. et editt. ante Gron. ὀμηρικῶς aut Ὀμήρω Ἰδίας corr. *Gesn. in Anctario Emendatt. Alteram ejus emendationem confirmavit M. Ὀμήρω ὀμοίως. a. ἰδέω. v. b. — ἀβληχρόν. ἀβρηχρόν. b. ἀβλεχρόν. c. Cf. IV. 41. p. 88, 27. mortis genus*****

intelligitur, quo quis *nulla adhibita vi*, tamquam *ignis sua sponte consumtus* extinguitur; quod de senibus scribit *Cicero* *Caton. c. 19. Aeli.* ap. *Suidam* in ἀβληγρός. κατέστρεψεν οὖν τὸν βίον πρῶως, καὶ σὺν γαλήνῃ, καὶ ἀβληγρῷ θανάτῳ, ὅνπερ οὖν ἐπαινεῖν καὶ Ὅμηρος δοκεῖ μοι. Vid. Od. λ. 139. 234. ψ. 282. | ἔστι δὲ ὅτε. δὲ om. a. μόνον. μόνους. a. b. — 10 | ἀψαμένους. testem facti nominare non possum. Sequens προσεργυόντα cum *Gesnero* mutavi in προσεργυόσα. Convenit hoc aspidi *Libycae* πτωάδι dictae, de qua ad III. 33. VI. 38. dictum. SCHNEIDER. *Gesneri* correctio vide an menti *Aeliani* respondeat. Scribendum, ni fallor: ἔστι δὲ ἂ καὶ μόνον — *sunt nonnulla* hujus generis *animalia*, quae vel solo tactu necent aut afflatu, sicuti ὁ κεντρίτης et φρόνη. | δὲ omittit unus Parisi- 11 norum. — ὁ κεντρίτης. *Gesnerus* malebat κεγχρόνης vel κεγχρότης. Potuit *Ael.* etiam dipsadem κεντρίδα, aliis κεντρίνην respicere. Cf. ad VI. 51. De rubeta φουάλα vid. infra ad XVII. 2. SCHNEIDER.

CAP. XII. ζῶον. ζῶων. m. | τρεφομένην. τρεφομένης. m. | καὶ 12 13 14
ἐκείνη. καὶ om. m. ἢ γὰρ. ἢ. a. | καταπιούσα. edit. καταπιούσα scri- 15
psi. *Plus.* T. II. p. 977. B. ἢ δ' ἀλώπηξ κ. τ. λ. Contra *Ael.* Var. Hist. IX. 25. 5. vulpem marinam hamo praemorso effugere refert, ex *Aristotele* scil. H. A. IX. 25. 5. De scolopendra *Idem* paulo ante §. 4. ὅταν καταπῆ τὸ ἄγκιστρον, ἐκτρέπεται τὰ ἐντὸς ἐκτός, ἕως ἂν ἐκβάλῃ τὸ ἄγκιστρον. Comparatio ab *Aristotele* §. 5. verbis satis ambigua instituta videtur fecisse, ut de vulpe alii traderent, quae de scolopendra piscis *philosophus* refert; qua quidem in opinione consentientem habeo *Salvianum*. Cum *Aristotele* facit *Oppi.* Hal. 3, 144. et *Plin.* IX. 43. s. 67. Atque omnino artificium h. l. traditum bene in jugulum vulpis atque oesophagum laxum convenire judicant *Anatomici Parisienses* in *Valentini Amphitheatro Zootomico* II. p. 83. Squalum alopeciam *Lin.* intelligi docuit *Rondelet.* ap. *Gesner.* p. 1249. qui piscem hunc cetaceum *Monspelien-* sibus *Peis Spaso* et *Ramard* a caudae longitudine audire tradit. SCHNEIDER. Cf. *Eand.* ad *Aristot.* T. IV. p. 173. s. Hist. litt. Pisc. p. 138. καταπιούσα. a. et plurimi libri. καταπιούσα. v. b. *Plus.* T. II. p. 567. B. ὡς περ αἱ θαλάττιαι σκολόπενδραι καταπιούσαι τὸ ἄγκιστρον ἐκτρέπουσιν ἑαυτάς. ubi vid. *Wytsh.* de S. N. V. p. 122. *Eustath.* Hexaë. p. 22. ἢ θαλαττιαῖος ἀλώπηξ — καταπιούσα τὸ ἄγκιστρον, ἐξαλλομένη ἀποτρώγει τὴν μήρινδον καὶ διαφεύγει ubi vid. *Allas.* p. 108. | παραχορήμα. παρὰ 16
χρήμα. m. ἔστρεψεν. ἔστρεψεν. v. | ἀνελλέσσα. ἀνελλέσσα. M. m. — τοῦτον 17
θήπου τὸν τρόπον. M. m. b. c. τὸν om. a et edit. ante *Gron.* τὸ ἄγκιστρον. τὸ om. a. ἄγκυστρον. c.

CAP. XIII. σύνδημα. σύνδεμα. a et edit. σύνδεσμα. M. m. σύνδημα, 20
quod *Oudend.* ad *Th. Mag.* p. 823. conjecit, firmavit b. v. Supra p. 55, 3. σύνδημα ὁμοίας. p. 231, 23. ἐρωτικὸν σύνδημα. In *Ep. Hedyli* (Append. Anth. Pal. 30. p. 764.) in duobus versibus continuis πολέμου σύνδημα et κώμου σύνδεμα. Cf. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 249. | ἦδε ἢ βοή. M. m. v. 22
ἦδη ἢ β. a. b. et edit. ante *Gr.* ὄλολ. ὡς φασιν. inverso ordine b. De ὄλολυγῶν vid. *Aristot.* H. A. IV. 9. 5. et ibi *Schn.* T. III. p. 248. Supra VI. 19. p. 132, 30. Conjecturam de hoc vocabulo vide ap. *Boettigerum* in *Ideis* ad *Mythol.* artificum p. 49. | προσαγάγηται. a et edit. προ- 23
γάγηται. M. m. quod recepissem, nisi obstaret locus *Plusarchi*, statim

laudandus ad lin. 28. *Gillius* προσαγ. legit, vertens: *ut eam allegerit.* — μένουσιν, ἐπὶ τῆς γῆς supplet *Schn.* Expectant noctem, ut tutae coitum exercere possint. Cf. *Schn.* in *Amphib. Phys. Spec. I. p. 26.* | πολλήν τὴν ἄδειαν. *M. m. a. v. b. c.* πολλήν τινα. editt. ante *Gron.* descriptentia 26 errore. X. 5. νέμονται κατὰ πολλήν τὴν ἄδειαν. | προσελθόντες. libri consentiunt. προσελθόντες (προϊόντες *Plusarch.*) corrigit *Schn.* cur. sec. Hoc 27 participium neglexit *Gill.* | γεγωνότερον. γεγωνότι. *b.* φθέγγονται. ed. *Schn.* 28 | λαμπρότερον. λαμπρά φωνή post *Demosthenem* (de *Fals. leg. p. 403. 16.*) multi dixerunt. Vid. *Boisson.* ad *Phil. Her. p. 512.* *Themist. Or. II. p. 33.* A. λαμπρᾶ καὶ μεγάλη φωνῆ. — ἐπιδημίαν δηλ. ἕτοῦ hoc ordīne *M. m. v. b. c.* ἐπιδηλοῦσιν ἕτόν. editt. ante *Gr.* ἐπιδημίαν προδηλοῦσιν ἕτοῦ. *a.* quam lectionem commemorat *Oudend.* ad *Th. M. p. 823.* | *Plut. T. II. p. 982.* E. οἱ βάτραχοι περὶ τὰς ὄχλας ἀνακλήσεισι χρώνται, τὴν λεγομένην ποιούντες ὄλολυγόνα, φωνῆν ἐρωτικὴν καὶ γαμήλιον οὔσαν· ὅταν δὲ τὴν θήλειαν ὁ ἄβρην οὕτω προσαγαγῆται, κοινῆ τὴν νύκτα περιμένουσιν. ἐν ὑγρῷ μὲν γὰρ οὐ δύναται, μετ' ἡμέραν δὲ δεδίασιν ἐπὶ γῆς μίγνυσθαι· γενομένου δὲ σκότους ἀδεῶς συμπλέκονται προϊόντες· ἄλλως δὲ λαμπρύνουσι τὴν φωνὴν ἕτόν προσδεχόμενοι. Rem ipsam jam olim docuit *Arist. H. A. IV. 9. 6.* sed is: ἡ γὰρ ὄχλα τὰ πολλὰ γίγνεται νύκτωρ. de egressu in terram tacet. Vid. ibi annotata p. 248. *SCHNEIDER.* De pluvioso signo cf. *Theophrast. Opp. p. 786.* *Plusarch. T. II. p. 912. C.*

30 CAP. XIV. τῆς νάρκης. disertus est de viribus torpedinis locus ap. *Oppi. Hal. II. 56. ss.* Cf. supra I. 36. Recentiores, qui de hac torpedinis aliorumque quorundam piscium vi scripserunt, commemorat *Cuvier.* *Hist. nat. des Poiss. Vol. I. p. 529. s.* — τὴν χεῖρα. χεῖραν. *m.* Similes vide errores ad p. 135, 19. — τοῦτο. om. *a.*

2 καὶ ἔτι ἐστίν. καὶ εἴ τι ἐστίν. libri et editt. locum *Schn.* lacunosum 201 putat. Quatuor haec vocabula om. *b.* nec vertit *Gillius.* ἐν ᾧ δηρᾶται καὶ ἔστιν corrigit *Gesn.* Ipse una littera deleta scripsi καὶ ἔτι ἐστίν. Sic *XV. 7. p. 337, 21.* pro ἔτι πλέον quatuor libri εἴτι exhibent. Eadem res narratur ap. *Athen. VII. p. 314. C.* *Plut. T. II. p. 978. B.* *Theoph. Sim. Qu. nat. c. 4.* *Mich. Glyc. Ann. I. p. 36. D.* in quibus omnibus locis manus piscatorum torporem pati narratur, quam rete tractant, in quo torpedo inest. Cui narrationi commode jam attextitur aliud miraculum de effecta aquae, in qua torpedo fuit. | σκεῦος. κεῦος. *m.* ἐμβάλοι. ἐμβάλη; *v.* ἐβάλοι. *a.* καὶ ἐπιχέει. sic in *Med.* legi, monet *Gron.* in Annot. In textu autem ἐπιχέη exhibuit, quae prava lectio usque ad *Schneiderum* propagata est. Hunc secutus sum, licet in meis schedis ex *M.* nihil notatum reperiam. ἐπιχέει. *a. v.* et editt. ante *Gr.* ἐπαχσ. *m.* Indicativum et optativum interdum post *el* reperiri conjuncta, supra monui ad p. 113, 18. ubi libri fluctuant inter κατέχει, κατέχει et κατέχη. |

4 ἐάν. δὲ addit *m.* καὶ ὁ καιρὸς. καὶ οὐ. *a. b. c.* — τίττει. καὶ ἐν τῷ σκεύει τότε ὕδωρ εἴ τις καταχέει. sic editt. omnes. nisi quod τότε om. *b.* Divisi voculam et distinctionem mutavi: τίττει καὶ ἐν τῷ σκεύει· τὸ τε ὕδωρ... Hanc correctionem praeclare firmat *Gillius* vertens: *parit quidem in vase: quod si quis postea ex hoc vase aquam capiat* — Pro τὸ τε ὕδωρ. quod conjeci in marg. τὸ δὲ ὕδωρ. nunc non probo. Saepe sic *Aeli.* ora-

) cod. Vat. καὶ τὸ ἐν τῷ σκεύει ὕδωρ εἴ τις.

tionem continuat. Vid. I. 15. p. 9, 12. et statim c. 15. lin. 16. | εἰ τις 6
καταχέει. καταχέει. a. b. v. c. In M. alia manus ἢ superscripsit; καταχέει. m.
ut supra lin. 4. καταχέει suspicatur *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 222. quod re-
cepit *Schn.* in cur. sec. Mihi in *Aeliano*, qui πτόδος, ut reliquam ora-
tionem variare solet, nihil videtur mutandam (vid. supra I. 37. p. 17, 27.
XV. 4. p. 336, 24.) praesertim quum et alibi verbi χέει formis non con-
tractis utatur.

CAP. XV. ἀλλ' ἐπὶ τινας πολλάκις ἐπιτείνεται αἰτίας. hoc ordine M. 9
m. b. v. c. ἀλλ' ἐπιτείνεται πολλὰ ἐκ τινας αἰτίας. a. et editt. ante Gr. ἐπὶ,
quod optimi libri commendant, originem significat rei, unde quid profici-
scitur. | ὁ γούνη σφήξ. testimonium de musca et aspide aliud nescio. De 10
vespa consentit *Plin.* XI. 53. s. 116. De Naxi insulae vespis refert Auctor
Mirab. Ansc. c. 152. *SCHNEIDER.* ὄφρα. M. m. v. b. c. ἔχρα. a et editt.
gustata serpente vespa. Gill. *Vespa serpente avide vescuntur. Plin.*
I. c. Cf. supra V. 16. | ἡ μύια. m. μύια. M. ed. Gron. καὶ ἡ μετὰ. 11

edit. *Gesn.* In marg. „μύια *Gillius.*“ hoc ipsum est in a μμ. | μικρο- 12
τέρα. μικρότερον. b. | παντελῶς. παντελῆ. b. | κατηνάγκασε. κατηνάγκα- 13 16
σεν. M. m. κατηνάγκασε. c. καὶ ὁ μετρίασαι δοκῶν. quum jam melius se
habere existimet. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 425. *T. Hems.* aliquando
cogitabat de βάζσαι; vulgatam tamen retinendam esse et ipse iudicans in
not. mst. Quod sequitur ἐξάπτεται εἰς τὴν ὀδύνην insolenter dictum. Fre-
quens ἐξάπτεσθαι εἰς θυμόν, εἰς ὀργήν, εἰς ὀστρον, εἰς σκουδῆν; bene
haberet etiam ἐξάπτεται ἢ ὀδύνη. Librorum lectionem expressit *Gillius*:
deinde ingravescente rabie in dolorem exardescit. | ἀέστρια. eadem 18
historia est ap. *Coeli. Aurel.* de Morb. acut. III. 9. quod monuit *Tril-
ler.* in not. mst. | πῶς. πῶς. m. et iterum lin. 23. στόματι. στήματι. m. 19
solita in hoc libro litterarum ο̄ et ἠ̄ confusione. | ἐλύττησεν. M. m. | 20
ὁ Σχύδαι. Σχύδαι ante Gron. — τῷ τοξικῷ. M. m. v. b. c. *Vind.* τῷ σκυ- 21
δικῷ. a et editt. *ad toxicum, quo sagittas oblinunt. Gill.* Cf. inprimis *Schol.*
Nic. Alex. v. 207. *Plin.* XI. s. 53. hujus veneni praeparandi ratio docetur
in *Mir. Ansc.* c. 153. ubi *Beckm.* p. 317. De variis toxici generibus vid.
Schn. ad *Nicandr. Alex.* 248. p. 151. αα. χροισι. ἐπιχροισι. v. | φαρμάσ- 23
σοντες. φαρμάζοντες. M. m. φαρμάζοντες. c. — ἐπακολάζοντα. ἐπικολάζον-
ται. b. | ὄνπερ ἴσασιν ἀπόκριμα αὐτοῖς. Locum hunc *Aelianus* ex eo- 24
dem auctore videtur traduxisse, unde narrationem de vespa i. e. ex eo,
quem secutus est Auctor *Mir. Ansc.* c. 153. E scriptura ἴσασιν *Trillerus*
conjectaram duxit hanc: ἴσασιν εἰς ἀπόκριμα ἠδέειν vel ἄγειν. Liceat mihi
aliam addere: ἀλματι, ἐν κοπριᾷ ἀποκριθέντα αὐτοῖς. *SCHNEIDER.* ὄνπερ
ἴσασιν ἀπόκριμα αὐτοῖς. a et editt. omnes. ἴσασιν. M. m. v. a' *Gesn. Vind.*
uterque. In edit. pr. recte distinctum post αὐτοῖς; in Gron. male post
τεκμηριώσαι. *Gesnerus* legere volebat: ὄνπερ ἴσασιν ἀποκριθέντα αὐτοῦ.
Mihi quoque αὐτοῦ placebat pro αὐτοῖς; nunc vero, quam hujus vocabuli
mutatio ad vitium tollendum non sufficiat, legendam puto: ὄνπερ ἴσασιν
ἀποκρίναι αὐτοῖς. τοῖς δίοτοις scil. *cujus in hunc usum,* (ut sagittas in-
ungant) *secernendi rationem norunt. Rostius* noster αὐτοῖς mullet. *Gil-
lius* obscuris omissis vertit: *hujus rationem Theophrastus conjicere no-
vit.* unde apparet, eum ἴσασιν legisse. In ipso artificio describendo *Ae-*

Lianus non moratur. Petas illud licet ex Libro de Mirab. Ausc. l. c. — τεκμηριώσαι. Vid. ad l. 44. p. 20, 22.

- 28 CAP. XVI. ἀχλὺν. ἀχλὺν. *m.* τὸ ἀμβλὺ τῆς ὄψεως ῥύπτεται. ἀμβλὺ *om. b. v.* ῥύπτεται habet *M. m. c. Vind. v.* et distincte etiam *a. Gesnerus*, qui ῥίπτεται ὀδιδit, ῥύπτεται legendum esse intellexit in App. Emendatt. frustra obloquente *Oudendorpio* ad *Th. Mag.* p. 783. ῥίπτεται. editt. omnes. ῥύπτεται, καθάρεται. Vid. *Piers.* ad *Moer.* p. 336. | ὄφθαλμῶν. ὄφθαλμοῦ. *b.* Ad rem cf. *Aristot.* H. A. VIII. 19. 3. — τῷ δὲ μαράθῳ. recepi cum *Schn.* ex *M. m. a. b.* pro μαράθῳ. editt. Haec promiscue scribi observat *Casaubon.* ad *Strabon.* III. p. 242. Vid. ad *Philostr.* Imagg. II. 26. p. 95, 17. *Plut.* T. II. p. 974. B. ὁ δράκων τῷ μαράθῳ τὸν ὄφθαλμὸν ἀμβλύνοντα λεπτύνων καὶ διαχαράττων. Plurimum ad h. l. facit *Nicander.* Ther. 31. quem *Aelianus* ante oculos habuit. Adde *Plin.* VIII. 27. s. 41. *Basil.* Opp. T. I. p. 82. D. quem excrispsit *Glycas* p. 50. *Ambros.* Hexaë. VI. 4. p. 44. *serpens pastu foeniculi caecitatem repellit excerptam.* Cf. *Bochart.* Hieroz. Tom. I. p. 29. et *Wallroth* in Syntagm. de Ophthalmologia Veter. p. 229. s. — προσκοπήγων. ut *Geop.* pro προσκοπήγων corrigi, habet *M. m. a. v. b. c.* τε καὶ. iidem libri. τε *om.* ante *Gr.* — παραφήγων. *M. m. a.* περιφήγων. editt. ante *Schn.* quae est falsa

- ←
explicatio compendii π, quo semper in hoc cod. παρα significatur. Vid. *Bast.* Comm. Pal. p. 829. περιψύχων. *v. b.* παραψ. commendat *Oudend.* ad *Th. M.* p. 783. *Jamblichus* in *δραματικῶ.* c. 19. p. 46. ed. Passow. τὸ τραῦμα τοῦ στηθους παραφήχουσαν. | μαλακιοῦσαν. μαλκιοῦσαν. *a* et editt. ante *Gron.* qui in textu μαλακιοῦσαν posuit, annotatione non addita. Sic habere *Med.* non dubito. μαλακίουσαν volebat *Schn.* cur. sec. βλακιοῦσαν. *m.* Vid. supra ad p. 197, 26.

- 1 τῶν ζώων. ζῶον malebat *Geop.* in Auctar. Emendatt. — τὸ μάρα-202
2 θον. *M. m. Vind.* μάραθρον. hoc loco *a.* et editt. | ὄξυωπέτερον. ὄξυωπέτερον. *M.* ὄξυωπέτερον. *b.* *Nicander* l. c. ὅτε φωλεὼν ελαρι φεύγων, "Ὀμμασιν ἀμβλώσει· μαράθου δὲ ἐ νήχυτος δρηξὲ Βοσκηδεὶς εὐκύν τε καὶ αὐγήεντα τίσθησι. ubi vid. Schol.
- 3 4 CAP. XVII. ἡ ἀλκυῶν. ἡ *om. c.* | καλιάν. καὶ λίαν. *m.* οὔτε πηλοῦ καὶ ὀρόφου. ducta haec ex *Plut.* T. II. p. 983. B. et p. 494. A. B. cum 5 quo conferendus *Eusebn.* Ixeut. II. 7. | χελιδῶν. χελιδῶν. *m.* δεομ. καὶ 6 οὐκων. hoc ordine *M. m. b. c.* καὶ οὐκων δεομένη. *a* et editt. | τὰ ἐσθνά. haec *om. b.* λυπαῖσα ἐν τῷ λάλῳ. dictum ut ap. *Alciph.* I. 33. ἀμυνοῦμαι αὐτάς οὐκ ἐν σκαύμασιν, οὐδ' ἐν βλασφημίαις, ἀλλ' ἐν οἷς μέλειστα ἀνιδύονται. Frequens hic praepositionis usus. Pro λάλῳ *Stackhouse* λα-7 λειν corrigi, conjectura inutili. | διακόπτουσα τῶν ὕπνων τὸν ἥδιστον. διακόπτουσι. *b.* Pro τῶν in marg. *a.* emendatum τῶν. ὕπνοι de somnio frequens; h. l. est somnus. Antiatticista in *Beckeri* Anecd. I. p. 111. περὶ πρῶτους ὕπνου. Εὐβουλος Ἀντιόπη. *Heliodor.* I. 18. ὁ δὲ Θύαμις— 8 ἄθρον τῶν ὕπνων ἀποσεσύλητο. Vid. *Schaefer* ad *Longum* p. 343. | 8 τῷ σώματι. lacunae signum apposui, quae quomodo interpolanda sit, locus *Plutarchi* comparatus docet, verba integrior aliquando codex sup-
peditabit. Sic ille: οὐδὲ χρωμένη πολλοῖς τοῦ σώματος ἐνεργοῖς μέρεσι, ὥσπερ τῆς μελίττης ἐνδυομένης τῷ σώματι [καὶ] τὸ κηρίον ἀναγούσης —

ἡ δὲ ἀλευίων ἐν ὄργανον ἀπλοῦν — ἔχουσα, τὸ στόμα. unde vides, in *Aeliano* haec fere verba excidisse: οὔτε πάλιν τῷ σώματι χρωμένη, ὡς περ ἡ μέλιττα τὸ κηρίον ἐργαζομένη, ἀλλὰ τῷ στόματι μόνω. SCHNEIDER. Fortasse hujus loci restitutio paucissimis verbis poterit confici sic: οὔτε πάλιν τῷ σώματι, στόματι δὲ μόνω — ἔχεται τοῦ προειρημένου. ubi causa omissionis apparet. De vocabulorum vicinorum consonantia studiosae quaesita supra monuimus. c. 9. p. 199, 25. — τοῦ προειρημένου. articulum om. m. Supple ἔρην. *Gillius* h. l. omisit. | συμπλέκουσά τε καὶ *M.* 9 m. a. b. c. τι καὶ. editt. ante *Gr.* errore describentia. τῆς βελόνης. Idem dicit *Aristot.* H. A. IX. 15. | δεομφ τιν. *M. m. a. b. c.* δὲ interponunt editt. ante *Gr.* nescio unde petatum. τῆς εὐθύμοσύνης. correctionem *J. Fr. Gronovii* confirmavit *M. m. c.* εὐθύμοσύνης. a et editt. usque ad ed. *Schn.* Eodem modo erratum ap. *Liban.* T. I. p. 356. 16. | τῷ 13 στήμον. *subtegmini stamen intertextunt. Gillius* *) vertit, quum deberet: stamini subtemen intertextunt. Verbum ἐπιστρέφειν [sic vulgo] de opera texendi non tam bene, quam de nendo dioi videtur. *Plutarchus*: ὥς περ ἐπὶ στήμον κρόκην ἐμβάλλουσα, προσχρωμένη καμπαῖς καὶ περάτωγαῖς δὲ ἀλλήλων. quae videtur *Aelianus* verbo incommodo usus reddere voluisse. SCHNEIDER. τὴν κρόκην ἐπιπλέκειν obtulit b. v. pro ἐπιστρέφειν. quod reliqui habent. | στοργγύλον. στοργγύλον. c. | ἡσυχῆ. hinc emendandus *Plutarchus*: στοργγύλον καὶ ἡρέμα προμήκη τῷ σχήματι. pro εὐήρεμον προμήκει τῷ σχ. Cf. *Aristot.* H. A. IX. 15. SCHNEIDER. Cf. *Ennd.* ad *Aristot.* H. A. Tom. IV. p. 107. Nidis h. l. descriptis similes sunt globi in mari reperti, qui etiam *Alcyonia* appellantur; quosque descriptos dedit *Pallas* in *Eleuch.* Zooph. nr. 211. et alii plurimi. Cf. *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 402. cujus haec sunt: ce que l'on donne comme le nid du martin-pêcheur est un zoophyte du genre nommé *halcyonium* par Linné, et du démembrément de ce genre que Lamarck a nommé *géodie*. Cf. *Halem* 16 *Horr.* Hannover. 1821. fasc. 29. p. 227. | ἐξυφῆνη. ἐξυφάνη. b. v. | 17 18 Verba ἐπιπολάζοντος εἶτα. om. a. εἶτα om. b. ἐπιών. ἐπιών. c. | τὸ γάρ τοι μὴ στεγανὸν μέρος. τὸ γάρ τι. et editt. ante *Gron.* τοι habet *M. m. b. v. c.* στεγανόν. *M. m.* στεγανόν i. e. στεγανόν. a. v. *Schn.* in edit. correxit: τὸ γάρ τοι μὴ στέγον μέρος τὸ ὕδωρ τὸ ἐμπέπτον. In cur. sec. στεγανόν revocavit, annotatione non addita. Locus obscurior ob ambiguitatem verbi ἀκείται, quod utrum ad *avem* sit referendum, an ad *aquam*, dubitari potest. Hoc quodammodo poscit *Plutaroh.* T. II. p. 494. B. ὑπέθηκε (nidum) τῷ κλύσματι τοῦ κύματος, ὡς τυκτόμενον ἡσυχῆ καὶ πηγνύμενον τὸ πλῆμα τῆς ἐπιφανείας στεγανὸν γένηται. ubi mare est, quod medeatur vitiosis, nidum leni appulsu condensans. Alterum tamen et per se probabilius est, et convenit alteri *Plutarchi* loco T. II. p. 983. C. quem *Aeli.* ante oculos habuit: παρέθηκε παρὰ τὸ κλύσμα τοῦ κύματος, ὅπου προσπίπτουσα μαλακῶς ἢ θάλασσα τὸ μὲν οὐ καλῶς ἀραρὸς ἐδίδραξε ν ἀκέσσασθαι καὶ καταπικνεῖσαι, χαλεόμενον ὀρώσαν ὑπὸ τῆς πληγῆς. His enim verbis mare dicitur nidi vitia et rimas monstrare avi, eamque ut illis medeatur impellere. Non aliter haec accepit *Gillius*: *deinde in mare defert, ubi fluitans ab incursantibus undis earum opus probatur, et partes, quas*

*) imo *Gesnerus*.

- aqua incurrens ostendit non firmas esse, iia sarcis etc.* Haic sensui, quem additum αὐτῆς inprimis commendat, ut graeca responderent, aspicatus sum fuisse: τὸ γὰρ τοι μὴ στεγανὸν μέρος πρὸς τὸ ὕδωρ — ἀκεῖται αὐτῆς. fere ut ap. *Hippocr.* de Aer. et Locis I. p. 556. ed. Lips. de Scytharum plaustris: αὐται δὲ πύλας περιπεπραγμέναι· εἰσὶ δὲ καὶ τετραγασμένοι ὡς περ οὐρήματα — ταῦτα δὲ καὶ στεγνά πρὸς ὕδωρ καὶ 19 πρὸς χιόνα καὶ πρὸς τὰ πνεύματα. Sed vide proxima. | ἀκεῖται ὀλκεῖται. c. τὰ δὲ ἥρμοσμένα ἐξ καλῶς συνυφασμένα. *M. m. a. v. b. c.* ἥρμοσμι. καὶ καλῶς. editt. ubi καὶ pro ἐξ tacita est *Gesneri* aut *Guldenbeckii* correctio. Jam apparet, distinctione mutata scribendum esse: ἀκεῖται αὐτῆς, τὰ δὲ ἥρμοσμένα ἐξ καλῶς συνυφασμένα. Opponuntur τὰ ἥρμοσμένα partibus minus solidis, τοῖς μὴ στεγανοῖς, et verba καλῶς συνυφασμένα perperexgesin sunt addita. Partes compactas, in quas aqua nequit penetrare, in suo statu remanere sinit, ut pulcre contextas. Verba, quae sequuntur, καὶ εἴγε παλαιοὶ λίσω, praecedentibus non satis commode apposita, ducta sunt ex priore *Plutarchi* loco: γίνεται δὲ σιδήρῳ καὶ λιθῷ δυσδιάλετον. In posteriore ap. Eundem habes: τὰ δὲ ἥρμοσμένα κατασφίγγει καὶ πήγνυσιν (alcedo) ὥστε καὶ λίσω καὶ σιδήρῳ δυσδιάλετων εἶναι καὶ δύστρωτον. Ex quo loco duplex mihi nata conjectura, aut verba καλῶς συνυφασμένα ex sequentibus in hunc locum temere esse illata; aut, quod nunc magis probro, sic esse scribendum et distinguendum: τὰ δὲ ἥρμοσμένα ἐξ, καλῶς συνυφασμένα, ὡς εἴ γε παλαιοὶ λίσω οὐκ ἂν διατρήσαις 21 αὐτά. — διατρήσαις. *M.* (a pr. man.) *m.* | διακόψαι σιδήρῳ ἐδέλοις. *M. m. v. b. c.* διακόψαι σιδήρῳ, omisso ἐδέλοις. *a* et editt. ante *Gron.* τὰ δὲ 22 *m. a.* τάδε. editt. εἴξαι. εἴξαι. *a. v.* ἄξαι. ἄξαις. marg. *c.* | διῦφασμένα. 23 διυφασμένον. *c.* μενα supra scriptum. | μεῖον ὄνπερ. inter haec vocabula *c.* reliquit lacunam quatuor fere litterarum. Ἄμασιν ἄδουσιν. *Fabri* emendationem ex *Herodoto* II. 182. III. 47. factam, nunc firmavit *b. v.* ἄμασιν ἄδουσιν. *a* et editt. et fortasse etiam *M.* ex quo nihil notatum nisi ἄδουσιν. ἄμα συνάδουσιν. *m.* ἄμμασιν. *c.* De illo Amasidis thorace vide *Bornem.* ad *Xen.* Cyr. VI. 4. 2. Σώρακες νέω λίνω in reliquo apparatu militari 24 tari commemorantur ap. *Alcas.* *Athen.* XIV. p. 627. B. | τὸ στόμα δὲ 25 idem dicit *Plutarch.* utroque loco ex *Aristot.* IX. 15. | εἰςρεύσαι. εἰς- 26 ρεύσαι. *a.* τῆς θαλάσσης. *M. m.* θαλάττης. *a* et editt. | οὕτω τοι. *M.* 27 *m. a.* οὕτως τοι. editt. | κατὰ τῶν κυμάτων. omnes mari innatantem libere ferri tradunt. Solus *Oppianus* dissentit *Ixeut.* II. 7. φιλοῦσι δὲ οὕτως τῆν θάλασσαν, ὡς παρὰ τοῖς κύμασι τιθέναι τὰς καλιὰς, καὶ τὰ μὲν στέρνα βρέχειν, τῆν οὐρὰν δὲ ἐπιτιθέναι τῇ χέρσῳ. quod quidem verisimilius esse videtur. SCHNEIDER.
- 29 CAP. XVIII. λυκοκτόνος. alii auctores non calcata, sed gustata herba lupum hoc pati ajunt; et forte *Aelianus* alicubi super hac re verbum παρσῆν legerat, quod et *calcare* et *gustare* significat. *GESNER.* in Emendatt. *Aeliano* subjectis. In *Geopon.* XV. 1. 7. λύκος δὲ σκίλλην διγῶν σπάται· ὅθεν αἱ ἀλώπεκες τοῖς φωλεῖσι αὐτῶν σκίλλαν παρατίθενται διὰ τοὺς λύκους. ubi vid. *Niclas.* An hanc herbam intelligat *Aeli.*, affirmare non audeo. SCHNEIDER. *Gesneri* verba vitiose edita in *Annot. Gronovii*, nec melius 30 repetita in ed. *Schn.* Ad rem cf. *Philes* c. 46, 20. | ὅταν γὰρ αὐτῇ ἐπιβαίῃ. editt. quae est tacita correctio *Gesneri.* αὐτῆς. *M. m. a. v. b. c.*

ἐπαθάνη ex nostra correctione *Schn.* in cur. sec. in ordinem recepit. Supra III. 24. libri fluctuant inter ὅταν εὐποροῖη et ὅτε. In *Platon. Symp.* p. 219. E. vulgo ὀπόταν ἀναγκασθῆμεν. ὀπότε. *Bekker et Stallb.* ex optimis libris; ὀπόταν reuocavit *Rückertus* p. 224. a. De optativo in talibus dixit *Poppo* de Eloc. *Thucyd.* p. 144. Cf. *Matth. Gr.* §. 521. 1. p. 1007.

203 οἱ σβόντες. cur canem et lupum Aegyptii colant, causas historicas 1 affert *Diodor.* I. 18. alias c. 88. τιμῶσι λύκον Λυκαπολεῖται. *Strabo* XVII. p. 812. Tom. VI. p. 585. *Plut.* T. II. p. 380. B. *Porph.* de Abst. IV. 9. p. 324.

CAP. XIX. τῶν — ὄρνις. *M. m. b. v.* τὸν et ὄρνις. *a. Vind. c.* ὄρνις 3 τῶν κατὰ τὴν οὐλίαν. gallina ex domesticis. | ἀπέφημε — ἐργάζεται ex-5 spectabatur ἀποφαίνει, aut ἐργάσατο. De aoristo vid. supra ad IV. 18. p. 78, 15. diversa tempora junguntur iterum in fine capituli. Infra c. 34. ἀνέδορέ τε καὶ πλεῖ πάλιν. XIV. 5. ἐπωδούσιν — εἶτα — λείον τὸν χώρον ἀπέφηναν. Notus locus *Euripid.* *Hecub.* v. 21. 22. ubi vid. *Porson.* | γαλεώτης. ab hoc vocabulo novum caput incipit *m.* diversa tradit *Plin.* 6 XXIX. 4. s. 22. | ἦ εἰς. ἦ om. *m.* λυπεῖ. λυπεῖν. *a.* | καὶ δυσώδες. 7 8 *M. m.* καὶ om. *a* et editt. | αὐτοῦ. om. *b. v.* φθειροῖν. φθειροῖν. *m.* ἐξέλε-9 σεν. *M. m.* De hoc morbi genere *Joseph.* *Antiqq.* II. 14. 3. φθειρῶν τοῖς Αἰγυπτίοις ἐξήνησεν εἰς ἀπειρόν τι κληῖδος ἕνδον ἀνατιδόμενον. *Herodot.* IV. 205. ἀπέθανε κακῶς· ζῶσα γὰρ εὐλείων ἐξέλεσε. Conf. iurpimis *Aelianum* ap. *Suidam* in εὐλαί et ἀπάνωτο p. 303. et *Wakefield.* ad *Lacret.* II. 928.

CAP. XX. τὸ τοῦ ἐλάφου κέρας. Vid. supra II. 9. p. 32, 14. Ser-11 pentes fugari odore cervini cornu dicit *Nicander.* *Ther.* 35. *Plin.* VIII. 32. s. 50. *Eustath.* *Hexa.* p. 37. *Mich. Glyc.* p. 47. D. Cf. *Niclas* ad *Geopon.* XIII. 8. p. 943. De insectis idem tradit *Aristot.* *H. A.* IV. 8. 15. | ἐστίν. *M. m.* Ἀριστοτέλης. articulum addit *m. v.* | ἐν τῷ Πόντῳ. *M.* 12 13 *m. b. v.* ποτικῶ. *a. c.* et editt. ante *Gron.* | τῇ Μηδικῇ τε καὶ Παιονικῇ erat [in editt.] παρὸ Σιντικῇ τε καὶ Μαυδικῇ scripsi. *Mir. Ausc.* c. 125. περὶ τὴν τῶν Σιντικῶν καὶ Μαυδικῶν χώρων καλουμένην τῆς Θράκης ποταμὸν τινα εἶνα Πόντον *) προσνομαζόμενον, ἐν ᾧ καταφέρουσαι τινες λέθους κ. τ. λ. Vid. *Beckm.* *SCHNEIDER.* *Pseudo-Aristotelis* locum exscripsit *Steph. Byz.* in Σιντία — τῇ Ἰνδικῇ τε καὶ μαυονικῇ. *M. m. b. c. v.* τῇ Ἰνδικῇ τε καὶ παιονικῇ. *a.* in regione *Indica et Maeonica.* *Gill.* τῇ Μηδικῇ τε καὶ Παιονικῇ. edidit *Gesn.* ex tacita correctione, obtinuitque haec lectio tamquam ex libris matris profecta. Dedi interim quod optimi libri offerunt. *Philos* c. 66. v. 80. ex depravatis *Aeliani* verbis exculpsit τὸν Ἰνδὸν τὸν ποταμὸν τὸν μέγαν. ubi *Pauw* p. 234. corrigit: *Μαυδικῇ καὶ Παιονικῇ.* vel *Μαυδικῇ καὶ Σιντικῇ.* *Gronovius* autem *Σιντικῇ τε καὶ Παιονικῇ.* De *Sindis* et *Sindice* vid. *Bernhardy* ad *Dion. Perieg.* 681. p. 706. s. — διώκει τοὺς αὐτοὺς. Vid. *Plin.* XXXVI. 19. s. 34. | Σελήσσαις. Σελήσσαις. 17 *b. d. dē. m. a. dē.* editt. *dē.* om. *b. v.* | αὐτὸν om. *b. v.* βαρυτέραν. 18

*) *Schol.* ad *Nicandri Ther.* 45. ubi fluvius Πόντος commemoratur: Ἀριστοτέλης δὲ φησι τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν Μηδικῇ καὶ Ἰνδικῇ εἶναι. Tam pronas error in scribendis nominibus.

- M. m. v. b. c. a.* βαρύτερον describentis errore editt. ante *Gron.* φασί. Scr. 19 φασί cum *M. m.* | ὁ Νικανδρος. articulum obtulit *M. m.* Locus *Nicandri* est Ther. 45.
- 20 CAP. XXI. ἡ Φάρος. articulum addidi ex *m. b. v.* Margini adscriptus 22 in *a.* | πεπλήρωτο. *M. m. c.* recepi cum *Schn.* cur. aec. pro πεπλήρωται. *Gillius*: *Pharum serpentibus fuisse plenam.* Primum augmentum omis- sum, ut XII. 33. p. 280, 17. ὁ Θῶνις. *a. b. v.* et editt. Articulum h. l. om. *M. m. c.* infra repetitur sine varietate. *Eustath.* qui *Aelianum* in hac hi- storia laudat ad Od. δ. 228. p. 162. ed. Lips. scribit: ἡράσθη αὐτῆς ὁ Θῶνις. *Herodos.* II. 114. ἀκούσας δὲ τούτων ὁ Θῶνις. et iterum c. 115.
- 23 24 | ἔδωκε δὲ αὐτῆν ἄρα. ἔδωκεν. *M. m.* ἄρα om. *m.* | καὶ τὴν Αἰθιο- πίαν. καὶ περὶ τὴν. *a* et editt. Praepositionem omisi cum *M. m.* quam- quam per se non magis damnandam, quam supra II. 2. ἐν ἔρεσι καὶ ἐν 25 αἰερί καὶ ἐν θαλάττῃ. — ὁ Μενέλαος. Μενέλαος. *b.* | καὶ ante βίαν, quod in *a* superscriptum, omittit *M. m. b.* recte, ni fallor. Protasis est in verbis: ἐπεί δὲ — ἡράσθη αὐτῆς ὁ Θῶνις: tum jungit: φησὶν ὁ λόγος τοῦ Θῶ- νιδος βίαν προσφέροντος, τὴν τοῦ Διὸς δεισασαν ἕκαστα εἰπεῖν πρὸς τὴν αὐτοῦ γαμετῆν. Subjectum, quod vocant, ὁ Θῶνις, in fine protasios repetitum, ut 27 28 saepius. Vid. VIII. 15. p. 189, 10. — | τοῦ Διὸς. τοῦ om. *b.* | Πολυδάμνα. πολυδάμνος. *b.* Corrigit *Gronovius*: ἢ Πολ. ἐκαλεῖτο. quod non necesse.
- 29 Verba τὴν δὲ usque ad τῷ κάλλι om. *c.* | μήποτε. Scr. divisim μὴ ποτὲ. 31 — ὑπερβάλλεται. ὑπερβάλληται. *m.* | πόσιν δὲ τῶν ὄψεων. δὲ καὶ τῶν. editt. καὶ, quod temere irrepsit in ed. *Gesn.*, omisi cum *M. m. a. b. v.*
- 1 2 3 καταδύναι. καταδύναι. *m. c.* | ἀναδηλαί. ἀναδεῖναι. *b.* | θηρίον τοῖς—204 ὄνδε γενέσθαι. sic vulgo. Locum vitiosum variis conjecturis tentarunt viri docti. Brevissimam emendandi rationem suppeditavit *Vind.* 7. τόνδε οὐ γενέσθαι scribens, unde negationem recepi. Eandem fere rationem probavit *Elæner* in *Sched. crit.* p. 18. qui comparavit *Hesych.* V. Ἐλέ- νιον. Cf. *Galen.* Ther. ad *Pison.* c. 10. [Vol. XIV. p. 244.] et ad eum *Gasp. Hofmanni* Specim. Em. *Galen.* a *Grunero* editum p. 13. De ori- gine fabulae diversae traditur. *Plin.* XXI. s. 33. *Dioscor.* I. 28. *Etym.* M. V. Ἐλένιον. Ubique vero nasci dicitur in Aegypto. Cf. *Plin.* XXI. s. 91. Nescio an idem sit *helenium*, de quo *Plin.* XIV. s. 49. *Disco- rid.* V. 66. *Ptolem. Heph.* ap. *Photium* p. 481. [p. 149. *Beck.*] in in- sula Rhodo sub quercu primam natum esse refert, ex qua se Helena sus- penderat. SCHNEIDER. Possit etiam scribi, libro *Vindobonensi* praecedente: θηρίον τοῖόνδε οὐδὲν γενέσθαι. ubi omissionis causa manifestior. *Gillius* haec verba non vertit.
- 6 CAP. XXII. καὶ οὗτοι. *M. m. b. v. c.* καὶ αὐτοί. *a* et editt. ante *Gr.* | 9 κέχηνε. κέχηται. *m.* φύχους δεόμενα. contrariam causam affert *Basil.* T. I. p. 65. C. et ex eo *Glycas* p. 35. C. cum quibus facit *Ambros.* Hexa V. 8. p. 33. A. — εἴ τί σφισιν ἐμπέσοι. *Schneideri* correctionem pro ἐμπόση, 10 confirmavit *M.* (ex corr.) *m.* σφισιν om. *v.* | μέσων τῶν. *M. m.* μέσον. 11 *b. v.* εἰς μέσον τῶν. *a* et editt. ante *Gron.* — | διαίρουσιν. *M. m. aF. Gesn.* *b. v. c.* διαίργουσιν. editt. ante *Gr.* Sic *a* a-man. sec. Prius fuit διαίρουσιν. ἐν κώλων. ἐγκώλων. *M.* (in marg. ἐν κώλων) *m.* *Oppi.* II. Hal. 181. τρηχὺ δὲ κώλων ἐνηρείσαντο μέσοισι (ὄστρέοις) πεπταμένοις. De stella marina vide *Schn.* ad *Aristot.* H. A. V. 13, 10. p. 322. ss. — εἰς ἕκαστον. hoc

non intelligo. Suspensus eram ὡς ἑκαστάτω, *Schneidero* probante. Alii fortasse certius quid invenient. | καὶ ἐμπέπλανται. ἐμπέπλανται. *b.* | καὶ 12 13 ἀστέρων. sic *Gesn.* ἀστρον. *M. m. a. b. c.* miro consensu.

CAP. XXIII. τὸν ἄλλον τὸν Ἑρ. Vid. supra ad p. 173, 31. | ὦν 15 16 περ οὖν. *M. m. v. a. b. c.* ὥσπερ οὖν. editt. ante *Gron.* Veram lectionem indicavit *Gesn.* in App. Emendatt. | χμαίρας. χμαίρας. *M.* χμαίρας. 17 *m.* | ἐχούσης. *M. m. v. b. c.* ἔχουσαν. ante *Gron.* λύκιον. λύκειον. *v.* Ἄμι-18 σοδάρου. editt. omnes. Ἄμισσοδάρου *v. Homer.* Ἰλ. π. 328. *Plusarch.* T. II. p. 247. *F. Apollod.* II. 3. 1. ubi vid. *Heyn.* p. 132. Ἄμισσοδάρον habet *Palaeoph.* c. 29. | ἐς τοὺς. *M. m. v.* εἰς. *a* et editt. Sensus: verum 21 haec quidem ad fabulas videntur referenda; de amphisbaena autem recte traditur, eam duo habere capita. De verbo ἀποκρίνεσθαι vid. ad VIII. 1. p. 180. 12. Adde XII. 7. καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοὺς μύθους ἀπεκρίναμεν. | δικέφαλος. ἀμφικάρηος. *Nicantr.* Th. 372. δίστομος ἀμφισβαινα — ἰὼν 22 ἀποπτύουσα δι' ἀμφοτέρω καρήνου. *Nonn.* Dion. V. 145. *Lucan.* IX. 719. *et gravis in geminum surgens caput amphisbaena.* *Galen.* Ther. ad Pison. c. 9. Tom. XIV. p. 243. ζῷον ἀμφικέφαλον, ὥσπερ δὴ καὶ τῶν κλοίων τὰ ἀμφίπρωρα. — | καὶ ὅσα ἐς τὸ οὐραϊόν. *M. m. v.* εἰς. *a* et editt. | *Tri-lerus* conjecit: ἐπίσω εἰς τὸ οὐραϊόν. Mihi verba male se juncta conjungenda videntur: δικέφαλός ἐστι καὶ εἰς τὰ ἄνω καὶ ὀπίσω εἰς τὸ οὐραϊόν προΐουσα· ὁπότεν δὲ ἐς τὴν ὄρ. Fabulam de bicipite amphisbaena habet *Nicantr.* Th. 372. comparatur hodie cum ea nomine eodem vocatus serpens, utraque extremitate corporis sibi par, quem descripsit *Linnae.* *Amoen. Acad.* J. p. 295. *SCHNEIDER.* Idem censet *Cuvier.* in Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 436. ubi amphisbaenam veterum e genere typhlopis esse suspicatur. Frustra haec sollicitari videntur; verba certe καὶ τὰ ἄνω καὶ ὅσα ἐς τὸ οὐρ. integerrima sunt; ὅπως ἂν fortasse mutes in ὅποι ἂν, hoc sensu: quum progressura est, quamcunque in partem necessitatis ratio eam eundi impetum capere agat et instiget, modo hanc partem, modo alteram habet pro capite caudave. | ἐς τὴν ὀρμητήν. εἰς. *m.* ἐπανα-23 γάγη. ἐπαγάγη. *a.* ἢ χρεῖα. *a.* χρεῖα. editt. omnes. | * θαντίον ἦ. Vid. ad 26 XII. 11. p. 271. 1.

CAP. XXIV. καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα. locutionem illustrat *Heindorf.* 28 ad *Platon.* T. III. p. 3. — ἐξ ὧν δρᾶ. Vid. ad I. 45. p. 20, 26. — ἐκεῖνος. recepi cum *Schn.* emendationem *Gesneri* pro ἐκεῖνα, in quam lectionem libri conspirant. Perse quidem bona lectio, pronomine ad sequentia relato, nec in generis diversitate haerendum foret; (Vid. ad XIII. 27. p. 306, 28. Sic *Gillius*: haec (rana) ante oculos haec sane pisciculorum capiendorum illecebras habet.) sed inutile h. l. ἐκεῖνα, ubi requiritur aliquid ad orationem vincendam. ὑπεράνω. ὑπερ ἄνω. *m. b.* | τῶν. om. *c.* Post *ἐξ* tolle vir-29 gulam. De illo pisce, in quo describendo *Aelianus* in notis nonnullis ab aliis recedit, vid. *Arist.* H. A. IX. 25-1. *Oppi.* Hal. II. 90. *Antig. Car.* c. 52. ubi *Beckm.* p. 96. Disputavit de eo *Schn.* in *Hist. litt. Pisc.* p. 119. ss. Cf. *Davis.* ad *Cicero.* de N. D. II. 49. | τραχὺ σφαίρον. τρα-30 χύς. *m.* Vitiosum vocabulum aut in παχὺ cum *Gesnero*, aut potius in βραχὺ cum *F. Jacobsio* mutandum. Est lobus membranaceus, radiis *Lophii* piscatoris additus. *SCHNEIDER.* Cf. *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 192. βραχὺ σφαίρον, quae ὀλίγη σάρξ est ap. *Oppianum.* βραχύς et τραχύς

- 31 confusa I. 11. p. 7, 3. — προσπέφυκεν. *M.* προσπέφυκα. *m.* | Valgo ἐφόδιον εἰς τὴν τροφήν. vitium hic latens *Trillerus* corrigebat scribendo: παρεσκευασμένον καὶ τεθηγμένον. *Mihi ἐφόδιον vitiosum et in ἐφοδίοις ma- tandum videtur. SCHEIDER.* Bene divinavit. ἐφοδίοις habet *b. v.*
- 1 ἐς τοὺς ἄλλους ἰχθύς. ἄλλους *om. m.* sed ab alia manu adscriptum²⁰⁵ est margini. Haec verba per exegesein addita verbis εἰς τὴν τροφήν. —
- 2 τεθηγμένω. τεθιγμένω. *M. m.* | ἑαυτὸν. ἑαυτὴν et statim σφεροειδεῖς. *m.*
- 7 | ἐκείνων. *M. m. v. b. c.* τούτων. *a.* et editt. ante *Gr.* ἐς ἑαυτὸν. *M.* εἰς. *a* et editt. ἐς αὐτὸν. *m. v.* εἰς αὐτὸν. *b.* | κρυπταῖς τισι ταῖς ὁδοῖς. ταῖς post τισὶ abundat; igitur seclusi. Finxit autem has vias absconditas au- ctor, quem *Aeli.* exscripsit. *SCHEIDER.* Diversa est ratio loci VII. 19. κριθῆναι λέγεται γυνὴ ὑπὸ τινος τοῦ γήμαντος. ubi τοῦ γήμαντος vim ap- positionis habet. Omnes tamen libri h. l. tuentur articulum.
- 11 CAP. XXV. πολύποδι ἐχθρὸς. *M. m. b. v. c.* ἐχθρὸν *a.* et editt. ante *Gr.* De iisdem inimicitiis vid. I. 32. | ἐπὶ τοῦ νώτου. τῶν νώτων. *b.* κατὰ νώτου. p. 206, 1. ἐκπεφυκῶτων. sic marg. *Gesn.* idque a *Med.* con- firmari dicit *Gron.* neque tamen vulgatam mutavit. In nostris schedis nihil ex *M.* notatum; et in reliquis etiam libris, ut in editt., legitur εἰςπεφυκῶτων. *Gesneri* emendationem cum *Schn.* sensu postulante rece-
13 pimus. | ποιεῖται οὐδαμῶν ὄραν. ducta videntur verba ex eodem fonte, unde duxit sua *Antig. Car.* c. 99. τῶν καράβων τοὺς πολύποδας κρατεῖν· οὐδὲν γὰρ ὑπὸ τῶν ὀστράκων πάσχειν. quae postrema Codd. mss. *Aristote- lis* H. A. VIII. 3. 5. non habent. *SCHEIDER.* ὄραν. ὄραν. *m. a. b.* Cf. *Oppi.* Hal. II. 389. ss. ἑαυτὸν δὲ. *M. m. b. c.* ἑαυτὴν. *a* et editt. ante
14 *Gr.* | πνίγμα. πνίγμα. *a* et editt. ἄγχει. *M. m. b. c.* ἔχει. *a.* Cf. supra
15 ad p. 15, 26. — οἶδεν. *M. m.* | αὐτὸν. αὐτὴν. *m.* Proxima in *a* et editt. sic leguntur: καράβου δὲ ἡ φύσις νήξει· ὅταν ἀδεῆς ἢ κορευέται ὄδε ὁ ἰχθύς πρόσω etc. Ad νήξει marg. *Gesn.* καὶ ἦδε. quod obscurum. Voluit, ni fallor, vir doctissimus: καράβου δὲ ἡ φύσις ἦδε. quod tamen minime necessarium. ἐν νήξει vel κατὰ νήξιν corrigit *Stackhouse* *Class. Jour.* p. 293. prohaete Editore. Distinctionem mecum (in *Epist. cr.* p. 18.) mutavit *Schn.* cur. sec. *Aeli.* ante oculos habuit *Aristotelem* H. A. VIII. 3. 6. βαδίζει δὲ κατὰ φύσιν μὲν εἰς τοῦμπροσθεν, ὅταν ἄφοβος ἢ, καταβάλ- λων τὰ κέρατα πλάγια· ὅταν δὲ φοβηθῆ, φεύγει ἀνάπαλιν. Junge: νήξει κορευέται πρόσω. nando in anteriorem partem pergit; verbis autem in- terpositis, ὅταν ἀδεῆς ἢ, respondent verba (lin. 19.) εἰ δὲ φεύγει. Quod autem in *M. m. v. b. c.* legitur κορευέται δὲ ὄδε ὁ ἰχθύς, ex falsa loci in- terpretatione natum esse, non dubito. Ab editionibus abest δέ, ut etiam
16 ab *Aug.* Verba ὄδε ὁ ἰχθύς ex abundantia quaedam sunt addita, ut paulo
17 post lin. 33. ὄδε ὁ ἀνὴρ post Θεοφράστου. | πλαγιάσας. πλαγίας. *c.* |
17 πρὸς ἐναντίαν τὴν νήξιν τὸ ὕδωρ ἰόν. *i. e.* τὸ ὕδωρ ἐναντίον ὄν τῇ νήξει. Suae autem nominativi absoluti pro τοῦ ὕδατος ἰόντος, quare post ἰόν incidendum. *Schn.* cur. sec. corrigit: πρὸς ἐναντίον τῇ νήξει τὸ ὕδωρ ἰόν,
19 idque in ordinem recepit. Correctio necessaria non videtur. | εἰ δὲ φεύ- γει. φεύγει. *a.* Verba τὴν ὀπίσω ἰόν cohaerent cum παρήκεν αὐτά: quum fugam capit, retro cedens (*i. e.* retro cedit et) carnua remittit. — ἰόν. ἰόν. *b.* τελίως. τελείως. *b. v.* Cf. de h. l. *Gesnerum* de *Aquatil.* p. 576. *Schn.*
20 ad *Aristot.* H. A. VIII. 3. 6. | ὑκακῶν. cf. infra c. 34. p. 208. 14. |

ἀποσπᾶ. Vid. ad p. 188, 26. — εἰ δὲ γένοιο γένηται. c. Ad rem cf. 21
Aristot. H. A. VIII. 4. 6. | προσκράττουσι. προσκράτουσι. m. | ἀνώτε-23
ρω. ἀνώτερον. b. Nemppe I. 32.

CAP. XXVI. ελαύνει δὲ ἰσχυρῶς τῇ φυγῇ. correctio olim a me pro-25
posita ελαύνει δὲ καὶ ἰσχυρᾶ τῇ φυγῇ — vera videbatur *Schneidero*. Le-
nius fuerit: ελ. δὲ ἰσχυροτάτη φυγῇ. Illud quidem stabilis alia locia;
sed molestum est additum τῇ φυγῇ. τοὺς ὄφ. ἦ. καὶ ἦ. v. Verba ἡ ἔ-
δροςός τε om. M. m. iidem libri et c. omittunt φασί. φησί. b. καὶ νοτερά.
καινοτερά. m. Bene haberet hic locus sic scriptus: ελαύνει δὲ ἰσχυροτάτη
φυγῇ τοὺς ὄφεις καὶ ἡ νοτερά καλαμίνθη καὶ ὁ ἄγνος. *Nicandr.* Ther. 59.
ὑβρητὴν καλαμίνθον habet. De καλαμίνθῃ conf. *Suid.* Γ. II. p. 229. |
τοῦτόν τοι. τοῦτό τοι. b. | ἐν Θεσμοφορίοις. *Gesneri* correctionem firma- 26 27
vit b. v. Θεσμοφόροις. a et editt. *Galen.* de Simpl. VI. 2. Vol. XI. p. 808.
de agno casto: ἐπέχει δὲ καὶ τὰς πρὸς ἀφροδίσια ὁρμᾶς — ταῦτ' ἄρα καὶ
τοῖς Θεσμοφορίοις αἱ γυναῖκες Ἀθηήσιν ὑποστρωνώουσιν ἑαυταῖς ὄλον τὸν
δάμνον. *Schol.* *Nicandri* Ther. 71. ἄγνον ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις ὑπεστρώνουντο
αἱ γυναῖκες. Adde *Argum. Thesm. Aristophanis.* ἐν δὲ τοῖς Θεσμοφορίοις
αἱ γυναῖκες Ἀθηναῖαι — τὰς κλίνας ὑπεστρώνουσιν αὐταῖς ἐκ τῶν τῆς βο-
τάνης καλουμένης ἄγνου (sic) καὶ λύγου φύλλων. De ἄγνος vid. *Niclas.*
ad *Geopon.* p. 74. De libanotide *Schn.* monet, se aliud testimonium
ignorare, neque de genere ipso plantae constare. Vid. *Indic. Theophras-*
teum. — ὑποστάρνυται. recepi cum *Schn.* ex M. m. pro ὑποστόρνυται. |
δοκεῖ. ἐδόκει. v. b. τοῖς δαιέτοις. τοῖς δαιέταις. M. m. a. v. | ἐστίν. M. m. 28 29
| τὴν λιβανωτίδα. τὴν om. b. 31

CAP. XXVII. Θεοφράστου. locus est in *Hist. Plant.* IX. 18. 2. τὸ 32
δὲ θηλυφόνον (τὸν Cod. *Urbinas cum Mediceis*), οἱ δὲ σκορπίον χαλοῦσι —
ἐπιξυάμενον ἀποκτείνειν τὸν σκορπίον· ἐάν δέ τις ἐλλέβορον λευκὸν καταπά-
σῃ, πάλιν ἀνίστασθαι φασιν. hinc *Gesner.* pro ζεῖς εἶσαι maluit ἐπιξύσαι
scribi. Sed *Plin.* quoque XXV. s. 75. *thelyphoni tactu mori scorpiones e*
Theophrasto retulit. SCHNEIDER. ἀκούω. ἀκούων. c. Verbum ἐπιξύσαι ex
Theophr. affert *Gesnerus* in marg. nec tamen sic ap. *Delianum* scribi
debere dicit. Caeterum eadem via *raphanis* tribuitur. Vid. *Intrpp. Geo-*
pon. XII. 22. T. III. p. 896. | ἔδε ὁ ἀνήρ. ἔδε ἀνήρ. m. ᾧδε est in ra- 33
sura in M. θηλυφόνον pro θηλύφονον (sic v.) scripsi cum *Schneidero*, quem
vide ad *Nic. Alex.* 42. p. 93. Est genus *aconiti*.

206 κατὰ om. v. εἶσαι. εἶσαι. c. εἶσαι. v. b. ὁ δὲ. m. a. ᾧδε. editt. | ἀνα- 1 2
στήσειν σε ἀναστήσεισαι. v. b. | ἐλλεβόρου. sic ed. pr. et *Schn.* in cur. 3
sec. ἐλλεβόρου. b. ἐλλεβόρου. a. ut etiam paulo post. ἐλλεβόρου. *Gron. Vete-*
rum locus de helleboro λευκῷ vid. ap. *Bernard.* ad *Non.* c. 33. p. 134. s.
| μὴν om. m. τὸ θηλυφόνον. τὸν θηλύφορον. m. θηλύφονον. a. r. Ap. 4
Nicandr. Al. 41. Cod. *Par.* θηλυφόνον. cum *Schol.* ὅτι ἐάν εἴσῃται μορίου
θηλεος, διαφθεῖρει τὸ ζῷον. — τὸν δὲ. τὸ δὲ. r. | Τραχηλία. τραχηλία. m. 5
et φύσσαι. | σμίλον. σμίλον. a et editt. Prior producitur ap. *Nic. Alex.* 7
627. ut σμίλαξ. *Ib.* τὰ ἐρπετὰ. *Callim.* *Fragm.* 228. nominat ἐρπετὰ τῶν
αἰεὶ τεδράφαται λοφία [τετράφαται λοφίτην. vulg.] i. e. λόφουρα, βόες καὶ
ἡμίνοι, ut interpretatur *Schol. Nic. Alex.* 611. *Theophr.* H. Pl. III. 10. 2.
de μιλῷ· φασὶ δὲ τὰ μὲν λόφουρα ἐάν φάγη τῶν φύλλων ἀποθνήσκειν, τὰ
δὲ μηρυκάζοντα οὐδὲν πάσχειν. SCHNEIDER. παραψάσαντα ἀρχήν. omnino

- h. l. veritas. *Pausan.* II. 16, 4. Σπάρτωνα δὲ Φορωνέως παῖδα θανύμαζοιεν ἂν καὶ ἀρχὴν ἀκούσαντες. *Ib.* VIII. 42, 12. οὔτε ἦν κατ' ἐμὲ, οὔτε εἰ ἐγένετο ἀρχὴν Φιγαλεῦσιν ἠπίσταντο οἱ πολλοί. *Primus sic scripsit Hesiodos.* VIII. 132. ἔόντες ἀρχὴν ἐπτά. et alibi | ἀποδνήσκειν. ἀποδνήσκει. *b.*
- 9 CAP. XXVIII. κρέας et ἡθίων. *M. m. b. c.* κρέα et ἡθίω. *a. v.* et editt. ante. *Gr.* ἡθίω ἐκ πολλῶν. *b. v.* pro ἐκ πολλοῦ. *jamdudum credium est. Gill.* De sub ejusque carne memorabilis est locus ap. *Porphyr.* de Abstin. III. 10 20. p. 260. cum quo cf. *Cicer.* de N. D. II. 64. ibique *Intrpp.* | διδάξει. διδάσκει. malit *Schn.* Mihi futurum bene habere videtur. XVI. 18. de delphinorum quodam genere: ἔοικε κυνιδίω ἀκάλλοντι· καὶ ψηλαφήσεις, ὃ δὲ ὑπομένει· καὶ τροφήν ἐμβαλεῖς, καὶ ἀσμένως λήψεται. *Vid. ad IV.* 28. p. 82, 20. Caeterum verba καὶ ἐκεῖνο δὲ novam rem ordiuntur, cum praecedentibus non cohaerentem, nisi quod de eadem bestia agitur.
- 11 | σαλαμάνδραν. hoc recepi ex *a.* ac si quando *salamandram comederit. Gillius.* σαλαμάνδρα editt. ante *Schneiderum*, qui σαλαμάνδρας ex *Gronovii* conjectura recepit. — αὐτῇ μὲν. αὐτῇ. *m. a.* Ad rem *Schn.* comparat *Sext. Emp.* P. H. I. 14. p. 16. αἶ δὲ χαίρουσι καὶ σαλαμάνδρας ἐσθίουσαι. ubi vid. *Fabric. Plin.* XI. 53. s. 116. Cf. *Schn.* ad *Nic. Alex.* p. 262. s. De nociva salamandrae vi vid. locos veterum ap. *Bochart.* Hieroz. T. I. p. 1059. Sues venenatos etiam serpentes siue noxa devorare constat. vid. *Pennant* I. p. 134.
- 13 CAP. XXIX. ὄσπερ. ὄσπερ. *b.* Πάρθων. παρθένων. *m.* ποταμός. om.
- 14 *a.* | ὃ τι μὲν τοι καὶ ἕτερον — ἔχει. ὄτι μὲν τι. *a. v.* et editt. ante *Gron.* τοι. *M. m. b. c.* ὄτι divisim scripsi; quod *Gesnerum* quoque voluisse existimo vertentem: *qua in re ceteris fluminibus praestet.* Respondet ὃ δὲ αὐτῷ συνίσασσι. ut recte legitur in ed. *Gesn.* et *v.* pro ὃ δὲ, quod ex ed.
- 17 *Gron.* propagatum est. συνίασσι. *M.* — ἄλλοτε. ἄλλοτε. *b.* | ταῖς πρ. ἀνατολαῖς. hanc loci definitionem unde duxerit *Ael.* nescio. Simpliciter enim de Mesopotamia et Euphratis ripis loquitur *Aristot.* de Mirab. c. 161. *СНИВИДЕА.* Peculiarem h. l. usum vocabuli ἀνατολή notavit *Barker An-*
- 19 not. in *Etym. M.* p. 1082. | προσηκόντων οὐδέν. haec arcte cohaerent: eorum qui nihil ad eos pertinent i. e. alienorum; quod non intelligens *Trillerus* h. l. male sollicitavit ap. *Gronovium. Plin.* VIII. 59. s. 84. animalia commemorans, quae indigenis non noxia, advenis sunt infesta,
- 20 nec serpentes circa *Euphratem* praeteriit. | ἐπαδημίαν. ἐπαδυμίαν. *c.* θανάτου αὐτοῖς. hoc ordine *M. m. c. v.* αὐτοῖς θανάτου. *a.* sed litteris supra scriptis error emendatus. Hoc non advertit *Gesnerus*, ex cujus editione ille error in seqq. propagatus est. Structuram verbi τιμῶν illustravit *Wytenb.* ad *Eunap.* p. 204. Cf. infra ad XVII. 19. p. 382, 26.
- 21 CAP. XXX. λέων ὄταν. *M. m.* δὲ interponunt *a. b. v. c.* et editt. ante
- 22 *Gr.* | καὶ τὰ ἰνδάλματά. καὶ *Schn.* cur. sec. delevit cum *Vind.* 7. |
- 23 24. πρόεισιν. *M. m.* | προχωρεῖ. sic tacite correxit *Gesner.* προφωρεῖ. *M.* προφορεῖ. *m. a. c.* Non dubito fuisse προφορεῖται. *Vid. ad VI.* 49. p. 144,
- 25 31. Expressit haec *Philes* c. 36, 14. ss. | τὸν ταυτοῦ. τὴν *a.* et editt. ante *Gr.* τὸν *M. m. b. c.* | In iis, quae praecedunt, scribendum censeo: προχωρεῖ καὶ τὴν ὁδὸν ἀφανίζει. *Gillius* *) quoque vertit: *et sic viam ob-*

*) *Gesnerus* potius. Ap. *Gillium* enim in utraque editione sic habe-

litterat, ut ne venatores ejus vestigia sequi possint. Similes leporis dolos narravit supra VI. 47. De leone eadem *Epirphan. Phys. c. 1. Glycas Ann. I. p. 61. sed diversa uterque ratione.* Miror *Gronovio* non laudatum esse locum *Plutarchi* p. 966. C. ὁ δὲ λέων ἀεὶ βαδίζει συνεστραμμένοι τοῖς ποσὶ κ. τ. λ. et p. 520. F. ὥσπερ γὰρ οἱ ἄετοί καὶ οἱ λέοντες ἐν τῷ περιπατεῖν συστρέφουσιν εἰσω τοὺς ὄνυχας, ἵνα μὴ τὴν ἀκμὴν αὐτῶν καὶ τὴν ὀξύτητα κατατρίβωσιν. unde apparet, quid significant πόδες συνεστραμμένοι, qui tamen *Aelianum* videntur in errorem induxisse, nisi alionde sua duxit. Aliter interpretatur incessum hunc *Plin. VIII. s. 17.* SCHNEIDER. Correctionem suam *Schn. cur. sec.* in textu posuit; quod non fecisset, si scivisset προχωρεῖ conjecturam Geaneri esse. Mihi προφορεῖται τὴν ὁδόν, ut habet *Vat.*, verum videtur; proxima autem brevius elata, sic videntur explicanda: ἀφανίζων αὐτὴν κωλύει τοὺς θηρατὰς εἶναι κατὰ στίβον. *Philost. Imag. I. 14. p. 24.* καταβαίνουσα ἐς τὸ ὕδωρ ἢ ὄψιν ἀμβλύνεται διακριβοῦν τὰ ἐν αὐτῷ. Similis est generis ὃν Σανεῖν ἐβρουσάμην in *Eurip. Alc. 11. Medea 768.* δῶρ' ἔχοντας ἐν χεροῖν, Νύμφη φέροντας, τήνδε μὴ φεύγειν χθόνα. ubi vid. *Elmsl. Cf. Schaefer. ad Plut. Vit. Tom. V. p. 41.*
| Ἰδια. Ἰδιον. δῶρα δὲ. a. 27

CAP. XXXI. ποιμένα μοι μοι om. m. νομευτικὴν ἀγαθὸν scriptum 29
fuisse suspicor, ut c. 54. οἱ νομευτικὴν δεινοί. Singultus caussam solum πλησημονίην nec in homine, nec in quadrupedibus esse puto. SCHNEIDER. νομευτικὸν. νομητικόν. b. Non displicet *Schn.* correctio. Var. Hist. VII. 14. οὐκ ἦσαν καὶ οἱ φιλόσοφοι τὰ πολέμα ἀγαθοί; quod Herodoteum. VII. 238. et alibi. Vid. *Wesseling. p. 195. 67.* | λύγγα. λύγγας. b. v. 30
207 πόαν τιὰ. *alysson* recte interpretatur *Gesn.* Ita vero *Plut. T. II. 1*
p. 648. A. τὴν δὲ ἄλυσσον καλουμένην βοτάνην καὶ λαβόντες εἰς τὴν χεῖρα μόνον, οἱ δὲ καὶ προσβλέψαντες; ἀπαλλάττονται λυγμοῦ· λέγεται δὲ καὶ πομυλοῖς ἀγαθὴ καὶ ἀπολλοῖς παραφυτευομένη ταῖς μάνδραις. SCHNEIDER.
| σηκοῖς. σηκῆς. c. | καὶ ἦδε ἡ πόα καὶ ἦθη δὲ ἡ πόα. m. | ἀγαθόν. 2 3 5
ἀγαθὴν. m. ἀγαθῆ. c.

CAP. XXXII. ὕσχύαμον. ὕσος. b. in marg. ὕσχύαμῃ. ὕς κύομον. c. 6
| καὶ ὀπόν. Opus liquorem Graecis significat, et simpliciter pro Cyrenaico sive laseris succo usurpari solet. Sed Ael. h. l. aliud intelligere videtur, forte papaveris fruticem ex quo liquor opium dictus colligitur, vel opocarpasi stirpem. *Gesn.* Papaveris succum h. l. intelligi putabam laudato [in not. ad edit.] *Plutarchi* loco T. II. p. 648. A. καὶ τὸ τῆς μήκωνος ἀπορρέον πνεῦμα μὴ φυλαξαμένοις τοῖς τὸν ὀπόν τρυγῶσι συνέβη κατακτεσθῆναι. Sed caput papaveris inciditur, unde succus colligitur. Alia igitur planta debet intelligi. Similia τῶν βιζοτόμων narrat *Theophr. H. Pl. IX. 8. 4. ss.* SCHNEIDER. | ὀυσπώμενον. Vid. supra p. 188, 14. — 10
εἶτα μέντοι. μέντοι om. M. m. v. Schneidero probante. | ἐκάτερα. ἐκατέρα. 11
m. | εἰ δὲ μὴ ταύτη τις ἀνασπάσει. indicativum recepi ex a. b. v. pro 12
ἀνασπάση. Vid. ad I. 27. p. 14, 3. | οἶται. M. m. aP. *Gesn. b. v. c. 13*
οἱ ἔσται. ante *Gron.* Hoc igitur *Gesner.* sibi videbatur legere in a. ubi 1

tur: deinde partim praecidit viam, partim obliterat, ut ne venatores vestigiis insistentes lustrum ubi cum suis catulis habitat, reperire possint.

Aeliani de nat. anim. T. II.

obscuriores dactus, neque tamen dubitari potest, librarium voluisse κτετα. — Διδόν. ελιδόν. GAZN. "Ελεον. *Vindobb.* De scriptura judicium ferre licet, quum fons narrationis fuerit inventus. Interim ελς δέον conjicit *Kuhn.* ad *Aeli.* V. H. I. 32. ΣΧΗΜΑΤΑ. ελς Διδόν peraspicue habet a. ελιδόν. *Vas.* ελς ελιδόν fuerit remedium contra ileam. *Heeych.* ελιδός. δ τῶν ἐντέρων σπαραγμός. Vid. *Foss.* *Oec. Hipp.* p. 112. Huic tamen explicationi καλ additam non favet; bene autem dictum καλώς καλ ελς δέον. Var. *Hist.* II. 37. νόμοι κάλλιστα καλ ελς δέον καίμενοι. *Ib.* III. 8. ἡγήσεται καλώς καλ ελς δέον. *Stackhouse* *Class. Journ.* XXX. p. 369. corrigat ελς ἔδον, probante editore. *Vix* recte.

- 14 CAP. XXXIII. τὸ ἀβρότονον. de viribus abrotoni anthelminticis vid. *Galen.* de *Simpl. Med.* VI. 1. [Opp. Tom. XI. p. 798. et Lips.] ΣΧΗΜΑΤΑ. τὸ initio capitis om. b. ὅπως. ὅπαρ. b. v. De abrotono quaedam habet *Schol.* *Nicandr. Ther.* 66. ad quem locum cf. *Bernard.* ad *Theophan.* Non. 1. 25. Veterum locos congressit *Barker* ad *Steph. Th. Gr.* Vol. I. p. 58. a. | οὐ νῦν. οὐ μὴν. c. | Ἐμινδα. Ἐμινδα. b. Ἐμινδα. c. | ἀνδρωπείαις δὲ νόσοις. *M. m. v.* ἀνδρωπείαις. ante *Gr.* In a ultima syllaba evanuit. ἀνδρωπείαις. unus *Parisinorum.* ἀνδρωπείαις πάστα est ap. *Herodot.* V. 4. | καλ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς ελς ἄκισιν ἤκων ἀδύνατοι. sic legitur in edit. ex tacita *Gesneri* correctione, qui post θνητῆς sustulit δύναμεις, et ἀδύνατοι scripsit pro ἀδύνατοι. *M. m. a. c. v.* *Vind.* 7. χειρὸς θνητῆς δυναμείαις ελς ἄ. ἤκων ἀδύνατοι legunt. οὐ δυναμείαις. *Vind.* 51. quod *Schn.* vulgato ἀδύνατοι substituendum censebat. Propius ad veritatem b. v. καλ ὑπὸ χειρὸς θνητῆς δυναμείαις ελς ἄκισιν ἤκων. ubi deleto vocabulo χειρὸς, quod, prava lectione invecata, a correctore ob sensum videtur illatum, veram, ni fallor, et genuinam lectionem restitimus. | 21 Ἴππος. Ἴππος. a. *Vind.* 51. Ἴππος. *Vind.* 7. c. — δ δὲ. δ δὲ. m. |
δὲ
- 22 τοῖόνδε ἐστίν. τοῖόν ἐστίν. a. τοῖόν ἐστίν. *M.* τοῖόν ἐστίν. m. quae correctio inde a *Gesnero* propagata est. τοιοῦτον. *Vas.* Collatio *Parisinorum* codd. 24 h. l. tacet. | ἡλθε. *M. m.* τῶν θεῶν. deos, qui *Epidauri* colebantur, 25 inter quos etiam *Apollo.* Vid. *Pans.* II. 27. ἐξάντης. ἐξάντης. b. | συνείκου πάθος. sic libri nostri omnes. συνήδους πάθος. *Gesn.* et editt. omnes, quae lectio auctoritate destituta est. συνουαῖν κακῶ dixerunt plures. Vid. ad *Achill. Tas.* p. 433. συνουαῖν ἀβροσσηματι. Var. *Hist.* IV. 25. σύνουως καλ συμυής ἔρωσ. *Epilog.* p. 395. 8. — κατακλίνουσι. de incubationibus proprium. Vide *Arist.* *Plat.* 411. 621. | ἡσυχάζει. *M. m.* ἡσύχαζε. a et editt. προεταχθεῖσα. *M. m. a. b. c. v. al.* *Gesn.* πρὸς τὰ θεῖα. editt. ante *Gron.* nescio unde. καλ ante οὗ γε addit b. Fortasse in hac 28 particula latet aliquid. | ὑποδρώντες. vocabulum Homericum. *Od.* a. 332. ἐς τὴν. *M. m.* ελς. editt. ἀγῆ ἔπολον. Vid. *Matth.* *Gr.* 5. 415. not. 1.
- 31 32 p. 761. | ἐς τὴν. *M. m. v.* ελς. editt. cum a. | οὐκ ἔδυναντο οὐκέτι. *M. m.* οὐκ ἡδύναντο οὐκ ἔτι. a et editt. *Gillius:* caput restituere nesciebant.
- 2 δυνατότερον. δυνατότερον. b. Idem liber ταυτοῦ habet pro ταυτέων. | 208
- 3 ἀπέδωκε. litteram paragogicam addit *M. m.* ἀνίστησεν. iidem libri. |
- 4 φιλανθρωπότερα. eodem epitheto ornatus *Aesculapius* p. 187, 17. et alibi. Ad hoc epitheton respiciens *Aristides* in *Aescul.* T. I. p. 68. ed.

Dindorf. ἔμοι γάρ, ὡς δέσποτα Ἀσκληπιά, πολλὰ καὶ παντοῖα — παρὰ σοῦ καὶ τῆς σῆς φιλανθρωπίας γεγένηται. *Idem* p. 80. Asclepiadis πραότητα καὶ φιλανθρωπίας tribuit. | ἀβρότονον. *M. m. b. c.* βροτὸν editt. ante *Gron.* 5 Hoc igitur *Gesner.* videbatur sibi legisse in *Aug.* suo, ubi tamen perspicue ἀβρότον ἰ. ε. ἀβρότονον. Vertit autem: *cui ego si quemquam mortalium comparare ausim.* Veram lectionem expressit *Gillius*: non tamen, *Aesculapi humanissime, sapientiae tuae comparo abrotonum.* | μὴ μανείην ἐς τοσοῦτον. *Lusian.* D. D. V. 3. ἐγὼ δὲ μὴ οὕτω μανείην. 6 *Euripid.* *Hec.* 1278. μήπω μανέη Τυνδαρις τοσόνδε παῖς. ubi vid. *Plugh.* p. 110. ἐταλῶν. ἐπάλῶν. | οὐδὲ ἀμφιβάλλειν. sic a. οὐδὲ ἀμφιβάλλειν. 8 m. οὐδὲν. *M.* οὐδ' ἀμφιβάλλειν. b. c. et editt.

CAP. XXXIV. ὁ δὲ ναυτίλος. ναυτίλος. a. b. In titulo capituli a ha-9 bet ναυτίλου a pr. m. ναύκλιος scriptum ap. *Artemid.* II. 14. p. 167. nec in hac scriptura haeserunt editores. Cf. *Aristot.* H. A. IV. 1. 16. ibique *Schn.* p. 187. | στρέψας. recepi cum *Schn.* in cur. sec. ex *M. m. b. v. c.* 11 a. *Gesn.* ἐκστρέψας. a et editt. — ἀρύσθηται. cf. *Philes.* c. 103. 9. quem versus *Pauw* frustra sollicitavit. Sed ibid. v. 10. malim: κάκατον εὐδύς τῆς σπουδῆς (στέγης vulgo) ἀποσπάσῃ. | αὐτὸν. αὐτὸν. m. a. | πνευμάτων. 12 13 κυμάτων. v. | ἡ δὲ ἐπιπλεῖ. sic distinctione mutata scripsi cum *M. m. a. b.* 14 c. pro ὁ δὲ, — quae est *Gesneri* correctio. *Gr.* majore post ὑπὲρ distinctione posita ὁ δὲ cum sqq. conjunxit. Ap. *Philes* l. c. v. 13. versus mensura postulat, ut scribas: καὶ ἀσφαλῶς ἐπιπλεῖ (valg. πλεῖ) κορμίδος δόσην. Cf. supra c. 26. ὡς κώπαις ἐρέττων καὶ ὑποκινῶν δίχην κορμίδος. — καὶ ἀντὶ παρὲς evanuit in a. supplevit *Gesn.* | ἐρέττει τε καὶ. 16 δὲ *M.* (superscripto ἢ alia manu.) m. a. c. Corrector Medicei cod. δὴ videtur voluisse; quod non displicet. | οὐκας. οὐκας. m. Fundus nar-17 rationis est *Aristot.* H. A. IX. 25, 12. Est Argonauta Argo dictus Linnaeo, de cujus concha disputatur adhuc, propriae sit an aliena. *Сhенкeв.* ὡς οὐκας malit *Stackhouse.* *Aristotelem* sequitur *Athen.* VII. p. 317. F. 318. A. Cf. inprimis *Oppi.* Hal. I. 338. ss. et quae collegit *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 56. p. 100. ss. | πλεῖ μὲν δὴ. emendanda distinctio 20 in hunc modum: ἀποφαίνει. Πλεῖ μὲν δὴ τὸν τρόπον τοῦτον ἀδεῆς ὦν· ἐάν μὲντοι φοβηθῇ τι — quod me non prius vidisse piget, praesertim quum et *Gesnerus* sic habeat, et a, et recte verterit *Gillius*: *sicquae quum est sine metu navigat, sin quippiam a violentioribus beluis metuit* etc. Vitiosa distinctio est in edit. *Gron.* et *Schn.* qui nec in cur. sec. vitium emendavit. | ἀπέδρα. a. et editt. ἀποδρα. *M. m. b. v. c.* quae conjunctivi 23 forma (*Xen. Mem.* II. 10. 1. *Plato Hipp. maj.* p. 295.) ab h. l. aliena; praesens autem ἀποδράω a bonis scriptoribus in locis indubitatis usurpatum reperiri non videtur. Vid. *Lobeck.* ad *Phryg.* p. 738. — ἀνέδορε τε. ἀνέδορον τε. *M. m.*

CAP. XXXV. εἰς τριακοσίας ὄργυας. ὄργυας. *M. m. Cleomed.* de 25 Mundo I. 3. p. 56. οὔτε γάρ ἔρος ὑψηλότερον πεντακαίδεκα σταδίων — οὔτε θαλάττης βάθος. quae ratio mille quingentas ὄργυας efficit. Ap. *Plusarch.* Vit. Aemil. Pauli c. 15. est, geometrus affirmare, montium altitudinem et maris ultra decem stadia non assurgere. *Сhенкeв.* Cf. inprimis *Oppi.* Hal. I. 82. s. qui cum *Aeliano* consentit; et *Ukert's* Geogr. Gr. et Rom. II. 1. p. 62. s. | θαλάττη. θαλάσση. b. οὐκέτι. m. a. οὐκ ἔτι. editt. 26

27 ὑπονέουσι ἔχθ. hiatus in editt. omnibus relictus. | *Ἐπιπλα. Ἐπιπλα. c. ἦ εὐ*

καὶ. *M. m. b. c. Ἐπιπλα. ἔφε τοῦτοισ. Vas. si om. a. et editt. ante Gr. ubi*
 28 etiam post *Ἐπιπλα* et post *δεσπότης* major distinctio ponitur. | *καταλήχα-*
σι καὶ εὐλήχασι. M. m. a. c. δαίμονες εὐλήχασι. v. b. molesta copula rectius
sublata. Vulgata enim lectio librorum auctoritate caret: et raro reperit-
tur compositum καταλλαγάνειν, quo Lexica carent, praeter Steph. Thes.
Gr. ed. Valpy.

31 CAP. XXXVI. ἦν δὲ — ξανθός ἐστίν. male ἦν et ἐστίν junguntur.

SCHNEIDER. Hoc si peccatum est, crebrius eodem modo peccavit *Aelianus*.
 Vide not. ad XVII. 13. ἦν δὲ ἄρα sic quodammodo ponitur ex formula. Vid.
 ad VII. 4. p. 154. 16. — *νερόμνος. M. m. a. b. c. νερόμνον. editt. quae*
est tacita Gesneri correctio. In iisdem libris et ψ. habetur ἔχθός καὶ ἰδεῖν,
pro ἔχθός δὲ ἰδεῖν, ut est ap. Gesn. revocavitque Schn. cur. sec. Distin-
ctione emendata, quae vulgo vitiosa est, librorum lectionem veram esse
apparebit. Junge γένος κιστρέως ἔχθός, piscis ex genere mugilum, et
recte Gillius. Philes c. 98. ἔχθός τις ἐστὶ τοῦ γένους τῶν κιστρέων. |

33 ὑπὲρ αὐτοῦ. αὐτὸν. α. τὸ ὄνομα. articulum om. *M. m. c. dubitans an ab-*
jiiciendus esset, seclusi eum.

4 ἄδωνιν καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐξώκοτον. locus de Adonide translatus est ab 209

Oppi. Hal. I. 155. ss. describitur idem a Clearcho ap. Athen. VIII.
p. 332. C. Ap. Plin. IX. 19. s. 34. miratur et Arcadia suum exoco-
tum, appellatum ab eo, quod in siccum somni causa exeat. Circa
Clitorium vocalis hic traditur, et sine branchiis: idem aliquibus Ado-
nis dictus. In quo loco tot errores quot verba. Mnaseas Patrensis ap.
Athen. l. c. p. 331. D. Clitoris fluvii Arcadii pisces vocales esse re-
fert; Philosephanus Ibidem pisces fluvii Aaronii per Pheneum labentis,
ποικιλίας appellatos, sonum turdis similem edere ait; Clearchus circa Cli-
tora in fl. Arcadiae Ladone pisces vocales esse ait, qui οὐκ ἔχοντες βρόγχον
(guttur) φθέγγονται. Has narrationes mira socordia Plinius ad Adonin
transtulit: et quum pro βρόγχον legisset βράγγια, Adonidi branchias negavit
esse. Mecum sentit Gesnerus in Hist. Aqu. p. 16. Harduinum non mor-
ror, qui Plinii ineptiis succurrat. Vocales Clitoris pisces, poicilias, Pau-
san. VIII. 21. 2. vidisse se testatur, sed sonum ullum eorum exaudivisse
negat. Operam igitur perdit L. Th. Gronovius ad Plin. IX. p. 78.
dum ex defectu branchiarum arguere conatur, intelligi blenniam ocella-
rem Brünnichii in Ichth. Massil. nr. 35. Oppianus enim cum Clearcho
branchias Adonidi assignat. In cod. Bodlej. Philae ad c. 98. pingitur sub
nomine κιστρέως τοῦ καλουμένου Ἀδώνιδος blennius capite cristato, quam
speciem in Museis se vidiase negat Gronovius l. c. Belonius Obs. I. 74.
hujusmodi pisces describit a veteribus exocoetos, a recentioribus Glinos
appellatos, quorum nonnulli in Propontide cristam galli instar in capite
ferant; eos magnis dentibus praeditos acriter mordere, ob idque a Co-
masci incolis ad Padi ostium vulpem nominari, a Massiliensibus bavecque.
In libro de Aquat. pinxit exocoetum cristatum, et descripsit ita, ut plane
blennii genus agnoscaas. Cf. ap. Gesner. H. Aqu. p. 16. ubi primum exo-
coeti genus a Genuensibus bavecque, a Massiliensibus gabos vocari refert.
Vides igitur, picturam cod. Bodl. cum Belonio egregie convenire. Ron-
deletii Adonin in pictura non agnosco, nec quem ille intelligi velit pi-

scem conjectura assequi possum, quam vulgatum ejus nomen omiserit; ad genus blenni certe non potest referri. Si τράγος *Clearchi* piscis idem est, qui Gallis *bouleros* dicitur, gobius niger *Linnaei*, quod affirmanti *Rondeletio* facile credo, patet etiam ex comparatione hirci cum Adonide, hunc ad genus gobii aut cognatum blennii pertinere. Ad blennium magis mihi animus inclinat; in eo enim genere esse quosdam pisces, qui amphibiorum in morem egrediantur in litus et saxa litorea, ibique victum quaerentes pinnis pectoralibus lacertarum instar saltent, testatur Itinerarium *R. Forsteri* T. II. p. 271. *Theophrastus* in *Fragm.* XII. omisso adonide, pisciculos fluviatiles Indiae et agri Babylonicum memorat, qui in siccum egrediantur. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* in *Hist. litt. Pisc.* p. 23. *Cuvier.* ad *Plin.* T. VII. p. 178.

ἐξωκοτον. ἐξωκοτόν. m. | ἐξοκίλλει. ἔω κίλλει. b. ἐποχούμενος. 1 3
ἐπιχούμενος. m. De adonide *Oppi.* Hal. I. 162. αὐτὰρ ὅγ' ἐσομένοισι
συνορηθεὶς βοδίοισι, Πέτραις ἀμφοταθεὶς ἀμπαύεται εὐδίου ὕπνῳ. — τῇ
ὄρμη. τῆς ὄρμη.ς. b. | τῶν πετρῶν. τόν. b. | ὡς ἐστὶν οἱ. ὡς ἐστὶν οἱ. a 4 5
et editt. | οἶδεν. M. m. οἶδα. b. θαλάττης. M. m. θαλάσσης. editt. cum 6
a. | καὶ εἰσι. καὶ om. m. duplex καὶ in his formalis frequens. VI. 44. 7
καλὸς δὲ καὶ ἐδόκει καὶ ἐπεφύκει. XVII. 40. ἔρημον δὲ καὶ εἶναι καὶ καλεῖσθαι.
nonnulli libri prius καὶ omittunt. Sine eo *Plut.* T. II. p. 981. E. οἱ δὲ
πλείστοι τὸν ἀνδῖαν ἱερὸν εἶναι καὶ λέγεσθαι νομίζουσιν. | ὁ δὲ ἀναπάλλε- 8
ται. m. a. ἔδε editt. De adonide *Oppi.* l. c. πάλλαται ὄρησθηρι κανέ-
κελος. Ap. *Philen* l. c. v. 20. scribe: εὐδύς γε κηδᾶ καὶ ἐκπάλλαται (vulgo
ἐπάλλεται) θύειν Νέου χορευτοῦ. — χορεῖα. χωρεῖα. b. de quo errore vide
ad *Callistrati* Stat. I. p. 680. | ὡς ἂν εἰποις. ὡς εἰάν. c. haec verba ad 9
ὄρησθηρῆ referenda, in editt. junguntur cum sequentibus. *Sejouradit ea*
Schn. in cur. sec. | Ἄδωνι δὲ. δὲ om. m. θαλατταν. θαλασσαι. b. | φέ- 10 12
λην. M. m. b. c. φιλεῖν. a. et editt. ante *Gron.* φιλῆν post *Gron.* omnes.
| καὶ ἀνιξαμένων. καὶ om. b. fortasse recte, quum ἀνιξαμένων causam 13
contineat, cur nomen illud huic pisci sit inditum. Est autem in his ver-
bis breviloquentia sio explicanda: τῶν πρώτων, οἱ αὐτῶ ἔδεντο τὸ ὄνομα,
ἀνιξαμένων, τουτέστι βλεπόντων ἐς τὸν τοῦ Κενύρου βλον. ἐς. M. m. a. εἰς
editt. | δύο δαίμοσι. δαίμονας. b. v. ὑπὸ γῆς. ἀπὸ. b. ὑπὸ τῆς γῆς. v.
γῆς om. m. sed suppletur in marg. *Schneiderus* orationem male structam
judicans, corrigit, δύο δαίμοσι, τῇ μὲν — τῇ δὲ. Venerem intelligens et
Amphitriten. Imo *Proserpinam*. Vid. *Panyasin* ap. *Apollodor.* III. 14. 4.
ibique *Heyn.* Verba ipsa sunt integra. Genitivi cohaerent cum ἐρώσης,
ἐκατέρως autem per abundantiam additum.

CAP. XXXVII. προσήκων om. b. v. | μηδὲ ἔν. μηδὲν. b. — | Θεόφρα- 16 17
στος. rectius *Theophr.* *Caus.* Pl. H. 17. 5. ὅταν οἱ ὄρνιθες ἐσθλιότες τὸν
καρπὸν (visci) προῶνται τὴν περιττωσιν ἐπὶ τῶν δένδρων. ceteram fructum
disseminari a turdis, dum rostro eum in hiemem condant, cum *Frischio*
ornithologo censuit *Ματтем.* SCHNEIDER. Cf. ap. *Theophr.* II. 17. 8.
p. 432. Pro τὴν ἄνθη *Stoaehouse* τὸν καρπὸν corrigit. | καὶ ταῖς ση- 21
ραγγώδεσιν. copulam secluit *Schn.* cur. sec. Rectius fortasse scribes:
καὶ τοῖς σηραγγώδεσιν. XII. 20. εἴη δ' ἂν τὸ σηραγγώδες. — ἐπαρδόμε-
νον. ἐπαρδόμενοι. m. | ἀναφύει. M. m. et editt. ἀναφύειν *Triller.* not. mst. 22
Sic habet a. v. et *Schn.* cur. sec. *Gronovius* conjicit: ἐβλάστησε καὶ ἀνα-

- ῥάλλαι. Vitium esse in ἀναπελθεῖν vix dubito; verbum enim longius remotum a nomine suo, nec ἀναπελθεῖν in talibus uti solet *Aeli*. sed πελθεῖν. Nom poenitet correxisse, καὶ με πελθεῖν. quod cohaeret cum verbis: τὸ δὲ ἀκτιον Θεόφρ. λέγει, et laudi, illi opinionioni tributae, convenit. I. 9. μετασουργοὶ λέγουσι ταῦτα, καὶ ἐμὲ πελθεῖν. X. 14. λέγουσι δὲ Αἰγύπτιοι — καὶ οὕτω με πελθεῖν. XII. 3. λέγουσιν Αἰγύπτιοι καὶ ἐμὲ μὲν ἤμισσα πελθεῖν. XVI. 16. καὶ με πελθεῖν λέγων. — Verba ἀναφύει ἐκείνο ἐξ ὧν — sic accipe: semen in arborum rimis relictum progignit id (ramum ejus generis arborum) unde ipsum provenit; ἐξ ὧν cohaeret cum ἐκείνο, quod 23 vim collectivi habet. | ἐν ἐλατᾷ συκῆν. bene monuit *Triller*. not. mat. respici paroemiam ἐξ ἐλατᾷ συκῆν. *Seneca* Epist. LXXXVII. *non nascitur itaque ex malo bonum, non magis quam ficus ex olea*. Cf. *Wet-*
 24 *sten*. ad Epist. Jacobi. c. 3, 12. | ἄλλο. ἄλλος. *m*.
- 26 CAP. XXXVIII. ἤπατοι. propter magnitudinem diversi videntur ab iis, qui XV. 11. memorantur. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Vide de hepato veteram *Cu-*
 27 *vier* Hist. nat. des Poiss. Tom. II. p. 231. ss. οὖν om. *m*. | κρέποντας. κρέποντας. *b. v.* Aeliani verba translata sunt ex *Oppi*. Hal. I. 145. *Marcell.*
Sid. v. 8. κρέποντας cum phagris, glaucis et bouphtthalmis memorat. *Sui-*
das locum *Aeli*. mire pervertit in Voce ὑπατον. ὑπατοι καὶ εἶδος ἰχθύος
 29 καὶ ὁ ὄνος. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Cf. *Eund.* Hist. litt. Pisc. p. 173. | περὶ τοῖς
 φωλεοῖς. καὶ περὶ. *M. m.* copula prorsus supervacanea. An latet: καὶ εἰ-
 λούνται ἀεὶ περὶ τοῖς φωλεοῖς? ut ap. *Dion. Chr.* Or. IV. p. 184. ἄνδρα
 θῆ τοιοῦτον εἰλούμενον ἀεὶ καὶ περιφερόμενον. — Paulo post iterum iidem
 libri καὶ ἐν τοῖς exhibent, vocala καὶ non minus molesta. De *asino*
marino cf. imprimis *Oppi*. Hal. I. 150. ss. et *Aristot.* H. A. VIII. 17. 3.
Schn. Hist. litt. Pisc. p. 33. s.
- 1 CAP. XXXIX. λητοῖς. λητους. *m.* κανδαρίδων. κανδαρίς σιτηφόρος. 210
 2 *Nicandr.* Alex. 115. ubi vid. *Schn.* p. 114. ss. | τοῖς σκύοις. scriben-
 dum puto ταῖς συκαῖς. nisi *Aeli*. male interpretatus est locum *Aristotelis*
 H. A. V. 17. 11. Vid. Annot. p. 347. ss. vocem κραμβίς unus *Aelianus*
 3 4 habet. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. | ἐρεβίνθοις. ἐρεβίνθοις et κάμπων. *m*. | ἐν δὲ ὀρό-
 βω. ὀρόβων. *M. m.* littera ι adscripta, ut saepe, pro ν habita; nisi forte
 fuit ἐκ δὲ ὀρόβων. — | φαλάγγια. φαλλάγγια. *m*. | *Nic.* Ther. 752. legu-
 mina memorat, in quibus ἐκατα κανδαρίδεσσι φαλλάγγια τυτὰ δύνται.
Theophr. Hist. Pl. VIII. 10. ἐπιγίνεται τὸ φαλλάγγιον ἐν ὀρόβοις. *Plin.*
 XVIII. 17. s. 44. 3. nascitur in ervo phalangius, bestiola aranei gene-
 5 ris. Idem XXII. s. 81. et leguminibus innascuntur bestiolae venenatae —
 solipugarum generis. An veteres genus bruchi Linnaeanum intellexe-
 6 rint, dicere non ausim. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. | πρασοκουρίς. πρασηκούρίς. *m*. Com-
 para *Albertum* ad *Hezychium* in *πρασοκουρίς*. *Palladium* de R. R. I. 35.
Needh. et *Nicl.* ad Geopon. XII. 9. T. III. p. 860. — καὶ ἐν. καὶ om.
 7 *m*. | τίττει τι καὶ ἡ μηλέα. τίττει καὶ ἡ μ. *a* et editt. τίττει τε καὶ. *M.*
 τίττει τι καὶ. *b. v.* quod recepi; ad τι statim refertur τοῦτο, id quod gignit.
 ἡ μηλέα. μηλαία. *M. m.* μελαία. *c.* ἡ ἐλαία. *b.* *Stackhouse* corrigit:
 τίττει καὶ ἐν τῇ μηλέᾳ. *sc.* κραμβίς. Editor autem praeterea τίττειται re-
 8 spondendam censet. Neutrum probo. | κολλάκις τοῦτο. inverso ordine. *b.*
 9 10 | γένοιτο ἄν. γένοιτ' ἄν. *b.* | ἐς κύησιν. de vermicalis in arboribus cf.

Theophr. *Caus. Pl.* V. 10. 1. sed ibi nihil est, quod doceat, quomodo vermes ad fructificationem mali conferant. In ficuum fructibus et floribus plantarum dictarum alia est ratio, et magnus est insectorum flores herbarum perreptantium usus. SCHNEIDER. τὸν τρόπον. articularum om. m

CAP. XL. οἷδς δὲ οἷδεν. M. m. δὲ om. c. Hanc sententiam perse- 11
quitur *Oppi.* *Cyn.* IV. 25. ss. *Porphyr.* de Abst. III. 9. p. 237. *Theophr.*
Sim. Qu. nat. c. 5. *Ambros.* Hexa. VI. 4. p. 44. C. cuique animanti
cognitum est, quemadmodum suam tuetur salutem: si virtus suppo-
sit, resistendo: si velocitas, fugiendo: si astutia, praevidendo. —
κείνηται τίκεται. c. | καὶ ἐπιβουλεύει. copulam abesse malebat *Schn.* 12
Mihī videtur bene habere. Vid. ad II. 1. p. 28, 9. | ἀμύνει τῷ ῥύγγει. 13
Edebatur τῇ πτέρυγι γένωι corrigebat *Geen.* ut XIV. 23. τῷ ῥύγγει. *Vind.* 7.
unde ῥύγγει scribendum esse patet, quod ipsum conjectura fuit assecutus
Coraes ad *Xenocrat.* p. 62. SCHNEIDER. In *Ecl. Phys.* T. II. p. 46. *Schn.*
vulgatam lectionem explicare conatur. πτέρυγι. a. et libri plerumque ῥύγγει. c.
ipsum ῥύγγει. b. v. Venationem τοῦ γαλιώτου qui est xiphias, describens
Polyb. 34. 3. Vol. IV. p. 626. τὴν ἀκμὴν τοῦ ζέφου συναγρώδη dicit. |
ἔδεν τοι καὶ κείληται. M. m. b. c. καὶ om. a. et edit. ante *Gr.* *Ξιφίαι* 14
φερώνομοι vocantur ap *Oppi.* Hal. I. 182. | τῷ κέντρῳ. τὸ κέντρον. b. 15
Ad rem cf. II. 36. VIII. 26. ἡ μύραινα. I. 32. | ἔχουσι γὰρ. ἔχει maluit 16
Geen. antecedenti μύραινα sane convenientius. De dentibus murænas
ipsaque specie videant peritiores. Omnes fere dentes habent numerosos.
Aristot. H. A. V. 9. 4. ὀδόντας ἔχει καὶ ἰσώδεν καὶ ἔξωδεν. unde *Aeli.*
transulisse videtur. SCHNEIDER. Cf. *Ennd.* ad *Aristot.* l. c. p. 284. a.
Ip. plurali ἔχουσι ne hæreas, cf. ad c. 10. p. 199, 26. δυστοχίαν.

δυστοχίαν. m. εὐστοχίαν. b.

CAP. XLI. οἱ μὲν οὖν μῦς. — ζῷόν ἐστι. δευτὴ ζῷα omisso ἐστὶ. r. 17
Apost. XIII. 35. ut supra IX. 3. p. 197. 1. | τὴν γαλήν. γαλήν. m. artieu- 18
lam om. r. *Ap.* κρήσασιν. γρύξασιν. b. v. ex corr. *Philes* c. 96. 8. γαλή τρί-
ζουσα Vid. V. 50. p. 120, 9. | οἱ θαλάττιοι. οἱ om. m. | δύο ἔπλοισ. Vid. 20 21
ad p. 79, 18. | δορᾷ τε. *Marcello Sid.* v. 30. mures marini εὐδέρητες μῦες 21
audiant; sed *Ael.* excerpit *Oppi.* Hal. I. 174. qui πικτινοὺς ὀδόντας et
σπαρτὴν βῶν eis tribuit. Hes *Rondeletius* eosdem facit cum caprisco
pisce, quem *Diphilus Athenasi* VIII. p. 356. marem etiam vocatum re-
fert. Quem pictum *Rondeletius* pro caprisco posuit, is genere ballista-
rum Linn. continetur. SCHNEIDER. Cf. *Ennd.* Hist. litt. Pisc. p. 174.
δόρατι τε. M. δόρατατι τε. m. quam lectionem non dubito natam esse
ex scriptura δοραὶ τε. δορᾷ τε. a. δόρατι legit *Philes* c. 96. θαλάττιος
μῦς προσφύει φέρων δύο ῥυ, καὶ τινας (Scr. κυκνᾶς) ἐκ στόματος ἀκμάς
εἰς βλάη. *Gillius: praeduræ pelli et dentium robori.* | καὶ τοῖς καὶ 22
om. m.

CAP. XLII. ἔχουσιν αἰσθητικῶς. hoc recepī ex m. b. c. tamquam for- 24
mam minus frequentem. In duobus aliis locis habetur αἰσθητικῶς, ut
h. l. edit. et a. — ὕνοι. ὕνοι. m. Haec fere ad verbum ducta ex
Plut. T. II. p. 979. C. | ποιουμένων. προσποιουμένων *Apost.* X. 38. quod 26
Schn. corr. set. in ordinem recepit. Non opus. *Hesych.* ποιῆσαι. προσ-
ποιῆσαι. *Pseudo-Plato.* *Theag.* p. 128. B. τοῦτο μόντοι τὸ μάθημα παρ'

- ὄντινόν ποιῶμαι δευτὸς εἶναι. Vid. *Abr. et Bast. ad Aristot.* I. 5. p. 311. ed. *Boiss.* — ὅποι γὰρ ἄν. ἄν om. *b. r. Ap. καταλάβη. καταλάβοι. b. v.* De ὅποι vid. *Lobeck. ad Phryn.* p. 44. sed malim ὅπου, ut est ap. *Plut.* l. c. ὅπου γὰρ ἄν αὐτὸν αἰ τροπαὶ χειμῶνος καταλάβωσιν, ἀτρεμεῖ
- 28 Recte XIII. 14. ὅποι ποτὲ δ' ἄν ὀρμήσῃ. | ἐς. *M. m. a. c.* eis. editt. | τῆς ἐπιδημίας Ἰσημερίαν. avus malebat τῆς Ἰσημερίας ἐπιδημίαν. *Græc.* hoc recepit *Schn. Bernardus* tamen ad *Theoph. Non.* c. 250. p. 264. hypallagen esse statuit, nec aliud quid *Gronovii* avum significare voluisse. Dubito an vere. Supra I. 11. τὴν μέλλουσαν ἐπιδημίαν τοῦ χειμῶνος. V. 13. ὑετοῦ ἀπειλοῦντος ἐπιδημίαν. VI. 3. τὴν ἐπιδημίαν τοῦ ἥρος προεμένει. Si- 29 miles transpositiones vide III. 45. p. 69, 27. XII. 6. p. 267, 16. | ὁ 'Αριστ. *Hist. An.* VIII. 15, 5. Sed *Ael.* debet sua *Plutarcho.* In *Aschylæ* versu metrum παραβῶν desiderare videtur. *ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ.* Bene ha- 23 bet versus. | ὀρώσιν. *M. m.* verba τῶ δὲ ἄλλω οὐκέτι om. *a. r.*
- 1 παρίασι τε. *M. m. b. r. Ap.* παρίασι δὲ. editt. *καριαῖ τι. a. v.* Vid. 211 ad III. 24. p. 62, 18. VII. 5. p. 155, 12. — eis. *M. ἐς.* editt. cum *a.* τὸν Πόντον. τὸν τόπον. *r. a.* Cf. VI. 41. p. 141, 3. κατὰ τὴν δεξιάν. de piscibus ἀγελαίοις idem narrat *Herodot.* II. 93. ἑαντῶν. *M. m. a.* ἑαντοῦ.
- 3 b. αὐτῶν. editt. | ἀντίπερα. ἀντίπεραν. *b. r. Ap.* ἀντίπεραν. ed. *Schn.* Vid. VIII. 15. p. 188. 31. ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπ' ἀριστερὰ καταπλώουσι ἐς 4 θάλασσαν. *Herodot.* l. c. | τὴν τοῦ. τὴν om. *r. Plutarch.* l. c. ἐμφορῶς πάνυ καὶ νουεγῶς ἀεὶ τὴν τοῦ σώματος φυλακὴν ἐπὶ τῶ κρείττονι ποιούμενοι τῶν ὀφθαλμῶν.
- 6 CAP. XLIII. τοῖς παγούροις. τοὺς παγούρους. *c.* βήγγυται δέκνυται. *a.* 7 | οὔτω δῆπου. οὔτω δῆ. *m. b.* — τὸ ὄστρακον. *M. m. b. v. c.* τὰ ὄστρακα. 8 *a* et editt. ante *Gr.* | ὑπαριστάμενον. ὑφιστάμενον. *M. m.* ἀριστάμενον. *v.* | 9 φοιτῶσιν οἰστρ. *a.* φοιτῶσι. omnes editt. Est in verbo φοιτῶν interdum notio irrequieti motus, qualis furentium esse solet; unde φοιταλῶς. *Oppi.* Hal. II. 259. φοιταλέη μύρανα διέσονται οἰδματα πόντου Φορβὴν μαί- 10 ομένη. | ὄγκου προσγενομένου. *M. m. b. v. c.* προσγενομένου. *a* et editt. | καὶ om. *v.* recte. ὑποκησθέντες. ἀποκρ. *v.* ὑποκλησθέντες corr. *Stackhouse.*
- 12 Bene habet vulgata: paulatim inflati, turgescentes. | γίνωνται. *M. m.* 13 *a. b. v.* γίνωνται. editt. nescio unde. | νεκροῖς εὐκασμένοι. totum h. l. ex *Oppi.* Hal. I. 285. *ss.* translatum satis eleganter explicuit *Ael. Paguri* vitam, et quomodo exuvias deponat, enarravit *Minasi* in *Dissert. soc.* *sa de' timpanetti dell'udito nel granchio paguro.* Napoli. 1775. *ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ.*
- 15 | ἑαντούς ἀθροισάντες. ἑαντοῖς. *c.* Infra X. 48. ἀλλ' ἀθροῖσας ἑαντὸν σοφία περιέρχεται τὸν δῆρα. *Oppia.* l. c. 294. in hac ipsa re αὐτὴς ἀγεωρῶ- 16 μνοι νόον ἤθη. *Plato Phædon.* p. 80. C. de anima συνηθροισμένη αὐτῇ εἰς αὐτήν, ἄτε μελετώσα ἀεὶ τοῦτα. 83. A. αὐτὴν εἰς αὐτήν συλλέγουσα καὶ ἀθροίζουσα παρακελευομένη. Est quod *Socrates* dicit in *Arist.* *Nub.* 764.
- 18 20 περὶ σαντὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ. | ὑμῆν. ὑμῖν. *m. c.* | τῇ τῆς περιβο- 21 λῆς σκέπῃ. De buccino *Quintus* in *Anth. Pal.* VI. 230. φρουρητὸν κήρυκ' αὐτοφρεὶ σκόλοκι i. e. testa cuspidibus munita.
- 24 CAP. XLIV. εἰληφε ἐκ. *Scr.* εἰληφεν. hiatus est in editt. omnibus. — καὶ τοῦ βίου. Pro inutili additamento tale quid malis: ἐκ τῆς διαίτης τῆς καταγείου. κατάγειον οἶκημα habet *Herodot.* IV. 95. οἶον ἐν καταγείῳ οἰκήσει σπηλαιώδει. *Plato de Rep.* VII. p. 514. A. *Protag.* p. 320. B.

in fabula de Epimethæo, qui parvis animalibus πτηνὸν φυγὴν ἢ κατάγειον ὀκνησὶν ἐνεμε. *Xenoph.* Anab. IV. 5. 25. αἱ δὲ οἰκταὶ ἦσαν κατάγειοι. κατὰ τὴν ὑπόγειον ὀκνησιν. *Aeschin.* Dial. III. 19. ut pro κίνησιν emendavit *Tzsch.* ad Hesych. T. III. p. 219. et prius *Valck.* ad Hipp. p. 170. B. τοὺς δὲ πνευμαίους οἰκτεῖν μὲν ὑπογίλους. *Philostr.* Vit. Apoll. III. 47. p. 133. Valgatam tamen lectionem non sollicito. | βαρυτάτην ὀσμὴν 26 ἀφιᾶσιν. foetidissimum odorem exhalant ex latebris hibernis primum prodeuntes; tum vero ad coitum stimulantur simul. Hinc probabile videtur ortam opinionem de odoris gravitate in coitu exhalata. Ipse odor e glandulis duabus juxta anum in cauda positus prodit, quae liquorem foetidum effundant, teste Tysono. Idem ad hunc ipsum Ael. locum observaverat *Redi* *Osserv.* de Viper. p. 81. vers. lat. Hinc *Martialis*: quod vulpēs fuga, viperae cubile olet. *ΣΧΗΜΙΔΑ.* Locus *Martialis* est IV. 4.

CAP. XLV. Θαλάττη. Θαλάσση. *m.* | ὀσμύλους. σμύλους. *M. m. a. 27* 29 quod *Gesn.* emendavit ex titulo capituli. σμύλους. *c.* de hoc similibusque piscibus vid. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. IV. 1. 15. p. 184. — προσελθόντας. conjecturam nostram προσελθόντας recepit *Schn.* Et sic nunc *Vat.* Infra *c.* 60. ἢ μὲν προϊούσα ἐκ θαλάσσης. Vid. ad VIII. 19. p. 191. 10. | Verba 30 διὰ τῶν κρ. usque ad περιπεσόντας καὶ *om. c.* | ἐπέθεσαν ἄν. *poenam so-* 31 *lent infligere.* ἄν *om. h.*

212 φωσὶ. φωσῖν. *M.* Narrationem de polypode et osmylo in siccum et exeuntibus et fructus arboreos depopulantibus, transtulit *Ael.* ex *Oppi.* Hal. I. 305. sa. De polypode solo testatur *Aristotel.* H. A. IX. 25, 11. ubi vid. Annot. Adde *Aeliani* locum ap. *Suidam*: ἐλεδώνη, εἶδος πολυπόδος, ἣτις ἔχει μίαν κοτυληθόνα, καὶ ἔστιν ὀκτάπους, ὡς φησιν *Διωνύος.* De una cotyledonum serie facile assentior; de septeno pedum numero videant alii. Cf. etiam *Philopon.* ad Cap. I. *Genes.* p. 19. *ΣΧΗΜΙΔΑ.* Cf. de eadem re supra ad I. 37. p. 18, 2. Adde *Tzsch.* Chil. V. 777. *Philes* *c.* 87. p. 32. s. | ἀνδ' ὧν — ὑπὲρ τούτων. Vid. ad I. 23. p. 12, 23. Interdum eadem praepositio in talibus repetitur, ut ap. *Plas.* Rep. I. p. 341. D. ἐπὶ τούτῳ — ἐπὶ τῷ. ubi vid. *Stallb.* p. 52. | οσευλημά 3 *ων.* οσευλλη. *b.* ἀναφεστωῶσι. ἀνδεστωῶσι. *Vat.* Cf. XIV. 1. p. 308. 19.

CAP. XLVI. ρυάδες. οἱ ρυάδες ἰχθύες commemorantur ab *Aristotele* 4 H. A. IV. 8. 13. V. 9. 6. VIII. 16. 2. οἱ πλείστοι τῶν ρυσῶν τε καὶ ἀγελαίων ἰχθύων. Cf. Ib. §. 5. et 6. οἱ δ' ἄλλα ρυάδες ἐξίντας ἐκ τοῦ κόντου. Ibidem deinceps a colliis et scombris distinguuntur. Sunt igitur pisces quidam marini, qui conferti et gregatim natant et peregriantur. Cf. *Gesner.* Hist. Aqu. p. 258. et 1058. Male *Aeli.* genus peculiare aliquod piscium hoc nomine significari putavit, male etiam sexu femineo nomen signavit. *ΣΧΗΜΙΔΑ.* Cf. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. VI. 16. 2. p. 470. et in Hist. litt. Pisc. p. 88. s. ἀμπέλους ρυάδας habent in *Geop.* V. 39. p. 401. | ἰσομορία. ἰσημορία. *v.* εἶτα ἦρι νεῖν. εἰ ἦρηνη. *c.* | πορείας τῆς μακρο- 7 8 *τέρας.* *M. m. b. v. c. a.* πορεία τῆ μακροτέρα. edit. describentis errore. Variata oratione scriptor: ὑπάρχονται (τοῦ) νεῖν, ἐδὲ ὑπάρχονται πορείας. V. 42. ὑπάρχονται τοῦ δρόμου. VI. 31. τοῦ μέλους. | ἀνιχνεύσασιν. *M. m.* 40

CAP. XLVII. τοὺς ἐχθους. eadem habet *Oppi.* Hal. I. 318. *Bolin-* 11 num discerptum et in mare abjectum rursus in unum corpus coire, experimentis recentiorum confirmatum non legi; sed *asterias* *Lin.* seu *stel-*

- las marinas, uno vel altero radio amisso, tamen vivere, radiumque amissum in integrum animal excrescere, post alios refert *Baster* *Opusc. subsec.* p. 118. *Σκηνειδα*. Ex *Aeli*. haec refert *Philes* c. 61. ubi v. 2. 12 scribendum: ὄν οἶδεν (εἶδεν vulg.) ἀκτῆς εὐμανῆς κόλπος τρέφειν. | προβεβλημένους. προβεβλημένα β. προσβεβλημένους. *Apost.* IX. 44. — εἰ τις 13 εἰ τι. m. διαβρίψας. διαβρήξας. *Vas. Apost.* | ἐς τὴν. *M. m. a. r. Ap.* εἰς. editt. — ἄλλο ἄλλη. hoc ordine *M. m. a. b. v. c. r. Ap.* ἄλλη ἄλλο. editt. *Herodot.* I. 46. et 67. ἄλλους ἄλλη. VII. 25. ἄλλον ἄλλη. Infra XV. 5. p. 336, 32. ἐρέττωσαν ἄλλοι ἄλλη. — τὰ δὲ ἄρα. *M. a. r. Ap.* ταῖδε ἄρα. 16 editt. quod consuetudini scriptoris adversatur. | αὐτίς, quia praecessit, *Trillerus* not. mst. cum αὐτοῖς permutatum velit. Frustra. Verba καὶ δλόκληροι usque ad finem cap. om. r. *Ap.*
- 17 19 CAP. XLVIII. γίνεσθαι γενέσθαι. b. v. | τὸν τῆς ὀχέας. τῆς om. b.
20 21 22 | νίτρου. νίτρω. b. | ὄρεξις. ὄρξεις. a. γίνεται. γίνεταί. b. | πεπε-
23 ρίδα. πεπερίδι. m. πέπερι. b. v. c. χρίουσιν. m. | καὶ νίτρω. alia remedia commemorant *Georon.* XVII. 5. Fontem narrationis *Aelianae* ignoro. *Σκηνειδα*. Sal pabulo mixtum soboli procreandae inservire monet *Plus.* T. II. p. 912. F. καὶ λίτρω. b. v. c. quae forma, Atticis propria, restituenda 24 videtur. Vid. *Lobock.* ad *Phryg.* p. 305. | ἀκράτορες ἑαυτῶν. *Aelian.* ap. *Suid.* in κυμαίνει. ὑπὸ τοῦ πόδου αὐτοῦ κυμαίνεται καὶ φλέγεται, 25 καὶ ἀκράτωρ ἑαυτοῦ ὦν ἐρήλατο ἐς τὸν νεῶν. | ἐπιμαίνονται τοῖς ἄρβροισιν. ἐπιβαίνονται. *M.* (in marg. γρ. ἐπιμαίνονται). m. ἐπιμαίνονται. b. Supra VII. 19. ἤκουσα δὲ κνωκοφάλους καὶ παρθένοισι ἐπιμαίνηται. *Theocr.* Id. X. 30. ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι. ut ap. *Suid.* II. 146. ἐπὶ γυναῖξί μεμη-
νοῖς. *Lucian.* Amor. c. 22. de amore naturali: λόντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν. *Plus.* T. II. 991. A. καὶ γυναῖκες ἄρβροισι ἐπιμαίνονται. *Parthen.* Erot. c. 29. οὐκ ἔλγων ἐπιμαινομένων αὐτῶ. — τοῖς ἄρβροισιν. a. m. ἄρβροισι. editt.
- 26 CAP. XLIX. ἦῶσι. b. ἦῶσιν. *M. m.* Vid. ad V. 26. p. 123, 12. Ductum hoc caput ex *Oppi.* Hal. I. 360. ss. coll. v. 28. ss. *Aelianum* 27 sequitur *Philes* c. 71. | ἐλαφροῖς. dubito, an hoc sensu vocabulum usurpatum legatur. *Σκηνειδα*. Non magis fortasse sincerum, quam ἄσπροκ I. 26. p. 13, 27. — καλούμενοι. καλούμενοι. b. προσπελάζει. προσπελάζει. m. 28 | οἰκτιρὸν δὲ τὰ πελάγη. idem dicit *Basil.* Opp. T. I. p. 69. A. quem excerpit *Mich. Glycas* Ann. I. p. 36. C. *Eustath.* Hexaë. p. 20. *Ambros.* Hex. V. 11. p. 34. F. infinitas magnitudinis cetera — non in acta, nec in littoribus, sed in *Atlantici maris profundo feruntur videri.* | 29 ἡ κάρθαλις. οἱ κάρθαλοι. b. οἱ φύσσαλοι. *M. m. a. b. c.* ὁ φύσσαλος. editt. quae est *Gesneri* correctio, fortasse ut hujus vocabuli numerus non differret a numero vicinorum. Supra V. 4. φουσητήρ. ἡ κρηστίς. κρηστίς. m. αὐτὴ κρηστίς. b. διαφορὴ κρηστίς est ap. *Oppian.* I. 369. Vid. *Schn.* Hist. litt. 30 Pisc. p. 129. a. | ἡ καλούμενη. οἱ καλούμενοι. b. μάλαθη. discrepant haec ad *Oppiano* Hal. I. 371. μάλαθη δ' ἡ μαλακῆσιν ἐπώνυμος ἀδρακίησι. — δὲ 31 ἄρα. *M. m. a.* δ' ἄρα. editt. *θηρών. θηρών. m.* | ἴδεν ἐχθρόν. de *Scylla* 32 Ὀδ. M. 87. οὐδέ κέ τις μυ Γηθήσειεν ἰδῶν. | φέρον. φέρον. a. m. quod tacite emendavit *Gesner.* θαλάσσης. *M. m.* θαλάττης. editt. cum a.
- 1 καὶ τῶ κλύδων ὃν αὐτὸς ἐργάζεται. haec quoque tacita *Gesneri* cor-213

rectio, sed optima. καὶ τὸ κλυθέωνον αὐτὸς. *M. m. c. a.* αὐτὸ. *v.* Vertit *Gillius: procul enim licet compareas, maris procellas et tempestates aiet.* Sequitur post ἐργάζεται in *M. m.* τοῖς. quod natum ex τοῖς in proximo versu post idem verbum. Quare in *m.* punctis supra pictis delendum esse significatur. Verba τῆ ζύγαινα usque ad ἐργάζεται ob homocoteleuten omīssa. | Si *Oppianum* secutus est *Aeli*. Σύνων μίαν 2 γένος *v.* 369. et ἀταρτηρῆς χάσματα λάμνης. *v.* 370. desideratur. Deinde vulgatum ζύγαινα in ναίνα correxi ex *Oppiano v.* 372. ἀπαισιον ἄγδος ναίνης. Verba ὄρᾶ οὐδὲ ἐργάζεται τοῖς ναυτῶν. vitii suspecta habeo. *Gillius* *) breviter vertit: *tum ad aspectu, tum re ipsa infelix est navigantibus.* Locum *Adliani* in compendium redegit *Suid.* *V.* κῆτος. ubi μάλλη pro μάλλη legitur. ΣΧΗΚΙΔΙΑ. μάλλη *ap.* *Suidam* correxit *Bochart.* Hieroz. I. 7. p. 51. — οὐκ αἴσιον ὄρᾶν et ἐργάζεσθαι corrigit *Wakefield.* *Silv.* *c.* T. III. p. 191. vertens: illa quidem, nec felix est videre eam, necprehendere navigantibus. Quod non intelligo. Dictum videtur αἴσιον ὄρᾶν, ut κλέπτον βλέπειν *ap.* *Aristoph.* *Vesp.* 900. σεμνὸν καὶ βλοσυρὸν ὄρᾶν in *Var. Hist.* XII. 21. δεδορκὸς βλέπειν *ap.* *Philostr.* *Imagg.* ubi vid. *Annot.* p. 602. φθίβις similes sunt locutiones satis tritae χάριν, φόνον, θάρσος βλέπειν. Quare illud verto: *visu mala portendunt;* quibus bene jungitur οὐδὲ αἴσιον ἐργάζεται. Vera itaque, ni fallor, lectio et *Gesneri* interpretatio. De *zygaena* vide *Bochart.* Hieroz. p. 747. | ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.* 3 In περι αcoentus male positus in omnibus editt. Scribe: κυνῶν δὲ περι διαφορᾶς.

CAP. L. καστορίδες. στακορίδες. *m.* litteris transpositis. θαλάττιον. 4 θαλάσσιον. *b.* | μεδιάσιν. *M. m.* Totum h. l. videtur *Ael.* transtulisse 6 ex *Oppi.* *Hal.* I. 394. ss. De castoride *Philoponus* ad Cap. I. *Genes.* p. 188. narrat, τὰς θαλασσίας καστορίδας τοῖς αἰγυπιοῖς κλησιαζούσας ἀπαισιον ὠρεύεσθαι φωνῆν τοῖς ἀκούουσι θάνατον αὐτοῖς κληνοάζοντα προσημαύουσιν. Videtur hoc nomen genus aliquod phocarum significare. ΣΧΗΚΙΔΙΑ. Eadem de castoride habet *Tzet.* *Chil.* VI. 341. Fabulosum animal esse pronuntiat *Bochart.* Hieroz. Tom. I. p. 1068. nec *Scaliger* rei fidem habet ad *Aristot.* *H. A.* II. p. 231. | ἄφυκτὰ οἱ ἐστὶ, καὶ fieri 7 non potest quin meriatur. Vid. supra IV. 36. p. 87, 6. VIII. 27. p. 194, 28. | τῆ φάλαινα. φάλλαίνα *M. m. a.* *Ap.* *Philostr.* V. *Ap.* II. 14. p. 66. 8 liber *Rehd.* priore loco φαλλάνας, altero φάλαίνα exhibet. *Schn.* se nescire fatetur, quod genus animalis intelligatur. Vid. infra XVI. 18. de phalaenis maris Indici. p. 361, 15. — θαλάσσης. *M. m.* θαλάττης. editt. cum *a.* ut iterum *Ma.* 11. | ἐξῆσαι. ἐξῆσαι. *Vas.* haec quoque ducta ex *Oppi.* I. c. 9 406. s. | ἤδη μέντοι. quin etiam meridie mare relinquentes in terra dor- 10 miunt. *Od.* δ. 400 — 405. ἀμφὶ δὲ μιν φῶκαι νέποδες — ἄβροα εὐδουσι, κελκῆς ἀλλὸς ἐξανωδύσαι. Post εὐσης virgula excidit. | Μενέλεων. με- 12 νέλεων. *b.* ut iterum I. 15. | περιηγούμενον. διηγούμενον. *Vas.* ex glossa. 13 *Cf.* II. 39. καὶ περιηγούνται τὸ ἔργον τὸν τρόπον τούτου. IV. 30. λευκὴν δὲ κεραλήν — περιηγούνται αὐτοῦ. XIII. 17. περιηγησασθαι γε τούτου τὰ ἴδια. *Var. Hist.* III. 18. περιηγεταιίνα θεότοματος συνουσίαν. *Ap.* *Suidam.*

*) *Gesnerus* potius. *Apud Gillium* habetur: *zygaena non est aspectu fausto navigantibus, neque prospera illis operatur.*

T. III. p. 87. περιηγείται. διηγείται. Αδιανός. — τῷ παιδί περιηγείται ἂ εἶδε. Cf. *Homoterkh.* ad Lucian. Tom. I. p. 412.

- 17 18 CAP. LI. ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.* ut semper. Locus est II. 41. | ἐν Ἐλευσίνι. *Plut.* T. II. p. 983. F. τρίγλαν δὲ τοὺς ἐν Ἐλευσίνι μύστας σεβόμενους ἴσται, καὶ τῆς Ἥρας ἐν Ἀργεὶ τὴν ἱέρειαν ἀπεγορήνην ἐπὶ τιμῇ τοῦ ζώου· τὸν γὰρ θαλάττιον λαγῶν ὅς ἐστιν ἀνδρώπων θανάσιμος, κτείνουσιν αἱ τρίγλαι καὶ καταναλοῦσιν. Cf. *Athen.* VII. p. 325. A. D. Mentionem Junonis Argivae h. l. excidisse suspiceris, comparato cap. 65. ubi lector ad h. l. refertur. SCHNEIDER. Vid. *Artemid.* Onir. II. 14. *Cruzer.* Symbol. Vol. 3. p. 437. s. *Lobeck.* Aglaoph. Tom. I. p. 191. | 19 ἐπὶ τρις. ἐπὶ. *m. b. c.* ὅτι ἐπὶ τρ. *Vas. Aristot.* H. A. V. 9. 10. ἡ τρίγλη 21 μόνη τρις (τέττε). Vid. infra X. 2. | θανατηφόρος. θανατηφόρον. *b.* Cf. I. 35. p. 17, 1. I. 42. p. 20, 1. — ὑπὲρ τρίγλης. Scribe: ὑπὲρ τῆς τρίγλης. ex *M. m. b. c.* περὶ τρίγλης. *a* et editt. καὶ πάλιν. cf. infra c. 65. X. 2. et 7. XII. 42.
- 23 CAP. LII. πέτονται ἰχθύες. δὲ *v.* insertum ab alia manu in *M.* πέτοντες ἰχθ. *m.* Traductum caput ex *Oppi.* Hal. I. 427. ss. Cf. *Plut.* T. II. p. 916. B. quem exscripsit *Glycas.* I. p. 35. B. — θαλάσσης. *b. m.* θαλάττης. *a* et editt. | πτερυγίους. πτερύγους. *Vas.* | χθαμαλωτέρων. χθαμαλωτέρα et πτήσιν. *m.* Ap. *Aristot.* H. A. IV. 9. 4. πέτονται μετέωροι — τὰ γὰρ πτερύγια ἔχουσι πλατέα καὶ μακρά. Ap. *Oppi.* I. c. ὑπένερθε χελιδόνες οἶμον ἔχουσι. *Plin.* IX. 26. s. 43. *volat hirundo, sano perquam similis volucris hirundini.* Vid. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 112. s. De piscibus in hoc cap. commemoratis monuit *Cuvier.* Hist. nat. des Poiss. Tome IV. p. 11. ss. iterumde hirundine pisce p. 118. et ad *Plin.* T. VII. p. 182. s. — ἱερατικ. *Oppi.* I. c. v. 435.
- 31 CAP. LIII. ἀλώγται. hoc caput videtur ex *Oppi.* Hal. I. 438. traductum. SCHNEIDER. ἰχθύς. ἰχθύς. *m.*
- 3 ἠρδμηγται δὲ. οἱ δὲ ἠρδμηγται δὲ. *a.* εἰς δέκα ἄλλοι. In marg. *M.* 214 γρ. εἰς δεκάδας. alia manu. εἰς δεκάδα. *b. v.* *Oppi.* I. c. 442. τοὶ δ' αὐτὲ κατὰ στίχας, οἱ δὲ λόχοισιν Ἐβελκοί, ἧ δεκάδεσιν. *nonnulli velus de-curiasi natant.* Gill. | συννέουσιν. συνέουσι. *c.* συννέουσιν. *b. v.* — νήχονται. alias συννήχονται. *Gesn.* nostri libri consentiunt in νήχονται. περὶ ὧσι 5 δὲ διζυγες ἄλλοι. *Oppi.* | καὶ ἐνταυτοῖ. *M. m. b.* ἐνταῦθα. *a. c.* et editt. ante *Gron.* Vid. ad p. 20, 28. — καταζῶσιν. *M. m.*
- 9 10 CAP. LIV. ἐδελήσωσιν. ἐδελῶσιν. *c.* | τὰς ῥίνας. ῥίνας. *a* et editt. 11 omnes. | ἐκείνα χρίουσιν. ἐκείνας. *m.* inter hoc vocabulum et sequens lacunam idem liber habet fere lineae. Verba καὶ ἐκείνα per abundantiam sunt addita, ut I. 50. καὶ ὁ ἔλις οἰστροπίας καὶ ἐκείνος εἰς μέγιν. 13 et saepissime alibi. Vid. ad VI. 23. | Ἀριστοτέλης. H. A. VIII. 23. 4. *Plin.* VII. 7. s. 5. *Porphyg.* Abstin. III. 7. p. 232. Verba Ἀριστοτ. usque ad finem capituli om. *a.* τὰς ἔπι. ἐκβ. τὰ ζυμβρ. hoc ordine *M. m. b. c.* ἐκβ. τὰ ζυμβρ. τὰς ἔπι. editt. Cur verba *Gesnerus* sic transposuerit ignoro. | ἐκβάλλειν. ἐκβαλεῖν. *Vas.* ἐπιπλέον. ἐπὶ πλέον. *b.* θρυαλλίδα. θρυαλλίδος. *b.* | τὴν οὐρανὸν αὐτῶν. *Gesneri* haec emendatio. αὐτοῦ. *M. m. b.* quod praecedente τοὺς κύνας, sequente αὐτοῖς et καταμίνουσι non poterat admitti. Ad rem *Schn.* confert *Geopon.* XIX. 2. 16. et Cy-
- 17 19 nosoph. c. 48. | μετρήσαντες. μετρήσαντας. *m.* | ὡς περ οὖν οἱ δεδεμ-

νοι. εἰς οὖν δεδεμένοι editt. ante Gron. ὡς περ οὖν δεδ. Gron. εἰς οὖν οἱ δεδεμένοι. *m.* articulum habet etiam *M.*

CAP. LV. οὐρὰν γαλήης. eandem nugas nobis propinat *Plin.* XXIX. 5. 21 s. 32. *non latrans canes, lingua canina in calcamento subdita pollicis: aut caudam mustelae, quae abscissa dimissa sit, habentes.* SCHNEIDER. ἐθήρασε. ἐθήρα. *b. v.* | βρωμήσεται. βρωμήσεται. *m. a.* | ἀπαρ-²³ 24 τήσεις. *a* et editt. omnes. ἀπαρτίσης. *M.* ἀπαρτησάσης. sic *m.* ἀπαρτήση τις. *b.* aut hoc verum, aut ἀπαρτήσης, quod cum *Schn.* in cur. sec. reposuimus. Hoc nunc *Vat.* confirmavit.

CAP. LVI. ἡλλοῦ ἐνακμάζοντος. ἐπακμάζοντος. *M. m.* servavi lectio-²⁵ nem, quam usus scriptoris confirmat. Supra II. 8. πυρὸς ἐνακμάζοντος. IX. 63. τοῦ ἥρος ἐνακμάζοντος. XIV. 24. θέρους ἐνακμάζοντος σφοδρότατου. XV. 3. τῆς ἀκτίως ἀνακμαζούσης. et sic in quinque aut sex aliis praeterea locis. Rei ipsi hoc accommodatius altero. Caeterum simile quid testatur *Cuvier.* in Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 411. *Il supplée au défaut de poils sur le corps, en jetant souvent de la terre avec sa trompe sur son dos, soit pour se rafraichir etc. | χρίουσι Δυῖ*²⁶ idem dicit *Philes Carm. Wernsd.* c. VIII. 186. | οἰκίας ὑπάντρου τυός. ²⁷ *M. m. b. v.* οἰκίας. conj. *Gesner.* In *Aug.* ultima littera fere extincta; videtur tamen σ fuisse. Tum ibi ὑπὸ ἄντρου. οἰκίαν ὑπ' ἄντρου. edit. pr. οἰκίαν ὑπάντρου dedit *Gron.* οἰκίας ὑπ' ἄντρου. ed. *Schn.* οἰκήσεις ὑπάντρους habet supra IV. 34. ὑπάντρος πέτρα. Ib. 56. VII. 48. *T. Hemsterh.* in not. met. „Lege οκιάς. nimirum oblitum habere corpus luto crasso suavis ipsis est quam umbra.“ Sequitur in editt. ἡ ὑπὸ δένδρου κλάδοις ἀμφιλαφοῦς, ἡδιὸν ἐστι τοῖς ζώοις. ἡ δένδροις καὶ κλάδοις. omisso ὑπὸ. *b. c. v.* ἡ ὑπὸ δένδροις καὶ κλάδοις. *M. a.* Utramque lectionem commiscuit *m.* sic legens: ἡ ὑπὸ δένδρου τυός ἡ ὑπὸ δένδροις καὶ κλάδοις. Deleto ὑπὸ, quod *Paris. b.* et *Vat.* omittit, reliqua verba nihil difficultatis habent. οἰκία ἀμφιλαφῆς δένδροις dictum ut ap. *Dion.* Perieg. 460. ὕλη δ' ἀμφιλαφῆς οὔτις (νῆσος) τόσον. *Callim. H.* in Cer. 26. καλὸν ἄλσος δένδρεσιν ἀμφιλαφέ. *Theocr.* Id. XXIV. 46. ἀμφιλαφῆς παστάς. Sensus itaque: limus, quo se inungunt, frigus praebet, jucundius ipsis visum quam si versarentur in tectis antrorum, aut arborum ramorumque patulorum umbra circumdatis. Quod si ὑπὸ servandum fuerit, facile praetulerim lectionem ed. princ., quae tacita est *Gesneri* correctio, sic leviter immutanda: καὶ οἰκίας ὑπάντρου τυός ἡ ὑπὸ δένδρου κλάδοις ἀμφιλαφοῦς ἡδιὸν ἐστι etc. ἡδιών. *Vat.* ἡ Δυῖ scil. | τοῖς προσηρημ. *M. m. b. v. c. a.* Articulus om. in editt. ante *Gron.*²⁹ errore describentis. | ἔχουσιν. *M. m.* προλασι. προσιᾶσι. *b. c. v.* | ἴασι.³⁰ 31 ἴασι. *Vat.* ἐν ποσὶ. ἐμποσὶ. *m.*

215 συνελς αὐτῶν. σὺν εἰς. *m.* αὐτῶ. *c.* αὐτῶν om. *b. v.* — τῷ κατόπιν. τὸ. 2 *m.* | καὶ μέντοι τοῦ οὐραγοῦντος ὅταν ἀφίκηται. καὶ μέχρι corrigit *Gesner.* 4 καὶ μέντοι ἐς τὸν οὐραγοῦντα. *b.* et *Vat.* teste *Bastio* Ep. cr. p. 177. qui h. l. adjecit exemplis genitivi cum verbo ἀφικνεῖσθαι juncti. | ὁ δὲ ἐπὶ-⁵ χησεν. sic *m. a.* ὅδε editt. ἀπήχησεν. *b.* | στρατιᾶς. στρατιᾶ. *b.* | τῶν⁶ 7 ἑλῶν τὰ κοιλότερα. depressiora paludum loca. *Dio Chrys.* Or. V. p. 190. 31. de Syrtibus κοῖλος καὶ ψαμμώδης ὁ τόπος. Id. Or. VI. p. 209. 44. εἰς τὰ πῆδια καὶ τὰ κοῖλα καταβαλεῖν ἐκ τῶν ὀρέων. | ἡ καταστῆβουσιν. for-⁹ tasse fuit scriptum: ἡ καταστῆβουσιν. Sequens membrum: καὶ οἱ μὲν

- ἐσθίουσι καὶ ταύτας, *supervacaneum est*, nisi verba aliquot exiderunt. *Plin.* VIII. 4. s. 5. idem narrat. *SCHNEIDERA.* Bene habet ἢ καταστ. *Gillius* vertit: *prorsusque se totos avertunt ab his locis, quacumque*
- 10 11 *frequentes homines iter facere solent.* | ὑφορῶνται ἑφορῶντα. c. | οἱ δὲ. m. a. οἶδε. editt. ἑφορῶντουσιν. *M. m.* In sequentibus *Aelianum* existimo in repetitione ejusdem sententiae, elegantiam quandam quaesivisse: deficientibus pascuis, radices eruunt, et viliores etiam hoc cibo vescuntur; et hi quidem, ut dixi, vel radicum victu contenti sunt, alii autem ab-
- 13 14 eunt, herbas quaerentes. | ἀπίασι. ἀπίασι. *Vat.* | αὐτῶν, ὑποστρέφας. αὐ-
15 τὸν ὑποστρ. *Vat.* συννόμους. συννόμας. m. a. pr. manu. | ἔρμαιον. ἔρμαιον. m.
17 *Cap.* LVII. θαλάττης. *M. m.* θαλάσσης. a et editt. σκληρόν γε μὴν. *recepti ex M. m. a.* σκληρόν γε omisso μὴν. editt. casu non consilio. quod in σκληρόν δὲ mutari volebat *Schn.* quo nunc non est opus. σκληρόν. c. σκληρόν πνεῦμα est V. 13. p. 104, 30. *Dio Chrys.* Or. III. p. 116, 29. κλυδῆνος
- 18 ἀγρίου καὶ χαλεποῦ ὑπὸ ἀνέμων σκληρῶν μεταβαλλομένου. | τὴν σύντροφον. σύστροφον. c. τῇ θαλάττῃ τῇ συντρόφῳ. paulo post c. 59. ἐν τοῖς συντρόφοις
- 19 21 χαρῖος. II. 43. | θαλάτταν. θαλάσσαν. b. πτερυγίος. πτερύγας. *Vat.* | ἐν
24 σάκκῳ. Vid. *Aristot.* H. H. VIII. 17. 3. | ἐν βυσσῷ. sic *Gron.* auctore *Med.* ut ait, pro βυθῷ. sed ibi legitur ἀβύσσῳ. ex corr. ut in m. ἐν βύσσῳ. a. b. c. et *Vat.* consentiant in βυσσῷ. Bene dicitur ἄβυσσον πέλαγος, πηγαὶ ἄβυσσοι, ἄβυσσος λίμνη, sed ἄβυσσος absolute pro profundo maris reperiri non videtur. *Oppi.* Hal. I. 448. ss. quem *Ael.* expressit: οἱ δὲ βάζεστα ἐς πελάγη φεύγουσι κάτω μυχάτην ὑπὸ βυσσόν. Ap. *Herodot.* III. 23. πάντα χωρεῖν ἐς βυσσόν. quidam libri βυθόν. *Schol.* ad *Arist. Ran.* 138. Ἴωνες τὸν βυθὸν βυσσὸν λέγουσιν. Cf. *Suid.* in ἄβυσσος. — οὕτως γὰρ. a et editt.
- 26 28 οὕτω γὰρ. m. | ἦρος. Ἰαρος. h. marg. γρ. ἦρος. | Verba τε τὰ τοῦ us-
29 que ad ἀνα — om. *A.* | πηδῶσιν. *M. m.*
- 31 *Cap.* LVIII. ζῶα γίνετα. *M. m. b. v. c.* γίνονται. a. et editt. ante *Gr.*
- 32 | ὁ κροκόδειλος. praevit *Herodot.* II. 68. πάντων ὧν ἡμεῖς ἴδμεν θνητῶν, τοῦτο (ὁ κροκόδειλος) ἐξ ὀχλοῦ μέγιστον γίνετα. Adde *Aristotelem* H. A. V. 27. 2. cum *Schneideri* Cur. post. Tom. IV. p. 417. *Antig. Car.* c. 98.
- 2 3 Ἰόβας. ἰάβας. m. et statim ἰαν pro ἰβον. | κατιόντα ἐκ τῶν ἄνω 216
τοῦ γένους. *Gillius* vertit: *nempe qui et per manus traditus fuisset usque ab hujus alta stirpe.* οἱ ἄνω τοῦ γένους sunt *maiores.* *SCHNEIDERA.* De locutione vid. ad II. 32. p. 43, 11. de aetate elephantis ad IV. 31.
- 5 6 p. 84, 14. | ἡμερώτατον. ἡμερότατον. editt. omnia. | τοὺς ἀνθρώπους. *M. m. b. c.* τοὺς om. a. et editt. ante *Gr.* | ἐκ τοῦ γένους πωλευθέντα. *Gillius* vertit: *simul et institutione mansuetissimum.* Equidem suspicor intelligi eum, qui e genere domestico natus institutusque fuerit. *SCHNEIDERA.* | Νυκάτορος. sic libri. Νυκάτορος corr. *Gesn.* Utrumque reperitur; verius tamen Νυκάτωρ. Vid. ad *Plut.* Vit. Cat. Maj. c. 12. — ἔδει. ἔδειν.
- 9 *M.* Ἰνδόν. ἰνδὴν. m. ἰδών. c. | φησὶν. *M. m.*
- 10 11 *Cap.* LIX. ἐχθύες. ἐχθύες. a. | ἐκνήγονται. ἐκνήζονται. m. Ductum hoc caput ex *Plut.* T. II. p. 981. C. cum quo cf. *Basil.* in Hex. I. 12 — 15 p. 67. B. | ἄκλυστον. ἄλυστον. m. | ὑδάτων. κομάτων. *Vat.* | ἀσπὴ τε καὶ ἀνεπαβούλευτα. I. 16. τὰ γεννώμενα φυλάττεται — ἕνα ἀνεπαβούλευτα τε καὶ ἀσπὴ ἢ. XVII. 1. οἶον ἀναθήματα — ἀσπὴ τε καὶ ἀνεπαβούλευτα. | τῇ τε

ἄλλη. Vid. supra ad III. 42. p. 68, 27. | ἰχθύων. ἰχθύων. *a.* εὐδη-19
 νεύται. εὐδυνεύται. *b.* | οὐκ ἔμαθεν. *M. a.* Dictam hoc de re per peri-20
 phrasin, ut alibi οὐκ οἶδε, quod non multum differt ab οὐ δύναται. *Plin.*
IX. 15. s. 20. in Fontum nulla intrat bestia piscibus malefica praeter
vitulos et parvos delphinos. Comparat *Schn. Aristot. Hist. An. VIII. 15.*
3. Cónsulendus idem in Annot. ad Arist. l. c. p. 627. s. et Hist. litt.
Pisc. p. 149. | τῶν δὲ ἄλλων. τῶν ἄλλ. δὲ. b. v. ἰχθύς. ἰχθύς. m. | el-21 22
σν. M. m. a.

CAP. LX. κοιλώδη καὶ δὲ interserendum suspicor. *Arist. H. A. 23*
V. 9. 6. acum marinam (syngnathum belonem Linn.) hieme parere ait.
VI. 12, 4. ὅταν ἦδη ὦρα ἢ τοῦ τέλει, διαφρήνεται, καὶ οὕτω τὰ ὠὰ
ἐξέρχεται. — ὅταν δὲ τέκη, ζῆ καὶ συμφύεται τὸ τραῦμα κάλυ. SCHNEIDER.
Cf. Eund. ad Aristot. p. 458. et Hist. litt. Pisc. p. 2. et 25. Quae pe-
culiari Excursu, Editioni Aeliani subjecto, de hoc pisce disputavit, post-
ea locis modo laudatis inseruit. Caeterum participiorum asyndeton, in
quo haerebat Schn. nihil habet insoliti. ἔχουσαι causam continet τῆς λε-
πτότητος, quum non habeant uterum. | τῶν ἔνδον βρεφῶν. ἔνδον. b. quod 24
accentu mutato recepi pro τῶν ἐνύδρων βρεφῶν, (ἐν ὑδρῶν m) ad quas
verba Schneiderum nihil monuisse miror. ἔνδον. Vat. ubi et αὐξιν. Epitheton
non habet Gillius vertens: idcirco casulorum suorum non sustententes
incrementum dirumpuntur. Vulgatam explicare conatus est Wakefield
Sylv. crit. T. III. p. 87. sed sine successu.

CAP. LXI. τῆς ἀστ. δηγμάτων. Cf. *Nicandri Ther. v. 188. et su-27*

^a
 pra c. 11. | εἰς τοὺς. *M. m. ἐς. a* et editt. κατολισθαίνει. *a. c. v. κατολισθε-31*
νει. b. κατολισθαίνει. editt. | καὶ τῆς μὲν ἐπιφανείας — ἀφανίζεται. 32
Schn. malebat: καὶ ἐκ τῆς μὲν ἐπιφανείας — Praepositionem addi non
videtur necessarium. Ap. Stephan. Thes. Gr. L. 9886. D. ed. Lond. ex
Plutarcho laudatur ἀφανίζεσθαι ἀνθρώπων, quod ἐξ ἀνθρώπων πλεγμα-
que dicitur; et sequitur hoc verbum analogiam verbi φεύγειν (Sophocl.
Phil. 1033. δοκοῦν ἂν τῆς νόσου πεφευγῆναι. Etiam ap. Diodor. Tom. II.
p. 529; 42. φεύγοντα τῆς κολοροκουμένης πόλεως. ubi tamen doctissimus
Schaeferus ad Apoll. Rh. T. II. p. 277. ἐκ addi malit) et aliorum
quorundam, in quibus inest aliqua discessans est remotiois significatio.
Vid. Matth. Gr. §. 353. et Bernhardt Syntax. p. 179. qui nec nostri
loci oblitus est.

217 ἄλλὰ ὅψε. post haec verba virgulam posui; cohaerent enim cum praec-3
 cedentibus: οὐ βραδίως ἐγνώσθη, ἀλλὰ ὅψε. — δύο κεντημάτων. De vi-
 pera mare *Nicandr. Ther. 231. τοῦ μὲν ὑπὲρ κυνόδοιτι δύο χρόι τεκμα-*
ρονται Ἴδον ἐρευγόμενοι. Cf. Theoph. Non. c. 274. p. 336. δύο νυγμάς
λεπτάς καὶ ἀμυδράς vocat Plus. Vit. Anton. c. 86. | σύρματος. οὐ μὴν 5
οὐδὲ τὸ θηρίον ἐντὸς ὤφθη, συρμούς δὲ τνας αὐτοῦ — ἰδεῖν ἔρασκον.
Plus. l. c. | τούτων. τούτου. b. 6

CAP. LXII. ἀγορανομοῦντος ἐν Παναθηναίος. *Gillius: quum ae-8*
dilitium munus obiret quinquatriis vel Panathenaico festo. Mihi locus
hic dubius est. SCHNEIDER. Solent Graeci festum quinquatrus et quinqu-
 tria dictam cum Panathenseis comparare. Cf. *Dion. Hal. Antiqq. Rom.*
II. 70. p. 386. Hoc festum medici ad se pertinere existimabant. Ovid.

- Fast. III. 827. eoque praestigiatōres affluxisse Romam, conjicias ex *Plauti* 9 Mil. Glor. III. 1. 98. | τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ. *M. m. b. v. c. βρωμαλα.* a et 10 editt. ante *Gron.* | ἐς τὰ τραύματα. *M. m. b. v. c. Vind.* 7. 51. cui librorum consensui non potui non obtemperare. γράμματα. a (ubi tamen primum a sic pictum ω) et editt. omnes. χρήματα corr. *Gesner.* φάρμακα. *Gronovii* avus. δαύματα *Fossius* ad *Hesych.* V. *Trillerus* et *Koen.* ad *Greg. Cor.* p. 186. Hoc recepit *Schn.* in cur. sec favetque locus V. 2. p. 98, 14. ἡμερώσαντες ἄγουσιν εἰς δαύμα οἷοι οἱ γόντες τῶν δαικίων θηρίων πολλά. *Abresch.* ad *Aesch.* T. II. p. 69. fluctuat inter ἀγρεύματα, ἀγοράσματα, πράγματα. *Ipse* in Ep. ad *Schn.* ἐς τερατεύματα conjeci. Circulatores illos δαυματοποιούς inter reliqua δαύματα (vid. *Dion. Chr.* Or. VIII. p. 132.), quibus otiosos in foro et in circo fallaci (Horat. I. Serm. VI. 113.) in stuporem rapiebant, etiam colubras exhibuisse, constat, in quarum ora digitos inserebant, nihil periculi ab earum morsibus timentes. Vid. *Celsum* V. 27. 3. et praecipue *Galen.* Ther. ad *Pison.* c. 12. Tom. XIV. p. 256. ed. Lips. qui praestigiatōres illos dicit διὰ τοῦ πανουργεῖν τὰ θηρία τοὺς ὀρώντας πλανᾶν — καὶ οὕτω τούτων ἀσθενῆ γίνεται τὰ δῆγματα, ὡς δαυμάζειν πάνυ τοὺς ὀρώντας. quae verba ad utramque lectionem faciunt. Hujusmodi Psyllos, quos voces, Athenis se vidisse narrat *Salz* Letters from the Levant. Plurimum autem huc facit, quae de Psyllis Aegypti hodiernis narrat testis oculatus in *Descript. Aeg.* T. XXIV. p. 82. qui se festis diebus in pompis publicis spectandos praebent: Dans les jours ordinaires les plus pauvres des Psylles se devouent au métier de bateleurs dans les carrefours et lieux très-fréquentés: ils emploient les serpents de toutes les façons, variant tous leurs tours, au moyen desquels ils espèrent exciter une extrême surprise et jusqu'à des vifs sentimens de terreur. Le serpent qu'ils préfèrent, est le coluber haje. Adde p. 94. et de psyllis hodiernis T. XVIII. p. 333. et 541. | 11 περισσώτων. *M. m.* περισσώτων. a. b. v. c. et editt. ante Gr. *circumstan-* 12 13 tibus habet *Gillius.* | προσάγει εἰς. καὶ εἰς. b. | παρέσχευ. et statim ἐξιμύζησεν. *M. m.* ἐδήχθη. ἐδέχθη. m. τὸ κακόν. malum virus. Vid. ad 15 V. 29. p. 111, 5. | παρσκευασμένον οἱ. παρσκευασμένον. a. m. οἱ ἀνε- 16 τέτραπτο. οἶον ἐπέτραπτο. m. | ἐκλύσας. verbum in rasura. *M.* ἐκλύσας. *Vat.* ἐκλύσας. c. τὸν ἰόν. τὸν βλον. *M.* librarii oculis ad proximam lineam aberrantibus. ἀποβρυσάμενος. *Gesneri* correctionem, confirmatam a *Vind.* 7., cum *Schn.* recepi pro ἀποβρυσάμενος. quod est in omnibus libris nostris. Probat correctionem *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 788. Nunc ἀποκυσάμενος offert *Vat.* *Gillius* vertit: veneno non exhausto neque ejecto. Verba οἶα 17 usque ad ἀποβρυσ. om. a. | κατίστρεψε. καταστρέψαι vel καταστρέψας. a. | μετὰ ἡμέραν. haec verba usque ad finem cap. omittit b. ἡμέρας. *M.* 18 19 m. | διασήφαντος. *M. m. c.* *Vind.* 7. κατασήφαντος. a. et editt. | τὰ οὐλα. os ceteraque membra. vertit *Gillius*, qui τὰ ἄλλα videtur legisse. τὸ στόμα. τὸ σῶμα corr. *Trillerus* not. mst. Tale quid si voluisset *Aeli.*, scripsisset: τὰ οὐλα καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα. 20 LXIII. τοῦ ἥρος. ductus hic locus ex *Oppi.* Hal. I. 476. De animalium coitu vero tempore exercito dixit *Aristot.* H. A. V. 8. 1. *Plut.* 21 22 T. II. p. 493. F. | ὑποκίμπλαται. ὑποκίμπλονται. c. | ὀρέγεται. ὀργᾶ. *Vat.* verissime. cf. I. 26. p. 13, 26. *Aristot.* H. A. II. 2, 3. ὅταν ὀργᾶ

ὄχεύεσθαι. τὰ τε ὄρεα. *M. m.* τὰ γε ὄρ. *a* et editt. Illud cum *Schn.* recepi. | τοῖς ψάμμασι. in genere vocabuli, in quo libri et editt. consen- 24
tiant, non haeserunt editores. Etiam infra XIII. 3. p. 289, 9. XV. 12.
p. 342, 16. *M.* et *m.* ἐν τοῖς ψάμμασι exhibent. Male procul dubio. Ma-
sculini enim generis in hoc vocabulo nullum est apud veteres vestigium,
non magis quam in χέρσος, in quo vocabulo V. 33. p. 111. tres libri τῶ
χέρσῳ legunt. — ψάμμασι. *m.* | ἐβάλλουσι. ἐβάλλουσι. *m.* πάμπολύ τι. Var. 25
Hist. II. 13. πάμπολύ τι χρῆμα Ἑλλήνων. Hoc composito *Plato* hand uno
loco utitur. | κατακτινόντων. fabulam de piscium coitu ac devorato semine 26
maris ab *Herodoto* traditam II. 93. jam dudum refutavit *Aristoteles* de
Gener. An. III. 5. SCHNEIDER. *Aelianus* totam hanc historiam aut ex
Herodoto duxit, aut ex *Oppiano*, qui historicum presse sequitur Hal.
I. 493. Respexit eundem, *Aristoteli* tamen assensus, *Plut.* T. II. p. 981. A.
Alius ejusdem de eadem re locus p. 965. E. non est integer. | τοῦ 28
ροῦ. Δορός τὸ τῆς ἀφροδισίας ὄχετας. Schol. in marg. *m.* — προσαποφθαί-
νοντων. Simplici ἀποφθαίνουσιν utitur *Herodotus*, *Oppianus*, *Aristoteles*
H. A. V. 4. 6. VI. 12. 2. et hoc fortasse *Aelianum* quoque scripsisse
malis. Idem tradit *Artemidor.* Onir. I. 79. p. 121. Cf. *Schn.* in Car.
Poster. ad Aristot. T. IV. p. 430. et in Hist. litt. Pisc. p. 198. s. | ἐμπύ- 29
κλανται ut initio capituli. Restitue ἐμπύκλανται. *a. m.* quod tacite mutavit
Gesn. Illud est c. 22. p. 104. 12. XII. 2. p. 264. 20. ubi solus *m.* ἐμ-
παλάμενοι quod verius judico *Buttmanno* Gr. ampl. T. II. p. 214. — καὶ
ἦδε ἐστὶν ἡ μέλις αὐτῶν. *Oppian.* l. c. τοιαῦδε γάμψ. πληθύνουσι γύνουσι. |
ἐν ἰχθύων γένεσιν. pro ἐν ἰχθύων. periphrasi fortasse ex poeta ducta. — 31
ἀνωτέρω. Cf. I. 14.

CAP. LXIV. Excidit ad hoc cap. lemma sic concipiendum: *De aqua
dulci in mari latente.*

218 Δημόκριτος πρὸς δὲ inserit *M. m. a.* quod reponendum. Sic prae- 1
cedente copula VI. 1. p. 125, 3. καὶ ζῶντα μὲν περιβλέπεσθαι, καὶ ἀπο-
θανόντα δὲ εὐφραμεῖσθαι. πρὸς *m.* | ἐκ τρίτων. ἐκ τρίτων. *c.* quod in marg. 2
correctum. Sic etiam apud *Plas.* Gorg. p. 500. A. σύμψηφος εἰ καὶ σὺ
ἐκ τρίτων. aliquot libri ἐκ τούτων habent. *Photius* Bibl. nr. 242. p. 335.
ex Vita *Isidori* notavit locutionem ἐκ τρίτων. ἀντὶ τοῦ τρίτου. *Ib.* p. 337.
25. et 342, 24. Infra XI. 15. πορφυρίωνος καὶ κινδὸς καὶ πελαργοῦ ἐκ τρί-
του. Var. Hist. XIV. 46. εἶτα ἐκ τρίτου ἐπήεσαν αὐτοί. *Suid.* in Ζεύος.
Tom. II. p. 4. ὁ ἐκ τρίτου παροχούμενος. | ἰχθύς. ἰχθύς. *m.* τῶ παρακειμέ- 3
νῳ. *quas intra salsam continentur.* rectius *Gillius* quam *Aeli.* verbo inepto
usus. SCHNEIDER. Illa verba additamentum sunt *Gesneri.* *Gillius* tantum
dulci habet. Caeterum *Aeli.* h. l. expressit *Oppi.* Hal. I. 114. γέλινα κατε-
τάουσιν αἰεὶ ποταμοῖσι θάλασσαν — ἔνθα νέμονται Φορβὴν ἡμερτῆν, γλυκερῆ
5 ἢ ἀλλ̄ πάλινονται. Cf. *Plin.* IX. 15. s. 19. | γλυκεῖ γλυκὺ. *m.* ἐπέλ. ἐκεῖ. *a.* | 4
τὸ λεχθὲν om. *v.* | εἰ τις. γὰρ insertum velit *Schn.* | καθεῖν. recepi 5 7 8
cum *Schn.* ex *M.* (ex corr.) *m.* καθεῖν. *a* et editt. καθεῖν. *Vind. uter-
que.* — | ἐπάψας. *Aristot.* H. A. VIII. 3. 2. ἐάν τις κήρινον πλάσας λε-
πτόν ἀγγεῖον καὶ περιθήσας καθεῖν εἰς τὴν θάλασσαν κενόν. Cf. *Meteor.*
II. 3. ubi pro θῆν̄ scribendum καθεῖν. Intde vero apparet, male *Aelianum*
interpretari verbum περιθήσας. Cf. ad H. A. loco cit. Annot. p. 569.
SCHNEIDER. *Plin.* XXXI. 6. s. 37. *Demissae reticulis in mare conca-
dent de nat. an. T. II.*

9 *vas & aera pilas, vel vas inania obturata dulcem intrá se colligunt*
 10 *humorem.* | *νυκτός δὲ νυκτός τε malit Schk.* | *γλυκός, γλυκός.*
 14 *m.* | *εἰσοδοῖα εἰσοδοῖαι. m. b. c. Empedoclis sententia, ad quam Ael.*
extat, alibi non videtur extare. Quae de aqua in universum statuerit,
cognosces ex fragmentis a Sturnio collectis in Empedocle p. 310. sa. ubi
hoc Aeliani locus neglectus.

15 CAP. LXV. *τοῦ διαῖν. ταῖν διαῖν. b. z. hoc ipsum volebat Meurs. in Eleus.*
o. 31. ταῖν διαῖν Schk. edidit. Neutrum horum necessarium esse, docuit
Schaefer. Meletem. p. 30. et ante eum Conr. Gesnerus. — οὐκ ἄν παύσαντο.
m. b. v. etiam M. teste Gronovio; in nostris schedis non notata le-
ctio. Idem conjecit Gesm. οὐκ ἀνοπάσαντο. a. οπάσαντο editt. usque ad

16 *Schk.* Vide ad I. 41. p. 19, 32. | *αὐτόν εἶναι. M. m. b. a. εἶναι αὐ-*
*τόν. editt. — τῷ στόματι τέρται. Vid. ad II. 55. De γαλεῶ *Horapollē**

17 *II. 110. κύει διὰ τοῦ στόματος.* | *δελσάντα. similia de glauco pisce vid.*
L. 16. et de cane marino I. 17. quare Bochartus Hieroz. T. I. 3. c. 36.
p. 1034. fabulam de mustela ex confusione cum mustelo pisce natam esse

19 *existimat. | παραδραμόντος usque ad μύσται om. m. verba adscri-*
 22 *pta margini al. manu. | αἰπών. εἶπον. c. ἀνα. nempe c. 51. ubi vid.*
Annot.

CAP. LXVI. Adde Jemma forte omisam: *De vipera et muraena.*

25 | *ἐκ θαλ. ἐκ τῆς θαλ. z. ἐν τοῖς πρόσθε. Supra I. 50. Fabulam absurdam*
ex similitudine corporis muraenae cum serpente ortam ex Oppiano Hal.

26 *I. 554. repetit Aeliumque, ex Aeliano Philes c. 70. ΣΧΗΚΙΩΝΑ. | δόξη. δό-*
ξει. a. νυμφία. νυμφίον. b. Oppi. I. c. ὄφρα γάμω κρηῦς τε καὶ εὐδως ἀντιώ-
σει. Basil. Tom. I. p. 68. C. ἡ ἔχιδνα τὸν τῶν ἔξιμι αἰδομένη τὸν γάμον.
Ambros. Hexaem. V. 7. p. 32. vipera absentem requirit, absentem vocat,
et blando proclamat sibilo: atque ubi adventare comparem senserit, ve-

27 *penam vomis — verecundata nuptialem gratiam. | ἐκβάλλει. ἐκβάλει.*

28 *a. | προγάμιόν τινα ὑμέναιον. hymenaeo quodam ante nuptias misso.*
Gillius. De πρόγαμος et προγαμαῖος egit Wernickius ad Tryphiod.

p. 303. juvenis doctissimus, immatura morte creptus litteris, quas prae-

30 *claro successu colebat. | ἔργια. de amoris fructa. Vid. ad Achill. Tat.*
 31 *p. 689. | τὴν θάλατταν. θάλασσαν. b. εἶτα om. v. Inutili vocabulo omis-*
so, distingue: τὸν ἰόν, αὐτίς ἐς τὰ ἄστυ etc. ἐπάνεισιν. M. m. a.

LIBER DECIMUS.

1 3 CAP. I. *φασίη. φησιν. sic M. ως ἄνω. VIII. 17. | Σανμάσαι Σανμά-219*
 6 7 *σαι. a. ὄ δὲ. ὄ δὲ. m. | ἐπὶ τὴν θῆραν. M. m. v. ἐς. editt. | φησὶ ἐν συγ-*
*γραφῇ Δίων, μόσχον. sic editt. omnes. Gesnerus, August. librum secutus *)*
quum Fuggerianus eum meliora potuisset edocere, in Append. Emendatt.
insolentem et confusam verborum constructionem transpositione compo-

*) In hoc libro tamen lectio minime certa; nam *θίων* magis videtur esse quam *δίων*, et prima littera manifesto est correctae. Caeteram *Schk.* in *Peric. crit.* p. 128. *Δίων* sine dubio legendum esse ait; in curis sec. autem hanc correctionem non commemorat.

venendam existebat. *Valesius* autem in *Emendatt. V. 2. p. 122.* de *Aeliani* aetate agens, *Dionem* de *Dione Cassio* interpretatur, simul suspectas, nomen viri a vetero quodam imperatore ad elephantorum venationem missi, *Παλαιαλέξανδρος* fuisse: quae conjectura tanto viro minime digna. *Dionem* ignorant libri *M. m. b. v. c. Vind. 7.* cum *Gillio*, *ἄσπερον* exhibentes. Jam nihil hic confusi vel insolentis. Is enim, qui hanc historiam ἐν συγγραφῇ nescio qua tradiderat, idem est, cui olim ab Imperatore quodam venandi potestas facta fuerat, non *Dio* historicus, quem talem historiam narrasse, non est probabile. Sequitur: *ἑραταὶν εἰς ἐκείνοι* *Idem.* ed. *Gesn.* ex tacita emendatione. Nam *Aug.* habet *ἐκείνοις*, *Foggerianus* (*m*) *καίνοις. ἐκείνοις. M. v. ἐκείνους* et *εἰδέν.* *Vindob. 7.* *ἰδέν* cum *συναλθέν* conjunctum ap. *Gron.* et *Schn.* Junge *ἑραταὶν ἰδέν.* Infra c. 12. *ἑλάφαντος ὄγκος ἐστὶ τῶν σαρκῶν ἰδέν καὶ πάνυ μέγιστος.* c. 41. *σὺλτακα ἰδέν ἑραταὶν. Aesch. Eum. 51.* ἀπταροὶ γὰρ μὴν ἰδέν αὐταί. — εἰς ἐκείνοις. si elephantum cogites. Dativum illustant exempla ap. *Matth. Gr. 4. 388. A. Heusd.* in *Spec. crit. p. 52. Stackhouse Crit. Journ. XXX. p. 359.* verba sic transponit: *ἑραταὶν ἰδέν, συν. ἔλ. νέφ καὶ καλῶ, εἰς ἐκείνοι. | συν- 8*
εἰσελθέν. recepi ex *M. m. συναλθέν. a* et editt: *ἐπειρέχεται* in *τῷ το*
Parthen. c. 18. et de *Dionysio Strabo VI. p. 269.* *περειαὶν εἰς τὸ θα-*
μάτιον. Aelianus verbo composito usus de elephantorum pari loquitur ut
de sponsa, qui simul cum sponsa eubiculum intrat. Pro *simul ingredi*
συνεἰσελθέν habet *Plut. Vit. Othon. c. 13.* ubi libri quidam *συναλθέν.*
ut ap. *Diodor. XIX. 75.* τῷ *Κασσάνδρῳ συναλθέν.* cod. reg. *συνεἰσελθέν.*
Frequens *εἰσελθέν*, ut *φοιτῶν, εἰς γυναῖκα. | εἶτε ἦν ἐρ. εἶτε ἀνήρ.* alio 9
ordine *Vas. εἶτε ἀνήρ ἦν, εἶτε ἐραστής | καὶ ὄλιγου πάντας ὄλιγον.* c. *Ven-*
tit *Gillus: us nihil propius fuerit, quam us nos, inquit, omnes per-*
deret. | καὶ om. M. m. a. v. | ἐς τοσούτον τοιούτον et ἀλλήλων. m. a. 12 13
ἀλλήλοισ, ut a *Gesnero* correctum est, legitur in *M.* et aliis libris. |
συνεβράζαν. De *triremibus Thucyd. VIII. 96.* ἐπέτε σφίσι αὐτοὺς σφῆρα- 14
ξουσι. | οὐδέτερος. οὐδ' ἕτερος. b. ἀπίστρεψαν. ἀπίστρεψεν. a. | τὰ κοι-
τῶν συμβαλθέν. hoc ordine *M. m.* iaverso *a* et editt. *συλλαβεθῶν. a.* cum 15 16
editt. ante Gron. συμβαλθέν. M. m. c. omissum hoc verbum in *b. v. |*
μάχη μὲν δὴ. M. m. μὲν δὴ μάχη. a et editt. | *Μενέλαω. Μενελάου. δ. 17 19*
| *ἦγγετο. ἦυγετο. a. ἦχθετο. v.* Post αὐτὸν est lacuna unius syllabae 20
in *m.* tum *ἔξοντος* sequitur pro *πύζοντος.* Locus est in *Il. γ. 371. et 446. |*
| *καὶ νύ κεν. καὶ νέκυν. b. εἰρυσσέν τε. ἔρυσεν. b. εἰρυσσεν. m. εἰρυσσεν. a.* cum 21
editt. *ἄσπερον. ἄσπερον* et paulo post *ἔραγη. m.*

CAP. II. *Ἰέρειον. Ἰέρειον. M. m. a.* Malis *Ἰέρειοι*, sed fortasse scri- 27
ptore invito.

220 καὶ δέχα τοῦ χειμῶνος. καὶ δὴ καὶ corr. *Gesn.* καὶ διὰ τοῦ. *Gron.* 1
quam correctionem recepit *Schn.* eamque nunc confirmat *Vas. Aristot.*
H. A. V. 8. 1. κοιτῆται δ' ἕνα τὴν ὄχλειαν καὶ τὸν τόπον καὶ μετοπέρου καὶ
χειμῶνος. *Vid. II. 6. p. 30, 12. et Ib. lin. 31. Stallb. ad Platon. de Rep. II.*
p. 367. A. | ὑπεξάπτονται. recepi ex *m. c.* quibus nunc accessit *Vas.* pro 2
ἔξάπτονται. Aol. H. A. XIV. 41. ἐκ τοῦ ὄνου ὑπεναφλεγόμενος καὶ ὑπεξά-
κόμενος. | κατηγορεῖ κατηγορεῖν. *b. v. IV. 21. p. 79, 22.* κατηγορεῖ καὶ 5
τὸ ἄνομα. De τρίγλῃ *idea* dicit *Oppi. Hal. I. 590.* unde hoc caput

translatam eat. *Artemidor.* II. 14. p. 165. Cf. *Schn.* in Hist. litt. Pisc. p. 104. 109.

- 6 CAP. III. Ἡρόδοτος. *Herodot.* III. 103. ad quem locum respicit *Aristot.* H. A. II. 2. 5. Veretrum quidem retro versum habet mas, sed coitum ut reliqua quadrupedia exercet, ut recte *Aristoteles.* Cf. *Shaw* Itin. p. 149. Narrationem *Herodoti* explicat *Gesner.* Hist. Quad. p. 165. „ego, inquit, per genua articulos intelligo, per femora vero ossa, quae inter articulos recte habentur. Haec autem terna esse in prioribus crucibus, in posterioribus quaterna, ipse dum haec scriberem in dromade observavi.“ Contra *Anatomici Paris.* in Mém. pour servir à l’Hist. des Anim. P. I. p. 74. genua interpretantur callos, quibus sternum et flexurae pedum in camelo obsitae sunt; sed quid tum femoribus fiet? ΣΧΗΜΙΔΕΝ. ἐν τοῖς ὀπισθίοις. ἐν τ. ὀπισθίον. b. v. In proximis memorabiles sunt in libris depravationes: σκίλασι τε παρὰ μηρούς καθῆσθαι. *M. m.* tum in *Med.* τοσαῦτα punctis suppositis damnatur. Idem vocabulum om. *m.* σκίλασι τε παρὰ ὀμήρους καὶ. a. σκίλασίν τε παρὰ μήρους καὶ. c. σκίλασιν τετραμίνους καὶ. b. Ex *Fat.* in *Bastii* schedis nihil notatum. Totum h. l. *Gesnerus* ex *Herodoto* sic, ut nunc legitur, tacite constituit. τέτταρας manifesto inest in lectionibus codicum, praesertim *Aug.*; ἔχειν autem in nullo eorum habetur, sed ad sensum implendum requiri apparet, praesertim quum καθῆσθαι, quod abest ab a. b. c. cum reliquis verbis non coëat. Nou tamen satis stabilitam esse hujus loci lectionem, apparet, quamvis cum *Gillii* interpretatione consentientem. Caeterum scriptorum, qui *cameli* nomen a μηροῖς derivant, opinionem, *Eveni* ap. *Artemid.* Onirocr. I. 4. et *Horapollinis* II. 10. merito exposuit *Bochart* Hieros. II. 1. p. 74. | κατόπιν. camelos retro coire significat *Oppi.* Cyn. III. 500.

- 10 CAP. IV. ὡς πρὸς τὰς ἄλλας. Sic *Herodotus* VIII. 44. Ἀθηναῖα πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους παρεχόμενοι νῆας — μῦνοι. et III. 94. καὶ φόρον ἀπαγγίνοι πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους. Cf. *Wolf.* ad *Demosth.* Leptia. 11 p. 251. | Ἡρόδοτος. nempe III. 113. εἶναι. sic editiones ex correctione *Gesneri*, ubi proxima sic leguntur et distinguuntur: διπλά δ’ αὐτὸς δήπου διδάσκει: καὶ τοῦτο λέγει, τὰς — Pro εἶναι est ἔστι in a. m. Ex *M.* nihil notatum, ut nec ex *Parisianis*, ita ut in his εἶναι haberi videri debeat. 12 ἔστιν tamen legitur etiam, quod nunc docemur, in *Fat.* | καὶ τοῦτο καὶ λέγει sic *M. m. b.* prius καὶ om. c. alterum a et edit. Id quod ex bonis libris recepi, majore post διδάσκει distinctione posita, nunc cedat optimae lectioni cod. *Fat.* ubi habetur: γένη δὲ αὐτῶν ἐστὶ διπλά· ὁ αὐτὸς δήπου διδάσκει καὶ τοῦτο, καὶ λέγει τὰς μὲν — Verbis τὰς μὲν αὐτῶν respondent in fine cap. verba τὰς δὲ δις τὰς ἑτέρας. — ἔχειν οὐράς. *m. b. c.* οὐράς ἔχειν. ex corr. *Gesn.* τὰς μὲν οὐρ. αὐτῶν ἔχειν. a. De caudis Indi- 14 carum ovium vid. supra III. 3. — μηκίστας. μηκίστους. b. v. | ἄσπερ. 15 ἄσπερ. *m. a.* ἐλκοῦσθαι ἄν. δὲ interponit *m.* πάντως πάντων. *m.* | πρὸς 16 τὸ. εἰς τὸ. *Fat.* | Legebatur: τοὺς νομίας δὲ εἶναι ἀγαθοὺς χειρουργεῖν οὐκ ἂν τῶν ἀμαξίδων. καὶ ποιεῖν ἀμαξίδας. margo *Gesn.* ὑπεράνω τιθέντας ἀμαξίδων *Abr.* ad *Aeschyl.* T. II. p. 180. probante *Wesselingio* ad *Herod.* p. 253, 29. Minore mutatione ipse in *Exercitatt.* cr. Tom. I. p. 4. a. correxi: χειρουργεῖν οὐ πέραν τῶν ἀμαξίδων. quod ut certum post *Schnei-*

derum recepi. *Herodotus* l. c. ἑπας τις τῶν ποιμένων ἐπίσταται ξυλουργίαν ἐς τοσοῦτο· ἀμαξίδας γὰρ ποιῶντες, ὑποδέουσι αὐτάς τῆσι οὐρήσι. Voce πέρα sic *Aeli*. utitar VI. 10. πέρα τῆς ἐκ τῶν ἰχθύων τροφῆς μεμαθηκός στείσθαι οὐδὲ ἐν. *Suid.* T. II. p. 22. οὐ πέρα τοῦ νενομισμένου. *Frequentior* in talibus usus particulae μέχρι. ut ap. *Helioid.* II. 12. p. 68. μέχρι τοῦ ὀνόματος ἑλληνίζων. | ἀποστῆεν. ὑποστῆεν. *m. v.* | φησὶ. 17 18 φησὶν. *M. m.* *Herodotus* l. c. τὸ δὲ ἕτερον γένος τῶν ὄνων τὰς οὐράς πλατίας φορέουσι καὶ ἐπὶ πῆχυν πλάτος. — πλατύνεσθαι δὲ. δὲ *om. a.* De duobus illis ovium generibus vid. *Bochari.* Hieroz. II. 45. p. 495. recentiores laudant *Pennant* et *Bechstein* Uebers. der vierfüßigen Thiere Tom. I. p. 38. s.

CAP. V. σφισι. σφίσι *a.* ut iterum lin. 28. | τοὺς ἐρωδιούς. *suum* 20 21 pro *ardea* nominat *Aristot.* H. A. IX. 25. 3. *Athen.* ex *Theophrasto* IX. p. 390. C. οἱ δὲ ἐν Σικιάδῃ τῇ νήσῳ πέρδικας κοχλιάς ἐσθίουσι. *SCHEIDEA.* | καὶ κοχλιάς. καὶ *om. b. r. v.* quod placet. | ἀρέονες. *M. m.* 22 23 *aP. Gesn. v. b. c.* ἀρέοντες. *a. r.* cum editt. ante *Gr.* καὶ ante ἀπαύσει *om. m.* οὐτα μὲν. μὲν non sine vi additum, δὲ non sequente. Vid. *Schaefer* ad *Plin.* Vit. V. p. 322. | σοφία. προνοία. *b. naturali quadam* 24 *astutia.* *Gill.* | ὡς ἀγρεία. ἀγρελας. *b.* De aoristis in hujusmodi descriptionibus post praesentia illatis vid. ad IV. 19. p. 78. 15. Infra XIV. p. 326, 28. | ὡς ἰδιαν οἰκίαν παρήλαε. ἐπῆλαε. *b.* ὑπῆλαε. *v.* ὡς pro 29 εἰς contra atticum usum, ut supra III. 23. p. 62, 1. Vid. *Doederlein* Philol. Beiträge Fasc. I. p. 303. et *Bernhardy* Syntax. p. 215. Ap. *Helioidor.* IX. 13. εἰς εἶναι ὡς τὴν πόλιν ὡς ἰδιαν. *Coraëus* εἰς edidit ex marg. editt. Alibi *Aeli.* ab Atticorum usu et praecceptis non recessit. Sic c. 37. παρήλαεν εἰς τὸ Ἄργος. c. 48. πάρεισιν εἰς τὴν φάραγγα XI. 3. παρίοντας εἰς τὸν νέον. Ib. 16. παρίασιν εἰς τὸ ἄλλος. | ἠπάτησα. ἐπάτησα. *m.* Genus 30 ipsum cochleae terrestriis hodie non novimus; nec dubito equidem errorem aliquem observationi subesse. *SCHEIDEA.*

221 CAP. VI. κοχλία. κολλία scribendum esse recte quidem vidit *Gronovius*, allato loco *Aristot.* H. A. VIII. 15, 6. οἱ μὲν οὖν κολλία κ. τ. λ. sed is huc non pertinet, sed alter, qui praecessit §. 2. τῶν δὲ κολιῶν οἱ πολλοὶ εἰς μὲν τὸν Πόντον οὐκ ἐμβάλλουσιν, ἐν δὲ τῇ Ἰηροποντιδῇ θερζῶσιν καὶ ἐπιτέκνουσι· χειμάζουσι δὲ ἐν τῇ Αἰγιάῳ. ubi *Gaza* *Aegeum* vertit. Sed Αἰγιάῳ legendum esse, docet locus hic *Aeliani*. Deinde etiam transpositis vocibus legendum esse, χειμάζοντα ἐν Σούσοις, θερζῶντα δὲ ἐν Ἐξβατανόις censet *Gronovius*, laudato *Brissonio* de R. P. I. p. 43. [Adde *Hutchins.* ad *Xenoph.* Cyrop. p. 645. Illam correctionem occupavit *Spanhem.* ad *Juliani* Or. I. p. 126.] Coliam esse ἢ genere scombrorum, qui Massiliae *cogniol* vel *coguiol* audiat, communis est *Gillii*, *Belonii* et *Rondeletii* opinio. Cf. *Gesner.* Hist. Aqu. p. 306. *SCHEIDEA.* Cf. *Eund.* in Hist. litt. Pisc. p. 64. et 58. — τὸν Περσῶν. τῶν Περσῶν. editt. *M.* (corr. in τὸν.) In *a* nota tachygr. fluctuat inter τὸν et τῶν. τὸν. *b.* quod recepi. Suspiciari possis fuisse τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. ut XV. 26. p. 349, 29. ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς. XI. 33. p. 259, 12. | χειμάζοντα. χειμάζονται. *m. b.* ἐν post δὲ *om. m.* Eadem comparatio est supra III. 13. p. 56, 22. | πρὸς τῷ Αἰγιάῳ. πρὸ. *c.* Αἰγιάδος προσεχγῆς τῷ Πόντῳ. *Steph. Byz.* 4 Cf. *Strabon.* XII. p. 545. Tom. V. p. 67.

- 8 CAP. VII. τὰς καλλίας. *Diphilus Siphnius ap. Athen.* VIII. p. 355. E. de triglae oibo: ἐρεκτυή καλλίας, καὶ μάλιατα ἢ ἐξ ἀνδράκων· ἡ δὲ ἀπὸ τηγάου βαρεῖα καὶ δύσπεπτος. *Fiscis igitur dum integer assabatur, cavere voluerant, ne ventriculus ruptas ingesti alimenti qualitate reliquas carnem inficeret. Dicitur autem trigla, ut labrax, leporem marinum devorare; et genus aliquod in coeno degens ventriculum alimento foetido repletum desinit habere. SCHEIDTUS. ὀπτούμενων. recte sic ed. Gesn. ut esse videtur in Paris. b. Sic legendum esse Hast. monet in marg. ὀπτούμενων. editt. ex Gron. expressae. ὀπτούμενων. M. m. c. a. Futilis scriptor *Eumath.* Amor. Iam. p. 84. ὡς ἐπὶ πυρᾷ ὀπτούμενος. ex quo loco ὀπτεύω relatum est in *Steph. Thea. Valp. Tres Monacc.* ibi nihil variant.*
- 9 *Philos* Carm. de S. Theodor. v. 224. κατοπτούσι σε πυρᾷ ἐν μέσῳ. | ῥήγυσθαι. ῥύγυσθαι. m.
- 11 CAP. VIII. μαζοῦς ἔχει. ex *Oppi.* Hal. I. 660. καὶ πολλῶ om. c. quam omissionem ne quis probandam existimet, *Aeschin.* c. Ctes. p. 592. ἄφθονα δῆπου καὶ πολλὰ ἔχειν λέγειν. Saepius πολὺς infertur post alia adjectiva cum gravitate quadam. I. 5. ὀδόντες συνεχεῖς τε ἐμπερύκασαι καὶ πολλοί. XII. 43. ἀγέλαι κοκίλαι τε καὶ πολλαί. XVII. 37. ἐξέπων καὶ ἀμυστὶ καὶ πολλὰς. *Diodor.* V. 40. πόλεις ἀξιολόγους καὶ πολλὰς ἐκτεσσα. *Herod.* II. 24. ὡς οὖν μεγάλων καὶ πολλῶν χρημάτων ἐστερημένους | νήχονται. δε. μκν. m. Cf. cum his *Philos* c. 72. v. 45. as. — | τῆς μὲν πρώτης. in his deest τάξεως vel simile vocabulum. Locus hic unde translatus sit, nescio; nam *Oppi.* Hal. I. 660. similia quidem habet, sed non plane eadem. Cf. *Arist.* H. A. VI. 11. 2. SCHEIDTUS. τῇ μὲν πρώτῃ τερ. τῇ νεᾷ οἱ καὶ ἀπαλοί. *Val.* Nihil hic deesse, apparet ex II. 6. p. 30, 30. *Anecdota Bekkeri* Tom. I. p. 29. ἀπὸ πρώτης. οἶον ἐξ ἀρχῆς. Similis est usus in τῇ πρώτῃ, de quo *Boisson.* et *Schaefer.* Iud. ad Bos. p. 914. Huc retuleris locum *Philostr.* Vit. Ap. I. 22. p. 28. de catalis leonis: ἀριμὸς δὲ τῶν σκύμων παρὰ μὲν τὴν πρώτῃν τρεῖς, ἐπὶ δὲ τῆς δευτέρας δύο. Caeterum haec ex *Oppiani* Hal. I. 674. as. ducta esse, non 14 dubito. Cf. Ib. 3, 643. | τετάχεται τετάχεται. m. τετάχονται. a. Vid. ad III. 13. p. 56, 17. Vera lectio non latuit *Gesn.* ἔπονται δὲ αὐτῶν. *M. m. b. c.* αὐτῶ. a. et editt. ante *Gron.* αὐτοῖς. corr. marg. *Gesn.* | 20 τὴν τῶν ἐκγόνων. *M. m. v. b. c.* τὴν τῶν ἐγγόνων. editt. ante *Gron.* τὸν 21 τῶν ἐγγόνων. a. Vid. I. 18. p. 10, 21. | ὁ Νέστορ. a *Nestore* et *Menestheo* tacticae artis iuitia repetuntur. Vid. Il. β. 555. δ. 293. | 22 ὄνπερ οὖν ἄδεις. αἰρεῖς. c. ὄνπεριάδεις. a. τῶν ἡρώων. *M. m. b. c. a.* τῶν om. editt. ante *Gr.* describentis negligentia. γενοῦμαι. γενέσθαι. b. v.
- 24 26 CAP. IX. τῇ φύσει τὴν φύσιν. b. φασί. editt. φασίν. *M. m.* | ἐλ- 28 λοῖον. ἀλλ' οἶον. m. τοῦτο εἶναι. *M. m. b. v.* εἶναι τοῦτο. a et editt. | ὑπὸ τοῦ ἔχειας. tolle h. l. uncinos, eosque transfer ad lin. 30. ubi articulus
- 29 30 omissus in *M. m.* | ὑπὸ τῆς ἐχίδνης. τοὺς ἐχίδνας. b. | post τοιαῦτον in m. est lacuna dimidii versus. | *Νικανδρος.* Theriac. 231. τοῦ μὲν ὑπὲρ κινύδοντε δύο χροῖ τεκμαίρονται Ἴδον ἐρευγόμενοι· πλέονες δὲ τοι αἰὲν ἐχίδνης. ad quem locum praeclare commentatur *Galen.* Ther. ad Pison. α. 13. qui notas, quibus ἔχεις ab ἐχίδνα distinguntur, diligenter collegit. SCHEIDTUS. Idem de hac distinctione disseruit in *Physiol. Amphib. Spec. I.* p. 44.

222 πλέων δὲ ἰτα libri scripti et editi; plurimum, verum. Igitur πλεόνων 1 reddidit. Schneidzen. Hanc correctionem Schn. recepit; unde Bastius in marg. ad Schn. πλεόνων correxit. Quid in *Vas.* sit, ibi non notatum. Malis fortasse πλέω, ἕγησθαι scil. Ibi autem lectioni favet et *Nicandri* locus et *Galen.* l. α. Tom. XIV. p. 266. τούτῳ γὰρ τοῦ ἄρβενος ἡ ἔχιδνα δὴνευγει καὶ τῷ πλέονας τῶν δύο κινουμένων ἔχει.

CAP. X. πρᾶναι προῆται. m. cum hμερῶν jungitur iterum XII. 4. 4
| τῆς τάφρου. Vid. supra VIII. 10. | πολὺ διαλαβόντες. *striose* *osa-* 5 6
strictos funibus. Gill. Infra XII. 44. ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοὶ διαλάβῃς,
ἔτι καὶ μᾶλλον ἐς τὸν θυμὸν ἐπάπτεται. *Herodot.* IV. 94. διαλαβόντας τοῦ
ἀποπεμπομένου — τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἀνακινήσαντες αὐτὸν, μετῴ-
ρον ῥυπτύσει ἐς τὰς λέγχας. | ὑρίστασθαι ἀρίστασθαι. *Vas.* | τῇ ἀτρο- 8 11
φίᾳ τῇ om. *M. m.* ἢ ἀτροφίᾳ. *a. c.* ἢ ἀτρ. *b.* *Arrian.* Iudic. α. 13. ἴδου
γὰρ λιμῶ τε ταλαιπωρηθῆναι τοὺς ἀγροὺς ἐλέφαντας, καὶ ὑπὸ τῷ δίφῳ
δουλωθῆναι. | ῥώμην. ῥώμην. *c.* | πρόσθεν. πρόσθε. *b.* | ἐρέγειν. haec 12 15 16
verba illustrat *Plin.* VIII. 8. s. 8. *fame domabant.* *Argumentum erat*
ramus homine porrigente clementer acceptus. Schneidzen. De bestiis fame
domatis cogitabat *Epicrates* ap. *Athen.* XIII. p. 570. D. scribens de
Laiide: εὐτῷ δὲ τιθασὸς γέγονεν, ἔστ', εἰ φίλτατε, τῆργύριον ἐκ τῆς χει-
ρὸς ἤδη λαμβάνει. | βλέπειν κακμηχός. oculis et obtutu animum dejectum, 18
aegrum, prae se ferebat. *Gillius* vertit: *hilarioribus oculis et mansuetioribus.*
Locutio similis βλέπειν ἀπολωλός. ap. *Phil. Jun.* Im. II. p. 113.
17. ubi vid. p. 590. | ἀμαίς. om. *b.* | γλυκίᾳ τροφῇ. infra XII. 44. 20 23
ταῖς τροφαῖς κολακεύουσι αὐτὸν καὶ ποικίλοι καὶ ἐφορκοὶ δέλαια πρᾶνευ
πειρῶνται. — κέντροις. κέντρον. *b.* *verberibus* vertit *Gill.* | ἡμερουμένους. 24
ἡμερουμένου. *a.* ἄρτοι τε. καὶ addit *m.* | ἀσταφίδες. σταφίδες. *m.* | 25
μέλι χύθην. χύθην. *m.* σχοῖνον τε. edit. ex corr. *Gesneri*, et, ni scho- 26
dae fallant, *M.* σχίον. *m. b. a. c.* χίνου. *Vas.* Vid. ad VI. 42. p. 141,
19. In victu elephantorum σχοῖνος commemoratur VII. 6. p. 156, 29.
Philes Carm. Wernsd. VIII. 136. καὶ σχοῖνον ἢ δρῦν ἢ φυτῶν ἄλλων κό-
μας, ἢ κίττον. | φάκελλοι. *M. v. b. c. a.* φάκελοι. *m.* et edit. ante *Gr.* 27
Vid. VI. 61. p. 150, 19. — ἐκείνοις συντρόφου. ἐκείνης. *M.* (sicut supra
scriptum). *m.* — ἐκ τούτου τοι. τοι om. *b.* τούτους τοι καὶ. XII. 41. p. 283,
25. ubi vide.

CAP. XI. καταψηφίζονται. Vid. ad IV. I. p. 72, 25. XV. 27. ἢ 30
δουλεία γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ κάδρυξις καταψηφίζεται σιωπῆν. Var. Hist. II. 7.
οὐκ ἔστιν ἀνδρὶ Θηβαίῳ ἐκείναι παιδίον — δάνατον αὐτοῦ καταψηφισά-
μενος. | σαύρα. sic libri omnes. λύρα *Schn.* edidit ex correctione *Gesneri.* 31

223 Ἀριστοτέλης. locus *Aristotelis* est H. A. IV. 9. 3. ψόφους δὲ τινὰς 1
ἀφᾶσιν καὶ τρεμμῶς οὐς λέγουσι φωνεῖν, οἷον λύρα καὶ χροῦμος· οὗτοι γὰρ
ἀφᾶσιν ἔσπερ γυλλασμῶν· καὶ ὁ κάπρος ὁ ἐν τῷ Ἀχελείῳ, ἔτι δὲ χαλ-
κεύς καὶ κόκκυξ. ut libri plurimè χαλκίς habent, Venetus ex corr. χαλ-
κεύς. Hoc nomen probabilius; nam χαλκίς ad genus elupeae referri solet, in
quo sonitum nemo adhuc agnovit. De σαύρα in λύρα cum *Gesnero* ma-
tandae nulla est dubitatio. χαλκίς habet *Vas.* de capro nom magis constat,
quam de chromide. Schneidzen. Quae *Schn.* praeter ea de reliquis pisci-
bus ad h. l. disseruit, nolui repetere, quam eadem legi possint in Hist.
litt. Pisc. p. 98. 115. 117. 174. In Aroasio fluvio *Pausan.* VIII. 21. 1.

piscos esse narrat ποιητικῶς vocales. Cf. *Clearch.* ap. *Athen.* VIII. p. 332. F. *Tzetza* Chil. VI. 338. πάντες δ' ἰχθύες ἄφωνοι, κτὴν οὐάρου, καστορίδος. — Car pisces vocis usa careant, docet *Cuvier* in loco egregio de natura piscium, in *Histoire naturelle des Poiss.* Tom. I. p. 276. De Iyra et cuculo piscibus vid. *Ibid.* Tom. IV. p. 10. α. φησὶν. *M. m.* συρίττει. οὐάρττει. α. παρακλήσια. παρακλήσιως. c.

4 CAP. XII. ἕγκος ἐστὶ τῶν σαρκῶν ἰδεῖν. τῶν σαρκῶν ἕγκος ἐστὶν ἰδεῖν-
5 alter Paris. | ἰδαδμα. contra *Agatharchides* in *Photii* Bibl. no. 250. p. 452. ed. *Bekk.* de ἑλεφαντοράγοις· οἱ συνθηραταὶ παραγίνονται ἐπὶ τὸ πτώμα, καὶ τοῦ θύρου ζώντος ἔτι παρατίμνοντες ἐκ τῶν ὀπισθίων τὰς

6 οὐάρκας εὐερχοῦνται. | ἔτι μὴ ἢ προβοσκίς. *Plin.* VIII. 10. α. 10. *invenis et luxuria commendationem et aliam expetit in callo manus vim saporis.* De στίλαρ ἑλεφαντος cf. *Dioscorid.* II. 86. et supra ad I. 37. *Sceneci-*
8 *BERA.* | εἰ γὰρ τις. τι. m. τὰ δὲ. m. a. τάδε editt.

10 CAP. XIII. ἀράβλων. *M. m. aF.* *Geon.* ἀράβλων. a cum editt. ante
11 *Gr. Diodor.* II. 51. vim solis per Arabiam diffusam praedicans, δὴα τοῦτο

ait πολλῶν καὶ ποιητικῶν, ἔτι δὲ καλῶν ζώων φύσις γενῶν. — τὸ καλύ-

11 μωρον καλύφορον. m. | καὶ πάντα γραφικῶν. *omnem picturam longe*
12 *multumque superans.* *Gill.* γραφικῶν est pro γραφία. *Lucian.* Zenx. c. 12.

γραφικὸν γὰρ ὑμεῖς. *Ib.* Alexander. c. 3. πρότερον δὲ αὐτὸν ὑπογράψω τῶ-
13 λόγῳ — καίτοι μὴ πάνυ γραφικός τις ὢν. — καὶ ταῦτα. ταυτα ex con-

jectura in textu posuit *Schn.* quod non necessarium, modo, quod feci,
14 majorem post δεινὰ distinctionem cum minore commutes, ut oratio non

interrupto procedat ordine: idque non solum in fortibus et generosis ha-
bet locum, sed etiam parva et ignobilia in hunc modum ornata sunt.

12 Accusativi pendent ab ἑλέγξει δεινὰ. | τὰ ἔλιμμα. τὰ τε. a. v. ἀδοξότα-
14 ρα. ἀδοξότατα. b. v. αἴτε. αἴτε. c. | εἰ δὲ ἰχθύς ἔτι καὶ πλέον. Cf. prae-

clarum locum in *Hist. nat. Pisc.* auctore *Cuvier* Tom. I. p. 281. α. |
15 16 εἰσὶν. *M. m.* | ἡ ἀράβιος. ed. *Gron.* ἡ ἀράβιος. a et ante *Gr.* ὁ ἀρά-

βιος. *M. b. v. c.* ὀράβιος. m. κόλπος sabauditur. Vid. *Fischer.* ad *Veller.*
18 19 III. 1. p. 260. *L. Bos* p. 229. | περιέρχονται. περιέρχονται. m. | ἰρν. ἰρν.

20 22 editt. cum a. | ὁ ἀδόμορος μὲν. δὲ b. | Post μαργαρίτης pro majore
distinctione cum *Schneidero* virgulam posui, ut est jam in Ed. princ. |

23 24 | καὶ τίκτεσθαι τε. γα. b. Vid. ad VII. 7. p. 153, 23. | αἱ ἀστραπα-

ταλε quid habet *Isidorus Characen.* ap. *Athen.* III. p. 93. E. *Theophylac-*
25 *ctus* ad *Matth.* XIII. 14. ὁ μαργαρίτης ἱστορεῖται γενῆσθαι ἐν ὄστρεω,

ὡπερ ἀνοίγοντι τὰς πτύχας ἐνοσκήπτει ἀστραπή. Auctor de *Lapidibus* an-
26 tiquus, quem excerpit *Origenes* ad *Matth.* p. 211. et *Huet.* [p. 448. ed.

Delarue.] excerptus a *Plinio* IX. 35. α. 54. *coeli his conchis majorem*
esse *societatem* affirmat *quam maris: inde nubilum trahi colorem, aut*

pro *claritate matutina serenum.* *SceneciBERA.* Idem tradit *Tzetza* Chil.
27 XI. 461 et 466. *Philes* c. 95. v. 10. ὑγρόν δὲ ρυτὴν στομάχῳ τῆς πίνης

εἰς ἀστραπῆς ἑλαμψὴν εὐρεθῆ λίθος. quae sic accipio: humor, quem pin-
28 nae venter continet, fulgure coruscante in lapidem mutatus est repertus.

Idem *Carm.* in *Cantacus.* v. 666. μάργαρον — εἰς ἀστραπῆς ἑλαμψὴν
27 ἑσφαρωμένον. | τοῦτον δὴ. δὲ. m. Proxima τὰ θάλογοντα τὰς τῶν μάχλων

29 ψυχὰς fortasse ex comico poeta traducta sunt. | ἐν μικραῖς. μικροῖς

M. μικροῦς. α. μικρῶ. β. μικρῶ. γ. κῆρα ἢ μὲν. καὶ ἢ μὲν. *Vat.* fortasse recte. | τὸ κῆρας. articulum in editt. temere omissionem addidi ex *M. m. a.* 31 c. γ. | εἰς σκόλοψ. ὁ σκόλοψ. *Vind.* 7. εἰς κόλλοψ. *Vind.* 51. cum glossa 32 in marg. κόλλοψ λέγεται τὸ νωτιαῖον καὶ τραχηλιαῖον τοῦ βοῦς δέρμα διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐδέτετον. Hanc scripturam equidem propter ἐπιπέφυκε probandam puto; si alterum praeferas ἐμπέφυκε dicendum fuit. Sequens ταῦτα vitiosum esse videtur, ad μαργαρίτης referendam, nisi fuit scriptam ταῦτη ὁ μαργαρίτης. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ὁ σκόλοψ. *M.* (cum corr. εἰς) εἰς σκόλοψ. *m. b. c.* εἰςκόλοψ. *a.* εἰς κόλλοψ *Schn.* cur. sec. in textu posuit. De ταῦτα quia recte legatur, non dubito. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 524. collato *Reisigio* ad *Oed. Col.* p. 326.

224 κῆρας μὲν ἂν εὔροι. sic scripsi cum *Schneidero.* κῆρας μὲν εὔρη. *a* et 2 editt. εὔροι. *M.* (ex corr.) κῆραμενον εὔροι. *m.* quod una tantum littera a *Schneideri* correctione abhorret. — οὐχ ἔξει. οὐκ ἔξει. editt. omnia. | πεπωρωμένῃ. *Stackhouse* legit πεπωρωμένῃ. ardentis sc. pyropo; inerte pla- 3 ne. | ἐν ταυτῶ. ἐν οὐ. *a. c.* | ὥστε ἐκείνας. ὡς γε. *m.* εἰς ἐκείνας. *b.* 4 7 Referendum pronomen ad qualitates modo commemoratas, τὸ λευκὸν καὶ τὸ μέγα εἶναι. | οὗς ἐντεῦθεν ἔστιν. hoc ordine *M. m.* οὗς ἔστιν ἐντ. editt. 8 ὅτι ἄρα. εἰς ἄρα. *b. v.* ἀφελθῆσαν. ἀφελθῆσαν. *c.* ἀφηρῆθῆσαν. *a* linea subducta. | τῇ σαρκὶ μόντοι. τὴν σάρκα. *b.* Haerebat *Schn.* in μόντοι, quia 14 nihil sequatur, quod huic particulae respondeat. Verum μόντοι *h. l.* ut in alfis haud paucis affirmandi vim habet. Cf. infra p. 224, 26. et praeterea p. 12, 10. p. 50, 11. p. 59, 3. p. 67, 19. et alibi. | φύσιν δὲ 15 ἔχει τῆς περιφερείας τὸ λείον. suspicor φύσει fuisse scriptum: opponitur τέχνης σοφίᾳ. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Optime divinavit; sic enim nunc in *Vat.* legi docemur. Diversa ratione locutio φύσιν ἔχειν constructitur. Supra II. 27. ἡ στρουθὸς ἡ μεγάλη μεταωσιθῆναι φύσιν οὐκ ἔχει. *Plut.* T. II. 63. F. οὕτως, ὀμαι καὶ τοὺς θεοὺς εὐ ποιῆν, φύσιν ἔχοντας ἦθεσθαι. *Themist.* Or. XXI. p. 250. B. ὅτι χαλεπὸν μὲν, φύσιν δὲ ἔχει — γενέσθαι ἐπιβόλον ἀρετῆς. — εὐπερίγραφον. *Heliodor.* II. 30. p. 96. μαργαρίδες — εἰς κύκλον ἀκριβῶς ἀπαρτιζόμεναι | τινά. τινά. *m.* | τὸν λῖθον. τῶν λῖθων. *a.* λ- 16 17 ὄν margaritam appellat etiam *Philosr.* Vit. Ap. III. 53. p. 137. et c. 57. p. 139. ὁ δὲ. *m. a.* ὅδε. editt. | πείθεται. πείθονται. *Vat.* τραχύτητα. 18 τραχύτητα. *a.* | ἐπαβουλεύεται. *M. m. v.* ἐπαβουλεύεται *a* et editt. κα- 19 τηγορεῖ restitui cum *Schneidero* ex *a* et editt. pr. κατηγορεῖ. ed. *Gron.*

CAP. XIV. Ἀπόλλων. cf. supra VII. 9. ibique annotata. Teutyritas 20 praecipue veneratos esse accipitrem narratur infra c. 24. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Ἀπόλλων τιμῶν. eadem structura infra c. 34. p. 235, 3. *Aristoph.* Av. 516. ὁ δὲ Ἀπόλλων ὥσπερ Δεράπων Ἰέρακα (ἔχει). Commemoratur ap. *Strabon.* XVII. p. 817. Ἰεράκων πόλις τὸν Ἰέρακα τιμῶσα, εἰτ' Ἀπόλλωνος πόλις. Idem p. 823. Ἰεραξ ὁ Αἰγύπτιος ἡμερος παρὰ τοὺς ἄλλοι. Cf. de accipitre Osiridi sacro *Plut.* T. II. p. 371. E. — ἰόβιασιν. *M. m.* | θανμαστούς. 22 *Gillius* θανστούς vertit. Neutram vocem inter Aegyptiacas; interpretatus est *Jablonski.* ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Neque in locupletissimis spicilegiis *Tewateri* et *Barkwi* hoc vocabulum invenit locum. Si pro λέγουσι esset ἔχουσι vel ἄγουσι, nihil hic locus haberet difficultatis. Infra c. 21. οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς κρεκαθελοὺς σέβουσι — οἷα ἡμεῖς τοὺς θεοὺς τοὺς Ὀλυμπίους ἄγομεν θανμαστούς. — τῶς θεῶ. articulum om. *M. m.* | ὀρεῖσι — ἀεὶ ἐν 23

ταῖς ἀκτίσι. mire dictam pro ἐπορεύσει ταῖς ἀκτίσι. SCHNEIDER. In pleonastica
 anonymorum cumulatione jungenda verba ἐν ἀκτίσι βλέποντες pro ἐμβλέ-
 ποντες, ubi vulgaris ratio ferretur εἰς ἀκτίνας. Vid. *Bernhardy Synt.* p. 208.
 Falconum quoddam genus altissime volantium Jacuti tamquam amicium
 et propinquum coelestis numinis reverentur, fortunatosque se putant, si il-
 lam tantam viderint. *Pallas Zool. Ross. Vol. I. p. 326.* Idem populus
 aquilem chrysaëton divino cultu prosequitur. *Ibid.* p. 342. — μένει re-
 24 cepi ex Paris. *b.* pro μόνον. | ἀβασανίστως ἔκινω ὀδύνης. *Suid.* ex *As-*
 25 *lami* libro de providentia. | τὴν ἀνωτάτω ἴασιν. ἀνωτάτην ἢ εἰσὶν. *c.* |
 27 ἐξ ὑπτίας νέοντα tamquam qui superius natet, oculis ad coelam conver-
 sis. Locutio est Aristophanica. *Pollux VII. 138.* et Platonica *Phaedr.*
 p. 264. A. ὅς — ἐξ ὑπτίας ἀνάπαλιν διανεῖν ἐπιχειρεῖ τὸν λόγον. de *Rep.*
 28 VII. p. 529. B. ubi vid. *Stallbaum.* p. 133. s. | ἔβδα τα. ἔβδα τὸ. *a.*
 πρὸς τὸν πάντα ἐφορεύοντα. *Infra XVI. 5. p. 364, 11.* Vid. *Il. γ. 277.* et
Locell. ad *Xenoph. Eph.* p. 284. *Bornem.* ad *Xenoph. Con. c. 4, 48.*
 29 p. 142. | μάλα Δευτέρως. *M. m. b. c.* ἄλλα. ante *Gron.* per *Gesneri* er-
 rorem. In *a* prima littera macula obscuratur; sed perspicue agnoscitur.
 ὄφρων ἐχθιστος. alibi dativum huic vocabulo jungit; genitivum XI. 32. ἀσπί-
 31 δα ἀνδρῶπων ἥμισθα ἐχθράν. Sic κροκοδείλων πολεμίων *c. 24.* | πονηρῆς
 ὕλης ἄλλο τι ἔκτοκον. apud poetam quendam *Aelianum* trimetri jambicῶ
 33 initium invenisse suspicor: ὕλης πονηρῆς ἔκτοκον | ἦδετα. ἦδετα. *b.*
 'καὶ πίνει αἷμα. *Horapollo.* I. 7. animas symbolum esse docens accipitrem,
 ὕδαρ οὐ πίνει, αἷτ, ἀλλ' αἷμα, φ' καὶ τῆ ψυχῆ τρέφεται. cf. *Zoega* de
Obelisc. p. 454.

- 1 νεώττια. νεώττια. *b.* εἰς λαγνείαν ἐστὶ δριμύτατος. εἰς om. *M. m. a. 225*
v. b. a *Gesnero* itaque est invectum, nec male. Sed constat oratio etiam
 sine praepositione, ut supra IV. 9. p. 76, 14. κρόδυμος τὴν ἀφροδι-
 2 την. ubi etiam εἰς ab editore est additum. | τὸ δὲ αἰσοῦ τῆς κνήμης
 ὄστειον. τῷ δὲ. *b.* αὐτῷ. *M. m. a.* unde apparet αὐτοῦ *Gesnero* deberi.
 Sed sic esse videtur in *Fat.* et *b.* unde nihil varietatis enotatum. τῆς
 3 κνήμης ὄστρεον. *a.* παρατεθείη. παρατεθήη. *c.* | ἔλαυ τε αὐτό. *Simp-*
lic. ad *Aristot. Phys.* p. 317. A. καὶ τὸ ὄστειον δὲ τοῦ ἰχθύος τοῦ ἰερα-
 κος λέγεται χρυσὸν ἔλαυν. Videtur igitur in *agnosymia* turpiter aber-
 rasse *Aelianus*. SCHNEIDER. Non major fides habenda *Simplicio*, quam
Aeliano. Et quid impedit, quominus de pisce et de volucris ὀμνύμω
 eadem fabula narrata fuerit, quod ob similem causam in aliis factum
 4 esse novimus? — ἔγγι. ἔγγα. *c.* πρὸς ἑαυτὸ. ἑαυτῷ. *m.* | ἔκτεσαι βλά-
 γαι. *i. c.* πείθει. *Longus* I. p. 25. de puero musico, τῶν βοῶν ὀκτώ τὰς
 ἀρίστας εἰς τὴν ἰδίαν ἀγέλην βλάγας, ἀπεβουκόλησον. Verba ἄγειν usque
 5 6 ad Ἡρακλεώτην om. *a.* | καταγοητεύειν πῶς. πῶς. *m. b.* | εἰς ἑκτα-
 7 κάσια. πεντακόσια. *b. v.* προήκειν. προήκειν. *b.* | καὶ οὐκ ἔμε πείθεισι.
 οὐκ ἔμε μὲν. *b.* De οὐκ ἔμε pro simplici negatione usurpato vid. ad VII. 8.
 8 12 p. 157, 18. | ὅτι τῷ. ὅ τῷ. *m.* | ὁ Ἀπόλλων αὐτὸς. locus est *Il. a.*
 237. de ipso Apolline, quod voluit significare qui verba haec adscripserat
 margini, unde male in textum migrarunt. SCHNEIDER. ἰδαίων. ἰδαίων.
c. εἰκέλ. *b.* φασοφόνος. *a.* Ultima capitis verba ex marg. fuisse illata,
 mihi non est verisimile. Ex hoc enim ipso quod *Apollo* accipitris formam

sumsit, scriptor colligit, haec avem illi Deo imprimis fuisse caram. Sine hoc additamento manca foret sententia.

CAP. XV. ἄθλια *Herapolla* c. 10. κάνδαρον αὐτογενὲς ζῖον dicit, 13
ὑπὸ θηλείας μὴ κωφορούμενον. — εἰς τὴν σφαιραν, κόπρου scil. vid.
Aristoph. *Elp.* v. 126. ss. *Aesopi* Fab. II. *Plin.* XI. 28. a. 34. e fimo in-
genies pilas avorsū pedibus volutant, parvasque in iis contra rigorem
hiemis vermiculos factos sui nidulantur. | ἦν κωλῆα ἦν καὶ κωλ. *Var.* — 14
εἴβωσιν ἡμερῶν. εἴβωσι. a et editt. omnes. ἡμέρας. *Apostol.* qui hoc caput
exscripsit X. 74. | τῇ ἐπὶ ταύταις. τῆς ἐπὶ ταύτης. *Apost.* προάγει τὸν 15
νεοττὸν. haec verba de verme exoluso ex ovo admodum inepta sunt, et
avianam pellis, veluti perdicum, magis conveniunt. De re ipsa *Plut.* T. II.
p. 365. A. eadem plane e communi fonte refert; ex *Plutarcho* *Porphyr.*
de Abstin. IV. 9. p. 327. De scarabaeis gemmarum caelatarum diceandi
locus non est. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Cf. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. V. 17. 10.
p. 363. *Beckm.* ad *Miri* *Anc.* p. 268. et 328. *Plutarchi* locus insigniter
depravatus, sic videtur legendus: τοῖς δὲ μαχίμας κάνδαρος ἦν γλυφῆ
σφραγίδος· εὐ γὰρ ἐστὶ κάνδαρος θῆλυς, ἀλλὰ πάντες ἄρσενες· τίττουσι
δ' ἐς ὄνθον ὃν κοσι σφαιροποιούσιν. quas lectiones adstruxi in *Var.*
Lectt. cap. XXIV. impostis Diarjis Darmstadii prodeuntibus an. 1829.
no. 100. p. 830. Cf. *Plut.* p. 381. A. eadem sere repetentem; et *Por-*
phyr. l. c. | δακτυλίων. δακτύλων. c. v. ἔγγεγλυμμένον. ἔγκεκλυμμένον. 16
m. De scarabaeis in gemmis veterum et recentiorum locos congescit
Cornel. Müller ad *Gurlissi* *Commentatt.* archaeol. p. 128. | ἄρσενας. 17
ἄρρενα. m. πάντας πάντη. *Alciphr.* II. 4. p. 260. σχεδὸν πάντη πάντες.
πάντως πάντη. c. quod placet. *Plato* de Rep. VI. 490. E. ἦν δὲ ὡκεῖν πάν-
τως καὶ πάντη ἴδει. *Plut.* T. II. p. 228. E. δτι τὸν ἀγαθὸν βασιλέα πάντη
πάντως πρῶτον εἶναι δεῖ *Julian.* Ep. XVII. p. 385. B. πάντη καὶ πάντως.
Isidor. *Polus.* Ep. V. 329. p. 658. A. τὸ πάντη καὶ πάντως ἐσόμενον.
Artemid. IV. 20. p. 330. ὅσα πάντη καὶ πάντως ἀκολουθεῖ. *Suid.* T. II.
p. 243. χάλκιμα σκεδάμετον πάντη πάντως. | ὑπερ. τῆς ἐπὶ. a. | 27- 18 19
λεῖρα. ἄθλιας b. i. e. θῆλυας. Verba οὐ μεταληγῶν am. c.

CAP. XVI. τῆ ὕς. ὁ ὕς. m. de aue idem testatur *Columell.* VII. 11. 20
Σκῆπτωμα. De avis voracitate vid. *Hochart.* *Hieroz.* T. I. II. 57. p. 703.
| φειδῶς. φειδῆ. c. | γηροκομούσιν. γηροκομοῦσιν. a. b. c. De pie- 24 26
tate α. εἰconiis parentibus praestita vid. supra III. 23. p. 64, 20. | 27-
κλώσκαας. de honore vulpanserī ab Aegyptiis habito vid. *Herodot.* II. 72.
et *Herapoll.* I. 53. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. χηναλόσκαιες. e. καὶ ἔσκαας. ἔσκατας.
M. m. Fabulae de pullorem urupae pietate erga parentes originem in-
dagare studuit *Schn.* in *Anim.* ad *Friderici* II *Reliq.* p. 59. | εὐσεβεῖς. 29
εὐσεβέστεροι. b. Μανθῶνα. M. m. b. a. al'. *Gen.* Μανθῶνα. a. cum
editt. ante *Gron.* — | εἰπέω. om. b. | γάλακτος ὑέον. eundem *Mane-* 30 31
θωνος. locam transtulisse videtur *Plut.* T. II. p. 353. E. ὁμοίως δὲ καὶ
τὴν ὃν ἀνίφην ζῖον ἡγούνηται: εἰς μέγιστα γὰρ ὀχεύσθαι δοκεῖ τῆς σελή-
νης φθινούσης, καὶ τῶν τὸ γάλα κινόντων ἐξωθεῖται τὰ σώματα λίπραν καὶ
ψωρικῆς τραχύτητος. Consentit *Herodot.* II. 47. ubi vid. *Wessel.* p. 127.
At dissentit *Idem* II. 45. οὐδὲ κτήνεα ὅση δύειν ἐστὶ χερσὶ ὑέον. ubi vid.
Falck. p. 126. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ὁ γευσόμενος. articulum rōsepi ex M. m. v.
Abest ab. a. et editt. | κτιστούμενα δὲ. κτιστούμεσιν. et paulo post 32

p. 226, 2. πανηγυρίζουσι. *M.* τῇ σελήνῃ. *M. m. b. c.* τὴν σελήνην. *a.* cum editt. ante *Gron.*

- 3 ὕς. restitui ex *M. m. b. c. v.* pro ὕν. *Herodot.* l. c. τῇ αὐτῇ²²⁶
 5 πανσιλήνῃ τοὺς ὕς θύσαντες. Verba οὕτε ἐκείνῃ om. *c.* | ἐν τοῖς
 μυστηρίαις. Cf. *Schol.* ad *Aristoph.* Pac. 373. ΣΧΗΜΑΙΝΑ. Cf. *Crow-*
 6 vid. *Lobeck.* *Aglaoph.* p. 828. | λυμαίνονται. λυμαίνοντα. *b.* τὰ λῆϊα ar-
 ticulum, a *Gesnero* tacite iblatum, miro consensu om. *M. m. b. c. a.*
 7 εἰς κτηθήσασαι. εἰς κτηθήσασα. *b.* | τοὺς μὲν κενούσι. hoc recepi ex *b.* cui
 nunc accessit cod. *Vat.* auctoritas, pro τοὺς μὲν κενούς. ubi *Gesnerus*
 cogitabat de κενούς, *Gronovius* de κόκκους. Haud aliter ac nos legit
Gillius: nam ea episcis saepe alius exinamunt. κλίνουσι *Vind.* 51. quod
Schn. in cur. sec. recepit. Bona lectio; praetuli tamen κενούσι ob ma-
 jorem cum vulgata lectione similitudinem. Praeterea ἀσταχίων habet
 8 *b. v.* quod fortasse praefendum. | Εὐδοξος. rem ex *Eudoxo* narrant,
 praeter *Herodotum* II. 14., *Plut.* *Symp. Qu.* IV. 5. *Diod. Sic.* I. 36.
 ubi vid. *Wessel.* Tom. I. p. 43. et eandem ad *Herodot.* p. 110. ΣΧΗΜΑΙΝΑ.
 Ap. *Herodotum* erant, qui suibus boves substituendos putarent, ἐξβάλ-
 10 λει βούς scribentes pro ὕς. Vid. ibi *Bashrium* p. 507. s. | ἐπάγουσι.
 11 ἀπάγουσι. *Vat.* Verba ἐπέλ τοῦ usque ad αὐτῶν om. *a.* | τοὺς πυρούς.
 τὸν πυρόν. corrigit *Gesn.* ἐνα μέλη. ὁ στρος scil. ad hoc enim vocabulum
 referendum verbum, licet πυρούς praecedat. ἐνα μένει. *c.* ἔμβιος. *Var. Hist.*
 XIII. 1. ὕδατα — συνεχῶς ἐπιβρέοντα, καὶ εἰς τὸ ἔμβιον αὐτοῖς (τοῖς δέν-
 δροις) συμμαχόμενα.
- 14 CAP. XVII. τοῖς δεσμοῖς καὶ τῷ λιμῷ. utrumque articulum om. *b.*
 15 | ταῖς τροφαῖς. in marg. *M.* γρ. τῇ τροφῇ. Idem dicit p. 222, 23. —
 16 τῷ ποικιλῷ. supra II. 11. τροφὰς ἡθλοτάς καὶ πεποικιλμένας. | τῆς θρε-
 18 ψαμένης. δεξαμένης. *a.* | κλαίοντες ἀσταχτεῖ. ἀσταχτεῖ. *a.* et editt. quam
 adverbii formam improbat *Blomfield* in *Gloss.* ad *Prom.* v. 216. Vid.
Elmsl. ad *Oedip.* Col. 1251. ἀσταχοῖς. *m. aF.* *Gesn.* ἀσταχτεῖ. *M.* ex corr.
 Sic cum *Trillero* correxit *Bast.* ad *Aristaen.* p. 533. — ἀμέτρως. ἀμέ-
 τρως. *b. v.* quod fortasse praefendum, arcte junctis adverbii ἀσταχτεῖ
 καὶ ἀμέτρως, tum vero ἐκπερώθησαν τὴν ὄψιν τοῖς θαυρούς. A vulgata
 20 non recedit *Gillius*. | αὐτῆς. ex corr. *Gesneri* recepit *Schn.* pro αὐτοῖς.
 21 *Gillius*: ponte utrinque ramis frondoscentibus adumbrato. | μγγυμέ-
 νων. μγγύμενοι. *b.* Vocabulum non satis commodum: πγγυμένων fuisse
 suspiceris: frondibus in utroque latere defixis. καὶ ὕλης ἄλλης. inverso
 ordine *b.* De traiectione elephantorum vid. *Polybium* III. 46. et qui inde
 hauserunt *Liv.* XXI. 28. *Sil. Ital.* III. 460. Frondes pontibus adhibi-
 22 tas hi non commemorant. | ἔτι erasum in *M.* omisium in *m.* nec tamen
 videtur abjiciendum. *Gillius*: se per terram etiam nunc iter facere ar-
 23 βιράνται. | καὶ τότε. τότε. *M. m.* σπᾶς αὐτοῖς. recepi cum *Schn.* ex *M.*
 (ex corr.) *m. marg.* *Gesn.* ἰαυτούς. editt. Vid. supra ad VIII. 28.
 24 25 p. 196, 4. — | θάλατταν. θάλασσαν. *b.* | καὶ οὐκ ἀγγιβαδῆ. sic *Schn.*
 ex marg. *Gesn.* pro καὶ ἀγγιβαδῆ. ut plurimi libri habent, etiam *Vat.*
 Illud non confirmavit *M.* (in quo οὐκ supra scriptum) *m.* ἀγγιβ. ἀντῆ est
 littus, ad quod mare non paulatim in altitudinem descendit, sed subito.
 Vis vocabuli luculenter apparet ex *Aristot.* H. A. V. 14, 5. de spongia:

οὐ πρὸς ταῖς ἀκαταῖς εἶσι κάλλιστοι, ἀν ὧσιν ἀγγιβαθεῖς. εὐ γὰρ κέκρανται πρὸς ἄμφω διὰ τὸ βᾶθος. — πρὸ τῆς χώρας. ὄρας. *a.* κλεῖν αὐτούς. *M. m. b. c.* αὐτάς. *a cum editt. ante Gron.* Vera lectio *Gesnerum* non latuit. | αἱ 26 ναῦς. hac forma etiam in aliis locis *Aeli.* utitur, licet damnata ab Atticistis. Vid. *Wessel.* ad *Diod.* T. I. p. 130, 16. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 170. *Schaefer.* ad *Plut.* Vit. T. VI. p. 444. s.

CAP. XVIII. αἰρή καὶ περιλαμβάνη. sustuli cum *M. m. a. v.* soloe-31 cismum αἰρᾶς et περιλαμβάνει, qui omnes editt. inquitavit. αἰρή. *Vas.* | κατὰ δὲ τῆς δεξιᾶς. καὶ κατὰ τῆς δ. ρ. | καὶ ἑκατέραν. καὶ ἕτεράν. *a.* 32 33 Idem videtur voluisse *Aeli.* quod tradit *Aristot.* H. A. IX. 4. 2. κατὰ κενταὶ δὲ αἱ δῖες καὶ αἶγες ἀθρόαι κατὰ συγγένειαν· ὅταν δὲ ὁ ἥλιος τραπῆ δάπτον, φασὶν οἱ ποιμένες οὐκέτι ἀντιβλεπούσας κατακαεῖσθαι τὰς αἶγας, ἀλλ' ἀπυστραμμίνας ἀπ' ἀλλήλων. Cf. *Antig. Car.* c. 65. *Plut.* T. II. p. 974. F. de capris Libyis. Cf. etiam supra ad VII. 8. Fabulam repetivit *Albertus M.* et *Macrobius* [Saturn. I. 21. p. 328. ed. Zenn.] ubi arietem cum Sole comparat, monente *Gesnero* Hist. Quadr. p. 914. 920. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Cf. *Eund.* ad *Aristot.* l. c. T. IV. p. 29. *Plin.* VIII. 50. s. 76.

227 CAP. XIX. τοὺς φάγρους. φάρους. *b.* Συνηταί. συνητάς. *a.* συκνί-1 ται. *c.* in marg. γρ. συνηταί. Eadem habet *Plut.* T. II. p. 353. C. D. quem *Gronovius* comparavit. Adde *Clem. Alex.* Protr. p. 25. B. σέβουσι δὲ αὐταῖν Συνηταί φάγρον τὸν ἰχθύν· μαιώτην δέ, δε ἄλλος οὗτος ἰχθύς, οἱ τὴν Ἐλεφαντίνην οὐκ οὔντας. Cf. *Cuvier* Histoire de l'Ichthyologie. p. 7. | μαιώτας inter Niloticos pisces nominat etiam *Athen.* VII. p. 312. A. 3 sed utrumque genus non definire licet hodie. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. φύλον. φύλον. *a.* De phagro vid. IX. 7. p. 198, 21. | τιμή. τιμήν. *c.* εληχεν. εληφεν. 4 *Vas.* | ἀνέναι τε. τε om. *M. m. a.* et videtur tacite insertam a *Gesnero.* 5 | ἀναπλεῖν. inepte de fluvio hoc verbum usurpatur; altero, ἀνηρημένας, praestabat tempus idem a μετεωρίζω ductum. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Si ineptus est usus verbi ἀναπλεῖν de Nilo, non nunc demum ineptire coepit scriptor. V. 52. item de Nilo: μέλλοντος δὲ τοῦ ποταμοῦ κατὰ τὴν ὄραν τῶν θερσιῶν ἀναπλεῖν. Iterum X. 43. ἰχθύς ἔρημοι τοῦ ἀναπλεύσαντος ὕδατος ὑπολείπονται. De aqua in vase surgente II. 48. τό γε μὴν ὕδωρ θλιβόμενον ἀναπλεῖ. De verbo ἀναρτᾶσθαι *Berglerus* quidem non dubitabat, illud de eo qui spe metuque quasi suspensus est, non minus recte usurpari quam μετεωρίζεσθαι. Certe ad *Alciphr.* I. 4. p. 251. locutionem μετέωρον εἶναι et μετεωρίζεσθαι illustrans, verbi synonymi ἀναρτᾶσθαι exempla attulit. | οἷδε προδέουσι. hoc quoque loco Aelianum οἱ δὲ scripsisse 6 existimo; nolui tamen mutare, quum ex codd: nihil enotatum repererim. | ἐκεῖνοι γε. Vid. V. 21. p. 108, 3.

CAP. XX. ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ. hoc ordine *M. m. b. c.* ἐν τῇ θ. 13 τῇ ἐρυθρᾷ. editt. et *a.* | ἔτραα. respicit ad c. 13. videtur nunc genus pectinum significare, de quo *Plin.* IX. s. 56. *Juba tradit Arabicis concham esse similem pectini insecto, hirsutam echinorum modo, ipsum unionem in carne grandini similem.* Similiter *Androsthenes* ap. *Athen.* III. p. 93. B. chamam gigantem h. l. describi consert *Bl. Merrem* in Opere Martini nostri Tom. VII. tab. 49. cui tamen interpretationi verba ἐξίσται τὸ χεῖλι — ἀλλήλους non conveniunt. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. | αὐταὶ pro αὐ-15

- ταὶ ex *M*, m. v. cum *Schæ.* recepi. Refertur pronomen ad κόγχα, ita tamen, ut nunc non de tota concha, sed de valvis ejus accipiantur. — συγκούσα. syllaba οῡ est in rasura. *M.* ἐντιδέισσα. ἐνταδέισσα. *b. v.* |
- 17 συνκόντων. συνκέντων. *c.* κριόνων κινόνωντας inepta dixit, qui simpliciter
- 18 erant ὀδόντες dicendi. *Schæwinska.* | συνέρχασθαι ἐπίρχασθαι *h. v.* ἔτου
- 20 ἂν νηχομένου. ἔταν ἂν νηχομένων. *b. v.* | τῷ μέρει om. *a.* διχθέντα δεχθέντι. *m.* κατὰ ἄρδρου. recepi ex *M.* *a. b.* κατὰ ἄρδρον. editt. |
- 21 τομώτατον. τωμάτατον. *c.* ubi paulo post articulus omittitur ante δῆγμα.
- 23 CAP. XXI. σέβουσι. *Herodot.* II. 69. τοῖσι μὲν δὴ τῶν Αἰγυπτίων ἱερεῖ εἰσι οἱ κροκόδειλα, τοῖσι δ' οὐ, ἀλλ' ἔτε παλιμύους περιέπεισαι. De causa cultus crocodilorum disputarunt *VV. DD. Descr. de l'Ég. Hist. nat. Tom. I. c. 4. p. 8. ss.* 'Ομβίται. *m. a.* 'Ομβίται. editt. De Ombitarum et Teutyritarum ob religionum diversitatem simultatibus vid. *Juvenal.* XV. 36. ss. Ea praesertim crocodilorum species, quae σόχος appellatur, neque infesta est hominibus, coli solebat, teste *Serabone*, quem vide de crocodillis Nili XVII. p. 812. 814. 817. Cf. de *Sucho Jablonski* Lex. Voc. Aeg. p. CCLXXXI. ed. Valp. et novas de hoc crocodilorum genere observationes proditas in opere *Descr. de l'Ég. Tom. XXIV. p. 527. ss.* | τοὺς θεοὺς. om. *M.* et *Vat.* In *Vat.* etiam θεωμιστοὺς non legitur. 'Ολύμπιοι simpliciter Dii vocantur *Il. a.* 399. v. 47. *Isocr.* ad *Phil.* p. 103. ed. *Cor.* τοὺς μὲν τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν αἰτίους ὄντας, 'Ολυμπίους
- 25 προσαγορευομένους. Ad rem cf. *Diodor.* I. 36. | τῶν τέκνων *γα.* bene
- 26 comparavit *Gron.* historiam ap. *Max. Tyr.* VIII. 5. p. 138. | εἰ δὲ
- 27 *m. a.* Editt. *ὄβσ.* | γέννυνται ut matres Laecodaemoniae de filiorum fortitudine gloriantes, γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ἄρα καὶ βλοσυρὸν ὀρεῖσαι. *Ach.* V. H. XII. 21. περιήκον. περιήκισα. *M. m.* περιῆσι. *a.* περιῆσιν. *Vat.* |
- 28 29 Ἀπολλωνοπολίται. ἀπολλωνοπολίται. *b.* | Τεντυριτῶν μοῖρα. μοῖρα scripsi cum *T. H.* ad *Pollac.* X. 12. *Plus.* T. II. p. 371. D. ἐν Ἀπόλλωνος πόλει νεομισμένον ἐστὶ κροκόδειλου φαγεῖν πάντως ἕκαστον. Cf. *Serabo* [XVII. p. 814.] *Tom.* VI. p. 593. de urbe Teutyra: ἐνταῦθα δὲ διαφερόντως παρὰ τοὺς ἄλλους Αἰγυπτίους ὁ κροκόδειλος ἡξίμασται, καὶ ἔχθιστος τῶν ἐπάντων θηρίων νερόμισται. *SCHNEIDEA.* τεντυριτῶν. *c.* μοῖρα emendavit etiam *Salm. Squire* ad *Plut.* de *Is.* et *Os.* c. 50. p. 127. Vera correctio.
- 30 | τῶν περσιῶν. περσῶν δὲ φωνά. *b. v.* *Infra* XI. 11. p. 249. 15. περσιῶς. sine varietate. Scripturae diversitatem attingit *Wessel.* ad *Diodor.*
- 31 I. 34. p. 40, 72. — φωνά δὲ ἐστίν. δὲ om. *b.* | μαστιγοῦσι τὰ κολλαῖς. videtur locus depravatus. *Gzm.* Bene explicuit *Abr.* ad *Aesch.* I. p. 140. Superest κολλαῖς, κληγαῖς sc., quod multo minus significat quam ταῖς ἐξ ἀνθρώπων: igitur ex aliena manu videtur accessisse. *SCHNEIDEA.* Non pato. Quis enim haereret, si scriptum esset: κολλαῖς καὶ ἰσχυραῖς? Ejusmodi autem abundantiam nec *Aelianus*, nec alii hujus sectae scriptores refugiant. Locutionis ταῖς ἐξ ἀνθρώπων, quam doctissimos viros ignorasse apparet ex annotatione *Kusteri* ad *Suid.* T. II. p. 100. 6., siltvam conguessit *Hemsterh.* in *Anecd.* p. 212. *a.* et in *Add.* ad *Thom. M.* p. 359. 8. De κολλαῖς vid. ad *L. Boe.* p. 386. Adde *Liban.* Vol. IV. p. 862. 20. καίσι κατὰ τοῦ νέτου κολλάς. *Ib.* p. 864. 5. ξαῖνε κατὰ τοῦ νέτου κολλάς. Male tentavit *h. l.* *Oudend.* ad *Th. M.* p. 359. pejus etiam *J. Stockhouse*

Class. Journ. XXX. p. 360. nec alii felicis, quorum conamina repetere supervacaneum dabo. | κωζομένους. Vid. ad I. 8. p. 5, 10. 32

228 ἐν ἑξήκοντα ἡμέραις. *Aristot.* H. A. V. 27, 2. *Plus.* T. II. p. 381. C. I Numerus vertebrarum ab *Aedi.* recte editus est, in dentibus superat. Cf. *Merek* Hessische Beitr. II. p. 78. De numero sexagenario vid. etiam *Jamblich.* de Myster. p. 123. *SCHNEIDER.* ἐν om. a. Omnem veterum de crocodilo historiam congeffit et examinavit Vir doctus *Geoffroy Saint-Hilaire* Descr. de l'Ég. Tom. XXIV. p. 401 — 571. | αὐτὸν. γρ. αὐτῶν. 3 marg. c. | λογεία. λογείη. b. | ἔτη βιοῖ ἑξήκ. simpliciter μακρόβιον εἰ- 4 5 ναὶ dicit *Diodor.* I. 35. addito εἰς κατ' ἄνθρωπον. — λέγω δὲ ἐγὼ ταῦτα. ἐγὼ δὲ ταῦτα. b. In vulgata ἐγὼ abesse malim, ut natum ex λέγω. | φωλεύων. quatuor menses cum *Herodoto* II. 68. numerat *Aristot.* H. A. 7 VIII. 17. 1. Caeterum cur narrationi de Ombitis et Apollonopolitis haec naturalia interposuerit *Aedi.* non intelligo. *SCHNEIDER.* φωλεύων. c. | εἰ 10 τρεφόμενοι. τρεχόμενοι. m. | κεφαλᾶς. κεφαλῆν. b. c. | αὐτοὶ γάρ. nec 11 12 reliqui Aegyptii, teste *Herodoto.* II. 39. *SCHNEIDER.* *Plus.* T. II. p. 363. B. τῇ μὲν κεφαλῇ τοῦ κελεῖου καταρσάμενοι καὶ ἀποκόψαντες, εἰς τὸν καταμὸν ἐβρίσκτον κάλαμ, νῦν δὲ τοῖς ἔθνεσι ἀποδίδονται. ἐμβάλλουσιν. ἐβάλ- λουσιν. a. | περὶ ταύταις. recepit ex m. a. b. ταύτας. editt. αὐ γὰρ κτλ. 13 δὲ. b. | Τυφῶνα. Τύφωνα. a et editt. omnes, invito *Gesnero*, qui Τυ- 14 φῶνα correxit in marg. Sic nunc *Fat.* Ad rem cf. *Plus.* p. 371. D. *Jablonsk.* Panth. Aeg. III. p. 67. et quae ex *Creuzeri* potissimum Symbo- lica et Commentatt. Herodoteis attulit *Baehr.* ad Herodot. II. 69. p. 643. s. | τῆν τοῦτου. τούτων. m. | Φαμμύντου. sic scriptum nomen 15 16 in *M. m.* Φαμμύδου. a et editt. Φαμμύτχου corr. *Bochart* sic probante *Gronovio.* *Psammyti* habet *Gillius.* ἐς τὰ ἔσχατα. *M. m. b. c. a.* *Gesn.* ἐς τὰ ἔχοντα. editt. ante *Gr.* quae est tacita *Gesneri* correctio lectionis, quam in a repererat, ἐς τὰ ἔχοντα. Vid. supra I. 18. φλοτακνότατος ἐς τὰ ἔσχατα. VII. 10. σύσκηνον ἀγαθὸν καὶ ἐς τὰ ἔσχατα φθον. X. 28. ἐς τὰ ἔσχατα λυπήσῃ ἡλῶν. Vid. *Falck.* ad Herodot. p. 613. | ἀρπᾶσαι. 17 ἀρπᾶσαι. a. κροκόδειλον. κροκοδεῖλον. b. τοῦ τότε πάδους. *M. m. b. c.* τοῦ τοῦτ. sic a. τούτου γὰρ. editt. ante *Gron.* | γεγεννημένους. γεγενημένους. 19 Ed. *Schn.* sed correctum hoc in Erratis. γεγεννημένου. *Fat.*

CAP. XXII. Βαρκαιοὶ. sic libri et editt. Gentis ignotae nomini *Bar-* 20 καί: substituit *Bochart.* Hieroz. Tom. II. L. II. c. 27. p. 318. repugnante *Kuhnio* ad V. H. IV. 1. qui de urbe Cyrenaica Barce cogitabat. Cum *Bocharto* facit *Mesag.* ad *Diog. Laert.* VI. 79. *Vaccaeos* Hispaniae intelligens. In eadem re populi nomen depravatam ap. *Suidae.* Tit. CXXIII. 12. Βακτριανῶν δὲ ἕρηνδες νεκρούς ἐσθίουσιν κατὰ νόμους, ὅταν μακροῦ τοῦτος τυγγάσωσιν. Βακκαίη recepit *Schn.* — τοῦτο ἔστιν. τοῦτε. *M. m. b.* τοῦτο ἔστιν. a. τοῦτ' ἔστιν. editt. ἔστιν om. b. et melius videtur abesse. Sic aincensum, scr. τοῦτο ἔστιν. τῶν ἀποδησομένων. recepit ex *M. m. v. b. c.* pro ἀποδησόντων. De praesenti sic posito pro aoristo dixi ad *Anth. Pal.* p. 464. quae enallage in verbo ἡγήσῃ inprimis frequens. *Ib.* p. 265. | τὸν 22 βίον καταστρέφαντας. articulum, in editt. temere omissum, addidi ex *M. m. a.* Supra VI. 29. καὶ τὸν βίον ὁ παῖς κατέστρεφεν. XIII. 21. οὗτος γὰρ κατὰ μακρὸν τὸν βίον κατέστρεψε. similiter in *Var. Hist.* III. 4. IV. 28. In nonnullis editt., etiam in edit. *Sidon.* vitioso legitur κατέστρέφαντες.

- 24 25 27 | κροβάλλουσι. κροσβάλλουσι. *Vat.* | Παλλαντία. Παλάντα. *b.* | 'Ρωμαίων. recepi ex *b.* idque nunc confirmat *Vat.* pro 'Ρωμαίους. | Ισαρίθμους — κροκορεύειν βάβδους ἐνομοθέτησεν. vulgo βάβδοις. τὰς Ισαρ. cum *mon.* dedi et sequens βάβδοις correxi. SCHNEIDER. τὰς in *m.* ex praecedenti syllaba ortam puto; non est neque in *M.* neque in alio libro. βάβδους autem confirmavit *b.* Sic accipio: magistratus iussit totidem (sibi) 29 praemittere fasces, quot ipse aves vidisset. | ἱερὸν ὄρνιν. hoc cum *Schn.*
- 30 31 recepi ex *M. m. v.* pro ἱεράν. | τὸν γύπα. *Scr.* γύπα. γύπον. *b.* | γυπὸς πτεροῖς. ἱερογραμματεῖς — πτερόν γυπὸς ἐπὶ κεφαλῆς φοροῦσι. *Diodor. Sic.* l. 87. SCHNEIDER. Idem dicit *Clem. Alex. Strom.* VI. p. 757. Obscuriora verba *Horapollinis* c. 11. δι' ἣν αἰτίαν παντὶ θηλυκῆ ζῴδιῳ οἱ Ἀγύπτιοι γύπα ὡς βασίλειον ἐπιτίθεισιν. sic interpretatur *Zoega* de *Obelisc.* p. 450. 43. *quam ob causam cuius simulacro femineo vulturem diadematis loco imponunt.* Caeterum repone ex *Vat.* καὶ τοῖς τῶν κρ. ὀρόφοις.
- 1 2 3 CAP. XXIII. τὴν Ἴσιν. Ἴσιν. editt. | παρὰ. κερὶ. *b.* | ἢ τοὺς ἄν-229
δρας. εἰς τοὺς ἄ. corr. *Gesner. eodem cultu, quo aut conjuges aut liberi a lugentibus afficiuntur. Gillius.* Res obscurior, nec novi scriptorem qui idem tradiderit. Videntur mulieres fugentes aut maritos aut liberos aut fratres in templo Isis certum quoddam tempus transegiisse, qui mos, cum ceremoniis procul dubio conjunctus, cultus speciem habere existimabatur. | ὄντων δθ. δθ. *c.* et sic malit *Gesner.* Ipse utrumque junxerim: τὰτοι
- 5 6 ὄντων δθ δθ. | ὀξυτάτων. ὀξυτάτα. *b.* | σφαλερωτάτων. σφαλερωτέρων. 8 *a.* φαλερωτάτων. *b.* | ἀλλὰ ἀλ γε. *M. m. a.* ἀλλ' ἀλγε. editt. Non infrequens hic usus particulae ἀλλὰ et ἀλλὰ — γε post enuntiationes absolutas. | 9 ἀνυπόδητοι. *m. a. c.* ἀνυπόδοτοι. *b. v.* ἀνυπόδοτοι. editt. contra Atticistatum praeccepta. Cf. *Wessel.* ad *Diod.* I. 80. p. 91, 75. *Lobeck.* ad *Phryg.* p. 445. In *Var. Hist.* VII. 13. ἀνυπόδετος servavit *Coraës.* | 13 καταθύουσιν. *M. m. a. b. c.* *Gill.* contra autem mares immolent. κα- 14 τεσθίουσι. editt. ante *Gron.* qui est error *Gesneri.* | φασιν. *b. c.*
- 15 CAP. XXIV. πρὸς τοῖς ἤδη διηνησμένοις. eadem locutione V. 2. p. 98, 4.
- 16 17 19 | προσακήκοα. ἀκήκοα. *Vat.* | δεινῶς. δεινός. *a.* | ἴδεδοικαι. non dubitavi δέδοικαι scribere, ut antecedentibus et sequentibus verbis conveniret. SCHNEIDER. Sine suspitione vitii h. l. laudat *Bernhardy* *Syntax.* p. 375. qui exempla quaedam imperfecti cum praesenti conjuncti affert. Vera tamen *Schneideri* correctio, quam nunc *Vat.* confirmat. | εὐδαρσίστερον. εὐδαρσίστερον. *m.* εὐδαρσίστερον. *b.* ἰσχυρῶς. ἰσχυρῶς. *m.* De *Teutyri-* 22 *tis* vid. supra c. 21. | μάλιστα δ' ἄν. *M. a.* δθ ἄν. editt. Vulgo sequitur: τρωδείη εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς. εἰς δέον ὀφθαλμοὺς. *M. m.* εἰσδέον ὀφθαλμὸν. *b. v.* εἰς δθ. . . ὀφθαλμοὺς. *a.* litteris mediis obscuris ob madorum. εἰς δέον verum esse non dubito. εἰς δέον σε εὐρον. εὐκαίρως. *Suid.* T. II. p. 32. Vid. *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 209. et supra VI. 3. p. 126. 21. Hand aliter legisse videtur *Gillius* vertens: *stenim ojus oculos sciunt peropportunos esse ad vulnus accipiendum.* Articulum, quem codd. omittant, ex editt. servavi. Malim tamen: ἢ ὀφθαλμοὺς βληθεῖς 24 ἢ μασχάλας. | νῆτα. sequens τὴν οὐράν non sinit dabitare, scriptum quoque fuisse τὰ νῆτα δθ. SCHNEIDER. Correctionem necessariam esse du-

bito. Vide supra ad V. 50. p. 120, 16. | λείπει μὲν γὰρ τε. λείπει τε γὰρ 25
καὶ. *Vas.* Certe μὲν abesse malis. φάλλει. φάλλει. *m.* εἶποι τις. εἶποι.

^{πγ}
m. | αὐτῶν. *om.* δ. φιλοπόνηροι. φιλοπο ^{πγ} *b.* Probabat *Schn.* correctionem 27
nostram φιλόπονοι, in *Addit.* ad Athen. p. 62. propositam. Vertit *Gil-*
lius: tam valde iis ipsis inimico infensoque animo sunt. | θαρβούντες 29
νήχονται. *Strabo* XVII. p. 814. de Tentyritis φυσικὴν τινα ἀντικάθειαν
habentibus πρὸς τοὺς κροκοδείλους, ὥστε μηδὲν ὑπ' αὐτῶν πάσχειν, ἀλλὰ
καὶ καλυμβᾶν ἀδείως, καὶ διαπερᾶν, μηθενὸς ἄλλου θαρβούντος. Adde
Sext. Empir. Pyrrh. Inst. I. 14. p. 213. *Seneca* Qu. Nat. IV. 2. *SCHEI-*
DEA. Aliter haec accepit *Aelianus.* | καὶ ἀδύρουσιν. ἀδύρουσιν. *m.* Cf. 30
p. 130, 19. — ἐν Ὀμβροῖς. ἐν Ὀμβρίταις scripsi cum *Gesnero.* [*in Om-*
bitis. Gillius.] Ἀρσινόιταις. de Arsinoitis testatur etiam *Vita Anton. Erem.*
ab *Hoeschelio* edita p. 24. χρείας δὲ γενομένης διελεύθην αὐτὸν τὸν τοῦ
Ἀρσινότου διαύργα, πληθρῆς ἢν ἡ διαύρη κροκοδείλων, καὶ μόνον εὐξάμε-
νος ἐνέβη, καὶ αὐτὸς δὲ καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ δεῖλθον ἀβλαβεῖς. *SCHEI-*
DEA. Ὀμβρίταις, lectionem unice probabilem, neglecti, nescio quomodo,
in marg. ponere. Ap. *Ptolem.* quoque IV. 5. Ὀμβροὶ et Κόμβοι corru-
pte legitur. | ἀπονήφασθαι ἀπονήφασθαι. *b.*

31

230 ἀρύσασθαι ἀρύσασθαι. *a.* | ἔστιν, licet, scripsi pro ἔστιν. *Δευτέρω* 1 2
ῶς καὶ ἀφυλάκτως. recepi cum *Schn.* ex *M. m. a. b. v.* pro *ἑλευτέρω*
καὶ ἀφύλακτον. quod per se non habet quod reprehendas, sed librorum au-
ctoritate caret. *Δευτέρως*, animo timore vacuo. *ἑλευτέρως* εἰπεῖν est ap.
Herodot. VIII. 73. | Τεντυρίται. Τεντυρίται. *a* et editt. κροκοδείλων 3
κολομίους. *M. m. a. b. c.* κροκοδείλοις. editt. ante *Gr.* per *Gesneri* erro-
rem. In *a* enim est κροκοδείλ^ω. Cf. *Bas.* Comm. palae. p. 778. Vid.
supra c. 14. p. 224, 30. | προσηρημένοι προσηρημένοι. *M.* (et supra scri- 4
ptum) *m.* | ἀπότομον αὐτῶν. *Gillius: quod similiter atque ignis hi ve- 7*
loces et violenti sint, tum etiam aquam simul cum igne existere non
posse asserunt. Qui sensus quomodo e graecis extundi potnerit, equidem
non intelligo. Quam accipit *Apollini*, soli et igni sacer fuerit, croco-
dilus autem aquae, videntur *Aegyptii* existimasse, in utroque animali par-
tem aquae et ignis puram adesse, quam propterea venerabantur. Sed
malo aliunde interpretationem mysticae doctrinae expectare. *SCHEI- 4*
DEA. ἀπότομον. *a.* ἀπόμοτον. *M. m.* In marg. *M.* γρ. καὶ ἀπότομον. Hoc
quod et reliqui habent libri, conjunxi cum μαρτύριον, testimonium intelli-
gens sive argumentum dubitationem praecedens; quamquam fieri possit,
ut post εἶναι vocabulum aliquod exciderit, cui epitheton ἀπότομον adhae-
serit; idque ob sedem pronominis αὐτῶν etiam probabilius. Reliqua vero
obscurissimum sunt, quamvis dubitari nequeat *Aelianum* hoc voluisse, cro-
codili et accipitris naturam non minus esse insociabilem, quam naturam
ignis et aquae. Ad sententiam autem implendam nonnulla desunt. Ve-
rior etiam nunc videtur prior distinctio: μαρτύριόν τε ἐπάγουσιν, ἀπότομον
αὐτῶν — Synonyma enim ἀπότομον et ἀμιγές. Reliqua acutiores expe-
diant. | ταῦτα οὖν πενθούντες. vulgo. ταῦτ' οὖν. *a. v.* Praeteriit haec 8
Gill. μυθούντες vel ἐκθεούντες conjecit *Trillerus.* ἐνοούντες *Stackhouse*
Class. Journ. XXX. p. 360. *Schneiderus* se aliunde auxilium expectare
scribit. Hoc obtulit *b.* et nunc *Vas.* qui libri τερθροῦντες exhibent, in
Aeliani de nat. anim. T. II.

23

- quo τερδρεύοντες latet, quod huic loco optime congruit, licet τερδρεύεσθαι sit usitatus. De subtili argutaque explicatione accipias. De τερδρεία verbisque ejusdem familiae vid. *Insrp.* ad *Thom. M.* p. 841. *Wytenb.* ad *Plus.* Tom. VI. 1. p. 364. s. Alibi in talibus τερατεύεσθαι usurpat *Aelianus*. Postremam hanc enuntiationem nec *Gillius* vertit, nec *Gesnerus*. | φασίν. b. a. φασί. editt.
- 10 CAP. XXV. "Οασιν. *Strabo* XVII. p. 813. tres Libyae Oases (Αύασεις ipse dicit) enumerat, quae Aegypto contribuebantur: primam adversus Abydum, διέγουσαν ὄδον ἡμερῶν ἑπτὰ δι' ἐρημίας; alteram adversus lacum Moeridis; tertiam versus Ammonis oraculum. Videant doctiores, in quam harum trium Oasium conveniant narrata *Aeliano*, qui κυνοπροσώτους hos solus memorasse videtur. SCHNEIDER. *Isavn. m.* De tribus Oasibus accurate egit etiam ex recentiorum peregrinatorum narrationibus *Ukertus* in Descriptione partis septentrionalis Africae p. 716. ss. Adde *Franckium* in Examine Vitae Juvenal. p. 53. ss. — ἀπαντᾷ. ἅπαν τῶ. a.
- 11 12 ὄλων. om. m. | νέμονται ἄνθρωποι. inverso ordine b. | κατὰ τὴν ὄδον τὴν εἰς Αἰθιοπίαν ἄγουσαν. τὴν ὄδον εἰς τὴν Αἴθ. ἄγουσαν. vulgo. εἰς Αἴθ. τὴν ἄγουσαν. M. m. b. c. εἰς Αἴθ. ἄγουσαν. a. Ex his lectionibus concinavi eam, quae nunc in textu legitur. | δορκάδας τε καὶ βουβαλίδας. eadem ferae a pluribus junguntur, quos vide ap. *Bochars.* Hieroz. II. 29. p. 284. Bubalum *Pallas* Spicil. Zool. I. p. 12. XII. p. 16. interpretatur
- 15 antilopen bubalin. | καὶ μάλα γε εἰκότως. Supra III. 27. καὶ μάλα εἰκό-
- 16 τως οὐκ ἐμνήσθη αὐτῶν. | φωνῆς γοῦν. γάρ. b. v. vocis quidem exper-
- 18 tes sunt. *Gill.* | τοῖς τῶν δρακόντων αὐτῶ. quod *Gesn.* ad h. l. adscripsit ἀνθρώπων debet esse varia alterius cod. lectio; ipse enim monet dracones barbatos memorari infra XI. 26. SCHNEIDER. Lectionibus ex cod. ductis *Gesn. al.* appingere solet; quare ἀνθρώπων pro ejus correctione haberi debet. Neque codd. quibus *Gesn.* utebatur, hoc habent, sed δρακόντων. — τις τῶν δρ. b. De dracone *Nicandr.* Ther. 443. νέρδε δὲ πύγων αἰὲν ἐπ' ἀνδρῶν χολοβαφος. *Posidipp.* in App. Anth. Pal. no. 66. δράκοντος
- 18 εὐπύγων κεφαλῆ. | τὴν ὑπήνην. ἡ ὑπήνη ὑπὸ τὸ γένειον. legi vult *Siackhouse* Class. Journ. XXX. p. 360. Recte intellexit *Gesnerus*: *barbam*
- 21 *infra supraque os gerunt*. | καὶ ἴσασι τὰ — ὕδατα. *Strabo* XVII. p. 822. multitudinem bestiarum Aethiopiae memorans addit: καταρπύγει ἀπὸ τῶν ἐμπροστέρων καὶ ἀύχμητότερον εἰς τὰ ὕδρηλά καὶ ἐλώδη. Talia igitur loca Libyae intelligere videtur *Aeli*. quibus se ab insidiis venatorum tueantur cynoprosoopi. SCHNEIDER. | ἐνταῦθά τοι ἐντεῦθεν corr. *Gesn.* Totam hanc enuntiationem *Gillius* omisit vertere.
- 23 CAP. XXVI. εἰς βραχὺ. εἰς βαδὺ. r. Ap. XII. 21. συνῆπται restitui ex M. m. b. c. v. pro συνῆπται. quod habet a et editt. Illud legit *Gillius*: *lupi collum in eas brevitatis angustias compulsum atque compressum est*. — οὐκουν. οὐκούν. m. a. οἴος τε ἐστίν. ἐστίν om. r. *Apost.* οἴος
- 26 τέστι. m. | ζῶον. ζῶων. b. v. fortasse rectius. νύκτωρ. M. m. b. c. v.
- 27 πτός. a. et editt. ante *Gr.* | ο' δὲ. m. ut *Ael.* solet post geutivos absolutos.
- 28 ὅδε. editt. οὐδέ. a. ὄρᾳ sine ὅδε. r. et *Ap.* | λυκόφως. *Macrob.* Saturn. I. 17. p. 301. ed. *Zeun.* *Prisci Graecorum primam lucem, quae praecedis Solis exortus, λύχην appellaverunt — hodieque λυκόφως cognominant*. — προλαβῶν. marg. *Med.* r. *Ap.* προλαβῶν. editt. παραλαβῶν

coit. *Gesner*. λαβών. *Vat.* | ἀμφλύκην νύκτα. ἀμφ. λυκάνυκτα. *a.* II-30
Iud est ap. *Homer.* I. η. 433. ubi vid. *Heyn.* Vol. V. p. 382. Est

etiam ap. *Apoll. Rh.* II. 673. | βλέποντες. βλέποντ. *a.* | φλοον. φύ-31 32
λον. *m.*

231 τοῦ ζώου. οὐ addit *a.* syllaba repetita. λυκάβαντα. Cf. *Suid.* V. λυ-1
κάβας. ubi *Kuster.* comparat *Artemid.* Onir. II. 12. *Schol. Apoll. Rh.*
II. 1123. | λέγουσιν. *M. m.* Χαλρεν δὲ αὐτῷ. αὐτὸν. *M. m.* Ἀπόλλωνα. 2
editt. Ἀπόλλω. *M. m. a.* | ἐκείνη. *illa quam allaturus sum.* Saepē 3
sic ἐκείνος refertur ad ea, quae sequuntur. Vid. *Bekker.* Spec. var. lectt.
p. 44. *s.* διαβρέουσα. διαβρέουσαν. *c.* | λύκαιναν. λυκάναν. *m.* *Homeri* 5
verba ducta ex Iλ. δ. 101. λυκηγενεῖ. λυκημένα. *m.* Fabulas nonnihīl
discrepantes vide ap. *Eustath.* p. 448. *s.* (359. ed. Lips.) De Latona in
Iupam mutata διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον commemorat *Aristot.* H. A. VI.
29, 2. Cf. *Creuzer.* Symbol. T. II. p. 130. *s.* | λύκον χαλκοῦν. de eo 7
vid. *Pausan.* X. 14. 4. | αἰκνέμενον. αἰκνιτόμενοι. *M. m.* ἀλλὰ ἐπέλ. 8
M. m. a. ἀλλ' ἐπέλ. editt. κλαπέντα καὶ κατορυχθέντα. cf. infra XII. 40.
p. 283, 3 et 4. | εἰς τὸν. ἐς τὸν. *Vat.* | ἐσθῆτος. αἰσθῆτος. *m.* | 10 11
ᾤριπτεν. ᾠριπτεν. *c.* 13

CAP. XXVII. κόμη. κόμη. *c.* Χουσαί. de situ loci disputat *Danville* 14
Mémoire sur l'ancienne Egypte p. 180. ΣΧΗΜΕΙΔΑ. χουσαί. *c.* ἐς τὸν
Ἑρμοπολίτην νομόν. *M. m. a. b. c.* ἐς Ἑρμ. temere omissio articulo in
editt. ante *Gron.* ἐς. *Vat.* Ἑρμοῦ πολίτην νομήν. *m.* νόμον. *a.* | χαρίεσσα 15
μῆν. sic μῆν infertur post μὲν infra *c.* 37. καθημένῳ μὲν ἐπὶ τοῦ ἔκτου,
φέροντι μῆν τὸ δόρυ ὀρθόν. XIV. 6. αὐτὰς παρθάλεως μὲν ἔτι καὶ πλεόν
σιμάς; ἄκρα μῆν τὰ ὄτα λασίους. *Plato Legg.* II. p. 663. *E.* καλὸν μὲν
τῆ ἀλήθεια καὶ μόνιμον, ἔουκε μῆν οὐ βῆδιον εἶναι πελθεῖν. Vid. ad *Philostr.*
Imagg. p. 522. | λέγουσι. *M. m. a.* λέγουσιν. editt. | τῆδε ταύτη. *a.* 17 18
ποταν εἰς ἀφροδίσα. *Plut.* T. II. p. 989. *A.* de hirco Mendesio πρὸς τὰς
αἰγας ἐπιτόηται. *Plat.* Phaedo. p. 68. *C.* τὸ περὶ τὰς ἐπιτομίας μὴ ἐπιτοῖ-
σθαι. *Callim.* H. in Dian. 190. ἧς ποτε Μίνως Ἰπτοιηδεὶς ὑπ' ἔρωτι. Cf.
Dorvill. ad *Charit.* p. 754. | ἐκείνος post ἔχει malim abesse. | ἔξηνέ- 19 21
μωται. ita etiam XI. 7. καὶ πολλοὶ δηραταὶ περὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν ἠνέ-
μονται. De *Isidis cornutis simulacris* vid. *Herodot.* II. 41. ΣΧΗΜΕΙΔΑ.
De verbo ἔξανεμοῦσθαι vid. supra ad IV. 6. p. 74, 14. De *Iside* cor-
nuta vid. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 11. p. 15, 35. | ἀφροδίσιον. ἀφρο- 23

δήσιον. *m.* μυκωμένου. μυκημένου. *b.* Proxima *a* sic exhibet: φασὶ δὲ καὶ
αὐτὴν τὴν Ἴου. | γράφουσιν. *M. m. a.* γράφουσι. editt. Jungi solet πλάτ- 25
τεν et γράφειν. Vid. ad *Philostr.* Imagg. p. 195. *s.*

CAP. XXVIII. Βουσιρεῖται. *Plut.* T. II. p. 362. *F.* idem dicit. Βου- 26
σιρεῖται. *b. a.* Ἄβυδος. *M. m. aP.* *Gesn. b. c.* Ἄβυ. editt. ante *Gron.*

Δο

Abydos habet etiam *Gillius.* In *a* ἄβυ, sed syllaba supra scripta tam
pallida, ut vix agnosci queat; inde error *Gesneri.* De *Abydo* et *my-*
steriis Osiridis ibi celebratis vid. *Creuzer* Commentatt. *Herod.* I. p. 96.
ss. De situ loci *Schn.* monet disputari ap. *Quatremère* Obs. sur quel-
ques points de la Géogr. d' Egypte p. 18. *s.* | ἐπέλ πως. πῶς. *m.* 27

- 28 30 | βρωμεμένω. βρομεμένω. a. b. ὅσοι παρ. ὅσοιπαρ τήν. *Vat.* | Ὀχιος. Ochi facinus in Apia ex Dinone *Plutarchus* memorat l. c. p. 363. C. Cf. ad Var. Hist. IV. 8. VI. 8. De Cambysae *Herodot.* III. 27. Justin. I. 9. SCHNEIDER. Ἄπυ. Scr. Ἄπυ. Vitiosa illa τόνωσις habetur etiam in editt. Var. Hist. VI. 8. Cf. XI. 10. p. 246, 23. et, quod mireris, in *Herodoti* edit. Reizii III. 27. ss. et in recentissima *Luciani*. In *Pausan.* I. 18, 4. *Bekkerus* Ἄπυς edidit; ap. *Phot.* p. 478. b. 19. Ἄπυς. Καμβύσου. *M. m.*
- 31 | ἐς τὰ ἴσχατα. ἐς τὸ ἴσχατον. h. Vid. supra ad c. 21. p. 228, 16.
- 2 3 4 τὸν ἔρυγα. ἔρυσα. b. ἔρυγα. v. | ἀποστραφεῖς στραφεῖς. a. | ἑαυτοῦ. 232 ἑαυτῶν. h. Aliam causam illius odii affert *Horapollus* c. 49. p. 62. ubi pro ζωγραφεῖ lege ζωροῖ obsecurat. De oryge vid. *Fossium* in *Diar. Jenens.* 1823. 55. p. 436. — ἐκθλίβει φασὶν. ἐκθλίβειν. m. Etiam in *M.* verbo ἐκθλίβει additam ὦ ab al. manu; quasi ἀποστραφέντα praecessisset. — ὁ φασὶν Αἰγύπτιοι. articulum interponit *Vat.* recte. | οἱ Πυθαγόρειοι πυθαγόρειοι. m. Paulo post μὴ ante γεγονέναι om. b. κατὰ ἀρμονίαν convenientiam et aptitudinem praepositio indicat. *Plenius* VIII. 22. ζῆα καὶ 7 κατὰ τοῦτο ἀγαθά. | τὸν τῆς λύρας. sic *M. m. b. v. c.* τὸν temere om. editt. ante *Gron.* Respicitur proverbium ὄνος πρὸς λύραν, πρὸς αὐλόν, et ὄνος λύρας. 8 Vid. *Schott.* ad Proverb. p. 498. | αὐτόν. *M. m. a. b. v. c.* αὐτῶν. editt. ante *Gron.* γενέσθαι. accipi oblatum a *M. m.* quibus nunc accedit *Vat.* 9 γεγονέναι. editt. cum a. | προσάπτειν. orationem salebrosam mollebat *Gron.* scribendo: προσάπτειν ὅτι μὲν παρὰ τοῖς — Praestabat: πρ. ὅτι παρὰ μὲν τοῖς. SCHNEIDER. Si quid in hac enuntiatione depravati, debet id esse in verbis: λέγουσι δὲ καὶ ἐκείνους αἰτίαν τῷ ὄνῳ προσάπτειν. nam καὶ hic non habet locum. Scr. καὶ ἐκείνην. quod nunc obtulit *Vat.* Totam hanc periodum omisit *Gillius*. — παρὰ τοῖς προσηρημένοις. apud *Aegyptios de quibus ante.* πρὸς. b. v. quod placet, toto h. l. sic scripto: λέγουσι δὲ καὶ ἐκείνην αἰτίαν τῷ ὄνῳ προσάπτειν πρὸς τοῖς προσηρημένοις. hoc quoque praeter ea, quae commemoravimus. Sic *Aeli.* saepius; et profecto non apud *Aegyptios* tantum sed apud omnes ubique τὸ γόνιμον laudatur. | 10 πᾶν τὸ εὐ γενόμενον. εὐγονον vel tale quid. Gess. εὐτεκνονόμενον, vel εὐτεκνον ὄν, vel εὐ γενιάμενον conjecit *Triller.* in not. mst. πᾶν τὸ γόνιμον. ex *Vind.* 7. *Schn.* cur. sec. posuit. Malis fortasse utrumque jungi: 10 πᾶν τὸ εὐγονον καὶ γόνιμον. | ἐναντίως — πρὸς ταῦτα. *Demosth.* Or. Olynth. I. p. 10, 14. πρὸς δὲ τὰς καταλλαγὰς — ἐναντίως ἔχει ταῦτα ad 10 unum illud, quod praecessit, referendum. | διδύμα. διδύμων. *Vat.* | 12 οὐ ῥάδιον. ῥαδίως. a. scriptum per compendium ῥαδίρ. quod sqq. per ῥαδίον explicaverunt, prava τωσέσι. Videtur tamen ῥάδιον esse in plurimis libris. ῥαδίως. *Vat.* quod reponendum existimo. μέμηνηται τις λόγος. τις ὡς λόγος. b. c. a. v.
- 13 CAP. XXIX. ἔβωζ. genitivus formatus ad analogiam atticam pro ἔβωδος, quod infra habetur. Illam genitivi formam *Lexica* non commemorant.
- 14 15 γαν. | τὴν δέρην. δέρη. c. δέρρη. r. | τὸ τῆς καρδίας σχῆμα [hoc om. b.] ἀπεμάξατο. de Ibide alba intelligo, quae φιλὴ τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν δέρην πᾶσαν, teste *Herodoto* II. 76. Si caput igitur cum collo intra pectoris plumas recondit, bene τῇ διαβάσει τῶν σκελῶν cordis vel trianguli figuram imitari dici potest. *Plus.* Qu. Conv. IV. 5. T. II. p. 670. G. ποιεῖ τῇ τῶν ποδῶν ἀποταίσει πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ ῥύγχος ἰσόπλευρον

τριγώνου. Id. II. p. 381. D. τῆ τῶν κοδῶν διαβάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ
 ῥύγχος ἰσοπλευρὸν ποιεῖ τρίγωνον. quo utroque loco comparato apparet,
 scripturam alterius ex altero supplendam et corrigendam esse ita: τῆ τῶν
 κοδῶν διαβάσει πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποτάσει πρὸς τὸ ῥύγχος. Ita demum
 intelligitur forma trianguli ἰσοκλήρου fieri, et loci obscuritas, de qua
 queritur *Cuvier* de *Ibide*, nulla est. Caeterum recte *Plutarchus* has si-
 militudines γλίσφας dicit, quae nobis a superstitione ista alienis ridi-
 culae videntur. SCHNEIDER. Cf. *Rand.* in *Car. sec.* ad *Aristot.* H. A.
 T. IV. p. 493. ubi p. 496. loci *Plutarchi* correctionem iterum profert.
 Ad rem adde *Horapoll.* c. 36. ἡ ἴβις ἀντὶ κατ' ἀντὶ τῆ καρδία ἐστὶν
 ἐμπερής. | ἄλλως τε καὶ καὶ ἄλλως τε καὶ. *Vas.* | ἄνω. ἄλλω. a. Cf. 16 18
 supra II. 38. — μίγνυται. hanc fabulam rejicit *Aristot.* de *Gener.* III. 6.
 et *Plin.* X. 12. s. 15. Veterem tamen errorem repetiverunt *Solin.* c. 32.
Ammi. Marc. XXII. 15. SCHNEIDER. | λέγουσι δὲ. δὲ γὰρ. a. | οὐ βέ- 19 20
 βίως ἔχουσι. hoc ordine *M. m. a. b.* οὐ ἔχουσι οὐ βεβίως. editt. nescio
 unde. | ταῖς ταρχελαῖς. de animalium ταρχελαῖς cf. *Wessel.* ad *Diodor.* 21
 T. I. p. 94. SCHNEIDER. Res hodie multo notior, tot ibidem mumiis re-
 pertis. Vid. *Langgush* de mumiis avium. *Vitemb.* 1803. et quae praeterea
 commemoravit *Creuzer* in *Commentatt.* *Herod.* p. 164. Adde *Baehr.* ad
Herodot. Tom. I. p. 636. | ἴβιδος. ἴβιδος. m. ἴβιδος. b. ut supra in cap. 22
 initio. ἕτερον. ἕτερον. m. | ἐνενήκοντα. *M. m. a.* ἐνενήκοντα. editt. 23
 | ἔκλειψύσης. ἐκλειπούσης. *Vas.* | καταμύει. propter antecedentia κα- 24
 ταμύειν scripsi. *Laur. Lydus* de *Mens.* p. 38. [p. 103. ed. *Roeth.*] de
 ibide: ἕτε οὐρανὸς ἀσθητός, οὐδ' ἴβιδος ὄρωσι, μύουσι δὲ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 τουτονὶ τὸν χρόνον καὶ ἄστοι ἐγκαρτεροῦσι. SCHNEIDER. Mutatione verbi
 in infinitivum non opus est. Vid. ad I. 57. p. 25, 8. Idem dicit *Glyc.*
 Ann. I. p. 46. A. Cf. supra ad II. 38. p. 44, 25. | ἀναλάμψη. ἀνα- 25
 λάμψει. *M. a.* pr. man. | τὰ μὲν γὰρ μέλανα. γὰρ om. a. color niger 27
 relationem habet ad cogitata, quae peiore voluntur et latent adhuc;
albus ad ea, quae verbis expromta lucide apparent. *Schol.* ad *Pindar.*
Pyth. IV. 194. τὰς μὲν ἐπιπολάσας λευκὰς φρένας εἶπε Πίνδαρος, τὰς δὲ
 ἐν βάλει μελαίνας Ὀμηρος. Vid. *Tafel.* *Dilucid.* *Pind.* p. 662. a. Quae
 sequuntur τῷ ὑπέρβη καὶ ἀγγέλω ad *Mercurii* munera spectant, *Deorum*
 ministri et interpretis, ejusdemque λογίου. | παραβάλλοτο ἄν. παραβάλ-
 λουτ' ἄν. b. v. | ἐστὶ τὸ. *M. m. b.* ἐστὶν τὸ. editt. | ἴβιν. *Scr.* ἴβιν. et 30 32
 sic in sqq.

233 καὶ ἐκίνω. ἐκίνω. b. ἀφροτάνα. ἀφροτάνα. a. | καὶ καταφαίνετο. 1 2
 καταφαίνηται. b. καὶ, fortasse natum ex vicino κατ—, si genuinum est, tra-
 hendum ad ψευδές, quod gravius est quam quod praecessit τὸ ἀφροτά-
 ναί τῆς ἀληθείας. Etiam in verbis δοκῆί et καταφαίνετο est antithesis.
 Sed nunc priorum nostram conjecturam confirmat *Vas.* ubi καὶ omissum.
 Pro δοκῆί autem ἰδοκῆί legendum. Supplendum mente ἀληθείς, ex oppositio-
 nis lege. | τῆ φύσει. *M. m.* et editt. τῆ φύσιν. a. b. c. r. v. | ἦγε ὄφεις 3
 στείται. εἶγε. r. siquidem serpentes et scorpios exest. *GfH.* In a ambigua
 lectio. Ad rem cf. II. 38. p. 45, 5. *Philes.* c. XV. 11. | πέττει. πε- 5
 τάγει m. εὐκλώτατα. ἀκλώτατα. m. | ἴβιν. *Scr.* ἴβιν. 6 7
 ἡ ἴβιν. r. quod recepit *Schn.* cur. sec. Equidem superfluum vocabulum
 abesse malim. | καταφρονοῦσα. *Wyttenbachii* conjecturam ad *Plin.* de

8. N. V. p. 12. *καταβροφούσα*, damnat etiam locus VII. 45. ἔτι οὐ μήποτε πῆρ ὕδατος ῥυπαροῦ. SCHNEIDER. Diversa h. l. composuit *Schn.* Licet ibis coenosam aquam non *bibat*, ex coenosis tamen quominus cibum colligat nihil impedit. Sensus est hujus loci: de sordibus secura (οὐ φροντίζουσα. Cf. VIII. 28. p. 195, 14.), neque vitans eas, omnia ibi rostro scrutatur, ut aliquid cibi inde extrahat. Ad nidum vero redux facta diligenter se lavat atque purgat. *Theoph. Sim.* Qu. nat. c. 15. ἤδεται τοῦτὲ τὸ ὄρνεόν τινα θυρώδη σιτούμενον — χαίρει μάλιστα καὶ ταῖς τῶν ἰοβόλων ἄγραις, πολυβορώτατον ὄν. Sic plane de Britannis *Herodi.* III. 14. 6. paludes nando transeuntibus: γυμνοὶ γὰρ ὄντες τὰ κλειστά τοῦ
- 8 9 σώματος τῆς λίδος καταφρονοῦσιν. | ἐμβαίνουσα ἐμβάλλουσα. *r.* | ἐκείθεν. ἐκείνη. *v. b.* ὅμως δ' οὖν. *Heliodor.* III. 19. κατέστειλε δ' οὖν ὄμωσ ἐαυτήν. lb. 10, 10. λεγέτω δ' οὖν ὄμωσ, ἐπειδὴ βούλεται. Haud aliter *Aeschyl.* VII. c. Th. 810. ἐκείνη κηλίδον; βαρέα δ' οὖν ὄμωσ φράσον. — | εἰς κοῖτον τρεπομένη. *M. m. a. v. b. r.* quod cur in κοῖτην *Gesnerus* mutaverit, ignoro. Hunc tamen secutae sunt editt. omnes. V. 11. p. 103, 2. αἱ δ' εἰς κοῖτον τρέπονται ἐντεῦθεν. XIII. 13. κοῖτον ἐν τοῖς προσ-
- 10 ἡλοις τίθεται. *Herodot.* I. 9. παρῆσται καὶ ἡ γυνὴ ἡ ἑμὴ ἐς κοῖτον. | αὐτὴν scripsit pro αὐτήν. idque nunc confirmat *Vat.* ἐαυτήν. *r.* quod recepit
- 11 *Schn.* — νεοττεύει νεοτεύει. *M. m. vorτεύει. b.* | οὐ γὰρ τοῖ που. *t. που. r.* locum de nido transtulit *Philes* 16, 14. Ceterum si comparaveris *Galli Savigny* librum *hist. nat. et myth. de l'ibis* Paris. 1806. videbis, *Ibiu* utramque *Nilum* crescentem comitari, decrescente abire, *limum* rimari, *vermibus* et *pisciculis* victitare, nec *serpentes scorpionesque* attingere. SCHNEIDER. οὐ γὰρ τί που videtur scribendum, quod nunc offert *Vat.* Vid. ad IV. I. p. 72, 7. XIV. 16. p. 317, 17.
- 16 CAP. XXX. εἰ λάβοι τινα ἕκαστος. Verba *Stackhousius* transponit. Recte autem ἕκαστος locum tuetur in medio verborum contextu. Vid.
- 17 III. 23. p. 61, 31. — τρωκτὰ. om. *b.* | ἀμυγδάλας ἀμυγδαλα. *b.* φησι. quis tandem? φασὶ corr. *Schn.* Mihi *Gesneri* conjectura φημι videtur praeferenda. Hoc et φησι eodem compendio φη significantur. καὶ κάρνα.
- 18 ἡ. *m. c.* ambigua lectio in *a.* | ἐκλέγει. recte correxisse videtur *Trillerus* ἐκλέπει. et nunc hanc correctionem confirmat *Vat.* VI. 43. formicae ἐκλέπουσι τὰς τὸν πυρὸν στεγούσας *δουλακίδας. nuces excernunt. Gill.* — καὶ καταγνύς. καὶ καταγνύς. *m. a.* Molesta copula, quam ex propinquo
- 19 κατ natum dixeris, ut p. 233. 2. | καὶ οἶδεν ὅτι ἄρα οἶδεν ἄρα ὅτι. *b. v.*
- 22 Vide ad IV. 13. p. 76, 17. | ἀσπουδάστως ἀσπουδάστοις. *b.* intelliguntur carnes simpliciter et sine condimentis elixae. | φαίνεται ἤδεται in
- 24 mentem venit *Stackhousio.* | ἀνωτέρω ἀνώτερον. *b.* Vid. IV. 46. VI. 10. *ἡλῆ* pro *ἡλῆν* recepi ex correctione *Schneideri*, confirmata codd. *b. v. Vindob.* 7. Non minus bene haberet quod olim legendum suspicatus sum: *ἡλῆν* εἰ προσαγάγους ἔτι νηπίω.
- 26 CAP. XXXI. ἔδεντο. ἐνδεντο. *m.* ἑρμούδιον. *h. v.* per *Σανατηφόρον* interpretatur *Jablonski* Voc. Aeg. p. CCXX. ed. Valp. Idem de hoc aspidum genere dixit in *Panath. Aeg.* I. 10, 11. Est etiam nomen muliebre. Regis Pharaonis certe filia *Θέρμουδις* vocatur ap. *Joseph.* Antiqq.
- 27 Jud. II. 9. 5. p. 99. | ἱερὰν: de cultu aspidum vide plura ad XVII. 5. Quod vero dicitur *Isis* aspidem peccantibus immittere, videtur ad histo-

giam Bocchoridis regis pertinere, de quo *Plutarch.* T. II. p. 529. F. SCHKEIDEN. | διαδήματι δῆματι c. | ταῦτα οὕτως ταῦτ' *Vat.* τοῦ παν- 28 32
 τὸς dictum ut ἐκ παντός, *omni modo, eximie.* ἡ Δίκη scripsi pro δίκη.
 de dea agi monuit jam *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 372. s. Verba non
 intelligens *J. Stackhouse* corrigiit: πάντες ἂν σὺν δίκη τιμήσαντο. sed
 proxima quomodo acceperit, non dixit.

234 τιμωρούσαν αὐτῆ. αὐτῆν. m. Aspis improbos interficiens, Justi- 1
 tiae quodammodo tamquam ejus ministra opem fert, acutissimis oculis
 cernens, haud secus ac Dea cui inservit, quaeque πανδερκής est in *Or-
 pheu* Hymn. 62, 1. Vid. *Toup.* ad *Suid.* I. p. 88. *Oudend.* ad *Appuleji*
Metam. II. p. 145. Adde *Heliodor.* I. 14. p. 23. ἡ Δίκη τοῖς οὕτως ἀδέ-
 σμοις ὄξυν ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμόν. — ὀρώσαν ὀξύτατον. *M. m. b. c.* ὀξύ-
 τερον. a. et editt. Totam hanc enuntiationem omisit *Gillius.* | μόνην 3
 ἀσπίδων. a. m. v. μόνην. sic c. μόνον editionum est aut correctio *Gesneri* aut
 error. Ex *M.* nihil notatum reperio. — ἀθάνατον. *M.* ἀθάνατην. sic m.
 ἀθανάτων. a. ἀθάνατα. v. b. ἀθανάτην. editt. ante *Gron.* ex corr. *Ges-
 neri.* | ἑκατάδεκα γένη. inter sedecim illa, quae numerantur, genera so- 4
 la thermuthis immortalis esse putatur. Perperam *Gillius:* iidemque in-
 quiunt sedecim aetates vivere. | ἐν τε τοῖς ἱεροῖς. *M. m. v. b. c.* ἐν τοῦ 5
 τοῖς. a. unde ed. princ. ἐν τούτοις. ἐν δὲ marg. *Gesn.* | θέρμουδιν εἰσώ- 7
 κίζον. sic *Gron.* ex cujus annotatione non diserte prodit, an in *M.* θέρ-
 μουδιν reperiat; quod tamen verisimile, quum in nostra collatione, ad
 ed. *Gron.* facta, nulla notata sit varietas. θέρμουδις εἰσώκίζον. a. m. c.
 θέρμουδις εἰσώκίζον. editt. ante *Gron.* errore primi editoris. θέρμουδις
 εἰσώκτιζον. b. Ex *Vat.* nihil notatum; videtur ergo habere θέρμουδιν. |
 μόσχισον. μόσχισον. *Vat.* παρατιθέντες. libri omnes. παρατιθείσιν corr. *Gesn.* 8
 qua correctione non indigemus, vera lectione in superioribus restituta. —
 ἐκ διαστημάτων. διαστήματος. b.

CAP. XXXII. τρεφουσῶν. *M. m. b. c. v.* τρεφόντων. a. | τὰ ὄρνι- 9 10
 θων. τὰ ὄρνιθια. b. | ἐκμελές καὶ ἄμουσον. *Aristot.* H. A. IX. 2, 10.
 ἔνος δὲ καὶ ἀκανθίδες πολέμοι. αἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν ἀκανθῶν βιοτεύουσιν,
 ὁ δὲ ἀπαλὰς οὐσας ἐσθίει τὰς ἀκάνθας. et c. 16, 5. αἱ δὲ ἀκανθίδες κα-
 κόβιοι καὶ κακόχροοι, φωνῆν μὲνοι λιγυράν ἔχουσι. *Gesner.* h. l. legendum
 censebat εὐμελές καὶ εὐμουσον. cujus sententiam amplector. [*Gillius:* haec
 quum non sit a musis aversa, splendide canora est.] Est igitur Ae-
 liano ἀκανθος idem cum ἀκανθίδι *Aristotelis*; pro αἰγιδάλου idem *Gesn.*
 αἰγίδου monet ex *Aristotele* legendum: λέγεται δὲ ὅτι αἰγίδου καὶ ἄνθου
 αἷμα οὐ συμμίσγεται ἀλλήλοισι. Ita etiam *Plin.* X. 74. s. 95. *Aeliano*
 tamen suffragatur *Plutarch.* p. 537. B. πολεμοῦσι δὲ — αἰγιδάλου καὶ
 ἀκανθιδίδες, ὥστε τούτων γε φασὶ μῆδε τὸ αἷμα κίνασθαι σφαττομένων,
 ἀλλὰ κἂν μίξης, ἰδίᾳ πάλιν ἀπορρεῖ διακρινόμενον. Sed *Chaeronensis* phi-
 losophi minor etiam debet esse auctoritas, qui nimis memoria sua confi-
 sus multa temere effundebat. SCHKEIDEN. Durum effatum praesertim in
 ejusmodi fabulis, quae diverso modo narrari solent. Vitiose *Antig. Eur.*
 c. 114. ἀπέλδου (αἰγίδου *Meurs.* corrigiit) δὲ λέγεται καὶ ἀκανθίδος αἷμα
 μόλις μίγνυσθαι. Ab ἐκμελές propius abesset ἐμμελές. κρότον ἐμμελῆ καὶ
 συμμελῆ habes V. 13. *Plato* *Sophist.* p. 259. E. ἄλλως τε οὐκ ἐμμελές καὶ
 δὴ καὶ παντάπασιν ἀμούσου τινός. De confusione vocabulorum ἐκμελῆς et

- 11 ἐμμελής vid. ad II. 11. p. 33, 31. | ἐάν τούδε τοῦ. ἐάν δὲ τοῦ. m. | λ
- 12 13 αἰγυθάλου. M. a. αἰγυθάλου. m. αἰγυθάλου. c. b. v. | τὰ δὲ μή. m. a.
- 14 τάδε. editt. | μηδ' ἐνοῦσθαι. ἠνοῦσθαι. vitiosae ed. Gron. κρᾶσιν. κρᾶσιν. a et editt. omnes. — ἱερὸν. diis vialibus sacrum esse acanthum qui praeterea dixerit, novi neminem.
- 18 CAP. XXXIII. ἐξ ἀρχῆς. junctim m. μή ἂν ποτε ὁμιλήσῃ. ὁμιλήσῃα corrigit Schn. quod non videtur necessarium. Vid. ad VII. 45. Ἰσαῖον ὅτι ἂν μή ποτε πῆρ ὕδατος ῥυπαροῦ. In Xenoph. de Vectig. §. 39. μή ὑπεργεμοσθῆ ἂν. ὑπεργεμοσθῆ corrigit Bornem. ad Anabaa. VI. 1. 28. ubi
- 19 21 vide. | ἄνω. Vid. III. 44. | αὐτοί. i. e. οὔτοι. Cf. ad IV. 41. p. 89, 8-
- 22 22 Ast. ad Platon. Protag. Tom. X. p. 94. et 617. | ἱερὰς. νοεράς. Vat. |
- 23 23 καὶ Ἐρινύων. M. m. Ἐρινύων αὐτάς. editt. verbis junctis cum praecedentibus; quae lectio, Gesneri ingenio debita, librorum auctoritate caret. αὐταί. M. m. a. c. ταῦτα. b. v. De Ἐρινύς vide ad Anth. Pal. p. 258. Pro αὐταί requiri videtur αἱ αὐταί. Subaudi ἱεραὶ εἰσιν.
- 25 CAP. XXXIV. φησὶν. φησὶ. M. m. Ἀλεξάνδρου. ἀλεξανδρεία. b. sic r. vulgatam lectionem habet Apost. XIII. 14. Alexander Pyrrhi ex Lanassa filius. Plut. Vit. Pyrrh. c. 9. Eclog. ex Diodori L. XXII. c. 11.
- 26 de qua expeditione h. l. agatur, Schn. se ignorare fatetur. | πρᾶξιν.
- 27 et h. l. et lin. 31. πρᾶξιν. a. et editt. omnes. αὐτῶ. αὐτῶν. c. | ὑπεσήμεπεν. ὑπεσήμεπεν. Apost. οὐ πάντι τοι. Apost. Supra I. 23. οὐ πάντι ὄντες ἀλτικὸι. IX. 61. μή πάντι εἶναι θῆλα. et οὐ πάντι τι βᾶδίας ἐγνώσθη. Var. Hist. I. 16. οὐ πάντι ἀδόξως. Plato Theaet. p. 176. B.
- 28 οὐ πάντι βᾶδιον κείσται. de Rep. I. p. 330. B. | καὶ Ἀντιόχῳ. Jul. Obsequ. c. 87. Antiocho regi Syriae ingenti exercitu dimicanti hirundines in tabernaculo nidum fecerunt. Gron. Antiochus contra Arsacem pugnaturus exierat. Ejus lautitias refert Posidonius Apamensis ap. Athen. XII. p. 540. A. B. Idem ibid. X. p. 439. D. E. Cf. Justin. XXXVIII. 10. SCHNEIDER. Cf. Jan. Baks in Posidonii Reliqq. p. 147. s. — ἐν αὐτοῦ,
- 29 30 οὐκαὶ videlicet. | ἀνελθὼν γὰρ. δὲ. Apost. | οὐκ ἐπανηλθεν. M. m. v. b. οὐκ. om. a. et editt. ante Gron. sed negationem deesse Gesnerum non latuit. ἐς τοὺς. M. m. r. Ap. εἰς. a et editt. κατὰ τινα ἕως κρημνόν. M. v. b. c. Apost. ἕως. a. et editt. ante Gron. ἕως emendavit Gesnerus in App. Emend. Herodot. VII. 167. de Hamilcare: ὥσε ἑαυτὸν ἐς τὸ κύρ. Lucian. Asin. c. 19. σπαίροντα ἔτι ᾤδοῦσιν ἐς τὸν κρημνόν. Confusionem verborum ἕως et ἕωσε attigi in App. ad Porson. Advers. p. 297.
- 3 ἐμαντεύοντο. ἐμαντεύετο. b. ἐμάντευον. m. Referenda haec historia ad editionem, quam narrat Diodor. XIV. 8. 9. — τιμᾶται δὲ ἡ χελ. θεοὺς μυχίους. dictum ut supra c. 14. Αἰγύπτιοι τὸν ἱέρακα Ἀπόλλωνι τιμᾶν ἔδωκαν. θεοὺς μυχίους et Ἀφροδίτῃ μυχίᾳ pro μοχίους et μοχίᾳ restitui ex b. c. quibus nunc accessit Vat. penatibus diis vertit Gillius. et Veneri, quas ipsa quoque e numero penatium est. unde jam Gesnerus veram lectionem perspexit. μοχέιους. et μοχέια. M. m. μοχίους. a. In μοχέια ibidem lectio ambigua. Fuit Latona μυχία, quam νυχίαν nonnulli appellabant in Fragm. Plutarchi Tom. V. 2. p. 756. s. In Anth. Pal. V. 302. μοχία λακτρά. ubi editt. vett. μόχια. De Diis Penatibus, μυχί-

εις, ἐπικαίως, κτησίως vide imprimis *Dion. Hal. Antiqq. I. 67. p. 169.* et quae, *Aeliani* loco non praeterito, monuit *Spanh. ad Julian. Or. I. p. 68.* | καὶ ταύτη. αὐτή. *m. b. v.* unde facias: Ἀφροδίτη· μυχία μὲν-4 τοὶ καὶ αὐτή. *Suid. T. II. p. 592.* μυχία, ἢ Ἀφροδίτη.

CAP. XXXV. ὅταν ἐπώζωσι. *M. m. v. a. Vind. 51.* ἐπώζουσι 5 editt. ante *Schneiderum*, qui primus soloecismum ab editore Turic. inventum sustulit. | ἀπαρῦπτουσαι τὰ φά additum velit *Gesnerus. More 6* Aristotelico et *Theophrasteo* ex verbo ἐπώζωσι intelligere oportet τὰ φά. SCHNEIDER. | ὄμβρον. ὄμβρους. *b.* quod correctoris videtur esse numeros 7 exaequantis. ὄμβρος. *Vas. veterón. νεσρόν. b.* Eadem fere habentur supra III. 16. | ἀβρόα. ducta haec ex *Aristos. H. A. IX. 9. 2.* ἀπόβρεται. 10 τρέπει. *b.* | Θεόφραστος. locus extat ap. *Athen. IX. p. 390. C. et Gal-11 lium XVI. 15. Galen. Admin. anat. VII. [c. 11. T. II. p. 623.]* in gallo cor duobus fastigiatum verticibus et dextri ventriculi circumscriptionem peculiarem reperit, unde is, qui sacrificabat, gallo cor duplex esse putabat: et in embriis saepe cor quasi geminum reperit *Hartman. Antiq. anat. p. 29.* quum in his humidior natura nondum adunari plenius ventriculi dextri commissuras. SCHNEIDER. | Λητούς. λιτούς. *a. ὡς ἔστι, καὶ 12* ἄλλοι λέγουσιν. *M. m. c. ὡς ἔστι ἄλλοι. Vas. omisso καὶ καὶ ἄλλοις λέγουσι. b. ὡς τινες καὶ ἄλλοι λέγουσι.* editt. ante *Gron.* ex prava interpretatione ductum codicis *a* atramento superinducto obscuratorum. *Fait tamen ἔστι;* nec lectionis τινὲς ibi vestigium. Verborum ἔδυμα τοῦ Διὸς καὶ Λητούς interpretationem: *Jovem et Latonam hac ave delictari;* improbat *Oudendorp. ad Thom. M. p. 18.* Solum enim Apollinem intelligi, ut *X. 49. p. 241. 18. XI. 10. p. 246, 17.* Corrigit itaque τῷ Διὸς καὶ Λητούς. Dativum comitem habet ἔδυμα. ut *XVI. 5.* ὃ δὲ ἐποφ βασιλεῖ ἔδυμά ἐστι. Interpretatio *Oudendorpii* procul dabitur vera; correctio autem fortasse non necessaria. Simili ambiguitate positus articulus ap. *Soph. Phil. 943.* ἱερὰ λάβων τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλείους. Dicitur etiam ἔδυμά τινος. Quare τοῦ ad Apollinem retuleris. *XI. 2.* τοῦ θεοῦ ἔδυμα οὗτοι γὰρ. *XII. 4.* Ἐρμοῦ δὲ τὸν φασσαφόντην ἔδυμα εἶναι φασιν. *XIII. 26.* λέγουσι Πέρσεως τοῦ Διὸς ἔδυμα αὐτοῦς εἶναι. *Hoc si nolis, correxeris: τῷ τοῦ Διὸς.*

CAP. XXXVI. καὶ ἀνωτέρω. καὶ om. *a. Vid. II. 32. V. 34.* | Ἄρ-14 15 σποτῶλης. *H. A. IX. 13. 2.* φέδκοι δὲ καὶ περὶ τὰς τελευταίας μάλιστα ἔδουσι — καὶ τινες ἤδη κλέοντες παρὰ τὴν Λιβύην περιέτυχον ἐν τῇ θαλάττῃ πολλοῖς ἔδουσι φωνῇ γοῶσαι· καὶ τούτων κείρων ἀποδηήσκοντες ἐνίους. In hoc *Aristotelis* loco τὴν Αἰγύτην corrigat *Foss. in Epist. myth. Vol. II. p. 119.* non ignorans locum *Aeliani*, sed hunc vitio scripturae apud *Stagiritam* deceptam fuisse censens. | χοροῦ. χωροῦ. *b. ὁμοφωνίας. ὁμοφώνου. 17* *b. v.* quod facile praetulerim: *tamquam ex choro quodam consonanti.* *Gill.* | εἰς οἶκτον ἐπωκλάσαι. vide de hoc verbo *Addit. in Athen. p. 277. 18* *Stallb. ad Platon. Phaedon. p. 208.* | τῷ μίλει μεγάλει. *a.* | περὺκασι 19 21 ἰδμάτων. *a. περὺκασι.* editt. omnes. Ad τὰς *Seachhouse* Class. *Jourgn. XXX. p. 360.* χωρῆαις supplet; voluit γάραις, quamquam hoc quoque falsum. Attractione subblata fuerit: τὰς ἐπιβροταῖς ὄσαι περὺκασι. | μούσας — φιλοσοφεῖν. primum translati usus verbi φιλοσοφεῖν vestigi-22 um est ap. *Herodotum I. 30.* ὡς φιλοσοφίαν γῆν πολλὴν θεωρεῖς εἶναι

ἐπελήλυδας. ubi vid. *Baehr.* Saepius postea *meditandi* vi, de qua diximus ad *Achill. Tat.* p. 935. ad *Philostr.* Imagg. p. 226. ne cum *Stachkousio* l. c. interpreteris: cantilenam *ſacram* vel *philosophicam* recitare.

24. CAP. XXXVII. πρᾶξιν σπουδῆς ἐχομένην. sic *M* (ex corr.) c. r. *Apost.* VI. 41. quo confirmatur correctio *Gesneri.* σπουδῆν ἐχομένην. editt. aute *Schn.* ἐπὶ τινα σπουδῆν ὠρμημένῳ ἀνδρὶ. b. v. omissis vocibus πρᾶξιν et ἐχομένην. quae lectio correctori debetur. πρᾶξις σπουδῆς ἐχομένη est actio serio et studiose agenda. *Lucian.* Amor. c. 7. ἄ γε μὴν — σπουδῆς ἢ παιδιᾶς ἐχόμενα συνηέχθη. Ib. c. 39. εὐδύς ἄπτονται σπουδῆς ἐχομένου τινὸς πράγματος. *Plato* Theaet. p. 145. A. ὅσα παιδείας ἔχεται.
- 25 Vide *Hemsterh.* ad *Aristoph.* Plut. 1195. p. 472. | οὐκ ἀγαθὸν σύμβολον. plurimi tamen Graecorum olim victoriae auspiciū ex volatu noctuae capiebant. Exempla vide ap. *Wessel.* ad *Diodor.* T. II. p. 413. 87. Sed haec est disciplinae augurum vanitas et inconstantia. SCHEIDEN. Adde Paroemiarum scriptores in γλαυῆς ἔπτωτο. et *Boettiger.* in *Amalth.* T. III. p. 265. Hodie quoque noctua apud quosdam populos pro fausto habetur
- 26 omine. Vid. *Pallas* Zool. Ross. Vol. I. p. 314. | Πύβρος, κύρος. c. νύ-
27 κτωρ. *M. m. b. c.* νυκτός. a et editt. ante *Gron.* | ἦει εἴη. a. b. ut ap.
28 *Philostr.* V. A. IV. 17. p. 155. ἀνῆει. Cod. Rehd. ἀνέτη. | φέροντι μὴν. restitui ex *M. m. a. v.* pro δὲ, quae est *Gesneri* tacita correctio, aut
29 error potius. Vid. supra ad c. 27. p. 231, 15. | οὐ χρηστήν τὴν δορυφορίαν. *M. m. a. b. c. v.* οὐ χρηστή ἐπὶ δορυφορίαν. prava lectio editt.
31 ante *Gron.* | ἀκλέεστατα ἀκλέεστατος. b. κεραμῶ βληθεὶς ὑπὸ γυναικὸς ut est ap. *Pausan.* I. 13. 7. Plura vid. ap. *Baehr.* ad *Plut.* Vit. Pyrrhi.
32 c. 34. p. 250. | Ὀμηρος. Il. x. 274. ubi eadem habet *Eustash.* p. 336. 22. ed. Lips.

ῥ

- 1 τὸν ἐκ τῶν ποταμῶν. *M. m.* ἐκ τ ποταμῶν (i. e. ποταμῶν) a. in τοῦ 236
tamen lectio ambigua. ἐκ τοῦ ποταμοῦ. editt. ἐρωδιῶν οἰκείον ὄντα τοῖς
- 2 3 περὶ Σκάμανδρον ἐλώδεισι τόποις. | τὴν Ἀθηναῖν. om. m. | ἀπήρτισαν. recepi cum *Schn.* sic legentibus libris *M. m. c. v.* pro ἀπήρτισαν. ἀπί-
4 5 σάν. b. | εὶ καὶ. καὶ εὶ. b. | ὁ μὲν. μὲν om. b. *Homeri* locus est *Il.* μ. 18.
- 7 CAP. XXXVIII. φοβερὸς ἐστὶ καὶ ἰσχυρὸς. duo postrema vocabula om. r. quo tollitur id, quod in his verbis molestum est; sed nulla est huius libri in omissionibus auctoritas, nec debebat *Schn.* in cur. sec. hoc solo teste haec verba proscribere. Ipse in *Krist.* cr. p. 19. tentavi: φόβος ἐστὶ καὶ ἰσχυρὸς. quod probat *Schn.* ad *Aristot.* H. A. VIII. 3. 5. p. 571. I. 29. δέος καὶ μάλα γε ἰσχυρῶ. V. 50. δέος ἰσχυρὸν. *Plut.* T. II. p. 537. C. μῖσος ἰσχυρὸν γεγεννημέναι τὸν φόβον. Fortasse minore mutatione legeris: φοβερὸς ἐστὶ καὶ ἰσχυρῶς. ut statim μέλλαντες ἰσχυρῶς. Ad rem facit *Aristot.* l. c. κἂν ὄντας πλησίον (τοὺς πολυπόδας) ἐν ταύτῳ δεκτύῳ αἰσθῶνται, ἀποδνήσκουσιν οἱ κᾶραβοι διὰ τὸν φόβον. *Plin.* IX. s. 88. *polyrum in tantum locusta pavet, ut si juxta vidit omnino moriatur.*
- 8 9 — ὁ πολύπους. articulum om. *M. m. r.* | ἀλώσι. ἀλώ. *Vat.* | Δουσιας. ἄντρα νυμφῶν Δουσιάδων in agro Sybaritarum memoravit *Timaeus* ap. *Athen.* XII. p. 519. C. quem locum cum nostro et *Schol. Theocriti* VII. 78.

comparavit *Falcken.* ad *Theocr.* I. 22. SCHNEIDER. | ὑδάτων. ὕδωρ. b. 10 quod prae altero possit placere. Plura autem vulgatae similia reperiuntur in hoc opere. ἰχθύς. ἰχθύς. m.

CAP. XXXIX. ἀμπέλον. de ἀμπέλω panthera jam olim ad *Oppian.* 12. ed. Argentor. p. 366. suspicatus, sum genus alterum παρδάλως intelligi cauda minore, quod descripsit cum majore *Oppi.* Cyn. III. 67. SCHNEIDER. οὐράν οὐκ ἔχειν. mire *Gillius*: et ipsam audio a *cinos* non habere. quasi ῥάγα legisset. | εἰ ὄφθη. ὄφθειν *Schn.* correxit probabiliter, nisi 14 fuit et ὄφθη. Vid. *Indic.* in el. | ἐμβάλλει. ἐμβάλει. *M. m. a.* ἀδόκη-15 τον ἐμβάλλει. b. De ἀτόκιον νόσον cogitabat *Triller.* not. mat.

CAP. XL. ἐν τῇ Σκυθία γῆ. ex eodem fonte sua hausisse videtur 16 *Aeli.* ex quo *Porphy.* ap. *Stob.* Ecl. Phys. p. 1016. Alii aliter narrant quos sequitur *Vitruv.* VIII. 3. haec autem aqua Στυγός ὕδωρ nominatur etc. Sua *Aeliano* relinquenda auctoritas et scriptura, et minime mutanda in Ἀντιπάτρου, [pro Σωπάτρου] quod fieri voluit *Buhle* in *Vita Aristotelis* p. 99. *Opp.* ed. Argent. Vol. I. SCHNEIDER. De Stygis aqua vid. *Ptolem.* ap. *Phot.* Bibl. cod. 190. p. 148. 14. cum *Vitruvio* consentit *Pausan.* VIII. 18. 2. ubi vid. *Sibelis* p. 255. — κεραιφόροι. *M.* ut *Gesn.* edidit. κεραιφόροι. m. a. b. c. v. καὶ στέγει. *Plato* Rep. X. p. 621. Α. τὸν Ἀμέλιτα ποταμόν, οὗ τὸ ὕδωρ ἀγγεῖον οὐδὲν στέγει. De aqua saxi cujusdam *Nonacridis* *Plut.* Vit. Alex. c. 77. ἦν ἐς ὄνου χηλὴν ἀποκτείνονται, τῶν γὰρ ἄλλων οὐδὲν ἀγγείων στέγειν, ἀλλὰ διακόπτειν. | δια-18 κόπτει πάντα. Vid. *Beckm.* ad *Antig. Car.* c. 174. *Gronovius* laudat *Bernecc.* ap. *Justin.* XII. 14. ubi similia de veneno quodam potentissimo narrantur. | τούτων τοι. τοι om. m. ὑπὸ Σωπάτρου. eundem nōminat 19 *Porphy.* l. c. *Antipatrum Vitruvius.* | ἀναθεῖναι. *M. a. b. c. v.* ἀνα-21 θεῖναι. m. cum editt. ante *Gron.* ἀναθεῖναι *Codd. Heerenii* ap. *Stobaeum.* | ταῦτα τάδε. b. Epigramma quod sequitur relatum in *Anal. Vet.* 22 *Poet.* III. 182. ἀδ. 162. ubi vid. *Anim.* III. 1. p. 378. *Append. Anth.* Pal. 324. p. 860. *Not. cr.* p. 953. | τόδ'. τόδε. *M. m. a.* Παιῶν. παιῶν. 23 m. παιάνων. a. | κἀνδωνος. τὸν ἐργάτην μύκλον Κἀνδωνα. *Lycophr.* v. 817. 24 ubi vid. *Bachm.* p. 178. σχῆμα. sic libri nostri omnes. κτῆμα malit *Gesn.* χρῆμά τι. *Kuhn.* ad *Var. Hist.* I. 27. quod verum videtur, et recepit *Brunck.* | ἀχράντου. ἀχράντω. *Brunck.* Λουσηΐδος. *M. m. c. v.* Λουσιά-25 δος. corr. *Gesn.* Λουσηΐδος. *Reines.* in not. mat. Vid. *Sibelis* ad *Pausan.* l. c. p. 256. λουσηΐδος. editt. ante *Schn.* qui est error describentis. λουσηΐσας. a. Λουσηΐδος edidit *Schn.* | βάσταξεν. m. v. c. βάσταξεν. editt. ante *Schn.* βάσταξε. a. b. δ' om. c. δι' ὕδατος. b. ἠγορέην. ἠρωρεῖ b. 26 Quae sequuntur verba Δημήτηρ δὲ om. m. ἀνήκε. ἀνήκεν. *M. m. a.* Φε-νεοῦ. φανεοῦ. m.

CAP. XLI. Εὐπόλιδε. Εὐπώλιδε. c. etiam in seqq. *Αὐγείας.* *Αὐγείας* 29 est ap. *Tzetz.* *Chil.* IV. 131. v. 245. ubi eadem ex *Aeliano* narrantur. Non praetermisit hanc historiam *Lucas* in *Comment.* de *Cratino* et *Eupolide* p. 89. | καλεῖ τούτον. τούτο. *Vat.* b. Vulgata h. l. verior, quam-31 vis infra XV. 11. τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο. et in *Var. Hist.* XIV. 31. Πτολεμαῖος ὁ Τρύφων· τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐκάλουν. Vid. *Animadverss.* ad *Anth.* Gr. III. 2. p. 80. ὁ Εὐπόλις. εὐλίπος. m. ὁμώνυμον. *M. m.* ὁμώνυμος. editt. In cod. a terminatio per notam tachygraphicam expressa in-

certa est, sed accentus in antepenultima positus docet, librarium voluisse ὀμβόνυμον.

2. 3 ὑπαχθεῖς ἀταχθεῖς. *Vat.* | ὀμβούλος. ὀμβούλων. *a.* De cane ὀμο-237
 δούλη vide ad VI. 10. p. 128, 18. *Ephialtem* h. l. commemoratum *Rei-*
nesius in not. mst. eundem esse existimabat atque eam, ad cuius caput
 Eupolidis fabula quaedam reperta esse narratur a *Ptolemaeo* ap. *Photium*
 Bibl. cod. 190. p. 151. 10. ed. *Beck.* In eandem sententiam incidit *A.*
 5 *Meinekius* in *Quaest. Scen. Spec. I.* p. 37. s. | ἀλλὰ εἶδεν. *M. m. a. b. c.*
 οἶδεν. editt. ante *Gron.* per describentis errorem. εἶδεν, quod in ipsis
 6 codd. reperitur, in marg. coniecit *Gesn.* | ἀπέκτεινεν. *M. m. ἐν Διγί-*
 7 νη. ἐνεγίνη. *m.* | κατέστρεψεν. *M. m.* Diversa narrantur de morte Eu-
 polidis ap. *Cicer.* ad *Attic.* VI. 1. et *Suidam* V. Εὐπόλις. quae accurate
 examinavit *Meinekius* l. c. p. 36. s. cum quo facit *Süvern.* in *Comm. de*
Aristoph. Γῆρας. p. 41. Eupolidis monumentum in agro Corinthiaco vi-
 derat *Pausan.* II. 7. 3. quod cenotaphium esse debuit, si vera narravit
 9 Aelianus, eum in Aegina fuisse sepultum. | ἐκτῆξας. *M. m. a. v. b. c.*
 ἐκπῆξας. ed. princ. errore describentis, quem Gesnerus in marg. corre-
 10 xit. *moerore inediaque extabuit.* *Gill.* | λοκπὸν. hoc op. *M. m. a. v.*
 unde hoc vocabulum sumserit *Gesnerus*, ignoro equidem. Ex Parisiis
 nihil enotatum, unde in his libris λοκπὸν legi existimaveris. Dubito tamen.
 Secludendum itaque.
- 12 13 CAP. XLII. μύρμηκος. μύρμηκοι. *b.* | Verba τὸν προεπισημένον om.
 14 *Vat.* | σφήκας — Λαέρτας. nulla alibi mentio vocabuli hujus, et di-
 versam videtur habere originem *Καρπησίον Λαέρτιον* e monte Pamphylio
 ap. *Galenum.* Cf. *Cornarium* ad libros de *Comp. Medic.* sec. loca p. 331.
 SCHNEIDER. Post Λαέρτας sequuntur in *r* verba ὧς φησι Τήλεφος ὁ Κρής.
 15 reliquis omissis. | ὁ κριτικὸς. quod coniecit *Vales.* Emendatt. V. 10. ὁ
 κριτικὸς pro ὁ Κρής exhibet *Vindob.* 51. sed κρητικὸς scribit. Videtur
 esse idem Grammaticus, quem *Galenus* Ὑγιεινῶν V. 4, 6. vitam ad an-
 nos fere centum produxisse ait; et Τήλεφος ὁ Περγαμηνὸς Grammaticus,
 quem laudavit *Eustath.* Oδ. p. 641. Bas. In *Schol. Venet.* ad *Il.* χ. 545.
 est Τήλεφος ἐν τῷ ἡ τῶν γραμματικῶν. Fuit Pergamus etiam Cretae,
 unde ἡ Περγαμῖα ap. *Plut.* Vit. Lyc. c. 31. sed h. l. additum Μυσοῦ
 Asiae Pergamum significat. SCHNEIDER. ὁ Κρής. editt. et libri plurimi.
Thom. Reines. not. mst. „an leg. ὁ κρις i. e. κριτικὸς. *criticum* fuisse
 Pergamenum illum Telephum vel ex *Suida* patet.“ ὁ κρητικὸς. *Vatic.* et
Paris. b. Eadem permutatio infra XIV. 6. p. 311, 12. XVII. p. 376, 1.
 et ap. *Plut.* Vit. Anton. c. 1. ubi vid. *Schaefer.* Tom. VI. p. 410.
- 21 CAP. XLIII. καὶ ἐς τὰ ἑαυτοῦ μέτρα ὑποστρέφει. *M. m. b. c. a. v.*
 καὶ om. editt. ante *Gron.* syllabis ψ ἔε madore fere evanidis. Erravit
Wytenb. ad *Plut.* de S. N. V. p. 61. ὑποστρέφων Medicei libri lectionem
 esse putans, quae est conjectura *Gesneri*, propter copulam temere omis-
 sam necessaria. ἐς τὰ. editt. ἐς. *M. m. v. a.* ἑαυτοῦ. αὐτοῦ μέρη. *Vind.* 51.
- 22 Ad verba ἐς τὰ ἑαυτοῦ μέτρα conf. *Toup.* ad *Longin.* p. 298. | αὐτῆς.
m. b. c. οἱ τοῖς. *a.* *Vind.* 51. etiam in *M.* a pr. m. sed alia manus cor-
 rexit αὐτῆς. οἱ τῆς ἀέλ. *Vat.* ἀέλ om. *m.* sed supra scriptum et iterum
- 23 in marg. | ἀνακτεύσαντος. ἀνακτεύσαντος. *m.* Vid. supra ad c. 19.
 p. 227. 5. τρεφόμενοι. *Trillerus* not. mst. corrigit τρέφωμιον, στρεφόμενοι,

τρεπόμενοι, ὀργεόμενοι. omnia frustra. | βραιότερον. IV. 21. p. 78, 23. 24
 Σηρόν βλαιον τὴν ἀκοήν. ubi vid. not. *temerariis verbis proprietatis mo-*
dius excedere dicit in tali re *Seneca* Quaest. nat. III. 18. fin. ἄμητος.
 ἄλμητος. *m. Theophyl. Simoc.* Epist. 32. de dilavio: ἀντὶ ἀμπελων τοὺς
 ἰχθύας γεωργοῦμεν. *Diodor. Sic.* III. 15. de Troglodytis mari defluente
 ad pisces colligendos accurrentibus, καθάπερ αλφειδίου τινός κυνηγίας
 ἐμπεπτωκίας. et paulo post c. 16. ἀνεκλείπτως καὶ διὰ παντός ἐτοιμοῖς
 χρωῖνται ταμειύμασιν, ὡς ἂν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ τῆς Δήμητρος ἔργον με-
 τεληφότες.

CAP. XLIV. τεττίγων. τεττίγων. c. | τέφρας. hunc locum ob oculos 27 29
 habuit *Suidas* τέφρα. ubi pro δακέττας scr. λακέτας. et in fine fortasse ἀπὸ
 τοῦ ἤχεῖν pro ἔχειν ἐν ἀκάνθαις. Cf. *Kuster* ad V. ἀκάνθας. Sunt plera-
 que haec nomina non diversarum specierum generis cicadarum, sed par-
 tim universi generis epitheta, partim sexum distinguunt. Mares enim
 soli in cicadis canori ἄχεται vocantur. Cf. *Aristot.* H. A. IV. 7. 7. IV.
 9. 2. V. 24. 1. et *Plin.* XI. 26. s. 32. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Ari-*
stot. T. III. p. 386. — | μέμβραξ. pisciculus primum μεμβράς dicitur
 ap. *Athen.* VII. p. 285. B. Ib. p. 287. B. βεμβράδες et βεμβραδόνες; ii-
 demque interdum μεμβράδες scribuntur. Vide an huc pertinēat locus *Ananii*
 ap. *Athen.* VII. p. 282. B. ὅταν ἄερος ἦ καὶ ἤχεται [ἄερος τ' ἦ κήχεται *Dind.*]
 βαβράζωσι. *Hezych.* βαβράζων, κεκραγῶς συντόνας. et βαβράξαντα συντόνας
 κεκραγῶτα. A βαβράζειν igitur fit βέβρας, βέμβρας, μέμβρας, et doricis
 μέμβραξ, quod idem cum ἤχεται significat. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Ari-*
stot. T. III. p. 385. ss. | καὶ λακέτας δὲ vocem cicadae etiam hoc de- 30
 signat a λακεῖν. SCHNEIDER. καὶ λ. τε. editt. ante *Gron.* describentis errore.
 δὲ est in *M. m. a.* Verba καὶ λακ. usque ad ὄνομα om. v. b. τέττιγος.
 τεττίγων. *M. m.* librarii oculis ad proximum versum aberrantibus. | κερ- 31

π.

κείπων. *M. c.* κερκωπῶν. *m.* κέρκω. *b.* κέρκωπα. editt. κερκώπας, κερκώ-
 πη, κερκώπην ex poetis atticis profert *Athen.* IV. p. 133. A. Vide *He-*
zych. V. κερκώπη. *Eustath.* Il. γ. 152. p. 320. τὸν μὲν μέγιστον τέττιγα
 ἄχεται καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ κατὰ Παιουσίαν, κερκώπην δὲ τὸ ἐλάχιστον τετ-
 τίγων, τὸ δ' αὐτὸ καὶ καλαμαῖον, τὸ δὲ μετὰ τοῦτο τιττιγῶν. Cf. *Eund.*
 ad Il. γ. 493. p. 259.

238 CAP. XLV. μητροφίας ἑδῆνος. *M. m. a. b. c. v.* μητρόε. editt. ante †
Gron. errore ex obscuris ductibus (μυθῶ) orto. Var. Hist. II. 7. ἐξ ἑδῆνων
 τῶν μητροφῶν. | καταληπταὶ κατήλειπτε. *m.* | ὄσων ὄσον. *m.* εἴτα εἰ 5 6
m. | ζῶων ὄξωπῶστατος. huc facit *Aristot.* H. A. VI. 20. 1. de cane 7
 Laconica; quo loco comparato videbis temere haec esse ab *Aeliano* tra-
 dita. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Arist.* l. c. p. 486. s. ζῶων. *Vas.* ὄξωπῶ-
 στατος. *m.* ὄξωπῶστατον. *b. c.* ὄξωπ. ζῶων. *c.* De generis enallage vid.
 ad I. 18. p. 10, 3. | τὴν λέγουσαν. cum *Abresch.* ad *Aesch.* III. p. 432. 9
 μὲν interposui, quod sequens δὲ requirit. Ceterum eandem historiam tra-
 dit *Diod. Sic.* I. 87. ubi *Wessel.* p. 97. hunc *Aeliani* locum com-
 parans vitium orationis aut scriptoris errorem suspicatur, quod *Osiridem*
Isidis filium facit. SCHNEIDER. Scribere possis etiam: τὴν μίαν, λέγουσαν. |
 τὸν καῖθα. et *Osirin* narratur quaevisse Dea, et *Anubin*, *Osiridis* ex so- 11
 roro filium. Vid. *Plutarch.* de Is. et Os. c. 14. T. II. p. 356. F. τὸ καί-

- διον ζητεῖν — εὐρέδην χαλεπῶς καὶ μόγις κινῶν ἐπαγόντων, τὴν Ἴσιν ἐκτραφεῖναι. Duplicem hanc duorum investigationem non satis diserte
 12 Aelianus distinxit. | ὅτι ἄρα ἡ μὲν ἀνατέλλει τὸ ἄστρον ὁ κύων. vitiosa haec verba suspicor corrigenda: ὅτι ἄρα ἡμῶν ἀνατέλλει, vel ὅτι ἄμα μὲν ἀνατ. SCHNEIDER. Neutrum placet. ἄρα certe non sollicitandum. Vid. ad IV. 13. p. 76, 17. Erat quum suspicarer ἡ μὲν delendum esse, ut natum ex correctione, verbis superioribus τὴν λέγουσαν in margine adscripta, tum vero, ut fieri solet, alieno loco inserta. Nunc cod. *Vat.* offert: ὅτι ἄρα ἡδὴ μὲν ἀνατέλλει τὸ ἄστρον. qua praeclara lectione hic locus restituitur. Indicat enim ἡδὴ ad Sirii ortum incrementum Nili continuo subsequi. Vulgaris usus tulisset: ὅτι ἀνατελιαντος τοῦ ἄστρον ὁ Νεῖλος ἡδὴ
 14 συνανίσχει. — ἀνατέλλει. ἀναστέλλει. *a.* | συνανίσχει δὲ ἄρα sic *M. m.* ἄρα δὲ. *a.* et editt. ἄρα om. *b.* Ex *Vat.* nihil enotatum. ἀνίσχειν de sole et astris usurpatum nunc per verba τρόπον τινὰ translatum ad fluvium, ut XIV. 23. de Istro aliorum fluviorum undis aucto: οἷσιν ἐθορυφοῦντας αὐ-
 16 τὸν — συνανίσχουσιν οἱ πολλοί. | ὡς οὖν. οὖν om. *M.* sed adscriptum alia manu.
 18 CAP. XLVI. ὀξύρυγχος οὗτος ὁ [sic vulgo] ἰχθύς κέκληται. quid sibi vult οὗτος? nihil antea de eo pisce edictum fuit. Vitii emendandi rationem subindicat *mon.* scribens οὗτος ἰχθύς. Scripsi igitur οὕτως ἰχθύς. SCHNEIDER. Verissima correctio. Supra V. 43. τὸ ζῷον τὸ μονήμερον οὕτω καλούμενον. XI. 1. ἐκ τῶν Ῥιπαίων οὕτω καλούμενων. Silvam exemplorum, ubi οὕτως sic cum καλεῖσθαι junctum reperitur, vid. ap. *Schaefer.* Melet. p. 14. ad *Apoll. Rh.* T. II. p. 261. *Bast.* Ep. cr. p. 36. s. Articulum post οὗτος a *Gesnero* tacite insertum om. *M. m. a.* — καὶ ἔουκε — λαβεῖν. *M. m. a. b. c.* ὡς ἔουκεν — λαβῶν. editt. ante *Gr.* Notam *V. i. e.* καὶ in *a.* fere extritam, *Guldenbeckius* pro ὡς accepit. De
 21 λαβῶν autem dubitari nequit, esse λαβεῖν. | νόμος. *Clem. Alex.* Adhort. p. 25. B. σέβουσιν Ὀξύρυγγι τὸν φερύσσημον τῆς χώρας αὐτῶν ἰχθύον. *Plut.* T. II. p. 353. C. Oxyrrhynchitas piscibus hamo captis abstinere narrat: σεβόμενοι γὰρ τὸν ὀξύρυγγον ἰχθύον δεδίασι, μὴ ποτε τὸ ἄγκιστρον
 22 οὐ καθαρὸν ἔστιν ὀξύρυγγου περπεσόντος αὐτοῦ. | ἰχθύς ἔχει ὁ αὐτός. hoc ordine *M. m. c.* ἔχει ὁ αὐτός ἰχθύς. *a* et editt. ὁ ἰχθύς ἔχει ὁ αὐτός.
 23 26 *Vat.* | οἶδε ἄνδρες. οἶδε οἱ ἄνδρες. *Vat.* \ recte. | ἀνιχνεύουσι, καὶ μὴ παραλαβῶν ἐπέπεσεν ἐκείνος. puto fuisse μὴ καὶ παρα. SCHNEIDER. Bona correctio, et vel ob mutationis lenitatem praeferenda ei, quam in marg. posui: ἀνιχνεύουσιν, εἰ μὴ παραλαβῶν ἐπέπεσεν ἐκείνος. Verius quod nunc
 28 *Vat.* offert: ἀνιχνεύουσι καὶ ταῦτα, μὴ παραλ. | Ὀσίριδος. ὄσιροις. *m.* Fortasse Ὀσίριος voluit dare. De oxyrrhyncho eadem tradit *Plutarch.* p. 353. C. qui pisces marinus et carnivorum esse ait. De genere dubius haereo. Caspius oxyrrhynchus XVII. 32. manifesto est e genere accipenserum. SCHNEIDER. Vid. Eund. Hist. litt. Pisc. p. 77. Mormyrum oxyrrhynchum appellat *Isidor. Geoffroy de St. Hil.* quem vide in primis
 29 in Descr. Aeg. T. XXIV. p. 256. | τὸν αὐτὸν τῷ Νεῖλῳ. hoc dicit *Plut.* T. II. p. 364. A. τὸν Νεῖλον Ὀσίριον καλοῦσιν.
 31 CAP. XLVII. ὁ δὲ ἰχθυόμων. *Schol.* Nicandri Ther. 190. ἰχθυόμων εἶδος ἀετοῦ (εἶδος ζῶου καὶ ἰχθύος. *Suid.*) ἱερὸς Ἑρακλῆος, ὡς Αἰγύπτιοι. Fabula de gemino sexu videtur orta e notitia folliculi ante anum siti,

quem animal saepe refrigerandi causa aperit clauditque, uti censet *Geofroy Descr. de l'Ég. Hist. nat. T. II. p. 140.* [Tome XXIII. p. 174. s.] Idem factum in hyaena. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Eandem fabulae causam affert *Cuvier. Annot. ad Plin. T. VI. p. 440.*

239 καὶ τῆςδε καὶ δὲ τῆςδε. r. καὶ τῆς φύσεως καὶ τοῖςδε καὶ σπείρειν. 1
Apost. IV. 65. 1. τοῖς αὐτοῖς. τοὺς αὐτοὺς. c. | τὸ ἀτιμώτερον γένος. 2 3
 ad sexum femininum. Idem de perdicibus devictis dicit *III. 16. p. 58,*
26. ubi vid. not. De ἀποκρίνονται conf. ad *VIII. 1. p. 180, 12.* | φέρον- 5
 ται. φέρουσιν. c. φαίνονται. *Vat. φέρεσθαι ἄλλοι, τὰ πρῶτα,* interdum et
 φέρειν dicitur. Vid. Not. ad *Anth. Pal. p. 431. Boisson. ad Eunap.*
p. 567. Supra VII. 15. p. 163, 31. ἡ δὲ ἄλλοι ἠνέγκατο. | ὑπὲρ τοῦ 6
 τέως. *Vind. 7. τελίως.* equidem non intelligo quid sibi velint verba ὑπὲρ
 τοῦ τέως, ἀντὶ πατ., ubi ὑπὲρ more *Aeliani* pro ἀντὶ videtur positum.
 Et video ea [ὑπὲρ τοῦ] ab *Apostolio* et in *Rehd.* omissa esse: quare ea
 seclusi. Deinceps μητέρας habent *Apost.* et *Rehd.* Si fuit ὑπὲρ τοῦ τέως.
 πατέρας γενέσθαι μητέρας, potuit aliquis ὑπὲρ interpretari apposito ἀντὶ;
 quod quo pertineret, non intelligebat is, qui πατέρας praepositioni ἀντὶ
 accommodare voluit. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. ὑπομείναι καὶ τέως ἀντὶ. r. *Apost.* Con-
 flata lectio ex duabus lectionibus; altera: ὑπὲρ τοῦ τέως εἶναι πατέρες:
 altera ἀντὶ πατέρων. Prius ab *Aeliano* scriptum; alterum natum ex glos-
 semate*). De ὑπὲρ pro ἀντὶ usurpato vide ad *III. 39. p. 67, 21. VII. 42.*
p. 175, 20. | ἀσπίδι καὶ. *M. m. a. r. Ap. ἀσπίδι τε καὶ.* editt. τε un- 7
 de *Gesnerus* sumserit ignoro. | ἀνωτέρω. *III. 22. VI. 38. VIII. 25.* | 9
 Ἐλαιδικῶν. sic *M.* (ex corr.) *m. a. v. Ἐλαιδικῶν.* editt. ex correctione 10
 editoris Turic. Vid. *Schaefr. ad Greg. Cor. p. 911.* — σέβουσι. σέουσι.
m. Clem. Alex. Protrept. p. 25. B. ἔτι γε μὴν Ἡρακλεισπολιται (σέβουσιν)
ἰχθυόμενα.

CAP. XLVIII: ὄνομα Μακεδῶν. Eandem historiam narrat *Tzetza* 12
Chil. IV. 135. v. 329—338. Macedo, filius Jovis ex Thyia secundum
Hesiodum ap. *Constantin. Porph. de Them. II. 2.* Osiridis filium eun-
 dem facit *Diodor. I. 18. et 20.* eumque a patre Macedoniae regem fuisse
 constitutum narrat. Vid. ibi *Wessel. p. 21, 68.* | μετὰ ταῦτα. postquam 13
 Macedo regnum Emathiae adeptus erat. | οὐκέτι. *m. a. οὐκ ἔτι.* editt. 14
 πατς. ὁ πατς. *M.* | τὰδελφῶ. *M. b. a. τὰ δελφῶ. m. τῷ ἀδελφῶ.* editt. 17
 τὰδελφῶ. est ap. *Aristoph. Nub. 532.* ut τάνδρωπῶ. *Ib. 508. τάνδρῳ*
Soph. Trach. 604. 1177. | διέφθεραν. referendum hoc ad exitum totius 18
 historiae, ubi *Pindus* a fratribus dicitur fuisse occisus, fratres autem a
 dracone. | διδόντες. διδόντος vitiose ed. *Schn. Δίκην* scripsi pro δίκην. 20
 poenas dederunt facinoris secundum *Justitiam.* | ἐν χώρῳ. recepi ex *M. 22*
v. a. c. pro ἐν χώρῳ. quod librorum auctoritate caret. Rure habitabat.
 XII. 21. τοῦ χώρου de horto. *Theocrit. Id. XIV. 13. ἐπινομες ἐν χώρῳ.*
Herodot. IX. 15. ἐνθαῦτα δὲ τῶν Θηβαίων ἔκειρε τοὺς χώρους. Xenoph.
Oecon. 5, 9. legebatur τοῦ κλειῶν εὐμάρεια ἢ ἐν χώρῳ; nunc χωρῶ;
 personatus autem *Reisigius* ἐν τῷ χώρῳ dedit. — ῥωμαλέος. ῥωμαλαῖος.
b. | νεβρούς. νεκρούς. m. | ὁ δὲ. ὁ δὲ. m. ἀνά κράτος. ἀνάκρατος. jun- 23 24

*) Non aliter *Gillius* accepit: ut — ex patribus, qui jam ante fuis-
 sent, matres reddantur.

- 25 *ctim. a. κράτους. c.* Vid. p. 155, 21. | ἀποσπῆ καλύ. ἀπεσπῆτο vel ἀπεσπᾶσθη volebat *Triller.* not. mat. ex VII. 6. p. 155, 23. Cf. supra di-
- 26 *cta ad VI. 34. p. 138, 26.* | κολληγν τε καὶ βαδντάτην. βαδντάτα τήν (sic) *m.* De adjectivis diversi gradus conjunctis vid. supra ad III. 37. p. 66, 26. Paulo post c. 49. χῶρος ἀστειφής τε καὶ ἐχθιστος. XI. 30. διακαϊότερος καὶ εὐσεβέστατος. ubi *b.* εὐσεβέστερος. *Philostr.* Vit. Ap. III. 20. p. 111. κάκεινον παρανομώτατά τε καὶ ἀσελγέστατα γυναικα ἀφελόμενον αὐτόν. Cod. Rehd. παρανομώτερα. *Plus.* T. II. p. 991. F. ὄνομα κάλλιον αὐτῆ καὶ τιμωτάτον. *Meziriac* τιμωτέρον. — Verba βαδντάτην uelque
- 32 ad ἀπό om. *a.* | τῶν νεβρῶν. νεκρῶν. *a.* μὴ ἀψη. ἀψαι. *Vat.* ἀψαι.
- 33 *b.* — περιβλέψας. Editio *Schn.* nescio quo errore ἐπιβλέψας. | ἔδισεν. *M. m.*
- 1 προσπεσόν. προσπεσών. *m.* Rectius haec verba sic distingues: προσ-240
πεσόν. Καὶ τότε μὲν ᾤχετο ἀπῶν καὶ τὸν ἔκπον ἀπάγων, τῆ δὲ ὑστεραίᾳ
- 4 μόνος — Sic jam *Gesnerus*, quem posteriores male deseruerunt. | καὶ δέει. Στρέφοντι δ' ἰδεῖν ἑαυτῶ βουλήν. *M. m.* δέει. *b.* supra scriptum δέος. — δέει στρέφον· τίς δ' ἰδεῖν. *a.* στρέφοντι δὲ ἐν ἑαυτῶ βουλήν. corrigebat *Gesn.* vera videtur correctio. στρέφειν βουλήν dictum ut *consilia versare pectore* ap. *Virgilium*; et στρέφων πάντα καὶ πείρας. ap. *Liban.* Tom. IV. p. 710, 17. *Lucian.* Dial. Mer. X. 2. πολλά τοιαῦτα Ἰστρεφον. Possit etiam scribi, ne syllaba pereat: στρέφοντι δὲ δὴ ἐν ἑαυτῶ. — Post δέει
- 7 autem rectius minorem distinctionem pones. | αὔλιον. αὔλιον. *Vat.* |
- 9 ὡς πρὸς ἑαυτὸν. refer ad ὄλιγον, erigens *paululum*, ratione totius corporis habita, immensi illius; illud enim, quod crexerat, hominis staturam excedebat. — Ad hanc nostram explanationem margini adscriptam, *Schn.* notavit haec: „equidem dubius haereo. Malim tamen ὡς πρὸς αὐτόν. quasi ipsi caput et collum intentans.“ Vertit *Gillius*: caput *paululum*
- 10 *attollens*, et ad se velut intendens; quod et ipsum ambiguum. | ἐζώρ-
- 11 μησεν. ἐζώρησεν. *M. m.* ὤρησεν. *Vat.* | ἀρῶσας ἑαυτὸν. Vid. ad
- 13 IX: 43. p. 211, 15. | ὦν δύσας ἔτυχε. θηράσας correxi in *Epist.* p. 20. et hoc unice probabat *Schn.* In idem inciderat *Trillerus* not. mat. ubi tres alias conjecturas profert minus illas probabiles. προσήγαγεν. *M. m.*
- 14 16 προσήγαγε. editt. | ζωάγρια. Scr. ζωάγρια. ζωά ἄγρια. *m.* | ἦσεν. *M. m.* ἦσε. editt. ὤσεν καὶ ἦσεν. *m.* ex διπτογραφίᾳ. Verbum activum ἦσεν raro inveniri observavit *Reiskius* ad *Liban.* T. IV. p. 473. ubi est: οὐ δὲ ὅπως
- 17 18 αὐτόν ὡς μάλιστα ἦσεν. | μισδόν. μισδός. *m.* | ἀπαρχάς. ἀποχήν. *c.* | καὶ τῶ μὲν — ἐνεργότατα ἦν. scribere poterat: καὶ ὁ μὲν τὰ τῆς δωροφορίας ἐνεργότατος ἦν. ut XVII. 18. καὶ ὁ μὲν τὰς ἑγγας τὰς προσηρημένας ἐνεργότατός ἐστιν. sed alterum praetulit ob enuntiationem oppositam: τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος ὑπῆρχετο αὐτῶ [τῶ Πίνδω] εὐθνεῖσθαι. Plurimum studii ponebatur a Pindo in offerendis muneribus; et daemon vicissim
- 20 efficiebat, ut omnia illi prospere cederent. | εὐθνεῖσθαι. εὐθνεῖσθαι. *m.* Magis atticum existimatur εὐθνεῖσθαι. de qua scripturas diversitate
- 23 nuper monuit *Grauert* ad *Aristidis* Leptineam. p. 97. | ἦν οὖν αὐτῶ καὶ περιβολή. ὑπερβολή. i. nimium etiam fama ei attribuebat. *Gzsz.* Haec ita accepit *Schn.* ut *Gesnerum* ὑπερβολή ex conjectura posuisse existimaret. Mihi interpretatio videtur esse. *Schn.* cur. sec. τύχης additum velit. Tum melius foret ἄγρας; nunc vero περιβολή absolute videtur po-

situm de copia rerum, quae Pindo suppetebat. Genitivo addito *Xenoph.* *Eph.* II. 13. περιβολή χρημάτων οὐκ ὀλίγη. *Ib.* V. 9. ὠνήσασθαι — ὀκνεῶν περιβολήν. sine tali additamento *Herodian.* I. 6. 8. δύναμιν καὶ περιβολήν συγκροτήσας. Vid. *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 390. | ἀτρέπτως. ἀτρέπ-25
στως malebat *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 152. quod non opus. Vid. *Kuhn.*
ad *Var. Hist.* V. 6. *Hemsterh.* ad *Lucian.* T. II. p. 512. ed. Bip. |
ἀνέφλεγεν. sic editt. ἀνέφλεγε contra usum consuetum *M. m.* εἰς αὐτόν 27
ἐξάπτων. pro αὐτόν. recepi ex *M.* ad quem nunc accessit *Vat.* | ἐφολ-28
των ἐπὶ Δύρας. sic ed. pr. et *Gron.* Editiones autem Genevenses, sicut
etiam Tubingensis et Heilb. Δήρας exhibent, nescio unde petatum. *Hoe*
Schn. quoque repetivit in ed. pr. nec mutavit in cur. sec. ad ejus vena-
tiones vertit *Gill.* Δύρας. tuetur *M. m. a. v.* Δήρας habet alter Paris. De
locutione ἐπὶ Δύρας φορτῶν τινος dixi ad *Philostr.* *Imagg.* p. 225. | χῆ-29
ρον. χεῖρον. *M. m. b. v.* Illud habet *a. c. coelibes omnes.* *Gill.* Vidais,
quae majore libertate fruebantur, opponuntur mulieres viris junctae, quae
quum domi servarentur, δεδουλωμένα τῷ κλέει, rumore tamen de Pindi
pulcritudine fiebant ἐξ ἀκοῆς ἐράστριαι, ut loquitur *Athen.* XIII. p. 575. *A.*
malebantque congregi cum eo, quam dearum in numerum referri. | θαλ. 32
θα. c. | ἐταθήπεσαν. ταθήπεσαν. b. 33

241 ἔφασιν αὐτόν. ἔφασε. editt. omnes. αὐτῶν. b. | ἐβόα. βόα. m. ἀκούεις 3 4
ταῦτα. δὲ inserit *m.* — αὐτοῦ. *M. m. b. c.* αὐτῶ. *a.* et editt. ante *Gron.*
| πνίγμα. πνίγμα. editt. οὐ κατάλυσε. Cf. XIII. 1. p. 288. 3. — ἔστ' 7
ἄν — ἀφικοντο. *Supra* VI. 23. ἔστ' ἄν ἅπαντες ἀπελύθησαν. Vide *Indic.*
in ἔστ' ἄν. | ποδοῦντες αὐτόν. absentem desiderante. αὐτῶ. *M. m.* | 8
ἐπὶ κηδεύσει. ἐπὶ τῇ κηδ. *Vatic.* quod placet. | ἦπερ οὖν. *M. m.* ἦπερ 10 16
οὖν. *a.* ὅπερ οὖν. editt. ut tacite correxit *Gesn.* — καὶ ἄνω. Cf. VI. 25.
63. VII. 48. VIII. 25

CAP. XLIX. ὁ ἐνταῦθα χῶρος. articalus est in *M. m. b. v. c.* abest ab 19
a. et editt. ante *Gron.* Lucum Apollinis ante urbem Clarum Ioniae ibi-
que vetustum oraculum commemorat *Strabo* XIV. p. 642. Tom. V. p. 545.
illud adiisse Germanicum narrat *Tacit.* Ann. II. 54. De Heleno vate *Vir-*
gil. Aen. III. 360. qui numina Phoebi, Qui tripodas, Clarii lauros,
qui sidera sentis. Adde *Pausan.* VII. 5. 5. | ἀστειβής. ἀστειβής. *M. a.* | 20
Post ὠπηῖρα virgulam, quae est in editt., melius deleveris. | λέγει δὲ 23 24
δὲ om. *m.* Versus Colophonii poetae inter *Fragmenta* exhibuit *Schn.*
nr. XX. p. 285. cf. *Ib.* p. 306. | οὐκ ἔχεις, οὐδὲ οὐκ ἔχεις δὲ οὐδὲ. *M.* 26
m. a. οὐκ ἔχεις. *b. c.* quod correctorum est, numeros temere exaequan-
tium. Vid. *Meinsk.* ad *Theocr.* Id. VIII. 45. p. 146. qui comparavit
Callim. H. in Cer. 28. ἐν πέτρῃ, ἐν μεγάλαι παλάμαι ἔσαν. Cf. supra ad
I. 23. p. 12, 9. — βαθυκλήξ βαθὺ κλήξ. *m.* | ἄλεισον ἐνζώως. εὐζώως 27
vel εὐδήρος. *Gesn.* ἄλεισον. *a.* ἐν ζώως divisim editt. ἐνζώως junctim *a*
et *Trillerus.* Maxime placet εὐζώως *Steph. Bernardi* in *Collect. msc.*
Fragmentorum. | Φοῖβος. φοῖβος. *b.* Sequitur in editt. et *a.* ἐπὶ βαυλῶνα 23
βαθὺ, quod *Gesner.* sic emendavit, ut nos cum *Schn.* edidimus. ἐπεὶ δ'
αὐλ. βαθὺν. *Vat.* | ποιηρὸν. πονηρῶν. *Vind.* 7. πονηρὸν. *Vind.* 51. — 29
δακέτων. sic *c.* δακετῶν. editt. cum *a.*

CAP. L. Ἐρούρη. eadem forma supra est IV. 2. quamquam Ἐρουκί 30
Aeliani de nat. an. T. II. 24

- etiam hic mallet *Gronovius*. De divitiis et sanctitate hujus templi com-
para *Diodor.* IV. 83. *Pausan.* VIII. 24. 6. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Ἐργα dedi cum
v. b. c: Vide supra ad p. 73, 7. et *Röther* ad *Jo. Lydum* de Mensib.
- 31 33 IV. 44. p. 215. | ἀνατίρω. supra IV. 2. Cf. Var. Hist. I. 15. | εἴ-
ναι καὶ εἶναι μὲν καὶ *Nac.* quod probandum videtur.
- 3 Ἀμύλικαν δὲ δὲ restitui ex *M.* ubi a manu sec. est additum. ἀμύλ-242
10 καν τας πυνδ. m. | εἰς εὐδαιμονιζομένη. mihi εἰς suspectum, quia sensum
tarbat. Deinceps ἐν ὀλίγαις cum δοκούσα jungendum docuit *Hemsterh.*
ad *Lucian.* T. I. p. 4. [p. 172. ed. Bip.] Postea malim scriptum ἦθη
δοῦλη ἦν. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Vulgo distinguebatur post δοκούσα. Quam etiam
αὐτῷ suspicionem moveat, mihi videtur non improbable, εἰς non suo
loco esse positum, totum autem locum sic fere corrigendum esse: ἦ τε
πατρὶς εὐδαιμονιζομένη τῆς εἰς αὐτόνομος, καὶ ζηλωτὴ δοκούσα ἐν ὀλίγαις.
Bene his respondent quae sequuntur ἦ δὲ δοῦλη ἦν, quae verba pristinae
libertatis commemorationem fere requirunt. Quod si tamen αὐτῷ deprava-
tum esse negaveris, cum πατρὶς dicas conjunctum dativum pro geniti-
vo. Vid. *Matth.* Gr. §. 389. 3. De locutione ἐν ὀλίγαις vid. supra II. 11.
11 p. 34, 25. | ἦ δὲ sic m. a. ἦδε. editt. Recte illud post genitivos ab-
12 solutos ponitur. | πρὸς τὴν παρούσαν. πρὸς om. m. σεμνά ὄντα ὅμως.
emendationem nostram in Ep. crit. p. 20. confirmavit *M. m. v. a. b. c.*
Ἰλας. editt. describentis ap. *Gesnerum* errore. Nobiscum facit *Gillias*
14 verens: quae etsi gravior, tamen meo proposito non opportuna. | τῇ
2εῷ. ex *Gesneri* correctione recepi cum *Schn.* pro τῷ 2εῷ. quod est in
16 omnibus libris. | καθαρῶζομένων. duae primae syllabae sunt in rasura in
M. ἐπ' αὐτόν. num ἐπ' αὐτοῦ? Infra XIII. 21. καθήγιζεν ἐπὶ πυρός. *He-*
rodos. VII. 54. Συμητήματα παντοῖα ἐπὶ τῶν γεφυρέων καταγιζοντες. *Ari-*
stoph. Lysistr. 238. φέρ' ἐγὼ καθαρῶζω τήνδε. i. e. καύσω. καθιερῶσω. |
17 ὁ δὲ ὄδε marg. *Gesn.* quod recepit *Schn.* pro ὁ δὲ. ὁ δὲ. v. b. ὁ δὲ
quod habet c. restitui, dicendi usum Aelianum secutus. — ἕως δὲ καὶ
ὑπολάμπει. εἰς δὲ editt. et libri macti. ἦως corr. *Gesn.* in App Emen-
datt. recepitque *Schn.* Non dubitavi ἕως corrigere. ἕως ὑπολάμπει et
ὑποφαίνει optime dicitur. Vid. *Valcken.* ad *Herodot.* p. 242. 59. p. 680,
18 69. Infra XVI. 18. ἐφόσιν μέλλοντος ὑπολάμπειν. | οὐ σποδόν. σκουδόν et
19 22 statim ὀμκαύστων τρυφαδῶν. m. | ἔστιν. *M. m.* | εἶτα ἦτα. b. ἦ δύ-
24 ναμς. facultas et fortunae sacrificantium. | Vulgo: καὶ δὴ χέρνιβος.
Verba vitiosa corripbat *Pierston.* ad *Moer.* p. 414. χέρνιβες. *Mon.* cum
Vind. 7. καὶ δεῖ habet. Quos si sequaris, χέρνιβος genitivus erit. Equi-
dem non dubitavi χέρνιβον scribere, vas repletum aqua interpretatus, et
conjungendum cum παρέστηκεν. Post κατάρξασθαι omnino verbum deest
ἔστί, vel aliud simile. Equidem verba εἶτε αἶγα, εἶτε ἔριπον translata
malim post δύσαι εἶν vel οἶν. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. καὶ δὴ. a et editt. καὶ δεῖ χέρ-
νιβος. *M. m. b. c. v.* A δεῖ pendet etiam κατάρξασθαι, oratione elegan-
ter variata. Ultima vero εἶτε αἶγα, εἶτε ἔριπον pendent a δύσαι. Malim
tamen his addi: καὶ ταῦτα vel τοῦτο, παρέστηκε scil. certe ejusmodi quid
25 cogitatione supplendum est. | εἰ δὲ εἴης. εἴης om. b. v. τῶν ἀδροτέρων.
ἀδροτέρων. c. m. ut XI. 33. p. 259. 22. *Hesych.* ἀδρός. κλοῦσιος. Vid.
Coraes ad *Isocr.* Panath. T. II. p. 192. *Wyttensb.* ad *Eunap.* p. 275.
26 27 | ἦ καὶ ἔτι. εἰ καὶ. *M. m. a.* ἦ *Gesneri* acumini videtur deberi. | ἔπι-

τιμῶν. *Philostr.* Vit. Apoll. VI. p. 230. τὰ ὄνια αὐτοῖς ἐπιτιμῶσαι κα-
πηλεύοντες. *Ruhnk.* ad *Tim.* p. 115. | εὐ καταδεῖς. εὐθὺς corrigit *Schn.* 29
Si quid mutandum, malim καὶ οὐ καταδεῖς. — *Ueov.* *Ueov.* m. | λυ-30
σπελλέστερον. εὐτελέστερον, margo *Gesneri.* *Illud* tuetur *Abrosch.* ad
Aeschyl. III. p. 19. | Ἐρυκτιῶν. ἐρυκτιῶν. b. v. | ἐπὶ τοῖς ἔνω. ἐπὶ 32 33
τοῖν. *Vas.*

LIBER UNDECIMUS.

243 CAP. I. τὰς ἐκείδη. *M. m. c.* τὰς om. a et editt. ante *Gron.* τιμῶς 2
'Ἀπόλ. τὰς ἐκεί. b. v. In Annotatt. *Gron.* perperam scriptum, in *Med.*
legi καὶ τὰς τιμῶς 'A. ἐκείδη, quo errore inductus *Schn.* edidit: καὶ τὰς
τιμῶς 'A. τὰς ἐκείδη, *Medicei* se cod. lectionem exhibere arbitratus. De
Hyperboreis Apollinisque apud eos cultu veterum locos collegit *Spanh.*
ad *Callim.* H. in *Del.* 281. p. 556. ss. Quaedam ex hoc cap. excerpit
J. H. Voss. in *Epist. myth.* Vol. II. p. 119. de cygnis canoris agens. —
ἔθουσι μὲν. μὲν om. b. | ὁ Μιλήσιος οὐ. dedi oblatum a m. b. c. et *Vas.* 3
ap. *Bastium* Ep. crit. p. 197. pro οὐ Μιλήσιος, ἀλλ' ὁ. In a. quoque ὁ
Μιλ. scriptum, οὐ autem ab ant. manu, sed obscurius pictum supra li-
neam ante ἀλλ'. οὐχ ὁ Μιλ. *Vind.* 7. Ex *M.* nihil enotatum, quod miror.
οὐ ante ἀλλὰ est in fine periodi ap. *Platon.* *Theæt.* p. 144. C. *Phaedr.*
p. 272. A. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 51. ante alias vocales in exem-
plis a *Dorvillio* congestis ad *Char.* p. 639. De *Hecataeo Abderita*, hi-
storiae *Hyperboreorum* auctore, vid. *Indic. Scriptt.* — ὁ Ἀθηναῖος. αὐ-
θηναῖος. a. c. ἀθηναῖος. b. | παρακαλεῖν δοκεῖ αὐτὰ. καὶ οὐν. *M. m. v.* 5
παραβαλεῖν δοκεῖ ὄντα. a. παραλαβεῖν δοκεῖ ὄντα. καὶ — editt. ante *Gron.*
describentis errore. παραβαλεῖν. *al.* *Gesn.* qui ὄντα mutabat in οὐσα. πα-
ραβαλεῖν δοκεῖ αὐτὰ. c. Fortasse recte. παρακαλεῖν αὐτὰ δοκεῖ. *Vind.* 7.
| λέγειν. λῶν. b. de ἤδιον vid. ad VI. 44. p. 143. 7. — μόνα. μόνω. m. 7
παραβάλλει. καὶ δεῖ λέγειν ταῦτα. παρακαλεῖ. b. παρακαλεῖ, εἰσι ταῦτα. ἱε-
ρεῖς εἰσι. *Vas.* omisiss verbis καὶ δεῖ λέγειν. quae lectio a correctore vi-
detur profecta. παρακαλεῖ καὶ δεῖ. *Vind.* 7. καὶ δεῖ. c. *Schneiderus* malo-
bat: παρακαλεῖ, καὶ δεῖ λέγει ταῦτα. Praefero h. l. παραβάλλει, quod tuetur
M. m. a. et editt., praesertim quum altera lectio ex superioribus huc
illata esse possit. In conjecturis, quas in margine posui, et facile
aliis auxeris, nihil certi. Verum videtur καὶ δεῖ, ubi καὶ vi sua non ca-
ret, infinitivus autem pendet a δοκεῖ, quod ex superioribus assumen-
dum. Tum sensus: haec nunc volo dicere, quae praesens institutum mi-
hi quodammodo offert et objicit. | ἱερεῖς εἰσι. vulgo ἱεροὶ εἰσι τῶδε τῷ 8
δαίμονι. ἱεροὶ εἰσι τιμῶ τῶδε. *M.* unde *Gron.* effecit: ἱεροὶ εἰσι τοῖνυ τῶ-
δε. *F. Jacobs* in *Epist.* p. 21. ἱερεῖς ἰσότημοι. Equidem non dubitavi
scribere ἱερεῖς. quamquam *Diodor.* II. 47. βασιλεύειν δὲ τῆς πόλεως ταύτης
καὶ τοῦ τεμένους ἐπάρχειν τοὺς ὀνομαζομένους Βορεάδας, ἀπογόνους ὄντας
Βορέου, καὶ κατὰ γένους αἰεὶ διαδέχεσθαι τὰς ἀρχάς. Ad Phineum defen-
dendum ex *Hyperboreis* advenisse *Zeton* et *Calain* tradiderunt *Durio* et
Phanodicius ap. *Schol. Apoll. Rhod.* II. 212. *SCHNEIDER.* ταῦτα ἱερά εἰσι
τῶδε τῷ δαίμ. c. ἱερά. m. a. c. ἱερεῖς εἰσι. b. v. τιμῶ τῶδε. m. cum *M.*
ubi τιμῶ natum videtur ex διπτογραφία, syllabis στωῶ in τιμῶι deprava-

- 9 tis. Conjectaris olim a me tentatis immorari nolo. | *Χιώνης υἱέας*. vulgatum *Χιώνος* cum *Hermanno* de *Musis Eumeli* [Opusc. Vol. II. p. 302. s.] in *Χιώνης* correcti. *Scholia* ad *Apoll. Rh.* II. 242. *Orithyiae* et *Boreae* liberos nominant *Χιώνην*, *Χθονίαν*, *Κλεοπάτρων*, *Ζήτην* καὶ *Κάλαιν*. unde igitur tertius *Boreae* filius? Formam *υἱέας* pro antiquiore *υἱέας* induxit serus error. Cf. *Lobeck*. ad *Phryn.* p. 69. SCHNEIDER. βορέου. βορέ^ς καὶ χιό^ς.
- Vat.* quod esse potest *Βορέας* καὶ *Χιώνη*. *Χιώνης* confirmavit c. χ^υό. b. in marg. ἴσως βορέου καὶ χιωνός. *Κώνη*. ὄνομα ἡρώδους. Etym. M. p. 80. *Boreae* et *Chiones filii*. *Gill.* Apud alios *Chione* est filia *Boreae* ex *Orithyia*. Vid. *Apollod.* III. 14. 2. *Hecataeus* autem *Boream* compari conjuge *Χιώνη* junxisse videtur; quae est sententia *Wesselingii* ad *Diodor.* II. 47. Tom. I. p. 159. 49. | *ἑξαπέχχεις*. *ἑξαπέχεις*. c. τὸ μῆκος. τὸ μήκιστον. b. v. Est haec consueta statura gigantum. Vid. *Valcken.* ad 11 *Adon.* p. 310. | τὸν προσημμένον. ubinam dictum? an exciderunt verba aliquot? Tempus veritatem intelligi existimo cum *Hermanno*, sed quae ille de *Musis* fluvialibus *Eumeli* ad hoc festum referendis ingeniosae sane commentus est, non ausim repetere. SCHNEIDER. „Tres illos ingentis staturae filios *Boreae* et *Nivis* — facile colligi potest copiam aquarum intelligi, quae tabescente nive, soluto gela, rupta et fluitante glacie profan-
12 dantur.“ HANSEN. | *Ῥιπαίων*. *ῤιπαίων*. c. παρ' αὐτοῖς. vulgo post *Ῥιπαίων* et αὐτοῖς inciditur. De οὕτω cum *καλεῖσθαι* conjungendo vide supra 13 p. 238, 19. παρ' αὐτῶν. b. | καταπέτονται. recepi ex *M.* pro καταπί-
15 16 tantαι. καπέτανται. a. Vide supra I. 49. p. 22, 8. II. 28. p. 42, 9. Observandus pluralis verbi numerus cum τὰ νέφη conjunctus, excusabilis in periphrasi ob synesin, quae obtinet etiam in proximis, καὶ περιελδόντες. Cf. *Porson*. ad *Hec.* 293. Eiusdem generis est infra XIV. 23. γίνονται δὲ ἐνταῦθα ἰχθύων γένη διάφορα, κωραῖνοι τε καὶ μύλλοι. — τὰ νέφη. τὰ
17 16 om. *Vat.* Abesse potest articulus. | κατῆλασιν. κατατῆλασιν. m. | τὸ μέγεθος. articulum recepi ex *Paris*. b. cui nunc accedit *Vat.* Facile ille post τε negligi potuit. De illo templo, festisque ibi celebratis ex *Hecataeo* tradit *Diodor.* I. c. *Cycnos* autem *Apollinis* apud *Hyperboreos* versantes commemorat *Alcaeus* in loco memorabili ap. *Himer.* Or. XIV. 10. p. 624.
18 b. c. προσέδουσι. a et editt. ante *Gron.* | συγκεκράωσι. hoc quoque recepi ex *b.* consentiente *Vat.* ap. *Bast.* Ep. cr. p. 197. συγκεκράωσι. a. c. et editt. vett. συγκεκράωσι. *M. m.* et ed. *Gron.* συγκεκροτημένοι εἶσι. *Vind. uterque.* συγκεκράωσι tentabat *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 375. Nihil melius lectione a nobis recepta. Κρέτιν μέλος, ἀοιδῶν et similia saepe ap. *Anthologiae* poetas reperiuntur. Vid. *Huschke.* Ep. crit. ad *Santen.* p. 9. De *cycnis Aristoph.* Av. 771. συμμυγῆ βόην δημοῦ. Ἰπτεροῖσι κρέκοντες ἰαχρον Ἀπόλλω. Cf. *Telet.* ap. *Athen.* XIV. 626. A. — τῷ χορῷ. *M. m. b. v. c.* τῷ θεῷ. a. et editt. ante *Gron.* cum *citharistas choro acci-*
20 *nunt congruum carmen.* *Gill.* Comparavit *Schn. Isidori* Etym. XII. 7. 19. *ferunt in Hyperboreis partibus praecinentibus citharoedis olores pluri-*
20 *mos advolare apteque admodum concinere.* | οὐδαμῶς οὐδαμῆ. οὐδαμᾶ οὐδαμῆ. m. οὐδαμᾶ οὐδαμῆ. b. c. Valgatam cum *M.* servavi. *Plato*

Epist. VII. p. 326. Β. οὐδαμῆ οὐδαμῶς ἦρσε. de Legg. VII. p. 820. F. οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἀνεκτόν. Ib. VIII. p. 840. C. μηδαμῆ μηδαμῶς. *Liban.* T. I. p. 6. τὸ μηδαμῆ μηδαμῶς ἀνά. *Nicost.* ap. Stobae. LXII. 12. p. 427. τοῦτου γε τῆ ψυχῆ οὐδαμῆ οὐδαμῶς εὐφραίνεται. Simili abundantia *Herodos.* II. 91. μηδ' ἄλλων μηδαμῆ μηδαμῶν ἀνθρώπων νομαλοισι. — ἀπηχῆς. ἀπηχῆς. m. | ἀλλὰ: *M. m. b. a.* ἀλλ' editt. τὸ ἐνδόσιμον. 21 Vid. ad *Philosotr.* Imagg. p. 651. | τοῖς σοφισταῖς. peritis illis. et exer-22 citatis sacrorum carminum cantoribus. Supra IV. 6. σοφισταὶ πωλοτροφι- κῆς. σοφισταὶ τῶν μύθων. *Philosotr.* Imagg. I. 24. p. 38, 22. | οἱ δὲ 23 ἀναγ. οἱ δὲ. m. a. οὐδα. editt. | καὶ ἀκούοντες τῶν θεῶν ἀκούσαντες. 25 Gess. Haec vitiosa sunt; τῶν θεῶν in θεῶν mutandum. consuit. *F. Jacobs* in Epist. p. 21. quocum sentio, *sacrarum ceremoniarum* interpreta- tus. Sed verba καὶ ἀκούοντες in *Kind.* 7. omissa, nec cum antecedente λατρεύσαντες, nec cum sequente τέρψαντες καὶ ἄσαντες congruant; quare ea seclausi. *SCHNEIDER.* τὸν θεόν. b. quod verum videtur. καὶ τὸν θεόν. omisso ἀκούοντες. *Vat.* Caeterum color duoties ex *Il.* a. 472. de legatis ad Apollinem placendam missis: οἱ δὲ πανημέριοι μόλῃ θεῶν Ἰά- σκοντο, Καλὸν ἀεῖδοντες πατήσασα, κούροι Ἀχαιῶν, Μέλιποντες Ἐκάτερον ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων. unde suspicor, mutatis participiorum sedibus totum hunc locum sic scribendum et distinguendum esse: τὰ εἰδι- σμένα λατρεύσαντες καὶ ἄσαντες τὸν θεόν ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἡμέραν οἱ προ- στερημένοι, ὡς εἰπεῖν, χορευοὶ πτηνοί, τέρψαντες τε ἅμα καὶ ἀκούον- τες. Pro novissimo verbo et ἀκούσαντες scribatur ob praecedena τέρ- ψαντες, fortasse non opus est. Vid. *Eritzschii* Qu. Lac. p. 113. Oleres illi deum cantu venerati recedunt; postquam alios cantu suo delectaverunt, et ipsi osantibus aliis aures praebent. *Gillius* in neutra enumeratione verbum ἀκούοντες expressit, simpliciter vertens: *hymno ab- soluto postquam per totum diem honore solito Apollinem coluerunt, discedunt.* Caeterum ad hoc caput *Aelianus* respicit infra c. 10. p. 246, 16.

244 τέρψαντες. τρέψαντες τε. b.

CAP. II. Δύοσι τε. λύουσι. m. (in marg. 2.) Δύοσι γε. b. | καὶ 3 4
 τοῦτο. hoc recepi ex Paris. b. cum quo consentit *Vat.* pro τούτῳ, quod h. l. vix ferendum. τούτου. c. οὕτως. *Pind.* Neutrum τοῦτο simul refer- tur ad ea, quae praecedunt, simul praemittitur negligentia quadam ser- monis nomini ἑορτήν, fere ut infra XIII. 27. ἐκείνο ἀνεχνεύσαντες τε καὶ περιάσαντες τὴν κίτταν. *Plato* de Rep. IX. p. 583. D. τοῦτο γὰρ τότε ἡδὺ ἕως καὶ ἀγαπητὸν γίνεται ἡσυχία. Alia hujus generis vide ap. *Heind.* ad *Platon.* T. I. p. 139. T. III. p. 134. etiam de αὐτῷ cum nominibus feminini generis sic composito *Ast.* ad *Plas.* Tom. X. p. 210. | ἔδον 7 εἶσι κύκλω. ut ap. *Pindar.* Nem. VII. 65. ἔδον ἄλοσι παλαϊάτῳ. suspicor autem, aut κύκλω ex praecedentibus repetitum, aut scribendum esse καὶ ἔδον ἐν τῷ κύκλω. | τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦ θεοῦ. *Vat.* quod *Aelianus* ora- 8 tioni consentaneum. ἱερία. ἱερία. m. | Ap. *Tristan.* T. I. p. 230. extat numus graecus elegantissimus, in quo nuda virgo serpenti cibum offert. Eam ex h. l. explicat et ad Epirotas refert *Graevius* in Nova Syll. Epist. ab *Uhlio* edita Vol. I. p. 551. Cum hoc sacrificio comparandus est lo- cus infra c. 16. ubi de sacro Lanuvii dracone. *SCHNEIDER.* | τροφήν. τρυ- 9

- 10 φήν. *b.* | λέγονται λέγεται. *b.* ἔκγονοι. ἐκείνοι fuerat in *M.* sed corre-
- 12 13 ctum in ἔκγονοι. ἔκγονος. *m.* | τὰς τροφάς. τὰς τροφάς. *c.* | εὐδουλαν.
recepti formam Atticistis magis probatam ex *m. a.* pro εὐδηλιαν editio-
nam. εὐδουλαν. *b.* ut supra X. 48. p. 240, 19. εὐδουλαισθαι pro εὐδηλιε-
- 14 15 σθαι scriptum. | μελιγγματα. λιγγματα. *m.* | οἱ μὲν. dracones. οἱ δὲ. ho-
mines. ἀπιζουσι. ἀπιζουσιν. *M. m.* cum timore exspectant.
- 17 CAP. III. ἐν Ἀθηνῶν. similia vide infra c. 20. de templo herois in urbe
- 18 Adriano Siciliae. | νεώς. ναός. *b.* περίβολος. hoc cum *Schn.* recepi ex
Vind. et *b.* περίβολα. *a.* et editt. — κύρ ἄσβεστον. ut par erat in Vulcaui
- 19 templo, sicut in Vestae. *Plut.* Vit. Num. c. 11. | εἰσὶ δὲ κύνες. καὶ κύ-
22 νες. *a.* et editt. καὶ οἱσὶ cum *M. m. b. c.* | ἀκάλουσι, οἷα ἀκάλουσι
editt. omnes. Cum σαίνειν junctum ἀκάλουσι infra c. 20. Cf. XVII. 17.
p. 381. 22. — οἷα δὲ φιλόφροσιν ἐνοούμενοι. *a.* et plurimi libri, etiam *Vat.*
ἐνοούμενοι. *al. Gesn.* *) *Ipsae Gesn.* malit οἷα δὲ φιλοφρονούμενοι. quod
- Schn.* cur. sec. recepit, quum prius edidisset φιλοφρονησόμενοι ἐνοούμενοι.
m. Reliqui nostri vulgatae patrocinantur, male probante *Abreschio* ad
Aesch. III. p. 365. φιλοφροσύνην ἐνδεκνύμενοι. tentat *Hemsterh.* not.
mst. Ob mutationis lenitatem non displicet *Trillari* in not. mst. inventum
φιλοφροσύνη ἐνοούμενοι. sed fortasse gravior tum oratio, quam res requirit.
Infra XV. 11. φίλιαν διδιστησιν, καὶ ἡνωμένην τῶς εὐνοίαν διακόπτει.
Heliodor. II. 6. εἶχοντο ἀλλήλων ὡς περ ἡνωμένοι. *Themist.* p. 272. C.
- 23 ἐνωθῆναι τῇ τοῦ στεργουμένου ψυχῇ. | χεῖρας ἐναγῆς. ἐγγαίης. *m.* ἐναγῆς
χεῖρας dictum ut μεμιασμένος, qui manus scelere polluit. Contra ἀγνός
- 24 χεῖρας. *Eurip.* Orest. 1642. | τοὺς δὲ ἄλλως. optimam lectionem pro ἄλ-
λους obtulit *b.* Minor culpa coitus impuri opponitur graviori caedis.
Recte itaque ἄλλως, *nonnisi.* Vid. *Toup.* ad *Longin.* c. 7. p. 228. s. Ali-
quam tamen nunc dubitationem injicit, quod ex cod. *Vat.* nihil varieta-
25 tis ad ἄλλους enotatum reperio. | διώκουσι. *M. m. a.* διώκουσι. editt.
- 26 CAP. IV. τὴν Δήμητρα. sic Attici. *Aristoph.* Nub. 121. Ran. 42.
Plut. 61. Verum haec editt. lectio librorum auctoritate caret. Repone
Δήμητραν. *M. m. a. c.* Cf. *Heyn.* ad *Apollod.* I. 1. 5. p. 6. Nos ad
Anth. Pal. p. 131. Ap. *Plut.* T. II. p. 991. cur *Wyttenb.* Δήμητρα le-
- 27 gendum censeat, ignoro. | Χθούλαν. correxit Χθόνια *Meurs.* Gr. Fer. VI.
p. 280. Comparandus *Pausan.* II. 35. 5. qui Cererem χθούλαν, festum
eius χθόνια dicit, et sacrificii ceremoniam describit. Sed imprimis huc
facit Inscriptio dorica inter Donianas edita p. 136. sed misere illa lacerata.
SCHNEIDER. De Hermione nonnulla collegit *P. Leopard.* Emendatt.
V. 18. p. 137. s. nostro loco non omisso. Dixi de hoc capite in *Anim.*
ad *Anth. Gr. T. II.* 1. p. 185. s. Similia miracula commemorat *Beckm.*
ad *Mir. Ausc.* c. 149. p. 309. s. Caeterum inscriptionem a *Schn.* com-
memorata illustravit *Boeckh.* in *Corp. Inscr. Gr. Part. IV. Sect. II.*
no. 1193. p. 593. qui Cereris illius festum Χθόνια fuisse appellata existi-
- 28 mat. In Χθούλαν h. l. libri consentiunt, etiam *Vat.* | καλούσιν. *M. m.*

*) *Gillius* vertens: canes sacri, qui velut castitatis et modera-
tionis amatores et periti blandiuntur hominibus. videtur legisse: οἷα δὲ
σπερροσύνη ἐνοούμενοι τε καὶ γωρῶντες.

καλοῦσι. editt. μεγίστας — βούς. editt. quae est. tacita editoris correctio ob εαυτάς, quod sequitur l. 30. μεγίστους. *M. m. a. b. c.* De talibus in genere varietatibus vid. supra ad II. 1. p. 28, 11. et ad V. 32. p. 111, 25. | ἄγεσθαί τε. καὶ addit *m.* | ὄς που φησί. *M. m. b. c. v. δπου. a.* 29 31 et editt. ante *Gron.*

245 κήν. editt. Σκίρει κήν. ut habet *a. i. e.* καὶ ἐν. Vid. *Koen.* ad *Gre-* 1
gov. Cor. p. 88. (p. 202. ed. Lips.) κέν. *b.* et *Vind.* ἐναργής. *b.* |
Ἐρεχθίδαίς. Ἐρεχθίδας. *a.* ἐν δέ τι μέγα. lacunae indicium in solo *Vat.* 2
ἐν δ' ἔτι *Gronov.* et *Brunck.* An. II. p. 108. ἐν δ' ἐπὶ πᾶσι. ipse conje-
ceram, probante *Schneidero.* Verum ἐν τι non sollicitandum. Vid. I.
46. p. 21, 16. Nihil simplicius additamento *Gesneri* τούτο, quod pro-
bat *Homsterk.* ad *Luci.* T. I. p. 230. ed. Bip. | οὐκ αἰρούσ'. οὐκ αἰρουσ'. †
editt. οὐκ αἰρουσιν. *a.* οὐκ αἰρούσιν. *M. b.* οὐ χαίρουσιν. *m.* οὐ χαίρου-
σιν. *c.* recepi quod optimi libri suadebant, οὐκ αἰρούσ' ἀνέρες. quem non
superant, vincunt. aut, ut *Gill.* vertit: quem duodecim viri non ca-
piunt. | τούτων γραῦς. τούτο γρούς. *m.* γρηῦς. *Vind.* 7. *b.* γρηῖς μόνη. *b.*
medio verbo omissa. *a.* στείχουσα. στήχουσα. *M. m.* μόνα. *M.* μόνα. *m.*
μόνη μόνου. *c.* *Vind.* usque. μόνη μουνον. *b.* μόνη. editt. | ὄδ'. ὄ δέ. 6
m. a. b. | σὸν τόδε. ὄσιν. *M. m.* | κλᾶρος. *M. m.* κλῆρος. *a. b. v.* 7 8
et editt. ante *Gr.* δάλλοι. δάλοι. *m. b.* ἐν Ἐρμιόνη. ἐερμιονι. *m.*

CAP. V. ἐν γῆ τῇ Δαυλίᾳ. Δαυλίᾳ legendum esse monet *Gronov.* 9
ex *Mir. Ausc.* c. 117 et 118. ubi idem narrator. SCHKEIDEN. Quae *Rhodi-*
gin. Lectt. ant. XXIII. 30. de canibus in templo Minervae habet, ex
h. l. ducta sunt, quod *Beckmannum* p. 243. latuit. De animalibus in
temporum procincta nutritis, canibus etiam custodiae temporum adhi-
bitis, exempla collegit *Ebert.* in *Diss. Sic.* I. p. 184. s.

CAP. VI. ἱερὸν Πανός. alterum in monte Lycaeo nominat *Pausan.* 13
VIII. 38, 4. alterum in montibus vicinis *Nomiis* Ib. 38, 8. Πανός *Nomiou.*
Simile quid ibidem narrat de Jovis *Lycaei* templo: ἐς τὸ τέμενος θηρίου
καταφυγόντος οὐκ ἐβόλει οἱ συνεστύπτεν ὁ κυνηγέτης, ἀλλὰ ὑπομένειν ἐκτός,
καὶ ὄρων τὸ θηρίον σὺδεμίαν ἀπ' αὐτοῦ θεῖται σκιάν. SCHKEIDEN. Cf. si-
milis de lucis *Dianae* et *Junoni* apud *Henetos* sacris ap. *Strabon.* V.
p. 215. Αὐλή. *a.* et editt. αὐλή. *M.* Nominativus rectissime habet.
Vid. *Matthiae* *Gr.* §. 308. *Plato* *Parmen.* p. 126. B. τῷ μὲν γὰρ πατρὶ
Πυριλάμπης ὄνομα *Cratyl.* p. 383. B. εἰ αὐτῷ *Κρατύλος* τῇ ἀληθείᾳ ὄνομα
ἔστι. vid. *Ant.* ad *Platon.* T. X. p. 29. — Post Αὐλή editt. δέ habent,
ex *m.* ut videtur. Sed hujus libri non magna est auctoritas, nisi alii
accedant. Delevi itaque cum *M. a. b. c.* τῷ χώρῳ. χωρίῳ *b.* Vid. X. 48.
p. 239, 22. | ἐνταυθοῖ. ἐνταῦθα. *b.* καταφύγοι. καταφύγη. *Vat.* | ἱκέτας. 14 15
ὀκέτας. *a.* ex correctione. Cf. infra c. 31. p. 258. 4. In proximis le-
gebatur: τὴν μεγίστην σωτηρίαν. αὐτὰ γὰρ τοὶ λύκοι οἱ διώκοντες. recepi
optimam lectionem *Paris.* *b.* consentiente *Vat.* | πεφρίκασιν. *M. m.* | 17
κατέφωγεν. κατέφαγεν. *a.* ἔφα δέ — ἀγαθά. Similiter c. 31. ἔφω δέ ἔφα 18
τῶν ζώων καὶ ἐκεῖνο ἀγαθόν. ἔφα δὴ malit *Schl.* ἔφα aut *vaidia Triller.*

ü

in ann. inst. — τούτων τῶν ζώων ἔφω. editt. ἔφω. sic *a.* correctionem ab
antiqua, ut videtur, manu factam, sed obscurius pictam, quam prius
non advertissem, lectionem *Gesneri* librorum auctoritate destitutam exi-

stimabam, quam nunc fere revocatam velim; quamquam videtur requiri πέρυκι. Ἐστὶ καὶ unus *Vindobonensium*. Fortasse pro εἰρηκα. ἔρη. *M. m.* ἔρη. *b. v.* quod paulo melius quam ἔρη, sed sensum non habet expeditam. Cacterum similia interdum *Aelianus* historiis enarratis subiicit. Sic c. 16. μαντικὴν μὲν δὴ δρακόντων ἂν ἀποφῆναμι τὸν τρόπον τοῦτον. c. 32. ὡς δὲ ἀτιμώρητος οὐκ ἔμεινεν ἡ ἀσπίς εἰρηται. XII. 3. εἰρηται γοῦν — τὰ τῆσδε τῆς ἀρνὸς ἴδια. XII. 7. τὰ γε μὴν λεόντων ἴδια καὶ ἀνωτέρω εἰρηται. XIV. 8. ἔστω δέ μοι καὶ ταῦτα τῶνδε τῶν ἐχθρῶν λεχθέντα ἴδια.

20 CAP. VII. Κουριδίω. dubito an recte habeat nomen loci. Κούριον est oppidum Cypri, et regio Κουριάς, ut est ap. *Steph. Byz.* Oppidum *Ptolemaeus* V. 15. in latere meridionali insulae colloctat juxta promontorium Κουριάς ἄκρα, nunc capo delle Gate. *Plinio* V. 35. oppidum *Curias* audit. Auct. Mir. Ausc. c. 154. serpentes ἐν Κουριῶ τῆς Κύπρου commemorat. Ergo h. l. Κουριάδι aut Κουριῶ legendum videtur. De cervis Cyprii vide supra ad V. 56. SCHNEIDER. αἱ Ἰαφοί. αἱ om. c. |

22 ἠέμωνται ἦν νέμονται. *Vind.* Vid. supra VII. 17. p. 164, 18. — ἐς τὸ. 23 *M. m. v.* ἐς τὸ. a et editt. | τὸ ἐνταυτοῖς τιμήσιον. fort. τιμητῶν. *al.* τιμόσιον. *GESN.* Vulgatam defendit *Abbr.* ad *Aesch.* III. p. 143. exemplo vocabulorum ὀρλώσιος, ἑλάσιος et ὑμνήσιος infra XII. 7. *Trillerus* inter alia δημόσιον conjecit; quod placet. SCHNEIDER. τὸ ἐνταυτοῖς om. b. τὸν ἐνταυτοῖς. c. τιμήσιον. *M. m. a.* τιμῆσιον. *b. v.* τιμόσιον. *m.* Formae τιμήσιον aliad exemplum nondum est prolatum; sed analogia cum vocabulo ὑμνήσιον (XII. 5. p. 265, 32.) quamquam insolenti et ipso, hanc formam

26 tueri videtur. | τὴν ὑπὲρ ἑαυτῶν σωτηρίαν. haec est genuina *Med.* cod. lectio, non quam *Gron.* dicit ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας. Consentiant autem *M. m. a. v. b. c. Vind. uterque.* τὴν ὑπὲρ τῆς αὐτῶν σωτηρίας. editt. describentis errore. *Schneiderus* in edit. articulum τὴν referebat ad φροντίδα, quod vocabulum a *Gronovio* omissum dicit. Qui est insignis error. Nullum enim hujus vocabuli in editt. librisve vestigium. Idem in cur. sec. corrigit: ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας φροντίδα. — καστεύουσαι πιστεύσαι. b.

28 CAP. VIII. ἄνω που λέλεκται. πολὺλέκται. *m.* — τὰς μυίας. μυίας. *Fal.* μυίας. editt. omnes. Locus, ad quem remittimur, est V. 17.

30 | μετὰ τῶν γυναικῶν. quibus ludicra spectare non licebat. Vid *Falcken.* ad *Adon.* p. 198. ubi h. l. non praeteriit. — ὡς ἂν εἶποι τις. *M. m. b. c. v.* εἶτη. a. et editt. ante *Gron.* — ἀντιπέρας. *M. m. c.* ἀντιπέραν. a 31 et editt. Vid. ad V. 17. p. 106, 15. | ὑψηλή. ὑψηλήν. c.

1 Ἀπόλλων. de Apolline Actio *Heraclides* ap. *Clem. Alex.* Admon. 246 p. 25. D. ἐν κτίσειν ἱερῶν περὶ Ἀκαρναντιαν φησίν, ἔνθα τὸ Ἀκτίον ἐστὶν ἀκρωτήριον καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἀκτίου τὸ ἱερόν, ταῖς μυίας προδύεσθαι βούν. *Gron.* Ἀπόλλωνος. b. αὐτὸν. αὐτὸ. *M. m. v.* quasi ἱερόν praecessisset. Nota *Virgilio* *Leucatae nimboza cacumina montis, Et formidatus nautis Apollo.* *Aen.* III. 274. ubi vide interpp. | καὶ τι πῆδημα πηδῶσι τῷ θεῷ. *Serabo* X. p. 452. Tom. IV. p. 64. ἦν δὲ πάτριον τοῖς Λευκαδίοις κατ' ἑναυτὸν ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀπὸ τῆς σκοπῆς ῥικτεῖσθαι τινα τῶν ἐν αἰτίαις ὄντων, ἀποτροπῆς χάριν. Cf. *Stesichori* narrationem de Calyca ap. *Athen.* XIV. p. 619. D. SCHNEIDER. Male

haec vertuntur. *Gillius*: in quo saltant saltationes quasdam. *Gesnerus*: in quo saltando etiam certant. *Gronovius*: in quo saltationem deo peragunt. — *Aelianus* illud κήθημα obiter tantum commemorans, tamquam rem ad festi illius significationem imprimis appositam, illud lectoribus notum esse statuebat. Quare malim: καὶ τὸ κήθημα κηθῶσι. | ἀπαλλάττονται. uno λ m. a. | ἄρα εἶναι γε interserunt editt. cum a. 5 6 omissa particula M. m. b. c. μὴ ante μισθοῦ om. m.

CAP. IX. Ἰκαροσ. *Arrian*. Exped. VII. 20. 6. et 12. notitias de hac 8 insula narrat deberi Archiae, Androsthene et Hieroni Solensi ad explorandas Arabum insulas missis. *Strabo* XVI. p. 766. Tom. VI. p. 381. in descriptione sinus Persici posuit verba *Eratosthenis*, qui Androsthene auctorem notitiae laudat: λέγειν δὲ φησιν κ. τ. λ. ubi male ἴεγυρ φασίν. et Ἰκάριον, quum Ἰκαρον verum sit nomen, quod habet quoque *Dionys*. Perieg. 610. Ἰκαρον εἰναλίην ὄδι ταυροπόλοιω θεῶσιν etc. SCHNEIDER. Videndus ad *Dionysii* locum *Bernhardy* p. 692. qui *Aelianum* quoque comparavit. | αἰγῶν τε. τε addidi ex M. m. — εὐ μάλα. εὐ om. 9 b. c. v. | τούτων οὖν. τούτων. a. | ἐπιχειρήσῃ. ἐπιχειρήσει. b. c. *Arrianus* 11 12 l. c. νέμεσθαι δὲ αὐτὴν (τὴν νῆσον) ἀεὶ τε ἀγρλαῖς καὶ ἐλάφοις, καὶ ταύτας ἀνείσθαι ἀφέτους τῇ Ἀρτέμιδι· οὐδὲ εἶναι δέμις θῆραν ποιέσθαι ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μὴ θύσαι τινα τῇ θεῷ ἐθέλοντα, ἐπὶ τῷδε θῆραν μόνον. Cf. *Philostr.* Imagg. I. 28. p. 45. ubi commemoratur templum Ἀγροτέρας, in quo νέμεται θῆρια ἄνετα — πάντα ἡμέρα καὶ μὴ δεδιότα τοὺς ἀνθρώπους. | τῷ δώρῳ χαίρει. erit cur mánere a Dea ipsi concessio gaudeat, 13 impune enim habebit. Opponitur οὐ χαίρων, οὐ χαίρήσεις, aut, ut h. l., δίδωσι δίκας. — Observandum καὶ post οὔτε illatum, affirmativa enuntiatione negativae, quam animo conceperat scriptor, substituta. Supra l. 57. οὔτε αὐτοὶ ἐπαύουσι τῶν δηγμάτων, καὶ τοὺς τῷ τοιοῦτω κακῷ περιπεσόντας ἴωνται βῆστα.

CAP. X. εἶτα dictum οὖν ἦδει. Male itaque *Stackhouse* Class. 16 Journ. XXX. p. 360. εἰ τὰ corrigat — Ὑπερβορείους. Ὑπερβορείους. b. v. | μνήμην in contextu om. m. Respicit *Ael.* c. 1. p. 243. ὄντω οὖν. M. m. 18 b. c. οὖν om. a et editt. ante *Gr.* | μέμψαιτο. M. m. et editt. μέμψοτο. 20 a. b. c. τῇ συγγραφῇ. operis suscepti ratio atque consilium. | ἀλλὰ μνήσιός γε. vide an μνήσιος potius. *Gesn.* in App. Emendat. — Equidem μνήσιος poeticum novi; μνήσιος recentiores si dixerunt, casus jonicus ius mirationem facit. SCHNEIDER. μισιός γε. M. m. a'. *Gesn.* μνήσιος γε. a. ἀλλὰ μ σ σς. sic *Par. b.* et *Vat.* Cautè *Gillius*: dicam igitur non seigniter hujus theologiam. *Stackhouse* l. c. tentat: ἀλλὰ μηδαμῶς εἶην ταύτη βῆστος. Talia quivis facile excogitet; nos vero ad hoc vulnus curandum alium Machaonem expectamus. — οὐδὲ οὐδὲν. m. | Αἰγύπτιος. sic 22 libri nostri. Αἰγυπτίος tacite correxit *Gesn.* quod verum videtur. Cum nostra lectione contuleris p. 247, 16. τῆς θεοῦ Αἰγυπτίου βοός. sed vide ibi. | Ἄτας. *Scr.* Ἄτας. et in sqq. Solemnis hic in τινέσει error. | 23 οὐράων σείας. ex *Herodoto* III. 28. Lucem hanc lunae interpretatur 24 *Plutarch.* c. aliis. Cf. *Jablonski* Panth. T. II. p. 183. SCHNEIDER. Locus *Plutarchi* est T. II. p. 368. C. Adde *Diodor.* I. 85. | Ἀργεῖαν. ἀργεῖαν. 26 m. | μὲν om. m. κάτω. τοὺς κάτω τοῦ χρόνου γεγενημένους. X. 21. 28

- 29 31 p. 228, 18. | παμπόλλας. κομπάλλ. *b. marg.* Ἰσως παμπόλλων. | καὶ Ἑρῶδ. nempe III. 28. quem locum ex statuis et signis superstitibus illustravit *Caylus* Rec. d'Ant. I. ad tab. 12. SCHNEIDER. Cf. de illis σημείοις *Jablonski* l. c. p. 183. ss. *Wessel.* ad *Diodor.* I. 85. p. 95, 59.
- 1 ἐμπρέπειν. ἐμπρέπει. *b.* ταῦτά ἐστι *m. a.* τῶν' ἐστι editt. ταῦτα ἐστὶ. 247
- 2 3 *b.* | τοῦ ζώου. *M. m.* τῷ ζώῳ. *a* et editt. | δεῖνδισται. IV. 27. p. 84, 22. infra c. 21. p. 255, 3. ζώδια χρυσῆ δεηδισημένα. *Pausan.* VI. 19, 9. — ἀλλαχόθεν. ἀλλάχόδι. *b.* εἰσεσθε. εἰσεσται. *b. c.* VI. 20. ὅποια ἐργά-
- 7 ζεται — ἀλλαχέθεν εἰσεσθε. IX. 64. ἦν ἐκεῖθεν εἰσεσθε. | σχῆμα, ἀλλ' ὄψει *i. e.* ὄψη. *Stackhousius* corrigit ἐν ὄψει. *in fronte.* male. Videtur autem scribendum et distinguendum: καὶ τὸ τοῦ κόσμου σχῆμα ἄλλο ὄψει τε καὶ σύμβολον. Sic *Gillius*: etenim *Nili adscensum unum significare ajunt, aliud mundi figuram.* | ὡς ἐκεῖνοι. οἱ ἐκεῖνοι. *a.* | τὸ σκότος. τὸ σκεῦος. libri omnes. Recepi praeceunte *Schneidero* correctionem *Gesneri.* *Trillerus* in not. mst. τὸ κνέφας propius a vulgatae ductibus abesse censebat. Tantopere bonum hunc virum suorum inventorum amor
- 10 ludificabat! | συνιόν τι μέρος. *M. m. a. b. c. v.* συνιέντι editt. tacite sic corrigente *Gesnero*, nisi est error *Guldenbeckii* in describendo admissus. Junge: καὶ ἄλλο τι μέρος συνιόν κατηγορεῖ τὸ μην. τῆς σελήνης σχῆμα. *Plin.* VIII. 46. s. 71. *insigne ei — candicans macula cornibus*
- 11 *lunae crescere incipientis.* | ἄλλων τε. τε om. *b.* et abesse debere videtur. | δεοπρεπούς. δεοπρεπέις. *a.* | γραμματέων. γραμματέων. *b.* |
- 12 14 ἀκριβοί. ἀκριβώσοντες vel ἀκριβούντες. *GRÆK.* Cum *Gesnero* antea ἀκριβούντες probavi, nisi verbum illud cum μάθημα copulare, et ὦν περ pro ὡς περ scribere malis. SCHNEIDER. *Lenis mutatio, sed oratio durior.* Malim equidem τῶν γραμματέων τῶν ἱερῶν τινες, οἷς περ οὖν μάθημα παιδί ἐκ πατρός παραδοθέν ἀκριβεῶν τὸν ὑπὲρ τῶν σημείων εἰσγυόν· scribarum nonnulli, quibus scientia est a majoribus per manus tradita, signa quibus Apis instructus esse debet accurate cognoscendi.
- 16 | οὐ τῆς θεοῦ φασιν Αἰγυπτίου βοός. verba θεοῦ φασιν vitiosa esse videntur. An fuit τῆς θεοφανοῦς — βοός? SCHNEIDER. Veram dicorem hanc correctionem, si appareret, cur vacca, Apidis mater, ornaretur epitheto, quod Apis potius sibi vindicat. Bene haberet: οὐ τὸ θεοφανές Αἰγυπτίου βοός βρέφος ἐτέχθη. nunc vero suspicor fuisse: οὐ τῆς θεοφλου Αἰγ. βοός. | τὴν Ἑρμοῦ. sic *M. m. b. v.* pro τοῦ. quod habet *a.* Eiusdem articuli repetitio gravitate non caret. Proxima male distincta. Scr. ἐνθα δῆπου καὶ διατήσεται τὴν γε πρώτην, et dele comma post ὑποδέξασθαι. Ad τὴν πρώτην cons. *Boisson.* ad Her. p. 593. In proximis ὑποδέξασθαι pendet ab ἱκανῇ. *Gesnerus*, qui post ὑπό. distinctinxit, verba καὶ μάλα γε ἱκανῇ retulisse videtur ad ἐγείρουσιν. | τεττάρων. *M. m. a. b. v. c.* τετάρτων. ante *Gron.* δεῖ. δη. *m. a.* — ἐν γάλαξι. *Eurip.* Herc. Fur. 1237. ἐν γάλακτι τ' ὄντι γοργικούς ὄφεις Ἐπαιεφρησι. Plurali usus est *Plato* de Legg. X. 3. p. 887. D. ἐν γάλαξι τεττάρων. | ἐπὶν δὲ γένηται τραφεῖς. *Versio*: postea autem quam ibi nutritus est. Conjunxit itaque ἐνταῦθά τοι cum antecedente oratione, quod aegre fieri posse videtur. Equidem adjectivum desidero, veluti μελίων vel similia. SCHNEIDER. ἐνταῦθά τοι aut δη apodosis solet incipere. Vid. p. 28, 22. p. 53, 5. p. 249, 31. Caeterum adjectivum ad τραφεῖς

excidisse non putaverim. | γραμματεῖς ἱεροῖ. γραμμάτων ἱερεῖς. ὁ ἱερεὺς 23
tantum e *Fat.* notatum. | ναῦν. νῦν. *b.* qui liber ἐς ante τοῦτο omittit. 24
ἱερὰν. *M. m. a. b. c.* ἱερὸν editt. ante *Gron.* | φιλῶτα ἤδη. restitui hoc 26
ex *ḡ. et. Vat.* ap. *Bass.* ad *Greg. Cor.* p. 495. pro φιλῶ τὰ ἤδη. — ἐνηθη-
τήρεα ἐνήθητήρια. *a.* ἐν ἤβα τήρια. *c.* ἡβητήριον. παιδευτήριον. *Suid.* De
Mycerino Herodot. II. 133. ἐς τε τὰ ἄλλα καὶ τὰ ἄλσα κλωνώμενος, καὶ
ἐν κωνδάνοιο εἶναι ἐνηθητήρια ἐπιτηδεώτατα. *amoeni secessus. Plut.* Vit.
Romp. c. 40. ἐκέκτητο τῆς Ἐρώμης τὰ ἥδιστα προδόστια καὶ τῶν ἡβητη-
ρίων τὰ κάλλιστα. *Themist.* Or. 18. p. 222. C. de urbe pulcre exornata
εὐλῆ τε — καὶ λουτροῖς δὴ καὶ στοαῖς καὶ ἡβητηροῖς. | οἶονε θάλαμοι. 28
Plin. VIII. 46. s. 71. *inventus deducitur Memphim a sacerdotibus: de-*
lubra ei gemina, quae vocant thalamos, auguria populorum. — βοῶν
ἐφράτων. *Diodor.* I. 84. de sacris animalibus agens, qua. in templis alun-
tur: πρὸς δὲ τοῦτοις ὁμοφύλους θηλείας ἐκάστῳ τῶν ζῶων τὰς εὐειδεστάτας
συντρέφουσιν, ἃς καλλακίδας προσαγορεύουσι. ubi *Wessel.* confert *Am-*
isian. XXII. 14. — ὅτε ἐδέλοι καὶ ἦν ἐρᾷ θυμὸς ἀναβαίνειν αὐτόν. αὐτὸν
ὀπιες libri, etiam *Fat.* αὐτῷ corr. *Gesnerus*, recepitque *Schn.* ἦν αἰρεῖ
θυμὸς ἀναβ. αὐτὸν corrigebat *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 109. Equidem si
εἰς inserueris ante ὅτε, nihil praeterea mutandum existimo. Jungo var-
ba: ὡς ἀναβαίνειν αὐτόν ὅτε ἐδέλοι καὶ ἦν ἀναβαίνειν ἐρᾷ θυμὸς. Ver-
bum ἐρᾷν *capriendi* vi sic usurpatum infra c. 33. ἐρᾷ τοῦτον συλλαβεῖν.
Philoct. 670. εἴ τι ἄλλος ἐρᾷς λαβεῖν. *Aristoph.* ap. *Athen.* IV. p. 133. B.
τέττιγα ἐρᾷς φαγεῖν. Cf. *Abr.* ad *Aeschyl.* T. I. p. 300. | τοῦτο γάρ 30
οἱ φασιν. *M. m. b. c. a.* οἱ om. in editt. ante *Gron.* editoris errore. *Ib.*
λυσιτελεῖν εἰς κ. τ. λ. haec vitiosa sunt. *Gillius* vertit: *nam ejuscemodi*
huic semper conducere — asserunt, non item ex Nili potione, ne pro-
pter dulcedinem in molem immensam pinguescat. ἀλλ' οὐ Νειλώου eam
scriptam legisse aut voluisse putabat Gesner. Liber *Mon.* καταπαίνεσθαι
habet, quod lubens accipio. Sed antequam virorum doctorum conjectu-
ras commemorarem, ponam locum *Plutarchi* p. 353. A. λέγονται δὲ καὶ τὸν
Ἄκην ἐκ φράτος ἰδίου ποτίζειν, τοῦ δὲ Νειλώου παντάπασι ἀπειργεῖν,
οὐ μαρὸν ἡγούμενοι τὸ ὕδωρ — ἀλλὰ πίνειν δοκεῖ, καὶ μάλιστα πολυ-
σαρκῆν ποιεῖν τὸ Νειλῶον ὕδωρ πινόμενον. *Gronovius* conjecit: ἀλλ' εἰ
Νειλώου πίνει. *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 182. εἰ. Νειλώου δὲ πίνειν κατα-
παίνεσθαι tum, εἰς ὄγκον σαρκῶν ὄντως ἀγαθόν. *Fr. Jacobs* in *Epist.*
p. 22. λυσιτελεῖν ἀντὶ Νειλώου πίνειν, κατὰ πίνεισθαι ἄγαν, γλυκυτάτου
τοῦ βρέματος — ὄντος. Equidem suspicor fuisse: εἰ δὲ Νειλώου πίνει, κα-
ταπαίνεσθαι ἄγαν, ὡς γλυκυτάτου κτλ. *Скннвнввв.* λυσιτελεῖν. λυσιτελῶς.
b. v. fortasse pro λυσιτελεῖ. κατὰ πίνεισθαι. *a. M. v.* καταπαίνεσθαι.
m. c. γλυκίος τούτου. *Fat.* omisso καὶ γάρ. καταπαίνεσθαι γλυκίος τούτου
τοῦ. *b.* Legerim paucis litteris immutatis: λυσιτελεῖν εἰς ἧ (i. e. μᾶλλον
ἦ. In hoc inciderat etiam *Trillerus* in *ms.*) Νειλώου πίνειν, κατὰ πιν-
νεσθαι [ἄγαν], γλυκυτάτου τοῦ βρέματος καὶ εἰς ὁ. σ. ὄντος ἀγαθοῦ. Aut
γλυκυτάτου verum, aut *Fat.* cod. lectio γλυκίος τούτου. καὶ γάρ aut ex ἄγαν
depravatum, aut male insertum esse non dubito. Nili ὕδωρ πολυγονώτατον
καὶ γλυκύτατον apud *Athen.* II. p. 41. E. ὑπερβολὴν γλυκύτητος εἰδεντῆ
tribuit *Diodorus* I. 49. qui etiam in causas inquirat, oar sit γλυκύ-
τατος πάντων ποταμῶν. *Aristides* Or. XLVIII. p. 496. γλυκύτητι τόνων

πόσον οὐκ ἰκανὸν τοῦτο τὸ ὕδωρ. Haec cum *Plutarchi* verbis comparantibus conjectura nostra non videbitur improbabilis.

- 1 ἱεραουργίας, ἃς ἐπιτελοῦσι. ἃς inserui h. l. et iterum l. 3. praecedente 248
Schneidero, aliter enim non video quomodo constare possit oratio. Utro-
 3 que loco facile excidere potuit ob praecedens *αἶ*. | *ἑλλάς*. *ἑλλάς*. a. v.
 4 | δὲ εὐφροσύνης ἔρχεται. comparat *Bastius* annot. *Brunekii* ad *Soph.*
Oed. T. 773. Adde *Var. Hist. XIII.* 2. ὁ δὲ παρανόμως σφαγείς διὰ τε-
 5 μῆς ἦλθε δημοσίᾳ. *Valcken.* ad *Phoen.* p. 177. 526. | λέγει. δὲ ἐκείνος.
Gillius: *is autem ex cujus armento haec divina bestia exorta fuerit,*
beatus habetur. Verbum λέγει ortum videtur ex antecedente λέγειν, nec
 in hac oratione et structura verborum locum habet. Scribo igitur: ἐκεί-
 νος δὲ ἐν ἔθου etc. *SCHEIDER.* Mihi *Aeli.* postquam se multa praeterire
 dixit, quae invento *Apide* fierent, perrexisse videtur: λέγω δὲ ἐκείνο· ἐν
 ἔθου τῇ ἀγῶνῃ — Pronomen ἐκείνο sequentia praeparat, ut plurimis in
 locis. Similiter infra c. 20. se plura de *Adrano* heroe, quae dicere pos-
 sit, omittere: νῦν δὲ ἐκείνα εἰρήσεται. c. 35. ἐγὼ δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι
 7 κ. τ. λ. | ἄγουσι τε. sic dedi ex *M. a. v.* pro ἄγουσι δὲ. — *ἑραμαστόν*
 8 10 γε. τε. *m.* | ἦν ἄρα. ἄρα ἦν. *m.* Ἄτις. *Scr.* Ἄτις. | ὁ μὲν τις. sic *II.* 21.
 τὸ μὲν τι τῆς σπέρας. *III.* 13. καὶ νέμονται τὸ μὲν τι τοῖς ἦδη τοῖς πα-
 τρώοις, τὸ δὲ τι τῇ σφῶν αὐτῶν σωτηρίᾳ. *Euripid.* *Hecub.* 624. ὁ μὲν
 τις ἦμῶν. *Vid. Elmsl.* ad *Mede.* 1110. — εὐχεται (ἢ ε. εὐχόμενος πνε-
 δάνεται.) τῷ θεῷ, τῷ δὲ αὐτοῦ καὶ ματεῖν ἐῴλει. sic vulgo legitur et dis-
 tinguitur. τῷ δὲ καὶ μ. ἐῴλει αὐτοῦ. *Vat.* τῷδε καὶ ματεῖν ἐῴλει αὐτῷ.
b. omisso αὐτοῦ. τῷδε. *a.* τῷ δὲ αὐτῷ καὶ. *m.* ὁ δὲ αὐτοῦ corr. *Gesner.*
Ahresch: τῷ θεῷ τῷδε ὁ τι καὶ αὐτοῦ — *Hamsterh.* *Obs.* misc. VI. 2.
 p. 342. ὁ δὲ αὐτοῦ. quod eximie placet. *Schn.* nihil mutavit. Ego in-
 terim ἂ inserui ante αὐτοῦ. De verbo *μανδάνειν* cum genitivo ejus, a
 quo quis discit, *vid. Matth.* Gr. §. 373. Adde *Stallb.* ad *Plat.* de *Rep.*
 11 III. *Tom. I.* p. 194. | παιδες δὲ ἀδύροντες. διαδύροντες. *m.* *Dionem*
Chrys. Or. 32. p. 660. et *Vales.* ad *Ammi.* XXII. 15. p. 333. comparavit
Schn. Adde *Plut.* T. II. p. 356. E. Ad hoc oraculorum genus, φήμας
 et κληθόνας proprio vocabulo appelles, respexit *Pausan.* VII. 22. 4.
 Puerorum, divina quadam simplicitate vaticinantium exempla nonnulla
 12 13 commemorat *Appulej.* in *Apol.* p. 496. s. | ἐπίπνοιοι. ἐπίπνια. *m.* | αὐτὰ
 ἕκαστα. avo *Gronovii* in mentem venit: αὐτῶν ἕκαστῳ προλέγουσι τῶν
 ἐπὶ Σάγγρα ἀληθέστερα. Recte monuit *Schn.* αὐτὰ ἕκαστα idem esse quod
 ἀπρεκίστατα. *Aeli.* V. H. XII. 1. αὐτὰ δὲ ἕκαστα — εἰς ἐπιστολὴν ἐγ-
 γραφίας. XIII. 1. καὶ αὐτὰ ἕκαστα τῶν θρωμένων κατασκευάμενοι. *Vid.*
Herm. ad *Viger.* §. 123. p. 733. | ὡς εἶναι Σάγγρα τὰ λεγόμενα. Cf.
Suid. in ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγγρα. Hinc h. l. τῶν ἐπὶ Σάγγρα τα λ.
 scribī voluit V. D. in *Obs.* misc. l. c. sed vulgatum defendit *Elsner.* in
Obs. p. 94. et in *Schedi.* cr. p. 46. ita ut κατὰ Σάγγρα scriptum mal-
 let. *SCHEIDER.* Simili breviloquentia loca, ubi oracula dantur, pro
 ipsorum effatorum veritate ponuntur ap. *Philostr.* *Vit.* Ap. III. 43. p. 131.
 τὰ μὲν ἡμέτερα, περὶ μεγάλων ὄντα, Δελφοῦς ἠγεῖσθε καὶ Δωδώνην. *De-*
 14 ubi res, prius non credita, revera accidit. | Ὄρω. ὄρω. a. αὐτῶν. a. αὐ-
 15 τῶν. *M. m.* | εὐήμερας. *faustitatis et felicitatis.* hoc restitui ex *m.*

et quod eodem ducit εὐήμερας. *M.* Illi lectioni favet inprimis additam ἀπάσης εὐετηρας. *a* et editt. *Synes.* de Provid. p. 96. B. τὰς διὰ τῆν Ὀσείδος αὐτοῦ βασιλείαν εὐήμερας τε καὶ εὐετηρας Αἰγύπτου. In vulgata lectione, quam expressit *Gillius* (*annonas abundantis et fertilis anni.*) eadem res bis dicitur; nam εὐετηρα nihil differt a φορᾷ καρπῶν. De εὐήμερα vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Cer. p. 136. *Hezych.* et *Photius* εὐήμερα εὐδαιμονία. | τὸ ποικίλον τῶν τρόπων. καρπῶν κόρρ. 17 *Gesn.* χερρόπων *Bernard.* in ann. inst. SCHNEIDER. Lenissimum fuerit τῶν τροπῶν, in quod incidit etiam *Triller.* not. inst. *Gillius* τρέπων expressit: *varietatem morum conjectantes.* — ὑκαινετόμενοι. αἰνετόμενοι. *Vind. alter.* | τῶν προφητῶν. τῶν om. *m. a.* ὅτι ἄρα ὁ τῶν Αἰγυπτίων 18 βασιλεὺς. aut particula ἄρα vitiosa, aut excidit nomen regis Μῆνης, qui deinceps nominatur, et quem versio *Gillii* [*Gesneri* potius] hic inserit. SCHNEIDER. ἄρα vitiosum esse et ipse arbitrabar, quum legendum suspicarer: ὅτι ἀρχαῖος τῶν Αἰγ. βασιλεὺς. Sed conjunctas particulas ὅτι ἄρα plurimi loci tuentur. Vid. ad IV. 13. p. 76, 17. In ὁ βασιλεὺς articulus per prolepsin aliquam illatus; ipsum regis nomen in seqq. demum infertur. | αὐτὸν εἶναι. inverso ordine *Vat.* | Ὀμήρου. *mon.* quod pro- 20 21 bandam videtur. Locus est Il. β. 480. ubi editt. Aeliani ἀγρομένους dabant. Correxit *Gronov.* ex *Med.* SCHNEIDER. Ὀμήρου firmavit *Vat.* et *b.* Ὀμηρείου. *a* et editt. Collatio cod. *Med.* tacet. | κατ' ἔχνα 22 κατ' ἔχνα. *a.* ὁ Μῆνης. *Mnesius Gesn.* substituit. Infra tamen c. 40. Aegypti rex Ὀφης τοῦ Μῆνιδος ex *Apione* memoratur. *Herodot.* II. 120. Menen primum Aegypti regem commemorat. Ap. *Diodor.* I. 94. p. 105, 21. Μνεύην nominatum legimus; sed *Poggii* versio *Menam* habet; nihil igitur inde potest confici, ut monet *Wessel.* SCHNEIDER. ἐν Ἰλιάδι καὶ Ὀμηρον. καὶ Ὀμ. ἐν Ἰλ. *b. v.* | ἤντε. οὔτε. *m.* ὁ γὰρ τε βόεσσ. ὁ γὰρ 24 τε βόεσσ. *m. a.* ἀγρομένησιν. *M. m.* | οἶα δὲ μυθολογίαν. οἶα εἰς. *Vind.* 26 *uterque* [etiam *v. b. c.*]; deinceps verba Αἰγύπτιοι τῆδε omittunt. Versio *Gillii* [*Gesneri* potius; nam *Gillius* totum huc pannum omisit] habet: *cetera quae Aegyptii animalium naturae scriptores de hoc animalante fabulantur, rerum veritate perversa, repetere mihi non libet.* *Abresch.* conjecit: οἶα δ' εἰς μυθολογίαν — ἐκτρέπουσι. Aliam conjecturam videbis propositam ad *Thom. M.* p. 317. [?] Adde et meam suspicionem: οἶα δ' εἰς μυθ. τὰ περὶ τοῦδε τοῦ ζώου ἐκτρέπουσιν Αἰγύπτιοι οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψαντες, τῆ περὶ ζώων ἀληθείᾳ καὶ ἰδιότητι οὐ μοι δοκεῖ φῖλα εἶναι. Sed fieri potuit etiam, ut verba οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψαντες partim a librariis temere repeterentur in verbis ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου. Ceterum comparandum hoc caput cum *Diodor. Sic.* I. 85. p. 95. cum not. *Wesselingii*, *Suida* in Ἄπασις et Ἄπας, et *Eudocias* Ion. p. 15. SCHNEIDER. Leni unius coli transpositione, quam *Schn.* suavit, hunc locum sanaveris: οἶα δὲ εἰς μυθολ. ὑπὲρ τοῦδε τοῦ ζώου ἐκτρέπουσιν Αἰγύπτιοι, οἱ τὰ περὶ τῶν ζώων γράψαντες, τῆδε τῆ περὶ ζώων ἀληθείᾳ καὶ ἰδιότητι οὐ μοι δοκεῖ φῖλα εἶναι. quibus verbis *Aelianus* fabulas fabulosasque interpretationes, quibus scriptores Aegyptii historiam de Apide adulterent et pervertant, cum veritate illa et simplicitate, quam historia naturae sibi propositam habere debeat, amice conspirare (φῖλα εἶναι) et consentire negat. — περὶ ζώων. περὶ τῶν ζώων. *Vat.* quae vera lectio.

- 29 CAP. XI. ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι. *isepta allasio ad Od. 2. 492. SCHNEIDER. ἀλλά γε. m. a. b. v. c. Aristid. Or. 48. p. 464. ed. Dind. ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, Ἐφόρου δὲ τοῦ φιλοσόφου κόσμον ἔκτισεν. Theophr. Sim. Qu. phys. c. 16. ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι ὁ λόγος ἔρεϊ. — καὶ οὐχ ἔκτισεν. se-*
- 30 quitur ap. *Homerum*: καὶ ἔκτισεν κόσμον ἔκτισεν Δουρατέου. | ἔδε. Cor-
rige ἔδε. τὸν ἐν αὐτῷ λόγον εἶναι. sic a et editt. ante *Gron.* ἐν αὐτῷ λό-
γον ἔδε. *al. Gesn.* ἐν αὐτῷ. *m. b. v.* ἔδε. *M. m. b. c.* λόγον omnes *)
praeter *Schneiderum*, qui λόγον cum *Wardo* edidit; quem secutus sum;
et nunc *Vat.* λόγον confirmavit De δόλον cogitabat *Gron.* ob *Od. 2. 494.*
sed illius loci diversa est ratio. Eadem confusio infra XIII. 10. p. 293, 14.
- 31 32 | καὶ τοῦτον. τοῦτα. c. Αἰγύπτιοι Αἰγύπτιον. *a. b. c.* | Ἄπην. sic hoc
quoque loco editt. omnes. *Scr. Ἄπην.*
- 1 2 ἐς τὸ. εἰς τὸ. *b.* | τῷ θεῷ. articulus, quem om. *m. a. c.* et, si fallor, 249
etiam *M.*, *Gesneri* additamentum est. Certe abesse potest. Vid. *Schae-*
3 *fer. Melet.* p. 4. | ἐρεϊ ἄλλος. notam ab *Aeliano* omissam enarravit
Porphyr. ap. *Eusebii. Praep. Ev. III.* p. 117. et *Plut.* T. II. p. 364 B.
Ille inter alia τὸ πᾶν σῶμα ἀνάτρεχον habere *Mnevin* dicit. Eandem no-
tam bovis in *Hermonthide* urbe consecrati posuit *Macrobi.* Sat. I. 21.
hirauntis setis dicitur in adversum nascentibus contra naturam omnium
animalium. Notam de pilis contrariis bovi, quem *Onuphin* appellavit,
nomine loci, ubi colebatur, omisso, *Aeli.* indicavit XII. 11. quem eun-
dem esse cum tertio tauro in urbe *Hermonthi* culto, probabilis est opinio
Jablonskii in *Panth. T. II.* p. 270. ss. *SCHNEIDER.* Cf. de *Mnevide*
Wessel. ad *Diodor.* I. 21. p. 25, 21. Quod praecedit ὑπὲρ τούτων δὲ
- ἔρεϊ. recepi ex *M. m. v. b. c.* ὑπὲρ τοῦ τ). *a.* quod eodem redit. ὑπὲρ
τῷδε ἔρεϊ. qui est describentis error. Fortasse praeterea τούτων γε scri-
4 bendum est. | εἴτε ἐπὶ σπορᾶς κρεῖττονος. *Ed. pr. et a.* εἴτε ἐστὶ. *corr.*
Gesn. consentiente *M.* ἐτι. *m.* εἴτε ἐστὶ. *c.* εἴτε σπορᾶς ἐστὶ κρ. *b.* quem
5 ordinem ut elegantiorum praetuli. | Βόχχορις. *Bocchorin* regem *Aegypti*
habet *Diodor.* I. 45. p. 54. [I. 65. p. 75.] *Plutarch.* T. II. p. 529. F.
Τέχνατις ὁ Βοχχόριως πατήρ. *Ib.* p. 354. B. *SCHNEIDER.* Βόχχωρις. *b.* |
6 κατὰ κλέος ψευδὲς — ἀρπάσας. *Gillius* [imo *Gesnerus*] omisso κατὰ scri-
pturam mihi veriore visam reddidisse videtur. Sequens etiam membrum
καὶ πρὸς τὸ θεῖον τὴν ψυχ. κεκοσμ. mihi sanum esse non videtur: *et ani-*
mo erga deum moderato ac probe composito versio habet. *SCHNEIDER.*
Verba κατὰ κλέος ψευδὲς cohaerent cum ἐδόκει δίκαιος; tum variandae
orationis causa participium est illatum, καὶ φήμην ἀρπάσας, quae verba
nihil valent aliud nisi: καὶ κατὰ φήμην οὐδὲν ὑγίης λέγουσαν i. e. ψευδῆ.
Huic sententiae interpunctionem accommodavi. Caeterum καὶ ante φή-
μην abesse velim. Diversa veterum circa *Bocchorin* iudicia attigit *Wes-*
7 *seling.* ad *Diod.* I. 94. p. 106, 51. | κρίσειν ἐδόκει. κρίσειν editt.
omnes. Verba πρὸς τὸ θεῖον κεκοσμημένος, *animo bene composito* (κο-
8 σμῶς ἔχων) *respectu divini numinis*, recte mihi *Gesnerus* videtur acco-
9 pisse. | ἦν δὲ. ἦν δὲ et ἔμπαλι. *m.* ἔμπαλι ἦν περὶ κλέος. contrario modo
erat affectus. Locutio *Herodotea.* *Croesus* apud *Cyrum* non cum reli-

*) neque in ipso decantando orationem consumit. *Gill.*

quis ejus amicis sentiens, ἀναντήν γνώμην ἀποδοκνύμενος, I. 207. γνώμην ἔχω, ait, περὶ τοῦ προκειμένου κρήματος τὰ ἔμπεσιν ἢ οὔτοι. | οἷα ἐρ- 11 γάζεται γοῦν αὐτόν. cum ἦδει diota haec. Vid. VI. 23. p. 134, 13. et ad XII. 15. p. 271, 32. | ὁ ἕνος, ἐξῶλων δὲ καὶ σφάλλεται. sic vulgo cum 14 M. m. Haec vitiosa corrigebat *Wyttenb.* ad Pl. S. N. V. p. 88. θεωρεῖται ὁ ἕνος, ἐπαλῶν δὲ σφάλλεται. *F. Jacobs* Epist. ad Goeller. p. 247. ὁ ἕνος ἐξῶλων, ἐξῶλων δὲ καὶ σφάλλεται. Mihi videtur scribendam: ὁ ἕ. ἐξῶλων, ἐπαλῶν δὲ καὶ σφ. et deinceps ἔμπεσόντι malim. SCHNEIDER. Haec omnes turbas sustulimus, particula δὲ sublata cum a. b. c. et distinctione emendata^{*)}. Nobiscum facit *Gillius* vertens: *externus taurus — incurrere cupiens contra taurum deo carum.* εἰς παρσάας, sic sine varietate libri. Rectius scribes παρσάας, quod nunc offert *Vat.* | ἔμπεσῶν. 15 ἔμπεσόν. m. | ὁ Μνεῦς. νομῆις. m. τιτρώσκων τῇ κεφαλῇ. inverso or- 16 diae b. | Βόκχορις. Βόκχωρις. b. — εἰ δὲ τις ἐχθιστος οἰεται. *Fuisse* 17 suspicor: εἰ δ' ἐπαχθῆς τις οἰεται: *si quis molestum putat.* | καὶ ἀκούω. 20 F. καὶ οὐκ ἀκούω. *Bastius* in marg. | οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐ· ὡς τὸ ψευ- δὲς ἐκείνοις ἐχθιστόν ἐστι. videtur locus imperfectus. *Graek.* οὐκ ἦδειν δ' ἄρα οὐν, ὡς τὸ ψ. ἐκ. ἐχθιστόν ἐστι. vel: οὐκ ἦδει δ' ἄρα οὐτος (ut referatur ad τίς, quod antecedit) ὡς — ἐχθιστόν ἐστι. *Abresch.* Auct. Diluc. p. 350. s. Propius ad vulgatam accederet: οὐ κενά δ' ἄρα οὐν· ὡς — *si κενά pro μυθώδη exemplis defendi posset.* SCHNEIDER. οὐκ ἦν δὲ παράδοξον ἀντὶ παρα τὸν. *Triller.* not. inst. Sardes venales, quibus addas velim etiam nostram hariolationem in Epist. ad Schn. p. 22.— οὐκ ἦν δὲ ἄρα οὐ· ὡς τὸ ψευδῆς. habet a. m. M. οὐτῶ· τὸ ψευδῆς. b. οὐτῶς. *Vat.* Vocularum ἦν δὲ ἄρα tam frequens est usus cum apud *Aelianum*, tum apud alios (*Vid. Wyttenb.* ad *Julian.* Or. I. p. 172. s. ed. Lips.) ut saltem ab his sollicitandis abstinere debeas. Caeterum sententia requirit fere hoc: οὐκ ἦν δὲ ἄρα μῦθος οὐ· τὸ γὰρ ψευδὸς ἐκείνοις ἐχθιστόν ἐστι. In enantiatione priore color est, ut ap. *Aristaen.* I. 24. quem *Bastius* comparavit: οὐ πόθος τόνων ἐστίν, οὐ· παρακλητῆτα δὲ μάλλον. *Liban.* IV. p. 265, 6. οὐκ ἀφαιρούμαι καταφυγῆς ὑμᾶς, οὐ.

CAP. XII. ἠδύκον τε. hoc vocabulum alienum et vitiosum esse, ma- 23 nifestam videtur. *Gillii* versio: *quamque admirabili ad vocis cantum studio concitentur.* SCHNEIDER. Fuitne: τὸ — περὶ τὴν φωνὴν ἐρωτικόν? *Lucian.* de Domo c. 2. οὐ φιλικάλου τινός, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον. *Idem* de Salt. c. 85. ὡς μὴ πάνυ ἀχθοῖ μοι ἐρωτικῶς (studiose) θεωμένῃα αὐτά. An malis, una littera immutata: τὸ περὶ τὴν φωνὴν ὠστικόν. in quo vocabulo incitatoris studii est significatio. τὸ ὠστικόν καὶ παρὰ τὰ μέτρα ἠπειγμένον habet *Arrian.* Diss. IV. I. 84. Συμ- κῶς καὶ ὠστικῶς. II. 9. 4. *Marc. Anton.* IX. 3. μὴ ὠστικῶς πρὸς τὸν θάνατον ἔχειν. Non infrequens ὠδίζεσθαι et ὠστίζεσθαι pro ἐπιγίσεσθαι. *Aristoph.* Plat. 330. τριωβόλου μὲν εἵνεκα ὠστιζόμεσθ' ἐκίστοτε. ubi vid. *Interpp. Philostr.* Vit. Ap. VIII. 21. p. 364. ὠδίζοντο ἐπὶ τὴν ἐκείνου φι-

^{*)} Lenins oratio decurreret, si abessent verba μὲν ὁ ἕνος. saltem μὲν delendum. Nunc vide, an veriore lectionem servaverit *Vat.* ubi legitur: φέρεται μὲν ἔμπεσῶν (quod fuerit: fertur, narratur, impetum facisse.) alterum μὲν ibi deest.

- λοσοφίαν πάντες. Idem Imagg. I. 28. p. 44, 5. τί δὲ ἐστίτισθε τοῖς ἔ-
 25 ποῖς. | τε om. b. | ἔνω που. nempe VI. 15. διεξήλωμεν. *M. m. b. c. v.*
 26 διεξήλωμεν. a et editt. ante *Gron.* ἐνταυτοῖς ἐνταῦθα. b. | οὐ χεῖρόν ἐστιν.
 30 31 οὐκ ἐστὶ χεῖρον. b. v. | ὅτι γίνεται ὅτε. b. | ἐνταῦθά τοι. τι. b. Vid.
 supra c. 10. p. 247, 22. | διατραγῶν. idem verbum de delphino est XV. 6.
 p. 337, 20. *Plutarch.* T. II. p. 978. Α. φαγῶν τὸ δίκτυον ἄπεισιν· ἐ-
 δὲ μὴ φθαλὴ διαφυγῶν, τὸ πρῶτον οὐδὲν ἔπαυε δευρόν, ἀλλὰ διαβράψαντες
 αὐτοῦ περὶ τὸν λόφον ὀλοσχοῖνους ἀφήκαν. In loco ubi ὀλόσχοινοι τραγί-
 untur, *Plutarchus* non consentit, fortasse vitiatus. SCHNEIDER. De del-
 phino fortasse cogitabat *Aristoph.* Vesp. 164. διατρώξομαι ὀδᾶξ τὸ δίκτυ-
 32 ον. 368. διατραγεῖν τοῖνον κράτιστόν ἐστί μοι τὸ δίκτυον. et διατέτρωκται
 τοῦτό γε. | χαριώτεροι. χαριώτατοι. b. v.
 2 γνώρισμα τοῦτο. *M. m. a. b. c. γν.* δὲ τοῦτο. editt. contra librorum 250
 fidem. *Ib.* εἰ ἐμπέσοι. vulgatum ἐμπέση e *Med. Mon.* correctum. Ver-
 siò: *si iserum capiatur.* Rectius igitur *Gillius* αὐτῆς scriptum legit.
 SCHNEIDER. Revocavi distinctionem verborum edit. *Gesn.* et cod. a. qua
 jungitur γνώρισμα εἰ ἐμπέσοι. *illud signum si cui ut gerat acciderit.*
 Nihil in ἄρα vitii. εἰ ἐμπέσοι autem dictum ut εἰ τύχοι. — τοῦ καὶ. τοῦ
 3 5 καὶ. *Vat.* | περιφέρει. περιφερῆς. b. v. | Ἀριστοτέλης. *Aristoteles*
 hoc tanquam historiam i. e. quod semel factum sit, refert, non quod
 fieri semper soleat. *Gesn.* Locus est H. A. IX. 35, 1. καὶν ἄλφ. *M. m. a.*
 καὶ ἄν. editt. καὶ δεδῆ, καὶ ἐν τῇ σκάφῃ ἤ. optimam hanc lectionem
 restitui ex *M. m. a. v. b.* Editt. inepte: καὶ δεδῆ εἰς ἐν τῇ σκάφῃ. de-
 scribentis errore, qui notam particulae καὶ pro εἰς habuit, ἤ autem prae-
 tervidit. Hi tamen errores per omnes editt. propagati sunt. δεδῆ om. c.
 6 tum idem liber σκάφῃ ἤ. | καὶ εἰς τοσοῦτον. καὶ τοῦ σοῦτον. b. εἰς om.
 8 *Vat.* ἴστε. ἴσται. c. | οὐκτεῖσιν. *M. m.* οὐκτεῖραι. a. et editt. quod
 debetur fortasse librariis tempora exaequantibus. Saepe praesens infini-
 tivi jungitur cum aoristia. Sic statim c. 13. ἐλέσθαι — ὀδύρεσθαι —
 9 κλαῦσαι. | αὐτοῖς. αὐτόν. b. v. τὸν ἡρημένον. εἰρημένον. m. Vid. ad IV.
 26. p. 81, 14. *Gillius*: *dum — irretitum ex vinculis in libertatem ex-*
pedivissent.
 10 CAP. XIII. Συρακουσῶν. *M. m.* Συβρακουσῶν. a et editt. Historiam
 de Daphnide, quam habet *Aeli.* V. H. X. 18. et *Tzetza* Chil. IV. 131.
 v. 261., nuper examinavit *Jac. van Lennep.* in *Commen.* tertiae classis
 Instituti Belg. Vol. II. p. 159. ss. et magno cum doctrinae apparatu
Welckerus noster in *Jahnii* Ann. phil. an. 1829. Tom. I. p. 287. ss.
 Caenum Daphnidis nomina ducta esse ex *Stesichori* carmine, cl. *van*
 11 12 *Lennep* probabiliter suspicatur. | δῆ που. δῆ om. c. | Σάνον. σάνον.
Vat. *Sugnon* habes inter canes Actaeonis ap. *Hygin.* Fab. 181. quod
 nomen originem habet non minus obscuram. Σάνουροι, ταῖς οὐραῖς σατ-
 13 14 νοντες. canes procul dubio ap. *Hezych.* | Θέοντα. θέοντα. b. v. | ὀδύρε-
 σθαι. *M. m. a.* ὀδύρασθαι editt. tacite sic mutante *Gesnero.*
 17 19 CAP. XIV. ἔνω. nempe I. 38. II. 18. IV. 10. et aliis locis | παρα-
 20 καταδεμένων. παρακατεδεμένων. m. ὀπιούν. ὅτι σύν. a. | Ἀντίγονος. lau-
 dat *Gronovius Polyaenum* IV. 3. 6. Historiam elephantis eandem, sed
 initio mutilatam, narrat *Phylarchus* ap. Athen. XIII. p. 606. F. SCHNEI-
 DER. Aliam historiam de oppugnatione Megarae per Antigonum vid. in-

fra XVI. 36. | συνεστρέφτο. συνεστρέφτο. c. Νίκαια. Carthaginienses²¹ urbem relinquere coacti, τὰ ὀνόματα τῶν ἐλεφάντων ἀνεκάλουν. *Appian.* Hist. Rom. VIII. 92. p. 431. Antiochi elephas vocabatur Ajax, teste *Plinio* VIII. 5. s. 5. idem nomen elephanto Pori, secundum *Philostr.* Vit. Ap. II. 12. p. 62. Alium, Satrum nomine, ob singularem fortitudinem *Caes.* in Annalibus commemoraverat, ut *Plin.* narrat l. c. Elephantus Νίκων appellatus commemoratur ap. *Plus.* Vit. Pyrrhi c. 33. | Νίκαια. ταύτη τῶν τῶν ἢ τοῦ τρ. *M. m. b. c. a.* ὄνομα Νίκαια ταύτη ἢ²² τῶν τῶν τοῦ τρ. editt. ex correctione primi editoris. Sic autem deest dativus, quem verbum παρακατέδωτο requirit. In cod. a recte distinctam post Νίκαια. — παιδιον. παιδα. b. ut constaret oratio, inserui δ, tum καὶ seclusi; quo facto optime jam praecedit narratio. Possit etiam scribi: παιδιον (ἔτυγε δὲ τεκούσα πρὸ ἡμερῶν τριάκοντα) παρακατ. | ὁ δὲ. ὁ²⁵ ἑλέφας, ἢ Νίκαια scil. per synesin masculinum genus feminino praelatum. κειμένου. κείμενον. b. | κνυζομένου. κνυζομένου. a. Vide de hac verbi forma ad I. 8. p. 5, 10. παρέβλεπε. oculos avertebat. *Gillius.* sollicitum potius obtutum significari existimo, ob praecedens ἦδετο; neque abhorret hoc a significatione verbi *obliquis intueri oculis.* καθεύδοντος. καθεύδοντι. b. ex correctione. | ἀνεσῶβει. ἀπεσῶβει malebat *Schn.* ex 27 Phylarcho. κλαδ. κλάδω. b. Vide ad IV. 38. p. 87, 23. | εἰ δὲ μὴ. sic²⁸ editt. cum *Gesnero.* εἰ γε μὴ. *M. m. a. v.* Phylarchus: εἰ δὲ μὴ τοῦτο πέποιήκει, τροφήν οὐκ ἐλάμβανεν ὁ ἑλέφας. — ἀνεστέλλετο. ἀναστέλλετο. m. ἀνεστέλλοντο. *Vat.* elephantum cibum ipsi oblatum a se removebat. | ἔδει²⁹ τὴν τρέφουσαν. ἔδει μὲν τὴν. m. a. particulam omisit *Gesn.* et abest a reliquis libris nostris. — αὐτὸ ἐμπλήσαι αὐτ' ἐμ. m. αὐτήν. b. | ἀγα-³¹νοκτῶν ἢ Νίκαια. *M. m. b. v.* ἀγανακτοῦσα Νίκαια. a. quod edidit *Gesn.* sed inserto articulo. τεδυμωμένος. τεδυμωμένη. b. Reliqui libri in hoc participio, omnes in δρασεῶν masculinam terminationem tuentur. De hac enallage vid. supra ad V. 32. p. 111, 25. | καὶ ἀνακλάσαντος. καὶ om. ³² m. ἀνακλάσαντος. b. c. | παραμυδούμενος. παραμυδουμένη et in fine τηταί³³ pro τίται. b. αἰ τίται. *Vat.*

²⁵¹ CAP. XV. ἐν καιροῖς. καιρῶ. b. c. occasione oblata suoque tempore. 3 in qua significatione pluralis usus rarior. ἐνεργεσάτην. γρ. ἐναργεστάτην. marg. *M.* et sic c. quod non displicet. ap. *Alciphr.* I. 25. in verbis: ἐνεργὸς γὰρ ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ τὸ πεπρωμένον ἄφυκτον. de ἐναργῆς cogitabat *Wagnerus.* Frustra. Sed scribendum, quod eundem sefellit, cum *Davidio* ad *Max. Tyr.* XI. 5. ἐνεργὸς γὰρ ἡ εἰμαρμένη. | πορφυρίωνος. 4 III. 42. κινδός. VII. 25. πελαργοῦ. VIII. 20. | ἐκ τρίτου. ἐκ τρίτων supra 5 IX. 64. p. 218. 2. ἔοικα λέγειν. λέγειν. m. Vid. de hac locutione ad II. 11. p. 32, 30. — εἰς γάμον ἀδικούμενον. ἀδικούμενον. a et editt. Recte monuit *Schn.* non elephantem fuisse ἀδικούμενον, sed custodem ejus; quare ἀδικούμενον esse scribendum. Hoc ipsum habet b. *Gillius:* elephantum odium in eos qui cum alienis uxoribus stuprum faciunt. Supra VIII. 20. ζηλευτικία πελαργοῦ εἰς νοσοῦντα γάμον. | πωλεύσαντος. πωλεύ-⁶σαντος et paulo post πολευτήν. m. | ἐπ' αὐτοφώρῳ. αὐτοφώρῳ. m. c. κατα-⁷λαβών. λαβών. b. Verbum simplex in hac locutione usitatius. | θάτε-⁸ρον. θάτερος. b. v. | μοιχευομένην om. c. | στρωμάτων. τρωσάντων. 9 ¹⁰ b. v. | ὡς ἄδόντα. καὶ ἄδ. *Vat.* | Post δεῦρο novi cap. initium in b. 11 ¹³

- 14 | ἐκ τῶν τόπων. *M. m. a. b. c.* miro consensu. *Fas.* cod. collatio ad edit. *Schn.* facta tacet. *Gillius Titum* h. l. non invenit, sed, omisis verbis vitio obsecratis, vertit: *At Romae aliud simile evenisse audio.* Incertum igitur Imperatoris nomen, et ex *Gesneri* profectam correctione, valde tamen
 15 16 illa probabili. | ἐν τῇ Πάμῃ. ἐν τῇ τῶν βωμάτων. *b. v.* | ἐν ἡματιῶ. ἐν ἡματιῶς. *b.* ἡματιῶν. *c.* ἐπὶ ἡματιῶ. *Schn.* car. sec. ex conjectura posuit. Non imiter. De hoc praepositionis usu dixit *Poppo* ad *Xenoph.*
 18 *Cyr.* III. 3. 10. — κατεκάλυψεν. *M. m.* | ἀλλήλων κλησίων. *M. m. b. c.* iaverso ordine editi. cum *a.*
 20 CAP. XVI. ὄτων δ' ἦν ἄρα. sic editi. δὲ ἦν. *M. m. a.* Vid. ad VII. 4. p. 164, 16. De divinatione draconum vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in
 21 *Del.* 91. | Λαυανειῶ. *Strabo* Λαουίνου scribit; *Stephanus* Λαβίνου. *Gess.* Λαουίνῳ bis correxi. Recte monuit *Gesnerus*, *Aelianum*, hominem graecum, nomina *Lavinium* et *Lanuvium* permutasse. De *Lanuvio* dracone locus est classicus *Propertii* IV. *Ed.* VIII. 5. *Cf. Cicero* *Divin.* I. 36. *Heyne* ad *Aen.* VII. 682. *SCHNEIDER.* Λαυανειῶ. *M. m. a. b.* quod reposui. Λαουανειῶ. *Fas.* Λαουινειῶ. *c.* ap. *Strabon.* V. p. 239. ubi de *Lanuvio* agitur, libri legunt *Λαουίνων*, interpretes *Λαουίνων*. Oratio post χάρας ἐστὶ interrupta, continuatur, sed, ut fit, structura immutata lin.
 οὐ
 22 30. — κολισματι. κολισματι. *m.* τῷ κολισματος. sic *c.* | Λαυανειῶς.
 23 *M. v. b. c.* Λαυανειῶς. *a* et editi. | Verba *Αὐνεία* cum quatuor proximi
 24 mis om. *c.* — συνεμάχησε. συνεμάχιστο. *b.* quod et ipsum bonum. | *ἔκτισ* δὲ *Αὐνεία*. praesente *Schneidero* recepi certissimam correctionem *Freinsheimii* ad *Flor.* I. 14. pro ἐνέκησε, quod librarius ex praecedentibus repetivit. Libri masti, etiam *Fas.* consentiunt in vitiosa lectione, et
 26 *Gillius* quoque, qui vertit: *Aeneas* — *vicit Lavinium urbem.* | Πεί-
 27 μης βωμάτων. *b.* Verba ὀρηθῆεις usque ad Ἄλβαν om. *c.* | ὤκησε τὴν Ἄλβαν. sic *a* et *ed. pr.* ὤχισε. *Gess.* hoc *M. m. b. c.* confirmant. |
 28 31 Λαυανειῶ. *M. m. a.* ἐν τῇ Λαυανειῶ. *b.* ἐν τῷ Λαυανειῶ. editi. | βατῶς. δασύς. *b. v.* παρθένοι δὲ ἱερὰ. de cultu serpentum agens *Boettigerus* (*Ideen zur Kunstmyth.* I. p. 56.) nec hunc locum praetermisit. Festum *Lanuvium Junonis Sospitae* simulque locum *Propertii* de virginibus sacro serpenti deae munera ferentibus illustratum dedit *Vulpius* in *Veteri Lat.*
 32 *Prof. T. V. Lib.* VIII. c. 4. p. 53. ss. *Boettiger.* l. c. p. 57. | παρλασιν. παρῆσιν. *b. v.* ἐς τὸ. *m. b.* εἰς. editi. ἐν τοῖν χροῖν. sic *M. m.* ἐν ταῖν χρο. *a* et editi. Vid. *Kosn.* ad *Greg. Cor.* p. 631. s.
 1 5 κατελημμένοι. uno *μ. m.* | ὄτων. *M.* ὡσὶ editi. προξίται τὰς τρο-
 φὰς ἀγνάς. videtur particula aliqua deesse ante ἀγνάς. *SCHNEIDER.* ὡς vel
 252 ἀτε ἀγνάς corrigas. Nec tamen opus. *Purus* vocatur cibus a virginibus puris oblatas. Ap. *Platon.* de *LL.* VI. p. 782. C. Σύματα ἀγνά ὀρροῦνται
 6 les draconi illi offerebantur. | ἄπαστοι μένουσι. ἄπαστος μένει. *Gess.* *Vulgatam* olim cum *Gesnero* mutaveram, manente tamen oratione sequente *soloea.* *Codd.* nihil variant praeter *Vind.* 51. qui ἄπαστοι μένουσιν habet. Quae glossa admonuit me, ἄπαστοι dici sensu passivo de μάζαις, quod vocabulum hic excidisse videtur. *SCHNEIDER.* ἄπαστοι μένουσι. *v.* et *b.* cum nota in marg. ἴσως ἄπαστος μένει. Hoc verum vide-

tar; nullam enim extat exemplam vocabali ἄπιστος passively usurpatis. *Gillius*: *jejunus manet*. De soloecismo noli metastere. Saepe sic genitivi ponuntur alio casu de eadem persona praecedente. Vid. ad *Philostr. Imagg.* p. 670. *Poppo* de Elocut. Thucyd. p. 119. s. Poetae locus *Aeliano* videtur esse obversatus: ἄπιστοι μένοντες est in Hymno Hom. in Merc. 168. | καὶ μεμαντευμένου. καὶ μὴ μαντί. m. | διακορηθείσης. διακορη- 8

αὶ
θείσης. m. | καὶ αἱ παρελθοῦσαι. καὶ ἐπαρλουσαι. mon. quid lateat ne- 11
scio. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Nihil latet. Quum, placentis oblati a dracone spretis, unam alteramve puellarum illarum vitiatam fuisse appareret, examini sub-
jiciebantur omnes αἱ παρελθοῦσαι, quae adytum draconis intraverant. |
τὴν παρελθάν. παρελθάν. b. c. v. | τρόπον. τόπον. c. 11 13

CAP. XVII. Ὀμηρος. Il. Y. 131. ubi vid. *Heyn.* T. VIII. p. 36-15
qui *Aeliani* locum non praeteriit. ἐναργεῖς. ἐναργαῖς. b. | εἰδέναι. malis 18
forsasse ἰδεῖν, ut toti historiae convenientius. Sed vulgata de cariosa
cognitione accipi debet, in qua adspectus quoque continetur. *Gillius*:
et id ipsum scire non utile: quasi αὐτὸ legisset, quod non displicet. | ἐν 19
Μελίτῃ τῆς Αἰγύπτου. de draconibus Aegyptiis est etiam locus in *Aelii*
Lampridii Vit. Heliog. c. 28. *Aegyptios dracunculos Romae habuit,*
quos illi Agashodaemonas vocant. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Ad verba *Herodoti* II.
74. de draconibus sacris ad Thebas Aegypti cultis iisque innocuis *Wes-*
selingius p. 138. T. haec habet: „Auctor *Aelianus* est ἐν Μελίτῃ τῆς
Αἰγ. draconem sacrum in veneratione foisse, adfirmans gentilem eam
anguinum superstitionem. Puto ἐν Μελίτῃ scripsisse, quae Aegypti urbs
non Μελίτῃ.“ De genere horum serpentum vid. *Basch.* ad *Herodot.*
I. c. p. 651. | ἀπίασι. ἀπίασι. b. | ἕμισρον δρυμύτατον. Vid. ad *Achill. Tat.* 23 25
p. 593. | εἰργάσατο ἰσχυρόν. τὸ ἰσχυρόν. c. syllaba praecedents repetita 29

ἰ
| ἰδών. εἰδών. m. ἑαυτοῦ. ἑαυτῶ. M. m. | κακῶ. καλῶ. *Vat.* ἡσέβη- 30 31
σεν. ἤκουσεν. b.

οὐ μετὰ μακρόν. μικρόν. *Medic.* Hinc parenti legendum videbatur, I
εἶτα οὐν μετὰ μικρόν. Γραμ. μακρόν tuetur a. γ. μικρόν. m. c. Ex
Med. in nostris schedis nihil notatum. VI. 35. ἀκόλλυται οὐ μετὰ μακρόν.
VIII. 7. σαπῆναι οὐ μετὰ μακρόν. IX. 50. καὶ οὐ μετὰ μακρόν ἀποδνήσκει.
Sic dedimus XVII. 44. ubi vulgo μικρόν habetur. *Gillius* h. l. vertit: *et*
non multo post.

253 CAP. XVIII. καὶ ταῦτά ἐστιν. M. m. a. c. ταῦτ' editt. ὁ ταῶς. ὅταν 3
ὡς et βασικαθῆναι. c. Ex *Aeli. Philes* c. 30, 79. λῖνον δὲ ταῶς τοῖς
πτεροῖς βύσας φέρει. — περιλαπτον. τι addit c. *amuletum quoddam.* Gill.
Etiam *Vat.* nunc περιλαπτόν τι offert. Vera lectio. De περιλάπτω vid. ad
I. 29. p. 14, 13. | ὑπὸ τῇ ἑτέρῃ. ὑπὲρ. m. sub altera ala. Gill. sub ὁ
sinistra, nisi fallor. Vid. *Valck.* ad *Herodot.* p. 702, 8. *Lenep.* ad
Phalar. p. 112. — περιφέρει. περιφορεῖ. c. περιφέρειαν. b. v. Legitime περι-
φέρει αἰεὶ? | λέγονται δὲ καὶ ἔσκου τὰ οὖρα εἰ ἐπισχεδῆ. non dabitavi λέ- 5
γεται scribere, grammatica flagitante. Et omittit mon. cui ἦν substitui.
Post ἐξουρεῖν deesse videtur αὐτόν. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Pro εἰ ἐπισχεδῆ
leni manu corrigas εἰ ἐπισχεδῆ, ut X. 39. εἰ ὄφθη pro ὄφθη. Vid. ad
I. 40. p. 19, 10. In reliquis ubi pro παρελθόν λύσασαν *Paris.* c. παρεθέ-

- του λύσσασα, et pro έξουρεῖν habet έξουρεῖ. orationem restitueris scribens :
 λέγονται δὲ καὶ ἔπποι, τὰ οὖρα εἰ ἐπισχέσῃ, ἣν παρθέ- νος λύσσασα
 ἦν φορεῖ ζώνην ἐναντίον πατῆ κατὰ τοῦ προσώπου τῆ ζώνη, παραχρήμα
 έξουρεῖν. Lenis mutatio ἐάν αὐτὸν in ἐναντίον (de αὐτὸν et ἀντίον confusis
 vid. *Schaefer*. ad *Plut. Vit. Vol. V. p. 19.*) et rei conveniens ; quam si nolis
 9 admittere, legendum : λέγεται δὲ καὶ ἔππος τὰ οὖρα εἰ ἐπισχέσῃ, παρθέ-
 νος λύσσασα ἦν φ. ζώνην, ἐάν αὐτὸν πατῆ — | εἰς ἀφροδίσα. ἀφροδίτην.
b. v. ἀφροδίσιαν. c. Infra XII. 10. εἰς τὰ ἀφροδίσα λυττητικόν. Lucian.
de Sacrif. 6. εἰς ἀφροδίσα κεχυμένος. Id. Asia. c. 51. ἡ δὲ γυνή — ἐς
 10 τὰ ἀφροδίσα ἐτοίμη. — λυττήσασαν. λυγγήσασαν. *m. al. Gesn. | Ἀρι-*
στοτελης. H. A. VI. 17. 6. αἱ μὲν οὖν ἔπποι ὄταν ἀποκείρωνται, ἀποπαύον-
ται τῆς ὀρμῆς, καὶ γίνονται κατηφέστεραι. unde Plin. VIII. 42. s. 66.
SCHNEIDER. Plurimum huc facit Plut. T. II. p. 754. A. Adde Dion.
Chrys. Or. 35. T. II. p. 67. Xenoph. de Re Equ. c. 5. quaeque ibi a
filio nostro Friderico p. 137. allata sunt. εἰ τις αὐτῆς ἀποκείρει. recepi
 12 | καὶ οὐκ ἀτακτεῖ καὶ παύεται ἀγανακτῆσει καὶ παύσεται. editt. ἀγανα-
 κτῆσει καὶ παύεται. *a. ἀτακτῆσει. emendavi in Ep. ad Schn. p. 22. Hoc*
ipsam habet c. Id quod nunc reposuimus obtulit b. et Vat. ap. Boisson.
ad Phil. Her. p. 457. παύεται. a. b. c. v. Gillius vertit: verocundatur
enim et desinit lascivire. Philostr. Vit. Ap. II. 11. p. 69. ἔππον κολάζειν
ἀτακτοῦντα. Ib. VII. 30. p. 270. καὶ νεότης οὐκ ἀτακτῆσει. Fortasse et
ap. Plut. T. II. p. 167. C. scribendum: διαγραινεται καὶ ἀτακτεῖ. pro
 13 ἀγανακτεῖ | κατηφέσασα. de bucephalo, postquam Alexander eum in-
 scenderat, *Theoph. Sim. Ep. 46. ἀμβιόμομος τῆ κατηφεία τὸ φρύαγμα,*
 14 καὶ ἦν ἰδεῖν σώφρονα τὸν ἀκόλαστον. | ἐν τῆ Τυροῖ ἐν τῆ Τύρω. Illud
 reposuit *Schn. car. sec. firmavitque correctionem b. v. De fabula Tyrus*
dixi in Exercitatt. crit. T. II. p. 173. s. Eandem attigit Huschk. ad
 15 *Tybull. Vol. I. p. 268. Wessel. ad Diod. T. I. p. 313. | αὐτῆ. Tyro,*
quae h. l. est persona, antea titulus dramatis. Similia quaedam vide ap.
Fritsch. Qu. Luci. p. 4. s. — ταῦτὰ ἐστίν. M. ἐστίν. editt. In ipso So-
phoclis fragmento, quod ex Grotii lectione exhibuit Bochart. Hieroz.
II. 8. p. 120. ss. quodque ipse tractavi in Exerc. crit. T. I. p. 123. ss.
et in Epist. ad Schn. p. 23. Hermannus (Dissert. de part. ἀν. II. 9.
p. 11222. Thesaur. Steph. Valp.) v. 1—7. sic edidit, ut constituti sunt
a Friderico meo ad Xenoph. l. c. nisi quod v. 3. cum Brunckio μάν-
 16 *δραι; ἐν ἱππείσιον edidit. Gillius totum h. l. ut inutile ornamentum prae-*
 17 editt. λαχανοπόλου. *M. m. c. al' Gesn. λαχανπ λυδίτην. b. v. | ὕπο.*
 18 *b. c. v. ὑπὸ editt. cum a. | μάνδραισιν ἱππείσιον. ἱππείσιον. editt. μάν-*
δρασιν. m. a. c. ἱππείσιον. b. ἱππείσιον. a. ἱππείσιον. m. c. Vind. 7. 51. —
 19 *χειρ. χειρ. M. m. a. | ἀπο-σπασθεῖσα. M. m. a. c. ὑποσπασθεῖσα. b.*
 20 *αὐχένων ἀπο· Grot. in Excerpt. p. 141. | πλαθεῖσα debetur acumiui*
Schaeferi Melet. p. 74. Ante eum sic emendaverat Reisk. ad Sophocl.
Vide de hoc verbo Musgr. ad Rhos. 914. ad Troad. 4. Blomf. ad Prom.
 927. Mitius reique accommodatius videbatur *Hermanno in Incredibil. I.*
 21 *p. 19. σπάσσοσα. Dubito, hoc alteri praeferendum esse. | ὄρη. b. c. v.*

Br. εἶδει. *M. a* et editt. *Edm. m. ad Gesn.* Facit huc *Plus.* l. c. ὁ συστῆλλον τὴν γυναῖκα — ὁμοίως ἐστὶ τοῖς ἀπακείρουσι τὰς ἑπους, εἶτα πρὸς ποταμὸν καὶ ἄμνην ἄγουσι· καθορῶσα γὰρ τὴν εἰκόνα τῆς ἔψεως ἀκαλλῆ καὶ ἄμορφον, ἀφίεναι τὰ φρονήματα λέγεται, καὶ προσδέχασθαι τὰς τῶν ὄνων ἐπαβάσεις. | ἀγασθεῖσ' ὑπὸ κούραις — sic *Br.* αἰγ., 21 ὕπο — editt. et *a. Reisingius* ad *Oed. Col.* 485. p. 260. haec acceperit pro ὑπαγασθεῖσα. *bliquum cernens.* Vix recte ἀγασθεῖσα ὑπὸ *M. m. b. c.* ἀγασθεῖσά που velit *Meineke* ad *Menandr.* p. 571. | ἀτίμως. ἀτίμοις. 22 *b. m.* διατετυμένης φόβης. *M. m. a.* διατετυμένη φόβης. *b.* διατετμημένης. editt. ante *Gron.* quae est *Gesneri.* correctio. | Scribebatur: ἄν οἰκτερο-23 μων τις οἰκτερῆ ὃν ἔπουν Ἰσοσαν ἀλοχύνησιν. κεύαν οἰκτῆρων τ. οἱ ὃν ἱππῆσουσαν. *M. m.* ἱππῆσουσιν. *a.* κεύαν δανουκτ. *c.* καὶ μὴν οἰκτ. et οὐ ἱππῆς οὐσαν. *b.* nec aliter *v.* φευ καν ἀνοικτῆρων τις οἰκτερεῖσιν ἐν πτηνουσῶ. *Vind.* ap. *Heyn.* ad *L. Tobm.* VI. p. 529. eajus correctiones, probatas *Meinekio* in *Qu. Men.* p. 9. et ad *Menandri Reliqq.* p. 571. reperi. Conf. *Aesch. Suppl.* 418. καὶ γὰρ τάχ' ἄν δύσουκτος εἰςδεῖν τάδε ὕβριν μὲν ἐχθῆρειεν ἄρσενος στόλου. ut ingeniose correxit *Bothius.* | κλαίονσα. κλέουσα. *b.*

25

CAP. XIX. ἐν αὐτῇ. αὐτῆ. *b.* μῦες. μῦες. *a* et editt. γαλαί. γαλαί 27 editt. omnes; ut iterum lin. 33. τὴν καταπορῶν. κατάφορα. *a.* | τοῦτό 28 τοι. φασὶ καὶ ἐν Ἑλλάδι. sic *M. m. a. v.* τοῦτό τοι καὶ φασιν ἐν. editt. describentis errore. τοῦτο φασὶ καὶ *b.* τοῦτο φασὶν ἐν. *c.* | ἐπειδὴ γὰρ. 29 ἐπὶ γὰρ. *b.* ἀφικουμένους. ἀφικνουμένους. *c.* | Ἑλικήσιοι. ἑλικίαιοι. *m. a.* 30 ἐπὶ βωμοῦ. βωμῶ. *b.* Ad aram Neptuni Ἑλικωνίου, de quo *Pausan.* VII. 24. 6. qui etiam de Helicensium facinore et clade tradit. Vid. ibi *Sibellis* Vol. III. p. 182. et disertis historiam narrantem. *Diodor.* XV. 49. | τὸ Ὀμηρικόν. *Od. M.* 394. τοῖσι δὲ θεοῖς et τέρατα. editt. τεράτα. *a.* 31 θεοῦ τέρατα. *c.* τέρατα. *M. m.* | πρὸ πάντε γὰρ. προεπίμπεται γὰρ. *c.* De 32 praepositionis πρὸ solemnī metathesi vid. ad V. 52. p. 121, 7.

254 τῆ εἰς Κορίαν. *Wessel.* ad *Diodor.* T. II. p. 40. recte in Κορίνθων 2 mutari jussit. Prope Helicen in colle ad viam militarem Cerynea oppidam fuit, teste *Pausania* VII. 24, 3. Sed cap. VI. nomen Κερκύρενα scriptum in *Vind.* Casum Helices memoravit quoque *Philo* T. II. p. 514. poetae nescio cujus versus apponens. Caetera de hac clade dabit *Wessel.* l. c. *SCHNEIDER.* καρλιαν. *Vat.* Vid. *Anim.* ad *Anth. Gr.* II. 2. p. 12. s. Hanc cladem plurimum urbium non praeteriit diligentissimus *A. de Hoff* in libro: *Gesch. der Verändr. der Erdoberfl.* Th. I. p. 34. T. II. p. 172. | Ἑλικήσιοι. ἑλικίασιοι. *a.* | ἀνεχώρησε τὰ πρ. ζῶα. *M. m. c.* ἀνεχώρησαν. 3 6 editt. cum *a.* | ἐπεκλώσαντος πολλοῦ κύματος. ἐπεκλωσάντων πολλῶν κυμά- 6 των. *b.* | κατὰ τύχην. τύχη. *m.* Ex his verbis loenum de Pollide ap. *Di- 7 og. Laert.* III. 20. egregie illustravit *Hamaker* in *Lectt. Philostr.* p. 74. s. — ὑφομοῦσαι. *M. b. c. a.* ὑφομῶσαι. *m.* cum editt. ante *Gron.* qui de mutata lectione in *Annot.* nihil monuit. ἑφομοῦσαι malit *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 657. *Dio Chrys.* Or. VII. p. 220. ἀπεχώρησαν πρὸς τινὰς πορφυρεῖς ὑφομοῦντας ἐπὶ τῇ πλησίον χηλῇ. | συναπελώοντο. συναπέλωτο. 8 *a.* θαλάσσης. θαλάσση. *M. m. a. c.* | ἐπικλώσει πολλῇ. ἐπικλωσάσης πολ- 9 λῆς. *b.* χηρῆται. χρεῖται. *b.* | Παντεδίδας. *a.* *M. m.* παντήλας. *b. v.* παντί- 11 λας. *Vind.* 51. παντάκλας. *c.* παντήκλας. *Vind.* 7. *Panoclas.* *Gill.* Παντε-

- 12 λιδας fuisse suspicatur *Valcken.* ad *Herodot.* p. 346. 91. | τῶν περὶ τὸν Διονύσιον τεχνιτῶν. sic libri omnes et editiones, nomine haerente in manifesto errore, quem tollere non dubitavi. *Fabros Dionysianos* vertit *Gillius*; *artifices Dionysii, Gesnerus.* Etiam in Indice Rerum edit. *Gron.* et *Schn.* legitur: *Dionysii artifices per Spartum transire prohibiti.* Veram lectionem tacite exhibuit *Aeliani* verba laudans *Rigaltius* ad *Artemid.* Onir. I. c. 8. Agitur de histrionibus, Baccho sacris. Vid. *Wessel.* ad *Diodor.* T. I. p. 251. *Wyttenb.* ad *Plut.* T. VI. p. 618. et qui nuper admodum de Graecorum tragoedia circ. tempora Demosthenis docte disputavit *C. J. Grysar.* p. 28. s. Διονυσιακοὶ τεχνίται vocantur ap. *Aristot.* Probl. 30, 1. Similiter Διονύσου θεράποντα Menandrum appellat
- 13 *Glycera* ap. *Alciphron.* II. 4. p. 256. | ἐφορεῖω. vitiose ed. *Schn.* ἐφορεῖω.
- 15 CAP. XX. Ἄδρανός. sic a. Ἄδρανος. m. | *Diodor Sic.* XIV. 38. Διονύσιος ἐν τῇ Σικελίᾳ πόλιν ἔκτισεν ὑπ' αὐτὸν τὸν τῆς Ἀττικῆς λόφον, καὶ ἀπὸ τίνος ἐπιφανοῦς ἱεροῦ προσηγόρευσεν αὐτὴν Ἄδρανον. *Plut.* Vit. Timol. c. 12. urbem esse dicit μικρὰν μὲν, ἱερὰν δ' οὖσαν Ἄδρανοῦ, θεοῦ τινος τιμωμένου διαφερόντως ἐν ὅλῃ Σικελίᾳ. *Hezych.* Παλικοί, Ἄδρανεῖ δύο γενεῶνται υἱοὶ Παλικοί. Ita *Wessel.* ad *Diodor.* Quae de h. l. nugatur *Vlitius* ad *Grat. Cyn.* 438. a *Gronovio* notis inserta, non desiderabit sanus lector; locus tamen *Gratii* mire ex h. l. illustratur. Diversa situ est κώμη Ἄδράνων commemorata in *Diodori* Exc. libri XXIII. 6. p. 502. ab eodem, ut videtur, deo cognominata. Caeterum si consideraveris, quae Callias et Polemon ap. *Macrob.* Sat. V. 19. et *Diodor.* XI. 88. et 89. de Diis Palicis eorumque τεμένει commemorant, non dubitabis generis aut cultus cognationem Adrano cum Palicis atque utrisque cum Vulcano intercessisse. De Vulcani templo in monte Aetna c. 3. haud procul situm fuisse puto τέμενος Palicorum, de quo *Diodorus*: ἐστὶ δὲ τὸ τέμενος ἐν πεδίῳ θεοπροπέϊ κείμενον, καὶ στοαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις καταλύσεσιν ἱκανῶς κεκοσμημένον. *SCHNEIDER.* De nomine urbis disputavit *J. F. Ebertus* in *Dissert. Sicul.* Tom. I. p. 183. ubi totum hoc caput il-
- 16 lustratur. In τῶν αἰσῶν nominis fluctuant editiones. | ταῦτη. ταύτης. m.
- 17 18 | πάνυ δὲ καλ. καὶ recepi ex *M.* πάνυ καλ. m. | ἐπιφανῆς. ἐπιφανῆς
- 19 malit *Triller.* not. mat. | τὸ τῶν δεομένων. haec verba desiderare videntur nomen aliquod, veluti κλήδος. *SCHNEIDER.* ἐς τοὺς δεομένους πρόχειρος. b. v. ubi πρόχειρος videtur verum; alterum correctori deberi existimo. Ad εἰσόμεθα *Schn.* aut ἄλλοθι vel ὕστερον*) deesse; aut mecum εἰσόμεθα legendum censet. *Ebertus* l. c. comparat VI. 20. p. 133, 24. XIV. 24. p. 324, 2. Verum hi loci *Schneideri* sententiae favent. Unus locus est VIII. 25. p. 194, 7. ubi verbo nihil est additum; ad quem vi-
- 20 de notata. τὸ τῶν δεομένων. vota esse videntur praecantium. | καὶ ἐκείνα scribebatur contra librorum fidem; καὶ delevi cum *M. m. a. b. c.* θερά-
- 24 κεντήρης αὐτοῦ. θεράπευται αὐτῶ. b. | καὶ τὸ ἄλλος. καὶ om. b. v. τὸ om.
- 26 m. | οἱ δὲ m. a. οἷδε editt. distinctione facta post ὁδόν, quam sustuli. πομπῶν. ποντίων. a. in *M.* media syllaba est in rasura. — εὐγενῶς. εὐμε-

*) Vel etiam αὐθις. ut ap. *Maxim. Tyr.* XII. 1. καὶ τὴν μὲν δελαν τάχα καὶ αὐθις εἰσόμεθα.

νῶς mecum malebat *Schneider*. | προηγούμενοι. προσηγούμενοι. *m.* κα-28
ρονοούντων. παρανοούντων. *m.* | σωφρονοῦσιν. libri in hanc lectionem con-30
spirant, etiam *Vat.* Quam hoc verbum transitivam vim, quam h. l. sen-
tentia requirit, non habet, *Gesneri* correctionem σωφρονίζουσαν *Schn.*
recepit. | λωποδυτεῖν. λωποδυγεῖν. *m.* 31

255 CAP. XXI. Θαλάττιος. Θαλάσσιος. *b.* | γινόμενος. γενόμενος. *m.* ἰδεῖν 1 2
ἦν. ἦν ἰδεῖν. *b.* fortasse melius. | φοῖνιξ. φοῖνιξ. *a.* ἑλικα μεστήν. μέσην. 3
GEN. μέσην cum *Gesnero* dedi. Quae pars testae turbinatorum. ita dica-
tur, patebit ex his Historiae Aristotelicae locis. V. 13. 7. de purpura:
καὶ ἑκαστον ἑκαυτὸν φανερά ἐστω ἡ αὔξησις τοῖς διαστήμασι τοῖς ἐν τῇ
δόστράκῃ τῆς ἑλικας. vid. annot. p. 314. De Gener. An. III. 11. φανερόν
δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῶν στρομβωδῶν ταῖς ἑλικαῖς· αἶψα γὰρ αὐξανόμενων
γίνονται πλείους ἐπὶ τὸ πρόσθιον καὶ τὴν καλουμένην κεφαλὴν. SCHNEIDER.
Quid sit ἑλικῆ μέση h. l. non satis perspicuum. A ductibus vulgatae
ἑλικαμῆσθην nihil propius abest quam ἑλικα καλλισθην. Haec
pulcritudo in qua re contineatur, proxima docent. | κόσμῳ δὲ περιττῷ. 4
Schn. δὲ seclauit, verbaque sic distinxit: πεποικιλμένην ὑπὸ τῆς φύσεως
κόσμῳ περιττῷ. Valgo distinguebatur: ὑπὸ τῆς φύσεως. κόσμῳ δὲ πε-
ριττῷ, στέφανον ἂν — *Schneideri* correctio probanda, nisi participium
quoddam post περιττῷ excidit, aut scribendum est: κόσμῳ δὲ περιττεύου-
σαν. | Scribebatur ποικιλῆς διαπλακέντα. ποικιλῶς διαπλακέντων. *b.* unde 5
ποικιλῶς recepi. *Gillius* etiam διαπλακέντων. videtur expressisse: ex
florum varietate aliorum in alios implicatorum. | διαστήμασιν. δια-7
στόμασιν. *m.*

CAP. XXII. τὸν δελφῖνα. *Aelianus* exscripsit *Plutarchum* T. II. 9
p. 979. D. E. *Aelianum Philes* c. 72. v. 7 — 13. Alios eandem rem
tradidisse non reperio. τὸν et ὡς φασὶ om. *r.* | τούτῳ. τοῦτο. *c. v.* ταῦτὸν 10
ἔχουσα τοῦ ζῆν καὶ τοῦ κινεῖσθαι πέρας. *Plus.* l. c. βίου τέλος. οὐ interse-
rit *m.* | μετεωρίσας. μετεωρήσας. *m.* ἀναπλεύσας. vide de hoc verbo 11
Falcken. et *Wessel.* ad *Herodot.* I. 212. p. 100. 42. — ἐπ' ἄκρον. ἐπά-
κρον. *m.* | ὡς ὄρασθαι. ὡς om. *Vat.* τηκιάδε. τῖνι καδὲ. *m.* om. hoc 12
vocabulum *r* et *Apost.* VI. 98. | τοῦδε τοῦ θεοῦ. τοῦ θεοῦ τοῦδε. *r.* *Ap.* 13
τοῦ Ἰπνον scil. quod assumendum ex ἄϋπνος. Praeterea observanda com-
mistio rei, somni, quo quis fruatur, cum Deo Somno, cui ille debetur;
ut mox iterum: εἰς ἕπνον ὑπαχθεῖς καὶ νεώμενος τοῦ θεοῦ. Vide similia
in *Fritzschii* Qu. *Lucian.* p. 4. | εἰς βυθόν. καὶ εἰς. *c.* ἕως φαύσει. 14
cepi ex *M. m. a.* pro φαύση. quae est *Gesneri* correctio. ἄχρι προσκασεῖν
καὶ φαύσαι τῆς γῆς. *Plutarch.* l. c. Cum futuro indicativi conjunctum
ἕως ap. *Liban.* IV. p. 537. 6. οὐ μὴν εὐ βεβουλεύσθαι δαφρῶν, ἕως ἕτεροι
κατανεύσουσιν. *Reiske* malit κατανεύσωσιν. *Ib.* p. 776, 28. ἕτερον εὐθὺς
ἐπιτάξει δευτέρου — ἕως ἡμᾶς κατὰ βραχὺ δουλεύειν αὐτῷ συνεδίσει.
Poterat etiam ἕφανος scribi. Vid. *Blomfield.* Gloss. ad *Peri.* 434. *Matth.*
Gr. §. 522. 1. | προσκλασθῆ. προσκλασθῆ. *m.* Proxima sic reddidit 15
Philes: κρουσθεῖς ὑπ' αὐτοῦ κατὰπαξ τοῦ δαπέδου Ἀνατρέχει πρὸς ὕψος ἐκ
βάθους πάλιν. | Verba καὶ νεώμενος usque ad ἀφηνεισθεῖς om. *c.* | νε-16 17
κώμενος τοῦ θεοῦ. hac structura *Eurip.* *Troad.* 23. νεώμαι γὰρ Ἀργεῖας
θεοῦ Ἦρας. Vid. *Falck.* ad *Hippol.* 458. p. 216. sq. κατολισθάνει. *m. b.*
Vat. ap. *Bass.* Ep. cr. p. 206. πρὸ κατολισθάνει. | μεταξὺ. καὶ μεταξὺ. 19

ν. b. εἰς ἀκνηστῶν. ἀκνηστῶν. γ. ἐπίπτων. ἐπίπτων. γ. Eadem varietatem vide VI. 61. p. 150, 18. VIII. 10. p. 186, 29. XVI. 19. p. 361, 30.

- 21 22 CAP. XXIII. θαλάττη. θαλάσση. b. | κατὰ τὴν βούλωττον. Est generis Pleuronectarum, cui latitudine corporis similia sunt plura, veluti quae Chaetodon, Zeus, Anthias vocantur. SCHNEIDER. Vid. Eund. in Hist. litt. Pisc. p. 33. βούλωτταν. m. a. b. c. emendavit Gesn. consentiente M. ἐκτάδιον βούλωσσον. Marcell. Sid. Fr. de Pisc. v. 18. Gronovius comparat Hesych. V. Βούλωσσον, ἰχθὺς ποιός, καὶ βοτάνης εἰ-
23 θος. et in Φῆττα — φασιν. M. m. | τὴν χρόαν δὲ sic M. m. b. v. τὴν δὲ
25 χρόαν. editt. δὲ om. a. | χορδὰς ἐκτεταμένας. ἐντεταμένας. b. Fuit, nisi
26 fallor, ἐντεταμένας, crebra permutatione. | κίθαρωδός. hujus nominis
piscem Aristoteles non commemoravit, sed κίθαρον, ex rhomborum genere H. A. II. 12, 13. de quo vide Schn. Hist. litt. Pisc. p. 175. s. et
27 Isidorum Geoffroy de St. Hil. Descr. d'Ég. XXIV. p. 218. ss. | συνί-
28 29 ζει. συνίξει. c. | ἡ κορυφή. articulum om. m. | χρυσοειδεὶ χρυσοειδή.
m. ut iterum lin. 30. In Gillii interpretatione sequuntur verba: *rufo colore multipliciter variatur*. quae in Graecis non inventa Gesnerus parenthesis inclusit. | πτερύγια. καὶ praemittit Vat. fortasse recte. | καὶ
30 31 ἄλλοι δὲ ἔδονται. δὲ om. m. citharoedi hi diversine sint generis an ejusdem, dubitari potest. SCHNEIDER.
- 3 4 ζώνας δ' ἔχουσιν ἐπὶ. M. m. a. δὲ ἔχουσι ἐπὶ. editt. omnes. | βραγ-256
7 χίων. βραχίων. m. a. | ὄρμον. ὄρκον. m.
- 8 9 CAP. XXIV. φύεται θαλάττη. inverso ordine m. θαλάσση. b. | λέγου-
σιν. M. m. λέγουσι. editt. Oppian. Hal. I. 368. simpliciter παρδάλιας
ὄλοας nominavit. Infra XVI. 18. maris Indici cete κεφαλὰς παρδάλιων
ἔχοντα memorantur, quae non magis interpretari audeo. SCHNEIDER.
χροῶν. a et editt. χρόαν. m. ut legitur in fine capituli. Vid. ad *Philostroti*
10 11 Imagg. p. 692. | ὀρείω παρδάλει. ὀρείω. Vat. | ἔχει μὲν πρόμηκες. ἔστι
et προμήκης. b. ν. προμήκη. m. a. c. quod emendavit Gesn. — τὸ στόμα.
an maudibulam superiorem dicit? Mox πτέρυγες πρώται pectorales pinnae
videntur esse. SCHNEIDER. Pinnis dorsalibus, νωτιαίαις, opponuntur πρα-
12 νεῖς i. e. pectorales et ventrales, quae natando inserviunt. | χρυσοει-
13 14 δεῖς. χρυσοειδής. Vat. | ὠχρὰ. ὠχρῶ. c. χλωρὰ. Vat. | ἡ οὐρά. καὶ ἡ
15 16 οὐρ. Vat. | μέσση. M. m. μέσον. a. b. c. ν. | διελήφει. *dividit*, mediam
caudam; num in longitudinem ducta, an transversa dubium est. SCHNEIDER.
| χρυσοειδής. χρυσοειδής. m.
- 18 CAP. XXV. βρέφος ἐλάφου. lego ἐλέφαντος, et mox ἐλέφαντας; item
in argumento hujus capituli ἐλέφαντος. Vid. supra c. 14. XIII. 22. Gron.
Has correctiones recepit Ed. Schn. Eadem est permutatio statim c. 26.
c. 37. et alibi. Gillius cervi hinnulum vertit. | ἀντρέαφη. ἐντρέαφη.
edidit Schn. quae probabilis correctio, nisi ἀνατρέφεισθαι φωνῆ dictam
pro ἐν φωνῆ. ut ap. Herodian. II. 15, 2. ἐν πλοῦτῳ δὲ καὶ τρυφῇ ἐκ πα-
τέρων ἀνατραφεῖς. Wurm. ad Dinarch. p. 135. Libri omnes, etiam Vat.
19 habent id quod vulgatur. | πρὸ τοῦδε. dedi ex M. m. a. b. v. pro τούτου.
qui est describentis error. πρὸ τοῦδε τοῦ ζῴου. apte experimentum in hoc
animali factum. *ante hunc ipsum. Gill. ante id tempus. Gesn. quasi ζῴου*
abesset. Herodos. VI. 52. ἢ καὶ πρὸ τούτου. Frequens in hac significa-

tionē πρό τοῦ sive προτοῦ. | ἑλάφους. Legendum ἑλέφαντας. et h. l. et in-20
itio cap. libri, etiam *Vat.*, conspirant in ἑλάφου et ἑλάφους.

CAP. XXVI. δράκων ὁ ἄρβην. supra X. 25. κάττεισ δ' ὑπὸ τὴν ὑπή-22
νῃν αὐτοῖς γένειον; ὡς εἰκάσαι τοῖς τῶν δρακόντων αὐτό. Cf. *Nicanr.*
Ther. 443. Draconem hunc num in classe lacertarum an colubrorum
quaerere oporteat, e verbis his conjici non potest. Lacertarum non
pauca genera crista capitis vel dorsi et gulari superbiunt; colubrum
cristatum nullum equidem novi. SCHNEIDER. De draconibus Indicis *Phi-*
lostr. Vit. Ap. III. 7. p. 99. τούτῳ καὶ λοιπὰ φύεται — καὶ γενεῖάσκουσι
καὶ τὸν αὐχένα ὑψοῦ ἀφροῦσι. Ib. c. 8. γένεια δ' αὐτοῖς βοστρυχῶδη. *Pia-*
ra vid. ap. *Bochart.* Hieroz. P. II. 3. 13. p. 435. | κάλλια alii κάλ-24
λαια dicunt. Dixi in Lexico Gr. et ad *Theophr.* de Color. in Cur. sec.
SCHNEIDER. τὰ κάλα. b. v. Vid. supra ad V. 5. — ἑλάφας. ἑλαφος *Geo-*
neri correctionem recepit *Schn.* — χαίτην. articulum *Schn.* addidit
ex conjectura in cur. sec. De illa inconstantia in articuli usu vide su-
pra V. 50. p. 120, 16. X. 24. p. 229, 24. | τὴν φωνήν. articu-25
lum, male omissum in editt., addidi ex *M. m. a. v.* Cf. *Oudend.* ad
Th. M. p. 492.

CAP. XXVII. ὑπόθεσις. ὑπόθεσις τῆς σπουδῆς et τῆς ὁδοῦ. supra 26
VI. 34. 56. ubi vide. Idem argumentum tractavit *Aeli.* Var. Hist. XII. 53.
— | Ἄτοσσα. Ἄτοσσα. b. | Ἰάδας. rectius dixisset Ἀργόλιδας, judice 27 29
Valckenario ad *Herodot.* p. 427. SCHNEIDER. Ap. *Herodotum* III. 134.
Atossa ad regem, ἐπιθυμέω, ait, λόγῳ πυνθανομένη, Λαχαινας μοι γενέ-
σθαι Σαραπίνας καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικὰς καὶ Κορινθίας. Cf. *Max. Tyr.*
Diss. 29, 6. p. 82. | τὸ πνάκιον. Similiter in Var. Hist. XII. 53. Cf. 30
Philoch. in *Schol.* ad *Aristoph.* Pac. 604. SCHNEIDER. Vit. *Periz.* et
Kühn. ad Var. Hist. l. c. *Plutarch.* Vit. Per. c. 29.

257 ἀφ' ἧς. hanc belli causam ab aliis commemorari non memini. Magne-1
sios ab Ephesiis superatos et confectos esse narrat *Athen.* XII. p. 525. C.
ad quam cladem respexit *Theognis* v. 1061. 1063. Vid. *Liebel.* ad Ar-
chil. fr. XXIX. p. 98. et de Magnetum excidio disputantem *Frankium*
ad *Callin.* p. 91. et 113. s. — τὰ τῶν Μαγνητῶν κατὰ abierunt in prover-
bium. Vid. *Schott.* ad *Prov. Gr.* p. 477. — Neque Chaonum bellum
ob columbam ortum *Aeliani* interpretes illustraverunt. Haec columba
alia esse non potuit nisi sacra illa fatidica, de qua *Herodot.* II. 57. *Strabo*
VII. p. 328. (Tom. II. p. 473). *Virgil.* Ecl. IX. 13. — Χάνας. χάρ-2
νας. c. *Vind.* *Charnos* etiam *Gillius.* | Θηβαῖοι. simile fuit bellum Cy-2
nopolitanorum cum Oxyrhynchitis, quorum hi piscem, illi cauem sacrum
habebant, quos invicem occiderant. Id bellum Romani demum compo-
suerunt. Cf. *Plut.* T. II. p. 380. B. C. Alterum belli ejusmodi inter
Ombitas et Tentyritas gesti exemplum extat ap. *Juvenal.* XV. 40. s.
SCHNEIDER. Θηβαῖοι. *Thraicoi* b. — πρὸς Ῥωμαίους ὑπὲρ κυνός. hoc ordine
M. m. ὑπὲρ κυν. πρ. Ῥωμαίους. a et editt. | λέγονται. λέγεται. b. 3

CAP. XXVIII. Πυδοχάρην. non dubito narrationem ductam esse e 4
libro *Theophrasti* de Musica aut περὶ ἐνθουσιασμοῦ, unde similia narra-
tur in *Fragmentis* collectis in Vol. V^{to} *Operum.* SCHNEIDER. αὐλητήν. αὐλιτήν.
m. | μῦθῶν. sic edidit *Gesnerus*, nescio unde; μῦθῶν quamquam esse videtur 6
in *M.* quum collationes nostrae taceant. μῦθῶν. a. m. *Vind.* 7. *Vat. m.*

scarum. Gillius. Ex Gyaro insula incolas a muribus fuisse fugatos, tradit *Plin.* VIII. 29. a. 43. Chalcidensibus idem evenisse ait *Heraclicid.* in *Polit.* c. 30. Italiae nonnullis populis *Aeli.* XVII. 41. Cf. *Strabo* II. p. 144. ubi est μῶν ἀρουραίων. et *Ibid.* p. 165. Similia exempla populorum a bestiis expulsoꝝ collegit *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 540. s. | 7 σκολόκυνδρα. a. σκολόκυνδρα. editum. Vid. *Arcadi.* de Accent. p. 97, 5. et 101, 27. — Ῥοκταίς. Ῥοκταίς. b.

8 CAP. XXIX. πρόβατα ἄχολα. δὲ interserit m. μὲν. b. | ἐν τῷ Πόντῳ. *Antig. Car.* c. 31. [?] ex *Theophr.* H. Plant. IX. 17. 4. Vid. infra ad XVI. 26. — Νάξῳ. *Aristot.* H. A. I. 14. 6. Idem repetit de Partib. IV. 2. Cum *Aeliano* facit *Plin.* XI. a. 74. Cf. *Ib.* XXVII. s. 28. et *Steph. Byz.* V. Ἄψκνδος. SCHENKIDEB. Vid. *Eund.* ad *Aristot.* H. A. T. III. p. 56. et *Theophr.* Tom. III. p. 813. De gregibus Scythiis *Herodotus* dicit IV. 56. τοὺς κτήνησι τὴν πόλιν ἐπαχλωστάτην εἶνα.

10 CAP. XXX. ὁ μέροψ. ἢ μέρ. m. ταύτη τοι. hanc ob causam. Saep̄ sic τοι post ταύτη infertur. *Supra* VI. 27. ταύτη τοι καὶ τὸ σφέτερον περίπτασμα ἀφίεναι. IX. 7. 18. ταύτη τοι καὶ ἀλείνειν αὐτόν. X. 26. ταύτη

12 τοι λέγει καὶ Ὀμηρος. | ἀλλ' ἅμα τῷ φύσῳ. *Arist.* H. A. IX. 14. 1. οὐ μόνον γράσκοντα, ἀλλὰ καὶ εὐθὺς ὄταγ' οἴοι τ' εἶσιν. unde vana apparet conjectura *Pauwii* ad *Horap.* c. 55. βέουσαι pro φύσῳ scribentis. Cum *Plinio* X. 23. s. 51. *Aprosal.* quoque XVII. 98 pietatis hujus meminuit. SCHENKIDEB. ἀλλ' M. ἀλλὰ editum. et a. *Pauwius* p. 340. *Aristo-*

13 *telis* quoque locum depravatam esse censebat, temere. | δικαιοτέρος καὶ εὐσεβέστετος. δικαιοτάτος malebat *Bochartus* Hieroz. T. II. Lib. II. 25. p. 302. εὐσεβέστετος. b. v. quod praeferrī deberet, si mutatione opus esset. Sed vide ad X. 48. p. 239, 26.

14 CAP. XXXI. ὄσιν. Ἰδίων. m. πρόνοισιν αὐτῶν. Cf. XIII. 1. In simili historia in *Fragm. Aeliani* p. 326. gallus galliuceus Aesculapīi ope

17 ἀνατὰς τὴν εἰς τὰ ἄλογα προμήθειαν ἀπαδείκνυτο. | ἀλλὰ γοῦν. γ' οὖν.

19 M. Vid. ad II. 29. p. 42, 11. IX. 5. p. 197, 28. | ὅσα δ' οὖν. γοῦν. *Schn.* ex conjectura edidit; nec sententiam mutavit in cur. sec. Libri consentiunt in δ' οὖν, etiam *Vat.*, nec magis haec lectio debet offendere,

20 quam in tot aliis locis δὲ solum, quum est in apodosi. | ἵππευὺς τὴν στρατιάν. hoc recepi ex *Paris.* b. v. pro στρατείαν. Sed totum hoc additamentum malis abesse. *Vir eques Lincaus* vertit *Gill.* — εἶχεν.

22 ἔχεν. c. Ἰδίων μὲν. μὲν om. b. | περιδραμεῖν. in gyrum currere. SCHENKIDEB. ἢ ἵππαια. equitum exercitationes in decurionibus, quae in campo sunt. Vid. *Xenoph.* Mag. Equ. c. 3. Ap. *Eund.* de R. Equ. c. XI. 13. equitis officium ponitur in eo, quod ὀρθῶς χρῆται (τῷ ἵππῳ) καὶ ἐν τοῖς

πρὸς πόλεμον μελετήμασι, καὶ ἐν ταῖς πρὸς ἐπίδειξιν ἵππασίας, καὶ ἐν

24 τοῖς πολεμικοῖς ἀγένημασι. — δεδιδραμένην. δὲ δεδραμένην. m. | ἔκου. recepi ex *M.* m. v. pro ἔνθα. quod est in reliquis libris. παρεκάλε. κα-

26 27 ρακάλε. m. γενικῶν. γενικῶν. c. | εὐκλειστάτος. ἀκλειστότα. b. v. | ἔδω-

29 και δοκεῖ. m. ὁ τοῖνον ἵππος. οὐκοῦν ἵππος. b. | ὁ Αθηναῖος. ὁ Λιναιῖος. et

30 ὄρω. c. | σαλεύουσαν. *Plat.* Vit. Demetr. c. 38. ὄρων ἡμᾶς ἐπὶ τούτῳ μόνῳ σαλεύοντα. *Heliodor.* L. 10. p. 14. ἐπὶ μόνῳ μοι παθὲ σαλεύετον ἐπιμερόμενος. *Ib.* I. 13. p. 20. πάντα τὸν βίον ἐπὶ τούτῳ τὸν ἐμὸν ἐσαύλευον. *Suid.* T. III. p. 276. σαλεύόντων ἐπὶ λεπταῖς ταῖς ὤπταις πολλῶν. et

ἦνκα ἑώρα σαλεύουσιν αὐτῇ τὴν τύχην πᾶσιν. | ἐπεί τὰ ἄλλα καὶ ἀσις. 30
Gillii [imo *Gesneri*; nam *Gill.* totam hanc enuntiationem omisit] ver-
 sio: nam laevo ejus oculo scutum equestre et alia (arma) senobras offun-
 debant. Vitium esse videtur in verbis τὰ ἄλλα. ΣΧΗΜΙΔΑ. ἡ ἀσις.
 articulum addidi ex b. v. τὰ ἄλλα non putaverim vitiatum, positum pra
praeterea. *Plus*. T. II. p. 275. D. Μέτελλος ἀρχιερεὺς γενόμενος, καὶ τὰλλα
 δοκῶν φρόνιμος εἶναι. Cf. *Wyttenb.* ad *Plus.* de S. N. V. p. 43.

- 258 εἰς τοῦ Σαράπιδος. εἰς τοὺς ἀράπ. m. Curas mirabiles per Serapidem 1
 administratas plures scriptores conservarant, quos laudat *Artemidor.*
Onir. IV. 44. p. 288. unde ille nonnulla commemorat V. c. 92. ss. p. 431.
 s. | ἄρεμα. ἄρεμα. b. καὶ μάλα ἀληθές. verba vitiosa *Gillii* [et *Gesne- 2*
ri] versio omisit. In libris scriptis nullum reperi remedium. ΣΧΗΜΙΔΑ.
 Fuitne: καὶ μάλα κατηφές? ut equi oculo laborantis tristitia opponatur
 τῇ φαδρότητι et τῷ φριμάττεισθαι (lin. 19.) ejusdem, quum dei ope sanatus
 esset. Supra c. 18. p. 253, 13. equa κατηφεῖν dicitur ob jabam detou-
 sam. Ap. *Arrian.* Ven. c. 7, 2. canis οὐκ αὖ μὲν κατηφής ἦν, καὶ οὐδὲν
 τῶν πλησιαζόντων ἔλαρε. *Themist.* Or. VIII. p. 102. D. τὸ κατηφεῖν ορ-
 ρονitur τῇ εὐφροσύνῃ et τῷ εὐδυμεῖσθαι. et ἀλαμπής καὶ σκυδρωποσύνη
 κατηφέα componitur φαδρότερά ἡμέρα. ap. *Himer.* Or. XXIII. 20. p. 800.
 | ὡς ὑπερ. M. b. c. a. ὡς περ ἀδ. m. ὡς περ ὑπερ. editt. ante *Gron.* pri- 3
 mi editoris errore. | ὁ Αἰγυπτίος. ὁ Λυκαίος. c. τὸν βέστην. τὸν οὐκέτην. 4
 a et editt. Correctionem *Gesneri* a *Schneidero* receptam, stabilivit
 b. v. De frequenti horum vocabulorum permutatione dixi ad Antq. Pal.
 p. 38. 102. 735. et supra c. 6. p. 245, 14. | εἶναι γὰρ τινὰς ἀνθρώπους. 5
 haec verba nescio qui causam laesionis equi continere possint. ΣΧΗΜΙΔΑ.
 Vulgatam expressit *Gillius*: nam homines nonnulli autores sunt suorum
 malorum. τινῶν ἀνθρώπων. m. M. In M. οὐς supra scriptam. εἶναι γὰρ
 τινῶν ἀνθρώπων. c. quae verissima lectio. Homines, ille dicebat, sas
 sibi culpa mala quaedam contrahere, aut impium quid patrantes, aut
 verba abominanda dicentes: equi autem quodnam esse possit aut sacri-
 legium, aut caedes aut verbum impium? | ἀπόφημον. ἀπόφημα. b. v. | 6
 θεοσύλλα. θεοσύλεια. h. c. v. | πῶς ἢ πόθεν; *Alciaphr.* Epist. I. 23. ἐμοί 7 8
 δὲ οὔτε ζύλον οὔτε ἄσβολος παρῆν. πῶς γὰρ ἢ πόθεν; ubi vid. *Bergler.*
 p. 92. πῶς καὶ ἔπη. *Philostr.* Vit. Ap. I. 23. p. 29. — ἐμαρτύρατο δὲ
 δὲ om. m. | οὐδὲ πᾶσι. divisim οὐδὲ πᾶσι. b. c. *Cumalatarum* 9
 negationum, ut h. l. οὐδὲ πᾶσι οὐδὲνα οὐδὲν exempla larga manu de-
 dit *Wyttenbach.* ad *Phaedon.* p. 199. | τῆς ὀφθαλμίας ἀπαλλάξαι. ἀπαλ- 10
 λάξεν. b. v. Et oraculis et somniorum visis remedia Sarapis indicabat.
Dio Chrys. Or. 32. p. 659. de eo: μάλιστα δὲ αὐτὸ (τὸ δαμόνων) δε-
 κνυσι τὴν αὐτοῦ δύναμιν, καὶ μόνον οὐ κατ' ἐκάστην ἡμέραν διὰ τε χρησμῶν
 καὶ δι' ὄνειράτων. Eadem de Iside dicit, ocalorum inprimis medica,
Diodor. I. 25. | ὑπερορᾶ. ὑπερορῶ. c. | ἰάσασθαι. recepi cum *Schnei- 11 12*
dero ex M. m. a. b. ἰάσασθαι. contra librorum fidem editt. | κατανοεῖν. 14
 b. κατανοᾶν. editt. cum ceteris libris. Vid. de utraque forma ad II. 43.
 p. 47, 15. Cf. XIII. 7. p. 291, 23. | Αἰγυπτίος. ληγαίος. m. λυκαίος. c. 17
 ζωάγρια ἀπέδυσεν. ἐπέδυσεν. c. ζῆλον σωτήρια habet *Diodor.* XVII. 100.
 οἰστροὶ καὶ χαριστήρια Νικομήθους ὁ ἱατρός. *Spon.* Miscoll. Sect. IV. p. 132.
 quae cum aliis laudat *Lobeck.* in *Aglaoph.* T. I. p. 383. ὀφθαλμίας ζωάγρια

- 18 supra V. 7. | τε καὶ. *M. m. a. b. c. v.* τε inconsulto om. editt. ante
 20 *Gron.* | πρὸς δέων. *M. m. b. c. v.* πρὸς δέων. *a.* et editt. ante *Gron.*
 ἐκυδρούτο. *margo Mon.* ἀντὶ τοῦ λαζονεύετο (*Scr.* ἡλαζονεύετο) ἐπὶ τῇ ἐφ'
 αὐτῷ δόξη. — De gallo gallinaceo IV. 29. κρατήσας δὲ γαυρός ἐστι —
 22 καὶ κυδρουμένην ἔουκεν. | ἦπερ οὖν ἔσθενεν. *Similia* vid. ad IV. 42. p. 89,
 15. VII. 13. p. 162, 11. *Aeli.* ap. *Suid.* T. I. p. 867. de gallo gallinaceo
 dei ope servato: ὕμνευ τὸν σωτήρα ἦπερ οὖν ἔσθενε φωνῇ.
 23 CAP. XXXII. ἐν ἀμπέλῳ est pro ἀμπέλῳ. in vinea. *SCHNEIDER.*
Themist. Or. XXI. p. 245. D. ξυνέρρεον — ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐκ τῶν
 ἀμπέλων καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῶν ἀργυρίων. Hoc caput cum superiore co-
 24 haeret ap. *Gill.* et in *Paris. c.* | κλημά τε. *ti. b. v.* σμινύην. σμινώην.
 25 *m.* | ὑποκυρουῶσαν. de orpho V. 18. ἐν τοῖς φωλεοῖς οὐκυρῶν χαίρει.
 25 IX. 53. ἄλλοι δὲ οὐκυρουῶσιν ἐν τοῖς φωλεοῖς. | ἀσπίδα. ἀσπίδαν. *m.* Vid.
 similia librariorum flagitia ad VI. 24. p. 135, 19. ἀνδρῶπων ἤκιστα ἐχθρῶν.
 ἀνδρῶποις usitatus foret. Sed vid. ad X. 24. p. 230, 3. De tali genere
 aspidum vide X. 31. Caeterum similem habes historiam de anguilla et
 pastore ap. *Photium* Lex. in Κρίσσαμυς. unde emendandas *Suid.* T. II.
 26 27 p. 377. | λαδῶν. λαβῶν. *b.* | βλέπων. βλέπον. *c.* κατελημμένον. in κα-
 τελυμένον mutatum velut *Schn.* caudam harena involutam. *Gillius.* |
 28 29 εἰς τὴν. *M. m.* ἐς τὴν. *a.* et editt. ἀνιδόν. ἀνιδόν. *m.* | λύθρου. λῖθρου. *m.*
 πεπληρωμένον. *a.* πεπληρωμένον. *b. c.* πεπληρωμένον. *M. m.* *Gillius:* adhuc
serpentem et cruore perfusum propter sectionem. — καὶ αὐτὴ ἐκπληττε-
 30 ται om. *b. v.* | ἔκρωον. εὐφρων. *m.* εἰς τε ὄρθην μανίαν — ἔκφοιτᾶ. di-
 ctio poetica et satis inuaitata. *SCHNEIDER.* φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσι νόσοις
 est ap. *Sophocl.* Aj. 59. Usitatus foret ἐκφέρεσθαι, sed ἐκφοιτᾶν ad fu-
 roris rationem accommodatius. Vid. IX. 43. πανταχοῦ φοιτῶσιν οἰστρούμε-
 νοι. ὄρθην μανίαν *i. e.* ἀληθῆ καὶ ἀτρεκῆ. ut μάρτυρες ὄρθαί ap. *Aesch.*
 31 32 *Eumen.* v. 306. | μεδ' ἡμέραν. μεθημέραν. *a.* ἡμέρας. *m.* | Sequitur in
 editt. καὶ νυκτὸς ἡνίκα παράφορος. sic *a.* et libri plurimi. *Gesnerus* quam
 in marg. ἡνίκα melius omitti statuisset, in App. Emendatt. ἡν emenda-
 vit, idque recepit *Schn.* Lenissimam correctionem nunc confirmavit *b. v.*
 1 καὶ εἰγε τὴν ἀσπίδα διώκειν. hanc quoque *Gesneri* conjecturam con-259
 firmavit *b.* διώκων. vulgo. Junguntur interdum verba dicendi cum parti-
 cipio (vid. *Matthias* Gr. §. 555.), sed tum sensus foret, dixit se aspi-
 dem persequi; quum esse debeat, ut vertit *Gillius:* dicebat se aspide
 2 urgeri; suppleto αὐτὸν ad διώκειν. | ὁμοῦ τι τῷ δῆγματι ὦν. *ti.* ὁμοῦ. *m.*
 aut *ti.* delendum, aut ὁμοῦ τις scribendum existimabat *Gesn.* in App.
 Emendatt. Hoc amplexus est *Schn.* De ὁμοῦ *ti.* vid. ad V. 10. p. 102,
 10. Ne quis in dativo haereat, *Suid.* T. II. p. 692. ὁμοῦ τε (*Scr. ti.*)
 τῇ πληγῇ ὁ παῖς ἦν. *Aslian.* ap. *Eudem.* T. II. p. 693. Σύφαξ ὁμοῦ
 τι τῷ θανάτῳ ὦν ἀνεφδέξατο. et *Id.* μὴ ἰσχύουσα ταχεῖν, ὁμοῦ τι τῷ
 βαγῆναι ἦν. *Dion. Hal.* I. 78. p. 198. καὶ γὰρ ὁμοῦ τι τῷ τὴν κόρην εἶ-
 ναι τίθειν. Vid. *Meineke* ad *Menandr.* p. 254. — ἐκπληκτικώτατα. *m.*
b. v. ἐκπληκτικώτατ' ἐβόα. *M. c. a.* *Philostr.* Her. c. 12. p. 722. ἐκπληκτι-
 4 κώτατα δὲ αὐτὸν βλέψαι καὶ φδέξασθαι μέγα. | βρομιούμενόν τε. *M. m.*
a. βρομιόμενον. *b. c. v.* et editt. ante *Gr.* ex correctione *Gesneri.* Utrum-
 que reperitur. Ap. *Suid.* *Asilianus* in ἐδιώγετο. τοῖς ὑπηρεταῖς σὺν ὀργῇ
 βρομιούμενος. et in ἐμβρομᾶσθαι — καὶ ἅμα γινόμενοι μανιώδεις καὶ ἐμβρι-

μούμενοι. *Hezych.* ἐμβροιάμενος. Plura congescit *Blomf.* in Glos. ad VII c. Theb. 457. | ἀπειλῶν. ἀπειλῶν. *m.* ὠμολόγει. ὀμολόγει. *m.* δε-5 δῆχθαι. *a.* δεδειχθαι. *M. m.* | ὤμωξεν. ὤμωξεν. *m. c.* ὤμοξεν. *b.* ἐπεί 6 μέκτοι ἢ νόσος. conjectura *Gesneri* firmata cod. *b.* ἐπεί μέγ οἱ ἢ νόσος.

editt. ante *Schn.* μὲν οἱ νόσος. sic *m.* νῆσος. *a.* | ἐς τοῦ Σαρ. ἐς τοὺς 7 ἀρ. *m.* ut supra c. 31. p. 258, 1. | ἀποχρώντως. ἀποχρώντος. *m.* 11

CAP. XXXIII. ταῶνων Ἰδσίν. hoc restitui ex *M. b. c. a. v.* idem-13 que conjecit *Hemsterh.* in not. inst. τῶν ὡς *m.* quod in τῶν ὡς mutavit *Gesn. Oppi.* Cyn. II. 589. οἶον δὴ νυ ταῶνες. *Lucian.* Musc. Enc. I. διηγήσεται κατὰ τοὺς ταῶνας. ταῶνα habet *Achill. Tat.* III. 25. | ἀνάπτει 15 vide ad VII. 44. p. 176, 17. τῷ πολιεῖ. *i. e.* πολιούχῳ. Vid. *Pausan.* I. 24, 4. *Hemsterh.* ad *Arist.* Plut. p. 261. ποιήσασθαι ποιείσασθαι. *m.* | ὁ ἄσπυτος οὗτος. sic libri omnes. οὗτος om. in ed. prin. editoris errore. 19 Perperam autem verba distincta in editt. omnibus. Incidendum post οὗτος, post ἐχαρίζετο autem tollenda distinctio, junctis verbis αἰεὶ καὶ ἐξ ἀπ. αἰτ. τῇ γαστρὶ ἐχαρίζετο. Tum accusativi, qui sequuntur, pendent a κέρδος ἡγούμενος. In proximis quoque hodiernus usus virgulas sustulerit. τὸ ποικίλον. ποικίλος. *c.* | πολλοῦ, τρόπῳ βδελυρίας. haec non dubito 20 vitiosa esse: *improbitatem et ingluviem* memorat versio. *SCHNEIDER.* Possit scribi: τρόπων βδελυρία καὶ λαυμαργίας ὑπερβολῆ. Sed vitium latere in τρόπῳ arguit lectio *Vat.* τὸ ἐώνημένον πολλῶν ὄνων λαυμαρ. καὶ βδελ. ὑπερβολῆ. Hoc sic verum, *Aeli.* dixit πολλοὺς ὄνους. pro *magnopretio*; ut ἄσπυτος ὄνος est *Od.* ξ. 297. et μυρῶν ὄνον. *Od.* ο. 452. — κέρδος εἰς ἡδονῆν. *Philoxenus* in *Var. Hist.* X. 9. ταύτη μᾶλλον ἡδίων ἔσται (ἢ λοπάς), εἰ κλεινοσ ὀνήσομαι. | μισθὲν οὖν. αὐ. *b. v.* ἀδρόν. 22 ἀδρόν. *m.* ut X. 50. XIV. 16. ἐπὶ μισθοῖς ἀδρόεις. *Suid.* in ἀδρός. Vid. *Wyssenbach.* ad *Eunap.* p. 275. *s.* τῶν τοῦ θεοῦ. *M. m. a. b. c.* τῶν τέμμερο om. editt. ante *Gron.* | θεραπευτήρων. θεραπευτηρίων. *b.* προτείν-23 νει. *largitur.* *Gillius.* προτείνουσι ξένα αὐταῖς. XVII. 5. Illum statim pecuniam dedisse ministro ex sequentibus apparet; plura re confecta se daturum idem erat pollicitus. | τεθυμωμένην. τῷ θυμῷ μένην. *m.* Ἰδει-27 σεν. *M. m.* Ἰδεισε. editt. | ὑπαπῆλθεν. si juvenis praesens adstabat, ποe-28 sum tolerare verbum: sin absens furtum exspectabat, ἀπῆλθεν malim. Jovenem comitantem testari videtur scriptura δι' ἀμφοτέρων ἀΐξας, si vera illa est. *SCHNEIDER.* | ὁ δὲ ἀμφοτέρων ἀΐξας. ἀμφοτέροις, ποσὶ aut πτεροῖς 29 conjecit *Gesn.* vertitque: *ambabus alis in aërem elevatus.* Mihi cum *Abreschio* ad *Aesch.* III. p. 408. ὁ δὲ δι' ἀμφοτέρων scripsisse *Aeli.* videtur, ita ut asotum praesentem in templo cogitare cogamur. *SCHNEIDER.* Verba obscura omisit *Gillius*, proxima tantum vertens: *pavo se ipsum alis sublimem efferens.* Lenis et probabilis *Abreschii* emendatio. Neque tamen poenitet conjecisse: ὁ δὲ ἀμφοτέρων ἀλύξας. *Soph.* Antig. 484. οὐκ ἀλύξεντο Μόρου κακίστου. Cf. *Ej.* *Electr.* 616. ibique *Erfurd.* vel usitatioe structura: ὁ δὲ ἀμφοτέρον ἀλύξας. *i. e.* ἐκκλίνας καὶ ἐκφυγῶν. *Philostr.* *Her.* p. 735. ἤλυξεν ἄν ἐκκλίνων. *Aesch.* *Pers.* 97. οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατῶν ἀλύξαντα φυγεῖν. *Eumen.* 110. ὁ δ' ἐξαλύξας οὐχεται. | με-30 τωρίσας. μετewpίσας. *m.* | ἱερῶν. om. *b. v.* | ἐπὶ τι μέσον τοῦ θεοῦ. *in* 31 32

medio templo. Gill. in medio quodam inter templum et ipsos. Gesn. Neutrum respondet graecia. Num, fuit: τοῦ ὀρόφου vel τέγους?

- 3 ἦνυστο. ἦνυτο. b. ἔπαρ ἦν προδοῦς. M. m. b. c. ἔπαρ οὖν. a et editt. 260
- 4 5 ante Gron. | λαβῆ. λαβήν. M. λαβών. m. | ποιῆσαι τὰ ἑαυτοῦ. Herodot. VI. 94. ὁ δὲ Πλέρης τὸ ἑαυτοῦ ἐποίησε. | ἀνεισιν. *superveniens* redditur, nescio qua auctoritate, quum aut *ascendere* verbum significet, aut
- 8 14 *redire*. Sensus requirit πάραστιν. | νεῦ. νεώ. M. | οὔτε ζῶντα οὔτε νεκρὸν ἐδέασατο. si verbum refertur ad iurem et asotum, sequentia possunt intelligi; alias absurda, si sequaris versionem. SCHNEIDER. *Gillius* vertit: *pavonem vero neque viventem neque mortuum vidit*. Ergo ἐδέασατο legit, et hoc retulit ad verba: ὁ τῆς πόλεως ἀρμυστής. *Gesnerus*: *avis ab eo tempore neque viva neque mortua visa est; sed quum annis centum, ut ferunt, vixisset, evanuit*. De Aristeo Proconnesio *Herodot.* IV. 14. narrat, eum in fullonica expirasse: ἀνεκδέντος δὲ τοῦ οὐκίματος οὔτε τεθνεῶτα οὔτε ζῶντα φαίνοσθαι Ἀριστέην. tum eundem in Proconneso fuisse visum, et poemate composito ἀφανίσθηναι τὸ δεύτερον. Quod est divinius naturae argumentum. *Lysias* Or. Fun. p. 66. ἐπειδὴ Ἡρακλῆς ἐξ ἀνδρώπων ἠφανίσθη. Vid. *Lenep.* ad Phalarin p. 278. s. *Aeliani* narrationem intelligerem, si in hunc modum esset concepta: τὸν δὲ ὄρνεν ἑκατόν, εἰς λόγος, ἔτη διαβιώσαντα, οὔτε ζῶντά οὔτε νεκρὸν ἐδέασατο, ἀλλὰ ἠφανίσθη. hunc vero non potest intelligi, nec *Schneideri* interpretatione
- 14 *admissa*, satis est perspicua. | εἰς λόγος. M. m. a. εἰς ὁ λόγος. editt. contra librorum fidem. ἔτη διαβιώσας. inverso ordinae m.

- 16 CAP. XXXIV. Hoc cap. cum superiore cohaeret in Paris. utroque. ἐκεῖνο. ἐκέλευ. *Vat.* εἶκε τούτω. τούτο. b. v. Κίσος. κισσός. b. κισός. a. |
- 18 φά ὄφτως φαγών. ignotum mihi veneni genus, nisi dicas ova in ventriculo exclusa molestiam Cisso exhibuisse et morbum fecisse. Sequentia κακῶς ἑαυτῷ εἶχε, vitiosa esse censeo. Fortasse ἑαυτοῦ Ael. scripsit. SCHNEIDER. ἑαυτοῦ confirmatum a Paris. b. recepi. Sic *Gregor. Naz.* Or. XIX. p. 303. D. ἔκαμην ἀββῶστα καὶ πονηρῶς εἶχε τοῦ σώματος. Similiter *Herodot.* 20 V. 20. καλῶς ἔχοντας ὑμέας ὀρέω μέλης. | ὁ δὲ προσέταξε usque ad κατήσαν om. m. in contextu; in margine suppletur. ἐς τὸ ζώγιον. M. a. εἰς. editt. ζωγρεῖον scribi solet. ζωάγιον. b. v. ζωαγρία est infra XIII. 10. p. 298, 13. τῶν ζωγρίων est in Fr. *Epicteti* ap. Stobae. XLVI. 83. p. 316. ζῶγρια *Basil.* Opp. Tom. I. p. 87. E. ἐπειδὴν τοῖς ζώγοις ἐναπακλεισθή.

σα

- 22 24 | Κίσος. κισσός. b. ἀποσωμένη. ἀποσωμένη. sic c. | ὑπηρέτις. ὑπηρέτης. m. θεοῦ θεραπέλας. suspicabar fuisse olim θεῶ τῆς θεραπέλας. SCHNEIDER. Mutatione opus esse non videtur. Certe non legendum cum *Stackhousio* l. c. Σαραπίδος.
- 26 CAP. XXXV. In b. cohaeret hoc caput cum superiore. Et certe inde a cap. 35. omnes historiae cohaerent, ductae illae ex scriptore aliquo, qui miracula Sarapidis studiose collegerat. | αἶμα ταύρου κίοντα. quod alias pro veneno habebatur. Res saepissime commemorata, ut de Psammenite ap. *Herodot.* III. 15. de Mida *Plut.* T. II. p. 168. F. Exempla congescit *van Staver.* ad *Corn. Nep.* Vit. Them. c. 10. *Wessel.* ad *Diodor.* T. I. p. 448. 7. Veterum medicorum de ea re locos congescit *Krügels.* *Annal. Medici.* an. 1828. m. Nobr. p. 1442. ss. In fano Tel-

liris in Achaia veracitas sacerdotum explorabatur tauri sanguine potio :
 κινουσαι αιμα ταύρου δοκιμάζονται. *Pausan.* VII. 25, 8. — αυτός ούτος δ
 θεός. δ αυτός ούτος θεός. *Vas.* | σώζονται ζώονται. *m.* | Βάβυλων. 29 30
 βάβυλων. *Vind.* 7. βάβυλων. *b. v.* βάβυλων. *c.* | του τασούτου. του om. *c.* 31
 261 και αυτό. και αυτός. *uisgo.* inutilem copulam cum utroque *Vind.* et 1
Vas. omisi. αυτό praeterea *Vas.* ap. *East.* Ep. cr. p. 202. Tum verba
 superflua και ιαση in fine periodi deleverim, et post ζών inseruerim
 την ιαση. ΣΧΗΜΕΡΩΣ. και αυτός. και om. *b. c.* αυτό. *b. v.* Fortasse scri-
 bendum : και προσέπεισε γενέσθαι οι αυτό. Ad αυτό ex superioribus supple
 ξήανη του κακού γενέσθαι. ne cum *Schneidero* de transpositione verbo-
 rum cogites. παρά το όνομα. *secundum* vel ob nomen illius bestiae; quam
 vim praepositionis παρά docte illustravit *Fritsch.* Qu. Luc. p. 124. s. |
 όνησφόρου. aenigmatica erat igitur dictio, quoniam όνειων et *asininum* ai-
 2 gnificat et *uislo.* Talia apud nos quoque in medicina superstitiosorum
 hominum commemorantur. | τούτων. τούτου. *b.* 3

CAP. XXXVI. πωλευτικούς. πολευτικούς. *m.* | χάρουσιν έπκοι. οι 6 7
 έπκοι. *Vas.* recte. | λουτρών. *Aristoteles* etiam H. A. VIII. 23, 6. equum
 φιλόλυτρον και φιλυδρον ζών appellat. Locus *Simonidis*, quem respicit
Aeli., occurrit infra XVI. 24. De camelis vide ad III. 7. ΣΧΗΜΕΡΩΣ.
 Verba λουτρών usque ad έπκοι om. *c.* Σιμωνίδη. *m.* | τή, συντροφία. τή 11
 συντροφία. *m.*

CAP. XXXVII. σελάχια. σελαχία. *mon.* *Aristoteles* σελάχη vocat, 12
 unde τα σελαχώδη eidem dicuntur. Vid. *Indic. Hist. Anim.* Tom. I. p. 539.
 s. *SCHNEIDER.* σελάχια. *a.* et editt. σελάχια. *M. b. c. v.* nec aliter *Sui-*
 13 *das* h. l. legit. | μύραινα. μύραιναι. *c.* γόγγρος. γρόγγος. *a.* Vid. *Hist.*
 litt. *Fisc.* p. 41. s. | δελφίς [δὲ και] φάλαινα [έστι] κήτη. ita h. l. edi- 14
 dit *C. Gesner*, sed alter ejus *Cod.* scriptum praeferebat φάλακνα, φώκη.
Cod. etiam *Mon.* cum *Vind.* utroque habet δελφίς, φάλαινα [φάλλαινα *a* et
Mon.] φώκη. Scriptura utraque difficilis ad judicandum. *Suidas* ex h. l.
 excerptis: Σελάχια όσα λεπιδας ούκ έχει, όλον συμύραινα, βους, νάρκη,
 τρυγών, ούδὲ ώστοκει. Idem antea posuit: σελάχιον, ίχθύδιον δ μένον
 ζωστοκει, πρώτον ώστοκίσησιν έν αυτός, πλην βατραχου. ελθται δὲ από του
 ζωω λεγάζεν. Sed redeamus ad *Aristotelem.* Is *Hist. An.* I. 4, 1.
 ζωστόκα μέν ούν άνθρωπος και έπκος και φώκη, και τα άλλα όσα έχει
 τρίας, και των ένύδρων τα κητώδη, όλον δελφίς και τα καλούμενα σελάχη.
 Τούτων δὲ τα μέν αυτών έχει, βραγχία δ ούκ έχει, όλον δελφίς και φά-
 15 λαινα. Ib. sect. 2. τα μέν ούν έν αυτοίς ώστοκει των ζωστόκων, όλον τα
 σελάχη. Inter σελάχη πλατέα enumerat βάτον, τρυγόνα, βάτραχον. I. 5, 2.
 Idem I. 9, 2. όσα δὲ ζωστοκει έξω φώκης τε και δελφίνος και των άλλων
 όσα γε κητώδη, πάντα έχει τα ότα· ζωστοκει γάρ και τα σελάχη. II. 9,
 3. de branchiis: τα δὲ σελάχη πάντα άκάλυπτα έχει. Additur divisio in
 πλατέα, in quibus est νάρκη και βάτος, et in προμήκη, in quibus τα
 γαλειώδη et βάτραχος. Denique III. 2, 13. όσα των απόδων εις το φακε-
 ρόν μέν ζωστοκει, έν αυτοίς δὲ ώστοκει, όλον οί τε γαλειοι και τάλλα τα
 καλούμενα σελάχη (καλεϊται δὲ σλιαχος δ αν άπουν δν και βραγχία έχον
 ζωστόκων η) τούτων δὲ δυκορά μέν η ύστερα. Enumerantur δ, 4. haec
 genera: βάτος, τρυγών, ρίνη, κύνες, βους, λάμια, άετός, νάρκη, βά-
 16 τραχος, τα γαλειώδη. Satis igitur manifestam hinc esse pato, scripturam

- Codd. falsam esse; sed superest dubitatio, error is *Aeliani* ipsius, an libroriorum sit. Quare veterem scripturam restitui. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. δελφίς, φάλαινα s. φάλλαινα, φώκη. *M. m. a. v. b. c.* Ante δελφίς lacunam 14 indicavi. Requiritur enim: κήτη δὲ — | ταῦτα δὲ. nempe σελάχεια et 15 κήτη. | μαλάκια. *Suidas.* μαλάκια. ὅσα τῶν ἐνύδρων ὅστέα οὐκ ἔχει. οἶον σπητία, πολύπους· ταῦτα δὲ καὶ ἄναιμά ἐστι καὶ ἄσπλαγχα· τινὲς δὲ μαλάχεια διὰ διαφθόγγου γράφουσι. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Verba ζωοτακεῖ usque ad ἐνύδρων om. c. Pro ἀνόστεά εἰσι *Aeliani* usus ἐστὶ videtur requirere.
- 16 Vid. V. 34. p. 113. 1. | τευθίς. marg. m. τὸ λεγόμενον καλαμάριον. | 17 σπλάγγων. etsi falsum hoc tamen *Athen.* VII. p. 316. D. *Aristotelis* locum posuit, ubi de polypro est: σπλάγγων δ' οὐκ ἔχει ἀναλογούν. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. 18 ΝΕΑ. ἐστὶ. εἰσι. b. | καρίδες. καρῖ. a. ultima syllaba extrita, καρκί- 20 νοι. m. b. c. καρκίνοι. a' et editt. Vid. ad I. 35. p. 28. | καρχαρόδοντα. 21 καρχαρώδοντα. a. καρχαρόδοντες. b. v. ἔχοντα. ἔχοντες. b. | λύκος. λύκοι.
- α
- 22 23 m. | ἀμφώδοντα. ἀμφώδοντες. sic b. ἀμφώδων. c. | συνώδοντα a. συνόδοντα. b. quod reponendam. Falsa scriptura per omnes editt. propagata est. Vid. *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 916. et inprimis *Athen.* VII. c. 119.
- 24 25 p. 322. B. | χαυλιώδοντα. χαυλιώδοντα. a. χαυλινοδοντα. b. | σπάλαξ. sic tacite emendavit *Gesn.* πάλαξ. *M. m. a. c. Vind.* 7. σπάλαγξ. *Vind.* alter. In *mon.* marg. πάλαξ τὸ κοινὸν λεγόμενον σπάλακας. *Aristot.* H. A. IV. 8, 2. τοὺς ἄνω χαυλιώδοντας in talpa nominat. ubi vid. *Schn.* p. 234.
- 27 Cf. *Suid.* in τυφλότερος ἀσπάλακος et *Apost.* XIX. 65. | σφήξ. σφήγξ. 28 c. | ἐνυδρος. vulgatum cum *Gesnero* mutavi in ἐνυδρίς. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. ἐνύδριες καὶ κάστορες junguntur ap. *Herodot.* IV. 109. et ap. *Aristot.* H. A. VIII. 7. 5. ubi vid. *Schn.* p. 607. ἐνυδρος libri omnes, etiam *Vas.*
- 29 31 | φολιδωτά δὲ. δὲ om. *M. c.* σαῦρος. σαῦρα. b. | μώνυχα. μόνυχα. b. μώνυμα. m. | ὄνος. Addo διχηλά δὲ. *Gesn.* Haec verba in plurimis libris omitta, recepit *Schn.* Veritatem additamenti et res ipsa docet, et b. qui διχηλῆ δὲ offert.
- 1 Ἐλαφος. certa haec *Gesneri* emendatio. ἔλαφος libri et editt. αἰξ, οἷς. 262 αἰξ. οἶος. m. ὁ ἄνθρωπος. *M. m.* sine articulo a et editt. κύων. κρύων. m.
- 2 3 | πλατυώνυχα. πλατυόνυχα et statim γαμψόνυχα. b. c. | δερμόπτερος. δερμότερος. a. τὸ βράμφος. *M. m. a. b. c. v.* articulus inconsulto omissus in 4 editt. | τὴν δὲ ἄλλην τῶν ἄλλων. a. m. b. collationes nostras libri *M.* hoc loco tacent. τὴν δὲ ἄλλων τῶν ζώων. editt. qui error est apographi, quo usus est *Gesnerus*. In a legitur ἄλλων ζῶων. unde causa erroris apparet.
- 6 CAP. XXXVIII. Φιλότεκνον δὲ ἄρα ζώων ἦν. m. a. b. c. nec aliter esse in *M.* suspicor, licet collatio nostra taceat. ζῶον. editt. ex *Gesneri* correctione. In structura genitivi cum adjectivo *Aelianus* imitatus est locutiones apud poetas non raro obvias, φιλς, δαίμονι ἀνδρῶν, et similes, quas vide ap. *L. Bos* p. 188. s. *Bernhardy* Synt. p. 155. *Phavorinus* ap. *Stobae.* Tit. 66, 6. p. 411. ὡ καλὴ παίδων. Anonymus ap. *Suid.* T. II. p. 382. τίνα εὐδαίμονα πάντων ἀνθρώπων νενομίμας; *Fabul. Aesop.* XXV. *Fur.* ἄρκτος ἐκαυχᾶτο ὅτι φιλόανθρωπος ἐστὶ πάντων τῶν ζῶων. Ib. GLXXIII. ἀλώπηξ τὸ φρόνιμον τῶν ζῶων. — ἦν. ἐστὶ. b. De

vulpansere vide ad V. 30. ζῶν φιλοτεχνότατον vocatur ap. *Horapoll.* I. 53. | ταῦτόν. *M. m. a. a.* ταῦτό. editt. ante *Gron.* contra libros. ταῦ-7
τά. *b. v.* καὶ γὰρ οὗτος. vid. III. 16. πρὸ τῶν. πρὸς. *a.* | ἐαυτὸν κυλλεῖ. 8
conjecturam nostram, in Ep. ad Schn. p. 24. propositam, nunc confirma-
vit *b.* et *v.* κομίζει. editt. κομίζει. *c.* nobiscum facit *Gillius*: sese per-
volvens. Supra III. 16. p. 58, 11. ἐνταῦθα αὐτὸς μὲν ἐαυτὸν πρὸ τῶν
ποδῶν κυλλεῖ τοῦ θηρατοῦ. | οἱ νεστοὶ. articulum, qui abest a *M. m. a. c.* 9
recte adjecit *Gesneri* solertia. Eundem habere videtur *b. v.* | ἐν τῷ τέως.
sufficiebat τέως, additam ἐν τῷ improbat *Herodi. Philetaer.* p. 434. ubi
locum nostrum solum apposuit *Pierston.* SCHNEIDER. ἐν τῷ τέως est su-
pra II. 25. p. 41, 8. Bonos hoc quoque loco auctores *Aelianus* secutus
est. Vid. *Suid.* in τέως. T. III. p. 448. Addito χρόνῳ *Lysias* in *Areop.*
p. 272. ἐν μὲν τῷ τέως χρόνῳ. Vid. Ind. Reisk.

CAP. XXXIX. Verba θεοφιλῆ usque ad ἀπελθόντα καὶ h. l. om. *a.* 13
sed inserit eadem inter ψυχῆ et γεγενημένον. — ἀπέλθοντα. ἀπελθόντος. *b.* 1
| ἐπιπέμπειν. ἀποπέμπειν. *m.* | Vulgo: καὶ ψυχῆ γεγενημένον γυμνῆ. 14 15
structura et junctura singularis. Exemplum simile equidem non nevi.
ψυχῆν γυμνῆν maluit *Trillerus.* SCHNEIDER. ψυχῆ γεγενημένον γυμνῆ. *M.*
m. a. ψυχῆν γεγενημένην γυμνῆν. *b. v.* unde locum emendavi. Ad γυμνῆν
supple σώματος, quod in antecedentibus continetur. Vulgata in nullo
est libro, sed profluxit ex epographo *Guldenbeckiano.* Ad rem facit
Plato Gorg. p. 523. C. p. 524. D. ἐνθηλα πάντα ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπει-
δὲν γυμνωθῆ τοῦ σώματος. *Origen.* c. Cels. II. p. 419. C. γυμνῆ σώμα-
τος γενομένη ψυχῆ ταῖς γυμναῖς σώματων ὁμιλεῖ ψυχαῖς. Erat autem
opinio apud Aegyptios τὴν ψυχῆν ἀπολυθεῖσαν τοῦ σώματος παντὸς ζῴου
εἶναι λογικὴν καὶ προγνωστικὴν τοῦ μέλλοντος. *Porphy.* de Abstin. IV. 10.
p. 328. | τρίποδα ἰεράσια. *Gillius* ἰεράσιος legit et interpretatur: tripodas 16
accipitris aliquando fuisse unde oracula consulentibus divino instinctu
afflata funderentur. Caeterum *Gesneri* Hist. Av. laudat locum *Porphy-*
rii de Abstin. IV. p. 326. (154). ubi refert accipitrem compluribus annis
vivere ex sententia Aegyptiorum, et post vitam vi quadam vaticinandi
pollere et a corpore solutum summa ratiocinandi et praesagendi scientia
praeditum esse, ἀπολυθέντα τοῦ σώματος καὶ προγνωστικώτατον, τελεῖν τε
ἀγάλματα καὶ νεοῦς κινεῖν. SCHNEIDER. Quante in honore etiam post mor-
tem fuerint accipitres, apparet ex *Herodoto* II. 67. et ab iisdem li-
brum fuisse allatum ad Aegyptios, continentem τὰς τῶν θεῶν θρασκίας
τε καὶ τιμάς, narrat *Diodor.* I. 87. Caeterum graeca verba nihil aliud
possunt significare, nisi accipitrem tribus pedibus instructum apparuisse
quondam in Aegypto, et hanc eorum narrationem veram sanamque vi-
deri iis, qui fidem ei habeant. | δοκοῦσι λέγειν. sic editt. δοκοῦσιν εἶναι 17
λέγειν. *M. m. a. b.* Infinitivum ut orationem turbantem tacite *Gesnerus*
delevit. Non tamen temere illatus videri debet. Num dicamus fuisse:
καὶ ὑγιῆ δοκοῦσιν εἶναι λόγον? Non infrequens λόγος ὑγιῆς de oratione
veritati consentanea. Vid. *Lennep.* ad *Phal.* p. 330. Sanae mentis pru-
dentiaeque plenum sermonem λόγον ὑγιῆ appellat *Herodot.* I. 8. — πε-
πιστευκόσιν. *M. m. a.* πεπιστευκόσι. editt.

CAP. XL. Παφλαγόνες. παμφαγόνες. *m.* δικάρδιοι. idem narravit su- 18
pra. X. 35. ubi vide annot. *Plin.* XI. 37. s. 70. in *Paphlagonia* bina
Aelianus de nat. an. T. II.

- 19 *perdicibus corda*. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. | λέγει addidimus ex *M. m. a. b.* quod *Gesnerus* ob praecedens λέγει videtur putasse. In fine periodi φησὶ om. *b.* Βισαλίτῃ. βλοκτίῃ. *a.* βεαλίτῃ. *c.* βισάλιτῃ. *b.* βισαλίτῃ. *v.* |
- 20 ἦπατα est in rasura in *M.* ἔχειν. ἔχει. *m.* δεκτῆ τε ἔχειν ἑκατον φησὶ. *a.* supra V. 27. τοὺς ἐν τοῖς Βισάλιτῃς λαγῶς δεκτῆ τὰ ἦπατα ἔχειν Θεόπομ-
- 21 κος λέγει. ubi vid. annot. | νεφροὺς τέτταρας. *Plin.* XI. s. 81. in *Bri-leso et Thame quaterni renes cervis.* Credo renes succenturiatos intel-
ligi. *Aristot.* H. A. VI. 22. simile quid de equis memorat. ΣΧΗΝΕΙΔΑ.
- 22 νεφροὺς. *a. b. v.* καὶ ἐλάφω νεφροὺς. *c.* | Οἰνίδα τὸν Μήνιδος. *Gillii* interpretatio *Oenium in Menide regnans* nominat; *Herodotus* II. 4. et 99. Μῆνα; *Diodorus* I. 45. Μῆνᾶν. vid. *Wesseling.* ad *Diador.* I. p. 54, 11. Μείνω *Plutarch.* T. II. p. 354. A. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. Οἰνίδα.
- 23 *b.* | βασιλεύοντα. *M. m.* βασι, ὄντα. *b.* βασιλέα ὄντα. *c.* βασιλέωντα. *a.* Αἰγυπτίων mente saprendum esse, apparet ex sequentibus. — εὐανηῖσαι. *m. a. c.* εὐδηῖσαι editt. ex editoris correctione. Collatio codicis *M.*
- 24 tacet. Vid. V. 13. p. 104, 27. | τὴν Αἰγυπτου. τὴν om. *m.* καὶ ἐκ' ἄλλου βασιλέως. καὶ Διπάλλου. *a.* et editt. ante *Schn.*, qui καὶ δ' ἐκ' ἄλλου dedit cum *Abreschis* ad *Aesch.* III. p. 408. καὶ Διπάλλου βασιλέα. *b.* Διπάλλου. *Vas.* καὶ ἐκ' ἄλλου βασιλέως. *c.* *Vind.* quod recepi. *Gillius:* item sup alio rege. Verisimile autem fuisse καὶ δὴ ἐκ' ἄλλου. in quod incidit etiam *Trillerus* in not. met. ὑπ' ἄλλου tentabat *Stackhouse* p. 360.
- 26 | εὐποτμίαν. *v. b.* εὐπατμίαν. *M. m. a. c.* quod tacite emendavit *Gesn.* τε-
- 27 τράκρων. τετράκαρα. *m.* | ἔσχειν. *M. m. a.* ἔσχε. editt. Post ὑπεγράφε pone signum coli. De epigrammate, quod sequitur, vid. *Anim.* ad *Anth.*
- 29 Gr. III. 1. p. 354. Relatum est in *App. Anth. Pal.* no. 319. | ἔκκεν. *M. m. a. b. c. v.* ἔνεκα editt. ante *Gr.* ἐπινοίας. ἐπινοίας. malit *Bois-*
- 30 *son.* ad *Marini* Vit. Procl. p. 115. | ἔλεν. junctim ἐλευκοκρεων. *b.* |
- 31 μέντοι καὶ. καὶ om. *m.* ἐν τῷ τοῦ Διδος. videtur *Alexandrinus* intelligi, quia sequitur τῷ Διδῷ τῷδε. ΣΧΗΝΕΙΔΑ. Vid. supra c. 33. p. 259, 15. τῷ. om. *b.*
- 1 2 τρίκρω. τρίκρων. *c.* | Ἀλεξανδρέων. obtulit *b.* pro Ἀλεξάνδρου. *deo* 263 qui colitur ad *Alexandream.* *Gill.* ἢ Ἀλεξανδρέων πόλις. *Strabo* XVII. p. 792. Hanc locum *Perizonius* in Praef. ad Var. Hist. conciliari posse negat cum narratione *Philostrati.* Vide quae diximus in Praef. §. II. not. 3. |
- 4 παρσάι. παρσαί. editt. ante *Schn.* qui recepit emendationem *Gesneri,* nunc
- 5 confirmatam libris *Vas.* et *c.* σύμφυτον. ἑμφυτον. *c.* | τὴν χροάν. Σέαν. *Vas.* eadem vocabula confusa in eodem libro infra XV. 1. p. 333, 8. |
- 6 ἀπηρητημένον. hoc obtulit *b. v.* pro ἐπηρητημένον. — ἀσύνηργον. συνηργόν. *M. m. a.* σύνηργον. *b. c.* *Gillius* etiam: *pedem is in armis appensum habebas cum ad ingrediendum adjuvantem, tum absolute factum.* ἀσύνηργον tacite emendavit *Gesnerus.* Incertum tamen, an sic scripserit auctor. Bene habet etiam οὐ μὲν συνηργόν. vel συνηργόν μὲν οὐ, ὅσκα ἐπιβῆναι, τέλειον δέ. | οὐ πάντη. *M. m. b. c. v.* πάντως. *a.* et editt.

LIBER DUODECIMUS.

264 CAP. I. Μυρτών. eandem narrationem e *Plutarcho* excerptam habet 1 supra VIII. 5. ubi vid. annot. Alium hic auctorem secutus locum paulo accuratius designat, πηγήν vocans, quem *Polycharmus* δίνην ἐπὶ ἀμάδων, *Artemidorus* τόπον δινάζοντα dixit. Libri scripti non variant. SCHNEIDER. Vid. *Athen.* VIII. p. 333. E. F. ubi lacus ille locusque ἄδος appellatus esse dicitur. | μόσχεια. μόσχεια. b. ὄρφοι τε οἱ ἐχθύες. sic *M. m. c. 3 v. a.* ὄρφοίω τε οἱ. b. ὄρφοι δὲ editt. contra libros. Vid. de nomine huius piscis V. 18. p. 106, 25. | δαιτυμόνες. *Oppi.* Hal. III. 231. de anthiis 5 similiter allectis: οἱ δ' αὐτὰ' ἀλλῆες ἀμπαγέρονται δαιτυμόνες κατὰ χώρον, ἄτε κλητῆρος ἄγοντος. Cf. infra XII. 23. | δαῖτα. δαῖταν. b. Vid. 6 ad VI. 24. p. 135, 19. ἔταν. ἔταν. m. a pr. man. | δι' ὃν οἱ ἐχθύες. 7 δι' ὃν ἐχθ. m. b. | τῶν κρεῶν. articulum om. *M. m. a. v.* quem a *Gesnero* 8 inventum tæri videntur Parisini. | ἐκβάλλοιεν. a et editt. ἐκβάλοιν. 9 *M. m. v.* | λυκοῦσιν. *M. m. a.* λυκοῦσι. editt. 13

CAP. II. Βαμβύκην. locum *Strabonis* XVI. p. 748. ubi est de Euphrate: ὑπέρεται δὲ τοῦ ποταμοῦ σχοίνους τέσσαρας διέχουσα ἡ Βαμβύκη, ἣν καὶ Ἐδεσοῦν καὶ Ἱερὰν πόλιν καλοῦσιν, ἐν ἣ τρωσὶ τὴν Συρίαν δεῶν τὴν Ἀταργάτην. ex h. l. correxit censor Gallici *Strabonis* in *Ephemeride Journal des Savans* an. 1820. Dec. p. 741. SCHNEIDER. *Plut.* Vit. Anton. c. 37. Ἱερὰν πόλιν, ἣν Βαμβύκην πρότερον ἐκάλου. editt. vett. Βομβύκην. Pisces Deae Syriae sacros fuisse, ita ut existimarent, si quis maenam apuamque ederit, in gravissimum eum morbum incidere, narrat *Plut.* T. II. p. 170. D. ubi vid. *Wyttenb.* p. 1033. Adde locum *Menandri* ap. *Porphyr.* de Abstin. IV. p. 347. et *Meinekium* in *Menandri* Rell. p. 44. — καλεῖται δὲ νῦν. δὲ om. m. ἢ νῦν ἐστὶν Ἱερ. b. v. Ἱερὰπολις. divisim Ἱερὰ πόλις. m. *Lucian.* de Dea Syr. c. 1. Nihil interest, utrum praeferas. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 604. s. | ὀνομάσαντος τοῦ το. *Aeli.* Var. Hist. XIV. 31. ὁ Ἐρύφων, τοῦτο γὰρ αὐτὸν ἐκάλου. Vid. ad II. 6. p. 30, 26. X. 41. p. 236, 30. | προσῄλουσιν. προσῄλουσιν. 17 *Vat.* | ὁμόνοιαν καταπνεούσης. infra c. 7. τοῦ θεοῦ τὴν ὁρμὴν τὴν δικαίαν 19 αὐτοῖς καταπνεύοντος. | ἢ διότι ἢ ὅτι. b. v. Eadem varietas est in *Lucian.* D. D. XIII. 1. ubi *Fritschius* p. 30. ἢ διότι exemplis adstraxit. — ἐμπικλάμενοι. ἐμπικλάμενοι. m. Vid. ad IX. 63. p. 217, 29. | οὔτοι 21 τῆς. *M. m.* οὔτοι καὶ τῆς. editt. ante *Gron.* οὔτως ἀλλήλων. b. οὔτοι καὶ. a a pr. m. sed obsecuri ductas. In marg. ab al. man. οὔτως. sed atramento inductum. οὔτως τῆς ἀλλ. *Vat.* Haec vera esse videtur lectio. — ἀμαδεῖς. ἀπαδεῖς. corrigit *Gron.* quod sine necessitate fieri *Sohns.* iudicat. Vulgatam satis tuetur ipse *Aeli.* scribens IV. 52. νόσων ἀφύκτων ἀμαδῆ καὶ ἀπειρον γενέσθαι. VI. 1. συνουσίας ἀμαδῆ καὶ ἀπειρον διαμεναι. Var. Hist. XI. 3. de Icco ἀφροδίτης ἀμαδῆς διατέλεισας. | διαμένουσιν. 22 *M. a.* διαμένουσι. editt.

CAP. III. πείθουσι. Scr. πείθουσιν cum *M. m.* qui etiam cum a λέ- 23 γουσι δὲ οὖν obtulerunt pro δ' οὖν. | Βόχχορι. Βόχχωρι. m. b. Vid. 24 supra XI. 11. p. 259, 5. | τὸν ἐδόμενον ἐκείνον. ἐδόμενον. ἐκείνος. sic c. 25 | φωνῆν. pro sermone hominis, ut supra etiam X. 25. de cynoproso-

pis. Gess. Herdot. I. 85. ὁ δὲ παῖς οὗτος ὁ ἄρωνος ἐβήξε φωνήν, εἶπε δέ. Id. II. 2. θέλω ἀκοῦσαι τῶν παιδίων, ἀπαλλαγθέντων τῶν ἀσήμεων κυζημάτων, ἦντινα φωνήν ῥήξουσι πρώτην. Suid. T. III. p. 256. Αἰλια-

26 νόσ. καὶ ῥήγνυσι φωνήν ἐκτίβν. | κεφαλᾶς. κεφαλᾶς. m. τετράκερα. δ. c. v. τετράκερα. m. τετρακέρων. a. τετράκερων. editt.

1 τὴν αὐτὴν ταύτην. M. m. 'Ομήρω. Il. T. 404. Hunc locum inter 265 Fragmenta *Alcmanis* retulit *Welckerus* p. 64. *) Commemorari poterat etiam aries ille, qui αὐτὴν ἀνδρομένην πρόεχε teste *Apoll. Rh.* I. 257. — ποιητῆς γάρ. *Scholiastes* Townl. ad divinam illorum equorum originem hoc miraculum referebat, probante *Graverto* in *Commentat. de Aesopo* 4 p. 12. | ἀξιόχρεων εἰς αἰδῶ. haec mihi jam olim vitiosa et sic corrigenda visa sunt: ἀξιόχρεων εἰσηγητὴν τῆς πρωτίστης τόλμης. Jam dubius de emendatione haereo. SCHNEIDER. *Homeri* audacia *Alcmani* poterat sufficere ad excusationem sui ipsius commentii, hominibus verentibus nimirum ei exprobrare quod illo poeta praesente fecerat. ἀξιόχρ. εἰς αἰδῶ dictum ut 5 XI. 33. κέρδος ἡγούμενος εἰς ἡδονήν. | τὰ τοιαῦτα. τὰ a *Gesnero* insertum, om. M. m. b. a. κομπάζουσι. κομπάζουσιν. m. προσέχειν. πρόεχειν πῶς ὁλοται pro ὁλόν τε. c.

7 CAP. IV. Initium hujus capituli usque ad verba τὰ δένδρα cohaeret 8 cum cap. praecedente m. | τοῦ τὸν. τοῦτον. m. Αἰγύπτῳ. αἰγυπτίῳ. b. | 9 πτερύγων. πτερῶν, ut *Gesnerus* emendat, recepit *Schn.* Probabilis emendatio; quamquam τὰ γηρῶντα τῶν πτερύγων non minus recte dici potest, quam ἔνανα τῶν βοτρύων ap. *Longum*, quam lectionem olim sollicitatam, praecclare stabilivit *Schaefer*. ad *Apoll. Rhod. Schol.* T. II. p. 235. Alia vide supra ad III. 29. p. 64, 16. Solent autem avibus, quum plumas mutant, alarum et caudae pinnae praecipue excidere. In πτερύγων libri 10 consentiunt, etiam *Fat.* | καὶ ἀναφύουσι. M. m. a. καὶ ἄνω φύουσι. c.

11 καὶ temere om. editt. ante *Gron.* | νεαρά. νεανᾶ. m. ὡς τὴν ἄνθη. si est pro ἄνθησιν, non respondet protasi, quae de *foliis* agit, non de *flora*. A mense Augusto Nilus redundare incipit; sub idem vero tempus atque initio Augusti accipitres quotannis plumas mutant, quod diligenti observatione constat eorum, qui graece de *Re Accipitr.* scripserunt, quorum loca excerpit *Gesner*. de *Avib.* p. 13. as. SCHNEIDER. ἡ ἄνθη dictum h. l. ut *coma* de arboribus, idque cum delecto, quum recentium plumarum νεότης et ὠραϊότης significanda esset. *Synes.* de *Calvit.* p. 69.

15 B. παιδαριος μὲν ἐπιτρέπειν τὴν ἄνθη τῆς κόμης. | τρεῖς χιλίους. editiones *Aristoph.* Av. 1179. habent τρεῖς μυριοῦς. deinde vulgatum χωρὶς ex *Aristophane* correxi. SCHNEIDER. τρεῖς χιλίους junctim M. m. b. c. τρεῖς om.

16 a. | χωρεῖ. b. v. χωρεῖ. a et editt. ante *Schn.* ἡγκυλωμένος. *Arist.* editt. ἡγκυλημένος. M. m. c. (ut V. 3. p. 99, 25. ἐνηγκύληται.) ἡγκυλωμένος. a. ἡγκυλωμένος. b. *Luci.* Conf. *Jap.* c. 15. κεραυνὸν δεηγκυλημένος. *Suid.* T. I. p. 30. ἡγκυλωμένος. ubi *Kuster.* „non dubito scribendum esse ἡγκυ- 17 λημένος.“ | Scribebatur κερυνῆς. Supra II. 43. est κερυνῆς, ut ap.

*) Fugit tum virum doctissimum locus *Isidori* in *Origg.* I. 39. de fabulis: *has primus invenisse traditur Alcman Crotoniensis.* quem cum *Aelianis* composuit *Gravertus* l. c. p. 79.

Aristot. H. A. IX. 12, 16. ubi antea erat κεγγρίς, ut etiam in duobus aliis locis. Infra XIII: 25. κεγγρίς est avis parva diversa. SCHNEIDER. κέγγρης. *M. m.* κέγγρης. *ap. Geom.* κεγγρίς. c. κεργνής *ap. Arist.* Av. 304. κεργνήδων. Ib. 589. κεργνήδας. 1335. et κεργνήδος v. 1454. *Heesych.* κέργνη· ὄρνέου εἶδος. Verior scriptura videtur κεργνής, vel saltem κεγγρής. cui correctioni favet *Vas.* ubi κεργνής. — γύψ, κύμυδις. γρύψ. *b. v.* γυψεύμυδις. *M. c.* γυψεύμυδις. *m.* De κυμίνδιδι vid. *Schn.* ad *Aristot.* IX. 13. 3. et IX. 22. 3. De φήνη ad *Ej.* IX. 23, 3. De ἄρπη ad IX. 2, 4 et 10. IX. 17, 2. SCHNEIDER. ἄρπη· vulturem barbata Linn. interpretatur Idem ad *Friderici II.* Reliq. p. 15. ἄρπη et φήνη falconem ossifragam (*Lämmergeier*) *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 374. hac observatione addita: Il faut avouer qu'Élien nomme le φήνη et le ἄρπη dans la même phrase, comme deux oiseaux consacrés à Minerve; mais cela prouve seulement qu'il a réuni deux témoignages isolés dont il ignorait la synonymie, comme cela lui est arrivé tant de fois. | *φασλ. φησλ. a.* | *φασ-* 19 21 *σοφόντη. φασσοφόντα. M. m.* φασσοφόνος est *Il. O.* 238. et *ap. Aristot.* H. A. IX. 24. 1. φασσηφόνος. Ib. IX. 13, 3. ubi additam: κύμυδιον δὲ καλοῦσιν. Ἴωνες αὐτόν. ubi vid. *Schn.* p. 92. s. τανυσίπτερος peculiare nomen generis cuiusdam accipitrum dici, miror, quoniam apud *Homerum* generale sit avium epithetou. ὄρνιθες τανυσίπτεροι. *Θβ. s.* 65. κίχλαι τανυσίπτεροι ἢ πέλειαι. Ib. γ. 468. | τὸν τριόρχην τριόρχαν. *M. a. b. c.* 22. τριόρχα. *m.* τριόρχης est *ap. Aristoph.* *Vesp.* 1534. τριόρχος. in *Av.* 1206. vid. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. IX. 24. p. 163. s. — Μητρο δὲ. δὲ om. *m.* Oratione variata *Aelianus* dativum suspendit a verbo προσηύμοσι, dum genitivi interpositi pendent ab ἄδυρμα; nec opus cum *Wardo* *ap. Gron.* corrigas Ἡρα καὶ Ἀρτέμιδι, quamquam Ἀρτέμιδι quidem legatur in *Paris.* a. ἄδυρμα utrumque casum adasciscit. Vid. ad X. 35. p. 235, 12. | τὸν 23 μέρμων. de μέρμων nihil constat, nisi *Heesychii* est μερύνης, qui τριόρχην interpretatur. SCHNEIDER.

CAP. V. ἐξιδεόντες. ἐνιδεόντες. *m.* | διαφόρως. διαφόρων. *m.* Verba 25 26 καὶ διαφόρως om. *v. b.**) *Clem. Alex.* *Adhort.* p. 25. Β. Αἰγύπτιοι κατὰ τὰς Ἀρησικίας τὰς σφῶν ἐσκέδαντας | Θηβαῖοι. de cultu mustelae apud *Thebanos* vide *Perizon.* ad *Aeli.* *V. H.* XIV. 4. *Falcken.* ad *Anton. Liber.* *Fab.* 29. SCHNEIDER. *Clem. Alex.* l. c. p. 25. C. Θεσσαλοὶ μὲν ὑμῶν τοὺς πελαργοὺς τετιμῆρασι διὰ τῆς συνήθειαν, Θηβαῖοι δὲ τὰς γαλαῖς διὰ τὴν Ἡρακλέους γένεσιν. Vid. *Foss.* de *Idololatria.* III. 75. p. 1436. | καὶ 28 λέγουσι γε. τε. *m.* II. 50. καὶ λέγει γε Δεωνίδης. | καθημένης ἐπ' ὠδίσι. 29 vid. ad VIII. 5. p. 183. 28. | δεσμούς. docte hanc fabulam illustravit *31 Böttiger.* *Pithyia.* p. 31. ss. cogitans de *digitis psalimatis inter se implexis*, ut est *ap. Plin.* XXVIII. 6. s. 17. De talibus nodis magicis vid. *J. H. Foss.* ad *Virgil.* *Ecl.* VIII. 77. δεσμούς ὠδίων autem proprie dictos accipio de partu difficili, quem strangulari dicit *Plin.* 32. s. 46. quasi nodis ac nexibus impeditum. De nervo umbilicari *Virum doctum* in *Diar. litt.* Hal. 1830. m. *Maji.* 82. p. 16. cogitasse miror. | καὶ 32 ἔρπειν ἦδη. statim post partum. Vid. I. 17. ὑμνησίους. ὑμνουμένους. sic

*) Gillius haec verba nescio quomodo conjunxit cum seqq. vertens: *Aegyptios — multiplex et varius risus consequitur.*

Euripid. [Med. 423.] τὴν ἐμὴν ὑμνοῦσαι ἀπαιτοῦσίνην. pro κακολογοῦσασα. *Gesn.* ὑμνητοῦς *Trillerus* coniecit. *Vulgatam* defendit *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 145. comparans ἱερὸν τιμῆσιον supra XI. 1. ὁσκηκιδεα. Verba καὶ τοῦς usque ad αὐτῶ om. b. v. nec *Gillius* vertit. καὶ τοῦς γα. a. b. et editt. τὰ. M. m. c. Vide supra VII. 2. p. 153, 23.

- 1 τὴν Ἀμαξιδόν δε. M. m. b. c. v. τὸν ἀμαξ. a et editt. ante *Gron.* 266
- 2 δὲ om. m. De illo oppido dixit *Strabo* XIII. p. 605. | μῦς σέβουσιν. μῦν. *Vat.* ex *Polemonis* haec narrat *Clem. Al.* l. c. p. 25. C. — Ἀπόλλεα.
- 3 Ἀπόλλεα. b. | σμίνδιον. σμίνδιον. M. (sed correctum) σμίνδιον. m. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣΣΜΙΘΕΟΣ reperitur in numis. Vid. *Eckhel.* D. N. Tom. II. p. 480. — φασι. φησι. M. m. a. *Nomea* auctoris excidisse
- 5 dixeris. | σμίνδιον. σμίνδιον correctionem *Gron.* recepit *Schn.* confirmatque nunc *Vat.* *Clemens* l. c. τοὺς ἐπιχωρίους μῦς, οὓς σμίνθους καλοῦσι. Vid. de hoc nomine disputantem *Eustath.* ad *Il.* α. v. 39. praesente *Strabone* XIII. p. 695. T. V. p. 366. qui *Scopam* *Apollinis* statuæ matrem adjunctisse tradit. Adde *Heyn.* ad *Iliad.* T. IV. p. 22 s. *Bachm.*
- 6 ad *Lycophr.* v. 1306. p. 264. | ἀρουραῖός τις. sic libri et editt. omnes; nec a *Gronovio* demum τις additum, quod scribit doctissimus editor *Poetarum* *Scen.* *Graec.* Ἀποσπασμ. p. 18. σμίνδιος. σμίνδος corrigi *Gron.* quod nunc firmavit b. c. v. In metrica ratione in verbis *Aeschyli* constitutendis a vero aberrarunt *Stanlej.* et *Gron.* Tetrametrum esse trochaicum non fugit *Cornel. de Pauw.* ὡς δ' ὑπερφνής. editt. ὡςδ'. a. ὡδ' ὑπ. c. unde ὡδ' dedi cum *Schneidero.* ὡς ὑπερφ. exhibet *Welckerus,* vir doctissimus, de *Trilog. Aesch.* p. 557. ex argumento dramatis hunc versum interpretatus. | εἰς τοὺς Σμινθίους. sic libri, etiam *Vat.* ἐν τῷ Σμινθίου corrigi *Gesn.* idque recepit *Schn.* μινθίδος. m. apud *Sminthios.* *Gill.* μῦες τιθασοί. M. m. b. μῦες τιθασοί. a. et editt. Caeterum scribendum videtur: εἰς τὸ τοῦ Σμινθίου. II. 39. p. 45, 16. καὶ λέγουσι γὰρ εἰς τοὺς Κρήτας καὶ τοῖς ταύροις ἐπιτίθεσθαι. *Diogen.* *Paroem.* I. 8. εἰς Τροφῶνιου μεμάντευσαι. *Philostr.* *Vit. Ap.* V. 5. p. 191. τῆ Πηνυαλιωνος δὲ ἐλατα ἀνάκειται δὲ κάκειν ἐς τὸ Ἡράκλειον. *Heroic.* I. 2. p. 669. ἐς γὰρ κοίλον τὸν ἔκρον — νεκρὸς ἀπέκειτο. *Lucian.* *Lucius* c. I. ἐπερ ἐπίσταται ἄνδρα οἰκοῦντα ἐς τὰ Ὑπατα. *Heliodor.* I. 10. p. 16. ὁ μὲν πατήρ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐστειτό. Cf. de hoc praepositionis usu *Wessel.* ad *Diodor.* T. I. p. 551, 22. *Boisson.* ad *Sophool.* T. I. p. 335. *Herm.* ad *Ej.* 8 *Ajac.* 80. p. 19. — δημοσίας. om. b. v. | φωλεύουσι λευκοί. *Stackhouse*
- 12 *Crit. Journ.* XXX. p. 360. corrigi: φωλεύουσι' λευκοί δὲ καὶ. | ἀέρου. sic libri, *Vat.* quoque. ἄωρα in marg. *Gesn.* quod recepit *Schn.* sic esse in codd. opinatus. Excidisse videtur τοὺς σταχύς, τοὺς καρπούς, τοὺς πυρούς, vel tale quid. Supra VI. 41. μῦες — ὑπερτέμοντες τοὺς σταχύς
- 13 καὶ ὑποκείροντες. — σπείρασιν. ἐπείρασιν. m. | ἀποφαίνειν. M. m. b. c. ὑποφαίνειν. a. et editt. ante *Gr.* πυνθανόμενον. a et editt. nec haecit quis-
- 14 15 quam. πυνθανομένων M. m. πυνθάνομαι. b. v. | Ζῦειν. Ζῦσειν. c. | ἐκ 16 τῶν μινθῶν. M. m. b. c. ἐκ om. a. et editt. ante *Gr.* | τόνδε mihi supervacaneum esse videtur, nec *Gillius* vertit. *SCHNEIDER.* τόνδε natam esse potuit ex vicinis syllabis τον vs; nisi fuit ἐκ τῶνδε vel ἐκ τοῦδε ἐς τὸν νενομοσμένον ἄμητον ἀφικνεῖσθαι. Vid. *Bähr.* ad *Plut.* *Vit. Flam.* c. 9. 19. p. 100. | φῆναί τινα. φῆναι αὐτοῖς τινα. m. Narrationem de *Cretensibus*

eandem habent Scholia ad *Lib. α. 39. Στάβο XIII. p. 604. Tom. V. p. 364. E Trogo Pompejo Servius Aen. III. 108. ubi vid. Hagn. Exc. V. Apion ad Homerum Σμυνδα* dicitur putat a maribus, aeolice σμίνδοις dictis; aliter interpretatus est *Aristarch.* ab urbe Σμίνδη derivata. *Macrob. Saturn. I. 17. Smynthous cognominatus* ὅτι ζῆλον δει, quia fervens currit. Sed is locus vitiosus et lacunosus est. Ἀπόλλων Σμυνδαῖ habet Inscriptio Troica in *Maffei Verona. ill. p. XXXVI. SCHNEIDER.* | ἐς 20 τὸν. *M. m. a. v. εἰς.* editt. λυσταλῆ. συνταλῆ. a. solus. In marg. inferiore συμπερῆ vel συνταλῆ. ἐκπίπτειν. ἐκπίπτει. h. | ἀναστῆσαι. ἀναστῆ- 22 να. a. b. | διέτραγε. paulo aliter *Polemo ap. Clem. Alex. I. c. 8.* ὅτι τὰς 25 νευράς τῶν πολεμίων διέτραγον τῶν τόξων. Similiter *Herodot. H. 141.* ἐπαυθέντας νυκτὸς μῦς ἀρουραλοὺς κατὰ μὲν φαγείην τοὺς παρετρεῶνας αὐτῶν, κατὰ τε τὰ τόξα. πρὸς δέ, τῶν ἀσπίδων τὰ ὄργανα. — οἱ δέ. οἱ δε. m. | τὴν τῶν ἀμυντηρίων. τὴν om. b. probabiliter. | οὐκίχουσι. *M. m. 27 28 b. v. c. ἐροικίχουσι.* editt. ante *Gr. εἰροικίχουσι. a.* | καὶ εἰς. καὶ om. *Vas. 29* | χείρους δὲ αὐτῶν. pro ἡμῶν αὐτῶν. *SCHNEIDER.* De hoc comparandi 30 genere inde ab *Herodoto* frequenter usurpato multi dixerunt. Vid. *Boisson. ad Philostr. Her. p. 325. s. Hemsterh. Anecd. p. 194. s.* Huc facit *Plut. T. II. p. 149. A.* qui stellas dicit βελτίνας ἢ χείρους αὐτῶν γενομένας. *Dion. Hal. Ep. ad Pomp. T. VI. p. 761.* καὶ χείρων μὲν αὐτὸς αὐτοῦ (αὐτοῦ vulgo) γίνεται ὅταν τὸ μέγα δῶκῃ. — τοιαῦτα τοι αὐτὰ. m.

267 **CAP. VI.** καὶ ἀπελθόντων. καὶ addidi ex *M. m.* quo orationis auge- 1 tur gravitas. | ἑαυτῶν. ἐξ αὐτῶν. r. et *Apost. VI. 98.* ὑποδύντες. ὑπο- 2 δύντες. a. Verba εἶτα μέντοι om. r. *Ap.* | δάψαι, τοῦτον addit r. *Apost. 3 Cf. Oppi. Hal. II. 628. ss.* | Ἀριστοτέλης. H. A. IX. 35, 1. *Aelianus 4* addidit, quae non sunt in *Aristotele*, aut exciderunt. *SCHNEIDER. Plin. IX. 8, 10. conspectique sunt jam defunctum portantes, ne laceraretur a belluis.* Elegans fabula de Hesiodo ad Nemeum occiso et a delphinis in terram portato ap. *Plut. T. II. p. 984. D.* ubi in verbis: εἶσε τὸν κύνα αἰτησάμενον μὴ παραλιπεῖν τοὺς δελφίνας. legendum videtur: τὸν κύνα ἀγῆσάμενον. qui admiratus est canem. — μαρτυρεῖ τούτω. ταῦτο. b. c. v. | μήποτε ἄλλο κῆτος. *M. m. b. c. μήτε ἄλλα. a. μή τι ἄλλα.* editt. ante 5 *Gr.* ex correctione editoris. | ἀπάσαν εἶτα καταδαίσηται. *M. m. b. ἀρ- 6* πάσαν εἶτα καταδέσηται. a. ἀπάσαν καταδαίσηται. *al. Gesn.* ἀπάσαν εἶτα δαίσηται. r. *Ap.* ἀπάσεις εἶτα καταδέσαι editt. ante *Gr.* quae est prava interpretatio ductuum *Aug.* | ὅσοι μὲν οὖν. τῶν ἀνδρῶπων addit r. *Ap. 7* | ἄπο τε bis scripsi ut m. a. r. habent pro ἀπό τε editt. Infra c. 34. 9 οὐκ ἔστιν ἄπο μούσης*) Ex vetere scriptore haec ducta. — ἀπηδῶς αὐτῶν. *M. m. b. c. ἀηδῶς ἔχουσι.* male editt. ante *Gron. ἀήδως. al. Gesn. ἀηδῶς ἔχουσι. a.* αὐτῶν addit r. *Ap.* ἔχουσι. *M. m.* quod repono pro ἔχουσι | ὅτε 10 γε. γε om. r. *Ap.* | Φωκίωνα τὸν Φ. αὐτὸν. m. | καὶ Ὀλυμπίας δέ. 11 12 *M. m. c. r. Ap.* καὶ Ὀλυμπίας δέ. a. καὶ Ὀλυμπίας τε. b. γε. *Vas. καὶ —* δέ, rem novam eamque majorem inferri significat: *et vero Olympias, mater filii a Jove concepti.* Cf. *Var. Hist. II. 41.* ubi plura exempla per has particulas necluntur. καὶ Ὀλυμπίας δέ. editt. ante *Gron.* editoris

*) Frustra *Stackhouse* l. c. p. 360. ἀλλότριαι addendum cesset.

- Τηρικ. errore. καὶ Ὀλυμπιάς δὴ corr. *Κύβη.* in Ind. Var. Hist. V. τωραῖ.
 31 | καὶ ἐκ. Δεγε. haec om. *r. Ap.* ἐκόμπαζε τε αὐτῆ. *Vat.* unde τε assu-
 14 mendum. | τὸν Μέγαν. *M. m. a. b. c. r. Ap.* articulus male omissus in
 16 editt. ante *Gron.* Αἰγύπτια. οὐ Αἰγ. *Ap.* | τοῦ φονέως πατέρα. πατρός
 φονέα. *Vat.* de similibus confusionibus vide ad III. 45. p. 69, 27. IX. 42.
 p. 210, 28. Historia nota. Cf. Dio Cass. XXXIX. 12. *Plus.* Vit. Pomp.
 18 19 c. 49. 76. 79. | ἐβρίμμενον. uno μ. *M. m.* | θαλάσσης. *M. m.* θαλάτ-
 τῆς. *a* et editt. ὡς ὑμᾶς. *M. m. a.* ἡμᾶς. editt. ante *Gr.* editoris errore.
 20 πολλάκις. πόλλ. *b.* | εἶδον. *M. m. b. c.* ἴδον. *a.* ἴδον. editt. ante *Gr.*
 Novum hic caput incipit in *r* cum titulo περὶ τεττίγων. Adscriptis his
Gesnerus: quae sequuntur ad finem capitis obscura et a *Gillio praeter-*
missa, nos ex conjectura convertimus. εἰρανας. εἰρανας. *r.* εἰρανας.
Ap. In *Aristoph.* Avv. 1079. ἔτι συνέρων τοὺς σπίνους καλεῖ καὶ
 21 ἔπτα τοῦβολοῦ. | καὶ μάλα γε εἰδεῖται. quid si ἐπὶ δεῖπνον καλεῖ μάλα γε
 εἰδεῖται. *h. e.* ad infelicem coenam, quo sensu μήτηρ ἀμήτωρ dicitur.
Gesn. in App. Emendatt. Ingeniosa *Gesneri* correctio et longe prae-
 ferenda conjecturae *Casauboni* ad *Athen.* II. 14. p. 111. καὶ μάλα γέ τις
 εἰδεῖται. vel ἄλλος εἰδεῖται. Oxymori, quod est in δεῖπνον εἰδεῖται, exem-
 pla collegit *Rittersh.* ad *Opp.* Cyn. I. 260. *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 34. s.
 Verba obscura, et alia nonnulla in praecedentibus om. *r. Ap.* De cica-
 dis victui adhibitis vid. *Athen.* IV. p. 133 B. et multa congesta ap.
 22 *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 491. s. | ταρίχους. infra XIII. 6. p. 290, 23.
 ταρίχη, quod Atticistae magis probant; in aliis autem locis ut hic. Vid. *Ou-*
 23 *dend.* ad *Thom. M.* p. 834. — ἐργάσασθαι. ἐργάζεσθαι. *r. Ap.* | καὶ ἐσθίειν
 ὑμῶν καὶ τεττίγων ἀφειδῶς ἔχουσι. haec verba in cod. *a* et editt. ante *Gr.*
 omissa accesserunt ex *Med.* Habentur eadem in *m. b. c. r. Ap.* ὑμῶν τῶν τεττ.
r. Ap. quod *Schn.* cur. sec. recepit. Quod miror. Delphinos *Aeli.* allo-
 quitur, quibus, quamvis Musarum favore gaudentibus, hominum tamen
 24 gula non parcat, ut nec cicadis, quae ipsae quoque musicae sunt. | καὶ
 σφᾶς αὐτοῦς. *M. m.* ἐαυτοῦς. *a* et editt. Vid. ad VIII. 28. p. 195. 4.
 X. 17. p. 226, 23. καὶ λελήθασιν ἐαυτοῦς. *r. Ap.* Conjecerat *Casaub.*
 L. c. εἰ καὶ σφᾶς αὐτοῦς οὐ λελήθασιν. *etsi non nescians homines offendi*
Musas esu cicadarum; quod merito improbat *Schn.* — ταῖς Διός. τοῦ
 25 interponit *r.* | ἀπο θυμοῦ. *m. a. r.* ἀπό. editt. Vid. *Schaeifr.* Melet.
 p. 51. s.
 26 27 CAP. VII. σέβουσιν. *m.* σέβουσι. editt. | πόλις. Leontopolis. Idem
 dicit *Porphy.* de Abstin. IV. 9. p. 323. ubi vid. *Rhoer.* | ὀσημέραι.
 29 30 ὡς ἡμέραι. *m. a.* | αἰγυπτία. γυναικεία. *b. v.* | ἡ δὲ ὑπόθεσις. ἡ δὲ ἡ
 ὑπ. *a.* | ἀντὶ περιάπτων. junctim ἀντιπεριάπτων. *b. c.* De περιάπτωσι
 vid. ad I. 29. p. 14, 13. Adhibebantur etiam contra vim invidiae.
 1 ἀντιπρόσωποι γε διατα. vox ἀντιπρόσωποι pertinere videtur ad se-268
 quens *δυρβες*, et inserenda post αὶ μὲν. *SCHNEIDER.* *Gillius* vertit: *se-*
des eis dedicatas e regione contrarios aversosque adspectus habent.
 Vox *διατα* duplici significatione posita, non sine acumine; et quidem
 priore loco de conclavibus accipienda, contiguus illis quidem, sed in diversas
 regiones patentibus; (Vid. *Bashr.* ad *Plus.* Vit. Flam. p. 126.) altero de
 2 3 ratione vitae. | αὐτοῖς. παρ' αὐτοῖς. *b. lsa.* ἔων. *m.* | τὴν ἐσπίραν. ar-

tiolum om. *M. m.* Frequens est πρὸς ἕα, πρὸς ἐσπέραν, articulo de-tracto; alibi utriusque vocabulo additur. | καὶ γυμνάσια. *M. b. c. v. a. b* ἔστι δὲ καὶ αὐτ. γυμνάσια. *m.* In editt. ante *Gron.* καὶ male omissum. ὕγεια. ὕγεια corr. *Schn.* cur. sec. Vid. V. 42. p. 116, 16. VI. 16. p. 131, 31. — παλαιστρα. *m.* παλαιστρα. *a.* a man. sec. παλαιστρα. editt. Post hanc vocem in editt. plene distinguitur. Sensus hic est: in illa palaestra leoni opponitur vitalis bene nutritus (malis inverso ordine scribi: ἀντίπαλος, μόσχος τῶν εὐτραφῶν); ad quem prosternendum quum se exerouerit, tandem, devicto adversario, carnibus ejus vescitur. — γυμνασάμενος. γυμνασαμένοις. *m.* Pro ἕνα κατέλη, *Schn.* malebat ὅταν καδ. Lenius fuerit: ἦν αὐτὸν κατέλη. | ἀθηλας. ἀθύριος. *b.* | Ἡφαίστω. 8 10 ἠφέστω. *b.* ἀνήψαν. Vid. ad XI. 33. p. 259, 15. | φασί. φάους. *b. v.* 11 ἐπειθὴ δὲ. *b. c.* ἐπειθὴ ἄγαν. *a. v.* ἐπεί δὴ ἄ. *m.* ἐπεί δὲ. editt. | οἶκον 12 Ἡλίου. οἶκόν γε Ἡλ. *b. v.* *Gronovius* laudat *Macrob.* Sat. I. 21. p. 327. ed. *Zeun.* Propterea *Aegyptii* animal in *Zodiaco* consecraverunt ea coeli parte, qua maxime annuo cursu Sol valido effervet calore, leonisque inibi signum domicilium Jovis appellant, quia id animal videtur ex natura Solis substantiam ducere. Soli sacer Leo. Vid. *Porph.* de Abst. IV. 16. p. 352. | θερμότατος. θερμότερος. *b.* θερσιότατος. θερσιότατος. 13 *M. c.* θερσιότατος. *a.* *Basilii* Opp. I. p. 57. E. ὅτε καὶ φλογώδεστατός ἔστιν ἑαυτοῦ ὁ ἥλιος. — λέοντι αὐτὸν πελάζειν. *Horat.* I. Ep. X. 15. ubi lenior aura *Leniat* et *rabienis* et *momenta leonis*, Quum semel accepit Solem furibundus acutum. | Ἡλιούπολιν. ἡλίου πόλιν. *m.* Vid. VI. 15 58. p. 149. 1. Post hoc vocabulum tolle virgulam. | κροσυλαίος. κρο-

τοῖς

πόλοις. *b.* τούδε. τούς τε δὲ. sic. *m.* | φασιν. *M.* φασί. editt. | κατ' ὄναρ 17 8 corr. *Stackhouse.* Frustra. καὶ γάρ τοι καὶ saepe sic ap. *Aelianum* legitur. ὄναρ autem praepositionis adminiculo non eget. Var. Hist. XII. 63. ὄναρ αὐτῇ συνεγένετο. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 423. ὁ θεός. articulum male omissum addidi ex *M. m. a. v.* ἐπιστάντες. de iis qui in somniorum visis apparent. Vid. ad *Achill. Tat.* I. 3. p. 414. Similia narrabantur de accipitre. Vid. XI. 39. | ἐπιόρκον. ἐπὶ ὄρκον. *a.* divisim scribebatur olim 19 Δ. Γ. 279. et ap. *Hesiod.* ἔ. καὶ ἦ. 282. ἐπιόρκον ὀμόσασας. *Guietus* ἐπὶ ὄρκον corrigit. — ὀμόσαντας. ὀμώσαντας. *m.* ὀμώσαντας. *a.* οὐκ εἰς ἀναβολάς. Vid. ad I. 17. p. 9, 26. | ἀλλὰ ἦδη. *M. m. a.* ἀλλ' ἦδη. editt. 20 Verba τοῦ θεοῦ usque ad δὲ καὶ om. *m.* In proximis τὴν ὄργην legebatur ante *Gron.* ὄρμη. *M. c.* quod male a *Gronovio* receptum esse statuit *Schn.* comparans ex C. II. τῆς θεοῦ τὴν ὀμόνοιαν καταπνεύσεως. ὄργην tuetur *a. b.* Mihi alterum, praeterquam quod in optimo libro legitur; etiam exquisitius videtur. Impetus, quo leones feruntur in scelestos, *Aeliano* videbatur ὄρμη δαυμονίη, ut loquitur *Herodotus* VII. 18. divini instinctus effectus. *Justus* impetum vertit *Gillius.* De Sirio *Aeli.* ap. *Suid.* T. III. p. 304. τὴν ὄρμη τὴν ἔμπυρον ἡμερῶσαι τοῦ ἄστρου. In Var. Hist. XIII. 2. σὺν ὄρμη καὶ θυμῷ εἰς ἐπιόρθησεν. quaedam editt. ὄργη libris invitis habent. ἄδικος ὄρμη est Ib. II. 41. | λέγει. λέγω. *c.* | εἰς 21 22 ζῶον. *M. m. c.* ut *Gesn.* conjecit. ζῶν. *a. b.* et editt. vett. — ἡ λῆξις αὐτῆς. Sic libri, etiam *Fas.* αὐτέν corrigit *Gesn.* nec aliter *Koen.* ad *Gregor. Cor.* p. 534. ubi vocem λῆξις illustrat. *Gillius* vertit: si post

- excessum e vita homo de semet ipso in bestiarum naturam demigras, multo praestantissimam commutationem esse, quae fit ex homine in*
- 23 24 *leonem.* | μεταγάγοι μεταγάγης. c. εἰ δὲ εἰς. εἰς δὲ εἰς. b. | ταυῖά
25 ἔσθιν. m. a. ταῦτ'. editt. | ἐν Σηροῖ δὲ. hos usus inter fr. Orphicorum
e Schol. msc. *Aphthonii* retulit *Gesn.* p. 511. ed. *Herm.* ubi melius
scriptum legitur ἐν Σήρῃσι λέοντες. SCHNEIDER. *Valck.* in *Diss. de Aristobulo* p. 85. eodem attulit tamquam exemplum confirmans observationem *Hemsterhusii* ad *Lucian.* T. I. p. 415. Orpheo saepe versus adscribi, qui a plerisque tribuantur *Empedocli.* Vid. *Sturzium* in *Empedocl.*
25 II. 227. s. quem consule p. 523 et 604. | λέοντες ὄρειχθῆς. λέοντος
26 ὄρειχθῆς. m. χαμαιῆναι. χαμαῖναι. a. | δ' ἐνι. δὲ ἐνι. m. δένδρῶσιν. δέν-
27 δρῶσιν. a. b. c. | εἰς φύσιν ἐκτρέπόντων. M. m. a. al'. *Gesn.* ἐκ τῶν ἐκ-
πόντων, quod in nullo est libro, editt. ante *Gron.* | Similis est locus
XI. 10. [p. 248, 26.] ubi ἐκτρέπειν adhibetur, sed inde nihil lecis huic
afferri potest: qui animantes etiam earumque partes ad mundum et naturam referunt, versio [*Gesneri*]). Caeterum ex philosophia hac prava Aegyptiorum ulterius processit magia saeculorum insequentium, cujus insigne specimen in leonis et galli natura interpretanda *Proclus* habet, quem consulas licet in *Opp.* uuper a Gallo *Cousin* editis Tom. III. p. 281. SCHNEIDER. Verba graeca sic accipio, ut Aegyptii dicantur ea quoque, quae revera pertineant ad religionem et theologiam, ad naturae rationem trahere, ita ut illa cum naturae rebus comparata et composita
28 physice interpretentur. | δεῖ δὲ. haec verba, quae ab omnibus editt. absunt, inseruimus ex M. m. a. b. c. Expressit ea *Gillius*, ut par est
29 vertens. Cur *Gesnerus* ea omiserit, non apparet. | πρόσδια. M. m. b. al'. *Gesn.* πρόσδια. a. et editt. ante *Gr. Macrob.* l. c. *validus est leo pectore et priore corporis parte, ac degenerat posterioribus membris.* |
31 μῦθοι. μύθοι. *Gron.* et postea editt. omnes; contra mox omnes editt. δεκνῦναι exhibent pro δεκνύναι, quod habet a. — θίμορφον. θίμορμον.
32 m. | σεμνύοντες. M. m. b. c. al' *Gesn.* σεμνούντες. a et editt. ante *Gr.* quam formam *Schn.* suspicatur ductam esse ex *Herodot.* III. 16. Adde I. 95. ubi opponitur τὸν ἴοντα λόγον λέγειν. Idem tamen scriptor etiam altera forma utitur. Usum vocabuli Platonicum illustravit *Ass.* Tom. X. p. 369. — τῆ τε τῶτε. m.
- 3 Vulgo: οὐρανὸν δὲ ὑπέλλασα. οὐρανὸν δ' ὑπέλουσ'. *Gesn.* ὑπέλλασα. 269
Vind. 7. ὑπέλλασα. *Vind. alt. Athen.* XV. p. 701. B. versum accommodavit sermoni: οὐρανὸν ὑπέλας. ut vulg. ὑπέλασ' mutavit *Schweigh.* Scripturam ὑπέλουσ' egregie illustravit *Hemstherh.* ad *Tim.* Lex. p. 71. SCHNEIDER. ὑπέλασ' corr. *Schweigh.* et sic nunc ed. *Dindorfi* exhibet. δ' ὑπέλλασ'. b. v. ὑπέλλασα. a. c. Cf. *Valcken.* *Diatr.* p. 193. B. et
5 *Matth.* in *Fragm. Eurip.* p. 232. — καθέζετο. καθέζετο. b. v. | τὸν Νεμειῶν. νεμειῶν. m. a. Cf. *Schol. Apoll. Rh.* I. 498. illustratum a *Meinekeio* ad *Euphor.* p. 112. Adde *Heyn.* ad *Apollod.* p. 142. De νεμειῶς vid.
8 *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 557. | φρέξασ'. φρέξασα. m. a. Σῆρα λέοντα. Σου-
9 ρολέοντα malit *Meineke* l. c. | Scribebatur ἐνεμειῶν ἄγους αὐτὸν διὰ ποτιῶν Ἡραν. εἰς Νεμειῶν ἄγους' conj. *Gesner.* Dedi Νεμειῶν ἄγαγούσ'.

*) *Gillius: Aegyptiorum, qui in notione naturae versantur.*

Quod olim dederam κόντων auctoritatem scriptorum nullam habet. Emen-
datos fuisse hos versus a *Scaligero* ad Ciria. p. 50. monuit *Gesner*. ad
Claudi. p. 719. Nata fabula ex veteri persuasione habitari Lauam, ibi-
que omnia animalium corpora majora et robustiora provenire. vid. *Plut.*
Plac. Phil. II. 30. [T. II. p. 892. A.] *Claudian*. Laud. Stilich. III. 287.
ibi que *Gesner*. et *Wernsdorf*. ad *Olymp*. *Nemes*. T. I. p. 276. SCHNEIDER.
ἐν νεμᾶλα αὐτὸν. b. ἐν νεμᾶλα ἄγουσ' αὐτὸν διὰ πότνια. *Vat*. ἐν νεμᾶϊν
ἄγ. *M. a.* ἐν νεμᾶτα. *m.* Dedi versum ex lenissima emendatione *Bentleji*
ad *Phalar*. p. 335. | ἀποχρώντως. b. v. ἀποχρώντα. a et editt. Supra 11
XI. 32. p. 259. 11. εἰρηται, καὶ πάνυ γε ἀποχρώντως. VI. 59. ἀποχρών-
τως ἐδέκαι σταθμήσασα.

CAP. VIII. ὁ πυραύστης. est genus tineae lucernis ardentibus advo- 12

ῦ

lana. SCHNEIDER. πειραστής. b. marg. γρ. πυράστης. Ad hoc genus sunt
qui referant verba *Ciceronis* de N. D. I. 37. de insectis, quae in ardentibus
volitant furnacibus. ubi vid. *Davis*. et *Crouzer*. p. 170. πυραύστην al-
vearibus noxium animal commemorat *Aristot*. H. A. VIII. 26. Cf. ibi
Schn. T. III. p. 671. as. — ὄπερ. ὄσπερ. r. *Apost*. XX. 65. | προσπέτα- 13
ται. *M.* (ex corr.) *m.* προσπέταται. a et editt. Vid. I. 49. p. 22, 8. — ἐναγμα-
ζούση ἔτι. ἐν ἀναμαζούση. a et editt. Junctim v. *m. r.* Inde ἐναγμαζου-
σιν malit *Schn*. recte monens, *Aelianum* amare hoc compositum. Sed
bene habet ἐναγμαζούση φλογί, ut πυρὸς ἐναγμαζόντος. II. 8. 31. VIII. 10.
ἀκτίος ἐναγμαζούσης. XV. 3. Addita autem haec enuntiatio per eperexesin.
— τῇ φλογί. τῇ om. r. ἔτι om. b. v. | ὑπὸ ῥώμης. ῥύμης corr. *Gesner*. Vere 14
procul dubio; quaequam omnes libri, etiam *Vat*., ῥώμης tueuntur. Vid.
ad VI. 15. VII. 7. καὶ Δισχύλος. sine articulo *M. m. b. r.* *Apost*. καὶ
ὁ Δισχύλος. a et editt. Proxima ὁ τῆς τρ. ποι. om. r. | δέδοικα. habet 17
hunc versum, omisso μωρόν, *Suid*. in παραύστου μόνον. integrum *Zenob*.
V. 79. *Apost*. l. c. κάρτα om. b. πῦραυστον. *m.* Illum *Aeschylis* versum
Welckerus de Trilog. p. 9. refert ad *Prometheus* πυραύστον. Cf. *Süvern*
in Comm. de characterē dramatis historico (in Actis Berolin. an. 1825.)
p. 121. not. 2. qui proverbialē fuisse hujus imaginis usum monet: εἰρηται
ἐπὶ τῶν ὀλιγοχρονίων. *Suid*. ἐπὶ τῶν ἐαυτοῖς προξενούντων ἀπόλειαν. Sensu
paulo diverso *Philes* in Cantacuz. v. 464. ἀλλὰ δεδουκῶς τῶν πυραυστῶν
τὸν μόνον Ὡς ἀφρόνων εἰεγον ἐκ παροιμίας Τὸ φῶς ὀρῶ πῦρ.

CAP. IX. ὁ δὲ κίγκλος. κίγγλος. a. κίγγλος, ὁ πτωχός. *Suid*. ubi se- 18
quitur κίγκαλος. εἶδος ὀρνέου λεπτοῦ καὶ ἀσάρκου. πτωχότερος λεβηθίδος
καὶ κίγκλου. T. II. p. 312. Cf. *Eund*. T. III. p. 226. πτωχότερος κίγ-
κλου. *Phos*. Lex. p. 163. Adde *Meineke* ad *Menandr*. p. 76. | ἀσθε- 18
νὲς τὸ κατόπιαν. *Aristot*. H. A. IX. 13. 1. τυγγάνει ὦν ἀνάπτηρος· ἀπατήης
γὰρ τὸν ὄπισθεν ἔστιν. ubi vid. annot. SCHNEIDER. *Philes* c. 24. κίγγλος
cum eundem comparat, eundem dicens ἀνίσχυρον φύσει. *Ap*. *Tzetz*. *Chil*.
XI. 576. κίγγλος appellatur, ἣ σείει τὸ οὐραῖον. | ἰθία. ἰθία. *m.* ἰθία. 19
a. r. *Ap*. κατ' ἐαυτὸν. *M. m. b. v. c. r.* *Ap*. αὐτὸν. a et editt. | νεο- 20
τείαν. νεοττιάν. *Ap*. νεοττιάν. *Vat*. συμπλέξαι. ἐμπλέξαι. a. — ἐν ταῖς ἄλ-
λων δὲ τρέπτειν. hoc recepi ex Paris. b. cui nunc accessit *Vat*. pro ἐν τοῖς
ἄλλοις, in quo haerens *Schn*. ἀλλοτρίους corrigit. *Meineke* ad *Men*. l. c.
ἐν τοῖς ἄλλων. quod proximam vero. εἶδεν. ὤδεν. b. v. | ἀγροίκων. ἀγρί- 21

- κων. *m.* Dicta haec videntur pro vulgari: ἐκάλουν οἱ ἀγροῖκοι ἐν παροι-
 22 μίαι. | κινεῖ δὲ οἱ *M. m. a. c. v.* κινεῖ δὲ καὶ. editt. contra librorum
 fidem. δ' οὖν. *Apost.* Dativus est pro genitivo, τὰ αὐτοῦ αἰράια κινεῖ.
 23 | Ἀρχυλόχῳ. hinc *Liebel* in *Fragm. Archil. GLI.* p. 242. κηρύλος. κη-
 ρυλλος. *a.* κήρυλος. editt. Vid. *Arcad.* p. 56. 10. Ἀριστοφάνης. *Vid.*
Dindorf. ad *Arist.* *Fragm.* p. 75. ὄσφυν. ὄσφυν. *b.* ἄκρων. ἄκρων. *Vind.*
uterque. διακίγλισον. διάσαισον. κίγκλος δὲ ὄρνειν ἢ σαισκιγίς. *Heych.*
 διακίγκλισον. *Vind.* 7. obscaenam verbi *h. l.* significationem indicat *Theocrit.*
Id. V. 117. — ἤντε. οὔτε. *a.* κίγκλου. κίγκλον. *b. v.* — πρεσβυτέρου. te-
 26 δ' *M.* τελεῖ δὲ. *m. a. b. c.* | Scribebatur: καὶ ἐν τῷ Γηρολόρδῳ. errore
 editoris aut *Guldenbeckii.* Verum perspexit *Gron.* Γήρῳ Λόρδου distincte
 legitur in *M. m. a. b. c. v.* Vid. *Fragm. Dindorf.* p. 107. et *Süvern.* in
 Commentat. de *Aristoph.* Γήρῳ. p. 17. λορδοῦσαι quid sit, docuit *Toup.*
 ad *Suid.* T. I. p. 390. s. ed. Oxon. Adde *Aristoph. Eccl.* v. 10. *Mnesi-*
mach. ap. *Athen.* IX. p. 403. D. — κίγκλοβάταν. sic correxit *Gesn.* in
Hist. Av. p. 592. κίγκλοβάταν. editt. κίγκλοβόταν. *a. m. c. v.* κίλοβόταν.
 29 *b.* | Ἀυτοκράτης. αυτοκρατήσας. *M. m. a.* *Vind.* 7. αυτοκρατήσας. sic *c.*
 ἀποκρατήσας. *Vind. alter.* *Auctocratis* Tympanistas commemorat *Sui-*
 30 *das.* Poetae nomen tacite reposuit *Gesnerus.* | καίλουσιν scripsi ob
 metrum trochaicum. καίλουσι editt. Ἀυδῶν κόραι. αὐλῶν. editt. cum pluri-
 mis libris, etiam *Vat.* quod certatim correxerunt *Jan. Rug.* *Lectt.* II. 1.
L. Bos Obs. misc. p. 145. Cf. *Wessel.* ad *Herod.* I. 80. p. 40, 54.
Meineke ad *Euphor.* p. 98. Certissimam emendationem firmavit nunc
Par. c. Sic etiam ap. *Philost.* V. A. IV. 27. p. 166. ἀβρότερον αὐτῶν in
 Ἀυδῶν mutavit *Valcken.* ad *Callim.* *Eleg.* p. 233. κόρας Ἀυδῶν habes in
Aristoph. *Nub.* 599. Ad nostrum locum facit inprimis *Diogen.* tragicus
 32 ap. *Athen.* XIV. p. 636. A. | κούφα πηδῶσαι. πηδῶσι. *b.* κόμαν. *M. b.*
v. Vind. uterque. κόμας. *a.* et editt. κόμαις corr. *Gesn.* quib' *comas*
jactitant vertit in *Hist.* Av. l. c. πόδας correxit *Fiorillo* *Obs.* in *Athen.*
 33 p. 109. *Meineke* Qu. Scen. II. p. 74. | κἀνακρούουσαι. editt. cum *Ges-*
nero. καὶ ἀνακρούουσαι. *a.* καὶ ἀνακρούουσιν. *b.* καὶ ἀνακρούουσαν. *m.* κα-
 νακρούουσαν. *M.*
- 2 καλλίσταν. κάλλιστ' ἄν. *a.* et editt. κάλιστ' ἄν. *m.* καλλίσταν καὶ 270
 λοχλον. *Fiorillo* dedit l. c. Posui lectionem codd. *b. v.* quae sententiae
 3 satis facit; metri rationem alii melius aliquando curabunt. | τὸ μὲν.
 τῷ μὲν. *a.* τοῦτο μὲν. *Fiorillo.* αὐ. αὐδης. *Vind.* 7. — εἰς ἄνω ἐξαίρουσα.
M. m. a. unde suspicatus sum fuisse: εἰς ἄνω ἔαρουσ' αἰ. i. e. ἐξαίρου-
 σιν αἰ. orationis structura bene variata. *Fiorillo* de hiatu securus ἐξαί-
 ρουσαι εἰς ἄνω. Tale quoddam saltationis genus expressisse dixeris *Helio-*
dorum IV. 17. p. 163. ἄρτι μὲν κούφοις ἄλμασιν εἰς ὕψος αἰρόμενοι, ἄρτι
 δὲ τῇ γῆ συνεχῆς ἐπακλάζοντες.
- 6 CAP. X. οἱ μῦες. μῦες. editt. *Gesnero* tacite sic corrigente pro οἱ μῦς
 quod habent *M. m. a. b. c. v.* contra usum *Aeliani* et *Atticorum.* Fortasse
 tamen ob librorum consensum hoc debuisssem recipere. — κατ' ἐαντούς.
 7 αὐτούς. *a.* | ἀπορρέόντων. ἀπορεόντων. *m.* κατὰ μικρὰ. κατὰ μικρόν. *b. v.*
Apost. X. 77. utroque *Ael.* utitur. Vid. ad IV. 36. p. 87, 10. Vide, num
 verba κατὰ μικρὰ rectius jungantur cum ἀπορρέόντων. *Suid.* T. II. p. 436.

ὁ δὲ φθειροῖν ἐξέλασας ἐσοδιόμενός τε καὶ κατὰ μικρὰ λειβοόμενος, ἀποθνήσκει. — ἀπέρχονται. ἀπέρχεται. c. | λέγει. om. r. Pargoemia ap. *Bast. Ep.* 8 cr. p. 90. οἱ μύες, ἀποθρόοντων αὐτοῖς τῶν μελῶν κατὰ βραχὺ φθειροῦνται. ὅθεν καὶ Φυλῆμων φησὶν· ἀλλ' ἀπόλλυμαι κατὰ μύς ὄλεθρον. | Θαλαῖα. 9 Ἰσάδι. c. Vid. *Meineke* ad *Men.* p. 76. | λαλίστερον. λαλήστερον. b. 10 novum hic caput incipit r cum titulo: περὶ τρυγόνος. | ἐκ τῶν κατόπιον 12 μερῶν. *Aristot.* H. A. IX. 36, 5. Ἰδιον δ' ἐνόησι συμβαίνει τῶν ὀρνίθων τὸ ἀποφθερεῖν, οἷον καὶ τοῖς τρυγόσι. significat vero τὸ ἀποφθερεῖν sonitum interne absque motu rostri facere instar engastromythi. Similem sonitum seu crepitum ventris tribuunt recentiores avibus duabus, quarum altera *Rallus Crex*, altera *Psophea* crepitans *Linnaeo* audit. *SCHNEIDER*. Post μερῶν r. reliquis contractis addit: καὶ τῆς πυγῆς λαλεῖ. Vid. *Zenob.* VI. 8. τρυγόνος λαλίστερος. qui *Μένανδρον* ἐν *Πλοκίῳ* laudat. *Alci-phr.* III. 29. μακάριε τῆς γλώττης καὶ λαλίστερε τρυγόνος. Ib. III. 63. pro αἱ θεοῖς ἐχθραὶ λαίτρυγόνες fortasse λάλαι τρυγόνες corrigendum. Cf. *Bochart.* Hieroz. Tom. II. p. 55. *Meinek.* ad *Menandr.* p. 148. | τῇ πυ- 15 γῇ. τῇ πηγῇ. c. v. Vid. *Pant.* ad *Apostol.* XIX. 61. ἔδειν κατὰ τοῦ βροπυγίου de ἐμπόσιν dixit *Arist.* *Nub.* 159. | λαγιστάτους. λαληστάτους. 16 b. καὶ μάρτυρά γε. καὶ μαρτυρεῖ *Κρατῖνος* ἐν ταῖς *Δρ. r.* *Suid.* T. II. p. 591. οἱ κατοικίδιοι μύες ἄγαν πρὸς τὴν ὄχλειαν κεκίνηται, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί, οὗτοι δὲ εἰσι θῆλεις. | Δραπέτισι. δραπέσι. b. c. δραπέτησι. *Zenob.* V. 67. 17 VI. 24. Verba *Comici*, quae vulgo continuantur, divisi cum *Meineki* ad *Men.* p. 408. 580. quem sequitur *Runkel* in *Cratini* *Fragm.* p. 20. ἐξαι- 20 θρας. c. κατὰ πυγούσνην. divisim *M.* | Ὡγεον. Ὡγεον. *M. m. dicunt* 20 vertit *Gill.* λυττήτικόν. *M. m. a. b. c. al.* *Gesm.* λυττήτατον. edit. aute *Gr.* ex prava interpretatione notae tachygraphicae. λυττήκόν. *Apost.* X. 77. Illud derivatum ex hoc solo loco norunt *Lexica.* εἰς ἀφροδίσια λυττῶν est XI. 18. p. 253, 9. | δέ ἐστι. *M. m. δ' ἐστὶ.* edit. δ' om. a. | τελείως. 22 23 Scribebatur: τελείως δ' ὕμιν ὑπήλθεν. τέλος δ' ὑπήλθεν. corrigit *Gesm.* τε- 24 λείως δεῦμε. *M.* τελείως δευμε. *m.* τελείως δ' εὔμε. *r.* *Apost.* τελείως δὴμ sic a (ductus ob madorem obscuri novo atramento inducti sunt.) Hinc editum δ' ὕμιν. τελείως δέ με. b. v. τελείως δεῖ με. c. Emendavit *Toup.* ad *Suid.* Tom. I. p. 193. τέλος δ' ὑπήλθε μ' ἢ κατ. μ. ad finem vero me decepit. τελείως δέ μ' ὑπήλθεν. *Meineke* ad *Men.* p. 559. qui tamen interpretationem ibi prolatam postea in litteris ad me datis sic mutavit: plane me *fefellit scelestia lena, jurans illam integram intactamque puellam esse.* | τὰν *Κόραν*. τήν. a. ex corr. τὰν *κάρην*. c. τὰν Ἄρ. τήν. m. De dori- 24 smo in jurisjurandi formulis vid. *Meineke* ad *Men.* p. 16. Observanda etiam comica deorum cumulatio, et quod *Κόρη* invocatur simul cum *Proserpina* tamquam sint diversae deae. | τὰν *Φερέφατταν*. *φερέφατταν.* 25 *M. m. a. c.* *Apost.* *φαρέφατταν.* b. v. *φαράφατταν.* r. | ἀδμής. ἀδαμής. 26 a. marg. ἀδμής. ἢ δ' ἄρ' ἦν μωνία. ἢ δαρ. m. ἢ δ' a et edit. μωνία. a. μωξία. *al.* *Gesneri.* ipse μωνία tentat. ut illa marina erat. *Gill.* μωξία est ap. *Gregor. Naz.* Ep. VII. p. 771. A. *Suidas* μωξία — σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τῶν μωῶν χηραμούς. *Apost.* XIII. 41. τῶν δὲ μωῶν ὁ φωλεὸς μωξία λέγεται. — μωνίαν. m. qui liber proxima verba εἰς ὑπερβολὴν usque ad μωνίαν omittit. Nonne vero ex hac scriptoris explicatione suspicari debemus, eum ὄλη etiam apud *Epicratem* legisse? for-

27 tasse sic: ἦν δ' ἄρ', vel quod lenius, ἦ δ' ἄρ' ὄλη μωνία. | λαγυστά-
29 τῆν. λαγυστάτην. *b.* De *Philemonis* loco vid. *Meineke*. p. 408. | ὅσα
αὐτῆν τις. τις αὐτῆν. *r.* *Ap.* κέκραγε τηλικούτων εὐδύς. mediam vocem om.
v. *b.* κέκραγεν ἡλικούτων. *a.* εὐδύς. om. *Apost.* de articulo in versus exitu
vid. *Meineke* ad *Menandr.* p. 144. — οὐκ ἔστι. οὐκέτι. *m.* μαστροπός,
quod ex *Epicraetis* fragmento irrepsit, eiecit *Bentlejus*.

33 CAP. XI. Ὀνουφιν. Urbem Aegypti inferioris Onuphin memorat
Steph. Byz. [Vid. *Wessel.* ad *Hieroclis* Syncedem. p. 725.] a qua no-
mos Omphites *Ptolemaei* et *Herodoti* II. 166. nomen traxit. Locum,
ubi taurus aiebatur, poteramus eodem nomine cum ipso appellatum su-
spicari, sed aliud docet Aeli. qui nomen loci tamquam auribus graecis
insuave omisit. Plures memorant tres tauros tribus in locis cultos, Apin
Memphi, Mnevin Heliopoli, tertium Hermonthi Pacin appellatum. Vid.
Macrob. Sat. I. 21. p. 329. ed. *Zeun.* De cognomine disputat *Jablonski*
Panth. I. p. 99. II. p. 273. ss. qui non dubitat eundem utrobique tau-
rum intelligi. SCHNEIDER. οὐφιν. *b. v.* *Iphnuphi* verum nomen esse censet
Jablonski in Voc. Aegypt. p. CCXLVII. ed. Valp. idque ἀγαθὸν δαίμονα
significare. — τοῦ χώρου. χωρίου. *b.*

1 τραχὺ γάρ. ut esse solent nomina apud barbaros, quorum est τὸ σκληρ-271
ρῶς καὶ τραχέως λαλεῖν. Vid. *Strab.* XIV. p. 662. *Gillius* obscuriorem
vocem praeteriit. Similiter infra c. 15. p. 272. 10. XIII. 23. p. 306, 1.
In *Vat.* et *Paris.* *b.* locus a correctore sic mutatus: ἡμῖν λόγον. τραχίσια
δὲ αὐτῷ τρήγες ← omisso ἀντίαι. in quo facile quis haereat. Sed vid. ad
XI. 11. p. 248, 3. Totum hoc comma omisit *Gill.* — ἀντίαι. ἄν τις. *c.*
αὐτῷ. αὐτῶν. *m.* ἦπερ. ἦπερ. *m.* εἴπερ. *b. c.* εἰπερὸν τοῖς ἄλλοις εἰσιν.
Vat. Recte dictum ἀντίαι ἦπερ. ut supra IX, 23. ἐς τὸ ἐναντίον ἢ τὸ
πρόσθεν. *Xenoph.* Anab. V. 6. 34. καὶ πολὺ οἱ λόγοι ἀντίαι εἰσιν ἢ οὐς
ἐγὼ κ. τ. λ. *Galen.* T. I. p. 61. χρῶνται τῇ τέχνῃ πρὸς τὸναντίον ἢ πέ-
4 φικεν. et sic saepe. Vid. *Heind.* ad *Phaedon.* p. 177. | οὐπερ καὶ.
οὐπερὸν καὶ. *Vat.* λαρινούς. laudat *Gron.* *Apollodori* fragm. [p. 450. ed.
Heyn.] *Athen.* IX. p. 376. B. De bobus Epiroticis vid. *Aristot.* H. A.
III. 16. 7. *Plin.* VIII. 46. s. 70. Genealogiam eandem habet *Oppi.* Cyn.
II. 109. Idem κροτρίνοι in Larissa Thesprotiae. Cf. *Schol.* ad *Arist.*
Av. 465. Pac. 924. unde excerpit *Suid.* λαρινοί. SCHNEIDER. Vid. *Eund.*
ad *Aristot.* I. c. p. 171. — Χάονας. Χαόνας. *m.* Χόνας. *c.* καὶ λαρι-
νοὺς. κελαρινούς. *c.* *Celerinos.* *Gill.* λαρηνοὺς. *a. m.* Θεσπρωτοί. Θε-
5 σπρωταί. *a. b.* | Γηρούνου. Γερύνου. ed. *Gron. Schn.* | ὄνουφιν. ὄνου-
φιν. *b. v.*

8 9 CAP. XII. ὀξύτατος. ὀξύτατον et ἀλτικώτατον. *a.* | ἀλλὰ καὶ. *imo*
etiam. plena foret oratio: καὶ οὐ μόνον τῶν ἰχθύων, ἀλλὰ καὶ — quod
dicendi genus plures illustrarunt: nuperime *C. G. Jacob* ad *Luciani*
10 *Τοσιατ.* p. 94. *C. F. Hermann* ad *Luci.* de Scr. Hist. p. 199. | Ἀρι-
στοτέλης. ad verbum fere in *H. A.* IX. 36, 2. conversus a *Plinio* IX. s. 7.
SCHNEIDER. Ex *Aeli.* eadem narrat *Philes* c. 72. v. 36 — 41. ubi verba
11 παγκρατῶν καθάπερ ἀνὴρ τοξότης male sollicitantur. | Scribebatur: σως-
χὲς τὸ πνεῦμα. *spiritum comprimis*, versio. Igitur συνέχει scripsi. σως-
χέει. *Vind.* 7. SCHNEIDER. Correctionem firmavit *Paris.* *c.* qui perperam

addit δὲ. In *Vat.* terminatio ob compendium ^χ *συμ* incerta. Ad rem cf. *Aristot.* l. c. ibique *Schneideri* annotata p. 242. — | ὑφυδροι. ὑφυδροι κο-12
 λυμβήται. *b. v.* | νευράν. σύράν. *m.* | ἀφιάσιν. *M. a. Orpi.* Hal. 13 14
 II. 535. de delphinis: δὴ γὰρ βλαος ὥστε θάλασσαν ἴκτανται. | ἐν-15
 δον ὠδίσται καὶ. ὠδαί τε καὶ. *Vat.* Non aliter legit *Gillius*: nam,
spiritus compressus et illum et urinatores impellit et jaculatur. Ve-
 ra lectio.

CAP. XIII. ἡ δὲ φύσα. Sic editt. et *a.* sed scr. φῦσα. ἡ δὲ ἡ 16
 φῦσα. *m.* φῦσσα. *r.* ubi inverso ordine ἰχθύς ἔστιν. | Physan inter pi-
 sces Niloticos recenset etiam *Athen.* VII. p. 312. B. et *Strabo*, absque
 ullo formae indicio. *Gesner.* Hist. Aqu. p. 747. putat intelligi orbem
 primum *Rondeletii*, quem *Belonius* in Nilo circa Saiticam praefecturam
 capi ait, a Graecis propter corporis inflati formam φλασκόψαρον dictum.
 Est is tetraodon, cujus venter aculeatus vesicae similis inflatur. Eum
 describit *Hasselquist.* Itin. Palaest. p. 441. et *Forskål.* p. 76. qui piscem
 ait per os inflatum distendi in globi formam, propter laxam abdominalis
 cutem. SCHNEIDER. | ὡς φασίν. φησίν. *b.* οἷδε δὲ et postea καὶ om. *r.* | 17
 λεπτότερος. λεπτόμορος. *a.* 19

CAP. XIV. ὁ δὲ λάγυς. vulgatum ex *aP. Gesneri* correxi in γλάνυς. 21
 In *Aristot.* H. A. VI. 13, 2. IX. 25, 6. unde *Aelii.* excerpit, codd.
 optimi γλανῆς, γλανεῖς, γλανέων habent. Est piscis fluviatilis, de quo
 vide dicta in Hist. litt. Pisc. p. 166. ss. et 293. *Plinius* silurum vertit;
 et siluri *Linnaeae* genus hoc nomine significari, probabilis est multorum
 opinio. SCHNEIDER. Ap. *Marcell. Sid.* fr. v. 11. καὶ σαργοὶ γλάνεστε καὶ
 ἀργυρόντες ὄνισκοι — aut γλανίδες scribendum aut γλανεῖς. Mirus libro-
 rum nostrorum, etiam *Vat.* in λάγυς consensus. *Gillius* *Glanis* videtur
 legisse; unde *Gesn.* lectionem in marg. sumsit. — τὸν Δύκον. articulum
 om. *b.* Hermo et Maeandro glanidem assignat *Pausan.* IV. 34, 1. |
 Στρυμόνα. *a.* Στρυμόνα editt. omnes. ἔστιν. *m.* | ἡ θήλεια. *M. m. a.* 23 24
b. c. v. om. editt. per errorem *Gesneri.* | οἷα θήπου λεγῶ. recepi ex 25
 Paris. *b. v.* pro λεγῶσα. quod habet *a* et reliqui codd. Vera lectio non
 latuit *Pierson.* ad *Moer.* p. 247. Vulgatam ex communi sermone tueri
 conatur *Coraes* ad Var. Hist. p. 321. Supra I. 14. p. 8, 27. λεγῶς le-
 gebatur; λεγῶ infra c. 34. p. 281, 24. | τῶν βρεφῶν. τῆ τῶν βρ. *Vat.* 26
 quae vera lectio. | Ἄριστοτέλης. H. A. IX. 25, 6. qui οὐκ ἀγχιτροφά-28
 γον appellat. φησίν. *M.* φασίν. *m.* φησίν. editt.

CAP. XV. καὶ ζῆου ἑτέρου ἐπάτη τίνα τρόπον, δ' ἡς — sic editt. 32
 ἑτέραν. *a.* ἑτέρου. *M. m.* ἐπάτη. om. *M. m. v.* Supra scriptum in *a.*
 ἑτέρου ἐπάτη. om. *b.* ἑτέρου· τὴν ἀτραπὸν. *Vat.* τίνα τρόπον *Gesnerus*,
 praecunte *Gillio*, correxit in τὴν ἀτραπὸν. quod nunc inventum in *v. c.*
 Simili corruptela in Anth. Pal. IX. 439. παρ' ἀτραπὸν depravatam fuit in
 παρὰ τρόπον. Vid. ibi Not. crit. p. 567. *Pausan.* ad *Philon* p. 294. post
 ἐπάτη distinguit, probante *Schneidera*. Verbum ἐπάτη, quod tot li-
 bri damnant, sine sensu orationisque detrimento deleri potest; quod si
 nohis, duplex praesto est emendatio. Aut scribendum: καὶ ἐκείνη —
 οὐκ ῥάπτει· τὴν ἀτραπὸν κ. τ. λ. V. 54. οὐκ καταμάττει καὶ ῥάπτει τὰς πά-
 γας. VI. 23. οἷα δὲ ἄρα σοφίσματα καὶ τοῖς σκοπίοις ἡ φύσις ἔλακε δευ-

να. et paulo post: οὐ δὲ ὅποια καλαμῶνται. XI. 11. τὸν δὲ Μνεῦν — οἷα ἐργάζεται γοῦν αὐτόν. Var. Hist. II. 9. οἷα ἐψηφίσαντο Ἐθναῖοι. Aut,

quum sedes verbi incerta sit (in a enim scriptum τῶν τρόπων), leniore etiam mutatione scripseris: ζῶντος ἑτέρου τίνα ῥάπτει; τὴν ἀτραπὸν δὲ ἧς — Sed nihil verius, quam ἐτράπη, ex varietate lectionis natum, delendum esse.

- 1 ἐς ποταμόν. *M. m. b.* εἰς ποταμόν. *a.* εἰς ποταμούς dedit *Gesn.* libris 272
 2 in vitis. ἐφ' ὕδρατον. ἐφ' ὕδρατον. *a.* | νῆ Δία. νῆ om. *m.* ταύτην recepi ex
 3 corr. *Pauwii* pro ταύτη. | καὶ πολλῶ. καὶ om. *b. v.* certe abesse pos-
 4 sit. — καταβάλλει. καταραίνει. *m.* ἐμπλήσας. καὶ h. l. praefigit *b.* | καὶ
 ἔγχεϊ. καὶ om. *a. b. v.* ἔχει. *m.* ἔρει corr. *Pauw.* ἔχει. *Triller.* ipse
 suspicabar καὶ τρέχει κατὰ τῆς ἀτραπῆς πολλάκις. Et τρέχει et ἔγχεϊ
 in hac narratione habet *Philes*, sed in loco obscuro et turbato certa le-
 ctionis ratio perspicui non potest. Hac lectione admissa reliqua praecun-
 tibus libris sic correxerim: ταύτην τοὺς νύκτωρ πολλῶ τῶ ὕδατι καταβάλλει,
 καὶ ἐμπλήσας τὸ στόμα τρέχει κατὰ τῆς ἀ. πολλάκις. Apparet autem,
 etiam eo, quod crocodilus per eandem viam it et redit, magis eam lae-
 vigari lubricamque reddi. Verbum ἔγχεϊ tamen defendi posse videtur. |
 5 εὐκολώτερον. εὐκολώτερον. *M. m. a. c.* quod tacite mutavit *Gesn.* Sic
 ap. *Thucyd.* III. 89. habes βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν. V. 110. ἀπορώτερος
 6 ἢ λῆψις. | κατολισθάνοντα. *M. m.* κατολισθάνοντα. *b.* κατολισθαίνοντα. *a.*
 editt. Illam formam h. l. invenit etiam *Philes* l. c. v. 15. αἷς ἂν ὀλι-
 σθάνωσι τὰ κτήνη. Vid. II. 24. p. 40, 22. XVII. 44. p. 393, 9.
 8 9 — τῆς ἐπιβάδρας. ἐπειθ. *m.* | κροκοδείλων. κροκοδείλου. *b.* | τροχιῶν.
 10 τροχιῶν. *m.* ἔσπονδα. ἔσπονδον. *Var.* | αὐτῶν. αὐτῶ. *m.* τραχία δὲ vide
 12 ad c. 11. p. 271, 11. | κλαδαρόρυγχον. κλαδαρόρυχον. *m.* κλαδαρόρυχον.
M. sed in marg. γρ. ρυ. | κλαδαρόρυγχον *Hesychius* interpretatur εἶδος
 τροχιῶν, a motu et concussione rostri, ut censuit *Gesner.* Hist. Av.
 p. 119. κλαδῶν enim et κραδῶν dicitur pro σείων. De trochilo cro-
 codilo amico multi repetiverunt, et nuper *Geoffroi* adstruere conatus
 est. SCHNEIDER.
 14. CAP. XVI. Δημόκριτος. Problema *Aristotelis* X. 16. διὰ τί τὰ μὲν
 πολύτεκνα τῶν ζῴων κ. τ. λ. Explicativus de eadem re liber inter Hippo-
 craticos de Natura Pueri p. 248. ed. Foes. SCHNEIDER. *Hippocr.* Opp.
 Tom. I. p. 422. s. ed. *Kühn.* De cornibus uterinis illorum animalium
 monuit *Schn.* in Auctar. ad Reliqua. Frider. II. p. 167. — πολύγονα. *M.*
 16 *m. a. b. c.* πολύγονον. ante *Gron.* describentis errore. | τόπους. τόπον.
 18 *a. Appt.* XX. 5. τοῦ σπ. τοῦδε σπ. *m.* δωρός. δωρός. *c.* | ἐπιδέρνεται.
 19 ἐπιδέρνεται. *m.* | δεκτικὰ. δέκτρα. *b. v.* τὸ δεκτικὸν τῆς ἱμάδος ὅστέον.
 20 *c.* 20. p. 274, 29. | μὴ γὰρ. καὶ μὴ γὰρ. *m.* Ἐτερομόρφους δὲ. cau-
 sam a *Democrito* editam narrat etiam *Aristot.* de Gen. An. II. 8. SCHNEI-
 DRA. Quoddam mulorum genus in Syria ὀχθυομένων καὶ γεννωμένων com-
 memorat *Arist.* H. A. I. 6, 3. sed ob externam tantum similitudinem
 ἡμιόνων nomine appellatum illud. Vid. *Bochart.* Hieroz. II. 20. p. 232.
 In tropicis tamen Americae regionibus multi frequenter coeunt prolemque
 generant. Vid. *Horreum* Hannov. 1830. 14. p. 111. E mulis cum equo
 vel asino junctis prolem generari, non autem e mulo et mula, affirmat

Pallas in Zool. Ross. I. p. 268. Cf. *Pennant*. Vol. I. p. 8. vers. | μοι-23
 χ(ιδ)ον. μοσχ(ιδ)ον. a. Etiam *Arnob*. Hexa. V. 3. p. 31. asinorum equarum-
 que coitum *adulterina* appellat *contagia*, eamque commistionem tam-
 quam *vera adulteria* naturae simpliciter damnat. | τούτο om. b. tum 24
 ο ante ενος recte om. b. c. δοκαί δέ μοι ἤδ' ὄς ενος. *Vat*. ἤδ' ὄς. μήδος. ε.
 κῆσαι. *gravidam fecisse*, significatione haud vulgari esse monuit *Schn*.
 Mihi h. l. non semel videtur corruptus, sed sic emendandus: δοκαί δέ
 μοι ποτε, ἤδ' ὄς, ενος ἔπρον βιασάμενος, κατὰ ταύτην κῆσαι. *hanc gra-*
vidam factam esse. Vid. infra XVI. 21. p. 363, 26. De crebra per-
 mutatione vocularum κατὰ et κατὰ non est ut moneam; enuntiatio au-
 tem absoluta ante εἶτα *Aeliano* familiaris. De κατὰ post participium vide
 VI. 64. Quod si vero κατὰ τύχην genuinum est, ad κῆσαι subaudiend-
 um ἢ ἔπρος. ut h. l. accepit *Bochart*. l. c. c. 21. p. 241. De subita
 subjecti mutatione dixi ad I. 24. p. 13; 13. Adde *Stallb*. ad *Gorg*.
 p. 215. ad *Protag*. p. 54. s. | προσελθεῖν. προσελθεῖν. b. v. γονής. ἐπιγο-26
 νής. *Vat*. | αὐτῶν. αὐτῶ. *M. m. a.* quod corr. *Gesn*. | μεγίστους. cf. 27 28
 annot. ad XIV. 10. p. 314, 22. | κεκαρμέναις. Vid. ad II. 10. XI. 18. 29
 | ὑπομείναι reposui ex a. pro ὑπομείναι; quo facto, non opus ἔχουσαν 30
 cum *Schneidero* corrigere. ὑπομείνῃ. *Vat*. Verbum φασίν, pro ὡς φασίν
 positum, orationem directam haud raro habet comitem. Var. Hist. I. 15.
 ο ἄβρην ἐμπύει αὐτοῖς, ἀπελαύνων αὐτῶν τὸν φθόνον, φασίν. | γαμέτην.
M. b. c. γαμετήν. *m.* γαμετόν. a. et editt. ante *Gr*. — οἱ σοφοὶ τοὺς κατὰ
 inserit *m.* φασίν. *m.* φασί. editt.

273 CAP. XVII. ἐκπίπτειν τὰ ἔμβρυα hoc ordine *M. m.* τὰ ἔμβρ. ἐκπί-1
 πτειν. a et editt. ἐκπίπτει τὰ ἔμβρ. b. quod et ipsum bonum. | χανουῦ-2
 σῶσαι de muliere, quae pepererat, *Theoph. Sim*. Ep. 30. κχανουῶσῶσαι
 μοι τὸ σύντονον καὶ σφριγῶν τοῦ σώματος. *Philes* c. 40. v. 30. ἡ θερμό-
 τῆς — φλέβας χανουῶσα. | καὶ τὰ κυ. copulam om. *m.* πλανᾶσῶσαι. quum 5
 in membro opposito sit συμπέπηγε τὸ ἔμβρυον, δυσάνητον δὲ ἔστι, non
 improbabilis est conjectura *Trilleri*, πλανᾶσῶσαι scribentis, modo de usu
 verbi constaret; quare alteram ejusdem conjecturam χλαῶσῶσαι praefero.
SCHNEIDER. Mihi verbum πλανᾶσῶσαι rei, de qua agitur, respondere vi-
 detur; corpore enim laxato et quodammodo soluto, embryo etiam vaga-
 tur, καὶ ταράττεται ὡς ὑπὸ κλύδωνος, in quibus verbis imago ducta est
 a cymba, continuaturque verbis proximis. — καὶ θερμαινόμενα. καὶ τὰ
 θερμ. *Vat*. | διολισθάνειν. *M. m. a. b.* διολισθάνειν. editt. tacite sic cor-6
 rigente *Gesnero*. Vid. ad c. 15. p. 272, 6. | ἔστι. quod habent *M. m.* 9
 a. b. c. *in* consulto omissum in editt. ante *Gron*. | διαρκές. διαρκές. b. v. | 10
 ο Ἄβρηρῆς. αὐθρηρῆς. *m.* συμμείνειν. editt. συμβαίνει. b. quod in συμ- 11
 μένει mutavi; ut verbum respondeat proximo ἐκπίπτειν; orationem enim
 consulto variatam esse existimare nolim. *Schneiderus* in cur. sec. ἐκ-
 πίπτεσῶσαι correxit. Mecum facit *Gillius* vertens: *in frigore consistit,*
in calore excidit saepe. De μένειν et βαίνειν confasis exempla vide ad
Callistrati Stat. X. p. 716. — ἐν ἀλέα δὲ. δὲ ἐν ἀλέα. *m.* | ἀνάγκη. 12
 ἀνάγκη. *m. b.* | δίστασῶσαι. δίστασῶσαι. *m.* Ad rem *Schn*. comparavit 13
Hippocr. de aëre et loc. c. 26. ἦν ὁ χειμῶν νότιος γένηται καὶ ἐπομβρος
 καὶ εὖδιος — τὰς γυναῖκας δόσσαι ἂν τύχῃσι ἐν γαστρὶ ἔχουσαι — ἐκτι-
 τρώσκεισῶσαι.

- 16 CAP. XVIII. ὁ αὐτὸς, articulum omisit *b. c.* Ex hoc capite suam de eorūdis disputationem duxit *Philes c. XL. v. 28. s. τῆς τῶν. τοῖς*
- 16 τῶν. *c.* | ἀναφύσεως. ἀναφύσηως. *b.* utroque vocabulo carebant *Lexica*; nunc ex *Schaeferi* copiis in *Stephani* *Theo.* prioris formae exempla extant.
- 18 | παφικίας. παφικίας. editt. ἀραιότητας. ἀρμότητας. *c.* ὠραιότητας. *b. v.*
- 19 | τὸ κατεληγὸς. quod cerebrum amplectitur, versio; quasi περιεληγὸς esset. SCHNEIDERA. λεπτότατον. λεπτότητα. *a.* ὑμενώδες. ὑμνώδες. ed. *Gron.*
- 21 | καὶ ταύτης γε. hoc recepi ex *r.* pro ταύτης τε. τὸ ante γονμώτατον
- 22 25 om. *m.* | ὠχιστα. ἤχιστα. *c.* | ἐφύεσθαι. ἐφύεσθαι. *m.* φύεσθαι. *r.* |
- 26 οὐν om. *r.* ἐξωδεῖται πρότερα. non dubitavi scribere ἐξωδεῖ τὰ πρότερα. ita paulo post, ἐπωδεῖται τοῖς προτέροις. SCHNEIDERA. ἐξω δεῖται. *m.* ἐξωδεν τὰ. *b.* quod *Schneideri* correctionem egregie firmat. Eidem favet *Gillius*: *continenter enim — influenza summovent atque expellunt priora.* Et jam *Vat.* ipsam illud ἐξωδεῖ τὰ offert. In *a* ἐξωδεῖται. scd supra
- 27 scriptum tenuissimo ductu τς vel τθ. | ἐξω τοῦ σώματος. τοῦ σέμ.
- 31 ἐξω. *r.* γίνεται. γίνεται. *b.* | τὸ πρεσβύτερον. τὸ πρεσβύτατον. *M. m. a.*
- b. r.* in quo consensu veram tamen lectionem, quam tacita *Gesneri* correctio suppediat, non agnosco. *Gillius*: *vetus tamquam alienum expel-*
- 32 *lit.* | ἐξωδεῖ. ἐξωδεν. *b. v.* τοῦ ἐνδοθεν. hoc recepi ex *M. m. b. c. r. v.*
- τοῦ ἐνδοθ. *a* et editt. τοῦτο ἐδέλοντος. *M. m. b. c.* τοῦτ' ἐδέλοντος. *a.* δέ-
- 33 λοντος. editt. ante *Gron.* describentis errore. | ὀδυνῶντος. οἰδάνοντος corrigi *Paus* ad *Philen* p. 167. Frustra. *Aeli.* loquitur tamquam de embryone, qui dum erumpere gestit (σφύζει) matrem doloribus vexat.
- 1 ἡ γὰρ τοι ἱμάς κηγνυμένη. vitium alicubi latere videtur, fortasse in 274 κηγνυμένη, cui *Trillerus* ὑποκηγνυμένη vel βηγνυμένη substituit. Mihi ἐκηγνυμένη magis placeret. *Paus* ad *Philen* p. 167. πυκνουμένη. SCHNEIDERA. *Philes* ap. *Aelianum* haud aliter legit ac nunc est. κηγνυμένη om. *r.* et certe abundat, quum sequatur γίνεται γὰρ καὶ αὐτῇ σκληρά. Placet ἐκηγνυμένη; mihi praeterea πυδουμένη in mentem venit, quod, ut ὑπανατέλλουσα liquoris scaturientis et erumpentis imaginem offert. αἷμα πυδύται. *Nicander.* *Theo.* 303. Similiter ap. *Antig. Car.* c. 159. *Is. Vossius* et *Bentl.* κηγνύει in πυδύει mutant. ὑπανατέλλουσα. ὑπαναστέλλουσα. *c.* |
- 2 γίνεται γὰρ. correctionem *Gesneri*, a *Pausio* et *Schneidero* probatam, nunc stabilivit *b. r.* δύναται γὰρ. *a* et editt. καὶ αὐτῇ. καὶ om. *m.* et 3 αὐτῇ habet. καὶ αὐτῇ. *Vat.* | καὶ τὰ μὲν πλεῖω ἐκδέλλεσθαι. hoc quoque
- 4 obtulit *b. v.* pro ἐκδέλλεσθαι. Vid. ad II. 4. p. 29, 10. | κλάδος περισχέ-
- 5 δέντα καὶ ἐμποδίζοντα. κλάδου περισχέδέντος καὶ ἐμποδίζοντος. *b. v.* | ὑπὸ βέμης. βύμης corr. *Gesn.* nam hoc eum voluisse, licet βέμης sit excusum in marg. et in textu, dubitari nequit. Ed. *Tornaes.* et aliae duae, quas consului, obvio errore in contextu βύμης, in marg. βέμης exhibent. ὑπὸ βέμης probavit etiam *Wakefield* in *Dilecta Trag.* I. p. 397. ad *Trach.* 1021. ubi h. l. sic interpretatur: *quaedam ramis inhaerentia et eam remorantia, fera, se in velocem cursum cum impetu impellens, solet abrumpere.* De permutatione horum vocabulorum vid. ad VI. 15.
- 6 VII. 6. VIII. 10. XIII. 8. | ἀπήραξεν. recte sic *r.* ἐπήραξε. *b.* ἐπήραξε. *v.* ἀπήραξε. *a* et editt. *Il. ξ.* 497. ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε — κάρη. Vid. *Wessel.* ad *Herodos.* IV. p. 309, 93. *Schaefer* ad *Plus.* *Vit. Alex.* c. 16. *Tom. V.* p. 249. τὸν λόφον ἀπήραξε. vulgo ἀπήρραξε. *Junge*: τὸ *Σηρίον* ἐδύομενον

ἀπήραξεν ὑπὸ ῥύμης. — ut antea ἐμποδίζοντα ἐς τὸν δρόμον. — ἐξώλισθεν.

M. m. ἐξώλισθε. editt. | ἐκκύπτειν ἢ φύσις. inverso ordine *a. r.* 7

CAP. XIX. οἱ τοῖμαι *Aristot.* Probl. X. 56. causam cur eunuchi 8
calvi non fiant, a cerebro multo et integro repetens, addit: διὰ τοῦτο
οὐν δοκοῦσι καὶ οἱ βόες οἱ ἐκτοῖμαι μεγάλα τὰ κέρατα ἔχειν, ὅταν ἐκμη-
θῶσι. Idem *H. A.* IV. 11. 7. τὰ κέρατα τῶν ταύρων ἰσχυρότερα ἢ τὰ
τῶν θηλειῶν βῶν. *Plinii* versionem posui in Annot. ad eum locum p. 261.
SCHNEIDER. καὶ λεπτά. copulam addidi ex *Par. b.* | τῇ ῥίξῃ. τῷ. *c.* 10
ὄρθα. ὄρθα. *b. v.* | πολλῶν. *om. m.* | ὑπ' αὐτῶν. *a. b. c.* et editt. 12 13
ὑπὲρ αὐτῶν. *M.* ὑπὲρ ἢ αὐτῶν. *m.* ὑπὲρ si genuinum, *Aelianus* dicere vo-
luit, ossa calvae super venas dilatari. *Gillius* expressit vulgatam: nam
hic ibidem quum multae venas sint, ab iis ossa dilatantur. — ἔμφυ-
σις. ἔμφυσις. *m.* | ἐς πλάτος. *M. m. a. b. v.* εἰς. editt. | τοῖμαι. *b.* ut 14 15
Gesn. correxit. τομαῖς. editt. ante *Schn.* τομαῖ μικρόν. *a.* | τῆς ἕδρας. 16
quae fuit antea ἔμφυσις dicta. SCHNEIDER. φησὶν. *M. m. a.* φασὶ *b.*

CAP. XX. τὸ θρηνώδες. sic *a. v.* et editt. θρηνώδες. *M. m. a.* *Gesn.* 17
θρηνώδες. *Vind.* 51. ipse *Gesn.* τρηνώδες *i. e.* τρηματώδες, vel θρηπώδες
conjecit. κρηνώδες *Paus.* ad *Philen* p. 166. *Trillerus* de nova *Hipp.*
edit. p. 16. τενθρηνώδες, quod in τενθρηνώδες correctum *Schn.* cur. sec.
in textu posuit. Vid. *Hezych.* in τενθρήνιον. et τενθρηνώδες. πολὺ καὶ
κενόν [πολύκενον corr. *Schn.*] κηρίον καὶ ἀραιόν. Est igitur pars cellulosa,
favis arium similis. — οὕτω δὲ ὄν. δ' ὄν. *b. c. a.* | εἴη. *ei. c.* τὸ ση- 18
ραγγώδες. συραγγώδες. *m. b.* Vid. IX. 37. p. 209, 21. | συβόλας. συ- 20
ροίας. *m.* | τῶνδε *om. b.* | λεπτότεραι. λεπτότερα. *m.* καὶ αἱ τούτων φλέ- 21 24
βες. cum *Gesnero* τούτου scripsi; de collo enim nunc loquitur. SCHNEIDER.
τούτων, τῶν ἀκεράτων ταύρων sc. ταύτη τοι. *haec in parte.* Distinctione
mutata post τοι incidi. *Gesneri* correctioni τούτου nunc patrocinator *Vas.*
ἐβρωμέναι. ἐβρωμένου. *Vas.* | ἐς τὰ. *Scr.* εἰς cum *M. m. a.* | ταύταις τις. 26 27
verba τις usque ad αὐται *om. m.* supplementur in marg. alia man. Prono-
men τις collocatum ante πολλή, ut infra XVII. 40. ἐλύπησέ τινα πολλὰ.
praeceunte *Herodoto.* V. 48. οὐ γάρ τινα πολλὸν χρόνον ἤρξε. *Dio Chrys.*
Or. XXXVI. p. 86. Ὀμήρου δέ, ὡς οἶσα, ἐρασταί, καὶ τινες οὐ πολλοὶ
Πλάτωνος. Vid. *Wytenb.* ad *Platon.* Phaedo. p. 116. s. — ταύταις ἦτε
πολλὴ ἐπιβόια. *Vas.* ubi saltem ἦγες scribendum. ταύταις ἦτε. *c.* Compo-
situm ἐπισύβροια ex hoc uno loco *Lexicographis* innotuit. | ὄσαι. *M. m.* 29
b. v. c. a. οὐσαι errore describentis edit. princ. | στερεώτερον. armenta 30
mutila cornibus cranii ossa crassiora et multo robustiora habere, exemplo
bubali Indici mutili adhibito hoc *Aeliani* testimonio confirmat egregius
Pallas Nord. Beitr. I. p. 25. SCHNEIDER. χυμούς. litteris transpositis μυ-
χοῦς. *a.* ἦμιστον. tacita haec, sed vera *Gesneri* correctio. ἦμιστα. *M. m. a.*
Vide de ἦμιστος ejusque structura supra II. 22. p. 40, 6. | αὐξής ἢ 31

αἰς.
ἐπιβροή. αὐξής. *m.* utrumque jungit *Plato* de LL. VI. p. 783. A. σβεν-
νύναι τὴν αὐξὴν τε καὶ ἐπιβροήν.

275 ἐποχετεύουσι. ἐποχεύουσι. *c.*

CAP. XXI. ἔδραψε. ἴσως malit *Gesner.* Apud *Gillum* capitis ini- 4
tium valde contractum ut quid legerit non appareat. — ἐδάω. ἐτάλων.
a. | Σευηγόρου. reposui ex *M. m.* εὐηγόρου. *b. c. v. r.* *Ap.* Σαυχόρου. 6

- editt. *Ἰα α* ambiguum, στυγῆρου sit, an σακχῆρου. *Seuochoro, Gillius.* Σωσάρου volebat *J. R. Forster* ap. *Schneiderum*, hunc eundem esse statuens, quem alii Σώσαρμον vocant. Deinde Ἐγγυλιον mutabat in Τεύταμον, qui *Eusebio* Τευτάνης audit. Σωσάρης Assyriorum rex ap. *Syncellum* Tom. I. p. 278. in Canone chron. *Eusebii* I. p. 45. ed. *Maj.* Τευταει et Tentami nomen saepius obvium ap. *Eusebium*; Τεύταμος s. 7 Τευτάνης ap. *Syncell.* T. I. p. 285. ed. *Dind.* | τὸν γενόμενον. *b. v. r.* γινόμενον. *a* et editt. Astyagi magi praedixerant ὅτι μέλλοι ὁ τῆς Συγατρὸς αὐτοῦ γόνος (ὁ γενόμενος) βασιλεύσειν ἀντὶ ἐκείνου. *Herodot.* I. 108. 8 ἀφαιρήσομαι. ἀφαιρήθησάμην. *m.* | τὸ εἰρημένον. sic *M. m. v.* προειρημένον. *a* et editt. In iis, quae sequuntur, neminem haesisse miror; sunt enim ineptissime interposita. Omnia procedent optime, si ἦν in οὖν mutato, — verba sic distinxeris: καὶ Καλδαίων μὲν οὖν τὸ εἰρημένον θέσπισμα τοῦτο ἐκείνος πέφικε, καὶ — Breviter *Gillius*: *avus hoc timuit.* Pro 9 ἐκείνος Paris. *b.* ἐκείνο habet. Male. | ἕνα εἶπω τι καὶ ὑποπάλσας. Scribebatur in ed. Turic. et ante *Gron.* εἶπω ἔτι *) et ὑποπτύσας. εἶπω τι. *M. m. b. v. c. a.* καὶ ἕνα τι ὑποπαλξας εἶπω. *r. Apost.* XVIII. 93. In ὑποπτύσας nihil mutant *M. m. a.* ὑποπυλσας. *b. v.* ὑποπαλσας. *c. Vind.* Aut hoc verum, aut ὑποπαλξας, quod est in *r. Ap.* et ap. *Nevelet.* ad *Aesop.* Fab. p. 626. Vid. *Bustm.* Gramm. ampl. T. I. p. 331. De lectione ipsa vid. ad I. 30. p. 14, 21. Adde *Aeli.* ap. *Suid.* Κλεισσοφος φέρε καὶ ἡμεῖς καὶ τι παίσωμεν. *ib.* in φαγεῖν ζῶν. ubi *Mec.* Paris. plenior ap. 9 *Toup.* T. II. p. 323. ed. Ox. ἕνα τι καὶ παίσα. | Ἀχιλῆος. miror *Gesnerum*, quem vera horum verborum interpretatio non latebat, de ἀντί 12 λέως cogitasse. εἰς τὴν παῖδα τὴν om. *Vat.* | τοῦτον οὖν. τοῦτο. *Ap.* ex correctione, ut videtur, quam probat *Schn.* supplens τὸ τεχθέν, nisi παῖδα exciderit. οὖν. om. *r. Ap.* Hunc partum custodes regis projec- 14 runt. *Gill.* — φυλάσσοντες. *M. m. a. c. r.* φυλάττοντες. editt. | ἀπεργμμένη. καυεργμένη. *Vat.* a man. sec. non necessaria correctio. *Herodot.* VI. 79. ἐξεκάλεε τοὺς ἐν τῷ ἱρῷ ἀπεργμένους. alterum tamen *includendi* significatione frequentius. ὁ ἀετός. *M. m. r. Ap.* αἰετός. *a* et editt. *Apost.* sic habet: ἀετός δὲ ἔστι τοῦ παιδός. Verba τὴν ἔτι καταφορὰν sic 16 accipe ac si scriptum esset: ἰδὼν τὸν παῖδα ἔτι καταφερόμενον | προσαραχθῆναι. ut *Gesn.* correxit, legitur in *m. b. r.* προσάβραχθῆναι. *a* et editt. Vid. VII. 16. p. 164. 5. et supra c. 18. p. 274, 6. ὑπέλαθεν. ὑπέλαθον. *r. Ap.* omisso καὶ, quod sequitur. καὶ τὰ νοῖτα ὑπέβαλεν. κατὰ νοῖτα. *m. r. Ap.* ὑπέλαβε. *r. Ap.* Simile quid de Aristomene in *Caeadam* praecipitato narrabant οἱ ἀποσεμνύοντες τὰ κατ' αὐτὸν ap. *Pausan.* IV. 18. 5. | τοῦ χώρου. τοῦ κήπου. *r. Ap.* horti procurator. *Gill.* | Ἰδύγαμος. *M. m. b. c. v. al.* *Gesn.* Ἰδύγαμος. *a* et editt. ante *Gr.* γύγαμος. *r. Ap.* Ἰδύγανος corr. *Reines.* in not. *mst. infans hostis* interpretatus. 20 | σύμφημι περὶώμενος. *Vind. uterque*, ut *Gesn.* correxit. περὶώμενον. *a* et reliqui libri. Illud recepit *Schn.* Obscura omittens *Gillius* vertit: quod si hoc cuiquam fabulosum videatur, addam aliud. Sicut *Aelianus* XIII. 23. p. 304, 20. profitetur, se rem quandam ἐπὶ μακρότατον ἀνασκησάσθαι et ἀνιγεῖσθαι, ita suspicabar, eum h. l. contra *fateri*, se

*) ἔτι in nullo est codice.

rem non diligentissime exploravisse. Suspicebar enim scriptum fuisse: οὐ μὲν φημι περιώμενος εἰς ἰσχὺν καταγεωκῆσαι αὐτόν. Verbo καταγεωκῆσαι, cujus structurae cum accusativo illustravit *Lobesch.* ad *Ajac.* p. 341., sic utitur *Ael.* infra XVI. 39. οὐκ οὖν οὐδὲ ἐτόλμων — πλησίον γενομένοι καταγεωκῆσαι τὸ μέγας. Possit etiam scribi: εἰ δὲ τῷ δοκεῖ μῦθος τοῦτο, σύμψημι, οὐ περιώμενος εἰς ἰσχ. κατ. αὐτόν. quod si quis fabulam haec existimaverit, non equidem refragor, quam rem non pro viribus exploraverim. Cf. infra c. 38. p. 282, 22. | ἀλλ' Ἀχαμένη μὲν. horam. quo- 21 que genuina scriptura non est. Nam ἀλλ' libris invitis irrepsit, ta- α ε cite sic corrigente *Gesnero*, aut *Guldenbeckia*, καὶ ἀχαιμῆν μὲν. a. καὶ etiam *M. m.* pro μὲν *Paris. b.* et *Vat.* μὴν habet. Hoc verum videtur: Καὶ Ἀχαμῆν μὴν. | ἀφ' οὐ καὶ. καὶ in edit. male omissum, re- 22 stitui ex *M. m. a. b. c. v.* De Achaemene cf. *Herodot.* VII. 11. et I. 209. Similem historiam de Ptolemaeo puero ab aquila defenso et nutrito, vide ap. *Suid.* λόγος. T. II. p. 408. | αἰστοῦ. *M. m. a. b. c.* αἰστοῦ. 23 edit.

CAP. XXII. Ῥοκκαίας. *Gesnerus* dabat, an Ῥαυκαίας vel Ῥαυκίας 24 scriptum facit; Rhaucaum enim *Steph.* Byzantino esse urbem mediterraneam Cretae. Verum huic opinioni viciae magis ob stare videtur. Idem monuit, infra XIV. 20. mentionem Rhoccaeae Dianae fieri; ubi vid. Ῥαυκίων πόλις infra XVII. 35. *Holstenio* monente scriptum pro Ῥαυκίων. Ceterum quam Dianae Dictynnae Cretensis templum canes custodisse traduntur ap. *Philostr.* Vit. Ap. VIII. 30. p. 369. suspicor idem factum in templo Rhoccaeae Dianae. Omino canes Cretae morbo ibi obnoxios esse testatur *Caes. Aurel.* Acut. 3. quum insulae Sardiniae canes raro in eam incidant: cujus rei causam inquit *Cottus* de Script. Sardin. I. p. 54. vers. germ. SCHNEIDER. κρη τηροκαίας. m. ροκκαίας. *Vat.* ροκκίας. *Vind.* 7. Nostrum locum attigit *Hoesck.* in Kreta. I. p. 391. | ἐς ταύτην οὖν. οὖν 25 addidimus ex *b. δ. τα.* δτ' ἀν. m. νόσον. νήσον. b. v. Pessime in hoc cap. vulgo distinguitur oratio, plena interpunctione posita post ἐμπέσωσιν, et verbis ἐς ταύτην δτ. τ. v. ἐμπ. cum praecedentibus arcte conjunctis. | εἰς τήν. ἐς. *Vat.*

27

CAP. XXIII. Ἀδώνιδος. nomen Ἀδώνιδος in Ἀναΐτιδος mutandum 28 censuit *Vales.* Em. V. 15. templum Anaitidis memorat *Plin.* 33. s. 24. Elymaeam ad septentrionem Mediae collocat *Polyb.* V. p. 305. *Schw.* κύνες Ἐλομῆτοι ἀπὸ ἔθνος μεταξὺ Βάκτρων καὶ Ὑρακίας κειμένου sunt ap. *Polluc.* V. 37. cf. *Strab.* XI. p. 522. Tom. IV. p. 542. De cultu Anaitidos Idem in Armenia tradit *Xi.* p. 532. (IV. 601.) SCHNEIDER. De Anaitide vide *Bochart.* Geogr. sacr. IV. 19. p. 277. *Burm.* ad *Vales.* I. c. p. 132. Cf. *Gruber.* in Encyclop. V. p. 447. ss. | ἐνταῦθα. ἐνταῦ- 29 θα. b. v. ἐνταῦθα fortasse verum. Vid. ad I. 45. p. 20, 28. τῆσαοι. *M. m.* τῆσαοι. a. et edit. | εἰ καλοῦς ἐσθίων. hoc pro ἐσθίειν reposui 30

εἰ
ex *M. m.* v. b. c. ἐσθίων. a. correctio recentioris est manus ejus, qui capitulum numeros margini allevit, quem aut *Gesnerum* fuisse non dubito, aut *Guldenbeckium*. *Gillius*: atque etiam si quis edens appellet. — οἱ δὲ. m. a. οἷε. edit.

- 1 2 ὄσα δν. *M. m.* δσ' δν. *a* et edit. ὄρέλης. ὄρέλης. *b.* | ἀπίασ. 276 ἀπίασ. *Vat.*
- 3 4 CAP. XXIV. Θαλάττη. *M. m.* Θαλάσση. *a* et edit. | φοινξ. *m.* φοινξ. *a* et edit. In brevi piscis notitia nulla inest nota, unde genus 5 suspicari liceat. SCHNEIDER. | κυνάεις. sic iterum XIV. 24. p. 323, 17. κυνάειον. et alii, si recte memini, locis, improbantibus Atticistis, qui 6 jonicas has formas cum contractis permutari jubent. Vid. *Lobck* ad *Phryn.* p. 207. Contractum κυναῖον legitur XV. 4. p. 335, 9. Ib. 13. p. 343, 19.
- 6 CAP. XXV. Cohaeret hoc caput cum praecedente in *b. c.* | In 7 edit. male distinguitur post μήκος. κατὰ τὴν ἡμετέραν γινόμενῳ. θά- 7 λασσαν addit *Vat.* Vide an necessarium sit additamentum. | γινόμενῳ. γινόμενῳ. *b.* ἴσον. ἴσον. *m.* quod verius. — | Genus piscis definire non 8 ausim. *Merrem* comparabat labrum perdicem *Forskali* nr. 26. p. 34. SCHNEIDER. σαῦρος semel commemoratur ap. *Aristot.* H. A. IX. 3. 1. in- 9 ter pisces gregatim natantes. Locos veterum vid. ap. *Schn.* in *Hist.* litt. Pisc. p. 65. *a.* | ῥάβδοι. ῥάβδοι. edit. ῥάβδοις. *a.* περιέρονται. 9 ἔρονται. *m.* a pr. mau. | βραγγίων. βραγγίων. *m. a.* | χρυσῆ. vocabulo 10 alieno *Gesnerus* γράμμη, *Trillerus* inepte γλυφή vel βωγμή substitui 11 voluerunt. SCHNEIDER. Ad μέση supplendum ῥάβδος. Tam χρυσῆ (χρυ- 12 σῆ. *a.*) fortasse natum ex varia lect. praecedenti χρυσῶ adscripta *); 11 nisi fuit χυτῶ ἀργύρω προσεικασμένη. | ὑποπέφυκε. miror verbum com- 12 positum satis ineptum ad rem significandam, cui usui mihi ὑπονεύειν πέ- 13 φυκε aptior scriptura esse videbatur. SCHNEIDER. *maxilla inferior emi-* 12 *net in superiorem. Gill.* | αὐτοῦς περιέρεται. *M.* αὐτόν. *m. a.* χρυσοει- 13 δῆ περιέρονται. *a.* et edit. ante *Gron.* χρυσοειδῆ περιέρεται. *b. c.* in- 13 verso ordine *M. m.* | ὁ χάραξ. χάραξ. *b. c.* Vid. de eo *Diphil.* ap. 14 *Athen.* VIII. p. 355. E. et quos laudat *Schn.* *Hist.* litt. Pisc. p. 8. | 14 προσείκασται. προείκασται. *m.* ὄσα γε ἰδεῖν. *M. m. b. c.* ὄσα δέ. *a* et edit. 15 ante *Gron.* ὄσα τε corrigebat *Gesn.* quem ὄσα γε voluisse non dubito. 15 III. 27. ὄσα γε εἰκόσ. 28. ὄσα γε εἰδέναί. | χρυσοειδῆ ἔχει. hoc ordine 18 *M. m.* inverso edit. et *a.* | σκιαλ. στεγχιαλ. *v. b.* transpositis litteris. 18 εἰς κάλλος εἰςγράφουσιν. γράφουσιν. *b. v.* compositum habet *Soph.* *Trach.* 19 1169. Malis fortasse ἐγγράφουσιν. *Gillius: Purpureus color oculos pul-* 19 *cre adumbras.* Idem foret: αἱ σκιαλ τοῖς μέσοις ὀφθαλμοῖς κάλλος νέμου- 19 σιν. | ὁ δὲ τοξότης. novum hic incipit caput in *m.* *Rondeletius* et cum 20 eo *Charleton* in *Onom.* p. 35. piscem hunc cum orbe echinato seu mari- 20 cato comparant, qui ad genus diodontis Linnaeanum pertinet. SCHNEI- 20 DER. ἐν τῇ αὐτῇ Θαλάττη. Θαλάττη αὐτῇ. *M. m.* quod bene haberet, si ar- 21 ticularum esset additus. γινόμενος. *Schneideri* correctionem pro γινόμενος, 21 firmavit *b.* | μακρὰ. μακρὰν. *c.*
- 22 CAP. XXVI. Cohaeret hoc caput cum praecedente in *b.* | ὕστρι- 22 χες. hystrices Indiam et Africam generare prodit *Plin.* VIII. 36. *a.* 53. *Mures Africanos Plauti* in *Poen.* V. 2. 51. *Dalecampius* hystrices, *Lipsius* pantheras interpretatur. SCHNEIDER. Cf. ad I. 31. Λιβυκαλ. λυ- 22 βικαλ. *m.* κεντούσι. κεντώσι. *M. m.* quam formam improbat *Thom. M.*

*) *Gillius: quas media argentea distinguit.*

p. 524. Reliqui libri nostri probatiorem formam κεντούσι tuentur. | τσ-24
 ζνεώτων. τεζνεώτα. b. v. άπαντῶ. άπαντῶν. c.

CAP. XXVII. ἐν τῇ θαλάττῃ. articulum praecedente *Schn.* adjecti ex 26
Vind. utroque. ἐν θαλάσστῃ. b. | πλῆθος. de hac simia marina extant
Gesneri suspitiones in libro de Aquat. p. 1063. non admodum probabi-
les. Mihi videtur notitia pertinere ad Pegasus Linn. habeoque assen-
tionem doctissimum Merrem. SCHNEIDER. | ἄλεκτον. sic libri, etiam Vas. 27
ἀλεκτίβωτον emendavit Gesner. et recepit Schn. | ὁ θαλάττιος. M. m. a. 28
θαλάσσιος. editt.

277 ὁ χερσαίος. articulum om. m. τὸ δ' ἄλλα σῶμα. δ' interposui cum 1
 Par. b. v. In editt. abest. | νάρκης. νάρκος. M. m. quum νάρκα ζοῆν lega- 2
 tur ap. *Oppi. Cyn. III. 5.*, quam lectionem tuetur *Bochari. Hieroz. III. 2.*
Tom. I. p. 734., cogitet aliquis de νάρκῆς; sed νάρκος merus librarii er-
 ror est. | παραλλάττει δὲ τῷ χερσαίῳ. nescio an usquam datus casus 3
 verbo παραλλάττειν adjunctus reperiat. SCHNEIDER. Fortasse legendum
 τῶν χερσαίων, plurali variandae orationis causa. pro singulari illato. |
 πύρροι. πυρρ. m. κατὰ τοῦ ἵνλου. ἴνλου. a. | πλατεῖς. τένοντες addendum su- 4 5
 aricabatur *Gesner. Versio habet: rufa est oervice, ut branchiis quo-*
que). *Galenus ἵνλου occiput significare tradit Comp. Med. sec. loca*
II. p. 35. Σοκπασ. Eustath. ad Il. p. 827. ἵνλου γοῦν λέγεται νεῦρον ὅτι
ὄσῃ τοῦ τραχήλου τένον, κατῆκον ἀπὸ κεφαλαῦ εἰς ἀχίνα. SCHNEIDER.
Vera videtur conjectura Gesneri, qua admissa hic locus sic videtur le-
gendus: οἱ κατὰ τοῦ ἵνλου τένοντες, πλατεῖς ὡς βράγχια. βράχια. m. |
ἔχει. ἔστι. a. Sequeretur μακρὸν, συμφυῶς δὲ, τῇ τοῦ χερσαίου πλάσει, 6
καὶ κατὰ — al. Gesneri σμοειδὲς δὲ. vitiosam scripturam tenet Vind.
utroque. Mihi praeterea scribendum videtur: καὶ μακρῶ, σμοειδὲς δὲ —
SCHNEIDER. συμφυῶς. M. m. a. b. c. v. σμοειδὲς. al. Gesn. Secutus
eam Schneideri editionem, haesitabundus tamen, quum omnes libri no-
stri vitiosam lectionem συμφυῶς tueantur, nec appareat, unde Gesneri
σμοειδὲς sit ductam. Gillii interpretatio substitit in verbis: os non ha-
bet in summo rostro. Vulgo male post πλάσει inciditur. | εἰκασμένος. 7
εἰασμένος. m.

CAP. XXVIII. ἐκτρέπει εἰς εἶδος ἄλλο. ὡς εἶδ. b. v. εἰ εἶδ. c. *Clem. 8*
Alex. Paedag. II. 10. p. 188. D. ὡσαύτως δὲ καὶ ἀηδῶν καὶ τὸ χρῶμα καὶ
τὴν εἶδην συµμεταβάλλει ταῖς τροπαῖς. | πολυήχως καὶ ποικίλως. Arist. 9
H. A. IX. 36, 2. τοῦ δὲ ζέρουσ προΐόντος (aucto aestu, Plinius vertit;
παριόντος. Codd.) ἄλλην ἀφήσει φωνήν καὶ οὐκέτι παντοδαπὴν, οὐδὲ τα-
χέϊαν καὶ ἐπιστρεφῆ, ἀλλ' ἀπλήν. Plin. X. s. 43. ia totum alia vox fit,
non modulata aut varia. SCHNEIDER. Cf. Eund. ad Aristot. Tom. IV.
p. 246. s. Verba πολυήχως καὶ ποικίλως colorem habent poeticum; unde
tamen ducta sint, non reperio. | ἐτέρως δὲ ἤπαρ. ἐτέρω. b. Structura 10
ut in διαφερόντως ἢ ap. Plat. Phaedo. p. 85. B. de Rep. VII. p. 538. B.
| κάσσοφος. . . τεταραγμένον φθέργεται φθέρεται. c. ducta haec quo- 11
que ex Aristotele l. c. τοῦ χειμῶνος παταγεὶ καὶ φθέργεται βορυβῶδες.
balbutit. Plin. X. s. 42. Clem. Alex. l. c. ὁ κάσσοφος ξανθὸς μὲν ἐκ

*) Gillius: pars illa quae pertinet ad collum et ad branchiarum locum, rufa est.

- μλιανος, καταγητικὸς δὲ ἐξ ἑδικου γινόμενος. Cf. *Eustath. Antioch.*
 12 13 Hexa. p. 30. | ὡς στολήν. cf. II. 14. p. 36, 25. | ὑπὸ τοῦ πρόσθεν
 μλιανος. hoc ex *Aristotelo* videtur mutandam in ἀντὶ τοῦ κρ. μλιανος.
 14 SCHNEIDER. in ἀπό potius, ni fallor. | ψαροτέρα. ψαρωτέρα. m. b. v. ψα-
 λωτέρα. a. *Hezych.* ψαροὶ ποικίλοι εἶδος χρώματος. *Aristot.* l. c. τοῦ
 15 μὲν χειμῶνος ψαρά. | ποικίλον. ποικίλην. m. τὴν χροάν μεταβλητικὸν μίμῃ
 τῆς χροάς scribendum videbatur. De mutato piscium colore eadem ha-
 bet *Aristot.* H. A. VIII. 29, 2 et 3. SCHNEIDER. Plura piscium genera
 quo tempore ova pariunt colorem mutare, observat *Cuvier ad Plin.*
 T. VII. p. 182. Correctionis necessitatem non video. μεταβλητικὸν οἶδε.
 16 μεταβλητικὴ ἦδε. m. | καὶ κόσσυφοι. καὶ om. m. φυκίδες. φοκίδες. b.
 ἐρευθῆσσα τέ φυκίς. *Marcell. Sid. Fr.* v. 19. de hoc genere piscium
 vid. *Hist. litt. Pisc.* p. 170. cum κίχλη jungit *φοκίδα Artemid.* II. 14.

p. 165. de κίχλη. Ib. p. 171. καὶ μαίνιδες. μαίνιδες. c. vid. *Hist. litt.*
 17 p. 96. | Ἄριστοτέλης. H. A. IX. 31, 4. ubi pro ψιλοὶ est λείοι.

- 19 CAP. XXIX. Βουβάστω. βοβιάστω. m. De silaro vide infra XIV. 25.
 22 24 Cf. *Hist. litt. Pisc.* p. 168. a. | ἐμβαλλομένας. ἐμβαλομένας. a. | τῷ
 Κίλικω. M. m. v. b. c. τῷ Κίλικω. a. τῷ Κίλικι. editt. ante *Gron.* ta-
 25 cite sic corrigente editore. | οὐ τρέφει ἀφθόνως. ἀφθόνα. m. In hoc
 loco accipiendo errasse videtur *Gesnerus*, qui ὅτι vel οὗτος τρέφει, et
 deinde τοιοῦτος μὲν pro δὲ corrigit, quasi Cydneus dicatur νῆμα τρέφει
 pro ἔχειν διειδές, quum *Aeli.* dicat, aquam limpidam minus nutrire pi-
 26 sces quam turbidam; Cydneus autem aquam limpidam esse. | καὶ τοιοῦτος.
 27 καὶ om. *Vat.* recte, ni fallor. | ὁ Κύδνος κύκνος. b. φληδεῖ. φιλεῖ. b. v.
 29 | τούτων. M. m. a. b. c. τούτων. *Vat.* τούτους. ed. *Gesneri* ob notam
 tachygraphicam male explicatam. εἰσιν· εἶεν — M. m. εἰσι· εἶεν — editt.
 30 omnes. | Ὀρόντου. sic libri nostri praeter a. in quo est Ὀρρόντου cum
 31 editt. ante *Gr.* | Πτολεμαίων. *Diodor.* I. 33. amnem, qui fossam a.
 Karipam ab ostio Pelusiae ad sinum Arabicum et mare Erythraeum du-
 ctum, et a Ptolemaeo II. perfectum implet, Πτολεμαίων vocat. Cum Dio-
 doro facit *Tzetz.* Chil. VII. 457. Cf. *Strabo* XVII. p. 800. Tom. VI.
 p. 532. *Valesius* emendat. V. 10. Πτολεμαίων corrigebat, quasi di-
 cat *Aeli.* urbis Ptolemaidis incolas. Ceterum siluri Linnaeani genus in-
 telligi non dubitandum. SCHNEIDER. Vid. *Wessel.* ad *Diod.* l. c. Tom. I.
 p. 39. *Hemsterh.* in not. mst. haec habet: „Lege Πτολεμαίων. incolas
 Ptolemaidis intelligit. Fluvius autem, quem significat, est Belus, ut do-
 32 cet *Stephan.* in Ἄκῃ.“ | ἡ Ἀκαμειτίς. quam describit *Oppi.* Cyn. II. 120.
 Meliboeam vocatam. SCHNEIDER.

- 1 CAP. XXX. Cohaeret hoc caput cum praecedente in b. c. χειρῶν-278
 Ζεις, perperam igitur negat *S. Basil.* *Opp.* I. p. 63. E. τιθασεύσσαι τι
 τῶν νηκτῶν et ὑπομένειν χειρὸς ἀνθρωπίνης ἐπιβολήν. Post δεχόμενα re-
 3 ctius delebis comma. | ἐνεσῶτι. ἐν ἐσῶτι. *Vind.* 7. ἐν ἐστὶ τῷ (sic) *Vat.*
 ἐν Ἀστακῶ corr. *Gesner.* Rectius Ἀστακῶ. Plures hujus nominis urbes
 commemorat *Steph. Byz.* nullam Epiri, nec aliam, quae appellata sit
 5 Στεφανόπολις. | δεξαμένας. δεξαμέναις. c. Sequebatur καὶ ἐν Χλωρῶ
 δὲ Πελώρῳ vertit *Gillius*, et sic habet M. m. c. *Vind. uterque.* τλώρω
 α ex corr. Prius ἐλώρω fuit. Ἐλώρω. b. v. confirmans emendationem

Ortelii in *Theo. Geogr. V. Chlorus*. a pluribus probatam, etiam a *Wesseling*. ad *Diodor. T. II. p. 502*. De flumine Heloro eadem tradunt *Steph. Byz.* et *Nymphodorus* ap. *Athen. VIII. p. 331. D. Cf. Ebert.* in *Diss. Sic. I. p. 198. s.* | Συρακουσίων. Συρρα. a. | Λαβρανδέως 6 7
scripsi auctore *Hemsterh.* ad *Aristoph. Plut. 1003*. quem vide de etymologia nominis. Adde *Wessel.* et *Herodot.* p. 80. Postνάματος quaedam excidisse vidit *Gesn.* qui addebat [imo subandiebat]: χειροθήεις τρέφουσα ἰχθύς. ΣΧΗΝΙΔΙΑ. Post φρούριον vulgo plene distinguitur. Verum verba, quae sequuntur, cohaerent cum praecedentibus, et minima mutatione sic legenda, ut omnis lacunae evanescat suspicio: καὶ ἐν τῷ ἱερῷ δὲ τ. Α. Διὸς ἐν κρήνῃ Διευδούς νάματος — ubi apparet supplendum esse: εἰσὶ χειροθήεις ἰχθύς, et ad haec verba referendum τρέφουσιν, quod sequitur lin. 19. Negligentior orationis junctura nihil habet in *Aeliano* quod nos moretur. Paulo post narratio incepta interrumpitur digressionem ad *Jovem* *Labradensem* et *Cares* facta, et connectitur demum l. 17. verbis, καὶ ἐν Χίῳ δέ. | ἑλλόβια. ἑλλόμια. m. ἑλλώβια. a. | τῆς Μυλασιών. M. m. c. 8 9
Μυλασιών. b. v. Μυλασιών. a et editt. ante *Gr.* De scriptura nominis vid. *L. Holsten.* ad *Steph. Byz.* p. 214. | εἰς τόδε. δὲ addit alia manus 10

ου
in *M.* ut statim in *ἔξιος*, correctio est ab al. man. *ἔξιος. m.* a pr. man. Utrumque locum habet. εἰς τόδε, τὸ ἱερὸν scil., *καρήρτ. ἄγαλμα ἔξιος* ant *ἔξιος ἄγαλμα*. nam loco signi divini et statuæ gladius ibi erat suspensus; ut ap. *Scythas ἀκινάκης σιδήρεος ὄρνυται* — Ἄρης ἄγαλμα. teste *Herodoto IV. 62.* Cf. *Jacob* ad *Lucian. Toxar. p. 120.* Verbo *τιμᾶται* oratio redit ad *Jovem*. *Gillius* junxit ἐς τόδε ἄγαλμα: *ex hujus Jovis statua gladius nomine Carius appensus.* | Κάρως τε καὶ Στράτιος. de 11
Cario falsum est, ut monuit *Hemsterhusius* l. c. et *Wesseling.* ad *Herod.* I. 172. p. 81, 24. ΣΧΗΝΙΔΙΑ. *Aelianus* *Jovem Carium* et *Stratium* pro iisdem habens, erravit. Utrumque distinxit *Strabo XIV. p. 659.* ubi vide *Interpp.* *Gallicos* *Tom. IV. 2. p. 342.* | ἀγορὰν πολέμου. jus emen- 12
di vendendique belli tempore invenisse, et mercede militasse, interpretatur *Casaubonus* ad *Polyb. p. 184.* ed. *Gron.* *Strabo XIV. p. 662.* οὗτοι δὲ κατ' ὄλην ἐπλανήθησαν τὴν Ἑλλάδα μισθοῦ στρατεύοντες. Ad mercenaria tantum stipendia *Aeliani* verba refero. | ὄχανά τε. ducta 13
haec ex *Herodoto I. 171.* unde sua etiam *Strabo XIV. p. 661.* sumsit, qui praeterea *Anacreontis* testimonium affert, ad quod vid. *Fischer.* fr. 72. p. 403. et *Alcaei*, cujus vide *Reliqq.* a *Matthiae* collectas p. 19. s. Cf. *Schol. Thucyd. I. 8.* — | λόφος. λόφον. *Vat.* propter 14
λόφος, οἷς κοσμοῦσι τὰ κράνη, *Cares* a *Persis*, ἀλεκτρύνας fuisse appellatos *Plut.* narrat in *Vit. Artax. c. 10.* — ἐκλήθησαν. *M. m. b. c. aP. Gesn.* ἐκάλεσαν. a et editt. ante *Gr.* Sequitur παρὰ τὸ ὄνομα in *M. m.* quod fortasse ex *πάλαι* depravatam; nisi fuit ἐκλήθησαν δὲ ἄρα τὸ ὄνομα. — ἀπὸ Καρὸς. ὑπὸ a et editt. ante *Schn.* ἀπὸ. *M.* ἀποκαρὸς. m. καὶ ante Διὸς om. c. | ὕσαι λάβρω καὶ πολλῶ. λάβρα καὶ πολλὰ. m. λάβρα. c. *Herodot.* I. 193. ἢ γῆ τῶν Ἀσσυρίων ὕσαι ὀλίγω. Id. I. 87. ὕσαι ὕσαι ἄβροτάτω. *Aeli.* ap. *Suid.* III. p. 566. ἀδοκίμως πολλῶ πάνυ σφόδρα ὕσαι. *Xenoph.* *Helleu. I. 1. 16.* ἀνηγάγετο — ὕστος πολλῶ. Aliam nominis originem affert *Plut.* T. II. p. 302. A. Cf. *Eckhel.* *Doctr. Num. T. II.*

- 17 p. 585. | ἐν Χίῳ. sine articulo. *M. m. b. c.* ἐν τῷ Χίῳ. *a* et editt. so-
- 18 21 loeco. | τῆσάν. *M. m.* τῆσάν. *a* et editt. | Τίγριδος. τίγρητος.
- 22 23 *b. c. v.* | ἐβάλλειν. ἐβάλλει. *Vat.* | Βούβρας. *Gesner* e tabulis Pto-
 lemaei fluvios Chaboram et Saccoram inter Euphratem et Tigrin memora-
 rat. 'Αβούβρας legi jubet *Gronovius*, nulla edita ratione emendationis.
Procopio Persic. II. est in altera fluminis Euphratis ripa Romanorum oppi-
 dum munitum, quod Circesium vocatur, ad quod Aborrhias fluvius Eu-
 phrati miscetur. Cf. *Bochart.* Phaleg. p. 289. SCHNEIDER. Βούβρας. *a*
 et editt. Sic etiam *M. c.* Βουβρω. *m.* Βούρας. *b.* 'Αβούβρας. *Schn.* cur.
- 24 sec. *Fluvium nomine Bura.* *Gill.* | μετὰ τοὺς γάμους. de Jovis cum
 Junone nuptiis, ἱερὸς γάμος dictis, vid. *Hemsterh.* in not. *Valck.* ad
 Adon. p. 366. *s.* et *Böttiger.* in Junone p. 94. *s.* — καὶ Σύροι. φασιν οἱ
 Σύροι. *b.* fortasse rectius. Si καὶ sincerum, *Aelianus* videri debet cogi-
 tasse de Graecis, ad quas illa fabula de Junonis nuptiis proprie pertinet.
- 26 | καὶ εἰς νῦν. *M. m. b. a.* ἐς νῦν. editt. Compares εἰς ὅτε, quod est
 in Od. β. 99. ἐς τῆμος. Ib. η. 318. ἐς πότε in *Soph.* Aj. 1185. — εὐω-
 δίαν. de aquis suavem odorem exhalantibus cf. *Ukert.* Geogr. T. II. 1.
 p. 32. — ὁ ἀήρ. ὁ ἀήρ. *c.* κίρναται. κίρναται. *c.*
- 30 CAP. XXXI. Εὐρύσθενην. εὐρύσθενους *b.* Προκλέα. *M. m. a. b. c.*
 προκλέα *Vat.* (i. e. πατροκλέα adscripsit *Bast.*) Προκλέαν. ante *Gron.* er-
 rore describentis. Vide de his Heraclidis *Apollodor.* II. 8. 2. *Pausan.*
 III. 1. 7. | τοὺς Ἀριστομάχου. primus h. l. emendavit *Sylb.* ad *Paus.*
 III. 16. p. 246. scribens: Προκλέα, τοὺς Ἀριστοδήμου, τοῦ Ἀριστομάχου,
 τοῦ Κλεοδαίου, τοῦ Ὑλλου. Vulgo *Aristodemus* omittitur in serie, et
 male Κλεάδα scribitur pro Κλεοδαίου. Cf. *Herodot.* VI. 52. SCHNEIDER.
 Προκλέα κατὰ τοὺς. *m. a.* ubi sunt fortasse vestigia nominis omissi. |
- 31 Κλεάδα τοῦ Ὑλλου. Κλεάδου τοῦ Ὑλλου. *b.* κλεάδου. *Vat.* Ἡρακλέους scripsi
 cum Paris. *c.* Ἡρακλέος *a* et editt. Vid. *Porson.* ad *Mod.* v. 676. *Schaefer.*
 App. ad Ep. cr. *Bastii* p. 17. 52.
- 3 4 7 τὸν δὲ θεόν. τόνδε. *m.* | Λακεδαιμονίαν. Λακεδαιμόνα. *b.* | ἐντεῦθεν 279
 τοι. ἐνταῦθά τι. *Vat.* IV. 28. ἔθεν τοι καὶ δοκοῦσι — ἔπυμασταί. XIII. 19.
 ἔνθα τοι καὶ τὸν χώρον καλοῦσιν Ἡπειρον. — ἀρμόσασθαι. ἀρμόσασθαι. *a.*
 οὕτω γάρ. *M. m. b.* οὕτως γάρ. *a* et editt. Vid. I. 9. p. 5, 25. Verba
 δ'αὐτοῖς usque ad γίνονται κα — om. *m.* | ἴσασθαι ἀφ' ὧν. ex formula. Vid.
 ad V. 11. p. 102, 28. — οἱ δὲ γίνονται. Fit interdum, ut ὁ μὲν — ὁ δὲ
 sine antithesi ad eandem personam referatur (vid. *Matth.* Gr. §. 289.
 not. 9.); sed hoc loco videtur legendum: ὡς δὲ vel ὅτε δὲ γίνονται κατὰ
 τὴν Κλ. χώραν, ἐντυγχάνει αὐτοῖς λύκος. Vulgo legitur καὶ ἐντυγχάνει.
 καὶ in nullo libro habetur, sed *Gesneri* est. ἐντυγχάνει δὲ αὐτοῖς. *M. m.*
 ἐγρ. οὖν αὐτοῖς. *b.* ἐντυγχάνει αὐτοῖς. *a.* nec καὶ agnoscens, nec δέ, nec
 οὖν deuique; quae omnia docent, hunc locum correctorum manus esse ex-
 pertum; quod fortasse etiam de lectione cod. *Vat.* dixerit, quae nunc
 demum in notitiam meam venit: ἐπέθοντο· γίνονται δὴ κατὰ τὴν Κλ. χ.
 ἐντυγχάνει οὖν αὐτοῖς — in qua lectione oratio male et minutatim cen-
 cisa displicet. Nobiscum facit *Gillius*: quum in Cleoneorum regionem
- 10 venissent, ipsis occurrit lupo. | ἔκ τινος ποιμένος αὐτὸν. ποιμένης ex
Gesneri correctione *Schn.* recepit in cur. sec. συνηρατικῶς. *b. v.* ἤρατα-
 μένον. reliqui libri et editt. abundante αὐτόν. An fuisse dicamus: ἔκ

τινος ποιμένος ἀγελῶν ἤρπασμένον. ? ut XV. 1. ὡς δὴν ἐξ ἀγελῶν λύκος ἀρπάσας ἢ γῆνα ἐξ αὐλῆς ἀετός. — συνέβαλον. συνέλαβον. *a.* συνέβαλλον. *Vas.* | τὰς Θεοσάνδρου τοῦ Κλεωναίου. Θεοσάνδρου corrigiit *Sylburg.* et 12 *Valesius* in Emendatt. V. 11. Equidem praeterea Κλεωναίου fuisse suspi- cabar, sed nunc video in *Vind.* 7. esse Κλεάνδρου τοῦ φερωνίου. Con- jecturam tamen meam confirmatam video a *Pausan.* III. 16, 5. ubi se- pulcorum memorat Λαδρίας καὶ Ἀλεξάνδρας· αἱ δὲ αὐταὶ τε ἦσαν θίδου- μοι, καὶ ἐπὶ τούτῳ σφᾶς ὁ τ' Ἀριστοδήμου παιδες, ἅτε ὄντες καὶ αὐτοὶ θίδουμοι λαμβάνουσι· Συγατέρες δὲ ἦσαν Θεοσάνδρου τοῦ Ἀγαμηθίδα, βα- σιλεύοντος μὲν Κλεστοναίων, τετάρτου δὲ ἀπογόνου Κτησιππου τοῦ Ἡρα- κλέους. ubi vitiosum nomen *Clavierius* ex *Il. K.* 266. mutabat in Ἐλεω- ναίων; equidem probabilius in Κλεωναίων, nec dubitavi *Aelianum* ex *Pau- sania* corrigere. ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ. Κλεωναίων apud *Pausaniam* correxit etiam *Kuhnius*; *Bekkeri* editio nihil attulit novi. Pro Θεοσάνδρου *Par. b.* Κλε- σάνδρου habet. *Sylburgii* correctionem nunc firmavit *Vas.* Θεοσάνδρου exhibens. | *Ἰασι.* *Ἰασι. a.* | ἐκμελές. *a. b. v.* ut exquisitius recepi pro 13 14 ἀμελές. Similiter c. 34. καὶ ταῦτα ὑπὲρ ζῳῶν εἰπεῖν οὐκ ἔστιν ἄπο μού- σης. i. e. οὐκ ἐκμελές, non absonum. Vulgatae, quam habet *M. m.* cum editionibus, patrociniatur *Lucian.* *Dips.* c. 9. ὡς οὐκ ἀμελές γεγένηται μοι φύσεις τῶν Διβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι. Hoc fortasse rectius revocabitur, altera lectione in marginem relegata.

CAP. XXXII. ἡ Ἰνδῶν γῆ. hoc cap. cum praecedente continuat *m.* 15 ἡ ex *M. m. a.* adjecimus; sed in *a.* legitur in marg. atramento diverso et pal- lido, unde omissum in edit. Habetur etiam in *Vas.* | μαρτύρια. μαρ- 16 τυρία. *m. c.* | αὐτῆς. αὐτοῖς. *b. v.* quod ad Ἰνδῶν relatum non sper- 17 nendum. | τὸ δὲ νῦν ἔχον. ἔχων. *m.* | ὠδῖνα ὄφρων. in talibus ὠδῖνις 19 20 ipse foetus est. Vid. *Böckh.* *Expl. Pind. Ol. VI.* 31. p. 156. | τῆς τε 21 οἰα. *c.* καὶ τὸ λευφθὲν τοῖς ἀπείροις ἄπειρον. mihi venit olim in mentem: τὸ λεγθὲν ἐν ἀπείροις. ΣΧΗΜΕΙΔΕΑ. ἄπειρον *om. m. al. Gesn.* Reliqui li- bri tuentur. ληφθὲν. *Vas.* Omisit haec verba *Gillius*; *Gesnerus* vertit: *quarum species omnes persequi velle infinitum foret.* Possit legi ὡς ἐν ἀπείροις ἄπειρον. quae dicenda relicta sunt, in infinitis nume- ro infinita. Sed nec hoc satisfacit. *Stackhousius* corrigiit: καὶ τὸ λευ- 24 φθὲν ἄπειρον. audacter elisis quae ipsi molesta videbantur. | τὴν ἐμ- 24 περιάν. ἐπήρειάν τε. *M. m.* notabilis aberratio, quae fortasse iudi- cio est, totam hanc enuntiationem emendatorum manus esse exper- tam. Caeterum *Arrian.* *Ind.* c. 15, 11. Graecos medicos ignorasse ait remedia contra ictus serpentum Indicorum, ἀλλ' αὐτοὶ γὰρ οἱ Ἰνδοὶ ἰώντο τοὺς πληγέντας. | καὶ ποῖον. ὁποῖον. *c.* | τὴν τοῦ ἰοῦ ἐπινομήν. de igne 25 27 *Plut. Vit. Alex. c.* 35. οὐκ ἂν ἔφρασαν ἢ βοήθεια τὴν ἐπινομήν. Frequentius simplex νομαλ de morbis et ulceribus. *Plut. T. II.* p. 165. E. νομαλ σαρκὸς θηριώδεις. | ἡ χεῖρα. πολυφάρμακος καὶ πολυβέριος τῶν τε σωτη- 30 ρίων καὶ τῶν ἐναντιῶν. *Serabo XV.* p. 695. *Tom. VI.* p. 44. — ὅς ἂν. ὅσον ἂν. *m.* | λέγουσιν. *M. m.* ἐπάγουσι. ἐπάγονται. *Vas.* Διβύων. λι- 31 βίων. *m.*

280 οἰκοῦντας Αἰγυπτίων. recepi ex *M.* οἰκοῦντων Αἰγυπτίων. *m.* Αἰγυπτί- 1 ους. *a* et editt. | εἰς ἐρπύσαι. εἰς ἐρπύσαι. *m.* εἰς τὴν ἰαντοῦ οἰκίαν. *M.* 2 *m. b. c.* ἰαντῶν. *a. v.* et editt. vett. Idem dicit *Plin. II.* 63. s. 63.

- 4 XXIX. 4. s. 23. ex Aeli. *Philos* c. 66, 14. | κόλπον. κόλπον. *a.* κολ-
 5 7 πών. ed. *Gron.* | ταλαπωρεῖται. ταλεπ. *m.* | οἱ ἐξ αὐτοῦ γενόμενοι.
 recepi ex *M.* (ex corr.) *m.* pro γενόμενοι. *a* et ed. *Gesn.* γενόμενοι. ed.
Gron. γενόμενοι. *Vind. uterque*, quod ed. *Schn.* exhibet. Vide supra ad
 p. 1, 2. et p. 9, 17. — γνωρίζουσι πατέρα. τὸν interposuit *Schn.* quod
 9 nou opus. Vid. *Mauh.* Gr. §. 264, 5. | ἐδέχθη. recepi ex marg. *M.*
 ἐλέχθη. *a* et editt. ἐλέχθη. *b.* *c.* — κατά γε τὴν μυσίαν τὴν ἐμήν. eadem
 est locutio in Var. Hist. VI. 1. — συνιέντι. συνάντι. *m.*
- 11 CAP. XXXIII. φυλάττειν. φυλάττει. *c.* χηνῶν κύνες. inverso ordine
b. *v.* χινῶν. *m.* *Eustath.* Ant. Hex. p. 28. τὸ δὲ τῶν χηνῶν γένος ὑπάρ-
 χει ἄγρυπνοι καὶ δευήκειον ταχέως τῶν προσιόντων ἀπλῶς ἢ τῶν ἐπιβουλεύων
 τὴν ἔφοδον ἀσθάνομένη (Scr. ἀσθάνόμενοι). Idem dicit *Mich. Glyc.*
 12 Ann. I. p. 44. A. | ἐπολέμου γοῦν αὐτοῖς. *M.* (ex corr.) *m.* *b.* *c.* αὐτοῦς.
 14 15 *a.* et editt. ante *Gr.* | ἤρητο. ἤρετο. *a.* ἤγετό γε. *Vat.* | Καπετωλλου.
 καπιτωλ. *b.* *v.* ἐκ τοῦ βῆστου. ἐκ τοῦ βῆστα. *b.* *v.* Similes locutiones vi-
 de ap. *Schaefer.* ad L. Bos p. 266. *Lobeck.* ad Ajac. p. 331. ἔπεισε σὺν
 16 τῷ βῆστῳ habet *Memnon* in Exc. c. XI. p. 20. | χωρῖα. χωρίας. *m.* |
 17 σὺν ἐπιβουλή. *M.* *m.* *b.* *c.* σὺν ἐπιβουλαῖς. editt. ambigua lectio in *a.*
 Statim ex iisdem libris, ad quos nunc accessit *Vat.* reposui μὲν τοι, quod
 in *a* difficiliter lectu perperam pro μὲν τισι habitum est. In πέρφακτο
 18 augmentum neglectum, ut IX. 21. p. 203, 22. et saepius. | καδ' ὄν. ὄν.
 20 *m.* Μάλλιος. μάλιος. *b.* κάλλιος. *c.* | υἰὸν om. *b.* ἀνέδησε. ἀνέκδησε. *c.* ἐκ

τῆς ἑαυτοῦ. recepi ex *M.* *m.* αὐτοῦ. *a* et editt. μετῆλθε. ἐστῆλθε. *m.* num
 ἐξῆλθε voluit? *Dion. Hal.* Ant. Rom. VII. 79. τῆς μὲν ἀριστίας δευκα
 — ἐκόσμησεν, ἀπειθεῖαν δ' ἐπικαλῶν, ὅτι οὐκ ἐν ᾧ ἐτάχθη φρουρίῳ ζυμνεῖν,
 ἀλλὰ παρὰ τὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἡγεμόνος ἐξῆλθεν ἀγνωσούμενος, ὡς λειποπάκτην
 ἀπέκτεινε. Verbum μετέρχεσθαι h. l. nullam nisi mutati loci significatio-
 22 nem habere videtur. | τῆς νυκτὸς τὸ ἀόρατον. per noctis concubinae tene-
 bras. Hujus locutionis aliud exemplum non novi. *Nocte sublustri* rem
 23 actam esse dicit *Livi.* V. 47. ἄλοχᾶν h. l. idem quod alibi φυλάττειν. | βα-
 25 δύτατα. βαδύτητα. *m.* VI. 62. καθεύδων βαδύτατα. | ἡρμῖα. *qua non custo-*
 26 *diebatur, ac silentium a custodibus erat.* *Gill.* | ἐπιθήσεσθαι. de ἄν cum
 infinitivo futuri cf. *Reisig.* de Part. ἄν p. 99. ss. et qui *Reisigio* in non-
 nullis adversatur, *Hermann.* L. I. §. VIII. Aoristum habes infra XII. 13.
 p. 294, 32. ὅσον μὴ ἄν ψεύσασθαι. ut Var. Hist. XI. 7. μὴ ἄν ὑπομείνα.
Heliod. I. 6. p. 10. πρὸς τὸ μὴ ἄν τι παθεῖν. *Fuitne* h. l. μηδαμὰ ἐντυ-
 27 δεν? — Γαλάτας. Κελτούς. *c.* — καὶ μέντοι καὶ. Alterum καὶ om. *m.* |
 27 ἀκλειστοῖτα. ἀκλῆστοῖτα ἦν. *M.* *m.* ἄκλῆστοῖτα ἦν. *a.* et ed. pr. ἀκλειστοῖτα ἐλή-
 φθη ἄν. edidit *Gron.* qui tamen in Annot. ἀκλειστοῖτα esse in *Med.* scrip-
 sit. Male utique. ἀκλῆστοῖτα ἦν habet contextus *Med.* omisso ἐλήφθη et
 ἄν. In marg. autem est ἀκλειστοῖτα ἐλήφθη ἄν. ἀκλῆστοῖτα ἦν. *Vind.* 7. ἀκλε-
 ῖστοῖτατο ἐλήφθη ἄν. *Vind.* 51. Ex libris Parisinis ad *Gronovii* editionem
 collatis nihil enotatum varietatis, ita ut eos eandem lectionem exhibere di-
 xeris. Dubito tamen. *Gillius*: *ac tum capta urbs fuisset.* unde fortasse
Gesn. ἐλωτὸν conjecit. Aut hoc aut ἀλωτὸν voluit cod. *Vat.* in quo re-
 pertum nunc: ἐκ τούτων ἀλω^τ ἦν καὶ αὐ^τ καὶ ἡ ἄκρα. unde reliquae li-

brorum varietates ortae. In ἀλωτὰ s. ἀλωτὸν ἦν abesse potest ἄν, quam agatur de re, quam factum iri dubitari non poterat. Vid. *Matth. Gr.* §. 508. not. 2. — καὶ αὐτὸς. καὶ αὐτὰ. *b.* ad αὐτὸς *Gesner.* supplebat λόφος, vertens: *collis cum Jovis aede.* Brevisiter *Gillius:* *ac tum capsa arx fuisset.* Si ἀκλείστοτα firma esset lectio, in αὐτὸς vel αὐτὰ καὶ ad-verbium latere dicerem illi vocabulo respondens, ut ἀμαχί, ἀκοντιὲν vel tale quid; ut est in simili negotio ap. *Xenoph.* K. Π. III. 2. 4. ἦν γὰρ φθάσωμεν ἀναβάντες, παντάπασιν ἀμαχί λάβομεν ἄν τὸ ἄκρον. *Dion. Hal. Antiq.* VI. 91. μᾶ γοῦν ἡμέρᾳ τῆς τε γῆς αὐτῶν Ῥωμαῖοι ἐκράτησαν ἀκοντιὲ καὶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος ἔλαβον. *Herodian.* II. 13. 5. ἐληφθε γοῦν βραδίως καὶ ἀκοντιὲ γε ἐαλώκατε. Nunc vero Vaticano cod. duce legendum videtur: ἀλωτὸν ἦν καὶ αὐτὸ καὶ ἡ ἄκρα. ubi αὐτὸ referendum ad id quod praecessit τὸ ἀφύλακτον καὶ ἐνθα ἡρέμια ἦν. | ρι-29 φθεῖσαν. βρεῖσαν. *a. v.* βρεφείσαν. *m.* ex *M.* nihil notatum. βρεφείσαν debetur *Gesnero*, quare caussa non est, cur βρεφείσαν non restituatur. | μὴ ἀτρεμεῖν. in universum laudatur anserum vigilantia. *Ovid. Met.* XI. 598. 30 in descriptione aulae Somni, *nec voce silentia rumpunt Sollicitive canes, canibusve sagacior anser.* | τὸν Μάλλιον. μάλιον. *b.* κάλλιον. *c.* 31 ἀνακλάξαντες. ἀνακλάξαντες. *a.* | τίνουσι. τείνουσι. *b.* 32

281 χῆν. hoc casu omiasum in apographo *Gesnerus* supplevit in marg. Est 1 in omnibus libris nostris. ταῖς τεταγμ. ἡμέραις. ταῖς om. *a. m.* tacite supplevit *Gesn.* non dissentientibus reliquis libris nostris. | τιμᾶται δὲ χῆν. *Plin.* X. s. 26. *quam ob causam cibaria anserum censores inprimis locant.* Cf. *Plut.* T. II. p. 287. C. Ad haec solemnis, de quibus solus, quod sciam, *Ael.* tradit, respicit *August.* de Civ. Dei. II. 22. de canum poena *Plin.* XXIX. 4. s. 14. *Suid.* in Μαουμαῖς. T. II. p. 481. Tertio Non. Aug. factum refert *Jo. Lyd. Phil.* de Mens. p. 50. [Vid. ibi *Rösher.* III. 40. p. 132.] ΣΧΗΝΙΔΕΑ. | ἐν φορεῖω. in *lectica*, ut agna 2 *Horatii* II Serm. III. 214. In eadem historia *Plut.* Γ. II. p. 325. C. D. κύων μὲν ἀνεσταυρωμένος, χῆν δὲ μάλα σεμνῶς ἐπὶ στρωμνῆς πολυτελοῦς καὶ φορεῖου καθήμενος.

CAP. XXXIV. ἔπο μούσης. *m. a.* ἀπὸ μ. editt. Vid. supra c. 6. 3 p. 267, 9. | αὐτῶν. αὐτῶν. *Val.* | ὀστίας. ex *Herodot.* IV. 61. ubi 4 5 vid. *Valck.* p. 308. ἀροτήρα. ἀροτριῶντα. *b.* Etiam ap. Athenienses lege erat vetitum βοῦν ἀρότην δύνειν. *Aeli.* V. H. V. 14. ubi vid. *Kuhn.* De Phrygibus idem tradit *Nicol.* de Mor. ap. Stob. XLIV. p. 292. Cf. *Bochart.* Hieroz. II. 32. p. 314. | Σαγαραῖοι aliunde non noti, nisi sunt 6 Σαγαρτίοι φροήτηρ Περσίων ap. *Herod.* I. 125. VII. 85. Non magis noti Σαρακῖοι sed *Strabo* XV. p. 727. Tom. VI. p. 189. de Carmaniae incolis narrat idem. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. *Sagarenses.* *Gill. Th. Reines.* not. mst. Σαγαραῖους in felici Arabia ponit, alias Σαγαλῆτας; remittens ad Var. Lect. I. 4. Idem pro Ἀθηναῖ, quam ab Arabibus cultam esse non sit credibile, Ἀλλὰ legendum censet. | ὤκισται. ὤκιστοι. *a.* Σαρακῖοι. 9 συρρακῖοι. *Val.* | ἀλούντας. ἀλόγτας. *a.* | οἱ Ἕλληνες. sine arti- 10 culo *m.* | δὲ ἄρα. *M. m. a.* δ' ἄρα. editt. παρ' αὐτοῖς. παρὰ τοῖς. *c.* 12 ὀγκωδέστερος ὄνων. hoc ordine *M. m.* inverso *a* et editt. ὀγκωδύστερος. *m.* | Πελοποννησίω. uno ὕ habet *m.* Vid. ad III. 27. p. 63, 26. | 14 Ἀρνηθῆας. *Conon* Narr. XIX. ἰερτῆν ἀρνήθα commemorat, ubi *Valer.* 16

- Emendat. V. 12. ἀρνηίδα emendat. Idem addit *Athen.* III. p. 99. E. ubi Argivorum ἑορτὴ κυνόφοντις. SCHNEIDER. Cf. *Kanne ad Con.* p. 104. — ἐὰν κύων εἰς. *M. a.* κύωνες εἰς. *m.* ἐὰν ἦν εἰς. *b.* παραβάλη. παραβά-
 18 λοι. *Vat.* | Post γαμῖν deſe virgulam, aut pone etiam poſt γαμοδαῖα. — τὰ γαμοδαῖα. *pro nuptiis ſacrificans.* *Gilh* emendationem *Gesneri* recepit *Schn.* quem ſecutus ſum. Libri conſpirant in γαμοδέια. ταῦτα μοδέια. *m.* Reperitur illud vocabulum apud nonnullos Byzantini aevi
 19 ſcriptores. | οκευήν, καὶ ἐκείνην πᾶσαν. Locutio eſt ut ſupra c. 15. κροκοδεῖλου δὲ κακουργία, καὶ ἐκείνη εἰς ἀνδρώπου θήραν ἐτράπη. ut paulo poſt e. 44. p. 285, 5. ὁ δὲ Δίβυς, ὅσα οἶδε καὶ ἐκείνοσ. Vid. ad VI. 26.
 20 p. 136, 19. Ineptit *Trillerus* οκηνην πᾶσαν corrigens. | ὅταν ἀπὸ τῆς ἱερουργίας γένηται. *Herodot.* I. 50. ὡς δὲ ἐκ τῆς θυοῖας ἐγένετο. *Strabo* XVII. p. 723. ἐκ δὲ τοῦ ὕπνου γενόμενοσ. ἀπὸ δείπνου γίνεσθαι eſt infra XV. 5. — καὶ οπειση. *M. b. v. c. a.* καὶ πείση. *m.* οπεισηται. edit. ante *Gron.* nescio quo errore. Male οπειση jungebatur cum τῇ νύμφη. Rectius cum *Schneidero* in cur. ſec. verba diſtinximus. — παραδίδωσι.
 22 δίδωσι. *b.* | τῷ πάλαι ἂν ἀρλοτην. ita diſiſis vocibus *aF. Gesn.* Vulgo ἀναρλοτην. κατὰ παλαιὸν ἔδοσ ἀρλοτην — *Gesnerus* corrigit. *Joach. Kühn.* τὸ παλαιὸν ἀρ. quae quidem emendatio eſti ſe facilitate ſua commendare poſſit, mihi tamen non ſatisfacit. Praeterea vitium eſt in ἔτρεφον, quod tempus ſequentibus non convenit. SCHNEIDER. τῶν πάλαι ἂν ἀρ. *m.* τῷ πάλα (ſic) ἀναρλοτην. *a.* reliqui libri, etiam *Vat.*, nihil mutant, ſed ſequuntur editionem princ. τῷ πάλαι ἀναρλοτην. *Kühni* correctio congruit cum lectione ἔτρεφον, non item cum ἑραπέουσι, nec cum τρέφουσιν. Videtur latere in ſyllabis πάλαι αν cognomen Dei, aut feſti alicujus nomen, quod indagari vix poterit, niſi fonte, unde narratio fluxit, reperto. Sacrificii rationem attigit *Lobeck.* in *Aglaoph.* I. p. 676. Vaccam gravidam apud Romanos in Fordicidiis immolatam eſſe, vel ipſum nomen feſti docet. Cf. *Varro* de LL. V. 3. ἔτρεφον plurimi habent libri, etiam *M. m.* et edit. *nutrire ſolebant donec peperisset.* nec mutare volui in totius loci obſcuritate et depravatione. τρέφουσαν habet *Vat.* τρέφουσιν *a*), quod *Gesnerum* ſpreviſſe miror prae ἔτρεφον li-
 23 bri *Fuggeriani.* | τεχοῦσαν δὲ. ſic libri plurimi. μὲν et ἀρτιγενέσ. *a.* |
 24 26 λεχώ. λεχώ. *m.* | πελέκει. *M. m. b. c. v.* πελέκυϊ. *a.* πελέκῃ. ed. *Gesn.* | τῇ ὄσῃ. *Perizon.* ad *Var.* *Hist.* VIII. 3. interpretatur *diciſ causa,* quod alias dicitur ὄσας ἔνεκα. Mihi ſcriptura non integra eſſe videtur. Ceterum cf. quae de βουφονοῖσ atticis narrat *Pausan.* I. 24, 4. et I. 28. 11. SCHNEIDER. τῇ ὄσῃ dici potuit ut τὰ εἰωθότα δια τὴν ὄσῃαν πληρῶσαι ap.
 27 *Heliod.* II. 18. ubi vid. *Coraēs.* | τὴν θάλατταν φεύγει θάλασσαν φεύγων. *b. v.* — Ἐρετριεῖσ. Ἐρετριῶσ. *m.* ἐνμυρῖνθω Ἄρτεμιδι. *Gronov.* recte corrigebat ἐν Ἄμαρύνθω, ſed firmiſſimum argumentum omiſit. *Schol. Arist.* Av. 873. Εὐφρόνιοσ δὲ φησιν, ὅτι ἐν Ἄμαρύνθω ἡ Κολαινὶσ δια τὸ τὸν Ἄγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ ἐκ τοῦ κηροῦ κόλον· ἐπὶ ταύτης δὲ Καλλιμαχοσ λέγειν κ. τ. λ. Vid. *Callim.* *Fragm.* LXXXVI. Ἄρτεμεν Ἄμαρυνθίαν vocat *Pausan.* I. 31. 5. *Amarynthidos* Dianae ſacrum anniverſarium memorat *Livius* XXXV. 38. Cf. *Strabo* X. p. 448. Tom. IV. 31. SCHNEIDER. ἐν

*) *Tenedii olim praestantissimam gravidam vaccam alunt. Gesn.*

μυρίνδω. *M. m. c. Vind.* uterque. *Gillius: in loco appellato Myrintho. ἐμβρίνδω. α. ἐμβοῦνδω.* ante *Gron.* errore describentia. Collatio *Vat.* tacet. Certissimam me *Gronovii* correctionem, ab optimis libris una littera excerpta firmatam, non recepisse nunc poenitet. | κολοβᾶ. κολομβᾶ. *Vind.* 7. 28 κολοβοῦν. *Vind.* 51. δύουσιν. *M. m.*

CAP. XXXV. προσηρημένοις. προσερ. *m.* | Ξανθίππου τοῦ Ἀρίφρου. 29 30 scribebatur ὡς Ξανθ. particulam, tacito a *Gesnero* insertam, delevi cum *M. m. a. v. b.* Pro Ἀρίφρου, quod libri tuentur, Ἀρίφρονος scripsit *Schn.* ex *Herodot.* VI. 131. 136. VII. 33. *Gillius* nomen patrias omisit. Narrationem ex *Aeli.* transtulit *Tzetz* Chil. IV. 129. v. 182. Cf. *Plut.* Vit. Them. c. 10. Vit. Caton. c. 5. | ἐξήψε. *M. m. v. b. c. a.* *Gesn.* 32 ἐξήτε. *a.* unde *Gesnerus* fecit ἐξήγε. Similiter ap. *Charit.* V. 8. p. 92. ἐξήγε φλονεικίαν a *Dorvillio* in ἐξήψε mutatum. *Aeli.* Var. H. XIII. 38. τὸν Δεκελεικὸν ἐξήψε πόλεμον.

282 τρηρῶν. τρηρῶν. *a* et editt. | ἀπελερῶσαν. *M. m. b. v.* ὑπολετ- 2 3 ρῶσαν. *a* et editt. — συμμετωκίσαν τῷ Ξανθ. libri, etiam *Vat.*, nihil mutant. συμμετωκίσαντο Ξανθίππῳ emendavit *Valckenarius* Diatr. p. 289. B. idque recepit *Schn.* Vera correctio. Var. Hist. I. 11. de muribus ἀποθεδράσκουσι καὶ μετωκίζονται. | ἀπέβησαν. ἐπέβησαν. *a.* quod mutavit 4 *Gesn.* ex *m.* cum quo reliqui libri consentiunt. In hac historia *Tzetz* I. c. v. 193. τῷ μήκει τοῦ πλοῦς λειποδυμήσας δηήσκει. *Plut.* Vit. Them. c. 10. λειποδυμήσας ἀπέδανε. Unde videtur scribendum ἀπέβησαν. *ex- incisi sunt.* Vid. *Ruhnk.* ad *Tim.* p. 40. — λέγετον. λέγε τὸν. *m.* λέγεται et Ἀριστοτέλει καὶ Φιλοχόρῳ. *b.* φιλόχωρος. *M. m. a.*

CAP. XXXVI. ὁ Κράδης. *Plin.* XXXI. s. 9. *Theophrastum* ait 6 tradere Crathin candorem facere bobus et pecoribus, et homines quoque, qui ex Crathi bibant, candidos esse et molliores porrectamque habere somam. At vero *Antig. Car.* c. 140. et *Schol. Theocr.* Id. V. 15. ex *Theophrasto* et *Nymphodoro* narrant aureos hominum capillos fieri. Cf. *Strab.* VI. p. 263. T. II. p. 245. SCHNEIDER, Adde de Crathidis viribus quae congessit *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* c. 183. *Goeller* ad *Fr. Timaei* p. 302. *Ebert.* in *Diss. Sicul.* I. p. 191. — Κράδης. κράδης. *a.* Κράδης. *M. m.* Vid. supra VI. 42. p. 141. 13. — λευκῆς χροᾶς. καὶ interponit *a.* μεδίτησιν. *M. m.* | μελάνων. μελανῶν. *m. a.* ἐγένετο. *M. m. v.* quod 9 recepit *Schn.* in *car. sec.* pro ἐγένετο. *a* et editt. — ἐν Εὐβοῖα. ἐνενοια. *m.* | ἐνθεν καὶ ἐνθα. *m.* ἐνθεν τοι καὶ. *Vat.* recte. Vid. ad c. 31. 10 p. 279, 7. | ἀργεβοῖον. Vid. *Hesych.* in λευκοκέρατες. In fortunatis insulis Arabiae βοσκήματα πάντα λευκὴν ἔχοντα χροᾶν nasci tradit *Agatharchides* ap. *Diodor.* III. 47. SCHNEIDER, ἀργεβοῖον. *M.* ἀργεβοῖον. *m.* ἀργεβοῖον. *b.* ἀργε βοῖον. *a.* ἀργεβοῖον. *c.* Alium locum, quo Euboea hoc epitheto ornatur, non novi.

CAP. XXXVII. οἰνοχόου. Vid. *Athen.* XIII. p. 606. B. *Philol* ap. 12 *Aelianum* fortasse idem est, de quo dixi infra ad XVII. 3. SCHNEIDER.

| κολοῦς. supra I. 6. Var. Hist. IX. 39. | σωφρονούσιν. *M. m. a.* 14 16

CAP. XXXVIII. τὴν σφίγγα. Vid. supra c. 7. p. 268, 30. Prae- 17 clara hujus portentosi descriptio servata in fragm. *Plutarchi* de Amore c. 3. Tom. V. 2. p. 853. ed. *Wyttenb.* | περὶ χειρουργίαν. *M. m. a.* 18 περὶ χειρουργίας. editt. Var. Hist. IX. 22. περὶ τὴν ἰατρικὴν σκουδάσαι

- τέχνην. *Luci. Ver. Hist. I. 1.* τοῖς περὶ λόγους ἐσπουδακείσιν. — χειρουργία et χειρουργεῖν de pictoribus et sculptoribus frequens ap. *Aelianum*. Vid. IV. 27. p. 84, 24. XV. 2. p. 333, 14. Var. Hist. III. 1. 1. XIV. 37.
- 19 — σπουδαῖον. σπουδῆς. *b.* | ἐν Κλαζομεναῖς. recepi ex *b. c. v.* κλαζομεναῖς. *M. m.* ἐν Κλαζομεναῖς. *a* et editt. De sue alato in numis Glazomeniorum vid. *Eckhel. D. N. II.* p. 510. — σὺν γενέσθαι συγγενέσθαι. *c. a a pr. m.* quem errorem recens manus correxit. Vid. ad p. 108, 29. |
- 20 21 τοῖς Κλαζομεναῖς. τὴν κλαζομεναίαν. *b.* | Ὅροις. ὄροις. *m.* τοῖς Κλ. articulum 23 om. *m.* τῶν Κλ. *b.* | εἰ τῷ. εἰ τῷ. *m.* idem liber οὐκ om. ante ἐλύπησεν. 24 | ἐλύπησεν. ἑλύπει. *Vat.*
- 25 CAP. XXXIX. Ἄλλια τῇ Συβάρειως περιείσσης. παριούσῃ corr. *Gesn.* Egregia est *Corais* conjectura ad *Strabon.* XIII. p. 588. [T. IV. p. 271. s. ed. *Cor.*] proposita scribentis: τοῦ Παρίου παριούσῃ [vel τοῦ Παρίου λούσῃ], ut narratio sit de luco Dianae haud procul Pario oppido, de quo *Strabo* l. c. Apollinis Ἄκταλον et Dianae μαντεῖον obiter memorans. Agrum Trojanum autem, ubi Parium situm, multi tribuebant Phrygiae. De Ophiogenis vide *Strabon.* XIII. p. 588. et compara dicta de *Psyllis* supra I. 57. SCHNEIDER. περιείσσης. *a.* περὶ λούσης. *m.* περιούσῃ. *b. v.* ἐπιούσῃ *Vind.* 51. Similes fabulas de hominibus a serpentibus procreatis vide ap. *Hemsterh.* 27 ad *Lucian.* Dial. Mort. XIII. 1. | ὠμίλησεν. ὀμίλησεν. ed. princ. *Vitium a Gesnero* in *Addendis* emendatum nihilominus repetiverunt editt. *Torn.* et *Genev.*
- 29 CAP. XL. Δελφοί. δελφῶν. *a.* Σάμιοι. σάμιοι. *m.* Ex *Euphorie* idem tradit *Clem. Alex. Protr.* p. 11. Vid. *Meineke* *Euphor.* *Fragm.* p. 168.
- 2 | χρυσῶν. eadem historia aliunde narrata est supra X. 26. et a *Pau-*283 *san.* X. 14. 4. SCHNEIDER. σεσυλημένον. σεσυλομένον. *m.* τῷ Παρνασσῷ.
- 3 τῇ παρῶ. *Vat.* et hoc superscriptum in *a.* | κατορωρυγμένον. κατορορυγμένον. *m.* | ἐντεῦθεν. ἐντεῦδε. *m.* Μανδράβουλος. *M. v.* Μανδράβουλος. *a* et editt. μανδρόβουλος. *m. b. c.* *Suid.* Tom. I. p. 833. ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. et p. 838. ἐπὶ τοῦ Μανδραβούλου. *Hesych.* ἐπὶ τὰ Μανδραβούλου. Μανδραβούλου scribitur ap. *Zenob.* Par. III. 82. nec aliter ap. *Diogen.* 5 IV. 62. Μανδρόβουλος ap. *Alciph.* I. 9. p. 32. ubi vid. *Bergl.* | ἀνήψεν. 7 *M. m.* Vid. VII. 44. p. 176, 7. | ἐπέλ. ἐπὶ. *c.* Φαῦλον. Φαῦλον. *m.* *Ovidii* *Ibina* v. 503. comparavit *Vales.* *Emendatt.* V. 15. ubi in notis corrigitur locus *Antonini Liber.* c. 4. qui *Nicandro* et *Athanada* auctoribus narrat, *Dianam Phalaeco*, *Ambraciotarum tyranno*, venanti immisiue cattulum leonis, quo suscepto ille a matre *leaena* laceratus sit. Hinc *Ambraciotas* liberatos Ἄρτεμιν Ἠγεμόνην coluisse, factaque statua Ἄγροτέρας παραστήσασθαι χάλκεον θῆρα. SCHNEIDER. | τὰς ἔππους. τοὺς. *m. v.* τὰς τρεῖς Ὀλύμπια ἀνελομένας. τρεῖς Ὀλύμπια. editt. nec libri mutant, praeter *Vatic.* qui habet τοὺς τρεῖς ὀλ. ἀνεμομένας (sic). τὰς τρεῖς Ὀλυμπιάδας corr. *Perizon.* ad *Var. Hist.* IX. 32. ex *Herodoto* VI. 103. τὰς τρεῖς Ὀλύμπια correxit *Th. Reines.* in not. *mat.* *J. M. Gesner.* ad *Columell.* de R. R. III. 9. probante *Wesselingio* ad *Herod.* p. 486, 92. *Falckenario* *Ib.* p. 470, 98. Sic *Tzetza* *Chil.* IV. *Epist.* v. 483. de *Megacle* et *Cimone*, qui τοὺς ἔππους ἔσπασεν — εἰς μόνους τρεῖς Ὀλύμπια νικήσαντας. *Plus.* *Vit. M. Caton.* c. 5. τῶν δὲ *Κίμωνος* ἔππων, εἰς Ὀλύμ-

πα τρεῖς ἐπέθεσε, καὶ ταραὶ πλησίον εἰσι τῶν ἐκείνου μνημάτων. | Ἐνα-10
γώρας. Ἐλαγόρας et ὁ λάκωσ. *m.* Enagoram Laconem, qui quadrigas
Olympiae dedicaverat, cum Miltiade conjungit *Pausan.* VI. 10. 8. | Ὀλυμ-11
πιονίαις. *Gesneri* correctionem recepit *Schn.* Ὀλυμπιονίαις. *a* et editt.
ὀλυμπιονικεῖς. *m.*

CAP. XLI. ὁ Γάγγης. γάνης. *b.* Ἰνδοῖς his scriptum in *a.* μὲν. *M. m. b.* 12
c. a. abest ab editt. ante *Gron.* | ἐστιν εἰς. *M. m.* ἐστι εἰς. editt. omnes. 13
De altitudine aquae in Gange vid. *Wessel.* ad *Diodor.* II. 37. p. 150, 65.
Gosselin ad *Interpr.* Gall. *Strabonis* Vol. V. p. 48. — ὄργυιὰς. ὄργιας. *m.* |
ἀνακονουμένων. ἀνακινουμ. *a.* | ἄλειφα. *Valckenarii* correctionem ad *Cal-* 16 20

lim. *Eleg.* p. 205. firmavit *Vat.* et *b.* ἀλειφα exhibens. ἔλιφα. *a.* et editt. ἄλι-
φα. *c.* ἄλιφα legit *Gillius*, *farinas* vortens. Infra XVII. 32 p. 388, 2. pro
ἄλιφα optimi libri exhibent ἄλιφα. ἄλειφαρ *h. l.* volebat *Hemsterh.* not.
mst. quem cf. ad *Polluc.* VI. 86. nec *Valcken.* *l. c.* a tali lectione ab-
horrebat; recepitque *Schn.* cur. *sec.* Alterum lenius. *Callim.* fr. XII.
αἰὲν ἄλειφα βέοι. ἄλειφα ῥέδιον *Hippon.* *Fragm.* XLIII. p. 68. ὁπότε καρ-
πὸς ἐλαίης — χεύη κολλὸν ἄλειφα. *Aeschyl.* *Agam.* 313. ὄξος τ' ἄλειφά τ'
ἐγγέας ταύτῳ κύτει. Praeivit *Hesiod.* *Theog.* v. 553. si vera est lectio
Codicum Goettlingii. | ἐστιν. *M. m.* Κροκοδεῖλων. κροκόδειλος. *b.* και-22
δεύει. *om. m.* Hoc pro τρέφειν positum durum videbatur *Schneidero*,
quem de *Gangetico* crocodilo disserentem vide in *Physiol. amph. Spec.* I.
p. 32. *s.* | ἀφειδέστατα. φειδέστατα et paulo post τοῦ ἐρύγχου. *a.* | 24
ὡς κεράστου. κέρασ. *Gillius* legit, vortens: *tamquam cornu. κέρατος.* 25
Triller. Lectio dubia mauebit, dum de genere crocodili *Gangetico* con-
sisterit; meam suspicionem posui in *Fasc. II. Hist. Amph.* p. 35. *SCHNEI-*
DER. ὡς κεράστου. *a* et editt. καὶ ῥάστου. *m.* ὡς κέρασ. *v. b.* Hoc recepi.
Manifestum est enim, syllabam τοῦ natam ex vicino τούτοις. Sic judica-
vit etiam *Valcken.* *l. c.* et *A. F. Wiegmann*, qui in *Okenii* *Iside* an. 1829.
fasc. VI. p. 620. de variis crocodilorum generibus exposuit, et *Aeliani*
verba ad illud genus retulit, quod *Gavia s. Mudela* appellatum in *Gan-*
gete vivit. — τούτοις τοι καὶ. sic *b.* τοι abest ab *a* et editt. III. 2. ταῦτά
τοι καὶ. IV. 1. τούτό τοι καὶ Κρήτες. X. 10. p. 222, 27. τούτους τοι καὶ.
| ἐπὶ τοῖς μεγίστοις. *M. m. b. v.* ἐν τοῖς. *a* et editt. μεγίστως. *b.* | αὐ-27 28
τοῖς. *M. m. v. b. c.* αὐτῶ. *a* et editt. ante *Gron.*

CAP. XLII. δέλεαρ καθιάσιν. *M. m.* δὲ inserit *a. b. c.* et editt. ante 29
Gron. καθιάσιν. *m.* | φησι. φησιν. *M.* κορίαννα καὶ κάρτα. κορίαννα καὶ 30
καρτὰ. *m.* καρτὰ. *b. v.* καρτῶ. *c.* κάρτον. porrum sectivum. *Georon.*
II. 6. 32. κάρτον legebatur olim ap. *Athen.* IX. p. 371. E. nunc καρῶτόν.
| καὶ ἔστιν εὐδῆρατα ταῦτα. Ad scarum respiciens *Gesn.* εὐδῆρατος et
ῥάστος, aut εὐδῆρατοι et ῥάστοι malebat. Scilicet εὐδῆρατα falsa est scri-
ptura, intellecto γένῃ vix defendenda; verum εὐδῆρα ad herbas duas re-
ferenda significat, eas facilem et felicem capturam largiri. Sequens αὐ-
τοῖς non ad pisces, sed ad herbas referendum. *SCHNEIDER.* εὐδῆρα ταῦτα.
m. a. b. v. c. *Find.* 7. 51. εὐδῆρατα natum ex describentis errore. |
προσνεῖ. προνεῖ. *m.* | γοητεύμενος. deceptus et allectus. *Plut.* T. II. 31 32
p. 989. E. εἰπόμην γεσητευμένος ὥσπερ αἱ γυναῖκες. *Aucupes* aviculas
γοητεύειν dicuntur ap. *Themist.* *Or.* XXII. p. 273. C. γοητευθῆναι ὑφ' ἡδο-
Aeliani de nat. an. T. II.

νης habet *Plato* de Rep. III. p. 413. B. — τευτλίαν ζευτλίαν & v. αἰρεῖ αἰρεῖ. *Vat.*

- 1 τρίγλας. τρίγλας. b. χαίρα γάρ. *M. m.* b. c. δὲ a et editt. ante *Gron.* 284
- 2 | δουλοῦται ἑκαστα ῥῆστα corrigiit *Gesner*. Cf. XIII. 6. p. 291, 5. ἐκ τοῦ ῥῆστα. XII. 33. p. 280, 15. οὐχ ἦμισα vel ἄμισα corr. *Trillerus*. *Gillius* hoc comma omisit.
- 3 CAP. XLIII. διαφοραί τέσσαρες. b. δ' a et editt. Cf. *Gesner*. *Oppri*. III. 72. ss. et *Platon*. *Sophist*. p. 220. C. qui distinguit τὸ ἐρωτηρηκόν et τὴν πληκτικὴν ἤρην, quae sit ἀγκίστροις καὶ τριόδουσι, in quo genere commemorantur etiam ῥάβδοι καὶ κάλαμοι ad praedam extrahendam. Sibi in his nonnulla obscura esse faletur *Gesnerus*. | δυκτυία sana non videtur forma. Debebat esse δυκτυεία, et deinceps κυρτυία καὶ ἀγκυστρεία. Cf. *Lobeck*. ad *Phryn*. p. 493. *Schneider*. Adde *Herodian*. ap. *Herm*. de Em. Gr. p. 307. Quum minimum sit discrimen inter δυκτυία et δυκτυεία, κυρτυία et κυρτυεία, veriolem scripturam restitui, licet in vitis libris, praesertim quum pro tertio ἀγκυστρεία *Vat.* et Paris. b. ἀγκυστρεία exhibeant. Ap. *Polluc*. VII. 210. ἀγκυστρεία. plures libri ἀγκυστρεία. Infra XIII. 16. p. 298, 25. eodem vitio κητρία scribitur pro κητρεία. in Var. Hist. II. 27. legebatur ἱππία, nunc ex libris ἱππεία. — κόντωσις κόν-
- 4 5 τωσις. m. | ἦ μὲν. οἱ μὲν. m. | ἀλισκομένη. ἀλισμένη. b. quod placet. ἀλισμένη στρατηγῆ. *Herodot*. VII. 208. *Athen*. II. p. 40. C. θεῶν χάρον ἠλλέοντο καὶ συνήεσαν. Imago qualis infra XV. 5. fin. et ap. *Plut*. T. II. p. 169. C. de Judaeis die sabbati oppugnatis, ζυμιναν ὄσπιρ ἐν σαγήνη
- 6 8 μῆ τῇ δεισιδαμονίᾳ συνδεδεμένοι. | αἰρουμένοις. αἰρομένοις. *Vat.* | κύπειρον. recepi ex b. v. pro κυπέρου. Vid. *Schneideri* Indic. *Theophrasti* V. κύπειρον et κύπερος. — φελών. φελών. m. μολίβου. *M. m. c.* μολίβδου. a et editt. Supra I. 2. p. 2, 21. μολίβδος. XV. 5. p. 336, 9. μολίβος.
- 9 Vid. not. ad *Anth. Pal.* p. 137. — πίτυος. πίτρος. m. | ἑμάντων. ἑμαντός. b. v. βύβλου. βίβλου. a. βήλου. v. b. c. et hoc superscriptum in a.
- 10 κεράτων. κεράτου. c. | ἐξήρους. ἐξήρους. b. c. ἐξ ἦρας. a. sed ἐξήρους supra scriptum. De hoc navium genere aliisque vid. *Athen*. V. p. 203. D. | ἄξονός τε. haec et seqq. pertinere omnia videntur ad machinam, qua rete plenum piscibus extrahitur in litus. σκυτάλαι sunt etiam in ergatu apud *Aristotelem*; ἠλακάτη dicitur genus trochleae, qua piscatores βόλους extrahunt ap. *Schol. Thucydidis* [VII. 25. Tom. II. p. 203. ed. *Bauer*. ubi ἠλακάτη exhibitum]; κοτάνης vocabulum in mechanicis nondum reperi. *Schneider*. Post πίττης in editt. plene interpungitur. | ἐμ-
- 13 πίπτοι δὲ. *M. m.* ἐμπίπτει. a et editt. ἐμπίπτει τὰ γένη. b. | ἦ δὲ διακόντωσις. nescio cur δια sit additum aliena significatione. *Schneider*. Prae-
- 14 positio fortasse nata ex δη. | Σηρατοῦ. Σηρατῶν ῥωμαλεωτάτων. b. χρῆ. *M. m. a. b. c. v.* δεξ. editt. omnes libris in vitis. κάμακα ὄρδῆν. major
- 15 post ὄρδῆν distinctio in b. c. a. minor in *Vat.* | ἑλαιον. hoc restitui ex *M. m. b. c. v.* pro ἐλαϊαν, quod vulgo jungitur cum ὄρδῆν. ἐλαίας ex correctione *Gesneri* recepit *Schn*. In a lectio obscura, sed fuisse videtur ἐλαῖον. Nobiscum facit *Gillius* vertens: *adesse oportet hastam rectam, oleum*. — καὶ σχοῖνα. a et editt. σχοῖνα. *M. m.* καὶ om. *Vind.* uterque. κυρτεία. *Vat.* quae vera videtur lectio. Vide doctam *Wesseling*. annot. ad *Diodor*. 5, 67. T. I. p. 384. 4. ap. *Theophr.* Hist. Plant. V. 9, 6.

ubi de κυρίων materia docetur, κυρίον male expressum T. I. p. 197. l. 3. et statim §. 7. confusa κυρεία, κυρία et κυρά. Cf. Eund. de Causis Plant. I. 21. 7. p. 382. | νεὸς μικρᾶς. quum hic genitivus pendeat, δὲ δὲ in- 16 serendum cessabat Gesn. quod Schn. in textu posuit; δεῖται δὲ autem in car. sec. Praeterea post μικρᾶς addenda copula. Fortasse totum hoc comma loco suo motum est, quum fuerit: καὶ δεῖται θηρατοῦ βωμάλω- τάτου, νεὸς μικρᾶς, ἐρετῶν συντόνων καὶ βρ. ἀγαθῶν. Παρεῖναι δὲ χρῆ — τῆς λιπαρωτάτης. | βολερωτάτη. δεινοτάτη. b. | πρέπει, δοκεῖν, ἦκι- 17 18 στα. hoc restitui ex M. m. a. pro πρέπειν δοκεῖ ἦκιστα, quae est tacita Gesneri correctio. Infinitivus absolutus δοκεῖν et δοκεῖν ἐμοί, pro ὡς δοκεῖν, frequens ap. Herodotum. Supra IV. 6. p. 74, 12. VI. 15. p. 131, 26. Aeli. Var. Hist. 1. 17. ὦν, ἐμοί δοκεῖν, ὁ σπουδαῖος οὐδέτερον ἐπαι- νίσταται. Ibid. XIV. 4. Vid. Reiz. ad Viger. p. 744. | ὄλοσχοίων τε 19 βρόχων. M. m. b. v. hoc fortasse sic accipias, juncum laqueis inservire. Sed rectius scribes: ὄλοσχοίων τε καὶ βρόχων. ἀβρόχων. a et editt. quod si verum, oppositum est ὄλοσχοίους βεβρεγμένους p. 285, 1. — λύου- λύτου. m. | καὶ εὐναίων. hoc restitui ex Par. b. v. eodem spectat εὐνεων. 20 M. εὐνεών. m. Vind. 7. ἄνεων. editt. qui merus est describentis error. In a enim legitur εὐνεών, ita tamen, ut εὐ facile pro ᾱ haberi possit; me- diae syllabae autem superscriptum αι, sed ductu fero evanido. Si vera est τόνωσις, nec εὐναίων fuit, τὰ εὐναῖα idem esse debet, quod εὐναῖα sive εὐναί i. e. ἔρματα τῶν νεῶν. Cf. Seidler. ad Eurip. Iph. Taur. 417 (432). — θαλασσίου. θαλαττίου. b. | κυπαρίττευ. κυπαρίττων. Vas. κυπαρίτου et 21 θελεάτατος. m. θελεάτων. Vas. | ἀγκιστρεῖα. sic Vas. ἀγκιστρία. editt. 22 σοφώτατον et κρεπωδέστατον. M. m. a. b. c. quod restitui. σοφωτάτη et κρεπωδεωτάτη. editt. tacite sic corrigente Gesnero. | τριχῶν. τυχῶν. m. 23 | λευκᾶς. equidem λευκῶν, et deinceps μελαινῶν, πυρρῶν καὶ μεσαιπο- 24 λίων malim. SCHNEIDER. Casus enallagen esse dicit Gesn. in App. Emend. Certe locus si depravatus est, aliam correctionem requirit ea quam Schn. ei adhibuit. | τῶν δὲ βαπτομένων. Gillius: quibus intertextunt albas 25 aut purpureas, verba τῶν βαπτομένων omittens. Mihi in his neque sen- sus neque verborum structura expedita. | ἀλιπορφύρους. ἀρίπορφύρους. a. 26 φασίν. M. m. | ταῖς ὄρμαῖς. ταῖς ὄμαῖς. m. ταῖς ὄρμαῖς. h. | τερίνδω. sic 27 28 M. v. b. c. aP. Gesn. περίνδω. a et editt. Hoc an τερίνδω sit in mon. ambiguum. μηρίνδω corrigebat Gesner. τερίνδω Schn. Hesychius: τέρ- μινδος, φυτόν ἐμπερὲς λίνω, ἐξ οὗ πλέκουσιν Ἀθήνησι τὰς ὄρμας. — μο- λίβω. M. m. mollίβδω. a et editt. | καὶ σπαρτίναις. σχολνοῖς σπαρτίναις. Gronov. Gronovius affert locum Eustath. ad Il. β. v. 134. p. 135. 12. καὶ μέχρι δὲ νῦν εἰδός τι σχολνοῦ οἱ ἰχθυόλοιοι σπαρτίναν ὀνομάζουσιν. | ἀλουργεῖα. ἀλουργεῖα. M. c. a. ἀλουργοῖς. b. v. Quod excepto spiritu vulgata 30 non deterius. | φελλοῖς. φελοῖς. m. ξύλοις. ξύλων. b. qui hoc vocabulum 31 cum sequentibus conjunxit.

285 καὶ βρόχων. M. m. v. ἀβρόχων, ut lin. 19. a et editt. | βεβρεγμέ- 1 2 νων. βεβραμμένων. m. νάρθηκος ἐξεσμένου. ἐξεσμένης. M. m. ἡ νάρθηξ re- periri non videtur. ῥάβδου κρανείας. M. m. a. c. sic in marg. corrigit Gesn. quum in contextu exhibnerit ῥάβδους, quae lectio in nullo est li- bro. κρανείου. b. v. Supra I. 23. p. 12, 32. ἐξήκται δὲ οὐλὴ καλάμου, ἀλλὰ ῥάβδου κρανείας. | χιμαίρας. M. a. Vind. 7. 51. χιμαίρω. m. χιμάφρας 3 28 *

vitiose edit. pr. καὶ δερμάτων. talis in captara sargorum apparatus commemoratur I. 23. ἄλλος. ἄλλος. a.

- 5 CAP. XLIV. λόγῳ. λέγω. b. v. τῆδε. τῆδε. a. m. καὶ ἐκεῖνος. Vid. 7 ad c. 34. p. 281, 19. | δ' οὖν. M. m. δὲ οὖν. edit. οὖν om. a. ἔδειτον. 8 ἔδει τὸν. m. ἄφετον. b. v. τῷ λόγῳ. τῷ. a. m. | τέλειος. conferendus 9 cum h. I. *Plus*. T. H. p. 987. E. | φωνῆ. φωνῆ. m. *caedem minatur*. Var. Hist. II. 44. γυμνὸν ἐπισείει τὸ ξίφος φωνῶντι ἰοικώς. *Suid*. T. II. p. 34. ἐξορῶντα τοῖς πολεμοῖς φωνῶντα. Ib. p. 164. τὸν μὲν φωνῶν, τὸν δὲ θανατιῶν. — ἐὰν δὲ αὐτὸν καὶ δεσμοῖς διαλάβῃς. M. (ex corr.) m. b. c. v. διαλάβοις. a et edit. quod *Schn.* correxit. De locutione vide ad 10 X. 10. p. 222, 5. | καὶ δεσπότην οὐχ ὑπομένει. καὶ δούλος εἶναι καὶ δεσπότην οὐχ ὑπομένει. v. b. c. quod additamentum non esset spernendum, si legeretur: καὶ δούλος εἶναι καὶ δεσποῦσθαι οὐχ ὑπομένει. nunc vero verba δούλος εἶναι ex margine illata esse existimo. *Gillius* vertit: *neque ullam servitutem perpetitur*. ita ut videatur legisse: ἐξάπτεται καὶ 12 δούλος εἶναι οὐχ ὑπομένει | καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολλοῖς δάκτυλοις. a. c. et edit. ποικίλοις καὶ ἐφ. M. sed καὶ deletum. ποικίλοις ἐφολλοῖς. m. ἐφολλοῖς. b. I. 12. τὸ τῆς ὥρας ἐφολλὸν δάκτυλο. *varius et multiplicibus cibarium illecebris*. *Gill.* | ὡς πληροῦν. καὶ πληρ. b. malim: ὡς καὶ πληροῦν. 13 γαστέρα. γαστέραν. m. Vid. ad VI. 24. p. 135, 19. | Μοῦσαν αὐτοῖς προσάγουσιν. quod in Ep. ad Schu. p. 27. legendum propositi, confirmat *Mi* a. b. c. προάγουσιν. m. προσάδουσιν. edit. quae est falsa *Gesneri* lectio. Similiter VI. 1. p. 124. 13. προσάδοντας et προσάγοντος confusa. 16 | κατὰδουσιν. comparat *Schn.* *Arrian*. Indic. c. 14. τοὺς δὲ περιεστῆμενοι οἱ Ἰνδοὶ ἐπαῖοι τε καὶ τυμπάνοισι καὶ κυμβάλοισιν ἐν κύκλῳ κρούουσιν 17 τῆς τε καὶ ἐπάδοντας κατευνάζουσι. — καὶ τούτῳ. τούτο. c. | κλειεῖται δὲ. δὲ addidi ex M. σκινδαφός. a. σκορδαφός. M. m. *scindarson* habet *Gillius*. De σκινδαφῶ dixit *Athen*. IV. p. 183. A. B. cf. Ib. XIV. p. 636. B. 18 et *Reiff.* ad *Artemidor*. T. II. p. 444. | ὑπέχει. τὰ ὠτα. Vid. ad 19 VIII. 17. p. 190, 9. | ὑποστέλλεται τε καὶ θόρνυται. *Gesneri* emendationem στόρνυται recepit *Schn.* In a θόρνυται sed g supra scriptum ductu tenuissimo, quod nunc demum animadverti. Reliqui libri in θόρνυται consentiunt, praeter *Vat.* in quo θόρνυται legi, his ipsais diebus didici. Hoc ergo repouendum. Infra XIV. 28. στόρνυσαι δὲ ἄρα αὐτοῖς τὸ κύμα. *Eurip.* Heracl. 702. λῆμα μὲν οὐκω στόρνυσι χρόνος. Idem valet στορέν. *Aesch.* Prom. 198. τὴν δ' ἀτέραμον στορέσας ἐργῆν. *Plut.* T. II. p. 787. D. παυσάμενον καὶ στορεσθέντος φθόνου. *Suidas* Διογένους. τὸν θυμὸν κατεσθόρεσεν. | ἐς τὴν. m. a. v. εἰς. edit. | τῇ μούσῃ δεδεμένος. XIII. 2. τῇ λιχνείᾳ τῆς γαστρὸς δεδεμένος. ἀβρὸς δαιτυμῶν καταδεδεμένος. inepte repetitur verbum in hac certe conjunctione sensu carens. Scr. καταδόμενος. ex praecedentibus καὶ κατὰδουσιν αὐτοῦς. Supra V. 25. διδασκόμενος καὶ οἶονε καταδόμενος εἰς πατέρα ὄραν. Possit etiam καταυλούμενος legi; sed illud lenius. Jam vides cur ἀβρὸς vocetur. *Strato* in Var. Hist. VII. 2. qui omnes τροφῇ καὶ πολυτελείᾳ superare studebat, sic solebat epulari: οὐχ εἰς παρῆν ἐβδος κατὰ δῶν αὐτοῦ τὸ δεῖπνον καὶ καταβέλων αὐτόν, ἀλλὰ πολλὰ μουςουργοί. *Polemo* ap. *Lucian*. Bis Acc. c. 16. ὃς μὲν ἡμέραν ἐνώμαζε διὰ τῆς ἀγορᾶς, ψαλτρίας ἔχων, καὶ α-

τα δὲ ὁ μὲν οὐκ ἔβαν εἰς ἰσπέραν. ubi paulo post c. 17. περιήμι — δαδ τῆς ἀγορᾶς μέσης καταυλούμενος. De verbo καταυλεῖν Platonica dedit *Assius* ad Remp. III. p. 411. A. p. 470. καταυλούμενος κέννοχος. *Alciphr.* III. 17. ψαλλόμενος καὶ καταυλούμενος ἤδεται. *Suid.* T. II. p. 268. γελώμενοι τε καὶ καταυλούμενοι. Vide *Perizon.* ad V. H. IX. 8. | ἐς τοσοῦ-24 τον. de orationis structura vide ad IV. 52. p. 94, 7. — ἡ αὐλήσις. arti-

culum om. c. | τῷ νομῆι νομῶ. b. ἐπάγγ. σπάγγ. *Vat.* | ἐκείναι. ἐβει-26 27 ναι. m. Sequitur vulgo: ἐάν δὲ παρατείνῃ εἰς τὸ αὐλήμα. εἰς om. m. dolevitque *Schl.* qui vertit: si continuaverit tibiae cantum. Malim equidem: ἐάν δ' ἐπακατείνῃ τὸ αὐλήμα. quum cantum intendens fortius inflaverit tibiam. | δάκρυα. δάκρυον. b. ὑφ' ἡδονῆς. ὑψηδομέναις αὐταῖς. c. | 28 βουκόλοισι τῶν ἔππων. βουκολεῖσθαι ἔππων est ap. *Philoscr.* Heroicis. 19. p. 750. 29 ἔππωκος τῶν καμῆλων. Id. Vit. Ap. II. 1. p. 49. — κλάδους. M. m. κλάδου. a et editt. αὐτὸν ἐργασάμενα. hoc ordine M. m. a. b. inverso, editt. | εἶτα αὐτὰ προειρημένων καταυλοῦσαι. προρημένων. M. m. προρημένων. 30 a. hoc participium om. b. v. Equidem aut οὕτω abesse malim, aut εἶτα. Tum vero cum *Schn.* legerim τῶν προειρημένων. *Gillius* vertens, argumentum antegrediens demulcent, προηγούμενοι videtur legisse.

286 ποιμήνας. ποιμένη τὰς. m. ποιμήνας legebatur olim in *Eukip.* Alc. 593. 1 ποιμήτης est ap. *Pollux.* VII. 185. | εἰς ἔρωτα. de equis Mysiis cantu 2 ad coitum accensus narrat *Aeli.* XV. 25. *Plut.* T. II. p. 704. F. memorat νόμον ὑπόδορον, ὃς ἐπαυλεῖται ἔπποις μεγγυμέναις. SCHKEIDER. Verba οἰστρον ἀφροδίσειον om. b. v.

CAP. XLV. φύλον. φύλον. a. φύλλον. b. ὡς εἶσι φιλοδοί. Cf. *Plut.* 6 T. II. p. 162. F. 704. F. 705. A. Historiam de Arione praeter Herodotum narrat *Plut.* T. II. p. 160. s. cum quo cf. *Did Chrys.* XXXVII. p. 455. Alios commemorat *Plehn.* in Lesbicis. p. 166. Fabulae originem explicare studuit C. O. Müller de Doriens. T. II. p. 369. not. 3. | καλῆ Ἄριων. κατ' om. b. ἱκανὸς δ' Ἄριων. *Vat.* δριων. m. | ἐπὶ Ταϊνάρῳ. Ταῖ-8 νάρου. b. *Herodot.* I. 24. Ἄριονος ἀνάστημα χάλκεον οὐ μέγα ἐπὶ Ταϊνάρῳ. *Pausan.* III. 25. 7. De disticho monumento illi inscripto vid. *Anim.* ad *Auth.* Gr. I. 1. p. 181. — πομπαῖσιν. πομπαῖς et Κύκλον. δ. v. πομπέσιν et Ἄριωνα. a. In Κύκλον libri consentiunt. Κυκλῆος corr. *Salm.* in *Solin.* p. 98. Κυκλῆος υἱὸς ap. *Suid.* T. I. p. 321. — ὄχημα. δελφῖνος ὄχησάμενος περὶ νότῳ. *Oppi.* Hak. V. 449. *Bucéphalus* Alexandro ὄχημα τιθασόν, τοῖς δ' ἄλλοις ἄβατον. ap. *Max. Tyr.* XIV. 4. *Arrian.* Indi. e. 17, 1. βασιλικὸν ὄχημα ὃ ἐλέφας παρ' Ἴνδοις. | ὕμνον. δὲ 12 addidit ex M. m. v. μάρτυρα. μαρτύρια. M. m. καὶ ante μάρτυρα om. *Vat.* De hymno ipso an genuinus sit, dubitatur; venustum, sed depravatam judicat *Herm.* ad *Aristot.* Poet. p. 235. Vid. *Anim.* ad *Anth.* Gr. I. 1. p. 179. ss. et in *Addend.* Tom. III. 2. p. 390. s. | χρυσοτρίαν. χρυσο-16 τρίαν. *Herm.* *Aristoph.* Eqq. 559. ὦ χρυσοτρίαν, ὦ δελφῖνων μεδέων. — | γαιήσχε κυμονάρχα. γαιήσχ' ἐγκυμονάλαμν. a et editt. Reposui lectio-15

χι

nem cod. b. In *Vat.* autem est κυμοναλ. quod esse videtur κυμοναλῆς. vocabulum formatum ad analogiam compositorum κεραλῆς, τοξαλῆς, (quod est supra in epigrammate XI. 40.) et paucorum aliorum. Commo-

- dam epitheton de Neptano, maris et fluctuum potenti. Ἐγκυμὸν ἔλιμαν
Gesn. cod. al. Ἐγκυμ' ἔν ἔλιμαν. *Herm.* κρυμνοφόρης compositum ut κυ-
 μοβαλῆς, κυμώκτυπος et similia, littera ν euphoniae causa inserta. |
 18 βράγγια — ἑήρες. hoc solo loco pro animalibus, quae branchia habent.
 βράγγια. *b. v.* βραγγίαι περὶ δῆ σι. *Herm.* Imago ducta ex *Il.* N. 27. —
 19 20 | ἐν κύκλῳ. *M. m. a. c.* ἐν om. *b. v.* et editt. ante *Gron.* | ποθεῶν.
 21 πτερύγων. *Gesn.* | Scribatur: ἀναπαλλόμενοι σεισμοὶ φρ. σειστοὶ τε.
Gesn. Διάφ' ἀναπαλλόμενοι σεισμοῖ. *Herm.* σμοὶ rescipi ex *b. v.* φρεξά-
 χενες. φρυξ. *m.* κάπρον φρεξάχυνα poeta nescio quis ap. *Plut.* T. II.
 25 p. 462. E. | ἑναλα ἐνάλια. *b.* ἑναλ' ἀθύρματα malebat *Valck.* *Diatr.*
 26 27 p. 289. C. | νηρηῶων. νηρηῶων. *m. a.* | ἄς ἐγένετο Ἄμφιπρῆτα. *M. m.*
a. b. ἄς γέιναι Ἄμφ. *Ed. pr.* ἄς ἐγένεαι Ἄ. *ed. Gron.* Ἄμφιπρῆτη. *a.* |
 28 29 οὐ μ' εἰς. ἦν ἐς. *b.* γὰν. τὰν. *a. b. v.* | Ταναρίαν. ultimam hujus vocabuli
 syllabam usque ad κυρτοῖσι νε — omittit *c.* ἐπορεύσατε. sic omnes prae-
 30 ter *b.* et *v.* ubi ἐπορεύσατο. ἐπόρευσαν. *Brunck.* | πλαζόμενον om. *m.*
 31 πλαζομένην. *Fat.* σικελῶ. ἰσικελῶ. *m.* σικελῶ. *a.* | κυρτοῖσι. κυρτοῖσιν.
M. m. χορεύοντες. ὀχόντες. cum *Brunckio* corrigi *Schn.* et *Herm.* |
 32 33 νηρείας. νηρίας. *m. a. b. c.* | ἀστιβῆ. ἀστιβη. *b.* ἀστικῆ. *m.* ἀστιβητων
 34 πόρον. *Fat.* | φῶτες δόλιοι. correctionem *Valckenarii* *Diatr.* l. c. ab
Hermanno probatam confirmavit *b. v.* φῶτες δ' ἔλιοι. *a.* et editt. *Eluios.*
M. Eluios. m. al. *Gesn.* ἔλιοι. *c.* de ἀνδρῶ *Gesn.* cogitabat, et in *App.*
Emendatt. de ἔλιοι. — με ἀπὸ ἀλιπλόου. *M. m.* editt. ἀλιπλοῦ. *a.* ἀλι-
 35 πλοῦ. *b.* ὡς μ' ἀφ' ἀλιπλόου. *Brunck.* et *Herm.* | γλαφυρᾶς. γραφυρᾶς.
c. εἰς οἶδμα Ἄλιπορφυρον. ἀλιπορφυρον. *m.* οἶδμ' ἀλιπορφύρου. *Herm. Brun-*
ckio praesente.
 1 λεχθεῖσι. ρηθεῖσι. *b. v.* καὶ τὸ. τὸν. *m.* 287
 3 4 CAP. XLVI. λόγος που. ποῦ *m.* | τὰς παρ' αὐτ. Διάφους. τὰς *M.* (ex
 5 6 corr.) *m.* τοὺς *a.* et editt. ἐλέφους. *b.* | ἦπερ. ἦπερ. *m.* | δὲ αὐτοῖς. *M.*
m. a. δ' αὐτοῖς. editt. πῶς δὲ. δὲ om. *al.* *Gesn.* De hoc musicae in cervis
 captandis usu vid. *Niclas* ad *Geopon.* XIX. 5. p. 1221. *Porphyg.* de
 Abstin. III. 6. p. 228. Nihil horum legerat *Bechsteinius*, qui in *Annot.*
 ad *Pennant.* I. p. 109. recentiorum quorundam de vi musicae in cervis
 8 demonstrata narrationem suaviter ridet. | αὐλῶν τεχνίτης. αὐτῶν. *b. v.*
 quae frequens permutatio. Vid. ad II. 52. XV. I. p. 332, 21. Ap. *Phi-*
lostr. Vit. Ap. V. 21. p. 205. τὴν τοῦ αὐλοῦ γλωτταν. *Cod. Rehd.* αὐτοῦ.
 9 *Pausan.* IX. 12, 4. ἐν αὐλοῖς. *codd.* αὐτοῖς. | καὶ ὡς ἔτι μάλιστα. con-
 joci καὶ δ' ὅτι. *SCHKEIDEN.* Non opus. Vid. ad IV. 27. p. 81, 17. |
 10 τῆς μουσῆς σύντονον. *Pratinas* ap. *Athen.* XIV. p. 624. F. μήτε σύντο-
 νον θλωκε, μήτε τὰν ἀνεμῆναν Ἰαστὶ μουσαν. Ap. *Platon.* *Soph.* p. 242. E.
 αἱ συντονέτεραι τῶν μουσῶν ὀρρονονται ταῖς μαλακωτέραις. *Aphthon.*
Fab. I. οἱ τέττιγες μουσικῆν ἀνεβάλλοντο σύντονον. — ἐξ· πᾶν δὲ ὅτι. ἐξ
 11 δὲ πᾶν ὅτι. *m.* | αὐλωδίας. αὐλωνιδίας. *a.* | ἡσυχία τε καὶ ἡρεμία. vul-
 gatam in nominativum mutavi. *SCHKEIDEN.* ἡσυχία τε καὶ. *M. m. a. b. c.*
 ἡσ. δὲ καὶ *ed. pr.* libris invitis. Vocabula ἡσυχία καὶ ἡρεμία accipienda
 videntur pro δὲ ἡσυχίας καὶ ἡρεμίας, sive ἡσυχῶς καὶ ἡρέμα. Verbum
 διαπορθευεῖ *Gillius* retulit ad tibicinem: *sensim pedetentimque progre-*
diens; eundemque existimabat dici εἰςπέν, vertens: in omnia iustra ti-

biae canis insluit. Imo τὸ μέλος εἶρεται, *canis* per rupes vallesque *diffunditur.* Totus autem locus ita videtur distinguendus: πᾶν δὲ ὃ τι γλυκύστον αὐλοφθίας τοῦτο ἔδει, ἤσυχα τε καὶ ἡρεμῆς ῥαδίως διαπορῶμεθα, καὶ εἰς τὰς ἄκρας — τὸ μέλος εἶρεται. ut tibicen dicatur τὴν αὐλοφθίαν διαπορῶμεθα per omnia loca, quibus ferae latent, ejusque canis in earum lastris penetrare (εἰρεσθῆν). Ap. *Platon.* Conv. p. 202. E. το δαιμόνιον dicitur ἐρμηγεῖον καὶ διαπορῶμεθα θεοὺς τὰ παρ' ἀνδρείων. *Aesch.* Choeph. 673. ἐφετμάς τάδε πόρρωμεθα κάλιν. | συνελόντι εἰ- 13 πῆν. συνελόντα. b. Vid. IV. 24. p. 80, 20. εἰς δὲ συνελόντι εἰπεῖν. *Xenoph.* Mem. III. 8. 10. IV. 3. 7. Similiter *Herodot.* III. 82. ἐν δὲ ἐπεὶ πάντα συλλαβόντα εἰπεῖν. | ἐπέπληγεν. *M. a.* ἐπέπληγεν. *m.* | ὑποπίμ- 15 16 πλαται. τὰ ζῷα scil. Sic *M. a.* ὑποπίμκλονται. edit. ἀκρατῶς. ἀκράτως. *m.* *Suid.* ἀκρατῶς. ἐπιτεταμένως. συντόνως. *Themist.* Or. XXIV. p. 304. D. ἀκρατῶς τε καὶ ἀκράστως ἔχοντα; τῶν παλαιῶν λόγων. | καὶ κηλούμενα. 17

dedi lectionem *M. a. b. c.* καὶ κηλούμ. *m.* τὰ δὲ κατακηλούμενα. edit. libris in vitis. In *a* post περιλαμβανέται vocabulum erasum, et τὰ δὲ rec. pau. margini adscriptum. Tum sequitur καὶ κηλούμ. Καὶ κατακηλούμενα dedit *Schn.* cur. sec. *Horapollo* Π. 91. αὕτη (ἡ ἑλαφος) τηρεῖται ἀκούουσα ἡδέα σφύσματα φθόντων, ὡς κατακηλεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἔδωθης. Verbo simplici utitur *Plus.* T. II. p. 961. E. κηλοῦνται μὲν ἑλαφοὶ καὶ ἔμποι σύρυξι καὶ ἀλοῖς. quae exscripsit *Porph.* de Abst. III. 22. p. 269. ἀλοῖς κατακηλεῖν habet *Alciphr.* III. 17. Fons historiae est *Aristot.* H. A. IX. 6. 4. ubi lectio fluctuat inter κατακηλοῦνται et κατακλίνονται. vid. ibi *Schn.* T. IV. p. 37. a. *Mich. Glyc.* Ann. I. p. 55. B. λέγεται δὲ ἡ ἑλαφος δαλομένη ἤχη αὐλῶν καὶ κροτάλοις, τὸν ἐγγὺς τοξότην οὐχ ὄρα καὶ τοξεύεται. Scr. οὐχ ὄραν καὶ τοξεύεσθαι. | οἰκῶν. οἰκείων. c. χώρων. 18 *M. m. a. b. c.* χώρων. edit. libris in vitis. *Gillius* legit οἰκείων χώρων. vertens: *in eorum quae procreaverint et domesticarum sedium oblivionem veniunt.* | φιλεῖ τὰ θηρία. *M. m. a. v.* τὸ θηρίον. edit. nescio 19 uide. Nobiscum facit *Gillius*: *etiamsi ferae bestiae non a locis ubi versari assueverunt, aberrare solent.* | ἔχονται καὶ καταγοητεύοντος. 21 καταγοητεύονται. b. verbis accommodans proximo ἔχονται, quod vitiosum esse apparet ex sequenti ἀφικνεῖται. Mihi satis verisimile est, Aelium scripsisse; ἔχοντος καὶ καταγοητεύοντος τοῦ μέλους.

CAP. XLVH. βαλλόμενοι. βαλλόμενα. b. ἀλώσιν οὐκτιστον. ἀλώσι edit. 24 | εὐοκασί θρηγεῖν. *M. m.* εὐοκασιν θρ. editiones omnes. | ἀνοικτίστοις. 25 27 ἀνοικτοῖς. *mon.* Voluitne ἀνοικτοῖς? *SCHNEIDER.* | τοῖς δικτύοις ἐμπλάσσονται. ἐμπλάσσονται malim. *SCHNEIDER.* ἐμπλάσαντες. v. b. ἐμπλάσσονται. a. Vid. ad IV. 39. p. 87, 31. XIV. 7. p. 312, 10. XVI. 25. p. 366, 15. *Herodot.* VII. 86. ἐν ἔρκεσιν ἐμπλασσόμενοι i. e. ἐμπλεκόμενοι. *Thucyd.* VII. 84. ἐμπλασσόμενοι κατέβρεον. | περωμένους. περῶμενοι 29 b. τῶν λόγων. *M. m. c.* τὸν λόγον. a et edit. *Philes* c. 72, 41. παντὸς ὑπεράλλεται σκάφους. *Philostr.* Imag. I. 9. p. 777. ὑπεράλλεται τοῦ ποταμοῦ. Sic jam *Homer.* Il. 8. 136. λόντα — αὐλῆς ὑπεράλλμενον. | κα- 30 ταλαμβάνει. καταλαμβάνειν. *Vat.* τόνδε τὸν θάνατον. *sensa* suadente recepi ex *Paris.* b. τὸν δὲ τὸν θ. *Vat.* προ ἀποδιβράσκοντες τὸν θάνατον. Sic *Gil-*

32 *lius: qui hoc genus mortis evadunt.* | προσηρημένοι προειρημένοι. *a.*
recens manus η supra scripsit.

LIBER TERTIUS DECIMUS.

- 1 CAP. I. Γορδίω. Gordii historiam copiose narrat *Arrian.* Exp. 288
Alex. II. 3. SCHNEIDER. Verba *Arriani* haec sunt: Καὶ ποτε ἀρούνητος αὐ-
τοῦ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὸν ζυγὸν αἰτὸν, καὶ ἐπιμεῖναι ἔστε ἐπὶ βουλευτὸν κατῆ-
μενον. Tum sequitur vaticinium Gordio datum et historia Midiae regno
potiti. — Μίδου. tacite sic emendavit *Gesn.* et esse videtur in *M.* μῆ-
δου. *m. a. b. c. v.* — ἐπιπτάς. ἐπιστάς. *b. v.* Ap. *Dion. Hal. Ant.* III. 47.
legebatur: καταπτάς αἰτὸς — ἄνω πάλιν ἀνέστη. meliores libri ἀνέπτη. |
- 3 4 ζυγοῦ. ζύγου. vulgo. | πρὶν ἢ γενομ. πρὶν γενομ. *m.* πρὶν ἂν ἢ γενομ. *a.*
sed ἂν macula obscuratum. Supra in marg. manu antiqua scriptum πρὶν
5 ἢ γενο. ut est in reliquis libris et editt. | Γέλωνος δὲ. δὲ om. *b.* In *a* te-
nuī ductu insertum ᾗ. *Tzetza Chil.* IV. 131. v. 270. hujus historiae te-
stes laudat *Timaeum*, *Diodorum*, *Dionem* et alios. *Justin.* 23. c. 3. *ei-*
dem in ludo inter coaequales discenti lupus tabulam in turba puero-
rum repente conspectus eripuit. — Συρακουσίου. συρρακ. *a.* | τοῦ ἑξ-
9 κω. ἑώκω. *Vat.* | μὴ καταπτήξας. μὴ pro οὐ per catachresin aute par-
ticipia poni, observavit *Schaefer* ad *Plut.* Vit. Tom. IV. p. 404. Tom. V.
11 p. 144. καταπτήξας. *m.* περιεχόμενος. περιεχόμενον. *b.* | κατέλαβεν. *M.*
m. κατέλαβε. editt. tectum ruens pueros una cum eorum praefectore *op-*
pressit. De verbo καταλαμβάνειν de casibus inopinatis usurpato vid.
12 *Hemsterh.* ad *Lucian.* Tom. I. p. 16. — προμηδεία. προμυδ. *m.* | πε-
ριηίε μόνος. περιην recte emendavit *Abr.* ad *Aesch.* III. p. 344. SCHNEI-
DER. περιείη. *a.* *Abreschii* correctionem recepit *Schn.* Vulgata lectio
orta fortasse ex περιην εἰς μόνος. *Herodot.* I. 38. εἰς γὰρ μοι μόνος τυγ-
χάνεις ἑὼν παῖς. I. 119. ἦν γὰρ οἱ παῖς εἰς μόνος. Vide ap. *Schaefer.*
- 13 in Meletem. p. 19. | Post λύκος in editt. et *a* plene distinguitur, quod
14 cum *Schn.* mutavi. | ὅσον οὐδὲ διὰ. *M. m. a.* ὅσον οὐ διὰ editt. libris
in vitis. ὅσον om. *b. v.* ut mihi quidem videtur verissime. Natum OCON
ex ΘΕΩΝ. Iidem libri οὐδὲ habent. — τὴν βασιλείαν. *M. m. b. c. a.* ar-
ticulus male omissus in editt. ante *Gr.* προδηλώσαι. post προ in *M.* aliquot
15 litterae sunt erasae; tum sequitur δηλώσαι. | ἴδιον δὲ. δῆ. *b. v.* fortasse
recte. τῶν ζώων. τὸν ζῶον. *b.*
- 17 CAP. II. αἰρούσι. Aliud capturae sargorum genus describitur I. 23.
18 19 | προσβάλλοντος. προσβαλότος. *a. v.* | στορεσθέντος. στορησθέντος. *c.* |
21 οὐ δεῖται οὐδὲν. *M. m. a. b. c.* οὐδὲ ἔν. editt. contra librorum fidem.
ῥάβδον. ῥᾶβδον et ῥᾶβδον editt. omnes. — ἐβρωμένης. ἐρωμένης. *M.* ἐρώ-
ω
- 23 μνος. *m.* ἐπ' ἄκρας. ἐπάκρας. *m.* | κυκλόστομον ὄντα ἡμιάρχον. *Gesneri*
correctionem κυκλόστομον reposuit *Schn.* (Cf. supra VIII. 18. p. 190, 22.)
simul vulgatum ἡμιάρχος mutans in ἡμιάρχον. Hoc habet *b. v.* —
25 εἰς τὴν. εἰς ταν (sic) *m.* | ὑπηρετεῖ δὲ οἱ. *ei quiete inservit puer*, versio
male. Est *subremigare*, ut docui in *Lexic.* h. v. SCHNEIDER. *Commode*
verteris: leniter remigando ei inservit puer. ὑπερτέγει. *m.* ὑπεργεῖ. *c.*
in marg. γρ. ὑπερμεῖ. ὑπερέττειν voluisse librarium dubitari nequit; et

hoc nunc obtulit *Vas*. Hoc compositam alibi non reperitur; nam in *Qu. Smyrn.* II. 183. quem excitat Stephan. ed. Valp. ὑπερέσονται nunc legitur. ὑπερέττει tamen rei aptissimum, et melius congruit cum ἡσυχῇ quam ὑπηρετεῖ.

289 τὸ σχολαῖον. τὸν σχ. *a.* ἐπιτηδῆς. ἐπίτηδης. *a.* | πολλοὶ δὲ οἱ σαργοί. 1 2
καὶ οἱ σαργοί. *Vas.* παρασκευῶσιν. *M. m. b. c.* περισκευῶσιν. *a. v.* et
editt. ante *Gron. Callistr.* c. 14. p. 162. παρασκευῶσιν δὲ καὶ εἰνάλοι
δελφίνες. | μὲν *om. m.* ὁ πάλα μὲν τεθ. *Vas.* εἰς τὸ ἐλεῖν δὲ. εἶχετο ὁ
ἐλεῖν μὲν. *c.* | γενόμενοι. *M. m. b. c. v.* νεμόμενοι *a.* et editt. ante *Gron.* 6
| γαστρός. σαρκός. *Vas.* 7

CAP. III. διατριβὰ. idem argumentum tractat *Oppi.* Hal. I. 95. ss. 8
SCHNEIDER. | ταῖς ψάμμοις. τοῖς. *M. m.* sic est supra IX. 63. p. 217, 9
24. ubi vide. | καὶ πόαι. *M. m. a. b. c.* καὶ male *om.* ante *Gron.* | 10
ἔμπειλοι. vitem marinam describit *Theophr.* H. Pl. IV. 7. ubi βρόνον quoque 11
memoratur. Pro σταφυλαί τινες *Gillius staphylinem* interpretatur.
SCHNEIDER. Sic certe legitur in edit. an. 1533. p. 407. in altera p. 372.
ampeli, statilae. | φυκία ἄλλα. φυκία. *a.* θαλαττίου πόας. ita *M. m.* 12
a. b. c. θαλαττίας. editt. ante *Gron.* ex tacita correctione editoris, cui
favet *Vas.* θαλαττίας offerens. Supra VI. 65. ἄγρας θαλαττίου. Sic
ἀναγκαίου τροφῆς est ap. *Thucyd.* I. 2. | τρίχες. hanc herbam *Gro-* 13
novius e Theophrasto l. c. τριχόφυλλον interpretatur. Simile herbae ma-
rinae vocabulum est βόστρυχος ap. *Oppian.* [Eutecn.] in Ixeut. Planta
marina in mari alluente terram Troglodyticam τρίχες Ἰσίδος appellatur a
Plut. T. II. p. 939. D. SCHNEIDER. | ἄλλο. sic libri, etiam *Vas.* ἄλλη ex 14
Gronovii conjectura recepit *Schn.* quod mihi non videtur necessarium.
De simili usu neutris generis vid. supra IX. 51. p. 213, 21. — οὐκ ἂν
πάσαιτο ἐτέρας. *M. b. c. a.* παύσαιτο ἐτέρας. *m.* eadem confusio XVII. 30.
ἕτερον contra librorum fidem editt. ante *Schn.* Ad ἐτέρας supple πόας.
| ὁ εἰδισμένος. εἰδισμός, omisso articulo *m.* Duriuscule proxima verba 15
per attractionem quodammodo cohaerent cum εἰδισμένος, quum^s senten-
tia requisivisset ἐτέρας ἢ τῆς συντρόφου καὶ ὁμοειδούς. Cum verbis ὁμο-
ειδούς τροφῆς compares *Plut.* T. II. p. 991. B. ἐκάστου γένει ζῴου μία τροφή
σύμφυλός ἐστι.

CAP. IV. ἀκούσας. ἀκούσας. *a.* καλλιώνυμον. καλλιώνυμα. *b.* | λο- 16 18
βοῦ. λωβοῦ. *m.* et *a* a pr. *m.* καθημένην. editoris est correctio. καθειμέ-
νην. *M. m. b. a. v.* *Gill.* huic *Aristoteles ait — jecur ad dextrum la-*
tus situm esse. | αὐτῷ. *M. m. a.* αὐτὸ. *b. c. v.* et editt. ante *Gron.* 19
κατὰ τὴν λατὰν. *dextrum, Gillius.* Gesk. *Aristot.* H. A. II. 11. 7. ἔχει
δὲ καὶ ὁ καλλιώνυμος χολὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι, ὅσπερ ἔχει μεγίστην τῶν
ἰχθύων, ὡς κατὰ μέγεθος. *Plin.* XXXII. 7. s. 24. etiam *Menandrum* in
hac re laudat. Videtur esse e genere *Uranoscopi* Linn. SCHNEIDER. Vid.
Eund. in *Hist. litt. Pisc.* p. 107. et in peculiari *Excursu ad Aelian.*
p. 573. ss. quem ut ab *Aeliano* alienum rescuui. *Uranoscopum* hunc pi-
scem appellat *Galen.* de *Usu Part.* III. 3. et alii. Cf. *Cuvier.* *Hist. des*
Pois. T. III. p. 298. s. | Μεσσηνία. μεσηνία. *M. m. a.* *Moesenia.* *Gill.* 20
Vid. *Meinek.* ad *Menandr.* p. 17. s. Scripturam cum duplici *c* confir-
mant numi. Cf. *Coraeus* ad *Isocr.* *Paneg.* 16. | τίστημ'. τίστημ. *M. m. a.* 22
καλλιώνυμου. καλλιώνυμα. et *μοχ πλέω. b. v.* κλειών. *M. m.* (*a* pr. *m.*) *a.*

24 | Ἀνάξτερος. ἀναξ ἔκρος. *b.* novae comoediae scriptor, cujus ἐπιδικαζόμενος ex hoc solum loco videtur esse cognitus. — ἐάν με. *m. a. b. c.*

— ζέσαι σβέσαι. *M.* σβαισαι. *m.* In ζέσαι consentiunt *a. b. c.* *Plas.* Rep. IV. p. 440. C. ὁ θυμὸς — ζεῖ τε καὶ χαλεπαίνει. *Himer.* Ecl. XVII. 1. λόγος — σβέσαι δυνάμενος θυμὸν ἐκ μίσης καρδίας ζέοντα. *Nicol. Dam.* p. 237. *Cor.* χολῆς ζεσάσης. — In Vers. 3to, quem om. *b. v.*, legebatur ὄφει διαφέρων τοῦ ἐξήφιλου κυνός. cum *a.* ubi tamen ἐνξήφιλου. ut XIV. 23. p. 322, 24. ἐξήφιλοι in *m* habetur. *Gesner.* corr. διαφέρειν με ξήφιλου μηδέν. vel μηδὲ ἐν ξήφιλου *x.* Ipse in Epist. ad Schn. p. 28. διαφέροντ' οὐδὲ ἐν ξήφιλου — nec aliter *Coraes* ad *Xenocr.* p. 70. et *Porson.* Adv. p. 251. Veram me lectionem reperisse oblitus, alium postea minus bonam protuli, quam merito improbat *Schaeffr.* Ind. in *Porson.* Adv. p. 338.

28 30 | ὄ καλ. *a.* vulgo οἱ καλ. — κλειούς. κλειόνας. *b.* | ἐν ταῖς ὑπὲρ τῶν ἰχθύων πανδοιναίς. vulgatae vitium vidit, et emendare conatus est *Casaub.* ad *Athen.* VII. 7. p. 505. ita scribens: ἐν ταῖς ἀπὸ τ. ἰχ. πανδοιναίς, πάντας ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστι, ποιητῶν δεμένων σπουδὴν εἰς μνήμην ἀγαγεῖν). sententia quidem *Aeliani* haec, sed verba fortasse non ista. At sequentia ita sine dubio scripserat: εἰσὶ δὲ οὗδε Ἐπίχαμος μὲν ἐν Ἡβας γάμῳ καὶ γᾶ καὶ Σαλάσσῃ, καὶ προσέτι Μούσαις. Μνησίμαχος δ' ἐν τῷ Ἰσθμῷ. Mihi πάντων ὧν τι ὄφ. scribendum videbatur, et verba ὑπὲρ τῶν ἰχθύων retrahenda et adjuvenda verbis εἰς μνήμην. Formulam ὧν τι καὶ ὄφελος illustravit *Valcken.* ad *Herod.* p. 650. SCHNEIDER. Quae de transponendis verbis ὑπὲρ τῶν ἰχθ. vir doctissimus suspicatur, non satis intelligo. Libri nos h. l. nihil juvant. ἔνδεσμον. *a.* εὐδεσμον. *m. a.* *Gesn. Vind.* 51. In hoc vocabulo aliud quid latet, quam quod *Casaubonus* voluit. Neque ex reliquis me expedit. Quod dicunt οὐ ῥαδίως, ductum ex *Athen.* VII. p. 282. D. Ἐπίχαμος δ' ἐν Μούσαις τὸν μὲν Ἰσθα καταρῶμεται, τὸν δὲ κάλλιχθον ἢ καλλιώνμμον ὡς τὸν αὐτὸν ὄντα σσιγήκεν. Deinde junge verba τῶν ἰχθύων ὧν τι καὶ ὄφελός ἐστιν, post quae verba quaedam exciderunt. Vocabulum ἔνδεσμον depravatam est. Locutio σπουδὴν θέσαι εἰς — habetur supra IV. 21. p. 88, 29.

1 Ἡβας. ἦρας. editt. et codd. *Casauboni* emendationem cum *Schneidero* 290 recepi. Harum comoediarum frequens apud *Athenaeum* aliosque mentio. Verba καὶ γᾶ usque ad Μούσαις om. *b. v.* γὰρ καὶ Σαλασσαί. *M. m. a. c.* et editt. ante *Gron.* γᾶ emendavit *Gesn.* Pro Μούσαις *Hemsterh.* ad *Arist.* Plat. p. 352. Μώσαις malit. Apud *Athenaeum* vulgaris forma ubique. |

2 τῷ Ἰσθμονόκῃ. τῇ Ἰσθμονοκῃ. *M. v. m.*

3 4 CAP. V. Σαλάττιος. Σαλάσση. *b.* | οὐ ζωογονεῖ *Aristos.* H. A. VI. 610. 7. de Gener. III. 4. SCHNEIDER. ἐν αὐτῷ. αὐτῷ. *m. a.* | δειλόντα. de glauco I. 16. ἐάν δέ τι δειλὸν τῶν νηπίων, ὃ δὲ χανὼν εἰςδεδέχτο τὸ βρέφος. — ἥμιστός ἐστιν. ἔλκουσι. ἐστι omnes editt. — ἔλκουσι γὰρ αὐτὸν,

*) Hanc interpretationem addit: *callionymi non fit mentio in ulla descriptione epularum ex omnibus piscium generibus, quum studiorins poetae, omnes pisces, qui in aliquo pretio sunt, methorias prodero.*

καὶ κακῶς. vulgo duo postrema vocabula junguntur cum ἐλεπίπτοντα; unde olim emendavi κακῶσον, quod *Schn.* car. sec. recepit. Distinctione mutata emendatione non est opus. | ἐλεπίπτοντα τὴν αὐδὴν ἐλεπίπτονται. 7
b. v. τὴν αὐτὴν corrigiit *Schn.* ὀδὸν supplens, ut supra VII. 29. p. 170, 24. τὴν αὐτὴν γὰρ μὴν ἐκτρέπονται κάλιν. Dictamine τὴν αὐδὴν, ut *Var. Hist.* III. 17. ἀγαγεῖν τὴν ὀκίω εἰς τὰ ὀκία. vertit *Gillius*: nam illam etiam rursus subeuntes in exeundo laedunt. — τυκτόμενα. τυκτο-
 μέναν. *c.* | εὐώδινες. εὐώδινες. *m.* | κρησφύγητα. male ed. *Gron.* 8 9
 κρησφύγητα. τοῖς ἐγγύοις. ἐγγυλοῖς. *a.* ἐκγόνους correxit *Schn.* ἀγαθὰ. *Gesneri* correctionem firmavit *b.* ἀγαθῶν. editt. cum *a.* et reliquis libris.
 | φῶν δὲ. de ovo ranae *Aristotel.* de Gener. III. 3. τὸ τῶν βατραχῶν 10
 φῶν μόνον στερεόν ἐστὶ καὶ στιφρὸν πρὸς τὴν ἕξω σωτηρίαν, τὰ δὲ τῶν
 ἄλλων ὑγρὰ καὶ μαλακὰ τὴν φύσιν. ubi *Gaza* vertit: *solidum durumque.*
 Unde igitur *Aelianus* φῶν τραχὺ accepit? *SCHNEIDER.* Vid. *Hist. litt.*
Pisc. p. 119. s. et ad *Aristot.* H. A. VI. 10. 1. p. 441. — εἶ οὐδὲ. *m.* |
 φανεῖται σοι. *a.* σου. *M. m.* ἀντίτυπον. ἀντίτυπα. *b.* 12

CAP. VI. ἐν Δικαιαρχίᾳ. eandem narrationem de polypro ex *Trebio* 15
Nigro refert *Plin.* IX. 30. s. 48. *Carteiae* in *cetariis* aduetus exire e
mari in *lacus eorum* apertos etc. Haec quamquam *Carteiae* accidisse
 refert *Trebius*, ita tamen cum narratione *Aeliani* in multis conveniunt,
 ut alteram alterius exemplo confictam esse suspiceris. *SCHNEIDER.* ἐκ
 δικαίαρχου. *b.* ταλαντιαίους πολυπόδας commemorat *Strabo* III. p. 145. (T. I.
 p. 364.) | ὄγκον σώματος ὑπερήφανον. infra *c.* 20. de cetis ὑπέρτοκα ἄγαν 16
 καὶ τὸ μέγεθος ὑπερήφανα. *Aeli.* ap. *Suid.* in ἀβραῖς. στρωματὶς ὑφει τινὲ
 ὑπερήφανῶν κεκοσμημέναις. *Ib.* in παιδικῶν. δέμα ἐνδοξόν τε καὶ ὑπερή-
 φανον. et T. III. p. 541. τῶν τοίχων κεκοσμημένων εἰς ὕψος ὑπερήφανον. In
 laudem dictum vocabulum etiam ap. *Platonem.* Vide *Rückert.* ad *Symp.*
 217. | τὰς ἐκείθεν νομάς. ἐκείθι μόνας. *b. v.* De usu particulae ἐκείθεν vid. 17
 ad VI. 32. p. 138, 4. — ἀτιμάσαι. ἀτιμάσαι. *m.* | αὐτῶν. αὐτῶ. *M.* προήει 18
 reposui ex *M. m. b.* In προίει, quod est in *a* et editt. nemo haesit. — ἐς
 τὴν. *M. m. a.* εἰς τὴν. editt. | ὑπὸ νόμου. ὑπὸ νόμου. *m. c.* ἐκβάλλοντος. 20
 ἐκβάλλονται. unus *Paria.* ἐκ τῆς πόλεως. ἐκ τῆς ἐκ πόλ. *M.* | Ἰβηρικὸς φόρ- 22
 τος. qui ex piscibus et praesertim thynnibus sale conditis magnam partem
 constabat: et *Gaditanos* thyanorum capturae incubuisse docet *Auctor*
 libri π. *Σαυμ.* ἀκ. p. 785. [*c.* 148. ibique *Beckm.* p. 307.] *Γαοκ.* Ἰβηρ-
 κῶν. *b. v.* *Gentile* omisit *Gillius.* | ταρτήη. τὰ ῥήχη. *c.* ἀδροῖς. ἀδροῖς. 23
m. ut iterum p. 291, 16. | ἐξεπλήττοντο. tres postremas litteras om. *m.* 27
 ὁ κεραῖων αὐτοῦς. observabatur *Aeliano* historia de thesauro *Rhampsi-*
niti regis a furibus diminuto ap. *Herodot.* II. 121. 2. ubi praeter alia si-
 milia κλέπτας habes κεραῖοντας; rex autem narratur *Σαυμάσαι* ἰδῶν τῶν
 χρημάτων καταδεῖ τὰ ἀγγήια. | ἐωρᾶτο. ἐωρᾶτο. *m.* | δαυτομένος. δαι- 30 31
 τυμένου. *m.* ἔκριναν δὲ τινα. δὴ τινα. *Val.* recte. | τὸν μάλιστα εὐτολόμ- 32
 τaton. articulum male ab editore omissum addidi ex *M. m. a.* μάλιστα
 superlativo additum ex abundantia. I. 47. ἐν τῇ μάλιστα ἀνυμνηροτάτῃ
 ὄρα. *Var. Hist.* II. 4. οὗς μάλιστα ἦδει *Σαρματῶν.* ἐπλοισμένοι. ἐπλοισμέ-
 νως. *m.*

291 εἰς κῆγμα. κῆγμα. *a* et editt. εἰς κῆγμα corrigebat *Val.* Emen- 2
 dett. V. 13. p. 130. quod merito improbat *Schn.* in *Peric.* cr. p. 128.

- 7 Vid. supra ad I. 32. p. 16, 25. | *Ἰῆρα Ἰῆρα m.* — *μόνου μάλιστ.* πο-
 9 tentior, quam qui ab uno superari poterit. | *τῆς τοσαύτης. M. m. a.*
b. c. τῆς male om. editt. aute *Gron.* μνήμη. *Gesneri* correctionem fir-
 mavit *b. v.* pro μνήμην. Malebat idem τοσαύτης μνήμη τὸν κίνδυνον. et
 sic *Schn.* verba ordinavit. Tentavit haec etiam *Abresch.* ad *Aesch.* T. II.
 p. 172. sed minus probabiliter. Aliis quoque locis *Aelianus* verba jun-
 genda disjunctit. XVI. 20. p. 362, 29. τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζῴων προστόν-
 των. Ib. 32. ποικίλα τε καὶ ποικίλον ἐκείνοις ἀγαθὰ εἶναι ταῦτα δεῖπνον.
 XVII. 32. p. 387, 10. ἦν τὴν ἐγειρομένην ὡς ἐκ λεπτῶν τιμῶν κόκκων ἀφάρτων.
 Ib. 40. p. 392, 8. καὶ ἐρήμην εἰασαν τὴν φλίην πρότερον καὶ πατριδα
 ἀρίστην. *Gillius* vertit: *ob tantum acceptum detrimentum periculi me-*
 10 *moria deposita.* ἀνερίπτουν. ed. *Schn.* | καὶ συνελευθεῖν τῷ ἐχθρῷ συν-
 ἔσπαυτον. *Gillius* expressit συνελευθεῖν, quae scriptura melior videri potest.
SCHNEIDER. Vertit ille: *consenserunt simul ingredi et congrredi cum*
hoste. quasi legisset: συνελευθεῖν καὶ συνελευθεῖν τῷ ἐχθρῷ. Veram vide-
 11 tur συνελευθεῖν. Vid. de his compositis supra ad X. 1. p. 219, 8. | *καινής.*
 14 *κινής. a.* | ἐπὶ τὸν πόλεμον. πόλεμον. *M. m. a. b. c. v.* in *hostem ir-*
ruentes. *Gillius.* Tacitam *Gesneri* correctionem ad certam servavimus.
 15 17 | *τεστημένους αὐτοῦ. τεστημένοι αὐτοῦ. b.* | *δρυτόμοι. δρυτόμοι.*
Vat. pro *δρυτόμοι*, ut videtur. *περικόψαντες.* sic est *perspicue* in *a.* πα-
 ρακόψαντες. *M. m.* *solemni praepositionum* *περὶ* et *παρὰ* permutatione;
 18 *quum membra circumcidissent.* *Gillius.* | τὸ καινότατον. κενώτατον. *b.*
Aeli. ap. *Suid.* T. II. p. 93. τοῦτο δὴ τὸ καινότατον, τὴν νόσον ἐσβεσαν
 19 τῷ πυρὶ. Cf. XVII. 18. p. 382, 14. | ἐν τῇ γῆ τὸν ἰχθύν. τὴν ἰχθύν ἐν
 τῇ γῆ. *b.* Duo in illa re miratur *Aelianus*, quod piscis in terra, tum
 20 quod non a piscatoribus, sed a mercatoribus captus fuerit. | *κακούργον.*
 τὸ κακῶρα. *a.* *Μοχ ἀναπέφηνεν.* ed. pr. ἀπέφηναν corr. *Gesner.* ut est
 in *Vat.* ap. *Bast.* Ep. cr. p. 89. ἀπέφηνα. *b.* ἀναπέφηναν. *Gron.* *Medicei*
 se cod. lectionem dare professus; sed in illo libro est ἀναπέφηνεν. ut
 etiam in *m. c. a.* Vera lectio: sic hujus bestiae malitia animusque do-
 losus nobis (hac historia) *apparuit et patfactus est.* *Lucian.* Tim. c. I.
 ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος ἦδη ἀναπέφηνς. *Dial. Deor.* IV. 1. οὐδὲ ἄλλος
 ἦδη ἀναπέφηνας. Participium sibi adjungit hoc verbum ap. *Platon.* de Rep. I.
 p. 350. D. ὁ μὲν ἄρα δίκαιος ἡμῖν ἀναπέφηνται ὡς ἀγαθός τε καὶ σοφός.
Ael. V. H. VI. 4. *Lysander* post obitum ἀνεφάνη πένης ὧν. Ap. *Hero-*
dot. II. 15. τὸ ἀναπεφηνός est id quod emersit et in eospectam venit.
 23 CAP. VII. τὸν τρόπον τοῦτον. inverso ordine *b.* *καταινοῦσαι.* Vid. ad
 24 II. 43. p. 47, 15. | τῷ καλῷ Ὀμήρῳ. *atticae urbanitatis epitheton.* Vid.
Heind. ad *Platon.* T. I. p. 121. *Boisson.* ad *Philostr.* Her. p. 306. Lo-
 cus *Homeri* est Il. λ. 829. ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν Νίξ' ὕδατι λακρῷ.
 25 | *διαχρῖουσι. διὰ χρῖουσι. m.* τῷ βαντύρῳ. Idem habet *Strabo* XV.
 p. 705. Tom. VI. p. 92. et ex eodem fonte *Arrian.* Ind. c. 14. *Quum*
Aelianus cum *Serabone* carnes suillas recentes et calidas adhuc imponat,
Arriani ἕια ὀπτάμενα falsa esse puto vel e librarii, vel ipsius scriptoris
 errore nata, qui verbum *κυριῶντες* [*σαρξὲν ὑέλαις κυριῶσιν.* habet *Strabo*]
 male legerit vel interpretatus sit. In alio tamen morbo *Aristot.* H. A.
 VIII. 25, 1. ἕια κρέα ὀπτήσαντες προστιθέασι. Alia remedia habet *Philes*
 [in *Carm.* a *Wernsd.* editis VIII.] v. 282. ss. et *Juba* ap. *Philostr.* Vit.

Apoll. II. 16. SCHNEIDER. Quod sequitur προσφέροντες in re medica usitatum. In V. H. IX, 28. *Aristoteles* morbo laborans medicum narratur docuisse; μηδὲν χωρὶς αἰτίας προσφέρειν. Vid Indic. Verb. ad *Xen. Memor. V.* προσφέρειν. | ἐγγίνοντες. a. b. c. et editt. ἐχλόντες. *M. m. Phi-29 les* l. c. v. 282. τὴν πικρὰν ἐχλόντες ἀλόσιον ὄρισον. ubi *Wernsd.* ἐγγίνοντες corrigitt. *Gillius*: ut *budulum lac tepesfactum infundant.* | εἰς ὄσον. ἐς. 31 *Vat.* ὑποκαύσωνται. ὑπαύσωνται. m. ἀποκαύσωνται. *Vat. Ap. Athen.* VII. p. 301. C. ὅταν ὁ Νεῖλος ὑποκαύηται. editt. vett. ἀποκαύηται.

292 τοῦτό ἐστι. *M. m. a.* τοῦτ' ἐστὶ. editt. ὅσα αὐτοῖς. ἑσαυτοῖς. a. προσ-1 πέπει. προσπίπτειν. m. | οἶνος. οἶον ὄς. m. *Philes* l. c. τούτοις δὲ πᾶσαν 2 ἡμεροῦμνοις νόσον Οἶνος μέλας ἔλυσεν ἀνδ' Ἴπποκράτους. | ἄσωτά οἱ 3 ἐστίν. *M. m. v. b. c. a.* ἄσωτά οἱ ἐστὶ. ed. pr. quod vitium per sequentes editt. propagatum est usque ad *Gron.*

CAP. VIII. δὲ om. *Vat.* ἀγλαίω. ἀγαλαίω. c. | ὀρύξης. ὀρύξης. m. 4 ut in *Theophrasto* libri scripti. *Strabo* XV. p. 709. [Tom. VI. p. 110.] de Indis: οἶνόν τε γὰρ οὐ πίνειν, ἀλλ' ἐν δυσταῖς μόνον πίνειν δ' ἀπ' ὀρύξης ἀντὶ κριδίων συντιθέντας. Nescio unde *Philes* Carm. gr. de elephanto VIII. 149. p. 270. ὀρύξης τῆς ἀγλας, τὸν ἀπὸ λωτοῦ, καὶ τὸν ἀπὸ φονικίων ὄνον duxerit. SCHNEIDER. De vini in India usu vid. *Sprengel.* *Gesch. der Entdeck.* p. 323. De succis apud Indos e calamis ductis vinoque oryzae *Bernhardy* ad *Dionys.* *Perieg.* v. 1127. p. 821. succ. | ἐκ 7 καλάμου. arundinem sachariferam intelligi existimo. Sequens προλασι mutavi in προῖασι, a verbo προῖημι. SCHNEIDER. προῖασι est in *Vat.* verum innumeris in locis libri ἴασι exhibent, ubi ἴασι unice verum est; nec ob σφισι illud admitti potest. *Gillius*: simul et calami et flores iis dantur; omisso ἀθροισαντες, quod illa lectione admissa manifesto abundat. Ad προλασι praetuleris fortasse ἀθροισοντες, quod nunc *Vat.* offert, sed solus; quamquam nec ἀθροισαντες damnandum videtur. *Andocides* certe Or. de Myst. p. 22. R. 114. B. ἐπὶ τοῦς ἔππους ἀναβάντες φῆγοντο εἰς τοῦς πολεμίους αὐτομολήσαντες. ubi *Reisk.* αὐτομολήσοντες corrigitt. *Xenoph.* Conv. IV. 45. ἤτω συσκευασάμενος. ubi vid. *Bornemann.* Etiam infinitivum aoristi in tali structura reperias. Supra VI. 21. καὶ ὁ μὲν προσῆλθεν ἀποδρέψασθαι τῶν ἀκρεμῶνων ὁ ἐλέφας. ubi vid. p. 134, 1. | ἐρασταὶ εὐωδίας. Vid. ad I. 38. p. 18, 13. | καὶ ante ὄσμῃ om. b. v. 8 9 ὄσμῃ. m. | τάλαραν. ταῦρον. m. | ὀπώραν. ὀπόραν. m. λούται. *M. m.* 10 12 b. c. λούεται. a. v. et editt. ante *Gr.* quam verbi formam damnat *Phryn.* p. 188. ubi vid. *Lobeck.* Aeliani verba expressit *Philes* l. c. v. 182. s. ὥσπερ τις ἀβρός εἰς τρυφὰς πολυτρόπους· λουτρόν δὲ ποιεῖ τὴν σκιάν καὶ τὴν θρόσον. — τοὺς τῶν. τοὺς αὐτῶν. m. | οὐχ αἰρεῖται. οὐ χαίρεται. 14 *M. m.* | πρὶν ἢ. πρηνή. a. κομίσει τις. *M. m. a. v.* κομίση. editt. contra 15 librorum fidem. Var. Hist. I. 15. μὴ πρότερον ἐπαβαίνειν πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν. *Herodot.* I. 19. οὐχ ἔφη χρήσειν πρὶν ἢ τὸν νηὸν ἀνορθώσουσι. Vid. ad *Philosr.* Imagg. I. 28. p. 373. | κατακάρται. *Gesneri* correctionem 17 pro κατακλάττει, quod plurimi libri habent, firmavit v. b. τὰ χεῖλη. τῷ χεῖλει. *Vat.* ἡδυσμα. ἡδύματα. b. | Ἴνδοι. cf. *Strabo* XV. p. 705. [Tom. VI. 20 p. 93.] *Plin.* VI. 22. s. 24. in insula Taprobane elephantos majores bellicosioresque quam in India gigni tradit *Megasthenes.* SCHNEIDER. Indicos elephantos ταῖς βῶμαις πολὺ πρόχειν τῶν κατὰ τὴν Λιβύην γεννωμένων

- scribit *Diodor.* II. 36. *Philostr.* Vit. Ap. II. 12. p. 61. ὅσον ἔκπου Νεοσαίου μείζων ἢ Αἰθιοῦς ἑλέφας, τοσοῦτον τῶν ἐκ Αἰθιοῦς οἱ Ἴνδοι μείζους. Cf. *Polyb.* V. 84. *Livius.* 37. c. 39. *Appian.* de Reb. Syr. c. 31. p. 582. et *Schlegel.* Bibl. Ind. Vol. I. p. 140. Secundum recentiorum peregrinatorum observationes rem negat *Cuvier.* in Annot. ad *Plin.* Tom. VI.
- 21 22 p. 409. | μέγιστοι δὲ ἄρα. *M. m. a. b. v.* μέγιστοι ἄρα. editt. | ἐκείθεν ἐκείθεν. *m.* Πραλοισι. *Gilhi* versio *Prasii.* De scripturae varietate vid. *Wessel.* ad *Diod.* T. II. p. 233. ΣΧΗΜΙΣΜΑ. — δεύτεροι δ' ἄν. δὲ ἄν. *M. m. a.* Hiatus in δὲ ἄρα solemnis, in δὲ ἄν non videtur fuisse in usu.
- 23 | τάττοντο τῶνδε. inverso ordine *m. b. c.* Ex *Med.* nihil notatum. | οἱ Ταξίται ab urbe maxima Taxila regionis inter Indum et Hydaspem sitae, rex ipse Taxiles dicitur ab *Arriano* Exped. V. 3. 8. ΣΧΗΜΙΣΜΑ.
- οἱ ταξίται. *b.* ταξί. *Vat.*
- 24 CAP. IX. δὲ ἄρα. *M. m. a.* ut alibi semper. δ' ἄρα. editt. et sic iterum lin. 28. utroque loco contra librorum fidem. κατασχέειν. κατασχέειν. *a.* ἀνακρούσαι. II. 17. ὅσπερ οὖν ἔκπου στομίῳ — βιαιότατα ἀνακρούσας. —
- 26 27 προπηθῶντα. προπηθόντα. *m.* | ἔκπειαν. ἔκπεια. *m.* | ἄρχαν αὐτῶν. αὐ-
28 τῶν. *m.* | δὲ ἄρα. post hoc vocabulum unum alterumque vocabulum casum in *M.* Etiam in *m.* lacuna est aliquot vocabulorum. | κημοῖς — κεντρωτοῖς. *Strabo* XV. p. 717. T. VI. p. 142. ἀντὶ δὲ χαλιῶν φημοῖς χρῆσθαι κημῶν μικρὸν διαφέρουσιν· ἤλοις δὲ τὰ χεῖλη διασπάρδαι. quae postrema verba vitiosa convincit accurata descriptio *Arriani* Indic. c. 16, 10. *Coraës* *) vitium addita praepositione κατὰ τὰ χεῖλη emendare conatus est. In *Aeliani* narratione χαλινοῦ usus cum κημοῖς κεντρωτοῖς non convenit. Igitur conjicio fuisse: ἐν ἔδει χαλινοῦ μὲν οὐκ ἄρχειν αὐτῶν, κημοῖς δὲ ἄρα κεντρ., ἀκόλαστον τε ἔχοντας τὴν γλώτταν καὶ τὴν ὑπερφάν ἀβασάνιστον. Nempe postrema haec verba causam continent, cur freno graeco non utantur Indi, sed κημῶ; ideoque deinceps eosdem equos *Aeli.* ἀστόμους vocat. Quare non dubitavi ἔχοντας scribere. ΣΧΗΜΙΣΜΑ. Doctissimi viri vestigia premens, minore mutatione corrigo: τοῦτο γὰρ αὐτοῖς οὐκ ἔστιν ἐν ἔδει, χαλινοῦ ἄρχειν αὐτῶν—κημοῖς δὲ ἄρα **) κεντρωτοῖς· ἀκόλαστον γὰρ ἔχουσι τὴν γλώτταν. Praeterea lacunam in *M.* indicatam sic fortasse expleris: κημοῖς δὲ ἄρα καὶ τούτοις κεντρωτοῖς. Pronomen τοῦτο initio positum ad sequentia refertur, ut saepe. Vid. *Bass.* Ep. crit. p. 152. *Heind.* ad *Plat.* T. I. p. 139. T. III. p. 134. Caeteram ἀκόλαστος γλώττα translata ex *Euripid.* *Orest.* 10. quem spectavit iterum in loco ap. *Suid.* p. 87. ἀνήρ Ἀρκάς — ἀκόλαστος τῇ γλώττει
- 29 30 τῇ καὶ ἀκράτορι — | ὑπερφάν. ὑπερφάν. *a* et editt. | οἶδε οἱ οἶδε. *m.* περιδινῆσαι. περιδινῆσαι. *Vind.* 51. quod *Schn.* praeferebat ob sequens περιάγειν et περιστρέφειν. Priore hoc loco περικυκλεῖν est *circumagi*,

*) Ad *Strabon.* Gallice factum Vol. V. p. 84: Geographi verba sic interpretatur: ils se servent de phimes, qui diffèrent peu de muselidères, et qui, à l'endroit où ils touchent les lèvres de l'animal, sont armés de clous ou de piquans.

**) *Gillius* δὲ ἄμα videtur legisse, vertens: hi freno ipsos sustinere assueverunt, simul et refractarium et effraens os lupatis refringere.

ut in *Soph. Trach.* 129. ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν i. e. στρέφονται | ἐς ταῦτόν. ἐς αὐτόν. c. στρεφομένους. φερομένους. b. v. καὶ ἥπερ 31 εἶδον ἀτόμους. οἶδον. m. ἦδον. b. v. εἶδον. *M. a.* supra scripto ἦ. ἀτόμους. c. *Gillius* verba ἥπερ εἶδον non vertit: quos quidem equinas tractationis bene periti ex indomita effrenatione in exiguum gyrum compellunt. Recte monuit *Schn.* *Aelianum* non potuisse dicere, se vidisse, quod e vetusto scriptore refert. Quare in edit. correxit, καὶ περ ἀτόμους, ὡς εἶπον. in cur. sec. autem ex nostra conjectura: καίπερ, ἢ εἶπον, ἀτόμους. Lenius fuerit etiam: καί, ἥπερ εἶπον, ἀ. Sed nunc fore dubito de veritate correctionis εἶπον. Verum videtur: καὶ ἥπερ ἦδον, quod plures libri habent. ἄδειν pro simplici λέγειν est IV. 28. p. 82, 27. VI. 43. p. 142, 3. XIV. 25. p. 324, 13. XV. 16. p. 345, 5. lb. 21. p. 347, 9. XVII. 5. p. 375, 7. Saepius sic *Philostratus*, de quo vide *Boisson.* ad *Heroic.* p. 338. unde apparet, ἥπερ ἦδον dicendi usui illius aetatis consentaneum esse.

293 τῷ τοῦτο δρᾶσοντι. sic *Schn.* in cur. sec. ex *Vind.* 7. 51. ad quos 1 nunc accessit b. c. v. Vulgo τῷ omissum. δρᾶσσοντι. m. | εἴη δ' ἄν. a. 1 δὲ ἄν. *M. m.* ut p. 292, 21. ἀδηφάγων. *M. c.* ἀδιφάγων. m. ἀδδηφάγων. a. et editt. Vid. ad VI. 18. p. 132, 19. Epitheton additum ad imitationem *Isoer.* *Archid.* c. 23. ζεύγη ἔπιων ἀδηφαγούντων. Vid. *Vales.* ad *Harporcrat.* V. ἀδδηφάγους τριήρεις — ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἔπιων τῶν τελείων καὶ ἀγωνιστῶν. *Eustath.* ad *Od.* A. 92. p. 24. | περιστρέφειν. περιτρέφειν. a. 5 | παραβάτας. *M. m.* a. v. quod cum *Schn.* restitui pro ἐπαβάτας, quae 6

←

est falsa editoris explicatio notae tachygraphicae πβάτας. *Strabo* XV. p. 709. Tom. VI. p. 108. δύο δ' εἰσὶν ἐπὶ τῷ ἄρματι παραβάται πρὸς ἠνώχῳ. Vid. *Wessel.* ad *Diod.* XII. 70. T. I. p. 527. 63. | *Σωρακίου* 7 de turricula tergo elephantis imposita conf. *Wessel.* ad *Diodor.* T. I. p. 131, 53. 683, 30. T. II. p. 229, 18. In *Maccabaeorum* historia I. 6, 43. est elephas *Σηρίων* τε²*Σωρακισμένων* *Σώρακι* βασιλικῶ. SCHNEIDER. *Ἐλεφάντων* τὰ *Σωράκια* commemorantur ap. *Suidam* T. II. p. 202. Vide *Schweigh.* ad *Polyb.* T. V. p. 60. De numero hominum, quos elephantes portare dicitur, in miraculum aucto illo, vid. *Olear.* ad *Philostr.* Vit. Ap. II. 12. p. 61. et *G. A. Schlegel.* in *Bibl. Ind.* Vol. I. p. 176. | *Ἐλευθέρου*. φέρεi 8 addit *Vat.* quod verbum in vulg. ex superioribus debet suppleri. — παρ' ἐκάτερα. ἐκάτερα. m. De numero convenit *Strabo* l. c. — | τὴν ἄρπην. 9 Cf. infra. c. 22. p. 304, 7. | *Σῆρα*. *Σῆρα* et statim *ὄλακι*. m. *ελακι* vi-10 tiose ed. *Schn.*

CAP. X. *Σῆρα* δὲ *παρδάσεων*. *Σῆρα*. ed. *Schn.* aliam pantherarum 12 capiendarum rationem describit *Oppi.* *Cyn.* IV. 320. as. — αὐτοῖς. αὐτῆς. b. v. | *ζωαγρία*. nescio an *ζωαγρῆω* τινὲ legendum sit. Supra XI. 34. 13 *ζώγριον*. Ap. *Plut.* T. II. p. 69. est *ζώγριον*. *Eustath.* ad *Dionys.* v. 1134. *ξύλιον ζώγριον*. *Galen.* T. V. p. 421. ed. Chart. *Σαλάττιοι* *ζωαγρεῖς*. Cf. *Obs.* Misc. Belg. X. p. 2. *Schwebel.* ad *Onosandr.* p. 61. SCHNEIDER. In *Steph. Thes.* p. 734. ed. Valp. *Wakefield.* ex hoc loco *ζωαγρία* notavit; at est in libris, etiam *Vat.* | ὁ λόγος. ὁ λόγος. b. *Καν-* 14 *δεμ* permutationem vide p. 248, 30. — *ἐνδοτέρα*. *ἐνδοτερον*. b. | *μηρῶν* 15 *δου*. *μηρῶνδου*. *M. m.* et sic iterum lin. 26. *μακροτέρας*. *μακροτέρου*. b. |

- 16 ἐξαρτώσι. *M. m. a.* ἐξαρτώσιν. editt. Sequitur δύραν δὲ ἐκ κρηπίδων. Σύραν. vitiose ed. *Gesn.* qui ipse ῥπίδων corrigit, arvensis: *e virgīs et arundinibus januam.* *Gillius:* ex viminibus et arundinibus. δύραν δὲ ἐκ κρηπίδων. *M. m. a.* in δύραν consentiunt *a. b. c. v.* ἐκρηπίδων. *c.* ἐκ κρηπίδων. *b.* ἐκ ῥπίδων. *Vas.* Etym. *M.* ῥπίτες. σημαίνει τὰ κατεσκευασμένα
- 18 πλέγματα ἐκ τῆς οἰσίας. — καὶ ῥπίτα. πλέγμα τί ἐστὶν ἐκ λυγῶν. | ἀσθόνται δὲ αἱ δῆρες. male *Gesnerus* corrigit οἱ δῆρες; respicit enim *Aeli.* pardales, et δῆρ generi utrique accommodatur. Ceterum dubito an tempus ἀσθόνται bene habeat. *Schneider.* Vid. III. 2. p. 53, 5. *Bustm.* Gr. ampl. II. p. 68. *Beckeri* Anecd. T. I. p. 183. ἀσθῆσαι καὶ ἀσθᾶνεσαι· ἀμρότερα ἐπὶ τοῦ εἶδέναι. Ib. p. 216. ἀσθῆσαι ἐστὶ τὸ εἶδέναι τε ἀκρῶς. et disertius Ibid. p. 359. *Suid.* Tom. I. p. 660. ἀσθῶμαι σσ. — ἀσθόμενοι. νοήσαντες — τὰ ἔργα ὁμολογούντα ταῖς ἑλπίσιν ἀσθόμενοι. ΑΓ-
- 19 20 σῶν. ἀσθόμενος καὶ βασανζόμενος. | φιληθοῦσιν. *M. m. a.* | προσβάλλει προβάλλει. *Vas.* ἀήρ. ἀνήρ. *c.* Ad εἰάν τε, quod sequitur, subaudiendum
- 22 ἦ. | εἶτα ἀνεφλέχθη, καὶ τῆ τῆ ὁσμῆ. comma et conjunctio abundant. *Gesn.* καὶ delovit *Schn.* rectius καὶ ἡ tollas cum Paris. *b.* et sustuliassem, nisi verisimile esset, latere epitheton. καὶ τῆ ὁσμῆ. *Vas.* Fortasse legcenda
- 23 25 dum: κακῆ τῆ ὁσμῆ ἐντυχούσα. | τὴν φλῆν. om. *b.* | τῆ δύρα. sic *Gron.* ex conjectura adstipulante *b.* pro τῆ δῆρα. quod *laqueos*, vertit *Gillius.* In prava lectione consentiunt *M. m. a. c.* — δυστυχοῦς. δύ-
- 26 στους. *m.* | μηρῖνῶ. μυρῖνῶ. *M. m.* μηρῖνῶ. *c.* — συνφανῶν. *a.* *M.*
- 27 συνφανῶν. *m.* συνφανῶν. *c.* συνφανδῆση. *b.* συναφανδῆση. *Vas.* | ἡ πάγη-ἐπάγη. *b. v.* καὶ μάλα σοφῆ. σοφῆ. *Vas.* ἐσθιομένου. *M. a.* ἐσθιω-
- 28 μένου. *m.* ἡσθιομένη. *b.* | τὴν λίχων. sic libri cum ed. pr. τὸν perperam
- 29 ed. *Gron.* et quae inde sunt expressae. | ἀδηφάγου. *M.* ἀδδηφάγου.
- 30 *a.* et editt. ἀδιφάγου. *m.* ἀδηφαγούσης. *b. v.* | ἐκτίνοσα om. *c.*
- 32 CAP. XI. ἀπατᾶν. correctionem *Gesneri* pro ἀπαντᾶν, quod *a* habet, stabilivit *m. lb. c. v. Vind. uterque.* In duabus editt. Genev. πατᾶν.
- 2 τοῦ λαγῶ. τῆ. *m.* σιγῆ — καὶ ποδὶ ἀφόφω. *Eurip.* Or. 140. σῖγα, 294 σῖγα, λεπτόν ἔχνος ἀρβύλης τίθετε, μὴ ψοφεῖτε, μὴδ' ἔστω κύπος. Idem Troad. 887. δὲ ἀφόφου βαίνων κελεύδου. quod ex Cod. Ambr. restituendum ap. *Themist.* XV. p. 196. D. pro διαφόρους κελεύδους. | ἀσῶμα.
- 4 ἀσῶμα. *m.* tum καὶ om. idem liber. | ἄφροντιν. ἄφροντα. *b.* ὁ δὲ οὐκ ἂν τρυφῶν — καθεύδει. οὐ τρυφῶν. omisso ἂν. *b. v.* quod correctori videtur deberi. *Plato* de LL. I. p. 647. A. ἀρ' οὖν οὐκ ἂν νομοθέτης — τοῦτον τὸν φόβον ἐν τιμῇ μεγίστη σέβει; quem locum laudat *Matth.* Gr. §. 599. E. sed ibi *Astius* ἀρ' οὐ καὶ νομοθέτης, probante *Hermanno* in Comm. de Part. ἂν. Lib. I. §. IX. Quare, nisi Aelianum tales locos jam antiquitatis depravatos secutum esse dixeris, fortasse legendum: οὐκ ἄρα τρυφῶν. aut etiam: ὁ δὲ οὐ γὰρ τρυφῶν — καθεύδει, ἀλλὰ τε ἅμα ἤσθετο. Eadem structura Var. Hist. VI. 10. οἱ γὰρ δύο παῖδες ὅσπερ οὖν ἦσθη αὐτῶ — ἀλλὰ οὗτοι μὲν — ἀπέθανον. Similiter II. 21. ὁ δὲ μὴ εἰς πάντας πε-
- 5 φοίτηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ἐρῶ. | ἀλλὰ τε ἅμα. referendum τε ad verba καὶ τῆς εὐνῆς ἐξεπήδησε. similiter hae particulae sunt junctae ap. *Xenoph.* Oecon. V. 1. εἶπε γὰρ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῆς εἶναι ἅμα τε ἡδονακῆς τις καὶ οὐδου αὐξήσις, καὶ σωματῶν ἄσκησις. *Schn.* edidit: ἀλλὰ γε ἅμα. Per se

collocatio vocularum κα ἅμα non potest offenders post tot ejus exempla. Vid. ad III. 11. p. 55, 20. XVII. 36. p. 389, 24. Probabiliter tamen *Vas.* ἀλλ' ἅμα τε ἤσθητο. ἤσθητο. ἤσθητο. ed. *Gron.* et aliae. | κατ' ἔχθος ἔστι κατ' ἔχθος. *m.* εἰσι malebat *Schn.* quod friget. Ipse olim de ἔχθη cogitavi; sed frustra. εἶνα ut γέσσαι in motus significatione locum habet, ut ap. *Herodot.* I. 21. ὁ μὲν δὴ ἀπόστολος ἐς τὴν Μόλητον ἦν. | διακρύψας. ἀνύσας. *Vas.* | ἀλοῦς. δλοῦς. *m.* | ὁδός καὶ δὴ διηύσθη. quam 9 10 13 aliquid ad orationis integritatem videretur requiri, correxi in *Kp.* ad *Schn.* p. 28. ὁδός καὶ ἦδε. probante *Schneidero*; nec male haberet: καὶ ἦδε δὴ. Sed vulgatam tuetur XV. 9. p. 339, 27. καὶ τούτων μὲν τῶν λόγων ἄτερος καὶ δὴ διηύσθη. XVII. 37. p. 390, 13. ὁδοῦ μέντοι πάρεργον τῷ ἀνδρὶ ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο. *Aesch.* VII c. Th. 468. πέμπτοι' ἂν ἤδη τόνδε, σὺν τύχη δὲ τῷ Καὶ δὴ πέπεμπται. In *Vas.* post ὁδός inciditur. — ἀνακρύψασθαι. *a. h. c.* ἀνακρύψας. *M. m.* | ἐνεργάζεται ἐργάζεται. *Vas.* 15 ἐλεῖ ἐλεῖ. *m.* | διαλάβη. vulgaris usus posceret ἐκλάβη vel καταλάβη. 17 | ἀλλὰ γὰρ. ἀλλὰ γὰρ corrigit *Gesen.* idque *Schn.* recepit. At parti-19 calae ἀλλὰ γὰρ non sio solent jungi; nec librorum lectio sollicitari debet. *Ael.* V. H. IV. 2. οὐ μόνον δὲ ἄρα ἐστὶ σεμνὸν οὐκίαν αὐξήσαι — ἀλλὰ γὰρ καὶ τέχνην. Ib. 7. Παισιαν οὐ μόνον λιμῷ ἐπέκτειναν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸν νεκρὸν ἐξέβαλον αὐτοῦ. XII. 1. ἀφύετο δὲ οὐχ ἐκιοῦσα, ἀλλὰ γὰρ πρὸς βίαν. ubi vid. *Perizon.* *Anth. Pal.* VII. 507. οὐ Κροίσου λέσσυσι τάφον, ἀλλὰ γὰρ ἀνδρὸς χερνήτω. Cf. ad *Achill. Tat.* p. 477. | ταῦτα μὲν 20 οὖν — ἐγκαυρότερον. haecque verba omnia satis conveniant proposito capitis. Sed quae sequuntur ἔθεν δὲ ἐξετραπόμην ad alienam narrationem pertinent; praeterea verba καὶ μὴν ἐπάνεμι αὐδὺς non satis integra esse videntur. *Gesneri* versio habet: „haec de leporis cursu alibi alio festinans dicenda distuleram; nunc aliud etiam de hoc animali opportune addam, ut ne ab instituto diacedam.“ Quae unde ducta sint, nemo facile dixerit; nec loci medelam adhuc excogitavi. SCHENKIDEN. *Gillius* haec omnia a ταῦτα usque ad αὐδὺς praetermisit. Ex verbis ἔθεν ἐξετραπόμην et ἦν δὲ ἄρα κ. τ. λ. apparet, scriptorem orationem instituisse de aliis rebus ad leporis naturam spectantibus, et ad vulpis in lepore persequendo solertiam devertisse. Hoc sibi quodammodo invito accidisse declarat verbis: ἄλλως προεκτίειν ὁ λόγος — quae imitantur *Platonem*, apud quem dicitur ὁ λόγος ἀποδεδρακέναι, διαπεφευγέναι, philosopho cum venatore comparato. Vid. *Heusd.* *Spec. crit.* p. 36. s. *Stallb.* ad *Plat.* *Remp.* T. I. p. 294. In ἀναβέβληται praeludendi et praefandi significatio inesse videtur. Sic haec explicari possunt. Videtur autem a scriptore ipso aliud quid praemissum fuisse, non id, quod nunc ante hoc caput ponitur, aut initio hujus capitis aliquid excidisse. | ἐγκαυρότερον. sic libri 22 *M. m. a. c. v.* pro εὐκαυρότερον. quae est tacita editoris correctio. ἐγκαυρότατον. *b.* ἐγκαυρῶς habet *Aristaen.* I. 15. p. 39. I. 19. p. 49. — ἔθεν δὲ ἐξετραπόμην. jam vero illuc revertor, unde digressus sum. Similiter *Themist.* *Or.* I. p. 12. C. ἀλλ' ἐπανακτίειν τὸν λόγον ἐκτραπόμενον τοῦ ἔχθους, ἐφ' ὅπερ ὤρησεν ἐξ ἀρχῆς. — ἐπάνεμι et ἐπαιρόχομαι in hac locutione solemne. Exemplum vid. ap. *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 194. — καὶ μὴν. καὶ δὴ. *Vas.* quod eximie placet. Idem est quod ἦδη, εὐδύς. | διασπείρειν τὰ ἔγγονα. *Plus.* T. II. p. 971. D. οἱ δὲ δασύποδες κ. τ. λ. 23

- nim leporis pulli semper in eodem cubiculo maneat, nescio; sed audio eos a matre redeunte eosque lactare volenti compluris auricularis convocari. SCHNEIDER. ἔγωνα. ἔγωνα ed. *Schneideri*; quod nunc firmat *Vat.*
- 25 27 | καὶ τὰς. *M. m. a.* καὶ male om. editt. ante *Gran.* | φωνή. φωνή. *b. v.* Aquila lepori inprimis infesta, unde λαγοδαίτης ap. *Aesch.* Agam. 121. et in numis Agrigentiorum aquila repraesentatur leporum depraececa. Vid. *Spanh.* de Usu et Pr. Num. T. I. p. 171. Caeterum dixeris, *Aelianum* cogitasse de loco *Herodoti* III. 108. ὅτι ὁ λαγός ὑπὸ παντός θηρεύεται θηρίου καὶ ὄρνιθος. ubi *Valcken.* assertit paroemiam λαγὸς βίον ζῆν. de qua
- 28 29 *Interpp. Luciani* Somn. c. 9. | ἐνοπονδα. ἐνοπονδοι. *b. v.* | ἐαυτόν. *M. a. v. b.* αὐτόν. editt. αὐτήν. *m.* γηδίω. γηδίω. *c.* ἢ τινα. ἢ τινα. *m.* | 30 ἐαυτῷ προβάλλεται. ἐαυτοῦ malim, ut XII. 27. προβέβληται τοῦ λοιποῦ σώματος Ἐυτρον. SCHNEIDER. Magis huc facit V. 24. ἐς τοὺς θάμνους καὶ τὰ ἔλη καταδέουσι, προβαλλόμενοι ἐαυτῶν ταῦτα. VIII. 27. ἐαυτῶν προβάλλονται δένδρα δασέα. Casus huic verbo non additus I. 41. p. 19, 19. X. 36. p. 235, 5. Possit ἐαυτῷ ab ἀναγκαίαν pendere; sed recte *Schneiderum* divinasse, docet *Vat.* ubi ἐαυτοῦ legitur. — ἀμήχανον. *M. m. a. b. c. v.* quod *Gesnerus* tacite mutavit in εὐμήχανον, quod nec ipsam est perspicuum, nec in latina interpretatione expressum. Si sincera est lectio, in quam libri conspirant, οὐκ ἐκ ἀμήχανος esse debet refugium, quod quis petit, quum consilii inopia laborans, in id se conjicit, quod in promptu est, licet parum praesidii offerat.
- 32 CAP. XII. καὶ τὰ ἕτερα ἀγαθοῦ. *et cetera quam bono et a mendacis alieno.* *Gillius*, cui graeca structura non congruit; debebat enim sequi, καὶ οὐ μὴ ἄν. Itaque scripturam *Rehd.* recepi: καὶ ἐταίρου ἀγαθοῦ οὐ μὴ ἄν. SCHNEIDER. ἀγαθοῦ sensu cohaeret non solum cum ἕτερα, sed etiam cum θηρατοῦ, oratione variata pro ἀνδρὸς τὴν θῆραν ἀγαθοῦ (*viro rei venatoriae bene perito.* *Gill.*) καὶ τὰ ἕτερα. οὐ μὴ autem ita accipio, ut sit: καὶ τοιοῦτου, οὐ μὴ ψεύσασθαι. *Agathias* Hist. I. 21. p. 33. C. ἔκου ἐπαθὸς εὐνημιώτατου καὶ ἀγερείου, καὶ οὐ μὴ ἄτακτα ἐξάλλεσθαι. plene *Xenoph.* Hell. VI. 5. 7. καὶ γὰρ τοιοῦτος ὁ Στάσιππος ἦν, οὐ μὴ βούλεσθαι πολλοὺς ἀποκτείνουσαι. — De μὴ ἄν vid. ad XII. 33. p. 280, 26.
- 1 ψεύσασθαι. ψεύδεσθαι. *b. v.* Var. Hist. XI. 7. ἔλεγε Ἐπεουκλῆς — 295 δύο Ἀυσάνδρους τὴν Σπάρτην μὴ ἄν ὑπομείναι. *Heliod.* III. 3. κρείσς ἐπατόντο μὴ ἄν φανῆναι τε. — καὶ δὴ καὶ alterum καὶ om. *Vat.* | γὰρ δὴ. 3 δὴ om. *m.* | καὶ ἔχει. om. *v. b.* εἰς τῆς. καὶ τῆς. *Vat.* quo admissio, post ἐκατέρως fortius distinguendum, post ὤλεγε autem ponenda virgula.
- 4 | ἐκτρέφει. τρέφει. *b. v.* Vide ad rem *Nicl.* ad *Geopon.* XIX. 4. 5 6 p. 1219. a. | καὶ δύο που. καὶ om. *m.* tum που legit. | τῷ λόγῳ παντὶ πάντῃ. editt. et plurimi codd. Correctionem *Wyttenb.* ad *Plut.* de S. N. V. p. 22. firmavit *b. v.* Idem etiam de πάντῃ οὐκ εἶπον cogitabat, quod *Schn.* in textu posuit, ἐκείνων post articulum in τὸν κολοφῶνα recte addi negaus. Verum ἐκείνων, quod refertur ad proxima, quae dicturus est, per epegeasiam additur. Supra VI. 2. ἀκούω γούν τὸν λόγον ἐκείνων. Ib. 7. καὶ τὴν αἰτίαν ἐκείνην Ἀγύπτιοι φασιν. et sic saepius. Solere autem τὸν κολοφῶνα dici addito articulo, monuit *Heind.* *Plat.* T. III. p. 401. Adde *Ruhnk.* 7 in *Heusdii* *Spec. crit.* p. 33. *Actium* ad *Plat.* de L.L. p. 136. | ἔτοι-

καθ' ἑνα. ἐξογκῶσαι. *b.* ἐρωγκῶσαι. *Vas.* | ἀνατηρήσαι τε αὐτόν. τε 8
 οὐν αὐτ. *Vas.* | καὶ καθεῖσαι. *a. b. c.* κενεῖσαι. *M. m.* Omitit hoc com- 11
 ma *Gillius.* ἐταί δὲ. ἐπὶ δὲ. *m.* | ὑπεδαλωμένοι ἐβέτριψαν. hoc *Grono-* 12
vius mutari voluit in δέτριψαν, quae meliorem medicinam equidem non
 novi. *SCHNEIDER.* Verba καὶ δὲ usque ad ὑπεδαλωμένοι om. *c.* ἀναφέ-
 ροντες ἑαυτούς. animum recipientes. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 478.
 ἔμα φέροντες. *Vas.* | ἀνεβίωσκοντο. ἀνεβίωσκοντες. *m.* | γάλα om. *a. b.* 13 16
c. legitur in *M. m.* itaque lac ei admotum fuisse. *Gill.* | κατ' ὄλιγον. 17
paullatim alitum fuisse varisimile est ad ostensandum parentem. Ges-
neri versio; quas postrema non magis intelligo, quam graeca manifesto
 vitiosa. *SCHNEIDER.* Sic intelligo, quum tales essent (τηλικούτοις), parvi,
 nec alius cibi capaces, par erat, lac iis dari, eosque nutriri, ut miracu-
 lum illud de parente (simul mare et femina) testarentur. Erat quum
 scriberem: εἰς δεῖγμα — εἰς θαῦμα. tamquam documentum ortus ad-
 mirabilia. Rectius vero καὶ delebitur auctore cod. *Vas.* Cum verbis
 δεῖγμα εἰς θαῦμα compares licet *Var. Hist.* VI. 12. καὶ ἦν δεῖγμα οὐ
 τὸ τυχὸν τοῖς ἀνδράσις εἰς σαρκοσύνῃν καὶ τρόπον κόσμου. Caeterum
 haec omnia, a δεῖγμα usque ad finem capitis, non vertit *Gillius.* | οὐν 18

post πατεύειν om. *a. v.* | γλώττα. τέχνη. *b.* τχ sic *Vas.* — οὔτε ψεῦ- 20
 θος — ἠπίστατο. *Jamblicus* ap. *Suid.* in ἤκιστα. ἀνὴρ ἐπιστάμενος ἤκιστα
 ψεύθεσθαι, φλος ἕκασ τις ἄλλος ἀληθείας.

CAP. XIII. ἦν δὲ. in *r.* hoc caput cum superiore junctum. | σοφόν 21 22
 γάρ τι χρῆμα αὐτοῦ. *Eurip.* *Androm.* 181. ἐπιφρονόν τι χρῆμα θηλειῶν

ἔφυ. ubi vid. *Pflugk.* ἀλλ' οὐκ εὐχαρι ὄν. αὐ ἄν οὐκ. lacuna relicta. *Vas.*
 τᾶλλ' οὐκ — emendavi in *Epist.* p. 28. probante *Schneidero*, qui praeterea
 οὐκ ἄχαρι ὄν correxit. Malim: καὶ τᾶλλ' οὐκ ἄχαρι ὄν. ubi copula
 vim orationi addit. *Xenophon* *Cyneg.* V. 35. de lepore οὕτω δὲ ἐπι-
 χαρὶ ἔστι τὸ θηρίον. De avicula quadam *Aristos.* *H. A.* VIII. 5. 3. καὶ
 ἔλας εὐχάριτον ὄρνεν καὶ εὐρυδμον. *Rusian.* VI. 24. 5. οἷς ἄχαρι εὐδέει
 καὶ κρέσσιν ἐκ γήρας. — Sequitur in edit. ἐν χειμῶνος οὐν κοιτῶν ἐν
 τοῖς προσηλοῖς τίεται. ut est in *a* et plurimis codd. ἐν χειμῶνι οὐν κοίτην
 vel κοιτῶνά corrigit *Gesner.* ἐν χειμῶνι κοίτην *r.* quod recepit *Schn.*
 Verba correxi ex *b.* cui nunc accessit *Vas.* ἐν ex praecedente ὄν videtur na-
 tum. De κοίτων vid. *Ad X.* 29. p. 233, 9. | τῆς δὲ τῶν εἰρῶν διαφο- 25
 ρᾶς. τῆς om. *m.* ubi ὄρων et διαφορᾶς. | αἱ ῥίνες αὐτοῦ. αὐτοῦ. *a.* *Ad* 26
rem Schn. comparat *Xenoph.* *Cyn.* V. 9. *Dion. Chrys.* *Or.* VI. p. 209.
 τὰς δὲ εὐάφους καὶ τοὺς λαγῆς τοῦ μὲν ψύχους εἰς τὰ πᾶδια καὶ τὰ κοῖλα
 καταβαίνει ἐκ τῶν ὀρέων — τοῦ δὲ καύματος εἰς τὴν ὕλην ἀποχωρεῖν καὶ
 τὰ βορείωτατα τῶν χειρῶν. | φασὶ δὲ φασίν. *M. m.* τὸ σῶμα. τοῦ σῶ- 28
 ματος. *Vas.* | τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς. τοὺς δὲ ὀφθαλμούς. *r.* Idem dicitur 29
H. 12. ubi vide. — τηλεκᾶδε. τηλῆα δὲ. *m.* ὀρέων. ὀρέων. *a.* | αἱ νομαί, 31
 τοῦτε κόβρω μὲν. malim: νέκτωρ αἱ νομαί καὶ κόβρω, τοῦτο μὲν καὶ τρ.
SCHNEIDER. Mihi scribendum videbatur: καὶ τοῦτο (τὸ νέκτωρ sail.)
 κόβρω μὲν κοίτης, τροφῆς ἔτης ἐπιθυμῆ ἰσως. κόβρω om. *Vas.* Ali-
 ud quid sequutus est *Gillius:* in passionibus tum nocturnis tum longin-
 quis pabulum inquiri.

- 1 2 ὅτι post φαίην om. *Vat.* ἔνεκα. ἔνεκεν. *b. v.* | ἐπιπ. ἐπ' ἀν. *M. m.* | 296
 3 συντρόφου πάντως χωρίου. *vix dubito πάντως scribendam esse, nam Gillii*
interpretatio: consuetam sedem omnibus locis ansefert, non videtur ad-
mitti posse. Fuerit potius totum illum locum, cui inuitritus est, qualis-
cunque tandem ille sit, eximie amat. Sed quanto simplicius πάντως ἡ-
τάται, omnino, usique. Vid. Heind. ad Plat. T. II. p. 88. — ἀλλοκατα-
 5 ἔτραφη, ἀλλοκαταται. | ἡδῆ τὰ οὐκεία. ἡδῆ τὰ πολλὰ οὐκεία. *M. m.* libra-
 rii oculo ad vicina verba aberrante. Malim autem τὰ ἡδῆ τὰ οὐκεία.
 6 CAP. XIV. Σεῖ δὲ. εἰ δὲ. *b. v.* ὁ λαγῶς. addidi articulum forte ab edi-
 7 tore omissum ex *M. m. a.* | εἰ μὲν. καὶ ante εἰ alia manus apposuit in *M.*
 8 ἐκ πεδιάδος. ἐπαιδιάδος. *m.* λαγῶν. λαγωῶν. *b. v.* | καὶ λεπτός. *M. m. b. c.*

- λετός; editt. ex prava correctione vitiosi λῦπ^ο a. *Ἰηρία μικρὰ καὶ λεπτά.*
Xenoph. *Cyrop.* I. 4, 11. *Achill. Tat.* II. 34. τὰ λεπτὰ δεικνόντες τῶν
 14 Ἰηρίων. | βόμης συνδήματα. quomodo quaeso *roboris*, quod nullum est
 in lepore? nuncne potius ὄρμης, (ut vers. 19.) aut, quod toties cum βό-
 15 μη permutatum reperitur, βόμης? *Gillius* tamen *roboris* vertit. | κατὰ
 τὸν νότον. *M. m. a.* et editt. contra Atticistarum praeceptum, quare *Ou-*
dend. ad *Thom. M.* p. 637. κατὰ τοῦ νότου vel τῶν νότων corrigit.
 Posterius habet *b. c. v.* Vid. tamen *Piers.* ad *Moer.* p. 267. et 436. et
 inprimis *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 290. *Infra* XV. 4. p. 335, 9. τὸν νότον
 legitur: τὰ νότα. *b.* Genitivus verbo ἀνακλίνειν accommodatior in mo-
 tus significatione. Quare nunc quidem κατὰ τῶν νότων scribendum exi-
 16 stimo. | ἐλινύειν. *a. b. c.* ἐλινύειν. *M. m.* in re minimi momenti vulga-
 17 tam scripturam servavi, ut VI. 1. p. 124, 10. IX. 8. p. 197, 8. | δρό-
 18 μων δὲ ἓνα κατ' ἑὸν οὐ Σεῖ de serpente quodam *Nicander.* *Ther.* 478.
 18 φεῦγε δ' αἰεὶ σχολήν τε καὶ οὐ μίαν ἀτραπὸν ἄλων. | δεῦρο δὲ καὶ ἐκεῖσε.
 19 δεῦρου. *b.* Vid. de locutione ad VII. 24. p. 167, 16. | ἐκπλήττων —
 καὶ ἀπατῶν. ἐκπλήττει et ἀπατᾶ. *b. v.* ὅποι ποτὲ. *M. m. b. c.* ὀπήποτε. *a*
 et editt. ante *Gron.* qui ὅποι ποτὲ dedit. ὅποι ποτὲ τῆς γῆς. *Suid.* T. II.
 p. 706. ὅποι ποτ' ἀν διατρέφης. *Themist.* Or. IX. p. 125. D. *Lucian.*
 20 21 *Char. c.* 23. ὅπου ποτ' ἦν. | ἐκείνην. ἐκείνων. *m.* | ὅσον ἑὶνων. *Xe-*
noph. *Cyn.* V. 32. οὐράν δ' οὐκ ἐπιτηδεῖαν ἔχει πρὸς δρόμον· ὑπερδύναεν
 γὰρ οὐχ ἰκανὴ τὸ σῶμα διὰ τὴν βραχύτητα, ἀλλὰ τῷ ὥτι ἐκατέρω τοῦτο
 ποιεῖ. ubi vid. annot. *SCHNEIDER.* pro ἑαυτοῦ recepi ἑαυτῷ ex *Par. b. v.*
 quo molestas genitivorum concursus vitatur. *ἐαυτὸν. c.* δρόμον. χρόνον. *c.*
 22 | ἀταμειύτως. ἀτμειεύτως. *m.* non parcens viribus, sed eas ultra mo-
 dum intendens, et quasi effundens. *Infra* XIV. 26. περιχανὸν ἄδην καὶ
 ἀταμειύτως. *Plato* de *Legg.* IX. p. 867. A. ἀταμειύτως χρωόμενος ταῖς
 24 ὄρμασι. | οὐ πάνν ἀνῆκε τὸ ἑαυτοῦ τάχος. ob ea quae sequuntur οὐ πᾶν
 emendavi in *Epistol.* p. 28. probante *Schneidero.* Hoc nunc confirma-
 vit *Vat.* Haec aliter *Gillius*: neque omnes suarum virium nervos in-
 tendit. — ἀνῆκεν. *M. m.* ἀλλὰ καὶ τι καὶ ἀνέστειλεν. sic *Geen.* corr. in
 margine; nec aliter libri *M. h. c.* ἀνέστησεν. *a. v.* et editt. ante *Gron.* ἀνέ-
 στησε γοῦς. *m.* II. 17. p. 37, 27. ἀναστέλλει τῆς ὄρμης καὶ πεδήσας
 26 ἔχει. VIII. 13. p. 187, 27. ἀναστέλλουσι τῆς ὄρμης. | τοῦ συντόμου. τοῦ
 om. *M. m. a. v.* συντόμου. ed. *Geen.* per errorem. Frequens permuta-

tatio. Vid. *Wessel.* ad *Diod.* T. II. p. 144, 92. 188, 1. τὸ σύντονον autem h. l. substantive est positum, si genuina est lectio. At τὸν in nullo libro esse videtur, sed ab editore Turic. invectum. | εἰς τὸ μη. 2^u ὑπὲρ τὸ μη. *Vind.* 7. ὑπερπονέσθαι οἱ τὸν καιρὸν ὄντα. Verba videntur esse vitiosa. *Gillius*: et videt impensius laborare non esse necesse. *Gronovius*: et observat tempus, quo cursu defatigari non habet necesse. Junxit igitur verba: καὶ ὄρᾳ τὸν καιρὸν οἱ ὄντα εἰς τὸ μη ὑπερπονέσθαι. Recte sic junxit, nec vitium agnosco. *Soph.* Ajax 1310. ἔπει καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονέμεν θανεῖν. De ὄρᾳ cum partic. vid. *Matth.* Gr. §. 548. 1. | ἡ ποδῶν ἔχει. inverso ordine b. v. | ἀναδορεῖν. 28 31 ἀναδορεῖν. m.

297 τῶν διακόντων. διακτῶν. b. a διακτής, quae lectio minime spernenda. | καὶ μοι καὶ μη. m. | παρήσας. δηράσας. c. | ἀσμένως ἡσχά. 2 3 4 ζε. ut supra p. 294, 10. ἀσμένως ἀναπαύεται. | λαγῶς δὲ ὄρειος. hoc 5 recepi ex *M. m. a. b. c. v.* pro λαγῶ δὲ ὄρειοι. quae est editoris mutatio ob sequens κάκεινοι fortasse. οὐχ οὕτως γαίεις. editt. omnes. οὕτω habet b. c. rectius tamen fortasse οὕτως habent editt. et *M. m. a.* οὐχ om. m. a. inseruit negationem *Gesn.* praesente *Gillio*: montium incolae non tam veloces. et esse videtur in *M. b. c.* certe ex his eodd. ad ed. *Gron.* collatis, nihil diversitatis notatum. ταχὺς habet *M. m. b. v.* In a penultima littera erasa, quare non certo constat, an revera ὕ fuerit. | ἐνοὶ-6 κούντες usque ad πεδίων om. *M. m.* | Contrarium videtur docere *Xenoph.* Cyn. V. 17. ποδωκίστατοι μὲν οὖν εἰσιν οἱ ὄρειοι, οἱ πεδῖνοι δὲ ἤ-7 τον, βραδύτατοι δὲ οἱ ἐλαιοι. κ. τ. λ. Sed *Aeli.* videtur potius voluisse dicere, quod idem tradit §. 21. καὶ εἰσι μακροδρομώτατοι μὲν οἱ ἐκ τῶν 8 πεδίων εὐρισκόμενοι, διὰ τὸ καταφανές, βραχυδρομώτατοι δὲ οἱ ἐκ τῶν δα-9 εῖων. ἐμποδῶν γὰρ τὸ σκοτεινόν. Ita etiam *Arrian.* de Ven. c. VI. 10 Σκηνικῆα. κάκεινα. recte refertur ad λαγῶς ὄρειος. Vid. ad I. 57. p. 24, 26. | ἔνθεν τοι τοῖς ἐκ τῶν πεδίων. *Vat. Abn.* ad *Aesch.* T. II. 8 p. 400. ἔνθεν τοι αὐτῆς (vel καὶ αὐτοῖς) οἱ ἐκ τῶν πεδ. Quae ipse con- 9 jeci in Append. ad *Porson.* Adv. p. 314. non improbabat *Schn.* qui se melius quid reperisse negat. Ex libris nullum praesidium. Quare vide, an totus hic locus sic constitui possit: γυμνάζονται δὲ ἐνταῦθα, συνδέον- 10 τες τοῖς ἐκ τῶν πεδίων καλλάει. Quae sequuntur non magis sunt perspicua. Vide an tale quid scriptum fuerit: ὠφελεῖ οὖν ἐν μὲν τοῖς πεδίοις 11 αὐτοὺς διασκεδᾶν — et in fine: εἶτα ἐκ τῆς ἀνῆλθους διώξεως ἀνιστάμενος 12 ὑπερφοβεῖν αὐτῆς. ut hoc dicat scriptor orationis evocata ad verba λαγῶς ὄρειος οὐχ οὕτως ταχὺς: utile est igitur montanos leporēs in campis perse- 13 qui, eosque nunc excitare, nunc in occultum se abdere; deinde vero iterum concitatos solita insectatione perterrere. — Sic haec omnia satis 14 sunt perspicua, nisi forte in ὑπολανθάνειν aliqua difficultas superest. *Gil-* 15 *lius* totum locum contraxit: unde fit, ut tametsi montes incolans, ta- 16 men in campis exerceantur, unde saepe campani homines eos excitant 17 atque insequuntur. | ἀνιστάμενος. ἀνιστάμενοι. b. | ἐπᾶν. ἐπ' ἄν. m. b. 11 12 | ἀποκλίνοντες. ἀποκλιναντες. *Vat.* εἶτα τὰ ἀνάντη. εἶτα ἄν. *M. m.* nam 13 utramque fuit junctum: εἶτα (εἰς) τὰ ἀνάντη? *El.* p. 298. 7. — ἀνέδορον. 14 ἀνέδορον. m. ἀνέδορον. b. | ἐνώμιά αφισι. editt. et a cur aliis libris. ἐν- 15 νομα. b. v. ut *Gesn.* correxit. | καὶ κυσίν. καὶ οὐμ. m. ἐχθραί. ἐχθρά. 16

- 17 δ. v. | αὐτοῖς. *M. m. b. c. d.* male omisissimam pronomen in editt. ante *Gron.* κινῶν δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον. sic tacite emendavit *Gesn.* ἔτι καὶ. *M. m. a. c.* ut c. 15. p. 298, 17. ἔτι καὶ πλέον. ubi libri consentiunt. Hoc autem loco ἔτι καὶ μᾶλλον habet *b. v.* et sic scribere solet *Aelianus.* Vid. ad IV. 42. p. 89, 27. ἔτι cum comparative habet *Theocrit.* Id. XXIV. 48. et *Aristotelis* locum excitavit *Bernhardy* Synt. p. 436. |
- 21 τῶν τραχέων. de cane *Xenoph.* Cyn. V. 30. τοῦς κόδας οὐδενὸς τραχέος
22 φροντίζοντας ἔχει. | λαγῶ. λαγῶν. c. λαγῶν. *b. v.* ex *leporibus* vertit
24 *Gill.* καὶ ἐν τοῖς δάμοις. praepositionem addidi cum *M. m.* | κατα-
σμένοι. πεπεσμένοι. *M. m. a. b. c.* illud tacite reposuit *Gesn.* Vid.
p. 305, 30. 313, 3. Ap. *Platonem* quoque de LL. VII. p. 807. B. κα-
ταπεπαισμένῳ ζῳῷ. codd. nounulli καταπεπαισμένῳ, unde vulgo κατα-
25 πεπαισμένῳ. τοιοῦδε. τοιοῦδε. *m.* | οὐχ ἡδάδες. *a* et editt. οὐχ ἡδάδες.
26 *M. m.* οὐχ ἡδάδες. *b.* | καὶ τούτων. εἰσι editt. addunt. Omisi cum
27 *M. m. b. c. v.* in *a* est cancellatum. | διαδύονται. ἀναδύονται. *b. v.*
29 30 | οἶοι τε. οἶόν τε. *b.* | κερύκασι. sic libri omnes. κερύκασι editt. ante
Gron. ὅπου τοιοῦτοι. Fortasse ut oratio melius vinciatur, legen-
dum: ὅπου δ' οὖν τοιοῦτοι. οἱ δάμοι scil. in eiusmodi fruticetis per lon-
giorem tractum continuatis, necesse est lepus prae lassitudine succum-
32 bat. | βαρύντηα. *M. a. b. c. v.* corporis gravitate. *Gill.* βραδύτητα. *m.*
et editt. ante *Gr.*
- 5 9 δεικνοῦσι. δείκῃσαν. *Vas.* | καὶ om. *Vas.* Tam idem καταδύονται
δ' οὐχ.
- 12 CAP. XV. κόνικλος. sic correxit *Schn.* accinente *Vind.* 7. et *Vat.*
pro κόνυλος. quae forma auctoritate caret. κόνυλος legitur ap. *Polyb.* XII.
3. vid. *Schweigh.* Vol. VII. p. 75. ad *Athen.* IX. p. 400. F. ubi κόνυκλος.
quod hoc quoque loco malit *Bochart.* Hieroz. T. I. 3. c. 33. p. 1003.
κόνυκουλός est ap. *Galen.* de Alim. III. 2. T. VI. p. 666. ed. Lips.
Schneider in Ecl. Phys. p. 33. Vocem latinae originis censet *Harduin.*
Plin. VIII. 55. s. 81. p. 483. Erant qui *cuniculos* (τοὺς γαιωρῦχους λα-
γυδαίς) appellabant λεβορίδας sive λεβριδάς, teste *Strabone* III. p. 144.
(Tom. I. p. 385). ubi vid. Interpretes gallicos Tom. I. p. 412. s. Ibid.
13 p. 168. (p. 450). | φυλάττω. *M. m. c.* *Vind.* 7. margo *Gesneri.* φυλάτ-
14 των *a* et editt. ante *Gron.* φυλασση. *b.* | Ἴβηρες οἱ Ἐσπέριοι scripsi cum
Gesnero [in App. Emendatt.] pro Ἴβηριαν Ἐσπέριοι. *SCHNEIDER.* Haec
correctionem firmavit *b.* Ἴβηρίας ἔστι. *a.* οἱ om. *Vat.* Ἴβηριοῖς ἔστι. *M.*
15 *m. c.* | Ἐξεντο οἱ πάρος. *a* et editt. ubi *Gesn.* „addo παρ' οἷς, et mox
lego πάμπολυς.“ Id quod requirebat vir acutissimus, *Schn.* praeclare vi-
dit latere in πάρος, quare in cur. sec. scripsit: Ἐξεντο οἱ, παρ' οἷς καὶ
15 γίνεται. quod sine haesitatione recepi. | πάμπολυς. sic *b.* cum *Gesnero.*
πλ/
- 17 καμ. sic *Vat.* πάμπολυ. editt. cum plurimis libris. | Verba τὴν οὐρανὸν
τ. *a.* ὅτι καὶ πλέον. om. *b.* in ὅτι libri consentiant. ἔτι ex *Gesn.* corre-
ctione recepit *Schn.* ὅτι καὶ πλ. malebat *Abr.* ad *Aesch.* T. II. p. 29.
20 quod *Schn.* merito improbat. Vid. supra ad p. 297, 18. | καὶ βραχυ-
τέρα. *M. m. a.* *Gesn.* c. βραχύτερος. *b.* βραχυτάτη. *a* et editt. ante *Gron.*
δηλονότι. | δῆλον ὅτι. *m.* λευκότερος δὲ. haec et reliqua utpote corrupta
omisierunt in versione *Gill.* et *Gesu.* Vitium aggressus *Abresch.* L. c.

emendat λαγγαρά διατήσεις φύσει. quae quidem non capio. Eiusdem pro-
 titi est Trillerianum ἐπιμαίεται. Schrank. Cf. Kaud. in Ecl. Phys. p. 34.
 De canisulorum libidine agi dabitari nequit; quare in Epist. p. 29. λαυό-
 τερος κνταυί ια λαγνότερος. In schedis *Schrankianus* alleverat haec:
 μαχλότερος δὲ τ. λ. λάχανα διατῆται φύσει. unde scribendum suspicor:
 λαγνότερος δὲ τῶν λοκουῶν (ὦν scil.), λάχανα διακζητεῖ φύσει, ἀφ' ὧν —
 In libris haec sunt varietates, λαυαρ . . c. λα . . . ρα. β. γ. λαυαρα sine
 accentu a. διατησίους. a. M. m. et editt. δὲ ἐτησίους. c. διαψησι φ. β.

διαψησι φ. *Vas.* ubi ante haec verba lacuna est unius vel duorum voca-
 balorum. ἀφ' ὧν οἰστρά τε. M. m. a. et editt. ὑφ' ὧν οἰστράται τε. γ. β.
 ἀφ' ὧν οἰστρεῖται τε. *Vind.* 7. ἀφ' ὧν οἰστρεῖται. c. Vide ad XV. 9. p. 339,
 16. Quae sequuntur in capitis fine locam huc habere negat *Trillerus*.
 Ad rem vide *Theoph. Non. Epit.* c. 36. p. 161. ibique *Bernard.*

CAP. XVI. δύνων. δύνων. m. καὶ Σακελοῖ. δὲ additum in editt. de-
 25 levi cum M. m. κητίαν. hoc quoque loco κητίαν debebam recipere, ut
 supra XII. 43. p. 284, 3. δικτυεῖα et κυρτεῖα, pro δικτυῖα et κυρτεῖα.
 κητίαις est ap. *Athen.* VII. p. 283. C. | Δηρατικῆ. ἢ Δηρατ. *Vas.* 27
 | κητοδηρεῖα. κητωδηρεῖα. c. Hoc compositum de loco, ubi instrumen-
 28 ta servantur, analogiae videtur adversari; vacationem enim cetorum si-
 gnificaret. Scribendum potius κητοδηρεῖα. | Μασσαλιώτας. sic a et editt. 30
 Scr. Μασσαλιώτας. ut est in M. m. *Dion. Perieg.* v. 75. *Aeli.* V. H. II. 38.
 νόμος Μασσαλιωτικῆς. Simplicii σ reperitur ap. *Steph. Byz.* — τὸ Λι-
 γυστικόν. λιβυστικόν. m. a. Cf. XVII. 41. p. 392, 19. — ἀγχιλοτρος. de
 tridente interpretatur, nescio quam recte, *Boettigerus* in *Amalth.* T. II.
 p. 308. a. | τοὺς δύνους. δύνους. m. 31

299 προειρημένους. εἰρημένους. *Vas.* 2

CAP. XVII. κατὰ τὴν ἀλιεῖαν. ἀλιεῖαν. m. a. τὴν ἐκεῖ. simili ordine 5
 infra c. 18. ἐνθα ὁ μέγιστος τῶν βασιλέων διατῆται τῶν ἐκεῖ. II. 34. δ
 δὲ νῦν ἐρῶ; τῆς ἐκεῖθεν φήμης διακομιζούσης, ταῦτά ἐστιν. quare trans-
 positione verborum ab *Abreschio* proposita ad *Aesch.* T. II. p. 407. non
 est opus. | αὐλωπίαν. αὐλωπίαν. m. ὁ αὐλωπίας δὲν καλοῦσιν ἀνδῖαν. *Aristot.* 6
 H. A. VI. 16. 3. ubi vid. *Schn.* p. 471. qui de eodem pisce disseruit in
Hist. litt. Pisc. p. 81. ss. — περιηγῆσασθαι γε. sic, ut *Gesnerus* emendavit
 in *App.* Emendatt. pro καὶ περ διηγῆσασθαι, legitur in M. m. γ. β. c. In

δὲ

a καὶ περιηγῆσασθαι. δὲ supra scriptum manu recentiore, atramento pal-
 lido. vid. ad IX. 50. p. 213, 13. | ῥώμην δὲ καὶ ἀλκήν. emendationem 8
Abreschii l. c. firmavit M. m. ῥώμην τε. a et editt. ῥώμη τε καὶ ἀλκή.
 unus Parisinorum. ῥώμη δὲ καὶ ἀλκή. *Vas.* In *Vindobonensibus* nec τὲ
 nec δὲ comparet. | τῷ παραταξάμενω. male interpretes haec acceperunt 10
 de aulopia cum thynno pugnants. Comparatur thynni virtus et robur
 cum robore aulopiae; et δ παραταξάμενος et ἀνταγωνισάμενος piscator est,
 qui pugnam suscepit cum thynno. Hic autem, quamvis robustus, cito
 tamen viribus defectus ἀφίσταται τοῦ κράτους, adversario cedit, ita ut
 ille, si primum thynni conatum et impetum, (τὴν) πρώτην ὄρμήν, fortiter
 et animose (προδύμως) sustineat, victoriam reportet. Cf. *Cuvier.* *Hist.*
des Poiss. T. II. p. 258. Scribendum autem cum *Vas.* ἀντ. μετὰ τὴν

- 12 πρώτων ὀρητῆν. | τοῦ αἵματος. *Abresch.* l. c. corrigitt: τοῦ δὲ αἵματος αὐτῷ πηγνυμένου, παρεμμένος ὤκιστα, εἶτα ἐάλω. Διακαρτερεῖ τοι γε μὴν — In editt. legitur οὐ παρεμμένος. παρεμμένος. b. quod reposui: viribus sensim deficientibus. Bene comparavit *Schn. Oppianum* Hal. II. 66. da effectua torpedinis, quam qui tetigerit — ἐν δὲ οἱ αἶμα πηγνυται, οὐδ' ἔτε γυῖα φέρειν δύνατ', ἀλλά οἱ ἀλκή Ἴκα μαραινόμενος παρίσταται. — οὐ ante παρεμμένος om. *Vind.* 7. quo pronomine, quod ex praecedente syllaba, ut videtur, ortum est, omisso, sic verba restitueris: τοῦ τε (vel καὶ τοῦ) αἵματος αὐτῷ πηγνυμένου παρεμμένος ὤκιστα, εἶτα ἐάλω. |
- 13 Διακαρτερεῖ τέ γε μὴν. sic *M. m. a.* quod interim reposui pro soloeco διακαρτερεῖται γε μὴν, quod per *Guldenbeckii* errorem legitur in editt. Verum τὲ ex διττογραφίᾳ ortum tolli debet. Opponitur autem his verbis aulopias perseverantia thynni in cedendo facilitati. Ad ἐπιδήται (ἐπίδηται. *Vat.* quod reponendum. Vid. *Matth.* Gr. §. 213. Anm. 4. p. 407. s.) ex praecedentibus supplendum ὁ ἀνταγωνισάμενος, quem piscatorem esse sequentia docent. Est autem ἐπιδέσθαι κατὰ τὸ καρτερόν, hostili modo apertaque vi aggredi (V. 11. p. 103, 30. ἐπιδέμχαι κατὰ τὸ καρτερόν αὐτῷ) non, ut alias plerumque in piscatione, dolo. *Herodot.* I. 212. τοιαύτη φαρμάκῳ δολώσας ἐκράτησας παιδὸς τοῦ ἔμου, ἀλλ' οὐ μάχη κατὰ τὸ καρτερόν. Caeterum piscatoris cum illo pisce pugnam descriptam vide
- 16 ap. *Oppi.* Hal. III. 303. as. | ἐκιντὸν πείσας. σείσας. m. ad *Geop. sese urgens*
- 17 vertit *Gillius*; malim corpus contrahens. | πέφυκέ τε τὴν γένυν ἰσχυρός. hoc recepi ex b. v. τὴν om. a et editt. ἰσχυρός. a. b. c. ἰσχυρῶς. *M. m.* quod *Gronovius* recepit, nihil tamen in Annotatione monens. —
- τρ/
- καρτερός. hoc quoque obtulit b. pro καρτερόν. In *Vat.* κρα. ex corr. nam
- τρ/
- 18 prius fuit *καρα.* | ὥσπερ οὖν καὶ συντύφοντά: οἱ haec om. b. v. *Gillius* vertit: *sua enim natura ore ac tanquam cervice est robusta*; quod non magis intelligo quam *Schneiderus*, qui ὥσπερ οὖν corrigitt. Quod margini allevi: ὥσπερ οὖν καὶ σφαιρότητος καὶ ῥώμης ἔχει κάλλιστα — intelligi
- 20 quidem potest, sed mutatio est violentior. | τοὺς μὲν ἑφθαλμούς. inde nomen teste *Oppiano* Hal. I. 256. ἄλλους δ' εὐωπούς τε καὶ αὐλωπούς
- 21 22 καλέουσι. ubi vid. *Schn.* p. 386. ed. Arg. | ὄλους. ὄλος. *M. m.* | καρτερά
- 23 25 οὖσα. καρτεράν οὖσαν. c. κρατερά. *Vat.* | μεμμηται. μεμμηται. c. | κεφαλῆς αὐτῆς. *M. m. a.* αὐτοῦ. editt. qui est *Gesneri* error. *ab ipso capite: unmittelbar vom Kopfe an.* αὐτῷ. b. v. χρυσότις. χρυσήτις. b. c. v.
- 26 28 χρυσότις. a. et editt. | δὲ ἐς. m. δ' ἐς. a et editt. | προελέμενοι προει-
- 29 30 λόμενος. b. | οὖς om. b. οὖς. m. | ὑποχαῖς. de hoc retium genere vide
- 32 *Niclas* ad *Geop.* XX. 25. p. 1258. s. | διατείνουσι τοὺς κορακίνοὺς ἅμα σφηκοῦντες. *Gillii* versio: *strepitum quendam more vesparum faciunt, et coracinos ad alliciendos eos praetendunt.* Videtur προτείνουσι legendum. Verbum σφηκοῦν est obturare et ligare. Posterior fortasse notio huic loco potest accommodari. Coracinos et percas nominaξ *Oppi.* Hal. III. 217. sed v. 197. λάβρακα δ' ἐκ' ἀνδρῆ ὀκλίζωα. *SCHNEIDER.* Piscatores coracinos longa serie funi illigantes, hunc funem projiciunt, ut aulopias alliciant. Bene itaque habet διατείνουσι, *extendunt*, verbo ad coracinos translato, quum proprie de fune dicatur, cui illi illigati sunt.

De coracino, qui iterum commemoratur XIV. 23 et 26. vide *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 101. ss. *Cuvier.* in Annot. ad Plin. Tom. VII. p. 167. a.

300 ἀνακύνουσι. *Gillius*: alii alimnde eo ire pergunt. De ἀνακύνουσι cogitabat *Schn.* probabiliter. In duabus editt. Genev. ἀνασκύνουσιν excusum. Vulgatam accipio de emergentibus capite erecto aulopiis. *Oppian.* eandem capturam describens, Hal. III. v. 215. καὶ πού τις ἀνέδραμεν αὐτίκα λίμνης, Παπταίων ἄκατόν τε καὶ ἀνέρα. et v. 240. αὐτίκα πάντες ὄρσοι καρχαλόωντες ὑπέτρ ἔλα δευεύοντες Ἴμερόν κελζουσι. Totus ille locus de anthiarum captura apud poetam comparandus. Vid. etiam supra I. 4. Quae *Schn.* prius de eadem re ad *Aelianum* notaverat, eadem ferre, et auctiora dedit in Hist. litt. Pisc. p. 81. ss. | ἀνέχ. δὲ ἀνδρωπῶ-5 νης. δὲ καὶ ἀν. *Vat.* quod placet. | οἱ θηρατικαὶ θηραταὶ b. v. Cf. 6 VIII. 1. p. 180, 2. | καὶ τῷ πλήθει τῆς ἀλακῆς. pendent haec a δεδου-7 λωμένοι per durum zeugma. Vertit *Gillius*: *escas cupiditate capti, sive — suo permulso robore nitentes*; quasi θαρβούντες esset additum, vel πεποιθότες. — ἐν αὐτοῖς. καὶ ἐν. c. χειροσῆζει. χειροσῆζει. m. | ὡς 8 τοὺς εὐεργέτας. καὶ εὐεργέτας. b. v. molesto articulo omisso; perpetua caeterum permutatione particularum καὶ et ὡς. | καὶ τοὺς ἄλλους. *Gil-*9 *lius*: quos sane piscatores ut beneficos ab aliis internoscunt. unde *Ges-*nerus tentat: κατὰ vel παρὰ τοὺς ἄλλους γῶρ. Elegantius b. καὶ ἐτα-
ρους γν. quod nunc etiam *Vat.* confirmavit. Valde suspicor, correctoris esse lectionem. Vulgata, quam reliqui libri tumentur, ducit potius ad
συμμάχους. Cf. supra II. 8. p. 32, 4. — αὐτοῦς. *M. m. b.* ἐαυτοῦς.
a. et editt. | οἶον. *M. m. b. v. c.* abest ab a et editt. ante *Gr.* | μὲν 10 11
om. b. | καὶ θηρῶσι καὶ ἀποκτ. a. m. v. siglam particulae καὶ obscu-
rius pictam in a male explicavit editor, exhibens καὶ θηρῶσιν ἢ ἀποκτ.
quod omnes editt. repetiverunt. | ἔοικασι. ἔοικα. m. κλειάσιν. κλειά-
σιν. *M. m. a.* De κλειαντρίαις vide *Schott.* ad *Paroem.* p. 280. nos in *Add.*
ad *Athen.* p. 123. | ἐστὶ. om. m. τσαύτη. τσαύτωα. b. | αἰτιῶν. αὐ-
τῶν. b. v. τύχην. ψυχὴν. a. c. In cod. a. man. rec. τύχην adscripsit. |
ἢ τρωαῖς εἰς θάνατον. in his verbis excidiisse videtur instrumenti, quo 17
piscis mortale vulnus dicatur accipere, commemoratio, ut λόγχης, ἀκοντίου,
aut alius huiusmodi. Si fait: ἢ τῷ ἀκοντίῳ τρωαῖς — facile excidere po-
tuit vocabulum ob similitudinem ejus quod praecessit ἢ τῷ ἀγκίστρῳ. |
μὴ ἄν. μήποτε malebat *Gesn.* in App. Emendatt. Junge μὴ ἀποκτείναν-
τας ἄν. De ἄν cum participio juncto vid. *Matth.* *Gr.* §. 598. 1. b. *Herm.*
in *Comm.* de part. ἄν. Lib. IV. 3. Verba sic accipio: aucupes etiam ven-
demus non facile occidere aves, quibus utuntur illicibus, neque ut ven-
dant neque ut vescantur. De particula ἢ post negationem negante mo-
nui ad *Philostr.* *Imagg.* p. 374. Infra XVI. 39. p. 372, 9. οὐκουν οὐδὲ
ἐτόλμων τιγὲς ἢ τῶν γεωργούντων ἢ τῶν νεμόντων πλησίον γενόμενοι κατα-
γνώναι τὸ μέγεθος. Hoc additamentum non vertit *Gillius.* | ἐτέρους 19
om. *Vat.*

CAP. XVIII. βασιλείαις. βασιλεῦσι. b. Ἴνδοκοῖς. Ἴνδοῖς. m. | καὶ 22 23
ἄλλα ἐστὶ. ἐστὶ καὶ ἄλλα. b. v. | Σαυμάσαι. Σαύματα. b. Σαύματος. *Vat.* 24
quod placet. τὰ Μεμνόνια. Μεμνόνια. *M.* (ex corr.). m. Etiam V. 1.
p. 97, 8. Μεμνόνια. μεμνόνια. b. c. a. Quantopere in his terminationi-
bus fluctuatum sit, apparet ex magna exemplorum copia, quam *Lobeckii*

- doctrina digessit ad *Phryn.* ad 367. ss. De Memnoniis vid. *Diodor.* II. 22. ubi Μερμόνεα scribitur, ut et ap. *Pausan.* IV. 31. 5. Ap. *Herodot.* V. 53. τὰ βασιλῆα τὰ Μερμόνεα. *Schoferus* Μερμόνεα dedit, cum-
 25 que secuti sunt alii. | πολυτελειαν. πολυτελείαν. *Vind.* 7. *reipublicae ad-*
 26 *ministrationem* vertit *Gillius*, quasi πολυτελείαν legisset. | Ἐκβατάνοις. βα-
 τάνοις. *m.* μεγαλοურγίαν. μεγαλοουργίας. *b.* εἶναι κόμπος. hoc ordine *M. m.*
 κόμπος εἶναι. *a* et editt. κόμπος. *m.* De κόμπος vid. ad VII. p. 153, 2.
 27 | ἐκείνα. pro ἐκεῖνος dedi ex *b. c.* *Vind.* 7. *Vat.* Et sic prius emen-
 daverat *Schn.* In ἐόκασιν ἐκείνα ne haereas, pluralis verbi referendus
 ad ea quae praecedunt, πολυτελείαν et μεγαλοურγίαν. Vid. *Poppo de Eloc.*
 28 *Thuc.* p. 98. | οὐ δὲα τῆδε τῆς συγγραφῆς ἐστίν. δὲα omittit *b. v. Schn.*
 29 secluserit. Me non poenitet coniecisse: οὐ μὰ Δία. | ἤμεροι. φασὶ ad-
 dit *b.* qui verba καὶ χειρ. φασίανολ omittit, ut itaque φασὶ ex φασίανολ
 videatur esse reliquum. καὶ χειροῦδεις φ^α. *Vat.* unde erroris origo appa-
 30 ret. | ἔχουσι δὲ ἐν τοῖς φυτοῖς. haec corrupta videbantur *Schneidera*,
 qui in schedis coniecit ἔχουσι δίαταν. Equidem in *Epist.* p. 29. αἰκοῦσα
 tentavi. Sed nihil videtur mutandum. ἔχεν ἐν dictum ut ἔχειν κατὰ πό-
 λιν, χῶρον etc. ubi est pro εἶναι καὶ διατρέβειν. *Hesych.* ἔχων. οἰκῶν.
Xenoph. *Cyrop.* IV. 2, 2. οἱ κατὰ τὴν Ἄσιαν ἔχοντες. Vid. *Valck.* ad
 32 *Herodot.* VI. 39. p. 454. 7. | σύμφυτος. σύμφητος. *m.*
- 1 κλάδοι — συνυφασμένοι. *M.* (ex corr.) κλάδη — συνυφασμένοι. *m.*³⁰¹
 κλάδη — συνυφασμένα. *a* et editt. Inter varias formas illius vocabuli
 3 nusquam tamen commemoratur τὸ κλάδος aut pluralis κλάδη. | γηρῶ-
 4 γῆρα. *c.* Vide de hoc verbo VII. 17. p. 164, 16. | ἐπιχώρια ἐστὶ. εἰσι. *c.*
 ἀλλαγθεν. ἀλλαχόθεν. *b. v.* Verba κοσμεῖ usque ad αὐτὴν ἢ om. *c.* |
 6 7 ἀγλαίαν. ἀγρ. *m.* | οὔτε ἤκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφει. οὔτε ἤκουσα — τρέ-
 φειν. ed. *Gesn. m. a.* ἤκουσα — τρέφειν. *Gron.* qui in *Annot.* corrigit
 ἤκουσαν τρέφει. quod nunc confirmavit *b.* ἤκουσα τρέφει. *M. Gillius:*
olivam terra India non gignit, neque aliunde importatam ferē, quasi
 legisset: οὐ γὰρ αὐτὴν ἢ Ἰ. φύει vel τίχται — οὔτε ἤκουσαν ἄ. φέρε. |
 9 κατ' αὐτῶν. dedi ex *M. m. b. v. c.* in illis arboribus. pro κατὰ ταυτῶν.
 10 *a* et editt. | εἰλοῦνται. εἰλοῦνται. *a.* περὶ τῷ βασιλεῖ. παρὰ. *b.* eadem varietas
 11 III. 15. p. 57, 19. ubi vid. *annot.* | οὐδεὶς ψιττακόν. οὐδὲ εἰς ψιττακός.
 13 *b. v.* | καὶ οἱ Βραχμαῖνες. καὶ om. *b. v.* et ejiciendum esse *Schn.* conje-
 14 cerat. βραχμαῖνες. *m.* βραχμαῖνα. *a.* | τοῦτο μόνον. non video, quam vim
 μόνον h. l. habere possit, vocemque ex vicinis vitium traxisse suspicor,
 quum fuerit: τοῦτο μὲν οὖν. hoc utique, profecto. Saepe hae particulae
 16 hac vi ap. *Aelianum* recurrunt. μόνον omittit *Vat.* | εἰσι δ' ἄρα. *Scr.*
 18 19 δὲ ἄρα cum *m. a.* ut alibi. | θηρῶ. θῆρα. ed. *Gron.* | υλεῖς. υἱεῖς. *m.* |
 20 21 καὶ ἀλιεύ. copulam om. *Vat.* | πλεῖν. *M. m.* πλεῖν. *a.* et editt. So-
 lutae formae apud Atticistas exempla vid. ap. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 221.
natare vertit *Gill.* quasi νεῖν legisset.
- 22 CAP. XIX. Ἰωνίφ. correxi cum *Schn.* et *m. b. c.* pro Ἰωνίφ. quod in *a*
 fait a pr. manu. Vid. *Wessel.* ad *Diod.* T. II. p. 12, 51. — Λευκάτην. λευ-
 23 24 κάντην. *c.* Verba τὸν Λ. καὶ om. *b.* | θάλατταν. θάλασσαν. *b.* | κεφάλων.
 κεφαλῶν. *m.* κέφαλοι. *c.* Genitivum pendere dicas ab ἄφρονος; quem usum
 genitivi attigi ad XI. 38. p. 262. 6. In εἰσι haerebat *Schn.* De motu est

supra p. 294, 8. an scribendum: κεφάλων νέουσι κατὰ Ἰλας ἔρπονται.
ut. c. 29. καὶ νεὶ μὲν κατ' ἀγέλας ταῦτα. I. 46. οἱ μὲν νεώτεροι κατὰ Ἰλας
νήχονται. XII. 2. ἐχθρὸς εἶσιν ἱεροὶ καὶ κατ' Ἰλας νήχονται. *Gillius: capi-*
tones velut confertis turmis frequentes natant. | ὡς ἂν εἴποι τις. *M. m. 24*
Vind. usergua. Vat. et edit. Schn. ἑκρη. cum a reliquae editit. | νήξου 25

21

καὶ κλήξει νήξει καὶ πλη. b. νήξει καὶ κλήξῃ πάμπολλα. *Vat.* qua le-
ctione recepta, nihil praeterea mutandum videtur. ἄφρονος νήξει dictum
pro ἀγέλαι νηχόμεναι. | ἐκπλακτικῶς. ἐκπλητικῶς. b. | ἀπὸ δειπνου γε- 26 27
νόμνοι post coenam. *Herodot.* II. 78. ἐπὶν ἀπὸ δειπνοῦ γέκονται. et V.
18. Supra XII. 34. p. 281, 20. ἔταν ἀπὸ τῆς ἱερούργιας γένηται. ubi
vid. annot. XVII. 5. p. 375, 13. Cf. ad *Achill. Tat.* p. 422. s. | ἐπῆ- 28
ραν. ἀπῆραν corrigat *Gesner.* probabiliter: a terra solventes. *Gill.* |
ἀλλὰ ἀκλύστου. *M. m. a.* ἀλλὰ καὶ ἀκλ. b. v. ἀλλ' ἀκλ. editit. γαληναίας. σελῆ- 29
ναίας. a. θαλάττης. θαλάσσης. b. | κατὰ μικρὰ. *M. m. b. c.* κατὰ μικρόν. 30
a et editit. ante *Gron.* Libri modo hoc commendant, modo illud. Vid.
IV. 36. p. 87, 10. — προσερέττουσι uno τ m. | τῷ κωπίῳ. κωπίῳ. m. a. 31
κωπίον est ap. *Arist.* Ran. 269. *Theodor. Prodr.* in Amor. p. 194. —
προζῶν *Schneideri* correctio, confirmata eod. b. v. pro προσάγων. τὴν
πορθμίδα. τῆς πορθμίδος. b. v. | κατακλιεῖς. κατακλιεῖς. m. 32

302 ἐκκλίνει. ἐκκλινεῖς (accentu non notato) *M.* | εἰς ἄκρον, ὅσον τὸ 1 2
χειλος. transpositis vocabulis corrigat *Gesner.* εἰς ὅσον ἄκρον τὸ χ. recep-
ritque *Schn.* ita tamen ut εἰς malit sublatum. Mihi εἰς ἄκρον adverbii vim
videtur habere pro *quantum maxime.* *Themist.* Or. XXVI. p. 319. B. τοῖς
εἰς ἄκρον ὑγαίνουσι. *Maxim. Tyr.* XXXVI. 5. κατεγῆρα εἰς τὸ ἀρότατον.
Plura vid. ap. *Boisson.* ad *Eunap.* p. 128. s. Molestum tamen fateor εἰς
ἄκρον post εἰς τοσοῦτον. | προσπελάζειν. προσπελάζει. b. v. | ὁμοειδεῖς. 2
ὁμοειδοῖς. m. κεστρέες κεστρεῖς ex *Gesneri* correctione recepit *Schn.* 3

i/

Libri nihil mutant, nisi quod a habet κεστρε. In reliquis, etiam in *Vat.*
κεστρέες. Potest hoc comparari cum υἰέες. XI. 1. p. 242, 9. | χηρα- 4
μοῦς. χειραμοῦς. c. | ἀπολείπουσιν ὑπόλ. b. | ἐς τὸ ἄνω. *M. m. a. b. c.* 5 7
τὸ male om. editit. ante *Gron.* capite tenuis emergentes in summo mari
natant. τῆς νήξεως ἐπικλαμβάνουσι. V. 18. ἐπικλαμβάνει τῆς κινήσεως. *Var.*
Hist. XIV. 27. πρὶν ἢ δυνάμειος τινὸς ἐπικλαβέσθαι. *Herodot.* I. 127. Πέρ-
σαι προστάτεια ἐπικλαβόμενοι — γίνονται γίνεσθαι. b. τῆς ἡόνος. a. b. ἡῖ-
νος. editit. | οἱ θηραταί. articulum addidi ex coniectura *Schneideri*, quam 8
confirmavit b. v. | τὸ βόδιόν γε τῆς πορθμίδος. *Philostr. Jun.* Imag. 9
XI. p. 130, 23. Ib. XII. p. 133. 2. ubi vid. Ann. p. 655. et supra ad VI. 15.
p. 131, 9. | ἡσυχῆ ὅπως. recepi ex *M. m. a. b. c. v.* pro ἡσυχῆ πως.
quae est tacita editoris correctio. postquam aqua moveri coepit. *Soph.*
Oed. T. 1217. ὅπως γὰρ — παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος, Ἴετ' εὐδύ — et 1220.
ὅπως εἰσῆλθε — καλεῖ τὸν ἡδῆ Λαίον πάλαι νεκρόν. *Aristoph.* Nub. 60.
ὅπως νῶ ἐγένεθ' υἰός. Haud aliter legit *Gillius: ubi vero — fluctus*
cieri et agitari coepi sunt, a terra statim pisces refugiunt. | φεύ- 10
γοντες. δὲ, quod tacite inseruit *Gesn.*, per omnes editiones propagatum,
delevi cum *M. m. a.* Inutilis particula post ὅπως restitutum; sicut etiam
φεύγοντες οὖν. *Vat.* inutile. — ὑποστρέφοντες. ὑποστρέφοντες. c. Verba

- ἐνε δικτίων, quae non commode h. l. leguntur, rectius ponas aut ante
 11 aut post ἐαλώκασι. | εἰς τὸ ες. *Vat.* σφᾶς ἐαυτούς. libri nihil mutant; *sed Aelianum* σφᾶς αὐτοὺς scripsisse existimo. Vid. ad XII. 6. p. 267, 24. ὑποπλήθουσι. ὑπὸ πλήθουσι. *m.* ὑπὸ θουσι *Gesn.* corrigit probabiliter.
- 12 | ἐαλώκασι. *M. m.* ἐαλώκασι. editt. -
- 13 14 CAP. XX. ὑπερήφανα. vid. supra ad c. 6. p. 290, 16. | καὶ σκη-
 πτοῖς βάλλεται. σκηπτῶ. *b. v. fuscini feriantur.* *Gillius*, quasi ξυστῶ le-
 gisset aut ἀκοντῶ. Sed σκηπτὸς *fulmen* est, quo Diī feriunt τὰ ἀναιδέα
 δέγματα πόντου, ut est ap. *Oppi.* Hal. V. 24. quandoquidem diis τὸ ὑπερ-
 ῆφانون καὶ ὑπέρβιον πᾶν odio habetur. | πρὸς τούτους. haec mutila esse
 clarum est, quamvis interpretes taceant. Versio latina lacunam oblite-
 ravit. SCHNEIDER. Vertit *Gillius*: *inter huiusmodi belluas numerantur*
quae rotae appellantur; omissio σπάνια. *Rarum* illud cetorum genus
 fuisse, haud credibile, quum *gregatim* natet. Requiritur aliquid, quod op-
 ponatur verbis ἐν πελάγῃσι μέσοις; quare pro ΣΠΑΝΙΑ scribendum suspicor
 ΕΠΙΑΚΤΙΑ. Jam totus locus sic potest scribi: πρὸς τούτους μὲν οὖν ἔστι
 καὶ ἕτερα ἐπάκτια τοιαῦτα, καὶ ὄνομα τροχὸς αὐτοῖς. Sunt autem κήτη
 ἐπάκτια, quae prope littus versantur, ut delphini ap. *Oppi.* I. Hal. 383.
 qui ἀκταῖς πολυβράδαγοι γίνονται. πῶσα ἐπάκτια *Apoll. Rh.* II. 657. |
 16 καὶ νεῖ μὲν κατ' ἀγέλας. καὶ ἐν κατ' ἀγέλας. *M. a. b. c. v.* καὶ ἐν κατὰ
 γέλας. *m.* ἐν κατ' ἀγ. *Vind.* 7. νεῖ *Gesnerus* tacite emendavit, et μὲν in-
 seruit; utrumque contra librorum fidem. Verum videtur νεῖ, quamquam
 17 miris librorum consensus in ἐν. | μάλιστα μὲν. *M. m. a. v. praesertim*
quidem. μάλιστα δὲ. editt. *secutae Gesnerum*, qui hoc quoque ex con-
 jectura posuit. Verba τοῦ Ἄδω τοῦ Θρακίου om. *b.* τοῦ ἀπὸ Σιγέλου πλέ-
 οντα ἐντυχεῖν ἔστιν αὐτοῖς. *M. m. a.* et editt. τοῖς ἀπὸ. *Vat.* τοῖς ἀπὸ σι-
 τίου πλέοντος ἐντυχεῖν δὲ ἔστιν. *b.* τοῖς ἀπὸ σημείου πλέοντα ἐντ. ἔστιν. *c.*

πλέοντας. *Vind.* 7. 51. πλέον. *Vat.* Tum ἐντυχεῖν δὲ et καὶ κατὰ. *Idem.*
Gesnerus corrigit: τοῖς ἀπὸ Σιγέλου πλέουσι. *Foss.* ad *Melam.* II. 2. τῶ
 ἀπὸ Σ. πλέοντι, quod *Schn.* recepit. τὸν ἀπὸ Σ. πλέοντα. *Abresch.* ad
Aesch. T. II. p. 353. Jam minima in librorum lectionibus mutatione vi-
 detur legendum: καὶ νεῖ κατ' ἀγέλας ταῦτα, μάλιστα μὲν ἐν δεξιᾷ τοῦ
 Ἄδω τοῦ Θρακίου, ἐν γε τοῖς κόλποις, τῶ ἀπὸ Σιγέλου πλέοντι ἐντυχεῖν
 δὲ ἔστιν αὐτοῖς καὶ κατὰ τὴν ἀντιπέραν ἤπειρον. *Vulgatae* propior in-
 terpretatio *Gillii*: *a sinu Sigeo navigantes in has belluas incidunt se-*
cundum contrariam continentem. In conjectura margini adscripta accu-
 sativus τοὺς πλέοντας illatus post ἐν et ἔστι i. e. ἔξεστι, quod verbum
 non minus bene accusativum adsciscere quam dativum, satis constat.

19 (Vid. ad *Achill. Tat.* p. 913.) | ἀντιπέραν. ἀντίπεραν. *m. a. b.* Vid. ad
 20 V. 17. p. 106, 15. | Ἄρτακαλου. ἀρτακίου. *m.* ἀρκατίου. *Vind.* 51. Ἄρ-
 τακαλου corrigebat *Fossius* l. c. ex *Herodot.* VII. 117. et statim Ἀκάνδιον.
 Sequitur in editionibus: ἔνθα τοι καὶ ἡ τοῦ παραίου φαίνεται διατομή ἢ
 διαίτα μὲν τὸν Ἄδω. *Gesnerus* corrigit: ἡ τοῦ Εἰρέβου φαίνεται διατομή,
 ἢ διατίμνουσα τὸν Ἄ. ad sensum optime. Aliter, sed perperam *Fossius*
 l. c. Παραίου in Πέρσου correxit *Gron.* adstipulante *Paris. c.* παρίου. *b.*
 v. ἡ διαίτα μὲν. ἡ διέταμε. *Vind.* 51. ἡ διέταμε. *Vat.* unde dubitare non
 poteram restituere correctionem ἢ διέταμε, in quam incidit *Abresch.*

l. c. et *Falcken*. ad *Herod.* VII. 22. p. 521, 39. | τροχοῦς. τροχοῦς. b. 22
 de rotis in cetorum numero obscura est narratio etiam *Plinii* IX. 4. s. 3.
 in Gaditano oceano apparent et rotae appellatae a similitudine, qua-
 ternis distinctae radiis, modiolos earum oculis duobus utrinque clau-
 dentibus. Sed has rotas nihil commune habere cum *Aeliani* τροχοῖς mo-
 nuit etiam *Gesnerus* in *Hist. Aqu.* Ineptus essem, si ex solis dorai pin-
 nis et spinis praelongis genus definire vellem! ΣΧΗΚΙΝΑ. | λοπιάν. λο- 23
 φλαν. m. a. | Verba ὡς καὶ καλλάκις om. b. — ἐξάλους. ἐξ ἄλλους. m. | 24
 ἀκούσαντα. ἀκούσαντες. b. | ἠδύοντα. εὐδύοντα. *Vind.* 7. 25 26

CAP. XXI. Τριτόνων. τριτόνων. m. μὲν ante περί inserit b. 29

303 οὐ μάλα τοῖ φασι. sic tacite correxit *Gesn.* μάλα τι. *M. m. a. v. c. r.* 1
Xenoph. Mem. I. 2. 46. μάλα τοι, φάνει τὸν *Περικλέα*. *Sophocl.* Phil. 853.
 μάλα τοι ἄπορα. Etiam aliis adverbis τοι cum vi asseverandi adiungitur.
 Vid. *Heind.* ad *Platon.* T. IV. p. 29. Magis tamen scripturae μάλα τι
 favet *Boisson.* in *Anecd.* T. I. p. 455. II. p. 480. quos locos mihi indi-
 cavit cl. *Lebassus*, qui et ipse quaedam de his attulit ad *Aeschyli* Pro-
 meth. 645. — ἔχει δ' οὖν. δὲ οὖν. r. | καὶ μὰ Δία. Scribe Saloῦσα. er-2
 rore tyrographi καὶ μὰ Δία. γίνεσθαι. γίνεσθαι. m. | Χαλάττη. Χαλάσση. 3.
 m. τὰ ἀπὸ κεφαλῆς ὅσα εἰς. ὅσα ἀπὸ καρ. εἰς ἕξιν λήγαν. r. ἀνωμαρπὰ
 τε ἀπὸ. *Vat.* Sensus est: humanam habet speciem in tota illa parte quae
 a capite procedit ad mediam corpus usque. Tritonis speciem descriptam
 dedit *Apoll. Rh.* IV. 1610. δέμας δὲ οἱ ἐξ ὑπάτιου Κράατος, ἀμφὶ τε νῶτα
 καὶ ἕξιας ἔστ' ἐπὶ νηδύν, Ἄντικρυς μακάρεσσι φύνη ἑσπαγλον ἕκτο. Ob-
 iter corrige *Liban.* Ecphr. T. IV. p. 1087 τῆς ἰγνύος ἐράπτεται. Nuper
 vir doctus correxit ἰσχυός. Scribendum procul dubio τῆς ἕξιας. Trito-
 nem Romae sibi visum describit *Pausan.* IX. 21. 1. Caeterum haereo
 in λήγει, quod fortasse ex verbo vicino natum. | λέγει δὲ. καὶ addit r. 4
 Δημόστρατος. a. δημόκρατος. *M. m.* ἐν Τανάγρα. *M.* τὰν ἄγρα. m. τανά-
 γρα. unus *Parisina.* Τανάγραις. a et editt. ante *Grøn.* Historiam de Ta-
 nagraeo Tritone narrat *Pausan.* IX. 20. 4. | τάρχηον Τρίτωνα. de Cleopa-5
 tra *Tzet.* Chil. II. 23. πρὸς τὴν Ῥώμην τάρχηος στέλλεται χάριν Δίας.
 Vide de hoc vocabulo et inde derivatis *Creuzer.* in *Comm.* Herodot.
 p. 9. s. — ἦν. ἦν. m. | Verba δὲ οἱ usque ad πάντη om. m. οἱ om. b. 7
 qui liber pro πάντη habet πάνυ. Vid. ad VII. 30. p. 171, 4. πάνυ habet
 etiam *Vat.* | ὀλαν. ὀλαν. m. Vertit *Gillius*: caput — non facile intel-8
 ligentia comprehendi et percipi potuisse. ὀλαν ἐντυχεν ῥᾶστα. i. e. τοιαύ-
 την ὡς ἐν. ut non facile qualis fuerit colligere pristinamque formam co-
 gnoscere possis. | ἀντίτυποι. ἀντίτυποι. m. Supra c. 5. τραχὺ δὲ ἐστὶ — 10
 καὶ ἔχει φολιδας, καὶ προσασμαμένῳ φανέται σοι ἀντίτυπον. *Pausan.* l. c.
 τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα φολιδὶ λεπτῇ κέφρικε σφισι κατὰ ἰσχυὸν ῥίνης. εὐ μάλα
 est in fine, ut II. 43. p. 47, 13. ubi vide annot. ἀντίτυποι. ἐμάτων δὲ
 τις. b. v. — τῶν ante ἐκ τῆς eclnsi cum r. ἐκ τῆς βουλής. ἐν βουλή.
 b. ἐκ βουλής. a. et editt. ἐκ τῆς βουλ. r. VII. 48. p. 178, 16. τῶν ἐκ τῆς
 Ῥωμαίας βουλῆς. XV. 19. p. 345, 28. τῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίων βουλής γε-
 νόμενος. ὄντα τῶν ἐκ τῆς Ῥωμαίας βουλής. *Aristid.* Or. XLVII. p. 415.
 ἀνὴρ τῶν ἐκ τῆς γερουσίας τῆς Ῥωμαίων. Excidit fortasse articulus in
 verbis *Aeliani* ap. *Suid.* in προγραφάς. καὶ τῶν ἐκ βουλής καὶ τῶν εἰς
 τὴν ἐπαύδα τελούντων. | τῶν ἀρμοζόντων. de hoc verbo et de ἀρμοσταῖς 11

- provincias administrantibus, vide docentem C. G. Jacob in Quaest. Lucae c. IV. p. 7. s. Adde *Wessel.* ad *Diodor.* XIII. 66. p. 593. 4. —
- 12 κληρῶ τῆν κληρωτήν. *m.* — πεπιστευμένον. πεπιστευμένην. *b.* | βασιλεύων οἶα δῆ. IV. 16. p. 77, 16. εἰς οἶα δῆ που κρατῶν. — τοῦ βαλκομένου
- 13 τῆν. *b.* | παρελόν. ἀφελών. *r.* καθήγισεν. Vid. ad X. 50. p. 241, 16. |
- 15 προσέβαλε. *M.* (ex corr.) *m.* *v.* προσέβαλλε. *a* et editt. De structura verbi cum accusativo vid. ad *Philostr.* Imagg. I. 2. p. 248. — τὰς ῥένας. βή-
- 16 18 νας et statim πείρα. *m.* | συμβάλλεν. συμβαλεῖν. *Vat.* | ἀπέδωκεν. *a.* *m.* *b.* *c.* ἐπέδωκεν. *M.* ἀποδιδόναι τιμασίαν, πεινήν, μισθόν dicitur, non
- 19 ἐπιδιδόναι. — μετὰ μακρόν. κατὰ. *r.* | ἐξήρει κορμύϊω. ἐξῆει *a* et editt. *Abreschii* correctionem ad *Aesch.* T. II. p. 235. in quam incidit etiam *Toup.* ad *Suid.* T. II. p. 91. receptam a *Schm.* nunc confirmavit *b. c.* ubi est ἐξήρει ἐξήρει κορμύϊω. *Vat.* XII. 43. νεὼς ἐξήρους. ubi iidem
- 21 libri ἐξήρους. | αὐτὸν. αὐτό. *m.* τὸν Τρίτωνα. articulum om. *b. v.* |
- 22 τεμμηριούντες. τεμμηριῶντες. *M. m.* ἀποφύγων. ἀπὸ ψυχῶν. *a.* ἀποφύγου. *r.* ἐξηρέση. *M. m.* *al.* *Gesn.* *c.* ἐξηράνση. *a. b. r. v.* cum editt. ante
- 23 24 *Gron.* De ἐξεβράσση cogitabat *Gesn.* | Τρίτωνος. τρίτωνος. *m.* | ὅτι. ὅτι
- 27 *M. m. a.* ἔκατεν. *M. m.* ἐνεκίμπρα. ἐπεκίμπρα. *m.* | Post τὸν θεόν virgula
- 28 ponenda; ne quis ἄξιον conjungat cum θεόν. | ὁ ἐν Διδύμοις. *M. b. c.* ar-
- 29 ticulum om. *m. a.* et editt. ante *Gron.* | νοῦς. νοῦσον. *m.* in marg. γρ
- 30 νοῦς. | ταῦτά ἐστι. καὶ ταῦτ' ἐστὶ. editt. καὶ ταῦτά ἐστι. *a.* ταῦτ' ἐστι
- 32 sine καὶ *Vat.* καὶ om. *b. c. v.* *Vind.* 51. εἰ ταῦτά ἐστι. *m.* | Ποσειδάωνος
- Ποσειδάωνος. *m. a. b.* ἠκύτα. ἠκατα. *Vind.* 7. ἠπέτα. *c.* γλαφυροῖς ὀρημασι. dura epitheti translatio pro γλαφυρᾶς νηῶς. — σύντυχε. σύντηχε *m.* Sensus obscurior. *Gesnerus* unde sumserit *funes demissos extra navim*, non video. *Gillius* totius loci sententiam in brevius contraxit. *Gaeteram Vossius* in *Epist. myth.* LXI. T. II. p. 223. exhibet: νηρόμενον et γλαφυρῆς. lectoribus nihil monitis; σύντυχε de comite accepit.
- 3 CAP. XXII. προσκνεῖ καὶ προσκνεῖν διδάσκονται τὸν βασιλία. *Ari-*30
7 *stot.* H. A. IX. 33. p. 483. ἐπὶ δίκαις. τὰ ἐπὶ δίκης. *m.* | ἄρηης. male *Bochari.* Hieros. I. 2. c. 27. p. 269. cogitabat de *ἄρηης* ex *Hesyech.* ἄρηη. Vid. supra c. IX. p. 293, 9. δρέκανον vocat *Erpist.* H. A. IX. 2. 12. καλαύροπα. *Philostr.* Vit. Ap. II. 11. p. 60. Gladium Perseo a Mercurio datum ἄρηην appellat *Apollod.* II. 4. 2. post *Aeschylum* ap. *Era-*
9 *toasthen.* in *Catast.* c. 22. alii δρέκανον. | ὑποκνεῖται. ὑποκνεῖται. *m.* |
- 11 12 μάθημα. κάθημα et ἔκδοσιν. *m.* | τὴν φρουρὰν οὐ κατανοστάξαι. pro κατανοστάξαι. *Gesner.* ap. *Gronovium.* Hoc pro correctione *Schneiderum* habuisse video, ita ut κατανοστάξαι reciperet. Verum κατανοστάξαι vel κατανοστάξουσι, quae verior lectio oblata a codd. *b. v.* habendum est pro participio, notabili caeteram structura. κατανοστάξουσι. *b. v.* *Gillius:* sapientia quadam Indica ad vigilantiae disciplinam erudiantur, ne inter custodias somnum capiant; quasi legisset μή κατανοστάξαι. Verba sic interpreteris licet: καὶ αὐτοῖς πλεονέκτημα τοῦτο ἐκ πειδείας ἴδιον,
- 15 ὅτι τὴν φυλακὴν οὐ κατανοστάξουσι. | ὁ Ἑκαταῖος. articulum om. *b. c.*
- 16 Vid. XI. 1. p. 243, 3. | τὸν Οἰκλέους. ἑκλέους. *M. m.* Ὀμικλέους. *a* et editt. Ὀυκλέους. *b. c. v.* Ἰακλέους et Ἰακλῆς habet *Pausan.* VI. 17. VIII. 2. Ap. *Philostr.* Vit. Ap. H. 37. p. 89. pro Ὀυκλέους duo codd. Ἰακλέους exhibent. Etiam ap. *Diodor.* IV. 32. p. 277; 56. eadem est varietas.

Similiter fluctuat in nominibus Ὀυλός et Ἰλεύς, de quibus vide *Ruhnk.* Ep. cr. I. p. 108. Οὐιάδης et Ἰλιάδης ap. *Pindarum*. Vid. *Boeckh.* Not. crit. p. 404. κατακομίσει τὴν φυλακὴν. vid. ad I. 15. p. 9, 6. Excitavit h. l. *Creuzer.* in *Historic. vett. fr.* p. 69. ubi fabulam de Amphiarao, quam *Aeli.* respexit, vellem explicasset vir doctissimus. Ego quo pertinet, me ignorare fateor. | καὶ ὕπνῳ μὴ ἠπτώμενοι ὕπνῳ *Schn.* corrigebat. Certe qui ἠπτάσθαι ut καῶσθαι cum dativo conjunxerit, pondum reperiri. Num ap. *Herodian.* VII. 12. 5. μάχαις ἠπτώμενοι est pro ἐν μάχαις.

CAP. XXIII. σκολόπεδρον. sic *m. a.* σκολοπέδρον. edit. Vid. *Ar-22 cad.* p. 97, 6. σκολοπέδρα *a.* | οὐκ ἂν τις θρασύνετο. *Cato* in *Dir.* 24 v. 55. *nigro multa mari dicunt portenta natate, Monstra repentinis terrenis caepe figuris.* Cf. *Interpp.* Horat. I. Od. III. 18. | πλωτὰς 25 πρώτας *m.* ὅσον ἐστὶ κεφαλή. κεφαλῆ. *M. m.* | καὶ ὄλαν, δοκεῖ, καράβου. 28 Scribebatur καὶ ὄλαν δοκεῖ καρ. ubi saltem δοκεῖν scribi debere censet *Schn.* ὄλαν editoris est vel error vel correctio. ὄλαν δοκεῖν. *Val. i. e.* ἔξετε δοκεῖν καράβου. ὄλαν δοκεῖ. *M. m. c.* ὄλαν. *a.* id est: καὶ τοιαύτην εἶναι ὄλα. καράβου ἐστίν. Sic IV. 21. p. 79, 2. πόδας δὲ μοι κέει καὶ ἄνυγας ὄλας :: εἶναι λέοντος. ubi vid. annot. — ἦδη δὲ ἄρα. *M. m. a.* δ' ἄρα. edit. | ὅσον 30 usque ad αὐτὸ *om. c.* αὐτὸ μεγαλεῖ. junctio *b.* Similiter de ceteris. *Oppri.* Hal. V. 56. κολλάκι καὶ νήεσσι ἄγει δέος ἀντιόωντα — νήεσσι εὐκασόροισιν ὁμοῖα. Cf. I. 30. p. 14, 28. Proxima comparat *Schn.* cum *Nicandris Ther.* 814. ἀμφικαρῆς σκολόπεδρα, Ἥ τε καὶ ἀμφοτέρωθεν ὀπάζεται ἀνδράσι κῆρα. Νηΐά δ' ὡς σπέρχονται ὑπὸ πτερὰ θηρὶ κούση. quae recte interpretatur *Kutschnius*: ἔχει δὲ συνεχεῖς τοὺς πόδας, καὶ ἔσκειν ἐρεττομένη κολλῶν ὑπὸ κωπῶν ἦδε κινουμένη νηϊ. — | κατὰ στοῖχον. De 31 pavone V. 21. τὰ πτερὰ ἐν κόσμῳ καὶ κατὰ στοῖχον ὄρδοι. IX. 53. ἐν κόσμῳ κατὰ στοῖχον ἔρχονται. | ἐντεῦθεν. ἐντεῦθε. *m.* σκαλμοῖς. σκαλ- 32 βοῖς. *m.*

305 εἰ καὶ τραχύτερον. Vid. ad XII. 11. p. 271, 1. Haec verba metaphorae lenientiae inservientia dubitari potest, num cum interprete latino ad praecedentia verba referenda sint, an ad sequentia. Sic XIV. 14. p. 316, 27. metaphoricum usum verbi ἐρέττω excusat. — ἑαυτοῖς. αὐτοῖς. *b. v.* | ὑπηγεῖν. ὑπ' ἡγεῖν. *M.* ὑπηγεῖν. *m.* ὑπηγεῖ. *b.* Caeterum de tali 2 monstro deo sunt epigrammata; alterum *Theodoridas* Anth. Pal. VI. 222. *Amipatri* alterum *ib.* 223. ubi βλοσυρὸν ὀλαχος vocatur. Vid. *Anim.* ad Anth. Gr. T. II. 1. p. 23. et p. 116. Ad quam belluam referenda sit haec historia, nec *Schn.* noverat, nec ego scio.

CAP. XXIV. Ξενοφῶν. de Venat. c. IV. 9. ἄγειν δὲ ἄμεινον τὰς κύ- 4 νας εἰς τὰ ὄρη κολλάκις, τὰ δὲ ἔργα ἦτον· τὰ μὲν γὰρ ὄρη ὁλόν τε ἐστὶ καὶ ἔχουεν καὶ μεταθεῖν καθαρῶς, τὰ δὲ ἔργα οὐδέτερα, διὰ τοὺς τριμμούς. Ἔστι δὲ καὶ ἄνευ τοῦ εὐρίσκειν τὸν λαγῶ ἀγαθὸν ἄγειν τὰς κύνας εἰς τὰ τραχέα· καὶ γὰρ εὐκόδοις γίνονται καὶ τὰ σώματα διακονεῖσαι ἐν τόποις τοιούτοις ὠφελούνηται. Utriusque loci comparationem instituit *L. Bos.* in *Misc. Obs.* c. 34. p. 147. nihil tamen asserens, quod *Aeliani* verbis prosit. Ad proxima facit *Oppri.* Cyn. IV. 433. qui in hoc genere venationis venatoribus suadet ἀτραπιτοῦ παλωστιβίην ἀλέειναι Καὶ πάτον· ἐν δ' ἄρα τῆσι γεωμορήτην ἐλαύνειν. Κουφότεροι γὰρ ἔσσι τρίβῳ καὶ πο-

ὄν διαφορῶν. nam quae leporibus commoda, eadem canibus sunt impedi-
 mento. Caeterum nulla, quod doleo, ad hoc cap. *Schneideri* extat an-
 5 notatio in our. sec. | τὰ δὲ ἔργα. sic ex *Xenoph.* correxit *Gesner.* ἔρ-
 γῶν. *M.* τὰς δὲ ὄργῶν. *m. c. a.* *) τὰς δὲ ὄργῆ. *b.* **) in quibus quid la-
 teat, videant alii. ὄργάδας enim (vid. *Schn.* ad *Xenoph.* de Ven. IX. 2.
 6 p. 388.) huic loco vix convenerit | τριμμάς. τρίμμους. *m. a.* *Suid.*
 τρίμμους, τὰς τετριμμένας ὁδοὺς. *Αἰλιανός:* καὶ ἀναβλέποντες ὄρῳσι τριμα-
 10 τριμμάς, τὰς τετριμμένας ὁδοὺς. *Αἰλιανός:* καὶ ἀναβλέποντες ὄρῳσι τριμα-
 τριμμάς τῆς ἀνόδου καὶ προσβάσεις. *Etym. M.* in βαττία. τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς
 ὁλοκοῦς τε καὶ συνεχεῖς τριμμάς, κάτους ἔλεγον. De canibus *Xenoph.*
c. 3, 7: φαῦλαι αἱ οὐκ ἀπὸλλαιόμεναι ἐκ τῶν τριμμάων, τὰ ὄρῳδ' οὐ γι-
 γνώσκουσιν. ubi *Schn.* intelligit vestigia impressa terrae, quae inde fit
 aspera et inaequalis. Hoc igitur dicere videtur scriptor, canibus per
 agros, ubi plana est terra, agitari consuetis terram inaequalem et aspe-
 ram negotium facere. ἐκ consequentiam designat, ut VII. 21. ἐκ τοῦ λου-
 τροῦ. post lavationem. *Eurip.* Hec. 55. ἤτις ἐκ τυραννικῶν δόμων Δούλειον
 ἦμαρ εἶδες. — ἐνεργῶν χειρῶν. ἐνεργωτοῦ. *b.* λυσιῶν τε αὐτὰς. τε καὶ. *b.*
 7 9 | δὲ εἶναι. *M. m. a.* δ' εἶναι. editt. εἶναι. *om. Vat.* | ἀλτικωτέρας. ἀλ-
 10 τικ. *m.* | δὲ ἄρα. *m. a.* δ' ἄρα. editt. Tum vulgo scribebatur: ὄρῳσθαι
 λέγει διὰ τὸ μῆκος τῶν νυκτῶν· τούναντιον δὲ τούτου τοῦ ἡμέρας. Καὶ σφ-
 φός — a qua lectione valde recedunt libri. ὄρῳσθαι λέγει (λέγων *b. v.*)

καὶ φησὶ τούναντιον τούτου τὰς νύκτας διὰ τιμὴν (δὲ μὴν *b.* διὰ τὸ μῆκος.
Vat.) τοῦ ἡμέρας οὐκέτι καὶ σαφές. *M. m. b. a.* etiam *c.* nisi quod τούτους
 habet pro τούτου. Harum varietatum nulla fit mentio, neque apud *Gro-
 novium*, nec alibi. Locus *Xenophontis*, quem *Aeli.* expressit, hic est
 V. 1. τὰ δὲ ἔργη τοῦ λαγῶ τοῦ μὲν χειμῶνος μακρά ἐστὶ διὰ τὸ μῆκος τῶν
 νυκτῶν, τοῦ δὲ ἡμέρας βραχέα διὰ τὸ ἐναντίον. Ad hujus loci rationem
Aelianum a priore editore emendatum esse, vix dubitari potest; sicut
 etiam *Gillius* hoc loco non tam codicem suum, quam *Xenophontem* se-
 cutus est. Vertit enim: *tum vero ad meridiem hos aestivo tempore*
agitandos esse: hyeme per totum diem, autumno post meridiem, vere
autem ad vesperam: itemque leporis vestigia multum hyemis tempore
procedere propter longiores noctes, parum autem aestate, quia sint
tum noctes contractiores. In lectione librorum nostrorum manifestum
 est, primum, verba τούναντιον τούτου loco suo mota, in alienam sedem
 irrepsisse; deinde, διὰ τιμὴν ex διὰ τὸ μῆκος (quod nunc ipsum repertum
 in *Vat.*) depravata esse. Hinc recepi φησὶ et οὐκέτι, quae additamenta
 non erat cur spernerem; in reliquis autem vulgatam lectionem cum li-
 bris quantum fieri poterat, conciliare studui. Fortasse propius adhuc ad
 librorum vestigia accessissem, scribens: φησὶ τῆς νυκτός διὰ τὸ μῆκος,
 sed pluralis τῶν νυκτῶν videbatur verior. Ad οὐκέτι ex praecedentibus

*) In cod. *a* manus recens atramento pallido veterem lectionem τὰς
 ὄργῶν mutavit in τὰ δὲ ἔργα; quam mutationem *Gesnero* deberi, vix du-
 bitaveris. τὰς δὲ ὄργῶν ἦττον. sic *Vat.*

**) *Gillius* vertit: *sic enim minus libidine incenditur.* quasi legisset:
 οὔτω γὰρ ὄργῶν ἦττον.

μακρῶ supplementum; verba autem τούναντιον τούτου, arcte jungenda, e contrario significant, ut simplex τούναντιον fere semper. Vid. Heind. ad Plat. T. II. p. 112. Stallb. ad Plat. Remp. T. II. p. 113. addito pronomine Xenoph. Mem. I. 2. 60. τάναντία τούτων. et alibi. Xenophontis locum respexit etiam Dio Chrys. Or. VII. p. 227. καὶ τῆς θήρας ἡ χειμερινὴ βῆων ἐγίνετο· τὰ γὰρ ἔγνη φανερώτερα — ἡ δὲ χιὼν καὶ πάνυ τηλαυγῆ παρέχει. | τὸ ἐναντιον. τὸ om. b. 13

CAP. XXV. κωμύδας. hac tonώσει M. b. c. et ap. Theocr. Id. 16 IV. 18. κωμύδας. a et editt. | ἐὰν μὲν ἐστὶ. nihil mutant libri, sed non 18 dubito scribendum esse ἐὰν μὲν ἦ. Vid. ad XII. 44. p. 295, 9. III. 24. p. 62, 13. — εἰ δὲ μὴ. ἐὰν δὲ. Vat. | ἐκφαυλλίζουσι. ἐφαυλ. m. ζῶον. 22 ζῶην. b. — οὔτε μὴν — οὐδέ. XI. 31. p. 257, 15. καὶ οὔτε αὐτῶν καταφρονοῦσιν οὐδέ μὴν ὀλιγώρως ἔχουσιν. Excipiunt se οὔτε — οὐδέ. I. 22. p. 12, 4. Vid. Brunck. ad Apoll. Rh. I. 1191. Matth. Gr. §. 609. p. 1225. | οἱ διὰ τιμῆς λόντες. sic omnes libri. Fallitur Gesner. ὄντας 23 corrigens. Infra XIV. 29. οὔτος μὲν καὶ διὰ δόξης ἰῶν καὶ κλέους. Plato de LL. I. p. 632. C. τοὺς δὲ ἀληθοῦς δόξης ἰόντας. Vid. Heind. T. IV. p. 512. Matth. Gr. §. 580. p. 1149. | ἀλεκτριδάς. ἀλεκτριδας. m. | 24 νήττας. νήττας. m. ἀτταγᾶς. dedi pro ἀτταγᾶς. Vid. IV. 42. p. 89, 15. 25 XV. 27. p. 350, 13. — κέρδινας. κερδινας. m. | σπινδαλούς. M. m. πινδά- 26 λους. a et editt. pindalum avem neminem alium commemorare, monuit Gesn., nec spindalum, Schneiderus. σπινδιλούς καὶ κίχλας dixit Aristoph. in Νήσοις ap. Stob. LV. p. 368. ubi Codd. πινδιλούς et πηνιδιλούς. Salmas. σπινδιλούς. quem secutus est Dindorf. p. 155. Diversa tamen haec avis videtur a σπινδαλος. — ἐμπερές. ἐμπερούς. b. τῷ ἀτταγᾶ. a. ἀτταγῶ. b. ἀτταγᾶ. m. | καὶ τὰ ἐπὶ τούτῳ τῶν προ. βραχυτέρας. καὶ τὰς τῶν προ. 27 βραχυτέρας. Gesner. καὶ τὰς ἔτι τούτων τῶν προ. βραχ. corrigit Gron. quod recepit Schneiderus, simul cum eodem particulas τε καὶ tollens, consentiente Paris. b. v. Seclui itaque, sed probabile, corrigi debere: τῶν προσηρμένων βραχυτέρας ἔτι, καὶ βωκαλίδας. Quae praecedunt τὰ ἐπὶ τούτῳ. aut rectius τὰ ἐπὶ τούτοις, ut nunc obtulit Vat. praeterea videntur significare. X. 17. p. 226, 14. τὰ δὲ ἐπὶ τούτοις. Lucian. Gall. §. 13. τί ἄν σοι τὸ ἐπὶ τούτῳ ἔτε·λέγοιμι. Vide Heindorf. ad Platon. T. II. p. 228. — βραχυτέρας. βραχυτέρας a v. quod correctoris est, adjectivum referentis ad καὶ τὰ. | βωκαλίδας. a. M. φωκαλίδας. b. v. βαρκαλίδας. 28 m. a. Gesn. Neutrum nomen alibi extare monuit Schn. Post hoc vocabulum τε inserui ex M. m. συκαλίδας, συκαλλίδας. M. m. a. c. συκαλλίδας. b. v. Apud Aristot. H. A. IX. 36. 3. pro συκαλίδες quidam libri mediam litteram duplicant. Ap. Athen. II. p. 65. B. συκαλῆς et συκαλλίδες scribitur; in Epicharmi autem versu συκαλλίδες. Haec forma Aeliano ob librorum consensum restituenda. | κεργίδας. miliaria fortasse avis. 29 Gesnerus, quem hic locus fugit, laudat tamen in Libr. de Avv. p. 55 et 585. Eubuli locum ap. Athen. II. p. 65. E. qui inter parvas aviculas esculentas ἀκανδυλλίδας nominat, βεττάκους, σπίνια, κεργῆδας, ubi legendum censeo κεργῆιδας. SCHNEIDER. in Auctar. ad Reliqq. Frider. II. p. 167. et ad Nicandri Ther. 463. p. 243. Cf. supra XII. 4. p. 265, 17. | Διέγγοντες. Διέξαντες. Vat. καὶ τούτων πετιασμένων. non habent haec 30 verba unde pendeant. Fortasse aliquot vocabula exciderunt. SCHNEIDER.

- Oratio, ni fallor, constabit, si minima mutatione legeris: καὶ τοῦ τῶν πεπιασμένων ἐλάφων τε καὶ β. qui genitivi cohaerent cum κομίζουσι: tum structura verborum immutata post genitivos infertur καὶ ἐχθρῶν γένη. Genitivi autem sunt ex illo genere, quod illustravit *Heind.* ad *Plat.* T. II. p. 232. *Schaeifr.* ad L. Bos p. 475. Dictum enim κομίζου τῶν πεπιασμένων ut notissimum illud χαρίζεσθαι παρεόντων, et πρότενε τῶν ἐλαῶν — τοῖς δεαταῖς ῥήπτε τῶν κριδῶν. ap. *Aristoph.* Pac. 960. s. *Ael.* V. A. I. 7. καὶ ἐνταῦθα τῶν καρκίνων ἀναλέγουσι. *Plato* de *Legg.* 31 VI. p. 761. E. λαμβάνειν τε καὶ φέρειν τῶν ἐν ταῖς γεωργίαις. | ἀεφόντων. ἐλάφων corrigit *Gesn.* quod procul dubio verum. Vid. ad XI. 25. p. 256, 1. Sic videtur legisse auctor tituli hujus capituli in *Mon.* ubi est ἐλάφων. — βουβαλίδων. βουκαλίδων. m. Quum ab aliis bubalis ad Africam referri soleat, *Schn.* dubitat, an haec Indica sit eadem cum Mauritanica, quae Antilope bubalis esse existimatur. Cf. *Morrem* de *Anim.* *Scyth.* p. 9. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 414.
- 1 ὄνων. ὄντων. b. ὄν. ὄν. et statim τοῦ. m. ἀνώτερω. ἀνώτερον. b. Vid. 306 ad III. 41. p. 68, 3. In fine editt. habent cum a et plurimis libris: καὶ κομίζουσι καὶ ταῦτα. Prius καὶ delevi cum b. v.
- 4 CAP. XXVI. τέττιξ ἐνάλιος. hanc Aeliani cicadam eandem esse asseverat *Rondelet.* ap. *Gesn.* in *Aqu.* p. 1087. cum squilla caelata, quam pro veterum gammaro descripsit. Squilla vero caelata convenire videtur cum cancro ura *Gesneri*, fortasse etiam cum cancro arcto *Linn.* Pinnae cum oculis enatae parvae cum icone et descriptione *Rohdoletii* satis 5 convenient, de colore et sono dubia res adhuc. *ΣΧΗΜΕΙΝΑ.* | σμικρῶ. 7 M. m. b. c. v. μικρῶ. a. et editt. ἔχει ἔχειν. m. | ζωφωδέστερος. ζωφωδέστερον. m. ἐπ' ἀν. *Ibid.* | νομίζοντες. κομίζοντες. a. | τῇ θάλατ- 10 12 τῇ. m. θάλασση. a. editt. | ἄδυρμα. ἄδυμα. m.
- 15 CAP. XXVII. ἵαλην. ἵαλης. m. de hyaena pisce supra dixi ad IX. 49. Certi nihil est de eo. Cf. tamen *Gesner.* de *Aquat.* p. 522. *ΣΧΗΜΕΙ- 16 17 ΝΑ.* | κτέρυγα δεξιῶν. inverso ordine b. εἰ ὑποθήσεις. ὑποθήεις. b. | δέα. διὰ. m. *Supra* VIII. 10. δειμάτα ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ δέα ποικίλα. Idem ex *Aeli.* narrat *Philes* c. 49. v. 14. ss. ἑθάλματα καὶ φάσματα. *Suid.* ἑθάλματα. φαντάσματα, ὄνειράτα — Ἀλιανός· ὄψις οὖν ἑθάλματος ἱερῶ ὄναρ ἐπιστάσα. Idem junxit ἑθάλμα et φάσμα ap. *Suid.* in *Παρίας* λῆθου. ἑ- 20 θάλμα καὶ δόκησις τῶν ὀμμάτων. *Themist.* Or. 26. p. 827. D. | τράχουρον. τραχούρον. b. Vid. *Schn.* *Hist. litt. Pisc.* p. 65. Verba ζώντος usque ad τὴν γε μὴν om. m. ab al. man. in margine suppleta. — ἄρα. αὐ- 21 θις. b. v. | τὴν θάλασσαν. θάλατταν. m. ἐξαρτήσης. M. ἐξαρτήσας. m. a.
- 23 quod tacite emendavit *Gesn.* | ἐξαμβλώσει. a et editt. ἐξαμβλώση. M. m. b. μισρακίου. Si puer cupiat quam dintissime barba ovarere circa ge- 24 nas, thynni sanguis genis illitus laevitatem ei conciliabit. | ἀπορίας. ἀπορία. r. τοῦ γενείου. articulum om. r. Tum scribebatur: αἵμα ἐπιχρισθὲν. αἵματι. M. m. a. quod *Gesn.* tacite mutavit in αἵμα. Sed αἵμα τι latere 25 apparet, i. e. αἵματός τι. | θύννου. de sanguine thynni eadem refert *Plin.* XXXII. 10. s. 47. *psilothrum est thynni sanguis.* Cf. ad *Marcelli Sidetae* c. 70. *ΣΧΗΜΕΙΝΑ.* ἀωρόλειον. ἀωρότατον. r. *Suidas* et *Ano- odota Bekkeri* Tom. I. p. 476. ἀωρόλειος. ὁ παρὰ τὴν ἕραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειανόμενος. *Cratino* debetur hoc compositum. Vid. *Hephaest.* En-

chir. p. 88. et *Hankellii* Fragm. hujus comici c. 1. p. 6. λειογυελους vocat *Herodos*. V. 20. *Bast.* in not. mst. laudat *Tourpium* in Add. ad Theocr. p. 392. — ενεργάζεται. ἐργάζεται r. ut iterum vers. 28. Post hoc verbum spatium in m relictum, et cum ὄρεῖ novi fit capitis initium. — | πνεύμων. pulmones marini ad Medusae et Actiniae genus Linn. pertinere videntur, iudice etiam *L. Th. Gronovio* ad *Plin.* IX. p. 197. Cf. *Macri* nuove osserv. del pulmone marino degli antichi. Napoli. 1779. Σκηνικὴ. Notum de stupidis proverbium πνεύμονος βλον ζῆν. de quo vid. *Stallbaum* ad *Platon.* Phileb. p. 21. B. *Davis.* ad *Cicer.* de N. D. I. 26. *Petav.* ad *Synes.* de Regn. p. 14. *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 156. ed. Lips. | ενεργάζονται. ἐργάζονται. r. v. ἐργάζεται. b. ενεργάζεται. M. 28 m. a. Pluralem *Gesnerus* tacite intulit. Et certe librariorum oculi aberrasse videntur ad superioris periodi finem. Sequentia *Scaliger.* Castigat. ad *Propert.* IV. p. 282. sic legit et distinguit: φασὶ δὲ πρὸς ταῦτα Ταρ. — ἐκεῖνα ἀνγν. καὶ πικρ. τὴν πῖτταν εἰς εἴξ κ. τ. λ. qua emendatione nihil profici recte iudicavit *Schn.* qui φασὶ legit, ἐκεῖνο autem in ἐκεῖνο mutatum post πικράσαντες collocat. πρὸς ἐκεῖνο volebat *Gesn.* Verum ἐκεῖνο referendum ad τὴν πῖτταν, ut τούτο in *Platonis* *Gorg.* p. 478. C. ad εὐδαιμονία. Vid. supra ad XI. 2. p. 244. 4. Similia collegimus ad *Achill. Tat.* p. 543. ἐκεῖνο γὰρ. *Vas.* quae optima lectio. In φησὶ vereor, ne gravior vitium lateat, aut nomen testis in superioribus omissum sit. Verba τί πρὸς ταῦτα ne cum *Scaligero* sollicites, vetant loca similia, ut I. 16. τί πρὸς ταῦτα οἱ κοηται λέγουσι; c. 24. τί σὺν οἱ Ὀρίσται — πρὸς ταῦτα; | δαιδάλων. δαιδαλέων. r. ubi proxima quatuor verba omissa. 29 Δαιδαλα post *Homerum* *Il.* E. 60. pro artificibus dixit *Aeli.* ap. *Suid.* T. I. p. 514. τέχνης Σαυμαστῆς δαιδαλα τὴν πῖτταν. qui hac arte ad laevigandam catem utuntur πικτούμενοι vocantur ap. *Dion. Chr.* Or. 31. p. 627. πικτοκοπούμενοι ap. *Athen.* XIII. p. 566. B. Scopelianum *Philostr.* Vit. Soph. I. 25. p. 536. dicit ἐκδεδωκότα βαυτὸν πῖττη καὶ παρακτλητραίς. Vid. *Olear.* ad Vit. *Apoll.* IV. 27. p. 167. — εἰς γυναίκας ἀποκρίνεν. Vid. supra X. 47. p. 239. 2.

307 CAP. XXVIII. ὁ χρυσοφόρος intelligitur sparus aurata Linn. quem in stagnis Galliae marinis ita capiunt, ut sepes triangularis ex tamaricinis ramis in stagno fiat, cui retia obtunduntur, teste *Randelatio* ap. *Gesner.* p. 129. Medio aevo piscatio haec ramata dicebatur. Cf. *Du Cang.* Glossar. Latin. h. v. Σκηνικὴ. Veterum locos de hoc pisce collegit *Idem* in *Hist. litt. Pisc.* p. 100. Cf. *Cuvier.* *Hist. des Poiss.* VI. p. 81. ss. | ὄρα Ἀρκτούρου σύνδρομος. vera videtur correctio *Abreschii* in *Auctar. Diluc.* p. 295. ἀρκτούρω. *Plato* de *Legg.* p. 846. E. πρὶν εἰδέν τὴν ὄραν τὴν τοῦ τρυγᾶν ἀρκτούρω σύνδρομον. | ἡ μὲν ὑπονοστεῖ μ. ἡ θάλαττα. ἡ μὲν om. b. ubi θάλασσα. 3 De articulo repetito vide ad V. 2. p. 98. 3. Malim tamen totam h. l. sic reperiri scriptam: ὅταν ἡ ὄρα Ἀρκτούρω σύνδρομος ἢ, ὑπονοστεῖ μὲν μέλαιστα ἡ θάλαττα. — ὑπονοστεῖ. c. | ὄρηκας. ὄρηκας. a. | ἐπισύρει pro 6 8 ὑποσύρει recepi ex *Par. b. v.* et statim γὰρ post ὑπονοστεῖ, quae particula quum decesset, *Gesnerus* corripbat καὶ ἐπισύρον. — ἰχθύων. ἰθύων. a. | ἀπολείπονται. ὑπολείπονται. *Vas.* | χρυσοφόρος. hoc quoque obtulit d. v. 9 10 pro χρυσοφόροι. ut XVI. 12. χρυσοφόρος emendabat *Gesn.* Similiter maris aestum Ichthyophagis piscium abundantiam procurare, narrat *Arrian.* in

- Indic. c. 29, 11. — ἔνθα καθυμένον εὐρεῖται. ἔνθ' ἔοι videtur scribendum. —
 12 καθυμένον. vid. ad XVI. 12. p. 357, 7. | θακουμένους. θακειν. *m.* |
 14 πάρσσι δὴ συλλαβεῖν. recepi oblatum a *Par. b. v.* pro πάρσσι δέ σοι λα-
 15 βεῖν. δεῖ σοι *a.* ὡς ἀχμαλώτους. καὶ *Vat.* | θελιῶν ἰχθύων. *M. m. b. c.*
 16 17 *Gillius.* | οὐ τεχνῖται. οἱ τεχ. *b.* τεχνῖται. *a.* | καὶ ἰδιώτης παρατυχῶν
 ἦ, καὶ παῖδες — Hoc recepi ex *M. m. a.* pro παρατυχῶν ἦ καὶ παῖδες.
 quae est *Gesneri* inutilis mutatio. καὶ ἦ positum pro καὶ ἰδιώτης ἂν ἦ
 παρατυχῶν. παρατ. εἴη. *Vat.* ἦ ignorat etiam *Gillii* interpretatio: sed
 etiam totius piscationis rudes, atque adeo pueri et feminae.

LIBER QUARTUS DECIMUS.

- 1 CAP. I. Ἴωνῶ. *M.* (ex corr.) Ἴωνῶ. editt. ante *Schn.* Vid. ad 308
 2 p. 301, 22. | Ταυλάντιοι. sic *Gesm.* ex *Steph. Byz. Taulantii. Gill.*

Ταλάντιοι. *a.* ταυλαντεῖα esse videtur in *M.* ταλαντεῖοι. *m.* ταλάντιοι. *b. v.*
 Ταυλάντιοι βάρβαροι Ἰλλυρικῶν ἔθνος. *Thucyd.* I. 24. Apud *Strabon.* VII.
 p. 326. T. II. p. 463. ante *Xylandrum* legebatur Ταλάντιοι. Cf. *Beckm.*
 7 ad *Libr.* de *Mirab. Aesc.* p. 50 et 281. | προῖσιν. προῖσιν. *Vat.* εἰς
 χρόνου κλήδος. haec verba om. *c.* lacuna relicta. δεῖ χρόνου κλήδος. *Thu-*
 8 *scyd.* I. 1. | σκόμβροι καὶ γέροντες. hoc ordine *M. m. a. b. c.* quae
Gesm. immutavit scribens καὶ σκόμβροι γέροντες. quod in omnes editt.
 transiit. De scombro vide *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 52. *s. Cuvier.* ad
Plin. T. VII. p. 162. — οὐ μὴν ἄργοι. οὐδὲ μὴν ἄρτον. *b.* ubi statim μὴν
 post οὐδὲ omisum. Ex *Vat.* affertur: οὐ μὴν ἄρτον *c.* οὐδὲ μὴν. Fre-
 quens est οὐδὲ μὴν post negationem praecedentem. Vid. ad VII. 45.
 11 p. 176, 22. hoc loco peculiare hoc est, quod οὐ μὴν praecedit. | τρο-
 φεῖα ἐκτίνοντες. syllaba τι ex correctione in *M.* ἐκτίνεν τὰ τροφεῖα habet
Plato de Rep. VII. p. 520. B. *Lucian.* Dem. Enc. c. 1. τὰ τροφεῖα τῆς
 παιδευσεως ἐκίνησεν τῶν. *Agath.* Hist. Praef. p. 9. τροφεῖα ἀποτίσαι. |
 12 καὶ τοὺς ξένους. haec vocabula aliena censet *Schn.* et absunt a *Vat.* et
b. Mihi genuina videntur. ξένοι sunt peregrini (ἐπίλυδες καὶ ξένοι oppo-
 nuntur τοῖς αὐθιγενέσι ap. *Lucian.* Hermot. c. 24.), ξένοι autem noti et
 13 hospites. Talibus alliterationibus *Aeliani* oratio gaudet. | ὤρ. ὤλη. *b.*
 | Ad haec verba deesse videtur participium aliquod significans congrega-
 14 tis vel conestipatis. *SCHNEIDER.* | οὔσι οὔσης. *M. m. a.* Vera lectio non
 16 fugit *Gesnerum.* | συνῖσιν. συνῖσιν. *Vat.* οἱ τιθασοί. *M. m. b. c.* τι-
 17 θασοί. *a.* et editt. ut iterum lin. 21. | κυκλόσει γεγεννημένοι. *M. m.* re-
 cepti cum *Schn.* pro γενόμενοι. κυκλώσει. *c.* ἑαυτοὺς συμπαράξαντες. *M. m.*
Vat. αὐτοὺς. editt. *Herodian.* II. 6. 19. καὶ φράξαντες αὐτοὺς οἱ στρα-
 τῶται εἰς φέλαγγοσ σχῆμα. *Herodot.* IX. 61. φράξαντες τὰ γέβρα *i. e.*
 18 κυκλώσαντες. Cf. II. XIII. 130. ἀπικλήφασι ἐπικλήφασι. *b.* | διαδιδρά-
 19 σκειν. διαδιδάσκειν. *m.* | ἀνδρεσιῶσι. *Vat.* et *b.* bona lectio, sed vulgata
 ἀντρεσιῶσι non erat repudianda. ἀντρεσιῶσι. *m.* Cf. IX. 45. p. 212, 2.
Aeli. Epist. IV. p. 644. αἱ δὲ ἀνδρεσιῶν ἡμῶσ. *Plato.* Timae. init. p. 17. B.
 οὐδὲ γὰρ ἂν εἴη δίκαιον — μὴ οὐ προθύμως σὲ τοὺς λοιποὺς ἡμῶν ἀντρε-
 σιῶν. *Stephanus* ἀνδρεσιῶν corrigit. Infra XV. 7. τὸ μὲν ζῆα ἑστιάται —

ἀντεφροσῆ δὲ καὶ τὰ ζῆα τοὺς νομάς. | ἐπανίασι. ἐπανίασι. *Vas.* | δση-21 24
 μέραι. αἰς ἡμέραι. *b.* | καὶ δεινῶς φασι. vitiosa haec non intelligo. 25
Vind. 7. πράττεται ταῦτα. Tum incipit c. 2. περὶ τῆς τοῦ σκάρου χολῆς.
 Ἐάν δῶς τὴν τοῦ σκ. χολῆν ἐμπαγεῖν κτλ. SCHNEIDER. Tria postrema ca-
 pitibus vocabula om. c. nec *Gillius* ea videtur agnoscere. *Schneideri* da-
 bium reperit conjecturam, margini a nobis adscriptam, καὶ ἀδινῶς. i. e.
 δαφυλῶς. πυκνῶς. ἀφειδῶς. ut ap. *Homerum* Il. α. 92. verba μῆλ' ἀδινῶ
 explicantur τὰ πυκνά, καὶ δαφυλῆ καὶ εἰς κόρον. et Il. τ. 314. ἀδινῶς ἀνε-
 νεύκατο. ἀδρῶς. *Schol.* Sed quamquam *Aeliani* oratio poetica vocabula
 non respuit, nolo tamen huic lusui confidere. Nec fortasse verba de-
 pravata; sed δεινῶς accipiendum pro σπουδαίως, ut VI. 65. p. 152, 15.
 τοῖς θαλαττουργοῖς ἀνδράσιν οἱ λύκοι δεινῶς παραμένουσιν. in quo usu *Hero-*
dotum, ut solet, imitatur. Ibi est III. 152. ἀλλὰ γὰρ δεινῶς ἦσαν ἐν φυ-
 λακῆσι οἱ Βαβυλώνιοι.

309 CAP. II. σκάρου. *Gillius* σκέμβρου videtur legisse. Sic enim vertit: 1
quodsi hominibus ex jecore laborantibus atque ex arcuato morbo aegrotantibus scombrum edendum dederis. Gesn. in *Hist. Aqu.* p. 1006.
fellis suffusione per totum corpus et arcuato morbo laboranti, scari jecur in cibo si dederis. Quam equidem interpretationem probo, licet
 verba graeca ambigua sint. Eam *Gronovius* sic pervertit: *scarum cuius bilis per totum corpus diffusa est, si comedendum dederis homini jecur.* SCHNEIDER. Verba σκάρου τῆς χολῆς lemmatis auctores junxerunt;
 (περὶ τῆς τοῦ σκάρου χολῆς. *m.*) nec aliter fieri posse videtur. Certe τὸ
 ἦπαρ α νοσοῦντι sejungī non potest. A libris nullum praesidium, nisi
 quod c. verba σκάρου usque ad σῶμz omittit; ut etiam *Vind.* 7. qui in
 eorum locum lemma posuit. Suspecta itaque eo saltem loco, quo nunc
 leguntur, verba, quae *Gillius* non expressit, apud quem hoc caput arcte
 cohaeret cum praecedente. Conjectura, quam in margine posui, orationem
 salvam praestat et sensum. Fortasse tamen leniore etiam mutatione
 scripseris: σκάρου ἐάν δῶς ἐμπαγεῖν ἀνδράσιν νοσοῦντι τὸ ἦπαρ καὶ ἕτε-
 ρον ἔχοντι σωθήσεται, διαχυθίστης τῆς χολῆς κ. κ. τὸ σῶμα. causa itaque
 remedii est, quod scari fel. per totum aegroti corpus diffunditur. Quodai
 illa verba ponas post ἔχοντι, morbi arcuati causa ex fellis per hominis
 corpus effusione repetitur.

CAP. III. θαλάττης. θαλάσσιοι. *b. v.* | ἐπαβατῶ om. *m.* in contextu. 5 6
 In marg. suppletur. | ἐπερὶδοντας. ὑπερὶδοντας. *b. v.* τὸ πέλμα. *M. m.* 9
b. c. τὸ τέλμα. *a.* et edit. ante *Gron.* | ἄπερ οὖν ἐάν ὥσπερ. *c.* ἐάν om. 10
b. | ἐμβάντες. *M. m. b. v.* ἐκβάντες. *a.* et edit. non longo intervallo 13
 eo ingressi. *Gillius.* | εὐναζομένους. *a. b. c. v.* ἀναζομένους. *M.* sed de- 15
 letum. In *m.* ὄνα — tantum legitur. ἀναζομένους. edit. ex errore *Ges-*
neri, qui genuinam lectionem, ab eo, qui codicem *Aug.* transcripsit, in
 ἀναζομένους depravatam, tamquam conjecturam suam in margine posuit.
 τοὺς πλατεῖς ἀναψήττας τε. *m.* pisces consopitos. *Gillius.* ψήττας. *M. a. b.*
 scripturam ψήττας praefert *Schn.* in *Hist. lit. Piss.* p. 31. s. Scribitur
 etiam ψήσσα. *Cuvier* Annot. ad *Plin.* T. VII. p. 170. hanc piscem
 interpretatur *pleuronecten rhombum Linn. la barbua. βόμβου. βω-*
μούς. b.

CAP. IV. ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.* Supra VII. 33. IX. 47. | ζση 17 18

γάρ καὶ. sic *M. m. a. b.* ἔστι μὲν καὶ. editt. describentis errore. τῷ στομάχῳ. articulum om. *M. m. a.* *Ap. Apost.* IX. 44. ἔχθος ὁ θαλάττιος

20 στομάχῳ ἐστὶν ἀγαθός. ἀγαθὸν *m.* — | κύνστας. *Echino marino veteres* utebantur pro remedio stranguriae. Cf. *Gesner. Hist. Aqu. p. 423. SCHNEIDER.* Cf. praeterea *Gesner. Hist. Quadr. p. 403. a. Bernard. ad Th. Non. c. 179. p. 81.* Expressit hoc caput *Phil. c. 62, 8.* — κνωτ-
21 κός ὡς. κνωτικὸν καὶ. *b.* κνωτικῆς. *c.* | αὐτοῦ καὶ ἐπιχρίσας. αὐτὸν ἐπιχρ. *Apost.* αὐτοῦ ἐπιχρ. *r.* Placet quod in his καὶ omittitur. Fortasse

22 fuit καταπιχρίσας. ἐπιχρίσας. *a.* | σώματι ψωριῶντι. σωμα ψωριῶντα. *b.* — ὁ δὲ σῶν. ἔδε. editt. ὁ δὲ. *m. a. r. Apost.* σῶν. *m.* quod improbat *Thom. Mag. p. 830. Cf. Piers. ad Moer. p. 347. s.* — τὸν τέως. τὸν

23 τε οὖν. *Apost.* | καυθέν. καυθέν. *b.* ubi ἄρα om. καφθελ. *a.* ut statim l. 25. καφθέντος. — ὀστράκοις αὐτοῖς. vid. ad II. 16. p. 37, 17. — ὄστρα-

24 κων. *b.* ἅμα ὀστράκοις. *Apost.* | ἐκκαθαίρει τὰ ρυπούντα. τε τὰ. *a.* editt. abundans τε omisi cum *b. v. r. Apost.* τὸν ρυπούντα. *b.* ρυπῶντα. *r. Ap.* Hoc verius, si ρυπάω neutra vi gaudet, ρυπόω transitiva. *Arist. Plut. 266. ρυπῶντα, κυφόν.* Verum in *Od. XIX. 72. ρυπόω est sordere.* Analogiae tamen et usui ρυπῶντα magis videtur consentaneum. *Ap. Arrian. Indic. c. 34, 7. κομόωντές τε καὶ ρυπόωντες.* jonicae formae ἀ ρυπάω et κομάω ductae. *Ap. Athen. V. p. 188. F. ρυπᾶν καὶ αὐχμῆν jungitur.* |

25 26 καυθέντος. καφθέντος. *a.* σποδιά. σπουδιά. *m.* | λειψοτριχῶν. λειψοτριχῶν. 28 *r. Ap.* αὶ τέως. εἰ. *r. Ap.* | ὑδριῶντας. *M. m. b. c. v.* ὑδριῶντα. *a.* 29 et editt. ante *Gron.* | τὸ δὲ ἦπαρ. δὲ om. *m.* sed ab alia manu insertum. 30 | τοὺς τῆ γόσφ. recepi oblatum a *Par. b. v.* pro τοὺς μέντοι γόσφ. τοὺς μὲν γόσφ. *m.* τῆ τοῦ καλουμ. priorem articulum om. *b.* ἔλεφας positum pro ἔλεφαντίασει, ut etiam alibi. Cf. *Bernard. l. c. c. 233. p. 217.* — καταλημμένους. uno μ *m.*

1 CAP. V. ἔλεφας ὁ θῆλυς. feminas elephantes Libycas et Aethiopicas 310

dentes exsertos habere, quos *Ael.* cornua vocat, testatur *Amyntianus ap. Schol. Pindar. Ol. III. 52.* ὅτι τῶν ἐλεφάντων *x. τ. λ. Aristot. H. A.*

II. 3. 15. feminis minores et deorsum curvatos dentes exsertos tribuit,

2 nulla facta exceptione. SCHNEIDER. | ὕμνουσι, καὶ ἐκείνα γε. sic *M. m. v.*

3 ὕμνουσί γε καὶ ἐκείνα ἡμῶς. *a.* editt. | οἱ ἔλεφαντες. post haec vocabula interpunxi, ut lectorem admonerem, periodum hanc priori similem esse,

i. e. constructionem laborare vitio elegantiae barbarae, ubi nominativum casum sequitur orationis structura diversa, nulla istius casus habita ra-

4 tione. SCHNEIDER. | ἐκπεσεῖν σπεύδει. *M.* οὖν addit *m. a. c.* quam particulam h. l. inutilem *Gesnerus* rejecit post ὡςπερ, eumque secuti sunt reliqui. Vertit *Gillius: cornua elephantis excidere solere.* quasi legis-

set εἴωδε. Veram, ni fallor, lectionem servavit *Vat.* et *b.* ἐκπεσεῖν δεῖ.

— ὡςπερ καὶ. sic *M. m. a. c.* ὡςπεροῦν. editt. ἐλάφων. ἐλεφάντων. *a.* De hac re vide *Schlegelii Bibl. Indic. I. p. 141.* quī *Aeliani* narrationem ex Juba ductam suspicatur. Res nondum ad liquidum perducta; sed in

6 silvis Africae saepenumero dentes elephantorum reperiri constat. | ἐπε-

ρεῖδουσιν, τὰ κέρατα sc. ἐκδύναι mire positum pro liberari, spoliari. Terram roscidam praeferrī ab elephantis facile credimus *Aeliano*, quum

et Strabo narret XVI. p. 774. (T. VI. p. 416). πολλοῦ δ' εἰσι συστάδες τῶν ἐμβρίων ὑδάτων, ὧν ἀναξηρανθεισῶν οἱ ἐλέφαντες ταῖς προβοσκίαι καὶ τοῖς ὁδοῦσι φρεωρυχοῦσι καὶ ἀνευρίσκουσιν ὕδωρ. Fieri potest, ut ex simili causa elephantum dentes interdum abruptos in terra amittant. In Angola et alibi gramen incendunt, et sic dentes defossos inveniunt. Hinc differentia inter dentes vivos et caducos seu fossiles. Cf. *Millin Mag. encycl. an.* 3. P. IX. p. 19. SCHNEIDER. ὑπερβουσι. *Vat.* ut c. 3. p. 309, 9. ἐκδοῦναι. *b. v.* αὐτῶν pendet ab ἐκδοῦναι, quod est *dentium se pondera liberare*. *Eurip.* Iph. Taur. 601. οὐκ οὖν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ Χάρην τῆσθαι, καὶ τὸν ἐκδοῦναι κακῶν. *Effugere* significat ap.

Eund. Suppl. 426. ἐξέδου δίκης. Pro αὐτῶν tamen αὐ^{τῶν} *Vat.* quod αὐτὸν significat, vel αὐτά. | τοῖς ποσὶ ποσὶν. *M.* Mox ἀπέφηναν post ἐπωδου-9 σιν est ut IX. 19. p. 203, 5. ἀπέφηνε — ἐργάζεται. | ὄκιστα praeunte 11 *Schneidero* recepi ex *Gillii* interpretatione: *post paulum herbam praeferens*. ἤκιστα. edit. et libri msti. Certa *Schneideri* correctio Eadem vocabula habes confusa XII. 18. p. 273, 22. — τὴν πόαν. articulum om. *b.* | εἶτα αὐτοῖ. pro inutili h. l. pronomine *Schn.* ex nostra con- 14 jectura αὐτοῦς recepit in cur. sec. Possit etiam εἶτα μέντοι scribi. Sed illud probabilius; et confirmatur nunc assensu cod. *Vaticani*. | ἄλλους ἀλλαχόσε. ἄλλος. *c.* *Trillerus* cogitabat de ἀσκούς, pro αὐτοῖ 16 autem, quod sequitur, αὐτοῖ corrigebat vel αὐτόσσι. Neutrum probō. καταμένονσι. *M. m. b. c.* καταμένονται. *a.* | ὠρικόν. ὠρικόν. *a.* καὶ 19 αὐτόσσι. *M. m.* αὐτόν. *a. c.* τῆς ἰχνεύσεως κορωνῶν. *M. m. a. c.* κορωνῶν tacite recepit *Gesn.* praeunte *Gillio*: *juvenis puer socius hujus investigationis*. Quae probabilis lectio. Librorum, lectionem αὐτόσσι — κορωνῶν accipias de viro aliquo, qui animi causa, et ob amorem unius eorum, qui dentes investigant, reliquos comitatur. | ἀνδρικόν ὄρωσι. 21 ἐρωσι. *Triller.* Frustra. *Virili adspectu.* *Gill.* σεμνόν καὶ βλοσυρόν ὄρωσαι. *Aeli.* Var. Hist. XII. 21. Similia vide ad *Philostr.* Imagg. p. 590. | πολλοὶ ἀναφλέγουσι. πολλὰ ἀναφλέγουσι. *M. m. ap. Gesn.* 22 πολλὰ λέγουσι. *a* et edit. ante *Gron.* πολλοὶ ἀναφλ. μειράκια. *b. v.* Hinc πολλοὶ recepi, hoc sensu: multi sunt, qui pueri quum sint amoris flammās (in aliis) incendunt. Malim tamen: καὶ πολλοὶ πολλοὺς ἀναφλέγουσι. τηλικοῦδε non ad aetatem refero, sed ad totum corporis habitum formaeque praestantiam. | εἰ τὰ κέρατα εἴη. sic edit. *Gesnerum* secutae, ta- 23 cite sic emendantem. οἱ τὰ. *M. m. ol. a. b. v.* | τὰ δὲ. *m. a.* τὰδε. 24 edit. quod *Schn.* malebat abesse. | δὲ om. *b. v.* In eod. *m.* ab alia 25 manu est additum. | ἔλακε. ἔλακεν. *M. m.* (a pr. man.) *a.* | μακίλαις. 26 μακίλαις. *c.* | οἱ δὲ ἀπίασιν. *m. a.* οἶδε. edit. ἀπίασιν. *v.* ἐπ' ἑλλην δῆ- 30 ραν i. e. εἰς ἄλλον τινὰ τόπον δῆρὰς ἐκείνης ἐνεκα. | πάλιν. *M. m. b. c. v.* 31 μάλλον. *a* et edit. ante *Gron.*

311 CAP. VI. διπλὴν καρδίαν. διπλὴν et διπλά. *m.* Hinc sua duxit *Phi-* 1 *les* Carm. gr. Wernsd. VIII. 126. διπλῆς δὲ φασιν εὐπορήσαι καρδίας — καὶ τῇ μὲν εἶναι θυμικὸν τὸ θῆρλον — τῇ δὲ προσηγῆς καὶ θρασυτήτος ἐ- 2 νον. | κραινεσθαι γε μὴν. γε μῆνιν. *Triller.* Vocula μῆν in Gronoviana excidit. [non in ipsa ed. *Gron.* sed in editionibus ex *Gron.* repetitis]. Cor duplex elephantum tribuitur eo sensu, quo Plato homini geminam ani-

- mam esse ait, alteram Σύμου, alteram rationis sedem et officinam. Male igitur *Aelianum* reprehendunt, qui haec proprie interpretantur. ΣΧΗΜΑΤΩΝ. Συμοῦσαι, πρᾶνεσαι δὲ τῇ ἑτέρᾳ. *Vat.* ubi inprimis placet, quod 3 καὶ ante πρᾶνεσαι omittitur. | ἄρα ἐπομαι λόγος. sic *M. m. a.* et in editt. ante *Gron.* ubi, nescio unde, ἄρα μὲν ἐπομαι. In Annot. nihil notatum, quare tythothetae errorem suspicor, ad vrs. 5^{am} aberrantis, ubi 4 ἄκρα μὴν. λόγος om. *b. v.* | Post ὑμνοῦσι in *m.* sequitur lemma: παρὶ 5 τῆς καλουμένης λυγγός. | ἄκρα μὴν. γε μὴν. editt. quae est tacita editoris interpolatio. γε om. *M. m. a. b. c.* Haud raro μὴν infertur post μὲν. Vid. ad X. 27. p. 231, 15. | τὰ ὄτα λασίους. fasciculus pilorum in auribus extremis arguit felem lyncem Linn. Cur δύστοκον δάκος appelletur, si conjecturam desideras, vid. *Bocharti Hieroz.* Tom. I. p. 798. ΣΧΗΜΑΤΩΝ. Cf. Eund. ad *Oppi.* Cyneg. III. 89. p. 366. ed. Arg. et *Beckm.* ad 7 Mir. Ausc. c. 78. p. 152. *Cuvier.* ad *Plin.* Tom. VI. p. 425. | βαιόταστα. alter Paris. ἐγκρατέστατα. ἀκρατέστατα. *a.* | μαρτυρεῖν. μαρτυρεῖ. *b.* τὸ ἀπρόσωπον. *i. e.* σιμόν. *Infra* p. 319, 9. pro *deformi* simpliciter videtur dictum, ut ap. *Aristaen.* I. 3. ἀπρόσωπος opponitur τῷ εὐπρόσωπῳ. Frequentior usus translatus, de quo nuper *Graveri.* ad *Aristid.* pro *Lept.* p. 92. | οὖν om. *Vat.* ὅταν. ὅτ' ἂν. *M.* | ἄμορφον λύγγα. ἐνμορφολύγγα. *c.* δάκος. ἄκος. *b. v.* ὄκος. *m.* Nihil ad h. l. mouit 12 *Matth.* in *Eurip.* Fragm. p. 409. | τοὺς κρητικούς. *M. m.* κρητικούς. *a. c. v.* Vid. ad X. 42. p. 237, 15. λῶσον. λῶσον. *m.* a pr. man.
- 13 14 CAP. VII. στρούτου δὲ δὲ ab al. manu insertum in *m.* | καθαρομένη. καὶ καδ. *a.* et editt. ante *Gron.* καὶ ἀβέστ a reliquis libris. καθαρομένης. *b. v.* λῶσον. ἔχουσα. τε interponit *M. m. a.* quod *Gesnerus* deleuit, 15 et abesse videtur a Parisinis. | ἐν τῷ ἐλίνο. in omaso prope reticulum, vertit *Gillius*, quasi struthiocamelus duplici instructus esset ventriculo. Verum ἐλίνος dicitur etiam membrana interna crassa ventriculi avium, plerumque rugosa. Cf. *Hesych.* V. Geopon. XVIII. 19, 2. ibique *Niclas.* p. 1187. ΣΧΗΜΑΤΩΝ. Vid. Eund. in *Auctar.* Friderici II. Reliquiis sub- 16 jecto p. 167. | πέττει τῷ χρόνῳ. πέττεται. *b.* πέτεται. *Vat.* πέττει γε τῷ. 17 *c.* | ὄψεως ἀγαθόν. πέψεως probabiliter corrigit *Gesnerus*, qui correctionis suae rationem reddit in *Hist. Av.* p. 713. *Kiranides* quoque lapidem e ventriculo struthionis collo suspensum bonam facere concoctionem scripsit. Ibidem multa extant medicorum testimonia, ventriculum avis ad eandem usum commendantium. ΣΧΗΜΑΤΩΝ. ὄψεως est in omnibus libris, etiam *Vat.* et tuetur *Philes* c. 4. v. 17. ταύτην ἀνατμῶν τις εὐρήσει λῶσον, ὅτι τοὺς πόνοους θραύουσι τῆς ὀφθαλμίας. — ἀγαθόν. praeeunte *Gesnero* l. c. scripsi cum *a. b. c. v.* pro ἀγαθόν. Vid. ad I. 35. p. 17, 1. Similiter II. 10. κομῶσα ἔπκος ἀβρότατον καὶ θρυπτικώτατον. XIV. 16. ἣν δὲ ἄρα ἀγαθόν καὶ δορά τε καὶ κέρατα. | καὶ λίπος. seu *m.* *struthiocamelinum* commendat *Plin.* 29. s. 30. Modum colligendi ejus et usum apud Arabas docent *Thevenot Voy.* I. p. 224. et *Pococke* I. 18 p. 311. vers. germ. ΣΧΗΜΑΤΩΝ. καὶ λείπος. *b.* | ἀλλοικαται μὲν οὖν αὐτῆ. αὐτῆ. *M. m.* Vertit *Gillius*: equites ei orbem praecedentes currendo defessam assequuntur. *Gesnerus* *Hist. Av.* p. 712. equitos vero persequentes interius et breviora via circumeunt; ut ὑποτέμνονται dictum sit pro ἐπιτέμνονται. Cf. *Xenophon.* K. II. I. 4. 19. et 21. *Ib.* *Hist. Gr.*

I. 6. 10. ὑποτέμνεσθαι significat *intercludere*, *intercipere*. SCHNEIDER. ὑποτέμνονται. *m.* ὑποτέμνοντα. *a.* Supra VII. 6. de elephantis: ὑποτέμνονται ταῖς ὁδοῖς τοὺς διώκοντας. *Praecludendi et intercipiendi* significatione ὑποτέμνεσθαι usurpavit *Herodotus*. V. 86. | δρόμῳ. δρέμῳ. 21 *β.* περιώντες. περιόντες. *m.* | καλιάν. καλλιάν. *m.* διαγλύψασα. διαγλάψασα 23 malebat *Bochart*. Hieroz. II. p. 252. *s.* recte improbat *Gronovio*. *Philos* c. 4, 13. καὶ τὴν καλιάν τοῖς ποσὶν διαγλύψειν. *Aeli*. Var. Hist. II. 33. διαγλύψειν ἀγαλμα. et XII. 30. δοκτυλλούς. | ἀποστέγγ. *a. c. aF. Gesn.* 26 ἀποστέγγ. *b. v.* ἀποστάγγ. *m.* et *M.* (nisi schedae nostrae fallunt) et editt. ante *Schn.* qui comparat X. 4. ὥστε ἀποστέγειν τὴν ἑλωσιν. Adde V. 21. τὴν ὥμην τὴν ἐκ τῆς ἀκτίας ἀποστέγων. X. 35. ὄμβρον καὶ πᾶν ὃ τι ἂν εἴη νετερόν ἀποστέγειν αὐτῶν. XVI. 17. τοὺς ἡλόους ἀποστέγει. *Suid.* T. II. p. 408. ἀποστέγειν αὐτοῦ τὴν ἄκρατον ἀκτίνα καὶ τὸν πολὺν ὑστόν. Nostrae lectioni patrociniatur etiam *Bochart*. l. c. *Gillius*: ut *punitio eminens pluviam in nidum influere prohibeat*. | ἐπικλύζη τῆς στρουθοῦ. ἐπὶ κλύζι τοὺς στρουθοὺς. *m.* Plurimum huc facit locus de formicis supra VI. 43. p. 142, 10. ubi lege et distingue: ὡς μὴ τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ οὐρανοῦ καταβέον ῥαδίως, εἶτα τὰ αὐτῶν ἐπικλύσαν ἢ ἀπόληση πάντας. | ὄντας. ὄντα. 28 *m.* ὄγδοήκοντα. de numero ororum dubitat *Buffon*. Hist. Av. Tom. III. p. 162. vers. Berol. SCHNEIDER. | ἐν ταύτῳ. τῷ αὐτῷ. *b.* Vid. ad 29 VI. 2. p. 125, 20. παριασιν. παριάσιν. *b.* | ὑποπήγνυται. ἀποπήγνυ- 31 ται. *Fat.* | ἀνήρ τις. *τε. m.* et paulo post αἰχμαῖ pro αἰχμαῖ. 32

312 ἐρέωσα τῶν νεοττῶν. hunc pullorum amorum alios scriptores ignorare 4 monet *Bochart*. l. c. p. 257. *s.* | δεδοκνῖα. δεδεικνῖα. *c.* | νικωμένη. 6 7 νικαμένη. *m.* | ὡς ἰστίον. *M. m. a. b. v. c. aF. Gesn.* ὡς ἴστι. editt. 8 ante *Gron.* errore amanuensis. *alis passis tamquam velis*. *Gillius*. Vid. not. ad II. 27. p. 42, 4. — δρέμῳ. δεσμῷ. *m. c.* nec aliter fuit in *M.* sed correctum δρόμῳ. In *Aug.* quoque hoc vocabulum correctionem videtur esse expertam. δεσμῷ *Gillius* videtur expressisse: *tamquam velis contento fune explicatis*. συντόνω φερομένη. inverso ordine *b.* | καὶ οὐκ ἴσται· ταῖς γὰρ αἰχμαῖς. *M. m.* et editt. οὐκ ἴσται· γὰρ. *a.* omisso 10 καὶ. Copula omissa etiam *Fat.* et *b.* ubi legitur οὐκ ἴσται· γὰρ δὲ ταῖς. quod correctori deberi non dubito. Notabilia autem forma superlativi iterati (quem vocat *Lobbeck*. ad *Phryn.* p. 136.) οὐκ ἴσται· γὰρ, cui similis ἀσσοτάτω, κυδίστατος et alia non pauca, quae collegit *Fischer* ad *Vell.* T. II. p. 90. ss. Illa tamen forma alibi non reperitur, et h. l. quomodo nata sit, docet lectio cod. *a.* Quam ad οὐκ ἴσται verbum desideretur (ut VII. 21. ἀπέκτεινε αὐτὸ οὐκ ἴσται.), deletis particulis γὰρ et δὲ, correctorum solertiae debitis, verba sic jungo: καὶ οὐκ ἴσται ταῖς αἰχμαῖς ἐμπαλαχθεῖσα — ἀποβλήσκει ἐμπαλαχθεῖσα. *M.* (cum corr. ἐμπαλαχ.) ἐμπαλαχθεῖ- 8

σα. *m.* ἐμπαλαχθεῖσα. *a.* ἐμπλεχθεῖσα tacite emendavit *Gesn.* quem postea omnes editt. secutae sunt. Vid. ad XII. 47. p. 287, 28. | ἐφίστα- 11 ται. *M.* (ex corr.) ἐπίσταται. reliqui libri et editt. *Gillius* illud expressit: *venator vero repentinus eo accedit*. | ἐγγόνους. *M. m. b. c.* ἐγγόνους. *a.* 12 et editt. ante *Gron.*

CAP. VIII. ἐσπέραν. ἐσπέρα. *m.* Ἰταλική. *m. a. c.* ἰταλικῆ. *M.* Ἰτα- 13 λκοῦς. editt. ut tacite correxit *Gesn.* | καὶ ὄνομα αὐτῆ. καὶ om. *M. m.* 14

- a. v. b. a primo editore iuserta copula. — Πατάβιον. ποτάμιον. b. v. |
 15 ταύτην δὲ ᾤκησεν ἄρα. δ' ᾤκ. editt. δὲ M. m. a. b. ἄρα om. M. m.
 Raro particulae δὲ ἄρα. ap. *Aelianum* divelluntur alio vocabulo quam
 ἦν interposito. γῆν. om. b. v. τῆν. M. m. a. quod emendavit editor. |
 16 αὐτὸν ἀθεοδέντων. ὑπ' αὐτὸν. c. an voluit αὐτὸν ὑπαθεοδέντων? Notus
Livii de Antore locus in operis initio. Vid. *Heyn.* ad Aen. I. Exc.
 17 19 VII'. | προσβέοντα. προσβυτέοντα. a. In *Magn. βέοντα.* | συμβου-
 λεύοντος. συμβουλευσαντος. b. v. Vid. de his fabulis *Anim.* ad *Tzetzae*
Anteh. 154. ss. et quae contulit *J. A. Fuchs* de Variet. Fabul. Troicar.
 19 Colon. 1830. | ἄγε — ταῦτα. hoc consilium Antimachus dedit auro
 corruptus. *Homeri* versus est *Il.* λ. 124. — καὶ οὗτος. καὶ male abundans
 22 om. b. c. | Ὅμηρος φησιν. verbum om. b. v. τῷδε τῷ. M. m. a. b. c.
 τόδε τῷ. editt. ante *Gron.* typographi fortasse errore. *Παταβίω. ποτα-*
 23 *μίω. δ. v.* | *Βιγητίαν. M. m. b.* *βισητίαν. al. Gesn.* *βιγητίαν. a* et editt.
 ante *Gron.* *Βιγηλίαν. c.* in marg. *βιγηγγίαν ἢ Βιγηντίαν. Vicetia Plini*
III. 19. 23. hodie est *Vicenza* inter *Veronam* et *Patavium*, quam duo
 fluvii perfluunt *Bachiglione* et *Renone*, sive *Rerone*, ut *Cluverius Ital.*
 ant. I. c. 18. Aliter statuit *Filiasi* *Memor. stor. de' Veneti.* *Corogr. del-*
l'ant. Venet. mar. c. 4. *Tom. III.* p. 109. unde excerpta dedit *du Theil*
 in *Explicatt.* Interpretationi gallicae *Strabonis* subjectis. *T. II.* p. 22. s.
 Hic urbem quae a *Strabone V.* p. 214. (*T. II.* p. 108.) *Ουχέτια* appel-
 latur, non in *Ουχέντια* mutandam, nec pro *Vicentia* habendam esse
 censet, non magis quam *Aeliani Bigetiam*, sed aliam fuisse positam in re-
 gione *Polesina* ad rivum quendam veterem vel *Athesis*, vel canalis illius
 dioti *fossiones Philistiniae*, qui *Aeliani* aetate *Eretenus* appellatus fuerit.
 24 | Ἡρετινός. Ἡρέτινος. b. c. Ἡρετινός corrigit *Scriver.* ad *Martial.*
 25 26 III. 67. | ἀνακοινοῦται ἀνακοινοῦνται. c. | ἐν δὴ τῷ Ἡρετινῷ. hoc re-
 stitui re ipsa iubente (car enim *Ereteni* mentionem fecisset, si de *Eri-*
dano volebat narrare?) ex *M. m. a.* ἐν δὴ τῷ Ἡρετινῷ. b. v. ἐν δὲ τῇ
 Ἡρετινῷ. c. In illo *Vicentinorum Eretaeo.* *Gillius.* Unde itaque
Gesnerus Ἡριτανῷ sumit, quae lectio per omnes editt. propagata est?
 28 29 | τοῦτον. om. c. ἐπὶ πέτρας. πέτρα. b. ὁ ^{ἐν} *θηρατῆς. θηρατῆς. c.* | ὄπου.
 32 καὶ ὄπου. *Vas.* | κατακτεῖναι. Sic libri plurimi, etiam *Vas.* κατακαῖναι
 corr. *Gesn.* κατακτεῖναι. c. *Schneiderus* in *Lex. Gr. V.* καῖζω. corrigit κα-
 τακτεῖναι a κατακαῖνω, cujus formae exemplum non attulit. *Gillius* hoc
 comma praetermisit. Equidem in *Schneideri* conjectura acquiescendum
 puto.
 1 καθίσας. ἐγκαθίσας. b. *Vas.* ἀλιεύς τῶνδε. hoc ordine *M. m.* τῶνδε313
 ἀλιεύς. a et editt. Cum hac anguillae captura cf. *Oppian.* *Hal.* IV.
 2 3450. ss. | τριῶν μὲν. μὲν om. m. | πεπιασμένον. πεπισμένον. m. a. b.
 In a superscriptum α, πεπισμένον legendum esse, hoc quoque loco mo-
 nuit *Bastius* in not. mst. Vid. ad XIII. 14. p. 297, 24. — δὲ ἰσχυρῶς.
 4 *M. m. a.* δ' ἰσχ. editt. | εἰλεῖται. εἰλεῖται. a. et editt. praetuli h. l. et
 in aliis tenuem spiritum, quem commendant composita κατακίλω et ὑπε-
 7 λείω. | τὰς ἐγγέλις. recepi ex *Par. c.* pro τὰς ἐγγέλις. Ap. *Athen.* VIII.
 p. 331. E. legebatur ἐγγέλις μεγάλας, in novissimis editt. ἐγγέλις. —
 10 χαίρουσα γάρ. δὲ. b. v. | δυσξέλικτους. hoc compositum recepi ex *Pa-*

ris. *b.* ad quem nunc accedit *Vat.* pro *δυσελέκτους*. *δυσεγκήτους*. *c.* *Dentes* significantur ex viscere, cui inhaerent, haud facile explicabiles. *Ap. Tzetz. Chil. XI. c. 379. v. 556.* non *καμπαῖς* *δυσεξελεύτοις*, sed *δυσεξελεύτοις* fuisse videtur. De periodo quadam Thucydidis *Dion. Hal. Vol. VI. p. 887.* ἐν τῇ *δυσεξελέκτῳ* *πλακῇ*. et *Ibid. p. 806.* *δυσεξελέκτος ἐνδυμημάτων κατασκευή*. | *ὁ δὲ ὁ δὲ m.* | *ὄλον σῶνει*. *δσον* malit *Schn.* | *πίμπρα-* 12 14 16
ται. hoc restitui ex *M. c.* *πίμπραται*. *m.* Cf. *VI. 35.* *intumescit*. *πίμπρα-*
ται. editt. *πίμπραται*. *a.* sed *ρ* mutatum in *λ*. *Philostr. Vit. Ap. V. 20.*
p. 305. de *tibicine* μη *πιπραμένου* τοῦ *προσώπου* *αὐτῆς*. *Vid. ad Ej. Imagg.*
I. 21. p. 337. *Nicander. Alex. 341.* *πᾶσα δὲ οἱ νηδὺς διαπιπραται*. *φουστῆται*.
Schol. — *κατολισθάνει*. *M.* *κατολισθάνει*. *m.* *κατολισθάνει*. *Vat.* | τοῦ *σπλάγ-*
χου. *σπλάγγων* pro *intestinali* improprie. *Gesn.* Hoc vocabulum om. *b. v.*
neque expressit Gillius vertens: *neque infixos dentes retrahere*. — *ἐμπ-*
φυκότας. *ἐκτεφ. m.* | τοῦ *ἐντέρου*. τῶν *ἐντέρων*. *b.* τῷ *ἐντέρῳ*. *Vat.* | 21
Verba ἀλλοσκονται usque ad *δέ μοι*. om. *a.* *supplentur in marg.* — *ἔστω δὲ* 23
μοι — *ἴδια*. eo quo dedimus ordine posita sunt verba in *M. m. b. v. c.*
ταῦτα τῶνδε τῶν ἰχθύων λεχθῶ. *ἴδια ἔστω μοι*. *a.* et editt. ante *Gron.* τὰ
ἴδια. *c.*

CAP. IX. ὑπό τι καὶ *κυανοῦ* μέρη. *κυανᾶ*. *Vat.* partes crustae ali- 27
quid coloris caerulei ostendunt; uti *Gesnerus* quoque haec verba accepit,
quae *Schneidero* olim videbantur depravata. De ὑπό τι vid. *Abr. Auct.*
Dilacidat. p. 303. *Wyttenb. Ep. crit. p. 30.* *Heindorf. ad Plat. Phaedr.*
p. 237. Verbum *προσβάλλειν* recte etiam ad oculorum sensum referri vi-
detur. *προβάλλοντα* legit *Gillius* vertens: *ejus partes nonnullae extra*
crustam eminentes caeruleo colore distinguuntur. | De *leone marino*
vid. *Athen. III. p. 106. C. Plin. IX. 31. s. 51. XXXII. 11. s. 53.* cum
elephantis eum *crustaceis* eundem facit *L. Th. Gronov. ad Plin. IX.*
p. 46. et 112. *diversos* eos statuit *Rondelet. ap. Gesn. p. 196.* *SCHNEIDER.*
Leonem marinum aliud nomen esse τοῦ *ἀστακοῦ*, suspicatur *Cuvier* ad
ad *Plin. T. VII. p. 187.* „*Pline et Élien, écrivains sans critique, sont*
fort sujets à ces confusions de nomenclature.“ | καὶ *ταῖς* καὶ *τὰς*. *b.* 28
| *προσεοικυίας*. *προσεοικυίας*. editt. *προσεοικυίας*. *c. a.* | *προσηρημέ-* 29 30
νοους. *προσηρημένοις*. *b.* | ὑμέσιν. quid spectaverit *Aeli*. quum ὑμένας et 31
σαρκία nominaret, difficile est conjicere, nisi ova interpretemur *σαρκία*.
Locustarum partum, ova atque ovorum receptacula bene depinxit *Aristo-*
tel. H. A. V. 15, 2. *SCHNEIDER.*

314 ἐξ αὐτοῦ. τοῦ *στάτος* sc. cui voci in proximis substituuntur τὰ *σαρ-* 1
κία, quibus *seivum* illud constat. *ἐκεῖνα* haec quae dicturus sum. *Vid.*
ad X. 26. p. 231. 3. — *ῥολερὸν*. *ῥολερὰν*. *a.* | *ἀνακραθέντι*. om. *M. m. 2*
male omnino. | *συμμάχεσθαι*. hic quoque infinitivus, ut *ὀνίνασθαι*, pen- 3
det a λέγεται; dura tamen structura, quam interrupti verbum finitum *κα-*
θαροῦσι. Num igitur fuit *συμμάχεται*? Sunt tamen exempla orationis
inter rectam et obliquam similiter fluctuantis. Cf. verbi causa *Liban.*
T. IV. p. 563. 12. τὴν ἀπὸ τοῦ *γράφασθαι* φησιν ὑποψίαν *ἔδεισα* *ἴσως*,
ἀλλ' ἦν *μειζον ἐν τῷ* *μὴ* *γράφασθαι* τὸ *δέος*. τὸ μὲν γὰρ *εἶχε* *φόνον*, τὸ
δὲ *κρίσιν*. καὶ *πρὸς* μὲν τοῦτο *λόγων* οὐ *ἀπορήσειν*, *πρὸς* *ἐκεῖνο* *δὲ*
ἔξειν οὐδέν. *Vid. ad XV. 25. p. 349, 19.* | *ἀνωτέρω*. nempe *III. 31. 6*
VI. 22. | αὐτοῦ. αὐτῶν. *b.* | *ἔξω* *ἂν* *γίνεσθαι* *νόσου*. locutionem per se 7 9

- bonam suspectam reddit particula ἄν, quae ad γίνεσθαι locum non habet. Fortasse vulgata lectio in ἐξάντη — νόσου mutari debet. Sic III. 5. ἐξάντης γίνεται τοῦ κακοῦ. VI. 38. ἐξάντης τοῦ κακοῦ γέγονέναι. *Synes.* Calvit. 10 p. 75. D. ἐξάντης τῆς νόσου. | τοῦ θαλαττίου. θαλασίου. b.
- 12 CAP. X. παρά γε. παρά δέ γε. b. v. Ad tempus refertur praepositio. VIII. 2. ὄ τι καὶ θραὶ παρά τὸν τῆς θήρας χρόνον. *Alciphr.* I. 35. τὰς παρα τὴν νύκτα φροντίδας. De onagrorum pernicitate vid. *Bochart.* Hieroz. T. I. 3. 13 c. 16. p. 868. | δέξυτατοι. δέξυτατα. a. ἢ ὡς καὶ. ὡς om. a. v. ἢ καὶ νῆ Δία sic est XIII. 9. p. 293. 7. Verba aut mutila aut confusa. Praecedere debebat alia comparatio. Haec aut excidit, aut verba sunt transposita. Nemo haereret, verbis sic scriptis: δέξυτατοι, ὡς δοκεῖν αὐρας τινὸς ἐμβ. εἶναι ἢ καὶ νῆ Δία πτερόν αὐτ. ὄρνιθος. Sed in talibus libri meliores exspectandi. | ἢ πτερόν αὐτόχημα ὄρνιθος. O8. H. 36. τῶν νέες ἐκείνη, ὡσεὶ πτερόν ἢ νόημα. unde θάττων πτεροῦ καὶ νοήματος. *Themist.* Or. 18. p. 221. B. Vid. *Abr. Lectt.* Aristaen. p. 26. αὐτόχημα. vid. ad II. 44.
- 15 17 p. 48, 13. | ἀπαγορεύουσι. ὑπαγορεύουσι. a. | νωθεῖς πεπεδημένοι. νωθεῖς πεπεδ. emendavi in Ep. crit. p. 30. quod *Schn.* cur. sec. non dabitavit recipere. ἀμυχανήσι πεδηθεῖς. *Oppi.* Hal. II. 71. οἱ στρουθοὶ ὑπὸ τοῦ φόβου πεπεδημένοι. *Eusebn.* Ixent. III. 5. Non minus bene scripseris, νωθεῖς ὡς πεπεδημένοι ut II. 30. ὁ δὲ οὐκ ἀπαλλάττεται, ὡς περ οὖν πεπεδημένος. XVI. 24. συνδιημερεύειν ὡς περ οὖν πεπεδημένους. | δάκρυα θαλερὰ. poetice dixit, ut in V. H. XIV. 22. πολλοὶς ἄμα καὶ θαλεροῖς τοῖς δάκρυσι. ita enim vulgatum θαλεροῖς cum aliis correxit *Coraë*s ex D. β. 266. *SCHNEIDER.* θαλερὰ. a. *acerrimas profundunt lacrimas.* *Gillius.* —
- 20 οὐ μοι δοκεῖ δοκεῖν corr. *Schn.* | βρόχους. βρόχη. b. δέρον. δέρον. a. Ducta haec ex *Arrian.* Venat. c. 24. ubi de asinorum venatione eadem narrantur. Paulo post ante ἐαλωκέτα *Schn.* τὸν excidisse suspicatur; quae lenis et probabilis emendatio. *Gillius* vertit: *quare ut captivi ad equos*
- 22 *alligati trahuntur.* | καὶ ὄνοι. at supra XII. 16. p. 272, 28. τοὺς τῶν λιβύων ὄνους μέγιστους dicit. Hoc primum est vitii argumentum. Deinde alieno loco mentio staturae injicitur, quae, si vera est, ab initio statim debebat poni. Denique ad rem non pertinet, sed sola equorum staturae et celeritatis mentio desideratur ad fidem narrationi conciliandam. Supra autem III. 2. equorum Libycorum formam descripsit ita: ὄκιστοι μὲν εἰσὶν — λεπτοὶ δὲ καὶ οὐκ εὐσαρκαί. Celeritas iterum praedicatur XIV. 14. equae Libycae memorantur XII. 44. de statura nusquam dixit. Mauritanos et Libycos e regione Cyrenaica comparavit *Oppi.* Cyn. I. 290. ss. Numidarum equos descripsit *Livi.* 35, 11. *nihil primo ad aspectu contemptius: equi hominesque paulluli et graciles — deformis et ipse cursus.* Summa dictorum deducit nos eo, ut credamus, verba καὶ ὄνοι vitiosa aut spuria esse. *SCHNEIDER.* *Bochartus* l. c. p. 869. *Aeliani* verba proferens nihil vitii suspicatur. Sed recte divinasse *Schneiderum*, nunc docuit
- 23 *Vat.* ubi καὶ ὄνοι omittitur. | θραμῖν δὲ ὄκιστοι. δὲ a. ut in fortiori antithesi usu venit. τε ὄκ. m. δρ. δ' ὄκιστα. editt. Postremam periodum omisit *Gillius.*
- 24 CAP. XI. πλέον ἀριθμοῦ. Infra XVII. 17. ἀγέλας πολλὰς καὶ κρείττονας ἀριθμοῦ. *Synes.* de Regu. p. 3. D. πόλεις ἀριθμὸν νικῶσαι. Vid. ad 26 XVII. 34. p. 388, 30. | εἰ γέ τις ὑπάρξαιτο. sic *M.* et *Vat.* ut *Schn.*

emendavit in car. sec. ὑπάρξατο. *m.* ὑπάρξοτο. *a* et editt. προαπαρεῖ scribatur προαπαίρειν. ut habet *a.* nec aliter esse videtur in *M.* πρὸς ἀκαίρειν. *m.* προαπορεῖ. *Vind.* 7. προαπαίρει. *Vind.* 51. προαπορεῖν. *c.* προαπαίρει. *b. v.* quae lectio proxime abest a correctione *Abreschii* ad *Aesch.* T. II. p. 260. προαπαρεῖ. Hoc recepit *Schn.* Ap. *Platon.* Crat. p. 396. C. legebatur εἰ ἄρα ἀπορεῖ. ex uno cod. ἀπερεῖ emendatum. *Vid. Heindorf.* T. III. p. 47. προαπεῖπον sic dixit *Liban.* T. I. p. 369. 15. Sed praeterea pro αὐτῷ ἔπρω *Vat.* ὠκυκάτω ἔπρω habet; quod minus placet. | αὐτῶν. 31 αὐτῶ. *a.* προπονήσαντος. προπονήσαντες. *b.*

315 ἀναλλοκονται. lectionem a *M. m.* oblatam pro ἀλλοκονται non putavi 1 repudiandam, quam etiam *Gillius* sic legerit: *conficiuntur tamen quotannis mali et moriuntur.* *Xenoph.* Cyr. I. 4. 5. ταχὺ δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ παραδείσῳ θηρία ἀνηλώκει, διώκων καὶ βάλλων καὶ κατακαίων. | διαδέχεται 2. nova semper soboles succrescit, et in absuntorum locum succedit. | κοινῇ καὶ αἱ. *M. m. b. c.* κοινῇ δὲ καὶ. *a.* et editt. ante *Gr.* | εἰ δὲ εἰο. 4 5 *M. m. a.* ἔλη editt. *Gesnerum* secutae, qui hujus verbi modam accommodavit proximo ἀποκτείνῃ. At hoc potius mutandum in ἀποκτείναι vel ἀποκτείναι. — νεαρὸν ἔτι. hoc ordine *M. m.* ἔτι νεαρὸν. *a* et editt. | κέρ-9 δο. *M. m. b. c. a. al.* *Gesn.* γέρας. editt. ante *Gr.* qui est editoris error. *duplici commodo afficietur.* *Gill.* | αὐτῶν. αὐτῶν. *a.* δράσας γε 7 sic esse videtur in *Par. c.* δὲ. *M. m. a.* utraque particula caret *b.* γε tacita est *Gesneri* correctio, sed vera. | καταδήσας σχοινῶ. καταδύσας 8 σχοινῶ. *b. v.* | τέλειται. *desiderio inflammata.* *Gill. Schneidero* praeceunte 9 recepi correctionem *Gesneri*, quam nunc confirmat *Vat.* a pr. man. τηρεῖται libri msti, etiam *Vat.* a sec. manu et editt. *Vid. Anim.* ad *Anth.* *Gr.* II. 1. p. 47. | βουλομένη. δουλομένη. *c.* | διαξάνῃ. διαξυρήνῃ. *c.* 10 ὅτω δ' ἂν τῶν κεράτων. ἐν τῶν κερ. *Trill.* ὅτω si verum est, cogitatione referri debet ad κατέχεται, contractione interposito διεῖρη turbata; quasi scriptum esset: ὁ τι τῶν κερ. διεῖρη ἂν, τούτω κατέχεται. Sed fortasse fuit ὁ δ' ἂν τῶν κεράτων. τῆς σχοίνου. τοῦ *m.* | ἐαυτῆν. ἐαυτὸν γε et 14 ἀφείκτω. *m.* | περιβάλλουσα. *M.* περιβαλλούσα. *m.* περιβαλοῦσα. *a.* et editt. 15 quod fortasse praetuleris. ἐξελῶν. ἐξελῶν et mox ἐκπεμῶν. *m.* τὸ ἦ παρ αὐτὸ. *jeaur solum* vertit *Schn.* At sic *Aelianus* loqui non solet; scripisset, μόνον ἦπαρ. Mihi αὐτῷ fuisse videtur, *sibi et in suum usum;* quibus oppositum id quod sequitur: τὰ κρέα ἀφῆκεν ὄρισιν. ἀφείκεν. *m.* | καὶ πῆξαι. *jungo: καὶ παρέξει πῆξαι γάλα, δοῦς ὄπόν.* Caeterum 19 *Schneiderus* monet, se *Libyco*s hos boves alibi non reperisse memoratos, sed ad genus aethelorum videri pertinere.

CAP. XII. δράκων θαλάσσιος, ὁ δράκων. *Vat.* de dracone marino vid. 20 *Gesn.* Hist. Aqu. p. 89. ss. Veterum de eo locos comparavit *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 106. a. et 42. s. *Aelianum* expressit *Philes* c. 80. unde ipse *Ael.* hoc caput sumserit, non constat. | καὶ καλοί. καὶ τοῦτο 23 μέντοι καλοί. τούτω μέντοι. *Vat.* Ex neutra me lectione facile expedio. αἱ γένος μὲν. γενῶσμεν. *a.* In marg. man. rec. αἱ γένος μὴν vel δὲ. | ἀμωσγέντως. divisim ἀμωσ γέ πως. *m.* ἄλλως γέ πως. *a.* *Vid. supra* II. 24 11. p. 33, 29. ἀμωσγέντως. editt. ante *Gron.* *Vid. ad* II. 11. p. 33, 29. ἀμῶς γέ πως dedit *Bekker.* in *Platon.* Protag. p. 323. C. et ad *Phaedr.* p. 228. C. — τοῖς χερσαίαις i. e. τῇ τῶν χερσαίων μορφῇ. per brevilo-

- quantiam satis frequentem; sive disertius: ἡ τῶν γενῶν μορφή ὁμοία
 25 26 ἐστὶ τῇ τῶν χειρῶν. | εἰσὶν. *m.* εἰσι. editt. | οὐ κόρβου. οὐ οὐ. *b.* |
 27 28 ἐπέφυκε. ἐπέφυκε. *m.* | καὶ ἐστὶ. ἐτι. *m.* τῶ ἡγόντι. ἡγόντι. *M. m.*
 ἡγόντι. editt. Mutavi accentum.
- 29 CAP. XIII. ζῶων δ' ἂν εἴη με εἰπεῖν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν. ζῶων δε-
 νεμα. *b. v.* *Abresch.* ad *Aesch.* T. II. p. 109. ζῶων δ' ἂν [πῆρι] ἡδονακ
 εἰπεῖν. male. Nomen excidisse videtur. Constat oratio, si scripseris:
 ζῶων δ' ἂν εἴδη εἴη με εἰπεῖν καὶ τὸ ἴδιον αὐτῶν. quod ob similitudinem
 vicinorum εἴη et εἰπεῖν facile excidere potuit. Nec tamen apparet, quid
 30 *Aelianus* hoc capituli initio spectaverit. ὁ τῶν. ὄταν. alter Paris. | στεί-
 ται ταῦτα. οὐ τοιαῦτα probabiliter corrigit *Gesnerus*; nec tamen locum
 sic restitutum esse existimo; certe malis sequi ἐκείνος γάρ — *Gillius* to-
 tum capituli initium contraxit, ut in singulis quid legerit, non possit in-
 31 telligi. Mox οἱ ante Ἑλληνας om. *b. v.* | Scribebatur cum *a* et reliquis
 libris ὅσα ἐντραγεῖν αἰτούσι. ὅσοι corrigit *Gesn.* Et hoc et οὐ τοιαῦτα
 recepit *Schn.* Rectius ὅσα omittit *b. v.* quod vocabulum habendum pro
 varia lectione praecedentis οἶα — ἐντραγεῖν. ἐντραγεῖν. *m.* | φοινίκων.
 palma intelligitur pumila, Graeciae et Hispaniae indigena, cujus fructus
 in mensa secunda apponebantur; sed vermis ἐν τῷ φρυγῶ in palma Indica
 nascentis intelligendus est. Hodieque Indi in deliciis habent larvam pal-
 marum curculionis assatam. ΣΧΗΝΙΔΕΑ.
- 1 2 σκώληκα. σκώλαμά. *m.* | γλύκιστον. γλύκυστον *m.* Ἴνδοι — λόγου. 316
 3 Ἴνδοῦν. *Vas.* quod placet. | ἐκ τοῦ στείσθαι. addo κπειραμένοι. *Gesn.*
 Hoc verbum accusativum respicit. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. Locus fortasse mutilus;
 sed quid exciderit, haud facile dixeris. *Gillius* vertit: *suavisimum, ut*
Indi dicunt, et magnam voluptatem regi afferre ajunt. In toto hoc
 capite auxilium exspectamus a melioribus libris; nostri nos fere desti-
 tuunt. — καὶ ἐμέγα αἰρούσι. καὶ αἱ μέγα. *m.* *Philost.* Vit. Ap. II. 36.
 p. 88. καίμῃ δὲ πάνν αἰρεῖ ὁ λόγος ὃν εἰρηκεν. Vide de hac locutione
 4 *Astium* ad *Platon.* Remp. p. 500 et 621. | ἐπέκλα. ἐπακλαδέ. *c.* πέ-
 κλα. *m.* ἐπακκλια corr. *Gesn.* ἐπακκλια. *Schn.* δεῖπνα δὲ. *b. v.* quod corre-
 ctoris est. ἐπέκλα. *M. m. a. c.* ἐπάκκλια habet *Eustath.* ad Od. μ. 86.
 p. 14. ed. Lips. ἐπακκλια. *Athen.* XIV. p. 642. E. p. 664. E. ubi ἐπέ-
 κκλια et ἐπακκλια habetur in codicibus. Idem IV. p. 140. E. F. ἐπακκλια
 ex dorica dialecto illustrat. Spartanorum ἐπάκκλια non praeteriit in Do-
 6 riansibus *C. O. Müller* T. II. p. 202 et 277. | οὐ μέμφομαι πῶ· καὶ
 κύκων. finem cap. lacerum et mutilum variis conjecturis tentavit *Gesn.*
 [in Append. Emendatt.] qui καὶ delet, et οὗς ἡ φήμη legit. Sed vel sic
 constructio verborum manca et obscura manet. ΣΧΗΝΙΔΕΑ. καὶ om. *Vas.*
 ante κύκων. πῶ. πῶς. *c.* quod favet conjecturae nostrae. Corripo enim:
 οὐ μέμφομαι· πῶς γάρ; κύκων γε μὴν κ. τ. λ. Hac tam leni mutatione
 admissa, et distinctione paululum immutata, orationis mutilatae suspi-
 cio evanescet; modo ne ab anacoluthia abhorreas. Quum enim dicen-
 dum esset: κύκων γε μὴν — διαφθεῖρειν τὰ εἶα, τοῦτο δὴ μέμφομαι,
 vel τοῦτο δὴ οὐ φλον, deflexit a via prius instituta, scribens: οἱ Ἴνδοι
 φλοι οὐκέτι. οἱ Ἴνδοι obtulit *b. v.* Vulgo articulus abest. De particulis
 πῶς γάρ; sic orationi interjectis vid. *Hemsterh.* ad *Lucian.* Tim. c. 2.
 8 p. 103. *Bergler.* ad *Alciph.* I. 23. p. 92. | ἐγγόνους. ἐγγόνους. *Vas.*

CAP. XIV. τὰ νῦν τὰ et paulo post οὐν om. *b.* | ἄρκουσι postre- 11 13
mam syllabam om. *b.* καὶ οἷς μὲν οὐν καὶ τὴν γαστέρα. sic *a* et libri plu-
rimi cum editionibus. καὶ εἶσι μὲν λευκαὶ τὴν γαστέρα emendavit *Gesn.*
recepitque *Schn.* Lenissima haec correctio, modo scribis: καὶ εἶσι μὲν
οὐν λευκαὶ. εἶσι recepi ex *b.* ubi diversus huic dorcadi tribuitur color. Le-
gitur enim: φαῖαι δ' εἶσι τὴν γαστέρα. Sic etiam *Vat.* φαῖαι nunc velim
repositum. *Gillius* depravata verba praeteriit. | χροῖα χόρα. *c.* εἰς τὰς λα- 14
πάρας. εἰς τὰς λαμπρούς. *b.* | παρ' ἐκάτερα. παρεκάτερον. *b.* | τὸ ὄμ- 15 17
μα. τὸ ἄσθμα. *b. v.* | κέρασι κεκοσμημένα. κεκορυσμένα. suspicatur 18
Gesn. quod non necesse est. Hanc vero Libycam dorcadem, qualis ex
conjectura *Gesneri* pingitur, de Antilope dorcade interpretatur *Pallas*
Spicil. Zool. I. no. 8. p. 11. vers. germ. SCHNEIDER. Consentit *Cuvier*
Annot. ad Plin. T. VI. p. 467. s. Sed de hoc animalium genere con-
sulenda commentatio *Lichtensteinii* über die Antelopen des nördlichen
Africa, in Beziehung auf die Kenntnifs, welche die Alten davon gehabt
haben. Berlin. 1826. | κεμὰς δραμεῖν ὠκίστη. δραμεῖν μὲν ὦ. *Vat.* poe- 19
ticus color in his verbis facile agnoscitur. | ὡς ἐπαίνει μὲν τὴν θήραν — 24
καὶ βλέπτοσθαι καλήν. *Trillerus* βλέπτοσθαι emendat, quae elegans et pro-
babilis lectio; sed emendationem suam male interpretatur: ut ascendere
possit fera, eoque simul et metum incutiat et pulcra videatur. Sed
ἐπαίνει est *hostem aggredi*; deinde τὴν θήραν interpretatur, quasi τὴν
θήρα legeretur; quae quidem lectio et mihi probatur. *SCHNEIDER.* To-
tum h. l. de cornibus omisit *Gillius.* De θήραν pro θήρα perperam scri-
pto vid. ad VI. 24. p. 135, 19. Non recepi tamen lenissimam correctio-
nem ob reliquorum verborum obscuritatem et incertitudinem. ἐν ταύτῃ
pro ἐν αὐτῇ obtulit *b* et *Vat.* VI. 2. p. 125, 20. τροφήν ἐν ταύτῃ (ἐν
αὐτῇ. *Apost.*) καὶ ἡδονὴν τινα ἐπισησας. ubi vide. Si verum est βλέπε-
σθαι, sensus esse debet, feram in ipso, quem facit, impetu simul terre-
re, simul pulcritudine placere. Simili acamine in *Var. Hist. XIII. 1. de*
Atalanta: δύο δὲ εἶχε· ἐκπλαγκτιὰ, κάλλος ἄμαχος, καὶ οὐν τοῦτω καὶ

φοβεῖν ἐδύνατο. | καλήν. καλεῖν. *b.* κα *Vat.* ἐπὶ τῆς γῆς. articulum om. *b.* 25
quod non displicet. Vid. *Heind.* ad *Platon.* T. II. p. 265. — τὴν τῶν.
τῆς *m.* | καὶ τροφήν ἰσχυ. *M. m.* τροφήν ἰσχυ. *b.* ἔχει editt. ex am- 29
bigua scriptura cod. *a.* | θρύον καὶ κύπερον. *b. v.* κύπερον. *c.* κυπέρον. *a.* 30
κυπέρον. editt. et reliqui, ut videtur, libri. Per se genitivus recte jangi
potest cum δεικνεῖν, ut cum φαγεῖν, ἐσθίειν et similibus; sed accusativo
praecedente, lectionem librorum, quae talem dictionis insolentiam tolle-
lebat, repudiare non audebam. θρύον ἡδὲ κύπερον habet *Il. φ. 351.* κύ-
περον tribus locis commemoratur ap. *Theocritum.*

6

ταῦδ' ὄτ' ἂν καθήκε. ὄτ'ι καθ. *a.* ταυδοτ. sic *Vat.* quod est ὄταν. 1
vel ὄτ' ἂν. ut legitur in *M. m.* et omnibus editionibus. Soloecismum
sustuleris legens: ταῦδ' ὄτ' ἄρα καθήκε. Verbum καθήκεναι significare
videtur a lacte depellere et remove.

17 CAP. XV. μύρων δὲ ἄρα καὶ ἐχδύς. *a.* In *M.* καὶ a correctore
deletum, et abest a *m.* μύρος δ' ἄρα καὶ. editt. *Gesneri*, tacite sic cor-
rigentis, lectionem secutae. μύρων tuetur *M. m. a. ē. r. al. Gesn.* μύ-

ρον δὲ ἄρα καὶ *b. v.* *Piscem esse accepi nomine Myronem. Gill.* Restitui, quod codd. tanto consensu tuerentur, quamquam alii scriptores hunc piscem μύρον appellant. Vid. *Athen.* VII. p. 312. E. F. et *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 43. — ἐξ ὅτου μὲν ἐσπίασατο τὴν ἐπωνυμίαν ἐκείνην. hanc lectionem reposui ex *Vat.* 997. ap. *Bast.* Ep. cr. p. 37. et *Par. b.* pro vitiatō: ἐξ ὅτου μὲν σπίασαντος τὴν ἐπ. ἐκείνου. *a* et editt. unde nomen ⁴ *duxerit, haud equidem scio. Gillius.* | τὴν ἐπωνυμίαν. male dicere videtur, quod erat proprie ὄνομα dicendum, nisi *Aeli.* similitudinem vocis μύρου respexit. *SCHKEIDEN.* γούν. δ' οὖν. *r.* Locutionem κέκληται ταύτη ⁵ illustrat *Bast.* l. c. ἐπωνυμία sic est p. 322, 5. | θαλάττιον. θαλάσσιον. *b.* ⁶ | ὀφθαλμός. ὀφθαλμοί. *b.* δὲ ἄρα ὁ τούτου. sic *a* et editt. δὲ ὁ τούτου ἄρα. *M. m.* particulas δὲ ἄρα *Aelianus* non sic solet sejungere. Post ⁷ ἔξαρεταίς *m.* καὶ περιφύεται ὀφθαλμός ἕτερος, mediis omissis. | ἀκαλάττει. simile remedium habet *Plin.* XXIX. s. 38. *serpentis oculum dextrum adalligatum contra epiphoras prodesse, si serpens viva dimittatur.* Myrum recentiores compararunt cum muraena myro *Linn.* *SCHKEIDEN.* Post ὀφθαλμίας *Paris. b. v.* sic habet: τῷ δὲ ἄρα μύρω τῷδε ἀναφύεται, φασὶν ὀφθαλμός οmissis verbis ἔστι δὲ, φασί. Sic etiam *c.* qui tamen cum aliis libris verba ἔστι δὲ φ. habet. Hinc suspicor ἄρα suo loco motum esse, quum *Ael.* scripsisset: ἔστι δὲ ἄρα, φασί, τῷ μύρωνι τόδε. est hoc myroni proprium: alius ei oculus renascitur. — μύρων habet *M.* μύρω. *a* et editt. — τόδε referendum ad sequentia.

- 11 CAP. XVI. αἴγες ἄγριοι. capras has silvestres pro Tragelapho *Plinii* habet *Merrem.* Utrumque vero animal pro Antilope *Lervia Pallas.* Cf. *Shaw Travels* p. 170. Fortasse etiam *Διβυχοί βότες* supra c. XI. itidem cum hac specie conveniunt. *SCHKEIDEN.* ἄγριοι. *M. b. v.* ἄριοι. *c.* ἄγριοι. *a. m.* et editt. ante *Gron.* Statim κατὰ τοὺς αἴγας τοὺς ἄλλους. ubi vide. De hac generis enallage vide *Gopp.* de Eloc. *Thuc.* p. 101. *Elmsl.*
- 13 ad *Heracl.* v. 245. Post ἄγριοι fortasse articulus οὐ excidit. | κομῶ-
- 14 16 σι κομῶσι. *b.* | μὲν. μὴν. *m.* | ἀκηρτημένα. *M. m. b. c.* utrisque ab alteris longe avertis. *Gill.* ἐκηρτημένω. *a.* ἐκηρτημένα. editt. ante *Gron.*
- 17 | οὐ γάρ τοι που. sic editt. omnes, sequentes correctionem *Gesneri.* Repone οὐ γάρ τί που ex *M.* *a.* τύπου. *m.* Baedem. particulae junctae c. 22. p. 321, 17. et supra IV. 1. p. 72, 7. καὶ οὐ τί που. VI. 29. p. 137, 10. XV. 19. p. 345, 29. οὐ γάρ τοι που X. 29. p. 233, 11. libri habent praeter *Rehd.* οὐ γάρ τι est in *Od.* π. 27. 59. p. 176. 283. οὐ τί κε. *Herodot.* VI. 110. οὐ τί που οἴει. *Plato* de Rep. II. p. 362. D. οὐ τί που μ' ἀφελῶσαι διανοεῖ. *Arist.* Ran. 526. Cf. *Stallb.* ad *Platon.* Conviv. p. 84. In non paucis locis libri fluctuant inter οὐ τι et οὐ τοι, μή τι et μή τοι. Cf. *Werfer* in Act. Mon. I. 2. p. 262. s. — τοὺς ὀρεβάτας. τὰς ὄρ. *M. m.* Non minore inconstantia *Gesnerus* initio cap. ἄγριοι, h. l. autem τοὺς edidit. Hoc habet *a* et reliqui libri nostri. *Herodot.* II. 46. σέβουσι πάντας τοὺς αἴγας, καὶ μᾶλλον τοὺς ἔρσενας τῶν θηλέων. — ὀρεβάτους. *b.* | ὀρβά ἐστι. ἐστὶν ὀρβά. *m.* ἐγκάρσια. ἐγκαρδία. *m.* | τῶν ὑπεράκρων. ὑπὲρ ἄκρων. *M. a. c.* ὑπεράκρως est in *Amator.* inter *Demosthenica* p. 1415. 1. ubi alii libri ὑπερακράτως habent, quod perplacet *Schaefero* in *Appar.* Tom. V. p. 656. — ἐπιπλάς. ἐπίπλάς. *m.* ἐπίπλους. *b. v.* ἐρίπνάς recepit *Schn.* ex conjectura *Bocharii Hieroz.* T. I.

3. 23. p. 918. — οἱ γε νομειτικοὶ οἱ τευ νομειτικοὶ. *M.* οἱ τευ νομειτικοὶ. *m.* a pr. manu. οἱ γε νομειταί. *b. v.* οἱ τε νομειτικοὶ. *a.* quod fortasse praefendum. νομειτικοὶ καὶ ποιμενικοὶ λόγοι commemorantur supra I. 53. p. 23, 9. νομειτικὰ παίγνια. XV. 19. p. 346, 16. | καὶ ποιητῶν. *cōpū-* lam addidi ex *b. v.* Poetae a pastoribus debebant distingui. Periphrasticam locutionem ποιητῶν παῖδες nuper illustravit doctissimus *Jacob* in *Quaest. Lucian.* p. 13. Totum hunc locum a verbis ἐκ δὲ τῶν usque ad πηδῶσιν omisit *Gillius*. | οἶδε εἰσὶν· εἴ γε. *M. m. a. b.* εἰσὶ· εἴ γε. 22 editt. omnes. | τοῦ ὑποδεχομένου. ὑποδεξαμένου. *M. m. a. c.* Cum *Gesnero* 23 *ro*, qui ὑποδεχομένου tacite correxit, facit *b. v.* Est autem πάγος ὁ ὑποδεξόμενος cacumen illud, ad quod capra saltu se pervenire posse sperat. | ἢ ὡς ἐκεῖνον ἐφικέσθαι. si genuina est lectio, αὐτὸν et ἐκεῖνον ad 24 idem nomen referri debet, quod interdum fieri, docent exempla ap. *Heindorf.* ad *Platon.* Tom. IV. p. 236. *Grosse* ad *Phaedon.* p. 312. s. *Xenoph.* Memor. IV. 1. 1. τοὺς εἰωθότας τε αὐτῷ συνεῖναι καὶ ἀποδεχομένους ἐκεῖνον. Mihi tamen probabilis, *Aelianum* scripsisse: ἢ ὡς ἐκεῖνον ἐφικέσθαι. cui conjecturae favet *Vatic.* ubi est ἐκεῖνου (sic) ἀφικέσθαι. vid. *Bast.* Ep. cr. p. 139. — τῷ δὲ ἄρα. *M. m.* τῷδε. *b* et *Vat.* ap. *Bast.* l. c. τὸ δὲ *a* et editt. omnes. περιεστι. *M. m. b. v. a* cum editt. ante *Gron.* ubi περιεστι excusum. Illud restituit *Wyttensb.* ad *Jul. Or.* I. p. 208. et praeterea κράτους corrigit. Supra V. 34. τοσοῦτον δὲ ἄρα τῷ κύκῳ περιεστιν εὐθύμιας. Ib. 50. τοσοῦτον αὐτοῖς τοῦ θάρρους περιεστι καὶ τοῦ ἀδσοῦς. Var. Hist. II. 13. τοσοῦτον ἄρα περιτὴν τῷ Σωκράτει τῆς κωμῶδιας. | οὐδὲ ἐν. οὐδὲν. *b.* βωγάδος. βωγάδης. *m.* βωγάδας. *c.* | προσομοία ταῖς 26 27 πέτρας ἀντιτυπία. membrorum durities saxi quodammodo similis. τῇ τῆς πέτρας ἀντιτυπία. *Vat. b.* ἢ ταῖς πέτρας ἀντιτυπία. *c.* Neminem haesisse miror in προσομοία. προσο^μ. *Vat.* Corrigendum videtur: ἔστι δὲ καρτερὰ (τὰ μέλη scil.) καὶ προσομοία τῇ τῆς πέτρας ἀντιτυπία. | ἀκρωριαίς. 28 ἀκρωνεαίς. *m.* | σοφία — κυνηγείται ἀνδράσι, οὔση scil. vel ἐν κυν. 30 ἀνδράσι. — αἰγοθήριας. quod conjeceram confirmavit *Vat. b. c.* αἰγοθηριασιν. *M. m.* ἀποθηριασιν. editt. omnes. In cod. *a* secunda vocabuli syllaba est dubia, (unde error *Guldenbeckii*), talis tamen, ut appareat fuisse αἰγοθήριασιν. | θηρώνται δὲ καὶ γοῦν καὶ. *Vat.* 31

- 318 αἰρήσει γοῦν αὐτοὺς. sic libri plurimi. αἰρήσει δὲ ἄρα αὐ . . . ὄν. *a. 1* ubi man. rec. ὑς appiuxit *i. e.* αὐτοὺς. tria autem vocabula punctis notata. Hinc edit. princ. αἰρήσει δὲ καὶ omisso αὐτοὺς, quod *Gron.* revocavit. — ὅς τις ἐστὶ. Scr. ὅστις ἐστὶ. | τοὺς πόδας. πρὸς πόδας. *b.* ὡς πό- 2 δας. *c.* ἀγαθὸν καὶ δορὰ τε. ἀγαθὸς δορὰ τε. omisso καὶ. *b.* δόρατα τε. sic *a.* | χειμῶσι. χειμῶν. *b.* | τὸν κρυμὸν οὐ πελάζει. haec corrupta sunt. 3 An ἀποστέγει, ut supra X. 4. an potius ἀπελαύνει? *Σχημαίει.* οὐ πελαγίζει. *Vat. b.* quae confusio est ap. *Herodot.* IV. 181. Reliqui libri a vulg. non recedunt. Lenissimum est quod in marg. posui: οὐ πελόζειν ἐῖ νομειτικοῖς. *Philostr.* Vit. Ap. III. 57. p. 139. τὴν δὲ ἠγῶ ἐκπλήττει τὰ θηρία, καὶ μὴ ἐῖν ἐμπελάζειν ταῖς ναυσί. *Plus.* T. II. p. 65. C. τοὺς ἀληθινούς ἀποσοβεῖ φίλους καὶ οὐκ ἐῖ πησιαζέειν. *Id.* p. 990. A. ἐπικρατεῖν οὐκ ἐῖ τὴν βλάβην. De amictu crassiore *Alciph.* III. 41. τῇ βαρύτητι dicit eum *Aelian* de nat. anim. T. II.

- 4 ἀπέργειν τὸν κρυμὸν. | καὶ νομειτικοὶς ἄρα. sic editiones. ἄρα unde sumserit editor, non apparet. Delevi particulam cum *M. m. b. c. a.*
- 5 6 | ἀρύσασθαι ἀρρῦσ. *a.* παραβέροντος. βέροντος. *m.* | ἀνατελλούσης. *m. b. a.* *Gesn.* In *a* ambiguum, hoc legatur an ἀνατελλούσης, quod editt. habent, sed ἀνατελλούσης potius videtur esse. Hoc recepit *Schn. Herodot.* IV. 52. ἀνατέλλον ὁ Ὑπανις ποταμός. — δίψος. δίψος. *b.* ἀπέσασθαι. πίων τ' ἀκρόντό τε δίψαν. *Il. χ.* 2. ἐχθροτάτην δίψαν ἀπεσσάμενος. *Plato* 7 in *Anth. Pal.* VI. 43. | ἀμυστὶ. ἀμιστὶ. *a.* ἀδρῶν κυλίκων. *M. b.* 8 ut *Gesnerus* correxit. ἀνδρῶν. *a. m. c.* | ἕως καὶ αὔξειν τὸ ἄσθμα. ἄσμα. *m.* ἕως ἀνάξη et σβέση. *b.* ἕως ἀνάξη τ. *a.* καὶ σβέση *Vat.* quod ducit ad ἕως ἂν vel ὡς ἂν. σβέσας. *c.* Verba obscura *Gillius* vertit: *tanta enim capacitate sunt, ut in bibendo respirare sit necesse. Gesnerus* autem: *ut ex calore anhelationem aestumque omnem extinguant.* ἄσθμα vehementiorem sitim videtur significare, qua qui cruciantur graviter anhelant. Num scribendum: ἕως ἂν λήξη τὸ ἄσθμα καὶ σβέση τὸ 9 ὑπερκαϊὸν? | εἰ τὰ ἔνδον. εἰ om. *c.* τὸ ἔνδον. *a.* καθαρζεῖται. καθαρ- 10 ζεῖται. *c.* | ξέιν εἰδότης κέρατα. εἰδότης κερατοφόρον. *a.* κερατοφόρον. editt. κερατοξόου vel κερατοουργοῦ corr. *Gesn.* ὑπὸ τινος ξένου κερατοφόρου. *M.* omisso εἰδότης, quod nec *c* habet. In *b.* legitur cum lacuna ξέιν κέρατα *vou.* sic et *Vat.* nisi quod ultima syllaba ὕ scripta. Totam enuntiationem om. *m.* Si εἰδότης a correctore est insertum, ex vestigiis codd. *b. v.* legeris: ξέιν κέρατα δεινοῦ. *ab homine expoliendi bene perito. Gill.* κερατοφόρου autem librarii videtur lusus esse inepte faceti, 11 qualia hic illic reperiuntur. | δέξαιτο. *b.* δέξεται. *a* et editt. δέξαι τὸ. *m.* δέξεται videtur esse in *M. c.*

αι

- 12 CAP. XVII. χελῶνας. χελῶνας. sic *m.* οὐλόταται. hoc quid sibi vult? *Gillius* [imo *Gesnerus*; nam *Gill.* haec verba omisit] *adspectu crispissimae*, quod absurdum est. Mouerunt etiam Anatomici Paris. in *Descr.* testudinis Indicae, qui malunt reddere: *adspectu admodum torvo*, quemadmodum *Pacuvius* testudinem *truci* esse *adspectu* dixerit. Quae quidem interpretatio eius valde melior, et ipsa tamen dubitationi obnoxia est. *SCHNEIDER.* Poetica locutio, quod vel forma vocabuli prodit. *Torvus* autem testudinis *adspectus*, (si hoc *Aeli.* dicere voluit) et vita silvestris argute opponitur usui, quem ejus testa habet in arte suavissima. Verum valde suspicor, *Aelianum* aliud quid scripasisse, ut exprimeret verba *Hymni* in *Merc.* 27. χελυς — βοσκομένη — ἐριθηλέα ποίην, Σ α ὕ λ α κ ο σ τ η β α ἰ ν ο υ σ α. et paulo post v. 33. αἰόλον ἔστρακον ἔσσι, χελυς ὄρεισιν ζώουσα. ὄρεσκιῶς χελώνη. *Ib.* v. 42. Certe αἰολώταται proxime abesset a vulgata. | ὄρειοι δὲ. ὄρει οἱ δὲ. *m.* ὄρειοι δὲ. *a.* βάρβιτα. *M.* *ad conficiendos barbidos.* *Gill.* εἰς τὸ βάρβιτον. *b. c. v.* εἰς βάρβιτον. *m. a.* et editt. ante *Gron.*
- 15 16 CAP. XVIII. ὅταν τέκη. ὅτε. *b.* | ὀλίγη. ὀλίγον. *M. c.* ἀπηρητῆσαι. 19 ἀπηρητημένην. *b. v.* | ἵππομανές. locus classicus est ap. *Arist.* *H. A.* VI. 17. 4. et supra III. 17. Rem omnem egregie explicuit *Daubenton.* *Mém. de l'Ac. des Sc.* an. 1751. *Buffon.* *Hist. nat. Equi.* Tom. I. p. 60. vers. Berol. et *G. Hartmann* *Pferde u. Maulthierzucht.* p. 196. ss. *SCHNEIDER.* 20 *DEA.* ἵππομάνης. *b.* δὲ ἄρα. *M. m. a.* δ' ἄρα. editt. | ἐλέω. ἐλεῶ. *a.* εἰ-

- λέξ. *M. m.* ελαίφ. *b.* mirae aberrationes in vocabulo notissimo. — φασι. *M. m.* φασι. editt. | ἐξήκοντο. ἐξέκοντο. *b. c. v.* rueret, vertit *Gill. 22* ἄρβενες, ἄρσενες. *b.* | ἔσω δὲ καὶ καὶ om. *b.* ἑκταίου. *b. v.* ἑκταίου. *a 23* et editt. ἑκταίφ. *M. m. b. v.* pro ἑκταίφ. Magna in his fluctuatio codicum. Vid. *Wessel. V. 69.* p. 386, 85. Ap. *Arist. Nub. 85.* Πιστεῖδω τὸν ἑκταῖον tuetur metrum, sicut etiam ap. *Pindar. Ol. XIII. 115.* ubi ἑκταίφ est in plurimis libris. Cf. *Pausan. II. 30. 4. V. 15. 4. Suid.* ἑκταίφ Ἀθηναί. Per se utrumque bene habet; sed quum in ἑκταίφs optimi libri consentiant, necessario etiam ἑκταίφ ex *b.* et *v.* recipiendum erat. | ἑκταίφ. *24* εἰκταίφ. *b.* | λύττη διαφείρηται. *a.* λύττα. *b.* λύγη. *M. m.* διαφείρεται. *b. 25* διαφείροτο. *c.* in marg. γρ. διαφείρηται. — δὲ ἄρα. *M. m. a. δ' ἄρα.* editt. | ἀποκόπτουσι. *a.* ὑποκόπτουσι. *M.* ὑγοκόπτουσι. *m.* in marg. γρ. *29* ὀλιγοκόπτουσι. emendatione ineptissima. At lectio *Med.* fortasse in censum veniat, licet illud compositum in aliis locis non observatum sit. Fuerit hoc loco *furtim ressecans.* | ἐμβάλλουσιν. uno *λ. m.* | ἐνταυδοί. *30 31* ἐνταῦθα. *b.* μόνως. μόνος. *c.* Simile quid de veneno quodam, in iumentum tantum ungula asservando, tradit *Curt. X. 10, 16.* ubi vid. *Freinskh.*
- 319 ἀποδησαυρισθείη. *a.* ἀποδησαυρισθῆ. *M. m.* | κατατραγεῖν. καταγαγεῖν. *1 4* *m.* καταβράγεῖν. *c.* φιλεῖν τὸ βρέφος ἢ μήτηρ. hoc ordine *M. m. c.* ἢ μήτηρ φιλεῖν τὸ βρ. *a.* | ἀκρατεῖ. ἀκρατῶς. *Vat.* | συνέχεται καὶ ἐμφρύγεται. *6 7* ἐμφρύεται. *M. m.* ἐμφρύεται. *Vat.* In συνέχεται postremam syllabam om. *m.* Compositum ἐμφρύγεται habet *Philes c. 66. v. 95.* ἀπεφρύγοντο ὑφ' ἡδονῆς. *Suid. T. I. p. 259.* φρυγόμενος est supra VII. 48. p. 178. 21. φρύγεται. I. 47. p. 21, 21. — καὶ βοῶ. prae desiderii et libidinis impotentia. Supra II. 43. εἰ δὲ ἡ γυνὴ ἀπέλωσε του παραλαδοῦσα, ὁ δὲ ὑπερ-αγει καὶ βοῶ. *Porphyr. de Abstin. I. 34.* ἐμβαρχευομένη ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῆς ἀλογίας ἀναπηδᾷν τε ποιεῖ καὶ ἐκβοᾷ καὶ κεκραγεῖναι. | ἐξοιστρεῖται, scribebatur ἐξοιστρηται, cui id quod posuimus proximum est; ut infra ἐξοιστρεῖσθαι. Scripsissem ἐξοιστράται cum *Par. b. v.* sed hi libri infra ἐξοιστρεῖσθαι exhibent. *Synes. p. 114. A.* ὁ δὲ ἐπιμπατο μὲν καὶ δηλὸς ἦν ἐξοιστρούμενος. ap. *Delianum simplex* οἰστρεῖν et οἰστρᾶν frequens, ita, ut libri saepe inter utramque formam fluctuent. Vid. ad XIII. 15. p. 298, 20. — λέγει. λέγων. *b.* | τὴν ἑκταῖον τὴν χαλκῆν. est haec lectio omnium *12* editt. et codicum, neque, ut *Schn.* falso affirmat, illata a *Gronovio*, cuius annotatio refertur ad lin. 17. Ad rem facit *Plin. XXVIII. s. 49. nam hippomanes tantam in veneficio vires habet, ut affusum aeris mixturam in effigiem equae Olympicas admotos mares equos ad rabiem coitus agat.* | ἐπιμαίνονται. *M. m. b. c. v.* hoc re ipsa iubente restitui. ἐπι- *13* βαινονται. *a* et editt. *Gillius* hoc verbum non expressit. Eadem est permutatio infra *c. 26. p. 325, 28. IX. 48. p. 212, 25.* — ἐγγρομπετσάει obtulit *b.* ut supra IV. 7. p. 74, 29. ex *M.* est repositum. ἐγγρομπετσάει *a* et editt. ante *Schn.* ut etiam alibi. ἐγγρομπετσάει *M.* | χρεμετίζουσι. *14* duplici $\bar{\mu}$ ut mox χρεμμετίζουσι. *a.* | γεγοητευμένω. γεγοητευμένην. *b.* | *15* ἐπιβουλεύειν τὸν χαλκόν. optimam hanc lectionem obtulit *M. m. b. c. v. 17* ἐν τῷ χαλκῷ. *a.* et editt. quae male repetita ex vicinis. — τοῖς ζώον. *M. m.* ζῶσι. editt. | ἀπατάσθαι τε καὶ τε inserui ex *b.* | ἐξοιστρεῖ- *18 19* σθαι. sic *b. v.* ἐξοιστροῦσθαι. editt. ἐξοιστράσθαι. *m. a.* τοὺς ὀρών-

20 τας. articulum om. *m. b.* | λέγουσιν. *a.* λέγουσι. editt. omnes cum hiatu.

22 23 CAP. XIX. τῇ Λιβύῃ. articulum om. *r.* | ἰχθύας. *a. b. c.* ἰχθύες.

25 *M. m.* ζῆν ἰχθύας. *r.* | ἐμβάλη. *a* et editt. ἐμβάλλη. *M.* ἐμβάλλοι. *r.* unde ἐμβάλλοι scripsi, quod *Aelianus* usui consentaneum. — εἰς ὕδαρ ψυχρὸν. in hos igitur convenit lepidum *Xenophanis* dictum ap. *Plut.* T. II. p. 1084. E. διηγουμένου τινὸς ἐγγέλεις ἐωραχέναι ἐν ὕδατι θερμῇ ζωσας, οὐκοῦν, εἶπεν, ἐν ψυχρῷ αὐτὰς ἐψήσομεν. Comparavit hoc *Schn.* quem vide de piscibus in aqua fervente viventibus in *Hist. litt.* p. 225.

27 CAP. XX. λέγουσι δὲ ἄνδρες. δὲ ἄρα. *Vat.* ἀλιεῖς ἐπιστήμονες. epitheton absolute positum, ut I. 15. δεινὸς ἀλιεύς. ubi vid. p. 8, 29. *Gillium* tamen vertentem: *rei piscatoriae bene peritum*, ἀλιεῖας legisse suspicaris. — ἵπποκάμπου. veterum de hoc pisce locos conguessit *Gesner.* *Hist. Aqu.* p. 494. nulla tamen ex nota agnosci posse eum monuit *Schn.* *Hist. litt.* p. 1. ubi suspicatur, huc pertinere equuleos sive caballiones marinos ap. *Vegetium* *Art. Veter.* I. 20, 2. et IV. 12, 3. syngnathum *Hippocampum* *Linn.* interpretatur *Du Theil* ad vers. Gall. *Strabon.* T. III.

28 p. 270. *Aelianum* expressit *Philes* c. 63. | εἰ τις ἐν ὄνῳ κατατῆξει καὶ — δοῖη. de hac futuri cum optativo conjunctione vide supra ad II. 29. p. 42, 14. Adde *Liban.* T. IV. p. 616. εἰ μὴ κατατορνεύσει — καὶ κύ-

31 βος ἐκδοῖη. Cf. *Heind. Plat.* T. IV. p. 440. | πρῶτον. *a. M. m.* πρῶτα exhibuit *Gron.* sic in *Med.* legi affirmans; quod contra est in nostris schedis. Revocavi itaque lectionem editionum veterum. *Eurip.* *Suppl.* 214. πρῶτον μὲν ἐνδεῖς ξύνεισιν, εἶτα — ubi vett. editt. μετρο repugnante πρῶτα. Saepes sic πρῶτον — εἶτα, ἔπειτα et ἔπειτα δὲ reperitur. | καταλαμβάνεσθαι. correctionem *Abreschii* ad *Aesch.* T. II. p. 277. confirmavit *b. c.* et *Gillius*: eum primo ex ea potione acerrimo singulū affici. καταλαμβάνειν. *M. m.* editt. καταλαμβάνει. *a.* — σφοδρῶτα. *M. m.*

b. c. σφοδρῶτάω. *a* et editt. ante *Gron.* — βῆττειν. βῆττειν. *b.* βῆττει. *m.*

32 | στρεβλοῦσθαι. στραβλοῦσθαι. *m.* ἀναπλεῖν. ἀναπνεῖν δὲ οὐδὲν. *Vat.* ἀποπλεῖ per vomitum rejicit, corr. *Triller.* sed vid. *Abr.* in *Auct. Dilucid.* p. 278.

1 Θερμά τε τῇ κεφαλῇ. hoc recepi ex *b. v.* pro Θερμά τε κεφαλῆς. a320

2 et reliqui libri cum editt. | ὁσμῆς προσβάλλειν. *Infra* c. 27. κρέα ὀπτιὰ κνίσσης προσβάλλοντα. Vid. *Schaefer.* ad *L. Bos.* p. 361. s. Aliter illud verbum construitur XIII. 21. p. 303, 14. et paulo post p. 321, 17. —

3 ἰχθυῶν. *m.* ἰχθυῶν. *b.* | γίνεσθαι. *M. m. a.* γίνεσθαι. 4 editt. — πυρῶδεις. *a.* et editt. πυρῶδες. *M. m.* | ἐμέτων. ἐμετῶν. *m.*

ἐφετῶν. *a.* ἐπιδυμῖα ἐξάπτονται. scribebatur ἐπιδυμῖαν ἐξάπτουσαι. *a.* et editt. Id quod posuimus habet *b. v.* ἐξάπτονται etiam *M. m. c.* Vertit

Gillius: vomendi quidem cupiditate ardere ferunt. quasi legisset: ἐμέτων 5 ἐπιδυμῖα ἐξάπτονται. | εἰ δὲ ἐκνικήσεται. *M. m.* ἐκνικήση. editt. ex tacita *Gesneri* correctione. ἐκνικήσει. *c.* ἐκνικήσαι correxit *Schn.* in edit. In cur. sec. autem ἐκνικήσεται recepit ex cod. *m.* cui nunc gravior *Medicei* accessit auctoritas. ἐκνικήσῃ *a.* qua nota alibi ὡς indicatur. In lectione recepta dubitationem facit forma media, alibi non obvia. Plurima tamen verba esse constat, quae de medio nihil habeant praeter futurum. Vid. *Buttm.* *Gr. ampl.* T. II. p. 52. — τὸν μὲν τὸ εἰς θάνατον

σφαλερόν. τὸ μὲν εἰς θάν. *a* et editt. τὸν μὲν εἰς θάν. *M. m. b.* utrumque conjuncti, consentiente *Gillio*: *hunc* (τὸν) *tamen periclitata prius morte* (τὸ εἰς θάνατον σφαλερόν) *in oblivionem incurrere*. Referendum autem τὸν μὲν ad id quod sequitur οὐ δὲ περιγεγόμενοι. Verisimilius enim verbum ὑπολισθαίνει ad hominem morbo laborantem, quam ad morbum ipsum referri; nec obstat, quod ad proximum διολισθῆ supplementum sit ἡ νόσος νὲλ ὁ πόνος, ut ap. *Thucyd.* II. 49. κατέβαιεν εἰς τὰ στήθη ὁ πόνος. *Ibid.* εἰ διαφύγοιεν (οἱ νοσοῦντες) ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος εἰς τὴν κοιλίαν. Quod si vulgatam praetuleris, compares ex eadem historici descriptione: εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντληψίς αὐτοῦ ἐπεσήμαινε· κατέσκηπτε γὰρ (ἡ νόσος scil.) ἐς ἀδοῖα καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. | μηδὲν ἔτι εἶναι. haec phrasid de homine 8 nullius pretii, de eunuchis et similibus dicitur, de desperatis aegris diei non memini. *SCHNEIDER.* non de homine, sed de morbo haec verba accipio, nullo remedio sanabili. | εἰς παράνοιαν δὲ. *M. m.* δὲ om. editt. ἐξοικελαντες. 9 ἐξωκελιαντες. *c.* | ὄραϊν διψῶσιν ἀκούειν αὐτοὺς καὶ ἀκούειν λειβομένου. *a* et 10 plurimi libri. ὄρ. διψ. αὐτὸ καὶ. corr. *Gesn.* et recepit *Schn.* ὄρ. διψῶσιν ὕδωρ καὶ ἀκούειν λειβ. *b. v.* quod recepit. Fortasse praeterea ex vestigiis codd. scribendum: καὶ αὐτοῦ ἀκούειν λειβομένου. Neo tamen αὐτοῦ addi necessarium. | ἀκούειν. ἀκούει. *m.* καταβαυκαλῆ. κατακλεῖ. *b. v.* ex in- 11 terpretatione. *Suid.* καταβαυκάλισε. κατακόμισε. Cf. *Pollux.* IX. 127. *Sallier* ad *Moer.* p. 102. | ἀενάοις. *M.* ἀενάοις. *a* et editt. Vid. 13 *Herm.* ad *Eurip.* Ion. 117. Infra *c.* 23. p. 322, 3. XV. 4. p. 335. 22. | τέγγειν. τείνειν. *b. v.* τέγγειν. *a.* ἀπονίπτειν. ἀπονίπτει. *m.* | αὐτὴν 15 16 τὴν. articulum om. *m.* γαστέρα. τὴν γαστέρα. *c.* | τὴν ποιότητα. tacita 18 haec, sed probabilis *Gesneri* correctio. πύοτητα. *M. m. a. v.* κυκρότητα. corr. *Trillerus*, cui favet *Gillius*: *algam quandam acerbissimam, ex qua ita afficiatur, depasci.* | εἰς σωτηρίαν. εἰς τίαν. *a.* ἱππόκαμπος. ἱπ- 19 ποκάμπου. *b.* | θαλάττια. θάττια. *m.* — Κράης. *Gillius* Κρής inter- 20 pretatur, de patria; quod et mihi placet. *SCHNEIDER.* Huic lectioni fa- vent quae sequuntur. Nomen hominis sic indicasset *Aelianus*: ἦν 21 ἀλιεύς Κράης ὄνομα. In libris nulla est varietas. | εἶχε. ἔχει. *c.* | συν- 22 ηνέχθη. συνήχθη. *m.* θηρᾶσαι. θηρᾶσαι. *b.* | μετὰ καὶ ἄλλων. saepe sic 23 καὶ inter μετὰ et articulum ponitur. *Liban.* T. IV. p. 610, 14. οὐς ὁ πατήρ μετὰ καὶ τῶν νόμων οὐκ ἔκτειρεν. *Ib.* p. 800. 25. ἡ δὲ πόλις μετὰ καὶ τῶν νόμων ἀνώρθωται. p. 804, 18. μόνη μετὰ καὶ τοῦ ἔλφους. et in multis aliis locis. | περιπεσόντων. περιπεσόντες. *b.* Μηθύμνης — πρὸς 25 ταῖς ἡόσον. de hac structura, qua nomen regionis ante praepositionem collocatur, exempla dedi in *Addit.* ad *Athen.* p. 176. — ἡόσον. *b.* ἡόσον. editt. — κόμη. κόμη. *b.* | οἱ δὲ θεώμενοι. *sic m. b.* οἱ δὲ θε. *a.* editt. τὴν 27 κύνα τὸν. *b.* | τὸ ἦπαρ. canis jecur habetur pro remedio hydrophobiae. 28 Vid. *Veget.* *Mulomed.* III. 84. V. 83. *Schn.* in *Auctar.* ad *Reliqq.* *Fri-* 29 *der.* II. p. 168. — τοῖς νεανίαις. τοῖς ἐναντίοις. *b.* | ἐς τῆς Ῥοικαλας. 29 scribebatur ἐκ τῆς. ἐς τὸν volebat *Gesn.* ἐς τῆς. *b. v.* ἐς τὸν τῆς edidit, *Schn.* sed altero articulo non opus est. ἐκ τῆς Ῥοικαλας. editt. ante *Gron.* Ῥοικαλας. *M. m. al.* *Gesn. b. v. c.* *Gillius.* Etiam in cod. *a.* Ῥοικαλας videtur esse scriptum, quamquam littera ambigua. Vid. ad XII. 22. p. 275, 25. — Ἀρτέμιδος. ὡς Ἀρτ. *c.* | ἴασιν. ἴασιν. *a.* | εἶα. οἶα. 31 32

εἶτα

- 33 *M. m. c. οἶα a. eos laudatos dimisit. Gillius.* | ἐβαλῶν. ἐμβαλῶν.
 34 *m.* | τὰς μὲν — τὰς δὲ. *recepti ex b. pro τούς μὲν — τούς δὲ non enim de toto hippocampo agitur, sed solis ventriculis. ὤπτησε. ἔπτησε. m.*
- 1 2 ὄξος. ὄξιν. *b.* | τῆς τῶν. τῆς τε τῶν. *m. ἐκράτησε. duplici τ. m. λύτ-321*
 3 *της. λίττης. b.* | ὄνπερ. *a. ὤπερ. b. ὄπερ. M. m.*
- 7 *CAP. XXI. κύνας δὲ οἱ ποτάμια. lustras interpretatur Gesner. quem cf. in Hist. Quadr. p. 775. et Bochart. Hieroz. II. 5. 18. p. 794. Merrem hunc Aeliani κύνα ποτάμιον propter magnitudinem cum lutreola com-*
 10 *parabat. SCHNEIDER.* | ἦ ἔχειν ὕδατι. *a et editt. ἦ ἐγγεῖν. m. c. al. Gesn. Collationes Med. tacent; sed ibi quoque ἐγγεῖν haberi, non dubito. ἦ δὲ ἐγγεῖς. b. Corrigebat Trillerus: ἦ ἐγγεῖν ὕδατι ἦ ὄξει ἀναμυχθέντι. Schneiderus: κραυνεῖν ἐγγυθέντι ὕδατι. Quod ipse praeceunte cod. b. con-*
 jeci, ἦν ἐγγῆς ὕδατι. *si sanguinem infundas aquae et aceto mixtis — proxime abest a librorum vestigiis; sed verum procul dubio quod nunc offertur ex Vat. el — ἐγγεῖς. Ibi praeterea δὲ infertur; unde corrigo: εἴ γε ἐγγεῖς ὕδατι.*
- 13 *CAP. XXII. οὕτω καλούμενον. M. m. b. c. v. τὸν καλούμ. a. et editt. ante Gron. De οὕτω καλεῖσθαι vid. ad X. 46. p. 238, 18. | Τέκνηος. praeter Ticinum Ambros. Hexa. V. 2. Athesin etiam nominat, et odoris suavitatem commendat. Hodie Padi accolae Temelo, Temalo et Temolo vocant. Vid. Gesner. Hist. Aqu. p. 1173. SCHNEIDER. Quem cf. in Hist. litter. p. 23. Latinorum Umbram, Salmonem thymallum Linn. interpre-*
 14 *tatur Billerbeck. in Bibl. crit. an. 1819. p. 417. | τοῦτο Ἴταλῶ. sic b*
 16 *et Vat. τοῦ Ἴταλῶ. a. et editt. τοῦ om. m. | αὐτοῦ. ἰαντοῦ. M. m. ἐα-*
 17 *λωκότος. ἐαλωκότα. b. | οὐ γὰρ τί που. vid. ad c. 16. p. 317, 17. ἀέρα. h. l. est aura cum odore conjuncta. Erotianus: ἀήρ — καὶ τὸ ἐν ἡμῶν πνεῦμα, καὶ ἡ δὲ ἔδρας θυρώδης πνοή. Pausan. VII. 27. 1. de adyto*
 18 *quodam in altum depresso: τὸν ἀέρα ἐκ τοῦ ἀδύτου νότιόν τε εἶναι. | Δύ-*
 μαλλον. *quum Aeli. herbam apibus gratam pisci nomen dedisse asseveret, planum est eum Δύμον scripsisse. SCHNEIDER. Fortasse minore mutatione Δύμα . . τρυγηθέντα. Dicitur enim τὸ Δύμον non minus bene quam ὁ Δύ-*
 19 *μος. Gillius vertit: existimes, te ejus gentilem herbam — manibus*
- 21 22 *temere.* | τροφόν. τροφήν. *r.* | μὲν οὖν. *M. m. οὖν om. a et editt. ἀ-*
 20 *ρεθείη ἄν. δ' interponit b. ῥᾶστα. molestissima repetitio ejusdem vocabuli in fine duarum enuntiationum sese excipientium; quare priore loco (non secundo, ut in margine excusum) ῥᾶστα videtur delendum. Post alte-*
 23 *ram ῥᾶστα virgula incidendum. | πιμελῆ. πιμελοῦς. b. σέρφω. σόρφω. M. a. c. In M. tamen deletum vocabulum. οὐ σέρφω om. m. πιμελῆ οὐ χή-*
 24 *μη exhibens. De σέρφω vide ad IX. 3. p. 197, 9. quod genus insecti*
 25 *intelligatur, sibi liquere negat Schn. | ἐτέρου ἐντέρω. ἐντέρου ἐντέ-*
 26 *ρω. a. στρόμβου. στρόμα. οὐ. sic b. | αἰρεται. αἰρεται et paulo post αἰρει. a.*
- 28 *CAP. XXIII. τῶν Ἀλπείων. sic editt. post Gron. cum Vat. Ἀλπειῶν. Med. ex corr.; a pr. manu Ἀλπέων. ἀλπαίων. a. b. et editt. ante Gr. Ap. Dion. Hal. Antiqq. I. 41. τῶν Ἀλπείων. optimus Vatic. Ἀλπέων. Polyb. II. 14, 6. ἡ τῶν Ἀλπειῶν παρῶρεια. Ap. Diodor. V. 25. libri flu-*

ctuant inter ἄλπειος, ἀλπίος et Ἄλπειν. | οὕτω κέκληται. desideratur 29
nomen gentis, ortum Danubii accolectia, Marcomannos huc adhibet *Hagenbuchius*, et si constet, eos Aeliani aeve non ad Istri fontes, sed transgressos in Bojohemo habitasse. Marcomannos hos ex Etymologia linguae Celticae ἱππικῶς ἄνδρας intelligi disputat ad h. l. vir doctus et locum Aeliani ita refugit: ὑπόκεινται *Μαρκομανοί*. κέκληται δὲ γένος — aut: *Μαρκομανοί*. οὕτω κέκληται. γένος δὲ — aut denique ὑπὸ τῆ ἄρκτω *Μαρκομανοί*. SCHNEIDER. Nihil horum eximie placet. Post ἄρκτω notavi lacunam; quam etiam *Vat.* indicat. In reliquis codd. non variant, nisi quod τοιοῦτοι est in *Par. b.* pro τοιοῦτον, quorum neutrum videtur ainceptum; et οἱπικῶ in *m.* pro ἱππικῶ. Pro κέκληται *Gillius* κέκλιται legit: *Initium — Danubii — sub Alpium radices subjectum.* Proxima verba idem omittit. | ἐκ πηγῆς — πολλῆς. πηγῶν — πολλῶν. *b. v.* ποταμῶν μέγιστος. 31
ducta verba ex *Herodoto* IV. 48. et 50.

322 *προβολαῖς. a. προβολαῖς. m. b. contra solis exortum.* vertit *Gillius*. 1
Sol dicitur προσβάλλειν. ut in *Var. Hist.* V. 6. ὁ μὲν ἥλιος αὐτὸν προσέβαλλεν. praeeunte *Homero* II. VII. 421. | συναλισχουστὴν οἱ πολλοί. in *a* et 2
editionibus οἱ habetur pro articulo; sed est pronomen; quare cum verbo conjuuxi. X. 45. συναλισχεῖ δὲ ἄρα αὐτῷ καὶ ὁ Νεῖλος. Hi fluvii doruφοροῦσιν Istram, fere ut piscis navem dicitur doruφορεῖν. II. 15. p. 37, 2. columbae *Venerem* IV. 2. p. 73, 14. Audacius etiam *Liban.* T. III. p. 339, 20. de urbe: νάμασι διαβρέσομένη, κήποις doruφορουμένη. *Heliodor.* II. 25. γυνή — πολλῆ κλούτῳ doruφορουμένη. *Themist.* Or. XI. 141. D. στέφανοι καὶ ὑφάσματα — ἃ βασιλεῖ μόνῳ doruφορεῖν τάττει ὁ νόμος. quae frustra tentavit *Harduinus*. | ἀέναον. *m. ἀέναον. a* et edit. 3
Vid. p. 320, 13. | ἐπωνυμία. nomen, quo prius appellabatur. Vid. 5
c. 15. p. 317, 4. | ἀφίστανται γε μὴν ἐκεῖνῳ τοῦ ὀνόματος. ἐκεῖνου. 6
M. m. a. c. quod tacite emendavit *Gesn.* nata lectione ex vicino genitivo. II. 38. ἀφίστανται τοῖς συνῶντος τοῦ δικαίου μέρους. VII. 12. τῷ μὲν δεσπότῃ τοῦ θηράματος ἀπέστη. Ib. 15. ποτοῦ καὶ τροφῆς ἀφίστανται τοῖς πρεσβυτέροις. VIII. 9. ἀφίσταται αὐτῇ — τοῦ δοκοῦντος ἡδέος. et sic saepius. | γίνονται. malis γίνεται, quia γένῃ sequitur; nisi *Aelianus* cogitatione nomini γένῃ pisces ipsos substituit, quos statim recenset. Vide *Porpo* de Elocut. *Thucyd.* p. 98. s. et supra ad XI. p. 243. 13. Nunc tamen γίνεται offert *Vat.* idque reponendum. — κορακίνοι. κορακίνοι. *m.*
καρκίνοι. b. Cf. XIII. 17. p. 299, 30. | καὶ μυλλοί. pro μυαλοί scripsi 9
auctore *Gesnero*, quem vid. in *Hist. Aqu. Oppian.* Hal. I. 130. μύλους metri causa nominatos in humilibus maris arenosi petris pasci ait. Inter salsamenta Pontica saepiuscule nominatur, sed alii cum coracino eundem,

λ|

alii diversum statuunt. SCHNEIDER. μυα *Vat.* μύλλος scribitur ap. *Athen.* III. p. 118. D. VII. p. 322. E. Sed ap. *Eund.* IX. p. 403. C. μυλλός in ed. *Casaub.* et *Argentor.* Genus quoddam placeutae ap. *Syracusanos* appellabatur μυλλός. teste *Athen.* XIV. p. 647. A. *Eustath.* ad II. μ. 310. p. 116. ed. *Lips.* Μύλλος μὲν κύριον, μυλλός δὲ ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν. Etiam τὸ αἰδοῖον τὸ γυναικείον hoc accentu significabatur μυλλός. | ἀντακίαιοι. ἀττακίαιοι. *Vat.* vid. ad c. 26. κυπρίνοι. κυπρίνοι. *m.* Vid. *Schn.* 9
Hist. litt. Pisc. p. 7. ἡσύχους pisces nemo alius commemoravit. Verba

- 10 καὶ χοῖροι usque ad λευκοὶ om. *b.* | πέρχαι τε. καὶ addit *m.* Veterum locos de perca, quam *mensarum delicias* vocat *Auson.* Mosell. v. 115. Vid. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 103. s. *Cuvier* Hist. nat. des Poiss. T. II. p. 20. ss. | οἱ ἰχθύες οἶδε. οἱ om. *b.* οἶδε *m.* De xiphia vid. Hist. litt.
- 12 13 Pisc. p. 47. s. | ἀπαλοὶ τε εἰσὶ. *M. m. a.* τ' εἰσὶ. editt. | οὐ πάντη. *M. m. aP.* *Gesn.* οἱ πάνυ. *b. v.* omisso οὐ. οὐ πάντες. editt. ante *Gron.* In cod. a scriptura obscurior; sed πάντα potius est quam πάντες. Vid. ad
- 14 VII. 30. p. 171, 2. | ἀπηνεῖς. ἀπνεῖς. *m.* ἐπὶ τῷ νώτῳ ὀρθῇ, τὸ τῶν δελφ. *M. m.* Dictum ut τὸ τοῦ λόγου, τὸ τοῦ ἔπους. *Suid.* in loco, nī fallor, Aeliano T. II. p. 351. κεραιθότα πολλά καὶ ἐσθλά, τὸ τοῦ Ὀμήρου. Vid. *Matth.* Gr. §. 284. ὀρθῇ τῷ τῶν δελφ. editt. τῷ τῶν. *a.* ὡς τῶν corrigit *Gesn.* praeunte *Gillio*: *spina in dorso quemadmodum delphinorum.* quae interpretatio nostrae quoque lectioni congruit. Delphinos proprie sic dictos intelligi non posse, *Schn.* monuit; hos enim spinas pinnae dorsalis acutas non gerere. Cogitavit itaque Aelianus de illo delphinorum genere, de quo narravit historiam VI. 15. ubi est: καὶ πως ἔτυχεν ἡ τοῦ ζῶου ἄκανθα ἡ κατὰ τοῦ νώτου ὀρθῇ οὖσα, καὶ τῷ ὠραίῳ
- 17 τὸν ὀμφαλὸν κεντεῖ | αὐτῷ. αὐτὸ. *m.* τὰ βράγγια. βράγγια. *M. m.* |
- 18 19 προήκει. προήκε. *M.* προήκε. *m.* | καὶ κητουμένῳ τῷ ἰχθύϊ κεντουμένῳ emendat *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 525. contra *Wytenb.* ad *Plut.* de S. N. V. p. 70. conjicit: καὶ εἰς κήτους μέγεδος τῷ ἰχθύϊ συμμαχεται vel συνεξάγεται. Neutri assentiri possum. *SCHNEIDER.* *Wytenbachius* conjecturae suae non multum confusus, vulgatam sic vertit: *maxilla simul cum reliquis piscis partibus in balaenae magnitudinem procedit*; comparans verba συντρέχειν et συνδεῖν. καὶ ante κητουμένῳ om. *b. v.* deinde συνεπέγονται legunt iidem libri pro συνεπέγεται. Cogitabam de συνεπέγεται, quod a vulgata proxime abeat. Nec tamen ob usum insolentiozem
- 20 vulgatam lectionem damnare ausim. | τριτήρους ἐμβόλω. Supra I. 30. de lupro pisce ζουκε δὲ (ἡ κεφαλή) τριήρους ἐμβόλω καὶ μάλα γε ὄξει. *Scopendram* XIII. 23. cum τριήρει τελείῃ comparat. | διὰ πορείας. δι' ἀπορίας. *c.* Reliqui libri, etiam *Vat.* consentiunt in vulgata. δι' ἀπορίαν ex *Gesneri* correctione recepit *Schn.* Ap. *Pausan.* IV. 21, 1. ἦν δὲ ἡ πορεία χαλεπή. Cod. Mosq. ἦν δὲ ἀπορία. διαπέρας ἰχθύς volebat *Oudendorp.* l. c. — ἰχθύσι. *m.* ἰχθύσι. *M. a.* ἰχθύς. editt. ante *Gron.* tacite sic corrigente *Gesnero.* *Gillius* vertens: *cum cibi inopia urgetur*, ἀπορία aut δι' ἀπορίας legit, dictionis obscuritatem leniens addito *cibi.* Commenta illa eruditorum scriptori additamentum obtrudunt perquam inficetum. Hoc debet dicere, xiphiam piscem gladii, quo manitur, ope pisces minores facile conficere, et majoribus quoque cetis resistere posse. Hinc suspicabar legendum esse: δι' εὐμαρείας ἐμπύτων ὁ ξιφίας ἰχθύσι. *Lucian.* Amor. c. 13. δι' εὐμαρείας οὖν τῇ ἑτέρῃ κύλῃ παραλδοῦσι. aut, quod haud paulo lenius: δι' εὐπορίας ἐμπύτων. *facillime.* Nota locutio δι' ἀσφαλείας γίνεσθαι. ap. *Dion. Hal.* Antiqq. XI. 19. et δι' εὐλαβείας λαβεῖν
- 22 Ib. V. 11. ὁδὸς δι' εὐπετείας οὖσα. *Plut.* T. II. p. 77. D. | εἶτα. om.
- 23 *b. v.* | ἀχάλκευτον ὄπλον. utpote naturae beneficio ei tributum. Similiter τὴν δορὰν quidam appellaverant χλαῖναν ἀσπάθητον i. e. ἀνύφαντον.
- 24 ap. *Eustath.* Il. K. 21. p. 311. ed. Lips. | οἱ ξιφίαι. ἐξιφίαι. *m.* Cf.
- 27 29 XIII. 4. p. 289, 27-4 | αὐτῇ. αὐτῇ. *a.* τ' τρόπις. ἢ τρόπις. *c.* | τοῦ δη-

ρὸς. *M. m. a. b. c.* τοῦ om. ed. *Gesn.* per errorem. ἐμπήξαντος. *Oppian.* Hal. III. 555. de xiphia νηὸς κενεῶνα φασιγάνω ἀντετόρησε διαμπερές. De hujus belluae venatione *Polyb.* XXXIV. 3. T. IV. p. 626. συμβαίνειν δέ ποτε καὶ τρωώσκεισθαι διὰ τοῦ σκαφιδίου τὸν κωπηλάτην διὰ τὸ μέγεθος τοῦ ξίφους τῶν γαλεωτῶν, καὶ τὸ τὴν ἀκμὴν τοῦ ζώου συναγρώδη εἶναι. | ἀποσπᾶσαι. ἀποσπᾶσαι τὲ. *b. a.* αὐτὸν. αὐτὸν. *M. m. a.* πειρώμε-30
νον. πειρωμένον corr. *Gesn.* in App. Emendatt. et ἀποσχισθῆναι pro ἐν-
σχεθῆναι. utrumque recepit *Schn.* πειρώμενον positum per anacoluthiam,
oratione in proximis aberrante ab eo, quod *Ael.* scribere voluerat. Tum
vero scripserim: ὑπὸ τῆς ῥώμης τῆς πολλῆς οἱ σχισθῆναι μὲν ἀπὸ τοῦ τέ-
νοντος τὸ πᾶν σῶμα. Supra IX. 33. τὴν κεφαλὴν μὲν ἀπὸ τῆς δέρης ἀφαι-
ροῦσι. ἀποσχίζεσθαι ἀπὸ — et rei accommodatum et orationi. Piscis quam
caput retrahere vellet, neque id posset efficere, plurima illa, quam ad
hanc rem adhibebat, vi factum est, ut corpus inde a cervice abrumpere-
tur, caput autem in nave remaneret. Pro ῥώμης *Schn.* in *Ecl. Phys.*
T. II. p. 47. ῥύμης malebat. Conjecturae nostrae hactenus favet *Vatic.*
quod legit ἐνσχεθῆναι μὲν ἀπὸ τοῦ τένοντος.

323 CAP. XXIV. παραβάλλει. παραβάλλειν. *b.* XII. 34. ἐὰν κύων εἰς τὴν 5
ἀγορὰν παραβάλῃ. Eadem *accedendi* vi *Herodot.* VII. 179. ὁ δὲ ναυτικός
Ξέρξης στρατὸς — παρέβαλε νησοὶ δέκα ἰσθμῷ Σικιάδου. Vid. *Heindorf.* ad
Plat. T. I. p. 7. s. *Stallbaum* ad *Plat.* de Rep. VIII. p. 197. s. | ἔρ-9
μασι. ἔρμησι. *c.* τὸ μέγεθος αὐτῶ. τῶ. *c.* αὐτὸ. *b.* | τὴν μυρικήν. articu-10
lum om. *a.* | προσεμφερῆ. προσεμφερῆ. *m.* | στερεὰ. Fort. στερεός.11 12
nempe ὁ καρπός. *Gesn.* Recepit *Schn.* Libri tuentur vulgatum. Fuisse
videtur: καὶ ἔστιν ἀντίτυπος καὶ στερεὰ φύσις ὡς ὄστρεου. | τῶ χιτῶν.16
articulum om. *m.* | κυάνεον. vid. ad XII. 23. p. 276, 5. | ἐκπέμπει.17 19
ἐπέτεμνει. *a.* | καὶ τινὰς. ἄτινας. *Vat.* ὑπανατέλλοντος. uno *l. m.* | παγ-20 22
κύνιον. πᾶν, κυνικόν. *aP* πασκύνικον, *Gillius* puto, cynospastum habet:
ut etiam infra vocatur. *aP* παγκύνιον. *Gesn.* (sic). Idem ad interpreta-
tionem latinam: „pancynicnm. lego cynospastum, ut infra quoque, vel
cynosphastum potius, ut *Gillius*: quod canes marinos occidat. Nam et
aglaophotis terrestris vel cynosphastus similiter recte dicetur, a canum
terrestrium pernicio: vel cynospastus, quod cani alligata extrahatur.
Nam φάω, φῶ, occidere significat, σπάω autem trahere.“ — παγκύ-
νιόν οἱ. *M. m. c.* παγκύνικόν οἱ. *a.* et edit. Hoc servat *Schn.* et in edit.
et in *Lex. Gr.* V. φῦκος, ubi totum *Aeliani* locum excerpit, φάρμακον
intelligens. Alibi hoc nomen reperiri non videtur. | ὄνται. ὄνται. *m.*23
| δ' οὖν. δ' om. *c.* | εἶτα ἐμπεσόντες. valde dubito particulam εἶτα hunc24 25
locum tueri posse; aut delenda, aut cum *εἰκῆ* permutanda: *temere et*
inconsulto in eam irruunt. | ἐμπεσόντες, ὥσπερ οὖν εἰς ἔρμα. ἡλίμ ἔρ-
μασιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος. *Gesn.* Hoc recepit *Schn.* Elegans cor-
rectio et fortasse vera; neque tamen constat, vulgatam et librorum le-
ctionem depravatam esse. Canes mariui in venenatas illas plantas, quas
pro myrica habent, aut flammeo earum splendore allecti, sicut naves in
ἔρματα, cum pernicio sua incidunt. Supra II. 13. de cetο: ἕνα μήποτε
ἄρδην εἰς ἔρμα περισχεθῆν ἀπόληται. XVIII. 37. περιπεσῶν ἔρμασι ἐμει-
λεν ἀπολέσθαι. *Dio Chrys.* Or. III. p. 122. λήσεται περιπεσῶν ὑφάλους
πέτραις ἢ ἀθήλοις ἔρμασι. *Lucian.* de Scr. Hist. c. 62. εἴ τις ἐμπέσει εἰς

28 τὰ ἔρματα ubi vid. *C. F. Herm.* p. 355. | βραγχίων. βραγγίων *M.* (ubi
(superscriptum) *m.* βραχίων. *a.* εἰςδορόντος. *a* et editt. εἰςδορώντος. *m. c.*

30 εἰςδορόντος. *b.* τεθνήκασι. τεθήκασι. *a.* | τοῦ φαρμάκου, genitivus pendet
a τὸ μὲν, quare distinctionem post *προσημμένων* delevi. Paulo post vo-
cabulo φάρμακον repetito non erat opus et velim abesse, neque tamen

31 32 fortasse suppositum. | λοιπῶν. In *a* λ mutatum in *x.* | δεύτερον καὶ
κακὸν τοῦτο. *M. m. b.* firmantes correctionem *Gesneri*, pro καλόν, quod
omnes editiones habent. In *a* littera λ in καλόν mutata in *χ.* καὶ κακὸν
τοῦτο legit etiam *Gillius* vertens: *et id quidem perniciosum. Gronovius*
tentabat: φάρμακον ἀρρολῶσι δεύτερον· καὶ καλόν τοῦτο ὡς καὶ τὴς κα-
λουμένης ἀγλαοφώτιδος. quod parum probabile. Equidem distinctione po-
sita post ἀρρολῶσι, δεύτερον conjunxi cum sequentibus, legens praes-
terea: δεύτερον δὲ κακὸν τοῦτο τῆς — ἀγλαοφώτιδος· ἀγραφώτιδος. *m.*

3 εἰσεσθε αὐτήν. *b. c.* ἔσεσθαι αὐτήν. *Vat.* αὐτῶν. *M.* (supra scriptum 324

ἦν). αὐτῶν. *m.* εἰσεσθ' οὐ αὐτ'. *i. e.* αὐτῶν. *a.* Quod in editionibus legitur
εἰσεσθε αὐτῆς, a *Gesnero* profectum, tacite sic corrigente. Promissum
Aelianus solvit infra c. 27.

5 6 CAP. XXV. ἀλλὰ ἐκείνους. *M. m. a.* ἀλλ' editt. | σκυδίδι. σχυδί-
7 δι. *a.* sed $\bar{\chi}$ a sec. *m.* in \bar{x} mutatum. | ἐκείνων. τῶν Σκυδίων scil. quod
9 ex Σκυδίδι assumendum. | τῶν Ἀξίου βρυμάτων. correctionem *Valesii*

Emendatt. V. 15. confirmavit *b. c.* ἀξιοῦ. *Vat.* τῶν Ναξίου. *a* et editt.
Quod vero idem in superioribus βῶμη mutat in Ῥῶμη, Romanorum im-
perium intelligens, hoc non probo. Fluminis nomen omisit *Gillius*; idem
βῶμην de *munitis natura locis* accepit. Rectius *Gesnerus*: *suis viribus*

11 *regionem suam defendunt.* Oritur Axius in montibus, quibus Moesia a
Macedonia separatur. | τὸ ἔργον ἐκεῖνο ταῖς τῶν Ἀψυρτῶν τῶν ἀδελφῶν
χερσὶ κοκαῖς τολμῆσαι. nihil hic a libris praesidii. Novimus populum a
Medeae fratre vocatum: Ἀψυρταί, ἕνος Σκυδικόν, ὧν ἐν τῇ γῆ κείται
τὸ σῶμα τοῦ Ἀψυρτοῦ. Etiam Ἀψυρταίς. ap. *Apoll. Rh.* IV. 451. 515.
Cf. Etym. *M.* in Ἀψυρτίδες. Verum ex his nemo vulgatam defenderit.
Gillius in ed. priore haec verba omisit; in altera sic posuit: *ubi Me-
daeam indigenae celebrant illud facinus [in] Apsyrtum fratrum [fratrem]
ausam fuisse.* κατὰ τοῦ Ἀψυρτοῦ τοῦ ἀδελφοῦ corr. *Gesn.* πρὸς τὸν Ἀψυρ-
τον τὸν ἀδελφόν. *Oudendorp.* ad *Thom. M.* p. 885. proxime ad verum,
quod nunc demum obtulit *Vat.* τὸ ἔ. ἐκείνο τὸ εἰς τὸν Ἀψυρτον τὸν ἀδελ-

12 φόν. | ἐπὶ τῇ Κόλῳ φαρμακίῃ. φαρμακίαις. *M. m.* φαρμακίαις. *b. v.*
Vind. 7. φαρμακίαις. *a. c.* φάρμακ' εἰ. pessime editt. ante *Gron.* qui
φαρμακίῃ edidit, non magis ad librorum fidem quam primus editor. φαρ-
μακίδι suspicabatur *Gesn.* assentiente *Oudendorpio* l. c. et *Schneidero*,
qui tamen in cur. sec. φαρμακίαις in ordinem recepit. In qua lectione
mihi verborum structura non videtur commoda; neque φήμη φαρμακίαις
ad Apsyrti caedem facit. Ex librorum vestigiis legendum: τῇ Κόλῳ φ
φαρμακίῃ. *i. e.* φαρμακίδι *veneficae.* De ave quadam *Aristotel.* H. A.
IX. 16. 4. λέγεται φαρμάκεια εἶναι, διὰ τὸ πολυῖδρις εἶναι. Ex hac le-
ctione reliquae facile potuerunt oriri. ἡ Κόλῳς. ut ap. *Herodotum* I. 2.
ὁ Κόλῳς est Aetes, Medeae pater. Ab eodem VII. 62. Μηδείη ἡ
Κολχίς vocatur. πρὸς τοῖς ἄλλοις, praeter reliqua quae de ea traduntur;

τοῖς Ἕλλησι autem cohaeret cum ἄδοντες. | ἀλλὰ οὗτοι γε. *M. m. a.* 14
 ἀλλ' οὗτοι γε. editt. | ἀροῦν. ἀρ' οὖν. *m.* | μηδὲν εἶναι. εἰδέναι (sic) *m.* 16 17
 βοῦ βοῦ. *m. Suidas.* T. II. p. 466. τί γὰρ δη' δελεῖναι καὶ βοῦ φασι κοινῶν;
 | φιλία. φιλία. *Vat.* ἀρότρῳ. ἀράτρων. *b. c.* | παρείη. σπανείη. *m.* | 18 19
 χρῆται χράται. *b. v.* Vid. *Lobeck.* ad *Phryg.* p. 61. ζυγόν. ζηγόν. *m.* | 20
 ἐν καλῷ τῆς ἄγρας. respondent haec praecedentibus καλῶς ἔχειν. VII. 25.
 σκέπτης ἐν καλῷ εἶναι. Ib. 40. ἐν καλῷ τῆς μνήμης. Var. Hist. II. 13. ἐν
 καλῷ τοῦ θεάτρον ἐκάθητο. *Aristoph.* Thesm. 292. ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ.
 | ἄγαν ἐκτικῆς. hoc dedi ex cod. *b.* cui nunc accessit Vaticanani aucto- 23
 ritas. ἄγαν ἀκτικῆς. *a. c.* et editt. ἀγανακτικῆς edidit *Gron.* nihil de hac
 lectione monens. Sic tamen esse videtur in *M.* Vocabuli ἐκτικῆς aliud
 hac significatione exemplum non novi; nec tamen analogiae repugnat.
 Non vero poenitet olim conjecisse ἄγαν ἐκτικῆς, praesertim quam sic
 correxerit etiam *Falcken.* ad Hippol. p. 245. E. Infra XVI. 27. p. 367,
 7. κάρωσιν τινα ἐκτικῆν εἰς ἀναισθησίαν. XVII. 6. p. 376, 10. ἐπαοιδαῖς
 μάλα ἐκτικαῖς. Vim vocabuli ἄγαν anget. V. 3. ξύλα — κραιεῖας δὲ
 ἐστὶ ταῦτα, λοχυρά ἄγαν. VIII. 13. ὀφθαλμούς ἄγαν βραχίστους. | ἄδην. 24
b. c. ἄδδην *a* et editt. contra p. 325, 4. ἄδδην habet *M. m.* ἄδην. editt.
 ut etiam p. 327, 13. | ἐμπύμπλανται. ἐμπύμπλωνται. *Vat.* ἐμπυμπλῶν 25
 ται. *b.* | καὶ τεθηγγμένον. καὶ κατεθηγγμένον. *a.* δὲ ἄρα. *M. m. a. b. c.* 27
 ἄρα om. editt. ante *Gron.* | ταύρου τεθηραμένου. ταυρί ferri et ad hanc 28
 ipsam usum capti. De lectionis sinceritate dubito. *asso tauri pulmones*
 vertit *Gillius.* De (εὐ) τεθηραμένου cogitabam, i. e. εὐτραφοῦς. *tauri sa-*
ginarii. | σιλούρω. λουσίρω. *M. m.* syllabis transpositis. De siluro vide 29
Cuvier ad Plin. T. VII. p. 159. s. | μόλιβδον. *M. m. c.* μόλιβον. *b.* 30
 μόλυβδον. editt. Sic fuit in *a.* Sed ὕ mutatum a correctore in ἰ. — ἐς
 τῆν. ἐστὲ. *c.*

- 325 αὐτόν. *M. m. a. b. c.* αὐτῷ editt. contra librorum fidem. Ad αὐτόν 1
 supple τὸν μόλιβδον. | ταυρείου. ταυρεῖας. *b.* | τούτοις. τούτους. *c.* | 2 3
 α
 ἀταμεινύω. Vid. XIII. 14. p. 296, 22. | ὁ γάστρις. γάστρις. *m.* Var. 4 6
 Hist. I. 28. φορτικὸν καὶ γάστριν. *Philost.* Vit. Ap. VI. 15. ἀκόρεστον
 καὶ θεινῶς γάστριν. | μήρινδον. μίρινδον. *M. m. a.* μήρινδα. *c.* | συνήσιν 8 9
 οὖν. δὲ. *b.* ὑπερπύμπλαται. *b.* ὑπερπύπταται. *Vat.* ὑπερεμπύμπλανται. *M. m.*
 ὑπερεμπύμπλαται. *a.* et editt. Hoc restituendum. | ποταμίων τε ἔργων. 10
M. m. ἔργων omissum in cod. *a* et editt. ante *Schneiderum*, qui optimam
 lectionem, a *Gronovio* in Annot. relictam, recepit; quo facto, non opus est
 transpositione *Gesneri* ποταμίων τε καὶ ἐνύδρων κυνηγεσίων. — ποταμῶ
 τε ἔργῳ καὶ κυνηγεσίῳ ἐνύδρῳ. *b.* μετέηκεν depravatam videbatur *Schnei-*
dero. Verum μετέηκεν καὶ αὐτόν τις idem videtur esse ac μετέσδαλ τνος,
 se a negotio aliquo dimittere, eique renuntiare. *Plato.* de Rep. VII. p. 537.
 Α. ἤνικα τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μετέηκεν. *Herodot.* IX. 33. Σπαρτιῆ-
 ται δὲ — μετέησαν τῆς χρησιμοσύνης τοπαράκων. Cf. *Matth.* Gr. §. 332.
 Hoc itaque dicit: piscator, persona mutata, omissio negotio, quod agere
 erat visus, ex piscatore arator factus, boum equorumque impellit jugum.
 | καὶ ἡ τοῦ. καὶ ὁ. *m.* τῶν ὑποζυγίων. ἀποζυγίων. *m.* ἀντικαλῶς ἐστὶν. 13
 τε interponit *m.* | τοῦ Ἰστροῦ. Ἰστροῦ. *m.* | ἐν αὐτῷ. ἐν om. *c.* ἔχει 14 15
 καὶ μέντοι. ἔχει, τὸ μέντοι. *Vat.* | μήρινδον. μίρινδον. *M. m. a.* οὐδὲ 16

28 τὰ ἔρματα. ubi vid. *C. F. Herm.* p. 355. | βραγχιών. βραγγέλιων *M.* (ubi
 (superscriptum) *m.* βραχιών. *a.* εἰςδορόντος. *a* et edit. εἰςδορόντος. *m. c.*

30 εἰςδορόντος. *b.* τεθῆκασι. τεθῆκασι. *a.* | τοῦ φαρμάκου, genitivus pendet
 a τὸ μὲν, quare distinctionem post προσηρημένων delevis. Paulo post vo-
 cabulo φάρμακον repetito non erat opus et velim abesse, neque tamen

31 32 fortasse suppositum. | λοιπῶν. In *a* λ mutatum in *x*. | δεύτερον καὶ
 κακὸν τοῦτο. *M. m. b.* firmantes correctionem *Gesneri*, pro καλόν, quod
 omnes editiones habent. In *a* littera λ in καλόν mutata in *χ*. καὶ κακὸν
 τοῦτο legit etiam *Gillius* vertens: *et id quidem perniciosum. Gronovius*
 tentabat: φάρμακον ἀπορροῦσι δεύτερον· καὶ καλόν τοῦτο ὡς καὶ τὸ τῆς κα-
 λουμένης ἀγλαοφώτιδος. quod parum probabile. Equidem distinctione po-
 sita post ἀπορροῦσι, δεύτερον conjunxi cum sequentibus, legens prae-
 terea: δεύτερον δὲ κακὸν τοῦτο τῆς — ἀγλαοφώτιδος· ἀγραφώτιδος. *m.*

3 εἰσεσθε αὐτήν. *b. c.* εἰσεσθαι αὐτήν. *Vat.* αὐτῶν. *M.* (supra scriptum 324

ἦν). αὐτῶν. *m.* εἰσεσθ' οὐ αὐτ'. *i. e.* αὐτῶν. *a.* Quod in editionibus legitur
 εἰσεσθε αὐτῆς, a *Gesnero* profectum, tacite sic corrigente. Promissum
Aelianus solvit infra c. 27.

5 6 CAP. XXV. ἀλλὰ ἐκείνους. *M. m. a.* ἀλλ' edit. | σκυδί. σχυδί-
 7 δι. *a.* sed *χ* a sec. *m.* in *x* mutatum. | ἐκείνων. τῶν Σκυδῶν scil. quod
 9 ex Σκυδί. assumendum. | τῶν Ἀξίου ῥευμάτων. correctionem *Valesii*
 Emendatt. V. 15. confirmavit *b. c.* ἀξιοῦ. *Vat.* τῶν Ναξίου. *a* et edit.

Quod vero idem in superioribus ῥώμῃ mutat in Ῥώμῃ, Romanorum im-
 perium intelligens, hoc non probo. Fluminis nomen omisit *Gillius*; idem
 ῥώμῃ de *munitis natura locis* accepit. Rectius *Gesnerus*: *suis viribus*
regionem suam defendunt. Oritur Axius in montibus, quibus Moesia a

11 Macedonia separatur. | τὸ ἔργον ἐκείνο ταῖς τῶν Ἀψύρτων τῶν ἀδελφῶν
 χερσὶ κακαῖς τολμησάι. nihil hic a libris praesidii. Novimus populum a
 Medeae fratre vocatum: Ἀψυρτοί, ἔθνος Σκυδικόν, ὧν ἐν τῇ γῆ κεῖται
 τὸ σῶμα τοῦ Ἀψύρτου. Etiam Ἀψυρταῖς. ap. *Apoll. Rh.* IV. 451. 515.
 Cf. Etym. *M.* in Ἀψυρτίδες. Verum ex his nemo vulgatam defenderit.
Gillius in ed. priore haec verba omisit; in altera sic posuit: *ubi Me-*
daeam indigenae celebrant illud facinus [in] Apsyrto fratrum [fratrem]
ausam fuisse. κατὰ τοῦ Ἀψύρτου τοῦ ἀδελφοῦ corr. *Gesn.* πρὸς τὸν Ἀψυρ-
 τον τὸν ἀδελφόν. *Oudendorp.* ad *Thom. M.* p. 885. proxime ad verum,
 quod nunc demum obtulit *Vat.* τὸ *ε*. ἐκείνο τὸ εἰς τὸν Ἀψυρτον τὸν ἀδελ-

12 φόν. | ἐπὶ τῇ Κόλχῃ φαρμακεῖ. φαρμακίαις. *M. m.* φαρμακίαις. *b. v.*
Vind. 7. φαρμακίαις. *a. c.* φάρμακ' εἰ. pessime edit. ante *Gron.* qui
 φαρμακεῖ edidit, non magis ad librorum fidem quam primus editor. φαρ-
 μακίαις suspicabatur *Gesn.* assentiente *Oudendorpio* l. c. et *Schneidero*,
 qui tamen in cur. sec. φαρμακίαις in ordinem recepit. In qua lectione
 mihi verborum structura non videtur commoda; neque φήμη φαρμακίαις
 ad Apsyrti caedem facit. Ex librorum vestigiis legendum: τῇ Κόλχῃ
 φαρμακίαις. *i. e.* φαρμακίαις *veneficae.* De ave quadam *Aristotel.* H. A.
 IX. 16. 4. λέγεται φαρμάκεια εἶναι, διὰ τὸ πολυῖδρος εἶναι. Ex hac le-
 ctione reliquae facile potuerunt oriri. ἡ Κόλχος. ut ap. *Herodotum* I. 2.
 ὁ Κόλχος est Aetes, Medeae pater. Ab eodem VII. 62. Μηδείην ἡ
 Κολχίς vocatur. πρὸς τοῖς ἄλλοις, praeter reliqua quae de ea traduntur;

τοῖς Ἕλλησι autem cohaeret cum ἄδοντες. | ἀλλὰ οὗτοι γε. *M. m. a.* 14
 ἀλλ' οὗτοι γε. editt. | ἀροῦν. ἀρ' οὖν. *m.* | μηδὲν εἶναι. εἰθένα (sic) *m.* 16 17
 βοῦ βοῦ. *m. Suidas.* T. II. p. 466. τί γὰρ δη' δελεῖν καὶ βοῦ φασι κοινόν;
 | φιλία. φιλία. *Vat. ἀρέτρῳ. ἀράτρων. b. c.* | παρείη. σπανείη. *m.* | 18 19
 χρῆται χράται. *b. v. Vid. Lobeck. ad Phryn.* p. 61. ζυγόν. ζηγόν. *m.* | 20
 ἐν καλῷ τῆς ἄγρας. respondent haec praecedentibus καλῶς ἔχειν. VII. 25.
 σκέπτης ἐν καλῷ εἶναι. Ib. 40. ἐν καλῷ τῆς μνήμης. Var. Hist. II. 13. ἐν
 καλῷ τοῦ θεάτρον ἐκάθητο. *Aristoph. Thesm.* 292. ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ.
 | ἄγαν ἐκτικῆς. hoc dedi ex cod. *b. cui nunc accessit Vaticani aucto-* 23
ritas. ἄγαν ἀκτικῆς. a. c. et editt. ἀγανακτικῆς edidit Gron. nihil de hac
 lectione monens. Sic tamen esse videtur in *M.* Vocabuli ἐκτικῆς aliud
 hac significatione exemplum non novi; nec tamen analogiae repugnat.
 Non vero poenitet olim conjecisse ἄγαν ἐκτικῆς, praesertim quum sic
 correxerit etiam *Falcken.* ad Hippol. p. 245. E. Infra XVI. 27. p. 367,
 7. κάρωσιν τινα ἐκτικῆν εἰς ἀναισθησίαν. XVII. 6. p. 376, 10. ἐπαοιδαῖς
 μάλα ἐκτικαῖς. Vim vocabuli ἄγαν auget. V. 3. ξύλα — κραιεῖας δὲ
 ἐστὶ ταῦτα, ἰσχυρὰ ἄγαν. VIII. 13. ὀφθαλμούς ἄγαν βραχίστους. | ἄδην. 24
b. c. ἄδδην a et editt. contra p. 325, 4. ἄδδην habet M. m. ἄδην. editt.
 ut etiam p. 327, 13. | ἐμπύκτανται. ἐμπύκτωνται. *Vat. ἐμπυκτῶν-25*
ται. b. | καὶ τεθηγγμένον. καὶ κατεθηγγμένον. *a. δὲ ἄρα. M. m. a. b. c.* 27
 ἄρα om. editt. ante *Gron.* | ταύρου τεθηραμένου. tauri feri et ad hanc 28
 ipsam psum capti. De lectionis sinceritate dubito. *asso tauri pulmone*
vertit Gillius. De (εὐ) τεθηραμένου cogitabam, i. e. εὐτραφοῦς. *tauri sa-*
ginaii. | σιλούρω. λουσίρω. *M. m. syllabis transpositis.* De siluro vide 29
Cuvier ad Plin. T. VII. p. 159. s. | μόλιβδον. *M. m. c. μόλιβον. b.* 30
 μόλυβδον. editt. Sic fuit in *a.* Sed ὕ mutatum a correctore in ἰ. — ἐς
 τῆν ἐστὲ *a.*

- 325 αὐτόν. *M. m. a. b. c.* αὐτῷ editt. contra librorum fidem. Ad αὐτόν |
 supple τὸν μόλιβδον. | ταυρείου. ταυρεῖας. *b.* | τούτοις. τούτους. *c.* | 2 3
- α
- ἀταμεινύως. Vid. XIII. 14. p. 296, 22. | ὁ γάστρις. γάστρις. *m.* Var. 4 6
 Hist. I. 28. φορτικόν καὶ γάστριν. *Philost.* Vit. Ap. VI. 15. ἀκάρεστον
 καὶ θεινῶς γάστριν. | μήρινδον. μίρινδον. *M. m. a.* μήρινδα. *c.* | συνήσιν 8 9
 οὖν. δὲ. *b.* ὑπερέμπλαται. *b.* ὑπερέπταται. *Vat.* ὑπερεμπύκτανται. *M. m.*
 ὑπερεμπύκταται. *a. et editt.* Hoc restituendum. | ποταμίων τε ἔργων. 10
M. m. ἔργων omissum in cod. *a et editt. ante Schneiderum,* qui optimam
 lectionem, a *Gronovio* in Annot. relictam, recepit; quo facto, non opus est
 transpositione *Gesneri* ποταμίων τε καὶ ἐνύδρων κυνηγεσίων. — ποταμῶ
 τε ἔργω καὶ κυνηγεσίῳ ἐνύδρω. *b.* μετέχεν depravatam videbatur *Schnei-*
dero. Verum μετέχαι ἐαυτόν τινας idem videtur esse ac μετέσθαλ τινας,
 se a negotio aliquo dimittere, eique renuntiare. *Plato.* de Rep. VII. p. 537.
 A. ἤνικα τῶν ἀναγκαίων γυμνασίων μετέχεται. *Herodot.* IX. 33. Σπαρτιή-
 ται δὲ — μετέσταν τῆς χρησιμοσύνης τοπαράκων. Cf. *Matth.* Gr. §. 332.
 Hoc itaque dicit: piscator, persona mutata, omisso negotio, quod agere
 erat visus, ex piscatore arator factus, boum equorumque impellit jugum.
 | καὶ ἡ τοῦ. καὶ ὁ. *m.* τῶν ὑποζυγίων. ἀποζυγίων. *m.* ἀντικαλῶς ἐστίν. 13
 τε interponit *m.* | τοῦ Ἰστροῦ. Ἰστροῦ. *m.* | ἐν αὐτῷ. ἐν om. *c.* ἔχει 14 15
 καὶ μέντοι. ἔχει, τὸ μέντοι. *Vat.* | μήρινδον. μίρινδον. *M. m. a.* οὐδὲ 16

- 17 ἄν. *a* et editt. οὐδὲν. *b. c.* | ἐπ' ἀμοιβῶν ἐλέως. ἀπ' ἀ. λέξεως. *Vat.* —
 18 ὁ ἔχθρος. articulum addidimus ex *M. m. b.* | ἥϊός. *b.* ἥϊόνος. *a* et editt.
 Ὀμηρίδης. „seriores plerique vocant *Homeridas* eos, qui Homericum
 comparandi, laudandi, loquendi denique morem optime tenent.“ Verba
 sunt doctissimi *G. G. Nitzschii* in Prolegg. ad Plat. Ion. p. 11. ubi nec
 h. l. praeterit. Spectatur *Il. ψ. 110.* κρείων Ἀγαμέμνων Οὐρητῆς τ' ὄτρυνε
 καὶ ἀνέρας ἀξέμεν ὕλην. Ibidem paulo post commemorantur φητροὶ δρυῶν.
 Voce στελεχος *Homerus* non utitur; δρυὸς ἐν στελέχει habet *Pindar.*
 18 20 *Nem. X. 61.* | δρυῶν. δρῦν. *c.* | δὴ που. *δη. b.*
 21 CAP. XXVI. οἶος βαδύτατος. *Aeli. ap. Suid. T. II. p. 608.* λοιμὸς —
 οἶος βαρύτατος. Cf. *Eund. p. 670.* ἀνέμου ἐπιπνεύσαντος οἴου σφοδρῶτά-
 23 του. Vid. *Matth. Gr. §. 461. p. 839.* | βάρους εὐ ἤκει. εὐ om. *b. v.*
 Vid. supra ad *I. 12. p. 7, 28.* Ad orationem stabiliendam autem requiri
 videtur, ni fallor, ut ὅτι post μέντοι inseratur, non, ut in marg. exca-
 24 sum, ante μέντοι. | ναῦς αἱ φορτίδες. τὰ φορτηγά. vid. *Wessel. ad Dio-*
dor. T. I. p. 419, 52. περῶσαι. περῶσι. fortasse etiam *αἱ. b. onerariae*
naves mare-transmittentes. Gillius. — κατακοιλίζουσι. *Thucyd. VIII. 92.*
 28 αὐτὰς ἐς Αἴγινα κατακοιλίσει καὶ πάλιν ἐν Ἐπιδαύρῳ ὄρμειν. | ἐκμαί-
 29 νόντων. ἐκβαιόντων. *a.* Vid. supra *c. 18. p. 319, 13.* | ὄχθης. ὄχθοις. *b.*
 30 καὶ ἄκραι. om. *c.* | προήκουσιν. *M. m.* προήκουσι. editt. προσήκουσι. *a.*
 31 | προσρήγνυται. προσρύνγνυται. *m.* προσρήγνυται. *a.* αὐταῖς. scribebatur αὐ-
 τοῖς. Illud habet *m. a. b. c. v.* ἡνίκα δ' ἂν ἑαυτοῦ. δὲ ἂν. *M. a. c.* ἡνίκα
 οὐ
 δὲ ἐὰν αὐτῷ. *b.* ἐὰν ἑαυτοῦ. *Vat.* ἑαυτοῦ μάλιστα. Vid. ad *IV. 29. p. 82,*
 32 30. | ὑποπλησθεῖς. ὑποπληθεῖς. *m.* Si recte hunc locum intelligo, ὠδεύ-
 ται pendens ab ἡνίκα ἂν in ὠδῆται mutandum est, ita ut apodosis sit in
 verbis: καὶ ἀκμάσας αὐτὸς πρόβεισι πλημμυρῶν; quod secutus distinctionem
 mutavi; vulgo enim pleue distinguitur post ὠδεύται. Fortasse tamen in
 priore commate excidit ἦ, totusque locus ita legendus: ἡνίκα δ' ἂν ἦ
 ἑαυτοῦ μάλιστα ὑποπλησθεῖς, εἶτα εἰς τὴν δάλ. στεν. ὠδεύται — φησεῖ δὲ
 ἄρα δρᾶν τοῦτο κ. τ. λ. Nunc veriore esse priorem correctionem nostram,
 monstrat *Vat.* ubi ὠδῆται legitur.
 2 τετάρτης ὥρας. *Gesnerus* τρίτης conjecit. Hanc ὥρας distinctionem 326
 alibi nondum reperi. ὀπώραν, μετόπωρον, φθινόπωρον novi; φθινόπωρον
 si voluit intelligi *Aelianus*, probanda videtur *Gesneri* conjectura. *Скнпвн-*
 3 4 *пер.* | πλημμυρῶν. πλημμύρων. *c.* | πληθύνοντα. πληθύνοντα. *c.* in marg.
 πληθύνοντα. — δὲ ἄρα. *M. m. a. δ'* ἄρα. editt. ἐκωδεῖ. om. *a.* | καὶ ἐξά-
 πτει κατιέναι ἄγριον. *J. F. Gronov.* conjicit ἐξάπτει τὸ ἐκείνου ἄγριον.
 emendatione locus non indiget, quem sic accipio: ἐξάπτει αὐτὸν ὥστε
 κατιέναι εἰς θάλατταν οἷον ἀγριωδέντα. Ille infinitivi usus, quo consequen-
 tiam significat, non infrequens apud *Aelianum*. Vid. ad *IX. 30. p. 206,*
 25. et *Matth. Gr. §. 532. c. p. 1040.* κατιέναι autem recte dicitur aqua
 ex altiore littore in mare effusa. In proximis autem idem *Gronovius*
 egregie vidit, verba μάλα γε κρυμῶδες καὶ σκληρόν⁸ eo loco, quem nunc
 teneat, delenda et post καταπνέων ponenda esse: ὁ βορρᾶς καταπνέων
 μάλα γε κρυμῶδες καὶ σκληρόν. σκληρόν πνεῦμα habes *V. 13.* et quod in-
 primis huc facit *IX. 57.* ἐν δὲ τῷ χειμῶνι — σκληρόν τῶν ἀνέμων καὶ
 6 βίαιον καταπνεόντων. | τὸν κατ' ἑαυτοῦ. τῶν. *c.* ἑαυτὸν. *Vat.* κρύσταλλον.

uno λ m. a. ut etiam in sqq. | οὔκουν. οὐκοῦν. m. ante hoc vocabulum 8 fortius distincti. ἐκβάλλειν. ἐκβάλλεις. b. ἐς τὰ. m. c. v. εἰς. a et editt. | ἀλλ' ἀναχέων καὶ ἀνωδούμενος ἦσιν. ἀλλὰ. a. ἀναχέων. M. m. b. c. v. α'. *Gesn.* 9 ἀναχέων et ἦσιν edd. In cod. a. prius fuit ἀναχέων, sed 2 mutatum in χ. ἦσιν. de Enipeo Oδ. λ. 238. ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαίαν ἦσιν. (olim ἦσιν edebatur) τὸ ξαυτοῦ ὕδωρ sc. ut est Il. φ. 158. Ἄξιον ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαίαν ἦσιν. Haec autem verba, admissa subjecti mutatione, sic videntur accipienda: ὁ ποταμὸς ἦσιν τὸ ὕδωρ (ᾠδίνα) ἀναχέων (αὐτὸ) καὶ ἀνωδούμενος. Malim vero: ἀναχεόμενος. Vid. X. 45. p. 238, 15. XVI. 12. p. 357. 2. Similiter ap. *Heliodor.* II. 28. p. 93, Nilus dicitur πρὸς τῶν Ἑτησιῶν ἀντικρὺ πνεόντων ἀνακοπτόμενος. Cf. *Diodor.* I. 38. init. | ἐς βάθος χωρεῖ. *Gillius* vertit: in altitudinem 10 deprimit. imo: descendit, dum magis magisque concrescit et augetur. | ἐς πολὺ. πόλιν. v. b. | ὑποβρεῖ ὁ Ἴστρος τὸ γνήσιον ὕδωρ. videtur 11 transitive positum, nisi dura figura ὁ Ἴστρος est pro τοῦ Ἴστροῦ. SCHNEIDER. Distinctione difficultatem hujus loci sustuli. Opponitur Ister et τὸ γνήσιον αὐτοῦ ὕδωρ, aquae in glaciem duratae, τῷ νόθῳ. Anth. Pal. IX. 277. de torrente imbribus aucto: ἤλιος — ἐλέγγειν καὶ γόνιμον (i. e. γνήσιον) ποταμῶν καὶ νόθον οἶδεν ὕδωρ. Vid. Anim. in Anth. Gr. T. II. 2. p. 54. | νόθον. omnes libri nostri. νόθον (sic linea fracta) a. unde νόθον 13 factum in ed. *Gesn.* πεδίου δόκην. *Herodi.* VI. 7. 16. de Istro et Rheino: παγέντες ὑπὸ τοῦ κρύους ἐν πεδίῳ σχήματι καθιπτεύονται. | ὄδοιπο- 14 ροῦσιν. sic libri omnes. ὀδηποροῦσιν. ante *Gron.* | καὶ ζεύγη καὶ μόνιπ- 15 πους. graecum nou videtur. *Gillius*: homines vel equis insidentes, vel jugata jumenta agentes. SCHNEIDER. καὶ τὰ ζεύγη καὶ οἱ Ἴπποι. b. καὶ Ἴπποι. *Vat.* Hoc libro duce videtur scribendum: οἱ τῆδε ἄνθρωποι κατὰ ζεύγη καὶ μόνιπποι. plane ut *Gillius* videtur legisse. *Suidas*. μόνιπποις τοῖς ἐπὶ ἐνὸς Ἴππου ἀγωνιζομένοις δρόμον. quae ex *Pausania* affert *Eustath.* ad Oδ. ε. 371. p. 222. ubi est praeterea ὁ μόνιππος ἀνὴρ ὁμοῖος τῷ κελητίζοντι. *Ovid.* III. Trist. X. 29. undas Frigore concretas ungula pulsat equi: Perque novos pontes subterlabentibus undis Ducunt Sarmatici barbara plaustra boves. Cf. *Herodianum* VI. 7. 6 et 7. | ὁπόσα. ὁπόσον. *Vat.* ὁποῖα corr. *Gesnerus*, recepitque *Schn.* | τοῦ ποταμοῦ καὶ 16 τοῦδε τοῦ Θρακίου Στρ. sic vulgo cum a. m. et reliquis libris. καὶ τοῦδε καὶ τοῦ Θρ. *Abresch.* in Auct. Diluc. p. 435. Rectius *Schn.* καὶ removit post τοῦδε. Sic etiam *Gesnerus*: hujus fluvii et Thracii Strymonis glaciem vertens. | ἡ ἀλώπηξ. M. m. a. b. c. articulum om. editt. 17 ante *Gron.* per errorem: | ἀνωτέρω. nempe VI. 24. ὁ ἐν τῷ. ἡ. m. | 18 περιτραφεῖς. περιστραφεῖς. marg. b. περιστραφεῖς libri et editt. perpetua ho- 19 rum vocabulorum permutatione, in hoc ipso cap. p. 328, 11. *Gesneri* correctionem, probatam *Oudendorpio* ad *Th. M.* p. 901. recepit *Schn.* quem secutus sum. Il. ε. 903. legebatur ante *Wolsum* de lacte: μάλα δ' ὤκα περιστρέφεται κυκλώντι pro περιτρέφεται. Vid. *Heyn.* Tom. V. p. 171. *Toup.* in *Hesych.* III. p. 355. De glacie Oδ. ξ. 477. σακέεσσι περιτρέφετο κρύσταλλος. i. e. περίε ἐπήγγυτο. *Eustath.* *Quint. Sm.* X. 415. οὗ ὃ ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος. Cf. infra c. 29. p. 331, 15. | ἰστίων ἠπλωμένων ἔτι δεῖ. M. m. b. c. ἰστίων ἠπλωμένων ἐστὶ δὴ. a. ἰστίων 20 ἠπλωμένων ἐστὶ δὴ. editt. ante *Gron.* ἰστίου ἠπλωμένου ἔτι δεῖ. α'. *Gesn.*

quod in nullo est codice. ut nec passa vela nec gubernatores opus sint.

21 Gill. | πρωράτης. sic Gron. lectoribus non monitis, pro πρῶρα τις. quod in nullo est codice. Vitium non animadvertit Gesn. qui interpretatur: nec prora spostat antrorsum. πρωράτης est in plurimis libris nostris.

22 πρωρατῆς. a. πρῶρα τὰ πρ. Vat. — βλέπει βλέπειν. c. | τοὺς ὄλακας.

24 τὰς. a. τὸ πᾶν. αὐτὸ πᾶν. c. | νήσω. nec sune navis esse videtur, Gillius,

quasi νηὶ legisset, nec hanc lectionem a sensu hujus loci abhorreere existimat Schn. In vulgata tamen sensus est ἐμφοτικώτερος, eamque tætur

Max. Tyr. Diss. I. 3. p. 10. de nave quadam, ἀπεσάλεινε τῶν λιμῶ-

25 νων, καθάπερ νήσος πλωτή. κύμασιν. M. m. | καὶ ναὶ μὰ Δία. καὶ νη

Δία. Vat. Var. Hist. XIII. 4. ἀπεκρίνατο, ναὶ μὰ Δία. Aristoph. Plut. 187.

26 28 καὶ ναὶ μὰ Δία. ; κερύνω. περὶ νεῶ. m. | μετῆραν ἐπὶ τοῦ τέως ὕδατος.

ραν

μετῆρασαν · καὶ. sic M. ubi duae hae syllabae alio atramento inductae

sunt. μετῆρασαν καὶ ἐπὶ. a. c. μετῆραν ἐπὶ. m. b. Gillius hoc verbum

omisit: *plaustrisque onera transvehunt*; quasi legisset: καὶ σμάξαις ἄγου-

σι τὸν φόρτον. De aoristo μετῆραν post praesentia illato vide ad

IV. 19. p. 78, 15. X. 5. p. 220, 28. καταπέτονται, οὐδὲν δὲ εὐρόντες

ἀπέβριψαν — καὶ ἀνεχώρησαν. Post τοῦ ὕδατος ponenda esse suspicor

verba καὶ τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες. quae eo, quo nunc legantur loco,

29 sensum turbant. | μετὰ τὴν χειμέριον ὄραν. κατὰ. m. χειμέριον. M. m.

b. c. χειμέριον. a. et editt. ante Gron. Haerebat in his Gesnerus; ex-

acta enim hieme et glacie soluta, fieri non posse, ut boves Istrum cal-

cent, nisi forte de vado cogitaverit auctor. Trillerus corrigit: οἱ τὸν Ἴστρον

πατοῦντες βόες. invito Schneidero, qui sic h. l. interpretatur: Istro sub

glacie labente, quam vis fluminis accrescentis mox ruptura est, boves per

glaciem remeantes merces in naves reportant. Verum hoc si voluisset

Ael. admodum ambigue locutus esset. Dicendum enim erat: τῆς χειμέ-

ριου ὄρας ληγούσης καὶ τοῦ ὕδατος φερομένου ἤδη σφοδρότερος, κάτω δὲ

ἔτι, παραφ. τε καὶ ἄγ. τὰ ἄχρη, καὶ πάλιν τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες. Vo-

cibus autem, quas dixi (τὸν Ἴστρον πατοῦσι βόες) post ὕδατος positus, dif-

ficultas evanescit, et merces cymbis et lintribus in navem reportari cogi-

tare licet.

2 3 καμῆ. κάμη. m. | ἀπολυθῆ. in Paris. b. (si recte intelligo) verba 327

sic procedunt: ἀπολυθῆ, ἐλευθέρου δὲ τοῦ καιροῦ ἐνταῦθα καὶ οἱ ἀμειψί. .

non satis tamen haec perspicua in schedis nostris. Videtur autem ἐνταῦ-

θα ex margine alienum in locum esse illatum, quam ἐντεῦθεν in ἐλευθε-

ρουδε depravatam esset. Quidquid sit, ἐνταῦθα huic loco magis videtur

convenire quam ἐντεῦθεν, quam agatur de tempore, quo glacie adhuc amnis

constrictus tenetur. — μακέλλας λαβόντες. Herodian. VI. 7. 16. de Rhe-

no et Istro: ἀντιτυπὲς δὲ οὕτω καὶ στεφθρὸν γίνεται τὸ ποτὲ ρεῖθρον, ὡς

μὴ μόνον ἔπικων ὀπλαῖς καὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἀντέχειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀρύ-

σασθαι θέλοντας μὴ κάλπεις ἐπ' αὐτῷ μηδὲ κοῖλα σκευῆ φέρειν, πελέκει

δὲ καὶ δικέλλας, ἕν' ἐκατόφαντες, γυμνὸν τε σκεύους ἀράμνοι τὸ ὕδωρ,

5 φέρωσιν ὥσπερ λίθον. | διακόπτουσι. διασκάπτουσι. b. v. κυκλωτερῆ. κυ-

6 κλωτέρη. m. glaciem in orbem perfodiens. Gill. | κατιόντες. κατιόντα

corrigit Gesn. recepitque Schn. Verum si participium refertur ad τάφρον,

scribendum erat κατιούσαν; nec κατιόντες correctione videtur egere, quum piscatores, qui puteum illum excavantes usque ad aquam penetrant, ipsi in hoc suo labore dici possunt κατιέναι ἐς τὸ ὕδωρ. Sic nobis quoque licet dicere: sie bilden eine Grube, und gehen damit so weit hinab, bis sie das Wasser erreichen. | ἰχθύες πολλοί. οἱ ἰχθύες. *M.* | ποδούντες 9
τὸ φῶς. potius aërem recentem appetentes. SCHNEIDER. | εἰζένουσιν. *M.* 10
m. | αἰρούνται. simili ratione in fluminibus Canadensibus pisces capi 11
narrantur in libro menstruo Edinburgh new philosophical Journ. 1829.
trim. 1. | κυπρίνου. κυπρίου. *a.* | ἄδην. *a.* ἄδδην. *M. m.* Vid. supra 12 13
p. 324, 24. | ἀντακαίων. *Herodot.* IV. 53. de Borysthene: κητιά τε 14
μεγάλα ἀνάκωνδα, τὰ ἀντακαίους καλέουσι, παρέχεται ἐς ταρχευσιν. unde
Mela II. 1. 62. *Strabo* VII. p. 307. ἔρυκτοί τε εἰσιν ἰχθύες οἱ ἀπολη-
φθέντες ἐν τῷ κρυστάλλῳ — καὶ μάλιστα οἱ ἀντακαῖοι οἱ δελφῖσι πάρισσοι
τὸ μέγεθος. *Sopater Athen.* III. p. 119. A. Alia loca dabit *J. M. Ges-
neri* disputatio de Antacaeo in Act. Soc. Jen. lat. II. p. 21. ss. Pertinere ad genus accipenseris Linn. suspicati sunt viri docti, neque equidem dubito. Locus hic *Aeliani* est classicus, et notae piscis ab eo positae conveniunt omnes speciebus pluribus accipenseris. Cf. *Conr. Gesn.* de Aquat. p. 60. SCHNEIDER. Vid. Eund. in Ecl. Phys. T. II. p. 48. ἀντακαίων. *M. m. a. v.* | καὶ τοῦτον. καὶ om. *b. v.* | ὕδωρ. ὕδωρ. *m.* οὐδάρ. 15 18
οὐδάρ. *b. v.* βρέφος. βρέφη. *b. v.* sic *Gillius*: lactantis scrofae suos foetus. | καὶ μέντοι. καὶ om. *b. v.* | τῷ μυελῷ. τὸν μυελόν. *Vat.* | 19 20
ὕμην. non dubito tendinem intelligi dorsalem magnum, generi accipen-
serum proprium, quem exsectum siccant, et in usum cibi sub nomine *Wesiga* vendunt hodie populi imperio Russico subjecti, teste *Pallas* Itiner. I. p. 130. 297. ss. II. 342. III. 48. SCHNEIDER. ὕμην. *m.* | ζεύγος 24
γὰρ ἢ τινε ἢ οὐδὲν διαφέρει. repetitum vocabulum ζεύγος ex praecedentibus. δέρματος corrigat *Schn.* cum *Gesnero*, nec aliter haec verba laudat *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 394. μάλιστα γὰρ ἢ τι ἢ οὐδέν. *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 359. Propius ad litteras σκύτους correxi ad Anth. Pal. p. 41. σκύτος cum μάλιστα jungit *Pollux.* X. 187. *Alciaphr.* III. 51. p. 394. σκύττει καὶ τοῖς ἄλλοις ἰμαῖσιν ἀντὶ παιδιᾶς πληττόντες. Pueris castigandis fuit adhibitum. *Liban.* Tom. IV. p. 380. δεδασκάλους — οὗ σκύτος κάθηται φέροντες, καὶ τοὺς ἀργότερους τῶν νέων ἐπεγέρονσι πληγαῖς. *Ib.* p. 868. βρακτηρία et σκύτος paedagogi conjungitur. Hinc ap. *Kund.* T. III. p. 436. ῥήματα σκύτους πικρότερα. — In locutione ἢ τινε ἢ οὐδέν (vid. ad III. 42. p. 68, 23.) diversos casus verbo διαφέρειν adjectos tuetur *Lobeck.* l. c. comparans *Platon.* Alcib. I. p. 109. B. ἄλλο τι οὐκ ἢ τοσοῦτω μόνω διαφέρει. | θεάσαιτο. θεάσοιτο. *M. m. a.* | ἐμπι- 25 26
πτονα. ἐμπιπτονα. *b.* εἰς τὸν βόθρον. sic *M. m. a. b. c.* τήν. editt. ex tacita primi editoris correctione. Vid. ad VI. 14. p. 130. 1. — ἀλλ' ἢ. ἀλλὰ ἢ. *m. a.* | εὐρε, καὶ ἐν ἄμμῳ. *Scr.* cum *Par. b.* ἢ ἐν ἄμμῳ. 27
nisi fortasse ambae particulae jungendae sunt: ἢ καὶ ἐν ἄμμῳ. *Gillius*: aut sub saxa, aut in imam harenam. | βορᾶν. βορβᾶν. *m.* | σχολῇ. 29 30
dum nihil agit. σχολῇ. *m. b.* facili lapsu. *Gillius* vertens: tantum inertiae laboris gaudet, tēpetai legit, non τρέφεται. Non spernenda haec lectio. | πλεκτανῶν. πλεκτάνων. *m.* Pinguedinem per hiemem depasci 32
ab antacaeo fabula est, similis alteri de polygo cirros suos carpente,

quam habet *Aeli*. V. H. I. 5. SCHNEIDER. παρατραγόντες. α. παρατράγοντες. c. m.

- 1 4 και εκείνοι. και om. c. | μορμύροντος δε. ῥόος ἀφρῶ μορμύρων. 328
 Π. σ. 402. φ. 325. Ob ἐνταῦθά τοι, quod initio solet poni, suspicor fere
 δε in τὸ mutandum, totumque locum sic distinguendum esse: πολλὸς δε
 οὗτός ἐστι, μορμύροντός τε τοῦ βέουματος και ὠθουμένου σφοδρότατα· ἐν-
 ταῦθά τοι και ἀλλοκεται βῆδως. vulgaris certe distinctio ferri nequit. |
- 6 7 8 ἄλλοχ. αὐτόν. και ἔλλ. *Vat.* | κρύπτεται κρύπτει. b. v. | εὐσύνοπτον
 οἶον οὐκ ἔστι. locum vitiosum vertunt: ut *hamus cum linea in spumana
 demissus sub alborem occultetur, et ferri splendor minime perspicuus
 sit.* Imo spumae albedo et splendor aerei hami praestringunt oculos an-
 taeaei, ut dolum non agnoscat. Igitur mutata distinctione et transposita
 negatione sensum aperuisse mihi videor sic: και τὸ μὲν κρύπτεται ὑπὸ τῆ
 λ. και ἀγλη τοῦ χαλκοῦ, οὐκ εὐσύνοπτον οἶόν ἐστι. SCHNEIDER. Cf. Eund.
 in *Ecl. Phys.* T. II. p. 48. Conjecturam suam *Schn.* in textu posuit.
 Scribe potius: και ἡ ἀγλη τοῦ χαλκοῦ εὐσύνοπτόν οἰ οὐκ ἔστι. Vitaret
 piscis hamum; si splendorem ejus videret; at ille spumae albedine occul-
 9 tatur; ita fit, ut antaeaeus dolum non agnoscat. | και λάβρωσ σπῶν. *M.*
 10 m. b. c. *Vind.* 7. ἔσῶν. editt. ante *Gron.* λαύρωσ ἔσῶν. a. | τοῦ
 προειρημένου σιτίου. nusquam reperio dictum. προκειμένου conjecit *Trille-
 rus.* SCHNEIDER. σίτου. *Vat.* τὸ σίτιον τὸ προειρ. *spuma* est, qua antae-
 caeum satiari supra dictum fuit. Hanc dum cupide haurit, simul ha-
 11 mum in spuma latentem deglutit. Sana et integra omnia. | ἐτρέφετο.
 ἐστρέφετο. m.
- 12 CAP. XXVII. κυνόσπαστος. *Plin.* XXIV. 14. s. 74. commemorat *cy-
 nospasmus*; Ib. 17. s. 102. *aglaophotin.* ἀγλαοφώτιδα *Hesych.* et ex
Diodoro Tarsensi Photi. Bibl. cod. 223. βοτανῶν ἀγλαοφωτίς (sic) μόνη
 τοσοῦτον ἐν νυκτὶ λάμπει ὅσον ἡ προσηγορία δηλοῖ, και τὸν ἐπιθυμοῦντα
 λαβεῖν φεύγει, και ταῦτα ἐβρίζωμένη τόπον ἐκ τόπου παρα φύσιν μεταβαλ-
 νουσα.
- Ad *Aelianum* unice facit *Cedrenus* Tom. I. p. 306. qui apud *Caesaream*
 reperiri narrat ῥέξαν φλογοειδῆ cui nomen βατταρίτις; inde noctua
 fulgere lumen ἀπρόσιτον, διὰ τὸ παραχρήμα τὸν ἐγγίζοντα ἀποδνήσκειν·
 κυκλόθεν οὖν αὐτῆς περιορύξαντες κύνα δεσμοῦσιν ἐκ τῆς ῥέξης, ὁ δὲ
 κύων ἀνασπᾶ, και αὐτὸς μὲν δνήσκει παραπτά, τὴν ῥέξαν δε περιάπτοντες
 13 τοῖς δαιμονιζομένοις θεραπεύουσιν. | ἀγλαοφώτις. sic codd. In *Lex. Schn.*
 ἀγλαοφωτίς scriptum. — ἐκτίσαι. ἐκτίσαι. a et editt. χρέος. cf. c. 24.
 14 p. 324, 3. | ἐν τοῖς ἄλλοις. In marg. a. rec. m. adscripsit s. φητοῖς.—
 17 διαλέληθεν. *M. m.* διαλέληθε. editt. | παραπήξαντες. παραπτήξαντες. m.
 18 ἀπαλλάττονται. uno λ. a | οὔτε τὴν χροῶν ἔχοντες. συμβαλεῖν scil. quod
 verbum sequitur. *Gess.* Hoc quomodo fieri possit, verbo συμβαλεῖν
 tanto intervallo remoto, non assequor. Constat oratio, si legeris: ἐλ
 μὴ τοῦτο δράσαιεν, μνημονεῦσαι. δράσαι ἐμνημ. m. a. Finalis verbi syl-
 laba adhaesit vicino verbo μνημονεῦσαι. Nunc *Vat.* hanc correctionem
 nostram confirmavit. *Gillius* enuntiationem parenthesis omisit. Verte:
 neque colorem recordari possunt, neque speciem, nisi illud fecerint. |
 24 ἀνασπᾶσουσι. ἀνασπῶσι. *Vat.* ἡ οὐ χαιρήσουσι. οὐχ ἀιρήσουσι. *M.* οὐχ αλ-
 25 26 ροῦσι. m. | οὐκ οὖν. *Scr.* οὐκ οὖν cum *Vat.* | ὑπ' ἀπειρίας. ἀπορίας. b v.

ἐπεὶ καὶ, quae verba cohaerent cum ἀπέλευσεν, vulgo cum φασι junguntur. δὲ post φασι addit *m. κατ' αὐτοῦ. αὐτὸ. Vat.* | εἰς μακρὰν. μακρὸν. 27
b. v. Alciphr. I. 35. οὐκ εἰς μακρὰν δὲ — ἀνασομένους. *Phleg. Trull.*
 de Mir. 3. p. 54. οὐκ εἰς μακρὰν παραγίνεται ὁ λύκος. Frequens loquutio
 apud *Lucianum.* Vid. *C. F. Herm.* de Scr. Hist. p. 201. s. | νεανίαν. 28
 νεανία. *m.* ἡμερῶν ἀτροφήσαντα. *Gesneri* correctionem in Additt. Emen-
 datt. ἡμέραν recepit *Schn.* At recte dicitur ἡμερῶν et δι' ἡμερῶν, nu-
 mero non addito, pro *per aliquot dies.* Vid. ad *Achill. Tat.* p. 440.
Suid. T. II. p. 37. ὁ δὲ εἰστία τὸν στρατὸν ἡμερῶν εἰς πανδοκίαν. |
 μακρόθεν. laqueum e longinquo plantas scapo injicientes. | *πρωτεύεσι* 31 32
κρέα. M. m. b. c. a. f. *Gesn.* κρέατα. *a* et edit. ante *Gron.* κνίσσης. κνί-
 σεις. *m.* κνίσσαν. *Vat.* προβάλλοντα. edit. ex tacita *Gesneri* correctione.
 Hoc nunc offert *Vas.* nec damnamdam lectionem censet *Koen.* ad *Gregor.*
Cor. p. 36. προβάλλοντα. *b.* Collatio *Med.* tacet. προςβάλλοντα ibi esse
 non dubito, quum hoc exhibeat *m.* et *a.* Cf. supra ad c. 20. p. 320, 2.
 et *Abrasch.* ad *Aesch.* T. II. p. 89. in *Auctar.* p. 412.

329 ἔναντι. ἔνανται. *m.* ἀπαντᾷ corr. *Triller.* ὄμῃ excidisse censebat *Gesn.* 2
 ἔται *Abrasch.* in *Auct.* p. 412. | ὑπ' ὀδύνης. ὀδύνησι. *a.* ὑπὸ πένθους 3
 suspicatur *Triller.* ὑπὸ ῥύμης. *Abr.* l. c. At illud, si genuinum, ad dup-
 licem dolorem potest referri, cum eum, quem fames cibique frustra ap-
 petiti desiderium concitat, tum eam, quem funis facit collum strangula-
 lans. Deinde στρεβλούμενος ἐπὶ τὰ προκείμενα κρέα dictum cum brevilo-
 quentia pro κινούμενος, caussa simul cum effecta in eodem verbo com-
 mixta. Sic haec interpretabar, locosque conquisiveram, in quibus similis
 brachylogia reperitur. Sed vereor, ne haec frustra disputentur. Aliud
 quid habet *Vas.* codicis lectio: καὶ στρεβλούμενος ὑπὸ τῆς κνίσσης ἐπὶ τὰ
 προκείμενα ἔναντι κρέα ὑποδύς, αὐτόρριζον ἀνασπᾷ τὸ φυτόν. cruciatus
 nidore carnis ante eum positae, sensim *arripit* ille, quantum quidem
 licet per funem, quo vincus est, eoque nisu tandem plantam illam ex-
 trahit. | ἀπορρήτους ἱερουργίας. *τε* addit, *a* et ed. *Gesn.* *τε* om. *M. m.* 5
b. c. ἀπορρήσιν ἱερουργίας. *m.* ἀπορρήτους. *ρουργίας. c.* lacuna relicta.
 In marg. *προυργίας. arcanis quibusdam factis. Gill.* | *τεθνεώ-* 7
τος. τεθνεώτα. a. c. Post hoc participium vulgo plene distinguitur. | ἐν 9
 δὲ τοῖς. *M. m.* In cod. *a* ambiguum, δὲ sit an δῆ. ἐν δὲ τοῖς. edit. Sic
 est XI. 1. p. 243, 3. et post πολλά καὶ ἄλλα in *Var. Hist.* XIII. 12. et
 XIV. 37. Infra XVI. 20. p. 362, 17. οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγοι. ἐν δῆ τοῖς
 καὶ — In *Var. Hist.* XIV. 38. Ἐπαμινώνδου πολλά μὲν καὶ ἄλλα καλὰ
 οἶδα, ἐν δῆ τοῖς καὶ τόδε. ubi unus liber ἐν δὲ τοῖς. *Coraeüs* in *Ann.* ἐν
 δὲ δῆ τοῖς. Sic nostro quoque loco legerim. Infra XV. 15. p. 344, 14.
 τοῖς *τε* ἄλλοις — ἐν δὲ δῆ τοῖς καὶ ζώοις. Saepe sic *Herodot.* I. 192.
 πολλοῖσι μὲν καὶ ἄλλοισι θηλώσω, ἐν δὲ δῆ καὶ τῷδε. II. 79. III. 15. 38.
 et alibi. | τὴν ἐκ τῆς σελήνης νόσον. epilepsiam intelligit *Bernard.* ad 10
Theoph. *Non.* c. 36. p. 147. — αὐτὴν. τὴν ἀγλαοφώτιδα scil. | ἀφαι- 12
 ρεῖται. *a* et edit. ἀφαιρεῖ. *m. b. v.* | αὐτοῖς. malim αὐτούς. Graeco 13
 enim ἀφαιρεῖσθαι τινὰ *τε* dicitur. Verbum ῥαγέντος dubiae notitionis est.
 Videtur pro ἐπιρραγέντος positum esse. *SCHNEIDER.* καὶ καταρραγέντος
 malim. In αὐτοῖς ne haereas vid. *Thom. M.* p. 130. *Matth.* Gr. §. 418.
 e. p. 766.

- 14 17 CAP. XXVIII. κόχλος. κόχρος. *m.* ut iterum p. 330, 7. | νηρίτης. In *Aristot.* H. A. IV. 4. 17. pro νηριτών et νηρίτης optimi codd. νηρετών dant et νηρείτης. Ibi in verbis ὄστρακον ἔχει λεῖον καὶ μέγα. plurimī et optimi codd. habent μέλαν. Idem IV. 8. 19. εἰς δὲλαρ capi narrat νηρίτας. Ibid. V. 13, 8. περὶ τὰς σήραγγας τῶν πετριδίων nasci dicuntur αἱ λσπάδες καὶ οἱ νηρίται. codd. νηρείται. Dores ἀναρίταν vocarunt; unde *Herondas Athen.* III. p. 86. B. προσφῶς ὄκως τις χοιράδων ἀναρίτης. SCHNEIDER. Ibidem legitur: καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης. commemoranturque νῆσοι νηριτοτρόφοι ex *Aeschyli Persis*, quae verba in illa Tragoedia nunc quidem non reperiuntur, quare poetae nomen ap. *Athenaeum* corruptum putat *Blomfield.* ad Pers. v. 897. De νηρίταις, quos βαίβους vocat *Lycophron* v. 238. veterum grammaticorum locos collegit 19 ibi *L. Bachmannus* p. 63. | διαμυδολογήσαι. *M. m. a. c.* διαμυδολογούσι. *b.* διαμυδολογείσθαι. errore descriptentis editt. ante *Gron.* ἄττα. 20 ἄττα. *m.* | ἐν μακρᾷ τῇ συγγραφῇ. falso *Gron.* haec verba ex *Med.* sic laudat: ἐν τῇ μακρᾷ συγ. Certe si meis schedis est fides, non aliter ibi legitur quam in editt. In proximis οὐδὲν ἄλλ' ἢ *Gronovius* ἄτοπον addidit, quod in solo est *Mediceo*, sed in hoc quoque libro ab aliena manu additum. Quare *Schn.* inutile vocabulum in-cur. sec. delevit, et ἄλλ' ἢ correxit. Hoc quidem minus recte. Bene habet οὐδὲν ἄλλ' ἢ. Vid. *Herm.* ad *Viger.* §. 476. p. 812. *Heindorf.* ad *Plat.* T. IV. p. 622. — ἐφηθῆναι ἐφ' 22 ἠθῆναι. *m.* | δεῦρο ἄλ. formula Platoni usitata. SCHNEIDER. Magis etiam Tragicis. Vid. *Porson.* ad *Orest.* 1679. *Phoen.* 1224. Respicit *Ael.* versus *Hesiodi Theog.* 233. Νηρέα δ' ἀψευδῆ καὶ ἀληθέα γέιναιτο Πόντος. 23 Cf. *Pflug.* ad *Eurip.* *Helen.* v. 15. | τεκεῖν h. l. omissum post ἕδει 24 nit *b.* Δωρίδα. Δορίδα. *m.* | Ὀμηρος. *Il.* Σ. 38. σε μέμνηται τέμνηται. *m.* | Scribebatur: ἐν τοῖς ἑαυτοῦ Μέγαροις. Sublatis vocibus *) μέμνηται — Ὀμηρος, *Heynius* Vol. VII. p. 433. verba ἐν τοῖς ἑαυτοῦ 25 μέγαροις cum τεκεῖν cohaerere censebat; quod improbanus *Censor* editionis *Heyniae* in *Bibl. univ. germ.* XCIV. 1. p. 29. corrigiit Ἡσίοδος ἐν ταῖς ἑαυτοῦ μεγάλας Ἡσίοδος. infelici conatu. Hos tumultus facile componit egregia lectio cod. *M.* a *Gronovio* non observata, μέτροις, quod vulgatae μέγαροις superscriptum. Nihil verius. *IV.* 23. καὶ μοι δοκεῖ Ὀμηρος — ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μέτροις εἰπεῖν. *VI.* 1. οὐδὲ μὴν τὰ *Turταλου* μέτρα ἀναμένουσιν. *VIII.* 11. Ἠγήμων ἐν τοῖς *Δαρδανικοῖς* μέτροις. *XIV.* 29. μέτροις *Μιτυληναλου* ἀνδρός. *XVI.* 1. Ὀμηρος — ἐν τοῖς ἑαυτοῦ μέτροις. 26 *Var. Hist.* II. 29. Πλάτων — ἠρωϊκὰ ἔγραφε μέτρα. | οὐ φασιν. *m.* οὐ om. *Vat. M.* οὐ φασι. editt. λόγοι θαλάττιοι, dictum videtur, ut supra *I.* 53. νομειτικοὶ καὶ ποιμειτικοὶ λόγοι, de fabulis ex piscatorum sermonibus propagatis. | Νηρίτην. νηρίτον. *m.* | ἐν τῇ θαλάττῃ. καὶ ἐν *a* et 27 editt. vett. καὶ om. *M. m. b. c. v.* — καὶ ἔχειν. h. l. καὶ in *m.* ab alia 30 manu insertum. | εἰμαρμένος ἔδει. καὶ interponendum censeat *Gesn.* quod recepit *Schn.* Mihi ὅτ' ἔδει videtur verius, quod facile potuit omitti praecedente ος. | ἀκούσων. οὖν ab alia manu additum in *M.* fortasse a correctore, mancans orationem resarciente; οὖν tamen est etiam in *Vat.*

*) *Gillius* totum comma praetermisit.

Post ἀκούω comma, quod editt. habent, rectius delebitur. Post παρακα-
λούντος in editt. major posita distinctionis nota.

- 330 συμπαύστην. συμπαύστην. *m.* | ταῖς ἀδελφαῖς. *M. m. a. b. c. al. Gesn.* 1 3
τοῖς ἀδελφοῖς. editt. ante *Gron.* errore describentis. cum *sororibus. Gil-*
lius. διατριβήν. διατριβεῖν. *m.* παρήν. κάρουσι. *Vas.* δὲ ἄρα. *M. m. a.*
δ' ἄρα. editt. | ἀναφύσαι. scribebatur ἀναφύσαι cum *a.* πτερά. πτερόν. *Vas.* 4
— ἐγώμαι ἐγώ *m.* a pr. manu. | ἐκτρέπει. ad mutatum *Neriten Voss.* 7
Epist. myth. 65. T. II. p. 266. refert gemmam in Cabinet de pierres
gravées II. pl. 244. n. 537. | ἐρασθῆναι. *M. m. a. b. c. al. Gesn.* ἐρᾶ-10
σθαι. ante *Gron.* male. | ἀντερᾶν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ τοῦ γε ὕμνου-11
μένου ἀντερῶντος. haec est lectio ed. *Gesneri,* (et cod. *a.*) qui post Πο-
σειδῶνος additum velit καὶ αὐτόν; deinde Ἀντέρωτος corrigit. Posterius
recepit *Schn.* de altero *Idem* statuit ita: „alia suadent verba λέγονται ἀν-
τερᾶν Ποσειδῶν καὶ Ἕλιος. Ap. *Pausan.* I. 30. 1. Ἀντέρως est ὁ ἀλάστωρ
τοῦ Τιμαγόρου. quem daemonem varie interpretantur viri docti: sed si
compares locum VI. 23, 4. ubi in gymnasio Eleorum Ἔρωσ et Ἀντέρως
positi narrantur, videtur Ἀντέρως potius aemulum Amoris significare.
Nam Ἔρωσ manu palmae ramulum tenet, quem Anteros eripere illi co-
natur.“ Haec *Schneiderus.* ἀντερᾶν δὲ τοῦ Ποσειδῶνος est in *M. m. a.*
ἀντερᾶ δὲ. *b.* ἀντερᾶν καὶ *Gronov.* mero errore, quo deceptus *Schn.* in
cur. sec. dedit: ἀντερᾶν δὲ καὶ * * τοῦ Ποσειδῶνος. τὸν Ἕλιον supplendum
esse existimans. Quod minime respondet iis, quae sequuntur l. 23. τὸν
δὲ Ἕλιον νεμεσῆσαι τῷ τάχει τοῦ παιδός — οὐκ οἶδα εἰπεῖν ὅπόθεν ἀγριά-
ναντα — ubi scriptor conjecturam demum addit, *fieri posse,* ut *Sol*
Neptani rivalis fuerit. Ut duplex est verbi ἀντερᾶν significatio, et *vicis-*
sim amandi, et *rivalem esse;* sic etiam Ἀντέρως vim habet diversam
et quodammodo oppositam. Vid. *Animadverss.* ad *Auth. Gr.* III. 2.
p. 24. s. De *amore mutuo* ἀντέρως est supra II. 6. p. 30, 9. nec aliter
accipi potest fabula ap. *Themist.* Or. XXIV. p. 304. s. qua Amorem
Anterotis praesentiam requirere docetur, ut incrementum capiat. Cf.
etiam quae ἐόνεσσι *Barker* in *Epist. cr.* p. 213. s. Minime igitur da-
bito, verum vidisse *Gesnerum,* ad ἀντερᾶν cogitatione supplendum esse
καὶ αὐτὸν τὸν *Nηρίτην.* — Caeterum Ἀντερῶντος exhibet ed. *Gron.* quam
in versione *Anterotis* legatur, ut etiam in versione *Gesneri.* *Redaman-*
tis hinc initium exiitisse, vertit *Gillius.* ἀντέρωτος est in *Med.* ex cor-
rectione. | τοῦ γε. τὸν γε. *m.* | ὑπάρξασθαι. ὑπάρξαντος. *b.* συνδιατρι-11 12
βεῖν. συντριβεῖν. *M.* δια superscriptum al. manu. | τὰ ἄρμα. τὰ ἄρματα. *m.* 14
| τὰ ἄλλα. τὰλλα. *a.* τ'ἄλλα. *M.* τὰλλα. *m.* Nihil horum vulgatae prae-15
ferendum. προσέτι. προσέτας. *b.* | Ὅμηρος. *Il. N.* 27. ss. Cf. *Philostr.* 17
Imagg. I. 8. *Lucret.* Dial. Mar. XV. 3. λέγει. λέγειν. *m.* | τὰ παιδικά 19
αὶ. καὶ οἱ. *m.* praecedente syllaba male repetita. παρομαρτεῖν. παρομαρτυ-
ρεῖν. *m.* παρομαρτοῖ. *b.* παρομαρτάνειν. *c.* | δὲ ἄρα. δ' ἄρα. *M.* Rectius 20
h. l. editiones et *a.* — διλίστασθαι. *Il. l. c.* v. 29. γηθοσύνη δὲ θάλασσα
διλίστατο. | καὶ τὴν θάλα. καὶ om. *Vas.* | τὸν θεόν. τῶν θεῶν. *a.* καὶ οὖν 21 22
καὶ τὴν ἔξιν. omnia, quae narrat fabula, celeritatem natandi arguunt,
ad quam ἔξιν nihil facit. Igitur τὴν νῆξιν legendum. *Bernardus* correxit:
τῆ τε ἄλλῃ — καὶ οὖν καὶ τῆ νῆξει. *Schneiderus.* καὶ εἰνα καὶ. *Vas. b.*
quod bene haberet, s' sequeretur διακροκῆ. Caeterum bene habet τῆ τε

ἄλλη — καὶ οὖν καὶ VII. 44. τῇ τε ἄλλῃ μεγαλοπρεπῶς ἔδυσεν, καὶ οὖν καὶ τέτταρας ἔλεφαντας. X. 48. καὶ ἦν τῇ τε ἄλλῃ βρωμαλῶς, καὶ οὖν καὶ κνηγετικῶς ἦν. In τῇν νῆξιν admodum probabilis *Schneideri* correctio: quam veram dicerem, nisi ἔτις esse posset robur corporis cum agilitate conjunctum. Gillius vulgatam vertit: *voluisse dei amasium clarum haberi et habitu excellere.* | νεμοσῆσαι μεσῆσαι. *m.* νεμεσεῖσαι τῆς καὶ 23 δός. *b.* omissis vocabulis τῷ τάχει. | τὸν οὖν οὐκ οἶδα εἰς τὸν κόχλον τόνδε οὐκ οἶδα. *al.* τὸν νοῦν. *Gesn.* τὸν οὖν. *a. b. v.* Ex *M.* nihil notatum. τὸν νοῦν. *m. v.* *Vind. uterque.* Hanc lectionem *Schn.* in cur. sec. est amplexus. *Sed unde Sol hanc insidiam sumserit, dicere nescio. Gillius.* Recte τὸν νοῦν ἀγριάναντα. *Hesych.* ἀγριανεν. ὠργισθη. ἀγριανοντα καὶ ἀγριακτοῦντα jungit *Plato* de Legg. II. p. 666. E. πλήθους ταραττομῶ 27 νοῦ ἀεὶ καὶ ἀγριανοντος. | λέγονται. quum conjecturam suam exprimat auctor, non traditam fabulam, scribendum videtur: λέγοντ' ἄν. ἀντροῶν 28 h. l. rivalem esse significat. | ὡς ἐν θαλάττῃ φερόμενος. haec sensu carerent commodo. Oratio si ad Neriten refertur, cum *F. Jacobsio* φερομένην videtur scribendum. Praeterea mihi additum ὡς displicet. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Lenissima nunc mutatione corrigo: ὡς ἐν θαλάττῃ ἦν φερόμενος. aegre ferebat, quod tam formosus puer cum belluis marinis in undis versaba- 29 tur. Infra XVI. 12. habetur ἐν βυζῶ et ἐν ὕδατι λεπτῶ φέροσθαι. | ἐβούλετό τε. τὲ illatum post μέν. Vid. *Böckh.* ad *Pindar.* Not. crit. p. 384. *Poppo* Obs. in *Thucyd.* p. 26. — ἀλλ' ἐν ἄστροις φέροσθαι. *noluisse eum inter cetacea numerari, sed inter ostrea. Gillius.* legit itaque ἐν ὄστρείοις. Et certe puerum non ad astra evexit, sed mutavit εἰς κόχλον. Vulgatam sic accipias, Solem dignum judicasse puerum, qui ad astra eveheretur, idque ut fieri posset optasse; quod quam effici non posset, neque tamen 30 eum inter belluas versari vellet, in coucham mutasse eum. | τῶ. τῶν. *m.* τὰ ἐκ τῶν θεῶν. correctionem *Abreschii* in *Auct. Dil.* p. 387. firmavit *M.* Abest τὰ ab editt. et libris reliquis. τῶν om. ed. *Gesn.* Est vero in omnibus libris, etiam in *a.* Ὡσα ἔστω. *M.* Ὡσω. editt. Illa adjectivi forma non solum apud poetas reperitur, sed etiam ap. *Platon.* *Phaedo.* p. 95. A. τὰ μὲν Ἀρμονίας ἡμῖν — Ὡσα πῶς γέγονε. Similiter τέρατα 32 πλάτα pro πλέω *Gaisfordius* edidit ap. *Herodot.* II. 82. | ἔστω πρὸς αὐτοῦς εὐστομα σύντομα. *Vat. Herodot.* II. 171. καὶ ταύτης εἰδέτι μοι πέρι εὐστομα κείσθω. — ἐσάτων, τῶν μύθων scil.

- 1 CAP. XXIX. Τάναρος. Τάναρος emendarunt *Cluverius, Ortelius, 331 Hagenbuchius.* Tanarus, de quo *Plin.* III. 16. s. 20. hodieque id nomen obtinet. Cf. etiam *Valesii* Emendatt. V. 15. ubi Taenarum fluvium eundem putat, qui XIV. 8. Eretenus dicitur; quo jure nescio. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. Τάναρος. *M. m. a.* Τέναρος. *Vind. 7. b. c. v.* Tenarus. *Gillius.* — Ἡριδανός. ἡριδανός. *m.* συμβάλλετον. *M. m. a. b. c.* συμβάλλεται. ante 2 *Gron.* ex tacita editoris correctione, sed inutili. | διὰ δόξης ἰών. Vid. 3. 4 ad XIII. 25. p. 305, 23. | θῆραι θῆραν. *c.* | καὶ εἰς ἐμὲ ἤκουσαι. εἰς ἐμὲ δὲ. editt. ante *Gron.* δὲ in nullo est codice. ἤκουσαι. *m.* Μυτυληναίου. μυτυλ. *m.* μυτηλ. *a.* In namis scribi Μυτυληναίων multi observant; nec aliter *Bekkerus* edidit in *Thucydide* et alibi. Vid. inprimis *Plehn.* in Libro *Lesbiacor.* p. 10. s. Quisnam sit ille poeta *Mitylenaeus,*

quem *Aeli*. se nosse ait, ignoro equidem; nec interpretes dixerunt. |
 κρυστάλλου. uno λ a. ut etiam postea. | τῇ χειμερίῳ. articulum, editoris 6 7
 errore omissum, addidi ex *M. m. a. b.* et *Vat.* ap. *Bass.* Ep. crit. p. 73. |
 καὶ γὰρ πῶς καὶ εὐγεῖα χῶρον. καὶ γὰρ πῶς. et εὐγεῖα. b. Vid. *Matth.* 8
 Gr. §. 117, 10. εὐγεῖων supra V. 56. tenentur libri. Quod existimabam
 olim, epitheton excidisse, verbi causa καλῶν γὰρ πῶς καὶ εὐγεῖα, hoc
 non necessarium. Saepius enim reperitur καὶ γὰρ καὶ, etiam alia parti-
 cula post γὰρ addita. II. 21. καὶ γὰρ τοὶ καὶ εἰς τριάκοντα ὄργυιάς κρή-
 κουσιν. VII. 11. καὶ γὰρ οὖν καὶ χειμῆρια ἐδόκει πῶς. Var. Hist. I. 19.
 καὶ γὰρ τοὶ καὶ οὗτοι. — | γεωργοὶ τέως. γεωργοὶ τε. *alter Paris.* | 11
 ἀναφαίνεται. *M. m. b. c. Vind. uterque. ἀναφέρεται a* et edit. ante *Gron.* 13
 | τῆς ὄχθης. libri omnes. ταῖς ὄχθαις. ante *Gron.* tacito sic, sed fru- 14
 stra corrigente editore. Vid. *Oudend.* ad *Thom. Mag.* p. 901. | ἐνε- 15
 τράφη. *M. m. a. b. c. ἀντράφη.* ante *Gron.* | περιβάλλουσιν αὐτὸ κάλων 16
 ἀδρότερον. emendaveram equidem: κάλω ἀδρότερον. sed lenior est emen-
 datio *Oudendorpii* ad *Thom. Mag.* p. 493. αὐτῷ κάλων. *Gillius* nihil
 habet de fune. Verba post δίκτυον omnia usque ad ἐπισκῶσιν. om. c. ob
 homoeoteleuton. | καὶ τὸν ἐντεῦθεν. sic libri nostri. omnes praeter b. 22
 qui ἐνταῦθα habet. τὸ ἐντεῦθεν edit. ante *Gron.* errore ejus, qui codi-
 cem a descripsit. ὃ ἐντεῦθεν κρυστάλλος est glacies, quae ab eo inde lo-
 co, quo piscatores stant, usque ad ripam porrigitur. | τῇ γὰρ τοὶ θήρα
 ἐνέχονται. Versio latina: *detinetur enim rete in lacu, quam diximus,*
et promoveri ultra non potest. Videtur igitur *Gillius* *) [imo *Gesnerus*]
 ἐνέχεται et ἀναστέλλεται legisse; quae tamen scriptura mihi non sa-
 tisfacere sententiae videtur. SCHNIBDORF. Obscuram sententiam ita quodam-
 modo illustrari posse existimabam, ut scriberem: οὐ ἔξωθεν· οὐ ὑδροθῆραι
 γὰρ αὐτοὶ τῇ θήρᾳ ἐνέχονται. — piscatores ipsi, qui in glacie stantes
 verriculum trahunt, eoque negotio occupati tenentur, opponuntur fis,
 qui in littore, ubi spectandi causa concurrerant, glaciem rumpunt. Pro-
 xima autem καὶ ἀναστέλλονται τοῖς ἰχθύσι τὸν ἔξω πόρον, sic videntur ex-
 plicari posse: piscibus verriculo inclusis i. e. verriculo illo, quod fune
 trahunt, impediuntur, ne glaciem rumpant, eaque parte, in qua stant,
 relicta ad ripam accedant. Jam vero glacie prope littus rupta, illi retis
 praeda gravati ope glaciem ipsam versus littus impellunt. — Fortasse
 suffecerit scripsisse: οὐ ὑδροθῆραι γὰρ τῇ θήρᾳ ἐνέχονται, quum αὐτοὶ non
 necessario requiratur. | γενομένου. γινομένου. b. | συνεπάγη. συνεπάγει 24
 corrigit *Gesner.* quae vera correctio. Libri nihil mutant, nec *Vat.* |
 | ἐπὶ νήσου. ἐπὶ νήσῳ. *Vat.* | θήραις ἐτέραις. θηρετε. b. in marg. γρ. 27 28
 ἐρ ἐδ μ/
 θηρετετ. θήραις ἐτ οὐκ ἑνασκη sic *Vat.* Ibid. pro ἄν εὐασμένα habetur
 ἐν ἀσκημένα. ἤσκημένῳ. c. | διπλοῦν μισθόν. O8. κ. 84. 29

*) *Gillius* longe aliter: tum piscatores extrinsecus glaciem ripae continentem frangant, atque in praedam incumbentes in rete pisces extrinsecus retrudunt.

LIBER QUINTUS DECIMUS.

- 1 CAP. I. Δῆραν. Δῆραν. editt. *ἀκούσας οἶδα*. *M. m. b. οἶδα ἀκούσας*. 332
 editt. cum cod. a. ubi, quod *Gesnerus* non animadvertit, litteris super-
 2 scriptis ordo invertitur. | *Βεπολας. a. c.* et editt. *Βεββόλας. M. m. b.*
 uti libri quidam ap. *Holsten.* ad *Steph. Byz.* p. 65. Vid. *Wasse* ad
Thucyd. I. 61. et in Addend. Scripturae Βεββόια magis favet *Baehr* ad
Plut. Vit. Pyrrh. c. 11. p. 168. Numi alteram tinentur. Θεσσαλονίκης.
 3 ὕπο σ scribitur in *M. m.* | Ἀστρατος. ἀστρατιός. *b. Astraeus. Gill.*
 5 Ἄξιον malit legi *Wassius* l. c. | οὐκοῦν οὗτοι. *M. m. b. c. v. οἶγε οὖν*
 6 οὗτοι. *a* et editt. ante *Gron.* | οὐδέν τι. οὐδέ τι. *m.* | παραπλησίας.
M. m. a. b. c. παραπλησίους. ex tacita *Gesneri* correctione editt. ante
Gron. Bene habet librorum lectio. *Herodot.* I. 202. νήσους παραπλη-
 7 σίας. IV. 128. παραπλησίας προσβολάς. — ἡμέρες. αἰς supra scriptum in
M. ἡμέραις. *m.* ἡμερόσι. *Vas.* ἀνθηδόσιν ex sequentibus legi volebat
 10 *Gesnerus.* De μονημέροις vel ἐφημέροις cogitabat *Schneiderus.* | δέ
 11 τινα. *M. m. b. c.* τινα om. *a* et editt. ante *Gron.* | μυῖας. *M.* (ex corr.)
m. μυῖα. editt. μυῖαι. *a. b. c.* Supra VII. 19. ἀναιδῆ — μυῖαι καὶ κύνες.
 II. 29. μυῖα ζῶων ἐστὶ θρασυτάτη. Pluralem expressit *Gillius*: in au-
 12 dacia quiddam simile ceterarum muscarum habent. | ἀνθηδόνα. ἀν-
 13 θρηδόνα corrigit *Wesseling.* ad *Diodor.* T. II. p. 219. 2. [probante *Ou-*
dendorpio ad *Thom. M.* p. 649.] Species et genus ἀνθηδόνοσ et ἀνθη-
 14 δόνοσ nobis non satis sunt cognita, ut nomina ista pro arbitrio permutare
 audeamus. *SCHNEIDER.* Conf. *Euud.* ad *Demetr.* de Elocut. p. 187. s. ad
Nicandri Alex. v. 183. p. 135. Etym. *M.* ἀνθηδόνας. αἱ μέλισσαι magni-
 tudine apibus similes sunt. vertit *Gillius.* | χαλοῦσι δὲ ἔππουρον αὐτήν.
 sic *M* (ex corr.) *m.* quod ad μυῖαν referendum. Supra enim dictum:
 ποιοῦνται τροφήν μυῖας ἐπιχωρίους. ἔππουρος h. l. est insectum; apud *Op-*
 15 *prianum* Hal. I. 184. piscis est ex cetaceorum genere. Vid. *Schn.* Hist.
 litt. Pisc. p. 27. s. | πᾶν ὅσον εἶδόν ἐπιχώριοι. sequuntur sum libros *M.*
m. b. c. v. ὅσον εἶδόν ἐπιχώριον. *a* et editt. ἔστιν ἐπιχώριον *Schn.* dedit
 ex conjectura. Sic certe XI. 2. δύουσι — Ἐπειρώται — καὶ πᾶν ὅσον
 τῶν ξένων ἐπίδημόν ἐστι δύουσι. Similis est structura III. 16. οὕτω δὲ
 εἶδόν ἀκόλαστον τὸ τῶν περδίκων γένος. Infra c. 12. ζῶόν εἶσι καὶ αὐταὶ διάφο-
 ρον. | ἐκδιαιτῶσιν οὖν — τροφήν τὴν ἑαυτοῖς φίλην. *Abresch.* in Auct.
 p. 254. suspicatur εἰς vel πρὸς τροφήν, et ὑπονηχομένους. Deesse aliquid
 clarum est. *SCHNEIDER.* ἐκδιαιτοῦσιν. *M. a.* ἐκδιαιτοῦσιν. *m. b. v.* ἐκδετοῦ-
 σιν. *c.* ἐκδιαιτῶσιν, quod editt. habent, commentum est *Guldenbeckii*
 vel *Gesneri*; nec genuina forma activa in *vescendi* significatione. *He-*
 16 *zych.* ἐκδιαιτῆσθαι, διατραφῆναι vel διατροφῆσθαι. *Suidas.* ἐκδιαιτῆσις.
 ἢ τροφή. Vid. *Plut.* Vit. Alex. c. 45. *Thucyd.* I. 132. ubi ἐξεδιήγητο
 in scholiis explicatur: ἔξω τῶν Λακωνικῶν διετῆτο νόμων. Multae ita-
 que difficultates vulgatam lectionem premunt; primum, quod librorum
 auctoritate destituta est; tum quod insolens est formae activae usus in
 hac certe significatione, structura denique manca et impedita. Corrigen-
 dum puto ἐκζητοῦσιν, quod sensum praestat integrum, et proxime abest
 a lectione librorum ἐκδιαιτοῦσιν. Confunduntur enim litterae ζ et δ, ut

infra c. 24. p. 348, 13. ἐρίσσαι in ἐρείσσαι est mutatum. Vid. *Bast.*
 Comm. palaeogr. p. 841. | οὐ ante δύνανται om. *Vat.* | ἐπινηχομένους. 15
 ὑπονηχομένους corrigit *Abresch.* l. c. probabiliter. | μύλαν. μύλαν. m. a. 17
 | ὑφουδρος. ὑφοδρος. m. ἑφουδρος. *Vat.* | ὄν ἐξ ἀγελών. Vid. ad 18
 XII. 31. p. 279, 10. Cf. l. XVII. 61. | ἐξ αὐλῆς. αὐτῆς. *M. m. a. c.* 21
 αὐλῆς. v. b. ut emendavit *Gesn.* Similiter confusa αὐλών et αὐτών
 p. 287, 8. αὐλαῖς et αὐταῖς. p. 396, 12. Eadem est comparatio IX. 10.
 ex Od. XV. 160. s. | ὑπαισηλας τὴν φρέα. *M. m.* φρέα a et editt. φρέ- 22
 κην. v. Vid. ad XVI. 19. p. 361, 28. Pisis musca illa rapta sub
 aquam, quam subito emergens moverat, revertitur. | καὶ ταῖςδε. ἐξ 23
 ταῖςδε. *Vat.* | Verba οὐδὲν usque ad μαραινεται om. in contextu m. 24
 supplentur in marg. | αὐταῖς. emendationem *Gronovii*, a *Schneidero* 25
 receptam, confirmavit b. v. αὐτῆς. *M. m. a. c.* αὐτοῖς. editt. ante *Schn.*
 | ἄβρωτοι. ἄβροτοι. m. ἄβρωτα. b. 26

333 οὐ προσλασιν αὐταῖς. sic b. προσλασι τι αὐταῖς. *M. m. c.* προσλασι τι 1
 αὐτοῖς. a. Prohomen omissum in omnibus editiōnibus non de nihilo po-
 tuit esse additam. Scribendum procal dubio: οὐ προσλασι τοιαύταις. qua
 correctione etiam oratio erigitur. — τὰς ἡρημένας. *M.* (ex correctione)
 m. εἰρημένας. editt. quod ignavum est. Vid. ad IV. 26. p. 81, 14. με-
 μισηκότες. μεμισηκότας. b. | Scribebatur ante *Gronovium*: οἱ δ' οὖν περιέρ- 2
 χονται ὑδροθηρικῇ, δόλον — ubi *Gesn.* ὑδροθηρικοὶ corrigit vel ὑδροθηρι-
 κόν. *Gronovius*: σοφία δ' οὖν περιέρχονται ὑδροθηρικῇ, ex *M.* sed omisso
 τοὺς ἰχθύς, quod idem cod. habet. σοφία οὖν περι. τοὺς ἰχθύς. m. τοὺς
 ἰχθύας. b. τοὺς ἰχθύς. c. ἄδ' οὖν περι. ὑδροθηρικῇ. a. Veram lectionem
 expressit *Gillius*: *captiosa quadam machinatione atque solertia ejus-*
modi pisces circumveniunt. | δόλον αὐτοῖς ἐπινοήσαντες οἶον. τῷ ἀγκί- 3
 στρω — sic distinxi, sensu iubente, quum esset: ἐπινοήσαντες. Οἶον τῷ
 ἀγκ. Cum admirationis quodam sensu dictum οἶον. Supra I. 36. δῶρον δὲ
 ἄρα ἡ φύσις καὶ ταῖς χελιδόσιν ἔδωκεν οἶον. VI. 23. οἶα δὲ ἄρα σοφίσματα
 καὶ τοῖς σκορπίοις ἡ φύσις ἔωκε δοῦναι. VII. 10. οἶον δ' αὖ καὶ τότε ἐβρε-
 ξεν — κύων. *Suid.* οἶον. θαυμαστικόν· οὐκέτ' ἄνδρα μὴ τὸνδ' ἴδῃ· ἔπος
 ἐξερέω μέγ' οἶον. ubi vides οἶον etiam in fine enuntiationis collocatum. |
 τοῖς κάλλεσι. *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 492. κάλλεσι emendat. Alibi 5
 dicuntur κάλλαια. *Schneidez.* Vid. supra V. 5. p. 100, 26. XI. 26.
 p. 256, 27. — κηρῶ. *M. m. a. b. c. al.* *Gesn.* χρυσῶ. editt. ante *Gron.*
 quod unde sumserit *Gesnerus*, non apparet; in cod. a. perspicue κηρῶ
 scriptum. *Gillius* quoque: *cerei coloris speciem similitudinemque ge-*
rentes. | ὄργυιας. *Oudendorpii* emendationem l. c. confirmavit *M.* ubi 6

a

ὄργυιας. ὄργυιας. c. ὄργυια. editt. ὄργυια. m. ὄργυιας. a. ὄργυιας. corrig.
Gesn. ἐστίν. *M. m.* ἐστι. editt. ὄρμια. ὄρμια. m. καὶ ἡ ὄρμια δὲ. *Vat.*
 recte. | καθήσιν. καθιάσιν. *Vat.* quod superioribus περιέρχονται et περι- 7
 βάλλουσιν magis congruit quam καθήσιν. | χροῖας. θέας. b. v. Cf. XI. 40. 8
 p. 263, 5. *Pisces colore illecti.* *Gill.* | ἐμπαλάσσεται. *M. a.* ἐμπα- 10
 λέσσεται. m. ἐμπαλάσσεται. editt. quod a habet in marg. Vid. ad IV. 39.
 p. 87, 31. XII. 47. p. 287, 28. Caeteram pisces illos καταστίχτους;
Schn. ad genus farionum refert, qui insecta super aquam saltantia avide
 devorant; hodieque monet in fluviis rapidis fariones unice capi figuris

talium insectorum ex lana et variis plumis hamo additis. Vid. *Gesner. Hist. Aqu.* p. 1205. Ἐκκουρον *Schn.* putat esse genus ephemeri Linn. tribus et duabus setis praelongis caudatum, quo variae salmonum species labenter in cibo utuntur.

- 12 CAP. II. οἱ θαλάττιοι κριοὶ. κριοὺς ἀργαλέους nominat *Oppi. Hal. I.* 372. quem cf. *V.* 33. *Plin.* IX. 5. s. 4. quale piscium genus intelligatur, non liquet. *SCHNEIDER.* ὄνπερ οὖν. οὖν ab al. manu additum in *m.*
- 13 | χειρουργία. *b.* χειρουργίας. editt. Si vera est lectio χειρουργία, verbum δέκνυται vi activa accipiendum, ut ἀποδέκνυσθαι saepissime, et ἐνδέκνυσθαι hic illic. *Arist. Plut.* 785. ἐνδέκνύμενος ἕκαστος εὐνοιάν τινα. *Schn.* malebat γραφῆς χειρουργία. quod parum placet. De χειρουργία vide supra XII. 38. p. 282, 18. XVII. 9. p. 377, 21. Var. *Hist.* II. 44. XII. 41. *)
- 14 16 | πλάσματι. πλάσματα. *b.* | μεγέθει μέγιστοι. δελφίνες μέγαλοι. *b. v.*
- 17 18 20 | ἄβρην. ἄβρεν. *m.* | διάδημα. διτήγημα. *b. v.* | κριός δέ. δέ om. *m.*
- 23 τὰ κάλλεα. vid. supra l. 5. καὶ οὗτος. οὗτοι. *b.* | ζῶντας. ζῶνας. *b.* |
- 25 αὐταῖς. om. *b.* αὐτοῖς. *c.* Pro τούτων, quod commode explicari non potest, τοσοῦτον legerim, ubi cogitatione supplereris, ὥστε περιτρέπεον
- 30 αὐτάς. | ἀδωῶς, ἤδη. inter haec vocabula ὡς ob vicinam syllabam excidisse suspicor; non revera enim ille in tuto erat, sed existimabat se jam omne periculum effugisse. Recte *Gillius*: *ibique constituisse, tamquam tutum ab omni periculo.* | τὸν ἐστῶτα. τὸν ἐνεστῶτα. *m.*
- 1 2 3 καὶ τῷ. τῶν. *m.* | θάλατταν. *M. m.* θάλασσαν. *a* et editt. | φθά-334
- 4 σαι. φθάσας. *b.* | ἀνατεθέντα. restitui veterem et probam lectionem, quam *Gron.* intrusa Medicei ἀνατεθέντα adulteraverat. *SCHNEIDER.* ἀνατεθέντα. *M. m. v.* et, ni collationes nostrae fallant, etiam reliqui nostri libri. In cod. *a.* ambigua scriptura videri potest. *Schneiderum* sequi non dubitavi. *Gillius* hoc comma non vertit. Supra III. 21. ὁ λέων — ἑαυτὸν ἀνατείνας ἠσπάζετο. *Luci.* Dial. Mort. X. 9. ἀνατείνων ἑαυτόν. *Polyb.* IX. 21. εἰς ὕψος ἀνατεταμένας οὐκίας. — ἡ στροβίλου. ἀστροβόλου. *c.* *Aristid.* Panath. p. 164. ὥσπερ καταγιγδοῦς ἡ στροβίλου τινὸς ἐμβολῆ
- 5 καθάπαξ ἀναρπασθῆναι. *Ap. Suid.* στρόβιλος καὶ θύελλα jungitur. | Κύρ-6
- 6 νειον. *a.* κύριον. *b.* κρίνειν. *M. m.* gravi errore. | ἐς τοσοῦτον. *M. m. a. c.* ἐστὶ τοιοῦτον. editt. errore *Gesneri* aut falsa correctione. Ad receptam lectionem supple λελέχθω, vel tale quid. XVI. 15. ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσοῦτον λελέχθω. VI. 3. εἰς δέον ἐς τοσοῦτον εἰρηναί μοι. VII. 10. p. 159, 29. καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον. Var. *Hist.* II. 23. εἰς τοσοῦτον διηνύσθω τὰ τοῦ λόγου. *Gillius* haec verba junxit cum seqq. ita tamen ut appareat, eum ἐς τοσοῦτον legisse: *hunc Corsicum raptum et venationem arietis casenus qui ad Oceanum habitans, fabulose exaggerant.* — |
- 7 τῆς Ἀτλαντίδος. de fabulosa hac insula *Plato Criti.* p. 113. C. τὴν νῆσον Ποσειδῶν τὴν Ἀτλαντίδα λαχῶν ἐκγόνους ἑαυτοῦ κατώκισεν ἐκ θνητῆς γυ-
- 8 9 ναικὸς γεννήσας. Cf. *Ib.* p. 114. A. | ἐπιφέρειν. om. *b.* | κριῶν. κρεῶν. 10
- 10 *m.* ἀβρένων. ἀρσένων. *b.* ταινίας. ταινίας. *m.* | τῶν ἐτέρων i. e. τῶν θη- 13
- 13 λυτέρων, quibus πλοκάμους ὑπὸ τῇ δέρῃ tribuit supra p. 333, 20. | ἔλκει ἀέρα ἐφ' ἑαυτὸν πάμπολον. ὑφ' ἑαυτῶν. *a* et editt. ante *Gron.* ἐς ἑαυτὸν

*) *Gillius*: sed non tamen historia omnino explicata, nisi ex ea parte, quatenus a pictoribus et fictoribus ostenditur.

vel δι' αὐτῶν. corr. *Gesn.* ἐφ' ἑαυτὸν. *M. m. b. c. v.* πάμπολυ. *m. c.* |
 φώκας. φώκας. *m.* συνείσαι. συνείσαι. *b.* | κου. ποῦ. *m.* σφίσι. σφίσι. 14 15
m. σφῆσιν. *a.* ἔλεθρον. ἔλεθρον. *b.* | ἐς τὴν. *M. m. a.* εἰς. edit. | αἰ 16 17
 δὲ ἀσθάνομενοι. praecessit τὸ ζῶον, ὁ κριός; quae numeri enallage haud
 infrequens in nominibus, quae totum genus complectuntur. Vid. ad
 I. 57. p. 24, 26. Praeivit *Homer.* Ὀδ. π. 183. ἡ μάλα τις θεός ἐσσι,
 τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν. | σφίσι. σφίσι. *m. a.* συναῖσιν. *a.* συναίσιν. 19
M. m. | ῥισὶ τὸν. ῥισὶν τῶν. *m.* Similia supra narrantur de cervis. 20
 II. 9. | βιασιότατης. βιοσιότατης. *M.* | σχοινοῖς. *M.* σχοίνοις. *a* et edit. | 23 25
 γε μήν. γε καὶ μήν. *m.* sed καὶ linea subducta damnatum. ἐκπεφυκυίας. *a.* 26
 Scribatur in edit. ἐκπεφυκυίας. | εἰς πολλὰ ἀγαθὰς. ἀγαθὰ. *m.* εἶναι 28
 ἀγαθὰς. *b.*

CAP. III. ἐν δὲ τῷ ῥίῳ τῷ Βιβωνικῷ. in lemmate scribebatur ἐν ῥή- 29
 νῳ. *Thom. Reines.* not. mst. Εὐρίπῳ et Βιβωνικῷ corrigit. quae probabilis
 correctio praecipue ob verba *Plinii IX.* 15. *omnis eorum captura est By-*
zantii medio interfluente Euripo. τῷ Βιβωνικῷ. *M. m.* βιβωνικῷ.
al. *Gesn.* βιβωνικῷ. *b.* Βιβωνικῷ. *Vat.* Βιβωνίῳ. edit. ante *Gron.* βιβω-
 νιῷ. *a.* Βυβωνικῷ praetulit *Schn.* cur. sec. remittens ad *Harduin.* *Plin.*
V. s. 28. Tom. I. p. 273. de *Bubone*, urbe Lyciae, quaedam tradentem.
 Ad mare eam fuisse sitam, apparet ex *Steph. Byz.* Βουβών. ad promon-
 torium *Bubonicum*, vertit *Gill.* qui ἐν de vicinitate accepit. Alias pror-
 sus ineptum, delphinum greges ἐν ῥίῳ morari. | κατὰ τοὺς σῦς. σῦς. *m.* 30
Polyb. XXXIV. 8. οὐκ ἂν ἀμάρτοι τις λέγων ὕς εἶναι θαλαττίους τοὺς
 ὕνους. unde ap. *Strabon.* III. p. 145. de thynno: εἶναι τε παραθαλάττιον
 τὸ ζῶον τοῦτο — *Casaubonus* ὅν excidisse suspicatur. — μονίαι. vide su-
 pra ad VII. 47. — κατ' ἑαυτοὺς νήχονται soli et separatim. *Wessel.* ad
Diodor. T. I. p. 599, 56. | καὶ εἰς τὸν κατὰ τοὺς λύκους σύννομον. non 31
 dubitavi σύννομοι scribere, et verba vel mutila vel supervacanea εἰς τὸν se-
 clusi. ΣΧΗΖΙΔΕΑ. Idem in *Ecl. Phys.* II. p. 46. corrigit: καὶ εἰσι κατὰ τοὺς
 λύκους σύννομοι. quod altero est probabilius. Si, quod *Passovii* nostri *Le-*
xicon docet, ὁ σύννομος de conjunctione in pascendo dicitur, συνδυσσῆ-
 ναι εἰς τὸν σύννομον dictum esse potuit pro συνδυσσῆσαι εἰς τὴν τῆς νο-
 μῆς κοινωνίαν. Sed ad hanc significationem stabilendam exempla non
 habeo in promptu. Quare, ut vulgo fit, *socium* intelligo, comparata lo-
 cutione συνδυσσῆσαι εἰς τὸν σύννομον cum simili σκευασῆσαι εἰς ὀπίτην,
 delphinum intelligens cum delphino ita jungi, ut σύννομοι fiant, haud
 aliter ac lupi. (IV. 3. λύκῳ συννόμῳ καὶ ἔπῳ.) Similis est locutio ap.
Platon. *Sophist.* p. 235. *A.* εἰς γόητα μὲν δὴ καὶ μιμητὴν ἄρα θετέον αὐ-
 τόν τινα. ubi vid. *Heind.* T. IV. p. 339. | ἀγέλας. ἀγέλαν. *b. v.* | πλα- 32 33
 τείας νομάς. *Schn.* in *Cur. post.* ad *Aristot.* H. A. VI. 19. 3. p. 440. com-
 parat *Il. β.* 474. ὧστ' ἀπόλια πλατέ' αἰγῶν. quae verba respexit etiam
Julian. *Or.* VII. p. 227. C. — νενημημένοι. μενημημένοι. *a.*

335 αὐτοῦ. *a.* αὐτὰ. *M. m.* ἐμπύρου. ἐμπόρου. *b.* | ἀλλήλοισι συνυφα- 2 3
 σμένοι. VIII. 18. ἔχεται ἀλλήλων ὡς συνυφασμένα. | συναφή. συναφή. *m.* 4
 ἀμωσγέπως. sic *b. l.* editiones omnes. ἀμωσγέπως. *a.* Vid. VI. 40. p. 140,
 12. XIV. 12. p. 315, 24. μεταλαγχάνουσιν. *M. m.*

CAP. IV. καλεῖσθαι. βαλεῖσθαι. *m.* τοῦτον. τοῦτο. *m. a.* σελήνην. 8
 τοῦτου τὸ μ. sic *c.* | σελήνην. piscis hic maris mediterranei pertinet ad

- classem malacopterygiorum et planoram, pinnis dorsalibus in lunae dimidiatae speciem formatis, si erigantur. *Rondeletius* eum cum *seserino* suo comparavit, qui genere *teuthidis* *Liun.* continetur. Possis quoque cum *stromateo* vel *pleuronecte* comparare. *Demonstrati* auctoritatem fabula piscatorum notitiae addita valde elevat. SCHNEIDER. | τὸν νεῶτον. τὰ νεῶτα. *b.* vid. ad XIII. 14. p. 296. 15. λοφίως eminentias quasdam vel 11 setas eminentes interpretatur *Gesner.* λοφίας. *M. a.* | μαλακάς δὲ εἶναι. 12 *M. m. b. c.* δὲ om. aute *Gron.* In *a* δὲ extritum. | ὑπονήχεται. *M. b. v.*
τομον
13 ὑπονήχεται. *m. a. c.* et editt. ante *Gron.* | ἡμίτομον. ἡμιτομιτον. sic *M.*
14 correctio est ab al. manu. | ὄσα ἰδεῖν. haec verba alieno loco posita *Schn.* post σχῆμα collocanda censet; quae probabilis emendatio. Supra XIV. 17. χελῶναι οὐλόταται ὄσα ἰδεῖν. Var. Hist. XIII. 2. ὄσα μὲν οὕτως ἰδεῖν πρῶτος ἦν. — Κύπριοι δὴ. sic *Gron.* dedit, auctore *Wardo,* nec aliter esse videtur in *M. b. c.* pro δέ. Junge μὲν δὴ, quibus particulis
15 16 ad aliud argumentum transitur. | Δημοστράτου. Δημόστρατος. *b.* | τὸν-
18 δε. τὸν. *m.* | προσαρτίσης. *M. m. v. b. c. al. Gesn.* παραρτίσης. *a* et
19 20 editt. ante *Gron.* | ἀναίνειν. ἀβαίνειν. *m.* | τοῦ μηνός. plena luna et extrema luna vertit *Gillius.* Μῆν igitur, ut in *Theophrasto,* lunam significat; ὑποφαινόμενος *crescentem,* ὑπολήγων *decreascentem.* SCHNEIDER. Videtur *Ael.* loqui secundum veterem anni distributionem, qua mensis si-
21 mul cum luna capiebat initium, cum luna desinebat. | ἐμβάλλη. *a* et
22 editt. ἐμβάλλη. *M. m. v.* | ἀέναον. *M. m.* αἰέναον. *a* et editt. Vid. supra XIV. 20. p. 320, 13 — ὑπολήγοντος. ὑπὸ λήγ. *m.* ὑποληγόντα. (sic) *b.* |
23 οὐχ ἔξει τὸ ὕδωρ. aquam exarescere vertit *Gill.* Sed verba graeca vitiosa esse videntur, ni statuas verbum ἔξει non referri ad antecedens ὕδωρ, sed ad φρέατα. SCHNEIDER. Refertur ἔξει ad τὴς i. e. ad eum, qui
24 piscem in puteum coniecit. Hoc apparet ex sequentibus. | εἰ τὸν αὐτόν γε (τε *M. m. a.*) ἐμβάλλεις. hoc revocavi ex *Aug.* et editionibus ante *Gron.* qui ἐμβάλλης edidit sine auctoritate; in *M.* et *m.* enim habetur ἐμβάλλης. ἐμβάλλοις malit *Schn.* cui favet *Vat.* ubi ἐμβάλοις. Supra I. 37. εἰ τις ἐπιβάλλει πήγανον, ἀκίνητοι μένουσιν. IX. 14. τό τε ὕδωρ εἰ τις
25 καταχείει χειρὶ ἀνθρώπου ἢ ποδί, ναρκᾶν — ἀνάγκη. | ἡ κενὸν τὸν χώρον. οὐ κενόν. *a.* τὸν om. *m.* — τὸ ἐντεῦθεν. τὸν. *c.*
26 27 CAP. V. μὲν οὖν. οὖν om. *b. v.* εἰσένουσι τε. γε *Vat.* | ἄνω που τῶν λόγων τῶνδε. revocavi lectionem editt. ante *Gron.* quam confirmat *b. v. c. a.* τὸν λόγον τόνδε. *M.* quod recepit *Gron.* *Schn.* τόνδε τὸν λόγον. *m.* Infra *c.* 16. καὶ ἐκεῖνα ἄνω που τῶν λόγων εἶπον. De ἄνω cum genitivo
29 31 vid. II. 32. p. 43, 11. | τόνδε τὸν χώρον. τὸν χ. τόνδε. *b. v.* | καὶ μέντοι καὶ. *M. m. a. b. c. al. Gesn.* καὶ μὴν καὶ. contra libros editt. ante *Gron.* τηνίκα. πηνίκα. *b.* τοῦ ἔτους τηνίκα. eo anni tempore, quo illi
32 eos adventuros esse sciunt. | εὐτρέπισται. εὐτρέπισαι. *c.*
1 καὶ σκοπιὰ ὑψηλή. Σκοπιὰ δὲ — haec verba restituit *Gron.* ex *M.* 33
accedentibus libris *b. c. m.* καὶ δίκτυα καὶ σκοπιὰ. ὑψηλή δὲ αὕτη — editt. ante *Gron.* καὶ δίκτυα. σκοπιὰ δὲ αὕτη. *a.* ὑψηλή. ὑπήλη. *c.* σκοπιὰ δὲ αὕτη. σκοπιὰ δὲ ἄρα αὕτη. *b. v.* quod placet. Συνοσκοπίσιν talem speculam appellat *Strabo.* V. p. 223. (une guérite doit l'on observe l'arrivée des thons: vertunt docti Galli T. II. p. 159.) et *Suid.* in Συνοσκοπιῶν. T. II.

p. 214. | και γὰρ αὐτῆς. γὰρ om. *b. c.* Bene habet particula causalis 2
in enuntiatione parenthetica. | περιηγήσασθαι περιηγησοῦσθαι *m.* οὐκ 3
ἔστι μόχθος. hoc restitui ex *M. m. a. b. c. v. al.* Gesn. pro οὐκ ἔτι edi-
tionum, qui est merus error. Quae sequuntur *Schneiderus* se intelligere
negat, neque tamen quidquam ad locum obscurum illustrandum attulit
Pro verbis τῶν ἐκείνου φεῦ Paris. *b.* habet ταμεῖν. quae sunt reliquiae vo-
cabulorum aut detritorum, aut alia quadam ratione male affectorum.

ᾶ

τροφῆς τρεῖν δύο. *Vat.* omissis syllabis ου φεν. Ad antithesin, quae re-
quiritur, nihil video accommodatius, quam scribi: ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔστι μόχθος,
σοὶ δὲ τῷ ἀκούοντι τῆς τῶν ᾄτων τροφῆς πλεονεκτηεῖν ὄφελος. nisi
forte malis, sensu fere eodem: τροφῆς πλέον ἔχειν οὐ φευκτέον. *Synes.*
de Regno p. 15. C. οὔτε μειονεκτοῦντες πόνων, οὔτε πλεονεκτοῦντες ἡδο-
νῶν. *Phlegon Trall.* de Mir. C. 4. p. 60. πλεονεκτηεῖν — τῆς τῶν ἀφρο-
δισίων ἡδονῆς. | δύο κρέμνα. hodiernam thynnorum piscaturam, quam 4
Hispani et *Galli* exercent, accurate descripsit *Du Hamel* de Pisc. T. XII.
p. 263. inprimis T. III. p. 205. *Ulloa* Rétablissemento de las Fabricas
etc. p. 97. vers. gall. p. 45. *Twiss* Reisen. T. I. p. 329. *SCHNEIDER.* Adde
Hovel Voy. pittor. de Sicile tab. 28-30. *Millin* Voy. dans les départ.
du Midi. T. II. p. 470. s. Ex veteribus cf. *Philostrat.* Imagg. I. 13. *Op-
prian.* Hal. III. 633. ss. | δοκίσι. δοκοῖσι. *a.* διελημμένα. διελημμένω. *m.* 5
| διυφασμένας. διυφασμένα. *b.* | αὶ δὲ ναῦς. pro νῆς. Vid. ad X. 17. 6
p. 226, 26. ἐρέτας ἐκάστη. ἐκάστου. *b. v.* και βῆ. sic accipio: unaquaque
navis remiges habet, et quidem sex in utroque latere. | οὐ κούφα λίαν. 9
οὐκ οὐφαλίαν. *m.* ἀνεγόμενα τοῖς φελλοῖς. *M. v. b. c.* ἀναγόμενα. *m. al.*
Gesn. ἀντεγόμενα. *a* et editt. ante *Gron.* φελοῖς. *m.* | τοῦ κύματος κει- 13
μένου. *Philostr.* Imagg. II. 15. de Orpheo mare cantu demulcente: ἡ δὲ
ἀκούει, και ὑπὸ τῆ ᾠδῆ κείται ὁ πόντος. | θαλάττης. θαλάσσης. *b.* | 14
λέγει μὲν. δὲ *c.* | ὁπόθεν ἀφικνοῦνται οἷδε· οἱ γε μὴν πρὸς τὴν φωνὴν 15 16
παρατεῖναι τὰ δίκτυα. [sic *a. M. c.*] videtur hic aliquid depravatum.
GESNER. in App. Emendatt. Sensum equidem facili emendatione, verba
non item praesto. Lego igitur: εἰ γε μὴν πρὸς τὴν ἀκτὴν δεῖ παρατεῖναι
τὰ δίκτυα. *SCHNEIDER.* οἷγε. οἷγε. *m.* ἀφικνοῦνται. εἰ δὲ οἱ γε μὴν πρὸς

ε

τὴν ἀκτὴν πτείνειν. *b. v.* unde certa emendatione scripsi: ὁπόθεν ἀφι-
κνοῦνται· εἰ δέοι γε μὴν πρὸς τὴν ἀκτὴν παρ. Supra II. 47. οἷδε εἰ δέοι —
ἦρπασαν. Ap. *Pausan.* VII. 5. 7. ὡς ἀποκείρασθαι δέοι τὰς κόμας. Cod.
Mosq. δέ οἱ. *Athen.* III. p. 96. C. πόδας δ' ἐπέει δέοι πριάμενον καταφα-
γεῖν. Cod. Pal. δέει. *Dio Chrys.* Or. VI. p. 217. θαρβῶ δέ, εἰ δέοι, και
διὰ στρατοπέδου κορευόμενος. [ἐνδοτέρω. ἐδοτέρω. *b.* | αἰρεῖ γε μὴν 17 19
πολλάκις και τὸν πάντα ἀριθμόν. nisi αἰρεῖ h. l. significat oculis et mente
complectitur totum numerum ita ut divinnet quot sint, scribendum: ἐρεῖ γε
μὴν — Certe hoc verbis significari, dubitare non sinunt sequentia. —
πολλάκις και γε interponit *M. m.* | ἐκεῖνα δὲ ὅποια. ὅποιον. *m. al.* 21
Gesn. I. 46. τεχνάζονται δὲ ὅποια. ubi vid. — ὅταν. και ὅταν. *c.* ἐς τὸ.
M. m. εἰς τὸ. *a* et editt. | ἴλη. εἴλη. *m.* | μάλα δὲ ἐκβοήσας. *M. m.* 22 23
v. b. c. ἐμβοήσας. *a* et editt. VIII. 2. ἐπαινικίον τινα οἰσινεῖ και ἄνα ἐκβοῶ.
Heliod. VIII. 9. ὡς τὴν μὲν πόλιν — μέγα τι και σύμφωνον ἐκβοῶσαι. |

26 ἐπ' ἀλλήλαις ταῖς ναοῖς. *M. m.* Ὀδ. γ. 389. μνηστῆρες ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ χυνο. *Suph.* Antig. 56. μέρος κοινόν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοισι χερσὶν. *Themist.* Or. II. p. 32. Β. βεβλήων ὄμαδος ὄλος ἐπ' ἀλλήλους συντεταγμένως. ἐπαλλήλαις. *a et editt.* quod soloecum. Scribe, quod et sensus postulat et grammatica ratio ἐπαλλήλους ταῖς ναοῖς. *Herodian.* I. 13, 7. ἐπαλλήλοισι ἤδοναι. *Heliodor.* V. 27. τρικυμίας ἐπαλλήλους ἐλαυνομένους. *Alciiphron.* I. 23. χιών πυκνή καὶ ἐπαλλήλος φερομένη. *Ib.* III. 6. τὰς ἐπαλλήλους πληγὰς. | ἔχονται. ἔχοντας. *m.* | μέλλουσι. βάλλουσι. *b. v.* | εἰπερέττουσιν. ἔτι interponit *b. v.* ἄλλοι ἄλλη. *M. m. a. b. c.* ἄλλος ἄλλῃ. *libris in vitis editt. ante Gron.*

2 πεπαισμένοι μένουσι τε. πεπαισμένουσι τε. *m.* πεπαισμένοι. *Fas.* | 4 ποιητῆς ἂν εἶπε. *poeta dixisset.* Var. *Hist.* V. 6. ἄξιον — τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δ' ἂν εἶπεν, ὅτι καὶ ἀγασθῆναι. XII. 1. φώνημα δὲ εἶχεν ἠδὺ καὶ ἀπαλόν· εἶπεν ἂν τις, λαλούσης αὐτῆς ἀκούειν Σειρήνας. Hic autem locus requirit ποιητῆς ἂν εἶποι. *ut poeta quidem diceret.* ut etiam *Gillius* vertit. Poetica vero locutio est ἰχθύων δῆμος. *Vid.* ad 5 *Philostr.* *Imagg.* p. 497. | Ἐρετριεῖς ἴσασι ταῦτα respici ad oraculum Amphilyti: τὸ δὲ δίκτυον ἐκπεπέτασται· Θύννοι δ' οἰμήσουσι. monuit *Wesseling.* ad *Herodot.* I. 62. p. 30. cf. *Falckenar.* *Ib.* III. 149. p. 273. *Gesnerus*, qui vertit: *Naxii hac piscatione insignes* — ne eum *Herodoti* narrationem de Naxiis σαγηνευθεῖσιν ignorasse credas, verba *Aelianii* non satis commode expressit. *Gillius* enim, cui *Wesselingius* interpretationis latinae errorem imputat, totam hanc periodum praetermisit.

CAP. VI. Initio capitis oratio non constabat, plena distinctione posita post τῶν θύννων εἰσί; parenthesi autem incepta demum a verbis τί καὶ βουλόμενος. Protasis interrupta continuatur verbis: τῷ (δὲ) 9 δικτύῳ ἤδη — αὐτῶν; reliqua apodosin constituunt. | φαίην φαίειν. *b.* τί καὶ βουλόμενος· τί γὰρ βουλ. ex *Gesneri* correctione edidit *Schn.* Rectius fortasse copula servata: τί γὰρ καὶ. IV. 7. τί γὰρ μοι καὶ λυσιστέλης; *Aeli.* *Ep. rust.* p. 647. τί γὰρ καὶ μαθῶν εἰμι ἄνθρωπος; *Plato* *Phaedo* p. 61. E. τί γὰρ ἂν τις καὶ ποιῶ ἄλλο; *Anth. Pal.* IX. 669. τί γὰρ ἄλλο καὶ ἔπρεπεν οὖνομα χῶρον. *Lenius* tamen, quod in marg. conieci: Σικελικῆ· ἢ τί καὶ βουλόμενος — ubi ἢ facile potuit excidere. *Var. Hist.* III. 23. καὶ οὐ μοι δοκεῖ μῦθος εἶναι· ἢ τί καὶ βουλόμενος 10 Ἀλέξανδρος· τοῦτο ἂν ἐτεραπεύσατο; | θυννοθήραν. *vid. Athen.* VII. p. 303. C. 306. D. — καὶ ἀλλαχόθεν. *Gron.* confert *Archestratum* *Athen.* VII. p. 301. F. 302. A. Loca, ad quae thynnorum migrantium accedunt agmina, recenset *Oppi.* *Hal.* III. 620. ss. Cf. recentiorum quorundam 11 testimonia afferentem *Böttigerum* in *Amalth.* II. p. 303. | τῷ δικτύῳ. his verbis oratio interrupta continuatur; fortasse per δὴ, τῷ δὴ δικτύῳ. *Vid. Schaefer.* ad *Dion. Hal.* p. 190. s. — περιπλακέντων αὐτῶν. περιπλακέντες. *b. v.* αὐτῷ Ποσειδῶνι. *editt. ante Schn.* qui *Gronovii* correctionem αὐτῶν recepit. Hanc nunc confirmavit *b. c.* | Ποσειδῶνι εὐχονται. comparat *Gron. Athen.* VII. p. 279. D. Cf. *Ib.* p. 303. B. — 12 13 σειδῶνα et ἀλεξιμάκου. *b.* | καὶ ἐπόθεν. Locum mire vitiosum *Gillius* [imo *Gesnerus*; *Gillius* enim haec ulcra non attigit] vertit: *cujus rei causam dum mecum studiose inquirō, invenio illos hoc daemone, maris domino, opus habere.* Equidem conieceram: ὁπόθεν τόδε τοῦ θαλάσσιου.

μονος τὸ ὄνομα τῷ ἀξιοῦντι καὶ ἑμαυτὸν μάλα γε ἀπαιτῶν τί βουλόμενος ἐπεφήμισα τοῦτο, ὅτι — Nunc vero malim: καὶ ὁπόθεν τόδε τῷ δαίμονι ἀλεξικάκῳ τὸ ὄνομα ἐπεφήμισαν, τοῦτο ἑμαυτὸν καὶ μάλα γε ἀπαιτῶν βούλομαι εἰπεῖν· δέονται κ. τ. λ. aut etiam ὁπόθεν τοῦ δαίμονος ἀλεξικά-

κου τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπεφήμισάν οἱ. SCHNEIDER. ὁ πόθος. b. ὁ πόθος sic *Vat.* Quaedam ex *Schneideri* conjecturis accipiens, totum locum sic constituerim: καὶ ὁπόθεν καὶ τόδε τοῦ δαίμονος τὸ ὄνομα, ἀξιώ εἰπεῖν, ἑμαυτὸν καὶ μάλα γε ἀπαιτῶν τί καὶ βουλόμενος ἐπεφήμισαν τοῦτό οἱ· δέονται κ. τ. λ. unde i. e. qua de causa hoc quoque Neptuni nomen (τὸ τοῦ ἀλεξικάκου) precibus tunc adhibeant (hoc ex verbis εὐχονται τηλικαῶδε assumendum) dicere volo, ipse mihi rationem studens reddere, qua de causa hoc ei inclamare soleant. ἀξιώ εἰπεῖν. ut Π. 11. ἀ δὲ αὐτὸς εἶδον, προεῶλην εἰπεῖν. Ad ἑμαυτὸν ἀπαιτῶν supple λόγον, ut plene dixit *Lucian.* Nigrin. c. 17. ἐπιστήσας, ἑμαυτὸν λόγον ἀήτητον τῆς δεῦρο ἀφίξεως. Ut h. l. ἀπαιτῶν τί καὶ βουλόμενος, sic *Heliodor.* III. 11. τοῦ χρησμοῦ τὰ τελευταῖα τί ἄρα βούλοιο ἀνγενεύων. Sic difficile hunc locum quodammodo expediri posse arbitrabar; meliora et certiora ab aliis exspecto. | ἐπευφήμισα. *M. a. b.* cum editt. ἐπεφήμισα. *m. Vind.* 7. ἐπεφή- 15 μισα. *Vind.* 51. ἐπεφήμισα. c. ἐπεφήμισα τοῦτο. ὃ δὲ *Vat.* Eadem permutatio supra VIII. 12. p. 187, 18. ubi vide. οἱ· δέονται. ὃ *m. a.* ὅτι corr. *Gesn.* In editt. οἱ cohaeret cum δέονται. Sed cum ἐπεφήμισα jungendum esse pronomen, dubitare noli. *Maxim. Tyr.* VIII. 1. ἐπεφήμισαν δὲ καὶ Διὶ ἀγάματα. *Themist.* Or. XIX. p. 229. A. ἡ πολιτεία τὸ τῆς πολιτείας ὄνομα ὑμῖν ἐπεφήμισεν. Recte etiam οἱ in clausula ponitur. Vid. ad VI. 52. p. 147, 1. | τὸν ξίφιν τὸν ἰχθύν. inverso ordine *b.* 16 Ἐπ. εἰλη. c. | συνέμπορον. ξυν. ἀφικέσθαι. *Vat.* ἀφικέσθαι. *M. m. v. b. c.* 17 ἀφικέσθαι. a et editt. | διέκυρε. de aoristo vide ad IX. 19. p. 203, 5. 18

λλ

X. 5. p. 220, 28. πολλάκις. ὑπο!. *Vat.* | διεκπέσαι. *M. m. v. b. c.* διεκ- 19 πεσῖν. a et editt. De forma ἔπεισα vid. *Buttm.* in Gr. ampl. T. II. p. 217. Non tamen dubito, *Aelianum* scripsisse διεκπαῖσαι, quod mecum probabat *Schn.* Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 725. In *Luciani* Dial. Meretr. XV. 1. ἐπεισπαίσας. codd. nonnulli ἐπείσπασας. in *Toxar.* c. 60. ἰφθῆ διεκπαίσας. plures διεκπέσας. ubi vide doctam annotationem *C. G. Jacobi* p. 156. Ap. *Lysiam* Apol. de Sim. p. 229. 14. Cod. Urb. συνεισπείσαντες, ubi librarius cogitavit de συνεισπαίσαντες. Plura si vis, cf. quae collegimus ad *Philostrati* Imagg. p. 649. s. *Boisson.* ad *Heroic.* p. 543. et ad *Nices.* p. 224. *Coraëis* ad *Plut.* T. VI. p. 430. s. | καὶ δελφίς γε. v. b. 19 τε. c. δελφίς του. a. δελφίστου. *M. m.* τὸν ἐπίβουλον. editt. errore *Gesneri* usque ad *Schn.* qui τοι recepit, quod *Gesn.* posuit in marg. Praetuli lectionem a codicibus v. b. oblatam. De καὶ — γε vide *Porson.* ad *Euripid.* Hec. 1261. *Schaefer.* ad *Dion. Hal.* de Comp. Verb. p. 191. | διατρα- 20 γεῖν. διατρνεῖς. m. ἐταυδά τοι τὸ δίκτυον διατραγῶν ἀπαλλάττεται XI. 12. δευός. δειλός. m.

CAP. VII. Ἦται ἡ Ἰνδῶν γῆ... μλιτι. ἡ inserui ex *b. v.* Locutionem 21 illustravit *Valcken.* ad *Herodot.* III. 10. p. 198, 64. Cf. *Baehr.* ad *Ctes.* Reliqq. p. 263. — καὶ εἶτι καὶ πλέον. καὶ εἶτι. *M. m. c. a.* (a pr.

μαυ.) καὶ ἔτι πλέον. *b.* III. 33. καὶ ταῖς στερεφαῖς. γε ἔτι καὶ μᾶλλον. XVI. 24. βούλονται ὠραῖαι φαίνεσθαι, καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον τοῖς ἑαυτῶν ἠνώγει. *Var. Hist.* XII. 1. καὶ τοῦ εἶδους ἔτι καὶ τοῦ τρόπου μᾶλλον. 22 | καὶ ἔτι καὶ. *alterum καὶ om. Vas.* ἡ Πρασιῶν. *articulum addit M. m. a. c.* abest in edit. ante *Gron.* ἡ Πλασιῶν. *v. b. in Praesiorum regione. Gill.* Πρασιῶν cum *Gesnero* praefert *Schn.* Vid. ad V. 3. p. 100, 7. XIII. 8. p. 292, 22. Πράσιοι. ἔθνος Ἰνδικῶν. *Steph. Byz.* ubi vid. In-24 trpp. — ὄπερ. ὄσπερ. *a.* ἐμπέπτον ταῖς. ἐμπέπτοντες. *m.* | παρέχει. πα-
 ρέχων. *b.* Σαυμαστῶς. *M.* Σαυμαστάς. *a* et edit. Σαυμαστοῖς. *m.* XVI. 18. 25 ἔχει φοινικῶνας Σαυμαστῶς πεφυτευμένους. | τήνδε τὴν ἡδίστην. καλὴν τῆδε, *hic*, in ejusmodi pascuis; quod sequentibus melius oppronitur. Ad τὴν ἡδίστην supple νομὴν ex praecedentibus. — μάλιστα γάρ. δὲ. *b.* 26 Commodius haec distincti. | ἡ δρόσος. ἡ δρόσης. *m.* De melle hoc aegro 27 cf. *Wessel. ad Diodor.* XII. 75. p. 218, 99. | ἀντεφεσιῶ. ἀντιφεσιῶ. *m.* 28 Vid. ad XIV. 1. p. 308. 18. | περιγλύκιστον. hoc uno in loco reperi hoc compositum. γλύκιστος est II. 57. — ἀναμίξει αὐτῷ. αὐτῶν. *m.* αὐτὸ ὄπερ. omisso μὲλ. *c.* Mel cum lacte mixtum praebebatur infantibus. Vid. *Bochart. Hieroz. T. I. II. 51. p. 630. Diessn. ad Pindar. T. II. 2. p. 378.*

- 1 CAP. VIII. ἄνω. nempe X. 13. εἶπον. εἰπὼν. *a.* περὶ τοῦ. καὶ addit 338
- 3 *m.* | Βάκτρων. Βάκτωρ. *b.* | Εὐκρατίδης. hunc memoravit *Strabo* XI. p. 515. Tom. IV. p. 500. τῆς Βακτριανῆς μέρος βιασάμενοι τοὺς περὶ Εὐκρατίδαν. Id. XV. p. 686. Tom. VI. p. 5. Εὐκρατίδαν γοῦν πόλεις χυλας ὑφ' ἑαυτῷ ἔχειν. ubi vid. *Gosselin ad Versi. gall.* Tom. V. p. 4. et *Sigm.*
- 4 *Bayer Hist. Regn. Bactr. SCHNEIDER.* Εὐκρατίδης. *m.* | Περιμούδα. *Perimula—celeberrimum Indiae emporium. Plin.* VI. 20. s. 23. et IX. 35. s. 54. *Tzetza Chil.* XI. 375. v. 459. qui Aeliani locum exscripsit ἐν
 νήσῳ Περιμούδῃ habet. *SCHNEIDER.* περιμούδα. *M.* περιμούδα. *m.* περιμού-
 7 δα. *b. c. v.* | ἀγκῶσι μεγάλοις. magnis et capacibus retium sinibus. *Oppian. Hal.* 3, 98. πλεκτήσιν ἐν ἀγκόλῃσι λήστοι. Ib. 567. σχολήσιν ἐν ἀγκόλῃσι λήστοι κυκλωθεῖς. — αἰγιαλοῦ — εὐμεγέστη. αἰγιαλοῖς — εὐμέγεθος. 8 *b.* | κόγχης. κόγχης. *m.* στρόμβῳ. τρέμμῳ. *m.* μεγάλῳ. *Gesneri* correctionem pro μεγάλῳ confirmavit *b. v. conchae magnorum turbinum si-*
- 10 11 *militudinem gerentes. Gillius.* | σμήνησιν. μήνησιν. *m.* | τοῦτον. τοῦ-
 13 15 το. *b.* | ἡρημένου. ἡρημένοι. *a.* | πρόεισιν. *b.* ut *Gesnerus* correxit pro
 16 πρόεισιν. | ἀφηρημένη. *M. m. a. b. c.* ἀφηρομένη. vitiose ante *Gron.*
 17 | ἕως δὲ. *quamdiu rex fugiendo elabi potest, sapienter eas regit. Gillius.* Omissum vides verbum ἐξελίττει, quod est de duce margarorum, qui gregem sibi subjectum scienter e periculo expedit. Comparandus in-
 primis *Arrian.* Indic c. 8. p. 51. qui narrationem e Megasthene ductam brevaviit: μαργαρίτην τὸν θαλάσσιον x. τ. λ. *Plin.* IX. 35. s. 55. *SCHNEIDER.* ἕως δὲ διαφ. ὁ δὲ διαφ. *Vas.* Ad verbum ἐξελίττει suppleas ἑαυτὸν, nisi forte excidit, ut dux ille dicatur se insidiis subducere. III. 16. de perdice: ὁ δὲ ἐξελίττει ἑαυτὸν καὶ διαδεδράσκει. V. 19. ὁ δὲ ἑαυτὸν ἐξελίττει. Si vero sensus is est, quem *Schn.* interpretatur, distinguendum post διαφεύγει, ita ut apodosis incipiat a verbis καὶ μάλα γε

σοφῶς. *Arrian.* l. c. καὶ ὅστις μὲν ἐκεῖνον κατ' ἐπιτυχίην συλλαβοί, τοῦτον δὲ εὐπετέως περιβάλλειν καὶ τὸ ἄλλο σμήνος τῶν μαργαριτῶν· εἰ δὲ διαφύγοι σφᾶς ὁ βασιλεὺς, τούτῳ δὲ οὐκέτι θηρατοῦς εἶναι τοὺς ἄλλους. De Masis *Himer.* Or. XIV. 37. εἴτε τὸν χορὸν ἐξελίττετε. | μυθῆση. μῆθῆ-19 ση. b. κατασαπῆναι τὴν σάρκα non satis commode dixit *Arrianus* l. c. de carne salibus erosa, ut est ap. *Plin.* l. c. multo deinde obrutis sale in vasis fictilibus, erosa carne omni, nucleos quosdam corporum h. e. uniones decidere. SCHNEIDER. | ἄριστος. ὁ ἄριστος. a. b. v. *Plin.* IX. 35. 20 s. 55. *Indicos specularium lapidum squamu assimulat, alias magnitudine praecellentes.* | Βρεττανική. uno τ b. c. et sic paulo post Βρε-22 τανικῷ. χρυσωπότερος. χρυσοῦ ὀπότερος. libri et edit. omnes, ante *Schn.* qui recepit emendationem *Geeneri* longe certissimam. Libri nostri in vitiosam lectionem conspirant. Auctor περὶ λῆδων ap. *Origen.* T. III. p. 450. B. ὁ δὲ κατὰ Βρεττανίαν, φασι, χρυσωπὸς μὲν ἐστὶ τὴν ἐπίχρῳαν, ὀμιχλώδης δὲ τις, καὶ ταῖς μαργαριταῖς ἐμβλύτερος. Veterum locos de margaritis, etiam Britannicis, collegit *Lindenbrog.* ad *Ammian. Marc.* XXIII. 6. p. 53. ed. *Vales.* Cf. *Bochart.* Hieroz. P. II. 5. 6. p. 680. ss. *Tzetza.* Chil. l. c. v. 492. de Britannicis margaritis πῆ μὲν ὄχρῳ, πῆ δὲ κίβρῳ καὶ πῆ τῶν καχοσφαρῶν. | σκοτωδιστέρας. σκοτωδέστερον. b. | 24 Ἰάβας. *Plin.* l. c. s. 55. *Juba tradit Arabicis concham esse similem 25 pectini insecto, hirsutum echinorum modo, ipsum unionem in carne grandini similem.* SCHNEIDER. | Βρεττανικῷ. Βρεττανικῷ. m. ἠτάσσαι. 26 *Origenes* l. c. ὁ δὲ ἐν τῷ κορῳμῷ τῷ κατὰ Βόσπορον κ. τ. λ. et *Ibid.* ἰστορήται δὲ καὶ τέταρτον γένος μαργαριτῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν κ. τ. λ. *Plin.* IX. 35, 56. SCHNEIDER. | ὁ δὲ ἐν Ἰνδῶν χερσαῖος. *Arrian.* *Ind.* 27 l. c. τὸν μαργαριτὴν δὴ τὸν θαλάσσιον οὕτω τῇ Ἰνδῶν γλώττῃ καλεόμενον. unde apparet, *Indos* sermone suo margaritam marinam et terrestrem distinxisse. *Diserte Origenes* l. c. p. 210. [p. 448.] ὅτι τῶν μαργαριτῶν οἱ μὲν εἰσι χερσαῖοι, οἱ δὲ θαλάττιοι· καὶ οἱ μὲν χερσαῖοι παρ' Ἰνδοῖς μόνους γίνονται. SCHNEIDER. Sequuntur multa apud *Origenem* de margaritis marinis earumque generibus, quae Aelianis accurate respondent. | χρυστάλ-28 λου. κρυστάλου. m. a. *Eudoxus* ap. *Strabon.* II. p. 98. *Indias* commemorat λῆδους πολυτελεῖς — ὄρυκτούς — πεπηγότας ἐξ ὕγρου, καθάπερ τὰ χρυστάλλινα παρ' ἡμῖν. cum quibus cf. *Diodor.* II. 52. p. 163, 14. — | 29 παγετῶν. καγέτων. m.

CAP. IX. περί. m. a. περί. edit. ἐν τοῖς πρεσβυτέροις. ante scri-31 psisse me. *Gillius.* jam prius me verba fecisse. *Gesn.* Sic alios locutos esse, non reperio. ἐν τοῖς ἄνω dicere solet *Aelianus*; aut ἐν τοῖς προτέροις. — *In*hinitivos εἰπεῖν illatus post οἶδα, ut XVI. 11, ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. *Eurip.* *Troad.* 916. ἐγὼ δ' ἄ σ' οἶδα — ἐμοῦ κατηγορήσειν. *Vid. Elmsl.* ad *Med.* v. 580. — λόγον. λόγοις. b.

339 φημι. φήμη. b. v. ἀπέκλιε. ἀπέκλινα. b. *aluminum Corinthiaci pe-* 17 *lagi,* quod vergit ad *Histhmi pelagus Athenas spectans.* *Gillius.* *Difficilis* orationis structura. Verba ἐν τῷ πρὸς τὰς Ἄ. παλάγαι adverbio ἔνθα explicationis causa sunt subjecta, dum verba κατὰ τὴν πλευρὰν τοῦ Ἰσθμοῦ cohaerent cum ἀπέκλιεν. Significatur autem pars *Isthmi* dextra, ubi est sinus *Saronicus*. | μὲν ἦν οὖν. M. m. b. c. μὲν οὖν ἦν. a. v. ἦν 4 om. edit. ante *Gron.* | μεμετρημένους. μεμετρημένῳ. m. | εἰς ἀκούω, 5 6

- 7 εἶχεν. εἶχεν, ὡς ἀκούω. *b.* | πάχος. τὸ πάχος. editt. ante *Gron.* articu-
 8 lum, quem om. *M. m. a. b. Gesnerus* de suo addidit. | λεπίδες. nomi-
 nativus absolutus. λεπίδας. *b. v.* fortasse rectius, accusativo cohaerente
 cum εἶπος ἄν. Suspicatur *Gesnerus*, *Aelianum* λεπίδας, *squamas*, po-
 suisse, quum *pinnas* dicere voluerit^{*)}. Offendit vero αὐτῷ post ἐκείνη
 de eadem ave; quamquam II. 1. similiter inter utrumque genus flu-
 ctustur. Sed ne in tam vicinis genus varietur, pro αὐτῷ conjeci ἄνω.
 Possit etiam λεπίδες (vel λεπίδας) δ' ἐν νότῳ scribi. — εἶπος ἄν. ta-
 cite sic correxisset *Gesnerum*, nunc demum intelligo. εἶπος ἄν. *M.*
m. a. Vid. ad c. 5. p. 337, 4. Omittit haec *b.* exhibens περὰ καὶ
 ταῦτά ἐστιν. ταῦτα in ταύτας mutandum censebat *Schn.* Mihi genus pro-
 nominis per attractionem generi praedicati videtur accommodatum esse.
 Vid. *Bernhardy* in *Synt.* p. 337. Huc retuleris *Plat.* de *Legg.* XII.
 p. 961. D. ξυλλήβδην δὲ νοῦς — σωτηρία ἐκάστων δικαιοτάτ' ἄν εἴη κα-
 9 10 λουμένη. | ἔρχεται. ἄρχεται. *b.* οὐχ ἐλυκτὴν. οὐχ ἐλυκτὴν. *m.* | ἐγγέλας.
 11 ἐγγέλας. *b.* ἀγέλας. *c.* | πηδᾶ γούν. πηδᾶν γούν. *M. m. a.* quod recte
 emendavit *Gesn.* consentientibus, ut videtur, Parisinis et Vat. Natum
 12 ex τ̄ adscripto. Vid. *Schaefer.* Melet. p. 109. | λέγουσιν. ante hoc ver-
 bum excidisse aliquid de duobus λόγοις, quos *Aelianus* acceperit, dubita-
 re nos non ajuunt quae sequuntur infra: καὶ τούτων μὲν τῶν λόγων ἄτε-
 ρος καὶ δὴ διηγύσθη ὁ Ἐπιδαύριος. et capitis finis p. 340, 13. quare la-
 cunam notavi. Deinde vero legerim: λέγουσιν οὖν οἱ λόγοι, ὁ μὲν Ἐπι-
 δαύριος. οἱ λόγοι *M.* sed solus. Bene haberet οἱ λόγοι τῶν Ἐπιδαυρίων.
 ut ap. *Herodot.* οἱ λογιώτατοι τῶν Περσέων. ubi vid. *Wessel.* p. 2. In-
 fra XVI. 20. οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγοι. Vera autem vulgata. XVI. 33. Φοίνι-
 κες λέγουσι λόγοι. XVII. 35. ἐν λόγοις Κρητικοῖς. In *Var. Hist.* sunt λό-
 13 14 γοὶ Ἀχαιοὶ, Τροϊζήνιοι, Φρύγιοι et alia. | ἔγγονον. ἔγγονον *Vat.* | τίς
 πτηνὰς γεράνους. hoc ordine *b.* τὰς γεράνους πτηνὰς. edit. ubi *Schn.* ar-
 ticulum censebat repetendum. καὶ τὸν ἰσπερίον τῶν ἄλλων. grues frigoris
 impatientes non solum ex Thracia Scythicisque regionibus in calidiores
 terras migrant, sed etiam ex occidentalibus. Sed cur τὸν ἄλλον addidit
 16 *Aelianus*? | εἰς μίξιν οἰστράσθαι. sic libri omnes. *M. m. a. b. c. v.* οἰ-
 στρεῖσθαι ex tacita *Gesneri* correctione per omnes editt. propagatum
 est. XIV. 11. φλεγόμενη οἰστράται. XV. 19. ἐξοιστράται καὶ λιμῆραι τῆς
 συνόδου. Supra XIII. 15. libri fluctuant inter οἰστρά, οἰστράται et οἰστρεῖται.
 17 De verbis οἰστρεῖν et ἐξοιστρεῖν vide ad *Achill. Tat.* p. 484. | ἐπιπλέγεσθαι.
 18 ἐπιπλέγεσθαι. *b. v.* κυμαίνεν. vid. ad VII. 15. p. 163, 25. | διαβαίνεν.
 ἐπιβαίνεν conjecit *Gesn.* quod *Schn.* recepit in edit. In cur. sec. in eum
 probabat ἀναβαίνεν. Cf. IV. 16. p. 77, 5. VI. 39. p. 139, 24. VII. 27.
 p. 169, 17. Sequitur in editionibus: τὰς δὲ οὐχ ὑπομένειν γὰρ οἶόν τε
 εἶναι μετέωρον μίξιν, φέρειν οὐδὲ ἑτέραν. Post τὰς δὲ *Gron.* incidit, quo
 facto prior pars enuntiationis procedit melius, sed posteriori non consu-
 litur. Sejunxi igitur sejungenda, et loco negationis, quae excidit, lacu-
 nam notavi. Nunc video, haud aliter distingui in *Vat.* ubi legitur: τὰς
 δὲ οὐχ ὑπομένειν· μὴ γὰρ οἶόν τε εἶναι μετέωρον μίξιν φέρειν, οὐδὲ —

^{*)} *squamae gentilis avis pinnis similes esse videntur. Gill.*

Similiter utraque negatio in eadem enuntiatione copulatur supra V. 28. p. 110, 15. Neque h. l. in hac structura id factum improbaveris. οὐδὲ ἑτέραν. γάρανον sc. feminam gruem ferre non posse pondus maris eam incendientis. Post φέρειν distinguit etiam cod. a. | τοῦ πόδου. *voti com-* 21
potas. Gill. τοῦ πάδου. b. | εἰς οὐδὲ ἔν. εἰς οὐδέν. b. ex *Vat.* nihil no- 22
 tatam. — ἀλλ' ἀπ. ἀλλά. m. | θάλατταν. θάλασσαν. b. | γενῶν. γενῶν. 24 25
 m. ἀλλ' οὐ διαφθεῖρειν. de inversa hac structura vide ad XVI. 1. p. 352, 4.
 | στερίφην. στερίφη. m. | ἄτερος. ἄτερ et δεηνώδη. b. καὶ δὴ δεηνύ- 26 27
 σδη. similem structuram vide XIII. 11. p. 294, 13. | λέγει δὲ ἄλλος. 28
 δὲ καὶ ἄλλος. edit. contra libros. καὶ om. *M. m. a. b.* οὐ τὸ γένος. cuius
 narrationis originem non novi, sicuti prioris illius, τοῦ Ἐπιδαυρίου λό-
 γου. — τρεπόμενος. τραπόμενος. b. *Vind.* 51. narratio, quae ad alium finem
 tendens, non idem, sed aliud quid dicit. Sic εἶτα μέντοι, quae verba
Schn. non habebat pro genuinis, post participium inferri solet. — ὡς [δ']
 ἂν μὴ δοκοῖμι ἀμαθῆς εἶναι αὐτοῦ. ὡς ἂν μὴ δοκῆ μὴ ἄ. a et edit. *Schn.*
 corrigebat: ὡς δ' ἂν μὴ δοκῶ ἀμ. aut δοκῶμεν ἀμαθεῖς εἶναι. In cur.
 sec. recepit correctionem nostram ex Ep. cr. p. 32. s. ὡς ἂν μὴ δοκοῖην.
 sic VI. 51. οὐ σιωπήσομαι τούτον, ὡς ἂν μὴ δοκοῖην ἀμαθῶς ἔχειν αὐτοῦ.
 Haud aliter est in Var. Hist. IX. 32. XIV. 45. *Philostr.* Vit. Ap. V. 19.
 p. 202. καὶ ἐάσω τὰ Μουσωνίου — ὡς μὴ δοκοῖην θρασύνεσθαι x. τ. λ.
 Aut hoc igitur verum, aut δοκοῖμι, quod ex Par. b. v. dedimus. Sic in
Platon. Phaedr. p. 274. D. olim δοκεῖ λέγειν legebatur; δοκοῖη dedit
Heind. e *Stobaeo*; δοκοῖ *Bekker* et alii. Praeterea, ut oratio constaret,
 δ' cum *Schneidero* inseruimus. εἶναι αὐτοῦ. inverso ordine b. v. In edi-
 tione *Gesn.* cum a post αὐτοῦ plene distinguitur; in ed. *Gron.* εἶτα usque
 ad αὐτοῦ in parenthesi sunt posita. Deinde verba λελέξεται usque ad
 ἐποιήσαμην junguntur in edit. Meliorem distinctionem jam *Schn.* habet

editio. | ἐκεῖνος. ἐκεῖν. *Vat.* οὐν om. *Vind.* 51. | ἐχθρὸν. ἐχθρῶν. edit. καὶ 31 32
 μ' ἐρεῖλθεν. *M. m. b. c.* καὶ μοι a et edit. Supra VII. 6. μνήμη τροφῆς
 αὐτοῦς ἐρέχεται. Vid. *Valcken.* ad *Herod.* p. 531.

340 τάριχον. ταριχόν. m. ἴνα ἦ. num εἴη? | τῶν μαγείρων. τῶ. m. | 1 2
 ἐπεσκόπου. ἐσοκόπου. *M. m.* verbum compositum, quod reliqui libri 3
 tuentur, videtur verius. Var. Hist. XII. 21. τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκό-
 πουν. *Mas. Tyr.* IX. 1. τὰ λάματα καὶ τὰ διαιτήματα ἐπισκοποῦντας. |
 ἀκάνθας εἶδον. costas dicit. *SCHNEIDER.* εἶδον. οἶδον. m. ἀκάνθας τὲ εἶδον. 4
 b. v. quod reponendum. Vid. IX. 14. p. 201, 6. | ἐκλινούσας. ἐκλινοῦσας. 5
 m. ἐγκλινούσας corrigit *Triller.* probante *Schneidero.* | φησὶν, ἦσαν. 6
 φησὶ edit. αἱ κύρβεις. καὶ αἱ κύρβ. b. v. fortasse rectius. | ἐνέκειτο. 7
 ἀνέκειτο. m. προήκον. προήκων. m. | ἔχουσαι. ἔχουσα. *M. m. a.* φύσαν. 8
 φύσαν. a et edit. κατὰ τὰ φασκώλια. καταφασκώλια. m. εἴπες δ' ἂν ἰδῶν.
 i. e. εἰ εἶδες. | κύαμον. synecdochice forte pro siliqua fabae. *GESN.* | 9
 Verba καὶ τὸ ἦπαρ usque ad ἡ χολή, om. a in contextu; suppleta in 10
 marg. ab ant. manu. διωγκώδη. διωγκώδη. *Gesner.* correxit in marg.
 recte; loquitur enim ipse *Demostratus.* Verba οὐ μὲν ὕστερον, quae
 nihil significant, omisit versio; etiam μέντοι ineptum est. Sed in hoc
 ipso verum latet. Scribo: ἦπαρ, τὸ μὲν ὕστερον διωγκώδη — aut: τὸ
 μὲν οὐ μάλ' ὕστερον διωγκώδη. Piscis genus e notis tam paucis nemo

doctior conijcere ausit. A rostro longo gruem vocatum verisimile est, uti gladium piscem Cenomani, teste *Belonio*, *heron de mer* appellant. SCHNEIDER. Conjecturam suam recepit *Schn.* Oratio constabit, si duobus vocabulis repetitis scripseris: ἡ χολή καὶ τὸ ἦπαρ, τὸ ἦπαρ οὐ μετ' ὕστερον διωγκώδη, καὶ —. οὐ μετ' ὕστερον μέντοι fuerit: *non sane post aliquod tempus, sed statim*; ut *Gillius* accepit: *ambo statim intunuisse.* Confirmatur autem μέντοι usu *Aeliani* p. 339, 6. ἐγγέλους εἶχεν οὐ μέντοι τῆς μεγίστης πάχος. Vid. ad VII. 10. p. 159, 11. |

11 13 διατήξασα. διαπήξασα. c. χολή. χολή. m. | τῷ λόγῳ τῷδε. τῷ et τῷδε. m. τῷδε. om. b.

- 14 CAP. X. πηλαμύδων. πηλαμήδων. m. De pisce gregatili πηλαμύς vid. *Aristot.* H. A. VI. 16, 4. et 5. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 53. ss. 60 et 344. Pelamydum capturam iuripimis copiosam dicit *Strabo* XII. p. 549. circa Pharnaciam in Ponto. Cf. lb. VII. p. 320. et *Böttiger.* in *Amalth.* II. p. 304. — μη πάντη οὖν συνευρισμένην. οὖν εὗρισμένην. c.
- 16 *Vat.* | τὸ ἀκμαϊότατον ἀνθούντες. i. e. ἐν ἀκμῇ τῆς ἥβης ὄντες. τὸ ἀκμαϊότατον dictum pro ἀκμαϊοτάτως, ut apud *Archiam* in *Anth.* Pal. V. 58. προῖξες μετ' ἐκ κρήνον. Vid. *Valcken.* ad X Theocr. Id. p. 68. — νῦν.
- 17 καὶ. m. ut iterum p. 341. 2. infra c. 23. p. 348, 7. | διανεμόντες δὲ αὐ-
- 18 τοὺς. αὐτοὺς fuisse puto. Recte. ἐαυτοὺς nunc exhibet *Vat.* | κορροσέντες εὐ μάλα τροφῆς. M. m. a. b. c. τροφαῖς. ex tacita *Gesneri* correctione edit. ante *Gron.* qui comparat *Var. Hist.* IX. 4. πῶλος κορροσείας τοῦ μητρῶου γάλακτος. *Soph.* Phil. 1141. κορροσεία στόμα ἐμᾶς σαρκὸς ἀλό-
- 19 λας. | καὶ ἕκαστος. καὶ om. b. nata fortasse particula ex praecedente ζ.
- 20 certe abundat h. l. posita. Rectius foret: καὶ τοῖς ἔρετροις. | δεῦρο καὶ ἐκείσε. m. a. καὶ ἐκεῖ. b. v. κάκεισε. edit. Vid. ad VII. 24. p. 167, 16.
- 21 24 | ὄρμιās. ὄρμιας. m. | μαλλῶ κατελιημένον. sic *Gesner.* correxit in marg. pro μάλλον, quod habent libri. μαλῶ. b. Comparabat *Schn.* V. 3. ἐρίῳ κατελιήσαντες καὶ τὸ ἄγκιστρον καὶ τὸ ὄπλον. inde in hoc quoque loco κατελιημένον corrigendum esse existimans. Idem mouet hodieque hamos, quibus thynni capiuntur, plumis variis avium aut ravnus discoloribus ornari (Cf. *Du Hamel* T. XI. p. 218. vers. germ.) et fuit
- 27 lineasve tales πολυαγκιστρούς a Gallis *arpelets* vocari. | ἡ προτένης.
- 28 edit. ante *Schn.* πρωτένης. Vid. II. 11. p. 35, 15. | ἐναπερείση. ἐν ἀπ. m. προσείσι. a et edit. προσείσι καὶ οἱ λοιποὶ. b. προείσι καὶ οἱ λοιποὶ.
- 31 *Vat.* προσείσι. M. m. | μηρίνδους. a. μηρίνδους. M. m.

- 5 CAP. XI. ὅτι τοῦτο ἐκαλεῖτο. vid. ad X. 41. p. 236, 31. | γόης. 341
- usquam ἢ γόης usurpatum legi, sed γοῆτις et γοητρῆς. Similiter ἢ
- 6 προτένης est c. 10. SCHNEIDER. | ἀφροδίτην παρανομον. refer haec ad fabulam, qua mustela ore dicitur partum edere; unde pro fellatrice habita
- 7 fuisse videtur Gale. — ἐνόσει. ἐνώσει. c. | ὡς εἶς τοῦτο. ὡς om. a. εἰς
- 8 om. b. v. | Ἐκάτης. ἐκάστης. c. Ap. *Anton. Liber.* c. 29. Γαλινθίας ob Junouem deceptam in γαλῆν mutata cum Hecate quodammodo conjuungitur, sed benevola illa et amica. — οὐδὲ αὐτό με λέληθεν. τοῦτο. b. v.
- 9 11 Cf. ad IV. 41. p. 89, 7. | ἔστω. ἔσται. b. | γαλαῖ. γαλαί. m. καὶ μη.
- 12 μη om. b. v. | ἐπιτηδῶσι. *Trilleri* emendationem firmavit b. v. ἐπιτῶσει. edit. tacite sic emendante primo editore. ἐπιτῶσει. M. m. a. c.

quod ipsum ad ἐπιτηδεῖσι ducit. *Gillii* versio hoc verbum praeteriit. Ad *Appuloji* Met. II. p. 251. ubi mustelae in cadaver humanum insidiae narrantur, *Oudendorp.* ex cod. Aug. affert ἐπιθεῖσι (male; perspicue sibi ἐπιτηδεῖσι scriptum) et ἐπιθεῖσι corrigi. Verbum ἐπιτηδῶν *irruendi* potestate est III. 30. p. 64, 28. V. 33. p. 112, 2. *Isidor. Pelus. Ep.* IV. 3. p. 414. B. ἀλλοτρίαις ἀνασχύντως ἐπιτηδῶν τραπέζας. Vid. *Wyttenb.* ad *Plut.* T. VI. 2. p. 824. — συλώσι. συλλῶσι. *M. m.* ἐκροφῶσι. haec verbi forma est in *a. c.* ἐκροφῶσι. *M. m.* ἐκροφουσι. editt. *Gesnero* sic corrigente. Utraque forma reperitur. *Philostr.* Epist. 48. p. 937. τοὺς πλέοντας ἢ Χάρυβδις ἀνεβρόφα. *Eumath.* de Hysm. IV. p. 134. ἀνεβρόφει τοῦ κόματος. tres Codd. Mon. ἀνεβρόφα. Ib. p. 162. ὄλην ἀνεβρόφων. unus Mon. ἀνεβρόφουν. | δὲ καὶ δὲ om. *m.* ὄρχεις. ὄρχης. *a.* | ἐπι- 13 14
σχέιν. ἐπίσχεν. *Vat.* ἐπι. ἐστι. *m.* | καὶ ἀναστῆλιν αὐτῶν. τὰ γυναικεία 15
vel τὰ ἐμμήνια, vel denique τὸ εἰρησμένον excidisse suspicatur *Abresch.*
in *Auctar.* p. 309. Ex iis, quae sequuntur de viscerum mustelae vi ad
solvendam hominum amicitiam, αὐτῶν in Epist. p. 33. mutabam in ἀν-
δρῶν, probante *Schneidero*. Supra IV. 34. μίξεως δὲ αὐτὸν οὐδεμία
ἔτους ἀναστῆλει ὥρα. IX. 54. τῆς ἄγαν ὀρέξεως ἀναστῆλων. — σκενα-
σιαν δὲ τινα. δὴ corrigi *Schn.* | ἰστώσαν. ἰστίωσαν. *b.* ἰστώ. *Vat.* | 16
οἱ σοφοὶ τὰ κατὰ ταῦτα. suspicor fuisse τὰ κατὰ ταῦτα. Ita enim paulo
post sequitur σοφισταὶ κακῶν. *SCHNEIDER.* Equidem olim τὰ putabam
tollendum; ut est supra VIII. 22. τὰ ζῶα καὶ κατὰ τοῦτο ἀγαθὰ. Con-
firmat hanc correctionem *Vat.* ubi caeterum vitiose scribitur ἦν ἰστώ οἱ
σ. καὶ ταῦτα εἰς. Verba proxima καὶ εἰς οἶνον usque ad ἠνωμένην om. *c.*
| δισθησιν. *m.* δισθησι. editt. | διακαλεῖν καταλείπωμεν. διακονεῖν. 18 20
Gesner. διακρίνειν vel διαδίδκειν. *Triller.* Mecum διακαλοῦν conjecit *Ab-*
Auctar. p. 308. quo ipso verbo in talibus utitur *Ael.* Var. Hist. V. 18.

XIV. 7. Cf. *Leopardi* Em. V. 9. *SCHNEIDER.* διακαλεῖν. *a.* supra scriptum
α recent. atramento. In διακαλεῖν vix aliud quid lateat quam διακάλεῖν. In
Vat. tamen διακαλεῖν esse, docet collatio *Bastii*. Idem habet *M. m. c.*
καταλείπωμεν. *c.* Ἄρει φίλω accipiendum videtur de Areopagi iudicio, ad
quod veneficii crimen pertinebat. Vid. Var. Hist. V. 18. *Schöm.* u.
Meier. att. Proc. p. 302. 311. s. | εἴη δ' ἄν. εἴη ὧ' ἄν. describentis er-
rore in editt. ante *Gronovium*, qui in contextu recte exhibet εἴη δ' ἄν
(ut est in *M. m. a. b. c.*) in Corrigendis autem ὧ' ἄν legi jubet, quod pro-
inde per ed. Tubing. et Heilbr. propagatum est. Idem in Annotatione, *Me-*
dicis sui lectione non commemorata, corrigi: εἴη δ' ἄν. quae mira con-
fusio. εἴη δ' ἄν sic est in plurimis apud *Aeli.* locis, praecipue in enuntia-
tionibus parentheticis. Vid. ad II. 11. p. 33, 18. Initio periodi, ut
h. l. est II. 22. εἴη δ' ἄν ἢ καταφυγή. IV. 41. ἔνος ὀρνέων — καὶ τοῦτο
εἴη ἄν. | ἐχθρὸς γαλή. correctionem *Gesneri* pro γαλήs confirmavit *b. v.*
| σελάχοι. σελάχη. *b. v.* Vulgata vix vera; certe adjectivum σελάχος 21
alibi reperiri non videtur. Habetur τὸ σέλαχος et τὸ σελάχιον. Hoc ap. 22
Galen. de Alim. III. 36. T. VI. p. 737. ὀνομάσθαι φασὶν αὐτὰ σελάχια.
Erotianus in Voc. Hipp. p. 348. σελαχοῖσι, τοῖς μικροῖς ἐχθροῖς. | καὶ
μέγας προήκοντες. magnitudine praestantes. *Gesneri* versio [*magni.* 23
Gill.] Mihi εἰς μέγας scribendum videtur. *SCHNEIDER.* Sic certe L. 66.

- προήκουσιν εἰς πῆχυν τὸ μέγεθος. II. 21. εἰς τριάκοντα ὄργυιας προήκουσιν. Sine praepositione V. 3. ἐπιτὰ δὲ πηγῶν τὸ μήκος προήκουσιν. IX. 1. ὁ 24 λέων ἦδη προήκουσιν τὴν ἡλικίαν. | καὶ κινὲ καὶ om. b. | γαλῆ. γαλῆ. m. 25 ut et in sqq. | ἦπατος. diversus esse videtur ἦπατος supra V. 36. inter maximos pisces memoratus. SCHNEIDER. Vid. Hist. litt. Pisc. p. 173. s. et de γαλῆ et γαλεῖ Ib. p. 36. et 36. tum p. 130. ss. De γαλῆ iterum in Cur. poster. ad *Aristot.* H. A. Tom. IV. p. 532. s. — ἦπατιν. ὑπάτου. 27 *M. m. a. c.* et sic iterum lin. 27. τοῦ ἠπάτου. ὑπάτου. *M. m. a. c.* quae tacite emendavit editor. — τῷ ὀφθαλμῷ. τῷ ὀφθαλμῷ. m. ἐπαμύμικεν. *M.* 28 m. — δὲ αὐτὸ πάλιν. δὲ αὐτῆς τοῦ. *Vat.* | τοῦ χρέμητος. χρεμῆ. m. lacuna

μτ/ ἔ η
relicta. χρο. b. χρηματος. c. | Quod *Gesnerus* olim erat suspicatus, γαλῆν cum chremete et hepato ad asellorum genus pertinere, *Hesychii* etiam glossa innuit: Κρεμῶς, ὁ ὄντιος ἰχθύς. et confirmat mentio oculo- rum conniventium, una cum herba, quae notae praeclare generi gadorum conveniunt. Denique testatur *Forskål* in *Descr. Anim.* p. XIV. gadum mediterraneum hodieque a Graecis γάλια nominari. An sit idem, qui κρέμος, χρέμις, χρόμις in libris scriptis *Aristotelis* et *Athenaei* vocatur, dubitari potest. Vid. *Hist. litt. Pisc.* p. 98. s. ad *Aristot.* H. A. T. III. p. 237. SCHNEIDER. Cf. *Gesner.* *Hist. Aquat.* p. 267. χρέμητες sunt ap. *Oppi.* Hal. I. 112. Attingit haec synonyma *Cuvier* *Hist. des Poiss.* T. V. 29 p. 17. ss. | νεμομένην. νεμωμένην. b. οἷς ἂν νεκροῖς τύχη. *M. m. b. c. a.* *P. Gesn.* νεκρῶ. a. νεκρῶν *Gesn.* dedit ex apographo suo. ἐντύχη corr. *Schn.* cum *Gesnero.* Ap. *Pausan.* IV. 21. 1. legebatur: ἔτω προχείρω μάλιστα τύχοι τις. ubi vid. *Fac.* p. 530. ἐντύχα tacite emendavit *Bekke-* 31 *rus.* *Gesneri* correctionem nunc confirmat *Vat.* | χρώνται δὲ αὐτοῖς. sic editt. omnes cum b. c. certe collationes nostrae tacent. χρέονται. m. a pr. man. αὐτῆ corr. *Gesn.* αὐταῖς. *Triller.* Utrique correctioni favet αὐτῆς. *M. m. a.* nam saepe ζ natum ex iota adscripto.

- 1 κατὰ τοὺς Ἑπαιρώτας. ἠπειρώτους. b. *Homines in continensi viventes*—342 *tes.* *Gillius.* qui *Epirum incolunt.* *Gesn.* Comparatio inest his verbis, quae respiciunt *Euripid.* *Androm.* 159. ubi *Hermione* rivalem suam venoficii insinulat: δεινὴ γὰρ ἠπειρώτις ἐς τὰ τοιάδε Ψυχὴ γυναικῶν. ubi vid. *Pflugk.* *Bekkeri* *Anecd.* I. p. 263. ἠπειρος, ἡ Ἀσία, καὶ ἠπειρώται οἱ βάρβαροι. *Ael.* Var. *Hist.* VIII. 5. πόλις ἐν τῇ ἠπειρῷ. in Asia. Vid. *Joach. Kuhn.* et *Morus* et *Spohn* ad *Isocr.* *Paneg.* c. 36. et c. 46. Prae- vit *Herodot.* IV. 91. de *Dario*: Περωτων καὶ πάσης τῆς ἠπειρου βασιλεύς. 2 | ἐπιτὰ δὲ ὀμβρόρον ἐστὶ τὸ τῶν ἰχθύων φύλον πᾶν. *carnivorum* esse uni- versum omnium piscium genus et falsum est, et minime narrationi de γαλῆ marina conveniant quae sequuntur. Vitium et lacunam indicavit locus *Plinii* IX. 46. s. 70. de urinatoribus: *At cum caniculis atrox dimi- catio. Inguina et calces omnemque candorem corporum appetunt.* *Op- rianus* Hal. V. 667. idem periculum obiter tetigit. Itaque pnto scripsisse *Aelianum*: τὸ τῶν γαλιῶν τῶν ἰχθύων φύλον. vel simpliciter τὸ τῶν γα- λιῶν φύλον πᾶν. SCHNEIDER. Scribe, revocata syllaba, quae excidit: τὸ τούτων ἰχθύων φύλον πᾶν. De siluro glanide *Pallas* observat, eum na- 3 tantium pedes arripere. *Zool. Ross.* T. II. p. 82. | συμβιοῦν. ἐμβιοῦν. b. *Aeli.* ap. *Suid.* in ὄρα. ἀνδρὶ — ἀπάταις καὶ ψευδολογίαις συμβιοῦντι.

Similiter *Alciphr.* I. 8: p. 32. μένεν κενά συζώντα. *Synes.* p. 90. D. τῇ αἰδοί. et p. 106. A. τῇ ἀρετῇ συζῆν. Nec tamen ἐμβροῦν spernendum. *Themist.* Or. XXX. p. 351. B. ἐμβροῦναι τῇ τέχνῃ. ubi in verbis praecedentibus οὐδὲν ἀνθρώποις οὕτω λυσιτελέστερον scribendum: οὕτω λυσιτελέσκειρον. | ἀποδύσεις. ὑποδύσεις corrigit *Abr.* in Anotar. p. 309. Recepit 4 *Schn.* | βάσεις. *calces* Plinius nominat. κοῖλα τῶν χειρῶν. interiores 5 palmae partem. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* Non infrequens ποδῶν. βάσιν per periphrasin apud *Tragicos.* | ἀνθρωπίων. ἀνθρωπίων. c. ὡς ἔτι. om. c. | καὶ ante 6 7 ἐφοῦκα om. *Vat.*

CAP. XII. χῆμαι δὲ θαλάττιαι, ζῶον — vulgatum hoc in θαλάττιον 9 πητάβι. Quamquam enim chamas aliquas fluviatiles esse, e nomine κογγῶν, quo Attici scriptores species quasdam significasse videntur, liceat suspicari, id tamen ad rem et ad h. l. non pertinet. Deinceps contra διάφοροι malim scriptum. Nomen χήμη damnavit quidem *Phrynichus* ut peregrinum p. 387. εἰςque substituit κογγύλη. Sed eum jam redarguit *Lobeck.* Attici plerique κόγγας dixisse videntur. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* Vulgatam θαλάττιαι tuetur *M.* et reliqui codd. nostri. θαλάττιον. *m.* qui est obvius error librarii. Structuram orationis similem vide supra c. 1. p. 332, 14. De χήμαις τραγείλαις. et λέταις vid. *Xenocr.* de Alim. c. 31. laudatum a *Schn.* in Cur. poster. ad *Arist.* H. A. T. IV. p. 369. s. 374. s. | με- 12 λάνταται. quae peculiari nomine μελαίνιδες dictae fuerant. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* Post αὶ δὲ cum *Gesnero* et *a* incidi; est enim absolute positum: προστοκέναι. πρὸς ἑοκ. *m.* προσεκάσαι. *a.* (postrema syllaba obscurata madore.) Ibidem statim omissa verba αὶ δὲ ἀνακρ. usque ad ἀπάσας τὰς, et ante προειρημένας insertum καὶ τὰ. | ἀπάσας. *M. m. b. c. v.* Omissum vocabulum in editt. *Gesnerianis.* *temperazione omnium praedictorum colorum.* *Gill.* Suspectum tamen ἀπάσας, quum duos tantum colores, nigrum et argenteum, in superioribus commemoraverit | ἐν ταῖς ψάμμοις 16 τοῖς. *M. m.* Eadem varietate supra XIII. 3. p. 289. 9. τοῖς ψάμμοις sine varietate IX. 63. p. 217, 24. | κατὰ τῆς ὕψους. ex *Aristot.* H. A. 17 V. 13. 8. Loca *Plinii,* *Medicorum* ap. *Athenasum,* *Xenocratis,* aliorumque comparavi olim in Ind. Scriptt. R. R. *Concha.* Postea idem fecit *Coraes* ad *Xenocr.* p. 116. s. 145. s. et al. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* | βρύφ. τῷ 18 βρύφ. *Vat.* | προσέχονται. προσέρχονται, in ed. *Gesner.* est error descriptis, quem editor correxit in marg. προσέχονται. *M. m. a. c.* προσέρχεται. *b. v.* ἐν δὲ τῇ. καὶ ἐν. *b.* | αἰθε. αἶθε. *m.* | ἑαυταῖς. suo ipsarum 20 22 pondere gravatae. Post κούφως pro pleniore distinctione, quae est in *a* et editt., rectius virgulam pones. | καὶ οὐκ ἀναπλεύσασαι. haec verba om. 23 *M. m. Gillius* etiam plura. ἀναπλεύσαι. *b. v.* In eodem libro et in *Vat.* ἀλλ' αὶ om. Pro ἀλλ' αὶ τρηκιάδε malim ἀλλὰ τρηκιάδε, *aestate.* Si sincera vulgata, cogitando supple φαίνόμεναι. | τὸν βοβῶν. βοβῶν. *m.* | ἀκύμων 25 θαλάττη. ἀκύμοσι θαλάτταις. *b. v.* fere ut ap. *Oppi.* Cyn. I. 120. βαταλθάλασσα cod. reg. legit pro βατη θαλάσση. | εἰλεούς. εἰλεούς. *a.* κα- 28 τάκλειστοι. κατάκλειστοι. *b. v.* Loquitur *Aelian.* de conchis, ut de virginibus κατακλειστοῖς. Vid. *Hemsterh.* ad *Luci.* Tim. c. 17. quas *abditas* appellat *Horat.* Od. III. 16. 5. In eadem imagine pergit in proximis. | ἐκ τῶν μυγῶν. ἐκ τοῦ βυδοῦ. *b. v.* relictis sedibus. *Gillius.* | στέγας. 29 30 intelligit τὰ δοτρακα seu valvas. *ΣΧΗΜΙΔΕΑ.* πλεκτάνας. *b. c. v.* mira le-

- ctio, nata fortasse ex πτυχάς. ut *Philes* c. 9, 5. εἴωσεν ἢ κόγχη πτυχάς. *Mich. Glyc. Annal.* I. p. 35. D. τὰς πτυχάς διαπλῶσαι — ἐκκύπτουσι. ἐγκύπτουσι. *Vas. Aristaen.* II. 5. κόρην ἐτι φρουρουμένην, καὶ μόλις —
- 31 προκύπτουσαν τῆς οὐχίας. ubi vid. *Intrpp.* p. 653. s. ed. *Boiss.* | τὰ ῥό-
- 32 ῥα πρὸς. τὰ repetit c. | ὑπαλεσθέντα ὑπαλεασθέντα correxi; *expressae* vertit Gill. Est ab ἀλεάζω. SCHNEIDER. Non dubitavi lenissimam correctionem recipere, quam, una littera excerpta, confirmat *Vas.* ubi ὑπαλεασθέντα legitur, ab ὑπαλεαίνω. Hoc igitur reponendum. Ex hoc loco verbum ὑπαλεάζειν relatum in *Steph. Thes.* p. 1787. A. ed. Valp. — καλύκων. καλύμων. m.
- 2 τὸν ἕτερον ἄνεμον. ἑταῖρον ex *Eustathio*. Γρακ. Hanc correctionem 31 confirmavit b. Oð. λ. 7. et μ. 149. οὐρον πλησίον, ἐσθλὸν ἑταῖρον. i. e.
- 3 βοηθόν, interprete *Eustathio*. | χιτῶνα. nihil equidem hic intelligo, nec video quid χιτῶνος gemini nomine significare voluerit scriptor, a quo mutatus est *Aelianus*. SCHNEIDER. Poeta, ni fallor; qui h. l. χιτῶνας appellat valvas quas supra στέγας vocavit. Hiantes chamae superiorem valvam ceu velum erigunt, dum inferiore tamquam carina nituntur. Sic etiam *Gillius*, cujus interpretationem posteriores non deseruerunt.
- 4 | χῆμαι articulum addendum esse suspicatur *Schn.* Recte. Habet eum
- 5 *Vas.* | προλασι μὲν. προλασι. *M. m.* προῖσι. b. εὐδίας. εὐδίας. b. Post εὐδίας videtur καὶ excidisse; post λέαι rectius minor ponetur distinctio. — νηήτην. νήτην. *m.* λέαι. λέαι. b. v. νηήτης στόλος. ut στρατός νηήτης. ap.
- 7 *Thucyd.* II. 24. *Max. Tyr.* VI. 7. | νεὸς omissum in *Gesneri* editi, legitur in omnibus codd. nostris. Etiam *Gillius* expressit. ἐπίπλων. ἐπιπλῶν.
- 8 editi. post *Gron.* vitiose. ἐπίπλα. *m.* | πτύξασαι. πτήξασαι. b. v. πτήξασαι. c. et hoc et πτύξασαι legisse dicas *Gillium*, qui vertit: *metu percussae contractis testis.* — ὑφ' ἐνὶ κρότῳ. *Sophon.* *Athen.* III. p. 87. A. αἴ γα μὲν κόγχαι ὡσπερ αἴ κ' ἐξ ἐνός κελύματος κεχάναντι ἀμὲν πᾶσαι. Cf. supra II. 15. p. 37, 10.
- 10 CAP. XIII. οὔτος. οὐ. c. Rectius junges et distingues: ὁ δὲ αἰμόβροτος, εἴη δ' ἂν γένος ἔχεις οὔτος, μάλιστα etc. Vid. de haemorrhoo *Bochart.*
- 15 Hieroz. T. II. p. 418. s. | ἐπαλλίων. *Nicandr.* *Ther.* 296. γαίη ὑποδάλλειων νηδύν. — τὰς τῆς νηδύος (νηδους *m.*) φολιδας. *Aelius* ap. *Schn.* ad *Nia.* I. c. p. 228. πεφολλιδωται καὶ τραχυτέρας φολίσι διδὲ ἐν τῷ ἔρπειν
- 18 19 αὐτὰ ἤχος ἀκούεται. | καὶ τοῦτό γε. τοῦ τόγε. ed. *Gron.* | ἀλλὰ ὄκιστα ἀλγεινότατα corr. *Gesn.* quod probō. SCHNEIDER. *Nicander* I. c. νύγματι δ' ἀρχομένῳ μὲν ἐπιτρέχει ἄχρον οἶδος Κυνέων· κραδίην δὲ κακὸν περιτρέτροφον ἄλγος. Fuisse videtur: ἀλλὰ οὐκιστα. Vid. XIV. 7. p. 312, 10.
- 21 | αἷμα ἐκρεῖ. *Galen.* *Ther.* ad *Pison.* c. 8. Tom. XIV. p. 234. αἰμοβράγουντες διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν μυκτήρων καὶ τοῦ παντός σώματος. quae exscripsit *Mich. Glyc.* *Lun.* p. 58. C. αὐχένος i. e. λαμποῦ, φάρυγγος. |
- 22 οὔρα. οὔρα. *m.* ἢ κύστις. κύστης. *m.* κούστης. *a.* In marg. a rec. man.
- 23 24 ἢ κύστις. | ὠτελαλ. ὠτελά. b. | οἱ δὲ θῆλεις αἰμοβρότους. totum h. l. restitui comparato *Nic.* *Ther.* 282. quem in hoc caput transtulit *Ael.* Ibi est v. 405. μήποτε τοι θῆλει' αἰμοβρότος ἰὸν ἐνεῖη· τῆς γὰρ ὀδαξαμένης τὰ μὲν ἀρῶα πίμπραται οὔρα, ῥιζόθεν ἐξ ὀνύχων δὲ κατείβεται ἀσταγὲς αἷμα· οἱ δὲ φόνῳ μυθώωντες ἀναπλείουσιν ὀδόντες. unde apparet, quam male vulgo h. l. legatur: οἱ δὲ θῆλεις αἰμοβρότους etc. Reliqua hujus cap.

diligenter cum *Nicandro* comparavi in Specimine adjecto *Marcelli Sidetae* Fragm. p. 110. SCHNEIDER. Vid. Eund. in *Physiol. Amphib. Spec. I.* p. 52. s. Scribebatur: οὗ δὲ θήλιος αἰμὲβρους κρούσει τινὲ μεθίσων*). Emendavit *Schn.* εἰ δὲ θήλιος αἰμ. κρούσει τινὰ, αἶμα μεθίσων ἐκ — priora recte. εἰ δὲ θήλιος. *b. v. a.* εἰ δὲ θήλιος. *c. m. a.* Hinc recepi εἰ δὲ θήλιος. tum μεθίσων ex *b. v. c.* κρούσει. κρούσει. *c.* τινὲ in omnibus est libris, etiam *Vas.* Ex *Nicandri* verbis: ριζόθεν ἐξ ὀνύχων δὲ κατελβεται ἀσταγὲς αἶμα. erat quum corrigendum existimarem: εἰ δὲ θήλιος αἰμὲβρους, κρουνοὺς αἵματος μεθίσων, οὗ τετρωμένοι scil. *Achill. Tat. VIII.* 1. ἐκ δὲ τῶν ῥινῶν ἔρρειον κρουνοὶ αἵματος. ubi vide p. 924. *Nicandri* Scholiastes ἀσταγὲς interpretatur κρουνηδὲν φερόμενον. Sed hoc est apud *Aelianum* αἶμα ἐκχεῖται πάμπλου. | εἰς τὰ οὖλα ὑπὲρ. *c.* | 25 ἐκχέται. ἐκλείεται. *m. a.* pr. man. | περπατεῖν. *M. m. b. c.* παραπτεῖν. *a.* 26 et editt. ante *Gron.* | τοῦ Μενελεω. Μενελάου. *b.* κυβερνήτην. κυβερνή- 28 την. *M. m.* Θώνιδος. Ὠνίσι. *b.* βασιλεύοντος. βασιλεύοντι. *b.* Ap. *Plut. T. II.* p. 359. *E.* Κάνωβος Osiridis appellatur κυβερνήτης. ap. *Etym. M.* p. 328. in ἑλέειον Menelai. Cf. *Nic. Ther.* 312. ibique *Schol.* et *Suid.* in Κάνωπος. *T. II.* p. 239. | αὐτοῦ τὴν ῥάχιν. αὐτῷ τὴν ῥάχην. *b.* αὐτῷ. 30 *Vas.* ῥάχιν. *m.* Verba *Nicandri* ῥάχιν δ' ἐξέδραμε γυῶν ita accepit *Aelianus*, ut Helena viperae spinam fregerit, virus intus latens inde exemptura, memor fortasse eorum, quae ibidem v. 110. s. de ἀκάνθη serpentum legerat; graviter propterea vapulans a *Schneidero* ad *Marcell. Sid.* p. 118. ubi obscura illa fabula illustratur. | τὸ θησαύρισμα τοῦτο, οὐκ οἶδα. distinctionem mutavi; valgo τοῦτο cum οὐκ οἶδα conjunctum. XVI. 16. εἰ μὲν οὖν τὰ πρόσφατα ἐξακούμεται μόνα, ἢ καὶ τῶν πρώτων τινὰ, οὐκ οἶδα. Nobiscum facit *Gillius*: in quos usus *Helena festinavit hunc thesaurum capere, nescio.*

344 CAP. XIV. πεπωλεμένους. κσπολ. *a.* τιθασούς. *M. m.* τιθασούς. *a.* et I editt. ὄρυγας τετράκωρος. ex h. l. *Gesnerus* Hist. Anim. p. 871. oryges quadricornes cum admiratione quadam affert, tales fortasse in India sola reperiri addens. Tale antilopae genus non ita diu repertum esse, monet *Cuvier.* Annot. ad *Plin. T. VI.* p. 435. Caeterum de oryge vid. supra ad VII. 8. p. 157, 12. | τὰς μυιοσόβας. τὰς μυιοσόβους. *m.* τὰς μυιοσόβους. *M. a.* τοὺς μυιοσόβους. *b.* De μυιοσόβας earumque usu vid. Anim. ad *Auth. Gr. T. II.* 3. p. 144. *Meineke* ad *Menandr.* p. 175. s. Sincera autem lectio μυιοσόβους, cui adjectivi forma μυιοσόβοσ φαίνεται. Certo μυιοσόβας, quod cum *Gesnero* omnes editt. habent, librorum fide destitutum. | παμμελιανες. infra c. 24. iterum boves cursores ab his distinguit, et in fine addit: εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι etc. Hos *Pallas* etiam agnovit, et boves grunnientes *Linnaeo* dictos esse asseverat in *Spicil. Zool. XIII.* Ipse bubalinu nominat. Vide *Gmelini* de eo narrationem cum icone in *Nov. Comm. Petrop. V.* p. 339. SCHNEIDER. Cf. *Gillius* in *Append. ad Aelian.* p. 521. *Pallas* etiam in *Actis Petrop. I. 2.* p. 332. et in *Zool. Ross. I.* p. 249. *Bogle* Phil. Transact. Vol. 68. *Pennant.* Vol. 1. p. 24. s.

*) *Gillius*: *Haemorrhoi feminae quodam impulsu venenum ex summis tunicis dentium emittunt.* *Gesnerus* illa verba ita prorsus accepit, ut a *Schneidero* corrigantur.

- 5 vers. Cf. infra ad XVI. 11. καμέλινας. et statim οἶδα. *m.* | περισσότεράς ὄχρως. *Athen.* IX. p. 394. E. περισσότεράς μηλίνας commemorat ἐν Ἴνδοις. Infra XVI. 2. eadem τελεΐαδας χλωροπίλους videtur dicere. ΣΧΗΜΕΙΝΑ.
- 7 | κερκορώνους. κερκορώνους. *c.* in marg. κερκορώνους. κερκίλωνας. corrigi-
8 git *Gesner.* probante *Schneidero.* Vide ad XVI. 3. | ἄνω. nempe
- 9 10 IV. 19. | καὶ τούτους πιδήκους. καὶ τοὺς *c.* | πυρρῶς. *b. v.* πυρρῶς. *c.*
πυρρῶς. *a* et editt. nec erat cur ab hac lectione discederem. πυρρῶσι sine
- 11 varietate legitur XVI. 10. p. 355. XVII. 8. ἀκράτως πυρρῶ. | ἄγρως
ἀλλὰ sic editt. omnes. ἐπιπηδήσαντας. ἐπαδημήσαντας corrigiit *Abresch.*
in *Auctar.* p. 257. Vide supra ad *c.* 11. p. 341, 12. et III. 30. p. 64, 28.
- 14 CAP. XV. ἀγωνίας. *a. m. b. v.* ἀγωνίαν. editt. ex falsa interpreta-
tione notae tachygraphicae. *hominum cursibus et pugillationibus. Gill.*
- 15 προτῶσιν. *M. m.* προτῶσι. editt. ἐτέρωδι. infra *c.* 24. | ἐν δὲ δὴ τοῖς.
Vid. ad VIII. 11. p. 186, 32. XIV. 27. p. 329, 9. ἀλλὰ ἐκεῖνοις. *M. m.*
- 16 ἀλλ' ἐκ. *a* et editt. | κυρίττει. κηρύττει. *M.* κηρίττει. *m.* κηρύττει. *a* a
- 17 19 pr. man. | ἀλλήτα. ἀλλήτης. *b.* ἄλλων. ἄλων. *m.* | οἶδα. οἶδα. *m.* οἶ-
20 γε. *c.* | καὶ οἱ καλούμενοι μέσοι. vocabulum μέσοι videtur corruptum.
Μέσοι animalia cornuta quae sint, ignorare me fateor. Μάλσωλοι *Hezy-*
chio in India sunt quadrupedes vitulis similes. Praeterit haec verba
Gillius, ut seqq. etiam, quibus animal cornutum capreolo minus descri-
bitur, quod quidem hyaenam appellari (ut codd. nostri habent, et *Gill.*
similiter legit) absurdum est. *Gesner.* μέσοι, κριῶς μέσους *i. e.* semifo-
21 ros intelligit *Triller.* Inepte. | ὕαινα. hoc nomen aut corruptum est,
aut deinceps quoddam excidit, quod conjectura assequi non licet. Totus
hic locus desperatus est. ΣΧΗΜΕΙΝΑ. ὕαινα *Trillerus* mutabat in ὄρυγες,
non negans tamen, paulo hoc esse remotius a litterarum ductibus. Co-
23 dices in haec vitia conspirant. | εἰς κέρας. ἐς. *b. v.* οἱ ἄλεφαντες. tale
elephantorum certamen vivide descriptum vide in *Miscellis* a *Branio* edi-
24 tis Jenae au. 1829. fasc. IX. p. 412. ss. | παρῆσιν. *M. m.* παρῆσι.
25 *a. b. v.* ττηρώσκοντες. ττηρώσκονται. *m.* | κέρασιν. *M. m.* κέρασι. *a* et
editt. συναποδνήσκουσιν. *M. m.*
- 28 29 CAP. XVI. οὐ om. *Vat.* | θυροκοποῦντα. θυροκοποῦντες. *b.* Supra
de perdicibus: ὡς περ θυροκοποῦντες ἐκκρούουσι τὰ ψά. Similis lusus in
30 verbo I. 50. p. 22, 18. | καὶ ἐξαράττοντα. καὶ om. *b. v.* Idem liber
31 ἐξαράττονται habet. Voluit fortasse ἐξαράττοντες, ut θυροκοποῦντες. | τὸν
Ἰήλιν. hoc per errorem omissionem in ed. *Gesneri* usque ad *Gron.* habetur
in omnibus libris nostris. βλιβόμενον. βλιβόμενα. *m.* ἀλλὰ συνβλιβωμένης
αὐτῆς suspicatur *Gesn.* in *Append.* Emendat. Dura oratio ob accusa-
tivum absolutum cum genitivis junctum, et subjectum orationis subito
immutatum. Praeterea αὐτὸν aut abundat, aut frigide est additum.
Quare tale quid ab *Aeliano* scriptum fuisse videtur: ἀλλὰ τὸν Ἰήλιν βλι-
βόμενον ἀγωνιῶν, τῆς γαστρὸς οἱ στενωμένης, Ὀμηρεῶς δὲ εἶπον, καὶ
τῆνδε οὐκ ἀντέξιν, ἀλλὰ διαβρήγνυσθαι. Facile ἀγωνιῶν in *αὐτοῖσιν* de-
pravari potuit. Est autem ἀγωνιῶν, puerperii doloribus cruciari. —
γαστρὸς. γαστέρα. *b.* στενωμένης. στενουμένης. *r.* Ductam vocabulum ex
Il. φ. 220. Οδ. ι. 445. τὴν γαστέρα στενοῦν de famelico *Liban.* T. IV.
32 p. 205, 14. | διαβρήγνυσθαι. *Theophrastus* dum fabulam a *Nicandro*

quoque traditam refellit, ipse errorem non leviozem admisit, si fideliter *Aelianus* locum excoerpsit. Quod non credo. Quid enim causae fuisse dicam, cur discipulus a sententia magistri et a lege naturae discederet? Ille vero H. A. V. 28. 1. τίκται δὲ (ὁ ἔχως) ἐν ὑμείων εἰ περὶ ἡγνυται τρεταφοῖ· ἐνίστε δὲ καὶ τὰ ἔσω διαφαγόντα αὐτὰ ἐξέρχεται. ubi τὰ ἔσω sunt ἐχίθια, utero adhuc conclusa, quae membranas abrodant, iisque perruptis in lucem prodennt. Locum istum et partum viperæ egregio commentario illustravit Italus Valisnerius. SCHNEIDER.

345 καὶ ἐκεῖνα. ἐκεῖνα. *Vat.* recte. Scribe igitur et distingue: βρεφῶν 3 καὶ ἐκεῖνα, ἄνω που — ut in iisdem membr. distinguitur. ἄνω που, nempe IX. 60. ubi vide. τῶν λόγων. τὸν λόγον. *m.* | Ἡρόδοτον. qui illa 4 de viperæ partu narravit III. 108. μηνίειν. *M. m.* μηνιέιν. *a* et editt. — εἰ μύθοις ἐγγράφω. *Gesneri* correctionem firmavit *b. v.* μύθους. *a* et editt. ante *Schn.* | ἄδει. *M. m.* *b. c. v.* λέγει. *a* et editt. Permutatio-5 nem horum verborum attigit *Boissonade* ad *Philostr.* Her. p. 444. De usu verbi ἄδειν pro λέγειν vide supra ad XIII. 9. p. 292, 31.

CAP. XVII. In marg. adde lemma: *De leonis et delphini affini-6 tate quadam.* — φυσική. φυσική. *m.* δὲ ἄρα. *M. m. a. δ'* ἄρα. editt. ἦν om. *r.* κοινωνία τις. *M. m. a. b. c.* ἦν τις κοινωνία. *Vat.* τις om. editt. ante *Gron.* et *Apost.* VI. 98. | ἄλλων. ἐνάλλων. *r.* *Apost.* l. c. Hoc *Schn.* 8 in cur. sec. recepit. — ἀλλὰ γὰρ τοι καὶ. Oratio non bene vincta. *Mallis* abesae verba καὶ τήκονται. Nunc vero scribendum videtur: ἀλλὰ γὰρ τοι καὶ ὅτε τήκονται —. De simia a leone in remedium morbi expetita vide V. 39. | τὸν συμφυῆ. simiam marinam. Vid. XII. 27. Eadem 11 narrat *Philes* c. 72. v. 17. — | ἔστι καὶ καὶ om. *b. v.* θαλάττη. θα-12 λάσση. *b.*

CAP. XVIII. ἐν τοῖς ἀδιηγήτοις. inter ea, quae ob ingentem nume-13 rum non enarravimus. *Heliodor.* V. 16. τὰ δὲ ἔτι ἀδιήγητα καὶ ἐχόμενα τῶν εἰρημίων. | κακὸν ἐρπετόν. inverso ordine. *b.* | ὁμόχρονον. *Nican-14 der Ther.* 320. Cf. *Epiphani.* T. I. p. 116. SCHNEIDER. Vid. *Eund.* ad *Nicandr.* l. c. p. 138. | αἰμόρροον. αἰμόρροον. *m.* καὶ τήνδε. tacite sic 15 *Gesnerus* edidit, libris invitis. In his enim legitur τήδε. *M. m. a. c.* quod vix commode explicaveris. Verius est τήνδε, quod legi videtur in *Vat.* et *b.* | ὠκύτερα τε. *M. m. a.* δὲ est *Gesneri* corre-16 ctio, tacite recepta. ὠκύτερη. *c.* | ἀφίησι δὲ καὶ τινα μικρὰν φαντασίαν. 17 καὶ τινας μικρὰν. *a* cum plurimis libris et editt. καὶ τινα. *b.* καὶ τινα σμικρὰν. *Vat.* μικρᾶς *Gesn.* corrigit, probante *Schneidero*, qui comparat *Nicandr.* l. c. 324. ἐλάχεια δὲ φαίνεται οὐρῇ Ἐσσυμένης· σκολιὴν γὰρ ὁμῶς ἐπιτείνεται ἄκρην. φαντασία ipsa res est, quae oculis obijcitur; et μικρὰ τις φαντασία, species vel opinio (die täuschende Erscheinung) rei exiguae. Praeterea copula transposita malim: καὶ ἀφίησι. | ἔλυκτόν. 18 ἔλυκτόν. *a.* | ἔση τὸ μέγεθός ἐστιν. ἔσον. *b.* ἔσοι. *c.* ἐστιν. *M. m.* ἐστι. 19 editt. | τὴν γε θῆρα. θῆραν. *M. m. a. c.* quod tacite emendavit *Gesn.* 20 De hoc errore vid. ad VI. 24. p. 135. 19. Vocem om. *b. v.* | ἀπο-21 δείκνυσι φερώνυμον. γοῦν δείκνυσι. *a.* *Schol. Nicandri* v. 321. σηπεδῶν δὲ εἰρηται, ὅτι σήπει τῶν δηχθέντων τὰ σώματα. | ἐπὶ πᾶν ὠδεῖται τὸ σω-22 μα. *Nic.* v. 327. νέματα δὲ μέλας ὀλοφώϊος ἰός πᾶν δέμας. Deinde μαδῶσα scripsi pro μυδῶσα. Cf. *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 133. SCHNEIDER. τῷ τάχει.

- 23 articulum, quem om. *b. v.* seclusi. | μυδῶσα in hac lectione libri nostri consentiunt. Supra c. 8. de carne concharum: ὅταν μυδῶσῃ καὶ περιφύρῃ. De hoc verbo et de μαδᾶν vid. *Hemsterh.* ad *Leunber.* *Etym.* 24 p. 392. | καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγλῆς κατέχει. haec verba in *Nicandro* non sunt, nescio unde assuta. *ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ.* Cf. *Eand.* ad *Nic. Ther.* p. 138.
- 25 | ἔρηλοι. ἔφιλοι. *m.* Accipiendum de albis maculis, quae in oculis existunt, unde ἔφηλότης, oculorum morbus, ap. *Sext. Empir.* VII. p. 233.
- 26 CAP. XIX. χερσαία χερσαία. *m.* ἀλλὰ. *saltē.* Vid. *J. Kühn.* ad 28 Var. *Hist.* II. 38. | ἀνήρ ὃς καὶ τοῦτο λέγει [hoc ordine editt. per *Gesneri* errorem] Verborum structura explicanda videtur mihi ita, ut pomen ἀνήρ postremo collocetur loco. *ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ.* ὃς λέγει καὶ τοῦτο. *M. m.* ὃς καὶ τ. λέγει. *a.* sed error litteris ab antiqua manu appositis emendatus. ὡς λέγει καὶ τοῦτο. *c. b. v.* ὡς recepto, sensu iubente λέγω emendavi. τῶν ἐκ τῆς ῥωμαίων βουλῆς. *b. c. v. τ.* ἐκ τ. Ῥώμης τῆς β. *a* et editt.
- 29 30 Cf. XIII. 21. p. 303, 10. | οὐ τί που. *κω. Vat.* | ἀλευτικῆς. ἀλευτικῆς. *a* a pr. *m.* ἐς ἄκρον. ἐπ' ἄκρον. *Vat. X.* 16. σοφίας εἰς ἄκρον ἐληλακότα ἄνδρα. XIII. 9. p. 293, 3. οἱ προήκοντες εἰς ἄκρον τῆς σοφίας. Contra *Liban.* T. IV. p. 162, 19. οἱ ἐπ' ἄκρον παιδείας ἐληλακότες.
- 2 περὶ τὴν ψ. *M. m. b. c. v.* παρὰ *a* et editt. ante *Gr.* Cf. *J. Kühn.* 346 *Ind.* ad V. II. Voc. παρακάμπτω. — προσέφανσε. προσέπανσε. *m.* De 3 *anima* igitur libellum inter alia scripsit *Demostratus.* | θανάσιον αὐτοῦ. genitivo quid faciam, nescio. Fuisse videtur: εἰ δέ τί οἱ καὶ ἄλλο ἐσπούδασται — θανάσιον καὶ ταῦτα. Pluralis post εἰ τι bene habet. *Aeschyl.* *Pers.* 216. εἰ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶν δ' ἀποτροπὴν λαβεῖν. *Eurip.* *Phoen.* 251. κοινὰ δ', εἰ τι κείσεται Ἐπτάπυργος ἄδε γὰ. De hoc numero post εἰ τις, ἦν τις, ὅστις plurima collegit *Stallb.* ad *Phileb.* p. 138. Cf. *Erfurdt.* ad *Antig.* v. 705. — λέγει δὲ ὅδε ὁ ἀνὴρ. ὁ addidi oblatum a 4 *b. v.* δὲ post longiorem parenthesis infertur, ut alibi δὴ et σύν. | οὐκ 6 ἔχειν. ἔχει. *m.* | τὸν ἄρβεννα. *M. m. b.* ἄρσεννα. *a* et editt. De coitu 7 testudinum vid. *Bochart.* *Hieroz.* Tom. I. p. 1091. s. | κᾶτα ἀπηλλάγη, ἡ δὲ — hujus quoque loci emendationem debemus *Codici h.* ad quem nunc accessit *Vat.* Scribebatur: κατὰ ἀπαλλαγὴν δὲ ταυτῆν — in qua lectione neminem haesisse miror. κᾶτα est post participium VI. 64. p. 152, 97. XII. p. 272, 24. — ἐπιστρέψαι. ἐπιτρέψαι. *m.* | γαμέτου. γαμετοῦ. *m.* Testudinem feminam coitum aversari dicit *Oppi.* *Hal.* I. 522. causam ta-
- 10 12 men affert aliam. | ἐκείνος. ἐκείνας. *m.* | πρὸ τοῦ ἠέδος. supra III. 23. πρὸ τῆς ἀληθείας ποιήσασθαι τὸ ψεῦδος. *Plato* de *Legg.* V. p. 727. U.
- 13 πρὸ ἀρετῆς ὁπόταν αὐ προτιμᾷ τὴν κάλλος. | φύσει τὴν ἀμάχῳ — προϊᾶσιν. φύσει τινὰ ἄμαχον ἔγγα προσείλοισι conjeci. Sed vox ἀπορρήτως considerat praeterea aliud verbum *ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ.* Possit scribi φύσει ἀπορρήτως. ut I. 35. p. 16, 21. II. 22. p. 39, 19. Sed ἀπορρήτως, nisi ex similibus locorum comparatione est inductum, trahendum ad ἐρωτικὴν; et φύσει ἀμάχῳ dictum de singulari vi naturae, ut VI. 59. εἰκότως ἂν εἴπωμεν διδάσκαλον τῶν ὄλων φύσιν ἄμαχον. Var. *Hist.* II. 4. τὸ ἔργον φιλοανθρωπίαν ἄμαχον ὁμολογεῖ. Vitium tamen latere videtur in προϊᾶσιν. προϊᾶσιν. *M. m.* Fortasse scribendum: ἔγγα ἀπορρήτως πῶς ἔσασι ἐρωτικῆν.

Sic fore III. 17. Ἰγγας δὲ ἐρωτικὰς τῷ πάλῳ συντίκτουσα ἕπρος οἶδε.
 Recte autem in talibus πῶς post adverbium iufertur. XVII. 18. ἡσυχῇ
 πῶς. *Xenoph.* Cyr. I. 3. 9. εὐσχημόνως πῶς. *Plato* Protag. p. 315. B. εὐ
 πῶς καὶ ἐν κόσμῳ. Vid. *Ast.* ad *Platon.* T. X. p. 291. s. — δέους ἐπι-
 ληθῶν παντός. Scribendum ἄπαντος ex Od. δ. 221. κακῶν ἐπιληθῶν ἀπάν-
 των. Cf. supra IV. 41. p. 88, 30. | οὐκ ᾤδαί. a. οὐχ ᾔδα. *M. m.* οὐχ 16
 αὐ δὲ. b. spatio relicto. Θεόκριτος. *Eid.* secundo. καίγων. Vid. *Anim.* ad
Anth. Gr. Tom. I. 1. p. 388. *Nic. Bach* ad *Fragm.* Philetæe p. 39. s. |
 ἀλλ' ἀπόβητος. *M. m.* ἀλλά. a et edit. | οὔτε ἄλλον. *M. m.* οὐκ ἄλλον. 17 18
 a. οὐδὲ *Gesn.* tacite emendavit, quem reliqui secuti sunt. De οὐδὲ illato
 post οὔτε vid. ad XIII. 25. p. 305. 22. | καὶ ἀποβήτους παλιώρας. *M.* 19
 m. b. καὶ om. a. c. *Vind.* 7. *Vat.* πάλιν ὄρας. *Vind.* 7. 51. παλιώρους.
 m. | Vocabulum παλιώρας restituere nequeo; videtur tamen in hoc vo-
 cabulo notio illecebrarum abscondita latere. An vocabulum ex verho πα-
 λεύων derivatum latet? *Gillius* totum hoc comma omisit, ut *Gesnerus*
 etiam [in interpr. latina]. De herba hac *Plinius* etiam IX. s. 12. *femi-
 nae colyum fugere, donec mas festucam imponat aversae.* SCHNEIDER.
Gesnerus in *Prolegg.* de stilo Aeliani παλιώρων suspicatur dici vim illam
 occultam herbae, quae testudinis feminae animum a mare aversum ad
 amorem revocet. Pro καὶ τινας legendum videtur κατὰ τινας. tum fortasse
 ἀποβήτους καλιντροπίας. *arsana* quadam rerum et animi conversione.
Apoll. Rh. III. 1157. ἡ δὲ καλιντροπήσιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων Ἐκλυεν.
 ubi *Schol.* καλιντροπῖαν λέγει τὴν παραπιστροφὴν καὶ τὴν εἰς τοῦμαλιν τρο-
 πὴν τῆς ψυχῆς. | ἔμπαλιν γίνεται τὰ τῶν εἰρ. *Schneiderus* malebat: τὰ 20
 ἔμπαλιν γίνεται τῶν εἰρημένων. Mihi sincera videtur oratio. ἔμπαλιν γίνε-
 σθαι est, in contrariam partem verti. εἰς ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα.
Lucian. *Catapl.* c. 16. τὰ τῶν εἰρημ. autem dictum per periphrasin. |
 ἤρπτεται γὰρ. μὲν γὰρ. b. c. v. *Vind.* 7. Supra I. 18. τίττει μὲν γὰρ 21
 δύο. I. 60. λέγει μὲν γὰρ τις λόγος. IV. 15. περιτείνεται μὲν γὰρ ἡ γαστήρ.
 — ἐρών. ἐρώ. c. | ἐξοιστράται. *M. m.* a. b. c. v. *Gesnerus* tacite ἐξο- 23
 στρουταί emendavit, quod deinde omnes servarunt. Vid. supra c. 9.
 p. 339. 16. XIV. 18. p. 319, 10. In fine capitis oratio subito per ὄβρω-
 δοῦσιν ad pluralem transit. Vide ad I. 57. p. 24, 26.

CAP. XX. μακεδονίτιδι. *M. a.* μακεδόνιτι. *m.* μακέτισι. b. | νίβας. 25 26
 τανίβας. c. | πάντα πάντη. πάντη πάντως. r et *Apost.* XIV. 92. Vid. 27
 ad VI. 1. p. 124, 23. | τὸδε τι τὸ δέ τι. a. δαίμων ὄδε τις. *Eurip.* An- 29
 drom. 1229. *Plato* *Euthyphr.* p. 12. A. τὸ μὲν αὐτοῦ ὄσιον, τὸ δέ τι καὶ
 ἄλλο. Id. *Sophist.* p. 216. A. τὸνδε τινα ξένον. vide supra II. 21. p. 39, 5.
 — Νίβας. *Gesneri* correctio. νίβος. *M. m.* a. b. νίβας. r. *Apost.* κοκκύση.
 a. *M.* (ex corr.) κοκύση. m. κοκύση. c.

CAP. XXI. τὰ μὲν ἐδόνει. ἐδόνει correctam in *m.* Vid. *Wessel.* ad 30
 haec *Herodoti* VII. 1. ἡ Ἀσίη ἐδονέτο ἐπὶ τρία ἔτια. p. 505, 13. de populo
 ad seditionem concitato *Herodian.* VII. 5. 8. πᾶν δὴ τὸ Ἀβύων ἔνος
 εὐδῶς ἐδεδόνητο. — τῆς Ἰνδῶν γῆς. articalum om. *m.* τὰ δὲ. *M. m.* a
 τὰ δ'. edit. | ἐν δὲ τοῖς. Vid. ad c. 15. p. 344, 15. De illo dracone, 31
 quem πεντάπλετρον fuisse dicit, vide *Max. Tyr.* VIII. 6.

347 προστρέποντο. *Gesneri* correctionem post *Schn.* recepimus pro προ- 1
 στρέποντο. Codici a. rec. manus adscripsit προστρέπονται. Libri, etiam *Vat.*

in προτρέποντο consentiant, quod fortasse mutare non debebam. *Max. Tyr.* XI. 8. καὶ τοὺς ἄλλους (θεοὺς) προτρέπετο. *Plut.* T. II. p. 1117. Α. ἐπιθεαίσεις αἰς προτρέπεσθε — τὸν ἐπὶ τὰς ἡδονὰς παρακαλοῦντα. et in aliis locis; unde *Wyttenbachius* utramque formam veteribus usitatam fuisse existimat. *Tom.* VI. 2. p. 675. In plurimis tamen locis libri inter utramque fluctuant. Vid. *Haitinger.* in *Act. Mon.* III. 2. p. 164. — | παντοῖα ἐγένοντο. *Herodot.* VII. 10. τότε παντοῖα ἐγένοντο Σκύθαι δεόμενοι. et iterum III. 207. ubi vid. *Valck.* p. 260. Hanc narrationem cum simili infra XVI. 39. mistam, Onesicrito auctori adscribit *Tzetza Chil.* III. 114. v. 942. ΣΧΗΜΙΔΕΑ. De locutione παντοῖον γίνεσθαι cf. *Wyttenb.*

- εὐ
- 2 3 ad *Eunap.* p. 199. | δεόμενοι. δεομένου. c. v. | κατένευσε. κατηνῆσε. m. ἄντρον. ἄνδρον. m. ἐν χωρίῳ κοίλῳ. ἐν κρημνῷ βαθεῖ cum nutritum fuisse
- 5 narrat *Max. Tyr.* l. c. | τῶν ζώων. sic editt. assentiente, ut videtur, *M.* articulum om. b. c. καὶ ζώων. m. a. συριγμόν. *M. m. al. Gesn.* συρισμόν. b. et editt. ante *Gron.* In a ambiguum est, συρισμόν fuerit an συριγμόν. sed hoc potius videtur fuisse. σύριγμα δεινὸν draconibus ad mare rubrum degentibus tribuit *Philostr.* Vit. Ap. III. 8. p. 101. συριγμόν ἐξάλειον ἡφίαι.
- 7 *Diodor.* III. 37. | ἐλέγτο δὲ. de magnitudine draconum Indiae idem tradit *Pallad.* de *Bragm.* p. 10. majores etiam facit *Diodor.* III. 36. sed omnes has fabulas superant quae *Posidonius* ap. *Strabon.* XVI. p. 755. de dracone in campo Macrae Syriae viso narrat. cf. *Philostorg.* H. E.
- 9 10 III. 11. | ὄγε. ὄγε. m. | ἀσπίδος μεγάλης. inverso ordine m. b.
- 11 CAP. XXII. τοὺς αἰετοὺς. vulgo ἀετοὺς ut a, et paulo post ἀετῶν; sed in pluribus libris nostris αἰετῶν. Quod quum recipiendum esset, etiam
- 12 αἰετοὺς scripsi cum uno Paris. b. ρι δὲ. δὲ om. m. | ἐκείνας. *M. m. a. b. c. v. Vind.* 7. 51. r. *Apost.* I. 59. ἐκείνας. ex *Gesneri* correctione editt. ante *Gron.* quod *Schn.* revocavit ut genuinum. Mihi illud videtur verius,
- 13 14 pronomine juncto cum φέρεσθαι | ὑψηλότερον. ὑψηλότατον. b. | τέμνουσιν αὐτὸν. hoc recepi ex *M. m. c.* αὐτῶν. a et editt. αὐτῶν malit *Gron.* quod recepit *Schn.* Pronomen ignave additum om. b. v. αὐτὸν vero positum per abundantiam illam, cujus ex optimis scriptoribus exempla congregavit *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 419. *Wyttenb.* ad *Phaedon.* p. 299. Supra III. 23. τῶν πελαργῶν τοὺς ἅμα βύσαντας, ὅταν εἰς γῆρας ἀφικῶνται, περιελθόντας αὐτοὺς x. τ. λ. ubi vid. p. 62, 1. | οὐ δὴ που. δὲ.
- 15 r. *Ap.* | πῶς γάρ. πᾶς. b. τὴν τῶν αἰετῶν. τὴν om. m. αἰετῶν. *M. m.*
- 16 b. c. αἰετῶν. a et editt. καλῶς. om. r. *Ap.* | ἄλλὰ *M. m. a.* ἀλλ' ἰδίᾳ. editt. μεγαλονοῖα. μεγαλονοῖα. m. Verbo ἔβην, quo molesti et importuni in malam rem mitti solent, non sine acumine *Ael.* utitur.
- 18 CAP. XXIII. τὸν ἰχθύν. a. ἰχθύν. editt. πομπῶν. πομπῶν. a. Vid.
- 19 II. 15. ubi πόμφυλος. | ἰερὸν εἶναι. hoc ordine *M. m.* εἶναι ἰερὸν. editt. ex *Aug.* ubi tamen alter ordo litteris supra scriptis commendatur. τῶν ἐν Σαμοθράκῃ θεῶν. In ed. *Schn.* ἐν male excidit. ἐν Σαμοθράκῃ legitur in editt. et a. c. b. v. σαμοθραξί. *M.* σαμόδρου m. Lectio *Med.* nata ex compendio, quo syllaba κη significatur. Vid. *Bast. Comm.* Palae. p. 842. quaequam bene haberet τοῖς Σαμοθραξί θεοῖς. ut ap. *Diodor.* IV. 43. ποιήσασθαι τοῖς Σαμοθραξί εὐχάς. et paulo post εὐχάς τιθεσθαι τοῖς Σαμοθραξί. Vid. *Lobbeck.* in *Aglaoph.* T. II. p. 1218. s. *Ael.* exscripsit

Athenaeum VII. p. 283. A. Παγκράτης — προειπών· πομπίλος, ὃν καλέ-
ουσι δλίπλοιο ἱερὸν ἰχθύον. διηγείται ὡς οὐ μόνον τῷ Ποσειδῶνι ὁ πομπίλος
ἔστι διὰ τιμῆς, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς τῆν Σαμοθράκην κατέχουσι θεοῖς. |
ἰχθύϊ. ἰχθύς. *m.* in correctione. ἀλιώς. *m. a.* ut *Gesner.* corrigit ap. 21
Gron. ἀλιός. editt. omnes. | Ὀπωπέυς libri omnes. *Eropeus.* *Gill.* ex 22
Athenaeo, ut videtur. Comparat *Schn. Hygin.* Fab. 204. ubi *Eropeus*
rex Lesbiorum. Sicyonius Ἐπωπέυς est ap. *Ptolem.* in *Photii* Bibl.
cod. 190. p. 148, 12. ed. Bek. — υἱός. ὕς. *m. a.* | δίκη τιμωρός αὐ- 25

N

τῶν. pronomen adjecti ex *M. m. b.* τιμωρους. sic *a.* ibi margini aliquid fuit
adscriptum, sed nunc erasum. πατρός τιμωρόν δίκην. *Eurip.* Electr. 676.
| μετῆλθεν. ἐπῆλθεν. *Var.* Hist. VI. 10. μετῆλθε δὲ ἄρα αὐτόν ἐκ 26
τοῦ νόμου νέμεως. *Herodot.* III. 126. Ὅροιταί τίσαις μετῆλθον. | ἀλιάδι
αὐτοῦ. ἀλιάδι αὐτοῦ. *m.* | ἐπ' ἔψει. ἐν ἔψει. *Athen.* Post κατέπευ in 27
cod. *m.* insertus titulus περὶ τῶν ἰχθύων τῶν καλουμένων ἰχθύων (sic). |
ἀπαλλάττειν. uno Ἄ. *M. m.* καὶ ὅτι οὐδ' οὗτος ἀτιμώρητος ἐκφεύγει πομπί- 29
λου φαγῶν. *Athen.* | σφαδάζουσι γὰρ. σφαδάζουσιν δὲ. *m.* | κορώναις τε 30 32
ἐναλλιας. *Athen.* ἀδύλαις posuit, ubi codd. ἀρτύλαις. Apparet, *Aelianum*
ipsum *Panocratis* poema interpretari, nec *Athenaeum* exscripsisse. Ille
Homeri exemplo εἰναλίην κορώνην dixit, quam Schol. Mediol. Od. a. 441.
et ε. 66. ἀδύλαιν interpretatur. SCHNEIDER. Rectius Idem hanc narratio-
nem ex *Athenaeo* ductam esse statuerat ad *Arist.* H. A. T. IV. p. 243.
cf. *Ibid.* p. 462. s. et in *Hist. litt. Pisc.* p. 154. Ap. *Eustath.* Od. N.
163. p. 44. Πομπίλος ille θαυματουργός ἄνθρωπος vocatur; insigni errore
pro θαλαττουργός.

348 εἰσιν. *M. m.* εἰσιν editt. Ναυκρατίτης. Ναυκράτης. *b.* Historia ducta 1
ex *Apollonii* κτίσει Ναυκράτεως, ut docet *Athen.* l. c. | ἐπόρθμευεν. 2
M. m. b. c. v. ἐπόρθμευεν. *a.* et editt. ante *Gron.* | ἔνα αὐτὴν διαγάγη 5
τὸν πορθμὸν. accusativus geminatus cum verbo διαγάγη junctus nescio an
bene habeat. SCHNEIDER. Apud *Athenaeum* puella dicitur Πομπίλον —
καθικετεύσαι ὅπως αὐτὴν εἰς τὴν πατρίδα διασώσῃ. De duplici accusativo
dubitationem tollit *Herodot.* VII. 24. τὸν ἰσθμὸν τὰς νέας διεύσαι. —
πομπίλον. minore initiali editt. omnes; vocabulo accepto pro πορθμῆς,
portitor, qui puellam trajecerat. Sed procal dubio scribendum Πομπίλον.
| ἐπαφανίς. ἐπαφανίς. *b.* | ναῦν. ναῦ. *m.* ut supra c. 10. p. 340, 16. 6 7
et 341, 2. et ap. *Philostr.* V. A. VI. 3. p. 230. καὶ ναῦν. Cod. Rehd.
ναῦ. ἰχθύον τοῦτον. *M. m. b. c.* ἰχθύον τόνδε. *a.* ἰχθύον τόνδε. editt. μετέβαλεν.
M. m. sine v editt.

CAP. XXIV. περὶ τοὺς περιττοὺς. *b.* τοὺς δρομικοὺς. vid. supra c. 14. 9
p. 344. 2. Bovem Indicum Linn. s. Zebra Buffoni intelligi censet *Mer-*
rem. | ὑπέρ. ut *Gesn.* in marg. emendavit, *M. m. b. c.* ὑπὸ. *a.* editt. 10
ante *Gron.* | ποιῶνται ῥήτρας. ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρην ποησόμεθ'. Od. ε. 393. 11
Habes h. l. exemplum sponsionum illarum, quae in equorum praesertim
certaminibus in Britannia fieri solent. | χρυσίω. χρυσῶ. *b. v.* πολύ χρυ- 12
σίον. *Plato* de Rep. I. p. 332. A. | ἐρίδουσαι (sic vulgo). Hoc verbum 13
non audeo cum *Gron.* in ἐρίζουσαι, aut cum *Abreschio* Auctar. p. 423.
in ἐρίδουσαι mutare. De sponsione ἐρίδειν ἀμνόν est ap. *Theocritum*
Id. V. 24. quamquam illius loci auctoritate ἐρίδουσαι h. l. defendere

- nolim. SCHNEIDER. ἐπιθεσθαι. a. c. ἐπίθεος. M. ἐπίθεος. m. unde ἐπιθεός haud inepte correxeris. Sed recte Gron. emendavit ἐπιθεσθαι, quod nunc confirmavit b. v. — ὑπὲρ τῶνδε. M. et editt. τούτων. a. pronomen om. con-
- 14 textus m. | κυβεύουσιν. κυριεύουσιν. m. περὶ τοῖς φιλάτοις κυβεύειν καὶ κινδυνεύειν dixit Plato Protag. p. 313. E. ubi vid. Ast. Tom. X. p. 42.
- 15 | οἱ μὲν οὖν ἔπτοι ὑποζύγιοι θέουσιν. scribebatur ἔπτοι ζύγιοι cum a. οἱ μὲν οὖν ὑποζύγιοι. M. m. omisso ἔπτοι. utramque lectionem junxi. Pol-lux I. 141. οἱ μὲν οὖν ὑπὸ τῶ ζυγῷ ζύγιοι (cod. ὑποζύγιοι), οἱ δὲ ἑκατέρωθεν παρήγοροι καὶ παράσιτοι. Equos h. l. non agnoscit Gillius ver-tens: *currendi meta bobus haec constituitur, ut inter se nexi et jugati triginta stadia currant.* Legit itaque locum, ut est in M. m. quae le-ctio magnis difficultatibus implicat. Mihi non dubium est ἔπτοι aut ex-cidisse ob proximum ὑπὸ, aut in ὑπὸ — transiisse. Recte Gesnerus ver-tit: *equi igitur in medio jugati currunt, ut boves utrimque lorix an-ne-*
- 16 xi. | ὁ ἕτερος, τῶν βοῶν. qui a sinistra parte currit. Hoc comma tra-19 que versio omisit. | σύνδηται. i. e. ῥήτραν ποιήσεται, ut est supra: si
- 22 *quando de suis bobus cum quopiam sponsionem fecerit.* | ἑξαμαίττει. vid. ad Philostr. Imagg. p. 652. Equi stimulis excitandi, dum boves sponte currunt. ἀκέντητοι. Gesneri emendationem pro ἀκέντοι firmavit b. v. De Pherenico equo Pindarus Ol. I. 33. δέμας ἀκέντητον ἐν δρόμοισι παρέχων. Anth. Pal. V. 203. ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεοδρόμος. ἔπτοι
- 25 ἄνευ κέντροιο θέοντες sunt in D. ψ. 386. | ἀλλὰ καὶ τοὺς. καὶ om. Vat.
- 26 | οἶα δῆπου. m. a. οἶαδῆπου junctim editt. καὶ ὁ Ἴδομενεύς. Artic-29 lum om. m. Idomenei et Ajacis aemulatio narratur D. ψ. 473. ss. | αὐ-
- 30 τοὶ δὲ. M. m. b. c. καὶ αὐτοὶ δὲ. a. et editt. ante Gron. | ἔπτων γε. τὲ. a. οὐκ εἶσι. a. In editt. οὐκ εἶσι.
- 32 CAP. XXV. Κοσσινίτου. nemo hunc fluvium memoravit. Eum for-tasse significari, quem Κούδητον appellavit Scylax, suspicantur Cellar-ius, et Thom. Reines. in not. mst. Gattererus, qui Thraciam He-rodoti et Thucydidi illustravit in Commentatt. Soc. reg. Götting. Tom. V. et VI. neutrum commemoravit. *Cossinito flumine Thra-ciae. Gill.*
- 1 2 ἐς την. Scr. εἰς cum M. m. a. | Βιστωνικήν. Arist. H. A. VIII. 34 15, 2. Βιστωνίβα nominat. Ptolemæo Geogr. III. 11. Βιστωνίς λίμνη, hodie Bouzou, si credimus Belonio Obs. I. 60. Plin. XXV. 8. s. 53. *Circa Abderam et limitem, qui Diomedis vocatur, equi pasti inflam-mantur rabie: circa Potnias vero et asini.* Idem IV. 11. s. 18. *Ab-dera libera civitas, stagnum Bistonum et gens.* Oppidum fuit Tirida, Diomedis equorum stabulis dirum. Cf. etiam Mela II. 2. SCHNEIDER. Βιστωνικήν. editt. Βιστωνικήν. m. κιστωνικήν. a. b. c. Βιστωνίς, λίμνη
- 3 Θρακική. Schol. Apoll. Rhod. II. 704. | τοῦ Θρακῆος. a. Θράκος. ed. Gron. Schn. αὐταὶ αἱ ἀνήμεροι ἐκείναι ἔπτοι. αὐταὶ. om. b. Seclusi equi-
at
dem. ἐκείνοι. M. ἐκείναι αἱ m. αὐταὶ ἐκείναι usurpatur in formula demon-strandi, qua utitur Lucian. Som. c. 11. δέξει σε τῶ δακτύλῳ, οὗτος ἐκείνος, λέγων. quod a nostro loco alienum. Vid. Mitscherl. ad Horat. T. II. p. 336. Lectio Mon. ἐκείναι αἱ suspicionem movet, duas hęc le-ctiones confluisse αὐταὶ αἱ et ἐκείναι αἱ, quum Aeli. alterum tantum

posuerit. — δ' Ἡράκλειος ἄλλος. articulum restitui ex *M. b. c. v.* ὄρακλειος. sic *m.* | φασί. φησι. *a.* | Ἰστοκαί. scribebatur Ἰστόναι, ut in *a* et ali- 5 6
 bi. De errore τονάσειως admonuit me *Lorenzius* noster. Vid. *Tzschucke*
 ad *Strabon.* IX. p. 409. T. III. p. 439. | τὸ χωρὸν. τὸ om. *m.* ἡ κρήνη. 6
 κρήνη. *b.* Post κρήνη dele virgulam. | Ὀρραεῖτάξ. *M.* (ex corr.) *m.* 7
 Ὀρώτας. *a* et editt. cum *Fat.* Scr. Ὀρείτας. Ὀρίτας καὶ Γεδρωσίους ha-
 bet *Apollodor.* in *Jambis* ap. *Steph. Byz.* V. ὠρίται. Vid. *Olear.* ad
Philostr. Vit. Apoll. III. 54. p. 137. (ubi in cod. *Rehd.* ὄρειτῶν χώρας
 habetur et ὄρειται) et *Heyn.* ad *Apollod.* Vol. I. p. 436. *Herotas* habet
Gillius. | Ἀδρωσίους. *Gedrosios* vertens *Gillius* verum vidit. Origi- 8
 nem vitii indicabit locus *Arriani* Indic. c. 26. ἐπὶ δὲ Ὀρείτης κατὰ μὲν
 μεσογαίαν Γαδρωσίαι ἐπέχον: et sic ubique Γαδρωσίους vocat, quos alii
 Γεδρωσίους vel Κεδρωσίους. *Gadrosii* frugibus carere et piscibus victi-
 tasse narrantur. *SCHWEIDER.* ἀδρωσίους. *Vind.* 7. ἀδρωσίους. *Fat.* ἀδρο-
 σίους. *Vind.* 51. In ambigua nominis forma scripsi vulgatam, quam
 tuentur libri *M. m. a. c.* — Κελτούς. de *Ichthyophagis* haec narrat *Phi-*
lostr. Vit. Apoll. III. 55. p. 138. τοὺς ποιμένας βόσκων τὰ πρόβατα τοῖς
 ἰχθύσιν. *Arrian.* Ind. c. 29, 13. καὶ τὰ βοσκήματα αὐτοῖσι τοὺς ἰχθύας
 ξηροὺς στέλλονται. De equis ex *Islandia* in *Galliam* anno 1788 transvectis
Vir doctus Dureau de la Malle testatur, eos in itinere crudis piscibus
 fuisse nutritos. Vid. *Notit.* a *Froriepio* editas an. 1831. *m.* Jan. Vol. 29.
 no. 14. p. 215. | ἀποπνή. ἀπὸ πνή. *m.* | τὴν ἐκ τῶν ἀνδρ. φεύγον. 10 11
 τας. *M. m. v. b. c.* τὴν τῶν ἀνδρ. ἐκφεύγοντας. editt. ante *Gron.* per er-
 rorem. In cod. *a.* vocabulorum ordo litteris supra scriptis emendatus,
 quod *Gesn.* non animadvertit. ἐς τὰ νοτιώτερα. *v. b.* εἰς τὰ νότια. *a* et
 editt. *Gillius* hanc periodum omisit. | καταπνέωσι. καταπνέωσι. *b.* 12
Verba μάλιστα usque ad *Μακεδόνας* δὲ om. *M. m.* quod *Gron.* non au-
 madvertit. | τὰ πρόβατα. *Festus* in *Cyprio bove* ex *Ennio* laudat haec: 14
Propter stagna ubi lanigerum pecus piscibus pascitur. *SCHWEIDER.* Cf.
Nearchum in *Arri.* Indic. c. 26, 7. | Σηλειῶν. Σηλειῶν. *m.* | ὑμέναιον 16 17
 cf. XII. 44. p. 285, 31. τοῖς τῶν. priorem articulum om. *b. c.* | Σελγο-18
 μένας. Σελγόμενα. *b.* | γίνεσθαι. *Gesnerus* φασὶν inseri voluit, cui verbo 19
 suspicor a librario verba καὶ οὖν substituta fuisse. *SCHWEIDER.* Deslectit
 interdum oratio recta in indirectam, verbo dicendi aut existimandi e
 toto contextu suppleto. Hoc loco suppleas: ποιῶσι δὲ τοῦτο νομίζοντας.
Philostrat. Vit. Soph. II. 32, 2. ἐγὼ σε ἐξαιμαζὼν ἄν, εἰ ζῶντος κατηγο-
 ρησας· εἶναι μὲν γὰρ τὸ μὲν ζῶντα τὸν τύραννον ἐπικόπτειν, ἀνδρός, τὸ δὲ
 ἐπεμβαίνειν καμμένῳ, παντός. *Var. Hist.* X. 18. ἐκ δὲ τούτου τὰ βουκολικὰ
 μέλη πρῶτον ἤσθη. — καὶ Στησίχορον γε τὸν Ἱμεραῖον τῆς τοιαύτης με-
 λοποιίας ἀπέρξασθαι. *Pruciv* in hoc usu *Herodotus*, ex quo exempla
 congressit *C. A. Steger.* III. 110. p. 233. Cf. *Schaefer.* ad *Plut.* Vit.
 T. VI. p. 405. | περὶ ἔπκων. παρὰ. *M.* a pr. man. | ἔκγονα. *M. m. v.* 20 22
b. c. ἔγγονα. *a* et editt. ante *Gron.* ἀγενεῖς. ἀγενεῖς. *m.* *pedes debiles.*
Inepte Trillerus ἀμνεῖς corrigit. Vide *Hemsterh.* *Anecd.* T. I. p. 94. s.
 Apud *Plut.* Vit. *Lycurg.* c. 16. καιδάριον ἀγενεῖς καὶ ἄμορφον ορρουῖται
 τῷ εὐπαγεῖ καὶ ῥωμαλέῳ. Cf. *Bustm.* ad *Platon.* *Alcib.* I. p. 120. s.
Stallb. ad *Phileb.* p. 133. ad *Euthyphr.* p. 9. | βίον δὲ ἔπκων καὶ χρόνον. 23

- est pro βλον χρόνον dictum. Vid. *Courier*. ad *Lucian*. *Asin*. p. 239. ΣΧΗΚΙ-
 ΝΕΑ. χρόνον ἀριθμοῦσιν. *a. b.* χρόνον ἀριθμούς. *M. m.* χρόνον ἀριθμούς. *c.*
 24 | εἰσάγντες καὶ τριάκοντα ἔτη διαβιώναι ἔκπον. sic caput finitur in cod. *a* et
 ed. *Geen*. *Gron*. sed mutila esse verba ex libris scriptis apparet. εἰς πέν-
 τε καὶ λ, ἀριστοτέλης δ' ὁ νομομάχου λέγει πέντε καὶ ὀ ἔτη διαβιώναι ἔ-
 κπον. *M. m. b. v. c.* *Vind*. 7. 51. Non dubitavi additamentum tot libris
 commendatum et a *Gillio* quoque expressum in ordinem recipere. Desunt
 tamen fortasse adhuc nonnulla de aetate equarum. *Aristoteles* certe *H. A.*
V. 12. 6. ζῆ γὰρ ὡς ἐπιτοπὸν ὁ μὴν ἄρῆν περι τριάκοντα καὶ πέντε ἔτη,
 ἡ δὲ δῆλεια πλείω τῶν τεσσαράκοντα ἤδη δὲ τις ἐβίωσεν ἔκπος ἐβδομή-
 κοντα καὶ πέντε ἔτη. *Gronovius* spurium putabat hoc additamentum, quia
Aeliano sufficiasset scribere aut Ἀριστοτέλης solum, aut ὁ Νομομάχου.
 Quod argumentum non multum habet ponderis. Etiam *Schn.* in cur. sec.
 26 illa verba a *Gronovio* temere spreta esse statuit. | ἔκπον. ἔκπον. *a.*
 27 CAP. XXVI. Σούσων. σουτών. *m.* Μηδῆων. *M. m. a. b.* Μηδῆων
 tacite emendavit *Geen*. Altera nominis forma est ap. *Xenoph.* *Hist. Gr.*
II. 1. 3. ubi *Schn.* in ed. nov. ex uno codice Μηδίας dedit. Similiter
 ap. *Plut.* *Vit. Lysandri* c. 9. *Demetr.* c. 46. *Anton.* c. 38. et alibi pro
 Μηδῆων quod erat, *Coraés* ubique Μηδῆων scripsit. *Athen.* *XIV.* p. 654. *C.*
 ἐκ Μηδίας. cod. *Laur.* *Mηδίας.* *Suid.* *T. II.* p. 147. τῆς Μηδείας τὸν τό-
 πον. Μηδοὶ interdum Μηδεῖοι appellati. Vid. *Bergler.* ad *Alciph.* *I.* 38
 p. 176. *Böckh* *Not. cr.* ad *Pindari Pyth.* *I.* 78. p. 440. — ἀκίωντων.
 29 ἀνθρώπων supplet *Schn.* ἀκίοντι usitatius esse monens. | γινέσθαι. *b.*
 γενέσθαι. *a* et editt. τῶν Περσῶν. articulum om. *m. a.* adjecit eum *Geen*.
 | διῶι. scribebatur δέοι. *Gronovius* corrigit διοδεύοι ex *Mir.* *Ausc.* c. 26.
 διὸ καὶ ὁ βασιλεὺς ὁ Περσῶν ὅτε διοδεύοι, τρεῖς ἡμέρας ἔμνε. Sed quam
 in utroque libro *Vind.* sit διῶι, non dubitavi διῶι scribere. ΣΧΗΚΙΔΕΙΑ.
 δι ὁ *c.* Veritatem correctionis *Schn.* docet *b.* ubi διῶι legitur. Sic
 30 etiam *Vas.* — πρὸ τριῶν ἡμερῶν. vid. supra *V. 52.* p. 121, 7. | προσ-
 32 τάττειν. προστάττει. *b.* πᾶσι. πᾶσιν. *m.* | ὑπὸ παντὶ γὰρ λῶφ. ex *Scolio*
 ap. *Athen.* *XV.* p. 696. *D.* unde *Sophocl.* in *Schol. Nicandri Ther.* 19.
 ἐν παντὶ γὰρ τοι σκορπίος φρουρεῖ λῶφ. *Cf. Anim.* ad *Anth. Gr.* *I.* 1.
 p. 304. βῶλω. βόλω. *m.*
 1 καὶ ὑπὸ σκολοπενδρῶν. καὶ om. *m.* σκολοπέδρων. *m.* σκολοπέδρων. *a. 35*
 2 | ῥοτιεῖς. *Harduini* correctionem ad *Plin.* *VIII.* 29. s. 43. firmavit *b.*
 ῥοτιεῖ. *Vind.* 51. ῥοτιεῖς. *a* et editt. ante *Schn.* ἐπεφοῖτα τούτων. ἐπε-
 3 φοίτησε τούτου. *b. v.* | φασὶ δὲ καὶ. δὲ οἱ καὶ. *b. v.* γενέσθαι. γινέσθαι
 6 videtur scribendum, ut capitis initio. | ἐνίους γὰρ. γοῦν. *Vas.* | ἐχεῶ-
 8 δεις. ἐχινώδεις emendat *Geen.* et *Bochart.* *Geogr. sacr. P. II. L. II. c. 3.*
 deinde ἐχίνας. Quae *Schn.* olim ad *h. l.* monuit, eadem maximam partem
 posuit in *Ann.* ad *Arist.* *H. A.* *VI.* 30. p. 526. s. Adde *Beckm.* ad *Libr.*
 7 *Mir.* *Ausc.* c. 27. p. 61. — ὄξεια. ὄξια. *b.* | ἐχινάτας. ἐχινῆας. *b.*
 fortasse recte. Certe *Herodot.* *IV.* 192. ex tribus murium *Libycorum*
 generibus unum ponit ἐχινάας vocatum. Hos mures ἐχινώδεις *Schneide-*
rus interpretari non audebat, ut nec *πλατυκροσώπων*. Verisimile est in-
 telligi murem echinum (die aegyptische Stachelmans) de quo disputavit
Lichtenstein in *Commentatt. Soc. Berolin.* ann. 1822. 1823. p. 21. ss.
 8 *Cf. Kundem* *ib.* ann. 1818. 1819. p. 196. ss. | καὶ μεγίστους usque ad

χρησθῆναι om. c. | τῶν ὄπισθε. ὄπισθεν. *M. m.* Vid. *Theophr.* Fragm. 10 XIV. 9. p. 834. ὅτι ἐν Αἰγύπτῳ δίποδάς φασι μῦς γίνεσθαι καὶ μεγάλους· ἔχουσι δὲ οὗτοι καὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ἀλλ' οὐ βαδίζουσιν ἐπ' αὐτοῖς· χρώνται δ' αὐτοῖς ὡς χερσίν· ὅταν δὲ φεύγωσι, κηδῶσιν. Cf. *Bochart.* Hieroz. T. I. 3. c. 33. p. 1010. Est mus jaculus et mus gerboas. *Linn.* quem *gerboises* Galii vocant. *Cuvier.* Annot. ad *Plin.* T. VI. p. 457. Comparanda imprimis, quae de hac bestiola disputavit *Pallas* in *Nov. Spec. Quadrup. e glir. ordine* p. 275 ss. et *Lichtenstein* in *Act. Acad. Berol.* an. 1825. p. 132. ss. Verba apud *Aelianum* interjecta: εἶδον τούτους· Διφυκοὶ εἰσιν. mihi vehementer suspecta sunt. Non sic solet loqui *Aelianus*. Ex iis, quae praecedunt, et ex *Theophrasti* loco modo allato, apparet, eum haec omnia ex aliorum auctoritate tradere. Quare illa margini ab aliena manu adscripta fuisse suspicor. Apud *Gillium* non expressa. | ἐπὶ τοῖν δυοῖν. *M. m. b. c. a.* δυοῖν male om. ante *Gron.* 11 ποδοῖν. om. *m. recti gradiuntur duobus pedibus nitentes. Gill.*

CAP. XXVII. τοὺς ἀττάγας. *M.* τοὺς ἀττάγας. *m.* τὰς ἀττάγας. *a* et 13 editt. ante *Gron.* Vid. ad IV. 42. p. 89, 15. XIII. 25. p. 305, 25. Ap. *Athen.* IX. p. 388. B. unde totum caput ductum, XIV. p. 645. C. novissima editio ἀττάγας exhibet. De attagene ave, quam recentiores non uno modo interpretantur, doctorum virorum opiniones *Schn.* attulit in edit. ad h. l. quae quum ad *Aeliani* interpretationem non fiant, repetere nolui. Cf. *Eand.* ad *Aristot.* H. A. IX. 37. 5. T. III. p. 251. | ποταμοῦ κοίλον ῥέοντος. *M. m. c.* ῥυέντος. *b. v. a. r. Apost.* XIX. 9. cum editt. ante *Gron.* et *Athen.* l. o. In lectionis ambiguitate libro *Med.* inhaesi. Ποταμὸν κοίλον *Schn.* interpretatur de flumine alveum non implente, secutus *Casaubonum*, quem vide ap. *Schweigh.* Tom. V. p. 134. — λοιμός. λιμός. *Athen.* perpetua confusione. | ἀπώλλυντο. ἀπόλλυντο. *m.* 17 ἀπόλλυνται. *b.* οὐ διεύκων. οὐ δὲ εὐεπκων. *b.* | παιδῶν μείζον φῦγμα. μείζονος corrigit *Casaub.* σαφέστερον τῶν παιδῶν τῶν τραγωιδῶν. *Athen.* unde quid *Aelianus* scripserit, non perspicue apparet. *Casauboni* correctione loci difficultas non tollitur. *Gillius*, *Athenaeum*, ni fallor, secutus, vertit: *majori oris expressione, quam quemvis explanatissimae linguae puerum loqui.* In vulgata jungenda verba μείζον φῦγμα, σαφέστερον autem et ἐναρπρέτερον adverbiorum vim habent. Quod durissimum. μείζον abesse velis. | τιθασεύονται. *m.* et *Athen.* τιθασσεύονται. *a.* et editt. 21 τιθάσσονται. *Apost.* Cf. IV. 16. p. 77, 6. — ἀλλὰ οὐδὲ φωνήν. *M. a.* ἀλλ' οὐδὲ. *m. Athen. r. Apost.* ἀλλὰ οὐ φωνήν. ante *Gron.* ἔτι om. *r. Ap.* | ἡ δουλεία 22 γάρ. *M.* ex corr. *m.* δὲ *a* et editt. *Plin.* X. s. 68. *attagen* — *vocalis alias, captus vero obtumescens.* καταψηφίζεται. Vid. IV. 1. p. 72, 25. | ἀφε-23 δῶσι. ἀφεδῶσιν. *M.* et ἀπλώσωσιν. *M. m.* | παθήσῃαν. παρησίαν. *m.* 25 ἀναλαβόντες. ἀπολαμβάνοντες. *r. Ap.* παθήσῃαν *Aelianus* cum libertate tamquam ejus comitem jungit, spectans *Eurip.* *Phoen.* 401. s. Cf. XVI. 3. p. 353, 12.

CAP. XXVIII. τοὺς σκῶπας. τὰς. *m.* Ὀμηρος. *Od.* ε. 66. ubi *Eustathius*: κατὰ οἱ ὄντοι — καὶ οἱ σκῶπες ὀρχήσει ἀλίσκονται· καὶ ὅτι καὶ γένος ὀρχήσεως ἀπ' αὐτῶν καλεῖται σκῶψ, λαβῶν τῶνομα ἐκ τῆς περὶ τὸ ζῆον ἐν τῇ κινήσει ποικιλίας. Cf. *Polluc.* V. 14. *Plut.* T. II. p. 705. A. et p. 961. E. De oto nocturno *Aristot.* H. A. VIII. 14, 6. ἔστι κόβα-
Aeliani de nat. an. T. II.

λος και μιμητής και άντορχούμενος άλλσκαται cum quo cf. *Suid.* in κοβα-
 λεια. T. II. p. 336. Nec aliter capitur porphyrium, auctore *Eutecnio*
 29 *Ixeut.* III. 21. p. 199. | άλλσκασαι όρχήσει· ένδρες όρχηστικοί φασι
 και — In Ed. pr. sic distinctum: όρχήσει ένδρες όρχηστικοί. Φασί δε
 και — Sic distinctum etiam in cod. a. sed abest δέ. *Gesnerus* corrige-
 bat άνδρός όρχηστικοῦ, genitivo cum όρχήσει juncto. δε post φασί in
 nullo nostrorum librorum reperitur, quare hanc particulam ab editore
 insertam esse, dubitari nequit. Verba aliter distinxit *Gronovius*. De-
 esse tamen videtur aliquid ad orationem vincendam v. c. άνδρες δε —
 vel και άνδρες. Cod. r. sic h. l. exhibet: οι δε όρχηστικοί και όρχ. ειδός
 τι εξ αυτών φασι κεκληθσαι. quod non displicet.

- 1 και τό μιμεισθαι δε τινας επί τό γελοιότερον. *Plat.* Phileb. p. 40. C.351
 μιμητημένοι μέντοι τάς άλληθείς ήθονάς επί τό γελοιότερον. *Conviv.* p. 214. E.
 τί έν νῶ έχεις; επί τά γελοιότερά με επαινέσαι. *Politic.* p. 297. C. τάς
 3 μέν επί τά καλλίονα, τάς δε επί τά αίσχίω μιμουμένας ταύτην. | σκόπτειν.
 σκόπτειν. m. οὔτω καλούμεν. Vid. ad X. 46. p. 238, 18. Quae sequun-
 tur ducta sunt ex *Athen.* IX. p. 391. B. C. uhde sua hausit *Eustath.*
 ad Od. ε. p. 1523. (200. ed. Lips.) et *Schol. Theocr.* ad Eid. I. 136. |
 4 άεί, vocalam h. l. suspectam om. b. v. c. quare seclusi. Non legitur ap.
Athenaeum et *Eustathium*, qui reliqua omnia habent. *Gillius* eam ex-
 pressit: dicitur scops hic minor semper esse quam noctua. γλαυκός.
 5 γλαυκος. a. | τήν χροάν έχει. έχειν. b. προσουκιάν. προσουκιώς άν. c. |
 6 9 άνωφέρει τε. τά m. | συγκεκληρωθσαι σιωπή. *Var. Hist.* XI. 9. τούς
 των Έλλήνων άρίστους οίς ή πεντα παρά πάντα τόν βίον συνεκληρωθή-
Max. Tyr. I. 4. συγκελήρωται δε και ή ψυχή τοουτώ πάθει. *Ib.* XVI. 9.
 10 ή δε έβρωμένη ψυχή και χρηστώ δαίμονι συγκεκληρωμένη. | άείσκωπας.
 Vid. *Aristot.* H. A. VIII. 5. 2. IX. 19. 7. ubi *Schn.* comparato hoc *Ae-*
liani loco de scope disputat *Tom.* IV. p. 132. s. his in cur. sec. recens
 additis: „*Sibthorpius* ap. *Walpole* *Memoirs of the East* p. 435. the les-
 ser horned Owl called in Zante αὔτοκωλα. Haec avis dicitur medio mense
 Augusto ibi advenire, Octobri vero abire: capta inter delicias comeditur.
 Haec mihi σκῶψ esse videtur.“ *Cuvier* ad *Plin.* T. VII. p. 376. σκῶ-
 πα interpretatur per strix scops (le petit duc) *Lin.*; τόν άείσκωπα αυ-
 τεμ per strigem passerinam s. acadicam. In utroque genere ridiculos
 21 motus observari, victui autem neutrum inservire genus. | κῶπας. *Ale-*
xander Myndius ap. *Schol. Theocrit.* Id. I. 136. διό και παρ' Όμήρω
 φησιν όρῶδς δοκείν γραφεσθαι σκῶπές τ' έρηκές τε· οὔ δεί γάρ, φησί,
 γραφεσθαι χωρίς τοῦ σ. quae refragantur iis, quae *Athenaeus* ex eodem
 fonte attulit. De quo dissensu *Schn.* monet ad *Aristotel.* l. c. p. 134. —
 14 τούς οὔν τιθέντας. αὔτωθέντας. b. άντιθέντας. *Vat.* τι άφέντας. c. | και
 ταίς μέν άλλαις ώραις. ex loco *Aristotelis* IX. 19, 7. *Gronovius* ita cen-
 sebat corrigendum: και τούς μέν άνά πάσαν ώραν τοῦ έτους μή έσθλειςθαι,
 τούς δε έν τῷ μετωπώρω δύο ήμέραις ή μιᾶ φαινόμενους, αλλά τούτους γε
 — *Schn.* autem: και τούς μέν ταίς άλλαις ώραις τοῦ έτους φαίνεσθαι, μή
 έσθλειςθαι δ' αυτούς, έν δε τῷ μετοπ. Neutrum probabile. Verba *Aristo-*
telis haec sunt: σκῶπες δ' οι μέν άεί πάσαν ώραν εισί, και καλούνται
 άείσκῶπες, και οὔκ έσθλονται δια τό έβρωται είνα· έτεροι δε γίνονται
 ένίστε τοῦ φθνοπώρου, φαίνονται δ' έφ' ήμέραν μιαν ή δύο τό πλείστον,

καὶ εἶσιν ἐδιδόμενοι καὶ σφέδρα εὐδοκίμοισιν· καὶ διαφέρουσι τῶν ἀεισκόπων καλουμένων οὗτοι ἄλλω μὲν ὡς εἰπεῖν οὐδενί, τῷ δὲ πάχει· καὶ οὗτοι μὲν εἰσιν ἄφρωνι, ἐκεῖνοι δὲ φθιγγόνται. *Aelianum* philosophi verba non re-ete accepisse existimo, verba καὶ οὐκ ἐσθλόνται, quae ille de hoc genere posuit, quod ἄβρωτον est, ad σκώπας referentem. *Aelianus* enim in toto h. l. de σκωψί tantum agit. | οἱ σκώπας. *m.* confirmans correctio-17 nem *Schneideri*, qui sic tacite exhibuit. οἱ κώπας. *a* et editt. — τῷ πάχει τάχει. *Athen.* invito *Aristotele*. — ἀεισκόπων. ἀεισκόπων. *m.* | τὴν 18 ἰδέαν. τῇ ἰδέα. *b.* τῇ ἰδέα. *Vat.*

CAP. XXIX. τό γε. *om. M. m.* καὶ ἐκεῖνο. *Vid. ad VI. 23. p. 134, 19*
 14. Initium capituli sic contraxit *r.* et *Apost.* XVIII. 70. παρὰ τῷ τῶν Πυγμαίων ἔδνει ἐκλιπόντος ποτὲ τοῦ γένους τῶν ἀβρένων βασιλέων, ἐκρά-τησέ τις βασιλεὺς γερόνα [Γεράνη *Apost.*] ὄνομα. De Pygmaeis vide *Heyn.* ad Iā. F. 3. Vol. IV. p. 449. cujus copiis multa adjecit *Creuzer.* in Com-mentatt. Herodot. p. 154. s. | βασιλεύσσαι. βασιλεύεται. *m.* κατ' ἐαυτὸ 20 βασιλεύεσσαι dici videntur qui, non subjecti aliorum imperio, suae stir-pis regibus parent. — γενέσσαι. γίνεσσαι. *b. v.* | Verba τοῦ γένους τοῦ 21 τῶν *om. b. v.* ἀβρένων βασιλέως. ἄρρενος *al. b.* ἐκλειπόντος ἀβρένος βασι-λέως. *Vat.* In marg. βασιλέως. | κρατῆσαι. κρατούσαν. *b.* Γεράναν. 22 Habetur haec historia ap. *Eustath.* ad Iā. ψ. 660. p. 1322. (p. 315. ed. Lips.) ducta ex *Athen.* IX. p. 393. E. F. qui ipse ex *Boeo* hausit. Cf. *Scheffer.* in *Th. Bartholini* Epist. medic. Cent. IV. Ep. 42. p. 243. *Mell-*mann. de causis et anctoribus narrat. de mutat. formis p. 69. Comparavit *Schn.* praeterea *Ovid.* Met. VI 90. et *Falckenar.* ad *Anton.* Lib. c. 16. ed. *Verh.* | ἐξηνεμάθη. cf. supra X. 27. p. 231, 21. | οὐδὲ ἕκταρ 25 28 ἔλεγε βάλλειν. marg. *m.* ἢ ἐγγύς. ducta locutio ex *Platon.* Rep. IX. p. 575. C. καὶ ταῦτα δὴ πάντα πρὸς τύραννον πονηρὰ τε καὶ ἀλλιότητι πόλεως παραβαλλόμενα τὸ λεγόμενον οὐδ' ἕκταρ βάλλει. ubi vid. *Ast.* p. 598. Vocabulum ἕκταρ post *Ruhnk.* ad *Tim.* p. 149. illustravit *Blomf.* ad *Agam.* v. 114. | οὐκοῦν ἐμελλεν ἀμαρτήσεσσαι. ἐμελλε ἀμ. editt. omnes. 28 Sed hoc leve; gravis hoc, quod post *Gron.* οὐκοῦν per editt. propaga-tum est pro οὐκοῦν, quod *a* habet et *d.* *Geen.* Sensus enim est, quem expressit *Gesneri* interpretatio: *at hunc suae jactantiae morbum non impune tulit.* verbo ἀμαρτάνεσσαι *aberrandi* vi non sine ironiae cujus-dam admistione usurpato. Mulier in deos impia οὐχ ἡμάρτησεν ὡν χρεῶν αὐτὴν τυχεῖν, ut *Euripides* loquitur in *Hecub.* 594. punita igitur non expers fuit κακοῦ. — νοσοῦσα. νοσοῦσαν. *b.* κατὰ γὰρ. κατὰ δὲ. *b. v.* | τῆς Ἥρας. articulum *om. m.* | καὶ ἔστιν. contractus *r.* καὶ ἔτι νῦν ἡ γέ-29 30 ρανος πολεμεῖ. | αὐτήν. αὐτόν. *m.* τῇ πέρα τιμῇ. pleno dixisset, τῇ πέρα 31 τοῦ μετρίου.

LIBER SEXTUS DECIMUS.

352 CAP. I. εἰ μέλλει. μέλλοι. *Vat.* ἡ ἐκ τοῦ ζῆφου. ἡ et statim δευση-2 ποίδς. *m.* *Plut.* T. II. p. 779. C. ἀλλ' εὖρε Διονύσιον — τὴν βαφὴν οὐκ ἀνέντα τῆς τυραννίδος, ἐν πολλῷ χρόνῳ δευσοποιὸν οὔσαν καὶ δυσέπιλυ-τον. *Vid. Ruhnk.* ad *Tim.* p. 76. de δυσένιπτος nos ad *Achill. Tat.* p. 856. Initium hujus capituli ad verbum fere expressit *Philes* c. 102. |

- 3 4 τε ἔσται om. *Vat.* | ἐργάσασθαι ἐργάζεσθαι π. γνήσιον, ἀλλ' οὐ δεδο-
λαμένην. Eadem inversio XV. 9. καὶ γενᾶν τὸ ζῶον τοῦτο, ἀλλ' οὐ
διαφείρειν. XVII. 37. ἔτυγε γὰρ ὑπερέτης κατ' ἐκείνο πῶς τοῦ καιροῦ,
ἀλλ' οὐ συμπτώτης ὄν. *Var. Hist.* IX. 13. εἰ δὲ ἀφίκετο τὸ βέλος ἐνταῦθα λατῶν
ἢν αὐτὸ τὸ σῶμα ἐβρωμένον καὶ ὄσιον, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς ἄγαν τιμωρῆς ἀλ-
λότρου. — De translato doloūn vid. supra I. 48. p. 22, 5. χρῶα λαμπρὰ
5 ἄνευ δόλου. *Philes* I. c. | μᾶ λῶου καταφορᾶ. Cf. *Aristot.* *Ἡ. Α.*
V. 13, 5. ἐὰν γὰρ πρότερον ἀποδᾶνῃ, συνεξεμεῖ τὸ ἄνθος. et supra VII. 34.
Historiam purpuræ omnem copiose explicui in dissertatione notis *Ulloæ*
6 *Notic. Amer. adjecta.* SCHNEIDER. ὀστράκιος. ὀστράκιος. b. | κουφοτέρα
7 8 κουφοτέρων. b. | δεύτερον. δεύτερα. b. | ἐξανάλωτε τὴν βαρῆν. miro er-
rore ἐξ ἀνάγκης λωτήν. b. mox pro ἀναποδείσαν idem liber ἐν ἀποδείσειον.
10 | Ὅμηρος. *Ιλ. ε.* 83. ubi *Eustathius*, *Aeliani* locum laudans, memo-
13 riae lapsu χειρὸς καταφορᾶ scripsit pro λῶου. | ἐκείνος. ἐκείνο. b. quod
placere possit; sed vulgata sincera. Repetitur subjectum orationis per
ἐκείνος in fine periodi III. 46. p. 70, 3. et sic sæpius. Vid. ad I. 10.
14 p. 6, 20. | Ἐλαβε πορφύρεος. Ἐλαβε πόρφυρος. m.
16 CAP. II. ἀνωτέρω. supra XIII. 18. ἃ δὲ α. δῆ. m. b. c. v. Μα-
18 lit quis fortasse ἃ δὲ δῆ. | οἱ πάντες δὲ. δὲ om. *M. m.* οἱ πάντες οὐ-
τοι. Vid. ad IV. 2. p. 73, 15. Vulgo inciditur post μαδόντες: ipse
post οὔτοι incidi, ut jungantur verba μαδόντες ὡς παιδες. si ad puere-
rum rationem erudiuntur. De psittaco *Appulej.* *Florid.* II. 12. quæ
sermonem nostrum cogitur æmulari, ferrea clavicula caput tunditur,
19 imperium magistri persentiscat. Hæc ferula discenti est. | οὕτως
καὶ *M. m. a.* οὕτως. editt. De οὕτως ante consonam plures dixerunt.
vid. *Barnem.* de gem. rec. *Cyrop.* p. 88. s. et supra III. 22. p. 61, 14.
20 | ἐφίᾶσαν ἤχον. ἀφίᾶσαν. a et editt. cum *M. m.* *Aelianum*, quantumvis
variandæ orationis studiosum, h. l. singularem verbi posuisse, præce-
dentibus et statim subsequentibus pluralibus, non credibile. Quare ἐφίᾶ-
21 σον recepi ex Paris. b. ubi præterea φῶγγον est pro ἤχον. | φωνῆς εὐ-
σημον. vocem articulatam. Vid. IV. 46. p. 92, 5. De voce augurali
Sopæ. *Antig.* 1008. οὐδ' ὄρνις εὐσήμιος ἀποβράβει βοᾶς. — προῖενται.
22 προῖενται. a. | ταῶς. scribebatur ταῶς. Vid. *Buttm.* *Gr. ampl.* p. 239.
23 Sic et infra p. 353. 4. | πανταχόθεν. *M. m. b. c.* ἀπανταχόθεν. *Vat.* for-
tasse recte. πανταχόθεν. a et editt. ante *Gron.* κελαιίδες χλωρόπτελοι. vid.
XV. 14. p. 344, 5. *Merrem* columbas virides Linn. interpretabatur,
24 omnium maxime colore viridi insignes, rostro et pedibus rubris. | καὶ
25 26 οὐκ ἔχων. καὶ οὐ γὰρ. b. | ὀρνιθογνώμονα. ὀρνιθογνώμονος. b. | τοῖς Ἑλ-
λησι ἐν τοῖς. b. τοῖς ἐν Ἑλλησι. *Vat.* quæ optima lectio. τὴν χρῶαν. om. b.
προσευκίδια. προσευκίστες. b. Recte monuit *Merrem*, κέρδικας Ἑλληνας
h. l. esse perdices rufas, sive tetrῶνας rufos Linn. SCHNEIDER.
1 3 ποικίλον. ποικίλους. b. | ἐπικαμφθέντα. ἐπικαμφθ. m. ἐπικαυθέντα. a. 3
6 | χρυσωπὺς τε καὶ κυαναυγὲς. χρυσωπὸν τε καὶ κυαναυγῆ scripsi cum
Gesnero, [cujus correctionem nunc firmat *Vat.*] qui in *Hist. Av.* p. 464.
gallopavonem intelligi suspicatus est. At *Pennant* *Phil. Trans.* Vol. 71.
P. I. nr. VI. docere conatus est cum *Buffonio* ante apertam navigationi-
bus Americam hanc avem nostris regionibus plane ignotam fuisse. SCHNEI-
DER. Vid. *Eund.* in *Auct. ad Frider. II.* *Reliqq.* p. 168. *Cuvier* ad

Plin. T. VII. p. 409. *Aeliani* descriptionem refert ad phasianum impeyanum Lath. (Iophophore d'Impey). Ipse olim vitium esse existimans non in adjektivis, sed in χρῶαν, χρῶας scribebam. Conf. cum hoc capite *Ctesii*. ap. *Phot.* nr. 72. p. 46. ed. *Bekk.* et *Baehr.* ad *Ctesiae* Reliqq. p. 269.

CAP. III. γίνεται ἐν. δὲ interponit *v. m. a.* Abest ab editt. per errorem 8 *Gesneri*. | ψάρους. *M. m. a.* *Gesn.* ψάρας. *a* et: editt. ψάρας. *b.* ψάρους 9 est ap. *Aristot.* H. A. VIII. 18, 2. IX. 19, 5. | μουσῶδην—φωνήν. φωνή. *b.* 10 *Suid.* T. II. p. 579. μουσῶδηαι παιάνων καὶ ὕμνων ἐπιστήμονα σοφίαν. μεμουςώμαι. πεπαίδευμαι. *Arist.* *Lysistr.* 1126. γεραπιτέρων λόγους πολλοὺς ἀκούσας, οὐ μεμουςώμαι κακῶς. — τῶν σιτακῶν. ψιτακῶν. *r.* *Aprost.* XI. 35. τῷ σιτακῶ. *a.* ἐστὶ λαλλώτερον. εὐλαλλώτερον. *Vat.* εὐλαλήστερον. *b.* — *Δυμοσόφος*. primus dixit; ut videtur, *Aristoph.* *Nub.* 877. cujus est et *Δυμοσοφικώτατος* in *Vesp.* 1280. | ὑπομένει. editt. ex corr. *Gesneri*. 12 ὑπομένοι. *M. m. a.* quod bene haberet addito ἐν. ἀλλὰ ἐλ. *M. m. a.* *r.* *Ap.* ἀλλ' ἐλ. editt. παῖρησας. vid. XV. 27. p. 350, 25. | ἐπαδύμα. 13 ἐπαδύμας. *M. m. v. r.* In a lectio ambigua. παῖρησας κατὰ τὴν συντροφίαν ἐπαδύμαλ. *Aprost.* ἀσπάζεται. ἀνασπάζεται. *Ap.* | μετὰ τρυφῆς. 14 τρυφῆς expressit *Gill.* fortasse etiam μιστήν. *servitium oibus referiam.* οὐ Μακεδόνων. Μακεδόνες. *b.* μακεδόνας. *Vat.* | ἐπακήσαντες. *Gesneri* 15 correctionem, nunc cod. *Vat.* firmatam, cum *Schn.* recepi pro ἐποκίσαντες. | κερκίωνα *m.* κερκίωνων. *r.* κερκίων. *Aprost.* κερκίονα. *a.* (in titulo κερκίωνα.) ed. *Gesn.* κερκίονα. *Gron.* qui quod de scriptura Cod. *Medic.* tradit, non satis est perspicuum. In schedis nostris nihil notatum; sed illum librum, ut solet, facere cum *Mon.* mihi videtur verisimile. Res est ambigua, quum haec avis alibi, quod sciam, non commemoretur. Vid. XV. 14. p. 344, 7. | ἐπειθὲ. ἐπὶ *b.* αὐτὸ. αὐτὸς. *r.* *Ap.* | ὄρ- 18 ὄρον. ὄρον. *m. a.* ὄρον. *b.* οὐ κίγκλοι. Vid. XII. 9. 19

CAP. IV. καὶ κήλαν ἐν Ἰνδοῖς. ἐν Ἰνδοῖς κέκηλαν. *b.* et *Vat.* ubi κέκη- 20 λαν. onocrotalum Indicum interpretatur *Gesn.* h. l. et in *Hist.* Av. p. 241. *Schn.* hanc avem ad *Pelecanos* Linn. pertinere, non dubitat. De onocrotalo vid. *Beckm.* ad *Mir.* *Ausc.* p. 38. — ἀκούων ὄρων. inverso ordine *m.* | ἐστίν. *M. m.* ἐστὶ. editt. τὸ στόμα. articulum, quem om. *M. m.* seclusi. 21 γενναίων. ad robur refertur. γενναῖος ὄφις. *Suid.* in περὶ σκευαλατεῖς. *Herodian.* IV. 7. 7. τὰ τῶν στρατοπέδων σύμβολα, μόλις ὑπὸ τῶν γενναιωτάτων στρατιωτῶν φερόμενα — ἔφερον αὐτὸς. μάλα μάλα γενναίας. *Plato* *Theaet.* p. 149. A. in universum praestantia quaeque et eximia appellatur γενναία. Vid. *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 67. et supra ad XV. 25. p. 349, 22. | προηγορεῶνα. *M. m. a. c.* πρηγορεῶνα. *v. b.* facili lapsu, et sic 22 habent editt. ante *Gron.* | τὰς δὲ πτέρυγας. δὲ et statim ἄκρας om. *m.* 25 ἐστίν. *M. m. a.* ἐστὶ. editt.

CAP. V. ἀκούω. initium capituli sic contractum ab epitomatore *Rehd.* 26

περὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἔπος μῦθόν φασιν οἱ Βραχμῆνες. — Ἰνδόν. Ἰνδον. *m.* δι- 27 κλάσιον. *M. m. a.* *Gesn.* *c.* διπλάσιον. *b. a* et editt. ante *Gron.* Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 411. | κόσμον ἔππου. τοῦ ἰσσεῖτ *m.* locus *Homeri* 28 est *Il.* δ. 142. | Ἰνδῶν βασιλεῖ βασιλέων. *b.* 29

364 ἐπαίδουσι. ἐπαίδουσι. *m. a.* pr. man. et *βραχμῆνες*. | βασιλεῖ ταῖς ἐγέ- 1 2

- 3 νεο Ἴνδῶν. παῖς ἐγ. Ἴν. βασιλεῖ. *r. Apost. VIII. 85.* | ὄσπερ. ὅσπερ. *b.* |
 4 λεωργότατοι. Ἔργα λεωργά τε καὶ δέμιστα. *Archil. fr. XVII. λεωργός Promē-*
 5 *theus vocatur ap. Aeschyl. Prom. 5. ubi vid. Glossar. Blomf.* | κατα-
 φρονουσιν. *M. m. sine littera paragogica editt. ἐκερτόμουν. ἐκαρτόμουν. m.*
 6 8 | ἐκαυλλισαντες. ἐκαυλλισατο. *b.* | διαδεξαμένης. *M. m. al. Gesn. b. c.*
 δεξαμένης. *a* et editt. ante *Gron. ὁδὸν μακρὰν et πορεῖαν σύντονον* *jangit*
Themist. Or. XIII. p. 163. B. Vid. Wessel. ad Diodor. Tom. I. p. 429,
 10 11 86. | ἐν ἑαυτῷ. ἑαυτοῦ. *a.* | διατεμῶν. διατεμῶν. *m.* ἀποτεμῶν. *r. Ap.*
 τὸν πάντα ἐφορώντα. *M. m. v. b. c.* τὸν πάντ' ἐφ. *Ap.* τὸν πάντας ἐφ. editt.
 ante *Gron.* Quum in cod. *a.* scriptum sit πάντ' cum apostropho, apo-
 strophus habitus est pro nota tachygraphica, qua *ας* significatur. Notus
 versus Homericus Ἡέλιός δ' ὅς πάντ' ἐφορᾷς. *Il. γ. 277. Od. μ. 323.*
 Vide supra *X. 14. p. 224, 28.* πρὸς τὸν οὐρανὸν ὄρα καὶ τὸν πάντα ἐφο-
 12 13 ρῶντα. | οἱ αὐτοὶ φασὶ. haec verba om. *r. Ap.* φησὶ. *c.* φη *m.* | ἀπο-
 15 φῆναι. ἀφῆναι. *c.* μακραίνω. μακραίνω. *m.* | ὅτε ἐφυγεν. *a.* ἐφυγεν.
 16 *m. r. Ap.* ἐφυγε. *b. c. v.* | οἱ Ἀθηναῖοι. *M. m. c.* Articulum om. *a. b.*
r. Ap. et editt. ante *Gron.* ὑπὲρ τοῦ κορυθίου. περὶ *r. Ap.* Verba Simo-
 nidis : πασαισι κορυθαλῆσι χρῆ λόφον ἐγγενέσθαι. in proverbium abierant
 Vid. *Wyttenb. ad Plus. p. 635.* τερατευόμενοι. τερατευόμενω. *b. c.* τερα-
 τεύεσθαι dicuntur qui pro veritate fabulas venditant. *Diogen. de Thule*
c. 9. ἀνθρώπους δὲ ἰδεῖν καὶ ἕτερα ἕτερα τερατεύεται, ἃ μηδεὶς μῆτε ἰδεῖν
ἐφη, μῆτε ἀκοῦσαι. Suid. T. II. p. 45. de Pythagora : περὶ παλιγγενεσίας
καὶ τῶν κατ' ἕξου τινα ἑρατεύετο. De pictoribus Theophyl. Sim. Ep. 54.
τοῖς πλάσμασι τὴν ἀλήθειαν τερατεύονται. Vide supra I. 57. p. 25, 15.
 17 VIII. 11. p. 187, 1. X. 31. p. 233, 30. | ὥσπερ. ὡσπερ. *b.* Versus *Ari-*
 19 *stophanis* sunt in *Anibus v. 471. s.* | ἐφυς κοῦ. ἐφυκα οὐ. *c.* πεπάτηκας.
 μεμάθηκας. *M.* ab *al. man.* In *Vat.* adscripta glossa ἀνεγνώς. *Plato*
Phaedr. p. 273. A. τόνγε Τισίαν αὐτὸν πεπάτηκας ἀκριβῶς. Suid. in πα-
 20 21 τῆσαι. | ὅς ἐφασκε. ὡς. *a. c.* κορυθόν. κόρυθον. *a. c.* κόρυθα. *b.* | προ-
 22 23 τέραν. πρωτέραν. *b.* | γῆν δ' οὐκ. τὴν δὲ οὐκ. *M. m. a.* | αὐτῆς. αὐτῆς.
 25 recentissimae fratrum *Dindorfforum Comici editiones.* | ὠγύγιον. οὐγύ-
 26 γιόν. *m.* μήκος χρόνου. inverso ordine *r. Ap.* | βραχυμάνες. βρεχυμάνες.
c. ἐξ οὗ ταῦτα. ἐξ οὗ αὐτῷ. *r. Ap.* τῷ Ἴνδῷ. *m. r. Ap.* τῶν Ἴνδῶν. *a* et
 editt. ἔποτι. ἔποτι. *b.*
- 29 CAP. VI. κροκοδ. χερσαῖω. Vid. supra ad I. 58. p. 26, 1. Adde
Cuvier. Ann. ad Plin. T. VI. p. 442. qui crocodilum terrestrem inter-
 30 pretatur *lacertum ouaran.* | Μελιταλου ἄν. εἴη. μελιτταλου εἴη ἄν. *b.* |
 31 32 περικείται. παράκειται. *m.* | ὅταν δαρῆ. δαρῶ. *c.* αὐτοῖς. αὐτῆς. *m. c.*
 33 αὐτοῦ. *b.* χαλκόν. χαλκοῦν. *b.* | ἐσθλεί. διατενεσθλεί. sic *b.* quem *disestlei*

voluisset, non dubito. *disestlei* revera est in *Vat.* | φαττάγγη. videtur
 manis *Liun.* macrura intelligi, quippe minor brachyura. Optime igitur
 convenit nomen *Phatagen*, sub quo descriptum extat animal in *Hist. de*
l'Acad. des Sci. 1703. p. 39. idque nomen retinuit Buffon. Hist. nat. T. X.
p. 180. vers. Lips. Eandem mecum tractur sententiam *Jo. Herrmann* in
Progr. an. 1782. SCHNEIDER.

- 34 CAP. VII. συροπέριδε. ὁ praefigit *r. Merrem* συροπέριδεα convenire
 existimat cum *perdice montana Brissonii* non solum colore obscuro, sed

rostro etiam rubro minorique forma. Carne eadem est duriore meliorisque saporis. SCHNEIDER. περί τὴν. παρά. *b.* τὴν Πισιδίαν. Πισιδίαν. *M. m. b. c.* τῆς Πισιδίας. *Apoat.* VIII. 6. *In Antiochia Pisi-diae.* Gill.

355 λίσους. genus gallinaceum universum arenas et lapillos deglutit ad 1 stomachi coctionem adjuvandam. SCHNEIDER. μικρότερος. μακρότερος. *r. Ap.* λυκρότερος. *m. M.* quae non est diversa lectio, sed levis error, quum simillimi sint ductus *μ* et *λ*. *Philes* c. 12, 74. βραχύτερος γάρ ἐστι καὶ πάντως μέλας. | τοῦ κέρδικος. tenendum est, perdicem *Aristo-salis* atque omnium fere auctorum graecorum esse tetraonem Linn. *Athenaeus* tamen etiam Italicam perdicem specie et colore differentem commemorat, SCHNEIDER. καὶ κέρδικος. *r.* | τισασός. *M. m. r.* τισασός. 3 *a* et editt.

CAP. VIII. ἡ δὲ Ἰνδῶν θάλαττα. ὁ δὲ Ἰνδῶν θαλάσσιος. et statim θα-6 λασσίους. *b.* | δὲ [καὶ] ἄλμυται. καὶ inserui ex *m.* et verissimum est ad-7 ditamentum, quod serius vidi esse etiam in *v. a.* et ed. pr. Post *Gro-novium* ab omnibus editt. abest. | θαλάττιοι. θαλάσσιοι. *b.* ἔχεν. 8 ἔχεν. *c.* ἤπερ οὖν. *b. a.* ἤπεροῦν. editt. ἔπερ οὖν. *c.* Aut hoc aut ἤπερ οὖν *Gillius* videtur legisse vertens: *nimirum venenatum.* Sed sententia est, quam reddidit *Gesnerus*: *asperum potius quam venenosum os videntur habere.*

CAP. IX. καὶ ὄνων. haec verba om. *c.* | ἀναβατινόντων ὄνων. 10 11 scribendam videtur τῶν ὄνων. — τὰς ἔππους. τοὺς. *m.* | λέγουσιν. 12

M. m. | δυσλόφους. δυσφόρους. *Gesn.* in marg. δυσφουόλο. sic *a.* syllabis 13 transpositis. δύσλοφα jumenta praecipue dicuntur, quae jugum recusant. *Theogn.* v. 991. ὑπὸ ζυγὸν ἀύχένα δήσω δύσλοπον. *Eurip.* Troad. 303. κάρτα τοι τοῦλεύδερρον Ἐν τοῖς τοιοῦτοις δυσλόφως φέρει κακά. | καὶ γαρ-14 γαλεῖς. καὶ γαλεῖς. *c.* καὶ δυσγαργαλεῖς corrigat *Tour.* ad *Suid.* I. p. 146. *s.* ed. Ox. δυσγάργαλις de equo habet *Xenoph.* R. Equ. c. 3, 10. *Suid.* δυσπότακτος interpretatur. *Ap. Hesychium* est δυσγάργαλος et δυσγαργάλιστος. *Aristoph.* in Ἀναγύρω· κίφουκε γὰρ δυσγάργαλις. δυσγαργάλιστος. *Geopon.* XVI. 2, 1. ubi vid. *Nicl. Abresch.* ad *Aesch.* T. II. p. 77. γαργαρεῖς suspicatur. — ποδάγρας. editt. et *m.* nisi fallor. ποδάγρας. *M. a. b. c. v.* Haec forma alia auctoritate caret, sed fortasse ob librorum consensum admittenda. — αἰροῦσιν εἶτα. *a.* αἰροῦσι. editt. omnes cum hiatu. | Πρασιῶν. Πρασιῶν. *Gesn.* Vid. ad V. 3. p. 100, 7. XIII. 8-15 p. 291, 22. | πώλευσιν. πόλευσιν. *m.* πρεσβυτέρους. πρεσβυτάτους *a.* editt. 16 cum plurimis libris. *vetuli* simpliciter vertit *Gillius.* *Gesneri* correctionem, a *Schneidero* probatam, πρεσβυτέρους confirmavit *b. v.* δὲ om. *b.* | Mulos hos Indiae rufos de equo hemiono a se primum descritto interpretatur *Pallas* Nord. Beiträge II. p. 3. SCHNEIDER. Plures, qui de feris his asinis tradiderunt, commemorat *Bechstein* ad *Pennant* Hist. Quadr. I. p. 8. *s.*

CAP. X. Πρασιῶς. Πρασιῶς hoc quoque loco corr. *Gesn.* in *Pra-18 siis.* Gill. In marg. *a.* manu recenti aut *Gesneri* aut *Guldenbeckii*: Πρασιῶς τῆς Ἰνδικῆς. | ἀνθρωπίνου. similiter genus cercopitheci Indi-19 cum *Strabo* XV. p. 699. [Tom. VI. p. 64.] ζῷον ἀνθρωπονοῦστατον αρ-

- pellat. *Erxloben* Simiam Senem cum hac nostra comparat. SCHNEIDEN. 24 ἀνθρωποπόνου. c. | ἀσκητὰς εἶναι αὐτὰς. nempe τὰς κόμας in προκομια
 22 24 latentes. | τῶν λεόντων. articulum om. b. | πεφύκασι λευκοί. πάλλαια.
 25 b. v. quod non displicet. καὶ τὴν οὐραν. αὐτὴν οὐραν. m. | τιθασοί. M.
 26 m. τιθασοί. a. et editt. ὕλατοι. ὕλατοι. m. | καὶ τὸ γένος. haec verba
 hic inutilia aut lacunam arguunt, aut aliunde irrepserunt. Deinceps τῶν
 ὄρατων vulgato ὀρέων substitui cum *Bernardo* ad *Non.* c. 101. p. 322.
 eo quidem promptius, quod *Mon.* ὀρέων scriptum habet. Sequens narra-
 tio satis docet, hoc etiam genus non esse carnivorum. SCHNEIDEN. In
 prioribus verbis *Gillius* vulgatam cum libris omnibus tuetur, vertens:
vivendi ratione et genere. Tum scribebatur cum a. τῶν ὀρέων τὰ ἄγρια.
 simias quasdam minores interdum aviculas deglutire, plures tradide-
 runt. Vid. *Pennant* de *Quadrup.* I. p. 170 et 233. verum recte mo-
 nuit *Schn.* illud simiarum genus minime esse carnivorum. τῶν ὀρέων.
 m. ὀρέων. M. b. v. c. hoc interim recepi. ὀρέων legit *Gillius*: *mon-*
tanis enim rebus et agresibus pascuntur. ὄρειοι δῆραι, διατριβαί et σί-
 milia sunt apud *Aelianum*; et sic explicueris ὀρέων τὰ ἄγρια de fru-
 ctibus arborum et arbustorum silvestrium, τοῖς ἀνημέροις, quibus illae
 simiae in *montibus* vescuntur; in *urbibus* enim, quas interdum visitant,
 alium victum habent. Valde probabilis tamen *Bernardi* correctio. III. 10.
 τὰ δὲ ὄρατα οὐ πᾶσα ὄρα δίδωσι. Ib. c. 12. μένει τὰ ὄρατα ἀσπῆ. XVII. 17.
 27 τὰ ὄρατα δεῖπνον ἴχουσι. | τὸ τῆς Λατάγης προάστειον. τὰ et προάστεια
 b. Λατάγης. b. c. m. et paulo post Λατάγη. Vulgo Λαταγῆς et Λαταγῆ.
 29 quae τόνωσις in nomine proprio non videtur probanda. | ἐφθῆν. ἐχθῆν. m.
 30 ὄρυξαν σιτοῦνται. ὄρυξαν αἰτοῦνται. b. ὄρυξαν. c. | ἡ δαίς. ἡδε ἡ δαίς. b. v.
 quod reponendum esse puto.

- 1 φασὶ om. M. m. et uncinis videtur esse includendum. Nam hic³⁵⁶
 quoque locus referri posse videtur ad exempla orationis ex directa in sus-
 2 pensam subito declinantis. Vid. ad XV. 25. p. 349. 19. | σίνεσθαι. γίνε-
 σθαι. b. v.
 3 CAP. XI. ποιηφάγον. animal hoc idem sine dubio cum bove Indico
 supra XV. 14. ex cujus cauda muscaria fiunt. Ab eo vero diversus vide-
 tur bos Indicus alter ad cursum institutus c. 14. Illud animal cum ele-
 phanto comparavit *Marcus Paulus*; domesticum genus hodie apud In-
 dos fere minus aliquanto mole reperitur. SCHNEIDEN. ποιηφάγον. m. Ἰν-
 δοῖς. ἐν Ἰνδοῖς. b. v. r. *Apost.* XVI. 57. Recte. *Poephagum Aeliani* de
 4 bove grunniente interpretatur *Pennant*. Vol. I. p. 26. vers. | μελαίνης
 ἀκράτως χροῶς. in ed. pr. ex cod. a scribebatur μελαιναν ἀκροτάτως χροῶν.
 μελαίνης χροῶς ex M. recepit *Gron.* mediam vocabulum intactum relin-
 quens. Nos integram cod. *Med.* lectionem dedimus, consentiente *Mon.*
 et *Rehd.* et *Vat.* ubi tamen ἀκράτως scribitur, qui frequens error. XVII. 8.
 τὰ μὲν δὴ ἀκράτως πυρσά ἴσταν. ἀκράτω τῷ μελαν. *Callistr.* Stat. IV.
 5 p. 148. ubi vid. *Ann.* p. 249. et 689. | καὶ εἰσιν — λεπτότεραι ἄν. le-
 gendum libris invitis καὶ εἶεν — ἄν. infra c. 14. καὶ εἶεν ἄν τὸ μέγεθος
 κατὰ τὰς βώλους τὰς μεγίστας. VI. 37. εἶεν δ' ἄν βουσίην ἐχθιστα ἄστρους
 καὶ μύωψ. Ib. 43. εἶεν δ' ἄν οἱ χώροι τρεῖς. Insolentior nostro loco par-
 7 ticularum a verbo sejunctio. | αἱ γυαυῖες. αἱ om. m. Ante εἶ αὐτῶν.

r. Ap. inserunt μάλα, idemque vocabulum post κοσμοῦντα omittant. Vulgatam interpunctionem correxi, commate deleto post συμφύτοις, et post ὠραίως posito. | πλοκαμίσι. scribebatur πλοκαμίσι. | τὸ μήκος 8 10
 τριχός. τριχῶν. *b. v.* τριχῶς *c.* ὁμοῦ τι. τι om. *r. Ap.* Vid. V. 10. p. 102, 10. XI. 32. p. 259, 2. | Δυσανηθδόν. duplici σ *r.* ἐκταφύκασιν. *M. m.* 11
 ἀπάντων τοῦτο. inverso ordine *r. Ap.* | ἢ ποδῶν ἔχει. *ἦ. m.* | ὅτι ἄρα. 13 16
 ὅτι ἄν. *m.* Vid. IV. 13. p. 76, 17. | ἐκείνην γὰρ οἶδεν εἶναι τὸ κάλλος. 19
 Tentavi in Epist. cr. p. 34. οἶδεν οἱ εἶναι. quo additamento orationis perspicuitas non male, ni fallor, juvatur. οἶδε cum infinitivo pro participio habetur XV. 9. p. 338, 31. | κενὴν δὲ ἄρα ἴσχει. *b. c. r. Ap.* κενὴν δ' ἴσχει. 20
 editt. δὲ ἴσχει. *M. m.* δὲ περίσχει. *a.* κενὴν δ' ἄρα ἴσχει. *Schn.* ὑπὲρ τοῦδε. τούτου. *r. Ap.* | αὐτὸ. αὐτόν. *Vat.* πεφαρμαγμένῳ. πεφαρμαγμ- 21
 νον. *b.* πεφαρμαγμένῳ. *m.* | ἀποκόψει. ἀπέκοψε vel ἀποκόπτει. *Gesn.* ἀπο- 22
 κόπτει (sic) *Apostol.* ἀποκόπτει recepit *Schn.* Bene habet vulgata de re, quam facturus est venator, fera telo occisa; quae utraque res praesumitur cogitatione. Cf. ad IV. 28. p. 82, 20. Multa hujus generis collegit *Graevius* in Lect. Hesiod. c. V. ad E. καὶ Ἡ. v. 185. *Bernard.* ad *Theoph.* Non. T. I. p. 13. Cf. infra c. 18. p. 361, 20. XVII. 44. ταῖς πέτραις — αὐτὸ παρατριβῶν εἶτα ἐπαθήσει ἐλίφαντι. Imitatur in talibus *Aeli.*, ut solet, *Herodotum* I. 173. εἰρομένω ἑτέρου τὸν ἕτερον, τίς εἴη, κατὰ λέξει ἐκωτὸν μητρόδον. Vid. *Matth* Gr. §. 502. 4. | ἀγαθῆ. 23
 ἀγαθόν. *Vat.* Fortasse recte. — τὸν νεκρὸν. τὸ. *M. a.* nihil novandum duxi, non magis quam II. 29. p. 42, 13. ubi vide. | οὐδὲ ἔν. οὐδὲν. *b.* 24

CAP. XII. ἐς τοὺς. *M. m. a.* εἰς. editt. χελώνην. correctionem *Gesneri* 27
 firmavit *a. b. c.* χελήνην. editt. ante *Schn.* χελώνην. *M. m.* *Vind.* 51. *Testudinis tegmentum.* *Gill.* De χελώνη, quod vocabulum h. l. *maxillam* significat, ap. *Aristoph.* Vesp. 1083. *labia.* Vid. *Boisson.* ad *Aristoph.* T. II. p. 320. De maris Persici et Indici cetis *Schn.* comparat *Nearchum* in *Arriani* Indic. c. 29 et 30. et *Diodor.* XVII. 105. de Gedrosia: τὰς δὲ ὄροφας ἐκ τῶν τοῦ κήτους πλευρῶν, ἐξ ὧν ἐκτωκαῖδεκαπῆχης δοκοὶ κατηρτίζοντο· ἀντὶ δὲ τῶν κεράμων ταῖς φολίσι τῶν ζῶων τὰς στέγας κατεκάλυπτον. monens praeterea φολίδας h. l. non squamas esse balenarum, quod latina interpretatio habet, sed testas testudinum. | τὸ δὲ πτέρωμα βραχίλου. 28
 βραχίλου. *m.* quum branchiis proprie dictis careant cete i. e. balaenae, physeteres, delphini et similes, recte *Gesnerus* locum branchiarum in latere utroque colli vel pectoris interpretatur. Post ἐπτὰ idem τὸ μήκος suspicatur excidisse, aut copulam delendam esse. *SCHNEIDER.* Sic accipiebam: branchiarum latitudinem vel ad septem ulnas porrigi. καὶ ἐπτὰ. ἐπταίω. *m.* | χούν. est pro χά *congium* dictum. *SCHNEIDER.* In marg. *b.* 30
 χούν εἶδος μέτρου. Forma χούν est ap. *Menandrum* in Fragm. p. 73. Vid. *Pierson.* ad *Moer.* p. 412. — καὶ τῶν ἐχίνων. τῷ ἐχίνῳ. *M.* τῶν ἐχίνῳ. *m.* — | τὰ χελώνια. proprie hoc vocabulum de testa testudinum dicitur, non de cortice echinorum. *SCHNEIDER.* δύναιτο ἄν. δύναιτ' ἄν. *b.*
 | ἀμία. ἄβια. *m.* χρύσοφοι. proprie χρύσοφορος. *aurata*, dicitur. *SCHNEI-* 32
DER. χρύσοφοι. *a.* χρυσόφοι. *M. m.* χρύσοφοι. *c.* χρυσόφορος. *b. v.* Idem conjecerat *Gesn.* Vid. supra XIII. 28. p. 307, 10.

367 πλημμύρας. uno *μ. m.* καὶ ἐς τὴν γῆν. *Schn., Gesneri* secutus sententiam, καὶ ut abundans et inutile seclisit. *Gronovius* corrigebat τῆς ἐς

- 3 τὴν γῆν. Absesse possit corpora, neque tamen vi caret. | καὶ αὐτε κατὰ
5 om. *Vat.* quod saepe fit ante κατὰ. | τοὺς ποταμούς. πολλοῦς. *b.* π
λλ|
- 7 VIII. 21. p. 191, 30. πο *Vat.* | ὑποστρεφόντων. ὑποστραφέντων. *b.* ἐ
τοῖς κατειμένους χωρίαις. κατήμενοις corr. *Gesner.* cui assentitur *Abresch*
in *Auctar.* p. 338. laudans *Suid.* in κατήμενον πεδῖον, τὸ ὀμαλές. *Theo-*
phyl. Sim. Hist. V. 10. εἰς κατήμενον πεδῖον ἐστρατοπεδεύοντο. *ΣΧΗΜΑΤΑ*
Ap. Suidam l. c. et ap. *Hezych.* κατήμενον. τὸ κοῖλον καὶ ὀμαλὸν χωρίον
καὶ πεδῖον. *Coraë's* ad *Heliodor.* p. 65. κατειμένον scribebatur censet
Dubito an recte. Videntur esse τὰ κατειμένα loca declivia et paulatim
descendentia, ut ap. *Platon.* Criti. p. 118. A. πεδῖον — κύκλω περιεχό
μενον ὄρεσι μέχρι πρὸς τὴν θάλατταν κατειμένους, λείον καὶ ὀμαλές. ubi
lectio κατήμενοις ex optimis libris emendata; κατήμενα sunt depressa et
humilia; ut in *Var.* Hist. III. 1. ἐν αὐτοῖς τοῖς λείοις καὶ κατήμενοις. ubi
tamen *Coraë's*, libris nonnullis praeceuntibus, κατειμένους edidit, contra
ac *Perizonius* iudicabat. Attigit utrumque *Dorvill.* ad *Char.* p. 489.
nos ad *Achill. Tat.* p. 396. Nostro loco vera videtur *Gesneri* correctio;
8 quam nunc confirmavit *Vat.* | τεναγώδεσι. στεγανώδεσι. *b.* καὶ ἐνείαι
καλούμεναι. *a. v.* αἰνείαι. *M.* αἰνείαι. *m. al.* *Gesn.* αἱ νέαι correxit *Schn.*
noyales agros intelligens, qui vulgo νεοὶ vocantur. Totum hoc comma
9 praeteriit *Gillius.* | ἰχθύς ἀπομένουσι, hoc recepi ex *b.* pro ἀπομένουσι,
quod *Schn.* in ὑπομένουσι mutari volebat. Cessantibus pluviis amnes
magnos pisces in locis depressioribus relinquunt, iisque eos quodammodo
impertiunt, ἀπομένουσιν; inde agricolae eos tollunt. Post descriptionem
inundationis *Aelianus* redit ad orationis subjectum ποταμοί, p. 357, 1.
positum. Verba καὶ ἐνείαι usque ad αἰρουσιν om. *c.* αἰρούσιν. *Vat.* capiunt.
11 αἰρουσιν. ut praedam tollunt et auferunt. | ἀλλὰ ἐπιπολής. ἐπιπολής. *a.*
ἐπιπολής. *M. m.* frequenti errore. Vid. *Append.* ad *Porson.* *Advers.*
12 p. 295. | ἀγαπητῶς. οὐκ ἀγαπητῶς corrigit *Gron.* perperam. *Aristides*
Tom. I. p. 293. διεσώδημεν ἀγαπητῶς καὶ μόλις. Vid. *Bergler* ad *Al-*
ciphr. I. 13. *Schaefer.* ad *Greg. Cor.* p. 169. Interpp. *Luciani* in *Amor.*
c. 33. *Meineke* ad *Menandr.* p. 108. ἀποζῆν de vita tenuiter transacta
usurpari solet. *Aeli.* *Epist.* p. 649. γλίσχρωσ τε καὶ κατ' ὀλίγον ἐκ τῶν
ἀγρῶν ἀποζῆν οὐ δυνάμενος. *Liban.* T. I. p. 358. οὐκ ἀποζῆν παρέχει μό
νον, ἀλλὰ καὶ τὸ μετ' ἡδονῆς προστίθῃσιν. *Lucian.* *Dial. Mer.* VI. ἀλλὰ
δύο ἔτι ταῦτα — οὐκ οἶδα ὅπως ἀπεζήσαμεν; Vid. *Goeller.* ad *Thucyd.*
I. 2. p. 51.
- 14 CAP. XIII. οὐδέν τι μελός. καὶ addit *b.* Ἄργολ. ἀσπ. *Var.* Hist. III.
24. de hoc clypeorum genere vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in *Pall.* 35.
p. 646. ss. *Boeckh.* ad *Pind.* Ol. VII. p. 175. Similis comparatio est
16 XV. 21. p. 347, 10. | ἀναδέουσαι. *Aristobulus* ap. *Strabon.* XV. p. 707.
[*Tom.* VI. p. 100.] τῶν δὲ καρίδων τὰς μὲν μικρὰς μέχρι ὄρους ἀναδέει,
τὰς δὲ μεγάλας μέχρι τῶν συμβολῶν τοῦ τε Ἰνδοῦ καὶ τοῦ Ἀκείνου. *Men-*
dram in voce ὄρους corrigere conatur *Coray*, οὔρων scribebatur, quos *Plinius*
ad *Indum* colere ait. *ΣΧΗΜΑΤΑ.* διὰ τοῦ ποταμοῦ. *M. m. b. c.* articulum
17 om. *a* et editt. ante *Gron.* | τραχείας. ταχείας. *c.* ποαχείας. *a.* Post
19 διγείν male distinguit *Bernard.* ad *Th. Non.* c. 12. p. 61. | πέπυσμα.
πέπεισμα. *b.* ut saepe. Vid. II. 46. p. 49, 1. | τὰς ἀκάνθας. *Gesnerus*

crustas vel dorsa laevia interpretatur. Fortasse *λείας ἀκάνθας* opposuit scriptor *χηλαίς τραχηλαίς* *ἄγχι*, forcipibus asperis, spinis horrentibus, et voluit forcipes protuberantes nodis, non spinis dicere. *Λίαιες* sunt tonacula cirris similes in carabis et squillis quibusdam. *Βατῆς* pertinet ad rajarum genus. SCHNEIDER. Cf. Eand. in Hist. litt. Pisc. p. 145. s. βοστρυχώδεις. βοστρυχώδεις. b.

CAP. XIV. ἐν Ἰνδοῖς. ἐν om. m. | τὸ χελώνειον. χελώνιον. b. c. haec 21 22
scriptura frequentior altera. Cf. c. 17. p. 360, 1. VII. 16. p. 164, 5. —
χορηγούν. editt. quod in χωρύν mutabat J. *Κυλην.* in Ind. ad Var. Hist.
V. χωρῶ. et *Bos* in Obs. misc. p. 148. χωρεῖ γοῦν. M. m. b. c. v. *Vindobb.*
a. | ὄσπριων. ὄσπριων malebat *Oudend.* ad Sueton. p. 542. quare? | 23
τὰς μεγίστας. μεγίστους. m. | βαδέειν ἀρώμασιν. M. m. a. ἀρώμασιν. 24 25
editt. et sic est VII. 8. p. 158, 4. ubi nulla est in libris varietas. Utram-
que formam attigit *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 227. *Aristoph.* Pac. 1157. τοῦ
θεοῦ τάρωματα. τὰ ἀροτριώματα. Schol. Ap. *Lucian.* Lexiph. c. 2. Schol.
tuentur περιελθῶν τὰ ἀρώματα. editt. Ald. ἀρώματα. Ap. *Hesych.* ἀρώμα-
τα. ἀροτριώματα. ordo litterarum favet correctioni *Is. Possii* ἀρώματα.
| εἰς πολὺ δὲ. δὲ om. b. v. | σχίζοντος ῥᾶστα. καὶ inserit b. ἐγεί- 26 27
ροντος. ἐγείρονται b. | ἀποδύεσθαι τὸ ἔλυτρον. non est *exuere integu-*
mentum, quod per fabricae totius osseae naturam et connexionem cum
intestiniis partibus fieri non potest, sed spoliari crusta vel cortice, ut
carne potiantur. In testudine ne illud quidem fieri certum est, quod in
reliquis amphibiorum generibus quotaunis contingit, ut senectutem exuant
i. e. externam squamarum tunicam et cuticulam totius corporis. SCHNEIDER.
| μακίλλαις. uno λ b. | ἑριπηδέστων. b. c. v. aF. *Gesn.* ἑριπηδέστων. 30 31
M. m. ἑριπηδεσάτων. a et editt. ante Schn. *Hesych.* ἑριπηδέστον. ξύλον,
ὑπὸ ἑριπῶν βεβρωμένον. *Theophr.* Hist. Plant. IX. 14, 3. βίζας ἑριπη-
δέστους.

358 *Σαλαττίας. Σαλασσίας. b.* *πικραὶ καὶ αὐται.* quom vulgo incidatur post 1
Σαλαττίας, Schn. καὶ cum γὰρ permutat. Commate deleto illa verba
conjuncti cum praecedentibus, quod *Aeliani* orationi est consentaneum.
III. 35. καὶ τεττίγων τι γένος, ἄφωνοι καὶ οὔτοι.

CAP. XV. θυμόσοφα. θυμόσοφα. m. *Arrian.* Ind. c. 14, 4. θυμόσο- 3
φον εἴπερ τι ἄλλο θηρίον ὁ ἐλέφας. — ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἐστίν. εἰσιν. b. altero
hoc loco verbum substantivum deletum malim. | ἀλλὰ ὀλίγα. M. m. a. 4
ἀλλ' ὀλ. editt. τοιοῦτός ἐστι. τοιοῦτον ἐστὶ. b. | αἱ σφίγγες. de his vid. 5
Diodor. III. 35. Et hoc genus et satyros diserte descripsit *Philostorg.*
H. E. III. 11. p. 483. ed. Mog. | ἡμεδαποὶ. οἰμεδαποὶ. m. ἐρύττουσιν. M. 7

| ἀποφαίνουσι. ἀποφαίνουσι. sic b. ubi corrector de ναλοῦσι videtur cogi- 8

tasse. *Gill.*: *Latibula quaedam effodiunt, sub terra habitantes.* — γεω-
ρυχούντες. γεωρυχούντας c. | μεταλλεῖαις. μεταλλαις. M. m. Error ty- 9
pographi editionis *Gron.* μεταλλεῖαις usque ad *Schn.* propagatus. — λανθα-
νούσαις. λανθανούσης. c. | καταξαινόνται. καταξανόνται. *Vind.* 7. De 10
gravi labore accipiendam verbum, quo qui in metallis operantur inprimis
teruntur. *Euripid.* Troad. 755. Med. 998. ἄλλως δ' ἐμύχθουν, καὶ κατε-
ξάνθη κόνους. | καὶ τοὺς γε αὐτοὺς. M. m. c. καὶ τούτους γε οὐκ. a. v. 11

- 12 14 editt. ante *Gron.* | ἐν χωρίαις. ἐγγωρίαις. *b.* | σύριγγας. *M. m. v. b. c.*
a' *Gesn.* σήραγγας. *a* et editt. ante *Gron.* vitiosam lectionem ex Phoenicium
sermone interpretatur *Bochart.* Hieroz. T. II. p. 599. Vid. *Wessel.* ad
Diod. T. I. p. 124. 60. σύριγγες Αἰγύπτιαι et λαβύρινθοι Κρητικοὶ jungun-
tur VI. 43. p. 142, 3. Vid. ad *Callistr.* Stat. I. p. 679. s. Αἰγυπτίας. ed.
Gron. ex conjectura. Αἰγυπτίους. *M. m. a. v.* et editt. vett. quod tua-
15 ris fortasse ex Atticisimi affectatione. | οἰκία. οἰκία mecum corrigebat
Schn. in cur. sec. firmavitque correctionem *Vat.* Vid. tamen ad II. 25.
16 19 p. 41, 6. IV. 27. p. 82, 18. | ῥάδια. ῥαδια. *m.* | ἐπιπολῆς. *a.* ἐπι
πολῆς. *c.* ἐπὶ πολλῆς. *M. m.* ut supra c. 12. p. 357, 11. | εἰσκομίζου-
20 22 σιν. *M. m.* | ἐν ὕψει. ὄψει. *b.* | σοφίας. in cod. *a* a recentiore manu
correctum λοφίας. — περιγίνεται. *M. m.* παραγίνεται. *c.* ἐπιγίνεται. *a.* |
24 λοφιδίων. *M. m. v.* λοφοδίων. *a. c.* et editt. ante *Gron.* In toto h. l.
Aelianus cogitavit de oppidis Aegypti ob Nili inundationes in altioribus
25 locis conditis. | συμπαρορημένα. pulvere congesta sine caemento aliquo,
nullaque solidiore materia adhibita. λύσσαι τε. λούεσσαι. *m.* τε om. *m.* |
26 περικλύσεως. παρακλύσεως. *c.* περικλήσεως. *m.* ὡς om. *c.* διαξάλυεσσαι di-
27 cuntur loca imbre et fluctibus vexata. vid. *Ruhnk.* Ep. crit. p. 151. | ὑπό.
ἀπό. *b.* Post αὐτὰ rectius pones virgulam. Verba autem υπαμρίννυται
28 ὡς καὶ κρατύνεσσαι αὐτὰ cum εἶτα μέντοι δεσμεύεται. | ἐκ ταύτης πάγου.
καὶ πάτου. *a* et editt. ubi καὶ, quod in nullo est librorum nostrorum, a
primo editore temere est insertum. Ad πάτου notavit *Gesnerus*: „*a'* πά-
γου. *id est frigore.*“ Hoc recepi cum *Schneidero* in cur. sec. qui in-
terpretatur: *crustam veluti glaciam,* e rore cum terra misto compa-
ctam. *Gillius* haec verba non expressit. A libris nullum est praesidium,
λ
nisi forte in lectione Paris. *b.* κα aliquid reconditum latet. — τινὰ χιτῶ-
29 να. *M. m. v. b.* τὸν χιτῶνα. editt. ante *Gron.* | βρωῶδει. βρωῶδει. *c.* |
30 φλοιῶ. corticea materia algarum aquaticarum. SCHNEIDER. φλυῶ. *M. m.*
31 cortice algosa *limi fluviatilis.* Gill. | ἱεμαί πάλαι. [sic in editt.] haec
vitiosae sunt. Amplectenda varietas *Vat.* ap. *Bast.* Ep. cr. p. 190. [230]
Ἰόβα πάλαι, intellectu verbo εἰρηται, vel simili. Hinc apparet, sermo-
nem esse de termitum genere eo, quod observavit *Forskål* Descr. An.
p. 69. König in den Beschäft. der naturf. Gesell. Berl. IV. p. 1. ss.
Africanorum historiam enarravit *Smeathman* Phil. Trans. Vol. 71. P. 1.
nr. XI. SCHNEIDER. περιτεμαι πάλαι. *a.* περιτεμαι πάλιν. *c.* πάλιν habet etiam
Vind. 7. sicuti *Gesner.* conjecit. *) Ἰόβα πάλαι. *Vat. b.* Genuinum est
πάλαι, cui opponitur γῶν. Supplendum autem λέλεκται ex eo quod sequi-
tur λελέχσω. Pro altero hoc verbo etiam λέλεκται poterat scribere, ut
p. 359. 22. et alibi εἰρηται dicit, sed orationis variandae studio imperati-
vum praetulit. Similiter XIV. 9. εἰρήσω δέ μοι καὶ ταῦτα τοῦ θαλατ-
τίου λέοντος ἔδια.
- 32 CAP. XVI. Ἀρειανοῖς. ἀρβιανοῖς. *m.* τοῖς Ἰνδοῖς. Ἰνδοῖς. *m. a'* *Gesn.*
Πλούτωνος. πλοῦτος. *m.* ἐστίν. *M. m.*
- 1 ἀπόρρητα σύριγγες. *Gesneri* correctionem σήραγγες probat *Schn.* 359

*) fortasse ex *Gillio*: sed de formicis Indicis postea dicam.

Vid. supra p. 358, 14. *occultae cavernae et recessus immensi*, vertit Gill.

| προήκουσιν. προήκουσα. a et edit. Recepi lectionem *M. m. b. c.* Deinde 3
 scripsi γενομένην δὲ πῶς. pro πῶς, et statim τρόπῳ τῷ, pro τῷ enclitico;
 quo facto oratio vacillans stabilitur. Pronomina interrogantia interdum,
 non sine gravitate quadam, non initio, sed in fine quaestionis poni,
 monuit *Matth. Gr.* §. 488. Adde *Aesch. Prom.* 40. ἀνηκουσασθὲν δὲ τῶν
 πατρὸς λόγων Οἶόν τε πῶς; *Arist. Avv.* 1143. τὸν δὲ πηλὸν ἐμβάλλοντο
 πῶς; | ἢ δεισάντων. a. εἰδησάντων. *M.* correctio est ab al. man. ἐνδησάν-7
 των. *m. quicunque perniciosae rei metu perculsus fuerit.* Gill. — ἢ ὅ-
 ταν τινὰ ἢ φήμη. a. ὅταν. *M.* ὅταν. *m.* ἢ ὅταν τινὰ ἐφημένῃ. c. ἢ τῶν τινὰ
 ἐφημένῃ. b. ἐφεμένῃ. *M. m. Wyttenbach.* Bibl. cr. III. 1. p. 57. h. l.
 φήμη interpretatur omen vocis humanae, ὅταν divinae. Cf. *Rulink.* ad
Tim. p. 197. φήμας, ἐνύπνια et οἰωνούς jungit *Xen. Con.* IV. 48. | οὐκ 8
 εὐδρον. εὐδρον. *m.* Vid. ad I. 48. p. 22, 2. Verba τῆς ἑαυτοῦ usque ad
 καὶ διδούς om. *m.* in contextu. | ἐμβάλλει. ἐμβάλλειν. *M. c.* | ὑπὲρ. 9 10
 περὶ. *m.* τὸ ζῶον. τὴν ζῶον a. τὴν ζῶον. c. τὴν τοῦ ζῶον. b. v. quod for-

tasse correctori debetur. | ἀνύει. ἀνύει^{ττ} b. sic. pro ἀνύει, ni fallor. Hoc 12
 nunc in *Vat.* reperimus. | ἐπιστάντα. ἐπιστάντες. c. | ἀνδρωπίνη. ἀνώ 13 14
 πίνει. sic c. et statim συνοπτᾶ. c. | καὶ ἀφανές. in hiatus immensum 15
 et caecum. Gill. ἀχανές. b. v. quod placet. ἀχανούς χάσματος habet *Bia-*
nor in *Anth. Pal.* IX. 423. Vid. *Anim.* ad *Anth. Gr.* II. 2. p. 12. πρὸς
 ἀχανές Στόντες Ἰστίους πέλαγος. *Plut.* T. II. p. 76. C. ὡς περ εἰς πέλαγος
 ἀχανές τὸ ἄπειρον. *Ib.* 1107. A. *Lucian.* D. D. XXV. 2. ἐπικύψας ἐς
 βᾶθος ἀχανές. | χρεμετισμός. χρεματισμός. *m.* | μηκῆ. sic b. v. μήκη. *M. m. c.* 16 17
 μηκασμοί. a. et edit. Supra VII. 46. καὶ ὁ μὲν τῷ μυκῆματι, ὁ δὲ τῷ
 χρεμετισματι, ὁ δὲ μηκῆ διῦπνιζον αὐτόν. — ἐπιπολῆς. ἐπὶ πολῆς. *m.*
Structura εἰ τὰ βαδίζοι — ἀκούσεται. est ut supra VI. 52. σοφὸν ἐλέφαν-
 τος ἔργον εἰ παραλίποιμι, φήσει μὲ τις κ. τ. λ. Vid. *Not. cr.* ad *Anth.*
Pal. p. 102. | καὶ προσχωροί. duo haec vocabula transversa linea inducta 18
 in *M.* omissa una cum τὸ οὐς in *m.* καὶ προσχωροῖτο οὐς. a. προχωροί
 τὸ οὐς. b. Contraxit haec *Gillius*: si quis aures illius faucibus admo-
 verit. παραβαλὼν. παραβάλλων. *Vat.* | τῶν ante προσηρημένων om. c. | 19
 ὑπὲρ om. b. v. | τῶν πρώτων. i. e. τῶν προτέρως ἐμβεβλημένων. vide ad 20 21
 I. 44. p. 30, 22.

CAP. XVII. ἄδουσι. ἄδουσιν. *M.* | Ταπροβάνην. τὰ προβάνην. *m. c.* 24 25

ταπροβάνη. a. | σταδίων ζ. a. σταδίους ξ b. v. *Eratosthenes* ap. *Strabon.* XV. p. 690. *Tom.* VI. p. 26. hanc insulam dicit ἀπέχουσαν τῶν νο-
 τιωτάτων τῆς Ἰνδίας τῶν κατὰ τοὺς κωνιακοὺς πρὸς μεσημβρίαν ἡμερῶν
 ἑπτὰ πλοῦν, μήκος μὲν ὀκτακισχιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν. ἔχει δὲ
 καὶ ἐλέφαντας. Contra *Onesicritus* ap. *Eund.* p. 691. (p. 27.) magnitudinem
 posuit stadiorum 5000, distantiam a continente septem dierum
 navigationem, longitudinem cum latitudine omisit. *Compara* ibi annot.
Gosselini in vers. gall. *Tom.* V. p. 16. *SCHNEIDER.* Cf. *Plin.* VI. 22.
 s. 24. *Mannersi Geogr. Gr. et Rom.* Vol. V. p. 275. ss. | πενήκοντα 28
 καὶ ἑπτακισίας. ἢ καὶ ψ. b. v. | ἔθεν κατάγονται οἱ ἐπαχέριοι. ἔπου cor- 29
 rigit *Schn.* eamque correctionem in car. sec. recepit, interpretatione

- non addita. Omisit hoc comma *Gillius*. Idem vero στέγας δὲ ἔχου-
σιν vertit: *tecta ex ligno facta non esse, sed ex integumentis ma-*
ximarum testudinum. quod graecis non respondet. Libri nostri nihil
32 mutant. ἐκ ξύλων. ξύλου. *b.* | γίνονται φαίνονται. *m.* et marg. *Gesn.* ubi
syllaba φαί nata videtur ex vicino φοί.
- 1 χελώνειόν. *a.* χελώνιόν. *b.* *c.* *v.* marg. *Gesn.* Vid. supra *c.* 14.360
p. 357, 22. *Plinius* l. *c.* esse et in piscatu voluptatem, testudinum ma-
xime, quarum superficie familias habitantium contegi: tanta reperiri
magnitudine. — καὶ τοὺς articulum om. *b.* πυρωδεστάτους. πυρωδ. *M. a.*
ἀποστέγειν, et paulo post παρέχειν. *b. v.* ἀσμένους. ἀσμενῶς. *c.* ἀσμένως
malebat *Triller*. De hujus adverbii et adjectivi usu quaedam dedit *Göl-*
ler. ad Thucyd. IV. 21. p. 466. Cf. *Wytenb.* Ep. cr. p. 247. *Schaefer*
ad *Greg. Cor.* p. 376. Nuper *Baehr.* ad *Plut.* Vit. Philop. p. 20. |
- 3 4 5 ἀντίτυπον. ἀντίτυπα. *b.* | κρατερώτερον. κρατερώτατον. *b.* | κροτούμενον.
6 κροτούμενον. *a.* | ὡς εἰς τι τέγος. sic *c.* εἰς τι στέγος. *a.* εἰ τι τέγος. *m.*
στέγειν. *b.* τέγος recepit *Schn.* Vid. VI. 22. p. 134, 11. VIII. 22. p. 193,
8 933. | καὶ ὑπάνθρω. καὶ om. *b.* Malim ἢ καὶ ὑπ. | αὐτορόφω. αὐτωρ.
m. a. *Dion. Hal.* Arch. I. 79. πηξάμενοι διὰ ξύλων καὶ καλάμων σκηνῶς
αὐτορόφους. *Oppi.* Cyn. II. 588. σκέπας αὐτορόφοιο μελάθρου. *Id.* Hal. I. 21.
ἄντρα δὲ πέτρης αὐτορόφου.
- 10 11 CAP. XVIII. ἦν καλοῦσι καλοῦσιν. *M. m.* | Ταπροβάνην. τὰ προβ-
m. φοινικῶνας. *Tzetzta* Chil. IX. 44. τὸν φοινικῶνα σύμπαντα τὸν τῆς Ἰε-
12 13 ρχοῦντος. | εἰς στοιχον. τοῖχον. *a.* | σκιαδηφόρα. *M. m. al.* *Gesn. b. c.*
σκιαδαφόρα. *a* et editt. ante *Gron.* σκιαδηφορεῖν habet *Aeli.* V. H. VI. 1.
14 | οἶδε γε. οἶ γε. *Vat.* aut hoc verum, aut οἶδε γε οἶ νησιῶται legendum.
15 | τῶν ἡπειρωτῶν. articulum om. *b.* ἀλκιμώτεροί τε. ἀλκιμώτερον. *m.* τε
17 om. *b.* | τε οὖν. om. *M. m.* ἀντιπέραν. ἀντίπεραν. *a. m. c.* ἀντίπερα. *b.*
- 18 20 | τεκτιηνάμενοι. τεκτιηναμένας. *b.* | κωλιγγαίς. καλιγγαίς. *Gill. Plinius*
etiam [VI. 19. s. 22.] *Calingas* nominat. *Геснека.* Βωλιγγας eandem gen-
tem nominat *Dionysius* in Bassaricis, cuius de Tectapho locum laudat
Stephan. Byz. καὶ τότε Βωλιγγησι μετ' ἀνδράσι Τέκταφος ὄρωτο. quem
locum cum plurimis aliis transtulit *Nonnus* in *Dion.* XXVI. p. 449.
[v. 143.] Ἐς τότε Βωλιγγεσσι μετέπρεπεν. *SCHNEIDER.* κωλιγγαίς. *a. M.*
κωλιγγαίς. *m.* κωλύγγαίς. *b.* καλιγγαίς. *c.* — διὰ μέγεθος δὲ ἄρα *M. m. b. c.*
δὲ om. *a* et editt. ante *Gron.* Color ut ap. *Herodot.* I. 191. ὑπὸ δὲ με-
21 γάθεος τῆς πόλιος κ τ. λ. | θάλατταν. *a.* θάλασσαν. *M. m.* Idem libri
22 alibi semper θάλαττα exhibent. | ἡπειρώτην. *M. m. a. c.* ἡπειρώται. *b.*
ἡπειρώτου. editt. ante *Gron.* errore editoris, qui syllabam την in *a* pro του
habuit. — τρίβουσι. τρίβουσιν. *M.* βίως τρίβουσιν. *m.* Tum scribebatur
τὴν περιεχομένην. περιερχομένην dedi ex correctione *Gesneri*, qui etiam
de περιεχομένην cogitabat, probante *Wesselingio* ad *Diodor.* Tom. I.
p. 171 et 581. Illud praetuli ob ea, quae sequuntur vers. 27. ubi πε-
ριερχομένην librorum auctoritate firmatur. Ap. *Diodor.* XIII. 51. τῶν δὲ
μετὰ τοῦ Φαρναβάξου μισθοφόρων κυκλούσιν τὸν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ τῷ
πλήθει πανταχόθεν περιερχομένων. edebatur περιεχομένων. *L. Din-*
dorfius περιεχομένων praetulit. Nunc *Vat.* liber περιερχομένην utroque
23 24 loco confirmavit. | πυνθάνονται πυνθάνομαι. *c.* οἱ δὲ οἱ μὲν. *b.* | ἄγρας.
27 ἀγλας. *b.* | θάλατταν. θάλασσαν. *a.* περιερχομένην. sic *b. c.* περιεχομέ-

νη. *a* et editt. | καὶ ταῦτα μέντοι καὶ λέόντων ἔχει. ταῦτα μὲν λέόντων 28
 ἔχειν. *m*. In *a*. μέντοι posterior syllaba punctis notata. μέντοι tuctor *M*.
b. καὶ λέόντων. *a*. καὶ om. *m*. κεφαλᾶς χέρας. *b*. | καὶ ἄλλων. ἄγρων. *m*. 29
 in qua lectione *Schn*. ferae nomen latere suspicatur. Sed idem error in
 hoc libro iterum recurrit p. 361, 1. et XVII. 5. p. 375, 17. De ἄρκων
 cogitabat *Triller*. non inepte, praecipue si ἄρκων scriptum existimes.
Strabo XV. p. 691. κήτη δ' ἀμφίβια περὶ αὐτὴν γίνεσθαι, τὰ μὲν βουσί,
 τὰ δὲ ἔπκοις, τὰ δ' ἄλλοις χερσαίοις ἐοικότα. Verba malis alio ordine po-
 sita: καὶ παρδάλεων καὶ κρωῶν δὲ καὶ ἄλλων. Sic *Gillius*: *pantherarum*
et arietum aliorumque animalium. | θαῦμα. θαυμάσια. *m*. vicini vocabuli 30
 syllaba adhaerente. | ἔστιν ᾧ. ἔστιν ᾧ scribebatur. Vid. *Buttm*. Gr. 31
 ampl. §. 108. not. 17. p. 553. ὄψιν ἔχουσιν. duo haec vocabula ab alia
 manu addita in *M*. omissa in *a*. *b*. *c*. Absesse possunt, si hanc enuntia-
 tionem cum praecedente copulaveris; neque tamen supposita arbitror.
Gillius: *ac cete existere muliebri facie eisque pro crinibus spinas esse*.
 — ἀλπερ. ὤσπερ. *m*.

- 361 ἄλλας. ἄγρας. *m*. ἐκτόπους. ἐκτόπου. *m*. θῆρες ξενοφρεῖς καὶ ἐκφυλοὶ 1
 καὶ τῶν τερατομόρφων, de feris illius insulae *Tzetz*. Chil. VIII. 635. |
 ἔνταῦθα. om. *b*. *v*. neque expressit *Gillius*: *quarum genera ne descri-*
bendi quidem periti exacte explicare queunt. Non tamen caret vi:
 Graeci Romanique pictores, qui prodigiosas illas formas experientia non
 norunt, eas ad veritatem repraesentare posse non videntur. Ob causam
 prorsus aliam *Plutarch*. Vit. Demetr. c. 2. scribit regis illius faciem τῶν
 πλαττόντων καὶ γραφόντων μηδίνα ἐφικέσθαι quod ad *Proclum* transtulit
Marinus in ejus Vita c. 3. p. 3. — ὧν (i. e. καὶ τούτων) τὰ εἰδη cohae-
 ret cum ἀκριβῶσαι δύνασθαι ἄν, particula ἄν ob interjecta verba repetita.
 — καὶ κράσεις σωμάτων συμπλέειν. κράσει scribebatur. κράσεις. *b*. *v*.
 Pro κράσει σωμάτων *Wardus* ap. *Gronovium* κράσιν χρωμάτων corrigit,
 quorum prius habet *c*. alterum *b*. *v*. Verum non colorum, sed corporum
 diversi generis mistura prodigiosae species, τερατεῖαι ὄψεων, efficiuntur.
Aeli. ap. *Suid*. T. II. p. 195. τὰ γεννώμενα βροφῆ κράσει θηρίων τε καὶ
 ἀνθρώπων σωμάτων τεράστια ἰδοῦσι. Infra c. 29. ζῶα — κράσει μορ-
 φῆς μὲν διάφορα, ἐνώσει δὲ σώματος συμπλεκέντα. supra de sphinge XII. 7.
 σεμνύνοντες τῇ τε τοῦ παρδενωποῦ καὶ τῇ τοῦ λεοντοειδοῦς σώματος κράσει
 αὐτήν. XVII. 9. de Centauris: καὶ ἐκείνους ἦνεγκεν ὁ χρόνος κράσει σωμά-
 των οὐχ ὁμοίων ἐνωθέντας. In nostro loco igitur σωμάτων κράσεις circum-
 locutionem facit pro σώματα ἐκ διαφόρων μορφῶν συγκεκραμένα; ut sta-
 tim τερατεῖαι ὄψεων dictum pro ὄψεις τεραστίας. | παραστήσαι δύνασθαι. 4
 ἄν. παραστήσεσθαι ἄν. *b*. *v*. δὲ ἔχει. *M*. *m*. *a*. δ' ἔχει. editt. | ἐλικτὰ. 5
 ἐλικτὰ. *m*. κόδας γε μὴν. *a*. *b*. *c*. τε μὴν. *M*. κόδα τε μὴν. *m*. πυνθάνομαι
 δὲ αὐτὰ. sic ed. *Gesn*. et *Gron*. cum omnibus libris nostris. π. δὲ γένη
 αὐτά. scribi jubetur in *Corrigendis* in fine ed. Londin. unde hoc receptum
 in editt. ex *Gronoviana* expressas. Ipse autem *Gron*. unde γένη sumae-
 rit, ignoramus. Lectione interpolata deceptus *Schneiderus* γένη αὐτῶν
 correxit; et ipse in *Epist*. ad *Schn*. p. 84. γένη ἄττα: typographum corri-
 gentes uterque, non librarium. | καὶ νύκτωρ. *M*. *m*. *b*. καὶ om. *c*. | 6
 πόαν μὲν γὰρ οὐν. μὲν om. *b*. πόαν οὐν μὲν γὰρ. *c*. | τῷ δρυπετεῖ. deleta 8
 haec in *M*. omissa in *m*. τῷ δρυπετεῖ. *b*. *c*. τῷ δρυπετεῖ. sic *a*. *palmarum*

fructu jam maturescenti. Gillius. Corrigendum videtur δρυπεπεί, cui
lectioni codd. favent et sententia. Vid. Anim. ad Anth. Gr. T. II. 2.
9 p. 109. | ταῖς σπειραῖς. τὰς πείρας. c. περιβάλλοντα αὐτὰς ὑγρὰς οὐσας,
καὶ οἶας. scribebatur: αὐτὰ ὑγραῖς οὐσαις καὶ οἶαις. ex a. quae emendavi
ex Paris. b. cum quo in ὑγρὰς οὐσας et οἶας consentit *M. m. c.* Idem
nunc repertum in *Vat.* Haec omnia igitur referenda ad σπειρας, quas
amphibia illa arboribus circumjiciunt. Breviter *Gillius*: eas (beluas)
12 *arbores amplexu suo concutere.* | οὔπω. οὔτω. b. ἡ ἡμέρα. scribebatur
13 cum a. Articulum omisi cum *M. m. c.* | καταδύοντα. a. καταδύοντα.

- M. c.* καταδύοντα. *m.* Lectio *Medic.* reponenda. Certe *Ael.* Var. Hist.
IV. 1. ἡλίου δύνατος. ubi vid. *J. Kühn.* in Ind. V. δύνω. et *Buttm.* Gr.
14 maj. II. p. 114. — ἐς τὸ. *m. c. v.* ἐς. a et editt. | ἐφὸν μέλλοντος ὑπο-
λάμπειν αὐτὸ. vitiosum mihi videtur membrum, etiamsi ἡλίου intelligas.
Certe ἐπιλάμπειν scribi debuit. *SCHNEIDER.* ἐφ' οὐ. *m.* αὐτὸ. αὐτὰ. b. ὑπο-
λάμπειν vi neutra est X. 50. p. 242. 17. ἕως δὲ καὶ ὑπολάμπει. *Herodot.*
I. 190. καὶ τὸ δεύτερον ἔαρ ὑπελάμπει. *Charit.* III. 5. ἔαρος ὑπολάμπαντος.
ubi transitively occurrat, ut ἐπιλάμπειν ap. *Apoll. Rh.* II. 164., nondum
reperi. Vitium esse videtur in αὐτό, quod in ἄρτι mutandum cense-
bam. An fuit ἐφὸν ἀστέρως, verbis fortasse e poeta petitis? ἀσίον ἀστέρα
habet *Arist.* Pac. 837. ἀστήρ ἐφως. *Anth. Pal.* VII. 670. ἕωςφόρου τοῦ
ἀστέρος. *Lucian.* Halc. c. 1. — εἶναι. εἰδέναι. *m.* φαλαίνας. φαλλάννας. *M.*
15 17 | φασὶ φησὶ. b. | χαρχάρων. χαρχάρων. b. τὸν (τὸ videtur voluisse)
μὲν ἄγριον καὶ κάρχαρον καὶ ἀφειδέστατον — ἄνοικτον. corrigebat *Schn.*
18 in cur. sec. Suffecerit τὸ μὲν ἄγριων scribi. | τῶν δὲ πρῶων et τῆσ-
20 σῶν. a et editt. τὸ δὲ πρῶόν τε καὶ τῆσασῶν. *m. c. b. v.* | αἰκάλλοντι
αἰσχάλλοντι. c. ψηλαφήσεις. de hoc futuri usu vide ad IV. 28. p. 82, 20.
ὁ δὲ. ὁ om. c. καὶ τροφήν ἐμβαλεῖς, καὶ. κἄν τροφήν ἐμβάλης, ἀσμένως
λήψεται. *Vat.* b. utraque harum lectionum habet quo se commendat.
- 22 CAP. XIX. λαγῶς θαλάττιος. de hoc lepore maximo Indico vid. *Plin.*
IX. s. 72. XXIII. s. 3. Animal hoc olim falsa suspitione de Tetradonte
Iagocephalo interpretatus, postea vidi recte jam olim *Aldrovandum* ad
Dorin verrucosam Linn. retulisse, mari Indico propriam, et descriptam
Rumphio Musci p. 38. *SCHNEIDER.* Cf. eundem in Hist. litt. Pisc. p. 119.
— μεγάλης θαλάσσης sc. quod assumendum ex θαλάττιος. Similia vid.
23 ad I. 52. p. 23, 2. | ἀλλ'. laudat h. l. *Wysseub.* de S. N. V. p. 103.
tamquam exemplum orationis post parenthesis per ἀλλὰ similesque parti-
25 culas renovatae. Vid. *Heind.* ad *Platon.* T. IV. p. 208. s. | μὴ ἀντι-
28 τυπος. μὴ om. *m.* | τῇ φρικῇ. θρικῇ. b. v. ubi litterae similes inter se
permutatae. Vulgo φρίκη. XV. 1, p. 332, 22. ὑπεκίλητε τὴν φρίκα. ubi
Vat. φρίκη. *D. H.* 163. ἐχέυατο πόντον ἐπὶ φρίξ. *Anth. Pal.* VII. 667. εἴ
μοι — μαλακὴν φρίκα φέροι Ζέφυρος. *Ibid.* X. 2. θάλασσα — τρομερῇ
φρικῇ χαρασσομένη. Vulgata tamen non deterior. *Aeli.* ap. *Suid.* in ἰε-
ροφάντης. T. II. p. 102. φρίκη τις αὐτὸν περιέρχεται. *Alciph.* I. Ep. 10.
τὴν μὲν θάλατταν φρίκη κατέχει. *Ib.* Ep. 16. φρίκη σκυρᾶν τὴν θάλατταν
29 ἰδών. — τῆς θαλάττιος. *M. m.* θαλάσσης. a et editt. | δὲ οὐκ. *M. m. a.*
30 δ' οὐκ. editt. ἀλφῆ. ἔλω. ἡ. *m.* | ἐμπίπτει. *M. m. b. c.* ἐκπίπτει. a et
editt. ante *Gron.* Vid. ad XI. 22. p. 255, 19.

362 αὐτοῦ. αὐτῆ. *b.* τῆ χειρὶ. τὴν χεῖρα. *c.* | καὶ δι' αὐτῆς. καὶ *om.* *c.* 1 3
 | ^{iv} πᾶσιν. πᾶσαν. *M.* πᾶσαν. *m.* | ἐστίν. *M.* *m.* ἐστὶ. *editt.* | ἀναβιώ- 5 6 7
 σκεται. *Fort.* ἀναβιώσαι, *sc.* φασί, nisi ἀναβιώσχομαι active cariat, ut
 ἀναβιώσκω. *Gess.* *Corrections non opus est.* *Vid.* ad II. 29. *SCHNEIDER.*
 | πρόεισι. πρόεισιν. *M.* *m.* | τοσαύτη. τοσαῦτα. *b.* 8 9

Cap. XX. Initium capitis in *r.* sic ontractum: ἐν τοῖς ἐνδοτάτω χω- 11
 ρίοις τοῖς ἐν Ἰνδία ἐστὶ ζῶον μονόκερον καὶ ὀνομάζεται παρὰ τῶν Βραχμά-
 νων καρτάζωνον. — ἐνδοτάτω. ἐνδοτάτοις. *b.* | καὶ ταύτας θηρία. *sic b.* 14
 καὶ ταῦτα θηρία. *a* et *editt.* Id quod recepimus unico verum. Sic fere.
 XV. 2. καὶ τὰς ἐκείνων γαμετὰς τὰς βασιλίδας τοὺς πλοκάμους τῶν ἐτέ-
 ρων καὶ ἐκείνας φορεῖν. XV. 28. λέγουσι δὲ καὶ τοὺς σκῶπας — καὶ ἐκεί-
 νους ἀλίσκεσθαι ὀρχήσει. Ib. 29. ἀλλὰ τό γε τῶν Πυγμαίων ἔθνος ἀκούω
 καὶ ἐκεῖνο καὶ ἑαυτὸ βασιλεύσθαι. et sic saepissime. *Vid.* ad VI. 26.
 p. 136, 19. XII. 34. p. 281, 19. | ἀλάσθαι. ἀλάσθαι. *m.* | καὶ ἀριζμοῦ. 15 16
 ἀριζμηθῆναι. *sine* καὶ. *b.* *v.* | οἱ τούτων. τούτου. *b.* τῶν Ἰνδῶν λόγοι. 17
 λόγοι. *b.* λόγον. *a.* nunc sic legitur, sed λόγοι videtur fuisse a pr. manu.
Vid. ad XV. 9. p. 339. 12. — ἐν δὲ τοῖς. an δὲ? nihil varietatis e libris
 notatum. *Vid.* XIV. 27. *v.* 328, 9. | βραγμαῖνας. βρεγμαῖνας. *m.* *a.* *c.* 18
 | μονόκερον. μονοκέρων. *m.* καὶ ὑπ' αὐτῶν. *recepti* ex *b.* *v.* pro ἀπ' αὐ- 20
 τῶν. *a* et *editt.* αὐτοῦ. *m.* quod probans *Schn.* κέρατος supplebat. | καρ- 21
 τάζωνον. καρκαζώνον maluit scribi *Bochart.* Hieroz. I. p. 934. [*Vid.* Eun-
 dem de monocerote Tom. II. 6. 12. p. 843.] Memorat noster equos et
 asinos Indiae unicornes, praeterea asinos unicornes Scythiae. Hic vide-
 tur equo similem cartazonum facere. *Megasthenes Strabonis* XV. p. 710.
 T. VI. p. 115. ἑππους μονοκέρωτας ελαφοκράνους Indiae narrat, qui an ii-
 dem sint dubito. *SCHNEIDER.* Non dubitat *Corazs* ad Gallic. *Intrpr.* Stra-
 bonis. Vol. V. p. 70. Caeterum veterum et recentiorum de monocerote
 traditiones comparavit *Cuvier.* *Annot.* ad *Plin.* T. VI. p. 430. ss. qui
 monet, Anglorum recentem narrationem, illud animal reperiri in India, nullo
 oculati testis niti testimonio. *Vide* inprimis *F. A. A. Meyer* über das
 vierfüßige Säugthier Re'em. Leipzig. 1796. et quae nuper de monocer-
 rote in interiore Africa viso testatur *Cretzschmar* in Atlas zu Rüppels
 Reisen. Vol. I. p. 29. s. | λάχνην. λέχνην. *c.* | ἀδιαρρώτους *pedium di-* 22 23
gitis indivisis. *Gill.* ἀνάρθρως τοὺς πόδας. *Philes* c. 40, 10. σῶμα ἀκαλ-
 λς καὶ ἀδιάρθρωτον. *Lucian.* de Hist. Scr. c. 48. *Vid.* ad *Philostr.*
Imag. p. 669. | οὐ λεῖον. *rem* auget *Philes* l. c. οὐδ' ἐξ ἑβμαλοῦς τῆς 25
 φυῆς προσημένον, Τραχύτερον δὲ καὶ σιθηρείας βίνης, Ὡς εἰς ἐλιγμοὺς προ-
 φυεῖς κεκλιωμένον. | αὐτοφυεῖς. αὐτοφυῆς *b.* | τὸ θηρίον ἀκούω. hoc 26 28
ordine M. m. b. c. r. ἀκούω τὸ θηρ. *a* et *editt.* | πρῶον. πρῶν. *b.* λέ- 30
 γουσι δὲ ἄρα. *Schn.* in cur. sec. verba sic correxit: πρῶον εἶναι λέγουσι,
 πρὸς δὲ ἄρα τὸ ὀμόφυλον — *Commodius* sic decurreret oratio, sed sine
 libris nihil mutandum. | πῶς. πῶς. *m.* ἄρβειον. ἄρσειον. *r.* | κύριεν. 31 32
 κήρυεν. *a.* κήρυξι. *b.* κήρυξιν τε. *Fat.* μύριεν. *r.* | ἔχουσι. hoc olim 33
 cum *Gesnero* mutabam in ἔχιν, sed statim *rhed.* ἐξάγουσαν mutat in ἐξά-
 γουσιν. Verba incommoda προάγειν τε interim seclausi, et articulum τὸν
 ante ἡτηθέντα addidi cum *Gesnero.* *SCHNEIDER.* προάγειν et ἐξάγειν jun-
 gitur I. 15. προάγει τε αὐτὰς καὶ ἐξάγει ἡ ἀδυμία. *Var. Hist.* XIV. 23.

οὗτος εἴ ποτε εἰς ὄργην προήχθη, καὶ εἶχεν αἰσθητικῶς ἐαυτοῦ εἰς θυμὸν ἐξαγομένου. Etiam II. 38. εἰς οὐδὲν αὐτῶ τὴν σπουδὴν προαγαυόσα. Si ἔχουσιν nostro loco sincerum est, oratio ex indirecta in rectam deflectit; sed in sequentibus non minus haeremus. ἡττηθέντες ἐξάγουσιν. *b. v.* ἐξάγουσιν etiam *r.* unde vide an corrigi possit: ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτόν, καὶ προάγοντες τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτου ἡττηθέντες ἐξάγουσιν. contentionem eo usque producant, ut, quum adversario cedere debeant, vel ad mortem subeundam impellantur.

5 τῆς σφετέρως. more Alexandrinorum poetarum de singulari persona³⁶³ pro *suis* usurpavit. SCHNEIDER. Neque Attici ab hoc usu abhorrent. Vid.

Göller. ad *Thucyd.* VII. 1. p. 236. *Poppo* de Elocut. *Thuc.* p. 95. —

6 7 8 πεπράννται. om. *a.* | ἔστὸν. ἔστι. *b.* | κούσης. μουσῆς. *r.* | ὅδε ὁ Ἴνδος καρτάζωνος. ὁ καρ. *r.* κρατόζωνος. *b.* πῶλους πάνυ νεαρούς. hoc ordine *M. m. b. r.* πάνυ νεαρ. πῶλους. *a* et editt. | Πρασιῶν. πρασῶν. *a.* superscripto antiqua manu πρασιῶν. πρασιῶν. *r.* Πρασῶν corr. *Gesner.*

10 Vid. supra ad XIII. 8. p. 292, 22. et ad p. 365, 15. | ἐν ἀλλήλοις. praepositionem adjecti ex *M. m. r. v.* ἀποδεικνύσθαι. ἐπαδεικν. *r.* κατὰ τὰς θείας καὶ τὰς θείας. *b.* καὶ τὰς θείας. *Vas.* τὰς πανηγυρικάς. *M. m. b. v.*

11 articulus abest ab editt. ante *Gron.* | τέλειον δὲ. *M. m. v. b. c.* τούτων δὲ. *a* et editt. ante *Gron.* τέλος δὲ. *r.* *integrae aetatis et perfectae.* *Gillius.* νεὸς πῶλοι et ἵππος τέλειος sibi opponuntur in *V. H.* VII. 13.

12 CAP. XXI. ὑπερλόντι. *M. m. b. c. v.* ὑπελόντι. *a.* et editt. ante

13 *Gron.* montes transmittenti. *Gillius.* | φασιν. φησιν. *a.* αὐλῶνες. ἀλῶ-

14 νες. *m.* | Κόρουδα. κολονδα. *b. v.* ἀλῶνται. ἀλώνται. *a.* Verba ἀλώνται

15 usque ad μορφὰς om. *c.* | σατύροις ἐμπερῆ. μὲν interponit *b.* *Aeliani*

verba *Harduinus* admovit *Pliniani* VII. 2. 2. p. 373. qui in *Cathar-*

cludorum (*Catardudorum* et *Cartadulorum* codd.) regione *subsolanis In-*

dorum montibus satyros, *pernicissimum animal*, reperiri narrat. In

insula quadam Indiae *Ctesias* in fr. ap. *Hoeschel.* not. ad *Photi.* p. 24.

(vid. *Ctes. Rell.* p. 371. ss. ed. *Baehr.*) incolas caudas habere narrat

ὅποιας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. quibus *Werferus* admovit *Ptolem.* VII. 3.

p. 178. ed. *Merc.* Satyri mythici caudis equinis instructi ap. *Philostrat.*

Imagg. I. 22. Vid. *Welcker.* *Nachtrag* zur *Äschyl.* Trilogie p. 120. 217.

17 | μὲν μὴ ἐνοχλ. μὴ om. *M.* μὲν om. *m.* *quum non a venatoribus agi-*

20 *tantur.* *Gill.* | εἰς τὰς ἀκρωτείας αὐτὰς. pronomen om. *m.* αὐτῶν male-

bat *Schn.* Nihil mutandum. Ex convallibus ferae illae in montes ipsos

21 ascendunt. * | ἐντριβεῖς. ἐντριβαῖς. *b.* νόμοισιν ἐντριβῆς. *Sophocl.* *An-*

23 *tig.* 177. Supra III. 2. κύνων Κρήσσα — ὄρειβασιῶς σύντροφος. | καὶ

25 ἐκ τούτων. καὶ om. *b.* | Πρασιῶν. editt. Πρασῶν. *a.* et sic in marg.

Gesn. corrigit. Vulgatam formam, in tot aliis locis *Aeliani* repertam,

26 mutare nolui. Nomen omisit *Gill.* | κούντα. hand scio an κύντα pra-

stet. *SCHNEIDER.* κύντα habet *b. v.* κούντα. *M. m. a.* κούντα. *c.* κύν-

τιν, iudice *Hermanno* in *Opusc.* T. II. p. 335. est *secundare*; κύντιν *pa-*

27 *tere.* Apud recentiores utrumque verbum de gravidis utrumque gestan-

tibus usurpari videtur, neque semper discerni potest, utra forma pra-

ferri debeat. Vid. *Buttm.* *Gr. ampl.* T. II. p. 177. *Rückertum* ad *Pla-*

29 CAP. XXII. ἔστι δὲ καὶ Σιυράται — ἔνος. de hac structura vid.

ad VII. 38. p. 173, 16. | Ap. *Plin.* VII. 2. 2. p. 373. ex Megasthene commemorantur *Scyritas*. ubi Hermolaus *Syricus* corrigit, et post eum *Is. Vossius* ad *Pompon. Mel.* p. 596. invito *Harduino* in *Nót.* et Emen- datt. XVII. p. 421. *Scyritas*, quod magis cum *Aeliano* congruit, prae- ferendum videtur *Hamsterhusio* in annot. mstia. | μὲν post εἶσι habet 30 *M. m. b. c.* Abest ab *a* et editt. ante *Gron.* ῥίνας. ῥίνας. *m.* εἶτε οὕτως. οὔτε οὕτως. *b.* | ἐνθάσει ἐν θαλάσῃ. *a* et editt. ante *Gron.* ἐνθάλασει 31 esse in *M.* ait *Gron.* In nostra collatione, ad edit. Gronovianam, ubi ἐνθάσει est, instituta, nihil varietatis annotatum. Legitur tamen ἐνθα- λάσει. in *m.* (a pr. man.) *c.* ἐνθάσει. *b. v.* ut emendavit *Is. Voss.* l. c. — τοῦτον τὸν τρόπον. τὸν οἰ. *m.* Verba post ῥίνας usque ad τίκονται prae- teriit *Gill.* | παρ' αὐτοῖς. *Gesneri* correctionem confirmavit *b. c.* αὐτῶ. 32 *a.* παρ' αὐτῶ. *M. m.* et editt.

364 τὰς κόμνας. *oves.* Vid. *Schaefer.* ad *Longum.* p. 328. | Ἕλλησιν 1 3
οἱ Ἕλλησοι οἱ editt. omnes. αἰγιόηλαι. *m. a. b.* αἰγιοῦηλαι. *c.* αἰγοῦηλαι.
editt. Vid. ad III. 39. p. 67, 17. — ὤνκαρ. οὐπκαρ. *m. a. c.* καὶ ἀνωτέ-
ρα. *M. m. b. c.* καὶ incuria editoris om. editt. ante *Gron.*

CAP. XXIII. τὸ εὐμαθές. τὸ οἰ. *m.* | ποιήσασθαι φροντίδα. locu- 5 7
tionem ut sou graecam improbat *Schn.* Sic tamen *Diodor.* XVII. 69.
ὁ μὲν βασιλεὺς — προσηγγεῖλατο — φροντίδα ποιήσασθαι τῆς ἐκ' οὐκ ἀνα-
κομιδῆς. | τε post ἔργων οἰ. *r.* πάντα δὲ τὸν ἑαυτῶν βίον. *M. m. b. v.* 8
c. r. *Apost.* XIX. 16. ταῦτα δὲ. *a.* et editt. quod *Gesnerus* in τούτους
aut ἄλλως δὲ mutandum censebat. *Gronovius* hoc quoque loco optimum
Medicei sui lectionem ignoravit. — τὸν ἑαυτῶν βίον. τὸν αὐτῶν. *c.* τὸν
ἑαυτῶν. *a.* | ὁμολογεῖ. ὁμολογεῖν. *b.* δεδιδαγμένοι ἦσαν. δὲ interponit *M. m. a.* 11
fortasse pro γάρ. Rectius vero haec particula a *Gesnero* deleta abest ab
editt. ἐδεδιδαγμένοι γοῦν. *r.* *Ap.* | οἱ ἔπκοι. articulum admisit *Schn.* 12
sur. sec. ex *r.* *Ap.* Est etiam ap. *Athen.* XII. p. 520. C. ubi eadem nar-
ratur historia, et ap. *Eustath.* ad *Dion. Perieg.* v. 374. — εὐώχλας.
εὐώχλιας. *m.* | πρὸς αὐλόν. αὐτῶν. *b.* ut II. 52. p. 50, 27. et alibi. | τῶ 13
ῥυθμῶ. videtur mihi ἐν ῥυθμῶ dicendam fuisse. *SCHNEIDER.* Sic certe
Lucian. *Prometh.* c. 6. ἡ δὲ — ἐν ῥυθμῶ ἔβαινε πρὸς αὐλόν. *Id.* in *Har-*
mod. c. 1. βαίνειν ἐν ῥυθμῶ. *Philostr. Jun.* *Imagg.* c. 10. p. 128. παρδέ-
νει τε γὰρ καὶ ἡΐθεοι — ἐν ῥυθμῶ βαίνουσιν. — τῶ ἀριθμῶ. *c.* frequenti
errore. Vid. II. 11. p. 34, 29. εἰδότες. ἰδόντες. *ap. Gesn.* εἰδότες nunc
legitur in *a.* sed ex correctione. | Κροτωνιάται scribebatur *Κροτωνιάται.* 14
ὄτε praesente *Schneidero* ex *Gesneri* correctione inserui, ut constaret
oratio. Neq. aliter est ap. *Athenaeum.* Probabilis videri poterat corre-
ctio. Veram autem lectionem servavit *Vas.* οἱ Κροτωνιάται, ἐπολέμου δὲ
αὐτοῖς, σάλπαγγα — μὲν καὶ οὖν interserit *r.* *Ap.* | τόξωμα ἐξικνεῖτο. 17
ἐξικνεῖται. *b.* *Herodot.* IV. 139. τῆς γεφύρης λύειν ὄσον τόξωμα ἐξικνεῖται.
Luci. *Dial. Mort.* XIV. πρὶν ἢ τόξωμα ἐξικνεῖσθαι φεύγοντες. *Id.* *Zeux.*
c. 10. οὕτω — ἐπαράχθησαν, ὥστε — πρὶν ἢ τὸ τόξωμα ἐξικνεῖσθαι, ἐ-
κκλιναντες σὺν οὐδενὶ κόσμῳ ἔρρευον. — ἐκεῖνοι. ἐκεῖνο. *r.* *Ap.* | κατὰ τὴν 18
οἰκοι. ἔπκοι. καὶ οἰκοι. *b.* τοῖς συμποσίοις. τοῖς οἰ. *m.* ἀπασίσσαντο. *a. b. c.*
ἀπαστήσαντο. *M.* (ubi ei supra scriptum) ἀπαστρίσαντο. *m.* Imago ducta
ab equo in *Plat.* *Gorg.* p. 484. A. ἀνὴρ πάντα ταῦτα ἀποσεισάμενος, καὶ
διαρρήξας καὶ διαφυγών. ubi vid. *Seallb.* p. 137. | ἀναβάτας. ἀναβάντας. 20

- Ap.* | καὶ τῇ τε ἄλλῃ [sic *m. b. r.* τῇ γε ἄλλῃ. *a. Apost.* editt.] vitiosum vocabulum *Trillerus* in ἄλλῃ, probabilius *Bernard.* ad *Synes.* de Febr. p. 39. in ἄλλῃ mutavit. *SCHNEIDER.* Elegantem hanc correctionem *Schn.* recepit in cur. sec. Nihil mutavi equidem. Supra III. 42. ἀκρατεστάτους τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ περὶ γαστέρα. ubi vid. p. 68, 27. VII. 15. ἀναβῆσαι σπεύδουσι τῇ τε ἄλλῃ καὶ ἐὰν διώκωνται. IX. 59. τῇ τε ἄλλῃ καὶ μέντοι καὶ — XIV. 28. βούλεσθαι γὰρ τῇ τε ἄλλῃ τὸν θεὸν 21 εὐδοκμεῖν — καὶ οὖν καὶ τὴν ἔξιν διατρέπειν. | τὴν τάξιν συνέχεαν. τὴν τάσιν. *b.* συνέχεαν pro συνέχεαν. *M.* ubi alia man. correxit καὶ τὴν συνέχεαν. et hoc ipsam habet *m.* συνεχῶν. sic *a.* Veram lectionem tacito restituit *Gesner.* Bene vertit *Gillius*: *exultantes et saltantes ordinem perturbarunt, et victoriam hostibus dederunt.* — τὸν πόλεμον ἐξωργήσαντο. *Athen.* l. c. αὐλοῦντων ἀκούοντες οἱ Ἴπποι σὺ μόνον ἐξωργήσαντε, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἠύτοιμόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνάτας. Ad *Herodotum* VI. 129. ἀπαργήσασθε μὴν τὸν γάμον. *Valcken.* p. 499, 14. *Aeliani* locum non praetermisit. Metaphoricum verbi ἐξοργεῖσθαι usum illustratum dedit *Coraeus* ad *Plus.* Vit. Artax. c. 22. T. V. p. 447. et nos in *Wolfii* Anal. litt. Tom. I. p. 112. ad *Achill. Tat.* p. 710. Argute *Herodian.* V. 5, 3. de Elagabalo: οὕτως τε ἐξεβακχεύετο, τὴν τε ἱερῶσύνην τοῦ ἐπιχωρίου θεοῦ, ἢ ἐνετέδραπτο, περιεργότερον ἐξωργεῖτο.
- 23 CAP. XXIV. λυκοσπάδων. λυκοσπάντων. *b.* | ἀνωτέρω. XI. 36. Γαοῖ. Ibi de equis quidem dixit *Aeli.* sed minime de hac specie. *Geopon.* XV. 1. 5. Ἴππος ὑπὸ λύκου βρωθεὶς ἀγαθὸς ἔσται καὶ ποδωκῆς. ubi vid. *Noedh.* Hoc loco videtur intelligi peculiare genus equi, Venetum puto. *Hezychius* etiam λυκοσπάδας Ἴππους περὶ τὸν Ἄδριαν nasci ait. Cf. *Bochart.* Hieroz. I. p. 673. *Casaub.* ad *Strabon.* V. p. 329. *SCHNEIDER.* καὶ ἀνωτέρω. *b.* *Hermannus* Praef. ad *Antigon.* p. XVII. ed. 3. monet, hodie quoque inter equos Polonicos in honore esse λυκοσπάδας, qui scissam lupi morsu aurem habeant. Erant, qui hoc equestre genus referrent ad equos *Diomedis.* Vid. *du Theil* ad *Gallic.* interpretationem *Strabonis*
- 24 25 T. II. p. 128. | καὶ νῦν. δὲ addit *b. v.* quod placet. | συνεστραμμένην. uno μ et statim βραχέων. *m.* ἔτι δὲ. ἔστι δὲ. *b. v.* XVII. 9. βραχίλο- 26 νες καὶ πήχεις, ἔτι δὲ χεῖρες. | ἔχειν. ἔχει. *m. c.* καὶ ante ἔχειν om. *b.* τοῦ γένους τοῦδε. inverso ordine *b.* τῶν Ἑλλήνων, puta. Vid. ad I. 52. 27 p. 23, 2. IV. 36. p. 86, 7. | συμφυῆ πρὸς αὐτούς. πρὸς τοὺς αὐτ. editt. 28 ante *Gron.* cum *m.* Articulum ignorat *M. a. b. c.* | προσιόντων.
- 29 30 προσιόντας et ἐπαρωμένους. *b.* | ἐπακροτούντων. ἐπακρατούντων. *c.* | συν- 32 | βάρβαρος. βάρος. *c.*
- 1 συναῖσι. συνλασι. *a.* τὰ θηρία ἐκεῖνα. durior usus pronomini; cuius 365 hic sensus fuerit: feras, quarum illa sunt vestigia. Non autem dubito, ἐκεῖνα scribendum esse, pronomine relato ad κύνες. — αἱ Ἴπποι. οἱ Ἴπποι. *b.* Sequitur lin. 5. εἰραῖαι. — γινώσκουσι. γινώσκουσαι. *Val.* quae optima lectio. *Vulgatam* expressit *Gill.* vertens: sic eos equi cognoscunt, et clamorem tollunt — χρεματίζουσιν. *M.* χρηματίζουσι. *m.* χρεματίζουσι. *a.*
- 3 | συνήθειαν, συμβάλλουσιν, προσφέρουσιν. *M. m.* in quibus omnibus vis homoeoteleuti, quod studiose quaeavit *Aeli.*, per litteram paragogicam 4 insigniter augetur. Vid. Praefat. p. XXIII. | ἐμβάλλουσιν. *m.* ἐμβάλλουσι. *c.*

ἢ ἴδονται. ἢ ἴδονται. *m.* εἰραία. εἰραία. *b. c.* καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον. *alterum* 5
καὶ *om.* *b.* μᾶλλον ἔτι καὶ μᾶλλον. *Diag. Laert.* IX. 59. ἔτι καὶ μᾶλλον.
infra. *c.* 26. III. 33. ταῖς στερίφαις γε ἔτι καὶ μᾶλλον. XVII. 31. ἢ δὲ πε-
δικῶς ἔτι καὶ μᾶλλον. XV. 7. καὶ ἔτι καὶ πλείον. Cf. *ad I.* 23. p. 12, 12.
ἢ ἐνδοτέρω. ἐνδοτέρον. *b.* Vid. *Buttm.* Gr. ampl. T. H. p. 270. ἢ βου- 8
λόμηναι. *Wardus* ap. *Gronovium* aut βούλονται legendum, aut καὶ de-
legendum conset. ΣΧΗΚΕΙΔΕΑ. abest καὶ a *Vat.* ἄμορφον ἢ ἀκαλλῆς. *De* 9
equis tonsis Plus. T: II. p. 754. Α. καθαρῶσαν γὰρ ἐκάστην τὴν εἰκόνα

τῆς ὄψεως ἀκαλλῆ καὶ ἄμορφον. ἢ ἐπαβολῶση. ἐπαβολῶ *b.* De metapho- 10
rico usu verbi ἐπαβολῶν vide quae congressimus ad *Philostr.* *Imagg.*
p. 532. δὲ ἄρα ἄρα *om.* *b.* | φῖλαι φῖλη. *c.* | πάντως. *m.* πάντως. *M.* 11 12
a. b. c. *v.* et edit. quae lectio, licet plurimis roborata codicibus, jejana
tamen videtur prae altera. ὁμολογεῖ λέγων. *a.* et ἔditt. ὁμολογεῖν λέγει.
M. m. In talibus ὁμολογεῖν *significandi vim* habet. VII: 26. de capra:
ἠγύσθαι αὐτὴν δεῖν καὶ ἐκ τῆς βαθύσεως ὁμολογεῖ. *Var. Hist.* II. 44.
Θέανος τοῦ ζωγράφου πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ὁμολογεῖ τὴν χειρουργίαν ἀγαθὴν
οὖσαν. XIV. 17. ἔδοκει γὰρ τὸ μὲν (ὁ ὄγκος) ἀργίαν ὁμολογεῖν, τὸ δὲ (τὴ χρεῖα)
οὐχ ὁμολογεῖν ἄνδρα. *Vulgatam* expressit *Gillius*: *Homerus testatur eos*
unctionibus delectari, oum ait. Versus *Homericus* sunt ex *L. ψ.* 280.
ubi vid. *Heyn.* T. VIII. p. 412. | ἀπώλεσαν. ἀπώλλεσαν. *b.* | ἠπίου. 15.
ἠπίου. *b. c.* δς σφῶν. *M. m. b. c.* σφῶι. edit. δ σφῶι. *a.* | λούσας. 16
λούσας. *a. b. c.* | ὁ Σιμωνίδης. articulum *om.* *a. b. c.* σιμωνίδης. *m.* 17
λέγων τὰς λέγωνται. *m.* | τε post γενέσθαι. *om.* *a.* ἐνίαις. ἐνίους. *m.* ἐνίας.
r. | συνετέθηται. συνετέθηται. *b.* κατ' ἐκείνους φύσει. καὶ κατ' ἐκ. φῦναι. 19
M. m. c. κατ' ἐκείνους φύσει. *a. b.* φουσίαις. *c.* φύσει, quod est in edit.,
pro *Gesneri* correctione haberi debet. φύσει librorum quorundam tnea-
ris fortasse: *mulieribus ad equorum similitudinem generatis.* quamquam
pro hoc participio aoristi secundi usitatus est perfectum *παραφύκηται.* Copula
videtur addita, postquam φύσαις vel φύσει in φῦναι depravatam fuit; nisi
forte fuit: ὡς κατ' ἐκείνους φύσαις. | ταῦτά ἐστιν. *M.* ἐστὶ edit. *Locus* 20
Simonidis legitur ap. *Stob.* in *Flor.* 73, 61. | ἀβρᾶ χαϊτάεσσ'. *M. m. v. b.* 21
r. ἀβρῆ χαϊτήεσσ' edit. χαϊτάεσσα γέλυατο. *a.* ἀβρῆ χαϊτάεσσ' *a.* ἀβροχαι-
τήεσσ' corrigit *Gronov.* quod praestabilius videbatur *Schaefero* in *Roet.*

gnom. p. 132. | δουλί' ἔργα. δουλεί' *M.* ἢ δουλει' *m.* ἢ δ' οὐλί' *b.* ἢ δό- 22
λί' *a.* ἔργα καὶ ἄτην. *M. m. b. a.* δῦην. *al' Gesn.* ex *Stob.* ἔργα καὶ αὔ-
τη. *c.* αὐτὴν. *r.* quod ex ἄτην depravatam. Inter ΑΤΗΝ autem et ΔΥΗΝ
perparum interest. Pro falsa lectione περιτρέχει *Brunckius* tentabat
ἀποστρυγεῖ. παρατρέχει. *Bothius.* Fortasse legendum: ἢ δουλί' ἔργα καὶ
δῦην περιτρέχει. *aspernatur, consentim habes. Aristaeon.* I. 21. τὸ πάλαι
σπουδαζόμενον — περιπνέμενον ἀμελεῖται. ubi vid. *Boisson.* p. 521. Cf.
T. H. ad *Lucian.* p. 414. | κοῦτ' ἄν. κοῦταν. *m.* κοῦ κᾶν. *b.* κοῦκ ἄν. 23
Vat. κοῦτᾶν. *c.* οὔτε κόσκινον. εἶτε. *a.* κοσκίνου. *m. a. b. v. c. r.* distin-
ctione in fine versus posita. | ὄναρ οἶδεν. scribebatur ἄρειν. et sic *Vat.* 24

ὄναρ εἶεν. *M.* ὄναρ εἶδεν. *m.* ὄναρ εἶεν. *a. c.* ὄναρις. *b. v.* Ambigas ὄναρ
οἶδεν an εἶδεν sit verius. Hoc fortasse et κοσκίνου ex libris revocandum.

- Philodem.* Anth. Pal. V. 25. ἀρχὴν οὐδ' ὄναρ οἶδε φόβου. in membr. φόβου. vulgo. *Plus.* T. II. p. 1066. A. ὑπ' ὧν οὐδὲ ὄναρ ἴδειν ἔστι τῆς ὕμνου- μένης ὁμολογίας. Vid. *Anim.* ad Anth. Gr. Tom. VII. p. 272. Fortasse quis haereat in pede trisyllabo, quem huiusmodi iambographi vitare solent. Sed in *Carm.* v. 22. est ὄναρ ἀνδρὶ πονηρόν. v. 39. Δέρος ἐν ὄρη- 25 v. 43. τὴν δ' ἐκ σποδῆς τε καὶ παλιντριβέος ὄνου etc. — | οὔτε πρὸς ἱπνόν. corrigendum videtur: οὔτ' ἂν πρὸς — Scribebatur ἱπνον. rectius Cod. B ap. *Gaisf.* ἱπνόν. ἔπνον. *M. m. a. b. c. r.* et vett. edit. *Stobaei.* ἀσβόλην ἀλευμένην. ἀδεύμενον. *b.* ἄσβολον ἀδ' εὐμενηζοίτο. *M.* verba calamo transverso deleta. ἄσβολον. *m. c. r.* duo seqq. vocabula om. *m.* ἄσβλαδέυ' μενη; ἴζοιτ' ἀνάγκη. sic *a.* ἄβολον ἀ δ' εὐμενηζοίτο. *r.* ἀδευμε- 26 27 νηζοίτο. *c.* | Post ἴζοιτ' oomma pone. ἀνάγκη δ'. δὲ *m. r. c.* | ἄπο ῥύπων. scribebatur ἀπό. ῥύπων. *M. c.* ἀπό ῥύπων. *a.* ῥύπτων. *m.* ἀπορῥύ- 28 πων. *c.* ἀπορῥ' ὕπων. *r.* | δις, ἄλλοτε τρίς. τῶν δις. *m.* Tum πολλάκις τρίς *a.* edit. ante *Gron.* ἄλλοτε τρίς. *M. m.* et reliqui libri nostri. *Meisick.* ad *Menandr.* p. 128. comparat haec *Comici* ap. *Athen.* IV. p. 166. A. 29 ἀλλ' οὐκ ἐλούμην πεντάκις τῆς ἡμέρας τότ', ἀλλὰ νῦν. | χαίτην ἐκτενωσά- 30 νην. inverso ordine *a.* φορεῖ om. *c.* | ἀνδρείοισιν. ἀδέμοισιν. *m.* ἀνέμο- 31 32 33 σιν. *b.* | Δέγμα. Δέγμα. *Vas.* | ἄλλοισι. ἄλλοισιν. *M. m.* | ἦν μή τις ἦ. *a.* ἦν μή. *c.* ἦν μή τις τύρανος. *b.* ἦ post τις om. etiam *m. r. c.* τίς 34 γε ἦ. *M.* ubi γε ab alia manu additum. ἦ. ἦ. *c.* ἦν. *r.* | τοιοῦτος. hoc *Gesn.* ex *Stobaeo* assumsit. τοιοῦτον. *M. m. a. v. b. c. r.* qui concessus inducere possit, ut vitium in *Συμῶν* esse existimes. Suspiciatus sum in marg. τοιοῦτον *Συμῶν.* *sali more qui gaudet.* quod nunc minus placet. Rei magis conveniret τοιοῦτον ῥυθμόν.
- 1 2 Cap. XXV. Ἰδία. Ἰδιαν. *m.* | καταπλήγες. καταπλήγα καὶ περιδεῖ 366 jungit *Plus.* T. II. p. 814. F. Idem *Vit. Pericl.* 27. Artemonem dicit πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπλήγα. *Heliodor.* IX. 6. κατα- 3 πλήγες ἄνθρωποι καὶ πτοίας ἀνάμστοι. | καὶ κωδωνοῦσιν. καὶ κωμωδοῦ- σιν. edit. cum *a* et plurimis libris. κωδωνοῦσιν *a Paris.* *b.* oblatum, et nunc cod. *Vas.* confirmatum, recepi, pronior tamen in κωδωνίζουσι, quod *Schn.* exhibuit: κωδωνοῦσιν primus conjecit *Bochart.* Hieroz. I. 8. p. 141. tum *Hemsterhusius* in notis mstis, qui de forma verbi dubitans, de κωδωνίζουσι quoque cogitabat; *Bernardus* denique ad *Synes.* de Febr. p. 242. Etym. *M.* p. 267. διακωδωνοσθέντες — ἀπὸ τῶν ἔπνων μετήνεκται· εἰδῶσαι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τοὺς γενναίους ἔππους, εἰ μὴ καταπλήσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ἄρρυτον, τοὺς κώδωνας ψοφοῦντες. Ex hoc loco *Sylburgius* ad *Brisson.* de R. P. III. p. 347. (775). κώδωσι apud *Aelianum* correxit; in qua correctione hoc tamen me male habet, quod κώδωνες jam continentur in ἤχους χαλκοῖς, tum etiam sedes vocabuli, quae longe commodior in verbo quam in nomine. Vulgatae tamen patrocinator *Reiskius* in *Actis Erud.* an. 1750. p. 596. eamque satis commode sic explicari posse censet: *modis mimicis ductitant et ludificantur equos*; et hoc *Aelianum* voluisse, apparere ex sequentibus. Comica enim esse paedagogia, quibus Persae equos cadavera calcare doceant. Talia 4 *Reiskio* excidere potuisse! | ἀραγμοῦς. *M. m. a. v. b. c.* ἀράβους. edit. qui est primi editoris error. *Aeschyl.* VII c. Th. 235. ἀραγμὸς δ' ἐν πύ- λαις ὀφέλλεται. — καὶ τῶν ξυρῶν τὸν — δοῦπον. καὶ τὸν τῶν ξίφων. *b. v.*

πρὸς τὰς ἀσπίδας. πρὸ ἀσπίδων. *b. Suidae* T. II. p. 362. ἐπαλαλάξαντες
καὶ τοῖς ὄπλοις ἐπαδουπήσαντες. *Philostr.* Heroic. p. 690. Ajax μετὰ τῆς
αἰχμῆς πρὸς τὴν ἀσπίδα ἐδοῦπησε, παραχῆς ἕνεκα τῶν ἔκπων. ubi vid.
Boisson. p. 456. | δεδιότες. δεδιότας. *b. ὡς* τι ἐκπληκτικόν. *M. m. a. v. 7*
b. c. ὥστε ἐκπλήσσειν. editt. ante *Gr.* ex prava notae tachygraphicae ex-
plicatione. ὥστε ἐκπλήσσεσθαι corrigebat *Gesn.* ἐκπλήσσονται. *Sylb.* l. c.
| ἐπλιτικοίς. ὀπλιστικοίς. *M. m. a.* hanc formam graecam esse negat
Schaefer. ad *L. Bos.* p. 447. | ἐλελήθει ἐλελήθη. *m.* | ὡς αὐτὰ δει- 9 10
κνυσιν. *M. m. b.* αὐτόν. *a.* αὐτός. editt. ex *Gesneri* correctione. ὡς αὐτὰ
δεικν. ut res ipsae in *Homeri* narratione *Il.* x. 490. ss. demonstrant.
Frequens αὐτὸ δηλοῦ, μαρτυρεῖ, δείξει, de quibus locutionibus vide *Hem-*
sterh. in *Aeneid.* p. 176. *Heindorf.* ad *Platon.* I. p. 141. | οὓς ἀκούε- 11
μεν. pronomen seclusi, quod orationem turbat. — ἐκ καίδων. ἐκ om. *m.* |
ὁ δὲ τοῦ Δαέρτου. οὐδὲ τοῦ Δεάρτου. *m.* | ἕνα μήποτε ἄρα νεηλυδες. *Vat.* et 18 14
c. μήποτε ἄρα οἱ νε. *b. VI. 5.* λέγονται δὲ καὶ φυλάττεσθαι μήποτε ἄρα νε-
ροῖς οὖσιν κ. τ. λ. *Omissum* ἄρα in editionibus. | ἐκπλήττωνται. ἐκπλήτ- 15
τονται. *M. m. a. b. c.* miro consensu. Veram lectionem tacite reposuit *Gesn.*
ἐμπλαττόμενοι. *b. v.* firmantes correctionem *Gesneri.* *) ἐμπλαττόμενοι.
editt. ante *Schn.* Vid. ad *IV.* 39. p. 87, 31. *XII.* 47. p. 287, 28. | οὐ- 18
τως εἶσιν. οὐτω. *m.* | φλεῖν δὲ οἶοι ποτὲ εἶσιν. φλεῖ δὲ οἱ οἱ ποτὲ. *b. 19*
Quales sint amoris respectu habito i. e. quantopere ament dominos.
Structura Homericā *Od.* β. 271. οἶος ἐκεῖνος ἔην τελίσαι ἔργον τε ἔπος τε.
quod imitatus est *Theocr.* *Id.* XVII. 13. ἐκ πατέρων οἶος μὲν ἔην τελίσαι
μέγα ἔργον. Vid. *Matth.* *Gr.* §. 533. 3. | εἶσιν, καὶ. *M. m.* εἶσι καὶ. 19
editt. | ἔνω. supra *VI.* 44. 20

CAP. XXVI. κρύους ἐνακαμάζοντος. κρύους ἀκαμάζοντος. *b.* composito 22
Aelianus uti solet. ἔστιν. *M. m. a.* | δὲ ἄρα. *m. a.* δ' ἄρα. editt. καθειργμέ- 23
να. καθαιρέμενα. *b.* | εἶτα μέντοι τοιαῦτα. conjecturam nostram in *Epist.* ad 24
Schn. p. 35. firmavit *v. b.* εἶτα μὲν τοιαῦτα. *a.* et editt. | καὶ προϊόντα. προϊόν- 25
τος. *b.* καὶ ante participium fortasse velis deletam; sed fit iuterdum, ut
copula inferatur post genitivos aliosque participii casus. Vid. ad *IV.* 7.
p. 74, 27. Hinc explicari debet *Theocr.* *Id.* IV. 60. πρῶαν γε μὲν αὐ-
τὸς ἐκνεύει καὶ ποτὶ τῷ μάνθρα κατελάμβανον ἄμος ἐνάργει. — καὶ ὑπο-
πίμπλαται. καὶ supeditavit *v. b.* felle non solum non carent, sed im-
plentur eo. ὑποπίμπλαται. *M. m. v. b. c.* ὑποπίμπλονται. *a.* et editt. ante
Gronovium. | φλεῖ. om. *v. b.* | Σκυδικούς. hunc locum si *Herodoti* in- 26 27
terpretes recordati tenuissent, non dubitassent de scriptura loci *IV.* 58.
τοῖσι δὲ κτήνεσι ἢ ποτὴ ἀναφρομένη ἐν τῇ Σκυδικῇ ἐστὶ ἐπιχλωτάτη κα-
σίων ποιῶν. ubi alii libri pessime ἐπιχλωτάτοι. Ceterum bilem pecori
per hiemem sicco cibo nutrito motuque corporis carenti in crustas indu-

*) In observationibus de stilo *Aeliani Gesnerus*: „νεροῖς ἐμπλαττό-
μενοι. cod. msc. habet ἐμπλαττόμενοι, quod non placet. Apparet equim,
metaphoram esse ductam a medicamentis, quae Gracci emplastra vocant
vel emplastra, quae lenta tenuitate sua cuti adhaerent et quasi aggluti-
nantur: unde et emplastica quaedam dicuntur, quae ejus sunt facultatis,
ut veluti crustam inducant cuti illita, meatusque obstruant.“

- rescere, docet *Halleri Physiol. XXII. Part. III. §. 11. SCHNEIDER. Cf. Aristot. H. A. I. 14. 6. de Partib. IV. 2. — φασί. περὶ φύσιν. v. b.*
- 28 29 CAP. XXVII. Ἀγαθαργίδης. Ἀγαθαργίδης. *b.* | καὶ μέντοι usque ad
30 ἀνθρώπων. *om. b.* | διαφέρειν οὐδὲ ἔν. διαφέρει δὲ οὐδέν. *b.* διαφέρει
magno consensu *M. m. a. c.* quod mireris, sequentibus infinitivis ἔχειν
et ἀδικεῖν. Recte *Gesnerus* infinitivum posuit pro verbo finito. | ξενόν
31 τε. nisi σῶμα pro ποιότητα τοῦ σώματος τινα καὶ ἰδιότητα dictum acce-
peris, legendum: ξενόν τι: corpus autem eorum peculiare *quid* et insolitu-
tum habere.
- 1 δάκετα. *m.* δακετά. *a* et editt. Vid. ad I. 57. p. 25, 14. καὶ τὰ 367
ἐγγρόμπτοντα *om. m.* καὶ τὰ inductum in *M.* De verbo ἐγγρόμπτεν et ἐγ-
ρόμπτεν agens *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 104. s. hunc locum non neglexit. |
2 οὐτε γοῦν. *M. m. v. b. c.* οὐτ' οὖν. *a* et editt. ante *Gron.* δακόντος. δακόν-
4 5 τως. *b.* | ἐπάν. ἐπ' ἄν. *m.* προσπελάση τε. *M. m. c.* | ἄμα *om. b. v.*
quod placet. Eandem tamen voculam ter in eadem periodo positam apud
Plutarch. Vit. Lyc. c. 22. notavit *Coraës* Tom. I. p. 390. τοῦ σώματος.
articulum *om. m. a.* Proxima ante *Gronovium* sic scribebantur: καὶ ἄμα
δέ τι ἐκείνων ψαύση ἢ σπάση τῆς ὀσμῆς. Transposuit verba *Gron.* secu-
tus liber *Med.* ubi tamen τῆς omissum, ut etiam in *mon.* καὶ *om. a.*
tum idem liber ἄμα καὶ ὀσμῆς τῆς ἐκεῖ ἢ σπάση. ἢ πάση. *m:* In libris
Paris. sic videtur esse ut in ed. *Gron.* Deletis autem, quae moleste ab-
undant, scribendum: καὶ ἄμα τι καὶ ὀσμῆς τῆς ἐκείνων σπάση. Artic-
ulus certe ante ὀσμῆς ejiciendus; ψαύση autem ex superioribus repetitum.
Hoc verbum *Gillius* non expressit, vertens: *vel aliquem odorem ex-*
7 *hauserit.* | γευσάμενον. sic *a* cum reliquis libris et editt. ante *Gron.*
cujus vitiosa lectio γευσάμενοι nulla librorum auctoritate nititur. ἐλεγκτι-
κήν. ἐλεγκτικήν. *m.* ὑπνοποιού. qua arte praestigiatore hodierni cerastis
somnia concilient, narratur in *Descript. Aegypti* Tom. XXIV. p. 94. s.
8 | ἐμποιοῦντος. ἐμποιοῦνται. *b.* Tum scribebatur: ἔστ' ἂν παραδράμη ἄν-
θρώπος ἐντός. ἐκτός suspicabatur *Gron.* ἐντός *om. M. m. b. c. Vind. 7. 51.*
Nata lectio ex compendio *ανός*, ut apparet ex lectione *Aug.* παραδράμη
ἀντός. omisso ἀνθρώπος. et clarius etiam ex *Vat.* ubi est ὁ ἄνος. Articulum
9 addidi ex *M. b.* | ὅπως δὲ ἐλέγγουσι. Pro ἐλέγγουσι (quod habet *M.*
m. ed. Gron.) restitui, *Schneidero* praecunte, lectionem editt. *vett.*
10 ἐλέγγουσι, cum libris *a. b. v. c. Vindobb.* | εἶτε καὶ νόθα. καὶ *om. m. b.*
11 12 | βασιανίζοντες. βασιανίζονται. *b.* | ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.* Tradidit illa
I. 57.
- 13 CAP. XXVIII. Καλλίας. *Calliae* locus videtur esse excerptus e de-
scriptione expeditionis ab *Agathocle* duce *Ophella* susceptae contra *Car-*
thaginienses, e qua *Diodorus* T. II. p. 436. [XX. 42.] haec commemo-
rat: καὶ γὰρ ἔνιοι τῶν ὄψεων ὁμοίαν ἔχοντες τὴν χροάν τῇ κατ' αὐτοὺς οὖση
χώρᾳ, τὴν ἰδίαν φύσιν ἀπροόρατον ἐποιοῦν· ὅς πολλοὶ διὰ τὴν ἄγνοιαν ἐπι-
βαίνοντες δῆγμασι θανατηφόροις περιέπιπτον. Cf. *Lucan.* IX. 700. ss.
Caeterum Calliam eundem ἐν δεκάτῳ τῶν περὶ Ἀγαθοκλέα laudant *Schol.*
Apoll. Rh. III. 41. Historiam fratrum *Palicoorum* et *Callia* narravit *Ma-*
crob. Sat. V. 19. *SCHNEIDER.* ἐν τῇ δεκάτῃ. ἐν τῷ δεκάτῳ. *b. v.* περὶ
14 παρὰ. *M. m.* Συρακούσιον. συρακούσιον. *m.* συρρακούσιον. *a.* | τοὺς κε-
16 ράστας. vid. *Nicandr. Ther.* 258. ss. | Δίβυς. *om. b.* ἀνήρ Ψύλλος. in-

verso ordine *b.* Miro *Philes* c. 66. v. 42. ἐγὼ δὲ λαβὼν εὐταλῆ ψύλλαν μόνην — καὶ δεῖς ἐπ' αὐτῆς, τῆς λαβῆς τοῦ δῆγματος Λύω τὸ λυκοῦν. ubi agnosco conatum, quamvis infelicem, fabulam de Payllis naturali modo interpretandi. Frustra *Pausanias* illa verba sollicitat. | ἐάν τε καὶ παρῆ κατὰ. 17
M. m. a. v. b. c. ἐάν τε καὶ παρῆται. ex gravi primi, editoris errore editt. ante *Gron.* qui in Annotatt. lectionem *Med.* sui non accurate indicavit. | κλύσματι. κύσματι. *c.* | ἐμβαλῶν. *M. m. a. b. c.* ἐβαλῶν libris in vitis 22 23
 editt. ante *Gron.* τρωδέεντι. τρωδέεντι. *m.* | ἐάν δὲ. ἄν δὲ. *m. a.* | τὸ 24 25
 κακόν. *M. m. v. b. c.* τὸ δευόν. *a* et editt. Illud praetuli ob librorum auctoritatem et usum *Aeliani*. Vid. ad V. 29. p. 111, 5. — ὁ δὲ. *m. a.* ut solet *Ael.* ὄδε. editt. | προσανατρέψας. προσαντρέψας. *m.* | ἐξάντην. 26 28
 ἐξάντην. *c.* Vid. VI. 38. p. 139, 9. — ἀπόρη. aut hoc vitiosum aut quod sequitur εἴη ἄν delendum. ἀπορῶν emendabam in *Epist. cr.* p. 34. *amplius testis. Gillio.* Et hoc nunc confirmavit *Vat.* | Σηρῶν. Σηρών. *m. a. c.* 30
 Σηριον. sic *b.* | κάμουσιν. *M.* κάμουσι *a* et editt. metro vacillante. μν-31
 δαλέαισι. μυγαλέαισι. *b.*

368 Σύρτις. σύρτη. *m. al. Gesn.* σύρτης. *Vat.* Δυνοτρόφος. *syrtis arenosa*, recepi ex *b. v. c.* et duobus *Vindobb.* pro Σηροτρόφος. quod habet *a* et editt. Δενοτρόφος. *M.* cum correctione Δυνοτρόφος, quam absurdam correctionem habet etiam *m.* Haec omnia ducunt ad id, quod recepimus. Simili ratione κηροτρόφος ὄφις est in *Nic. Ther.* 192. pro βλάβην καὶ κῆρα κατέχων. | ἔρδοντες. ἐνδοντες. *m.* a pr. *m.* ἔων. ἔων. *m.* φάρμακα 3
 apud *Nicandrum* fuisse additum suspicatur *Schn.* in *Fragm.* XIX. p. 306.

CAP. XXIX. Ἐμπεδοκλῆς. in opere φύσεως. cuius initium refert *Dio-5 genes Laert.* VIII. 2. SCHNEIDER. ιδιότητος. ιδιοτήτων. *b.* | καὶ ἐκεῖνος. 6
 ἐκεῖνο corr. *Trillerus*, probatum *Sturzio* in *Empedocleis* p. 368. Perpetuus *Aeliani* usus tuetur vulgatam, quam sic recte accipies: qui etiam (ut nos) de natura animalium agit. — κράσει μορφῆς. vid. ad c. 18. p. 361. 2. | διάφορα. διαφόρου. *b.* | ἔστιν. *M. m.* ἔστι. editt. | βου- 7 8 10
 γητῆ ἀνδρόπρωρα. ἀνδρόπρωρα. *m. al. Gesn.* Haec *Empedocleis* verba repetita pluribus, quos collegit *Sturzius* l. c. p. 367. ss. Siculi poetae versibus usus est *Böttigerus* (*Kunstmythol.* I. p. 172) ad labefactandam opinionem *J. H. Vossii*, qui veteres artifices talia monstra finxisse negabat. — τὰ δ' ἔμπ. δὲ. *m. a.* ἐξανατέλλειν. *M. m. v. b. c.* ἐξανατείνειν. *a* et editt. ante *Gron.* | ἀπ' ἀνδρῶν. *M. m. c. v.* ὑπ' ἀνδρ. *a* et editt. | σκιε- 11 12

^α
 ποῖς ἡσχημένα γυλοῖς. ἡσχημένῃ. *b.* γύροις. *m.* σκιερά sunt compacta et robusta virorum membra, cum mollioribus mulierum membris conjuncta. Aliiter *Sturzius* l. c. p. 602. qui δολιχόσκιον huc refert, nescio quam bene.

CAP. XXX. ἐν Λυκίᾳ. Λυβλα. *m.* Idem de Lyciae capris tradit 12
Arist. H. A. VIII. 27. 3. *Schn.* comparat *Plin.* VIII. 50. s. 76. *Varro* de R. R. II. 11. de capris Ciliciae, quas descripsit. *Busbeck* in *Epist.* fol. 31. *Linnaeo* capra dicitur Angorica. Cf. etiam *Pallas* in *Zool.* *Rosa.* I. p. 228. s. — ὁ Ὀλύμπιος. Ὀλύμπιος sine articulo *b.* | πανταχῆ. 14
 πανταχοῦ. *b.* | ἢ τινας ἔλικας. scribebatur ὡς τινας, cincinnis frigide 15
 cum cirris comparatis; quare olim scribebam καὶ τινας. Nunc ἢ τινας recepi oblatum a *Par. b.* πλοκάμων ἔλικας habentur ap. *Callistr.* *Stat.* XI.

- 18 p. 158. κόμης Ωικας Ib. XII. p. 159. | αὐταῖς αὐτάς. m. τοὺς κάλους. M. m. καλοὺς. a (non κάλους, ut scribit *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 493.) κάλλους. c. κάλωσ. editt. ex tacita primi editoris correctione. Vid. ad *Achill. Tat.* p. 623 et 777.
- 20 22 CAP. XXXI. τρίφειν. τρίφει. m. | ἀπὸ τῶν Σεργῶν. eadem tradit *Agatharchides* ap. *Photium* cod. 250. p. 1357. [p. 453. s. ed. Bekk.] ubi ἀπὸ τροπῶν χειμερινῶν ἕως μέσου χειμῶνος. unde *Gron.* etiam h. l. χειμερινῶν legendam putabat; sed *Diodorus*, qui ex *Agatharchide* eadem habet, 3, 31. Tom. I. p. 197. etiam Σεργῶν exhibet, probante *Wesselingio*. SCHNEIDER. Cf. *Baehr.* ad *Ctes.* Reil. p. 320. et 352. ss. |
- 23 24 ἐπιφοιτοῦσιν. ἐπιφοιτώσασα. b. | σφηκιᾶ. scribebatur σφηκία. cum a. Vid. IV. 39. p. 87, 26. κεκνημένη. a. κεκνημένοι. M. m. c. κεκνημένα. b. *Plut.* T. II. p. 98. B. σμήνος ἀρετῶν κείνησας. imagine ducta ex *Platon.* *Meno.* p. 72. A. *Gastulic.* Anth. Pal. VII. 71. μήποτε τοῦδε Κινήσης
- 26 τύμβῳ σφήκας ἐπιφοιτούσας. | οὐκουν. οὐκοῦν. a. οὐκ ἐνέχοντες. m. | 27 οἶδε. οἶδε. c. τοὺς τροφίμους. *robustos* interpretatur *Werfer.* ap. *Baehr.* 29). c. ne de pleonasmō quis cogitet. | τῶν μὲν κρεῶν τὰ δοκοῦντα. Re- 30 ctius *Vat.* τῶν κρεῶν τὰ μὲν δοκοῦντα. | σφίσιν. σφῖσιν. m. a. εἰς ἔδα- δην. Vid. *Wesseling.* ad *Diodor.* l. c. p. 197. 36. — ξαιρούσιν et ἀπο- κρίνουσιν. M. m.
- 1 κέκληνται. κέκληται. m.
- 4 CAP. XXXII. Αἰσχυλίδης. vid. *Athen.* XIV. p. 650. D. Κίτων. M. 369 βίων. m. κίων. *Vat.* κίων. a. b. et editt. ante *Gron.* Ceos insula intelli- gitur, quae Κίος vocatur etiam ap. *Polyb.* XVI. 25. ubi vide *Schw.* Vol. VII. p. 279. Κία eadem apud *Ptolemaeum*, *Cia* ap. *Livium* XXXI. 15. Ap. *Philostr.* Vit. Soph. Prooem. p. 482. Προδίκῳ τῷ Κίω. Cod. 6 Guelph. et Paris. Κίω. | λεπτόγειων. λεπτογέτων. m. λεπτόγειων. c. τῆν Κίον. hoc quoque loco Κίων esse in *M.* affirmat *Gron.* Dubito an vere. In 7 nostra certe collatione nihil ejusmodi reperitur. | κύτισον. κητόν. M. ab al. manu. κύτισον πληθὸς γάλακτος ποιεῖν dicit *Schol.* Nic. Ther. 617. Cf.
- 8 9 *Theocrit.* Id. X. 30. | ἔχυρα. post hoc vocabulum distinxi. | ποικίλων. recepi ex *M. m.* ποικίλων. a. c. om. b. v. Junge ποικίλων cum δεικνον, ποικίλα cum ἀγαθὰ ταῦτα. ταῦτα om. a. Corrigebat *Schn.* ἀγαθὸν εἶναι ταῦτα δεικνον. quo carere possumus restituto ποικίλων. Non sine ironia quadam tenuem Ciorum victum epitheto ornat, lautis et luxuriosis opu- lentiorum epulis adhiberi solito. Illuc referenda etiam verba: παρασπί- ρειν τε καὶ ἀκάνθας, *spinas etiam admiscere*, quae cum *Gesnero* cum superioribus copulata dedimus. Quod sequitur γίνεσθαι δὲ ἐξ αὐτῶν γάλα, non de lacte ex spinis expresso, quod absurdum, accipi posse *Schn.* monuit; quare ἐξ αὐτῶν referendum ad προβάτων, quod docuit *Villoison.* in libro menstruo *Hermes* Vol. XXXII. 2. p. 280. Cf. *Bröndstedt* Rei- 11 sen. I. p. 82. | τρεφόμενον. i. e. πυκνούμενον. *Theocr.* Id. XXV. 106. ἀλ- 12 λος τρίφει πῖνα τυρόν. Cf. *Schol.* ad Il. ε. 902. | Κύνδιον. Κύνδιον corr. *Jungerm.* ad *Polluc.* VI. 10. *Bochartus* in *Chan.* I. 14. p. 408. [*Villois.* l. c.] Cythnii casei, quem celebrant *Steph. Byz.* *Diog. Laert.* et *Lucianus*, nomen transiisse in insulam Cion, ejusque mercem pere- grinis aliena auctoritate commendasse credibile est. SCHNEIDER. αὐτόν.
- 13 αὐτό. m. a. b. | καὶ ἐνενηκόντα. καὶ om. c. lacuna relicta. ἐνενηκόντα.

m. Ne καὶ abundet, Gesner. εκατόν exacidisse suspicatur. Non credo. XVII. 3. εἶναι γὰρ πηγῶν καὶ πεντεκαίδεκα. et paulo post χωρεῖν μεδ-
 μικούς ἀπτικούς καὶ ἔξ. Ib. 31. ἰχθύας ἔχοντας τὸ μῆκος καὶ πῆχυνος. Ib. 32.
 προῖναι μὲν ἐς μῆκος καὶ ὀκτώ πηγῶν. | τῇ τιμῇ, σμῆ. b. v. ἢ τιμῇ. c. 15
 σοβαρωτέρα, ἀδρωτέρα. ut XI. 33. μισθὸς ἀδρός. Est pro splendidiore
 pretio. κλέος σοβαρώτατον dixit *Aelian.* ap. *Suid.* in διεβύνη.

71

CAP. XXXIII. ἐπιχωρῶν. ἐπὶ χαρὶ a. | ὡς ἐστάναι. de Epiroti- 16 17
 cis *Aristot.* H. A. III. 16, 7. ὁ δὲ βδάλλων ὄρδος ἔστηκεν ἢ μικρὸν ἐπι-
 κύπτων διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀν ἐφικέσθαι καθήμενος. | θρανίου. φρανίου. 18
 b. | τῶν γειτνιώντων. articulum om. *M. m.* γειτνιώντων. b. ὀπισθονόμων. 19
 ὀπιστονόμων. m. ὀπισθονόμος. b. τῶν ὀπισθονόμων. c. Horum boum me-
 minit *Aristot.* de Part. An. II. 16. ubi dicuntur νέμεσθαι ἀναχωρῶντες
 καλυμπυγηδόν. [Vid. *Schn.* ad Hist. An. V. 2. 1. p. 264.] Eadem ex
Alexandro Myndio tradit *Athen.* V. p. 221. E. Fabula ficta videtur
 propter miram cornuum naturam, quemadmodum hodieque multi capram
 Libni Tartaricam Saiga dictam oblabii superioris propendentis molem re-
 trogradiendo pasci tradunt. Cf. *Foss.* ad Melam I. c. 8. SCHNEIDER.
 Vid. Eund. in Anct. ad Friderici II Reliqq. p. 168. Fons narrationis est
H-rodot. IV. 183. τὰ κέρα ἐχουσι κακυφότα ἐς τὸ ἔμπροσθε· διὰ τοῦτο
 ὀπίσω ἀναχωρόντες νέμονται· ἐς γὰρ τὸ ἔμπροσθεν οὐκ οἶοι τέ εἶσι, προ-
 εμβαλλόντων ἐς τὴν γῆν τῶν κερῶν· ἄλλο δὲ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν ἄλ-
 λων βοῶν ὅτι μὴ τοῦτο, καὶ τὸ δέρμα ἐς παχύτητά τε καὶ τρίψιν. Ex
Aeliano sua duxit *Philes* c. 69. | εἶναι τινος. om. b. | ἐπέλ. ἐπὶ. m. | 20 21
 τὰ πρό ποδῶν. *M. b. c.* προποδῶν. m. τὰ πρό τῶν ποδῶν. a et editt. In 22
 hac locutione articulus modo additur, modo supprimitur. *Xen.* R. Lac.
 c. 3, 4. αὐτὰ τὰ πρό τῶν ποδῶν ὄραν. quidam libri om. τῶν. *Luci.* Bis
 Acc. c. 34. τὰ πρό τῶν ποδῶν οὐκ ὄρων. | ἢ δὲ. ὁ δὲ. et statim βόδου 23
 σιν. c. εἰς οὐραν. ἐς. *Val.* ἐπικύπτοντες. ἐπικρύπτοντες. *Val.* | ἐν Δεύ- 25
 κτροῖς. Δεύκτροις. m. καὶ τὰ ὄρα. *Arist.* H. A. III. 9. 3. ἐν Φρυγίᾳ εἰσὶ
 βόες καὶ ἄλλοι, οὗ κινουσι τὰ κέρατα ὡς περ τὰ ὄρα. ubi vid. *Schn.*
 p. 146. s. | χῶρῶ. χωρῶ. b. τοῦ στηθους. De capris aliisque animal- 27
 bus mammas pectorales habentibus, vid. *Schn.* ad *Aristot.* H. A. II. 3. 2.
 p. 79. | *Σχαρίσκον.* de hoc flavio non constat. Ad rem cf. supra III. 32. 29
 [p. 65, 22.] nec extat hodie locus *Aristotelis*, quem *Aelianus* ter lau-
 dat. SCHNEIDER. *Καρίσκον. M. m. c. v. al. Gesn.* *Σχαρίσκον.* a. in re du-
 bia hoc nomen, au *Σχαρίσκον* legatur, non multum interest. τὸν *Καρ-*
στηβουδιανοῖς. b. utroque nomine juncto. | πάντα. om. m. hoc loco; sed 31
 adhaeret vocabulum initio proximi capitia.

CAP. XXXIV. Σαρδῶ. Gesneri correctionem firmavit b. Σαρδόν. m. 32
 Σάρδον. a et editt.

370 Σαυμάσαι. Σαυμαῦσαι. c. | τὰς γὰρ τοὶ δορὰς τοῖς ἐπιχωρῶνς ἡσδῆ- 1 2
 σσαι. rectum erat legi: ταῖς γὰρ τοὶ δοραῖς τοῖς ἐπιχωρῶνς ἡσδῆ.

SCHNEIDER. τὰς δὴ τοὶ. b. v. ἀσκήσθαι. b. *Ebertus* in Diss. Sic. I. p. 196. sa-
 tis habebat legi τοῖς ἐπιχωρῶνς, comparans ἡμῆσθαι δορὰς supra IV. 46.
 ἡσδῆτο ἐσδῆτα in Var. Hist. XII. 32. στολήν ἡσδῆτο. Ib. XIII. 1. Porro
 idem ταῦτα mutat in ταύτας; invito, ni fallor, *Aeliano.* Vid. ad X. 13.

- 3 p. 223, 32. | ορέτην. haec omnia videntur pertinere ad mastrucas Sardonum ex pellibus musmonum, ut *Strabo* appellat V. p. 344. [225] οί τριχα φύοντες αλιείαν ἀντ' ἐρέας κριολ — ὡν ταῖς δοραῖς θωρακίζονται. Cf. *Plin.* VIII. s. 75. An ophion a scriptoribus graecis celebratus ap. *Plin.* 28. s. 52. diversus sit a musmone, difficile est hodie statuere. Σκηκιδια. Cf. *Wessel.* ad *Diodor.* IV. 15. Tom. I. p. 342. 18. *Fr. Cetti* in *Hist. nat. Sardin.* p. 112. vers. germ. *Pennant* Tom. I. p. 44. — In verbis καὶ διὰ χυμῶνος etc. haud scio an obversatum sit *Aeliano* dictum *Dionysii* tyranni, de quo vid. *Kühn.* ad *Var. Hist.* I. 20. *Victor.* *Var. Lectt.*
- 5 XXI. 10. | φορήματος. *M.* b. φορέματος. *m.* a. c. quam formam recentioris commatis attigit *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 250. Tacite correxit primus 7 editor. | ἀποστρέφειν. ἀποστρέφει. *b.* δὲ ante ἔω om. *b.*
- 10 CAP. XXXV. τὶ δαλ. *M.* *m.* *c.* δὲ. *a.* *b.* edit. ante *Gron.* De τὶ δαλ vid. *Buttm.* *Ind.* in IV *Platon.* *Dial.* p. 215. *Stallb.* ad *Euthyphr.* p. 21.
- 11 — ἐάσομεν. ἄσομαι. *b.* | οὔτως. edit. tacite corrigente *Gesnero.* οὔτως. *m.* *a.* *b.* *c.* vico sic nuncupato. *Gill.* Ex *Med.* nihil notatum; non tamen dubito, in illo quoque libro οὔτως esse. Bene hoc haberet, si τὸδε abesset. *Vid.* X. 46. p. 238, 18. Tum alterum φωνῶν molestum est. Sed hoc om. *b.* Vide igitur an scribendum sit: ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγους φησὶν οὔτως, Κούδα μὲν εἶναι κώμην τὸδε ὄνομα λαχοῦσαν — Sic XVII. 1. Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Περὶ πλοῦ λέγει οὔτως. aut quod non deterius: φησὶν, *K.* μὲν εἶναι κώμην οὔτως ὄνομα λαχοῦσαν. Praeterea doctissimus *Le-tronne* ad *Strabon.* *Gallitum* Vol. V. p. 256. corrigit: ἐν τοῖς Ἰνδοῖς
- 14 λόγοις. Articulus additus non displicet. — Κούδα. marg. *Gesn.* | χυλόν. χηλόν. *m.* σχυλόν. *a.* κυλόν. *c.* De *Ichthyophagis* *Strabo* XV. p. 720. τροφῆς ἡμέρου σπάνις· τοῖς δ' ἰχθύσι χρώνται καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ θρέμματα.
- 15 CAP. XXXVI. ἔλαφς ὕν. inverso ordine *b.* ἀνωτέρω. ἀνώτερον. *b.*
- 17 *Nempe* I. 38. VIII. 28. — ἐν Μεγάροις. μεγέδει. *b.* | καὶ μέντοι εἰρησόμενον. τὸ εἰρησόμενον corrigit *Abresch.* in *Auctar.* p. 435. quod recepit *Schn.* Equidem scripserim: καὶ μὴν τὸ εἰρησόμενον τοῦτο ἐστίν. τὸ εἰρη-
- 12 σόμενον. *Vat.* Eadem historia est ap. *Polyaen.* IV. 4. 3. | πῖττη χροῖσσαντες ψυχρᾶ. correctionem *Gesneri* ὕγρᾶ, ex *Polyaeno* ductam, recepit *Schn.* τὰ τραύματα καταπλαστέον πύσση ὕγρᾶ. *Geopon.* XVII. 8. 3. et
- 21 iterum πύσσα ὕγρᾶ. *Ib.* XVI. 18. 1. | ἴλαις. εἴλαις. *b.* ἴλας. *m.* ἐξέμαινον. ἐξαι-
αι
- 22 23 μένον. *M.* ἐξέμενον. *a.* | ἐτάραττον. uno τ *m.* | καίτοι καὶ ἐκ νηπίων. sic *a.* et edit. καίτοι ἔτι καὶ. *M.* καὶ ἔτι καὶ. *m.* ἔτι hic non habet locum, ut supra c. 24. p. 365. 5. sed ex praecedente enantiatione repeti-
- 25 tum est. | τῆς φωνῆς αὐτῶν. αὐτοῦ. *b.* *Plin.* VIII. s. 9. iidem minimo suis stridore terrentur. Consentit *Seneca* de *Ira* II. 12. *Plut.* T. II. p. 981. E. et p. 537. C. ubi interpretes μὴν legit pro ὕν. *Geopon.* XV. 1. φρίττει νέον δέλφακος φωνῆν. [Adde *Suid.* v. κευραγιόν. T. II. p. 290. s.] Sed ecce *Plin.* VIII. s. 10 animalium maxime odere murem: quod ex *Plinio* repetit *Solin.* c. 25. *Basil.* Hexa. p. 120. *Dalocampius* tamen *Plinium* similitudine vocis ὕν et μὴν deceptum putabat esse. Sed de mure *Plinii* narrationem affirmat *Beckm.* de *Hist. nat. Vet.* p. 135. de sue *Buffon*; itaque utraque *Plinii* narratio a vero non aliena esse vide-

tur. SCHNEIDER. Res diversae. Elefantus suis *grunnitum* timet; murem ob alia odit, praesertim, ut videtur, *odorem*. Nam, ut *Plinius* nar- rat, pabulum in praesepio positum si attingi a mure viderit, illud fasti- dit. | ἕνα γὰρ. recepi ex *b. v.* pro ἕνα καὶ ὄρρωδοῦσιν. ὄρρωδοῦσιν. *M.* 28 *m.* a. ut supra c. 25. p. 366. 15. iidem libri ἕνα ἐκπλήττονται exhibent.

CAP. XXXVII. τῶν κριῶν οὐ μελζουσ. *Photius* in *Bibl.* [cod. 72. 30 p. 46. ed. *Bekk.*] p. 147. ex *Ctesia* haec refert: τὰ δὲ πρόβατα ἀγ- τῶν ὡς ἄρνες, καὶ οἱ βόες καὶ οἱ ἡμίονοι καὶ τὰ ἄλλα πάντα ζῶα οὐ- δὲν μελζω κριῶν. ubi *Stephanus* κτήνη πάντα legit. SCHNEIDER. Sic *Cod. Bekkeri*.

371 ἡμίονοι. ἡμίονες. *M. m.* ἡμιον. *a.* | ὕν δὲ. ex *Ctesia* idem relatum 2 3 supra III. 3. p. 357, 27. | ἐσθλῆν. *Ap. Philostr.* *Vit. Ap.* II. 28. p. 80. 5 in regis Indorum mensa sues fuisse appositos legimus, ubi *Olearius Ae- liani* fuit immemor. — οὐκ ἂν γεύσαιντο. γεύσωνται. *M. m. a.* quod tacite mutavit editor. Libri Parisini vulgatam tueri videntur.

CAP. XXXVIII. ἐν Μητροπόλει bene mouet *Vales*. *Emend.* V. 16. 7 non ipsam Ephesum intelligi, sed urbem non procul ab Epheso sitam, de qua *Plin.* V. 29. s. 31. *Ephesum, alterum lumen Asiae, remotiores conveniunt Caesarienses, Metropolitanas, Cilbianas.* Ut igitur ab altera Phrygiae Metropoli distingueretur, Aeli. Ἐφεσίων addidit. SCHNEIDER. | ὄφρων. ὄφρων. *M. m. a.* tacite emendavit editor, accedentibus, ut vide- 8 tar, Parisinis. | καὶ αὐτὸ εἶναι om. *m.* eandem copulam ante δεινούς 9 om. *c.* | ἐξερπίσαι. ἐξαρπίσαι. *m.* | πνίγμα scribebatur πνίγμα. σπλ- 11 15 γμα. *c.* ἀναιρούσιν. et statim ἡσυχάζουσιν. *M. m.* | καὶ ἐς. *M. m. a.* εἰς. 16 editt. | πάντως. πάντας. *m.* οἱ περὶ τὸν χῶρον. παρὰ. *c.* | ἀνέλγοντες. 18 20

ἐνεργον. sic *m.* Ejusmodi quid si in alio etiam libro diligentius scripto reperiretur, *Aelianum* scripsisse putarem: καὶ ἐν ἔργῳ ὄντας. *Thucyd.* IV. 131. καὶ αὐτῶν ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων. *Vid. C. F. Hermann.* ad *Lucian.* de *Hist. Scr.* p. 362. Ad ἀνέλγοντες, quod sic absolute positum minime placet, supple τούς ὄφεις. | ἀπέφαινον. ἀπέφηνον. *c.* 21

CAP. XXXIX. Ἀστυπλαιεύς. *Menagii* correctionem pro Ἀστυπα- 22 λαῖος confirmavit *b. v.* *Vid. Steph. Byz.* — Casu lemma ad hoc caput excidit: *de draconibus Indiae et aliarum regionum.* — κατὰ τὴν ἀνάβασιν excidisse suspicatur *Gesner.* recepitque *Schn.* | Ἀποσεισάρης. ἀπεισεισά- 24 ρης. *b.* — | Nomen regis ap. *Strabon.* XV. p. 698. variat βιασάρης, Ἀβιο- σάρης, Ἀβυσάρης. In libris *Arriani* *Exp. Alex.* IV. 27, 10. Ἀβισσά- ρης, Ἀμβισάρης, Βαρισσάρης. Sed Ἀβισάρης ubique dedit *Gronovius*, quem vide ad IV. 27. 10. Latuit enim hic *Aeliani* locus, ut *Strabonis* interpretes. SCHNEIDER. Ἀβισσάρης h. l. corrigebat *Th. Reines.* in *not. met.* ex *Curtio* VIII. 13. | πηχῶν μ καὶ ῥ, ὁ δὲ π. (sic *a*) αF. πηχῶν 24 μεγάλων ἑκατὸν. *Gillius* legit μς. *Gesner.* *Strabo* l. c. τὸν μὲν ὀδοσή- κοντα πηχῶν, τὸν δὲ τετταράκοντα πρὸς τοῖς ἑκατὸν, ὡς εἶπεν Ὀνησικρι- τος. — περὶ δ' οὖν τῶν δρακόντων καὶ ἄλλοι λέγουσιν, ὅτι ἐν τοῖς Ἡμηδαῖς ὄφεις θηρεύουσι καὶ τρέφουσιν ἐν σπηλαίοις. Unde apparet, numeros in *Aeliano* satis integros, sed transpositos esse, et scribendam ρμ cum *Vindob.* SCHNEIDER. πηχῶν μεγάλων ρ. *M.* πηχῶν μεγάλων ὁ δὲ ὀδοσή-

- κοντα. *m.* ubi μεγάλων natum ex prava siglarum interpretatione. Praeterea fortasse πήχεων scribendum, quam forma contracta ab Atticistis 25 statuatur esse δεινῶς ἀνάπτυκος. Vid. *Phryn.* p. 246. | ἐπιθυμῆσαι.
- 26 27 ἐπιθυμῆσαι. *c.* | Ἀλέξανδρον. Ἀλέξανδρος. *c.* | εἰς. ἐς. *a.* ἐπὶ. *m.* | 29 πήχεων. atticam formam h. l. oblatam a Paris; *b.* accepi pro πήχων. Vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 245. In aliis locis libri fluctuant inter has formas;
- X
- saepenumero etiam κη exhibent. De numero cubitorum an verus sit, dubitat *Schn.* ob narrationem ap. *Diodorum* III. 36. Tom. I. p. 202, 64.
- 30 31 | τὸν μὲν εἶναι. μὲν om. *m.* πήχεων. πῆ. *b.* πηχ. *a.* πηχων. editt. | τὸν δὲ ζ. *i. e.* ἐπτά. *m.* *b. v.* Tum scribebatur ἐναπολείπεσθαι γε. ubi numeri notam excidiisse censebat *Schn.* Quod recepi ἐν ἀπολείπεσθαι, debetur 32 codici *b.* | τρέφουσαι ἐν. γε. inserit *b. v.* Ἀσκληπιού. *M. b. c.* Ἀσκληπιού. *m.* Ἀσκληπιαδοῦ. *a.* et editt. ante *Gron.*
- 1 αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι. sic libri omnes. αὐτὸν a *Gesnero* correctum re-372 cepit *Schn.* Verum omnes tres, Euergete regnante Alexandriam relati, in Aesculapii templo servari et nutrirī poterunt. — αὐτοὺς Αἰγύπτω. *b.*
- 2 3 omisso οἱ. | λέγουσιν. *m.* δὲ ἄρα. *M. a. d'* ἄρα. editt. | ἐπεξελάων. καὶ
- 5 6 ἐπεξελάων. *m.* | οἱ τὰς. om. *m.* | παρὰ τὸ ὄρος. *M. m. c.* κερ. *a* et editt. Πελinnaίων. τὸ Πελinnaίων ὄρος ὑψηλότατον τῶν ἐν τῇ νήσῳ (Χίῳ) *Strabo.* XIV. p. 645. In *Dionysii* *Perieg.* 535. καὶ Χίος ἡλιβάτου Πελinnaίου ὑπὸ πέτρων. edidit *Bernardy*, qui hoc nomen docte illustravit p. 670. s. Cf.
- 7 8 *Schol. Pindari* *Pyth.* X. 6. | βασεῖ. βασί. *b.* ὑψηλῶν. ὑψηλῶν. *m.* | οὐπερ. οὐπερ. *a.* ἐπεφρικέσαν emendationem *Schneideri* firmavit *b. v.* ἐπι-9 πεφρικέσιν. *a* et editt. quod verbi tempus a narratione alienum. | τὴν Χίον. sic *a* et editt. omnes. Scr. Χίον. οὐκουν. *m.* οὐκοῦν. *a* et editt. Recte dicitur οὐκουν οὐδέ. Vid. supra VII. 29. οὐκουν οὐδέ Ἄργος. — ἐτόλμων. ἐτοίμων. *m.* Ut h. l. ἦ post οὐδέ positum, sic supra post μῆ.
- 11 p. 300. 19. Vid. ad *Philostr.* *Imagg.* p. 374. | ἐκ μόνης τῆς σύριγγος. *i. e.* τοῦ συργματος, in quo usu praeivit *Plato* de *Legg.* III. p. 700. C. ubi auditorum in certaminibus musicis σύριγγε, ἄμουσοι βοαὶ et κρότοι jun-15 guntur. Cf. *Hemsterh.* ad *Arist.* *Plut.* p. 229. | ἐβρίφθη. *M. m. a'*. *Gesn.* ἐτρίφθη. *a* et editt. Illud licet a *Schneidero* minus probatum non dubitavi recipere. Sic enim res in hac narratione recte se et ordine se-17 quantur. Cf. *Lucret.* I. 896. ss. *Vallis arbores concussas.* *Gill.* | περιλαμβάνει. emendationem *Abreschii* in *Auctar.* *Diluc.* p. 265. exhibet *Vind.* 51. cf. *Vat.* παραλαμβάνει. *a* et editt. Illud recepit *Schn.* cur. sec.
- α
- 18 19 20 | ἔεργύσαι ἐργύσας. *b.* | καταπίπραται. καταπίπρατα. *m.* | οἱ Χῖοι. 22 χῖοι. *c.* | καὶ κεφαλήν. *M. m. a. b. c.* καὶ om. editt. ante *Gron.* καὶ τὴν κεφ. *Schn.* in cur. sec. sic esse in *Med.* perperam existimans. — ὡς ἐκ. καὶ ἐκ. *b.*
- 25 CAP. XL. σῆψ. σῆψ. *m.* Pars descriptionis ducta ex *Nicandri Ther.* 145. ss. Quae de dentibus ejus narrat, sunt ap. *Eund.* *Ib.* 182. ss. de aspidē. Eandem bestiam descripsit *Pausan.* VIII. 4. p. 605. s. qui montem Arcadiae ab ea appellatum esse dicit *Ib.* 16. p. 632. Vid. 26 de ea inprimis *Sohn.* in *Physiol. Amph. Spec.* I. p. 74. ss. | τὴν χρέον ἐτρέπει. *Buissonius* ap. *Schn.* in *Cur. post.* ad *Theriaca* p. 248. μορράς

δ' ἀμαίβει μὲν σήψ πάντων κλείστας θύσας, μεταβάλλεται δὲ τὴν ἰδίαν, καὶ δοκεῖ φαίνεσθαι τοῖς ὄρωσιν χωρίων ἢ τι τοῦ χωρίου, ἵνα περ ποιεῖται τὴν διαταξάν. Cf. *Mirab. Ausc.* c. 178. p. 350. | δὲ ἄρα. *M. m. a.* δ' ἄρα. 27 editt. | ὑμνωδίας. ed. *Gesn.* et libri nostri. ὑμνωδίας. c. ὑμνωδίας. p. 28 ed. *Gron.* lectio in sequentes propagata. χιτώνες. χιτών. c. | πατάξαν. 29 παρατάξαν. c. | ἀφίησι. ἀφίησιν. *M. m.* 30

CAP. XLI. Μεγασθένης. ex eodem Megasthene eadem narrat *Sera-* 31
bo XV. p. 703. [Tom. VI. p. 83.] ἀλλαγῶν δὲ διπλήσις ὄφεις ὑμενοπέτρους
κ. τ. λ. Idem XVII. p. 830. (663) in Mauritania σκορπίων καὶ πτηνῶν
καὶ ἀπτέρων πλήθος reperiri narrat. *Pausan.* IX. 21. καὶ ἐγὼ περωτοῦς
ὄφεις οὐ θεασάμενος περῶμαι, διότι ἀντὶ Φρυγῆ ἤγαγεν ἐς Ἰωνίαν σκορπίων
ταῖς ἀκρίων ὁμοιότατα περὰ ἔχοντα. Recentiorum de pennatis serpenti-
bus testimonia collegit *Bochart.* Hieros. T. II. p. 423. de scorpiionibus
alatis *Idem* p. 634. ss.

373 παρακλήσιος. περιπλ. m. | ἀποστάξη. ἐπιστάξη. *b. v.* | Πολύκλει- 1 4 5
τος. intelligi puto Larissaeum illum, cujus historias laudat *Athen.* XII.
p. 539. *Antigono* c. 147. dicitur ὁ τὰ Ἰνδοῦ γειγραφώς. SCHNEIDER. πο-
λύκλητος. *b.* Vid. *Wessel.* ad *Diod.* XIII. 83. p. 608. | βορὰς. βορὰς. 7
M. m. εὐανθίσαι. *Plut.* T. II. p. 498. C. de panthera: ὡς ἐκείνη τὸ σῶμα
καὶ τὴν ἐπαφάνειαν εὐανθῆ καὶ κατάστικτον ἐπαδείξατο. | δύο πήχεις. τῆ- 10
χεις. *a.* *Arist.* H. A. VIII. 27. 5. ἐν δὲ τῇ Ἀραβίᾳ σαύροι μείζους πη-
χάλων. Cf. *Bochart.* Hieros. T. I. p. 1061.

CAP. XLII. ἀκοήν λέγειν. Vid. II. 53. p. 51, 5. Verba καὶ οὐ αὐαε 12
ad ὁμολογεῖ pro parentheticis sunt habenda. | ὁμολογεῖ. ὁμολογεῖν. *b.* | 13
δύο πόδας. anguis Linn. bipes pedibus duobus brevissimis didactylis ad 14
anum positus gaudet. In hoc genere anguium caput a reliquo corpore
non distinctum est, sed truncus utriusque pariter attenuatur; unde orta
fabula de gemino anguium horum capite. Anguem bipedem descriptum
vide in *Sebas* Museo I. tab. 53. fig. 8. tab. 86. fig. 3. a *Linnaeo* in *Mus.*
Ad. Fr. I. p. 21. tab. 28. fig. 3. σκορπίους περωτοῦς *Merrem* conjicit de
Panopae specie. SCHNEIDER. | Κτησίας. κησίας. *m.* ὁ κνήδιος. κνήδιος. *a.* 15
φησι. *M. m. a. b. c.* temere omissum in editt. ante *Gron.* | Σαττάκη.
Plin. VI. 27. u. 31. *Sittacene* — dividitur *Archoo*. An idem Archous
cum Argade Aeliani? SCHNEIDER. De nomine regionis vel urbis vid.
Beckm. ad *Mir. Ausc.* p. 75. et ad calcem *Antig. Car.* p. 233. De situ
urbis dicunt *Intrpp.* ad *Xenoph.* Anab. II. 4. 13. et *Baehr.* ad *Ctes.* Re-
liqq. p. 230. | δὲ ἐν αὐτῷ. δὲ ἄρα. *b. v.* quod placet. | λευκὴν. λευ- 16 18
κόν. *c.* ὄργυιάν. ὄργυιαν. *m.* ὄργυιαν. *a.* | καὶ μετ' ἡμέραν. *M. m. a.* καὶ 20
ου. ante *Gron.* errore editoris. | νύκτωρ δὲ ἡ. *M. a. d'* ἡ editt. | 21
ἀποκλῦναι. ἀπολύναι. *m.* ἐσθῆτα. αἰσθῆτα. *m.* 24

LIBER SEPTIMUS DECIMUS.

374 CAP. I. πηχῶν. verisimile est, *Aelianum* scripsisse πήχεων, et h. l. 2
et in seqq. In vitis tamen libris nihil mutare volui. Vid. ad XVI. 39.
p. 371, 27. — μήκος. τὸ μήκος. *b. v.* Articulo in talibus non est opus.
Herodot. IV. 196. νῆσον — μήκος μὲν διπλοσίων σταδίων, πλάτος δὲ στε-
νήν. Ib. 86. ἡ δὲ Προποντις εὐρύσα μὲν σταδίων πεντακοσίων, μήκος

- 3 δὲ τετρακοσίων. Articulus additus infra c. 6. p. 376, 15. | πλάτος δὲ καὶ sic
 5 m. δὲ om. a et editt. δηλονότι δηλονότι m. γένος. γένος. c. | καὶ χηλαὶ
 δὲ καὶ χ. καὶ m. — προσέχοντα M. m. b. c. v. προσέχον τὸ. a. ut emen-
 daverat Trillerus, probante Wernsdorfio ad Philas Carm. gr. p. 285. et
 Oudendorpio ad Thom. M. p. 485. s. προσέχον ἐπηρτημένον. c. προσέχον τὸ.
 mirum Gesneri errorem editt. omnes ante Schn. propagarunt, majore distin-
 ctione posita post μέγισται et ἐπηρτημένον. Abr. in Auctar. Diluc. p. 338.
 corrigebat: γένος καρκίνων, οἷς — χηλαὶ ἤρτημέναι μέγισται· πρόχειρον
 ἔχον τὸ ἐπηρτημένον. Schn. audaci conjectura, quam in edit. proposuerat,
 rejecta, in^o cur. secundis scripsit: „Locum in verbo προσέχον nondum sa-
 natum esse agnosco, quamquam προσέχον accusativo junctum reperiam ap.
 Xenoph. Anab. III. 2. 19.“ ἐπηρτημένον om. b. v. quod participium for-
 tasse natum ex διτυγραφία: nam in praecedentibus fuisse videtur: καὶ
 χηλαὶ δ' ἐπηρτημέναι — chelae maximae corporibus annexae. Vertit
 Gillius: et maximi forcipes appensi essent. Si προσέχοντο, quod libri
 praestant, sincerum est, sensus esse debet, chelae maximae sese exsere-
 6 bant. Gillius vertit: prominebant. | ἐπιβουλεύεσθαι. ἐπιβουλεύεσθαι. a. |
 9 οὐ καρκίνοι. καρκίνοι. m. a.
- 10 CAP. II. ἐν τῇ. om. m. quare Schn. cur. sec. has vuculas seclausit.
 Reliqui libri easdem tuentur. Similiter c. XVII. p. 381. 1. ἐν τοῖς omit-
 tit b. ὄφιν. ὄφεις. b. v. quod fortasse correctori debetur. serpentem ver-
 11 tit Gill. | ἑκαλδεκα. ἑκαλδεκα. a. Eandem mensuram habet ex eodem
 fonte Strabo. XV. p. 706. T. VI. p. 97. Arrianus Indic. XV. 10. Cf.
- 13 14 Diodor. XVII. 90. ibique Wessel. p. 230. | γε μὴν. τε μὴν. a. | χαλ-
 κουειδεῖς. χαλκούς δεῖ. c. χαλκουειδεῖς ῥάβδους has virgas dicit Diodor. l. c.
 15 | ἀπὸ κεφαλῆς. M. m. a. b. c. ἀπὸ τῆς κεφ. editt. tacite sic corrigente
 Gesnero. Sed duobus substantivis inter se junctis haud raro articulus al-
 teri detrahitur. Vid. ad V. 5. p. 120, 16. VII. 2. p. 153, 26. Sicut h. l.
 16 X. 24. p. 229, 24. νῶτα δὲ πέφυκε καὶ τὴν οὐρανὸν ἄβρηκτος. | προσει-
 κασμένας et πεφοινγμένας legendum esse pro προσεικασμένους et πεφοιν-
 γμένους, conjecit Gron. Quod quaerebat, praestat M. haud raro a patre
 17 ejus negligenter collatus, et m. b. nec aliter legit Gill. | χρυσοφανεῖς.
 χρυσοφαεῖς. Vas. Forma apud poetas usitata. Eurip. Hipp. 1270. Ἔρωε
 χρυσοφαεῖς. Epigr. ap. Plus. Vit. Flam. c. 12. χρυσοφαῖ στέφανον. δὲ ἄρα.
 M. m. a. δ' ἄρα. editt.
- 19 CAP. III. ἐν τῷ ἐνάτῳ. sic Vas. ἐν τῷ 3. vulgo. περὶ Πτολεμαίων
 λόγων. M. b. c. de Ptolemais. Gill. πτολεμαίων λόγων. m. πτολεμαίων λό-
 20 γῶν. a et editt. ante Gron. — Νύμφης. νύμφης. c. νάφης. m. | ἐν γῇ τῇ.
 hoc ordine M. m. a. v. ἐν τῇ γῇ editt. contra librorum fidem. Τρωγλο-
 21 δύτιδι. a. τρωγλοδύτι. m. a pr. m. τρωγλοδύττη. b. τρωγλοδύττι. c. | ἔχεις
 23 ἀντικρίνοντο. ἔχει ἀντικρίνοντο. m. | τὸ χελώνειον. χελώνιον. b. c. v. Vid.
 VII. 16. p. 165, 5. XVI. 14. p. 357, 22.
- 24 CAP. IV. κρηστήρ. supra VI. 51. et ap. Aëtium inter nomina vel co-
 gnomina dipsadis est κρηστήρ. Sed symptomata e veneno presteris hic
 descripta minime cum iis conveniunt, quae in dipsade Nicander et Aë-
 ssius descripserunt. SCHNEIDER. Cf. Eund. in Phys. Amph. Spec. I. p. 62. a
 25 | κινήτους. κινήτους. b. in marg. κινήτους.

375 ἀγνώστους. *a. M. ἀνώστους. m. al. Gesn. ut neque notionem ha-*
beat, neque respirare, neque mejere queat. Gill. *Schneidero* illud vo-
 cabulum merito suspectum. A libris matis nullum est praesidium. |
 λήθη. λήθη. *m.* Eadem locutio est IV. 57. p. 95, 26. | τὴν κύστιν. 2 3
M. m. b. v. al. Gesn. κύστιν. c. καύστιν. a. unde καύσιν fecit *Gesnerus.*
 ἐπέχει. ἀπέχει. *m. λειπότριχας. M. m. a. v. λικότριχας.* edit. ex correctione
Gesneri. In pluribus hujusmodi compositis libri fluctuant inter λεπτο — et
 λεπτο — Cum λειπότριξ concinit λειπόφυχος et λειποφυχέω, λειπόδνημος,
 λειπόδερμος et αἴα. | Verba σπᾶσθαι ποιῆι *Gronovius* post ἀποφαίνει po-
 nenda censet. Sic certe symptomata illa se rectius exciperent. Junxit
Gillius: suffocatio sequitur cum convulsionibus.

CAP. V. ἐκ ταύτης γέ. *M. m. v. γε om. a. b.* et edit. ante *Gron.* 7
 τε καὶ. *M. m. b. c.* te om. ante *Gr.* | τὰς om. *b.* τοῖς παιδίοις. histo- 9
 riam de aspide et nutritoris filio ex eodem *Phylarcho* narratam ap.
Plin. X. 74. s. 96. comparat *Schn.* — συντραφομένας. συντραφομένα. *m.*
 | καὶ ante καλουμ. om. *m.* | αὐτῶν. αὐταῖς. *Vat. δ* τῶν δακτύλων. ὁ 10 11
 om. *m. Clem. Alex. Paedag. II. 7. p. 174. A.* πομπυμοὶ δὲ καὶ συργμοὶ
 καὶ οἱ διὰ τῶν δακτύλων ψόφοι, τῶν οὐκ ἐτῶν οἱ προκλητικοί. Vid. *Intrpr.*
Petronii c. 27. ubi *Trimalchio digitos concrepuit, ad quod signum ma-*
tellam spado ludenti supposuit. | ἀπὸ δειπνου. *M. m. b. c. v. ἐπὶ a* et 13
 edit. ante *Gr.* Vid. ad XIII. 19. p. 301, 27. | τῶν αἰσῶν. ἐφ' *Scr. τῶν αἰ-*
 σῶν. Hiatum ex prioribus edit. in nostram propagatam esse piget. | ὑπὸ 16
 συνδήματι. συνδήματος. *b.* voluit ἀπὸ συνδήματος. Vid. II. 15. p. 37, 10.
 V. 11. p. 102, 32. | ἄλλη ἀλλαχόθεν. ἄγρη ἀγγαχόθεν. *m.* Idem error 17
 ex hoc libro notatus II. 11. p. 35, 19. IX. 10. p. 199, 28. XVI. 18.
 p. 360, 29. — περιστάσαι. παραστάσαι. *c.* | ἔωσι. ἐστῶσι. *m. al. Gesn. 18*
 | περιλιμῶνται. *M. m. b. c. v.* περιλιμῶνται. *a.* et edit. ante *Gr.* | 19
 ἐὰν ἐπέγῃ τι. quum surgere e lecto cogit naturalis aliqua necessitas. 21
SCHNEIDER. τι om. *b.* Supra VII. 29. ἤπειγε γὰρ τι αὐτὸν τῶν κατὰ φύ-
 σιν. ubi vid. | ἐξίστασθαι τε αὐτάς. *M. m. a. b. c.* αὐτοῖς. ante *Gron.* 22
 quae inutilis editoris correctio. | συνίασι. *Vat.* συνίασι. *a* et edit. | 23
 παραχρήμα. περὶ χρήμα. *m.* | χηραμούς. χηρασμούς. *m.* | περιπέττει. 24 25 27
 παραπ. *m.*

CAP. VI. Ψαμμιτίχου. *v. b.* Ψαμμιτέχου. *a* et edit. Ψαμμήτιχος in- 29
 terdum scribitur. Vid. *Wesseling.* ad *Herodot. I. 105. p. 53, 34. II. 1.*
 p. 103, 13. ad *Diodor. T. I. p. 76, 86.* πηχῶν. post hoc vocabulum sic
 habetur in *M.* καὶ ε καὶ κ κήτη δὲ περὶ θάλατταν λάκαιναν ἀκούω πηχῶν
 κροκόδειλον φανῆναι φησιν ἐπὶ δὲ Ἀμάσιδος παλαιστῶν δ. γίνεσθαι μεγάλαι
 μέγιστα. quae confusio inde orta, quod verba κροκόδειλον φανῆναι — πη-
 χῶν ob ejusdem vocabuli repetitionem suo loco omissa, postea perperam
 inserta sunt post ἀκούω. Sic etiam *m.* nisi quod ibi δὲ omissum post
 ἐπὶ. Reliqui libri habent id, quod *Gesn.* dedit ex cod. *a.* De crocodili
 mensura vid. *Herodot. II. 68. Wessel.* ad *Diod. I. 35. p. 41, 94.* qui-
 bus adde *Virum doctum Geoffr. de St. Hilaire Descr. de l'Eg. Tom. XXIV.*
 p. 415. s. *Tiedemann Hist. nat. Amphib. p. 69.* | φησιν. φασιν. *Gesn.* 30
 hoc recepi, nisi quis initium hoc cum praecedente cap. jungendum, et
 verbum φησὶ ad *Phylarchum* referri statuat. *SCHNEIDER.* Sic *Gillius* ac-
 cepit: *Psammitici — tempore Philarchus XXV cubitorum dicit visum*
Aeliani de nat. an. T. II.

- fuisse*. Apud Eundem post haec verba sequitur: *Amonetus in quadam*
 31 *Libyca urbe* etc. quae infra leguntur p. 376. 8. | περί Λάικαναν. περί
 32 τὴν Λάικ. *Vat. recte. Λακεδαίμονιαν. c.* | μεγάλαι μεγάλῃ. *a.*
- 1 2 κρητικῶν. κρητῶν. *b.* κρητικῶν. *a.* vid. ad X. 42. p. 237, 15. | κη-376
 τείσεσιν. D. β. 581. O8. 8. 1. Vid. Schol. Mediol. ad alterum locum.
 SCHNEIDER. κητῶσιν. *m.* Cf. *Strabo VIII.* p. 367. *Buttmann.* Lexil.
 3 T. II. p. 92. ss. et *Nitzsch.* Erkl. Anm. zur Odys. I. p. 228. | ὕμνοισι.
 4 ὕμνοισιν. *M.* ἔοικε δὲ αὐτῶν. *M. a.* δὲ αὐτῶν. *m.* δ' αὐτῶν. editt. | ψαλ-
 5 τηρίων. ψαλι sic b. | χορδοστροφία ex hoc uno loco relatum in Lexica:
chordarum abductionem interpretatur *Bast.* in Steph. Thes. Londin.
 6 p. 10661. A. | νεύραι, quid causae dicam esse nescio, car eandem
 partem νεῦρα, et mox eodem manente sensu νευράς vocarit. SCHNEIDER.
 7 καὶ αἱ τούτων νεύραι *m.* | θαλάττη. *M. m.* θαλάσση. *a.* et editt. σκορ-
 8 πίου. de hoc pisce vid. *Schn.* Hist. litt. Pisc. p. 116. | πήξεσιν. sic editt.
 h. l. et, ut videtur, *M.* cum Parisiis. πηχῶν. *m. a.* Vid. ad c. 1.
 11 p. 374, 2. | ἑκατάβεια. *Gillius* vertit: *decem et septem cubitorum.*
 12 | Θεοκλής δὲ ἐν. *m. a.* δ' ἐν. editt. | Σύρτιν. *a.* σύρτην. *M. m. b.* |
- 13 Γεδρωσίαν. γερωσίαν. *M. m. a. c.* γερωσίαν. *Vind.* 51. γεδρ χω/ b.
 omisso articulo. Vid. de hoc nomine, quod et Κεδρωσία scribitur, *Wes-*
sel. ad *Diodor.* T. II. p. 222. 4. et supra XV. 25. p. 349, 8. — μόρα.
 15 μόρα. *m. c. a.* | τὸ μῆκος. *S. Basilus* T. I. p. 68. E. τοῖς μεγίστοις
 ὄρεισι τῷ ὄγκῳ τοῦ σώματος παριστάται· ἄγε καὶ νήσων παλλάκις φαντα-
 18 σίαν παρέχεται. | ἀναφυσήση. ἀναφυσήση. *a.* τοῖς μυκτήρησιν. *Gesne-*
rus [ap. *Gronovium*] malebat φυσητήρησι, quod vocabulum sane de balaenarum organo respiratorio usitatius est. SCHNEIDER. μυκτήρησι ἐς. *M. m.*
 ἀναβρίπτεν. ἀναβρίπτεν et θαλάσσης. *m.* Comparat *Schn.* *Nearchum* in
Arrian. Indic. c. 30. ὀφθῆναι ὕδωρ ἄνω ἀναφυσώμενον τῆς θαλάσσης οἰά-
 19 20 περ ἐκ κρηστήρων βίβη ἀναφερόμενον. | ἀμαλίσι. ἀμαλίσιν. *M. m.* | κρη-
 στήρας. κρηστήρας. *m.* ταῦτα. ταύτας. *b. c. v.* Bene habet neutrum plu-
 ralis. Haec qui vident, non e balaenarum fistulis ejici, sed typho-
 nes (Wasserhosen) esse arbitrantur. De balaenarum fistulis aquarumque
 inde quam *Plinius* appellat *sufflatione* vide *Lacepède* Hist. natur. des
 Cétacées p. 8. s.
- 21 CAP. VII. Ἀριστοτέλης. *Arist.* H. A. VIII. 11. ὁ δὲ ἐλάφας ἐσθίει
 πλείστον μὲν μεδίμνονας Μακεδ. ἐνία ἐπὶ μίᾳ ἐδωδῆς· ἐπικίνδονον δὲ το-

*) Eloquentissimus naturae enarrator *Lacepède* in Historia cetaceorum p. 3. agens de balaenae magnitudine, haec inter alia dicit: pour avoir une idée distincte de sa grandeur, nous ne devons plus la comparer avec les plus colossaux des animaux terrestres — nous ne trouvons pas non plus cette mesure dans ces arbres antiques dont nous admirons les cimes élevées: cette échelle est encore trop courte — il faut que nous comparions la longueur de la baleine entièrement développée à la hauteur de ces monts qui forment les rives de tant de fleuves, lorsqu'ils ne coulent qu'à une petite distance de l'Océan.

σοῦτον πληθος, τὸ δ' ἐπίκειν ἕξ μεθίμους ἢ ἑπτά· ἀφάρτων δὲ πόντε μεθίμους, καὶ ὄκνον πάντα μαρεῖς· ἔστι δὲ ὁ μαρεῖς ἕξ κοῦλαι. Ἡδὴ δὲ τις ἐπικεν ἑλέφας μετρητάς ὕδατος Μακεδονικοῦς εἰς ἑπταξ δέκα καὶ τέτταρας, καὶ πάλιν τῆς θειλῆς ἄλλους ὀκτώ. quae quantopere differant vides. Κριζὸν addidit *Aeli*. quas ex sequ. ἀφάρτων facile in *Aristotele* lector prudens intelligit. SCHNEIDER. Cf. Eund. ad *Aristot.* Tom. I. p. XIV. | πλεῖστον usque ad πληθος omnes libri nostri, etiam *Vat.* omittunt; quare 22 haec verba, tacite ex *Aristotelis* loco ab editore addita, seclusi. Pro-rus ejicienda sunt. *Gillius* ea non habet. | δοξῆς. om. c. χιλῶν. χελῶν. 24

λ/

M. a. m. χελῶν. c. χί b. et v. i. e. χιλῶν. quod accentu mutato recepi. Sic jam emendaverant *Schn.* et *Bernard.* δένδρων pro χελῶν volebat *Gesner.* De pasta elephantis *Philes* in Carm. Gr. Wernsd. VIII. 135. ss. ex alio fonte tradidit. Ex *Aeliano* Idem de Propr. An. c. 39, 14. τροφή μὲν αὐτοῦ οἱ κλάδοι τῶν δένδρων, Κισσοῦ τε φύλλα καὶ κριζὴ κατακόρως. quem pro χιλῶν in suo exemplo κριζὴ videtur habuisse. | πῦσαν 25 δὲ. *M. m. a.* δ' editt. ὁ αὐτὸς. ὁ om. c. — μετρητάς. μητρητάς. vitiose ed. *Gron.* Λακεδαιμονικοῦς. Μακεδονικοῦς habet *Aristoteles* l. c. Macedonicis mensuris usus in re, quam a Macedonicis equisonibus compertam habebat. Sed *Metretas Lacedaemonicas* cum libris habet *Gillius*. Vitiosa lectio. Et nunc *Vat.* offert Μακεδονικοῦς. quod reponendum. — τετταρακαίδεκα vid. ad IV. 40. p. 88, 16. | δὲ ἑλέφαντας. a. *M.* δὲ ἑλέφαντα. 27 m. c. δ' ἑλέφαντας. editt. De elephantum aetate vide ad IV. 31. | δὲ 29 ὕδωρ. *M. m. a.* δ' ὕδωρ. editt. ἀκρεφνές. ἀκρεφνές. b. ἀκρεφναίς. c. | ἑλέφαντι πῦσιν. [sic vulgo] pessime ad elephantum traduxit, quae de camelo. *Aristot.* H. A. VIII. 10. ubi est: οὐδὲ γὰρ ἀπὸ τῶν ποταμῶν πρότερον πίνει πρὶν ἢ σνταράξῃ· δύναται δὲ ἄποτος ἀνέχεσθαι καὶ τέτταρας ἡμέρας. Errorum ab *Aeliano* assumptis *Theoph.* Qu. nat. c. 3. SCHNEIDER. Quam manifestum sit ex verborum consensu, *Aelianum* locum illum *Aristotelis* expressisse, non dubitavi καμήλω ex Parisinis b. c. recipere quibus nunc accedit *Vat.*; licet *Aelianus* de elephantum tradat idem supra IV. 31. p. 84, 9. ubi vid. annot. *Gillius* h. l. ἑλέφαντι legit. | δὲ καὶ. 30 τε καὶ. m. ἠγγεῖται. ἠγγεῖσθαι. a. | καὶ μέντοι καὶ. a. alterum καὶ om. 31 *M. m. c.* Abest καὶ post καὶ μέντοι supra III. 17. p. 59, 3. Ib. c. 39. p. 67, 19. Ib. c. 46. p. 70, 5. IV. 5. p. 95, 3. ποταμόν. ποταμοῦς. *Vat.* et c. | πρὶν ἢ τοῖς. πρὶν τοῖς. *Vat.* ἐπιταράξῃ. ἀναταράξῃ. m. ἀναταράξει. 32

377 *Vat.* ἐπιταράξει. a. quod *Gesner.* mutavit in ἐπιταράξῃ. ut statim

ἀφανίσαι, quod habet a. m. v., in ἀφανίσῃ. Collatio *Med.* et *Paris.* tacet; ita ut debeamus existimare, haberi in illis libris ἐπιταράξῃ et ἀφανίσῃ. De πρὶν cum conjunctivo vid. *Matth.* Gr. §. 522. not. p. 1012. ἂν addidit *Theophyl.* l. c. μὴ πρότερον πίνειν, πρὶν ἂν ὑποβολίσῃ τὰ νάματα. Bene etiam habet πρὶν ἢ τοῖς ποσὶν ἐπι (vel ἀνα-) ταράξει τὴν ἑλὸν καὶ ἀφανίσαι. Vide supra ad XIII. 8. p. 292, 15. Caeterum nec compositum ἀναταράσσειν male habet. *Aristot.* IX. 37, 1. ὅταν ἐν τοῖς ἀμμώδεσιν ἢ βολώδεσιν ἀναταράξας κρύψῃ ἑαυτόν. ἐάν δὲ ἄποτος. ἄποτος δὲ ἐάν. *Vat.* μένῃ. sic libri omnes, etiam *Vat.* μένει editt. ante *Gron.* | καὶ ὀκτώ 2 ἡμέρας. καὶ ἡμέραν. *M. m.* omisso numerali, quod habet a. octo dies. *Gill.* quatuor tantum dicit *Aristoteles*.

- 3 4 CAP. VIII. θαλάττης λέγει. θαλάσσης φησὶ *b. v.* | γίνεσθαι χερ-
 5 σαίων. χερσαίων γενέσθαι. *b. v.* | κῆπον. ejusmodi animal e simiarum
 classe describit *Agatharchides* ap. *Phot.* [Bibl. cod. 250. p. 455. ed.
 Bekk.] et ap. *Diodor.* III. 35. p. 201. *Strabon.* XVI. 775. [T. VI. 423.]
 ubi solus *Moaqu.* κῆβον. sed XVII. p. 812. [Tom. VI. 585.] plures libri
 scripti κῆβον habent. [cf. *Damass.* ap. *Phot.* cod. 242. p. 343. 10.]
 Merito igitur dubitari potest, haec scripturae varietas idemne an
 diversum genus animalis designet. Hoc mihi tamen certum vide-
 tur, κῆβον *Aeliani* a κῆβω utroque *Strabonis* diversum esse. Locus
Aristot. H. A. II. 5. 1. docet, nomina πῆληκος, κωνοκέφαλος, κῆβος si-
 gnificare genera diversa e classe simiarum; κῆβος autem distinguitur
 ita: ἔστιν ὁ κῆβος πῆληκος ἔχων οὐράν. Sunt igitur πῆληκος et κωνοκέ-
 φαλος ecaudatae simiae. Ceterum etymologiam nominis κῆβος merito
 risit *Salmas.* Exerc. *Plin.* p. 276. et *Bochart.* Hieroz. L. III. 31. p. 993.
 Cf. etiam dicta ad *Aristot.* l. c. p. 75. s. Σημηθικα. *Cuvier.* Annot. ad
Plin. T. VI. p. 423. laudata *Aeliani* ex *Pythagora* descriptione, non
 dubitat κῆβον hunc esse simiam rubram *Lin.* (*patas*, *Buffonii*), nomen
 autem, ex aethiopico quodam vocabulo detortum, a Graecis perperam
 5 9 explicatum esse. | ἔχειν. *M. m. b. v.* ἔχει. *a* et editt. | βῆχιν. βῆχιν.
 10 *c.* | ἐς. *M. m. a. c. v.* εἰς. editt. ἀκράτως. ἀκρατῶς. *b.* Vid. supra
 XVI. 11. p. 356. 4. θεάσασθαι ὃ ἄν. θεάσαι ὃ ὄν. *m.* a pr. man. θεάσαι
 12 13 ὃ ἄν. *b. c.* | παρειῶν. παρῶν. *m.* ἐντεῦθεν. ἐντεῦθε. *m.* | καταλασιν. κατα-
 σιν. *b.* τὰ κάτω μέχρι τῶν στέρνων. *M. m. b. v.* marg. *b.* γρ. καὶ οὕτως.
 14 ταύτης δὲ τὰ στέρνα μέχρι τῶν κυ- (sic) τὰ στέρνα μέχρι τῶν κάτω. *a* et
 15 16 κισσῶν. κισσῶν. *m. a. v.* | πᾶσα, sed uncinis inclusum, addidi ex *b. v.*
venter candidus. *Gillius.* δὲ οἱ. Perperam. Ed. *Gron.* et *Schn.* δὲ οἱ
 κατόπαν. κατόπαν. *m.* εἰσιν. *M. m.*
- 19 CAP. IX. ὄνοκενταύραν. ὄνοκενταῦραν. *m.* ὄνοκένταυρον. *Philes* c. 44.
 Locum depravatum ex Script. anonymo de Belluis msc. excitat *Gron.*
 quo nihil docemur. *Schn.* excitat *Vincentium Bellou.* Spec. nat. XIX. 97.
Onocentaurus est animal et natura biforme, capite scilicet asinino et
corpore velut humano: faciem habet setis horridam manusque forma-
tas habiles ad omnem actum. Dum vocem premit, quasi loqui incipit.
 — his additis: „Quae undecunque ducta *Aeliani* narrationi similiora
 sunt, sed dubium manet, an eadem de bestia e simiarum classe accipienda
 sint. Cf. *Gesner.* de Quadrup. L. I. de Onocentauro p. 23.“ — καὶ ταύ-
 20 την. ταῦτα. *b.* | εἶδεν. οἶδεν. *b.* ὡς λόγος ὅτι. verba sic malim posita:
 ὅτι, ὡς λόγος, καὶ Κενταύρων — ἑκταύρων. *c.* Centauros in Arabia re-
 pertos, unumque eorum Romae visum conditum, narrat *Phlego Trall.* de
 21 *Mirab.* c. 34. s. | περὶ πλαστοικήν. junctim περιπλ. *c.* παραπλ. *b.* Peri-
 phrasin facit περὶ, ut ap. *Herodot.* III. 131. ἔχων οὐδὲν τῶν ὄσα περὶ
 τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλῆα. Genitivus τῆς φύσεως pendet a καταψεύσαντο,
 23 *affixerunt.* *Lucian.* de Electro c. 5. οὐ παύσῃ τήμερον καταψεύδομε-
 24 νος τῆς χώρας ἡμῶν καὶ τοῦ ποταμοῦ; | σωμάτων. σώματος. *b.* κράσει.
 vide supra XVI. 18. p. 361. 2. καταλείπωμεν δη. recepi ex *M. m.* κατα-
 λήπωμεν δη. *Vas.* καταλείπομεν. *c.* ἀταλείπω μὲν δη. *a* et editt. | ὄντως.

M. v. b. c. ὄντος. *m.* Abest hoc vocabulum ab edit. ante *Gron.* ἐπιδη-
μια. praeterit haec *Gillius*; nec supplevit *Gesn.* Sensus esse debet,
Centauros fortasse omnes simul uno aliquo tempore in terra vixisse, ne-
que ad aliam aetatem genus propagasse. | *χηροῦ παντός. M. b. c. v. xv-25*
ροῦ. m. μικροῦ. a et edit. ante *Gron. fama omni cera flexibilior. Gil-*
lius. Referenda autem haec quoque comparatio ad statuariorum artem,
qui archetypum e cera limove fangebant. | *ἔδωκε. ἔδωκαν. b. αὐτή, ἡ* 28
ἐνοικεταύρα sc. nominativus absolute positus. | *περιέχονται δὲ αὐτοῦ. 30*
αὐτὸ tacite edidit *Schn.* quae probabilis correctio, favetque αὐτὰ *b.* ma-
lim tamen, si quid mutandum, *περιέχονται αὐτοῦ. vultum circumdant et*
complectuntur. Lucian. Dial. Mort. II. 1. *περιέχονται τῶν ἄνω. ubi tamen*
retinendi vis dominatur; ut ap. *Plut. Vit. Themist. c. 9. τῆς Πελοποννή-*
σου περιεχομένων. Muson. ap. *Sebae. Tit. 56, 18, p. 371. περιέχονται*
σπουδῆς τῆς τοῦ γεωργεῖν. περιέχονται Triller. coniecit in not. mast. Vid.
ad XVI. 18. p. 360, 22. | *ἐφεστῶτες. Trillerus* in marg. *ἀφιστῶτες* 32
coniecit; sed tamorem significat ἡρμένως, situm et locum in pectore ἐφε-
στῶτες. SCHNEIDER. ἀφιστῶτε. *m. Philes* l. c. v. 7. *μαζοὺς ὡς γυ-*
ναϊκὸς ἡρμένους. Gillius: mammas distantes (ἀφιστῶτες) ex pectore
pendere.

78 καὶ στέρνα εἰς ζῆν. locum vitiosum censuit *Paus.* ad *Philen* p. 177. 1
qui ἕτερα substituit. *Στέρα* vel *πτέρα* coniecit *Triller.* SCHNEIDER.
Verba ἔτι δὲ usque ad ζῆν omisit *Gillius.* Certe repetita τῶν στέρνων
commemoratio ferri nequit; neque verisimile, *Aelianum* bis. posuisse verba
καὶ ταῦτα ἀνθρωπικά. Verba εἰς ζῆν. illustrat *Rochar.* Hieroz. II. 45.
p. 507. | *οἱ κατόπι. κατώπι. m.* | *αἱ χεῖρες δὲ. M. οἱ χεῖρες δὲ. m. 3* 5
δὲ abest ab. *a* et edit. *διπλή. m.* | *βαρῦδμον δὲ. δὲ om. m.* | 10
Μυσίου. Μυσίου. M. m. 14

CAP. X. γῆ ἀσπάλ. καὶ interponit *b. v.* | *κατὰ Λεβαδέων. Aristot.* 15 16
H. A. VIII. 27. 2. Plin. VIII. 58. s. 83. Antig. Car. c. 10. Cf. Mi-
rab. Anac. c. 136. et Steph. Byz. in Κορώνεια. SCHNEIDER. C. O. Müll-
er in Orchomeno p. 87. s. Λεβαδίων. M. m. a. c. Λεβαδίων. edit. ex corre-
ctione Gesn. Λεβαδέων. b. u. quod praetuli. Sic hoc nomen scribitur
ap. *Pausan. IX. 39. 1. ed. Bekk.* Vide inprimis *Tzschuck.* ad *Stra-*
bon. IX. p. 413. Tom. III. p. 469. | *ὄρχομενίων. ὄρχομένην ἔν. M. 18*
sed ἔν deletum. ὄρχομένην. m. ὄρχομενίων. vitioso ed. Gron. et inde
derivatae edit. — | ἐν δὲ τῇ Διβύρ. ex Aristot. H. A. VIII. 27. 3. Cf.
Plin. VIII. 58. s. 83. Antig. Car. c. 11, p. 20. SCHNEIDER. Praeivit
Herodot. IV. 192. Ἐλαρος δὲ καὶ ὕς ἄγριος ἐν Διβύρ πάντων οὐκ ἔστι.
Hoc testes cum *Virgilio* conciliare studuit *Heym.* ad *Aen. I. 184. cf.*
Cuvier Annot. ad Plin. T. VI. p. 451. | ἐν τῷ Πόντῳ. τῶν. m. Aristot. 19
H. A. VIII. 27. 3. ubi vid. Schn. p. 678. s. De polyto Theophr. de
Fisc. in sicco deg. p. 827. περὶ Ἑλλησποντου καὶ Ἐβέντος οὐκ ἔστιν. unde
Theophyl. Qu. nat. c. 9. sua sumsit. | γίνεται usque ad Διουπία om. m. 20
γίνονται. b. | Δίνων. δίνων. v. b. γίνονται. γενέσθαι. c. — τοὺς ὄρνιθας 21
τοὺς μονόκερας. τὰς μονόκερας. m. τοὺς μονόκερα. b. — | Cum Monac.
τὰς scripai, nisi quas feminas corna carere statuat, quemadmodum femi-
nam juniorem bucerotis in insula Sumatra sine cornu vidit Marsden p. 135.
vers. germ. SCHNEIDER. | ὕς τετρακέρας. suam Berbygassam interpreta- 22

- tur *Erzleben*, comparans *Plin.* VIII. 52. s. 78. Aprus cornutos in circo visos memorat *Calpurn.* Ecl. VII. 58. Aprum Aethiopicum dentibus quatuor exertis armatum interpretatur. *Pallas* Praef. ad Misc. Zool. Lugd. Bat. 1778. quem sequitur *Camper.* SCHNEIDER. Cf. *Cretzschmar* Atlas zu *Eduard Rüppel's Reisen.* Zool. Tab. 25. p. 66. qui aprum *Aeliani* non dubitat esse eum, quem *Cuvier* Phacochoere d'Ethiopie, ipse Phacochoeres *Aeliani* nuncupavit; avem autem μονόκερων Idem censet esse Bucoron
- 23 carunculatum ap. *Vaillans.* | ψιλὰ ψιλὰς. c. vid. de his ovis *Diodor.* III. 8. p. 179. ibique *Wesseling.* — τριχας, τριχα. *Vas.* pecus a lana quidem inops, veruntamen pilis camelorum hirsutum existere. *Gill.* καμήλων έχοντα μη interponit b. v. Hanc ovem *Cretzschmar* l. c. interpretatur ovem tragelaphum *Godofredi* (de *St. Hilaire*).
- 25 CAP. XI. φαλαγγίων. Cf. supra IX. 11. Hoc caput expressit *Philos* c. 66. v. 107. ss. | ταῦτα. τοῦτο. a. ἀπαντῶν. ἀπατῶν. m. | πάντα.
- 26 om. b. v. sed eadem ipsa etiam omnia acerbiora fieri. *Gillius.* | νάρκης ἀνάπλω. b. ἀνάπλα. a et edit. Vid. *Bustm.* Gr. ampl. p. 158 et 249. ἐνάρκης. ἀνάπλα. c. καὶ μεστὰ om. b. v. non desiderarem si abesset; saltem aliud nomen velim additum. μετὰ. c. crebra permutatione. Vid. ad *Callistr.* Stat. p. 685. *Philes* l. c. v. 108. ναρῶ καὶ κλονεῖται καὶ τρέμει, καὶ ψύχεται. *Gillius:* totum corpus obtorpescere et debiliari. | ἀναφύοντες. Vereor ut verbum sanum sit. *Trillero* etiam antecedens μεστὰ fuit suspectum. *SCHNEIDER.* | τὸ σκεῦος. *Philes* v. 113. ὄρθοι τὸν αὐλὸν τῆς ψυγισθης ἐκμάδος. Hac vi *Antistius* Ep. II. ἐπὴν
- 31 γελᾶσθης ἐξιδὼν με τοῦ σκεύους. | ἐνδείκνυνται. hanc *Gesneri* correctionem pro ἐνδείκνυται, quod plurimi libri habent et edit., confirmat *Vind.* 51. sed quod idem *ἐκαστοι* malit, id frustra pnto fieri. Sic plane *Aristoph.* *Plut.* 784. νύττουσι γὰρ καὶ φλώσι τάντικνῆμα, Ἐνδεικνύμενοι ἕκαστος εὐνοῖάν τινα. Vid. *Heindorf.* ad *Plat.* T. II. p. 196. *Wessel.* ad *Diodor.* T. II. p. 108, 25. —
- 2 ἐμβῶσι. ἐμῶσι. *M. m. a.* quum balneas subiissent. *Gill.* unde *Gesn.* 379 suum ἐμβῶσι videtur petivisse. Vera lectio, quae esse videtur in *Parisinis* et *Vas.* sed etiam sine librorum assensu unice probanda. τοῖς ἀπο-
- 3 λουτροῖς. λουτήρια ex poetis habet *Pollux* VII. 167. | ἦ καὶ νῆ' Ἄλια καὶ addit post Ἄλια *M. m. a.* ἀπονίψονται. ἀπανήψ. m. οἷα δῆπου. *M. m. a.*
- 4 b. c. δῆπερ edit. ante *Gron.* mero errore. | γίνεσθαι φιλεῖ πολλά. γίνονται πολλά. a et edit. ante *Gron.* qui meliorem lectionem restituit ex *M.* ubi tamen non φιλεῖ habetur, sed φιλεῖν, ut etiam in *m.* γίνεσθαι φιλεῖ legitur, nisi collatio nos nostra fallit, in utroque *Parisino.* πολλά. πολλάκις. b — ἀπαντᾷ. ἀπαντα. c. τὰ τοιαῦτα. τὰ om. b. In a τὰ supra scriptum.
- 8 CAP. XII. δοῦν τῶ. δοῖσι τι. a. ὄνπερ. *M. m. b. c.* ὄσπερ. a et edit. ante *Gron.* οὔπερ corrigebat *Gesn.* Genitivus pendet a κρᾶσιν: pluralis autem refertur ad πόμα τι, quod vim collectivi habet. Vid. *Jo. G. Baisser* in Exc. X. de *Synesi* ad *Isocrat.* ed. *Bremi* Tom. I. p. 215. et in *Praef.* ad *Panegy.* p. VIII. Post σοφιστὰν articulum iterari malim: οἱ τὴν πονηρὰν ἀκριβοῦντες σοφίαν supra I. 39. οἱ καὶ τούτων ἀκριβοῦντες τὰ δῆρατρα. III. 9. λέγουσι δὲ οἱ τὰ ὑπὲρ τούτων ἀκριβοῦντες. X. 7. τῶν μαγείων τοὺς τὴν τέχνην ἀκριβοῦντας. *Alciphr.* III. 59. μαθεῖν παρὰ τῶν

τοιαῦτα ἀκριβοῦντων. Post σοφιστὰς pone virgulam. | ἤγνηται ἤγαν-11
 ται. m. | κρᾶσιν. κρᾶσιν. a. et editt. πρὸς ἐπιθετὸν τὸ αἷμα πρὸς τὸ ἐκ. τὸ 12
 αἷμα. M. nec aliter m a pr. man. — | De jecinore gemino rubetae,
 φρύνης, altero venenato, testimonia medioerem vide a. 15. collatis
 Scholiis *Nicandr.* ad Alex. 567. 570. 592. mucum cutaneum expressum
 punctura, collectam et cibis vel vino admistum-veneni vires exercere pte-
 res, sine dubio pro genere rubetae diverso diversas. SCHNEIDER. Vid.
 Eund. ad Alexiph. p. 274. sa. et in Spec. I. Physiol. Amph. p. 27. De
rubeta Calena mixta ap. *Juvenal.* l. 69. *rubetaeque pulmone* venenatis
 poculis adhibito vid. poetae Aquinatis interpretes. ποδῶν. om. m. καὶ ποδῶν
 δὲ. b. v. non male. | τὴν δῆραν. sic a et editt. cum plurimis libris, 14
 etiam *Vat.* δῆραν. m. τὸν δῆρα corrigit *Gesnerus*, vere procul dubio.
Sophocles quidem in *Philoct.* 1131. πικρὰ δῆρα dixit, et alios quoque
 locos, ubi δῆρα ponitur pro δῆραμα, *Schaeferus* collegit ad *Gregor.*
Cor. p. 126. sed *Aelianum* δῆραν scripsisse, ut bestiam aliquam significa-
 ret, nemo crediderit. Eiusdem permutationis exempla. vide ad VI. 24.
 p. 135, 19. — ἀντίος ὄρων. In Excerpt. Vatic. T. II. p. 206. *Dio* scri-
 psisse fertur: ὅτι τὸν Γάϊον Γαλάτης τις θεωρήσας αὐτὸν μέγα ἀνεκτά-
 χασεν. *Majus* αὐτὸν censet abundare. Tu scribe: ἀντίον. Vid. supra ad
 XI. 18. p. 253, 5. Ad ἀντίος ὄρων προσβλέψαι contuleris *Sophocl.* An-
 tig. 763. σὺ τ' οὐδὰμὰ Τούμῶν πρὸς ὄψει κατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων. et
 alia, quae de tali abundantia collegit *Lobock.* ad *Ajac.* p. 370. ubi et
Aeliani verba excitavit, non haerens, ut videtur, in vitioso τὴν δῆραν.
 | καὶ τι καὶ φύσημα. M. m. c. *Vind.* Alterum καὶ om. a et editt. καὶ δῆ 16
 τι καὶ. b. v. quod placet. | φύσημα. hinc φύσαλος hoc genus dici vide-
 tur a *Luciano* Philop. c. 12. *African.* Cest. p. 290. aquis veneno in-
 ficiendis apta dicit ὄρον, φύσαλον ἢ φύσας ποταμίας. quas postremas equi-
 dem ignoro. Idem p. 279. nominat in simili usu βάρσραχον τῶν δεινδρίτην,
 φρύνων ἢ ἔχιν. *Aeliani* φρύνων describere videtur *Aëtius* Alex. c. 36.
 cujus locum e ood. gr. posui ad *Nicandr.* p. 275. SCHNEIDER. ἐμπνεύση.
 ἐκπνεύση. *Vind.* | ἔχρον. ἔχρους. b. c. Idem ex *Aeli.* habet *Philes* 17
 c. 31. init. Vid. *Schn.* ad *Nicandr.* v. 583. (570) 592. (579). p. 274. sa.
 | ὅτι — εἶδεν. ὅταν voc. ἔδεν. c. 18

CAP. XIII. χαράδριον. charadrium hiaticulam Linn. interpretantur 21
 plures: equidem definire non audeo. SCHNEIDER. De hac ave flavi, ut
 videtur coloris, antiquissima est narratio ex *Hipponacte* a Grammatico
 memorata. Cf. *Gesneri* Hist. av. p. 246. mire variatam refert *P. Damianus*
Epist. II. 18. p. 253. ita ut avis tota alba esse et obtutu suo aegri-
 tudinem omnem in se recipere dicatur. SCHNEIDER. Versus *Hipponactis*
 est ap. *Suid.* in χαράδριος. Vid. *Welcker.* in *Hippon.* et *Anan.* fragm,
 p. 64. s. *Ruhnck.* ad *Tim.* p. 273. *Damianus* sua derivavit ex *Eustath.*
Antioch. Hexa. p. 40. ubi vid. *Allat.* p. 187. Regium morbum a cha-
 radrio ex corpore aegroti in se trahi, narrat etiam *Plus.* *Symp.* V. 7.
 T. II. p. 681. C. et ex eo *Heliodor.* III. 8. p. 120. ubi recte scribebatur
 ante *Coraem*: εἰ τῷ ὄρονι προσβλέποι, τὸ δὲ φεύγει. *Glycas* Ann. I.
 p. 43. D. *Aelianum* expressit *Philes* c. 31. v. 4. sa. et in *Carm.* ad
Cantacuz. 623. sa. ubi v. 627. cave τέπεται cum *Wernsdorfio* mates. —
 ὁ οὐ μὰ. ὁ om. r. *Apost.* XX. 58. | ἐπίτρον. *Suid.* in ἑταρος. T. II. 22

- p. 112. οἱ ἑκτεριῶνες — ἀπαλλάττονται πρὸς ὄρνεν τὸν χαραδρὸν ἐπιβλέψαντες. De ave ἑκτέρῳ *Eusebn.* Ixeat. I. c. 14. ὅν εἰ τῷ πάδει τούτῳ τις ἀνήρ ἐχόμενος ἴδῃ, φευξέεται πᾶσαν αὐτίκα νόσον. — Initio periodi ἦν γούν. a. m. ἦν *Gesn.* et editt. omnes, quo errore oratio graviter perturbata est. De ἦν sic initio posito et cum praesenti conjuncto vid. ad I. 23 37. p. 18, 4. | εἰτά οἱ ὄρνυ ἑνορών. *M. m. a. v. b. c. ενορώη. Apost.* quod conjecit etiam *Gesn.* et recepit *Gron.* ἐνορῆ. *Schn.* decepti omnes falsa lectione ἦν. ἀντιβλέπει. *M. m. a. b. c. r. ἀντιβλέπη* tacite correxit *Gesn.* quem omnes secuti sunt. — μάλα γε ἀτρέπτως. *m. b. v. μάλα τε. a* et editt. μάλα ἀτρ. *r. Ap.* ut est II. 6. ἐάν δὲ ἀντιβλέψη καὶ μάλα ἀτρέπτως. De μάλα γε ante adverbium vide supra III. 27. p. 63, 31. | 24 ἀντιθυμούμενος. *Trillerus* in marg. libri sui ἀντιτυπούμενος et ἀντιμμούμενος conjecit: equidem causam mutationis nullam video. SCHNEIDER. καὶ ἡ τοιαύτη ἀνάβλεψις. καὶ om. *m. b. v. τοιαύτη. M. m. a. v. Ap.* ἡ τοιαύτη. describentis errore editt. ante *Gron.* ἀντίβλεψις corrigit *Gron.* vere, ni fallor. *Plutarch.* I. c. αἱ γὰρ ἀντιβλέψις τῶν ἐν ὄρφ, καὶ τὸ διὰ τῶν ὀμμάτων ἐκπίπτον — τοὺς ἐρωῶντας ἐκτῆχει καὶ ἀπόλλυσι. et paulo post αἱ γὰρ τῶν καλῶν ὄψεις, καὶ πάνυ πόρρωθεν ἀντιβλέψωσι, πῦρ ἐν ταῖς τῶν ἐρωτικῶν ψυχαῖς ἀνάπτουσιν. *Heliodor.* IV. 4. p. 139. ἡ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν ἀντίβλεψις, ὑπόμνησις τοῦ πάσχοντος γίνετα. Cf. supra III. 33. 25 p. 65, 28. | ἴταυ τοῦ προσηρημένου πάδου. ἴταυ genitivum junctum, ut hoc loco, apud antiquos scriptores reperire non memini. SCHNEIDER. De hujus structurae sinceritate non dubitabat *Stephanus* in *Thes. Gr. L.* p. 1637. „dicitur ἴσθαί τινα, τὴν νόσον τινός, τινὰ τῆς νόσου.“ et favet ei analogia verborum *liberandi*, ἀπαλλάττειν inprimis. νόσου τὴν ἀκαλλάξω χθόνα. *Eurip.* *Phoen.* 1028. Similiter verbum synonymum ἀκείσθαι usurpavit *Pausan.* VIII. 18. 8. de Melampo: τὰς δὲ θυγατέρας τοῦ Πηρότου κατήγαγεν ὁ Μελάμπους ἐς τοὺς Λουσούς καὶ ἠκέσατο τῆς μανίας. Quare genitivum h. l. tueor, licet *Pur. c.* habeat ἴταυ τὸ προσηρημένον πάδος τὸν ἄνθρωπον. et *b.* cum *Vas.* τὸ προσηρημένον πάδος τῷ ἀνθρώπῳ. Sic *Aristoph.* *Vesp.* 1254. λόγος γὰρ ἀνθρώποισιν ἴταυ νόσου. *Lucian.* *Char.* c. 7. καὶ τοῦτο γὰρ λάσσομαί σοι.
- 26 27 CAP. XIV. ἐγὼ μὲν οὐ. οὐν. *m.* | ὄφρον. δ om. *b. v.* majore distinctione posita post πιστευέτω. | μείζους βοῶν. in regione strathophagorum *Strabo* XVI. p. 772. Tom. VI. p. 109. memorat ὄρνεις μέγας ἐλάφων ἔχοντας. SCHNEIDER.
- 1 CAP. XV. λέγει. φησίν. *r.* κατὰ νότου. *Aristot.* H. A. V. 5. 7. αἱ δὲ 380 πέρδικαι ἂν κατὰ ἄνεμον στωῶσιν αἱ θῆλιαί τῶν ἀρβένων, ἔγκυοι γίνονται. quod *Aeliano* quoque restituendum videtur. Ova subventanea intelligi manifestum est. SCHNEIDER. Adde *Aristot.* VI. 2. 9. ἐάν κατὰ πνεῦμα στῆ τοῦ ἀρβένου. Idem habet *Athen.* IX. p. 389. E. et *Antig. Car.* c. 87. κατὰ νότου *a tergo* est ap. *Herodot.* I. 10. ὡς δὲ κατὰ νότου ἐγένετο. *Gillius*, Aristotelis potius quam Aeliani verba interpretatus vertit: *si perdices feminas adversae maribus steterint, ventusque inde afflet.* Similiterque *Gesn.* Dixeris eam legisse: ὅταν καταπτόν γέννηται. *Herodot.*
- 2 3 VI. 108. καταπτόν αὐτοῦ. | ἀρρήτω. ἀπόρρητω. *r.* | δὲ ἄρα. δ ἄρα. *m.* ἄρα om. *r.* οὔτος. *M. m. r. a' Gesn.* *b. c.* οὔτω. *a.* et editt. ante *Gron.* 4 ἐν-ἡμέραις. τὴν νεοττίαν ἐν ἡμέρ. *r.* νεοττίαν. *b.* | ἐπτά. de numero die-

rum septenario unde fabula *Aristoteli* ignota fluxerit, nescio. SCHNEIDER. *Aelianum* exscripsit *Philes* c. 12, 66. ἐν ἐπτά. ἐν om. a. ubi deinde ἐπτά

ἡ μετατίθεται. — ταῖς τοσαύταις. articulum om. r. probante *Schneidero*, qui comparat X. 21. p. 228, 1. τό γε τῶν τοσούτων habet *Epil.* p. 396, 16. et τὰ τῶν τοσούτων. | καὶ ἐκτρέφει, inverso ordine b. v. | Τιμαίος. 5 6
novum hic caput incipit a. δὲ om. a. καὶ Ἡράκλειτος. absunt haec ab a et editt. ante *Schn.* Ἡρακλῆς. M. m. c. Ἡρακλείδης conj. *Gron.* idque recepit *Schn.* Ἡράκλειτος. b. hoc, quum alii codices probabilem lectionem non offerrent, recepi. Nunc vero, accepta *Vat.* cod. collatione, Ἡρακλείδης in hoc cod. esse, didici; quod reponendum. Saepe haec nomina permutantur. | καὶ Νεοκλῆς. Neoclem medicum aliunde cognitum non habeo; Heraclides duos medicos novi, quorum nomen Neocli recte videtur esse substitutum. *Timaeum* saepe nominavit *Plinius*. SCHNEIDER. *Tymeus* et *Neocles* medicus. *Gillius* habet in ed. anni 1533. *Timaeus* et *Heraclides* et *Meocles*. in altera an. 1565. *Νεοκλῆς* omnes libri nostri tuentur. | τοὺς φρόνους. b. c. v. τοὺς φρόνας. M. m. τοὺς 7 φριβόους. a. quae omnia ad lectionem a nobis receptam tendunt. τὰς φρύνας. editt. *Ap. Aristot.* H. A. II. 11, 4. et IV. 5, 6. libri fluctuant inter φρόνη et φρόνος. δύο ἥπατα. Cf. *Plin.* XI. s. 76. XXXII. s. 18. et *Schn.* in *Spec. I. Physiol. Amph.* p. 27. | σώζειν. σώζει. a. quod et 8 ipsum bene haberet.

CAP. XVI. Θεόπομπος. Διοπόλυτος. m. Ἄδριαν. ἀνδριαν. m. b. Ἐνε-9

τοὺς ἐνετοὺς. a. ἀνετοὺς. M. m. c. r. | περὶ τὸν ἄροτον. ἀρο. b. ἀρότρου 10
et σπόρου. M. m. ἀρότρου. c. ἄρτον. a. ὅταν ἀρότρου καὶ σπόρου ὦρα ἦν.
Apost. I. 54. ὅταν ἀρότου καὶ σπόρου ὦρα ἦ. r. Nihil frequentius per-
mutatione vocabulorum ἄροτος et ἄροτρον. ἀρότρου καὶ σπόρου ἀρχηγόν.
Plus. T. II. p. 299. B. *Wyttenb.* ἀρότου. Vid. *Indic.* ad *Not. crit.* in
Anth. Pal. p. 1027. — ἡ ὦρα ἦ. ἡ om. r. *Ap.* ἡ ὦρα. b. v. *Schn.* lo-
gendum censebat: ὅταν ἀρότου τοῦ τρίτου καὶ τοῦ σπόρου ὦρα ἦ. Mihi
variis librorum lectionibus inter se comparatis, satis videtur verisimile,
lectionem περὶ τὸν nataam esse ex τρίτον, et legendum esse: ὅταν τοῦ τρίτου
ἀρότου καὶ σπόρου ἡ ὦρα ἦ. vel cum *Schneidero* ἀρότου τοῦ τρίτου. Breviter
Gillius: quum sementes faciunt. | εἴη δ' ἄν. δ' inserui cum *Schnei-* 11
dero. Sic viginti saltem in locis *Del.* scripsit. | ἄττα ἄττα. a. μεμα- 12
γμέναι. μεμαλαγμέναι. m. καλῶς τε καὶ εὖ. sic in clausula *Herodot.* I. 59.
κοσμήων καλῶς τε καὶ εὖ. — βεβούλευται. βούλεται. r. *Ap.* quod *Schn.*
ut vulgari usui magis consentaneum probat. Illud rem *consulto* institu-
tam esse significat. | κολοιοῖς. κολιοῖς. b. | Δημήτριον. M. m. c. r. *Ap.* 13 15
Δημήτρειον. a et editt. Δημήτρειος καρπὸς est *ap. Suidam.* T. I. p. 539.
Ἐκ aliis Δημήτριον καρπὸν et ἄρτον laudat *Stephan.* Th. Gr. p. 809. |
παρεκλέγειν. παρ' ἐκλ. m. Iisdem fere verbis haec de monedalis narrantur 16
ap. Antig. Cur. c. 189. paulo aliter in *Mirab. Ausc.* c. 129. | καὶ 17
ἐκεῖνα δὲ. καὶ ἐκεῖνα καὶ. m. *Var. Hist.* I. 15. προστίθησι τούτους καὶ ἐκεῖ-
να. Orationem hiulcam omissione laborare monuit *Schn.* Sententiam ex-
pleveris scribens: ἐκεῖνα δὲ ἐπὶ τούτους προστίθησι. προτιθέναι vel προτιθεῖ-
ναι (τοὺς Ἐνετοὺς scil.) καὶ φοινικοὺς ἱμάνας, quale additamentum ea,

quae sequuntur, tantam non flagitant. φανικούς. *M. m.* πρὸς τὴν χράσιν. *Vat.* in qua lectione fortasse superest vestigium vocabuli omissi, quod 19 quaerimus. — ταῦτα. αὐτά. *c.* | νέφη. ἔφη. *m.* proximis duobus vocabu- 20 lis omissis. ὄρων. ὄρων. *M.* | τρεῖς. om. *c.* προσηρημένους. προσηρημέ- 21 νους. *b.* | κατασκευομένους τῷ πλήθει τῶν ξένων. hoc dedi ex *M. m. v.* κα- 22 τασκευομένων τῶν ξένων τὸ πλήθος. *a.* κατασκευομένων τῶν ξένων τὸ 23 πλήθος. editt. κατασκευαμένους et ξενίων. *Apost.* et *r.* unde ξενίων rece- 24 pit *Schn.* Vulgatam lectionem expressit *Gillius*: *exploratueros hospitum multitudinem.* τὸ πλήθος multitudinem esse avium, a quibus legati illi missi 25 venerunt, apparet ex *Antig. Car.* l. *c.* τῶν δὲ ὄρων τὸ μὲν πλήθος ἐπὶ 26 τοῖς ὄροις μένει τῆς χώρας συνηθροισμένον· δύο δὲ ἢ τρεῖς προσπίπτας 27 (sic cod. ap. *Bast.* *Epist. cr.* p. 80.) καὶ καταμαζόντας ἀφίπτασθαι πάλιν, 28 καὶ καταπερὶ τινὰς πρέσβεις ἢ κατασκόπους. Jam itaque τῷ πλήθει via aliter 29 poterit accipi quam *multitudinis*, a qua missi sunt, *caussa* inque ejus 30 gratiam; ut ap. *Sophocl.* *Aj.* 1024. Μένελαος, ὃ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστεύλαμεν. 31 *Cf. Matth. Gr.* §. 394. Superest difficultas in τῶν ξένων, *hospitum Venetorum*, 32 cum quibus monedulis ὁμολογῆται sunt σπονδῶν. Genitivus hic quum 33 a praecedentibus pendere non possit, legendum videtur: κατασκευομέ- 34 νους τῷ πλήθει τὰ τῶν ξένων. ut intelligantur τὰ δῶρα a Venetis parata. 35 Leni hac correctione admissa nihil est, quod offendere possit in optimorum 36 librorum lectione, quae articulo ante τῶν male omissio, sic ut vulgò legitur, 37 perperam mutata est. | ἢ πεφύκασιν. ἢ. *a. m. c.* et editt. ante *Gron.* ἢ habet 38 *Apost.* ut *Gesnerus* emendandum esse vidit. Supra l. 18. φουσηματι, ἀση- 39 μα μὲν, ἢ δύναται. Vide ad VII. 13. p. 162, 11. — ἔρχονται μὲν. καὶ ἔρχονται 40 malit *Gesnerus.* ἐρχόμενοι δὲ. *r.* ἐρχόμενα δὲ. *Apost.* quod recepit *Schn.* 41 proximum ἐάν δὲ mutans in ἐάν μὲν cum eodem. Mihi ἔρχονται οὖν vi- 42 detur scribendum. | τῶν προσηρημένων. προσηρημένων malebat *Gronovius.* 43 Mutatione non est opus, licet *Gillum* tale quid voluisse dixeris verten- 44 tem: *si offas objectas comederint.* Sed hic sensum verbi interpretatur, 45 non ipsum verbum expressit. | ἴασιν. ἴασιν. *m.* Ἐνετοί. αἰνετοί. *m. c. r.* 46 28 29 ἐνετοί. *a.* | ὑπερίδωσι. ὑπερίδωσιν. *m.* | τὸ τίμημα. τὸ om. *m.* | ἄγε- 47 30 στοι. ἄγευστα. *m.* | ἐπιπέτονται τε. praecunte *Schneidero* τε recepi ex 48 31 *r. Ap.* pro γε. | πεκρότατά γε. πεκρότατοί γε. *Ap.* qui haec cum sequen- 49 tibus conjunxit.

1 CAP. XVII. Ἀμύντας. ἀναβίτας. *m.* ἐν τοῖς om. *b.* scribens Ἀμύντας 381 5 7 ἐπιγραφόμενος. ὑπ' αὐτοῦ. ὑπότου. *b.* | γινεσθαι. γίνεται. *a.* | τοῖςδε. τοῖς 6 δὲ. *m.* ἀτρέπτως. ἀπρεπῶς. *b.* X. 48. p. 240, 24. εἰς ὁμοίαν τοῖς θηρίαις 7 λόγος καὶ ἀτρέπτως αἰρούντος αὐτά. Vid. *Perizon.* ad *Var. Hist.* V. 6. | 8 9 τὰς οὐράς. *Cf.* supra III. 6. p. 54, 16. | τὸν πόρον. τὸν σπόρον. *b. v.* 10 σύνδεσμόν φησιν. σφισίν scripsi cum *Wytttenbachio* ad *Plut.* de S. N. V. 11 p. 41. pro φησίν, quod h. l. inutile est. *Scripsimus.* σύνδεσμον. tam- 12 quam ratem trabibus junctam; *cf. Polyb.* III. 42. 8. *Herodian.* VI. 7. 13. In φησὶ omnes libri conspirant, etiam *Vat.* Vera fortasse *Wyt-* 14 *tenbachii* correctio; quamquam verba dicendi haud raro sic abundanter 15 ponantur. | ἀπονηξάμενοι. ἀπονηξάμενος. *b.* | τὰ λήϊα ὑποκείρουσιν. 16 *M. m. b. c. al' Gesn.* ἀπακείρουσι. *a* et editt. ante *Gesn.* ἀνέρκουσιν. *b. c.* 17 12 ἀνέρκουσι. editt. | δεκτικὸν ἔχουσιν. ἤχουσιν. *m.* *Scr.* ἔχουσιν. ut est in

codd. et editt. quamquam alibi semper δεικνον εγεν habetur ap. *Aelianum*. τροφήν ἴσχειν est XIV. 14. p. 316, 29. — δεικνα. *b.* Proxima verba καὶ τοὺς κλ. δὲ διακ. om. *c.* | οὐδὲ ἐλείνουσ. hoc restitui ex *M. m. c.* 13 et *Vat.* Vulgo, sensu aut nullo aut impedito, διακόπτουσιν οἶδε, ἐλείνουσ. κατ. sic *a.* κατατραγέειν. κατατρέχειν. *c.* *Gillius*: et ramos frangunt. reliquis omisias. | οἱ Κάσπιοι. οἶδε. *M. m.* οἶδε. *c.* | γαμφωνύχων. γα-14 15 ψων. *m.* | ἀνασπῶσιν. *M. m.* | φύσει. φη. *m.* | δὲ αἱ Κάσπιαι. *M.* 16 17 18 *m. b. c.* δὲ δικάσπιαι. *a.* δὲ κάσπιαι. editt. ante *Gron.* Animal *Chacal* appellatum intelligi censet *Schn.* Vid. ad I. 7. XII. 28. | αὐλοῖς. αὐ-19

λοῖς. *Vat.* | τῆσός. *M. m.* τῆσασ. sic *a.* τῆσασός. editt. — οἱ Κά-22 σπιοι αἱ Κάσπιαι et deinde κυνδίων δεικνὴν corrigit *Bernard.* ad *Thom. M.* p. 560. probante *Schneidero*. ὑπακαλάουσι. ὑπακαλούσιν. *M.* ὑπακαλούσιν. *m.* Vertit *Gillius*: et adulantes Caspii ut apud nos canes. quasi esset: τοῖς Κασπίοις. quod paulo melius foret. Sed hoc et αἱ Κάσπιαι jejunum additamentum; aliud quid latere puto. Post κυνδίων non improbabile est δεικνὴν excidisse. Non minus recte scripsisset: τρόπον τῶν — κυνδίων. | ἐπίδημοι ὄντες κακῶν. κακῶν. *b. v.* Legendum videtur ἐπί-24 δημον ὄντες κακῶν. | ἰχνεύμονας. planum est intelligi speciem aliquam 25 mustelae aut viverrae. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. Idem in Edit. mures Caspios ad sciuros pertinere censebat; *Merrem* ad mures Lemmos, quibus nec sedem, ab *Aeliano* his bestiis assignatam, nec victum, nec magnitudinem denique convenire observat *Schn.* Ἀλυπκίων. Ἀλυπκίους. *Vat.* | διακόψαι τε. γε 26 malit *Gronovius*. | οἶοι τε εἶοι. *M. m. a. b. c.* εἶναι. *a.* et editt. ante 27 *Gron.* καὶ σιδηρον. Vid. *Beckm.* ad *Mir. Ausc.* p. 56. | Τερηδόν. τε-28 ριδόν. *M.* περιδόνη. *m.* περιδονί. *a.* quod *Gesn.* emendavit ex p. 106, 11. | ἴσασιν. om. *b.* καὶ ante ἐς Πέρσας om. *M. m.* unde videtur scriben-29 dam: ὡνερ οὖν καὶ τὰς δορὰς οἱ τούτων κάπηλοι ἐς Πέρσας ἄγουσι φόρ- τον. Breviter etiam *Gillius*: quorum pelles molles a mercatoribus ad *Persas* portantur. — ἐς Π. εἰς. *m. a.* Mures *Teredonios Merrem* de mustela erminea aut simili interpretatur; *Pallas* in *Nov. Quadr. Spec.* p. 120. de mure *Citillo*. Hoc magis probabat *Schn.* | συνεβραμμένα. συν-30 εβραμμένα. *a.* | καλοῦνται. κακοῦνται. *m.* 31

382 καναυτᾶνες. καναυτᾶν. ed. *Gesn.* καννάκας malebat *Gesnerus*, eam-1 que emendationem probat etiam *Jungerm.* ad *Polluc.* VII. 13. p. 727. ubi est: Βαβυλωνίων ἐστὶν ὁ Καννάκης. Hoc Persici vestimenti nomen occurrit etiam in *Arist.* *Vesp.* 1137. 1149. *Philes* c. 68. καναυτᾶνες tamquam Indorum dialecti vocem ponit. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. καναυτᾶνες. *M.* et editt. καὶ

αὐτᾶνες. *m. a.* *Gesn.* καναυτᾶν. *a.* notam tachygraphicam non advertens primus editor καναυτᾶν dedit. καναύτανες. *Vat.* Reliqui libri non recedunt a vulgata. πορφυροὶ καννάκαι *Menandro* restituere conatur *Meinckius*, quem vide p. 13. *T. Hemst.* ad *Polluc.* X. 123. p. 1303. | Σαυμάσαι. Σαυμάσαι. *a.* | ἄρα om. *M. m.* μῦς κύουσα. *Aristot.* *H. A.* VI. 30, 3. 2 τῆς δὲ Περσικῆς ἐν τινι τόπῳ ἀνασχιζομένης τῆς Σηλείας τῶν ἐμβρύων τὰ Σηλεία ἤδη κύοντα φαίνεται. *Antig. Car.* c. 113. ἤδη κύοντα εὐρίσκειται. quod a philosophi modestia longe abest. ΣΧΗΚΕΙΔΑ. κύουσι. *b.* Fortasse κύουσα. Vid. ad XVI. 21. p. 363, 26. Quae de muribus *Aelianus*

- narrat, eum de leporibus dicit tradere *Mich. Glyc. Ann. I. p. 54. A.* —
 3 κῆρα. κατὰ. *m.* | αὐτῆς δὲ. *M. m.* δὲ om. *a.* et editt. ante *Gron.*
 διατμηθείσης. διατμηθείσης. *M. m.* Melius narratio procederet, si,
 particula δὲ deleta, verba αὐτῆς διατμ. ἐκείνης, post κῆρα essent posi-
 4 ta. *Gillius* totum hoc additamentum praeteriit. | ἐκείνο. ἐκείνος. *m. a*
 pr. man.
- 5 CAP. XVIII. Βαλαττίας. Βαλάσσης. *b.* eadem fere narrantur supra
 7 I. 39. | ἀπέσκαψε. ἀπέσκαψε. *b.* καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις. προσεπὶ. *a.* ἐπὶ
 om. *b. v.* quod correctori videtur deberi. Ipse quoque existimabam, alte-
 ram harum praepositionum delendam esse. Male utique. Non magis
 haec sollicitanda, quam quod nuper factum video, in *Aristoph. Pluto*
 1001. καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις εἶπεν. In his πρὸς adverbii vim habet, nec
 alia est abundantia quam in ἔπειτα μετὰ τούτο, ἔπειτα ὕστερον et simili-
 8 bus. | ἐάνπερ αὐλητικῶς ἦ. *b. v.* ἐάν πως. *a* et reliqui libri cum editio-
 nibus. Hoc nunc servatum malim. ἐάν πως junxit etiam *Sophocl.* in *Trachin.*
 581. De ἐάνπερ vid. *Heind.* ad *Plat. T. I. p. 47.* αὐλητικῶς. *c.* |
 10 ὧς φασί. *M. m. a. b. c. v.* ὧς om. editt. ante *Gron.* errore editoris. |
 11 ὄρηστικῆς. ὄρηστικῆ. *b.* κηλουμένη. κηλούμενα. *b.* ἤσυχῆ πως ἀναπλεῖ.
 hoc suppediavit *b. c. v.* ἤσυχῆ προσαναπλεῖ. *a* et editt. *Lucian.* *Icarom.*
c. 1. καὶ ἤσυχῆ πως ἀναμετρῆς. Vid. ad *XV. 19. p. 346, 14.* *Pastina-*
 12 *naca,* prius ὑπονέουσα, tibiae cantu audito paulatim ad maris superficiem
 12 pergit, ἀναπλεῖ. | ἐνεργότατός ἐστιν. mihi participium aliquod, velut
 προσεῖων, vel praepositio περὶ deesse videtur. *SCHNEIDER.* ἐνεργότατά
 ἐστιν. *b.* ἐνεργὸς τὰς ἔνγας dici potuit, ut νεανίαι — τὰς τῶν ὀφθαλμῶν
 βολὰς ἐνεργοί, ap. *Philostr. Jun. Imag. X. p. 876.* Supra *X. 48. p. 240, 19.*
 τῶ μὲν τὰ τῆς θωροφορίας ἐνεργότατα ἦν. positum pro ὁ μὲν ἐνέργ. ἦν τὰ
 13 τῆς θωροφορίας. | ἔθηκε δὲ. ἔθηκεν. *M. m.* τὸ φερνίον. ἀγγεῖον ἐκ σχολ-
 14 ῶν πλεχόμενον. *Heeych.* | τὸ κατώτατον. *M. m. a.* et reliqui. τὸ om.
 15 per errorem in editt. ante *Gron.* Vide ad *XIII. 6. p. 291, 18.* | ἡρη-
 μένη. ἡρημένην. *Vas.*
- 16 CAP. XIX. Εὐδοξος. cum narratione *Eudoxi* conf. *Niebuhr's* *Descr.*
Arab. p. 174. *Forskal. Descr. Anim. I. p. 6.* *Tavernier Voyages. IV. 3.*
Michaelis Syntagm. Commentatt. p. 173. ss. *SCHNEIDER.* Adde locum
 egregium *Zosimi* in *Hist. I. 57. 6.* *) *IDEM.* in *Auctar. Reliqq. Friderici II.*
 adjecto *p. 169.* — | τοὺς τῆς ἐψῆς. scribebatur τοὺς ἐψῶς. τοὺς ἐψῆς. *M.*
 ἐψῆς. *m.* τῆς ἐψῆς. *c.* quibus inter se comparatis dubitari nequit, nos
 recte emendasse τοὺς τῆς ἐψῆς. *Galatas qui ad orientem solem perti-*
 17 18 *nent. Gill.* | πιστευέτω. μὴ πιστευέτω. *c.* | τῆ γῆ νέφθ. inverso ordi-
 ne *M. m.* perperam. παρνώπων. παρνωπῶν et infra πάρνωπας. *M. m. a.*
 19 *Arist. Acharn. 150.* ὅσον τὸ χρῆμα παρνώπων προσέρχεται. | λυπήση. λυ-
 20 πῆ. *Vas.* | ὀρνίθων ἔστιν ὧς. *Abr.* in *Auctar. Dil. p. 436.* ἔστιν ἄς cor-
 rigit; ἔστιν ὧν. *Valck.* ad *Herodot. VII. 187. p. 593.* de qua locutione
 vide *Oudend. ad Thom. M. p. 739. s.* Vocabula molesta ἔστιν ὧς om.
 21 *Vas.* | κατακλητικῶς. κατακτητικῶς. *b.* ubi librarius voluit scribere κατα-

*) *Zosimus* ab Apolline Sarpedonio, Seleuciae in Cilicia culto, re-
 gionibus locustarum examinibus vexatis, aves Seleuciadas in auxilium nar-
 rat mitti. Vid. ibi *Heyn. p. 631.*

κλητικῆς. quod ipsum est in *Vat. sacra conficiunt, quibus aves implo-*
rant. Gill. — οἱ δὲ οἶδα. *m.* | ἐὰν δὲ τούτων τις. δὲ καὶ. *a.* ἐὰν δὲ τις 22
 τούτ. *b.* in marg. γρ. δὲ τούτων τις. | τύχη. τυχῆ. *m.* | τιμωροῦντες. 24 25
 correctionem *Jo. Kühnis* in *Ind. ad Var. Histor. V. τιμωροῦσθαι.* a *Schnei-*
dero receptam confirmavit *b. v. τιμώντες. M. m. a. c.* et editit. Hoc au
 non stare possit dubitat *Abr.* in *Add. ad Auctar. p. 434.* Certe τιμῶν
 τῶν addito genitivo poenae irrogatae, qui h. l. abest, sic usurpavit *Aeli.*
 supra IX. 29. p. 206, 20. De μηνιῶντες cogitabat *Gesnerus.* | ἀξιοῦσιν. 26
 ἀκιοῦσιν. *b.* Idem liber γε post ἐὰν omittit.

CAP. XX. λευκὴν χελιδόνα, huc usque veterem traditionem habemus 28
 eandem, quam prodidit *Heraclides Ponticus* [c. 10. p. 211. ed. Cor.]
 ὅτι ἐν τοῖς Σαμίοις ἐφάνη λευκὴ χελιδὼν οὐκ ἐλάττων πέρδικος. Cf. *Antig.*
Car. c. 132. Quae sequuntur ap. *Aeli.* pertinent ad aliam hirundi-
 num naturam. Vid. *Aristot. H. A. VI. 5. p. 257.* ibique annot. T. III.
 p. 426. ΣΑΜΕΙΔΕΑ. Cf. supra III. 25. VI. 47. | ἐὰν τις κεντήσῃ. ἐκκεν- 29
 τήσῃ ex *Aristot. l. c.* corrigit *Valck.* *Diatr. p. 196. C.* qui *Aelianum*
 verum *Aristophanis* *Plut. 635.* ἐξομμάτῳ καὶ λελάμπρυνται κόρας πο-
 σnisse suspicatur. Vid. ibi *Schol.* et *Sophocl. Fragm. Phineii I.* De con-
 traria significatione verborum ἐξομμάτου et ἐκτυφλοῦν vid. *Coraes* ad *Var.*
Hist. V. 11. p. 309. s. Prius *Aelianus* mutuatus est ab *Aesch. Prom. 508.*
 pro *oculatum reddere.* — | κόρας. καὶ addit *b. v. λελάμπρυνται. λελάμ- 31*
πρυνται. M. m. a. v. quod tacite emendavit *Gesn.* Ad falsam lectionem
 rediit *Gronovius.* Vid. *Abr. ad Aesch. T. II. p. 10. Schaefer* ad *Dion.*
Hal. p. 357. Butt. Gr. maj. T. I. p. 457. not. 13. Cf. tamen *Lobeck*
 ad *Phryn. p. 34. not.* — ἐξ ὑπαρχῆς ὄρα. ὡς ἐξ ὑπ. *Triller.* Frustra.
 Nec *Meinekio* credo, qui in *Quaest. Menandr. p. 10.* postrema capitis
 verba ὡς ἐκείνός φησι, post λελάμπρυνται ponenda censet.

383 CAP. XXI. καὶ μέντοι καὶ. *M. m. b. a.* alterum καὶ om. *c.* et editit. 1
 ante *Gr.* describentis errore. | τοῦ ὁμωνύμου. ὁμωνύμως. *b.* ἐκ τῶν τῆς 2
 γῆς τεματίων. correctionem *Cornelii de Pauw* ad *Philen c. 27. p. 84.*
 confirmavit *b.* et *Vindob.* teste *Schneidero* ad *Aristot. H. A. IX. 14. 2.*
 τεματίων. editit. omnes cum *a* et reliquis libris. | Ἡρόδοτος τε ἔδουσι. 3
 Ἡρόδοτόν τε. *c.* Verba *Herodoti* III. 111. haec sunt: φορέειν δὲ τὰς ὄρ-
 νθας ἐς νεοσσίδας προσπεπλάσμενας ἐκ πηλοῦ πρὸς ἀποκρήνηνοισι οὔρεσι,
 ἐνθα πρόσβασιν ἀνθρώπων οὐδεμίαν εἶναι. unde *Gron.* pro φιλοῦσι πως ma-
 lit: φιλ. δὲ ἐν πρώσοι. Sed *Schn.* conferens *Aristot. IX. 14. 2. p. 432.*
 cuius verba vide supra II. 34. p. 44, 1. addendum censet ὑφαίνειν τούτους
 τοῖς κάρφεισι, vel ἐκ τούτων τῶν καρφῶν. Vid. *Ejus Anim. ad Arist.*
T. IV. p. 104. Mihi ex loco *Herodoti* aliisque, quos laudavit *Beckm.*
 ad *Antig. Car. p. 83.* verisimile est *Aelianum* scripsisse: φιλοῦσι δ' ἐπ'
 ὄρεινι vel ἐν σκοπέλοις οἶδε οἱ ὄρνεις. — οἶδε. οἶδε. *m.* | οἷς. οἷσπερ. *b. v. 5*
M. c. νευρᾶς ἐντάσει. νευρᾶς ἐνθάσει. *m.* ἐν στάσει. *c.* *Gillius*: jacula graviora
 robusto et contentissimo nervo expulsa. | σφοδρᾶ. σφοδρᾶ. *m.* ἰσχυρᾶς. 7
 ἰσχυρᾶς. *m.* ἰσχυρῶς. *b.* σφοδρᾶ, ἰσχυρῶς. *Vat.* quae lectio et distinctio
 vulgatae praeferenda, ubi ἰσχυρᾶς cohaeret cum νευρᾶς. αἱ δὲ ῥήγγυνται.
 οἱ δὲ. *b.* *Herodot. l. c.* τὰς δὲ (νεοσσίδας) καταβήγγυσθαι ἐπὶ γῆν. | κα- 8
 τολισθάνει. κατολισθάνει. *Vat.* αἱ sec. manus supra scripsit. κατολισθάνει.

9 *m.* τὰ κάρφη. κάρρει. *c.* | ταῦτά ἐστιν. τοῦτέ ἐστί. *v. b.* quod correctorii deberi videtur.

10 CAP. XXII. Κλειτάρχη. κλητάρχη et paulo post κληταρχος. *M. m.* et *a* a pr. man. Vid. supra *c.* 2. δῶμεν. δῶμα. *b.* λέγει δὲ. λέγει καὶ. *m.*

11 12 λέγει δὲ καὶ. *Vas.* | γένεσθαι. *v. b.* γενέσθαι. *a* et editt. | ὠρίωνα. avem orionem nominavit *Hesychius*, Clitarcho auctore descripsit *Strabo* XV. p. 718. [Tom. VI. p. 151.] *Nonn.* Dion. XXVI. 201. hanc avem in arboribus melliferis seu manniferis insidere ait: ἀΐθει Ὀρίων γλυκὺς ὄρνις, ὁμοίως ἕμφρονι κύκνω. SCHNEIDER. ὠρίωνα. *a.* οἶμαι. *si recta memini.* εἶναι olim correxi, nec aliter *Majnekius* in litteris; et hoc ipsam offert *b.* cum nota in marg. γρ. οἶμαι. Reperitur οἶμαι interdum, apud Philostratum inter alios, de rebus, quas quis bene novit. Nunc tamen lectionem εἶναι, etiam a *Vas.* confirmatam, reponendam existimo. φέρε

13 δὲ. φέρει. *m.* An fuit φέρε δῆ? | ὡς ἐκεῖνος. καὶ *b.* perpetua confusio-
ne. τοῖς μὲν καλοῦσιν. sic libri etiam *Vas.* καλουμένοις ἐρωδιός corr. *Gesn.* quod recepit *Schn.* At de animalibus in vulgus notis sic loqui non solet *Aelianus*. τὴν μὲν καλοῦσιν. *c.* *Gillius*, ut solet in talibus, totam locum contraxit. Mihi *Aeli.* sic videtur scripsisse: τοῖς μεγάλτοις τῶν ἐρωδιῶν ὁμοιος τὸ μέγεθος. quod proxime abest ἀμκαλοῦσιν. sic fere *c.* 33. ὄρνις τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας τοὺς μεγίστους. et *c.* 34. αἱ μέγιστα κατὰ τοὺς ἔππους τοὺς μεγίστους. Plura enim ardearum genera, οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν βραχεῖς, ἄλλοι δὲ μελζονες. *Euseb.* IX. II. 8. nes parvum fuisse orionem, apparet ex *Nonno* l. *c.* qui eum κύκνω dicit similem, 14 quamquam hoc fortasse ad cautam potius retuleris. | ὠρίων. ὠρίων. *a.*

c. μουσουργεῖν. *M. m. c. v.* *Vind.* 51. μουσουρ *b.* μουσικόν *a* et editt. | 17 οἷα δῆπου μέλη ὑμνεῖται ταῦτα γλυκία. *M. m. b. c.* μέλη ταῦτα ὑμνεῖται. *a* et editt. ante *Gron.* μέλη ὕμν. τὰ γλυκία corr. *Schn.* qui merito in vulg. haesit. Mihi in ταῦτα γλυκία latere videtur παγγλυκερά, vocabulum Aristophanicum in *Lysistr.* 970. tum orationis vinciendaes canassa ma- 18 lim ἃ πρὸς τὸν ἀδόμ. | ὁμιλοῦντα γονὴν ὕμνω τι γαμικῶ προσιόντα σερῆνας. sic libri omnes cum editt. φωνῆν ὕμνω corr. *Triller.* ὕμνω etiam *Oudend.* ad *Th. Mag.* p. 562. ὁμιλοῦν τὴν ἀοσὴν ὕμνω τι γαμ. προσιόντι *Σειρήνας.* *Toup.* Em. in *Suid.* p. 412. T. II. p. 155. ed. Ox. quae probabilis emendatio et probata *Ruhnkenio* ad *Timae.* p. 139. εὐφρονότατος ὄρνις vocatur ap. *Strabon.* l. *c.* *Nonno* autem l. *c.* dicitur μελίζεσθαι οἷα τις ἀνὴρ Πηγεῖδι νομφικόμεν Ὀλαμηπέλον ὕμνον ἀράσσει. Vertit *Gillius*: tam suaviter canit, ut decantatum deum *Hymenaeum* et ipsas *Sirenas* lacessere possit.

20 CAP. XXIII. Κατρία. *Strabo* XV. p. 718. [Tom. VI. p. 151.] Κλειτάρχος *x.* τ. λ. *Nonn.* Dion. XXVI. 207. κατρεὺς — ξανθοφνής, λιγυφίανος, ἀπὸ βλεφάρων δὲ οἱ ἀγλη πέμπεται, ὄρθηρησι βολαῖς ἀντιόροτος ἡοῦς — φοινικίας πετρυέσσι κεκασμένος. *Pennans* eundem putat esse cum gallo supra commemorato XVI. 2. de canta vero fabulam esse. Igitur pavonem bicalcaratam *Liun.* interpretatur. SCHNEIDER. Cf. *Eund.* ad *Eusebii* *Ixeut.* I. 28. p. 429. κατρία. κρατρία *márgo a. b. v.* etiam in ti-

τ
tulo capitis κρα. *m.* Ἴνδόν. ἰδόν. *c.* Varias doctorum hominum de hac

ave conjecturas protulit *Corazs* ad *Serabon*. gallic. Vol. V. p. 89. | Κλείταρχος. *a.* Κλήταρχος. *M. c.* Κλίταρχος. *m.* είναι τι κάλλος. *M. m. v.* 21
a. b. c. τὸ κάλλος. editt. ex tacita Gesneri correctione. Est autem κάλ-
 λος idem quod καλόν τι χρῆμα. *Sophocl.* Oed. Tyr. 1396. εἶον ἄρα με
 κάλλος κραιῶν ὑπουλον ἐξεδρέψατε. Sic τὰ ἀρχαῖα κάλλη, veteres formo-
 sae mulieres, ap. *Lucian.* Dial. Mort. 18, 1. ἰδόντες οὐράνια κάλλη. *Id.*
 Deor. Dial. VI. 3. ἐν ποικίλοις κάλλεσι ex *Aeschylo* laudat *Suid.* T. II.
 p. 228. et 229. Vid. *Bast.* ad *Aristaen.* p. 398. — τὸ μέγεθος γὰρ εἴη.
b. εἶεν. *a* et editt. in quo nemo haesit. Videtur autem scribendum: τὸ
 μ. γὰρ ἂν εἴη. Innumeris in locis ἂν subjeitar particulae γὰρ. vid. *Wer-*
fer. in Act. Mon. II. p. 246. Correctionem nostram nunc *Vat.* hactenus
 firmavit, quod εἴη ἂν exhibet. | ταιῶν. ταιῶ. *a.* | καὶ ὄρων μὲν ἄλλους. 22 23
a. m. b. (collatio *M.* h. l. tacet) et habuit etiam *Gillius*: *si alios in-*
tuetur. ἄλλως. editt. ut tacite correxit *Gesn.* ἄλλους correxit etiam *Tril-*
ler. in not. ms. Neque tamen *Gesneri* lectio inepta videri debet. ἄλλως
 ὄραν est nullo certo consilio et tamquam ob aliam causam oculis uti.
 XI. 3. p. 244, 24. τοὺς δὲ ἄλλως ἐκ πινος ὀμιλλας ἤκοντας. *Herodian.*
 VIII. 10. 6. τὴν ἐν μίση πάσαν νεολαίαν, καὶ εἴ τινας ἄλλως παρήσαν —
 ἀναρρῶσιν. *Perizon.* ad Var. Hist. II. 13. | κινάβαρον. κινάβαρον. *m.* | 24
 μήλα. μάλτα corr. *Trill.* not. ms. τῇ χροῇ τὴν χροῶν. *Vat.* | τὸ γε 25 26
 μὴν — ἀλλὰ τοῖς. Var. Hist. III. 15. τὸ γε μὴν ὑπὲρ τῶν Θρακῶν, ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν διαβεβαίωται ἤδη. *Ibid.* II. 21. καὶ τοῦτο μὲν διατεδρῦλληται,
 ὃ δὲ μὴ εἰς πάντας πεφοίτηκεν, ἀλλ' ἐγὼ ὄρω. | κατρώς. κρατέως. *b.* | 27
 βανίδας. στανίδας. *m.* *Philostrot.* Vit. Ap. III. 48. p. 134. πέτραι ἐστιγμένα 28
 ταῖς τοῦ χρυσοῦ βανίσιν. Tales *maculas* βανιδάμυγας appellat *Oppi.* Cyn.
 II. 559. | σανδράκνοι. *M. m. c.* σανδράκνοι. *a.* σανδράκηνοι. *b.* σανα- 29
 δακηνοί. *Vat.* ἔχει δὲ καὶ καὶ om. *m.* τορῶν. Vid. I. 43. p. 20, 18. κατὰ
 τὴν ἀηδόνα. *Nonn.* I. c. ἡ τάχα φαίης — ἔρῳριν αἰολόδερον ἀηδόνα κῶ-
 μων ὑφαίνειν.

384 καὶ τὴν ἐξ ὀρνέων τροφήν εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὄρωντες ἐστιᾶν τὴν ὄψιν 1
 δύνωνται. nisi *Aelianus* argutari voluit in τροφήν et ἐστιᾶν τὴν ὄψιν, quod
 non puto, τροφήν legendum cum *Trillero* et *Bernardo*. Hoc recepit
Schneiderus. Nec tamen leni hac mutatione persanatus locus. Cur
 enim εἶχον dictum pro ἔχουσιν? an dicamus imperfectum hujus quoque
 verbi eadem enallage conjungi cum δὲ ἄρα, qua ἦν δὲ ἄρα dicitur pro
 ζοσι? Deinde quam inepte additum hoc: ἵνα — δύνωνται. *Gillius*, qui
 τροφήν expressit, totam sententiam immutavit vertens: *eam in delitiis*
maxime omnium avium Indi habent, ut aspectu illius expleri non pos-
sint. *Gesnerus* autem vertit: *Indi sane suas delicias etiam ex avibus*
habent, et earum aspectu oculos pascunt. quasi legisset: καὶ ἐξ ὀρνέ-
 ων τροφήν ἔχουσι, καὶ ὄρωντες ἐστιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται. Tale quid ve-
 lis in libris exhiberi, qui h. l. nihil praesidii offerunt. Nam quod pro
 δύνωνται cod. *b.* δύνονται habet, quod quis ex δύνονται depravatam exi-
 stimaverit, merus est potius librarii error; ut etiam ὄρων, quod *m.* ha-
 bet pro ὄρωντες. Quare hic quoque locus, ut plurimi alii in hoc opere,
 medicinam aliunde expectat. Excidisse videtur aliquid ante ἵνα. | ἐστιᾶν 2
 τὴν ὄψιν. Var. Hist. III. 1. ὀρνέδες οἱ μουσχοί — ἐστιᾶσιν εὖ μάλα τὰς
 ἀκοάς. *Isidor.* *Pelus.* V. Ep. 46. p. 567. B. oculis negat concedendum

- esse ἐπιᾶσθαι τοῖς ἀλλοτρίοις κάλλεσιν | αὐτοῖς κάρεσσι. *M. m. a. b. c.*
 αὐτούς. *a* et editt. ante *Gron.* quod *Gesnerus* in ἐνίους volebat mutatum.
- 4 | καὶ τούτων οὕτω corrigebat *Trillerus* ob sequens ὡς procul dabit; *Gronovius* autem τοσοῦτον. Neutrum probandum. Structura est ut in *Var. Hist. VI. 12.* de *Dionysio*: ὑπὸ τῆς ἀρατοκοσίας τῆς ἄγαν αὐτὸν
 5 διαφθάρηται, ὡς ἀμυδρὸν βλέπειν. | εὐρητα. *a.* εὐρητα. *M.* εὐρηται. *m.*
 εὐκριτα tentabat *Trillerus*. Idem τὸ οὐκ εὐρητον quod τὸ ἄρρητον, de
 rebus, quae verbis describi et enarrari non possunt. Alibi illud compo-
 6 situm reperiri non videtur. | ὡς εἶναι, μὴ πη καὶ καχύτερόν ἐστιν εἰ-
 πεῖν, Σειρήνας τινὰς. μὴ πῶ. *Vind.* μὴ om. *b.* spatio relicto. εἰ μὴ πη
 καὶ — *Vat.* ut *Gronovius* correxit. ἐστιν εἰπεῖν. *M. m. a. v.* εἰπεῖν in
 editt. omissum, usque ad *Schneiderum*, qui edidit: ὡς εἶναι, εἰ μὴ πη
 καὶ καχύτερόν ἐστιν εἰπεῖν, Σ. Bene additum εἰπεῖν. ut ap. *Platon.*
Apol. p. 30. E. εἰ καὶ γαλοῖότερον εἰπεῖν. 32. D. ὅτι ἐμοὶ θανάτου μὲν μί-
 λαι, εἰ μὴ ἀγροικότερον ἦν εἰπεῖν, οὐδ' ὅτι οὖν. *Vid. Stallbaum* ad *Gorg.*
c. 17. p. 74. Sensum bene reddidit *Gillius*: *cantandi suavis et oris*
expressio tanta est, comparationem ut nullam habeat, ut crassum sit,
Sirenas quasdam alatas eas dicere. Simili ratione *Lucianus* sibi *Si-*
renas ad comparationem sufficere negat in *Nigrino c. 3.* τοσαύτην τινὰ μου
 λόγων ἀμβροσίαν κατεσιδέασεν, ὥστε καὶ τὰς Σειρήνας ἐπιείνας, εἰ τινες
 7 ἄρα ἐγένοντο, καὶ τὰς ἀηδόνας, καὶ τὸν Ὀμήρου λεῖτόν ἀρχαίων ἀποδείξει. |
 ἦ καὶ τοῦτο γε ἐγγύθεν. *m. a. b. c. v.* τούτων editt. ex tacita *Gesneri* cor-
 rectione. In librorum lectione fortasse latet: ἦ καὶ τοσαῦτό τι ἐγγύθεν. |
 8 καὶ τοῦ μύθου κόραι. καὶ αἱ τοῦ μύθου κόραι probabiliter emendavit *Ab-*
 9 *reschius*. | ἄδουσιν et δευκνύουσιν. *M.* ζωγράφου ζωγραφίαν. *b.*
- 12 CAP. XXIV. καὶ τενάγη. πελάγη. *b.* Ducta haec ex *Oppiani Ixeu-*
ticiis II. c. 19. οἱ κύκνοι δὲ ἐπὶ τοῖς λειμῶσι κ. τ. λ. — ἀένναοι. ἀέναιοι. *m.*
 ut alibi. Illud plurimi tuentur libri. καὶ ἡσυχῆ. κἄν. *M.* οἰσυχῆ. *m.* |
- 13 προΐασιν. προΐασιν. *b.* ἑαυτοῖς κοῦφον. *a.* κοῦφως. *M. m.* quam lectionem
 non facile conciliaveris cum ἑαυτοῖς. Ad senectatem procedunt, quae
 ipsis non grave, sicut aliis, (δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις. *Eurip.* *Bacch.*
 14 1249) pondus, sed levis est et jucunda. | πρὸς βῶμην. βωμαιοῦς. *b.*
 αὐτῆ. αὐτοῖ. *b.* οὐ μὴν. *M. m. b. c. v.* οὐ μὲν. *a* et editt. ante *Gron.* |
- 16 βραδίως γοῦν. οὖν. *Vat.* ἀετῶν. αἰετῶν. *b.* περιγίνονται. περιγίνεται. *b.* |
- 17 καὶ εἶπον. *M. m. a. b. c.* καὶ casu om. ante *Gron.* | ἀνωτέρω. nempe
 V. 34. τὸν τρόπον. *M. m. b. c. v.* τὸν om. *a* et editt. omnes.
- 19 CAP. XXV. Κλέταρχος. *a.* Κλήταρχος. *M. m. c.* *Vid. p. 383, 10.*
- 20 | μεγέθει δὲ μέγιστα. sic *a* et editt. μάλιστα. *M. m.* δὲ om. *b. μ.* τε
 μέγιστα malebat *Gron.* *Diodor.* XVII. 90. κινήκων τε γένη πολλά καὶ
 21 τοῖς μέγεθεσι διαλλάττοντα. | τοῖς ὀρείοις. τοῖς ἑτέροις ὀρείοις. *M. m.*
 Nisi in his est διπτογραφία, latet nomen. Rem illam accidisse narrat
Strabo XV. p. 698. s. T. VI. p. 63. s. πρὸς τοῖς Ἠμῶδοις ὄρεσιν. — τὸ
 μέγεθος. neminem in his haesisse miror. τὸ πλῆθος *Gillius* expressit:
tantamque earum in montibus multitudinem esse. *Serabo. l. c.* ἐν δὲ τῇ
 λεχθείῳ ὕλη καὶ τὸ τῶν κερκοκινήκων διηγούνται πλῆθος ὑπερβάλλον, καὶ
 τὸ μέγεθος ὁμοίως. Fortasse igitur aut τὸ μέγεθος mutandum in πλῆθος,
 aut utrumque jungendum: τοσοῦτον αὐτῶν τὸ πλῆθος καὶ τὸ μέγεθος εἶναι.
 22 | φησὶ τὸν. haec vocabula om. *m.* et commodius abesse censet *Schwe.*

Articulus certe non potest abesse; nec cod. *m.* in talibus fidem meretur. σὺν καὶ. καὶ om. *Vat.* | ἀδρόους ἰδόντα. illud recepi ex Parisinis pro 23 ἀδρόως. Tum scribebatur cum *a*: ἰδόντα τινὰ στρατιῶν. τινὰ omisi cum *M. m. b. c.* εἰδόντα. *M. m. c.* ἰδόντα. *a. b.* στρατιῶν. *m.* Frequens permutatio participiorum εἰδότες et ἰδόντες, εἰδόντα et ἰδόντα. Iisdem fere verbis *Strabo* l. c. qui ex eodem fonte hausit: ὥστε τοὺς Μακεδόνας ποτὲ ἰδόντας ἐν τισιν ἀερολοφλαῖς ψελαῖς ἐστῶτας ἐν τάξει κατὰ μέτωπον πολλοὺς, — στρατοπέδου λαβεῖν φαντασίαν. | Ἐλοχῶσαν αὐτόν. *M. a. b. c. v.* αὐ-2 τὴν. *m.* et editt. ante *Gron.* αὐτῷ corrigebat *Gesp.* Frustra VI. 4. μιλολογτες δέ τινα ἔλοχῶν ἢ ἀνῶρον ἢ ἄῆρα. — οἱ πῆληχοι. ἐπῆληχοι. *m.* | ἦνκα. ὄτε. *b. v.* | καὶ θάλει γε αὐλεῖν, εἰ καταπνεῖν μάθοι εἰδέναι. 25 28 haec corrupta esse non dubito. Mon. αὐλῆ habet; cetera non variat. An fuit: εἰ καταπνεύοντα μάθοι αὐλοῦ? *SCHNEIDER.* Fortasse εἰδέναι mutandum in εἰδόντα: vel καταπνεῖν μάθοντα εἶδεν. si quem tibias inflare scientem animadvertit. Hoc comma praeteriit *Gillius.* | Verba τοῖς ποσὶ usque 29 ad βαρέα ὑποδήματα om. *c.* | ὑπογράφοντα. ὑπογράφοντι. *b.* καὶ εἰ ὑπο-30 γράφοντα. malit *Schn.* θεάσαιτο supplens. τῷ ὀφθαλμῷ. τῷ ὀφθαλμῷ. *m.* μίλητῳ. ex eodem procul dubio *Clitarcho Diodor.* XVII. 90. τὸν δὲ κυνηγῶν οἱ μὲν μέλιτι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀλείφοντα. ubi vid. *Wessel.* p. 230, 59 et 65. Pro μίλητῳ *Paris. b.* μέλιος τι exhibet, pro μέλιτι, quod fortasse verum. Paulo aliter hos dolos narrat *Strabo* l. c. | ὑπὲρ τῶν εἰρημίων. pro his 31 *rebus et instrumentis. Gill.* Vid. III. 39. p. 67, 21. IV. 26. p. 81, 13.

385 προτιθέασι. τιθέασι. *m.* προστιθέασι. *Vat.* καὶ ante βρόχους abesse ma-1 lit *Schn.* De κολοῖς ὑποδήμασι vid. supra VI. 23. p. 134, 16. | ὑποβα-2 λόντες. *a* et editt. υποβάλλοντες. *M. m.* τοῖς μὲν ὑποδήμασι παραδέντες δεσμούς. *Diodor.* l. c. ὡς εἰςβαλεῖν. ὡς ab alia manu additum in *m.* | τῷ 3 πόδε. *a.* τῷ ποδὶ. *M. m.* ἀφύκτω. ἀφέκτω. *m.* | ὀφθαλμῶν. ὀφθαλμοῖς. *b.* 4 ὑπὲρ τοῦ ἰξός. Scribebatur cum *a.* ὑπὲρ τούτου ἰξός. ὑπὲρ τοῦ. *M.* nec aliter *m.* sed spatio post τοῦ relicto. Fuit fortasse: ὑπὲρ μίλου ἰξός. *Diodor.* l. c. ἀπὶ δὲ τοῦ μέλιτος ἰξὸν υποβάλλουσι. In *Vat.* legitur: ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος. ἰξός — i. e. τοῦ μέλιτος. Fortasse recte. Simili plane artificio otium avem capi docet *Athen.* IX. p. 390. D. σπάντες αὐτῶν καταντικρὺ ὑπαλείφοντα φαρμάκῳ τοὺς ὀφθαλμοὺς, παρασκευάσαντες ἄλλα φάρμακα κολλητικὰ ὀφθαλμῶν καὶ βλεφάρων. | οὐκ εἰσὶ δ' ἐτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλ' ἕτερα προς-5 τιθέντες. in his primum cum *Schneidero* προτιθέντες corrigi, quod habet *c.* (ubi pro κάτοπτρα legitur κάτο πτερά). *Alciphron.* III. 66. de tonsore: τὸν λάλον, τὸν ἐκ Βρεντησίου (sic *Bass.* Epist. cr. p. 179.) προτιθέμενον ἔσπτρα. reliqua vero sic lego et distinguo: κατόπτρῳ δὲ χρυσάμενος ὁ Ἴνδός ὀρώντων ἐκείνων (οὐκ εἰσὶ δ' ἔτιμα κάτοπτρα, ἀλλ' ἕτερα προτιθέντες) εἶτα καὶ τούτοις ἔρματα ἰσχυρὰ ὑποπέλουσιν. Junge εἰσὶ — προτιθέντες: non vera autem tenent specula, sed alia. — Hanc correctionem, olim a me prolatam, veram censebat *Schneiderus*, nisi quis malit; οὐκ εἰσὶ δ' ἐτι τὰ αὐτὰ κάτοπτρα — quod probarem, si tale quid legeretur: ὁ Ἴνδός ἀπαλάττεται vel ἄπεισιν, οὐκ ἐστὶ δ' ἐτι τὰ αὐτὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ ἕτερα καταλείπων. — ἄλλο ἕτερα. *M. m. a.* ἀλλ' ἕτερα. editt. | ἔρματα. ἄμματα 6 corrigit *Wessel.* ad *Diodor.* l. c. ubi habetur: τοῖς δὲ κατόπτροις ἐπίσπα-

*) In margine contextus p. 385. lin. 5 ab ult. male scripsi ὑπὲρ τοῦ μίλου. Esse deberet τῆς, quod me monuit *Lorenzius* noster. Scribe: ὑπὲρ μίλου.

Aetiani de nat. anim. T. II.

37

στρα καθάπτουσιν. ἔργματα *Abt.* ad *Aesch.* T. II. p. 77. ἄμματα et ἔργματα confusa ap. *Pseudo-Phocyl.* v. 199. uade probabilis *Wesselingii* correctio; neque tamen damnauda vulgata, quum c. 37. iterum legatur: ταῖς ἐκείνου στείλαις περπασῶν ἔρμασιν. Est autem ἔρμα id quod impedit, cohibet, tenet; inde fulcrum, syrtes, rupes occultae; compedes denique et vincula. Cf. *Buttmann.* Lexil. I. p. 111. ss. *C. Gesnerus* de 7 stilo Aeliani comparat ἐρμάζειν, *vincire*, Hippocratis. | καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐστιν. verba haec in versione omissa video, nec quid significant intelligo. Hoc tamen video, deinceps visci mentionem fuisse addendam, quae loco suo excidisse videtur. SCHNEIDER. Mutila esse verba apparet. Quod in margine posui, sententiam explet, sed commodius verba sic 8 collocabis: καὶ μὴν τὰ σκαυή τοιαῦτά ἐστιν. Οἱ μὲν οὖν ἐρχονται. | καὶ ἀγεννῶς ὀρώσι. *Gronovius* ἀτενῶς. correxit. Praeterea malim ἐνορώσι, ficto scil. speculo, quamquam similiter est deinceps ἰδῶσιν ἀτενές. Postea vero ὡν εἶδον pro ἦν. non viderunt μίμησιν, sed imitantur ea, quae videntur. SCHNEIDER. Blanditur ἀτενῶς, praecipue ob sequehs ἀτενές ὀρώσι, sed sensum non explet. Narrationis ordo requirit aliquid, quod ad totum illum, qui hactenus descriptus est, apparatus spectans, omnem simiarum in imitandis venatorum actionibus industriam complectatur. Tale quid habebis si scripseris: καὶ οὐκ ἀγεννῶς δρώσι κατὰ τὴν μίμησιν ὡν εἶδον. Ad simiarum indolem representandam nihil facile accommodatius quam οὐκ ἀγεννῶς δρώσι, audacter, confidenter, inconsulto imitantur quae viderant. *Schol.* ad *Platon.* Gorg. p. 492. C. οὐκ ἀγεννῶς ἀντὶ τοῦ ἀτενῶς. alius: ἀντὶ τοῦ θαρράλειως. Explicaverunt locutionem *Heindorf.* ad *Plat.* T. I. p. 71 et 308. T. II. p. 154. *Stallb.* ad Gorg. p. 163. *At.* ad *Phaedr.* p. 357. (Tom. X. p. 538). De verbis ὀρᾶν et δρᾶν sae- 9 penumero inter se permutatis dixi ad *Philostr.* Imagg. p. 667. | ἐκπηδᾷ. etiam hunc locum vitiosum esse puto. Quid significat ἀντιτυπία πρὸς τὴν αὐγῆν? quomodo visci vis dici potest ἐκπηδᾶν? *Gesnerus* vertit: *radiis e speculo reflexis ita (simia) afficitur oculis, ut hebetati illi palpebris tamquam adglutinatis conniveant.* Conjicio fuisse scriptum: βλεφάρων ὑπὲρ τῆς — ἀντιτυπίας. i. e. pro imagine a speculo ad lucem repercussa prosilit vis visci tenax oblitinque faciem simiae. SCHNEIDER. Locus mutilus et confusus, ad quem restituendum lenis correctio non sufficit. Quanto haec omnia disertiora apud *Diodorum*, cujus et *Strabonis* narrationem h. l. pro Aelianis expressit *Gillius*. Codices in depravatissimis verbis nihil praesidii offerunt, nisi quod *m.* vitium addit αὐτὴν pro αὐγῆν 10 13 exhibens. | ἰδῶσιν. εἰδῶσιν. *M. m.* ἀτενές. ἀτελές. *m.* | ἔχει. ἔχειν. *a. v.* et edit. ἔχων. *M. m.* | Plura verba desunt ad sensum absolvendum, veluti nomen cum verbis οὐκ ἀσπούδαστον conjungendum, ἦδονῆν vel simile aliud. Possis quoque ἔχει scribere. SCHNEIDER. ἔχει suppediavit *b.* οὐκ ἀσπούδαστα. *Vat.* Bene haberet: καὶ ταῦτα δὲ ἔχει τέρψιν τινὰ οὐκ ἀσπούδαστον. Sed lenius est, quod in margine conieci: καὶ ταῦτα δὲ ἔχει τι τῷ συνιέντι οὐκ ἀσπούδαστον. his quoque, quae modo narraui, inest aliquid attentione intelligentis lectoris minime indignum. — Caeterum *Schn.* comparat *Petri Damiani* Epistolas II. 18. p. 269. qui ex ore perhibentis refert haec: *qui simiam quaerit capere vivam, prius sibi met puniceae coloris calceos conavit, quibus et soleas de plumbo subnectit:*

cum vero simiam eminus adspicit, ea cernente pedibus suis calceos rubris aequè corrigiis illigat, eamque hoc modo quid postmodum faciat, quasi doctor informat: deinde latenter solvens ibidem calceos deserit, seseque prope locum callidus explorator abscondit. Simia vero post venatoris ut epinatur abscessum humani actus aemula relictos calceos suis quoque pedibus injicit, ac ligulis fortiter stringit: sed ecce venator de suo protinus latibulo prosilit discipulamque suam propriis irretitam vinculis capit.

CAP. XXVI. ἐν Ἰνδοῖς. ἐν om. m. οὐ γίνεσθαι. a et editt. ἐν Ἰνδοῖς 15 μὲν corrigebat Gesn. ἐν Ἰ. που. Gronovius. Hoc recepit Schn. Negationem scriptoris menti adversantem recte omittunt libri b. c. v. Vind. 51. Gillius: *Leones in India nasci maximos, ne tenuissima quidem dubitatio est.* | ὅσα δὲ ἐντυχῆν. M. m. a. δ' ἐν. editt. ὅσα γε. Vat. Sic supra XII. 17 25. χρυσῷ προσεβασται ὅσα γε ἰδεῖν. XIV. 17. οὐλόταται ὅσα ἰδεῖν. Var. Hist. XIII. 2. ὅσα μὲν οὕτως ἰδεῖν, πρῶτος ἦν. Pro εἰσὶν οὕδε ἀγριώτατα, Vat. habet εἰσὶ δὲ ἀγρ. Optimae forent lectiones hujus libri, si verbis transpositis legeretur: εἰσὶ δὲ, ὅσα γε ἐντυχῆν κατὰ πρόσωπον, ἀγριώτατοι. | μέλαινα. Oppianus Cyneg. III. 43. leones μελανόχρους ex Aethiopia transgressos vidit et memoravit. In ipsa India leones nigros vidit Paulus Venetus. SCHNEIDER. Cf. Bochart. Hieroz. T. I. 3. p. 718. | συν- 19 ἐπέμπει. συνεπέμπει. M. sed x supra scriptum. | εἰ δὲ ἀλώνα θυ- 20 νηδεῖν. νέοι velis additum; quamquam ex verbis, quae sequuntur, ἀλλ' οὐχ οἱ μέγιστοι, tale quid suppleri potest. | οὐχ οἱ. οὐχ. M. m. γε post 21 γίνονται om. Vat. | τῆσσοι. M. m. τῆσσοι a et editt. ἀπὸ ρυτῆρος. 22 M. m. v. b. c. ὑπὸ ρυτῆρος. a et editt. Vid. Bast. Epist. cr. p. 174. Supra XII. 34. τὸν ἔκπον ἀπὸ τοῦ ρυτῆρος ἀγαγών. Philostr. Vit. Apoll. V. 42. p. 225. λέοντα ἡμέρον ἀπὸ ρυτῆρος ἠγέ τις. | καὶ κατὰ κυναγωγούς. haec de leonis Indici usu ad venationem ferarum in leonem proprie sic dictum non conveniunt; sed videntur de congeneri aliqua specie dici. Hodieque etiam in India Felis panthera et Felis Caracal Erxlebenii ad usum venationis cicuratae educantur. SCHNEIDER. Vid. Eundem ad Friderici II Reliqq. T. II. p. 2. Paulus Venetus de Reb. Orient. II. 17. Kublai-Chanum apud Sinas in venatione usum esse ait tigribus, quas leones vocat, majoribus Babylonii. Iis venabantur apros, ursos, cervos, onagros, boves silvestres. Cf. Pallas in Zool. Ross. Tom. I. p. 16. κατὰ κυναγωγούς vertitur: *similiter atque canes*, quasi legeretur καὶ κατὰ κύνας. κυναγωγός, *canum ductor*, quomodo locum habeat, non video. Fuisse dicas: ὡς ἄγειν τε ἀπὸ ρυτῆρος καὶ κατὰ κύνας ἀγωγεῖ. ἀγωγεύς, ὁ ἱμάς τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν. Anecd. Bekkeri. I. p. 22. | ῥηνηλατῆσαι δεῖνοι. hoc recentiores 24 negant. Vid. Pennant. de Quadrup. I. p. 277 et 288. vers. germ.

CAP. XXVII. Νόμιον. νόμιον. b. Tum scribebatur in ed. pr. διευ- 26 τύχουν εὐδαίμον μάλα καὶ εὐδαίμονος. ex a. ubi tamen τῆς ante μάλα legitur: διευτυχοῦν τῆς εὐνόμου. M. Vat. διευτυχοῦντας ἀνόμου. m. Quam articulus abundet, *Bernardus* conjecit γῆς εὐνόμου. idque recepit Schn. in cur. sec. Mihi τῆς natum videtur ex τες, ut apparet ex lectione eod. m. διευτυχοῦντες. Pluralis participii refertur ad ἔθνος, ut paulo post διαφωσφάροντες et ἀπώλοντο τὸ ἔθνος. Ut autem h. l. in ἡφανίσθη et αὐτοῖς, ita aliis quoque in locis diversos numeros *Ael.* miscuit. Cf. *Hermann.* ad

- Arist. Nub.* 975 et 989. Post διευτυχούντες dele virgulam male illatam; cohaeret enim genitivus, qui sequitur, cum verbo διευτυχεῖν. *Themist. Or. XIII.* p. 170. A. Vide exempla hujus structurae ad *Achill. Tat.* 27 p. 844. s. | val om. a.
- 1 καὶ παγγενῆ. *M. b.* παγγενῆ. *m.* παγγενεῖ. *a.* et editt. Vide *Lobeck.* 386 ad *Phryg.* p. 515.
- 3 CAP. XXVIII. Εὐφορίων. ἀφορίων. *m.* ἐν τοῖς παλαιωτάτοις. *b. v.* ut *Geen.* emendavit in not. mst. pro ἐν ταῖς παλαιωτάταις, quod in ed. pr. exhibitum est. ἐν ταῖς παλαιωτάτοις χρόνοις. *Apost.* XI. 12. ἐν ταῖς παλαιωτάταις. *M. m. a. r.* Eandem formam restitui supra II. 1. p. 28, 7. Est ap. *Thucyd.* I. 4. Μίνως παλαιάτατος. I. 13. ναυμαχία παλαιάτη. *Damasc.* ap. *Phot. Bibl. cod.* 242. p. 335, 22. Αἰγύπτιοι παλαιάτατοι ἀνδρώπων. *Ib.* p. 337, 20. παλαιάτα. — ἐρήμην, γενέσθαι τε ἐν αὐτῇ. *Commode Apost.* ἐρήμην γενέσθαι φανῆναι δὲ ἐν αὐτῇ. In cod. *r.* autem ἐρήμην φανῆναι γάρ. *Apostoli* lectionem probat *Meineke* ad *Euphor.* p. 76. s. Si in bonis libris reperiretur φανῆναι, tamen φανῆναι τε praeferrem. | μὲν ante μέγιστα om. *b.* καὶ προσπαλάσαι τῷ θεινά. καὶ om. *r.* ἄγρια δὲ προσπαλάσαι. *Apost.* omissis vocabulis τῷ θεινά, quae omittit etiam *r.* ubi tamen προσπαλάσαι extat. — τὸ θεινά. *m.* τῷ θεινά. *a.* τὰ θεινά. *c.* in marg. τῷ δεῖν. | καλεῖσθαι δὲ μὴν νηάδας. vitium arguit inutile μὴν. *Schneider.* μηνιάδας. *r.* *Ap.* περὶ μηνιάδων. titulus *r.* μηνιάδων. titulus *m.* καλεῖσθαι γε μὴν corrigit *Meineke.* Aeliana *Coraeis* comparavit cum *Heracleide* in *Pol. c.* 10. p. 211. (365). Σάμων τὸ μὲν ἐξ ἀρχῆς ἐρήμην οὖσαι, λέγεται κατέχειν πλῆθος θηρίων, μεγάλην φωνὴν ἀφιέντων· ἐκαλοῦντο δὲ τὰ θηρία Νηΐδες, ἢ δὲ νῆσος Παρθενία, ὕστερον δὲ Δρουοῦσσα. Eandem feras νῆια appellat *Photius Lex.* νηΐς. — καὶ ἐν Σάμῳ δὲ θηρία γενέσθαι, ὧν φεγγομένων ῥήγγυσθαι τὴν γῆν· ἐκαλοῦντο δὲ νηΐα ὡσεὺς 7ται av. *Scr.* νηΐδες· ὡς Εὐφορίων. | ῥήγγυται. *M. m.* ῥήγγυται. editt. ῥήγγυσαι. *a.* ἐρῥήγγυ. *r.* *Ap.* | μείζον βοᾶ τῶν νηάδων. scribebatur βία. *m.* *m. a.* καὶ μία μείζον βία τῶν μηνιάδων. *r.* *Ap.* βοᾶ corrigit *Geener.* quam correctionem, a *Schneidero* receptam, nunc firmavit *b. v.* Obiter fabulam de feris illis attigit *Panofka*, *Res Samiorum* p. 10. — ὅστ᾽ αὖ δὲ de magnis ferarum ossibus hic illic repertis veterum testimonia vid. ap. *Meinekium* l. c.
- 11 CAP. XXIX. δέκα μυριάδες. haec longe superant multitudinem datam Praësis et Gangaridis a *Diodoro* XVII. 93. *Schneider.* μαχιμῶν.
- 13 14 μαχιμῶν. *m.* | τελεχ. τελεχει. *m.* | ἀνατρέπειν δὲ τοῖς. *M. m.* In cod. a
α π
ἀντρέ δὲ. terminatione dubia. ἀνατρέπει καὶ τοῖς. *m.* ἀνατρέπουσι δὲ. *b. v. c.* quod vulgatae praeferendum. στήθεσιν. *M. m.* De elephantis τετρακατάλυταις plura dedisse *Ctesiam* suspicari licet ex *Photii* *Bibl. cod.* 72. p. 45, 32. ed. Bek. Ad rem facit *Aristot.* *H. A.* IX. 2. 11. *Strabo* XV. p. 706. *Tom.* VI. p. 93. Vid. *Baehr.* ad *Ctesiam* p. 268. et 351. *Ctesiae* narratio praeclaris verbis locum dedit ap. *Lucretium* II. 536. s. quos minus recte ab interpretibus acceptos esse monet *Schlegelius* in *Bibl.* 16 *Ind.* I. p. 152. | ὕδεν δὲ. *M. a.* δ' editt. — τοὺς φόνικας. vid. supra 17 ad IV. 31. p. 84, 8. | αὐτοβόλους. αὐτόβλους. *m.* | ἐμπιπτότων τῶν θηρίων αὐτοῖς. hoc ordine *M. m. b. v.* ἐμπιπτότων αὐτοῖς θηρίων. *a.* et

editt. τῶν ex conjectura inserat Schln. quem recte emendasse, nunc monstravit b. | δὲ ἂν ἄρα. *M. m. a. δ' ἂν.* editt. Fortasse δρῶσι δὲ ἄρα 19 ἂν ὁ Ἰωδός — sic enim *Aeli.* verba solet conjungere. | αὐτοῖς αὐτό γε 20 *Vind.* 51. repetito pronomine offensus *Schn.* alterum αὐτοῖς uncinis seclusit. Scripserim ὁ πωλεῶν αὐτοῖς, quo admissio nihil erit quod ab *Aeliani* oratione abhorreat. Hoc ipsum nunc offert *Vat.*

CAP. XXX. περὶ Παιονίδα λμνη. τὴν περὶ Παιονίδα λ. corr. *Gesn.* 21 περὶ om. b. v. quo secluse constat oratio. Sic *Gillius:* in *Paeonide palude.* ἡδύς. *m.* Confert *Schn. Herodotum* V. 16. de Paeonibus: τοῖσι δὲ ἑπικισκαὶ τοῖσι ὑποζυγίοις παρέχουσι χόρτον ἡδύς. | ἀσπαροντας. ἀπαρ- 22 ροντας. a. In marg. ἀσπαρ. a rec. manu. | οἱ δὲ *m. a. οἷδε.* editt. | 23 πάσαινο ἔτι. παύσαινο omissio ἔτι. *m.* 24

CAP. XXXI. ἐκβάλλειν. ἐμβάλλειν *m.* 27

367 καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς αἰθρῶς corr. *Bernardi:* ad *Theoph.* Non. 3 c. 36. p. 147. nescio quare. Bene enim dicitur ἀσπαρῆν μάλα ἰσχυρῶς. | πάνν σφόδρα μελανας. *Plin.* XXXI. s. 19. *Ctesias* in *Armenia scri-* 4 *bis esse fontem, ex quo nigros pisces illico mortem afferre in cibis.* Eadem ex *Ctesia* refert *Antigon.* c. 181. ΣΟΦΚΡΙΔΕΑ: — πάνν σφόδρα saepe sic *Aeli.* κολλῶ πάνν σφόδρα ὕσε. *Ap. Suid.* T. III. p. 566. *Var.* Hist. III. 22. τὸν πάτερα πάνν σφόδρα γεγραχότα et saepias. *Vid: Aristoph.* *Plut.* 25. 745. ἰδεῖν οὐκ ἀηδεῖς. a et editt. αἰδεῖς. *M. m.* voluit librarius αἰδεῖς. *deformes.* quod ipsum nunc repertum in *Vat.* *Vid: Heindorf.* ad *Platon.* T. III. p. 68. *Gillius* vulgata expressit: *et non adspectu insuaves.* ἰδεῖν ἀηδεῖς. b. omissio οὐκ, quod et propter colorem illorum piscium, pestiferumque effectum probabile; sed verum est ἰδεῖν αἰδεῖς *Vat.* codicis. — ἂν δὲ τι. ἐάν. *m. κἂν. b. v.* | τοὺς μὲν οὖν. 6 μὲν om. b. v. | ὑποδήσαντάς τι. a et editt. ὑποδείσαντάς τι. *M. m.* ὑπο- 8 δήσαντας. *Vat. ore et naribus obturatis.* *Gill.* | ἄσματι. ἄσματι *m.* 9 ἐσπάσαντες. συνεισπάσαντες. *Schn.* | τῶν ἐκπιτσόμενοι. v. scribebatur 10 ἐκπιτσόμενοι. ἐκπιτσόμενοι. a. manna recentior v supra scripsit. ἐκπιτσόμενοι. *M. m.* ἐκπιτσομένων: correxit *Schn.* ἐξατμζόμενοι malebat *Gron.* Mihi satis verisimile est scribendum esse: ἴνα μὴ τῷ ἄσματι σπάσαντες τὸν ἐκ τῶν πιτσομένων αἴρα. ut ἐκ suo loco omissum et margini adscriptum, duobus deinde verbis perperam sit adjectum. Deinde si ἄλφρα ipsi sunt pisces in farinam tundendo redaeti, πινῶν νίκ ferri potest. Fortasse scribendam: τὴν ἐγειρομένην ὡς ἐκ λεπτῶν τινῶν κόνειν ἀλφρῶν. in quibus verbis inest comparatio: *pulverem similem ei, qui ex tenui farina spargitur.* De verborum positione *vid. ad XIII. 6. p. 291, 9.* | εἴτα ἀποδάνωσι. *M. m. b. c.* εἴτα οὖν δάνωσι. a et editt. ante *Gron.* 11 | ἡδύς. ἡδύς. *m.* θηρωτάτοις. sic libri omnes, etiam *Vat.* ἐθηρωτάτοις 12 corrigit *Gesner.* (non ἐθηρωτάτοις, ut *Gron.* scribit in Annot. repetitiveque *Schn.*) θηρωδεστάτοις *Gron.* θηρωδεσι *Schn.* Mihi *Gesneri* correctio ceteris videtur probabilior. De μάλιστα cum superlativo ne dubites, *vid. ad XIII. 6. p. 290, 32.* | καὶ σῦκα δὲ παραμύγνυται, καὶ σ. μὴ πα- 13 ραμύγνυται et ἔδος (pro οὕτως) ἔχουσι. b. v. non male. ἄλευρα οὕτως ἔχοντα est *farina sic ut dictum est comparata,* noxia, et veneni plena. σῦκα περιμύγνυται. *m.* οὕτω μὲν οὖν. οὖν. om. *M. m.* | σουκοτράγα. σουκό- 17 τραγα. *m.* ἀλφροτάγα. ἀμφιδώγαγα. *m.* διὰ πληθός. non ad victum,

- 19 sed ut magnus harum bestiarum numerus immixtuatur | σαρκωπάγα σαρ-
 20 21 κόφαγα. *m.* Post ὄντα, virgulam pone. | ἀναίρουσιν. *M. m.* | παρασχίλουσ-
 22 τας. παρασχήσαντες. *m.* | ἐμπλάττουσι τῶν αὐτῶν κρεῶν προκειῖσθαι. vertit
Gronovius: earum carnisbus farinam inferciunt. Gillius: farinas ex
iis piscibus temperatas abduunt. κρεῶν videtur mutandum in κόντων *i. e.*
 ἀλφίτων *sive* ἀλεύρων. Genitivus adjectus ut ap. *Paulian.* IX. 23, 2.
 de Pindaro: μέλισσαι δὲ αὐτῷ καθύδοντι. προσπέτοντό τε καὶ ἐπλασσον
 πρὸς τὰ χεῖλη τοῦ κηροῦ. *Plato Lysis.* p. 210. A. εἰ βουλοίμεθα — ἐμπα-
 σαι τῆς τέφρας. praecedente *Homero* Il. IX. 214. πᾶσαι δ' ἀλὸς θείοιο.
Longus I. p. 15. ed. *Sch.* χύματος δὲ καὶ κηλοῦ πέπαστο τὰς κόμας.
 Infinitivus προκειῖσθαι, in quo consilii cujusdam significatio inest, male
 23 vulgo cohaeret cum iis, quae praecedunt. | ἡ κάρδαλις. καρδάλης. *m.*
 24 25 | τέζηκε. τέζηκεν. *M. m.* | πᾶσα. πᾶσαν. *m.*
 29 CAP. XXXII. ἐχθῦς. ἐχθῦς. *m.* ἐξύρνηγα. hodieque Graeci sturio-
 nem ξυρίχη appellunt, quo quidem argumento etiam usus est *Gesnerus*,
 ut suspicionem suam confirmaret, intelligi ab *Aeliano* genus accipense-
 ris. *Histor. Aquat.* p. 772. Accedit quod hodieque accolae maris Ca-
 spii ichthyocollam atque oleum eadem adhuc ratione ex variis accipen-
 serum speciebus confecta divendunt. Vid. *Pallas* Itin. Russ. T. I. p. 139
 et 297. T. III. p. 48. *S. G. Gmelin* Itin. T. II. p. 236. ΣΧΗΚΙΔΕΑ. Vid.
 32 *Eund.* Hist. litt. Pisc. p. 129. | διαπάσαντες. *M. m. a.* διαπλάσαντες. *b.*
 διασπάσαντες. *c.* hoc legit *Gillius*, qui vertit: *eos Caspii captos dis-*
trahunt; quem errorem notavit *Bos Obs. misc.* c. 34. p. 148.
 1 2 αἴους. αὐτοῦς. *b. v.* καμήλοις. καμήλους. *b.* | ἄλιφα. ἄλιφα. *M. m.* 388
 quod leviter immutavi (Vid. XII. 41. p. 283, 20.), Vaticano cod. nunc
 accedente, ubi perspicue legitur ἄλιφα. ἄλιφα. *a* et edit. Vulgatam
 tuetur *Gillius: adipē detracto farinas ex iis conficiunt*; et constat mi-
 nores accipenseris aere exsiccatis contundi et in farinam converti; nec
 minus autem certum, ejusdem piscis adipem in butyro et olei vicem adhi-
 beri. Utraque igitur lectio habet quo se tuetur. Equidem lectionem
 3 libri *Med.*, quam *Gron.* ignorabat, sequuntur sum. | τὴν ταμελήν. ποιμε-
 λήν. *α.* τοῦ μὲν ταρίχου. τοῦς ταρίχους ex *Oudendorpii* correctione (ad
Thom. M. p. 834) recepit *Schn.* Vid. ad XII. 6. p. 267, 22. *Salsa-*
menta quidem vendunt. Gill. In liberrimo genitivi usu hunc casum,
 quem omnes libri tuentur, hic damnare non ausim, quo significatur, par-
 tem illos vendidisse, partem in suos usus convertisse. *Aeliano* τοῦ ταρί-
 χου πιπράσκουσιν scribenti observabatur fortasse *Aristoph.* Acharn. 838.
 4 5 πρίασο τῶν ἐγὼ φέρω, τῶν ὀρταλίων. | δυσώδει. δυσώδες. *c.* | ἐξέ-
 κουσιν. ἐξέκουσιν. *M.* ἐξέλουσιν. *m.* ἐξελοῦσιν. *c.* ἐξαιρούσιν. *a* et edit.
exempta viscera vertit *Gillius*. — ἐψοῦσι. *b. c.* ἐψοῦσιν. *m.* neque aliter
 esse videtur in *M.* ἐψουσιν. *a.* quod moveri non debebat, si quae *But-*
mannus in Gr. ampl. T. II. p. 31. *s.* de verbo ἔψω docet, sine exceptione
 vera sunt. De qua re dubitare licet. *Suidas.* ἐψῶν. τοῦτο βαρύνεται καὶ
 περισπᾶται. ὁ θνεστῶς ἐψῶ; ἐψήσω. ὡς περ οἱ τὴν χρυστὴν γῆν ἐψοῦντες.
 Apud *Hezychium* Cod. Marc. et edit. ἐψεῖν. τὸ τὰς τρίλας βάπτειν. In
 proverbio ex *Arist.* Vesp. 280. *Suidas* T. II. p. 446. λίσον ἐψεῖς dedit,
 ubi in Append. Vat. II. 56. ἐψεῖς exhibetur. Apud *Alciph.* I. 18. p. 68.
 γάρων ἐψῶν. *Berglerus* sine haesitatione edidit; idemque repetivit *Wagne-*

rus p. 95. prolatoque ἔψων ex cod. Vind. utramque formam recte habere judicat. Ab ἐψέω imperfectum ἤψουν protulit *Suid.* in Θαργήλια. T. II. p. 165. ἤψουν ἀπορχὰς τῶ Δεῦ. quae forma ipsa ap. *Lucian.* in Gall. c. 14. in τῷ ἔτνος ἤψουν legebatur sine offensa, nunc lectioni optimorum librorum ἔψησα cessit. Sic in verbis comici ap. *Athen.* III. p. 95. B. ἀπροκίλι' ἐψέων legebatur usque ad *G. Dindorfium*, qui an ex codd. accentum mutaverit, non dixit. Haec et alia dixeris ad tuendas formas praesentis ἐψεῖν, ἐψῶν; rectius tamen h. l. ἐψουσι servassem, ut feci supra II. 14. in καδέψουσα. | γίνεσθαι γενέσθαι *M. m.* ποιούσι. ποιούσιν. 6 *M. m.* | τε post συνδήση om. *m.* | χειρούνας. sic libri omnes, etiam 9 11 *Vat.* χειρουργούντας ex *Gesneri* correctione recepit *Schn.* ἀχείρωτον tamen *Sophoclis* Oed. Col. 694. per ἀχειρούργητον interpretatur *Pollux* II. 154. i. e. αὐτόποιον. potuit itaque χειροῦν usurpari pro χειουργεῖν. — αὐτῆ. αὐτήν. *M.* κάλλιστα. μάλιστα. *m.*

CAP. XXXIII. κατὰ τοὺς ἀλεκτρονάς. ex magnitudine et compara- 14
tione gallinacei nihil omnino definire licet; hariolor tamen genus tetraonis respici. *SCHNEIDER.* | διηνησιμένον. *M. a. b. v.* διηνησιμένην. *m. c.* et 15
editt. aute *Gron.* πέτατα γε. *M. m. c. v. a.* γε om. editt. errore describentis. | ὑποτεῖναν. *a.* ὑποτεῖναν. *m.* male. ὑποτιμᾶν. *b.* | ὄλον ἀνέχων 16 17
αὐτοῖς αὐτόν. ἀνέχον. *a. b. v.* quod blandiri possit ob neutra, quae praecedunt. Sed refragatur αὐτόν, et paulo post ἐαυτόν. Variavit igitur genus scriptor, quasi praecessisset ὄρνις. — αὐτόν. αὐτόν. *a.* | πτήσιν οὐκ ἐν 18
ἀέρι βαδέϊαν. dictum pro οὐκ εἰς βαδῶν ἀέρα. ut supra II. 27. ἀρδῆναι δὲ εἰς βαδῶν ἀέρα — φύσιν οὐκ ἔχει. | Κάσπιος. novum ab hoc vocabulo 20
caput incipit *a. b. c.* | οὗτος ὄρνις. eandem avem inferius c. 38 describi existimabat *Gesnerus*. Contra *Schn.* monet, vix fieri posse, ut una eademque avis tam varie describatur; se igitur triplicem speciem distinguere. — ἡ Ἰνδοῦς. *a.* Ἰνδοῖς. *M.* et *m.* a pr. man. | ἐκέλη. ἐκέινος. *b.* 21
ἐκέϊνο. *Vat.* in hac et illa regione. De ἐκέλη vid. *Boiss.* ad *Phil. Her.* p. 355. *Schaefer.* ad *L. Boe.* p. 520. | ἔχει. ἔχειν. *m.* | μακρά. *b. c. v.* 22 23
ut *Gesn.* correxit pro μακρά, quod est in *a* et editt. ante *Schn.* Etiam *Gillius*: *cruribus parvis praedisa. κευραμένη. Bast* in marg. „leg. κευραμμένη.“ nescio quare. | νῶτον. ὄτον. *c.* αὐτῶ. αὐτόν. *M. m.* πορφυροῖς. *a* 24
et reliqui libri, etiam *Vat.* πομφύρα edidit *Schn.* ex correctione *Gesneri*. De lectionis vulgatae sinceritate noli dubitare. Sic *Aristoph.* Eqq. 523.
καὶ λυδίζων καὶ ψηγίζων καὶ βαπτόμενος βατραχίαις. ubi τὰ βατράχεια ut
τὰ πομφύρα coloris genus est. | γησιωτάτω. *a.* ποιησιωτάτω. *M.* ποιη- 25
σωτάτω. *m.* | καὶ δέρη. *b. v.* ut *Gesnerus* correxit pro δέρμα, in *Hist.* 26
Av. p. 239. Vulgatam, quam habent plurimi libri, expressit *Gill.* *caput et cutis.* | αἶγα. αἶγαν. *c.* Vid. ad VI. 24. p. 136, 19. 27

Ab hoc inde capite in *M. m.* capita se alio ordipe excipiunt; de qua re dixi in Praefatione p. LXXXIII. not. 38.

CAP. XXXIV. λευκαὶ ἰσχυροῦς. καὶ interserit *m.* syllaba, ut videtur, 28
repetita. XI. 23. ἔστι μέλαν ἰσχυροῦς. XV. 14. οὐράς ἔχουσι λευκάς ἰσχυροῦς. nec tamen καὶ additum displicet. Vid. ad X. 38. p. 236, 7. Caeterum in hoc adverbii usu praeivit *Herodot.* IV. 183. Γαράμαντες ἔθνος μέγα ἰσχυροῦς. | καὶ σμαλ. certissimam *Gesneri* emendationem pro ὀ- 29
μαλ (ὀμαλ. sic *a.*) recepi cum *Schn.* Mutilum exemplar habuisse vide-

tur *Gillius*, qui in toto hoc capite non de camelis, sed de capris agi exi-
 30 stimavit. | ἀριθμούνται κλέους. mira locutio. Suspiscabar: ἀριθμοῦ κλεί-
 ους. κληῖος ἀριθμοῦ κλέον. XIV. 11. XVI. 20. ἐν τοῖς ἀριθμοῦ περιττοτέ-
 31 ροῖς. XV. 18. | εὐτρίχες ἄγαν. ἄν. b. de camelis Caspiis eadem ex *Cae-*
sia refert *Apollon*. Hist. Mir. c. 20. qui dicit ἔχεν τρίχας πρὸς τὰ Μιλή-
 σια Ἱρια τῇ μαλακότητι· ἐκ τούτων τοὺς ἱεροὺς (ἱερεῖς) καὶ τοὺς ἄλλους δυ-
 νάστας τὰς ἐσθῆτας φέρειν. SCHNEIDER. Cf. ad *Frider. II. Reliqq.* p. 169.
Bocharti Hieroz. II. 2.

1 Μιλησίους Ἱρίους. vid. *Wessel.* ad *Herodot.* VI. 11. *Baehr.* ad *Plu-* 389
 2 *sarch.* Vit. Alcib. p. 193. ss. | ἀμφιέννυται. ἀμφιέννυται. *M.* ἀμφιέννη-
 ται. *m.*

- 5 6 CAP. XXXV. Ἀντήνωρ. ἀντίνωρ. *m. c.* | Ῥαυκίων. sic correxit
Holsten. ad *Steph. Byz.* p. 270. cui h. l. obsecutus *Gronovius*, infra
 tamen Ῥάκων reliquit, quod jam *Gesnerus* in Ῥαῦκων mutandum esse mo-
 nuit. Cf. supra ad XII. 32. et *Chishull* in *Comm.* ad *Antiqu. Asiat.*
 p. 127. SCHNEIDER. Ῥαυκίων legitur, nisi fallunt collationes nostrae, in
M. m. c. δραυκίων. *v. b.* Ῥαυκίων. *a* et editt. ante *Gronovium*. Infra
Gronovium ex numorum fide Ῥαῦκων voluisse dare, ex Annotazione ap-
 paret. *Rocciorum urbem* vertit *Gillius*, qui totum hoc caput valde con-
 traxit. De *Diana Rhoccaea* vid. ad p. 275, 24. — δαμονίου προσβολῆς.
M. m. a. b. c. δαμονίας editt. ex tacita *Gesneri* correctione contra li-
 brorum fidem. Vid. ad VI. 65. p. 152, 17. Infra c. 40. τοῦ κακοῦ τὴν
 προσβολὴν ὑπομεινάντας. *Maxim. Tyr.* II. p. 280. λοιμοῦ προσβολὴν ἀλέξα-
 σθαι. *Liban.* T. IV. p. 196, 26. ἀντὶ λοιμοῦ καὶ θείας προσβολῆς. Cf.
Philostr. Vit. Apoll. IV. 4. p. 142. VI. 41. p. 277. ἐπιφοιτήσαι. ἐπιφοιτή-
 7 σαν. *b.* | χαλκοσιδεῖς. ad has apes refert *Wesselingius* locum *Diodori*
 V. 70. T. I. p. 381. qui *Jovem* narrat in sempiternam officiorum memo-
 riam apes, quae illum infantem nutriverant, ἀλλάξαι μὲν τὴν χρῶαν αὐ-
 τῶν, καὶ ποιῆσαι χαλκῶ χυρσοσιδεῖ παραπλησίαν κ. τ. λ. Ceterum nescio,
 an eadem sint χαλκόμοιαι, quae commemorantur in *Vita S. Mauriti.*
 Febr. XXI. §. 18. p. 241. ed. *Bolland.* διὰ τὸ σφηκῶν καὶ χαλκομοιῶν
 πικρὸν καταγώγιον ὑπάρχον. SCHNEIDER. Vide doctum de his aribus Ex-
 cursum *Boettigeri* in *Amalth.* I. p. 62. ss. — ἐγγριπτουσαι. *M.* et *m.* a
 pr. man. ἐγγριμπτούσας. *b.* ἐγγριπτούσας. *Vat.* ἐγγριμπτουσαι. *a* et editt.
 9 Cf. ad IV. 7. p. 74, 29. | λυπεῖν οὐσπερ οὖν. obvios quosque vexasse.
Plato Rep. I. p. 335. B. βλάπτειν καὶ δντινοῦν ἀνδρῶπων. In fine enun-
 tiationis *Aeschin.* Or. c. *Tim.* p. 163. ἐμισθώσατό με — ἀργυρίου ὄστις-
 δημοτοῦν. — ἐκείνους δὲ. ἐκεῖνος τὴν. omisso δὲ *M. m.* ἐκείνους τὴν. *a.*
 Hinc jam apparet δὲ a *Gesnero* esse insertum. Sed huic correctioni prae-
 ferenda procul dubiū lectio *Vat.* nunc demum eruta: λυπεῖν· ὄνπερ οὖν
 11 ἐκείνους τὴν προσβολὴν — — | οἰκίσαι. *M. m.* ut *Gesn.* emendabat
 pro οἰκῆσαι, quod est in *a. c.* et editt. ante *Gron.* τῆς μητρίδος κρι-
 δος. *m.* μῆδος. *a.* Vid. infra c. 40. p. 392, 9. *Aeli.* V. Hist. XIII. 38.
Plut. T. II. p. 792. E. ἡ δὲ πατρὶς καὶ μητρίς, ὡς Κρήτες καλοῦσιν,
 πρῶβύτερα καὶ μείζονα δίκαια γονέων ἔχουσα. Fons locationis est ap.
Platon. de *Rep.* IX. p. 575. D. καὶ ὑπὸ τούτοις δὴ δουλεύουσαν τὴν πά-
 λα φίλην μητρίδα τε, Κρήτες φασί, καὶ πατρίδα ἔξει τε καὶ θρέψει. |

εἴπω. εἰπὼν. *m.* Ῥᾶκον. ῤάκον. *a. v. h. l.* nihil mutant libri. Et novam 12 urbem simili tantum, non eodem plene nomine fuisse appellatam, significare videntur verba τελείως ἀποσπασθῆναι τοῦ ὀνόματος οὐχ ὑπομείναντες. Nam si novis quoque sedibus integrum nomen Ῥαῦκον dedissent, *Aelianus* scripsisset: τοῦ γε ὀνόματος ἀποσπασθῆναι — nec addidisset τελείως. Tota igitur fabula ex similitudine quadam nominum videtur orta esse. χωρίου. χώρου. *b. v.* | οὐχ ὑπομείναντες. *M. m. a. b. c.* ὑπομείναντας. 14 editt. ex correctione editoris. De tali participii nominativo, ubi structura alium casum requirebat, vid. exempla II. 50. p. 50, 5. Plura dabit *Porpo* de Elocut. Thuc. p. 112. Adde Var. Hist. XIII. 23. ἀπήνητος γὰρ αὐτῷ τὸν ὀφθαλμὸν ἐκοπήθηαι — λῖθω βληθείς· ὡς δὲ ἄλλος διεφοῖτα λόγος, βακτηρία παύων τὸ πάθος. — Ἀντήνωρ. ἀντήνωρ. *m.* | Κρήσσαν. 15 uno *c. M. m.* τοῦ γένους. *a. b. c.* τε γένους. *M. m.* | ἰνδάματα. ἰνδάμι. 16 *c.* in marg. ἰνδάματι. ἰνδάματα vestigia quasi et reliquiae. *Ael. ap. Suid.* in Πάρλας λῖθου. καὶ ἔστι τὸ ἰνδαμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές. | ἐκεῖνα. 17 ἐκεῖνα. marg. *c.* ἦσαν. ἦσιν. *m.*

CAP. XXXVI. Ἡρόδοτος. ex *Herodoti* VII. 125. *Gesnerus* huic 19 capiti nonnulla atque, quae *Gronovius* inde eliminavit. Ex eodem fonte rem narrat *Pausan.* VI. 5. 3. ex *Aeliano Philes* c. 35, 44. καὶ πᾶν μὲν αὐτὸν ἀρπαγὴν τέρπει κρέας, εἰ δ' ἐσθίει καμήλων, εὖγε τῆς τύχης. — λέγει. om. *b.* ταῖς Ξέρξου καμήλοις. τοῦ Ξ. καμήλαις. *b. v.* σίτον. *a.* σίτον. editt. | οὐκ ἐσίοντο. οὐκ εὐσίοντο. *m.* οὐχ ὑποζύγια. οὐχί. *m.* ὑποζύ- 20 γιον. *b. v.* Quae post haec verba sequuntur *Gillius* non vertit. | οὐκ 21 ἀνδρωπον. οὐχ. *m.* ἦδει. ἦθεν. *v. b.* Referantur haec ad verba *Herodoti* mirantis, quod leones camelos, quos nunquam ante neque viderant, neque gustaverant, prae ceteris ad pastum elegerint. | Ἰσασί. Ἰσασιν. *M.* 23 *m.* καὶ Ἄραβες. καὶ om. et Ἄρβαβες scribit *a.* Post ταῦτα verba λεόντων Θρακίων repetit *b.* καὶ ὄσα λεόντων. sic *b.* confirmans emendationem *Gesneri*. λῶον editt. ante *Schn.* | μητέρα ἄμα. *M. m.* μητέρα τε ἄμα. *a.* 24 et editt. fortasse rectius. II. 14. κλωνῶν τε ἄμα καὶ παρατρέπων. VIII. 4. πρῶοι τε ἄμα καὶ χειροθήεις. Infra c. 31. τροφός τε ἄμα καὶ μήτηρ. *c.* 38. λεπτήν τε ἄμα καὶ μακράν. γῆν ante ἔχουσιν om. *b.* | εἰ ποτε ἐν- 26 τύχη. nihil h. l. varietatis notatum. ἐντύχοι tamen fuisse existimo. | τοὺς οὐκ εἰδότες. εἰδόντας, quod *Gesn.* in marg. conjecit, recepit *Schn.* 27 Equidem acquiesco in librorum lectione. οἱ οὐκ εἰδότες sunt οἱ οὕτω γεγευμένοι τροφῆς τινος.

CAP. XXXVII. ἀλωῶντες. eadem historia est apud *Tzetsum* Chil. 29 IV. 134. v. 302. ss. δίψη. *M. m.* et editt. δίψει. *a. r.* *Apost.* II. 6. δίψους est II. 7. p. 31, 5. XIV. 16. δίψος ἀκίσεσθαι. Var. Hist. I. 4. ἠκέσαντο τὸ δίψος. | ἐκαλέσθη. εἰς καὶ δέκα. *Apost.* ἕνα ἰαντῶν. *M. m. b.* 30 *c. r.* *Ap.* ἕνα αὐτῶν. *a.* et editt. ante *Gron.* | γειτνωσῆς. γειτονούσῆς. 31 *r. Ap.* non item *Medic.* quod *Schn.* falso affirmat, deceptus errore typographi Tubingensis, qui in Annot. *Idem* exhibuit pro *Idem* (i. e. *Apo- stol.*). Verbum γειτνῶν saepius occurrit apud *Aelianum*; γειτονεῖν me apud eam legisse non memini. — ὁ ἀπὼν articalum om: *r. Ap.*

390 διὰ χειρὸς εἶχε. ἔχουσι. *M. m.* miro errore. | τοῦ ἔμου. τοῦ om. *m.* 1 2 ἀετόν. *M. m. a. r. Ap.* αἰετόν. editt. | περιπλακέντος. περιπλακέντα. *b.* 3 quod legisse videtur *Gillius*, qui vertit: *aquilam offendit a serpente cir-*

- cumplīcatam*. In vulgata serpens est, qui *se implicaverat* equilae. I. 24. ὁ ἔχis περιπλακεῖς τῇ θηλείᾳ μίγνυται. *Lucian*. Dial. Meretr. IV. 2. οὗτε προσήκατο προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ περιπλακῆναι θέλουσαν. *Aristidor*. II. 13. δράκων — περιπλακεῖς καὶ δήσας τινά. *Herodian*. VI. 9. 6.
- 4 5 τῇ μητρὶ περιπλακεῖς. | ἀποκνιγόμενον. ἀποκνιγόμεν. c. | τῆς ἐπιβουλῆς ἐγκρατῆς. ἐπιβολῆς esse in Cod. Epitomes scribit *Pantinius* ad *Apost.* p. 290. saepius ibi in indicandis lectionibus falsus. *Schn.* tamen ad ejus lidem ἐπιβολῆς in cur. sec. recepit. Frequens horum vocabulorum permutatio. Vid. *Intrpp.* ad *Aeli*. V. H. XI. 4. | ἐγκρατῆς. κρείττων. r. *Ap.* τὸ Ὀμηρικόν. perperam *Gron.* et *Schn.* remittunt ad *Il.* α. 4. ubi *Zenodosus* ὠλονοῖσι δὲ δαῖτα legerat. Respicitur potius *Il.* μ. 219. αἰστὸς ὑψικέτης — φοινῆντα δράκοντα φέρων ὀνύχῃσι πέλωρον Ζών· ἄφαρ δ' ἀφέηκε πάρος φλα οὐκ' ἰκέσθαι, Οὐδ' ἐτέλεισε φέρων δόμεναι τεκέσσων 7 ἰοῖσιν. | περιπεσῶν ἔρμασιν. ὡς ἄμμασιν emendavi in *Epist.* p. 35. Eadem vincula paullo post εἰργμολ vocantur et δεσμά. Comparandi particula non est opus. ἔρματα autem fortasse tuetur alius locus supra ad c. 25.
- 8 p. 385, 6. | ἀλλ' ἀπολείσθαι. *M. r.* *Apost.* ἀλλὰ ἀπολείσθαι. *m.* ἀλλ' ἀπολείσθαι. a et editt. Illud magis consentaneum praecepto grammaticorum, verbo μέλλειν infinitivum aoristi subjicere vetantium; de quo praecepto vide *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 745. s. | ἀφύκτων. ἀφύκτων. b. εἰργμῶν. εἰργμῶν. a. εἰργμῶν. *Vat.* | ταῦτα καὶ δὴ διεπέπρακτο. καὶ δὴ πέπρακτο. *M. m. v.* In cod. a lectio est ambigua. Scriptam enim καὶ δὴ πέπρακτο. margini autem adscriptam man. rec. an διεπέπρ. quod ipsum legitur in editt. Verum δι in cod. ortum ex ductu calligraphico, qui litterae δ addi solet. Quare hic quoque liber habet δὴ πέπρακτο. καὶ δὴ πέπρακται. b. De prioris augmenti omissione vide ad *Il.* 6. p. 31, 1. de καὶ δὴ *Herm.* ad *Sophocl.* *Aj.* v. 49. p. 15. et nos supra *XIII.* 11. p. 294, 13.
- 15 | οἱ δὲ ἄρα. οἷδε δὲ ἄρα. a. οἱ δὲ ἄρα. *M. m.* ἐξέπιον. si illi aquam allatam exhausserunt, nihil relictum fuit ei, qui eam attulerat; verum is post reliquos bibiturus erat. Hinc in *Epist.* p. 35. correxi οἱ δὲ ἄρα ἐξῆς ἐπιον. — καὶ πολλὰς. κύλικας additum volebat *Gesner.* πολλὰ *Gronov.* quàm lectionem ex *Palatinis* codd. annotavit *Nevelet.* ad *Fab.* *Aphthon.* p. 637. Nihil mutandum. *Theogn.* v. 484. πολλὰς πίνω. *Alexis* ap. *Athen.* XI. p. 470. E. ἤτησε κύλικα, καὶ λαβῶν ἐξῆς πυκνάς ἔλακε. *Eubul.* lb. XIV. p. 653. E. δίδου πυκνάς. Plura vide ap. *Meinek.*
- 15 17 ad *Men.* Reliqq. p. 177. | πείσθαι. πείσθαι. a. | ἔτυχε γὰρ. δὲ. r. *Ap.*
- 18 19 | τὴν κύλικα τὸν. m. | ζῶγρια. ζῶγρια. c. ἐκτίων. ἐκτίων corr.
- 20 *Triller.* not. mst. Non opus. | περὶ τὸν. ἐπὶ. *Ap.* τῇ κύλικι τὸ κοίλι
- 21 22 et ἐκταράττη. m. | ἠγανάκτησεν. *M. m.* | καὶ λέγει. ἔλεγε. b. σὺ μὲν 23 ἐκείνος ὦν. μὲν om. b. r. *Apost.* | καὶ γὰρ καὶ. *M. a. b. c. r.* alterum καὶ 24 om. m. Vid. *Friszsch.* Qu. *Luci.* p. 142. s. ἐγνώρισεν. *M. m.* | ἀποδίδως. ἀποδίδω. a. ἀποδίδωσι. m. a pr. man. — ἀλλὰ πῶς ἔτι ταῦτα καλὰ; πῶς ἔστι ex conjectura sua in contextu posuit *Schn.* Si quid mutandum esset, scriberes commodius: πῶς τί ταῦτα καλὰ; ut ap. *Platon.* *Theast.* p. 208. E. πῶς τί τοῦτο. Vid. *Heind.* Tom. I. p. 166. Sed causam mutationis non video. *Plato* de *Legg.* I. p. 626. D. καὶ πῶς ἔτι λέγεσθαι μὲν; | σπουδῆν καταλέσθαι εἰς τινα dicitur, ut χάριτα καταλέσθαι beneficium collocare in aliquo. *Σχηματικα.* εἰς. εἰ. m. *Infra* in *Epil.* p. 396, 11.

εἰ τὴν ἑμᾶντου σχολὴν καταδέμεν καὶ εἰς ταῦτα. *Plus. T. II. p. 208. C.* ὡς σφόδρα κονηρὸς ἄνθρωπος εἰς μαχθηρὰ πράγματα τὴν ὑπομονὴν καὶ καρτερίαν κατατιθέμενος; *Aeli. Var. Hist. IV. 15.* τὴν σχολὴν — εἰς ἀκούσματα πεκαυδευμένα καταδέμενος. Cf. *G. H. Gravers ad Aristid. Leptin. p. 88.* *Ipsam σκουδὴν πρὸς τινα καταδέσθαι est ap. Herodian. I. 4, 3.* — ἑληθῆσει. ἑληθῆση. *a.* Futuram indicativi, quod est in plurimis libris, cum πῶς ἂν conjungi posse videtur, ut cum τίς ἂν illad conjungi docuit *G. Hermann.* in Comment. de partic. ἄν. I. 8. p. 11196. Vid. ad XII. 33. p. 280, 26. | εἰρητο. *M. m. b. c. r. Ap.* εἰρηται. *a* et edit. ante 27 *Gron.* ὁρᾷ δὲ ἐπιστραφεῖς. ὁρᾷ καὶ. *a.* στραφεῖς. ante *Gron.* In ἐπιστραφεῖς libri consentiant; etiam *a.* quod *Gesnerum* fefellit. Vid. *Oudend.* ad *Thom. M.* p. 355. | τοὺς πόντας. πόντας et ἀπαίροντας. *m.* Post 28

πόντας tolle virgulam. | ὡς συμβάλλειν. *M.* συμβαλεῖ *m.* συμβαλεῖν. *a* 29 et edit. ἑμμηκῶς. ἡμμηκῶς. *m.* ἡμμηκῶς. *a.* ἡμμηκῶς. *c.* ἐς. *M.* *m.* et alii libri. εἰς. edit. ἐς τὴν πηγὴν. *Mich. Glyc. Ann. I. p. 57. C.* ὄφρις διψήσας ποτὲ καὶ ἐν φρέατι μέλλων ὑδατος ἄψασθαι, πρῶτα μὲν ἔξεμαί τὸν λόν, εἰς οὕτως τῇ πηγῇ προσέρχεται. *Ap. Tzet. I. c.* ἐκεῖνος (ὁ ἀέτος) ῥοιζῶ καταπτάς κατέαξε τὸν σκύφον, Ἴδων ὄφιν ἐμέσαντα, ὡς ἔοικε, τῷ ἄγγει. id est τῷ φρέατι. | αὐτὴν. αὐτόν. *m.* ὁ μὲν ἀέτος. deest 30 οὖν vel ἄρα. Sed ecce codd. *Palat. ap. Nevelet. I. c. p. 637.* habent οὕτως ὁ ἀέτος τῷ σώματι ἀμοιβῇ τῆς. Etiam *r* et *Ap.* οὕτως ὁ ἀέτος quod *Aeliano* restitui. *SCHNEIDER.* ἀέτος. *a.* αἰτός. *m.* Scribendum vero: ὁ μὲν οὖν ἀέτος, ut recte judicavit *Schn.* Altera lectio correctoris est. Respondent sibi verba ὁ μὲν οὖν ἀέτος et λέγει δὲ Κράτης. τῷ σώσαντι. *M. c. Apost.* τοῦ σώσαντος. *b. v.* τῷ σώματι. *a. m.* edit. ante *Gron.* ἀμοιβῆν. *b. v.* ἀμοιβῆς. *M. m. c.* ἀμοιβῆ. *r. Apost.* quod recepit *Gron.* ἀμυγῆς. *a.* et edit. *Gesneri*, qui corrigebat τῷ σωτήρι εὐγνώμων vel εὐχαρις. τῷ σώσαντι ἀμοιβῇ *Wesseling.* *Obs. II. 30. p. 278.* Nostram lectionem expressit *Gillius: itaque redemptionis praemium ei, qui se conservasset, aquila cum pari salute compensavit.* — | ὁ Περγαμηνός. 32 περγάμου. *b.* καὶ τὸν Στησιχορον. καὶ Στησιχωρον. *M. m.* τὸν om. etiam *c.* Ad Stesichorum hanc fabulam ab ejus inventore relatam esse, ut ei auctoritatem conciliaret, suspicatur *Welckerus* noster in *Jahnii Annal. 1829. Vol. IX. 3. p. 300.*

391 εἰσφοτῆσαντι. ἐκφοτῆσαντι. *Gesner.* corr. Recepit *Schn.* *Var. Hist. I. III. 3.* ἐς πολλοὺς ἐκφοτῆσθην. III. 6. τοῦτο μὲν καὶ εἰς πάντας ἐκφοτῆσθαι. ὡς γε κρῖνειν. *M. m. a. b. c. v.* ὄστει. edit. ante *Gron.* errore editoris.

CAP. XXXVIII. θαλάττη. *M. m.* θαλάσση. *a* et edit. | ἐν αὐταῖς. 3 4 αὐτοῖς. *a. b.* | τοιαύτην ἰδιότητα. *M. c.* τοιαύτης ἰδιότητος. *a* et edit. 5 Vid. *Matth. Gr. §. 28.* not. — κατὰ. καὶ. *a.* in marg. manu rec. κατὰ. ut est in reliquis. φασιν τὸ μέγεθος αὐτόν. hoc ordine *M. m.* τὸ μέγ. φασιν αὐτόν. *a* et edit. αὐτῶν. *M.* | καὶ τὸν. *M. m. b. c. v.* καὶ om. *a* et 6 edit. ante *Gron.* εὐγενῆ χῆνα. *Fragm. in Μέλιτος.* ἀλεκτρούνας δύο μάλα εὐγενεῖς. | ὑπερέχοντα. *M. m. c.* ὑπερέχει. *b.* ὑπερέχεται. *a* et edit. vett. 7 καὶ τοὺς ἄλλους, χῆνας scil. anserem generosum et inter alios speciem (θεῖν) eminentem. In latina interpretatione nullam est hujus commatis vestigium. | κοκκιβαφῆ. κοκκιβαφῆ. *b.* ἀκρατῶς. *a.* et edit. ἀκρατῶς. *m.* 8

- 9 hoc verum. Vid. ad XVII. 8. p. 377, 10. | ὑπὸ τὴν γαστέρα. *M. m. b. c.* ὑπὸ τὴν γῆν γαστέρα. *a.* et editt. ante *Gron.* nata lectio ex διπτογραφία. — τὴν δέρην δὲ. *v. m. b. c.* τὴν δὲ δέρην λευκὴν. *a.* et editt.
- 11 λευκόν. *m. b.* | ἄρα. *M. m. b. c. v.* Abest ab *a* et editt. ante *Gron.* Ardeam purpuream intelligi existimat *Schn.* quam avem copiosam in maris Caspii regionibus reperit *Gmelin Itiner. T. III. p. 253.*
- 14 CAP. XXXIX. Πραξιακῆ. Πρασιανῆ. ut *Gillius* legit. *Gess.* Πρασιακῆ corrigit *Schn.* comparans *Strabonem* XV. p. 703. Tom. VI. p. 83. de Prasiis haec ex *Megasthene* narrantem: κερκοπιδήκους δὲ μέλζους τῶν μεγίστων κυνῶν κτλ. De simia mandi vel simia Fauuo haec interpretatur *Baehr.* in *Ctesiae* Reliq. p. 269. — ἐστὶν. *M. m.* | καὶ οὐράς. *M. 17 m. b. c.* καὶ om. *a* et editt. ante *Gron.* προσπεφυκέναι. προστερ. *m.* | καδειμένους. *M. m. c.* καδειμένους. *a. b. v. Luci. D. D. II. 2.* καδειμένος βοστρύχους. *Themist. Or. VII. p. 99. D. δ* τὸν πώγωνα καδειμένος. (καδήμενος. *Mon. no. 113.*) *Ael. Var. Hist. XI. 10.* τὸ μὲν γένειον αὐτῷ καδειτο. Vid. *Interpp. ad Thom. M. p. 484.* καὶ βαδεῖς. καὶ om. *Vat.* et *a.*
- 18 | εἶναι πᾶν. hoc ordine *M. m.* inverso *a* et editt. | τὸ σῶμα δὲ. *a.* Quum in *Strabone* sit corpus totum album praeter faciem; in *Aeliano* contra nigrum, bene animadvertendum est, id, quod *Aelianus* male omisit, additum a *Megasthene*, παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν, in aliis ejusdem generis coloris distinctionem corporis et faciei contrariam esse. *SCHNEIDER.* | καὶ τὸ — τὸ κακὴς. alterum articulum abesse volebat *Schn.* Mihi τὸ κακὴς per epexegetin videtur additum ad τὸ συμφυές. *Strabo* l. c. τήμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακὴς περὶ ἐπιδέσεις καὶ κλοπάς.
- 21 CAP. XL. περὶ τὸν Ἄσταβάραν. vulgo τὸν Ἐσταμένον legitur. *Med.* ἀταβάραν [imo ἀσταβάραν] exhibet; sed Ἄσταβόραν reposuit *Gronovius* auctoritate *Agatharchidae*, *Ptolemaei* et *Strabonis*. Ap. *Diodor.* III. 23. Tom. I. p. 191. παρὰ τὸν Ἄσαν καλούμενον ποταμὸν est, ubi *Wesselingius* Ἄσταβάραν ex *Agatharchide*, aut Ἀτάπου ex *Strabone* XVI. p. 771. Tom. VI. p. 404. reponendum censet. Scilicet totum hoc caput ex *Agatharchide* conflatum est, ut conferenti *Geogr. min. T. I. p. 37.* patebit; inde etiam narrationem de scorpiis et phalangis duxit *Diodor.* III. 30. p. 196. et *Artemidorus*, ex quo *Strabo* XVI. p. 773. et *Plin.* VIII. 29. s. 43. *SCHNEIDER.* περὶ. παρὰ. *b.* Ἄσταβάραν. *M.* ἔσταβάραν. *m.*
- 23 ἐσταμάρον. *a.* ἔσταβάραν. *b. c.* ἔσταβ^{τρ} *Vat.* | κωνώπων νέφη τινά. *M. m. c.* νέφη om. *Vat.* et *a.* κωνώπια τινά. tacita *Gesneri* correctio. Vocabulum κωνώπιον reperiri negat *Gronov.* Sed vide *Bernard.* ad *Theoph. Non. c. 72. p. 259.* καὶ οἷα τινά τὸν ἄερα καταλαβεῖν. sufficeret: καὶ οἷα τὸν ἄ. καταλαβεῖν. Vid. ad IV. 2. p. 73, 18. et fortasse τινά ex praecedentibus repetitum. Post ἄερα *Gron.* πολλὰ inseruit, hoc in *Med.* esse affirmans;
- 24 quod falsissimum. Pertinet haec lectio ad proximum versum. | εἶτα om. *c.* εὐύπησέ τινά πόλιν. editt. omnes ex falsa explicatione notae
λλ]
- tachygraphicae in *a* (et *Vat.*) πὸ obscurius pictae. πολλά. *M. m. c.* Sic etiam *Gill. culicum multitudines* — in aere apparentes — multa laedunt. De sede pronominis τινά vide ad IV. 13. p. 76, 18. XII. 20. 25 p. 274, 27. | κατὰ. καὶ *a* et editt. ante *Gron.* κατὰ *M. m. b. v. c.*

ἀοφρατίαν. *M.* ἀορατίαν. *c. m.* ἀοράταν. *a. b. v.* Ἀφράταν. editt. ex corr. *Gesneri. Aoratiam. Gill.* Ἀφράβατον corrigiit, etymologia quadam ductus *Bochari. Hieroz. T. II. p. 642.* | Ἰνδῶν δὲ ἄρα *a. b. v.* δὲ *M. m.* 26 δ' ἄρα. editt. | ἐπιπολάζειν. φασὶν additum velit *Gesn.* Vid. ad XV. 25. p. 349, 19. | καὶ ante εἶναι om. *M. m.* sed temere fuisse additum non 28 credo. Vid. ad IX. 36. p. 209, 7. | φασὶν οἱ. φασὶ. *M. m.* κύκλω 29 περιουκούντες. κύκλωπες οἰκουύτες. *M. m.* | ἄγονον. ἀγλαόν. *a. b. v.* 30
392 φοράν. φουράν. *a. o.* supra scriptum manu rec. — | τετράγναθα. *Gostzius* 1 in App. ad Histor. Aran. Listeri p. 25. huc refert phalangium araneoides, quod descriptum dedit *Pallas* Spicileg. Zool. Fasc. IX. p. 37.

(p. 48 — 63. ed. germ.) SCHNEIDER. τετραγνάθω. *M.* τετραγνάθω. *m.* τετραγναθα. *b.* et *a.* ex corr. *tetragnatha. Gillius.* | δὲ ἄρα *a. δ' ἄρα.* 2 editt. δὲ παρὰ. *M. m.* Idem libri τὰ κακὰ ταῦτα habent. ταῦτα om. *a.* et editt. ante *Gron.* ὄμβρων πονηρίαν. *M. m. a. b. v.* πονηρίας. editoris errore ante *Gron.* ἔκ τινας ἐπομβρίας ἀκαίρων. *Diodor. Haec mala nata ex perniciose hymbrium. Gill.* | καὶ πῶς μὲν ἐγκαρτερεῖν. πῶς. *a. 3* ἐγκαρτερεῖν. *c.* Mihi satis verisimile est, fuisse: καὶ τῶς μὲν ἐγκαρτερεῖν — ἐπὶ δὲ τῆν παντελεῶς ἄμαχον. *Herodot. VI. 83.* τῶς μὲν δὴ σοφί τῆν ἄρθμια ἐς ἀλλήλους, ἔπειτα δὲ ἤλθις ἀνὴρ μάντις. Vid. *Ruhnck. ad Timas.* p. 256. Utrumque vocabulum confusum ap. *Liban. T. IV. p. 226, 25.* et alibi. Vid. *Bast. ad Greg. Cor. p. 360.* Praeterea malim, molesta synonymorum abundantia sublata, φιλοπόνως ἀπαμύναντας: aliquamdiu pestem illam patienter ferebant, nec labori parcebant (φιλοπόνως), ut se ab illis defenderent. Commode sic adverbium sunt addita, nec opus est ad hyperbaton cum *Abreschio* confugas in *Auctar. p. 284.* Si vera vulgata, verba sic ordinanda: καὶ τῶς μὲν ἐγκαρτερεῖν τοὺς ἐκείνι τλημόνως καὶ φιλοπόνως ὑπομειναντας τοῦ κακοῦ τὴν προσβολήν. Contraxit haec *Gillius* vertens: *primum homines illic misere toleravisse, deinde quum se tueri nequiverent regionem reliquerunt.* | τλημόνως. τλημένως. *c.* et paulo post, 3 omissis verbis καὶ φιλοπόνως usque ad ἡλικίαι, idem liber legit: τὴν προσβολίαν πᾶσαν. pro προσβολήν — πᾶσαι. | διεφθείροντο. διαφθ. *m.* ἡλι- 5 κίαι πᾶσαι. ἡλικίαι πᾶσαι. *m. b.* | ἀμύνασθαι. *M. m. b. c. v.* ἀμύνεσθαι. *a. 6* et editt. τὴν καταβολήν τῆς ἐπιμελείας. ἀπωλείας corrigebat *Gesn.* Lenius fuerit τῆς ἐπιδημίας. ἐπιδημία κρύσους, ὑετῶν, χειμῶνος est I. 11. ὑετοῦ ἀπειλούντος ἐπιδημία. V. 13. | οὐδὲ. οὐδὲν corrigiit *Triller.* μητρ- 9 θα. vid. ad c. 35. p. 389, 11. τὴν αὐτὴν. αὐτῶν. *M. m.*

CAP. XLI. Cosanis hoc accidisse narrat *Rutil. Itin. 289.* ubi vide 10 *Wernsdorf.* in Poet. min. V. 1. p. 128. *Beckm.* ad *Mir. Ausc. c. 22.* et 24. Ductam hoc caput ex *Agatharchide*, unde sua hausit *Diodor. III. 30.* vid. *Wessel.* qui *Aelianum* comparavit. De leonibus cf. *Bochari. Hieroz. Tom. I. 3. p. 741.* | φυγάδας. φυγάδα. *a.* | ἡ κρυμῶν. *M. m.* 12 13 *a' Gesn. b. c. a.* κρυῶν. editt. ante *Gron.* | τὰ μὲν διακρίνοντες. δίστην διακρίνοντες. *a.* omisso τὰ μὲν et vocabulo δίστην ex superioribus repetito. | ἐπιφοκτῆσαντες τῇ φορᾷ. sic vulgo in editt. usque ad *Schn.* ex tacita 14 *Gesneri* correctione. Articulus τῇ in illo est libro. ἐπιφοκτ. φορᾷ. *M. m. c.* ἐπιφ. τυλῶν φοράν. *a.* τυλῶν. *b. v.* στρουδοὶ ἐπιφοκτῆσαντες τῇ φορᾷ. *Schneiderus* edidit, secutus *Wesselingium* ad *Diodor. I. c.* ubi haec

sunt: κατὰ δὲ τὴν Μῆδαν ἐπιπολάσαντες ἀμύθητοι στρουθοί, καὶ τὰ σπέρματα τῶν ἀνδρῶπων ἀφανίσαντες, ἠνάγκασαν εἰς ἑτερογενεῖς τόπους μεταστῆναι. De sensu verborum nequit dabitari; ipsa autem verba ex libro-
rum vestigiis recte me emendasse arbitror: ἐπιφοιτήσαντες στρουθῶν φο-
ρά. quod a librariis ob structurae insolentiam mutatum et corruptum est.
Recte autem στρουθῶν φορά, ut φαλαγγίων φορά capite superiore. φορά σοφιστῶν. *Plus.* T. II. p. 999. E. φορά προδοτῶν. *Diodor. Sic.* XVI. 54. φοράς πληγῶν. *Alciphr.* III. 30. Quam autem illa periphrasi nihil signi-
ficetur aliud, quam πλείστους στρουθοὺς adventasse, ἐπιφοιτήσαντες recte
additur per loquendi Graecorum usum, quo saepe magis quod cogitatum,
quam quod scriptum est, respicitur (*Porpo* de Eloc. Thueyd. p. 106).
Similiter supra XI. 14. ἀγανακτῶν ἢ Νίκαϊα ἦν δῆλος. i. e. ὁ ἔλεφας ἢ
Νίκαϊα praecedente participio, ut *Il.* λ. 690. ἐλθῶν γάρ β' ἐκάκωσε βίη
Ἑρακλεΐη. Frequentius sequitur, ut *Il.* p. 755. ψαρῶν νέφος ἔρχεται
ἢ κολοιῶν, Οὐλον κεκλήγοντες. quod Aeliancis est simillimum; et in
Arati Diosem. 963. γενεαὶ κοράκων καὶ φύλα κολοιῶν — φαινόμενοι ἄγε-
ληδὰ καὶ ἰρήκεσσι ὁμοῖον φτεγῆζόμενοι. Cf. *Porson.* ad *Hecub.* v. 293.
17 ibique *Schaefer.* et *Bernard.* ad *Dionys. Perieg.* p. 531. | πεσόντες ἐξ
ἀέρος πολλοί. hoc ordine *M. m.* πολλοὶ πῆσ. ἐξ ἀέρος. editt. In cod. a.
18 πολλοὶ post ἀέρος superscriptum. | αὐτωριάτας. editt. αὐτωριάτας. *M.*
ἀνωριά τὰς. *m.* αὐτώρια. *a.* αὐτωριάτα. *b. v.* *Schneiderus* αὐταριάτας
edidit ex *Diodoro* III. 30. In *Photii* *Bibl. cod.* CCL. p. 453, 30. δ γέ-
γονε περὶ τοὺς Αὐταριάτας. *Cod.* ἀφθαριάτας. *Apud Justinum* XV. 2.
*Cassander ab Apollonia rediens incidit in Autariatas, qui propter ran-
narum muriumque multitudinem relicto patriae solo sedes quaerebant.*
Sic post *Freinshemium* legitur; in vett. editt. et codd. *Abderias* et
Audariates. Vid. ibi *Dübner.* p. 183. Quod sequitur, Ἰνδῶν delendum
esse censebat *Casaubon.* ad *Strabon.* VII. p. 317. Μαίδων corrigebat
Bochart. Hieroz. T. II. p. 539 et 662. ubi per errorem typographi exhibetur
Αὐτωριάτας. ἐκ τῶν ἰδιῶν. *Wesselingius* ad *Diodor.* T. I. p. 197. Ἰλλυ-
ριῶν *Thom. Reinesius* not. mst. qui Heraclidem Lembum (ap. *Athen.*
VIII. p. 333. A.) hoc prodigium ad Paeonas et Dardanos referre monet.
Arrian. de *Reb. Illyr.* c. 4. T. I. p. 833. ἐκ τῆς γῆς ἀτμῶν ἀτόπων γε-
νομένων, ἰομῶς ἦν Ἰλλυριῶν καὶ φθόρος Αὐταριῶν μάλιστα. ubi *Autarien-*
19 *sium* nomen varia ratione depravatum. | Διβυστινῶν. *M. m. c.* Διγυστί-
νων. *a. b.* Διβυστινων. editt. ante *Gron.* Eadem nomina permutata supra
XIII. 16. p. 298, 30. ἀνώτερω. ἀνώτερον. *b.* λεόντων. λέγεται. *a.* τούτους.
21 αὐτούς. *a. m. v.* | ἐξάνκησαν. ἐξανίκησε. *m.* unde suspicor olim fuisse
scriptum ἐξανέστησαν. *Schneider.* Lectio cod. *m.* merus est calami la-
psum; neque video, quomodo conjectura *Schneideri* locum habere possit,
nisi forte praecedens ἀναστῆναι deleri voluit. Bene habet vulgata. Vid.
ad VIII. 10. ἔστιν ὅτε καὶ ἐκκατάται ἐκπεσεῖν εἰς τὴν τάφρον. *Pausan.*
VI. I. 3. τοὺς ἀνθρώπους ἐναυῖδα ἐξανίκησαν Ἀχαιοὺς κληθῆναι. ubi vid.
Sibelis p. 360. et *Wessel.* ad *Diodor.* T. II. p. 539. 12. Reliqua hujus
libri capita cum dimidia parte *Epilogi* desunt in cod. a. uno saltem fo-
lio excisso.

custodes commemorantur. SCHNEIDER. | μετεστραμμένον. uno μ. m. ἀν-23
 τῶς. ἀνδ' ὄν. b.

CAP. XLIII. καρυκή. καρυκή. b. | οὐδὲ οἶα σφόδρα ἀλυκή εἶναι. 25 26
 sic recte r. Ap. et ed. Gesn. οἶα. ed. Gron. Schn. οὐδὲ frustra in οὔτε
 mutari volebat Schn. | ἔστιν. M. m. | τοῦτο δὴ τὸ. δὲ M. m. c. Fre-27 28
 quantissimum in citationibus τοῦτο δὴ. Vid. II. 6. p. 30, 9. interduam
 etiam particula negligitur. II. 7. p. 31, 12. τὸ τοῦ λόγου τοῦτο. Heliodor.
 VIII. 6. τελευταῖαν οὖν, εἰ δοκᾷ, τὸ τοῦ λόγου, βίψωμεν ἄγκυραν. | ἡ βρά 29
 τε. M. m. c. ἤρατε. r. Ap. ἡ βρά γε. editt. ἀπολήγει. ἀπόλλυσε. b. Versus
 est de panthera Il. φ. 577. ἀλλὰ τε καὶ. ubi Heynius ἀλλὰ γε corrigit; et
 in fine οὐκ ἀπολήγει Ἀλκῆς.

Narratio Aeliani translata ex Agatharchide p. 49. sed corrupta:
 ὅτι αἱ παρδάεις οὐκ εἰσὶ κατὰπερ ἐν τοῖς τόποις τοῖς περὶ Καρίαν καὶ
 Λυκίαν μακρὰί τε τῷ σώματι καὶ κακοπαθεῖν ἐν τραύμασι καὶ πόνους θυ-
 νόμενοι πολὺ μᾶλλον, τῇ ἀλκῇ τοσοῦτον διαφέρουσιν ἄλλων, ὅσον ἄγριον
 ἡμέρου. Ceterum supra IV. 34. similiter leonum genus corpore porre-
 ctiore dicitur esse ἀνδρειότερον καὶ θυμοειδέστερον. SCHNEIDER.

CAP. XLIV. Descriptionem animalis ex eodem fonte hausit Diodo-
 rus I. 35. Cf. Pausan. IX. 21, 2. qui tauros Aethiopicos has feras ap-
 pellat, et V. 12, 1. Initium capitis pro more contraxit Epitomator r.
 — ῥινόκερωτος εἶδος. δὲ inaerit b. c. v. — τρισεῶλον. Scribebatur: γρά-
 φει τις ἑωλὸν ἔστιν. ubi Gesn. in marg. γράφειν μὲν ἔωλ. corrigit. γράφει
 τρις ἑωλον (sic) M. c. γράφει τις ἑωλὸν. m. τρισεῶλὸν ἔστι. ed. Gron.
 nec aliter b. v. ἑωλον de rebus ad nauseam usque repetitis Philostr. de
 Vit. Soph. Prooe. p. 483. ἑωλά τε καὶ πολλαίαις εἰρημένα. Idem Vit.
 Apoll. IV. 15. p. 151. λόγους jungit ἑώλους καὶ ἀρχαίους. vid. Toup. in
 Suid. I. p. 185. ed. Ox. Hemsterh. Anecd. p. 77. Nostram lectionem
 expressit Gillius: nimis valde frigidum esset. | Ῥωμαίων οἱ τετραμέ-31
 νοι. M. ῥωμαῖοι. m. (ubi τε insertum post τεδε. sed linea subducta no-
 tatum) v. b. Ῥωμαῖοι. ante Gron. τετρωμένοι. b.

393 τὸ κέρα. κέρα. m. | αὐτοῦ. M. m. b. c. a. Abest ab editt. ante 2 3
 Gron. προσείκασται. προσείσκασαι. m. | αὐτὸ. αὐτὰ et περιτρίβων. b. ἐπι-4
 δῆσει. Fort. ἐπιδῆσεται. De futuri hoc usu vide ad IV. 28. p. 82, 20. Bast. in
 marg. „leg. ἐπιδῆγει.“ Acute. | ἰών. ἰόντα. b. τὰ δὲ ἄλλα. δὲ sublatum velit 5
 Schn. ἀλλὰ οὖν οὐκ οὐκ οὐκ ἀξιόμαχοι. b. (si recte intelligo.) Bene haberet: ἀλλὰ
 οὐκ ὦν ἀξιόμαχος. | ὕπαισιον οὖν. in apodosi οὖν post longiorem protasiam in-6
 fertur. Vid. Heindorf. ad Platon. Tom. I. p. 52. | τὴν νηδὺν ὑποτέμνει. ἦν 7
 ὑποτέμνει. malit Gronovius; non ego. | ὁ δὲ, διδ. Vat. οὐ μετὰ μακρόν. 8
 hoc recepi ex correctione Gesneri pro οὐ μετὰ μικρόν. sic suadente loco
 Agatharchidis pugnam illam describentis ap. Phot. cod. CCL. p. 740. (455.
 ed. Bekk.) ὑποδὺς τὴν κοιλίαν, καὶ τῷ κέρατι τὸ κύκλωμα τῆς σαρκὸς ἀναφ-
 ῆρας ἔξειμιον εὐδὺς ποιᾷ. Gillius illa verba omisit. | κατολισθάνει 9
 Vat. ap. Bast. Ep. cr. p. 207. κατολισθαίνει. editt. Vid. ad II. 24. p. 40, 22.
 XII. 15. p. 272, 6. | ἔστιν. M. m. καὶ πολλοὶς γέ φασιν. v. b. r. τε φασιν. c. 10
 καὶ πολλοὶ στεφα ἐντυχεῖν. edit. Gesneri, qui πολλοὶς ὡς φασιν corrigit. In
 lectione cod. m. quem, deficiente ood. a, in his sequitur Gesn. πολλοὶ στα-
 nihil aliud latet quam πολλοὶς τε φασιν, ut diserte scriptum in cod. c.
 καὶ πολλοὶς ἐλάρασι ἐντ. dedit Gron. sic esse in Med. affirmans. Fallitur.

- Mediceus* habet: καὶ πολλοὶ στέφανον ἐντ. ubi syllabae φανον natae ex 11 prava compendii interpretatione. | ἄν δὲ. ἐάν δὲ. *Vat. b.* τὸν τρόπον τοῦτον. hoc ordine *M. m. b. c. r.* quem cur immutaverit primus editor
- 12 τοῦτον τὸν τρόπον exhibens, ignoro. | πῶς. πῶς. *m.* ὑποπεσόντος. ὑποπεσῶν. *r.* corrigebat *Gronovius*: ἀλλ' ὑποτρέων πῶς ὑπ' ἐμπεσόντος. *Corn. de Pauw*: ὑποτρέχων ποσὶν ἐπιπεσόντος (vel ὑπερπεσόντος) πεσῶν. Merito *Schn.* praeferebat ὑπ' ἐμπεσόντος, post περιβαλλόμενος οὗτος excidisse censens. Malim cum *Gesnero* ὁ ἐλέφας addere; quamquam de elephanto agi, qui proboscide hostem complectatur, per se apparet. |
- 13 14 καὶ κατέχευε. καὶ om. *r. v.* | ἐμπέπτων δὲ. δὲ addidi ex *M. b. r. v.* καὶ ἐμπέπτων corrigebat *Gesn.* κατακόπτει. *M. b. c. r. v.* quod divinavit *Gesnerus*. κατόπτει. *m.* et editt. vett. καλέκισιν. *r.* καλέκυσιν. editt. Cf. XIV. 29. p. 331, 12. Vulgatam lectionem tentari non vult vir doctissimus ad *Phrynichum* p. 246. not. | φορήνην. φορήνην. *m.* φορήνην. *r.* δυσδιακόντιστον. δέρμα ἀδιακόντιστον. Var. Hist. XIII. 15. quod ex *Hezychio* ἀναλοσθητον interpretatur. ἀδιακόντιστον corrigit V. D. ap. *Kühnium*. |
- 16 ἀλλ' ἢ. ἀλλὰ. *m. r.*
- 17 CAP. XLV. ἀγριώτατον δὲ ἄρα ἦσαν τῶν ζῴων — ταῦροι. dura mihi haec verborum conjunctio videtur esse, et mutanda fortasse in ἀγριώτατοι vel ἀγριώτατα. SCHNEIDER. Non multo durior haec ratio quam supra IX. 3. οἱ μῦες εἰσὶ πολύγονον ζῴων. ubi vid. p. 197, 1. Cum toto hoc cap. comparandus *Diodor.* III. 35. *Plin.* VIII. 21. s. 30. — *Bochartus* Hieroz. T. I. p. 251. quaerit, an hi tauri sint iidem cum iis, quos ταυρὸν ἐλέφαντας dictos describit *Philostorg.* III. c. 11. p. 482. C. et ex eo *Nicephorus* IX. 19. et cum iis, quos Iphicrates ap. *Strabon.* XVII. p. 827. B. Tom. VI. p. 646. s. βίβεις vernaculo Aethiopiae nomine appellat? Sed *Philostorgii* ταυρὸν ἐλέφαντα varietatem bovis vulgaris maximam Abyssinae indigenam esse censet *Zimmerm.* Zool. Geogr. T. I. p. 156.
- 18 SCHNEIDER. Vid. Eund. ad *Aristot.* H. A. III. 10. p. 147. | καὶ καλούμενοι. καὶ om. *b.* Melius vincietur oratio, si scripseris: οἱ καὶ καλούμενοι. | τοῖς παρὰ τοῖς Ἑλλ. διπλασοῦς. τῶν παρὰ ex conjectura edidit
- 20 *Schn.* Verissime. Hoc nunc confirmat *Vat.* | εἰσὶ πυρρότριχες. molestum est εἰσὶ, sic sine copula repetitum. Σριξί suspicabar, pleonasmum esse statuens in compositis haud infrequentem, cujus plurima exempla collegit *Schwenk* ad Sept. c. Theb. p. 234. ad Eumen. p. 181. τὸ χρῶμα πυρρόν ἔχει κατ' ὑπερβολήν. *Diodor.* I. c. πυρρόν ἐξαισιῶς. *Agatharch.* ap. *Phot.* p. 455. Sed frustra hic locus tentatur. Distinctione mutata scribe: διπλασοῦς· ὠκιστοὶ δὲ τὸ τάχος εἰσὶ, πυρρότριχες, γλαυκοὶ τ. ὁ. καὶ ὑπὲρ τοὺς λέοντας οὔτοι. obtulit hoc *b. v.* οὕτως. editt. ὄντως malebat *Gesn.* Bene habet οὔτοι, ut saepius orationis subjectum in fine ponitur.
- 21 Cf. III. 35. p. 60, 17. XI. 2. p. 244, 8. XII. 2. p. 264, 17. | τὰ κέρατα —
- 22 κινῶσαι. Vid. II. 20. | σπείρουσιν. editt. σπειροῦσιν. *Vat.* τελνοῦσιν. corr. *Gesn.* πείρουσιν. *c.* ἐγείρουσιν dedi ex lenissima correctione *Wesselingii* ad *Diodor.* T. I. p. 201. Haud aliter legit *Gillius*: ea ita contenta et erigunt. | καὶ ἀναστήσαντες αὐτούς. αὐτὰ corr. *Gesn.* quae inutilis foret repetitio. αὐτοῖς. *Gron.* Delessem pronomem cum *Parisinis b. c.* nisi quid latere verisimile sit ex *Diodoro*: κατὰ δὲ τὰς μάχας ἰσθησιν ἀραρότως. *Agatharchides*: μάχη δὲ χρώμενοι ἰσθησιν ἀραρότως. —

εἶτα οὕτω μάχονται. sic b. c. v. οὐ μάχ. *M. m.* et editt. quod in οὖν cum *Gesnero* mutavit *Schn.* — | οὐκ οὐ. *m.* εἰςδύεται. εἰςδύεται. b. v. φρξ-2
 ξας γὰρ ὁ ταῦρος. hoc ordine b. v. ὁ γὰρ ταῦρος φρξας. editt. καὶ γὰρ
 φρξας ὁ ταῦρος. c. recepi illud ut gravius, melioremque juncturam effi-
 ciens. Nec displiceret: καὶ γὰρ φρξας ὁ ταῦρος. | ἐπαρκεῖν. *M. m. c.* 29
 ἀπαρκεῖν. ante *Gron.* ἐπ' ἀρχαῖς. b. marg. ἴσως ἐπαρκεῖσαι. genuina lectio
 non fugerat *Oudendorpium* ad *Th. M.* p. 84. nec *Wessel.* ad *Diodor.*
T. II. p. 601, 68. — τάφρους αὐταῖς. αὐτούς. unus *Parisiorum.* Saltem
 αὐτοῖς scribendum; sed latere videtur vocabulum cum κρυπτάς cohaerens,
 ut significetur, qua ratione fossae illae occultentur. *Plut.* T. II. p. 972. B.
 ὀρύγματα αὐτοῖς οἱ θηρεύοντες ἀπεργασάμενοι λεπτοῖς φρυγάνοις καὶ φορυ-
 τῶ κούφω κατερέφουσιν. De *Ixione Pherecydes* in *Schol. Apoll. Rh.*
 III. 62. βάρανδρον ποιήσας — σκεπάζει αὐτὸ λεπτοῖς ξύλοις καὶ κόνει λεπτῆ.
Herodot. IV. 201. τάφρην ὀρύξας εὐρέην, ἐπέτεινε ξύλα ἀσθενέα ὑπὲρ αὐ-
 τῆς· κατύπερθε δὲ ἐπαπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε. quae fossa
 postea κρυπτή vocatur. *Longus* I. p. 10. ed. *Vill.* σφρόους ὀρύττουσι —
 ξύλα δὲ ξηρά μακρὰ τείναντες ὑπὲρ τοῦ χάσματος, τὸ περιττόν τοῦ χώμα-
 τος κατέπασαν. Fuitne igitur τάφρους ΔΥΓΟΙΣ κρυπτάς? λύγος, ἀπαλή
 ῥάβδος. *Hesych.* | ὑπὸ θυμοῦ. *Plin.* l. c. non aliter quam *foveis ca-*31
pti, feritate semper intereunt. | παρὰ. περὶ. b. c. δικαίως ἄριστον 32
 τοῦτο τὸ ζῶον. τοῦτο τὸ ζ. δικ. ἄριστον. unus *Paris.* Τρωγλοδύταις. τρω-
 γλωδ. *m.*

394 ῥώμην ταύρου. δὲ interseruit *Schn.* sic esse in *Med.* existimans, er-2
 rore *Gronovii* deceptus. κρεῖττόν ἐστιν. *M. m. b. c.* κρεῖττων ἐστὶ. editt.
 ante *Gron.*

CAP. XLVI. In lemmate pro *gallis* scr. *gallinis.* — λέγει *Μνασίας.* 3
 ὁ *Μνας.* editt. Articulum om. *M. b. c.* | Proxima depravata: ἐν τῆς
 ἐρώπ Διὸς Ἑρακλέους. ed. *Gesn.* qui in marg. coniecit ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς

Ἑρακλέους. ἐν τῆ ἐρω. *m.* ἐν τῆ Εὐρώπῃ διὸς Ἑρακλέους. *M.* quod recepit
Gron. qui ἐν τῆς Εὐρώπης δευτέρῳ malit. Ἑρακλέους. *m.* | Ἑρακλέους.
 de *Hercule* non videtur dubitandum, quamquam *Gronovius* vitiosum no-
 men per totum caput reliquerit. Sed *Mnaseae Patrensis* Εὐρώπην, Εὐρω-
 πιακά et Περὶ πλουν Ἀσίας cum aliis *Athenaeus* commemoravit, ἐρωτικὰ
 nemo alius. Mihi placet τοῦ Διὸς Ἑρακλέους. *SCHNEIDER.* *Herculis* nomen
 et h. l. et in sqq. restitui, ubi saltem lin. 11. codd. Ἑρακλέους praestite-
 rant. Priore etiam loco Ἑρακλέους habet *Vat.* In *Gesneri* conjectura ἐρωτι-
 κοῖς calami errorem esse suspicor, quum vir historiae litterarum peritissi-
 mus voluerit: ἐν τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς, ut habet *Reinesius* in *Var. Lectt.* quod
 non multum abest a vestigiis codd. ἐρωπιδος. Quid *Gillius* in suo exem-
 plo invenerit non clare patet ex ejus interpretatione: *Mnasias dicit esse*
templum Jovis Herculis et hujus conjugis; unde tamen intelligitur, eum
 Διὸς et Ἑρακλέους legisse. | τιθασούς. *M. m.* τιθασσοῦς. editt. | τρέ-5 6
 φεσθαι πολλοὺς. hoc ordine *M. m. b. c.* inverso editt. φησι. φασί. b. καὶ
 τοῦτο δὲ, post haec verba cum *Schneidero* incidi; supple φησι. | ὄρ-7
 νις. ὄρνεις. b. Vid. *Buttm.* *Gr. ampl. T. I.* p. 236. | δημοσίας ἔχουσι. 8
 δημόσια ἔχουσα. c. | τῆς Ἑβης. Ἑβας libri, etiam *Vat.* errore manife-10
 sto. In *aede Hebae* vertit *Gesnerus;* in *septis Junonis,* *Gillius.* Ἑβης
Aelian de nat. an. T. II.

- 11 *Schn.* recepit. — νέμοντα. νέκοντα. *m.* | Ἡρακλέους. Ἰσραηλίου. editt. Ἰσραηλίου. *M.* Ἡρακλίου. *c.* Ἡρακλίου. *b.* ὄχτος δὲ ἄρα. *M.* ἄρα ab-
- 12 13 est a *m* et editt. ante *Gron.* | *Ἰηλὺς. Ἰηλιεύς. b. v.* | οὐδὲ εἰς εἰς. *ε.*
- 14 *b.* εἰς *om.* *M. m.* | ὑπαδόνουσαι. *M. c.* ὑκαδόνου. sic *m.* ἐπαδόνουσαι. *b. v.* ὑπαδονύμενοι. editt. ante *Gron.* ex correctione editoris. Lectionem ὑκαδόνουσαι *Schn.* falsam pronuntiat in *Lex. V.* pro ἐπαδόνουσαι, quod est *X. 2. p. 219, 27.* In curis tamen *sec.* nihil nec in contextu mutavit, nec in annotatione adscripta monuit. Mihi hoc compositum bene videtur posse comparari cum ὑπάγειν, ut ὑπαγε εἰς τοῦμπροσθε, et similibus, quae laudat *Thom. M. p. 866. s.* Nolim tamen refragari, si quis lectionem *Vas.* et Parisini *b* ἐπαδόνουσαι reponendam judicaverit. | τὸν ὄχτον. τὸν *om. b.* εἶτα ὀμλήσαντες. *M. b. c.* ὀμλήσιν. *m.* ὀμλή-
15 σαντες δὲ sine εἶτα, editt. ante *Gron.* | ἐκάνιασιν. ἐκανιάσιν *ε.* *b. v.*
- 16 *καὶ* τὸν *ἰδόν.* *καρὰ* corr. *Abresch,* in *Auctar. p. 265.* | λατρεύουσιν. *M.* καθηράμενοι. postquam se purgaverunt aqua illa, quae aves utriusque sexus
17 distinguit. | πρῶτα. *M. c.* πρῶτος. *b.* καὶ πρῶτα. editt. ante *Gron.* Sic
18 etiam *m.* sed καὶ linea subducta damnatur. ἐκ τῆς. *ἐν. m.* | θάψωσιν et ἐκλέψωσιν. *M.* fortasse recte, littera epagogica alliterationem juvante.
- 20 θάψωσιν. *c. m.* ἐκλέψωσιν. *m.* | ἐκτρέφουσιν, αἱ. ἐκτρέφουσι αἱ. editt. αἱ δὲ ἔργα. Post haec verba melius fortasse commate incidendis, ut absolutum esse nominativum appareat. Vid. ad *VI. 23. p. 134, 14. κείσιναις ἐστὶ. Ἰργον* interponit *Vas.*

E P I L O G U S.

- 1 σπουδῇ τε ἐμῇ. recepi oblatum a Parisino utroque, ad quos nunc ac-395
cessit *Vas.* σπουδῇ τῇ ἐμῇ. editt. ante *Schn.* qui *Gronovii* correctionem σπουδῇ τῇ ἐμῇ recepit. Recte *Gillius*: Quae studium meum et cura et labor invenire potuerunt. In proximis junge: καὶ ἡ γνώμη προχω-
3 ρούσα εἰς τὸ πλεῖον μαθεῖν καὶ ἐν τοῖςδε. | ἀνιχνεύσῃ τε. *Gesneri* correctionem confirmavit *M. b. c.* ἀνιχνεύσατε. *m.* et editt. ante *Gron.* δοκίμων δὲ. δὴ correxeram, probante *Schn.* in *cur. sec.* Sed scribendum cum *Vas.* δοκίμων τε. Deinde *Schn.* vulgatam: τοῖς ἐπ' αὐτοῖς ἐμπειρίαν sic correxit: τὴν ἐν αὐτοῖς. τὴν confirmavit *b.* ἐπ' αὐτοῖς autem non videtur mutandum. *Σιμένων. Σιμίλων. b.* Verba sic accipe: quum jam spectati utique et ingeniosi viri in harum rerum cognitione acquirenda posuerint studium. Similiter *XV. 8. ἀγώνισμα ποιεῦνται* συλλαβεῖν αὐτὸν οἱ κολυμβηταί. *VIII. 14. τοῦ δὲ μὴ εἶναι ἀγώνισμα πο-*
5 *εῦσιν.* | ὡς οἶόν τε τῆν. *M. b. c.* ὡς ὦν ὄντα. *m.* et editt. ante *Gron.* Verum non latuit *Gesnerum*. Recte etiam *Gillius*: quantum potui. — μὴ παραλιπόντα. *M. c.* μὴ περιλιπόντα. *m.* cum editt. παραλιπόντι et paulo post βλακεύοντι, ὑπεριβόντι et ἀτιμάσαντι. *b. v.* quae fortasse corrigentis sunt librarii casus exaequantis. Aconsativum participii inferri potuisse post *ἀλεκταί μοι*, praesertim infinitivo interposito, docet *Matth. Gr. §. 536. not.* Plurima hujus generis exempla congressi in *Addit. ad Athen. p. 97.* et ad *Achill. Tat. p. 769.* | μὴ βλακεύοντα. μήτε *om.*

Gronovio scripsit *Schn.* μηδὲ requirebatur, quod ipsum nunc offert *Vas.* Tum *Gronovius* post βλακεύοντα aliquid deesse censens supplebat: μήτε τὰ ζῷα εἰς ἄλογόν τε καὶ ἄφρων ἀγέλην ὑπεριδόντα. Nihil deest. Dicit *Aelianus*, se rem susceptam non oscitanter administrasse, quod ii facere solent, qui negotium tractandum contentim habent. | κἀνταῦθα κἀν ταῦθα. *m.* ἐξέκαστον. ἐξήκαστον. *c.* ἐξέκασσαν. *b.* | δὲ ἄρα οὐδὲ 8 ἄρα. *m.* | τεθηγμένων. τεθηγμένον. *m.* *b.* genitivi pendens a τινός. τε-9 θηγμένα εἰς τιμάς dicuntur, qui acri honorum cupiditate stimulantur. Supra I. 15. de piscatore: ὑποκινεῖ τὴν ὀρμάν, ἐγείρων τε καὶ θήγων εἰς τὴν τροφήν τὸ θήραμα. *Liban.* Tom. I. p. 335. τρεῖς χοροὶ ῥητόρων — τὴν ἀκοήν οὐχ ἤττον εἰς κρίσιν ἢ τὴν γλώτταν εἰς τὸ συνεπεῖν τεθηγμένοι. | καὶ πᾶν τὸ φιλόδοξον. omnis ambitiosorum turba. | κατεδέμην σχολήν. 10 11 vid. supra c. 37. p. 390, 25. | ἐξόν. ἐξ ὄν. *m.* quod tacite correxit editor. | ὄφρουσσαι. *M.* ὄφρουσσαι. *m.* ὄφρουσσαι. *b.* *v.* *Alciph.* III. 4. παιδαγωγῶ 12 βραβεῖ καὶ ὄφρουμένῳ. *Isidor.* *Pelus.* IV. Ep. 45. p. 436. B. τῷ διδασκαλικῷ ἀξιώματι ὄφρουμένος. *Id.* IV. 167. p. 509. D. τοὺς Βαβυλωνίους τότε ὄφρουμένους — καὶ ἐπρημένους ἐπὶ τοῖς τροπαίαις. praeivit *Timon* in *Sill.* XIII. λήρον ἀναστήσας ὄφρουμένους. Ἰππολύτειον ἀγροικίαν ὄφρουμένος. *Lucian.* *Amor.* c. 2. lb. c. 53. κατωφρουμένους λόγους. quae similia Aristophanicis in *Ran.* 924. ῥήματα ὄφρῦς ἔχοντα καὶ λόφους. | ἐν ταῖς αὐλαῖς ἐξετάξεσθαι. αὐταῖς αὐλαῖς. *b.* per διπτογραφίαν. Cf. supra XV. 1. p. 332, 21. Locutionem illustravit *Wyttenb.* ad *Plutarch.* Tom. VI. 1. p. 547. a. — ἐπὶ μέγα προήκειν τοῦ πλούτου. *Articulam*, quae *b.* *v.* omittit, seclasi. Sine articulo *Ael.* ap. *Suid.* V. τιμησαίμην. ὄν ἂν ἐγὼ τιμησαίμην πρὸ παντός συγγενέσθαι καὶ πᾶσι τυράνους καὶ τοῖς ἐπὶ μέγα πλούτου προήκουσι. *Memnon.* *histor.* in *Exc.* c. 30. ἐπὶ μέγα ἀλαζονείας ἐξώγκωτο. *Agathias* *Hist.* I. 5. p. 24. μὴ ἐπιέναι Ῥωμαίοις ἐπὶ μέγα δυνάμειος ἐξαιρουμένοις. Caeterum comparari meretur alius *Aeliani* locus ap. *Suid.* T. II. p. 204. in θρέμματα, generosi divitiarum et luxuriae contemptus plenus, idemque fortasse ex alius *Ael.* operis aut praefatione aut epilogo ductus. | φιλόστοργον. φιλόστοργος. *b.* καὶ ὅτι ἀηδῶν 15 (ἀηδῶν *m.*) εὐστομον. sic *b.* *v.* pro καὶ τί ἀηδ. *M.* *m.* ubi *Schn.* haerebat. In tota hac periodo studium orationis variandae apparet. | φιλό-16 σοφον. Συμσόσφον margini adscripsit *Gesn.* quo vocabulo *Ael.* de ave quadam utitur XVI. 3. et de animalibus quibusdam aliis XVI. 15. — ἐχθύων. *M.* *b.* *v.* *c.* quod conjectura assecutus est *Joach.* *Kuhnus* in Praef. ad *Var. Hist.* χθύων. *m.* χούων. editt. ante *Gron.* χηνῶν conjiciebat *Gesn.* *Genera piscium* recte *Gillius*. | πεπονημένως ἔχει. vitiosum videtur. 18 An πεπονημένα melius? *SCHNEIDER.* caetera, quae haec historia laboriose collocata habet. *Gill.* quasi ἀπροισθέντα esset additum. Num fuit ἐπιανενημένος vel ἐπιανενημένος ἔχει? De hoc verbo vide ad VII. 1. p. 153, 6. | καὶ φυλάττει, περιέρχομαι. *M.* *b.* *c.* φυλάττειν (a pr. man.) καὶ περιέρχομαι. *m.* φυλάττω καὶ περιέρχ. editt. ante *Gron.* ut tacite correxit editor. | ἀλλὰ. *M.* *m.* ἀλλ'. editt. σὺν τοῖςδε τοῖς. *M.* *b.* σὺν τοῖς πλου-19 σίοις. editt. ante *Gron.* ταυτοῖς δὲ τοῖς. *c.* ubi *εἰω* depravatam ex *συν.* | καὶ πρὸς ἐκείνους ἐξετάξεσθαι. *M.* *b.* *c.* καὶ ἐκείνους ἐξ. *m.* et editt. ante 20 *Gron.* σὺν ἐκείνοις corrigebat *Gesn.* quae est usitatio constructiva. | ἄν-21 θρος φύσεως ἀπόβητα ἰδεῖν. ἀπόβητα, quod ab editt. abest, Parisiui

- duo suppeditaverunt. Conjeceram in Ep. cr. p. 36. τὰ τῆς φύσεως ἰδεῖν.
- 22 Etiam nunc malim τὰ φύσεως ἀπόβρητα. | ἐκ πείρας ἐς τὸ μήκιστον προελθόντες. προσελθόντες. *m.* Suspicabar: ἐμπειρίας ἐς τὸ μήκιστον. *Schn.* τῆς πείρας. Cf. supra ad lin. 12. Verba huius periodi sic iunge; εἰ δὲ ὦν ποιηται — καὶ συγγραφεῖς — ἑαυτοὺς ἠξίωσαν, τούτων τοι καὶ ἑμαυτῶν. ἐμαυτῶν. ἐμαυτοῦ. *c.* τῆς ἐξ ἐκείνων κρίσεως. quam si iis obtemperarem, qui perverso iudicio usi me divitiis potius et honoribus consequendis
- 23 25 τὸν ἕνα πειρῶμαι ἀριθμεῖν. | ἑμαυτὸν. ἑμαυτῶν. *m.* | ἀμείνων. ἀμύνων. *m.* ἐμαυτῶν. ἐμαυτοῦ. *c.* τῆς ἐξ ἐκείνων κρίσεως. quam si iis obtemperarem, qui perverso iudicio usi me divitiis potius et honoribus consequendis
- 26 operam navare volunt. | βουλομένη γὰρ ἂν — ἦ. ἂν om. *b.* Eurip. Teleph. Fr. XXII. συμβρ' ἂν θέλομι καὶ κατ' ἡμέραν ἔχω Ἄλκων οἰκεῖν βίστον ἢ πλουτῶν νοσεῖν. Vid. Animadv. ad Auth. Gr. I. 1. p. 117. I. 2. p. 296. Boisson. ad Marin. Vit. Procl. p. 78. Nostrum locum non praetermisit Pflugk. ad Euripid. Androm. v. 351. p. 38. — In πεπαιδευμένον haerebam, τῶν πεπαιδευμένων fuisse suspicatus, eruditiorum vel unam disciplinam; immemor loci in Var. Hist. IV. 15. τὴν σχολὴν ἐς ἀκούσματα πεπαιδευμένα καταδέμνος. quo uno loco vulgata satis stabilitur.
- 31 χρήματά τε ἄμα. *M. b. c.* τε om. *m.* et editt. ante Gron. χρήματά τε καὶ 396
 α. qui liber ab his inde verbis Epilogi reliqua habet. Vid. ad XVII. 36.
- 2 3 p. 389, 24. | κτήματα, εἰσιν. addit *m.* | οὐκ ἐπαινεύονται τινας. *M. m. b. c. a. v.* quod cur Gesnerus cum ἐπαινεύουσι permutaverit, non video. Eum tamen omnes editt. secutae sunt, quamquam hoc et librorum fide destitutum est et altero minus existimatur atticum. Vid. Butt. Gr. ampl. T. II. p. 52. Schaefer. App. ad Demosth. T. I. p. 273. Lucian. Somn. 7. οὐδὲ ἐπὶ λόγους ἐπαινεύονται σε πάντες. et c. 9. τὴν μὲν τέχνην
- 4 ἄπαντες ἐπαινεύονται. | τὰ ἐκάστων. *M.* ἐκάστου. *a. b.* ἐκάστῳ. *m. c.*
- 5 et editt. ante Gron. | ἀνέμιξα δὲ καὶ τὰ ποικίλα ποικίλως. revocavi lectionem edit. princ. quam tuetur *a. b. v.* τὰ ποικίλως ποικίλα. *c.* τὰ ποικίλων ποικίλα. *M. m.* quod recepit Gron. Nostra lectio sensum habet optimum, quum quae varii sunt generis scriptor se etiam varia ratione miscuisse dicat. Alterius contra lectionis commodam interpretationem non reperio, nisi forte accipias pro inepta imitatione locutionis τὰ κατὰ τῶν καλῶν Pherecratis ap. Athen. VI. p. 269. B. quod fecit Bernhardt Syntax. p. 154. Nostra lectio similis est huic ap. Liban. T. I. p. 27. ὁ μὲν δὴ σεμνὸς σεμνῶς εἰστήκει. Supra XI. 21. στέφανον ποικίλως διαπλακέντα. — καὶ ὑπέρ. καὶ om. *M. m.* haec verba us-
- 6 8 que ad finem periodi non vertit GiM. | λόγον. *λ. a.* | ἐγὼ δὲ. vertit Gesnerus: his respondeo primum, me hominem esse meae sponsis. qui sensus verbis inesse non videtur, fortasse mancis. SCHNEIDER. Nihil considerabis, si verba τὸ ἐμὸν ἴδιον pro absolute dictis acceperis, quod ad me privatim attinet, ut ap. Lucian. de Merc. cond. c. 9. ὡς ἔγωγε
- 9 τοῦμὸν ἴδιον οὐδὲ βασιλεῖ — συνεῖναι — δεξαμένη ἂν. | δεῖν ἐπεσῶαι ἐτέρῳ ἔπη μ' ἂν. διὰ ἐτέρωσιν πημ ἂν. *m.* ἔπη. *M. c.* ἔποι. *a. v.* et editt. ante Gron. ἀπάγη. ἀπάγοι. *v. a.* Illud est in plurimis libris et editt.
- 11 12 omnibus. | τὴν ἐκ τῶν. τὴν τῶν ἐκ τῶν. *a.* | ἀποδιδράσκων. ἐπιδιδρ. *m.* Sopater ap. Stobae. XLVI. p. 313. τὰς τῆς κακίας ὑπερβολὰς ἀποδι-

δράσκοντες. *vitisnes*. | ἀνδοφόρων. ἀνδοφόρων. *m. b.* ἀνδοφόρων. sic *a.* 13
 ἀνδοφόρος. *c.* marg. ἀνδοφορῶ. *Vitiosae* hae lectiones natae ex ἀνδο-
 φόρων, quae forma est ap. *Eurip.* Bacch. 702. et alios. De comparatione
 libri cum prato et corona e floribus contexta diximus in *Anim.* ad *Anth.*
Tom. I. 1. p. 1. sq. | ὑφᾶνα. sic supra *II.* 11. p. 34, 32. ἐκμᾶνα. 14
Plut. *T. II.* p. 213. D. τὸν τὸ ἱμάτιον ὑφᾶναντα. vid. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 26.
 | ἀλλὰ τό γε. pro ἀλλὰ marg. *a.* rec. man. μᾶλλον. ex corr. *Gesneri.* de 16
 ἀλλὰ et ἀλλὰ γε post *el* vid. *Not.* in *Anth.* *Pal.* p. 493. *a.* *Creuzeri*
Meletem. *III.* p. 20. *Var. Hist.* *III.* 17. εἴ τις οὖν ἀπράκτους λέγει τοὺς
 φιλοσόφους, ἀλλὰ εὐήθη γε αὐτοῦ καὶ ἀνόητα ταῦτα. — τό γε τῶν τοσού-
 των. *M. b. c. a.* τό γε τῶν σοῦτων. *m.* ἀλλὰ τόγε τοσούτων. *editt. veteres.*
 quod *Hemsterh.* ad *Hesych.* *T. I.* p. 1198. in ἀλλὰ τῶν γε τοσούτων muta-
 bat. Veram lectio edit. pr: merus est editoris error. | ἀλλ' ὅποσα ἀλλ', 17
 quod libri ignorant, legitur in marg. *a.* ex *Gesneri,* ni fallor, emendatione,
 qua recepta oratio constat. ὅποσα δὲ ἡ φύσις corrigebat *Hemsterh.* *I. c.* et
Wardus ap. *Gronov.* Verius videtur ἀλλ', quod librarij ob praecedens ἀλλὰ
 τό γε — facile potuerunt praetermittere. Verba sic cohaerent: ἐγὼ φημι
 γενναῖον οὐ τὰ ἔχνη (τῶν ζῶων ὡς οἱ κυνηγέται) οὐδὲ τὰ μέλη (τὰ σώματα
 αὐτῶν) συλλαβεῖν, ἀλλ' ἀνιχνεύσαι ὅποσα ἡ φύσις ἔδωκεν αὐτοῖς: | ἔδωκέ 18
 τε αὐτοῖς. ἔδωκεν αὐτοῖς. *c.* ὄσων. ὄσων. *c.* | εἴ τις. εἴ τινας. *m.* ἐν ὄρει- 19
 αἰς ἄγραῖς. *M. m.* et *editt. omnes.* ἐν ὄρεισιν ἄγραῖς. *v. b. o.* quod non
 spernendum. ἐν ὄρεισιν ἄγρας *Thra.* *a.* *Thras* superscripto. *Gill.* *si quis alius*
in montibus exercitatus fuit ad capiendas feras. Cephalum et Hip-
 polytum inter praestantissimos vetustatis venatores recenset *Xenoph.* de
 Venat. *init.* | ἕτερος. ἕτερα. *a.* τῶν ἐνυδροθηριῶν. *M.* quod recepi pro 20
 ὑδροθηριῶν editionum. τῶν ἐν ὑδροθηριῶν. *a. c. v. b.* (quod foret: eorum,
 qui piscaturae navant operam; sensu ab *h. l.* alieno) ἦδει. οἶδεν. *a* et
editt. εἰδότες corrigebat *Schn.* ἦδεν. *M. m. c.* quod in ἦδει mutare non
 dubitavi. Pendet verbum ab εἴ τις. Adsciscit ἦδει genitivum ut *Il. O.* 412.
 ὅς ῥά τε πάσης Εὐ εἰδῆ σοφτης. Virorum, quos in exemplum laudat scrip-
 tor, aetates quum ad antiquiora tempora pertineant, praeteritum verbi
 tempus omnino videri debet accommodatius quam οἶδεν. Verba ἦ αὐ πά-
 λιν *Gill.* vertit: *at non item ad capiendos pisces.* num itaque legit ἦ μὴ
 κάλιν? | αὐτοῦς. αὐτοῖς. *a.* ἦ ἔππος. ἦ ὁ ἔππος. *a.* γραφεῖς κάλλιστα. 24
 γραφήν. *M. m.* κάλλιστος. *m. a.* *equus pulcherrime pictus.* *Gill.* | νε- 25
 βρός. νεκρός. *a.* *al.* *Gesn.* vel *hinnulus.* *Gill.* ὡς Ἄπελλῆν. *M. a. b. c.*
 sic et *Gillius.* Nec aliter legendum conjicit in marg. *Gesn.* ἀπτηῆν. *m.*
 et *editt.* ante *Gron.* — ἦ τὸ. ἦ om. *m.* | βοῦδιον. ἴδιον. *b.* | ἐκδεικνύοι. 26 27
 sic *M.* non ἐπιδεικνύοι, ut in *Annot. Gronov.* vitiose excusum. ἐκδεικνύει.
a et *editt.* ante *Gron.* nec aliter *Vat.* | ὑπ' αὐγὰς ἄγου. *M. m. b. c.* 27
 ἄγει. *a. v.* et *editt. vet.* | καὶ σωφροσύνην. haec in prioribus *editt.* male 28
 omissa supplet *Vett.* ex *Med.* cum quo consentiunt *m. a. b. c. mode-*
rationem habet etiam *Gill.* | εὐσέβειαν. ἀσέβειαν. *m.* post hoc vocabu- 29
 lum in *Par. c.* est lacuna quatuor litterarum. | ἀνδρώπων. ἀνδρώπου. *c.* 32
 ἀσέβειαν recepi ex correctione *Gesneri* pro εὐσέβειαν, praecedente *Gillio:*
animalium pietatem decantamus, hominum impietatem arguimus. εὐ-
 σέβειαν frustra explicare conatur *Schn.* dicens: „Aelianus indignatur in

homine pietatem rideri et reprehendi, quum in brutis laudetur tanto-
 pere.“ Hoc si voluisset, scripsisset: ἀνθρώπων δὲ ἐλέγχομεν. vel ἐν ἀν-
 θρώποις δὲ τὴν αὐτὴν ἐλέγχομεν. Non agitur autem de perverso ho-
 34 minum iudicio, sed de moribus reprehensioni obnoxiiis. | οὐπερ οὖν. ὄπερ
 οὖν. a. b. c.

1 εἰ ταῦτα εἶπον. ταῦτὰ quod malebat *Gesn.* est in a. si ductus obscurio—397

2 res recte lego, et recepit *Schn.* | ἡδυνάμην. a. b. v. ἐδυνάμην. editt. Supra

3 VI. 42. p. 141, 16. ἡδύνατο. et VI. 17. p. 132, 10. ἡβούλετο. | ἐπε-
 δευξάμην. ἐπεδειξάμεν. b. ἀπεδειξάμεν. a. ἀπεδευξάμην. *Vat.* μέντοι μέντι. a.

4 | αὐτὸς ἑλθὼν. ἑλθὼν om. m. ὁ αὐτὸς. a. b. c. et editt. ante *Gron.* ubi ar-
 ticularius om. cum *M. m. v.* διὰ πείρας ἑλθὼν, experientia edoctus. Supra

XI. 10. p. 248. 4. καὶ πόλις ἅπαντα καὶ κώμη δι' εὐφροσύνης ἔρχεται.
Aeschyl. Prom. 120. δι' ἀπεχθείας ἐλθόντα θεοῖς. ubi vid. Gloss. Supra

5 XIII. 25. p. 305, 23. | ἡ ἀλήθειά μοι ἢ et μοι om. a. τῇ τε ἄλλῃ καὶ
 ἐνταῦθα. VI. 39. εἶτα οὐ χρεὶ δαυμάσαι τὴν φύσιν τῇ τε ἄλλῃ καὶ ἐνταῦθα

6 μέντοι. vid. ad III. 42. p. 68, 27. | εἶπον. εἶπεν. *M.* οὖν ὄσω πόνω. ὄσου

7 πόνου. *M.* | εὐγενὲς. ἀγενὲς. marg. c. *Phot.* Bibl. codd. 77. p. 54. de
 Eunario: τούτοις γὰρ τὴν τῶν ὀνομάτων περιλυμαίνεται καὶ διανοθεύει εὐ-

9 γένειαν. | καὶ πονηροῖς κριταῖς. sic editt. ante *Gron.* et m. καὶ om. *M.*

b. c. a.

I N D E X

RERUM ET VERBORUM, QUAE IN ANNOTATIONIBUS ILLUSTRANTUR *).

- ἀβασανίστως. 224, 24.
 ἄβατα. c. dativo. 19, 25. 66, 20.
 ἀβληχρός. 88, 27. 200, 9.
 Ἀβούβρας. Ἀβύβρας. Βούβρας. nomen flavii. 278, 23.
 ἀβρός. δατυμῶν. 285, 21. ἀβρώς βαίνειν. 34, 14. ἀβρά et παῦρα conf. 34, 14.
 ἄβροχος. 285, 1.
 ἄβυσσος. 215, 24.
 ἀγαθός νομευτικήν. 206, 29. ἀ. Σηρατής καὶ τὰ ἕτερα. 294, 32. ἀγαθόν τι. de remedio. 171, 7. ἀμίων εἰς ἀγρυπνίαν. 162, 9.
 ἄγαν c. superlativo. 18, 15. 187, 31. 324, 23.
 ἀγανακτεῖν. ἀγανακτήσει et ἀτακτήσει conf. 253, 12.
 ἀγαπᾶν τὰ παρόντα. 129, 15. οἱ ἀγαπῶμενοι λιθοί. de gemmis. 26, 30.
 ἀγαπητῶς. 357, 12.
 ἄγασθαι. ἀγασάμενος et αἰτησάμενος conf. 267, 4.
 ἄγγη ex ἄλλη depravatam. 375, 17. Vid. ἄλλ —
 ἄγειν et ἔχειν εἰρήνην. 17, 7. et ἔδειν conf. 124, 13.
 ἀγείρειν. stipem colligere. 128, 13.
 ἀγελαιοί ἰχθύες. 190, 24.
 ἀγέλη sequente plurali. 58, 22. 97, 5. 101, 2. ἐξ ἀγελῶν ἀρπάζειν. 279, 10. ἀγελῶν et αὐτὸν conf. 279, 10. ἀγέλας et ἄγρας. 360, 24.
 ἀγεννές de corpore invalido. 349, 22. ἀγεννές et ἀγενές. 113, 17. 190, 24. οὐκ ἀγεννῶς. inconsiderate. 385, 8.
 ἀγκιστρεῖα. 284, 3.
 ἀγκυλεῖσθαι ἠγκυλημένους et ἠγκυλωμένους. 265, 16.
 ἀγκῶν et ἀγκοῖνη. de reti. 338, 7.
 ἀγλαός et ἄγονος conf. 391, 30.
 ἄγνος. herba. 206, 27.
 ἄγνωστος. 375, 1.
 ἄγονος et ἀγλαός conf. 391, 30.
 ἀγορὰ πολέμου. de militia mercenaria. 278, 12.
 ἄγρα. ἄγρας et ἀγέλας conf. 360, 24.
 ἄγραπτος, ἄπρακτος, ἄπρατος conf. 41, 31.
 ἀγριαιεὶν τὸν νοῦν. 330, 25.
 ἄγχειν et ἔχειν conf. 206, 14.
 ἀγγιβαδής. 226, 25.
 ἀγῶν ἐπατάφιος. 97, 22.
 ἀγωνιᾶν. de parturientibus. 344, 31.
 ἀγωνισμα ποιῆσθαι, θίσθαι τι. 395, 4.
 ἄδειπνον δεῖπνον. 267, 21.
 ἀδελφός. τὰδελφεῖ. 239, 17.
 ἀδεῶς et ἀνέδην conf. 163, 20.
 ἄδην et ἄδδην. 325, 4. 327, 13.
 ἀδηφαγία et ἀδδηφαγία. 6, 5. ἀδηφάγος. 13, 9.
 ἀδηφάγοι ἴπποι. 293, 4.

*) Numeri referuntur ad paginas textus, versusque in margine exteriori notatos.

- ἀδιάρθρωτος. 362, 23.
 ἀδιήγητος. 345, 13.
 ἀδινῶς. 308, 25.
 ἄδουλος, ἀΐδουλος, ἀείδουλος. 128, 19.
 Ἄδρανος et Ἄδρανός, nomen herois et urbis. 254, 15.
 Ἄδρασιους, Γαδρωσίους, Γεδρωσίους conf. 349, 8.
 ἀδρίαν et ἀνδρίαν conf. 380, 9.
 ἀδρός de hominibus et rebus. 242, 25.
 ἀδρὸν κῦμα, πνεῦμα. 171, 29. μισθός ἀδρός. 259, 22. ἀδρῶν et ἀνδρῶν conf. 259, 22. 318, 7. ἀδρότερον, ἀβρότερον, σφοδρότερον conf. 171, 29.
 ἄδω. ἄδειν. dicere. 292, 31. τὸ ἄδόμενον. 103, 25. ἄδει et λέγει conf. 345, 5. et ἄγει. 124, 13. ἄδόμενος et αἰδούμενος conf. 170, 4.
 ἀειδής, ἀΐδής, ἀΐδής conf. 387, 4.
 ἀέναιος et ἀένναος. 66, 27. 320, 13. 322, 3. 335, 22. 384, 12.
 ἀετὸς et αλετὸς. avis Jovis. 199, 29. draconem rapit. 390, 6.
 ἀηδῶν. in cavea obmutescit. 67, 30.
 ἀήρ. de odore. 321, 17. ἀήρ πολύς. 41, 20.
 ἀήρηρα. εἰς ἀήρηραν λαμβάνειν σπονδάς. 153, 22.
 ἀἴλος et ἀἴλον. 173, 31. ἀἴλον φέρεσθαι. 239, 5.
 ἀἴροῦξιν. ἀἴροῦσαι εαυτόν. 211, 15. 240, 12.
 ἀἴρός. ἀἴροα αὐτουργία. 161, 23. ἀἴρόσον et ἀἴροοι. 25, 28. ἀἴρόσους et ἀἴρόως conf. 384, 23.
 Ἀγγειον, Ἀγγιον. urbs. 110, 17.
 ἀγιῶταλοι et ἀγιῶταλοιοι. 26, 12. ἀγιῶτήλας. ἀγιῶτάλας. ἀγοῶτήλας. 67, 17. 364, 3.
 ἀγλη et ἀκμή conf. 107, 21.
 ἀγοῶτήρας. venator caprarum. 317, 30.
 Ἀγύπτιοι et Κορίνθιοι conf. 29, 26. Ἀγυπτίων et Διγυστίων conf. 161, 29.
 αἰδεῖσθαι. αἰδούμενος et ἄδόμενος conf. 170, 4.
 αἰδουλος, ἀείδουλος, ἄδουλος. 128, 20.
 αἰδῶς. τόλμα εἰς αἰδῶ ἀξιόχρεως. 265, 4.
 αἰκάλλειν καὶ σαίνειν. 244, 22. αἰκάλλει et ἐκάλλει conf. 182, 3. αἰκάλλοντι et ἀσκάλλοντι conf. 361, 20.
 αἰκίζεσθαι. passive usurpatum. 65, 7.
 αἰλουροι, οἱ et αἱ. 101, 18.
 αἶμα ταύρου. lethale. 260, 27.
 αἰμόβροτος. αἰμοβρότος. 343, 24.
 αἰμυλία. 119, 20.
 αἰνίττεσθαι εἰς τι. 209, 13.
 Αἴνιοι et νέοι conf. 101, 6.
 αἰολώτατος de testudine. 318, 12.
 αἰονᾶν et αἰονεῖν. 47, 15. αἰονῶσιν et αἰωρούσιν conf. *Ib.*
 αἰρεῖν. 15, 23. καμὲ αἰρεῖ. 316, 3. καὶ μέ γ' αἰρεῖ. 174, 16. αἰρεῖ ἡρημένος. 14, 12. αἰρεῖ et ἐρεῖ conf. 336, 19.
 αἰρούσιν et αἴρουσιν. 39, 15. 102, 13. 245, 4. αἰρεῖν et εὔρεῖν. 184, 13. αἰρεῖσθαι et ὀραῖσθαι. 26, 14. ἡρημένος et εἰρημένος. 81, 14. 250, 9. 333, 1.
 αἴρειν. αἴρουσιν et αἰρούσιν conf. 39, 13. αἴρει τε et εἴρηται. 109, 3.
 αἰσθητικῶς et αἰσθητικῶς. 210, 24. αἰσθητικώτατον ζῶον. de capra. 23, 10.
 αἴσιος. οὐκ αἴσιον ὄραν. non faustum esse adspectu. 213, 2.
 αἴτσειν. ἤξεν et ἤξεν conf. 63, 20.
 αἰτεῖν. αἰτησάμενον et ἀγασάμενον conf. 267, 4.
 αἰωροῦσι et αἰονοῦσι conf. 47, 15.
 ἀκανδυλλίς et ἀκανδυλλίς. 74, 3.
 ἀκατάσχετος οἶστρος, μῆτις. 59, 8. ὄρμη. 92, 19.
 ἀκεῖσθαι. damnum reparare. 107, 4. λιμόν. 14, 4. δόψος. 318, 6.
 ἄκεντος et ἀκέντητος. 348, 22.
 ἀκηδῶς ἔχειν τινός. 267, 9. cum ἀηδῶς et ἀήδως conf. *Ib.*
 ἀκίνητος et ἀνίκητος conf. 139, 11.
 ἀκλις et τρίαινα distincta. 10, 5.
 ἀκλίχτητα διώκειν. 93, 33.
 ἀκλεέστατα, ἄκλεηστα, ἄληστα conf. 280, 27.
 ἄκλητοι δαιτυμόνες. 4, 28.
 ἀκμαῖος. τὸ ἀκμαϊότατον. adverbialiter. 340, 16.
 ἀκμή. ἀ. κινδύνων. 144, 25. ἀκμαὶ ὀνύχων. 15, 8. cum ἀγλη conf. 107, 21. cum ἀκωκή. 15, 19.
 ἀκοή. ἀκοήν ἄδειν. 51, 5. λέγειν. 373, 12. βέλγειν τὴν ἀκοήν. 383, 18. βίαιος τὴν ἀκοήν. 78, 23. ἐξ ἀκοῆς ἐραστής. 240, 29.
 ἀκοή et γονή conf. 383, 18.

- ἀκόλαστος γλώσσα. 292, 28.
 ἀκορεστάτος et ἀκρατέστατος conf. 68, 27.
 ἀκούειν. attente auscultare. 33, 2. ἀκούω
 pro ὡς ἀκούω. 20, 24, 65, 27. 155, 29.
 εἴ τι ἀκούομεν. 91, 10.
 ἀκρατής. ἀκρατεστάτους et ἀκορεστάτους.
 68, 27.
 ἀκράτωρ. ἀκράτορες ἑαυτῶν. 212, 24.
 ἀκράτως μέλαν. 356, 4. 377, 10. ἀκρατῶς
 ἠδονῆ περιλαμβάνει. 287, 16.
 ἀκριβοῦν τι. 149, 8. οἱ ἀκριβοῦντες τέχνην.
 379, 10.
 ἀκρίτως τρέπειν πολλά. 137, 7.
 ἄκρος. εἰς ἄκρον. 302, 2. εἰς ἄκρον et
 ἐπ' ἄκρον ἐλαύνειν. 345, 30.
 ἀλάσσαι. ἠλάτο et ἠλατο conf. 60, 19.
 ἀλέα et ἀλέα. 28, 4.
 ἀλεαίνειν. vi neutra. 198, 19.
 Ἀλευάδαι, Ἀλευάδαι, Ἀλωάδαι. tragoedia
 Sophoclis. 173, 26.
 ἄλεφα, ἄλιφα. 283, 20. cum ἄλιφα conf.
 388, 2.
 ἄλεπον et ἀλεπίδωτον. 276, 27.
 ἀλευρόμαντις. 184, 4.
 ἄλη et ἄλλη conf. 167, 23. 364, 20.
 ἀληθές et κατηφές conf. 258, 2.
 ἀληπτος. 147, 14.
 ἀλιεύειν, ἀλύειν, σαλεύειν conf. 20, 1.
 ἀλιεύς. ἀλιεῖς et ἀλιεῖας conf. 319, 27.
 ἀλιζῶ. ἀλισμένος et ἀλισκόμενος conf. 284, 5.
 ἀλιοι et ἐνάλιοι. 345, 8.
 Ἀλιλά. 281, 6.
 ἀλλοσκω. ἀλισκόμενος et ἀλισμέρος conf.
 284, 5. ἀλλοσκονται et ἀναλλοσκονται. 315, 1.
 ἀλκαία Leonis. 124, 9.
 ἀλκῆν et ἀκμήν conf. 82, 6.
 ἀλκυόνιος et ἀλκυόνετος. 17, 8.
 ἀλλ — et ἀγγ — 35, 19. 199, 28. 361, 1.
 375, 17.
 ἀλλά καί. 6, 19. 271, 12. ἀλλά post ca-
 sus absolutos illatum. 27, 3. 229, 8.
 ἀλλά, ἀλλ' οὖν, ἀλλ' οὖν γε in apodo-
 si. Praef. XXVII. ἀλλά γάρ post nega-
 tionem. 294, 19. ἀλλά γάρ τοι καί.
 345, 8. ἀλλά abundans in apodosi.
 383, 26. post τό γε μὴν. 383, 26. ἀλ-
 λά τε ἄμα. 294, 5. ἀλλά — γε post εἴ
 τις. 396, 16. οὐδὲν ἀλλ' ἤ. 329, 20.
 ἀλλά γοῦν post εἰ. 42, 11. 197, 28.
 257, 17. ἀλλ' οὖν. 19, 11. ἀλλ' οὐ in
 struutura inversa. 339, 25. 352, 4.
 ἀλλά καί post parenthesis. 6, 19. 361, 23.
 ἀλλά et ὄλα conf. 93, 25.
 ἀλλάττεσθαι et ἀνταλλάττεσθαι τινος. 181, 13.
 ἀλλαγοῦσι. cum verbo motus. 66, 24. cum
 ἀλλαχόθεν conf. 301, 4.
 ἄλλη. τῇ τε ἄλλη καί. 68, 27. 124, 19.
 330, 23. 364, 21. 397, 5. τῇ τε ἄλλη
 καί οὖν καί. 239, 22. ἄλλο ἄλλη. 212, 13.
 ἄλλοι ἄλλη. 336, 32.
 ἀλλήλων. μάχη κατ' ἀλλήλων. 72, 4. οὐ
 τρίτουσι δι' ἀλλήλων. 39, 16. θάμνοι
 συνεχεῖς καί δι' ἀλλήλων. 297, 30.
 ἄλλομαι. ἠλατο et ἠλάτο conf. 60, 19.
 ἄλλος. τά τε ἄλλα καί. 7, 6. τᾶλλα prae-
 terea. 257, 30. τᾶλλα οὐκ ἄχαρις. 295, 22.
 ἄλλα ἄλλοις. ἄλλο ἄλλως. sine elisione.
 119, 9. ἄλλην ἄλλων ἀλλαχοῦ. 262, 4.
 ἄλλο ἄλλω τροφή. 289, 14. ἄλλος et
 ἄλλως conf. 161, 6. 148, 28. 383, 23,
 ἄλλων et ἀλόγων. 1, 12. et ἄγρων.
 360, 28. et ἄθλων. 106, 21. ἄλλης et
 ἄλης, 167, 23. 364, 20. ἄλλη et αὐ.
 58, 5: ἄλλα et ἄρα 8, 27. ἄλλα et
 ὄλα. 93, 25. ἄλλου, ἀλλ' οὐ, ἀλλ' οὖν.
 23, 15.
 ἄλλως. κόμπτος ἄλλως. 153, 2. ἄλλως ὄραν.
 383, 23. τοὺς ἄλλως ἤκοντας. 244, 24.
 ἀ. ὀνομάζεσθαι de cenotaphio. 97, 11.
 ἄλλως et τηνάλλως. 8, 15. ἄλλως et ἄλ-
 λος conf. 148, 28. ἄλλως. γέ πως et
 ἀμωσγέπως. 33, 29.
 ἀλοῶν πληγαῖς. 150, 20.
 ἀλόγων et ἄλλων conf. 1, 12. In Fabul.
 Aesop. a Schneidero Saxone editis
 LXXXII. p. 43. pro τῶν ἀλόγων ζῶων
 lege τῶν ἄλλων.
 ἀλύσκω. ἀλύξας cum genitivo. 259, 29.
 conf. cum ἀτζας. Ib.
 ἀλύω. 9, 12. cognatum cum ἀλάσσαι, ἀθη-
 μονεῖν. 60, 19.
 ἀλφειομάντις. 184, 4.
 Ἀλωάδαι. tragoedia Sophoclis. 173, 26.
 [Hanc scripturam commendat Hemsterh.
 ad Lucian. T. I. p. 494. Ἀλευάδαι
 praeferebat Casaub. ad Athen. VII. p. 277.]

- E. cuius sententiae magis favit *Süvern* im Nachtrag zu der Abhandl. über den *Ödipus*. p. 9.]
- ἄλως. 40, 28.
- ἄμα saepius repetitam. 367, 5. τὸ ἄμα καὶ 55, 20. 183, 4. 294, 5. 389, 24.
- ἄμα et θαμὰ conf. 160, 4.
- ἀμαθῆς νόσου. 98, 19. 264, 21.
- ἀμαθῶς ἔχειν τινός. 146, 11.
- ἀμαρτάνεσθαι τινος. 351, 28.
- Ἄμαρύνθῃ et μυρίνθῃ conf. 281, 27.
- Ἄμασι et ἄσμασι conf. 202, 22.
- ἄμαχος φύσις. 346, 13. ἀμαχεῖ, ἀκοντὶ λαβεῖν τι. 280, 27.
- ἀμβολή. οὐχ ἔδρας ἔργον, οὐδ' ἀμβολᾶς. 124, 14.
- ἀμείβειν οὐκους. 132, 33.
- ἀμείνων. οὐχ ἄμεινον. nefas. 140, 7. ὅτι ἄ. πράξει. 171, 20.
- ἀμελῆς et ἐκμελῆς conf. 279, 14. οὐχ ἀμελῶς θεᾶσθαι. 141, 22.
- ἄμετρος. ἄμετρα δάκρυα. 226, 18.
- ἄμητος et ἀμητός. 40, 28. ἄ. ἔχθῶν. 237, 25.
- ἀμήχανος. 294, 30.
- ἀμιλλᾶσθαι πρὸς τι. 38, 32.
- ἄμματα et ἄσματα conf. 49, 13.
- ἀμοιβᾶδὸν et ἀμοιβηδόν. 102, 1.
- ἄμπελος pro ἀμπελών. 258, 23.
- ἀμύνεσθαι. 45, 1.
- ἀμυντήρες et ἀμυντήρια de cornibus. 126, 31.
- ἀμυστὶ πιεῖν. 318, 8. σπᾶν, ἔλειν. 146, 1.
- ἀμφιλαφῆς παρασκευή, πλοῦτος. 35, 8. δένδρον κλάδοις ἀμφιλαφές. 214, 27. οἰκία δένδροις ἀμφιλαφῆς. *Ib.*
- ἀμφιλόκη νύξ. 230, 30.
- ἀμωσγέτως et ἀμωσγέτως. cum ἄλλως γέ πως conf. 33, 29. 140, 12. 315, 24. 336, 4.
- ἄν cum indicativo futuri. 69, 4. 280, 26. 390, 25. ἄν repetitum. 361, 2. ἄν in protasi vim habet ad verbum apodosios. 92, 15. omissum ad optativum. 99, 2. ὅτι ἄν. 176, 24. ἄν post γὰρ illatum. 383, 21.
- ἄνά et ἄρα conf. 85, 7. δὲ ἀνά et λείνα conf. 85, 7.
- ἀναβαίνειν. πῶλον. de equite. 180, 22. de animalibus coeantibus. 339, 18. cum διαβαίνειν conf. *Ib.*
- ἀναβάλλειν. ἀναβέβληται ὁ λόγος. 294, 20.
- ἀναβιώσκεισθαι. 42, 14. 362, 7.
- ἀνάβλεψις et ἀντίβλεψις. 379, 24.
- ἀναβολή. οὐκ εἰς ἀναβολὰς ἀλλ' ἤδη. 9, 27. 44, 14. 268, 19.
- ἀναγνύεσθαι. 112, 17. vid. ἀνακρούεσθαι.
- ἀναγιγνώσκειν. ἀνέγνω et ἀνεγνώρισε conf. 179, 13.
- ἀνάγκη φύσεως. 36, 5.
- ἀναδαρβεῖν et ἀναδαρσεῖν. 155, 27.
- ἀναθεῖν de plantis. 44, 13.
- Ἄνάτις. 275, 28.
- ἀναί terminatio aoristi verborum in ἀνω προηται. ἐκμᾶναι. ὑφᾶναι. 34, 32. 396, 14.
- ἀνάκρατος et ἀνά κράτος. 101, 12.
- ἀνακρίνεσθαι et ἐγκρίνεσθαι εἰς τι. 47, 23.
- ἀνακρούεσθαι μέλος. 112, 17.
- ἀναλίσκονται et ἀλλίσκονται. 315, 1.
- ἄναλιξις et ἀναλικῆς. 72, 23.
- ἀναμένει et ἄνδρα μένει conf. 126, 28.
- ἄνανδροι γυναῖκες. vid. ὑπανδροί. 68, 15.
- ἀνανεύειν. de piscibus. 300, 2.
- ἀναπαύειν τι deponere. 170, 19.
- ἀναπέτεσθαι. ἀναπετασθεῖς. 192, 33.
- ἀναπηγνύναι. ἀναπήξας — κλήξας — κέξας conf. 99, 22.
- ἀναπλάττεσθαι pro ἐμπλάττεσθαι. 87, 34.
- ἀναπλεῖν. de Nilo. 227, 5. ὕδωρ ἀναπλεῦσαν. 237, 23. de pisce. 255, 11. τροφή ἀναπλεύουσα. 51, 8. ἀναπλεῖ et ἀπλή conf. 78, 18.
- ἀνάπλευς. ἀνάπλω et ἀνάπλω. 378, 28.
- ἀναπολεῖν. 51, 8.
- ἀνάπτειν τι θεός. consecrare. 176, 16. 259, 15. 268, 10.
- ἄναρτρος. 34, 28. 38, 20.
- ἀναρίτης, νηρίτης. 329, 14.
- ἀναρρόφᾶν et ἀναρρόφειν. 341, 12.
- ἀναρτᾶσθαι. inter spem metumque suspensum esse. 227, 7.
- ἀναστῆλαιν τινός. 341, 15. τι. 296, 24. cum ἀνατέλλειν conf. 318, 6.
- ἀνατείνειν εαυτόν. 60, 22. ἀναταθέντα et ἀνατεθέντα conf. 334, 4.
- ἀνατέλλειν de fluvio. 318, 6.

- ἀνατίσκεισθαι αὐτίς. 9, 29. vid. *Pleonasmus*.
- ἀνατρέπειν βύμη. 186, 7.
- ἀνατρέφειν. ἀνατραφήναι φωνή. 256, 18.
- ἀναφαίνεσθαι. ἀναπαίρησθαι. apparuit. 291, 20.
- ἀναφαίνεται et ἀναφέρεται conf. 331, 13.
- ἀναφέρειν ἑαυτόν. animum recipere. 295, 12.
- ἀναφέρεται et ἀναφαίνεται. 331, 13.
- ἀνάφουςι et ἀναφύσισι. 273, 16.
- ἀναχεῖν et ἀναχεῖν de flavio. 326, 9.
- ἀνδρειότατα. valde. 27, 21.
- ἀνδρικόν ὄρα. 310, 21.
- ἀνδρόπρωρος. 368, 10.
- ἀνδρῶν. 142, 16.
- ἀνέδην καὶ ὡς ἔτυχεν. 54, 30. ἀν. δρᾶν τι. 58, 26. de ἀνέδην et ἀνάδην. vid. *Wurm. ad Dinarchi Orat. p. 90. s. Ast. ad Platon. de Legg. p. 516.*
- ἀνείδεος. 51, 17.
- ἀνεμιατός. 17, 20.
- ἀνεμοῦν. ἀνεμοῦσθαι περί τι. 245, 22. 164, 18. ἠνέμονται et μαίνονται conf. 164, 18.
- ἀνεπιβούλευτος. 216, 15.
- ἀνετος δεῦ. 97, 8. ἀνέτως δρᾶν τι. 385, 8.
- ἀνευ c. genitivo, exceptionem significat. ἄνευ κινῶν. 35, 31. ἄνευ τῆς τῶν προσέπων μορφῆς. *Mazari in Boissonadii Anecd. Vol. III. p. 115. Sic etiam ἄτερ. Suid. T. II. p. 426. ἀρά γέ ἐστὶ τις τοῦ βασιλέως ἄτερ.*
- ἀνήρ. ἀνδρα μένει et ἀναμένει conf. 126, 29.
- ἀνδρῶν et αὐτῶν conf. 341, 15.
- ἀνδεμον. ἀνδέμοισιν et ἀνέμοισιν conf. 365, 30.
- ἀνθη. de arborum coma. 265, 11.
- ἀνθηδῶν et ἀνθηδῶν. 332, 12.
- ἀνθηρός βίος. 133, 3.
- ἀνθινός et ἀνθινός. 34, 16.
- ἀνθηρηλοῖς, ἀθηρηλοῖς et θρηκηλοῖς conf. 5, 19.
- ἀνθρωπικός. opponitur τῷ θηρείῳ. 78, 28.
- ἀνθρωπος. ὡς ἄνθρωποι et ὡς ἄνθρωποι. 126, 22. ταῖς ἐξ ἀνθρώπων. 227, 31.
- ἀνθρωπος et ἐντός conf. 367, 8.
- ἀνίηαι. ἀνεισιν et πάριστιν conf. 260, 7.
- ἀνῆαι et ἀνίηαι. 193, 6. πηγῇ ἀνείηαι. 153, 19.
- ἀνέητος et ἀκίνητος conf. 139, 11.
- ἀνίστασθαι θαντόν. 124, 6.
- ἀνίσχεν. de flavio. 238, 14.
- ἄνουβρις per canes repertus. 238, 11.
- ἀντάδειν. ἀντάση et ἀντίαση conf. 77, 13.
- ἀνταποεῖν τι. 134, 16.
- ἀντερᾶν τιτος. 330, 11.
- ἀντέρως. amor mutus. 30, 9. 330, 11.
- Vid. *Ast. ad Platon. T. X. p. 492.*
- ἀντεφεσιᾶν. 308, 19. 337, 27.
- ἀντία et ἀντίαν παλεῖν. 72, 23.
- ἀντίαν. 77, 17. ἀντίαση et ἀντάση conf. *Ib.*
- ἀντίβλεψις et ἀνάβλεψις. 379, 24.
- ἀντίδοσις εἰς σιωπῆν. 102, 1.
- ἀντίος. ἀντίαν παλεῖν. 72, 23. ἀντία ἦ. 271, 1. ἀντίον et αὐτόν conf. 253, 7. 379, 14.
- ἀντίποις. 141, 12.
- ἀντιπάλα καὶ ἀμυντήρια. 37, 20. 40, 18.
- ἀντιπάλων et ἀντιπολέμων. 185, 27.
- ἀντιπαλάργωσις. 61, 20.
- ἀντιπέρα - πέραν - πέρασ. 106, 15. 188, 31. 211, 3.
- ἀντιπόλεμος - ων et ἀντιπάλων conf. 185, 27.
- ἀντιπρόσωπος. 268, 1.
- ἀντίπρωρος. 48, 27.
- ἀντίτυπος. 303, 10.
- ἀνυπόδετος et ἀνυπόδητος. 229, 9.
- ἄνω. οἱ ἄνω τοῦ χρόνου. 38, 8. 43, 13. τοῦ γένους. 163, 23. τῶν λόγων. 335, 27. τὴν ἀνωτάτω σπουδῆν. 88, 29. ἀνωτέρω et ἀνωτέρω conf. 121, 9. ἀνώτερον. 306, 1. 309, 17. et ἀνωτέρω. 193, 26. ἀνωτάτω. 191, 26.
- ἀνώδυνος θάνατος. 200, 4.
- ἀξιόζηλος et ἀξιόλογος conf. 142, 21.
- ἀόρατος. τὸ ἀόρατον τῆς νύκτος. 280, 22.
- ἀπαίρειν et ἀσπαίρειν conf. 58, 5. ἀπῆραν et ἐπῆραν conf. 301, 28.
- ἀπατεῖν λόγον τινα. 337, 13.
- ἀπαλλάττειν. ἀπηλλάγη et ἀπαλλαγῆ conf. 346, 7.
- ἀπαλός. ἀπαλά et ἀπαλά. 94, 3.
- ἀπαμύνειν et ὑπομύνειν conf. 392, 4.
- ἀπαντᾶν. ἀθηρία ἀπαντᾶ. 52, 3. cum ἀπατᾶν conf. 293, 32. 378, 26.
- ἀπαράσσω. ἀπήραξε et ἀπήβραξε. 274, 6.
- ἀπαστος. an passive significet. 252, 6.

- ἄπειμι ἀπήεσαν, ἀπήεισαν, ἀπέεσαν. 236, 3.
 ἄπειρος. ἐν ἀπείροις ἄπειρον. 279, 21.
 ἀπεργάζεσθαι ὄδμην. 95, 24.
 ἀπηγής et ἀπτην conf. 63, 6.
 Ἄπεις, non Ἄπεις. 231, 30.
 ἄπληστος ἰσχύς. 100, 16.
 ἀπλοῦς. ἀπλή et ἀναπλεῖ conf. 78, 18.
 ἀπό κεφαλῆς. 374, 15. ἀπο Μούσης. 267,
 9. 281, 3. ἀπο θυμοῦ. 267, 25. ἐρημία
 ἀπό τινος. *sejunctio ab aliquo*. 143, 23.
 ἀπό in compositis finem actionis indicat.
 57, 7.
 ἀποβαίνειν. ἀπέβησαν et ἀπέσβησαν conf.
 282, 4.
 ἀποδαρθάνειν. *expergisci*. 57, 7.
 ἀποδεικνύσθαι ἱστορίαν. 51, 4. ἀρετάς.
 72, 16. ἀπο- et ἐπι-δεικνύναι. 108, 3.
 ἀποδιδόναι. ἀποδίδουσαι ἀρετάς. 72, 16.
 ἀποδιδράσκω. ἀποδρᾶ. 208, 23. vitare.
 396, 12.
 ἀπόδυσσις et ὑπόδυσσις. 342, 4.
 ἀποζῆν. 347, 12.
 ἀποζερῖζω. 4, 13.
 ἀποζήσκειν pro ἀποθανεῖν. 228, 20.
 ἀποζῆρῖζειν. 32, 24. κέμας σίδηρον ἐμβα-
 λούσ' ἀπέζηρσας. Euripid. Helen. 1187.
 ἀπόκριμα et ἀποκρίναι conf. 201, 24.
 ἀποκρίνειν. εἰς τινα τόπον ἑαυτὸν ἀποκρί-
 νειν. 124, 16. ἀποκρίνεσθαι εἰς τε γένος.
 180, 12. 239, 3. εἰς μύθους. 204, 20.
 ἀποκρίνεσθαι et ὑποκρίνεσθαι de oracu-
 lis. 50, 19.
 ἀπολέγειν. 190, 7.
 Ἀπόλλων ἄκτιος. 246, 1.
 ἀπολούτρια. 379, 2.
 ἀπολύειν ὠδίνα. 58, 20. ἀπελύσαμεν et ἀπε-
 λαύσαμεν. 118, 17.
 ἀπόμικτος Ζεύς. 106, 12.
 ἀπονέμειν et ἀπομένειν conf. 357, 9.
 ἄποπτος. ἐξ ἀπόπτου. 165, 31.
 ἀπορία. δι' ἀπορίας et δι' εὐπορίας conf.
 322, 21. ἀπορίας et ἀπειρίας conf. 328,
 26.
 ἄπορος. εὐπορα ἐξ ἀπόρων. 54, 15. 61, 11.
 64, 20.
 ἀπόρρητος φύσις. 10, 15. ἀπόρρητα φύσεως.
 395, 21. ἀπορρήτως ἐρωτητῆ φύσις.
 346, 14.
 ἀπορούπτειν. ἀπορουψάμενος et ἀποδρουψάμε-
 νος. 217, 16.
 ἀποσβεννύναι. ἀπέσβησαν et ἀπέβησαν conf.
 282, 4. ἀποσβέννουσαι. *exarescere*. 67, 23.
 ἀποσειλεῖν. ἀπεσειέσαντο et ἀπέστησαν. 364,
 19.
 ἀποσεισάρης. *nomen depravatam*. 371, 24.
 ἀποσημαίνεσθαι τι. 148, 28.
 ἀποσπᾶν πολύ. 239, 25. ἑαυτὸν δρόμω.
 138, 26. 205, 29.
 ἀποστάζειν. ἀποστάξῃ et ἀποστέξῃ. 311, 26.
 ἀποστέγειν. ἀποστέξῃ et ἀποστάξῃ conf.
 311, 26.
 ἀπόσφαγμα *seriae*. 16, 15.
 ἀποτιθέναι. ἀποτίθεσθαι et ὑποτίθεσθαι. 62, 4.
 ἀποτίκτεν. 87, 12.
 ἀπότομον μαρτύριον. 230, 7. *cum ἀπώμο-
 τον* conf. *ib*.
 ἀπόφημος. τὸ ἀπόφημον. 143, 22.
 ἀποφώλιος. 179, 27.
 ἀποχρώντως. 269, 11. ἀποχρῶν μάρτυς.
 367, 28.
 ἀποψήχω et ἀποψύχω conf. 62, 16.
 ἄπρακτος, ἄπρατος, ἄγραπτος conf. 41, 31.
 ἄπρατον θῆραμα. 48, 10.
 ἀπρόσωπος. 311, 8.
 ἄπτεσθαι et ἄρχεσθαι conf. 45, 22.
 ἀπώμοτον et ἀπότομον conf. 230, 7.
 ἀπώτερω et ἀνώτερω conf. 121, 9.
 ἄρα. ἦν δὲ ἄρα. et δὲ ἦν ἄρα. Praefat.
 XXIX. s. 154, 16. εἰ γε ἄρα. 123, 8.
 εἰ ἄρα γε. 176. 19. ἄρα ὅτι. 82, 30.
 76, 17. ὅτι ἄρα. 233, 19. μήποτε ἄρα.
 366, 14. ἄρα et δρᾶ conf. 20, 26.
 Ἄραβιος, κόλπος scil. 223, 17.
 ἀραγμός et ἄραβος conf. 366, 4.
 ἀραιότατος et ὠραιότατος conf. 273, 18.
 ἀράττειν. ἀράξας et ἀββάξας. 19, 8. 164, 5-
 168, 21.
 ἀργυβόειος. 282, 10.
 Ἄργολικῆ ἀσπίς. 357, 14.
 ἀργός. ἀργοὶ μελιτται. 6, 7. *cum ὑγρός*
 conf. 41, 26.
 ἄρδην ἀπολέσθαι. 36, 14.
 ἀρετῆ. ἀρετάς et ἐρασιτάς conf. 72, 16.
 ἀριθμεισθαι. *in numero esse et dignatione*.
 197, 7. εἰς ἐχθροῦς, ἐν ἐχθροῖς. 103, 27.
 ἀριθμοῦνται et ἀριθμοῦ conf. 388, 30.

- ἀριθμοῦ κρεῖττον. 314, 24. πλείους. 388, 30.
 ἀριθμὸς et ῥυθμὸς conf. 34, 29-364, 13.
 ἀριστερεῶν. 16, 27.
 Ἄριστη et Ἀρήτη conf. 67, 24.
 Ἀριστόδημος ὁ τρέσας. 73, 3.
 Ἄρλωνος et Ἄρλωνος. 29, 27.
 ἄρκηλοι 177, 14.
 ἄρκος et ἄρκτος. 15, 9.
 ἀρμόζω. οἱ ἀρμόζοντες, ἀρμυσταί. 303, 11.
 ἀρμονία. κατὰ ἀρμονίαν γεγονένα. 232, 6.
 Ἄρνηδες. festum. 281, 16.
 ἄρωμα. ἄρωμα. 158, 4. 357, 25.
 ἀροτήρ βοῦς. 281, 5.
 ἄροτον et ἄροτρον conf. 380, 10.
 ἄρπη et δρέπανον. 293, 9. 304, 7. ἄρπη.
 vultur barbatus. 265, 17.
 ἀρράζειν de cane. 120, 32.
 ἄρρήτος. et ἀπόρρητος. 380, 2.
 ἀρύεσθαι et ἀμαῖσθαι γῆν. 119, 22.
 ἀρχαῖον ἀποδειξάι τι. 13, 20.
 ἄρχεσθαι. ἄρχεται et ἀπτεται. 45, 22. et ἔρ-
 χεται conf. 169, 7. 339, 9.
 ἀρχὴν et τὴν ἀρχήν. omnino. 206, 8. οὐδὲ
 τὴν ἀρχήν. 140, 21. 150, 14.
 ἄρωμα et ἄρωμα. 158, 4. 357, 25.
 ἀσέβεια et εὐσέβεια conf. 396, 32.
 ἄσημος φωνή. 10, 24. 92, 5. ἄσημον κρέας.
 125, 32.
 ἄσθημα et ὄμμα conf. 316, 17.
 ἀσινῆ καὶ ἀνεπιβούλευτα. 216, 15.
 ἀσκαλαβώτης et σκαλαβώτης. 134, 7.
 ἀσκολιάζειν. 57, 3.
 ἄσμα. ἄσμασιν et Ἄμασιν conf. 202, 22.
 ἄσμενος. ἀσμένους et ἀσμένως conf. 360, 1.
 ἀσπάζομαι ἀσπινάμενος et ἀρπασόμενος
 conf. 161, 6.
 ἀσπαίρω et σπαίρω. 7, 19. cum ἀπαίρω
 conf. 58, 5.
 ἀσπαλιευτής. 152, 14.
 ἀσπλις ἀργολική. 357, 14.
 ἄσπρα χωρία. 13, 27.
 ἀστακτι. 226, 18.
 ἀστήρ ἑφῶς. 361, 14.
 ἀστυκός et ἀστυκός. 96, 4. 151, 17.
 Ἄστραϊός, Ἄστουραϊός. nomen fluminis.
 332, 3.
 ἄστρον. ἑφῶν. 361, 14. ἄστροις σημαίνε-
 σθαι 31, 11. cum ὄστρέοις conf. 330, 29.
 ἀστυκός et ἀστυκός. 96, 4. 151, 17.
 ἀσύμβλητος. 150, 3.
 ἄσωστος. ἄσωστά οἱ ἐστίν. 292, 3. cum
 ἄσωτα conf. 292, 3.
 ἄσωτία et σοφία conf. 111, 4.
 ἀτακτεῖν et ἀγανακτεῖν conf. 253, 12.
 ἀταμιεύτως. 296, 22.
 ἀταξία καὶ ἀναρχία. 103, 9.
 ἀτὰρ οὐν καὶ. post μὲν illatum. 26, 32.
 Var. Hist. 2, 44. ἀτὰρ οὐν καὶ τότε τὸ
 γράμμα.
 ἄτεγκτος. 53, 24.
 ἀτέκμαρτα. 150, 2.
 ἀτενῶς ὄραν. 385, 8. conf. cum ἀνέτως.
 Ib.
 ἀτεχνῶς. 180, 5.
 ἄτη, δὴν, αὐτῆ conf. 365, 22.
 ἀτιμάζειν cum inhinitivo. 183, 27.
 Ἄτλαντις νῆσος. 334, 7.
 Ἄτοσσα. belli Persici caussa. 259, 27.
 ἀτραπός. ἀτραποι ποικιλιαί. 142, 5. cum
 ἐτράπη conf. 271, 32.
 ἀτρέπτως et ἀπρεπῶς conf. 381, 7. et
 ἀτρέστοις. 240, 25.
 ἄτρεστα οικεῖν. 57, 27. ἀτρέπτως et ἀτρέ-
 στως conf. 240, 25.
 ἀτταγᾶς, ἀτταγᾶς, ἀττάγας. 89, 15. 305,
 25. 350, 13.
 ἄττειν. ἦξεν et ἦξεν. 63, 20.
 ἄτυπος et ἀτύπωτος. 38, 17.
 ἀτυχεῖν et εὐτυχεῖν. 132, 12.
 αὐ. cum ἄλλῃ conf. 58, 11.
 αὐγή. ὑπ' αὐγᾶς ἄγειν. 396, 27.
 αὐδῖς junctim verbis cum ἀνά compositis.
 9, 29. cum οὐδεις conf. 297, 11. cum
 αὐτῆν. 324, 3. αὐδῖς et ἐσαῦδῖς. in poste-
 rum. 324, 3.
 αὐλή et αὐτῆ conf. 332, 21. ἐν ταῖς αὐλαῖς
 ἐξετάξεσθαι. 395, 12.
 αὐλός et αὐτός conf. 50, 27. 287, 8.
 332, 21. 364, 13. αὐλῶν et λυδῶν.
 269, 30. αὐλοῦ μέλους et αὐλουμένους
 conf. 33, 3.
 αὐξή. 274, 31.
 αὐός cum αὐτός conf. 388, 1.
 αὐταρλαται, αὐτωρλαται. 392, 18.
 αὐτίκα. exempli caussa. 135, 31.
 αὐτοτεῖς et αὐτοῖταις. 6, 23.

- αὐτομαλεῖν translate. 33, 28.
αὐτόροφος. 360, 8.
αὐτός. per pleonasmum illatum. 62, 1.
142, 11. 147, 6. 166, 2. 347, 13. pro ὁ
αὐτός. 183, 30. 234, 21. αὐτὸν et αὐτοῖς
post nominativos absolutos. 21, 30. 43, 7.
post accusativum. 80, 3. αὐτός et ἐκεῖ-
νος ad eandem personam relatam. 317, 23.
κατ' αὐτά. 13, 15. αὐτά et αὐτὸ δεδενυ-
σι. 366, 10. αὐτά ἕκαστα. 248, 13.
σφᾶς αὐτούς. 148, 26. 160, 31. 195, 4.
226, 23. 267, 24. αὐταῖς pro σὺν αὐ-
ταῖς. 37, 16. αὐτός pro οὗτος. 89, 7.
341, 8. ἐν ταύτῃ. 125, 20. 311, 29.
316, 24. αὐτή et αὐλή conf. 332, 21.
αὐτός et αὐλός. Vid. αὐλός. αὐτὸν et
ἀγγελῶν. 279, 10. αὐτῶν et ἑαυτῶν.
78, 30. et ἀνδρῶν. 15, 11. 341, 15.
αὐτούς et αἴους. 388, 1. αὐτοῖς et λέ-
γοις. 393, 29.
αὐτουργός et αὐτουργεῖν. 145, 1.
αὐτόρημα. 48, 13. 314, 14.
αὐτως κλάζεσθαι, νήχεσθαι. 36, 6.
ἀφαιρεῖσθαι τι et τινά τι. 329, 12.
ἀφανής. ἀφανῆ δεσμά. 42, 20. ἀφανὲς
χάσμα. 359, 15.
ἀφανίζεσθαι. aufugere. 31, 8. cum geniti-
vo. 216, 32. de naturis divinis. 260, 14.
ἄφροτος καὶ ἐλεύθερος. 92, 14. ἄφροτον
ἀλάσαι. 42, 25. de animalibus conse-
cratis. 68, 21.
ἄφρονος. absque invidia. 107, 31. ἄφρονος
cum genitivo. 301, 24. ἄφρονα καὶ πω-
λά. 221, 11.
ἀφίεσθαι. ἀφίεσθαι. 179, 10 et 17.
ἀφικνεῖσθαι c. genit. 215, 4.
ἀφιστάσθαι. ἀποστῆναι et ἀφίστασθαι τινί
τινος. 8, 10. 32, 3. 145, 10. 161, 27.
163, 6. 185, 17. 322, 6. μαζοὶ ἀφε-
στῶτες. 377, 32. ἀποστῆναι τῆς πρῶ-
της. 30, 30.
ἀφροδίτη παράνομος. 341, 6.
ἀφροδίσιος. εἰς ἀφροδίσιον λυτῶν. 253, 9.
270, 20.
ἄφυκτος. ἀφύκτω δεσμῶ. 315, 15. ἄφυκτα
et ἀφύλακτα conf. 87, 6. c. dat. 194, 28.
ἄφρωνος. 101, 30.
ἀγάλκευτον ὄπλον. gladius xiphiae. 322, 23.
ἄχαρις et εὐχαρις. 295, 22.
ἄχαριστίας νόμος. 182, 16.
ἄχας καὶ καρπὸν κρίνειν. 142, 30.
ἄψοφος. ἀψόφω ποδὶ καὶ σιγῇ. 294, 2.
ἄωρόλειος. 306, 25.
Accusativus participii post dativum illa-
tus. 395, 5. in ἄν formatus pro ἄ. 135, 19.
Adjectiva diversi gradus conjuncta. 66, 26.
239, 26. masculinae terminationis ad-
jectiva conjuncta cum nominibus femi-
nini generis. ἑλωὶ ἄγρα. 46, 23. θα-
λαττίου μόρας. 152, 17. πῶας. 289, 12.
θαλάττωσ ἄγρα. 317, 11. αἴγες ἄγραι.
Ib. genus in attractione. ἀελφὲς φιλοτε-
κνότητος ζῳῶν. 10, 3. adjectiva pro ad-
verbis. 340, 16.
Adverbia loci inter se permutata. 66, 24.
Alliteratio (παρήχησις). ἀκοῆν ἀλέην.
78, 23. ἡδῶν καὶ ἔδῶν. 199, 25. ὄνειον ὄνη-
σιφόρον. 261, 2. μόρον μωρόν. 269, 17.
ἔθνεος ἔθνεος. 308, 12. Cf. Baister ad
Isocr. Paneg. p. 117. Naeske in Mus.
Rhen. III. 3.
Aoristus cum praesenti junctus. 203, 5.
220, 28. 310, 13. 326, 28. 337, 18.
post verba eundi. 134, 1. 292, 7. cu-
piendi. 19, 8. infinitivus praesentis cum
infinitivo aoristi junctus. 74, 25. conf.
250, 9. descriptio per aoristum transi-
ens in narrationem. 78, 15.
Appositio a nomine principali avulsa.
110, 7.
armillis ornatae statuac. 93, 17.
Articulus bis positus. 96, 3. 247, 17.
307, 3. repetitus. 27, 7. neglectus in
appositione. 127, 18. 169, 17. omissus
post superlativum. 110, 8. omissus.
8, 14. pluribus substantivis juxta po-
sitis articulus uni additur, alteri de-
trahitur. 81, 1. 120, 16. 122, 19.
256, 24. 375, 15. additus numeralibus.
57, 2. omissus post τῶνδε. 89, 28. ad-
jectivis neutrius generis adverbii vim
tribuit. 340, 16.
Augmentum prius plusquamperfecti omis-
sum. 31, 1. 203, 22. 280, 17. 390, 13.
ἡβούλετο. ἡδύνατο. ἡμελλεν. 132, 10.
190, 17. 180, 24.

Βαβυλώνιοι. astrologi. 12, 3.
 βάδην. ὄπτιον ἢ βάδην. 46, 5.
 βαδὺς αἰθέρ, αἰθρ. 42, 2. βαδεία πτήσις
 ἐν ἀέρι. 388, 18. cum dasūs conf. 251, 31.
 βαίνειν et μένειν conf. 273, 11.
 Βακαῖοι et Βαρκαῖοι. 228, 20.
 βαλάντιον et βάλλαντιον. 170, 25.
 βαρὺς et βαδύς ὕπνος. 162, 7. γῆρα βα-
 ρεῖς. 150, 20.
 βαρύτης et βραδύτης conf. 297, 32.
 βασιανίζειν. explorare. 200, 5. τὸν χρυσόν,
 366, 11.
 βασιλεύς ζῳών leo. 52, 11.
 βασιλεύεσθαι κατ' ἑαυτό. 351, 20.
 βάσις. plantae pedum. 342, 5.
 Βέρα et Βέρροια. 332, 2.
 βίαιος τὴν ἀκοήν. 78, 23. βιαιότερον ἐρεῖν.
 237, 25.
 βιβρεσκά. ἐκβρωδεῖσα πέτρα. 39, 28.
 Βιβωνικόν et Βυβωνικόν. 334, 29.
 Βιγητία. urbs. 312, 23.
 βίος. βίον καὶ χρόνον pro χρόνον βίου.
 349, 23. καταστρέψαι τὸν βίον. 228, 22.
 Βιστονική λίμνη. 349, 1.
 βιώσιμα εἶναι. 100, 31.
 βλακεύειν καὶ ἐλευεύειν. 124, 10.
 βλάπτεσθαι et βλέπεσθαι conf. 316, 24.
 βλέπειν. κερμητός. 222, 18. cum κλέπτειν
 conf. 52, 14. 62, 32. 83, 22. βλέπεσθαι
 et βλάπτεσθαι. 316, 24.
 βοῶν ἐκπληκτικώτατα. 259, 2. ἐμφρύγεται
 καὶ βοᾷ. 319, 7.
 βοή et φωνή conf. 119, 13.
 βόδιος, ὃ καὶ ἡ. 130, 1. 327, 26.
 βόλιτος et βόλιτος. 80, 25.
 βόλος. de grege piscium. 182, 19. 191, 5.
 βομβώδης et βορώδης. 93, 4.
 Βορέας, gruibus amicus. 56, 18. apud
 Athenienses cultus. 169, 24. Cf. Ast
 ad Platon. T. X. p. 230.
 βοβαλῖς. 305, 31.
 βουκέφαλος et βουκεφάλος. 143, 6.
 βουκόλοι ἑσπων. 285, 29.
 βουλεύεσθαι et βούλεσθαι conf. 380, 12.
 βούλεσθαι τί βουλόμενος. quare. 337, 9.
 ἡβούλετο. 132, 11.

βουλή. οἱ ἐκ βουλῆς et ἐκ τῆς βουλῆς.
 178, 16. 303, 10. 345, 28.
 βράγγιος. 286, 18. βραγγίων et βραγγίων.
 276, 8. 277, 5. 323, 28. 356, 28.
 βραδύς. βραδύτατα et βαρύτατα conf.
 187, 33.
 βραχύς. exiguus. 7, 3. cum τραχύς conf.
 7, 3. 204, 30.
 βρενδύεσθαι. 113, 16.
 βρέφος. de pullo equi. 54, 25.
 βρίζειν. βρίζουσαι et βρωδεῖσαι conf.
 39, 27.
 βριμάσθαι et βριμέσθαι. 259, 4.
 βρόχη et βρόχους. 314, 20. βρόχων et
 ἀβρόχων. 285, 1.
 βρύκω et βρύχω. 85, 25. 99, 11. βρύ-
 κουσι et κρύπτουσι conf. 99, 11.
 βρυχᾶσθαι et βρύχεσθαι. 120, 29.
 βρώσις et βρώμησις conf. 54, 19.
 βυδὸς et βυσσός. 215, 24. cum μυχός
 conf. 184, 19.
 βυσσός maris. 215, 24.
 βωκκαλίδες. 305, 28.
 βωλίγγες et κωλίγγες. 360, 20.
 brachylogia in comparationibus. 12, 29.
 78, 30. 315, 24. in praegnanti verbi
 significatione. 329, 2.
 γ̄ natum ex dactu calligraphico. αἰσάγων
 pro αἰσάλων. 50, 15. διαθηγμάτων pro
 διαθημάτων. 139, 10. λέγοντες pro λέον-
 τες. 172, 27. 158, 10.
 γγ̄ et γκ̄. 99, 31.
 γάλα ἐν γάλακτι et γάλαξιν εἶναι. 247, 21.
 γαμοδαῖσια. 281, 18.
 γάμος ἀδικούμενος. 251, 5. νοσῶν. 191, 27.
 γάννυσθαι et γάννυσαι. Ast ad Platon.
 T. X. p. 285.
 γάρ. in fine. 380, 8. οὐ γάρ τί που. 137, 10.
 143, 12. γάρ τοι. 51, 4. 134, 12. καὶ
 γάρ τοι καὶ. 114, 13. γάρ ἔν. 383, 21.
 γάρ οὖν. 56, 10. γάρ et δε̄ conf. 18, 20.
 64, 18. γάρ et γοῦν. 14, 11.
 γαργαλῖς et δυσγαργαλῖς. 355, 14.
 γαστήρ. sine articulo. 68, 28. 97, 3. γα-
 στήρ στενωμένη. 344, 31. γαστέραν. 64, 8.
 γάστρις. 325, 6.
 γέ. εἴγε ἄρα. 123, 8. καὶ ταῦτά γε. 15, 14.

- οὐ γε. in fine. 72, 3. ἐκεῖναί γε. 6, 21.
 καὶ ἄλλα γε. 30, 4. καὶ μάλα γε. 14, 20.
 30, 24. καὶ μάλα γε εὐκότως. 63, 31.
 379, 23. καὶ μάλιστα γε. 32, 13. τὴν
 γε θεὸν et τὴν θεόν γε. 75, 28.
 γέγωνα. ὅσον γέγωνε βοήσας. 191, 15.
 Γεδρώσιοι, Γαδρώσιοι. 349, 8. 376, 13.
 γείνομαι γενιάμενος. γενιόμενος. γεννώμε-
 νος. 12, 32. 69, 18.
 γελᾶν. γελᾶται μογῶν. 147, 23.
 γελοῖος. ἐπὶ τὸ γελοιότερον μιμῆσθαι τι.
 351, 1.
 γενεά. ἐκ γενεᾶς. statim a partu. 49, 1.
 γένειον. τῷ γενεῖω θαββεῖ hircus. 169, 5.
 γένεσις. origo. 14, 8.
 γενναῖος. γενναῖον βοᾶν. 196, 11. robustus.
 353, 21.
 γενᾶν. γεννώμενος, γενιάμενος, γενιόμε-
 νος conf. 1, 2. 12, 32. γεννώμενα et
 γενόμενα. 8, 21. 280, 7. γινόμενα. 5, 18.
 54, 11. γεγεννημένοι et γεγεννημένοι γε-
 γεννηκῶτι et γεγεννηκῶτι. 196, 6.
 γένος. cum verbo pluralis numeri. 58, 22.
 γεννικόν τι δρασειν. 114, 6.
 Γεράνα. regina. 351, 22.
 γέρανος, ὄ, ἦ. 156, 7.
 γεωμετρία arum. 104, 23.
 γῆ. ἐπὶ γῆς et ἐπὶ τῆς γῆς. 316, 26. τῆς
 γῆς ὀσφραίνεσθαι suspectum. 157, 31.
 γῆς et τῆς conf. 49, 24.
 γῆρας ἀποδύεσθαι. 58, 31. γῆρα βαρεῖς.
 150, 20.
 γηρᾶν. γήραντες et γηρῶντες. 164, 16.
 Γίγαλος. rex Babyloniae. 275, 19.
 γίνεσθαι ἀπὸ ἱερουργίας. 281, 20. ἀπὸ
 δαίμωνος. 301, 27. ἐγένοντο ἀπίοντες.
 37, 10. γίνεσθαι et γενέσθαι conf. 39, 2.
 53, 27. 59, 13. γινόμενος et γενόμενος.
 255, 1. 275, 7. 276, 19. γενόμενοι et
 γεγεννημένοι. 308, 17. et νεμόμενοι.
 289, 6. γίνεσθαι et δύναται conf. 274, 2.
 γίνονται et φαίνονται. 359, 32.
 γλάνις et λάγνις conf. 271, 21.
 γλαυκός piscis et λεῦκος. 9, 17. γλαυκὸν
 et λευκὸν conf. 24, 2. γλαυκότης et λευ-
 κότης. 36, 26.
 γλαυξ et γλαυξ. 14, 11.
 γλυκός. γλυκεῖα τροφή. 222, 23. γλύκι-
 στος. 51, 31. γλυκυτάτου et γλυκὺ τού-
 του conf. 247, 31.
 γλυφῆ. 77, 31.
 γναμπτός et γναπτός. 117, 1.
 γνήσιον ὕδωρ. 326, 11. γησιωτάτω κόκ-
 κῳ. 388, 25.
 γνώμη et μνήμη conf. 178, 13.
 γοερός. γοερωτάτω et τορωτάτω conf. 138, 4.
 γόης. γόητες τὰ τοιαῦτα. 59, 7. ἢ γόης
 pro γοητῆς. 341, 5.
 γοητεύειν et καταγοητεύειν de cibus. 88, 11.
 γοητευόμενος. allectus illecebris. 283, 32.
 γοῦν. καὶ γοῦν. 5, 14. οὔτοι γοῦν. hi sane.
 148, 25. cum οὔν conf. 19, 11. et 15.
 γράμμα. τραῦμα. θαῦμα. conf. 217, 10.
 γραφή. de rebus pulcris. 107, 28.
 γραφικός. pictor. 223, 11.
 γρύψ. de gryphe fabula. 81, 25.
 Γύαρος et Πάρος conf. 105, 9.
 γυμνή ψυχή. 262, 15.
 γυναῖκες ab Olympicis prohibitaе. 245, 30.
 γύψ. γύπα et γύπα. 48, 21. vultures ex
 aura concipiunt. 48, 25.
Genitivus partem significans sine τίς, τί.
 63, 23. 305, 30. genitivus materiae.
 118, 11. genitivus pluralis a positivo
 pendens. φιλότεκνον ζώων. 262, 6. par-
 ticipium absolutum, nomine non addi-
 to. 186, 22. genitivi absoluti de eadem
 persona, quae in nominativo praeces-
 sit. 252, 6. genitivus rei cum ἐμπλάσ-
 σειν, ἐμπάσσειν et similibus. 387, 22.
Genus. fluctuatio in genere nominum.
 28, 11. 79, 7. 101, 17. 244, 28. gen-
 us masculinum de animalibus feminini
 sexus. 111, 25. 250, 31. genera diversa
 adjectivorum ad unum nomen. 17, 1.
 genus pronominum, adjectivorum, par-
 ticipiorum accommodatum praedicato.
 339, 8. Cf. Schaefer in Epim. ad
 Aristoph. Plut. p. XLV.
 δαί. ποῦ δαί. 150, 21. τί δαί. 370, 10.
 δαιδαλος. δαιδάλων κακῶν σοφισταί. 306, 29.
 δαιμόνιος. προσβολή. 389, 6. δαιμονιώτατα
 λέγειν. 110, 4.
 δάκετον et δακετόν. 25, 14.
 δάκνειν δήγματα. 136, 17.

- δακτύλων ψόφος, κρότος. 375, 11.
 Δάμων. musicus. 34, 23.
 Δαυλία et Δαυνία conf. 245, 9.
 δὲ in capitis initio. 133, 13. in apodosi post εἰ, ἐάν, ὄτε et participia absolute posita. Praef. XXVI. ss. post δέον. 52, 15. δ' οὖν in apodosi. 257, 19. δ' οὖν post μὲν. 21, 28. 100, 27. μὲν non praecedente. 133, 6. δὲ in enuntiationibus parentheticis. 127, 19. post parenthesin illatum. 346, 3. caussam reddit. 82, 7. cum γάρ conf. 64, 18. 82, 7. δέ τοι. 70, 32. δέ γε novam inducit sententiam. 94, 27. 137, 19. in capitis initio. 149, 10. δὲ ἄρα. sine elisione. 42, 20. 117, 15. 312, 15. Praef. p. XXIX. a. δὲ ἦν ἄρα. 154, 16. δὲ ὄκησεν ἄρα. 312, 15. δὲ ἄν et δ' ἄν. 292, 22. 293, 4. δ' οὖν ὅμως. 233, 8. τὸ λοιπὸν δὲ et τὸ δὲ λοιπὸν. 39, 5. δεῖ et δὴ conf. 242, 24. 243, 8. et χροί. 284, 14. εἰ δέου. 49, 3. 336, 16. Cf. *Lehmann. ad Lucian. Tom. IX. p. 339.* δέεται pro δέεται. 47, 8. εἰς δέον. 126, 21. 207, 13. Vid. *Wunder. ad Oedip. Reg. v. 1382.* οὐ δέον γάρ. 37, 5. δεδετημένος. 148, 20.
 δεῖγμα εἰς τι. 295, 17.
 δεῖδω. δεδῖναι τινός. 9, 22. ἐδεδοίκει cum perfecto conjunctum. 229, 19. δέισαντες et δήσαντες conf. 387, 8.
 δεκνύναι δεκνύσει, δεκνύσει et δεκνύσασι. 53, 22. δεκνύνται active. 333, 13. ἐδείχθη, ἐλέγχθη et ἐλέγχθη conf. 280, 9.
 δειμά τι ἐπαρτᾶν. 11, 8.
 δεινός absolute positum. 8, 29. δεινότητος τι. 107, 7. δεινός et δειλός. 337, 20. δεινώς. studiose. 308, 25.
 δειπνον. ἔχειν et ἴσχειν. 381, 12. δειπνον ἄδειπνον. 267, 21. ἀπὸ δειπνου γίνεσθαι. 301, 27. 375, 13.
 δέλαρ. de cibo jucundo. 30, 5. δαλέατα ἐφορκά. 285, 12.
 δελφίς et δελφίν. 10, 3.
 δεξιὰ et ἄξια conf. 1, 21. δεξιὰ ἄρκτου. 126, 14.
 δέος. δέα, δειματα. 306, 17. δέει et δέ εἰ. 96, 14. δέα et διὰ conf. 306, 17.
Aelian. de nat. an. II.
 δέρη et δέρρις. 81, 22. et δέρμα conf. 388, 26.
 δεσμός. δεσμολὸς ὠδῶν. 265, 31. δεσμολογίας. 89, 11. δεσμῶ et δρόμῳ conf. 312, 8.
 δεῦρο καὶ ἐκείσε et καὶ δεῦρο καὶ ἐκείσε. 28, 19. 167, 16. 296, 18. 340, 20. δεῦρο ἀεὶ. 329, 22.
 δευσοποιός βαφή. 352, 2.
 δεύτερος pro μετὰ ταῦτα 172, 12.
 δέχεσθαι et λέγεσθαι conf. 110, 2.
 δέω. ἔδησαν στόματος. 2, 18. ὡς περ δεδεμένος. 364, 30. δήσαντες et δέισαντες conf. 387, 8.
 δῆ. in fine. 122, 10. τοῦτο δὴ τοῦ λόγου. τὸ λεγόμενον. τὸ ἀδόμενον. 30, 9. 177, 1. τοῦτο δὴ τὸ Ὀμηρικόν. 392, 28. orationem per parenthesin interruptam connectit. 337, 11. lenem ironiam habet. 154, 21. καὶ δὴ καὶ. 30, 12. καὶ δὴ τι καὶ. 379, 16. δὴ τι. 341, 15. ἔτω δὴ. 94, 24. ἐν δὴ τοῖς et ἐν δὲ τοῖς. 329, 9. καὶ ἦδε δὴ. 294, 13. δὴ καὶ et δέχα conf. 220, 1. δὴ et δεῖ. 243, 7.
 Δημήτηρ. τὴν Δήμητρα et Δήμητραν. 244, 26.
 δημήτριος et δημήτριος. cerealis. 380, 14.
 δῆμος ἰχθύων. 337, 4.
 δῆπου. οἷα δῆπου. 8, 20. 130, 31. 180, 23. οἷα νικώμενος ἡδέως δῆπου. 31, 1. ἔδει ταῦτα δῆπου. 325, 20. ἐνθα δῆπου καὶ. 19, 2. οὕτω δῆπου καὶ. 211, 7. ἐνταῦθα δῆπου. 113, 19.
 διά. διὰ πείρας ἔρχεσθαι. 397, 4. οὐ διὰ et οὐ μὰ Δία conf. 300, 28.
 διαβαίνειν et ἀναβαίνειν. de coëuntibus. 339, 18.
 διαγνώσκων διεγνωκότες. 76, 17.
 διαγλύφειν. 311, 23.
 διαδέχεσθαι. ἢ ἐπιγονή διαδέχεται. 315, 2.
 διάδημα et διήγημα conf. 333, 18.
 διαίτα. diæta. 268, 1. vivendi ratio. 268, 4.
 διατᾶσθαι τι. vesci. 298, 21.
 διακαίειν et δικαιεῖν conf. 341, 20.
 διακαρτερεῖται et διακαρτερεῖ τι. 299, 13.
 διακυγλίξιν. 269, 25.
 διακόντως. 284, 13.

- διακόπτειν et διασκάπτειν conf. 327, 5.
 διακόπτειν τὸν ὕπνον. 67, 5.
 διαλαμβάνειν. involvere, circumdare. 20, 11.
 constringere funibus. 222, 6. 285, 9.
 όταν αὐτὸν δρόμος ἐκ δρόμου διαλάβῃ.
 294, 17.
 διαλύειν et διαλύεσθαι ἀσέβημα, ἔγκλημα.
 75, 2.
 διανθίζεσθαι. 247, 3.
 διανύειν. πρὸς τοῖς διηγησμένοις. 98, 5.
 διαπορῶμεύειν. 287, 11.
 διάπυρος ἑραστής. 33, 12.
 διασκάπτειν et διακόπτειν. 327, 5.
 διασπᾶν et διασπάσασθαι. 60, 32. 90, 32.
 167, 10.
 διατείνειν. de fune. 299, 32.
 διατέμνω. διέταμε et διαίτα μὲν conf. 302, 22.
 διατομαὶ ἐδόντων. 15, 8.
 διάτορον ἤχειν. 66, 26. 132, 32. βοᾶν.
 196, 11.
 διατραγεῖν δίκτυον. 249, 30.
 διατρέβειν. διέτριψε μῆνα. 132, 6.
 διαφέρειν. διαφέρει ἢ τι ἢ οὐδέν. 68, 23.
 120, 12. 327, 24. διαφέρεσθαι et δια-
 φερέεσθαι conf. 45, 33.
 διάφορα. διαφόρως. 265, 25.
 διαχεῖν σῶμα. 34, 14.
 διδόναι. pro παρέχειν. 107, 25.
 διέρειν. 50, 7. cum διέργειν conf. 204, 10.
 διεκζητεῖν. 298, 21.
 διεκπαλεῖν. διεκπαῖσαι et διεκπέσαι. 337, 19.
 διεντυχούντες cum genitivo. 385, 26.
 διῆναι. διῶι et δέ οἱ, δη ἴαι conf. 349, 29.
 δικαιοῦν et διακαίειν conf. 341, 20.
 δίκαιος. 88, 22.
 Δίκη ὁρῶσα ἐξῆτατον. 234, 1. δίκην διδόν-
 ναι κατὰ τὴν δίκην. 239, 20.
 δικτυῖα et δικτυεῖα 284, 3.
 δῖνος. 40, 28.
 Διονύσου et Διονυσίου conf. 254, 12.
 διπλῆ καρδία elephantī. 311, 1.
 διπλή in scorpionis aculeo. 197, 21.
 διφθέρα. paenula. 157, 22.
 δίχα et διὰ conf. 220, 1.
 δίψα et δίψος. 31, 5. 49, 13. 389, 29.
 δίψη et δίψει. 389, 29.
 διώκειν γῆς, καλιᾶς. 49, 27.
 δοκεῖν cum infinit. facit periphrasin. 60, 15.
 δοκεῖν verum videri. 288, 1. cum δο-
 κεῖν conf. 121, 30. ἐμοὶ δοκεῖ et δο-
 κεῖν. 105, 15. 198, 33. 209, 12. δοκεῖν
 absolute. 284, 18. δοκοῖμι et δοκοῖην.
 146, 11. 339, 30.
 δοκεῖν et δοκεῖν conf. 121, 30.
 δόλιος. δόλιοι φῶτες et εἰλιοι. 286, 34.
 δόλος, λόγος, λόχος conf. 248, 30.
 δολοῦν. translate. 22, 5. 352, 4.
 δονεῖν concitare et perturbare. 346, 30.
 δόξαν ἀποστέλλειν τινός. 9, 1.
 δορά. pellis durior. 210, 21. αἰγῶν pro
 vestimento. 370, 3. δορᾶ et δόρατι conf.
 210, 21. δοράς et βοράς. 373, 7.
 δοράτιον. τὰ δοράτια πρὸς τὰς ἀσπίδας
 ἀράσσειν. 186, 24.
 δορυφορεῖν. translate. 37, 2. 73, 14.
 322, 1.
 δοῦλος κύων. 128, 18. 170, 10.
 δουλοῦσθαι. translate. 7, 32.
 δοῦπος πρὸς τὰς ἀσπίδας. 366, 4.
 δρᾶν τινὰ τι et τινί. 26, 16. ἐξ οὗ δρᾶ
 κέκληται. 20, 26. 37, 23. δρᾶσαι et δρᾶ-
 σειν. 328, 18. δρῶσι et ὀρῶσι conf.
 385, 8. δρᾶ et ἄρα. 20, 26.
 δριμύς ἔρω. 130, 15. δριμύτατος εἰς λα-
 γνείαν. 225, 1.
 δρόμος et χρόνος conf. 296, 21. δρόμω
 et δεσμῶ. 312, 8.
 δρυπετής. δρυπετεῖ et δρυπετεῖ. 361, 8.
 δρῦς. δρυῶν στελέχη. 325, 19.
 δῦν. δύνην, ἄτην, αὐτὴν conf. 365, 22.
 δύας et ὀδύνας. 40, 19.
 δύναμαι. ἡδυνάμην. 141, 16. 397, 2. ὡς
 et ἡ ἐδύνατο. 178, 26. δύναται et γίνε-
 ται conf. 274, 2.
 δύναμις. fortuna. 242, 23. τῇ δυνάμει pro
 πάσῃ, ὅλη δυνάμει. 3, 25. ὑπὸ θνητῆς
 δυνάμεως. 207, 20.
 δύο. indeclinabile. 79, 18. δύο ὄπλοις.
 210, 21.
 δυσγάργαλις. 355, 14.
 δυσδιακόνιστος. 393, 15.
 δυσέκνιπτος. 15, 17.
 δυσεξέλικτος et δυσέλικτος. 313, 10.
 δύσκολος ἔρις. 18, 20.
 δύσλοφος. 355, 13.
 δύστακον δάκος. 311, 11.

δυσώνυμος ὁ φθόνος. 58, 29.
 Dativus duplex. 43. 1. dativi plur. decl. 2.
 terminatio in σιν. 59, 31.
 Doricae formae in iurejurando. 270, 24.
 εἰάν cum optativo. 306, 18. εἰάν ἀπαρτή-
 σεις prava lectio. 214, 24. ἐάντερ et
 πως. 382, 8.
 εἶν. relinquere. 202, 19. ὄνομα εἰδώς
 εἶω. 74, 21. οὐ πελάζειν εἶ. 318, 3.
 εἶσομαι et ἕσομαι. 370, 10. εἶα et οἶα
 conf. 320, 32.
 εἰαυτὸν supplendum. 71, 6. τὰ εἰαυτοῦ ποι-
 εῖν, δρᾶν. 3, 31. 5, 28. εἰαυτοῦ ὀφθαλμο-
 τας, ἡρεσιώτατος. 82, 30.
 ἐγγίνεσθαι. ἐγγενομένου χρόνου, διαστήμα-
 τος. 85, 31.
 ἐγγονος et ἔκγονος. 14, 10. 28, 18. 61, 23.
 197, 13. 199, 16.
 ἐγγράφειν. μύθοις τι vel εἰς μύθους. 345, 4.
 ἐγγράφεσθαι τοῖς γνησίοις. 41, 30.
 ἐγγύθεν τοιοῦτό τι. 384, 8.
 ἐγγύς. ἐγγύτερον et ἐγγυτέρω. 19, 1. ἐγγυ-
 τάτω et ἐγγύτατα. 79, 28.
 ἐγείρειν. εἰαυτόν. 115, 5. ἐγείρουσιν et σπει-
 ρουσιν conf. 393, 22.
 ἐγκαίρως et εὐκαίρως. 294, 22.
 ἐγκαλύπτεσθαι. pudore affici. 161, 32.
 ἐγκλίνειν et ἐκκλίνειν conf. 340, 5.
 ἐγγεῖν, ἔχειν, τρέχειν conf. 272, 3. ἐγ-
 χέαι κόνιν. 57, 29. ἐγγεδαῖς et ἐγγυδαῖς.
 100, 14.
 ἐγγέλως et ἐγγελαῖς. 313, 7.
 ἐγγρῆειν ἰόν. 28, 17.
 ἐγγρομπτεσθαι. de consuetudine venerea.
 74, 29. et ἐγγρομπτεσθαι. 319, 13. δά-
 κτα ἐγγρομπτοντα. 367, 1. de apibus.
 389, 7.
 ἐγγρισ. 61, 12.
 ἐγγωρεῖν et χωρεῖν conf. 42, 30.
 ἐγὼ et λέγω conf. 228, 5.
 εἶραι καὶ πτήσεις ανίωμ. 22, 1. οὐχ εἶρας
 ἔργον. 124, 14.
 εἰλουργὸν τό. 162, 2.
 εἰλίζειν. τὰ εἰλισμένα φιλοσοφεῖν. 164, 9.
 εἰ cum indicativo praesentis sequente
 futuro. 335, 24. sequente optativo.

98, 27. cum futuro. 20, 24. 59, 24.
 cum optativo sequente futuro. 146, 27.
 319, 28. 359, 17. cum optativo se-
 quente indicativo. 143, 5. cum conjun-
 ctivo susceptum. 14, 3. 19, 10. 40, 22.
 48, 26. 54, 8. 59, 26. 68, 5. 78, 3.
 204, 9. 253, 11. 236, 14. 319, 25.
 320, 5. 389, 26. 335, 24. (De ei cum
 conjunctivo vide *Herm.* ad *Soph.* Aj. 491.
 in *Opusc.* T. I. p. 276. a *Jacob* ad *Lu-*
ciiani *Toxar.* p. 52. s.) ei καὶ et καὶ ei.
 1, 9. ei ἄρα γέ εἰσι. 176, 19. ei μὴ.
 238, 26. ei μὴ πη. 384, 6. ei μὴ διὰ
 post negationem. 66, 8. ei γοῦν. 20, 10.
 ei οὐ. 179, 27. ei et oi conf. 310, 23.
 ei et εἴ. 89, 27. 201, 2. εἴποτε. 37, 14.
 εἴπερ οὖν. 15, 16.
 εἶδον, ἦδον et εἶπον conf. 292, 31. εἶδε et
 οἶδε. 185, 3. 377, 20. ἰδεῖν ὥραιος. 219, 8.
 ἰδωσι et ἔλωσι conf. 5, 23. ἰδόντα et
 εἰδόντα. 44, 6. 364, 13. 384, 23. 389, 27.
 εἰδέναι cum genitivo. 396, 20. ὅσα γε
 εἰδέναι. 63, 33. εἰδώς εἶω. 74, 21. εἰ-
 σόμεθα. 194, 7. 254, 19. ἀλλαχόθεν εἴ-
 σεσθε. 133, 25. 247, 3. ἦδει, ἦδεν, οἴ-
 δεν conf. 396, 20. εἶδη ante εἴη excidit.
 315, 29. Vid. οἶδε.
 εἰκάζειν. εἰκασμένος et ἦκασμένος. 64, 7.
 73, 21.
 εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε. 32, 24. 42, 18. cum
 εἶτα conf. 323, 25.
 εἰκότως. καὶ εἰκότως et καὶ εἰκότως γε.
 15, 20. καὶ μάλα γε εἰκότως. 63, 31.
 εἰω. εἰωκα λέγειν. 166, 14. 251, 5. cum
 accusativo et infinitivo. 36, 14. εἰωκα
 et εἴηκα conf. 32, 30. εἰκέναι et εἶναι.
 78, 24.
 εἰλεῖσθαι et εἰλήθαι. 164, 1. 239, 10.
 εἰλεῖν et εἰλεῖν. 313, 4. εἰλεῖσθαι περὶ et
 παρά. 57, 19. 209, 29. 301, 10.
 εἶναι. per abundantiam illatum. 5, 24. ἔστι
 pro ἔξεστι cum accus. et infra. 302, 19.
 ἔστιν ᾧ. 200, 10. 360, 31. 382, 20. ἦν
 pro ἔστι. 2, 14. 18, 4. 151, 23. cum
 ἔστι conjunctum. 166, 30. 379, 22. ἦν
 δὲ ἄρα et δὲ ἦν ἄρα. 154, 16. 162, 24.
 Vid. ἄρα. εἴη ἂν et εἶεν ἂν. 33, 19.
 341, 20. 356, 5. ἔστι initio connota-

- tionis sequentibus nominibus pluralis numeri. 173, 15. εἶναι κατ' ἔχθος. persequi vestigia. 294, 8. ἔστι καὶ κέκληται. 154, 11. καλοῦνται τε καὶ εἰσιν. 54, 1. καὶ εἰσι καὶ νομίζονται. 209, 7. ἔστι et ἔτι conf. 336, 3. ἦν et εἴη. 235, 27. εἶναι et οἶμαι. 383, 12. ἦν et ὤν. 53, 26. et ἦ. 86, 30. ἦν, ὤν, σὺν. 379, 22.
- εἰπεῖν. εἶπε et εἶποι, εἶπες et εἶποις ἄν. 35, 26. 314, 13. 337, 4. ὡς ἄν εἶποις. 4, 28. ὁμοσώτατος εἰπεῖν. 172, 14. οὐχ ὡς εἰπεῖν ἔπος. 86, 14.
- εἶπεν. 177, 2.
- εἰρηναῖα καὶ ἔσπονδα. 55, 19. 103, 24.
- εἰς pro τίς. 174, 2. εἰς sequente articulo. 130, 15. εἰς ὁ τελευτάτος. 188, 15. εἰ ἐνθς δστέου. 85, 3. cum εἰς conf. 188, 15. εἰς τίς. 21, 16. εἰς ἄλλος. 288, 12. εἰς et ἐν cum ἐκ conf. 21, 16. 77, 26.
- εἰς cum verbis quietis. 45, 16. 266, 7. εἰς τρεῖς. 28, 7. εἰς οὐδέν. 37, 28. εἰς δέκα et δεκάδας ἀριθμεῖσθαι. 214, 3. ἔρωσ εἰς τινα. 130, 10. εἰς νῦν. 278, 26. κέρδος εἰς ἠδονήν. 259, 21. τόλμαν εἰς αἰδῶ ἀξιοῦσθαι. 265, 4. εἰς et ἐπὶ conf. 64, 8. εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νοεῖν. 101, 29.
- εἰσαυθῆς et εἰς αὐθῆς. 114, 23. in postero. 324, 3.
- εἰςγράφειν. 276, 18.
- εἰςέρχεσθαι cum dativo et accusativo. 155, 28. 339, 32.
- εἰςφοιτᾶν εἰς τοὺς πολλούς. 391, 1.
- εἶτα ante participium. 39, 10. εἶτα μένοι post participium. 339, 28. cum εἰς τὰ conf. 297, 13.
- εἴτε — εἴτε c. optativo. 42, 16. ἦ — εἴτε. 31, 5.
- ἐκ servit periphrasi. 87, 27. consequentiam significat. 306, 6. εὐνοια ἐκ τιος. 130, 19. ἐκ τούτων. propterea. 111, 30. ἐκ pro ὑπὸ cum passivo. 22, 26. ἐκ et εἰς conf. 21, 6. et ἐν. 77, 26.
- ἐκαστος. orationi insertum. 61, 31. cum plurali junctum. 8, 9. 61, 31. 378, 31.
- cum ἐκάτερος conf. 47, 9. ἐκάστης et ἐκάτης. 341, 8.
- ἐκάτερος. ἐκάτερον. ἐκατέρωθεν. 24, 8.
- ἐκβάλλειν τινα φυγάδα εἶναι. 5, 24.
- ἐκβοᾶν et ἐμβοᾶν. 336, 23.
- ἐκβολή et ἐμβολή. 54, 13.
- ἐκβράζειν ἑαυτόν. 131, 12.
- ἐκγλύπτειν, ἐκλέπειν, ἐκκολάπτειν. 43, 18.
- ἐγκονα et ἔγκονα. 10, 21. 28, 18. 61, 23. 121, 10. 349, 22. (de horum vocabulorum discrimine vid. *Schneider* ad *Platon. Remp.* p. 364. E.) ἔγκονα. 177, 27.
- ἐκδαιτούσι et ἐκζητοῦσι conf. 332, 14.
- ἐκδιδασκᾶν. 332, 14.
- ἐκδύναμι cum genitivo. 310, 7.
- ἐκείθεν, ἐκεῖθεν, ἐκεῖ. 34, 14. 138, 4.
- ἐκεῖθεν. 28, 6. πὸν ἐκεῖθεν ἔχθον. 299, 5.
- ἐκεῖθεν περιέρχονται καὶ δεῦρο. 37, 3.
- ἐκεῖθεν θηρᾶν. 63, 27.
- ἐκεῖνος. ex abundantia illatum. 5, 29. 134, 14. 214, 11. item καὶ ἐκεῖνος. 281, 19. 362, 14. repetit subjectum orationis in fine periodi. 352, 13. 108, 3. ἐκεῖνα γε in clausula. 6, 20.
- abundat post ὅσπερ. 175, 3. ἐκεῖνος et αὐτός ad eandem personam relatum. 317, 23. ἐκεῖνο et ἐκεῖνα ad ea quae sequuntur relatum. 25, 24. 231, 3. 294, 6. ἐκεῖνο collective usurpatum, sequente ἐξ ὧν. 209, 22. ἐκεῖνο relatum ad nomen masculini aut feminini generis. 306, 28. αὐταῖ ἐκεῖνα. 349, 3. ἐκεῖνη καὶ ταύτη. 388, 21.
- ἐκεῖσε et ἐκεῖθεν. 31, 13.
- ἐκζεῖν. φθειροσὶν ἐξέζεσε. 203, 8.
- ἐκζητεῖν et ἐκδαιτεῖν conf. 332, 14.
- ἐκδηήσκειν differt ab ἀποδηήσκειν. 173, 6. 184, 20.
- ἐκδύμως ἐρᾶν. 199, 11.
- ἐκκύπτειν, προκύπτειν, παρακύνπτειν. 342, 30.
- ἐκκωφοῦν. ἐκκωφοῦσθαι εἰς τι. 18, 10.
- ἐκλέπειν, ἐκγλύφειν. 43, 18. 64, 23. 87, 14. cum ἐκλέγειν conf. 233, 18.
- ἐκμαίνω et ἐκβαίνω conf. 18, 23. 325, 28. ἐκμᾶνα. 34, 32.
- ἐκμελές et ἐμμελές conf. 33, 31. 234, 9. et ἀμμελές. 279, 14.

- ἐκμυζᾶν. 67, 19.
 ἐκμυζᾶν c. infinitivo. 186, 29. 392, 21.
 ἐκνοκῆσται. 320, 5.
 ἐκπαιδεύειν τινά. 81, 2.
 ἐκπέμπειν et ἐκπίπτειν conf. 104, 28.
 ἐκπερδικίσαι. 58, 13.
 ἐκπετῆσιμος. 48, 2.
 ἐκπέπειν. ἐξέπειν et ἐξῆς ἔπειν. 390, 15.
 ἐκπίπτειν εἰς πένθος, εἰς δάκρυα. 89, 21.
 186, 29. cum ἐμπίπτειν conf. 255, 19.
 ἐκπέσουσιν et ἐκπέμπουσι conf. 104, 28.
 ἐκπληκτικός. 33, 23. ἐκπληκτικώτατα βοᾶν.
 259, 3. ἐκπληκτικῶς et ἐμπληκτικῶς. 61, 5.
 ἐκπνοή et εἰσπνοή serpentis. 39, 9.
 ἐκπτύειν τι. effutire. 90, 21.
 ἐκροφεῖν et ἐκροφεῖν. 59, 30. et ἐκροφᾶν.
 341, 12.
 ἐκτελεῖν ὄσιαν. 119, 22.
 ἐκτενῶς ποδεῖν. 20, 8.
 ἐκτῆκειν ἑαυτόν. 237, 9.
 ἐκτυκῆς et ἀκτυκῆς conf. 324, 23.
 ἔκτοκον ὕλης. 224, 31.
 ἐκτόπως ἐράν. 199, 11.
 ἐκτρέπειν τι εἰς χρόαν τινά. 91, 19. εἰς
 φύσιν. 268, 27. ἐκτραπῆναι. aliam viam
 ingredi. 140, 27. ἐκτρέπεσθαι de ora-
 tione. 294, 22. cum ἐντρέπεσθαι conf.
 5, 6.
 ἐκτρίβειν et διατρίβειν conf. 295, 12.
 ἐκτυποῦν et διατυποῦν de urso catulos fin-
 gente. 38, 19.
 ἐκφοιτᾶν εἰς μανίαν. 258, 30.
 ἐκφορεῖν et ἐκροφεῖν conf. 59, 30.
 ἐκχεῖν et ἐγγχεῖν. 57, 29. τὰ σπλάγγνα. 50, 7.
 τὸν θυμόν. 167, 10.
 ἐκῶν. ἐκόντες et ἤκοντες conf. 47, 28.
 ἐλαφος et ἐλέφας conf. 18, 4. 256, 18. 24.
 262, 1. 305, 31. ἐλαφον et κεφαλήν.
 79, 24.
 ἐλαφρά χωρία. 212, 27.
 ἐλέγγειν et ἔχειν conf. 195, 11. ἐλέχθησαν
 et ἐλέγχθησαν. 165, 5.
 ἐλειος ἄγρα. 46, 23. ἐλειοι Aegyptii. 80, 17.
 ἐλειος. ἐλέω et ἐλέει. 52, 14. et ἐλαίω
 conf. 318, 20.
 ἐλεύθερον et ὀλεθρον conf. 334, 15. ἐλευ-
 θέρως. securo animo. 230, 2.
 ἐλέφας. morbus. 309, 30. ἐλέφας λευκός.
 70, 3. elephantorum Indiae praestantia.
 292, 20. nomina. 250, 21. cum ἐλαφος
 conf. 93, 30. 262, 1. 305, 31. 810, 4.
 ἐλυγμοί. 142, 6.
 Ἐλκθη. clades hujus urbis. 253, 30.
 ἐλυθύνειν κατὰ βλακεύειν. 124, 10. et ἐλυ-
 θύνειν. 90, 3.
 ἐλιξ. ἐλικες κόμη. 368, 16. in cancriis.
 357, 19. in testa turbinatorum. 255, 3.
 ἐλκειν et ἐλαύνειν conf. 131, 13.
 ἐλκος. ἐλακεσιν et ἐρυσσιν conf. 127, 3.
 ἐλκτικός. ἄγαν ἐλκτικῆς et ἀγαναστικῆς
 conf. 324, 23.
 ἐλλοχᾶν de crocodilo. 108, 21. τὸ ἀόρατον
 τῆς νυκτός. 280, 22.
 ἐπιζῆν. timere. 244, 15.
 Ἐλωρος fluvius cum γλωρός conf. 278, 5.
 ἐμβαίνειν. ἐμβῶσιν et ἐμῶσιν. 379, 2.
 ἐμβιοῦν et συμβιοῦν τέχνη. 342, 3.
 ἐμβοᾶν et ἐκβοᾶν. 336, 28.
 ἐμβολή et ἐκβολή. 54, 13.
 ἐμβραχυ et ἐν βραχεῖ. 175, 2.
 ἐμμελής et ἐκμελής. 33, 31.
 ἐμπαλάσσειν et ἐμπαλάσσειν. 87, 31. 333, 10.
 ἐμπαλαχθεῖσα et ἐμπαλεχθεῖσα. 312, 10.
 ἐμπαλεω γίνεσθαι. 346, 20. ἢ ἡν παρφυκός.
 249, 9.
 ἐμπειρία et ἐπήρεια conf. 279, 24. ἐμπει-
 ρίας εἰς τὸ μήκιστον. 395, 22.
 ἐμπίπλαμαι et ἐμπίμπαμαι. 217, 29.
 264, 20.
 ἐμπίπτειν. εἰ ἐμπέσοι pro εἰ τύχοι. 250, 2.
 ἐμπροσῦσα et πεσούσα. 117, 19. et προς-
 πίπτειν. 188, 27. et ἐκπίπτειν. 255, 19.
 361, 30. ὑπ' ἐμπροσόντος et ὑποπεσόντος
 conf. 393, 12.
 ἐμπαλάσσειν et ἐμπαλάσσειν. 287, 28. ἐμ-
 παλασθῆναι. 87, 31. ἐμπαλαττόμενοι.
 366, 15.
 ἐμπλεος. στόμα ἐμπλεον ἰού. 48, 7.
 ἐμπληκτικός et ἐκπληκτικός. 61, 5.
 ἐμψανῆς μέλις. 149, 30.
 ἐμψύγεσθαι. 319, 7.
 ἐμψύνα. 13, 10. 365, 19.
 ἐμψυγος. 164, 20.
 ἐν. abundans. 202, 6. ἐν. ἀκτίστ βλέπειν.
 224, 23. καλύπτειν ἐν ἡματι. 251, 16.
 ἠττώμενος ἐν ὕπνῳ. 304, 17. ἐν αὐτῷ

- σίας ορε. 148, 5. αἱ ἐν ῥήδαϊς ἄρνιδες. 132, 26. ἐν δὲ τοῖς. ἐν δὴ τοῖς et ἐν δὲ δὴ τοῖς. 186, 32, 329, 9.
 ἐναγής χειράς. 244, 23.
 ἐναγκυλοῦν. 99, 25.
 ἐνακμάζειν. πρὸς ἐνακμάζοντος. 186, 27.
 ἐνακμαζούση φλογί. 269, 13. ἐνακμάζει τὰ λήϊα. 121, 21. cum ἐπακμάζειν conf. 214, 25.
 ἐνάλοι et ἄλοι. 345, 8.
 ἐναντιός. ἐναντίον ἤ. 204, 26. τούναντιον τούτου. 305, 11. ἐναντίως ἔχειν πρὸς τι. 232, 11. τάναντία. 4, 13. ἐναντίον et ἐάν αὐτόν conf. 253, 7.
 ἐναποθανεῖν et ἐπαποθανεῖν τι. 46, 3.
 ἐναργής et ἐνεργός conf. 251, 3.
 ἐναρδρος φωνή. 92, 5.
 ἐνατος et ἐνατος. 118, 16.
 ἐνδάκνειν. ἐνδοακόντες. 54, 14.
 ἐνδιδόναι σύνδημα. 10, 24. remittere. 33, 4.
 ἐνδον κύκλω. 244, 7. ἐνδον et ἐνύδρων conf. 216, 24.
 ἐνδόξως ὄρηνεῖν. 9, 15.
 ἐνδόσιμος. τὸ ἐνδόσιμον. 243, 21.
 ἐνεοὶ et οἱ νεοὶ conf. 14, 19.
 ἐνεργός. ἐνεργοσύνη et ἐναργεστάτη. 251, 3. τὰ τῆς δωροφορίας ἐνεργότατα ἦν αὐτῶ. 240, 19. ὁ μὲν τὰς ἑγγας ἐνεργότατος ἐστίν. 382, 12.
 ἐνηβητήρια. 247, 26.
 ἐνθα ἰσύναι χρηί. 127, 21. ἐνθα et ἐνδ' ἄν. 307, 10.
 ἐνθεν τετρήρακας. 193, 11. ἐνθεν τοι. 152, 3.
 ἐνδηρότατα χωρία. 367, 12.
 ἐνδλᾶν σημείον. 131, 21.
 ἐνδλασις. ἐνδλάσει et ἐν θαλάσση conf. 363, 31.
 ἐνιαύσιος et ἐνιαυσιαῖος. 84, 6.
 ἐννεαί et αἱ νεαί. 357, 8.
 ἐνοοεῖν. curare. 15, 30. ἐνοοούμενοι et ἐνούμενοι. 244, 22.
 ἐνομα ἤδη. 297, 14.
 ἐνοῦν. ἐνούμενος et ἐνοοούμενος. 244, 22.
 ἐνοπονδος, ἐνοπονθα πρὸς τινα. 24, 27. 55, 19.
 ἐνταυῶά τοι. 247, 22. et ἐνταυῶα δὴ in apodosi, 28, 22. cum ἐνταυῶδεν conf. 327, 3. ἐνταυδοῖ. 20, 28. 214, 5. 276, 29. 318, 31.
 ἐνταίνω. ἐντεταμένος et ἐκτεταμένος. 255, 25.
 ἐντερα γῆς. νεγμος. 197, 9.
 ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν. 34, 13. τὸ ἐντεῦθεν. 17, 27. 25, 2. 42, 25. τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ τούτοις. 190, 1. ἐντεῦθεν et ἐνταυῶα conf. 327, 3. 331, 22.
 ἐντὸς ex avos ortum. 367, 9.
 ἐντρέπτεσθαι τινα et ἐκτρέπτεσθαι. 5, 4.
 ἐντρέφεσθαι φωνῇ Ἑλλάδι. 256, 18.
 ἐντρίβειν, ἐκτρίβειν et ἐκτρέπειν conf. 91, 19.
 ἐντριβῆς ὄρεβασίαις. 363, 21.
 ἐντυγγάνειν. ἐντυχεῖν τι. 341, 29. ἐντυχεῖν καὶ γνωρῖσαι βῆστα. 303, 8.
 ἐνυδρὸς et ἐνυδρος. 261, 28.
 ἐξάγειν et προάγειν juncta. 363, 1. ἐξῆγε et ἐξῆψε conf. 281, 32.
 ἐξαμαίττειν τοὺς ἵππους. 348, 22.
 ἐξαίρω. ἐξηρέθη et ἐξηράνθη conf. 303, 23.
 ἐξαμβλοῦν. transl. 41, 14.
 ἐξανατέλλειν et ἐξανατείνειν conf. 368, 10.
 ἐξανεμοῦν. 74, 14. 231, 21.
 ἐξάντης κακοῦ. 139, 9. 314, 9.
 ἐξαπήχεις homines. 243, 10.
 ἐξάπτειν. c. infinitivo. 326, 4. ἐξῆψε πόλεμον. 281, 32. ἐξῆπτοντο et ἐξέπαιπον. conf. 318, 22. ἐξάπτειν εἰς θυμόν. 58, 23. ἐξάπτεσθαι εἰς ὀδύνην. 201, 16. c. ἐξάπτειν conf. 58, 23.
 ἐξαρτᾶν. τὴν οὐράν. 79, 10.
 ἐξαρχῆς et ἐξ ἀρχῆς. 199, 20.
 ἐξάττειν et ἐξάπτειν conf. 58, 23.
 ἐξελλίττειν. 34, 19. 58, 13. σοφῶς ἐξελλίττειν de duce exercitus. 338, 17.
 ἐξέλκειν et ἐξαίρειν conf. 388, 5.
 ἐξεστι cum accusativo et infinitivo. 302, 18. ἐξόν. 395, 11.
 ἐξετάξεσθαι τι, κατὰ, περὶ τι. 34, 25. ἐν αὐλαῖς. 395, 12.
 ἐξέτι cum genitivo. 115, 9.
 ἐξήχοντα. numerus sexagenarius crocodilo accommodatus. 228, 1.
 ἐξήθης navis. 264, 10. 303, 19.
 ἐξῆς πίνειν et ἐκπίνειν conf. 390, 15.
 ἐξικνεῖσθαι. τόξευμα ἐξικνεῖτο ἤδη. 364, 17.
 ἐξίς et νῆξις conf. 330, 23.
 ἐξοιστρῆν et ἐξοιστρᾶν. 319, 10 et 19. 346, 28.

- ἔξομαστῶν. 382, 30.
 ἔξορχεῖσθαι τὸν πόλεμον. 364, 21.
 ἔξωθειν. ἔξωσθη. 41, 28. ἔξωθει et ἔξωθεν
 conf. 273, 32.
 εὐκέναι. Vid. εὐκω.
 εὐορτήν παρέχειν τινί. 47, 28.
 ἐπάγεσθαι. secum habere. 170, 16.
 ἐπάδειν τι. 52, 18. ἐπάσαι μῦθον. 146, 9.
 ἐπατεῖν. 4, 21. 82, 32. cum ἐπαίνειν conf.
 34, 25.
 ἐπαίρειν. 115, 32.
 ἐπακούειν. 95, 7.
 ἐπάλληλος. ἐπαλλήλοις ταῖς ναυσὶν et ἐπ'
 ἀλλήλαις. 336, 26.
 ἐπανατείνειν τὸ αὐλήμα. 285, 27.
 ἐπανίναται, ἐπανέρχεται. reverti ad propo-
 situm. 294, 22.
 ἐπαντλεῖν ὄχλον. 90, 6.
 ἐπαυδοῦ et ἐπωδοῦ. 23, 17.
 ἐπ - et ἐν - αποθανεῖν. 46, 3.
 ἐπαρκεῖν et ἀπαρκεῖν. 393, 29.
 ἐπαρτῶν. ἐπηρτημέναι χηλαί. 374, 5. ἐπαρ-
 τῶν δεῖμα. 11, 8.
 ἐπαυτομολεῖν πρὸς τι. 33, 27.
 ἐπεῖ et ἐπειδή. 55, 11. 268, 11.
 ἐπέγειν. 170, 18. 375, 21. ἐπειγούσης τῆς
 γαστροῦ. de fame. 30, 24. ἐπειγομένων
 πνευμάτων. 142, 30.
 ἐπεκλα et ἐπακλα. 316, 4.
 ἐπεκτυπεῖν ποσὶ. 34, 21.
 ἐπεσθαι et ἔρχεσθαι conf. 171, 19. ἔψεται
 et ἄψεται. 113, 20.
 ἐπέχειν. εἰ ἐπεσθῆ. 253, 5.
 ἐπήβολος et ἐπίβολος. 50, 26.
 ἐπηλυγάζειν. 19, 25. 57, 30. 118, 13.
 ἐπήρατα et ἐμπειρία conf. 279, 24.
 ἐπί. ἐπὶ τῆς νομῆς προίναται. 63, 2. ἐπὶ τινος
 αἰτίας. ob causam aliquam. 201, 9. κέρας
 ἐπὶ τοῦ μετώπου et τῷ μετώπῳ. 93, 11.
 ἐπ' ἑαυτῶν εἶναι. 103, 7. τὰ ἐπὶ τούτοις.
 34, 32. τό γε ἐπ' ἑκείνῳ. 84, 31. ἐπὶ τινι
 λαυμαστός. 95, 3. καθῆσθαι ἐπ' ὄρνοις,
 ἐπὶ κύβοις, ἐπ' ὠδίσι. 183, 28. συνεῖναι ἐπὶ
 τινι. 145, 18. ἐπὶ τροφῇ προσάπτεσθαι.
 89, 28. ἐπ' ἡμέρας ἐννέα. per novem die-
 rum spatium. 118, 14. ἐπὶ τάδε et ἐπίταδε.
 66, 12. 149, 24. ἐπὶ et ἐπι μᾶλλον. 173, 8.
 ἐπιβαίνειν et ἐπιμαίνεσθαι. 212, 25.
 ἐπιβάται et παραβάται conf. 293, 6.
 ἐπιβολῆ et ἐπιβουλή. 390, 5.
 ἐπίβολος et ἐπήβολος. 50, 26.
 ἐπιβουλεύεσθαι de arte. 224, 19. cum ἐπι-
 βούλεσθαι conf. 374, 6.
 ἐπιγεύεσθαι. 76, 31.
 ἐπιγονῆ τέκνων, βοτῶν. 48, 26.
 ἐπιγράφειν ἑαυτὸν ἀλλοτρίοις πόνοις. 181, 22.
 ἐπιδεικνύειν τὸ πλεονεκτοῦν τοῦ σώματος.
 107, 26.
 ἐπιδείξεις equorum. 257, 22.
 ἐπιδημεῖν et ἐπιτηδῶν conf. 344, 11.
 ἐπιδημία χρύσους, ὑετοῦ. 104, 30. ἰσημε-
 ρίας. 210, 28. Nili. 121, 13. cum ἐπιδη-
 μία conf. 206, 20. et ἐπιμέλεια. 392, 6.
 ἐπιδημίᾳ μίξ γίνεσθαι. 377, 24.
 ἐπιδαρβεῖν τινι. 196, 4.
 ἐπιδολοῦν transl. 365, 10.
 ἐπιδύρουσθαι et ὑπόδ. 394, 14.
 ἐπικαρπία. 32, 1.
 ἐπικηθίων et ἐπικτηθίων μέλος. 112, 17.
 ἐπικλῶν εἰς οἶκτον. 235, 18.
 ἐπικλύζειν de affectibus. 176, 5. an cum
 genitivo? 142, 11.
 ἐπικόλιος et ὑπόκόλιος. 50, 4.
 ἐπικροτεῖν. 128, 32.
 ἐπιλαμβάνειν τινός. 302, 7.
 ἐπιλείπειν τινὰ et τινί. 189, 29.
 ἐπιληθῶν κακῶν. 88, 30. δέους ἐπιληθῶν
 ἅπαντος. 346, 14.
 ἐπιμαίνεσθαι et ἐπιβαίνεσθαι. 212, 25.
 319, 13.
 ἐπιμέλεια et ἐπιδημία conf. 392, 6.
 ἐπινοεῖν. ἐπινησθεὶς μόχθος. 153, 6.
 ἐπινηχέσθαι. 332, 16.
 ἐπινομή. de malis. 279, 27.
 ἐπινοῦσαι. 64, 16.
 ἐπιρρῶν et ἐπὶ ὄρνον. 268, 19.
 ἐπιπάσσειν. ἐπεπάσθη et ἐπαπλάσθη. 44, 22.
 ἐπιτηδῶν τινι. 64, 28. 344, 11. ἐπιτηδῶσι
 et ἐπιτιδῶσι conf. 341, 12. ἐπιτηδῶσι
 et ἐπιδημησῶσι conf. 344, 11.
 ἐπιπλάς. quid? 317, 20.
 ἐπιπλέκειν κράτην. 202, 13.
 ἐπιπολιῆς et ἐπὶ πολλῆς conf. 357, 11. 358, 18.
 ἐπιπροσθέν τινος ποιῆσθαι τι. 163, 25.
 ἐπιβραίνειν. 18, 23.
 ἐπισημαίνειν et ὑποσαινεῖν conf. 60, 28.

- ἐπισκοπεῖν. 340, 3.
 ἐπίστασθαι. ἐπίσταται et ἐφίσταται conf. 312, 11. ἐρύθημα ἐπίστασθαι. 90, 19.
 ἐπιστήμων absolute. 319, 27.
 ἐπιστρέφειν τινα sine praepositione. 187, 26. ἐπιστραφεῖς. 390, 27.
 ἐπισύρσειν. 40, 10.
 ἐπίταδε et ἐπὶ τάδε. 66, 12. 149, 24. cum ἐπεὶ τάδε conf. 66, 12.
 ἐπιτελεῖν τὸ πάθος. 132, 9.
 ἐπιτήδειος cum infinitivo. 57, 28.
 ἐπιτίθημι. ἐπιδέσθαι τινί. 103, 30. κατὰ τὸ καρτερόν. 299, 14. ἐπίδοιτο et ἐπιβεῖτο. 79, 19.
 ἐπιτιμᾶν ὑπὲρ τιμῆς. 242, 27.
 ἐπιτολμᾶν τινί. 75, 6. 87, 16. 165, 5.
 ἐπιτρέχων φθέγγεσθαι. 156, 20.
 ἐπισημίζειν et ἐπεσημειν. 187, 18. 337, 15.
 ἐπιχεῖν. ἐπιχεῖας et ἐπενέγκας conf. 100, 4.
 ἐποικεῖν. ἐποικῆσαντες et ἐποικίσαντες. 353, 15.
 ἐποφθαλμιάζειν — μιλίζειν — μιᾶν. 7, 24. 69, 5.
 ἐπωνυμία pro ὄνομα. 317, 4.
 ἐρᾶν cum infin. cupere. 247, 28. ἦρα, ἦράσθη, ἐρᾶ. 110, 18. cum ὄρᾶν conf. 78, 17.
 ἐραστὰς et ἀρετὰς conf. 72, 16.
 ἐργάζεσθαι et ἀπεργάζεσθαι. 17, 20. εἰργάσαντο ὅσα εἰργάσαντο. 27, 6.
 Ἐργάνη. 11, 23.
 ἐργατικός. de Nilo. 121, 13.
 ἔργον. ἐκ τοῦ ἔργου καλεῖσθαι. 79, 23. ἐν ἔργῳ εἶναι. 371, 20. ἔργα et ὄργᾶν. 306, 5.
 ἐρεῖδεσθαι, ἐρίζεσθαι. 348, 13.
 ἐρεσχελεῖν καὶ προσπαίξειν. 90, 29.
 ἐρέττειν ἑαυτοῖς. 305, 1.
 ἐρέω. εἰρηται et εἰρεται conf. 177, 2. τὰ τῶν εἰρημένων. 346, 21. εἰρημένων et ἡρημένων conf. 81, 14. εἰρηται et αἰρει τε. 109, 3.
 ἐρημία ἀπὸ τινος. 143, 23.
 ἔρημος. αἱ ἔρημοι. 63, 9. ἡ ἐρήμη. 178, 21.
 ἔριον. ἔρια Μιλήσια. 389, 1.
 ἐρίπνα. 317, 20.
 ἔριφος et στέρριφος conf. 66, 5.
 ἔρμα et ἔρμα. 7, 5. 28, 4. εἰς ἔρμα ἐμ-
- πίπτειν. 323, 25. ἔρματα. Ιακωβ. 385, 6. cum ἄμματα conf. 390, 8.
 ἔρνος. ἔρνεσιν et ἔλκεσιν conf. 127, 3.
 ἐβράπτω pro ἐνάπτω. 40, 3.
 ἔβρειν. 347, 16.
 Ἐρουξ. Ἐρुки. Ἐρύκη. Ἐρυκῖνοι. Ἐρυκῖνοί. Ἐρυκῖνοι. 73, 7. 241, 30.
 ἔρχεσθαι et ἄρχεσθαι conf. 339, 9. διὰ πείρας, δι' εὐπορίας. 397, 4. περιέρχομαι et περιέχομαι. 122, 23. 223, 18.
 Ἐρωξ in mari potens. 7, 9. ἔρωτος et πρώτος conf. 7, 8.
 ἐρωτικός, ὠραίος. 3, 2. τὸ περὶ τι ἐρωτικόν. 249, 22.
 εἶσαν terminatio, et εἶσαν. 30, 16.
 ἐσθεῖν. ἡσθησθαι δοράς. 370, 2.
 ἐσθίειν. mordere. 128, 6.
 ἔστε ἀπογράψαι. 35, 24. ἐστ' ἂν cum indicativo. 134, 31. 241, 7. cum conjunctivo. 10, 26. 51, 17. 58, 26. 97, 16. 181, 20. 182, 5. 232, 24.
 ἐστιᾶν transl. 384, 2.
 ἔσχαρις, ἱπνός. 31, 16.
 ἔσχατος. ἐς τὰ ἔσχατα. 10, 4. 159, 17. 228, 16.
 ἔταιρος ἄνεμος. 343, 2. ἔταιρων et ἐτέρων conf. 101, 7.
 ἔτερος, sinister. 253, 5. τρίτον ἔτερον. 142, 19. τὸν ὀφθαλμὸν et τῶν ὀφθαλμῶν τὸν ἔτερον. 198, 31. ἐτέρου et ἐφήβου conf. 187, 10. ἔτερος et ἔταιρος. 343, 2. ἐτέρως ἢ. 277, 10.
 ἔτι. ἔτι καὶ τότε. 226, 22. τὸ ἔτι θαῦμα. 28, 20. ἔτι καὶ μάλλον. 12, 12. 66, 6. 89, 27. καὶ ἔτι καὶ μάλλον. 365, 5. καὶ ἔτι καὶ πλέον. 337, 21. πῶς δ' ἔτι ταῦτα. 390, 24. ἔτι et εἴ τι conf. 201, 2. 337, 21. ἔτι et ἐστί. 165, 31. 181, 7. 315, 28. 364, 25. οὐκ ἔτι et ἐστί. 336, 5. ἔτι et ἦττον. 76, 12. ἔτι τὰ et ἔτυμα. 386, 5. ἐτοίμως δέχεσθαι. 183, 6.
 ἔτυμος. ἔτυμα et ἔτι τὰ conf. 385, 5.
 εὐ μάλα. in fine sententiae. 47, 13. εὐ καὶ καλῶς. 94, 30. καλῶς τε καὶ εὐ. 380, 12. εὐ et σὺ conf. 242, 29.
 εὐανδής. de pelle varia. 373, 7.
 εὐγενής. de animalibus. 391, 6. τὸ εὐγενές

- της λέξεως. 397, 7. εὐγενῶς et εὐμενῶς
conf. 254, 27.
- εὐγεως. 331, 8.
- εὐγονος. τὸ εὐγονον καὶ γόνιμον. 232, 10.
- εὐεδρος ὄρνις. 359, 8.
- εὐερμία. 16, 10.
- εὐζωος et ἐνζωος. 241, 27.
- εὐήλατον πεδῖον. 45, 22.
- εὐήμερία et εὐετηρία. 248, 15.
- εὐδενία et εὐδηνία. 244, 13.
- εὐδενεῖν. 240, 21. εὐδηνεῖ et εὐδηνεῖται
σημῆος. 87, 26. 103, 3 et 11.
- εὐδημοσύνη et εὐδυμοσύνη conf. 202, 10.
- εὐδηρος. εὐδηρα et εὐδήρατα. 283, 30.
- εὐδῦ et εὐδύς cum genitivo. 3, 7.
- εὐκληρία. 23, 20.
- Εὐκρατίδης. rex. 338, 3.
- εὐμάρεια. δι' εὐμαρείας. 322, 21.
- εὐμενῶς et εὐγενῶς conf. 254, 27.
- εὐνάζειν. εὐναζομένους et ἀναξομένους conf.
309, 15.
- εὐναίος. εὐναῖα, εὐναί. 284, 20.
- εὐνή et ὄρμη. 8, 12.
- εὐπορία. δι' εὐπορίας. 322, 21.
- εὐπορος et ἄπορος conf. 61, 11. εὐποροὶ
μηχαναί. 64, 21.
- εὐρητος oppositum τῷ ἄρητος. 384, 5.
- εὐρινος κύων. 37, 7.
- εὐσημος φωνή. 352, 21. εὐσημον φθῆγμα.
92, 5.
- εὐστομος. 89, 20. εὐστομα ἔστω. 330, 32.
- εὐσύμβολον ἀκοῦσαι. 55, 6.
- εὐτράπελος. 109, 23.
- εὐτραφής. 268, 5.
- εὐτρεπής et εὐπρεπής conf. 99, 26.
- εὐτυχεῖν. cum genitivo. 385, 26. cum in-
finit. 89, 13.
- εὐφορεῖν et εἰσφορεῖν conf. 116, 10.
- εὐχαρις et ἀχαρις conf. 295, 22.
- εὐώπός, εὐώπης, εὐώπικ. 187, 16.
- ἐφέρομαι. ἐφέζετο et ἐφέρετο conf. 130, 22.
- ἐφηλαί. 345, 25.
- ἐφιέναι. ἐφιεται et ἐφεῖται. 100, 1.
- ἐφικέσθαι τινός. 317, 23.
- ἐφικτός. οὐκ ἦν ἐφικτὰ αὐτοῖς. 101, 17.
- ἐπίπτασθαι. ἐπιπτάς et ἐπιστάς conf. 288, 2.
- ἐπιστάναί. ἐπιστήναι de somniorum visis.
268, 18. μαζοὶ ἐφροστώτες et ἀφροστώτες.
- 377, 32. ἐπιστάς et ἐπιπτάς. 288, 2.
ἐπίσταται et ἐπίσταται. 312, 11.
- ἐφρόδιον. 112, 24.
- ἐφορκός. τὸ ἐφορκόν. 7, 29. ἐφορκὰ δελεί-
τα. 7, 29. 285, 12. τὰ ἐφορκὰ εἰς τι.
159, 26.
- ἐφορᾶν πάντα. de Sole. 224, 28. 354, 11.
- ἐχειν et ἄγειν εἰρήνην. 17, 7. ἐχειν ὁμόσε.
42, 30. τὸ νῦν ἔχον. 279, 19. ἐαυτὸν
σιγῇ ἔχειν. 159, 32. ἐαυτοῦ κακῶς εἶχε.
260, 18. ἐχειν pro διατρέβειν, οἰκεῖν.
300, 30. ὑπόπτως ἔχειν τι. 127, 6. ἐχειν
et ἡγεῖν conf. 93, 6. ἐχεσθαι πορείας,
ἔργου. 56, 21. τοῦ πλοῦ. 191, 13. ἐχο-
μαί et ἔρχομαι conf. 69, 2 et 5.
- ἐχθιστος c. genit. 224, 29.
- ἐχθραίνειν et ἐχθαίρειν. 98, 26.
- ἐχθίος. membrana interna crassa ventriculi.
311, 15.
- ἐχινῶδεις et ἐχεῶδεις. mures. 350, 6.
- ἐψεῖν et ἐψειν. 36, 28. 388, 5.
- ἐψός. ἐψὼν ἄστρον. 361, 14. ἡ ἐψά. 382, 16.
- ἔως ὑπολάμπει. 242, 17. ἔως, ἡώς et ὠς
conf. 242, 17. πρὸς ἔω, πρὸς ἑσπέραν.
268, 3.
- ἔως cum indicat. futuri. 255, 14.
- ζεῖν. ζέσαι et σβέσαι conf. 289, 24.
- ζεῦγος et σκύτος conf. 327, 24.
- Ζεύς. ναί μὰ Δία. 185, 23. 189, 23. ἡ
καὶ Δία. 106, 5. 147, 11. Διὸς καὶ Ἥρας
ἦγάμος. 278, 24. Διῖ et δῆ conf. 267, 12.
- ζῆν. οὐτε ζῶντα οὐτε νεκρὸν ἐδέασαντο.
260, 14. [Vide de h. l. Addenda.]
- ζητεῖν. ζητοῦσιν et διαιτοῦσιν conf. 332, 14.
- ζύγαινα et ὕαινα conf. 213, 2.
- ζύγιοι ἦπκοι et ὑποζύγιοι. 348, 15.
- ζωάγρια ὀφείλειν. 101, 20. ζύειν. 258, 17.
- ζωαγρία. 293, 13.
- ζωαρεῖον, ζώγριον, ζώγρον. 260, 20. ζωα-
γρία. 293, 13.
- ζῶον, ζῶδιον et ζῶον, ζῶδιον. Praef.
p. XXII.
- ἦ negat post negationem. 300, 18. 372, 9.
- ἦ τί ἂν ἐκάλυσε. 45, 9. ἦ τις ἦ οὐδεὶς.
68, 23. 120, 12. 157, 30. ἦ τινε ἦ οὐ-
δὲν διαφέρει. 327, 24. ἦ — εἶτε. 31, 5.

- ἡ γὰρ post duoῖν δεύτερον. 112, 6. ἡ et
 ἡ conf. 380, 23. ἡ διότι et ἡ ὅτι. 264, 20.
 ἡ δύναται, οὐδέναι. 10, 24. 89, 16. ἡ περ
 οὖν ἔσθ' εὐνε δυνάμει. 162, 11. ἡ περ λέ-
 λεκται. 241, 16. ἡ περ πεφύκασι καλεῖν.
 380, 23. ἡ et ἡ conf. 380, 23.
 Ἡβας et Ἡρας conf. 290, 1.
 ἡβητήρια. 247, 26.
 ἡγεῖσθαι. ἡγηνται *vi praesentis*. 165, 27.
 ἡδη. *statim*. 9, 27. 29, 22. 265, 32. ἡδη
 μέντοι καὶ. 29, 17. ἡδη δὲ καὶ. 68, 10.
 112, 30. ἡδη γὰρ καὶ. 82, 22. ἡδη et
 ἡδε conf. 200, 22. ἡδη δὲ ἄρα καὶ.
 304, 28. 379, 4. πῶς οὐκ ἡδη καὶ θαυ-
 μάσαι ἄξιός. 396, 29. ἡδη γε μὴν καὶ.
 302, 14.
 ἡδονή. ὑφ' ἡδονῆς ἑαυτοῦ. 39, 19.
 ἡδύς. οὕμοι λέγειν ἡδύον. 143, 7. τὴν ἡδί-
 στην ἑστιασθαι. 337, 25. ἡδέως ὄραν
 γυναικα. 175, 27.
 ἡδιάς. ἡδιάδων σκόμβρων ἀγέλαι. 308, 4.
 ἡῖος. *sedes, domicilium*. 80, 16. καὶ ἡῖων
 καὶ ἐῖων. 199, 25.
 ἡῖών et ἡῖών. 7, 18. 123, 12.
 ἡκειν. εὐ ἡκειν *cum genit.* 7, 28. 103, 20.
 325, 23. εὐ ἡκων ἐς μῆκος. 85, 23. ἡξεν
 et ἡξεν conf. 63, 20. ἡκοντες et ἐκόντες.
 47, 28.
 ἡκιστα et ὀκιστα conf. 273, 22. 310, 11.
 ἡκιστος *sequente infinit.* 40, 6. 274, 30.
 ἡλακία *genus trochleae*. 284, 10.
 ἡλεκτρος, ὁ, ἡ, et ἡλεκτρον. 91, 15.
 ἡλικία. κατ' ἡλικίαν. 144, 29. 162, 3. δι'
 ἡλικίαν. 72, 15.
 ἡλιξ ἡλικα. 21, 9. *Damasc. in Photii*
Bibl. cod. 242, p. 338, 18. τὴν παλαιὰν
 παρομίαν διηλεγξεν, οὐκ ἡλιξεν, ἀλλὰ
 πρεσβύταις καὶ πρεσβυτικαῖς λόγοις τερ-
 πόμενος.
 ἡλιος. ἡ ὑφ' ἡλίω. 62, 6. Ἡλίον πόλις et
 Ἡλιούπολις. 149, 1.
 ἡμέρες *quid?* 332, 8.
 ἡμέρα οὕτω σαφῆς. 361, 12. ἡμερῶν et δι'
 ἡμερῶν. 328, 28.
 ἡμερος et ἕμερος conf. 46, 20.
 ἡμίλονος, ὁ, ἡ, 31, 10.
 ἡμισυ. ἡμίσεος et ἡμίσεως. 93, 12.
 ἡμπαρχός. 288, 23.
 ἡν. *cum fin* conf. 268, 7. *cum ἡν*. 379, 29.
 ἡπατος. *risicia*. 341, 25. ἡπαρ ἐφ' ἡπατος
 ἡπατι τεύχει. 161, 7.
 ἡπειρος. *Asia. ἡπειρώται. Asiae incolae.*
 342, 1.
 Ἡρακλῆς. Ἡρακλέος et Ἡρακλέους.
 278, 31.
 Ἡρας καὶ Διὸς γάμος. 278, 24. Ἡρας et
 Ἡβας *confusa*. 290, 1.
 Ἡρετενός et Ἡρετενός. *fluvii nomen*. 312, 24.
 ἡρινός. ἡρινὰ et ἑρινὰ conf. 92, 15.
 ἡρῶν et ἡρίων conf. 97, 8.
 ἡσυχῆ. *paulatim*. 77, 2. ἡσυχῆ οὕτως.
 64, 6. ἡσυχῆ στρογγύλος. 202, 14. ἡσυ-
 χῆ καὶ βάδην. 45, 4. 147, 6. ἡσυχῆ πω-
 ἀναπλεῖ. 382, 11. ἡσυχῆ vel ἡσυχὰ πρὸς-
 ελθεῖν. 129, 28.
 ἡττᾶν. ἡττώμενος ὑπὸν an *graecum?*
 304, 17.
 Ἡφαιστος et ἡ φήμη conf. 146, 12.
 ἡῖών et ἡῖών. 7, 18. 123, 12.
 Ἡάκας. Ἡάκων ἀφίστασθαι. 150, 8.
 Ἡάλατται. ἀκύμονες. 342, 26.
 Ἡαλάττιος. Ἡαλάττιοι λόγοι. 329, 26.
 Ἡαλαττουργός et Ἡαυματουργός. 347, 32.
 Ἡαλερὰ et Ἡολερὰ δάκρυα. 314, 17.
 Ἡαμὰ et Ἡαμα conf. 160, 4.
 Ἡαβρέειν *τι*. 42, 30. 120, 3. et Ἡαρσεῖν,
 122, 21. 135, 21.
 Ἡάτερον δυοῖν. 112, 6.
 Ἡάττον ἡ βάδην. 45, 5.
 Ἡαύματα, γράμματα, τραύματα conf.
 217, 10. Ἡαύματος et Ἡαυμάσαι ἄξιον.
 90, 23.
 Ἡαυμάζειν τινὰ τινός. 22, 12.
 Ἡαυμαστός. οὐ πάντῃ *ῥ*. 125, 13. *cum Ἡαυ*
στος conf. 224, 22. Ἡαυμαστῶς παρέχειν.
 337, 24.
 Ἡαυστὸς *vocabulum Aegyptiacum existi-*
matur esse. 224, 22.
 Ἡεάομαι. an *passive significet*. 184, 15.
 Ἡεωμένη et ὄρωμένη conf. *Id.*
 Ἡελεγειν *cum infinit. pro πεθεῖν*. 225, 4. Ἡελ-
 γεσθαι et φλέγεσθαι conf. 339, 17.
 Ἡελεῖν et Ἡελεῖν. 43, 17. πᾶν ὅ *τι* Ἡελεῖ et
 Ἡελοῖ. 181, 21.

- Σέμεν.** cum infinitivo pro Σέμεν. 27, 23.
Σέος. αἰγύπτιος, 246, 22. τοσοῦτος, Amor.
 131, 21. τοῖν θεοῖν. de Cerere et filia.
 218, 15. θεοῦ et ὀρόφου conf. 259, 32.
Σεοφανῆς βοῦς. 247, 16.
Σεραπευτήρ et **Σεραπευτής.** 254, 20.
Σεραπευτικός. Σεραπευτικῆ et Σωπευτικῆ
 φωνῆ. 80, 19.
Σέρειος. ἡ ὄρα τῶν Σερείων. 121, 6. ὄρα
 Σέρειος. 192, 17.
Σερνός. Σερναῖ et ἤρναῖ conf. 92, 15.
Θερασάνδρου, Θεσάνδρου, Κλεάνδρου.
 279, 11.
Θεσμοφορία. 205, 27.
Σήγω. τεσηγγμένος ὑπὸ Συμοῦ. 92, 18. εἰς
 τιμάς. 395, 9.
Σηλύγονος ἐπιγονή. 169, 30.
Σηλυκός et **Σήλγος.** 69, 1. Σηλυκῶν et Ση-
 λειῶν. 72, 2.
Σῆλος σοφία. Fragm. in Εὐμολπίδαι. Σῆ-
 λος et Σηλυκός. 69, 1. Σῆλος, non Σῆ-
 λως. 169, 6.
Σηλυφόνον et **Σηλυφόρον.** 206, 4.
Σῆρα et **πεῖρα** conf. 32, 28. **Σῆραν** pro
Σῆρα. 135, 19. 379, 14.
Σῆραμα et **εὐρημα.** 215, 14.
Σηρᾶν. Σηρώντων et Σηρατῶν conf. 163, 15.
Σηρσάσας et **Σύσας.** 240, 13. τεσηραμένος
 et τεσηραμμένος. 324, 28.
Σηρατής et **Σηρευτής.** 199, 4. Σηρατικός.
 300, 6.
Σῆρατρον. tela araneae. 11, 28.
Σῆρειον ἀλλ' ἀνθρωπικόν. 78, 28.
Σηρευτής et **Σηρατής.** 199, 4.
Σιγγάνω. Σίγειν et Σιγεῖν. 140, 7. 315, 28.
Σινοτρόφος. ar-nosus. 368, 1.
Σνησείδιον. 125, 22.
Σνήσχω. τεσνήξει. continuo morietur.
 82, 20. (Aristoph. Acharn. 325. ὡς
 τεσνήξων ἴσθι νυν.) τεσνήσει. *Ib.*
Σόρνυται et **στόρνυται** conf. 285, 19.
Σουρολέων. 269, 8.
Σρανίον. 369, 18.
Σρέμματα ἔναλα. delphini. 286, 25.
Σρηνεῖν. lamentabiles casus exponere et
 repraesentare. 9, 14. *Suidas* T. II.
 p. 488. de Malcho historico: καὶ ἄλλα
- τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγω-
 δίας δίκην ἀποδρηνῶν αὐτά.
 (τὸ) Σρηνώδες et τεσρηνώδες. 274, 17.
Σρηπήδεστος et **Σρηπήδέστατος.** 357, 30.
Σρυλέω et **Σρυλλέω.** 56, 25. Vid. *Sinsenis*
ad Platarch. Vit. Aristid. p. 48. Baiter
ad Isocr. Paneg. p. 57.
Σρύον et **Σύον** conf. 316, 30. **Σρύον** καὶ
 κύπερον. *Ib.*
Σρύψις. 133, 1. καὶ χλιδή. 53, 16.
Σύειν. Σύσας et Σηρσάσας conf. 240, 13.
Σύμα et **Σύμαλλον.** 321, 18.
Συμὸν et **ῥυσμὸν** conf. 365, 34.
Συμόσοφος de animalibus. 395, 16.
Συμοῦσαι εἰς κέρας. 15, 26. 38, 24.
Σύννοι cum suis comparati. 334, 30.
Σύρα et **Σῆρα** conf. 293, 16. et 25. ἐπὶ
 Σύρας τινὸς φοιτᾶν. 240, 28.
Συροκοπεῖν, transl. 22, 17. 344, 29.
Σωπευτικός et **Σεραπευτικός** conf. 80, 19.
Σωράκιον elephanti. 293, 7.
Σωῦσσειν et **ὑποσωῦσσειν.** 182, 7.

I (ἰῶτα) adscriptum conf. cum v. 210, 4.
ἰᾶσθαι. c. genit. 379, 25. κακὰ κακοῖς.
 71, 9. ἰᾶται ὁ τρώσας. 24, 21.
ἰατρικός et **ἰατήρ.** 47, 17.
ἴβις (non ἔβις) ἴβειος et ἴβιδος. 232, 13.
 et 22.
ἰδέα et **ἰδελία** conf. 351, 18.
ἰδεῖν. vid. εἶδον. ἴσασι et ἰᾶσι conf. 346, 14.
Ἰδῆ et **εἰδῆ** conf. 187, 2.
Ἰδιος τὸ ἐμὸν ἴδιον. 396, 8. ὡς Ἰδιὸν τι
 εἰπεῖν. 148, 14. Ἰδιως Ὀμηρῶ εἰπεῖν.
 200, 9. Ἰδιῶν et Ἰδῶν conf. 392, 18.
ἰδρῶς πρόκειται. 107, 30.
ἰεμαί et **ἰεμαί.** 7, 24. 155, 18. cum Ἰόβα
 conf. 358, 31.
ἰεναί διὰ δόξης. 331, 2.
ἰεναί. ἰᾶσι et ἰῶσι conf. 53, 12. ἴησι de
 fluvio. 326, 9.
ἰερακοβοσκοί et **ἰεροβοσκοί.** 158, 20.
Ἰεράπολις et **ἰερά πόλις.** 264, 14.
ἰερός. ἰερά et ἰερέα conf. 44, 23. ἰεροὶ et
 ἰερεῖς. 243, 8.
ἰζύνειν, ἰαυτῶ τὸν δρόμον. 296, 21.
ἰκανός τεκμηρεῖσθαι. 20, 22. 79, 30.
Ἰκαρος in sinu Persico. 246, 8.

- ἰκέτης et οἰκέτης conf. 245, 14. 258, 4.
 Ἰκκος et Ἰκκός. 124, 21.
 Ἰκταρ βάλλειν. 351, 27.
 Ἰκτινοί, ἰκτινοί, ἰκτινες. 16, 24. 49, 3. 74, 4.
 118, 27.
 Ἰλεοί et φωλεοί. 31, 8.
 Ἰλεως. Ἰλεω et Ἰλεων. 75, 26. Ἰλεω et Ἰlea.
 330, 31.
 Ἰλη. κατ' Ἰλας νήχεσθαι. 301, 24. κατὰ Ἰλας
 καὶ φάλαγγας. 21, 7.
 Ἰλύς. Ἰλύος et Ἰλης. 51, 23.
 Ἰλυσπώμενος. 188, 14.
 Ἰμερος. Ἰμερώτατος et ἡμερώτατος. 46, 20.
 Ἰνα et ἦν conf. 268, 7.
 Ἰνδαλμα, φάσμα. 306, 17.
 Ἰνδικῶν et ὠδικῶν conf. 11, 13.
 Ἰνδός pro elephanti custode. 148, 2. Cf.
Philae Carm. Graec. VIII. 200. Ἰνδοῦ et
 Ἰνδικοῦ. 78, 11.
 Ἰνόν. οἱ κατὰ τοῦ Ἰνίου τένοντες. 277, 5.
 Ἰόβη et Ἰεμαι conf. 358, 31.
 Ἰόνιον et Ἰώνιον. 301, 22. 308, 1.
 Ἰόνον et Ἰππον conf. 365, 25.
 Ἰππεύς τὴν στρατιάν. 257, 20.
 Ἰππία, Ἰππίατα Ἀθηναῖα et Ἰππειος Ποσει-
 δών. 318, 23.
 Ἰπποκόμος. 75, 4.
 Ἰππος de muliere libidinosa. 75, 32. cum
 Ἰππεύς conf. 94, 11. cum Ἰπνός. 365, 25.
 Ἰπποτροφία et ὑποτροφία conf. 74, 10.
 Ἰππουρος. insectum. 332, 13.
 Ἰπταμαι. vid. πέτομαι.
 Ἰσος καὶ ὄμιος. 52, 25. τὰ ἴσα ἐκαίνοις.
 191, 27. τῇ ἴσῃ ἀμύνεσθαι. 115, 7.
 Ἰσηθόνες. 53, 31.
 Ἰστίων. alae avium cum ἰστίοις comparatae.
 42, 4. cum ἐστὶ conf. 312, 8.
 Ἰστορία. res experientia cognita. 145, 11.
 Ἰσχειν. 62, 3. 201, 9. 316, 29. 356, 20.
 δεῖπνον Ἰσχοουσιν. 381, 12.
 Ἰσχυρός. φόβος. 236, 7. Ἰσχυρᾶ φυγῆ ἐλαύ-
 νειν. 205, 25. Ἰσχυρῶς φοβερός, μέλας,
 λευκός. 236, 7. 388, 28.
 Ἰυγέ. Ἰυγες ἐρωτικά. 59, 4. ὡς Ἰυγγε ἐλ-
 κειν. 32, 11.
 Ἰχθύες et ἰχθύς. 3, 21. 31, 19. ἰχθύας et
 ἰχθύς. 3, 16. divinatio ex piscibus.
 184, 5.

Imperfectum junctum cum praesentibus.
 281, 22. ἦν et ἐστὶ junctum. 166, 30.
 379, 22.

Indicativus post et cum optativo. 113, 18.
 201, 4. *Galenus* Tom. VI. p. 705. et
 ἐπιχειρήσοιμι λέγειν — φλυαρεῖν ὑπολη-
 φτήσομαι.

Infinitivus nominibus additus. 17, 9. 61, 24.
 post pronomen relativum illatus. 2, 11.
 326, 4. post verba eundi. 134, 1. 142, 23.
 pendens ab enuntiatione interposita.
 168, 14. post verba et locutiones ne-
 gationem continentes. 206, 25. infini-
 tivus praesentis inter aoristos. 250, 8.
 173, 28.

Interrogativa particula in clausula enun-
 tiationis. 359, 3.

καθαρίζειν. 242, 16.

καθήσθαι et καθέζεσθαι ἐπὶ τινι. 183, 28.
 ἐπ' ὠδίσι. 265, 29. loca καθήμενα et
 καθειμένα. 357, 7.

καθίεσθαι. foetus a lacte depellere. 317, 1.
 τὴν χεῖρα. 183, 19. πείραν. 25, 6.
 122, 12. καθειμένα et καθήμενα χωρία.
 357, 7. πώγωνες καθειμένοι. 391, 17. κα-
 θεῖτη et καθήτη conf. 218, 8.

καὶ post οὔτε illatum. 246, 13. post nega-
 tionem negans. 107, 14. [cf. V. D. in
Diar. Götting. an. 1831. no. 120.
 p. 1188. as.] consequentiam designans.
 169, 10. 202, 19. καὶ *et quidem*. 87, 4.
 cum numeralibus. 369, 13. post parti-
 cipium. 74, 27. 366, 25. inter μετὰ et
 articulum. 320, 23. καὶ σφόδρα, καὶ
 μάλιστα, καὶ λίαν. 109, 17. καὶ τοῦτο
 καὶ λέγει. *et hoc quoque*. 220, 12. ἐκ
 τοῦ ἔργου καὶ κέκληται. 79, 23. καὶ γὰρ
 καὶ. 32, 17. καὶ γὰρ οὖν καὶ. 160, 23.
 καὶ γὰρ τοι καὶ. 38, 29. 114, 12. (Var.
 Hist. 1, 19. 2, 13.) καὶ γὰρ πῶς καὶ.
 331, 8. 340, 12. καὶ εἰ et εἰ καὶ. 1, 9.
 καὶ δὴ καὶ. 30, 12. 220, 1. 294, 13.
 καὶ δὴ. 390, 13. καὶ οὖν καὶ. 88, 31.
 176, 12. 167, 14. 330, 22. καὶ μάλα
 γε. 30, 24. καὶ μήν. 294, 22. 370, 17.
 καὶ μέντοι. 376, 31. καὶ — μέν. 28, 9.

- 115, 29. καὶ — δὲ. 91, 21. καὶ — δὲ Κάριος καὶ Στράτιος Ζεύς. 278, 11. post μὲν. 210, 12. 125, 3. καὶ — δὲ καρίς. καρῖδα et καρῖδα. 8, 30. et καὶ — τε. 267, 12. καὶ ᾄδονται τε. Καρίσκος et Σκαρίσκος. θανίος. 369, 29. 153, 23. καὶ ταύτης τε. 265, 32. καὶ — γε. Vide γέ. καὶ ταύτην γε. 142, 10. καὶ et ἀεὶ conf. 209, 29. et πῆ. 207, 27. et κἀν. 90, 2. 23, 23. καὶ natum ex κατὰ. 233, 18. cum κατὰ conf. 29, 3. 151, 30. 391, 5. et 25. καὶ et ὡς conf. 105, 2. 191, 1. 295, 17. 300, 8. **Καινός** sexum mutavit. 13, 20. **καινός**. τὸ καινότερον. 291, 18. 382, 14. καινῆς et κενῆς. 291, 11. καινήν et καὶ νῦν conf. 29, 5. καὶ τήν. 384, 1. **καιρός** εἰς τι. 296, 27. ἐν καιρῷ et ἐν καιροῖς. 251, 3. **κάκη** εἰκεῖν. 103, 22. **κακία** et **κακουργία**. 175, 19. **κακός** et **καλός** conf. 149, 8. κακόν τι. de malis gravissimis, veneno praecipue. 68, 7. 111, 5. 217, 13. 367, 25. κακὰ κακοῖς ἰσθῆσαι. 71, 9. κακὰ et κατὰ conf. 341, 16. κακῶς φιλεῖν. 139, 27. νοεῖν. 160, 12. **κακώσεως** δίκη. 8, 5. **καλεῖν**. καλεῖ τοῦτο αὐτόν. 236, 30. 264, 15. ὅτι τοῦτο ἐκαλεῖτο. 341, 5. οὕτω κέκληται. 351, 3. καλεῖται pro ἔστι καὶ καλεῖται. 2, 1. καλοῦνται καὶ εἰσιν. 53, 31. cum κεῖται conf. 16, 4. 78, 16. **καλιά** cum **κοιλία** conf. 62, 31. **καλινδεῖσθαι**. 42, 32. **καλινδηῖρα**. 53, 9. **κάλλαια**, **κάλλεα**. 100, 26. 256, 24. 333, 5. **κάλλος** τι de ave. 383, 21. **καλός**. ὁ καλός. atticae urbanitatis epitheton. 291, 24. ἐν καλῷ cum genit. 174, 30. ἐν καλῷ καθίζεσθαι. 324, 22. οὐ πάντα πᾶσι καλά. 1, 21. **καλύπτω**. καλύψας et κάμψας conf. 70, 32. κάλως et κάλος. rudens. 368, 18. **κάματος** εὐκάματος. 56, 31. **κάμηλος** equis timetur. 54, 22. **καμαντᾶνες** et **καύνακες**. 382, 1. **Κάνωβος** Osiridis et Menelai gubernator. 343, 28. **καπρέαι**. quid? 95, 15. **καραδοκῶν** et **καταβαλῶν** conf. 58, 16. 115, 29. καὶ — δὲ. 91, 21. καὶ — δὲ Κάριος καὶ Στράτιος Ζεύς. 278, 11. post μὲν. 210, 12. 125, 3. καὶ — δὲ καρίς. καρῖδα et καρῖδα. 8, 30. et καὶ — τε. 267, 12. καὶ ᾄδονται τε. Καρίσκος et Σκαρίσκος. θανίος. 369, 29. 153, 23. καὶ ταύτης τε. 265, 32. καὶ — γε. Vide γέ. καὶ ταύτην γε. 142, 10. καὶ et ἀεὶ conf. 209, 29. et πῆ. 207, 27. et κἀν. 90, 2. 23, 23. καὶ natum ex κατὰ. 233, 18. cum κατὰ conf. 29, 3. 151, 30. 391, 5. et 25. καὶ et ὡς conf. 105, 2. 191, 1. 295, 17. 300, 8. **Καινός** sexum mutavit. 13, 20. **καινός**. τὸ καινότερον. 291, 18. 382, 14. καινῆς et κενῆς. 291, 11. καινήν et καὶ νῦν conf. 29, 5. καὶ τήν. 384, 1. **καιρός** εἰς τι. 296, 27. ἐν καιρῷ et ἐν καιροῖς. 251, 3. **κάκη** εἰκεῖν. 103, 22. **κακία** et **κακουργία**. 175, 19. **κακός** et **καλός** conf. 149, 8. κακόν τι. de malis gravissimis, veneno praecipue. 68, 7. 111, 5. 217, 13. 367, 25. κακὰ κακοῖς ἰσθῆσαι. 71, 9. κακὰ et κατὰ conf. 341, 16. κακῶς φιλεῖν. 139, 27. νοεῖν. 160, 12. **κακώσεως** δίκη. 8, 5. **καλεῖν**. καλεῖ τοῦτο αὐτόν. 236, 30. 264, 15. ὅτι τοῦτο ἐκαλεῖτο. 341, 5. οὕτω κέκληται. 351, 3. καλεῖται pro ἔστι καὶ καλεῖται. 2, 1. καλοῦνται καὶ εἰσιν. 53, 31. cum κεῖται conf. 16, 4. 78, 16. **καλιά** cum **κοιλία** conf. 62, 31. **καλινδεῖσθαι**. 42, 32. **καλινδηῖρα**. 53, 9. **κάλλαια**, **κάλλεα**. 100, 26. 256, 24. 333, 5. **κάλλος** τι de ave. 383, 21. **καλός**. ὁ καλός. atticae urbanitatis epitheton. 291, 24. ἐν καλῷ cum genit. 174, 30. ἐν καλῷ καθίζεσθαι. 324, 22. οὐ πάντα πᾶσι καλά. 1, 21. **καλύπτω**. καλύψας et κάμψας conf. 70, 32. κάλως et κάλος. rudens. 368, 18. **κάματος** εὐκάματος. 56, 31. **κάμηλος** equis timetur. 54, 22. **καμαντᾶνες** et **καύνακες**. 382, 1. **Κάνωβος** Osiridis et Menelai gubernator. 343, 28. **καπρέαι**. quid? 95, 15. **καραδοκῶν** et **καταβαλῶν** conf. 58, 16. 272, 24. 346, 7. κατὰ et κατὰ conf. 152, 7. 272, 24. cum κακὰ conf. 341, 16. κατὰ χώρον ἵνα. 151, 30. κατὰ ταυτόν. eodem tempore. 199, 13. κατὰ τι. post aliquid. 149, 25. κατ' ἑαυτούς. 334, 30. τὸ κατ' ἑαυτὸν ἄσθημα. 114, 25. εἶναι κατὰ ἄρμονίαν. 232, 6. κατὰ et κάτω conf. 7, 9. καταβαυκαλῶν, κατακηλεῖν. 320, 11. κατάγειος et ὑπόγειος οὐρησις, δίατα. 211, 24. καταγγινώσκειν. cum accus. 275, 20. καταγράφειν. animo sibi fingere. 160, 30. κατὰδειν. 20, 13. 285, 16. καταδόμνος. blanditiis permotus. 109, 11. cum καταδεδεμμένος conf. 285, 22. καταδρομή. via subterranea. 32, 10. καταδύειν τὸν ἥλιον. 148, 31. καταδύεσθαι ὑπ' αἰδοῦς. 83, 9. καταδύντα et καταδύναντα. 361, 13. καταδύειν et κατεσθῆναι. 229, 13. καταιονᾶν et καταιονεῖν. 258, 14. 291, 23. καταϊόνημα. 192, 24. κατακαίειν. κατακηναί, κατακεῖναι. 312, 32. κατάκλειστος. de virginibus. 342, 28. κατακλητικαὶ εὐχαί. 382, 21. κατακλίνειν, ἑαυτόν. 58, 2. κατακλίνονται aegroti in templo Aesculapii. 207, 25. κατακλινῆναι. 67, 3. 84, 11. κατακλίνεσθαι et κατακελεῖσθαι. 287, 17. κατακομιᾶν et κατακομιζέειν. 9, 6. 57, 3. κατακομιᾶσαι τὴν φυλακὴν. 304, 16. κατακολπίζειν de navibus. 325, 25. κατακοβιστᾶν. 122, 25. καταλαγχάθειν. 206, 28. καταλαμβάνειν. de casu inopinato. 288, 11. ἐπ' αὐτοφώρῳ. 251, 7. καταλαβῶν et παραδοκῶν conf. 58, 16. καταληφθέντες et καταλεφθέντες. 151, 28. κατάλογος. numerus. 140, 10.

- καταλύειν τὴν φυλακὴν. 241, 7.
καταντίον et κατὰ νότου conf. 380, 1.
κατανοστέζειν τὴν φρουράν. 304, 13.
καταξαίνεσθαι. labore atteri. 368, 10.
καταπίνειν κακὸν τι. 168, 31.
καταπλάττειν et καταπάττειν conf. 292, 17.
καταπλήξ. 366, 2.
κατασκευὴ οἰκοδομημάτων. 26, 26.
κατασχιρτᾶν τινας. 30, 23.
καταστρέψαι τὸν βίον. 228, 24.
καταστρωννύειν κατέστρωσε et κατέτρωσε.
154, 6.
κατατιθέναι. κατατίεσθαι σπουδὴν εἰς τι.
390, 25. σχολήν. 395, 11.
κατατιτρώσκειν. κατέτρωσεν et κατέστρω-
σεν. 154, 6.
καταυλεῖν τινας. 285, 21.
καταφεύγειν. καταφυγόντα et — φυγόντα.
9, 24.
καταφρονεῖν. non curare. 195, 14. 233, 8.
καταχεῖν τι εαυτῆς. 16, 15. καταχέει. 201, 6.
λήθη. 95, 26. κατεχύθη et κατεχέθη.
100, 14.
καταχορεύειν. illudere. 15, 3.
καταψεύδεσθαι τινας. 377, 21.
καταψηφίζεσθαι. δεῖλιαν, σιωπὴν. 72, 25.
222, 30, 350, 22.
κατελιέω. κατελιμμένοι et κατελιμμένοι.
340, 24.
κατηγορεῖν. ostendere. docere. 4, 8. Vid.
Stallbaum ad Platon. Phaedo. p. 76.
κατηρεῖν. de equo. 253, 13.
κατηρές et ἀληθές conf. 258, 2.
κατιέναι ἐς τὸ ὕδωρ. 327, 6.
κατολισθάνει. 272, 6. 393, 9.
κατόπτρων et κατὰ τὸ πατρώον. 168, 16.
κατουρεῖν et κῆτ' οὔρεῖν. 152, 7.
κάτω θαλάττης. 7, 9. κάτω βλέπειν. 52, 19.
κάτω τοῦ χρόνου. 38, 9. 246, 28. Δα-
ρείος ὁ κάτω. 144, 18.
κάτωθεν pro κάτω. 154, 22.
καύνακες et καναυτᾶνες. 382, 1.
κεγχρηῆς et κερχνηῆς. 265, 17.
κεῖθε. οἱ κεῖθε et οἰκεῖθε conf. 181, 22.
κείρειν καὶ ἐσθλῆν τινός. 121, 22.
κειρας et χείρας conf. 134, 18.
κεῖσθαι et κινεῖσθαι conf. 295, 11. de an-
dis. 386, 13. κέσται. prostratus est. 128, 7.
cum καλεῖται conf. 78, 16.
κελεύειν c. dat. et accus. 61, 21. 386, 19.
ἐκίλευεν et ἐκίλευσεν. 34, 18.
κενέβριον et νεκρμαῖον conf. 125, 22.
κενός. κενούσι et κλίνουσι conf. 226, 7.
κεντεῖν et κεντούειν. 276, 22.
κεντρίτης et κεντρίνης. 23, 29.
κεραῖζεν. 140, 17.
κεράμεος et κεράμιος. 100, 10.
κέρας. κέρατα ἐγείρειν. 15, 26. εἰς κέρας
θυμοῦσθαι. *Ib.* κέρας et κεραστοῦ conf.
283, 25. et κεφαλᾶς. 360, 28.
κερατοξόου et κερατοφόρου conf. 318, 10.
κερδαλή ἀλώπηξ. 152, 3. κερδῶ. 177, 28.
κέρδος εἰς ἡθονήν. 259, 20. cum γέρας conf.
315, 6.
κερκίων. 353, 17. κερκίωνες et κερκόρω-
νοι. 344, 7.
κερκώπη et κερκώπας. cicadae genus.
237, 31.
Κέρκωπες et Τελχίδες. 149, 6.
Κερύνεια et Κορία. 254, 2.
κερχηῆς et κερχρηῆς. 265, 17. 305, 29.
κεστρεύς. κεστρές. 302, 3.
κεφαλῆς ἄπο. 374, 15. κεφαλήν et Ἰαφον.
79, 24. κεφαλᾶς et κέρας. 360, 28.
Κεφαλληνίς et Κεφαλληνίς. 65, 21. Κεφα-
ληνία et Κεφαλληνία. 102, 6.
κηδεστής — τῶν et κυδίστων. 101, 7.
κηλέω et κατακηλέω. 287, 17.
κημοὶ κεντρωτοί. 292, 28.
κηρὸς et μικρὸς conf. 377, 25.
κηρύλος et κήρυλος. 269, 23.
κητεῖσθαι. 322, 19.
κητῖα et κητεῖα. 298, 25.
κήτη montibus comparata. 376, 15.
κητοθήρια. 298, 25.
κητώεσσα Λακεδαίμων. 376, 2.
κίγκλου πτωχέταρος. 269, 18.
κινάβαρι, κινάβαρις, κινναβάριος. 78, 24.
κινάμωνον et κιννάμωνον. 43, 29.
κινεῖν. κεινημένη σφηκιᾶ. 368, 24. κινεῖ-
σθαι et κείσθαι conf. 296, 11.
κλαγγή, de canibus aliisque animalibus.
120, 32.
κλάδοι. thyrsi. 116, 17. cum κλάδῃ conf.

- 301, 1. τῆ κλαδί. 87, 23. καλάμου κλα-
δί. 250, 27.
- Κλεάδα et Κλειδαίου conf. 278, 31.
- Κλειδῆμος et Κλεισοφος parasiti. 198, 30.
- κλέμμα ἐρωτικόν. 3, 5.
- κλέπτειν et βλέπειν conf. 52, 14. 62, 32.
κλέπτεσθαι et πταίεσθαι conf. 37, 6.
- κληροῦν. κελήρωται. 111, 16.
- κλίνειν. ἐκλίθησαν et ἐκλίνθησαν. 35, 10.
κλινῆναι. 67, 3. 70, 25.
- κλύδων. κλύδωνος χειμών. 19, 29, κλυδών-
ιον. 376, 19.
- κλώνιον. 16, 22.
- κνέφας. ἄμα κνέφαϊ. 116, 24.
- κνησεῖν, κνησεῖν, κνησιῶν. 172, 16.
- κνήσιμα et κνίσμα. 3, 5.
- κνησιμός, κνισμός, κνησιμονή. 172, 18.
- κνίζειν. 180, 21.
- κνίσμα et κνήσιμα. 3, 5.
- κνυζέσθαι et κνυζᾶσθαι. 5, 10. 174, 26.
250, 26.
- κοίλας τόπος. 215, 6. ποταμός. 350, 16. κοίλα
ὑποδήματα. 134, 16. κοίλη χειρὶ. 364, 29.
- κοίτος et κοίτη. 103, 2. κοιτῶνα, κοίτην.
295, 23. 233, 9.
- κολάζεσθαι. laedi. 62, 19. κεκολασμένως.
modeste. pudice. 35, 13. 124, 26.
- κολακεία γαστρού. 80, 18.
- κολακεύειν τροφήν. 80, 18.
- κόλαι et κοχλῆαι. 221, 1.
- κόλλωψ et σκόλωψ. 223, 32.
- κολοφῶνα ἐπάγειν τῷ λόγῳ. 295, 6.
- κόλπος. ad Ἀράβιος supplendus. 223, 16.
- Κόλχος, ἢ ἡ Κόλχη, Κολχίς. Medea. 164, 2.
- κομίζειν. κομισθέντα et κοσμηθέντα conf.
97, 10.
- κομμούν. κομμούντων, κομμώντων, κομμω-
τῶν. 115, 12.
- κομπάζειν. de commentis fabulosis. 33, 10.
- κόμπος. de commentis poetarum. 13, 22.
119, 20. κόμπος ἄλλως. 153, 2.
- κονᾶν. κονάμενος et κονιόμενος. 124, 18.
68, 10.
- κόνικλος, κούνικλος, κόνικλος. 298, 12.
- κόνις. κόνεων et κρεῶν conf. 387, 22.
- κονίστρα. 130, 13.
- κόνυζα. 25, 21.
- κορεῖν c. genit. 340, 18.
- Κόρη et Φερσέφαττα simul invocatae.
270, 24.
- κορικῶς βαδίζειν. 46, 4.
- Κορυθαλεῖς et Κορυθαλλεῖς. 66, 11.
- κορυθαλλός. 74, 3.
- κορυφαὶ ἄβατοι. 174, 3.
- κορώνη. nomen cantiancalae. 55, 4. κο-
ρώνης σωφροσύνη. 55, 1. κορώναι ἐνά-
λαι. 347, 32.
- κοσκινομάντις. 184, 4.
- κοσμεῖν. κοσμεῖσθαι τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ
θεῖον. 249, 8.
- Κοσσινίτης. fluvius. 348, 32.
- κόσσυφος et κόσυφος. 8, 8.
- κοττάνη. quid? 284, 10.
- Κούδητος fluvius. 348, 32.
- κουριῶν. 179, 4.
- κούφον γῆρας. 384, 13.
- Κράτης et Κρηῖς conf. 320, 20.
- Κραῖτις et Κράτης. 141, 13. 282, 6.
- κράσις ὀνομάτων. 8, 17. σωμαίων. 361, 2.
μορφῆς. 368, 6.
- κρατεῖν τῆς γαστρού. 3, 14.
- κράτος. κατὰ κράτος et κατὰκράτος. 145, 11.
ἀνὰ κράτος et ἀνάκράτος. 101, 11. 155, 21.
157, 14. 239, 24. Vid. Bornemann ad
Xenoph. Anab. I. 8. 1. Suid. I. p. 30. 167.
- κρέκειν. συγκρέκειν. 243, 18.
- κρέας. κρεῶν et κόνεων conf. 387, 22. et
νεκρῶν. 31, 6.
- κρέξ. 74, 2.
- κρηπίδων et ρηπίδων. 293, 16.
- κρησφύγετον. 96, 15.
- Κρήτη ἄηρος. 65, 18.
- κρίβανος. 39, 27.
- κρίκειν. 120, 10. κρέξαι et γρούξαι. 210, 18.
- κρίνεσθαι. damnari. 108, 11.
- κρίσις. κρίσει φιλεῖν. 197, 13. κατὰ κρίσιν
et κατὰ φύσιν sibi orronuntur. 1, 9.
- κρητικὸς et κρητικὸς conf. 237, 15. 311, 12.
376, 1.
- κροκόδειλοι ἱεροί. 183, 16.
- κρότος τῶν δακτύλων. 375, 11. ὑφ' ἐπὶ κρό-
τῳ. 343, 8.
- κρούεσθαι τὸ πτερόν. 56, 28.
- κρουνοὶ αἵματος. 343, 24.
- κρούσις τῶν ὄπλων. 32, 19.
- κρυμῶν et κρυῶν conf. 392, 13.

- κρυμᾶδες καταπνεῖν. 326, 5.
 κτίζω. ἔκτισε et ἐνίκησε conf. 251, 24.
 κυάνεος. 276, 3. 323, 17.
 κυβεύειν καὶ κίνδυνεύειν ὑπὲρ τῆς νίκης.
 348, 14.
 κυδρουῖσθαι. 83, 10. 258, 22.
 κύειν et κυεῖν. 363, 26. Cf. *Passow* ad
 Dion. Perieg. p. 67.
 Κύνδιος et Κύνδιος. 369, 12.
 κύκλος γίνονται 56, 26. κύκλω περιουκεῖν.
 391, 29. κυκλόσσε γενόμενοι. 21, 12.
 κυκλόστομος et λυκόστομος. 288, 23.
 κυκλῶν. verbum rei militaria. 31, 31. de
 somno. 114, 7.
 κυλίαιν et κοιμίζειν conf. 262, 8.
 κυμαίνεσθαι de libidine. 163, 25.
 Κυνέγειρος et Κυναίγειρος. 173, 13.
 κυνηγέσιον et κυνηγεία. 149, 13.
 κυνόδοντες de dentibus serrae. 227, 17.
 κύπερον et κύπειρον. 316, 30.
 κυρτεία. 284, 3.
 κύστις. τὴν κύστιν ἐπέχειν. 375, 3.
 κύτισος lac auget. 369, 7.
 κύων. κύνος et χηνός conf. 174, 32. κύων
 et ἤν. 281, 16.
 κῶδων. κῶδωσι et κῶδωνοῦσι. 366, 3.
 κῶδωνεῖν, κῶδωνίζειν et κῶμωδεῖν conf.
 366, 3.
 Κωλίγγαις, καλίγγαις, κωλύγγαις, κωλι-
 γαῖς. 360, 20.
 κῶμασθής. 22, 17.
 κώνειον et κόνειον. 80, 8.
 κωνώπια. 391, 23.
 κῶπες et σκῶπες. 351, 12.
 κῶπιον. 301, 31.
 Casus participii ad remotius nomen ac-
 commodatus. 29, 15. casus substantivi
 accommodatus ad casum pronominis re-
 lativi sequentis illud. 57, 8. casus diversi
 ad unum verbum. 46, 29. casus variati.
 171, 16.
 Comparativus et superlativus conf. 20, 3.
 95, 22. 229, 6. 347, 13. 355, 16. compar-
 ativus pro superlativo. 67, 17. 169, 7.
 ambo gradus junctim. 257, 13. masculi-
 num comparativi cum nomine feminini
 generis. 272, 5. res secum comparata.
 266, 30.
 λλ in γγ depravatam. 35, 19.
 λαβή. vocabulum palaesticum. 180, 25.
 εἰς λαβὰς ἐμπίπτειν. 58, 27. 62, 11.
 λαγιδεύς. 177, 25.
 λάγρις et γλάνις conf. 271, 21.
 λαγνότερος et λευκότερος conf. 298, 20.
 λαγγάνω. λαγῶν et λαβῶν μισθόν. 21, 17.
 εἰληχεν et εἰληφεν. 1, 5. εἰληχῶς ἰδιό-
 τητα. 391, 5.
 λαγῶς et λαγῶς. 45, 15. λαγῶς et λαγούς.
 81, 9. λαγῶς θαλάττιος. venenatus. 48, 17.
 Cf. *Philostr.* Vit. Apoll. VI. 32. p. 271.
 λάτριος. 71, 2.
 Λακύνθης et Λυκάδης. 174, 31.
 λαμβάνειν. λαβόμενός τινος. 188, 22. 189, 3.
 λαβῶν et λαγῶν μισθόν. 21, 18. ὄνομα.
 29, 10. ἐκ τῆς φύσεως. 187, 31. λαβῶν
 et λαδῶν conf. 258, 26.
 λαμπρὰ φωνή. 200, 27.
 λαμπρύνω. λελάμπρυνται. 382, 31.
 λαμυρός. λαμυρώτερον λέγειν. 18, 16.
 Λαουαίνειον. Lavinium. 251, 21.
 λαπάσσειν. 115, 2.
 λαρινοὶ βόες. 271, 4.
 Λεβαδέαια. Λεβαδία. Λεβαδία. 378, 16.
 λέγειν. cum participio. 259, 1. ὡς λέγω
 καὶ τοῦτο. 345, 28. ὄγε λέγω τοιοῦτόν
 ἐστι. 42, 22. λέγω δὲ ἐκεῖνο. 248, 5.
 λέγει et λέγων conf. 145, 23. λέγω et
 ἐγώ. 228, 5. (Horum vocabulorum con-
 fusio reperit memorabilem depravatio-
 nem in Oedip. Tyr. 936. s. = 943. s.)
 λέγεσθαι et δέχεσθαι. 110, 2.
 λεπιόδριξ et λιπόδριξ. 375, 3.
 λεοντοφόνον. 78, 1.
 λεπρός. λεπρὰ χωρία. 13, 27. λεπρὰς et
 λεπτάς conf. 46, 14.
 λεπτός et λιτός conf. 296, 8.
 Λευκάς. τὸ ἐν Λευκάδι πῆδημα. 246, 3.
 λευκόλινον πλατύ. 99, 20.
 Λεύκολλος et Δεύκολλος. 68, 26.
 λευκός et γλαυκός conf. 24, 2. λευκαὶ et
 καί. 316, 13. λευκότερος et λαγνότερος.
 298, 20. symbolica τοῦ λευκοῦ signifi-
 catio. 232, 27.
 λευκότης et γλαυκότης conf. 36, 26.
 λευστήρ. de tyranno. 105, 24.

- λεχώ. in λεχώσ depravatam. 8, 27. in λεχώσα. 271, 25.
- λέων. λέοντος et εὔδοντος conf. 179, 25. λέοντες et λέγοντες. 172, 27. λέόντων et λῶον. 389, 23.
- λεωρός. 354, 4.
- λήξις τοῦ χρόνου. 1, 24. ἡ λήξις τὸν ἄνθρωπον εἰς ζῶον μετὰγει. 268, 22.
- λήρον πάντα ἡγεῖσθαι. 165, 27.
- Λητώ. in Iurum mutata. 231, 5.
- Λιβύη et Λιβύα. 73, 10. et Διγύη. 235, 15. Δίβυες et Δίκυες. 25, 15. 49, 13.
- Λιγυστινὸν et Διβυστινὸν conf. 392, 19. Διγυστικὸν et Διβυστικὸν. 298, 30. Διγυστῶν et Αἰγυπτίων. 161, 29.
- λίθος. ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. 349, 32.
- λίμνη et ποίμνη conf. 120, 17.
- λειπάριξ et λειπόριξ. 375, 3.
- λισσοῦς et λιττός. 88, 20.
- λιτὸς et λεπτός conf. 296, 8.
- λογάδες. delecti milites. 154, 3.
- λόγιοι et λόγοι conf. 339, 12. 362, 17.
- λόγος σώζει καὶ ἀπακτείνει. 131, 31. ὁ λ. προεκθεῖ. 294, 20. λόγοι θαλάττιοι. 329, 27. νομειτικοὶ et ποιμεινικοί. 23, 9. λόγος, θελος, λόγος conf. 248, 30. 293, 14.
- λόγοι et λόγιοι. 339, 12. 362, 17.
- λόγχαρ δόρατα. 185, 30.
- λομὸς et λιμὸς conf. 350, 16.
- λορδοῦσθαι. 269, 26.
- λούειν. λούται et λούεται. 292, 12.
- Λουσητὶς, Δουσητὶς. 236, 25.
- λόχος et λόγος conf. 248, 30. 293, 14.
- λυ et μι conf. 355, 1.
- λύγαι, ψυχαί, ἔγγες conf. 25, 20.
- λυγίζειν. 34, 3.
- λύγξ, λύξ, λύγη conf. 77, 29. λύγες et λύγες. 177, 19.
- λύγοις et αὐταῖς conf. 393, 29.
- Λυδοὶ et αὐλοὶ conf. 269, 30.
- λύειν. λῦτο δ' ἀγών. 106, 22. λυθῆναι et ληφθῆναι conf. 93, 20.
- λύκος χανών. 161, 1.
- λυκοσπάδες ἔπιοι. 364, 23.
- λυκόστομος et κυκλόστομος conf. 288, 23.
- λυκόφως. 230, 28.
- λυμαινεσθαι cum dat. et acc. 5, 21. 159, 22.
- λυμεών. de tyranno. 106, 25.
- λύμη. ἐπὶ λύμη. 15, 11.
- λυπρός. λυπρά γῆ. 49, 24.
- λυσιτελέσ. τί λ. 74, 22. λυσιτελέστερον (mi-pore pretio) πρᾶσθαι. 242, 30.
- λυσιτελεῖν ἤ. 247, 30.
- λῶον. in oraculis. 279, 7. εἰ λῶον. an pro-sit. 102, 28. λῶον et λέόντων conf. 389, 23.
- μαδᾶν et μυδᾶν. 345, 23.
- μαῖνω. μὴ μαυεῖν εἰς τοσοῦτον. 208, 6. μαίνεσθαι περί τι. 164, 18. μαίνονται et μένονται. 212, 25.
- μακρός. μακρότερον et μακρότερα βαίνειν. 100, 28. μακρὰν χαίρειν ἀπολιπεῖν. 185, 13. οὐκ εἰς μακρὰν. 328, 27. οὐ μετὰ μακρὸν et μετὰ μικρὸν. 130, 33. 138, 29. 194, 17. 253, 1. 393, 8. μακρός et μικρός. 66, 22. 388, 23.
- μάλα. καὶ μ. γε. 14, 20. 30, 24. καὶ μ. γε εἰκότως. 63, 31. ἀτρέπτως. 379, 23. μάλα ὑπέρσεμνος. 30, 9. οὐ μάλα τοι et τι. 303, 1. καὶ μᾶλλον et καὶ ἔτι μᾶλλον. 12, 13. 89, 27. ἐπὶ μᾶλλον. 173, 8. μᾶλλον ἑαυτοῦ. cum superl. 82, 30. μᾶλλον supplendam. 247, 30. cum πάλιν conf. 310, 31. μᾶλλον pro μάλιστα. 75, 15. μάλα et ἔλλα conf. 224, 29. μάλιστα cum superlativo. 21, 26. 290, 32. 387, 12. cum κάλλιστα conf. 107, 26.
- μαλάχια et μαλάχια. 261, 15.
- μαλακίειν et μαλακισθῆναι. 16, 3. 197, 26. 201, 32. et μαλκίειν. 104, 21.
- μαλακός. μαλακά χωρία. 80, 15.
- μαλλός. μαλλῶ et μᾶλλον conf. 340, 24.
- μανθάνειν cum genit. 248, 11. cum infi-nit. 216, 20.
- μαντικός. τὰ μαντικά interpretatio signorum. 184, 9.
- μάραθρον et μάραθρον. 201, 29.
- Μάρης et Μάρρης. rex Aegypti. 127, 19.
- Μαρία et Μαρεία λιμνη. 138, 3.
- μάρτυρ. ἐπὶ μαρτύρων. 68, 13.
- μαρτύριον τούτου. 100, 30.
- μαρτύρεσθαι. μαρτυρόμενος et μαρτυρούμενος. 157, 13. 162, 11.
- Μασσαλιώτης et Μασαλιώτης. 113, 23.
- μαστύειν τροφάς. 49, 28.
- μάχαιρα holiginis. 116, 2.

- μαχεσθαι. μαχόμενος et μαχοῦμενος. 107, 1. μάχλος. ornamenta τὰς τῶν μάχλων ψυχὰς δόλοντα. 223, 27.
- μεγαίρει et μέ γ' αἰρεῖ conf. 174, 16.
- μεγάροις et μέτροις conf. 329, 25.
- μέγας. μέγα εὐδαίμων. 35, 2. μέγα τίμιος. 26, 30. οὐδὲν μέγα. 124, 26. τοῦτο ἤδη μέγα. 1, 12. ἐπὶ μέγα πλούτου προήκειν. 396, 12. κέχηνε καὶ μέγα. 14, 31. μέγα φρονεῖτωσαν. 161, 13. μέγιστος et μήκιστος conf. 84, 19. μέγιστα et μάλιστα 384, 20. μείζονα et μέλιονα conf. 59, 14.
- μέγιστος et πλήθος conf. 384, 21.
- μεδύνατα ἑαυτῶν. 325, 10. μεδύασι κλάδων ἐξ ἑαυτῶν. 11, 17.
- μεδύριον et μεδύρια. 159, 1.
- μειδιᾶν. de animalibus. 128, 29.
- μελιον. μέλιονα et μείζονα conf. 59, 14.
- μέλιος. τὰ μέλιονα καὶ λευκά. symbolica horum colorum significatio. 232, 27.
- μελιαγρίδες Leriae. 69, 30.
- μέλι cum lacte mixtum. 337, 28.
- μελιττουργός. 6, 32. 25, 20.
- μέλλειν. cum infin. futuri. 390, 8. ἤμελλεν. 180, 24. μέλλουσι et βάλλουσι conf. 336, 31.
- μέλος et μέρος conf. 86, 1. μέλι et μέγλει. 235, 19.
- μεμβράς et μέμβραξ. 237, 29.
- Μεμνόνεια et Μεμνόνια. 300, 24.
- μέν. nou sequente δέ. 115, 29. 144, 28. 220, 23. μὲν γάρ. 346, 21. μὲν γάρ οὖν. 361, 7. μὲν δὴ. 4, 6. μὲν δὴ καὶ. 108, 19. τὰ μὲν οὖν. 189, 24. τοῦτο μὲν οὖν εἰκότως. 301, 14. μὲν ante δὲ omissum. 238, 9. μὲν οἱ et μόνοι conf. 66, 16.
- μέντοι in periodi clausula. 61, 28. καὶ τοῦτο μέντοι. 89, 27. post negationem. 159, 11. 340, 10. οὐ μέντοι. 339, 6. μέντοι confirmans. 224, 14. (vid. Stallb. ad Platon. Symp. 176. B. ad Protag. p. 86.) καὶ μέντοι καὶ. 25, 5. et saepe alibi.
- μέρος et μέλος conf. 86, 1.
- μέσοι. quid? 344, 20.
- μέσος. ἐν πελάγει μέσῳ et ἐν μέσῳ πελά. 57, 11. μέσον τάσσεισθαι. 56, 17.
- μεσοπερύγιον. 164, 16.
- μεστός. μεσῶ et μετῶ conf. 378, 28.
- μετὰ brachylogiae inseruit. μετ' ἑκείνων. eo extincto. 136, 10. cum μεσῶ conf. 378, 28.
- μεταβαίνειν. ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηδι. 248, 29.
- μεταλαγχάνειν. cum μεταλαμβάνειν conf. 1, 5. 28, 14.
- μεταλαμβάνειν — ἔβαλε et — λαβε. 136, 12.
- μετέρχεσθαι. ordines relinquere. 280, 21. δίκη μεταδεῖν dicitur. 347, 26.
- μετεωρίζειν. 11, 6.
- Μετήλει et Μελίτη conf. 252, 19.
- μετοικίεσθαι et συμμετοικίεσθαι. 262, 3.
- μετρέω. μεμτρημένος. modicae magnitudinis. 37, 24.
- μέτρον. μέτρα. poemata. 186, 31. μέτρας et μεγάροις conf. 329, 25. μέτρα et μέρη conf. 237, 21.
- μη et οὐ in eadem enuntiatione. 110, 15. sequente οὐδέ. 339, 19. μή ἂν cum optativo et conj. 234, 18. μή ἂν ἐπιτήσασθαι. 280, 26. ψεύσασθαι. 294, 32. μή ἀποκτείναντας. 300, 18. μή τι γούν. 33, 1. 62, 11.
- Μήδεια et Μήδία. 116, 16. 349, 27. Μήδαιοι et Μήδοι. 349, 27.
- μηδεῖς. μηδέν τι εἶναι. 320, 8.
- μηκή et μυκή conf. 177, 8.
- μήκιστος et μέγιστος conf. 84, 19.
- μήν post μὲν illatum. 231, 15. 235, 28. 311, 5. 390, 4. οὐ μήν — οὐδέ μήν. 308, 8. καὶ μήν. 370, 17.
- μήποτε ἄρα. 366, 14.
- μήρινδος, τέρμινδος, πέρινδος. 284, 28.
- μηρυκίζειν et μηρυκάζειν. 115, 28.
- μήσιος et μέσιος. quid? 246, 21.
- μητρὶς. 369, 11.
- μητροδιδάκτος. 67, 24.
- μητρῶς — αἰ ὠδίνες. 288, 4. μητρήσαν et μητέρων conf. 13, 14.
- μιγνύναι μιγνυμένων et πηγνυμένων conf. 226, 21.
- Μίδου et Μήδου conf. 288, 1.
- μικρός. κατὰ μικρά. 93, 31. 122, 20. 270, 7. 301, 30. κατὰ μικρόν. 87, 10. οὐ κατὰ μικρόν. 194, 17. μικρούς et μακρούς conf. 66, 22. μικρὰ μειράνια. 166, 9.

Μίτων et Νίτων conf. 92, 31.
 μιλαῖ et μιλαῖ 141, 19.
 μιλατῶ et μιλατι conf. 384, 81. [p. 386.
 in marg. corrige τῆς μιλου.]
 μμεισθᾶι τι ἐπὶ τὸ γαλατότερον 351, 1.
 μῆξις et νῆξις conf. 29, 29.
 Μιτυληναῖοι et Μιτυληναῖοι. 331, 4.
 μνεῖα. κατὰ τὴν μνεῖαν τὴν ἐμήν. 280, 9.
 μνήμη et γνώμη conf. 178, 13.
 μνησθῆναι cum genit. et acc. 191, 26.
 μογεῖν. μογῶν γελᾶται 147, 23.
 μοῖρα pars terrae. 227, 29.
 μοιχᾶν. lectionem adulterare. 174, 14.
 μοίχιος et μύχιος conf. 235, 3.
 μόλιβδος et μόλιβος. 2, 21. 3, 9. 284, 8.
 μόλοβριον, μολοβρίτης. 177, 29. cum βο-
 λόβριον conf. 194, 20.
 μονήμερον et μονημέριον. 116, 22.
 μονίαι et νομίαι. 21, 5. μόνιος et μωπός.
 177, 31.
 μόνιπος. 326, 15.
 μόνος. μόνιοι et μὲν οἱ. 66, 16. μόνον et
 μὲν οὖν. 301, 14.
 μορμύρειν. μορμύροντος βρέματος. 328, 4.
 μορφή periphrasi inservit. 139, 12.
 μόσχος. pullus hirundinis. 178, 10.
 μουσοῦν. μουσῶδηται. 353, 10.
 Μοῦσαι. ἀπο Μουσῶν καὶ Χαρίτων. 267, 9.
 μουσουργεῖν μέλος. 383, 16.
 μυδᾶν et μαδᾶν. 345, 23.
 μυῖα et μετὰ conf. 201, 11. μυῖα δρασυ-
 τάτη. 332, 11.
 μυιοσόβη et μυιοσόβος. 344, 3. (In Com-
 mentario p. 519, 14. ab ult. lege: *De*
μυιοσόβοις pro μυιοσόβοις.)
 μυκτῆρες et φουστῆρες. 376, 18.
 Μυλασεῖς. 278, 9.
 μύλλος et μυλλός. 322, 9.
 μύξας. quid? 173, 24.
 μύρακνα et σφύρακνα. 16, 6.
 Μύριδος et Μοίριδος λίμνη. 127, 16.
 μυρμηκᾶ. 145, 17.
 μύρος et μύρων. piscis. 317, 3.
 μῦς. κατὰ μύδος ὄλεθρον. 270, 8. μύς et
 μῦς. 270, 6. cum ὕς conf. 370, 24.
 μυῶν et μυῶν. 257, 6.
 μουσᾶρ et σαροῖ conf. 39, 21.
 Μιτυληναῖοι et Μιτυληναῖοι. 331, 4.

μύχιος et μοιχεῖος conf. 235, 3. μύχιος
 Ζεὸς. *ib.*
 μυχαῖ et βυδοῖ conf. 342, 29.
 μυωνία, μυωξία, μυωπία. 270, 26.
 masculinum pro neutro per synesis. 141, 32.
 medica ars apud heros. 38, 6.
 ὡ accusative tertiae decl. male additam.
 τρίγων. χεῖρας. καρδίαν 4, 16. 8, 30.
 135, 19. 264, 6. natum ex ἰώτα ad-
 scripto. 57, 11. De ὡ paragogico ante
 consonantem. Praef. XXII. ss.
 Νάβις, ἄβις, ἄμις. 105, 26.
 ναὶ μὰ τόν. 59, 32. 83, 5.
 νάρθηξ. an ἡ νάρθηξ. 285, 2.
 νάρκη, τὸ ἐξ αὐτῆς ὄνομα ἔδωκε. 17, 3.
 νάρκος vitiosum. 277, 2.
 ναῦς. ναῦ pro ναῦν. 348, 7. ναῦς pro νῆς.
 226, 26. 336, 7.
 νεανίας et ἐναντίας conf. 320, 28.
 νεβρός. νεβροῖ et νεαροῖ conf. 164, 29. νε-
 κροῖ. 139, 22. 174, 9. 289, 32.
 νεῦν ἐξ ὑπτίας. 224, 27. νέουσι et εἰσι conf.
 301, 24.
 νεῦν. nere. νόσι et νήσουσι. 161, 20.
 νεκρός. cadaver. 42, 13. c. νεβρός conf.
 139, 22. 174, 9. 239, 32. νεκρῶν et κρεῶν.
 31, 6.
 Νεμεσῖος. 269, 5.
 νέμεσθαι de ulceribus, morbis. 279, 27. νε-
 μόμενοι et γενόμενοι. 289, 6. νενεμημέ-
 νοι et μεμνημένοι. 334, 33.
 νέος. αἱ νέαι. agri novales. 357, 8. νέοι et
 Αἴθια conf. 101, 6. νέαν et Δίων. 219, 7.
 νεοπτία, νεοπτεία, νεοπτεῖα. 48, 29. 64, 25.
 81, 25. 87, 21. 380, 3.
 Νέρων et ὀρών conf. 157, 20.
 νεῦρα et νευρά. 376, 6.
 Νεῦροι et Νευροῖ populus. 109, 28.
 νῆ. ἡ καὶ νῆ Δία. 14, 13. 106, 5.
 νηάδες et νηῖδες. 386, 6.
 νηῖτης στόλος, ατρατός. 343, 6.
 νῆμα. tela araneae. κατὰ νῆμα φιλοτεχνεῖν.
 11, 25.
 νῆξις. νῆξις πορεύσθαι. 205, 15. cum μέ-
 ξις conf. 29, 29. νῆξιν et ἔξιν. 330, 23.
 Νηρεὺς ἀψευδής. 329, 22.

- νηρται. 329, 17.
 νήσος et νηϋς conf. 326, 24.
 νηϋς. ai ναϋς ab Atticistis improbatum.
 226, 26. 236, 7.
 Νικάνωρ et Νικάτωρ. 216, 7.
 νικᾶν. νικῶμενος θεοῦ. 255, 16. ἐννεκῆσε-
 ται. 320, 5. ἐννεκῆσε et ἔκτισε conf. 251, 24.
 Νίλων et Μίλων. 92, 31.
 νοεῖν ἐχθιστά, φίλα. 143, 26 et 31. εἰς
 ἴμεν καὶ τὴν αὐτήν. 101, 29. ἐγὼ νοῶ
 orationi interjectam. 62, 4.
 νόδον ἕσσωρ et γνήσιον fluminis. 326, 13.
 νομάς et μόνας conf. 290, 17.
 νομευτικοί et νομευταί. 317, 20. νομευτι-
 κός ποιμήν. 286, 29. νομευτικὴν ἀγαθός.
 206, 29.
 νομῖαι et μόνῖαι. 21, 5.
 νόμος. νόμων οὐδὲν μέλει τῇ φύσει. 96, 9.
 νόμον ἔχειν. 105, 20.
 νοσεῖν. νοσῶν γάμος. 191, 27.
 νοϋς. τὸν νοῦν ἀγριαίνειν. 330, 25. cum οὖν
 conf. *Ib.*
 νύμφη αἰδομένη. 11, 22.
 νωδεῖα πεπεδημένος. 314, 17.
 νωδῆς. ἐστᾶσι νωδεῖς. 314, 17.
 νῶτος et νῶτον. 296, 15. κατὰ τῶν νῶτων
 et κατὰ τὸν νῶτον. 296, 15. κατὰ νῶτου,
 καταντίον, κατ' ἀνέμου conf. 380, 1.
 negationes cumulatae. 258, 9.
 neutrum de personis. 2, 14. neutrum pro-
 nominis ἐκείνο, τοῦτο et al. ad aliud
 genus relatum. 306, 29. (Oedip. Tyr. 819.
 καὶ τὰ δ' οὐτις ἄλλος ἢν Ἡ' γὰ' ἐμμε-
 τῆ τάςδ' ἀράς ὁ προετιδεῖς.) neutrum ad-
 jectivi praedicati cum alio genere.
 311, 17. neutrum pluralis adjectivi cum
 nomine mascul. aut femin. 53, 24. 213, 21.
 neutrum τοῦ εἰδικοῦ junctum cum diverso
 genere τοῦ γενικοῦ. 64, 16. τὸ γηρῶντα
 τῶν πτερόγων. 265, 9.
 nomen substantivum ex praecedente ad-
 jectivo, composito plerumque, assumen-
 dum. 23, 2. 47, 9. 86, 7. 255, 13.
 364, 26. ex verbo 105, 19. ex substan-
 tivo composito assumendum. 355, 21.
 nomen personae subaudiendum, ubi res
 ad illam personam relata praecessit. v. c.
 Τυράη mulier, praecedente titulo tra-
 goediae Τυράη. 253, 14. Ἵγκος dem
 praecedente adjectivo ἄγκος. 255, 13.
 nomina pullosum et catulorum in ὁδῆς et
 ἰθῆς. 177, 25.
 nominativi absoluti participiorum, sequente
 αὐτοῖς et similibus. 43, 7. nominativus
 absolutus substantivi ante distributiva.
 5, 21. sequente pronomine ad nominati-
 vum referendo. 10, 32. 50, 10. 66, 24.
 86, 6. etc. nominativus participii post
 accusativam illatus. 50, 5. subjecti no-
 minativus in fine periodi repetitus. 5, 14.
 189, 10. 203, 25. nomen propriam inter
 alios casus in nominativo ponitur. 245, 13.
 numerus verbi accommodatus numero praedi-
 cati vel appositionis. 75, 20. numeri
 diversi in appositionibus. 197, 1. sin-
 gularis et pluralis miscetur. 24, 26. 93, 32.
 171, 10. 241, 26. 297, 5.
 ἔξεν κέρατα. 318, 10.
 ἔξενία. ἔξενίας Ὀμηρικῆς θεσμός. 23, 3.
 ἐπὶ ἔξενᾶ et ἐπὶ ἔξενᾶ κληθεῖς. 2, 7.
 Vid. *Voemel.* qui has locutiones docte
 illustravit in programme anno 1831.
 Adde *Lehmann.* ad Lucian. T. IV.
 p. 309.
 ἔξνοι et ἔξνοι junctim. 308, 12.
 ἔξνοφιλος. musicus. 34, 24.
 ἔξφρας κύων. 289, 24.
 Ὅ μὲν τις. 248, 10. τὸ μὲν τι. 39, 5.
 τότε τι. 56, 7. ὁ μὲν — ὁ δὲ ad ean-
 dem personam relata. 279, 8. ὁ μὲν —
 ὁ δὲ. 15, 22. καὶ τὸν καὶ τὴν. 74, 30.
 τῶν καὶ τῶν. 185, 29. οἷγε in fine enun-
 tiationis. 72, 3. τὸ μὲν ad masculinum
 genus relatum. 118, 17. τὸ absolute.
 τὸ τοῦ λόγου, τὸ λεγόμενον. 31, 12. τὸ
 τῶν δεληφίων. 322, 14. τὸ τῆς σπουδῆς.
 193, 23. τοῦ et τούτου conf. 129, 12.
 οἱ δὲ et εἰς δὲ. 279, 8.
 ἔβρια. 178, 1.
 ὀδαξᾶσθαι et ἀδαξᾶσθαι. 172, 16.
 ὀδαξησμός. 18, 20. 179, 4.
 ὄδε. καὶ οἴδε καὶ αἴδε. 61, 31. οἴδε in
 fine enuntiationis. 34, 21. ὄδε et οὐδέ

- conf. 230, 27, ὄδς et ὁ δέ. Praef. οἶσιν terminatio dativi ab Atticis non re-
 XXVI. s. pudiata. 59, 31.
 ὄδδς suppleendum ad τὴν αὐτίς, τὴν ὀπίσω.
 290, 7. πρὸ ὄδοῦ γίνεσθαι. 58, 14.
 ὄδους. ὄδόντες. ἢ κέρατα elephantorum.
 83, 28.
 ὄδυνᾶν. 273, 38.
 ὄδύνη et δύνη. 40, 20.
 ὄδνεϊός. ὄδνεϊα καταγωγῆ. 64, 27.
 οἱ. in fine sententiae. λατρεύοντές οἱ. 147, 1.
 ἐπαφήμισάν οἱ. 337, 15. *Philossr.* Vit.
 Apoll. VIII. 8. p. 354. μηδαμῶ παρα-
 τητέα εἶναι οἱ.
 οἶαξ. ceti dax. 36, 2;
 οἶδε. cum infinitivo. 338, 31. 356, 19.
 οὐκ οἶδα. 343, 31. οἶδεν et ἦδει. conf.
 396, 21.
 οἰκείος. οἰκεία et οἰκία conf. 41, 6. 48, 4.
 82, 18. 358, 15.
 οἰκίτης et ἐκίτης conf. 245, 14. 258, 4.
 οἰκίσαι et οἰκῆσαι. conf. 389, 11.
 οἰκίσκος. ἐν οἰκίσκῳ καθευγμένος. 67, 29.
 193, 23.
 Ὀυκλέους et Ἰοκλέους. 304, 16.
 οἰκίδεν et ἐκεῖδεν conf. 44, 1.
 οἶκος ἡλίου. 268, 12.
 οἰκαυρεῖν. de serpente. 258, 25.
 οἰκουρίας στήμα φυλάττειν. 9, 11.
 οἰκιστὰ et ὠκιστὰ conf. 343, 19.
 οἶκος. οἶκῳ et ὀκτῶ conf. 136, 7.
 Ὀυλῆς et Ἰλευς. 304, 16. Vide de du-
 plici hac forma *Herm.* de Emend. Gr.
 gr. p. 41. s.
 οἶμαι et εἶναι conf. 383, 12. οἶαθαι λέ-
 γειν. 150, 2. ὡς γε ᾤετο. 168, 14. οἶε-
 ται et οἶ ἔσται conf. 207, 13.
 οἶος. admirantis. δῶρον οἶον. 17, 24. 333, 3.
 οἶα σοφίσματα. 134, 13. οἶα ἐργάζεται
 αὐτόν. 249, 11. οἶα ῥάπτει. 271, 32.
 cum superlativo. 325, 21. οἶον τόδ' ἔρε-
 ξεν. 159, 17. οὔτος ἄρα οἶος ἦν. 66, 8.
 cum infinitivo. 73, 18. φιλεῖν οἶοί εἰσιν.
 366, 19. ὄνυχας οἶους εἶναι λέοντος. 79, 2.
 οἶα δῆ. 303, 12. οἶα δῆπυ. 98, 6. 103, 20.
 112, 31. 134, 31. 379, 3. 383, 17. οἶα
 et εἶα conf. 320, 32. et οἶ. 328, 8. et
 ὄσον. 313, 14. οἶσιν terminatio dativi ab Atticis non re-
pudiata. 59, 31.
 οἰστραῖσθαι et οἰστρεῖσθαι. 339, 16. 346, 23.
 319, 10. οἰστρά τε. οἰστράται, οἰστρεῖται.
 298, 22.
 οἰστρος et μύωψ, quid discrepent. 93, 6.
 139, 5.
 ὀκτῶ et οἶκῳ conf. 136, 7.
 οἰκτρον et οἰκτρον. 334, 15.
 ὀλίγος et λόγος conf. 34, 25. ἐν ὀλίγοις.
 34, 25. 242, 10. ὀλιγώτερος. 145, 32.
 ὀλισθαίνω et ὀλισθάνω. 40, 25. 57, 6.
 87, 4. 132, 21.
 ὀλουγών. 132, 30. 200, 22.
 ὄλος. ὄλα et ἄλλα conf. 93, 25. ὄλος et
 ὄμως. conf. 242, 12.
 Ὀλύμπια νικᾶν, ἀνελέσθαι. 283, 9. Ὀλύμ-
 πιοι et Ὀλύμπιοι *Isol.* 227, 24.
 Ὀμβροί et Ὀμβρίται conf. 229, 30.
 Ὀμηρῖδαι. 325, 18.
 ὀμῖλλα. de consuetudine venerea. 70, 25.
 πρὸς γυναῖκα. 103, 19.
 ὀμόδουλος. de cane. 237, 3.
 ὀμοεῖνης τροφή. 289, 15.
 ὀμολογεῖν. de rebus. 365, 12. ὀμολογεῖσθαι
 et προνοεῖσθαι. 158, 27.
 ὀμοιος c. genit. et dat. 181, 14. ὀμοίως et
 ὀμῶς conf. 102, 5.
 ὀμοφροδεῖν. 34, 23.
 ὀμόσε χωρεῖν. 10, 18. 42, 30. cum ὅπως
 conf. 10, 18.
 ὀμότροφος et ὀμόροφος. 52, 23.
 ὀμοῦ τῷ κύρτῳ, τῷ δανάτῳ εἶναι. 3, 9.
 86, 9. ὀμοῦ τι. 102, 10. 356, 10. cum
 dativ. 259, 2.
 ὀμοφυής. ὀμοφυῆ et ὀμοφυᾶ. 119, 18.
 ὀμόφωνος χορός. 235, 17.
 ὀμφαλῆς et ὀμφαλῆς conf. 131, 4.
 ὀμορφίος. 23, 3. ὀμόροφος et ὀμότροφος.
 52, 23.
 ὀμως et ὀμοίως conf. 102, 5. ὀμως δ' οὖν.
 233, 9.
 ὄναρ. οὐδ' ὄναρ οἶδε. c. genit. 365, 24.
 ὄνειον, ὄνησιφόρον. 261, 1.
 ὄνδος. εἰς ὄνδον τίκτειν. 225, 15.
 ὄνοκρόταλος avis. 353, 20.
 ὄνομα. pro re, quae nomine significatur,

- 17, 3. cum nomine proprio junctum.
 19, 6. ὄνομα ἔχων τὸ Ξανθόν, τὸ ἀλαζών. 192, 7. ὄνομα pro ὀνόματα pluribus sequentibus. 115, 29.
 ἕνος πρὸς αὐλόν. 231, 27.
 ὄξειοβαρές, ἀξιοβαρές. quid? 155, 8.
 ὄξυγώνιον τρίγωνον. 56, 19.
 ὄξύς. ὄξυ ἰδεῖν. 160, 27. ὄξυ ὄραν εἰς χρήματα. 395, 9.
 ὄπη καὶ ὄπως. 7, 21.
 ὀπισθονόμοι βόες. 369, 19.
 ὀπλιστής, ὀπλιστικός, ὀπλιστεύειν. an genuina. 366, 8.
 ὀπόθεν, πόθεν. 97, 18.
 ὀποι πατέ. 296, 19. ὀποι et ὀπου. 210, 26.
 ὀποτος. τεχνάζονται ὀποῖα. 21, 11. ὀποῖα παλαμώνται. 134, 20. ἐκεῖνα δὲ ὀποῖα. 336, 20. Vid. οἶος.
 ὀπός. 207, 6.
 ὀπόσον ἀφίστανται. 37, 4. ὀπόσα, ὀποῖα, ὀπως. 326, 15.
 ὀπόταν et ὀπόσον conf. 37, 4.
 ὀπου et ὀποι. 210, 26. et ὄτου conf. 114, 27.
 ὀπτάν. ὀπτώμενος et ὀπτύμενος. 221, 8.
 ὀπτεύειν et ὀττεύειν conf. 55, 6.
 ὀπως. postquam. 302, 9. cum ὀμόσε conf. 10, 18.
 ὀραν ἠδέως, κακῶς. 175, 27. οὐκ ἀσιον. 213, 2. ὀραν et ὄραν conf. 385, 8. et ὄργαν. 13, 26. ὀραδίηται. 26, 14. ὀρωῶ et ἔρω. 78, 17.
 ὀργάν cum infinit. 217, 23.
 ὀργάς. 305, 5.
 ὀργή et ὀρμή conf. 268, 20.
 ὄργια in re amatoria. 218, 30.
 ὀρειβασίαι. 53, 19.
 ὀρειβάτης. 136, 13.
 ὄρειος. ὄρειοι θῆραι. 85, 20. διατριβαί. 52, 15.
 ὄρεύς. ὄρεως et ὄραιας conf. 175, 10.
 ὄρδιος. ὄρδια φθέγγεσθαι. 132, 32.
 ὄρδιός. ὄρδιη μανία. 258, 30.
 ὄρλιανον et ὄρλιανον. 117, 31.
 ὄρκος et ὄρμος conf. 256, 7.
 ὄρμη et ὄρμια conf. 3, 10. et εὐνή. 8, 12. et ὄργη. 268, 20. et ῥώμη. 296, 14.
 ὄρμον καὶ λιμένα. 153, 18. cum ὄρκος conf. 256, 7.
 ὄρνιθοθήραι et ὄρνιθοθήρες. 57, 23.
 ὄρνιθοτροφία et ὄρνιθοσοφία. 127, 29.
 ὄρνύφιον et ὄρνίφιον. 88, 20. 178, 7. 209, 18.
 ὄρος. τῶν ὄρων τὰ ἄγρια. 355, 26. cum ὄραιων conf. *ib.*
 Ὀρτήσιος et Ὀρτήσιος. 108, 11.
 ὄρύζης οἶνος. 292, 6.
 ὄρφός, ἔρφος, ὄρφώς. 106, 27.
 ὄσια. 119, 22. τῇ ὄσιαι διὰ τὴν ὄσια. 281, 26.
 ὄσος. πᾶν ὄσον εἰσὶν ἐπαχώριοι. 332, 14. ὄσον et ὄσα cum infinit. 6, 2. 385, 17. ὄσα ἰδεῖν. 335, 14. ὄσα γε ἰδεῖν. 276, 14. ὄσα γε εἰδέναι. 63, 33. ὄσα γε εἰκός. 63, 26. ὄσα εἰς ἔξιν λήγει. 303, 3. ὄσα et οἶα conf. 315, 31.
 ὄσπριων et ὄσπριων conf. 357, 23.
 ὄστις. ὄ τι οὖν μαθεῖν. 92, 12. ὄ τι καὶ βούλεται, ὄ τι καὶ ἕλει. 181, 21. ἐφ' ὄτου δή. 154, 23. ὄτω δή. 114, 26. ὄτου et ὄπου conf. 114, 28.
 ὄταν. cum optativo. 62, 13. 202, 30. 113, 27. cum indicativo. 226, 31. 317, 1.
 ὄτι. ὄτι ἄν. 176, 24. ὄτι καὶ μᾶλλον et καὶ πλέον. 297, 18. 298, 17. ἄρα ὄτι. 82, 30. 76, 17. ὄτι ἄρα. 148, 3. 198, 17. 238, 12. 248, 18. 251, 16. 261, 6. 289, 18.
 ὄττα et φήμη. 359, 7. ὄτταν et ὄταν conf. 359, 7.
 ὄττεύεσθαι. 22, 1. an ὄττεύειν. 55, 6.
 οὐ et μὴ in eadem enuntiatione. 110, 15. οὐ γάρ. in fine. 59, 11. οὐ γάρ τί που. 72, 7. 137, 10. 143, 12. 233, 11. οὐ μὴν οὐδέ. 176, 22. οὐ μὴν — οὐδέ μὴν. 308, 8. οὐ μὴν — ἀλλά. 384, 14. οὐ in fine ante vocalem. 243, 3. cum *ei* conf. 106, 9. οὐ τι. 73, 27. 333, 1.
 οὐδαμᾶ et οὐδαμη. οὐδαμῶς οὐδαμη. 243, 20.
 οὐδέ γούν. 53, 7. οὐδέ μὴν οὐδέ. 176, 22. οὐδέ et εἰ δὲ conf. 47, 2. et οἱ δέ. 381, 13. οὐδέ post οὔτε. 12, 4. 153, 10. 305, 22.
 οὐδέεις et αὐτίς conf. 297, 11. οὐδέν τι.

- 46, 19. οὐδὲ ἐν τι. 53, 5. οὐδὲν ἀλλ' ἤ. 329, 20. ἢ τι ἢ οὐδέν. 68, 23. οὐδέποτε οὐδένα οὐδέν. 258, 9. οὐδέτερος et οὐδέτερος. 69, 4. οὐκέτι pro negatione simplicis. 50, 30. 73, 26. οὐ — οὐκέτι. 25, 29. οὐκουν οὐδέ. 170, 29. 372, 9. οὐλότατος et ἀλωλότατος. 318, 12. οὐν. post longiorem protasin illatum. 393, 6. οὐτε οὐν. 19, 15. 53, 3. οὐν post εἰ. 19, 11. εἰ οὐν. 20, 10. ἀλλ' οὐν. in apodosis. 23, 15. εἰ μὲν — οἱ δ' οὐν. 25, 20. 100, 28. ἀτὰρ οὐν post μὲν. 26, 32. ὁμως δ' οὐν. 233, 9. οὐν et οὐν conf. 330, 25. et ἦν. 275, 8. et οὐν. 180, 20. et οὐν — 176, 3. οὐν aliis vocabulis adhaerens. Praef. XXIV. ss
- οὐπω. pro simplici οὐ. 157, 19. 194, 13. 225, 7. cum οὐτω conf. 157, 19.
- οὐραχολ. 142, 26.
- οὗτος οἶος ἦν. 66, 8. τοῦτο et ταῦτα ad nomen alius generis relatum. 223, 32. 244, 5. τοῦτο καλεῖται. 30, 20. 100, 21. τοῦτο γε. 305, 26. τὰ ἐπὶ τούτω. 305, 27. ταῦτά τοι. 21, 31. 72, 1. 183, 11. ταῦτα ταύτη et ταύτη ταῦτα. 73, 11. ἐκ τούτων. 111, 30. ταῦτα et ταῦτά. 397, 1. αὐτα ἐκεῖνα. 349, 3. τούτοις τοι. 288, 25.
- οὕτω et οὕτως. οὕτως ante consonantem. 5, 25. 61, 14. 188, 25. 297, 5. οὕτω τοι. 18, 7. ἡσυχῇ οὕτως. 64, 6. οὕτω κέκληται. 238, 19. οὕτω καλούμενον. 321, 13. φησὶν οὕτως. 370, 11. οὕτωσὶ εἰρήσεται. 189, 25. οὕτως et οὗτος conf. 238, 19. cum ὄντως, αὐτούς. 293, 20. cum οὐπω. 157, 19. 194, 13.
- οὕχ et οὕχ οἱ conf. 385, 21.
- ὄφελος. ὄν τι καὶ ὄφελος. 289, 30. ὄφθαλμός et ὄμφαλός conf. 131, 4. ὄφρουσθαι. 395, 12.
- ὄχημα de delphino. 286, 11.
- ὄχουνται et αὐχουνται. 53, 13.
- ὄχλος ὀνομάτων. 146, 6.
- ὄψέ. σὺ βράδιως, ἀλλ' ὄψέ. 217, 3.
- ὄψις. ὄψιως et πέψιως conf. 311, 17.
- ὄψον ποτοῦ ἄλς. 169, 15.
- ὄψοφάγιτος et ὄψοφαγίστατος. 14, 22.
- Oases tres. 230, 10.
- Oedipodis dirae. 71, 8.
- Optativus et indicativus futuri junctim. 42, 14. 59, 24. 194, 16. optativus in αις conf. cum partic. in ας. 25, 31.
- oratio obliqua in directam transiens et contra. 25, 8. 93, 11. (cf. Schaefer ad Plutarch. Vit. VI. p. 450). in directam mutatur, subauditio verbo dicendi, putandi etc. 349, 19. inter rectam et obliquam fluctuans. 314, 3. oratio variata. 51, 30. 66, 8.
- Orpheo tribuuntur versus, qui sunt Empedoclis. 268, 25.
- Osiris idem qui Nilus. 238, 29.
- Oxymoron. ἀρετὴ ἡρημένη. 14, 12. ἀποκτείνουσα ἀνήρηται. 15, 6. δεῖπνον ἔδειπνον. 267, 21.
- παγγεῖαι et παγγενη. 386, 1.
- πάγη. 77, 13.
- παγκύνιον et παγκυνικόν. 323, 22.
- πάγος. πάγου et πάτου. 358, 28. πάγος et πλάγος conf. 63, 9.
- πάθος et πένθος conf. 89, 25. et πάροδος. 131, 21. et βάλδος. 199, 7.
- παίγμα de carminibus ludicris. 346, 16.
- παιδεύειν. alere et nutrire. 283, 23. μάθημα πεκαυδευμένον. 395, 26. ἐπαίδευσε et ἐκέλευσε conf. 47, 2.
- παιδιά. σὺν παιδιᾷ σπουδάζειν. 8, 13.
- παιδικιά. 14, 13.
- παιδοποιεῖα. ἐπὶ παιδοποιᾷ συνέναι. 56, 4. cum παιδοτροφία conf. 58, 21.
- παίζειν. εἰ ἐνα τι παίσας ἐρώ. 14, 21. 275, 9.
- παῖς. ποιητῶν παῖδες. 317, 21. παῖδα et πάλαι conf. 9, 15.
- πάλαι. ἐν τῷ πάλαι. 284, 22. πάλαι et παῖδα. conf. 9, 15.
- παιλόπλουτος. 35, 2.
- παιλόος. παιλοίστατος et παιλοίστατος. 28, 7. 386, 4.
- παιλώω et παιλεύω conf. 77, 7. et 21.
- παλάμημα. 15, 24.
- παλεύειν et παλαίειν conf. 77, 7. et 21.
- παλεύτρια. 300, 13.
- παλίμπλους. 57, 14.

- πάλιν. καὶ πάλιν καὶ πάλιν. 112, 6. cum
 μᾶλλον conf. 310, 31.
 παλιντροπία. 346, 19.
 παλιώρα. 346, 19.
 πάλλευκος. 355, 22.
 πάμπολύ τι. 217, 25. πάμπολλα. 186, 5.
 παναθήναια. quinquaginta. 217, 8.
 πανήγυρις et πανηγυρίζειν transl. 133, 3.
 πανδοινία. poemata de epulis. 289, 30.
 παννυχίδες. 166, 10.
 πανταχῆ et πανταχοῦ. 368, 14.
 πανταχόθεν et πανταχόθεν. 78, 6.
 Παντεδίδας et Πεντελίδας. 254, 11.
 πάντη πάντως. 225, 17. 346, 27. πάντα
 πάντη. 124, 23. 346, 27. πάντη et
 πάνυ conf. 171, 2. 296, 24. 322, 13.
 et πάντες. 21, 12. 322, 13. et πάντα.
 197, 22.
 παντοῖον γίνεσθαι. 347, 1.
 πάντως πάντες. 337, 12. πάντη πάντως et
 καὶ πάντως. 225, 18. πάντως et παντός.
 296, 3.
 πάνυ. οὐ πάνυ τι. 12, 19. 234, 27. πάνυ πάμ-
 πλειστον. 73, 12. πάνυ σφόδρα. 214, 25.
 253, 9. 387, 4.
 παρὰ c. acc. secundum. 261, 1. de tem-
 pore. 167, 9. 314, 12. παρὰ et περί τι
 εἰλεῖσθαι. 57, 19. cum πάλαι conf. 278, 15.
 παρ' ἧ. coram qua. 72, 10. παρὰ πό-
 δας μαρτύριον. 50, 31. παρ' ἑκάτερα.
 79, 5.
 παραβάλλειν. offerre. 243, 7. c. dat. con-
 ferre se aliquo. 192, 16. accedere.
 323, 5. admoveere viro mulierem. 74, 24.
 παραβ. τὸ οὐς ἐπὶ τινι. 135, 22. cum
 παρακαλεῖν. 243, 5 et 7.
 παραβάται et ἐπιβάται. 293, 6.
 παραβλέπειν. obliquis oculis intueri. 250, 26.
 παράδοξον. admirabile. mirificum. 12, 6.
 παρακαλεῖν, παραλαβεῖν et παραβαλεῖν conf.
 243, 5.
 παρακολουθεῖν τινι. 178, 13.
 παραλλάττειν τινί pro τινός? 277, 3.
 παραλύειν τῆς ὀρμῆς. 92, 21. παραλύεσθαι
 ζυμοῦ. 18, 10.
 παρανώημα. 76, 11.
 παραπλήσιος, ὁ, ἧ. et παραπλησία. 332, 8.
 παραρρέω. τὰ παραρρέυσαν. 62, 31.
 παραρτᾶν. παρηρημένος μάχαιραν. 99, 25.
 παρατάττειν. addere. 150, 26.
 παρατρέφεσθαι. 52, 17.
 παρα- et περιτυγχάνειν. 36, 24. 79, 6.
 παραχναῦσαι. 21, 26.
 παραψαύειν. 3, 4.
 παρδαλλαγρον et παρδαλαγγίς. 92, 25.
 πάρδαλις, πόρδαλις, πάνθηρ. veterum de
 his feris locos comparavit, et discrimen
 inter eas explicuit *A. F. Wiegmann* in
Iside Okenii 1831, 3. p. 287. ss. La-
 tini πάρδαλιν *panthera* solent vertere;
 Graeci has feras distinguunt, duplex
 παρδάλεων genus statuentes, majus et
 minus. πάνθηρ veteribus Graecis est felis
Uncia Gmel.
 παρείας et παρούας. serpentis genus.
 187, 15.
 παρῆναι. ἀγαπᾶν τὰ παρόντα. 129, 15. παρόν
 τι et παρόντι. 159, 26. παρόντες et πα-
 ριόντες conf. 5, 11. 127, 6.
 παρεκλέγειν. 193, 31. 380, 16.
 Πάρδων et παρδένων conf. 206, 13.
 Παριανοί et Παριανεῖς. 97, 1.
 παριέναι. παριῶν et περιῶν εἰς τινα τόπον.
 156, 32. παριούσιν et περιούσιν conf.
 150, 5. παριούση et Παρίσιου λύση. 282, 25.
 παρομμία ἀγροίκων. 269, 21.
 παρομαρτεῖν, παραμαρτάνειν et παραμαρ-
 τυρεῖν. 330, 19.
 Πάρος et Γύαρος conf. 105, 9.
 πάρος et παρ' οἷς conf. 298, 15.
 παρῆρησάν ἀναλαμβάνειν. 350, 25.
 πᾶς. πᾶν. omnino. 86, 20. pro ἔλον. *Ib.*
 πᾶν ὀτιοῦν. 92, 11. 115, 10. πάντα πάντη.
 124, 23. 346, 27. 361, 24. πᾶν ὄσον.
 151, 27. 332, 14. τοῦ παντός. *omnino.*
 (Cf. *Addenda*.) 233, 32. οἱ πάντες et πάν-
 τες οἱ ἄνθρωποι. 73, 15. οἱ πάντες αὐτοί.
 352, 18. πάντας et πάντως conf. 365, 12.
 371, 18. παντός et πάντως. 296, 3.
 πάντα et ταῦτα. 364, 8.
 πάσασθαι. πάσαιτο et σπάσαιτο conf. 19, 32.
 38, 12. 111, 1. 218, 15. ot καύσαιτο.
 289, 14. 386, 24.
 πάσσειν, ἐμπλάσσειν τινός. 387, 22. κά-
 σεις, σπάσας, πάσσων. 38, 12. ἐπεπά-
 σθη et ἐπεπλάσθη. 44, 22. cf. 387, 32.

- πάσχειν τι cum adverbio. 57, 23.
 πατεῖν. Αἰσωπον πεπατήκας. 354, 19.
 πατήρ. auctor. 1, 19.
 πάτου et πάγου conf. 358, 28.
 πατῆροι θεοί. 163, 32.
 παχύς. εἰ μὴ παχύτερον. 384, 6. παχὺ et
 ταχὺ conf. 116, 12. 351, 17.
 πεδᾶν. πεπεδημένος νεφέλη. 314, 17.
 πεδίον. εἰς πεδίου δίχην. de fluvio glacie
 constricto. 326, 13.
 πέδιον. τὰ πέδιοντα ἄκοντας ἐσθίειν. 185, 18.
 καὶ με πέδι. 209, 23. πέπεισμαι et
 πέπυσμαι conf. 49, 1.
 πενᾶν et πεινήν. 165, 27. ἐπείνη. 125, 26.
 πείραν καθίειναι. 25, 6. 122, 12. cum βίαν
 conf. 70, 9. πείρας et ἐμπειρίας conf.
 395, 22.
 πειρᾶσθαι ἑμίλλας. 70, 25.
 πελάζειν et πελαγίζειν conf. 318, 3.
 πέλεκυς. πελέκυσιν et πελέκυσιν. 393, 14.
 Πελονησιον ὄρος. 372, 6.
 πέλημα et τέλημα conf. 309, 9. —
 Πελοπόννησος. etiam simplici v. 63, 26.
 Πελοποννησίω. 281, 14.
 πένθος et πάθος conf. 89, 25.
 πέρα. ἢ π. τιμή. 351, 31. οὐ πέραν et οὐ-
 περ ἂν conf. 220, 16. περαιότερον et πε-
 ραιτέρω. 129, 19. 138, 23.
 περὶ periphrasin facit. οἱ χειρουργοὶ περὶ
 πλαστικῆν. 377, 21. σπουδαῖος περὶ τι.
 282, 18. cum παρὰ conf. 301, 10. 346, 2.
 354, 34. περὶ τοῦ et τρίτου. 380, 10.
 περιάπτειν κηλῖδά τι. 163, 20.
 περιάπτων. περιάπτα et περιάμματα. 14, 13.
 253, 2. 267, 34.
 περιβαίνειν τινά. 70, 12.
 περιβάλλειν ἀσπίδα. 84, 27. λέξιν. 1, 17.
 περιβαλῶν et περιλαβῶν. 196, 14. 179, 16.
 περιβλέπεσθαι. 125, 3.
 περιβολή. abundantia. 240, 23.
 περιγλύκιστον. 337, 28.
 περιδραμεῖν de equo in gyro currente.
 257, 22.
 περιεῖναι. περιῶν et παριῶν εἰς τινα τόπον.
 156, 32. περιῆν, περιῆει et περιεῆν conf.
 288, 12.
 περιέπειν. 1, 21. ἰσχυρῶς. 125, 19.
 περιέχεσθαι περιέχονται et περιέχονται
 conf. 223, 18. 377, 30.
 περιέχω. περιεχομένην et περιχομένην θά-
 λασσαν. 360, 21. περιέχονται et περιέρ-
 χονται. 377, 30.
 περιηγείσθαι. enarrare et describere.
 213, 13. 299, 6.
 περιθάλλειν. fovere. 1, 19.
 περιθυρεῖν. 8, 20. cum περιθύρειν conf.
 6, 31.
 περι — παράκλυσίς. 358, 26.
 περι — παρακόπτειν. 291, 17.
 περικυκεῖν. 292, 30.
 περιλαβῶν et περιβαλῶν conf. 25, 29.
 179, 16.
 Περιμούδα. urbs. 338, 4.
 περινεως. 37, 4.
 περιόδος γῆς in tabula exhibitā. 56, 10.
 περι — παραπίπτειν. 343, 27.
 περιπέτεσθαι et περιποτᾶσθαι. 28, 19.
 περιπλέκω. περιπλακεῖς. 390, 3.
 περιπτύειν. 365, 22.
 περιπτύσσεσθαι et περύσσεσθαι conf.
 83, 24.
 περιρῆγγυσοῦναι de fluvio. 167, 28.
 περιτιθέναι κόσμον. 107, 13.
 περιτρέφεσθαι et περιστρέφεσθαι de glacie.
 326, 19.
 περιττότερος. 1, 24.
 περιφερές et περιφανές conf. 66, 20.
 περιχέω. περιχυθέντων et περιλυθέντων πε-
 ρῶν. 65, 6.
 περιχναῦσαι. 21, 26.
 περσέα et περσαλα. 227, 30. 249, 15. 263, 4.
 Πέρσου et Παράλου. 302, 21. Περσῶν et
 Ήραισίων. 100, 7.
 περσινός. 178, 8.
 πετάζω, πεπέτασμαι et πέπταμαι. 138, 7.
 ἐκπεπεταμένος et ἐκπεπετασμένος. 35, 27.
 πέτεσθαι. πέτεται et πέταται. 22, 8. 42, 9,
 πεφεισμένως c. genit. 135, 4.
 πέψις et ὄψις conf. 311, 17.
 πηγνύειν. πῆξι et κλήξι conf. 99, 22.
 νεοττοὶ παγέντες. 48, 2. κῶλα ὑπὲρξάτο
 πηγνυσοῦναι. 33, 22. [Ad mores trans-
 latum verbum ap. Suid. I. p. 13. Ἄρ-
 βογάστης πρὸς σωφροσύνην πεπηγώς τε
 καὶ διηρθρωμένος.] πηγνυμένη et πιδυ-

- μένη conf. 274, 1. et ἐπαγνομένη. *Ib.*
 πηγνυμένων et μινυμένων. 226, 21.
 Πηλιάδι, πηλιάδι, πελιώτιδι βολῆ. 24, 22.
 Πηγιτίς Ἀθήνη. 148, 9.
 πήξις καὶ ψύξις. 80, 9.
 πήχυς. πήχεων et πηχῶν. 371, 29. 374, 2.
 πιδύειν. πιδυομένη ἱμάς et πηγνυμένη conf.
 274, 1.
 πιέζειν. τὸ πνεῦμα. 147, 15. πίσας ἑαυτόν.
 299, 16. πιέζεσθαι ὑπὸ. 129, 29. πε-
 πεισμένος et πεπιασμένος conf. 297, 24.
 305, 30. 313, 3.
 πιθῆκος, ἦ? 121, 31.
 πίμπραται et πίμπλαται conf. 313, 16.
 πίνη et πίννη. 64, 12.
 πιπράσκειν c. genit. 388, 3.
 πίπτειν. de morbo caduco. 198, 12. ἔπεσα.
 διακπέσαι et διακπαίσαι. 337, 19. πε-
 σοῦσα et ἔμπεσοῦσα conf. 117, 19.
 πιστεύειν. πιστευθεὶς ἐρύθημα. 90, 19. εἰ
 ταῦτα οὕτως πεπίστευται. 22, 29.
 παστός τινος et τινί. 54, 28.
 πῖττα. piscis usus in cute laeviganda. 306, 29.
 πλαῖζειν (πελάζειν). πλαζεισα et σπασζεισα
 conf. 253, 20.
 πλανᾶν. πλανᾶσθαι de embryo. 273, 5.
 πλάττειν καὶ γράφειν. 231, 25. πλάττειν et
 πράττειν ἔργα. 105, 20. ἐπλάττετο et
 ἐπράττετο conf. 128, 12. πέπλασται et
 πέπασται. 44, 17.
 πλατύς. πλατείας νομάς νέμεσθαι. 334, 33.
 πλατυώνυχος. 262, 2.
 πλέειν et πλεῖν. 301, 21.
 πλέκειν μηχανάς. 64, 21. πέπλεκται de
 nomine. 111, 10.
 πλεονεκτεῖν τινος. 336, 3. πλεόν ἔχειν τρυ-
 φῆς. *Ib.* (Male excusum in Annotatt.
 p. 507, 11. τροφῆς πλεόν ἔχειν pro τρυ-
 φῆς.)
 πλέος. πλεόν et πλεῶ conf. 222, 1. πλείω
 et πλείονας. 88, 12.
 πληθός c. plurali verbi. 122, 6. pro πλη-
 θῶρη. 185, 3. πληθός τῆς ἀλκῆς. 300, 7.
 cum μέγεθος conf. 384, 21.
 πλημμύρα et πλημύρα. 357, 2.
 πλησμονή. ἐν πλησμονῇ Κύπρις. 180, 9.
 Πλούτων et πλούτων conf. 358, 32.
 πνεῦμα et βεῦμα conf. 167, 25.
 πνεύμων. piscia. 306, 26.
 πνῆγμα. εἰς π. συλλαβεῖν. 16, 25.
 πόα. victus ex herbis. 199, 30. πόα βαδεια.
 123, 19.
 ποδάγρα et πεδάγρα. 355, 14.
 ποδεῖν. transl. de rebus. 162, 18.
 ποί. ὑποκρύπτεται ποι et που. 188, 4.
 ποιεῖν τὸ ἑαυτοῦ. 3, 31. 5, 28. ποιεῖσθαι
 pro προσποιεῖσθαι. 210, 26.
 ποικίλλειν. condimenta adhibere. 33, 26.
 88, 9.
 ποικίλος. ποικίλον δεῖπνον. 369, 9. ποικίλα
 καὶ ἐφολλὰ δελείατα. 285, 12. τὰ ποικίλα
 ποικίλως ἀνέμιξα. 396, 5. στέφανος πο-
 κίλως διαπλακεῖς. 255, 5. ποικίλως ᾄδειν.
 277, 9.
 ποίμνη et λίμνη conf. 120, 17. ποίμνη.
 onis. 364, 1. ποίμνης et ποιμένος conf.
 279, 10.
 ποιμνίτης ὑμέναιος. 286, 1.
 ποιότης et πώτης conf. 320, 18.
 πολέμιος c. genit. 230, 3.
 πολιτής τινί. 105, 14.
 πολλάκις et πολλάς conf. 110, 6.
 πολύς. κατὰ πολὺ et κατὰ πολλά. 55, 28.
 πολλά τετρωμένος. 173, 2. ἀμυστὶ καὶ
 πολλάς πίνειν. 390, 15. πολλαῖς μαστι-
 γοῦν. 227, 31. ἄφθονα καὶ πολλά. 221, 11.
 Ζεὺς ὕσας λάβρω καὶ πολλῶ. 278, 16. [*Ly-*
sias de Invalid. p. 753. ἀνθρώπους πο-
νηρούς καὶ πολλούς. Isocr. Panath. c. 73.
τόπους μικρούς καὶ πολλούς. Demosth.
Or. de Symptor. p. 186, 16. εἰάν τις ἀπ'
αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλά λαμβάνη. Praeivit
Homer. Il. β. 213. ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν
ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦσθη.] τούς ἀνοή-
τους τε καὶ πολλούς. 98, 21. πολλῶν et
ποταμῶν conf. 191, 30. 357, 3. πολὺς
ἀήρ. 41, 20.
 πολυθευκῆς φωνή. 114, 1.
 πολυτήχως ᾄδειν. 277, 9.
 πολύσεμος et πόλεις σεμναί conf. 8, 6.
 πολύφογγος. 120, 23.
 πομπή θεία. 70, 26.
 πομπός ἄνεμος. 56, 18.
 πομπίλος πομπός. 348, 7.
 πονηρία ὄμβρων. 392, 2.
 πονηρῶς ἔχειν ἑαυτοῦ. 260, 18.

- πόντος et τόπος conf. 141, 3. 211, 1.
 Πόντος. fluvius Thraciae. 208, 13.
 πορεία. διὰ πορείας et δι' εὐπορίας conf.
 322, 21.
 πόρος ὁ ἕτερος. anas. 136, 19.
 πορφυροῦς. τὰ πορφυρᾶ. 388, 24.
 ποτάμιον et Ποτάμιον. 312, 14 et 22.
 ποταπή et ποδαπή. 199, 7.
 Ποτνιαλ. 349, 6.
 πότησθαι. 119, 30.
 ποῦ δαλ. 150, 20. καὶ που τῶν et καὶ τού-
 των conf. 305, 30.
 ποῦς. παρὰ et κατὰ πόδας. 50, 31. ὡς ποδῶν
 εἶχον. 60, 13. ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν. 77, 15.
 τὰ πρὸ ποδῶν. 369, 22. πόδας et κόμας
 conf. 269, 33.
 Πραῖσιοι et Πράσιοι. 292, 22. 337, 22.
 355, 15. Πραῖσιων et Περσῶν. 100, 7.
 Πραξιακὴ et Πρασιανὴ χώρα. 391, 14.
 πρᾶξις σπουδῆς ἐχομένη. 235, 24.
 πρᾶνώς. 115, 10.
 πρᾶος. πρᾶψ ἀέρι. 28, 23. πρᾶότερον et
 πρῶτερον. 200, 3.
 πρᾶττειν et πλάττειν ἔργα. 105, 20.
 πρᾶῦνα καὶ ἡμεροῦν. 222, 4.
 πρεσβύτης et πρεσβυτίς. 30, 3. [in Fab.
 Aesop. 199. ed. Fur. πρεσβύτης legitur
 de muliere, πρεσβυτίς in eadem fabula
 ap. Hautp. 162.] πρεσβύτου et πρεσβυ-
 τέρου. 269, 26. τὸ πρεσβύτερον et πρε-
 σβύτατον. 273, 31. ἐν τοῖς πρεσβυτέροις.
 pro ἐν τοῖς ἄνω. 338, 31.
 πρήθειν. κρησθῆναι. 24, 30. κρησθῆ et
 κρησθῆ conf. 65, 28. τὰ ἱστία κέπηρη-
 σται. 37, 26.
 πρὶν ἂν βαδίσῃ et βαδίσαι. 68, 11. πρὶν ἢ
 κομίση et κομίσει. 292, 15. πρὶν ἢ ἐπι-
 ταραξῆ καὶ ἀφανίσῃ. 376, 32.
 πρὸ ὁδοῦ γίνεσθαι. 58, 14. πρὸ τριάκοντα
 ἡμερῶν. 121, 7. 346, 12. 349, 29. πρὸ
 τῆς ἀληθείας ποιήσασθαι τὸ ψεῦδος.
 62, 9.
 προ — προάγειν. 301, 31. cum ἐξάγειν
 junctum. 362, 33.
 προαιρέω. προηρημένος et προεξηρημένος conf.
 45, 2. 172, 12. 380, 20.
 προαπαίρει et προαπερεῖ. 314, 29.
 προ — προσβάλλειν κνίσσης, ὁσμῆς. 328, 32.
 προσβάλλεσθαι ἑαυτῶν vel ἑαυτῷ τι.
 294, 30.
 προβολή. proboscis polyri. 116, 1.
 προγάμιος ὑμέναιος. 218, 28,
 προδειξαι in lacta. 107, 2.
 προδιέρχεσθαι. 197, 29.
 προεδέων λόγος. 294, 20.
 προερέω. προεξηρημένος et προηρημένος conf.
 45, 2. et εἰρημένος. 275, 14.
 προ — προσέρχομαι. 100, 8. 191, 10. 211, 29.
 προσέχεσθαι. se exserere. 374, 5.
 προήκειν. πέτρα προήκουσα. 160, 20. προή-
 κοντες μέγεδος. εἰς μέγεδος. 341, 23.
 προθεῖν τι. 169, 4.
 πρόθυμός τι et εἰς τι. 75, 14.
 προκείσθαι. 89, 11.
 προίνατι. προ — προσίσαι. 3, 28. cum ge-
 nit. 36, 6. 63, 2. προίτι et προίει conf.
 290, 18. προίσι corruptionem. 346, 14.
 πρόσ με. 163, 19. comparationi inservit.
 220, 10. πρὸς ἐπὶ τούτοις. 382, 8. πρὸς
 τοῖς προεξηρημένοις. 232, 9. πρὸς τῷ ζη-
 λότυπος εἶναι. 110, 7. πρὸς τῷ et τὸ
 τίθειν εἶναι. 57, 26. 114, 17.
 προσάγειν et προσάδειν conf. 285, 15. 124, 13.
 προσάγεσθαι. allicere. 200, 23.
 προσάδειν et προσάγειν conf. 285, 15.
 προσάπτειν αἰτίαν τινί. 232, 9.
 προσαράσσειν. 164, 5. 168, 21. 275, 16.
 προσβάλλειν c. genit. 320, 2. 328, 32. cum
 accus. 303, 15. de Sole. 322, 1.
 προσβολή δαιμόνιος. de malis divinitas im-
 missis. 389, 6. πρ. ἡλίου. 322, 1.
 προσείειν δῆρατρον. 14, 17.
 προσεργύζειν et πρόσω ἔρπ. 29, 19.
 προσέρχεσθαι. προς — προελθεῖν. 12, 22.
 211, 29. προσέρχονται et προσέχονται.
 87, 30. 342, 19.
 προσέχεσθαι τι. 87, 30. c. προσέρχεσθαι
 conf. 342, 19.
 προσηκειν. οἱ προσηκοντες οὐδεν. 206, 19.
 προσμελεῖν et προσμειδιᾶν. 109, 11.
 προσπαίζειν καὶ ἐρεσχελεῖν. 90, 29.
 προσπαλαίειν. 128, 6.
 προσπίπτειν δῆγματι. 145, 33.
 προστίθμη. προσθῆ et κρησθῆ conf. 66, 28.
 προς — προτρέπεσθαι. 347, 1.

- προσφέρειν remedia adhibere. 291, 27.
 προσφείρεσθαι τινι. 37, 25.
 πρόσω ἐρπύζειν et προσερπ. conf. 29, 19.
 πρόσω ὑψηλά. 154, 29. εἰς τὸ πρόσω
 ἴεσθαι. 181, 31.
 προτείνειν δέλειαρ. 77, 10. offerre. 259, 23.
Eurip. Helen. 27. τοῦμόν δὲ κάλλος Κύ-
 πρις προτείνασα.
 προτείνης. 35, 14.
 προτέροις et πρεσβυτέροις conf. 338, 31.
 πρότερον et πράτερον conf. 200, 3.
 προ — προστρέπεσθαι. supplicare. 347, 1.
 πρόσφασιν ἔχειν. 49, 28.
 προφορεῖσθαι ὁδόν. 144, 31. 206, 25.
 πρόχος, πρόχους et τροχούς. 108, 24.
 πρώτος. οἱ πρώτοι pro πρότεροι. 20, 22.
 187, 19. 359, 21. πρώτον pro πρότερον.
 57, 15. τήν γε πρώτην. 247, 19. ἀπέ-
 στη τῆς πρώτης. 30, 30. 221, 13. πρώ-
 τα — ἔπειτα. 140, 30. 319, 31. πρώτος et
 ἔρωτος conf. 7, 8.
 πταλεῖν. πταίλας et πταίλας conf. 14, 21.
 πταίεσθαι et κλέπτεσθαι conf. 37, 6.
 πτερόν ὄρνιθος de celeribus. 314, 14.
 πτέρυξ. πτέρυγες πρώται καὶ νοτιαῖαι pi-
 sciium. 256, 13. πτέρυγι et φύγχει conf.
 210, 14.
 πτερύγια cancerum. 171, 1.
 πτερύσσεσθαι et περιπτύσσεσθαι conf.
 83, 24.
 πτερωτοὶ ὄφεις. 45, 6.
 πτηνοῖς et πτῖλοις conf. 58, 7.
 πτήσις μηκίστη. 56, 32.
 πτήσσειν αἰσχύνῃ. 253, 24. πτήξασαι et
 πτύξασαι conf. 343, 8.
 πτῖλοις, πτηνοῖς, πήλοις conf. 58, 7.
 πτίσσειν. τὸν ἐκ τῶν πτισσομένων ἀέρα.
 387, 10.
 πτοία. in re amatoria. ποιεῖσθαι πρὸς τι.
 231, 18.
 Πτολεμαίων ποταμός. 277, 31.
 πτύας ἀσπίς. 65, 28.
 πτύελον et πτύαλον. 40, 25. 168, 27.
 πτύσσω. πτύξασαι et πτήξασαι 343, 8.
 συνέπτυκται τὸ ἔντερον. 126, 15.
 πτυχαὶ concharum. 342, 30.
 πτώσσειν. 164, 31.
 πυγαργός. 164, 30.
 πυγῇ λαλεῖν. 270, 15.
 Πυγμαῖοι. 351, 19.
 πυνδάνομαι. sciscitari. 266, 13. πέπυσμα
 et πέπεισμαι. 49, 1. 89, 31. 114, 12-
 357, 19.
 πῦρ ἄσβεστον καὶ ἀκόμητον. 244, 18.
 πυρὰ et ξηρά. 169, 22.
 πυρίγονοι. 28, 18.
 πυρρός et πυρρός. 344, 10. πυρροὶ faces.
 37, 12.
 πυτία. 59, 30.
 πῶς τι. 390, 24. πῶς γάρ; 316, 6. πῶς
 ἢ πόθεν; 258, 8. πῶς ἐτι ταῦτα καλά.
 390, 24. πῶς in fine. 359, 3. cum τέως
 conf. 392, 3. πῶς ἂν βελήσει. 390, 25.
 πως post adverbia. 346, 14. ἤσχη πως.
 382, 11. ἀποβρήτως πως. 346, 14. καὶ
 γάρ πως. 4, 15. 75, 16.
 Parii ὄφιογενεῖς. 25, 3.
 Participium pendens ab enuntiatione in-
 terposita. 50, 5. variata structura in
 verbum finitum mutatum. 2, 21, 51, 30-
 post verba dicendi. 58, 29. 183, 23-
 part. praesentis de re praeterita. 393, 4-
 aoristi post verba eundi. 292, 7. praesen-
 tis et futuri cum ὡς. 107, 1. participia
 duo sine copula. 2, 10. 216, 24. 219, 12.
 Periphrasis ob euphemismum. 27, 6.
 Pes. pedes trisyllabi rariores in trimetris
 Jambographorum. 365, 24.
 Pleonasmus in compositis. μάλα ὑπέρσεμνος.
 30, 9. πάνυ ἀάμπλειστος. 73, 12. ἀνα-
 τίκτεσθαι αὐδῆς. 9, 29. τὸ ἐντεῦθεν ἐπὶ
 τούτοις. 190, 1.
 Pluralis pronominis relatus ad singularem
 nominis, quod totum genus complecti-
 tur. 24, 26. 98, 33. 334, 17. pluralis
 adjectivorum neutrinis generis praelatus
 singulari. ἄββατα. ἄσημα. δυσέκνυπα.
 ἄφουκα etc. 19, 25. 15, 17. 24, 27.
 31, 31. 49, 3. 101, 18. pluralia sub-
 stantivorum pro singularibus. 155, 11.
 pluralis et singularis nominum junctim.
 67, 30. pluralis verbi ad nomen neutr.
 pluralis numeri. 113, 1. 114, 27. 274, 3.
 ob attractionis cujusdam speciem. 322, 8.
 243, 13.
 Positivus cum superlativo junctus. 66, 26.

- positivus cum genitivo pluralis. φλό-
τεκνον ζώων. 262, 6.
- Praepositio in compositis iterata. 10, 23.
76, 27. abundantia in praepositione.
12, 23. ter repetita. 28, 16. primo et
tertio nomini addita, medio detracta.
129, 10. male a librariis repetita. 194, 2.
- Praesens et perfectum in narratione vivi-
diore, etiam post ἐπεί, ὅτε etc. 161, 26.
cum aoristo conjunctum. 258, 11. par-
ticipium praesentis pro futuro. 107, 1.
- Pronomen relativum ad vocabulum remo-
tius accommodatum. 8, 6. per synesin
relatum ad substantivum latens in com-
posito. 86, 7. [vid. *Baiter* ad Isocrat.
ed. Bremi Exc. X. et ad Panegy. p. 73.]
pronomen interrogativum in clausula.
359, 3. 4.
- Ptolemaei secundi studium circa mirabilia
naturae. 66, 7.
- ράβδος κρανείας. 285, 2.
ράδιον ἔχειν τὸ οὐς εἰς τι. 163, 28.
ράδῦμος. οὐ β. ἐπαίειν. 4, 21. 94, 31.
μνημονεύειν. 289, 29.
Ῥάκος et Ῥαῦκος. 389, 12.
ρανίδες. maculae. 383, 28.
ράξ. ράγα et ρῶγα. 66, 18. 140, 5.
ράπτειν. οἷα ράπτει. 271, 32. ἐπιβουλάς.
160, 16.
ῤάστος. ἐκ τοῦ ῤάστου. 280, 15. ῤάστα et
ἑαστα conf. 284, 1.
ῤαστωνεύειν et ῤαστωνεύεσθαι. 90, 5.
Ῥαῦκος et Ῥάκος. 389, 12.
ῤεῦμα et πνεῦμα conf. 167, 25.
ῤηγγύναι. ῤήξει φωνήν. 264, 25. ὑγροῦ ῤα-
γέντος pro καταβράγέντος. 329, 12.
ῤήτρα. ῤήτρας ποιῆσαι. 348, 11.
ῤενᾶν τὴν ἔξιν. 126, 10. ἀνθρώπους. 198, 29.
ῤεπίς. ῤεπίδων et κρηπίδων conf. 293, 16.
ῤίπτειν et ῤίπτειν conf. 7, 25. 182, 18. et
ῤύπτειν. 201, 28. ἐβρίδῃ et ἐτρέιδῃ.
372, 15.
ῤοή et ῤύα αἵματος. 173, 5.
ῤόδιον τῆς εἰσεσίας, τῆς κορδαίδος. 302, 9.
κολλῶ τῷ ῤόδιῳ. 186, 7. ῤοδίῳ et ῤο-
δίῳ conf. 131, 11. Ap. *Philoscr.* Vit.
- Apoll. VII. 26. p. 306, 5. ῤοδίου exca-
sum pro ῤοδίου.
- ῤοῖζος. de voce. 120, 32.
ῤοκτιεῖς et ῤυτιεῖς. 350, 2.
ῤοκκαία ῤαρτεμῖς. 275, 25. 320, 29.
ῤοῦδες. 168, 2.
ῤύα et ῤοή αἵματος. 173, 5.
ῤυάδες ἰχθύες. 212, 4.
ῤύγχοι. ῤύγχει et βέγγει conf. 210, 13. et
πτέρυγι. *lb.*
ῤυδμός et ἀρῤυδμός conf. 34, 29. 364, 13.
et ῤυμός. 365, 34. ἐν ῤυδμῷ βαίνειν.
364, 13.
ῤύμη et ῤώμη conf. 131, 11. [cf. *Schae-
fer* ad Plat. Vit. VI. p. 396.] τῇ ῤύμη
ἀνατρέπειν. 186, 7. ἐμπροσθεν ὑπὸ ῤύμης.
vulg. ῤώμης. 269, 14. 274, 5.
ῤυπᾶν et ῤυποῦν. 309, 24.
ῤύπτειν et ῤίπτειν. 201, 28.
ῤυσός et ῤυσσός. 6, 25.
ῤυτήρ. ἀπὸ ῤυτήρος ἄγειν. 385, 22.
ῤύμη et ῤύμη conf. 131, 11. 155, 16.
269, 14. 274, 5. et ὄρμη. 296, 14. et
ῤωμαῖοι. 384, 14.
- Regionis nomen ante praepositionem posi-
tum. 320, 25.
repetitio ejusdem vocabuli. 80, 19.
- σ saepe omissum post εν. 48, 7. ortum ex
ι adscripto. 3, 18.
Σαγαραῖοι. 281, 6.
Σάγρα. ὡς εἶναι Σάγραν τὰ λεχθέντα.
248, 13.
σαλεύειν ἐπὶ τῆς ἄμμου. 20, 1. ἐν et ἐπί
τινι. 257, 30.
Σαμοθράκη. οἱ ἐν Σ θεοί. 347, 19. τοῖς
Σαμοθραξὶ θεοῖς. *lb.*
Σάνος. nomen canis. 250, 12.
Σαράκροιοι. 281, 6.
Σαρδιανικὸν βάμμα. 91, 24.
σαρκῶν et καρπῶν conf. 183, 20.
σαροῖ et μωσαροῖ conf. 39, 21.
σαύρα et λύρα conf. 222, 31.
σελάγια et σελάχια. 261, 12. σελάχιοι.
adjective. 341, 22.
σελήνη. νόσος ἐκ τῆς σελήνης. morbus com-
itialis. 329, 10.

- σμνύνειν et σμνοῦν. 268, 32.
 σέρφος et σέριφος. 197, 9. σέρφω et σόρφω.
 321, 23.
 Σεινήχορος et Σώσαρος. nomen regis. 275, 6.
 σημαίνεσθαι ἄστροις. 31, 11.
 σήραγξ. σήραγγες et σύριγγες. 358, 14.
 359, 1. τὰ σηραγγώδη. 209, 21.
 σήψις. ὑπὸ σήψεως. 59, 25.
 σιγῆς et πηγῆς conf. 56, 32. σιγῆ εἶχε.
 159, 32.
 σιμοειδές. 277, 6.
 σιμοί et σεισμοί conf. 286, 22.
 σίνεσθαι et γίνεσθαι conf. 356, 2.
 Σιντυκή γῆ. 203, 13.
 σιρός et σωρός. 41, 7. 142, 19.
 σίτησις ἐν Πρυτανείῳ. 145, 7.
 σιττακός et ψιττακός. 353, 10.
 σκαλαβώτης. 134, 7.
 σκαρδαμύσσω. 41, 26.
 Σκαρίσκος et Καρίσκος. 369, 29.
 σκέπη τῆς περιβολῆς, de paguri testa.
 211, 20.
 σκεῦος. pars virilis. 378, 30.
 σκιά. de colore. 276, 18.
 σκιαθηφόρα et σκιαδοφόρα. 360, 13.
 σκιερὰ γυῖα. 368, 12. σκιαρός. 153, 14.
 σκινδαψός. 285, 17.
 σκληρὸν πνεῦμα. 215, 17.
 σκόλοψ et κόλλοψ. 223, 32.
 σκότος et σκεῦος. conf. 247, 9.
 σκυδικόν et τοξικόν venenum. 201, 21.
 σκυλακοτροφική. 127, 29.
 σκύλαξ et σκύληξ conf. 145, 20.
 Σκύρος. 96, 8. Σκύριαί αιγες. 65, 31.
 σκῦτος. locum quo pueri castigantur.
 327, 24.
 σκώληξ et σκύλαξ conf. 145, 20.
 σκώπτειν et κόπτειν. 113, 17.
 σκώψ. 350, 27.
 σμίνθος. 266, 3 et 6.
 σοβαρά οἰκία. 68, 19.
 Σόλων, de quovis legislatore. 8, 5. 47, 1.
 σούχος. crocodilli genus. 227, 23.
 σοφία et ἀσωτία conf. 111, 4.
 Σόφιλος et Σόφιλος. 173, 26.
 σοφισταὶ μελῶν. 243, 22.
 σοφός. σοφώτερον ὄραν. pulcritudinis intel-
 ligentem esse. 143, 15.
 σπαίρειν et ἀσπαίρειν. 7, 19. κείμενοι σπαί-
 ρουσιν. 26, 13.
 σπάλαξ et πάλαξ. 261, 25.
 σπαρτίνα. fanis genus. 284, 28.
 σπᾶν. σπάσας et πάσας. 38, 12. σπάσαιτο
 et πάσαιτο. 19, 32. 218, 15. σπᾶν et
 ἔσδων. 328, 9.
 σπαίρειν et ἐγείρειν conf. 393, 22.
 σπένδεισθαι τι. transl. 44, 17.
 σπέρμα. progenies. 189, 29.
 σπεύδειν. ἔσπευσε λαβεῖν. 343, 31.
 σταλαμή. 29, 20.
 Σπίνδαρος. musicus. 34, 23.
 σπανίδιον. 305, 26.
 σπουδάζειν σὺν παιδιᾷ. 8, 13.
 σπουδαῖον, τό, et σπουδαστικόν περὶ τι.
 249, 22.
 σπουδῆς ἐχομένη πρᾶξις. 235, 24.
 στάχυες et ἀστάχυες. 80, 25.
 στεγανός et στεγνός πρὸς τι. 202, 18.
 στέγος et τέγος. 49, 15. 134, 11. 360, 6.
 στείνειν. στεينوμένης γαστρος. 344, 31.
 στελέχη δρυῶν. 325, 19.
 στερίλαις et ἐρίφοις conf. 66, 5.
 στέρον et ἔντερον conf. 84, 3.
 στέφανος ἀνδρῶν πλεκόμενος. 175, 30.
 στιφρότης. 299, 18.
 στοιχεῖον et στοιχον. 40, 31.
 στοιχος. ἐπὶ στοιχον ἴναί. 34, 17. κατὰ
 στοιχον. 107, 28. 123, 15. 304, 31.
 στόμα. κατὰ τὸ στόμα ξεῖναι. 4, 5. εἰς
 et ἐπὶ στόμα κίπτειν. 119, 10. 154, 19.
 στόματι juxta σώματι omissum. 202, 8.
 στορνύναι. στόρνυται et δόρνυται conf.
 285, 19.
 στοχός, στόχος, εὐστόχος. 15, 11.
 στρατεία et στρατιά conf. 257, 20.
 Στράτιος Ζεὺς. 278, 11.
 στρεβλοῦσθαι ἐπὶ τι. 329, 1.
 στρέφειν βουλήν ἐν ἑαυτῷ. 240, 4. στρέ-
 φέσθαι τὴν γαστέρα. 48, 11. στρεφόμενος
 et φερόμενος conf. 292, 31. ἐστρέφετο
 et ἐτρέφετο. 328, 11.
 στροβίλος καὶ καταγίς. 334, 4.
 Στρουδίας. parasitus. 198, 30.
 στραυδός. στρουδῶν φορά. 392, 15.
 συβώτης et συβότης. 191, 7.
 συγγενές eam genit. 198, 6.

συγκινώσκειν ἑαυτοῖς sequente participio. 132, 18.
 συγγράμματα et συγγράματα conf. 126, 22.
 συγκληροῦν. συγκεκληρωμένα ἔχειν πολλά. 1, 11. συγκεκληρωῶσαι πενία, σιωπῆ. 351, 9.
 συγχρέειν μέλος. 243, 18.
 συγγράματα et συγγράμματα conf. 126, 22.
 σύγκρασις et σύγκρισις. 64, 24.
 συγγεῖν τὴν τάξιν. 364, 21. συνέχειαν et συνέχειαν. *Ib.*
 συζῆν πενία, αἰδοῖ, ἀρετῆ. 342, 3.
 συκαλλῆς. 305, 28.
 συλλαβεῖν et συμβαλεῖν conf. 219, 16. et σοι λαβεῖν. 307, 14.
 συκῆ ἐξ ἑλαίας. paroenia. 209, 23.
 συμβαλεῖν et συλλαβεῖν. 219, 16.
 συμβιοῦν ταῖς ὑδροθῆλαις. 342, 3.
 συμβλητός. οὐ συμβλητά καὶ ἀτέκμαρτα. 150, 2.
 συμμάχεσθαι. de rebus. 77, 31. cum συμβάλλεσθαι conf. *Ib.* 169, 16.
 συμπλέκειν κράσις σωματίων. 361, 2.
 συμφορῆς. συμφορῆ et συμφοῶ. 107, 21. 111, 20. 119, 18. φωνῆ συμφορῆς. 120, 26.
 συμφοῶς et σημοειδῆς conf. 277, 6.
 σύν. σύν βῶμη. 113, 4. ἡ νίκη σύν τοῖς Ῥωμαίοις λαμπρῶς ἐγένετο. 18, 8. 176, 10.
 συναγεῖν. εἰς βραχὺ συναγεῶσαι. 230, 23.
 συνῆκται et συνῆπται conf. *Ib.*
 συναίρω. συνελόντι εἰπεῖν. 287, 13.
 συναίωσκειν τινί. de fluminibus. 322, 2.
 σύνδεσμον ἀποφαίνειν. 381, 9.
 σύνδρομος ὥρα. 307, 2.
 συνδράζεσθαι. 69, 1. εἰς τὸν σύννομον. 334, 31 (vide Addenda ad h. loc.)
 συνεξελεῖν de congressu amatorio. 219, 8.
 συνεκτείνειν et συνεπέγειν conf. 322, 19.
 συνεπάγειν — γει et συνεπάγη conf. 331, 26.
 συνεπέγεσθαι. 322, 19.
 συνεργός et ἀσύνεργος. 263, 6.
 συνέχειν τὸ πνεῦμα. 271, 11.
 σύνηδες, τό. pro more. 175, 21. τῆ συνηδεία. 43, 8.
 συνδεῖν et συνωδεῖν. 69, 14.
 σύνδημα. ἀπὸ συνδήματος. et ὑπὸ συνδήματι. 37, 10. 102, 32-375, 16. σύνδημα et σύνδεμα. 200, 20.

συνδεῖν. cognoscere. 9, 23.
 συνέναι ἐπὶ παιδοποιία. 55, 4. συνὸν σχῆμα σελήνης. 247, 10. συνέναι et συνεῖναι conf. 33, 3. 173, 4. [vid. *Hermann* ad *Lucian*. de *Hist. Scr.* c. 44. *Ass* ad *Platon*. de *Legg.* p. 157.] συνεῖσαι et συνεῖσαι. 334, 14.
 σύννομος. συνδρασθῆναι εἰς τὸν σύννομον. 334, 31. (vide *Addenda* ad h. l.)
 συνόδους et συνώδους. 261, 23.
 σύνοικον πάθος. 207, 24.
 συντίθεσθαι. notare. observare. 63, 23. sponsonem facere. 348, 19.
 σύντονος μούσα. 287, 10. πορεία. 354, 8. cum σύντομος conf. 296, 26.
 συντρέβειν τὸ σκέλος. 192, 20.
 σύντροφος φωνῆ, μυκηθμός. 128, 27. δάλασσα. 215, 18.
 σύντυχς. quid? 303, 32.
 συνυφαίνειν. συνυφασμένος et διυφασμένος de nido. 202, 19. de piscibus gregatim natantibus. 335, 3.
 συνωδεῖν et συνδεῖν. 69, 14.
 Συρακόσιος et Συράκωσιος. 250, 10.
 σύριγγες Aegypti. 142, 3. cum σήραγγες conf. 358, 1+ 359, 1. σύριγγ pro συριγγός. 347, 5.
 συριγγός et συρισμός. 347, 5.
 συρματίζειν. 117, 30.
 συβράσσειν de navibus. 219, 13.
 σὺς. σύν et σύν conf. 108, 29. 282, 19.
 σφαλερός. τὸ εἰς θάνατον σφαλερόν. 320, 6. cum φανερός conf. 229, 6.
 σφᾶς αὐτοῦς et ἑαυτοῦς. 148, 26. 160, 31. 195, 4. 226, 23. 267, 24. 302, 11.
 σφέτερος de una persona. 363, 5. σφετέρου et σφετέρου conf. 53, 18.
 σφηκία et σφηκία. 87, 26. κεινημένη. 368, 24.
 σφηκοῦν. 300, 1.
 σφόνδυλος et σπόνδυλος. 85, 3. 193, 19.
 σφύραινα et μύραινα. 16, 6.
 σχῆμα, κτῆμα, χρῆμα conf. 236, 24.
 σχοῖνος et σχῖνος. 141, 19. 222, 25.
 σχολῆ. vix. 98, 28. cum χολῆ conf. 327, 30.
 σῶμα et σχῆμα conf. 77, 3. χρώμα. 361, 2. σώματι et σώσαντι. 390, 30.
 σῶν et σῶν. 309, 22.

- σωτήρια. 39, 24.
 σωφρονεῖν περὶ τὴν γαστέρα. 97, 3.
 Singularis verbi relatus ad nomen pluralis numeri. 54, 20. verbum in singulari praecedens pluralem. ἔστι καὶ οὗτοι. 173, 15. 363, 29. ad plura nomina relatum. 60, 11.
 Solonis leges de parentum cura. 196, 17.
 Superlatus cum comparativo conf. 20, 3. cum positivo junctus. 66, 26. cum genitivo pluralis omisso articulo. 56, 4. 8, 14. 236, 10. genus superlativi accommodatum nomini principali in constructione adjectivorum cum genitivo μυῖα ζῶων θρασυτάτη. 10, 3. 29, 8. 68, 9.
 Synonymorum cumlatio. 126, 21.
 Syri a piscibus comedendis abstant. 264, 14.
- τ simplex pro duplici. 25, 20.
 ταγήνου ψόφος. 70, 18.
 τακερὸς de cantu. 112, 27.
 ταλαντιαῖος πολύπους. 290, 15.
 ταλασία. 11, 23.
 Τάναρος, Ταίναρος, Τέναρος. 331, 1.
 τανυσίπτερος. 265, 21.
 Ταξίλαι. 292, 23.
 τάξις et τάσις conf. 364, 21.
 ταρασσειν. κλύδων τεταραγμένους. 115, 30.
 τεταραγμένον φθέγγεσθαι. 277, 11.
 ταρχεῖαι animalium. 232, 21.
 τάρχος. ταρχίους et ταρχή. 267, 22.
 τάσσω. τετάχεται. 56, 17. 221, 14.
 Ταυλάντιοι, Ταλάντιοι. 308, 2.
 ταυρηδὸν ὑποβλέπειν. 155, 5.
 ταῦροι in feretris gestati. 154, 19.
 ταῦτη τοι καί. 198, 18. 257, 10. καὶ ἐκείνη καὶ ταῦτη. 368, 21. ταῦτη cum ταῦτα conf. 128, 9. 190, 7. ταῦτα ταῦτη. 73, 11.
 ταχίνης. 177, 26.
 ταχύς. ταχέως et τραχέως conf. 156, 20.
 ταῶνες. 259, 13.
 τί praecedens vocabulum, quod debet sequi. 25, 5. τε — τε. 130, 28. τε — δέ. 155, 12. orationem continuat. 9, 12. 62, 18. 155, 12. 157, 8. 211, 1. 340, 6. cum τί conf. 210, 7. cum ται. 84, 10. cum γε. 299, 13.
- τέγος et στέγος, 134, 11. 360, 6.
 τείνειν et δέλνειν conf. 134, 3.
 τείρειν. τείρεται et τηρείται. 315, 9.
 τεκμηριούν. τεκμηριώσαι εἰ τῷ ἱκανός. 20, 22.
 τελεῖν εἰς τὸ γένος. 197, 4.
 τελέως. 270, 23.
 τέλμα et τέρμα conf. 383, 2.
 Τελγῖνες καὶ Κέρκωπες. 149, 6.
 τέναγος et κέλαγος. 384, 12.
 τενηρηνώδης. 274, 17.
 τένων. οἱ κατὰ τοῦ ἵλου τένοντες. 277, 5.
 τερατεῖαι ceremoniae religiosae. 169, 26.
 τερατεύεσθαι. de fabularum narrationibus. 354, 16.
 Τερηδών. 381, 28.
 τερῆρύνειν et τερῆρύνεσθαι. 230, 8.
 τέρμα et τέλμα conf. 383, 2.
 τέρμνος, τέρινδος, πέρινδος. 284, 28.
 τέρπειν. τέρεται et τρέφεται conf. 327, 30.
 Τέρπνος. citharoadus. 125, 4.
 τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη. 88, 16. 376, 26.
 τέταρτος. τετάρτον ὥρας. 139, 15.
 τετράκερος ὕς. 378, 22.
 Τεῦταμος, Τευτάνης. 275, 6.
 τέχνη et τύχη conf. 178, 18. ἡ τέχνη ἐπιβουλεύει τῇ φύσει. 224, 18. στέφανος ἐκ τῆς τέχνης πλεκόμενος. 175, 30.
 τεχνικός et τεζνηκός conf. 9, 8.
 τεχνίται καὶ ποιηταὶ μύθων. 150, 23. Διονύσου. 254, 12.
 Τέως et Ἴος. Τῆται et Ἰῆται conf. 29, 27.
 τέως. ἐν τῷ τέως. 41, 9. 262, 9. ὁ τέως συντραφεῖς. 151, 25. cum πως conf. 392, 3.
 τηνάλλως et ἄλλως. 8, 15. 12, 20.
 τηνίκα τοῦ ἔτους. 335, 31. τηνικάδε τῆς ὥρας. 17, 9. τοῦ καιροῦ. 82, 7.
 τηρεῖν. τηρείται et τίρεται. 315, 9.
 τιθάσος et τιθασσός. 77, 5. τιθασεύειν. 350, 21.
 τίθῃναι. θεῖο et δοῖο. 193, 13. ἐπιθεῖτο et ἐπιδοτο. 79, 19. ἔθηκα et ἔουκα. 82, 30.
 τιμᾶν τιν. 224, 20. 235, 3. τιμᾶσθαι τιν θανάτου. 206, 20. τιμᾶσθαι τοῦ παντός. 233, 23. (vid. Addenda.) τιμώντες et τιμωροῦντες conf. 382, 25.
 τιμήσιος. 245, 23.
 τίμιος. μέγα τίμιος et μεγατίμιος. 26, 30.

τιμωρῆν τινι. opitulari. 234, 1. τιμωροῦν-
τες et τιμῶντες conf. 382, 25.

τιμωρὸς μετῆλθεν αὐτόν. 347, 25. τιμωροί.
βοηθοί. 3, 27.

τίς τί γάρ καὶ 161, 12. 337, 9. τί πρὸς
ταῦτα. 306, 28. τίς et ἡ conf. 66, 27.
τί δαί. 370, 10.

τίς πάνυ τι. 12, 19. τὸ μὲν τι τῆς σκέ-
ρας. 39, 5. τὸ μὲν τι, τὸ δὲ τι. 56, 7.
346, 29. ὁ μὲν τίς. 248, 10. τῶν οὖν
τις πολεμίων. 72, 21. ἢ τίς ἢ οὐδεὶς.
68, 23. 120, 12. 157, 30. ἢ τινι ἢ οὐδὲν
διαφέρει. 327, 24. τίς cum substantivo
extenuat. 306, 24. cum nomine et arti-
culo conjunctum. ὑπὸ τινος τοῦ γήμαν-
τος. 165, 6. κρυπταῖς τισι ταῖς ὁδοῖς.
205, 8. (*Sophocl. Oed. Tyr.* 618. ἔταν
ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα χωρῆ.)
τίς praecedit interdum nomen. παλα-
μῶνται τινι σοφίᾳ. 76, 18. τινὰ πολλά.
391, 24. τίς πολλῆ. τινὲς πολλοί. 274, 27.
τί τῶν ἰχθύων. 64, 14. τινὰ supplen-
dum ad genitivum. 165, 1.

Τίτου et τόπου conf. 251, 14.

τιτρώσκειν. ὁ τρώσας λάσεται. 24, 21. τε-
τρωμένος πολλά. 173, 3.

τλημόνως καὶ φιλοπόνως ὑπομένειν. 392, 3.
τοί. τοῦτό τοι καί. 183, 11. τοῦτοις τοι
καί. 283, 25. ἐκ τούτου τοι καί. 222, 28.
ταῦτά τοι. 21, 31. γάρ τοι. 51, 4. 134, 12.
καὶ γάρ τοι. 114, 13. ἔνθεν τοι. 152, 3.
οὕτω τοι. 18, 7. ταύτη τοι. 114, 12.
198, 18.

τοῦνυν. male positam initio periodi. 30, 10.

τοιούτος. γόητες τὰ τοιαῦτα. 59, 7. δεινοί
107, 7. τοιούτων et τοιοῦτο. 16, 17. τὰ τοι-
αῦτα. haec fere. 133, 8. ἱστορία τοιαύτη.
145, 11. τοιούτων et τούτων conf. 16, 13.
τόξενμα ἐξικνεῖτο. 364, 17.

τοξικόν et σκυδικόν venenum. 201, 21.

τόπος et πόντος conf. 141, 3. 211, 1. τό-
που et Τίτου. 251, 14.

τορωτάτα κατάδειν. 20, 13.

τοσοῦτος. c. articulo. τῶν τοσοῦτων, ταῖς
τοσαύταις. 380, 4. τοσοῦτος cum verbo
finito, omisso ὡς et ὥστε. 58, 23. 94, 7.

Aelian. de nat. an. II

113, 14. εἰς τοσοῦτον. 130, 26. 334, 6.
τοσοῦτον subaudiendum ad ὡς. 384, 4.

τότε et τό τε conf. 201, 6. et τοῦτο. 272, 24.
τράγω et τρώγω. 117, 31.

τραγωδία καινή transl. 29, 5.

τράπεζα. victus. 28, 14. κοινή τράπεζα.
179, 1.

τρασιά. ἐν ταῖς τρασιαῖς. 55, 14. cum πρα-
σιᾷ conf. *Ib.*

τραυλισμός de vocibus avium. 121, 1.

τραῦμα, θαῦμα, τεράτευμα. 217, 10.

τραχύς. de nomine. 271, 1. 305, 1. cum
βραχὺ conf. 204, 30. cum παχύς. 357, 17.
τραχέως et ταχέως. 156, 20.

τρέιν. ὁ τρέσας et τρεσᾶς de ignavo. 73, 3.

τρέπειν. ἐτρέπη cum ῥάπτει conf. 271, 32.
τρέψας et στρέψας. 85, 16.

τρέφειν. τρέφασθαι ὑπὸ τινι. 150, 30. con-
gulari de lacte. 369, 11 cum τρέχεσθαι
conf. 228, 10. τρέφεται et τέρπεται.
327, 30. τετραμμένος et τεθηραμένος.
324, 28.

τρέχειν, ἔχειν, ἐγγεῖν conf. 272, 4.

τρέβω. ἐτρέβη et ἐββήθη conf. 372, 15.

τριγόνια. εἰς τριγόνια διδασκαλίας ἀναβα-
νειν. 38, 1. [*Herodian. I. 7. 4. de Com-
modo: ἄνωθεν ἐκ τριγόνιας βασιλεία τε
καὶ εὐπατριδην.*]

τρέζειν et τρύζειν. 141, 7. 158, 7. *Herodos.*

IV. 183. τετρίγαια κατάπεραι νυκτεριδεις.

τρήρης. τρήρους ἐμβόλω comparatur ca-
pat riscis. 14, 28. 304, 30. 322, 20.

τριλοφίαν σκίειν. 107, 19.

τριμοί. 305, 6.

τριόρχης et τριόρχος. 265, 22.

τρίπους Ἰραξ. 262, 16.

τρῖς et τρεῖς. 283, 9.

τριεῶλος. 392, 30.

τρίστοιχος. 78, 28.

τρίτος. ἐκ τρίτου et ἐκ τρίτων. 218, 2.
251, 5.

τρόπος. τρόπων βδελυρία. 259, 20. τρόπον
τῶν κυνδίων. 381, 23. τρόπον et τὸν
τρόπον ἐκαῖνον. 130, 4. cum τόπον conf.
252, 13. τρόπων et τροφῶν. 248, 17.

τροφή et τροφή conf. 20, 17. 244, 9.

316, 29. 336, 3. (ubi in Comment.
p. 507, 11. male excusum τροφῆς πλέον

- ἔχειν pro τροφῆς.) 384, 1. cum τροφός.
 98, 28. cum τρόπων. 248, 17.
 τρόφιμος. robustus. 368, 27.
 τροχίλος. 55, 24.
 τρογόνος λαλιότερος. parocemia. 270, 12.
 τροφῶν de equis. 53, 15.
 τροφή καὶ θρύψις. 133, 1. cum τροφή
 conf. 20, 17. 244, 9. 316, 29. 384, 1.
 τρώγω et τράγω. 117, 31.
 τρωξάλλις et τρωξάλις. 132, 29.
 τυγχάνειν. οἷς ἂν τύχη pro ἐντύχη. 341, 29.
 τυχόν. 182, 1. *Julian.* Or. VI. p. 201. D.
 καὶ τοι καὶ τοῦτο τυχόν ἅπαξ ἢ οὐδὲ ἅπαξ
 ἐγένετο.
 τύλη, τυλεία, τυλία. 35, 1.
 τυρῖσκος. vaticinatio ex τυρῖσκις. 184, 4.
 τύφος. 32, 20.
 τύχη et τέχνη conf. 178, 18.
 Transpositio syllabarum. 72, 16. 100, 9.
 144, 18. 223, 10. 274, 30. 276, 18.
 324, 29. 355, 13. transpositiones vo-
 cabulorum et depravationes ex termi-
 nationum similitudine ortae. 69, 27.
 210, 28. 267, 16.
 ὕαινα. fera quaedam cornuta. 344, 21.
 ὕγεια et ὑγίεια. 116, 16. 268, 5.
 ὑγιής. μνήμησ ὑγιουῖς ἀγαθόν. 168, 9.
 ὑγρός. ὑγρόν ὄραν. 143, 18. ὑγρά πῖσσα.
 370, 18. ὑγρούς de pullis aviam. 41, 26.
 cum ἀργούς conf. *Ib.*
 ὑγρότης σκελῶν. 32, 19.
 ὕειν. λάβρω καὶ κολλῶ. 278, 16. ὕεται ἢ
 γῆ μέλιτι 337, 21.
 ὕεσι. 6, 28.
 υἷός. υἷεσιν et υἷεσιν. 196, 16. υἷόν et ὕν
 conf. 30, 6. 74, 24. 98, 3.
 ὕλαι. 163, 13. ὕλης et ὕλως conf. 51, 23.
 ὕμνιαον ἐπάθειν γάμοις. 349, 17.
 ὕμενάθεις χετώνας. 372, 28.
 ὕμην. ὕμει et ὕμένεσι. 197, 17.
 ὕμνησοι δράκοντες. quid? 266, 82.
 ὕμνος γαμικός. 383, 18. cum ὕκνος conf.
Ib.
 ὕκαίριος. 194, 9.
 ὑπαικάλλειν et ὑποκαλεῖν. 381, 28.
 ὑπαλγεῖν et ὑπεραλγεῖν. 47, 11.
 ὑπαλαεῖνω. ὑπαλαενθόντα et ὑπαλαεσόντα
 conf. 342, 32.
 ὑπαναφύεσθαι. 79, 15.
 ὑπανδρος. 68, 15.
 ὑπανιστάσθαι. ὑπανιστάται κύμα πνεύματος.
 171, 29.
 ὑπαντρος πέτρα, οἶκος. 214, 27.
 ὑπάρχεσθαι τινας. 212, 7.
 ὑπατος et ἥπατος conf. 341, 26.
 ὑπ — ἐπεγεῖρειν. 124, 9.
 ὑπεκφυγεῖν et ὑπεκφοβεῖν conf. 297, 11.
 ὑπεξάπτεσθαι. 220, 2.
 ὑπέρ pro ἀντί. 67, 21. 175, 20. ὑπέρ πῶ
 τῶς. pro eo quod hucusque fuerat.
 239, 6. Cf. *Fischer* ad *Velleri* Gr. III. 2.
 p. 206. ὑπέρ τινας πέτεσθαι. 69, 29.
 ὑπέρ et ὑπό conf. 45, 33. ὄσαι ὑπέρ et
 ὄσαιπερ conf. 47, 26.
 ὑπεράγειν. 179, 4.
 ὑπεραγρυπνεῖν τινας. 194, 1.
 ὑπεράκρως. 317, 20.
 ὑπεραλγεῖν et ὑπαλγεῖν. 47, 11.
 ὑπεράλλεσθαι c. genit. 287, 29.
 ὑπερεμπίπλαται. 325, 9.
 ὑπερέττειν. 288, 25.
 ὑπερήφανος. de rebus. 290, 16.
 ὑπερμεγας. 151, 8.
 ὑπερπηδᾶν. 135, 29.
 ὑπερπονεῖσθαι. 296, 27.
 ὑπεύθια. 19, 17.
 ὑπέχειν τὰ ὄτα. 190, 9. 285, 18.
 ὑπηρετεῖν. de remige. 288, 25.
 ὑπηγεῖν. 306, 2.
 ὑπίλλειν et ὑπελπεῖν. 269, 3.
 ὕπνοι. sompnus. 202, 7. ὕπνος cum ποτὶς
 conf. 111, 4. cum ὕμνος. 383, 18.
 ὑπό. ὑπό τι καὶ. 313, 27. ὑπό λεχνείας θηρῶν
 τι. 172, 12.
 ὑπόβραχυ et ὑποβρύχειν conf. 86, 17.
 ὑπογαμειν. 168, 26.
 ὑπογηρᾶν. 164, 16.
 ὑποδέχεσθαι. de matre. 197, 32. ἀσμένως.
 146, 32.
 ὑποδύναμι. subreperere. 329, 3.

- ὑποζύγιοι ἔπκοι. 348, 15.
 ὑπόθεσις πολέμου. 256, 26. τοῦ βίου. 36, 14.
 ὑπο — ἐπιθόρνησθαι. 394, 14.
 ὑποκουρεῖν εἰς τι. 90, 2.
 ὑπο — ἀποκείρειν τὰ λήϊα. 381, 11.
 ὑπο — ἐπικόλιος. 50, 4.
 ὑπο — ἀποκόπτειν. 318, 29.
 ὑποκρίζειν et ὑποκρίζειν. 132, 28.
 ὑπο — ἀποκρίνεσθαι. εἰ ὑποκρίνοιο τὸ ἐκ
 θεῶν. 50, 19. imitari. 133, 9.
 ὑπολάμπειν. an transitive significet. 361, 14.
 ὑπολισθάνω. 199, 23.
 ὑπο — ἐπινύττω. 64, 16.
 ὑποπαίζω. ὑποπαίσας et παίζας. 275, 9.
 ὑποπηγνύω. ὑποπηγνύμενος. corroboratus.
 65, 4.
 ὑποπλήθειν. -θουσι et ὑπωδοῦσι. 302, 11.
 ὑποπτεύειν. — πταίσας — παίσας — πτεύσας.
 275, 9.
 ὑποπτον et ὑπόπτως ἔχειν τι. 127, 6.
 ὑπο — πτώσσειν — πτήσσειν. 127, 6.
 ὑπο — ἀποβρίπτειν. 122, 6.
 ὑποσείειν. 162, 14.
 ὑποσαινεῖν et ὑποσημαίνειν. 60, 28. 196, 15.
 ὑποσημαίνειν — ἐσήμαινε et ὑπέσηνε conf.
 60, 28. 196, 15.
 ὑποσπείρειν γέλωτα, γοητεῖαν. 14, 15.
 ὑποτεῖναν et ὑποτιμᾶν. 388, 16.
 ὑποτέμνειν ὁδόν. 155, 22. 311, 20.
 ὑπο — ἀποτιθέναι. 62, 4.
 ὑποτιμησις. praetextus. 90, 1.
 ὑποτρίζω, — τρύζω. 157, 2. 158, 7.
 ὑποφαίνειν in lucta. 107, 2.
 ὑπόχυσις oculorum. 162, 25.
 ὑπτιασμός, in palaestra. 128, 6.
 ὑπτίος. ἐξ ὑπτίας νεῖν. 224, 27.
 ὑπωδοῦσι et ὑποπλήθουσι conf. 302, 11.
 Ὑγρανοι in Asia minore. 173, 9.
 ὕς. thynni cum suis comparati. 334, 30.
 ὕς et μῦς conf. 370, 25. ὕν, σὺν, ἦν
 conf. 53, 26. ὕς et υἱός. 30, 6. 98, 3.
 327, 18.
 ὑστέρα et ὑστεραία. 156, 27.
 ὕστερος. οὐ μετ' ὕστερον. 340, 10.
 ὕψαιμον βλέπειν. 60, 18.
 ὕφαντα, aranearum. 148, 8.
 ὑφορμῆν πόλει. 254, 7.
 ὕψος. ὕψει et ὄψει. 358, 20.
 φα. pro φασίν. 393, 10.
 φαιδρὰ καὶ ἔξω θεός. 9, 19.
 φαιδρύνειν γλώσση. 60, 21.
 φάκελλος. 150, 19. 222, 27.
 φάλαγγες et φάλαινα conf. 25, 19.
 φάλαινα et φάλλαινα. 100, 23. 213, 8.
 φανερός. φανερωτάτων et σφαλερωτάτων
 conf. 229, 6.
 φαντασία. res oculis objecta. 345, 17.
 φαρμάκεια pro φαρμακεύτρια. 324, 13.
 φασσοφόνης et φασσηφόνης. 265, 21.
 φάτην. de mensa parasitos alente. 198, 29.
 φαττάγη. 354, 33.
 φάττης et φάβης. 64, 29.
 Φενεδς Lacouiae. 74, 8.
 φερέτρων et φρεάτων conf. 154, 18.
 Φερόεφαττα et Κόρη simul invocantur.
 270, 24.
 φέρων cum verbo eundi notionem caleritatis habet. 50, 5. φερόμενος. 5, 7. ἐν
 θαλάττη, ἐν βυθῷ φερόμενος. 330, 28.
 cum φλεγόμενος conf. 84, 7. cum στρεφόμενος. 292, 31. φέρεσθαι ἄλλον. 239, 5.
 ἠνέγκατο ἄλλον. 163, 30. φέρονται et
 φεύγονται. 28, 10. ἐφέρετο et ἐφέζετο.
 130, 22.
 φεύγειν. c. genit. 216, 32. κατέφυγεν et
 κατέφαγεν. 245, 18. φυγόντα et φαγόντα
 conf. 9, 24.
 φήμη. omen humanae vocis. 359, 8.
 φημί φησι et φασί assumendum ex praecedente ἀκούω. 4, 31. φάτης ἄν. orationi interpositum. 3, 8. φημι et φησι
 conf. 233, 16. φασιν et φύσιν conf. 53, 24.
 ἔφη, ἔφην, ἔφην. 245, 19.
 φθειροῖν ἐκζεῖν. 203, 8.
 φθινόπωρικὴ ὥρα τετάρτη quid? 326, 2.
 φιλόνηρωκος Aescularius. 208, 4.
 φιλεῖν. οἷα δήπου. φιλεῖ γίνεσθαι πολλά.
 379, 4. cum φιληθεῖν conf. 36, 31. 79, 16.
 φίλιον et φίλιον. 175, 8.
 φιλογάλακτος et φιλόκαλος. 66, 3.
 φιλολέως. 100, 30.

- Φιλόξενος. poeta. 34, 24. cum Ξενοφελος
 conf. *Ib.*
 φιλόπονοι et φιλοπόνηροι conf. 229, 27. φι-
 λοπόνως καὶ φιλοσόφως. 108, 1.
 φιλοσοφείν. transl. 235, 22.
 φιλόσοφον ὁ ἑλέφας. 395, 16.
 φιλότεκνον ζώων. 262, 6.
 φιλοτεχνεῖν κατὰ νῆμα. 11, 25.
 φιλόφροσιν ἐνούμενοι. 244, 22.
 φιλοχωρεῖν et φιλοχωρία. 121, 5.
 φίλτρον. amor. 199, 3.
 φλέγειν. φλεγόμενος et φερόμενος. 84, 7.
 φλεγμαίνειν. transl. 52, 8.
 φλοῖδος et φλυδός conf. 358, 30.
 φλόμος et φλώμος. 26, 6.
 φοιτῶν εἰς μανίαν. 258, 30. οἰστρούμενον.
 211, 9.
 φολίς. testa testadinis. 356, 27.
 φοναί. ἐν ταῖς φοναῖς et ἐν τοῖς φόνοις. 10, 17.
 60, 12.
 φονᾶν. 285, 9.
 φορὰ μετέωρος. 111, 29. στρουθῶν. 392, 15.
 φοράδην ἔρχεσθαι. 102, 30.
 φορεῖον. ἐν φορεῖῳ προίεινα. 284, 2.
 φόρημα et φόρημα. 370, 5.
 φράττειν. φραζόμενος πανοπλίᾳ. 61, 6. συμ-
 φράξαντες αὐτούς. 308, 17.
 φρήνη et φρηά. 361, 28.
 φρυμάττεσθαι et φρυάττεσθαι. 143, 16.
 φριζαύχενος. delphinorum epitheton.
 286, 21.
 φρίττειν. πεφρίκασι et πεφύκασι conf.
 297, 30.
 φρονεῖν. μέγα φρονεῖτωσαν. 161, 13.
 φροντίς. φροντίδα ποιεῖσθαι τις. 864, 7.
 φρουρά. τῆς ἑκταυδοῦ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι.
 89, 13.
 φρούγμα καὶ τυφος. 82, 20.
 φρυάττεσθαι. de gallo gallinaceo. 157, 2.
 φρυγέσθαι. de sitiētibus. 21, 21.
 φρύνος et φρύνη. 380, 7.
 φυγᾶς. ἐμβάλλουσι φυγάδα εἶναι. 5, 25.
 τοὺς νεοττοὺς τῆς καλιᾶς φυγάδας ἀπο-
 φαίνουσιν. 49, 27.
 φυγή et φυλή conf. 144, 23. et φωνή. 168, 6.
 φυλακή. κατακομίσει τὴν φυλακὴν. 57, 8.
 φυλάττειν. φυλάξει. observare. 75, 10. as-
 madvertere. 114, 6. 156, 15. φυλάττει-
 σθαι. custodire. 94, 1. Vid. *Inserp.*
Homeri *Il.* .x. 188. Alia verba nō
 in forma media reperta collegit *Erasmus*
 ad Oedip. *Tyr.* 1040. p. 187.
 φύλον periphrasin facit. 132, 27.
 φύναι. ἔφν et ἔφν conf. 246, 19. πεφύ-
 κασι et πεφρίκασι. 297, 30.
 φύσαλος. quid? 59, 29.
 φύσα. piscis. 271, 16. φύσης πλησθῆναι.
 126, 24.
 φύσις. κατὰ φύσιν et κατὰ κρῖσιν sibi or-
 pronuntur. 1, 9. φύσις ἀπόρρητος. 10, 15.
 φύσιν ἔχειν. 42, 2. 224, 15. ἡ φύσιν
 τοῦ πνεύματος. per periphrasin. 123, 13
 [cf. *Aes* ad Platon. de Legg. p. 311].
 φύσιν et φασίν conf. 53, 24. 298, 21.
 φύσει et φῦναι. 365, 20.
 φωλεία. 126, 7.
 φωνῆ et βοῆ conf. 119, 30. φωνῆν βῆξα
 264, 25.
 φωτίγγιον. 137, 28.
 Futurum indicativi post ἔχειν ὄτου, δι' ὄτου
 170, 23. cum optativo conjunctur
 194, 16. post εἰ illatum. 319, 28. fu-
 turum pro praesenti de rebus, quae
 fiunt, fieri solent vel fieri possunt. 82, 21
 206, 10. 356, 22.
 χαίνειν. clamare. jactare. 70, 20. κεχηνόν
 ἀπολιπεῖν τινα. *Ib.* χανῶν λύκος. 161,
 χαίρειν θέρω. impune frui munere. 246, 1.
 μακρὸν χαίρειν εἰπεῖν, ἀπολιπεῖν. 185, 1.
 χαλκοειδεῖς apes. 389, 7.
 χαμαιζήλος δίφρος, κλίτη. 34, 33.
 χάννη et χάνη. 74, 7.
 χαυνοῦσθαι. de muliere 273, 2.
 χαμιάζειν et θερύζειν. 231, 2.
 χαμέρια. ὅταν ἡ χαμέρια (ut ὑπεύθια
 19, 20. 156, 17. 160, 23.
 χαμῖνος κλύδωνος. 19, 29.
 χεῖρ. elephantī proboscis. 84, 1. ἐκ χειρὸς
 λαμβάνειν. de cicaribus. 222, 16. ἐν τοῖς
 χερσίν. 251, 32. χεῖρας et κειρίας con-
 134, 18.
 χειροῦν et χειρουργεῖν conf. 388, 11.

χειρουργία. de artibus. 282, 18. 333, 13.
 χεῖρον. οὐ χεῖρον. ex formula. 24, 9. χεῖρους
 αὐτῶν οὐ γεγόναμεν. 266, 30. cum χῆ-
 ρον conf. 240, 29.
 χελύνη. maxilla. 356, 27.
 χελώνειον et χελώνιον. 164, 5. 318, 13.
 357, 22. 360, 1. 374, 23. de cortice
 echini. 356, 30.
 χέρνιψ. 242, 24.
 χέρασος. τῷ (pro τῇ) χέρασφ. 111, 30.
 χῆμαι. 342, 9.
 χῆν. ἐξ ἀύλης. 45, 15. 199, 28. 332, 21.
 χηνός et κυνός conf. 174, 31.
 χῆρος. ὅσον γυναικῶν ἤν χῆρον. opponun-
 tur mulieribus matrimonio junctis.
 240, 29. cum χεῖρον conf. *Ib.*
 χιλόν et χειλῶν conf. 376, 24.
 χιτῶν. valva chamae. 343, 3.
 χλωράπιλος. 352, 23.
 χορδοστροφία. 376, 5.
 χορεία et χωρία conf. 209, 8.
 χορεύειν ἐπ' ἄριστα. de helluonibus. 70, 18.
 χούς. χούν et χάα. 356, 30.
 Χουσαί. vicus Aegypti. 231, 14.
 χρέμης. piscis. 341, 28.
 χρεῶν ἀσφώτερον τῶν ἀνθρώπων. 275, 12.
 χρῆμα σοφόν. 295, 22.
 χρῆσις et χροσις conf. 140, 23.
 χρόνος προῖων. 137, 13. χρόνος. aetas. 140, 9.
 χρόνου. aliquamdiu. 90, 28. a longo inde
 tempore. 112, 2.
 χρυσοῦς. de personis. 35, 16.
 χρυσός. πυρὶ τὸν χρυσὸν ἐξελέγγειν. 25, 9.
 χρυσόφρους et χρύσοφροι. 356, 32.
 χρυσοχοεῖν et χρυσοφυχεῖν conf. 82, 16.
 χρυσοπότερος. 338, 23.
 χρυσοφυχεῖν et χρυσοχοεῖν conf. 82, 16.
 χυτὸς ἄργυρος. 276, 9.
 χώρα. κατὰ χώραν μένειν. 98, 22.
 χωρεῖν et ἐγγχωρεῖν conf. 42, 30. χωρεῖ
 γοῦν et χορηγοῦν. 357, 23. et χωρίς.
 265, 16.
 χωρίον et χώρα conf. 58, 4. Vid. χῶρος.
 χῶρος et χώρα conf. 239, 22. et χωρίον.
 245, 13. 270, 33. 369, 27.

ψάκαλοι et ψαίκαλοι. 178, 6.
 ψάλιον, ψάλλιον, ψέλλιον. 128, 29.
 ψαλτικῆ. 174, 22.
 Ψαμμίτιχος, Ψαμμήτιχος, Ψαμμίτειχος.
 375, 29.
 ψάμμος. male ὁ ψάμμος. 217, 24. 289, 9.
 342, 16.
 ψάρ. ψάρας et ψάρους. 353, 9.
 ψαρός. 277, 14.
 ψῆττα et ψίττα. 309, 15.
 ψήχω et ψύχω conf. 62, 16. 201, 29.
 ψιττακός et σιττακός. 353, 10.
 ψυκτήρ. 108, 16.
 ψύλλοι. 24, 27. 366, 29.
 ψυχή γυμνή. 262, 15. ψυχήν Συμοειδέ-
 στατος. 78, 6.
 ψυχρός et ὑγρός conf. 370, 18.

ῶδη. ῶδαλ et ῶδε conf. 346, 16.
 ῶδικός et Ἴνδικός conf. 11, 13. et ῶστι-
 κός. 249, 23.
 ῶδός. fetus. 279, 19. τὴν ῶδινα ἀπολύειν.
 58, 20. ἐξ ῶδίων. statim post partum.
 38, 16. 111, 31. 144, 18.
 ῶδινα et τίεται. de avibus. 49, 1. 51, 10.
 ῶδινα. ῶδινησε. et ῶδινησε conf. 48, 17.
 19, 1.
 ῶδειν τὸ πνεῦμα εἰς ἑαυτόν. 119, 11. κατὰ
 κρημόν ῶδειν. 234, 30. ῶδουῖντα et εὐ-
 δῖνοντα conf. 302, 26. ἔωσε et ἔωσσε.
 234, 30.
 ῶκεανός. θεῶν λοστρόν. 38, 28. ῶκεανίτιδες
 insulae. 62, 2.
 ῶκύς. ῶκιστα et ἤκιστα conf. 42, 2. 273, 22.
 310, 11. et οὐκιστα. 343, 19.
 ῶλεσικαρπος. 80, 7.
 ῶμοβόρον τὸ τῶν ἰχθύων φύλων. 342, 2.
 ῶρα et ῶρα conf. 109, 1.
 ῶρα τρίτη, τετάρτη. autumnus. hiems. 326, 2.
 ἄριστη. ver. 23, 1.
 ῶρατος ἰδεῖν. 219, 8. cum ούρατος conf.
 131, 4. ῶρατος et ὀρέως. 175, 10. ῶρατων
 et ὀρέων. 355, 26.
 Ὀρεῖται et Ὀραεῖται. 349, 7.

ώρικῆ νύμφῃ. 3, 2.

ώς. sequente participio praesentis vel futuri. 107, 1. praetermissum post τοσοῦτον. 58, 23. 94, 7. 113, 14. τοσοῦτον subaudiendum ad ὡς. 384, 4. ὡς pro πρός de rebus. 62, 1. 220, 29. ὡς γε ἐμὲ κρῖνειν. 29, 6. ὡς γε ᾤετο. 168, 14. 176, 13. ὡς δὴ. cum leni ironia. 154, 21. ὡς οἶα δὴπου. 77, 16. ὡς et ὡς ἂν limitat.

95, 1. ὡραίων ὡς ἐκείνοις ἰδεῖν. 219, 7. ὡς πρὸς ἑαυτόν. 240, 9. ὡς ἔτι μάλιστα. 81, 17. 287, 9. ὡς ἔτι τάχιστα. 334, 15. ὡς et καὶ conf. 105, 2. 161, 6. et ἔως. 242, 17. omissum. 329, 30. 333, 30. ὡς τε suppressum post οὕτω, τοσοῦτον, τοῦνδε etc. 58, 23. 99, 4. ὡστικός. 249, 23. ὡφελεῖ et φιλεῖ. conf. 297, 9.

ADDENDA AD ANNOTATIONES.

Prooemium. p. 1, 13. αὐτῶν. lin. 14. ἀλόγων. et lin. 15. ὅτι pro. ὡς *Gesneri* sunt emendationes. | 20. *Suid.* in κίβδηλον. T. II. p. 312. Ὁ Κροφ-σος κίβδηλοις ταῖς ἐφ' ἑαυτοῦ ἀκοαῖς μένων, καὶ τὴν βασιλείαν τὴν πα-τρῶν θάλπων τε καὶ περισκέπων (Scr. περιέπων) καὶ περιστέλλων.

I. 1. p. 2, 3. οἱ δὲ. a. | 4. προσῆσι. a. Pro χειράς τινος l. χειράς τ. | 8. ἐτέροι. a. ὀ. a. ὀ edit. *Gesn.* | 21. οὐ βαρῦς τὴν δλκ. corr. *Stackhouse* *).

I. 2. p. 2, 19. ἐπισύρουσιν. ed. *Gesn.* p. 3, 1. μεμνημένω. τετρη-μένω corr. *Stackhouse.* male. | p. 3, 2. adde *Alciphr.* I. 13. ὠρκοῖς νεανίσκοις. | p. 3, 8. ἄγει. a. ἔγειν correctio est *Gesneri*.

I. 3. p. 3, 13. ἐν om. a. sed tenui ductu supra lineam indicatam. | 16. ἔχθῦς. a. quod temere mutavit *Gesn.* | 18. διὰ om. etiam a. tacite itaque *Gesn.* praepositionem inseruit. | 19. ἀνεχώρησιν. a.

I. 4. p. 3, 21. οὐν omisso *Gesn.* | 28. προσῆσι. a. non προῖσαι. | p. 4, 1. pro σύ a habet ἦ.

I. 5. p. 4, 12. ἀλλὰ ὡς. a. | 26. ἀλλὰ ἐσθ. a. hiatus utroque loco *Gesnerus* sustulit.

*) Quintus Annotationum nostrarum liber excusus erat, cum in no- titiam meam venirent *Emendationes J. Stackhousii in Aelianum de Hi- storia Animalium* insertae *Diario classico* (*The classical Journal*) no. XXVI. XXVIII. XXX. quos fasciculos *Guilielmus Dindorfius*, vir doctissimus, mihi petenti perquam humaniter misit. Inde quae ad priores libros spe- ctant, in his Addendis commemorabo, reliqua inde a libro VI^{to} Anno- tationibus inserui. Paucissimae correctionum *Stackhousii* in censum ve- nire merentur; quaedam earum tam sunt ineptae, ut eas repetere nolue- rim. Scribit Auctor in Annotatione emendationibus suis praefixa: The text is unusually corrupt, and the meaning of the author from the stu- died involution of his language not always easy to be comprehended. It is to be hoped that these corrections will facilitate the reading of an author whose indefatigable industry has collected amidst numerous pue- rilities, a most invaluable treasure of animal biography. Quosdam etiam *Aeliani* locos ex libro I. II. IV. tentavit *Val. Slothouwer* in *Act. Litt. Rheno - Traj.* T. III. sed hic quoque raro feliciter.

- ου
- I. 8. p. 5, 10. κυζωμενοι. *a.* | 14. γινόμενον. *a.* | 16. συμβάλλων. *a.*
- I. 9. p. 5, 18. μεσημέραν. *a.* de κηφὴν confer *Suid.* T. II. p. 311. *Photii Lexic.* p. 140. | 25. ἐκβάλλουσι φυγάδα. eadem prolepsi jam *Euripid.* Phoen. 74. φυγάδα δ' ἀπωθεῖ τῆςδε Παιωνεῖκην χθονός. | 26. δύω. *a.* | 28. ὄδε *Gesneri* est correctio. | 29. pro ἐκείνος *Stackh.* ἐκεῖθεν corr. | p. 6, 2. οὐδ' ὤς. *a.*
- I. 10. p. 6, 14. πρεσβύτεραι καὶ αὐταί. ed. *Gesn.* In *a* h. l. non est αὐταί sed αὐται.
- I. 11. p. 6, 23. αὐτοστεις. de accentu compositorum in ἐτης conf. *Stallbaum* ad *Platon.* Gorg. p. 102. | p. 6, 25. ῥησαί. *a.* | p. 7, 4. ἔμφορον. *a.* pro εὐφορον.
- I. 12. p. 7, 9. κατὰ pro κάτω error *Gesn.* [in Annot. p. 14. lin. 16. pro 851. corrige 351.] p. 7, 18. ἡσυχῶς. *a.* reliqui ἡσυχῆ. | 19. κατίχια. *a.* | 28. ὠραίων. *a.*
- I. 14. p. 8, 18. ενανι scribens, in cod. *a* esse οὖν; legitur ibi ἐν, ut *Gesn.* dedit. | 15. ζηλωτοπώτατος. *a.* | 17. pro κράσει *a* habet κρῶς^ε. | 20. πρὸ θυρῶν. *Gesneri* est tacita correctio. | 27. pro λεχῶ *Stackhousius* λεχώη corrigit. Mira correctio. λεχῶς, quod in optimis est libris, fortasse ortum ex λεχωῖς, qua voce de *puerpera* utitur *Callimach.* H. in Del. 124. | p. 8, 28. οἱ post ἀ in edit. *Gesneri* insertum librorum auctoritate caret.
- I. 15. p. 8, 30. καρῖδα. de τωῶσαι hujus vocabuli similiumque disyllaborum in ις exeantiam docte nuper disputavit *Bachmann.* ad *Lycophr.* p. 277. s. — | p. 9, 9. ἐξ αὐτοῦ. *a.*
- I. 17. p. 9, 29. ὥσπερ οὖν. *a.* | p. 10, 1. καὶ θυγατρῶν. *a.*
- I. 18. p. 10, 3. δελφίς an δελφίν ambiguum in *a.* | p. 10, 10. δύω. *a.*
- a.* Ibidem κακῶ addito ductu, quo plerumque ὡς significatur. ἀπῆλθη. *a.* | p. 10, 13. παρ' αὐτὸν ἔγει εἰς τὴν ναῦν corr. *Stackh.* quod non intelligo. | p. 10, 21. de discrimine inter ἔχγονα et ἔγγονα vide *Bachm.* ad *Lycophr.* v. 431. p. 105. — | p. 10, 25. non ἦ sed ἦ habet *a.* pro ἦ. ἀσήμω deletum velit *Stackh.*
- τ7
- I. 19. p. 10, 29. βραχύ. *a.* id est βραχύτατος. | p. 11, 4. αὐτῶ. *a.* | p. 11, 10. κωλύων. *a.* κωλύει *Gesneri* est correctio.
- I. 20. p. 11, 15. „ξὺν error typographicus. L. Ἰσχυν.“ (sic) *Stackhousius.* Nihil hic a typographis peccatum.
- I. 23. p. 12, 10. διασφαγὰς διειστώσας μικρὰς ὡς. *a.* | p. 12, 14. δαιταί. δεται. *a.* | p. 12, 26. κατὰ νότον. *a.* | p. 13, 2. ἀνασπάσαι. *a.* ἀνασπᾶσαι. edit. De *sargo* vid. *Cuvier* Hist. des Poiss. VI. p. 11. ss.
- I. 25. p. 13, 19. νῦν. *a.* et plurimi libri. In not. ad p. 13, 22. male excusum ante *Gesn.* pro ante *Gron.* ἀλλ' ἔργως. ed. *Gesn.*
- I. 26. p. 13, 29. οὐχ ὑπὲρ πολλῶν. *a.* negationem *Guldenbeckius* omisit, unde *Gesneri* error.
- I. 29. p. 14, 20. ἰσχυρῶ. *a.* Ad rem cf. *Cuvier* Hist. des Poiss. II. p. 56.
- I. 30. p. 14, 21. adde *Suid.* T. II. p. 327. in Κλεισφορος. καὶ ἡμεῖς

καὶ τι παύσωμεν. | p. 14, 22. τοὺς ἐλείους. *a.* | p. 14, 29. πριόνων. *a.* | p. 14, 31. καὶ μίσα. *a.*

I. 31. p. 15, 10. οὐκ ἔχει. *a.* | p. 15, 13. φρούρασα. *a.* ὡς περ οὖν. *a.*

I. 32. p. 15, 19. ἀκοκ. *a.* o ab alia manu in ω mutatum. | p. 15, 21. γε *Gesneri* additamentum. | p. 15, 23. κατὰ πέτρας. *a.* | p. 15, 25. πύγμα. *a.* | p. 15, 28. verba ὡς εἶναι aut delenda, aut in ὡς δεῖν mutanda censet *Stackhouse*.

I. 34. p. 16, 2. ταῖς ἀξιμαῖς τῶν ὀδόντων εἰς αὐτὸν πηγν. tentat *Stackh.* | p. 16, 15. adde *Suid.* T. II. p. 550. μήκων. μέρος τι τῶν ἐντοσθίων τοῦ πολυπόδος τοῦ ἰχθύος, ὃ καίται ἐπάνω τοῖς κοιλίας οἰονεὶ κύστις, ἐν αὐτῇ ἔχουσα τὸν βολόν, ὡς φησιν *Αἰλιανὸς* ἐν τῷ περὶ ζῴων. Cf. *Ibid.* in λάρκος. T. II. p. 416.

I. 35. p. 16, 22. κλωνία. *a.* | 16, 24. ἐκτίνοι. *a.*

I. 36. p. 17, 3. ὅταν ἂν (*sic*) *a.* | p. 17, 16. ἐμβάλουσι. *a.* ἐμβάλουσι. editt. | p. 17, 27. ἐπαβάλλοι *a.* ut *Schn.* legendam censebat.

I. 37. p. 18, 3. ἡδῶνου vel ἰδῶνου. *a.*

I. 38. p. 18, 20. δαξησμόν. *a.* | p. 18, 21. θέλει. *a.* pro ἔθει.

I. 40. p. 19, 8. αὐτόν. *a.* | p. 19, 10. τοῦτο ἦ. *a.* a pr. m.

I. 41. p. 19, 16. δὲ εἴποτε. εἰ δεῖσι ποτὲ. *a.* | p. 19, 27. θαλάσσης. *a.* Pro ἄβατα *Stackh.* ἄβατῖα tentat, et *impossibilitatem eundi* interpretatur.

I. 43. p. 20, 13. τῶν ἐρημαίων. *a.* male articulum omisit *Gesn.*

I. 45. p. 20, 31. ἐπιφράζει. *a.*

I. 47. p. 21, 21. φρύγεται δὲ διὰ τὸ τοῦ θέρους. *a.* | p. 21, 26. παραχναῦσαι in περριχναῦσαι mutandum censet *Stackh.* (probante *Barkero*), παραχναῦσαι pro verbo nihili habens. Contra *Schneiderus* in *Lexic.* ed. 3ta παραχναῦσῶ affert sine haesitatione pro παραγεύομαι. als Leckerey heimlich oder daneben geniessen. Nec aliter *Passovius* in *Lexic.* ed. 4ta. In edit. Gron. perperam excusum περριχναῦσαι. unde mira comminiscitur *Slothowserus* in *Act. Traj.* III. p. 123. | p. 21, 28. ζοικε. *a.*

I. 48. p. 22, 2. κλαγάς. *a.*

I. 49. p. 22, 9. κατ' ὀφθαλμούς. *a.*

I. 50. p. 22, 13. πρόσεισιν. *a.* | p. 22, 17. οἶον εἰ. *a.* | p. 22, 19. καὶ αὐτῇ. *a.* non αὐτῇ, ut scripsit *Wernsdorfius*. Vera tamen lectio esse videtur καὶ αὐτῇ.

I. 51. p. 22, 29. μῦθον. *a.*

I. 52. p. 23, 1. ὑπὸ σημαίνει. *a.*

I. 53. p. 23, 10. capra, quae non solum per nares, verum etiam per aures respirat, αἰσθητικώτατον τῶν διχηλῶν dicitur, eadem fortasse ratione, qua apud clarissimum Arabum poetam, *Montsenbbi*, scribitur: vir sapiens siquis ei alteram narium occluserit, per alteram respirat. Est enim in αἰσθητικῶς significatio prudentiae; ut in versu *Alexidis* ap. *Athen.* VIII. p. 364. F. φιλῶ αἰσθητικῆν γραῦν.

I. 55. p. 24, 15. ἀποζητήσαντος. *Gesneri* correctio.

I. 57. p. 25, 8. πληρώσας κεραστῶν ἐμβάλλει. editt. ex *Gesneri* correctione, omisso καί, quod post κεραστῶν in omnibus est libris. | p. 25, 15. καὶ ταῦτά γε εἰ. *a.* quod a *Gesnero* mutatum esse miror.

I. 58. p. 25, 20. οὐ δ' οὖν. edit. Gesn. | p. 25, 26. καὶ ante σύν om. a. | p. 25, 29. οὐκ ἔστιν αὐτῆς. a. | p. 25, 31. διαφθεύραϊς ex Gesneri correctione in textum venit. — κατακρήσας habet M. m. | p. 26, 2. ἐπιτετέχνηται ἐκεῖνος. a. γηρίνουσ. a.

I. 59. p. 27, 9. ἀνώτερον. a. | p. 27, 15. καὶ αἱ αὐτοτετεῖς. a.

II. 2. p. 28, 16. ἐν non est in a ante Βαλάττη. | p. 28, 19. καὶ δεῦρο est in a. quod me nescio quomodo latuit prius. | p. 28, 23. πρῶτος in πάντως mutat *Stackh.*

II. 3. p. 29, 5. de locutione καινὰς τραγωδίας vel καινὰ δράματα ἀγωνίζεσθαι vid. *Schaefer* in App. ad Demosth. II. p. 10.

II. 4. p. 29, 20. δὲ τοῦ om. a. τοῦ inseruit Gesn. ex conjectura. | p. 29, 24. εἶτα in κατὰ mutat *Stackh.* δάκη. a.

II. 6. p. 29, 27. τηῖται a a pr. m. τηῖται ex correctione. | p. 30, 2. τούτων αὐτός. a. τούτω δ. *Gesneri* est correctio. | p. 30, 3. προσβύτην. a. Ib. προτείναντας. | p. 30, 9. μὲν habet a. | p. 30, 10. δελφίν. a. | p. 30, 13. γε est etiam in a, sed fere extritum. ἐνάλιος habet a, sed sine articulo. | p. 30, 15. προσνέων. a. | p. 30, 17. τὸν ἐξ. a. | p. 31, 1. ἐκεκήρυκτο. a.

II. 7. p. 31, 5. εἶτε. a. et statim ἀπὸ δέψους. | p. 31, 6. τῶν κρεῶν. a. | p. 31, 10. ἐπισυρρίζειν. a. | p. 31, 11. male hunc locum vexavit *Slothouwerus* l. c. [in Annot. p. 56. lin. 5. ab ult. pro *posse* lege *possit.*]

II. 8. p. 31, 16. ἔχοι. a. | p. 31, 21. ὅ τι ἔστι τό ὄρ. a. | p. 32, 1. τὴν ἐπικαρπίαν. a.

II. 9. p. 32, 10. pro καταδρομῇ *Stackh.* καταρωχμῇ scribit. In idem *Bochartus* incideral. τοῦ δόμου est lectio cod. a. | p. 32, 14. ἀνέβαλε. a.

II. 10. [Annot. p. 58. l. 23. φρύγμα. leg. φρύγαμα.] p. 32, 21. ἀβροτάτη et θρυπτικωτάτη. lectio ed. Gesn. nata ex prava interpretatione notae tachygraphicae in a. | p. 32, 24. ἀποθραύσαντες. a. ἀποθρῆσαντες (a θρῆ) *Stackhous.*

II. 11. p. 32, 28. τῶν ἐλεφ. a. et statim θήρας. | p. 32, 30. male scripsi ὧν esse in a. Abest ibi pronomem. In marg. autem ᾧ a rec. manu appictum. | p. 33, 3. συνιέναι in marg. a. recentioris est manus. Restituendum συνεῖναι. | p. 33, 14. οἱ ante ἄλλοι om. etiam a. a *Gesnero* tacite illatus articulus. | p. 33, 18. πρῶτος θέας. a. πρῶτον igitur et loci distinctio debetur *Gesnero*. | p. 34, 3. λιγύζειν. a. | p. 34, 16. ἀντινάς. a. | p. 34, 18. εἶτ' αὐ. a. | p. 34, 24. καὶ φιλόξενον est in a. | p. 34, 27. ἔστι ζῆσιν. a. | p. 35, 5. καὶ τράπεζαι. a. | p. 35, 13. dele

a. In hoc enim libro scriptum κεκολασμέ i. e. κεκολασμένας. *Stackh.* cogitabat de κεκοσμημένως. recte prius κεκολασμένως de modestia interpretatus. | p. 35, 19. ἀπέγραψαν. a. | p. 35, 26. εἰκοὶς ἀν. a. Ibid. τῶν ζώων est ex correctione. Prius fuit τῷ ζῷ. fortasse pro τῷ ζῷ, ut conjeci.

II. 13. p. 35, 31. τὰ κήτη καὶ τὰ μέγαρα corr. *Stackh.*

II. 14. p. 36, 23. τῶν ὀρωμένων. a.

II. 15. p. 36, 31. φιληθοσύνη. a. | p. 37, 5. οὐ δέον γὰρ, οὐδέ αὐτοῖς. corr. *Slothou.* | p. 37, 10. ἀλλ' οἶα. a.

II. 16. p. 37, 14. *Stackh.* corrigi: γίνεται πελιδνά. et posteriorem sententiae partem καὶ ἀνδρώπῳ usque ad οὐδὲν parenthesi inoludendam esse censet. | p. 37, 18. αὐτὸν. *a.*

II. 17. p. 37, 25. pro προφθαρῆς *Stackh.* προφθορῆς legit; et paulo post πέπληται pro πέπρησται.

II. 18. p. 38, 1. lectio editt. est in *a.*

II. 21. p. 89, 4. ῥυνδακῶ. de τινώσει hujus nominis cf. *Bachm.* ad *Lycophr.* v. 1364. p. 275. | p. 39, 5. τὸ δὲ λοιπὸν. *a.*

II. 22. p. 39, 21. τοῖς μουσαροῖς. *a.* | p. 40, 1. τρο in marg. *a* est a rec. manu. | p. 40, 6. ἦκιστα. *a.*

II. 25. p. 41, 11. καὶ ἀνθησιν lectio nata ex prava interpretatione notae tachygr. obscurius pictae.

II. 26. p. 41, 20. πολὺ. *a.* πολὺν tacite correxit *Gesn.* | p. 41, 31. ἐγγραφὴ ἐστιν. *a.* Lectioni ἀπρατος favet inprimis *Suid.* T. II. p. 351, 9. ὁ χρόνος δὲ ὁ ἀπρατός τε καὶ ἀδέκαστος, καὶ ἡ τοῦτου φύλαξ καὶ ὄπαδος καὶ ἔφορος ἀλήθεια. [in Annot. p. 76, 14. ad hunc versum in marg. interiore ponendus numerus 42. Idem delendus ad vers. 28.]

II. 28. p. 42, 9. προσπέτεται. *a.*

II. 29. p. 42, 13. τὸν νεκρὸν. *a.* | p. 42, 14. ἀναβιώσει. *a.*

II. 30. p. 42, 21. δεῖ δὲ ἄρα αὐτῶ. *a.* | p. 42, 25. ἀλᾶσθαι in πάσασθαι mutat *Slothou.* vertens: quod ex mensa demissum, delapsum est, comedere. Vix credas, viro docto talia potuisse excidere.

II. 31. p. 42, 30. ἐγχωρεῖ. *a.* | p. 43, 2. αὐτοῖς post πῦρ om. *a.* | p. 43, 5. αἰ φύσαι. *a.*

II. 32. p. 43, 10. κύκνος δὲ. *a.* Ἀπόλλωνι ἔφησαν. *a.* | p. 43, 14. δὲ ἄρα. *a.*

II. 33. p. 43, 23. εἶτα ὅταν γλύψῃ. *a.* in marg. *a* manu ant. ἐκλέψῃ. unde *Gesn.* ἐκλέψῃ fecit. | p. 43, 24. ὅπως ἂν ἀποθάνῃ. *a.*

II. 35. p. 44, 4. ἔχουσιν om. *a.* | p. 44, 7. ἰδόντας. *a.*

II. 37. p. 44, 17. τῆνάλως. *a.* ὅσον μὲν. *Stackh.* corr. ὅσον μὴ. quando non exeat e ligno. In proximis censura allata ex Actis Eruditor. anni 1750 (sic enim scribendum pro 1780) *Reiskii* est, qui πέκασται suum per ἔχει explicat, et proximum ἔχει delet. Ad verba *Bernardi*, in marg. *a* nobis posita, *Reiskius* non inepte monet, „mirum videri debere, quare doctus ille quisquis fuerit, huic soli loco hoc iudicium adscripserit.“ | p. 44, 22. ἐπεπλάσθη. *Gesneri* est error. ἐπεπλάσθη. *a.*

II. 39. p. 45, 16. γε καὶ εἰς. *a.* | p. 45, 29. κοινωνίαν τε. *a.* | p. 45, 33. διαφέρεσθαι. *a.* | p. 46, 5. ἐαυτὸν εἰς τὴν πυρὰν. *a.* | p. 46, 7. ζῶον. *a.*

II. 41. p. 46, 13. λεπρώδεις. πετρώδεις corr. *Stackh.*

II. 42. p. 46, 19. ἰκανὸν. *a.* | p. 46, 23. ἐλείας. *a.* | p. 46, 25. τοὺς ὄρνις. *a.* | p. 47, 1. οὐ καλεῖται αὐτῶ. *a.* ἄγευστος ποτοῦ. *Damasc.* ap. *Phoi.* c. 242. p. 342, 35. ὁ ἰεραξ σπακᾶκις ὀράται πίνων.

II. 43. p. 47, 17. ἰατροῦς. *a.*

II. 44. p. 48, 7. ἀπογεύσωνται. *a.* | p. 48, 8. οἱ ἄλιες. *a.* articulus ergo casu omissus a *Gesn.* [Annot. p. 87. *lin. penult.* in marg. exteriori male excusum 12 pro 8.] | p. 48, 15. καὶ ante ἐκ om. etiam *a.*

II. 47. p. 49, 3. οἱ δὲ εἰ δέει. *a.* et editt.

II. 48. p. 49, 8. προσδιακτώνται *Gesneri* unde profectum sit, ignoramus.

II. 49. p. 49, 28. τροφάς. *a*.

II. 50. p. 50, 4. εἰς εἴχε φέροντα. *a*. ἐπὶ κόλπον *Gesneri* in nullo est libro. | p. 50, 5. λήθη. *a*.

II. 51. p. 50, 18. προῆσι. *a* et edit. | p. 50, 19. ἀπακρίνοιο. *a*.

II. 52. p. 50, 27. βραχία. *a*.

II. 53. p. 50, 32. ἀγέραστοι. ἀκέραστοι corr. *Stackh.* inepte.

[Annot. p. 95. l. 24. scribe: *In Fabulam.*]

III. 1. p. 52, 1. κοινωνεῖ καὶ ὁδοῦ. *Vat.* | p. 52, 10. τῆς πρὸς. *a*.
 † p. 52, 14. ἀποβλέπει nunc confirmat *Vat.* ἴδου. *Idem.* | p. 52, 15. διατριβηται pro διατριβάς cod. *Ups.* | p. 52, 21. ἀπολούντων. *a*. v. | p. 52, 23. λέοντας. *Vat.*

III. 2. p. 53, 4. περί. *Vat.* | 6. μὴν οἴ. *Vat.* οὔτε οὖν. *Id.* | 7. κομιδὴν προσφέρουσιν. sic IV. 24. κομιδὴν προσάγουσιν αὐτοῖς. VI. 29. κηδεμονίαν αὐτῷ προσφέρειν. — κομιδῆ. *Vat.* | p. 53, 12. ἔωσι. non est in *a*. ubi ἴασι, nec in *m*. ubi ἴασιν legitur. Unde itaque *Gesneri* ἔωσι *al.*? | p. 53, 18. σοφωτέρου. *Vat.* | 23. Καρμανός. *Vat.* | 24. ἀμφοτέρω ἀγριώτατοι. *Vat.* | 25. ἀτεγχετα φασίν. *Vat.* In *a* sigla est obscurior; sed φασίν ea significatur potius quam φύσιν. ἀτεγχετα φασίν. *Ups.*

III. 4. p. 53, 30. τῶν χρυσῶν *a* a pr. m. τὸν χρυσὸν recentioris manus est correctio. | p. 53, 31. διελθοῖεν. *Vat.* διενέχθοῖεν librorum auctoritate caret. | 32. καμπύλινοι. *Vat.* κάμπυλιν *Gesneri* error. | p. 54, 1. σνοικουῦντές γε. *a*.

III. 5. p. 54, 9. εἰ γένηται. *a*. | 11. τὰ γινόμενα. *a*. τὰ γεννώμενα. *Vat.*

III. 6. p. 54, 15. συμπλάσασα. *a*. *Vat.* ἐμπλάσασα. error *Gesn.*

III. 8. p. 54, 25. καταλείπωσι. *Vat.*

III. 9. p. 55, 1. τὰ περὶ *Gesneri* in nullo est cod. ἀποθάνη. *a*. *Vat.* | p. 55, 6. ὑπακούσαιτο. *Vat.* ὑπακούσετο. *a*. [Annot. p. 102. lin. 3. Scr. ὄττεύουσιν pro ὄττούουσιν.] | p. 55, 9. τὴν γλ. τηγικ. *a*.

III. 10. p. 55, 11. ταμείας τῆς. *a*. *Vat.* | 12. ἐπὶ τὴν χρεῖαν. *a*. | 14. τρασαῖς. *a*. *Vat.*

III. 11. p. 55, 21. lectio a nobis reposita est etiam in *Vat.*

III. 13. p. 56, 16. μέσαι δε. *Vat.* *Ups.* | 18. ῥέοντι. *Vat.* Tum non χραόμεναι habet *Ups.* ut scriptum in schedis *Schn.* sed χρόμεναι. *Ibid.* κομπῶ legitur pro κομπῶ. | p. 56, 19. ὀξύγωνον. *Vat.* | 21. ῥῆστα δε. *a*. | p. 57, 1. σιγῆς ὅτι ἄν. *Ups.* | 2. προφυλάττουσαι. ed. *Gesn.* *Vat.* προφυλάττουσι. *M. m.* | 6. ὑπολισθαίνουσαι. *a*. | 8. κοιμημένη. *Vat.*

III. 14. p. 57, 12. συνειδεν ἐναντίου προσβολῆ. *Vat.*

III. 15. p. 57, 18. δε ἐν μὲν. *Vat.* | 19. παρὰ sit an περὶ in *a*, ambignum est.

III. 16. p. 57, 27. τὴν λεγομένην. *Vat.* | 30. ἄνωθεν οἴ. h. non *a*, ut male excusum. | p. 58, 5. χῶροις et ἀσπαρροντες. *Vat.* | 7. πύλοις. *Vat.* | 9. προϊόντα revera sic *a*. vitiose *Gesn.* προϊόντα | 14. διδράσκει. *Vat.* [Annot. p. 106. lin. 26. Scribe itaque pro *is ne.*] p. 58, 15. ἀπαλλάττεται. *Vat.* | 20. ὠδὴνας ἀπολλύειν. *Vat.* | 23. ὠσ' est in *a*. | 24. πρὸς οἴ. *Vat.* οἱ δε. *a*.

III. 17. p. 58, 30. οἷς ἐστιν. *a.* sic corrige pro οἷο. | p. 59, 6. ἱπο-
μανές. *a.* | 7. τὰ τοιαυτὰ φασιν. *Vat.*

III. 18. p. 59, 14. οὐδέν. *Vat.* Male scripsi in *a* esse οὐδέ μίαν.
scripturae compendium, quod male explicaveram, significat οὐδέ ἓν. |
17. ἐντέλλεται. *a.* ἐντέλλασται. *Vat.* | 20. τῷ ἑαυτοῦ. *Vat.* | 24. ψαύσει.
Vat. | 27. ἐξῶλοι. *Vat.*

III. 19. p. 59, 30. πνετίαν. *Vat.* | 31. ἐπιλήπτοις. *Vat.* et βά-
σκανον δῆ.

III. 21. p. 60, 10. μικρούς τε. *Vat.* | 12. ταῖς φωναῖς. *Vat.* τοῖς φό-
νοις. *a.* | 13. λενται. *Vat.* | 16. τὴν an τὸν sit in *a*, ambiguum. | 20.
ἤλατο. *Vat.* | 23. ὑπεδάρσησεν. *a.* | 25. τὴν πέλεκυν. error *Gesneri.* |
28. ὑπεσήμαινε. *Vat.* | 29. ἀνέβλεπεν εἰς. *a.* ἐξέκοψε. *Id.* ἐξέκοπτε. *Vat.* |
32. διέσπασάν τε. *Vat.*

III. 22. p. 61, 7. κυλλσας ἑαυτὸν. *a.* *Vat.* | 8. ἀναπλήσας. ἀναπλη-
ρώσας. *Swid.* postquam totum se induxit luto. | 10. ὑγρόν. *Vat.* | 12. καὶ
ἐγχεῖσει. *a.* ἐν χρήσει et ὑποκάμψας. *Vat.*

III. 23. p. 61, 21. αὐτούς. *Vat.* | 22. φύσει. *Vat.* | 23. ἔκγονα.
Vat. | 24. τροφήν. *a.* | 25. γινομένης. *a.* γεινομένης. *Vat.* | 30. δὲ om. *a.*
| 32. ab Ἀλέξανδρος novum cap. incipit in *a.* Μακεδών. *Vat.* | p. 62, 6.
ὑψηλῶ. *a.*

III. 24. p. 62, 13. ὅταν εὐποροῖη. *Vat.* ὅτε ap. *Gesn.* natum ex prava
explicatione notae tachygr. ὅτ i. e. ὅταν. | 19. corrige κολασθήσοιτο. *Ups.*
| 20. τοῦ προβάτου. *Vat.*

III. 25. p. 62, 31. ἐν τῇ καλιῶ κρατεῖν corr. *Stackhouse.* | 32. τοῦ
κυνός. *Vat.*

III. 26. p. 63, 6. ἀπηνέστατοι. *Vat.* | 9. πλαγίσις. *Vat.* | 12. *Vat.*
ut *b.* | 18. dele *a* ad ἐκόμισε. et pone inter ἐκόμιζε et *edit.*

III. 27. p. 63, 27. ἐκεῖτι θηρώσαν. *Vat.* ἐκεῖ. *a.*

III. 28. p. 64, 6. οὔτος. *a.* | 10. τῆς τόλμης. *a.*

III. 29. p. 64, 12. πίννα. *Vat.* | 16. ὅταν τι. *Vat.* τις error est *Gesn.*
ut iterum lin. 18. καθήσι δὲ. obscura sigla in *a* pro δὲ haberi potuit;
sed est γάρ.

III. 30. p. 64, 21. εὐπόρους. *a.* | 25. νεοτίαν. *a.* | 27. καταγω-
γὴν ὄνεια. *Vat.* | 29. φάβης. *Vat.* | p. 65, 5. ἐκπέταται τε. *a.* ἐκ-
πέταται. *Vat.* | p. 65, 6. περιλυθέντων. *a.* *Vat.* | 8. lectionem editionum,
quam servavimus, habet *a.*

III. 31. p. 65, 11. δὲ ante φοβεῖται addit *a.* λέων sine articulo
etiam *a.*

III. 32. p. 65, 19. καὶ τὰ ἐν τῷ Μακ. corr. *Stackh.* | 23. pro δια-
φορότης *Idem* corr. διαφορά τις. | p. 65, 24. ἐστὶν αὐτῶν. *a.* ordo, quem
nos secuti sumus, est in *Vat.*

III. 33. p. 65, 27. δὲ ἀσπίς. *a.* De ptyade aspide commemorat *Ma-
nasses de Reb. Arist. et Callith. II. 37. p. 336. ed. Boisson.* | p. 66, 5.
τοῖς ἐρίφοις. mirus error *Gesn.*

III. 34. p. 66, 8. οἷος ἄρα. *a.* Pro sigla *a* in Annot. scribe *v.* Hic
enim liber habet οὔτος, alter οἷος.

III. 35. p. 66, 11. διάφορα. *Vat.* | 12. οἱ ἔπειτα δὲ. *a.* | 16. μὲν οἱ. *Vat.*

III. 36. p. 66, 20. περιφερής. *Vat.* Cf. ad IV. 28. p. 82, 24.

III. 39. p. 67, 17. τολμηρότατον. *a.* αἰγιόχης. *Vat.* | 22. μαστὸν. *Vat.*

III. 40. p. 67, 30. τροφῶν librorum auctoritate caret, τροφῆς. *Urs.*

III. 41. p. 68, 4. καὶ ante γε om. *Vat.* | 5. ἐμβάλοι. *Vat.* | 7. ordo verborum, quem aliae editiones habent, est in *a.* noster est in *Vat.*

III. 42. p. 68, 9. nostra lectio est etiam in *Vat.* φερωνυμώτατον ἔ. ζῶν. *a.* | 10. κοινούμενος. *Vat.* | 11. λουτήριον. *Vat.* Idem habet βαδίσαι. | 19. ἡ σοβαρᾶς. *Vat.* εἰς σοβαρᾶς. *a.* | 21. περιβόλων. *Vat.* | 23. μὲν ante περὰ om. *a.* | 24. ἦν τι οὐδὲν. *a.* | 26. οὐκ εὐκαλον. *Vat.* | 27. ἀκροεστάτους. *a.* ἀκρατεστάτους. *Vat.*

III. 44. p. 69, 1. ὁ δῆλος ap. *Gesn.* prava est interpretatio compendii in *a.* quod ὁ δῆλος significat. | 69, 2. ἔρχονται. *Vat.* | 4. οὐ δάτερος. *Vat.* οὐδέτερος. *a.* | 6. αἱ δῆλεια δὲ. vitiose ed. Schn. δῆλεια αἱ δὲ.

III. 45. p. 69, 14. συνωδεῖν. in cod. *a.* obscurissima est littera ω divisim etiam scribitur σύν... δεῖν. | 15. δάλπειν τε καὶ. *Vat.* γὰρ καὶ. *a.* | 20. ἐτοίμως σιτῆσαι. *a.* | 21. πρὸς μὲν τοὺς ἄλλ. *Vat.* ut correxi. ἔνοσπονδον. *Vat.* | 22. ἀλαιέτους. *a.* ἀλαιέτους. *Vat.* | 25. αἱ δὲ. *a.* | 27. aliud hujusmodi transpositionis exemplum vid. infra XII. 6. p. 267, 16. | 29. ὑπὲρ αὐτῶν et δυνάμενον. *Vat.*

III. 46. p. 69, 31. περιτυγχάνων. *Vat.* | p. 70, 8. καὶ ἔμα τὸν. *a.* | 11. συνημύνατο. *a.* συνημύνετο. *Vat.* | 13. καὶ τοὺς ὑπὲρ. *Vat.* | 17. ἐδεύοντο error est *Gesn.* praepositio obscurius picta. | 18. ταγήνου in λαγήνου mutat *Stackh.* [Annot. p. 131. lin. 3. pro 454. scribe 54. et lin. 6. pro 51. scribe 55.] | 19. ἀρίστω. *Vat.*

III. 47. p. 70, 25. τοῦ μῆ. *Vat.* συγκατακλιμέντος. *Vat.* συγκατακλιθέντος. *a.* | 29. κατανοῆσαι. *Vat.* κατανοεῖσθαι ortum ex sigla male explicata. | 30. ἐκτεθέντος. *Vat.* | p. 71, 6. ἀμαθῆς. *Vat.* | 8. ἀπηλάχθη. *Vat.*

IV. 1. p. 72, 3. οἶδε. *Vat.* | 4. κατ' ἀλλήλους. *a.* *v.* | 13. καὶ τὰ ἐν πολέμῳ. *Vat.* ἔχειν μὲν. *Ib.* | 16. δι' ἡλικίαν. *Vat.* | 19. ἀβρόον. *Vat.* | 23. ἀνακιν. *a.* | 24. ἀντίαν. *Vat.*

IV. 2. p. 73, 7. Ἔρυκι. *v.* | 8. Ἐρυκηνοί. *v.* καὶ ὄσον. *v.* | 12. παμπλείστων. *v.* | 15. τοῦτο οἱ om. *v.* | 18. οὐχ ὅταν in οὐχ ὅμοιαν mutat *Stackhouse.* | 20. πορφυράν. *a.* πορφυρᾶ που λόγων. *v.* | 24. Ἐρυκηνοῖς. *v.*

IV. 3. p. 73, 26. οὐκέτι. *v.* οὐκ ἐστίν. *Gesneri* tacita mutatio, fortasse vera. Vide infra ad XV. 3. p. 334, 31. in Addendis. | 27. οὕτε τῆν. *a.* οὐ τῆν. *v.* | 28. θαβροῦ τε. *v.*

IV. 5. p. 74, 2. καὶ κριός. *a.* | 3. κορυδαλός. *a.* ἀκανθυλλίδι. *a.* ἀκανθυλλίδι. *v.* | 4. ἱκτῖνος. *a.*

IV. 6. p. 74, 17. βορέας. *a.* | 18. ἔφατο αὐτὰς om. *v.*

IV. 7. p. 74, 25. οὐκον. *a.* παραβαλεῖν. *a.* παραβάλλειν. *v.* | 26. ἐκείν. *v.* | 27. καὶ om. *v.* confirmans correctionem *Schneideri.* | 29. ἐγγράμπτεισθαι ἀλλήλους. *v.* | 31. ἐξαιργάσαντο. *a.* ἐξαιργάσατο. *v.* | p. 75, 2. διέλυσαν τῷ. *a.* διελύσαντο. *v.*

IV. 8. p. 75, 9. τῆς μητρὸς. *v.* recte.

- IV. 9. p. 75, 16. ἐκ et ἰχθύσιν om. ν. | 21. οὕτε δὲ ἀδρόες εἰσιν. ν.
- IV. 10. p. 75, 27. ἔλεων. a. ἔλεω. ν.
- IV. 13. p. 76, 15. ἔτι. edit. ante Gron. [Sic lego pro Gill.] θηρα-
τὰς. ν. | 16. ἑαυτοῦ. ν. καλῶς διεγνωκότας. ν. | 18. σοφία τινί. a. | 19.
ἤπερ αὐτούς. ν. ἐκόντες. om. ν. | 21. προθυμιάτα. a. | 22. τῆ τούτου. ν.
- IV. 14. p. 76, 26. μέλλη. a. ν.
- IV. 15. p. 76, 30. οὐδ' ἄν. ν. οὐκ ἄν. a. | p. 77, 1. θρέμματι. ν.
| 2. ἡσύχως in ed. Gesn. natum ex prava explicatione notae tachygra-
phicae. | 3. σῶμα. ν.
- IV. 16. p. 77, 7. παλαῖουσι. ν. παλεύουσι. M. m. | 10. τὸ τῶν ἄλ-
λων. ν. | 13. ἀντάσας. ν. | 14. ὡς om. ν. τιθασσός. a. | 17. ἐάν μὲν
οὖν ἦ. ν. | 19. τὸν ἑαλωκότα. ν. | 21. ὁ παλαίων. ν. | 24. θαλχθέντα et
Δ' ἔρωτ. ν. Beus habet ἔγγι ἐλχθέντα. Cf. V. 40. p. 115, 25. Obser-
satur fortasse *Aeliano* Theocriteum ἔγγε ἔλακε μοι τήνον. | 26. πιστεύε-
ται. ν.
- IV. 17. p. 77, 31. συμβάλλεται. ν.
- IV. 19. p. 78, 6. ψυχῆ et πανταχόθεν. a. πανταχόθεν. ν. | 11. Ἰνδικοῦ
est correctio *Gesneri*. ut iterum 15. ἀποκόπτεται ἀπεκόπη. ν.
- IV. 20. p. 78, 18. μόνου. ν. κορισθέντων ἢ τροφή οὐκ ἀπλή. corrigit
Stackhouse.
- IV. 21. p. 78, 28. ὀδόντες τρίστοιχοι μὲν. a. | p. 79, 6. τὸν περι-
τυχόντα. a. | 7. αὐτόν. a. | 23. *Manasses* de reb. Aristandri II. 40.
p. 336. καὶ μαρτυροῦσας Ἰνδικὸν ἀνθρώποφάγον ζῶον etc. | 25. οἱ om. ν.
| 28. προσίσταται. ν. | 31. τὰ ἰδιά τις. ν.
- IV. 23. p. 80, 4. λυπεῖ τε. ν. | 7. ἱτέας ὠλεσθιαρπος. ν.
- IV. 25. p. 80, 25. ἀπογεύεσθαι. a.
- IV. 26. p. 80, 31. εἰς τὴν ἄγραν. ν. τὰς ἄγρας. a. | p. 81, 6. ἐλόν-
τες. ν.
- IV. 27. p. 81, 20. εἶναι post μελαινον om. ν. | 23. ἀετῶδες. ν. | 25.
νεοτίας. a. | 27. καὶ Βακτ. ν. | p. 82, 1. ἀλλὰ αὐτούς. a. | 2. ὑπὲρ τε. ν.
| 7. ἐόβασι δὲ. ν. | 12. ἄμα. ν. τε post σάκκους om. ν. | 13. νύκτα
ἐπατηροῦντες. a. | 14. ὠνήνται. ν.
- IV. 28. p. 82, 22. ἦδη δ' ἄν. ν. quod firmat correctionem *Rostii*.
| 24. περιφερέσταται. ν. eadem est permutatio supra III. 36. p. 66, 20.
- IV. 29. p. 82, 31. ὅτι ἄρα. a. ἄρα ὅτι. ν. | p. 83, 4. τὰ ἑαυτοῦ. ν. | 5.
τῆ ante αἰτίᾳ om. ν. abesse possit articulus praecedente τινί, sed recte
servatur. Vide ad VII. 20. p. 165, 6. | 6. συγγινώσκειν ἑαυτῶ. a. | 8.
ἀγωνία ἤττηδεῖς. a. nobiscum facit *Vat*. | 10. post ὑψανγνεῖ deleo a.
Verba γαῦρος usque ad θαυμάσαι δὲ om. a. | 11. θαυμάσαι δη. ν.
- IV. 30. p. 83, 18. τρ. καὶ νομάς. a. | 23. ἄλλον βλέπειν. a. 24. καὶ πε-
ραπύσσεται τε. a. | 25. pro συνδεῖται *Stackh.* συνήδεται corrigit. Recte
ibi *Barber*: „Imo recte συνδεῖται. olei tenacitate circumfusa, constricta
tenetur.“
- IV. 31. p. 84, 6. in ἐνιαυσιαίῳ litterae αῖ punctis notatae in a. Pro
τῆς θηλῆς *Stackh.* ἐκ τῆς θηλ. corrigit. | 7. φλεγόμενος. ν. | 11. κατα-
κλίνας. a. κατακλίνας. ν. | 12. ἐξηκονταετή. a.
- IV. 32. p. 84, 17. οὐ μέτω. a. | 23. ἐξαιρούσι. a.

IV. 33. p. 84, 30. ἀμηχανεῖ ν. τὸ πλ. τοῦ κάρφους. α. | p. 85, 2. οὐδὲν. ν.

IV. 34. p. 85, 14. ὁ λίων. α. | 16. στρέψας. ν. | 17. ἐπιβραχῦ. ν. | 20. καὶ εἰκότως. ν. | 23. ἀτολμώτερος. ν.

IV. 35. p. 85, 31. ἐγγινομένον. ν.

IV. 36. p. 86, 14. οὐκ ἔτι. editt. | 16. ὁ ὄφις οὗτος. α. | 25. ἐς τοῦτο. ν. | 30. εἴη δ' ἀπ'. α. | p. 87, 6. [in marg. male excusum 9.] ἀφύλακτα. α. ν. | 7. ὄρεξις. ν. | 10. κατὰ μικρὰ. α.

IV. 38. p. 87, 21. νεοττίας. α.

IV. 39. p. 87, 25. πανουργίας. ν. προσήκουσαι. α. ν. | 28. καθιάσει δὲ. ν. | 30. διασειούσαι et προσέρχονται. α. | 31. ἀναπλασθῶσιν αὐτῶ. ν.

IV. 40. p. 88, 1. ἡ om. α. est in ν. 10. μήτ' ἄν. ν. ποικιλωτάτη. ν. | 15. οὐ ῥαδίως. ν. | 16. φασὶ om. α. ν. orta lectio ex errore. Vid. Praef. p. LXI. not. 10. | ὁ μήκιστος. ν.

IV. 41. p. 88, 20. λιταῖς. ν. 30. κακῶν γὰρ αὐτὸ. α. | p. 89, 1. τῶ Π. βασιλεῖ. α. | 4. ἡ ὅτι. ν. | 5. ἡ βασίλισσα. ν. | 8. [corr. in Annot. p. 159, 19. positum ante ἀνεῖχε pro post.] 10. ἀπόβ. φύς. ν. ἡ φύς. ἀπόβ. α. τῶν ὄντως. ν. | 12. προκειμένου καὶ addit ν. | 13. ἐντ. φρουρᾶς. α. | 14. ὅτε θέλουσιν. ν.

IV. 42. p. 89, 15. ὁ ὄρνις. ν. | 23. προς. ἄκος. α. | 24. ταύταις ἐνθαλαμῶν καὶ σπέρμα. ν. | 25 τότε παύσους. α. | 29. καὶ εἰ τις αἰτία. ν.

IV. 43. p. 90, 2. ὑποικουρεῖ. ν. ὑποχωρεῖ falsa est Gesneri correctio. καὶ ταῖς. α. | 6. ἀπαντελεῖν τῶν τοιούτων ὄχλων. ν.

IV. 44. p. 90, 11. ἀπομεμνησθαι. ν. | 16. ἐπίδοτο. ν. | 17. τε καὶ. ν. | 19. ἐρύθημα ποτευθὲν. ν.

IV. 45. p. 90, 23. θαυμάσαι. α. τῶ γε ἀνδρὶ. „apud illum. Vid. Tourp. ad Longin. p. 296.“ nota Bastii msta. | 25. οἴος τε. ν. πεπωλευμένος. ν. | 28. χρόνῳ. ν. Cf. ad V. 33. p. 112, 2. Adde *Philost.* Vit. Soph. I. 25. p. 533. ὡς χρόνου μέγα ἀγώνισμα. ubi πολλοῦ additum velit juvenis doctissimus C. L. Kayser, Creuzerianae disciplinae alumnus, in Not. crit. p. 31. | 29. προσπαίζοντα. α. προσπαίξαντα. ν. | 32. διασπάσασθαι. ν.

IV. 46. p. 91, 11. ἂν γένοιτο. α. | 15. τὸ ἦλ. α. | 19. ἐκτρίψαι. ν. | 20. τῶ τῶν. ν. | 21. ἀντικρ. γε. α. | 22. παρὰ πολλῶ. ν. | 24. ἐστὶ τε ὀξύτερα. ν. | 26. οἷς ἐθ. τὸ ὄνομα. α.

IV. 47. p. 92, 11. χλωώρινα. ν. | 16. ἐπαφαίνεται. ν. | 21. πῶς natum ex prava interpretatione siglae π obacurius pictae.

IV. 49. p. 92, 26. καρδαμίσσῳ. ν.

IV. 50. p. 92, 31. ταύτην τὴν αἰτίαν. ν. | p. 93, 2. οὖν. om. ν.

IV. 51. p. 93, 5. καὶ ante προῖσθαι om. ν.

IV. 52. p. 93, 8. τὰ μεγάλῃ. α. 11. ἔχειν. α. | 12. ἐπὶ τοῦ μετώπου. α. | 28. eo quo dedimus ordine *Vas.* alter ordo, quem editt. habent, est in α. | 31. καταμικρὸν. ν. | p. 94, 1. τέκη. ν. | 2. φυλάττονται. ν. γίνονται φυλάττοντες. α. Il. x. 188. νύκτα φυλασσόμενοισι. φυλάσσεισι. *Schol. Euseb.* p. 797. 30. ed. Rom. φυλάσσεισθαι ἤγουν φυλάσσειν. | 6. ἐπιᾶσι. ν. | 11. οἱ ἔπκοι. ν. | 17. ὄνων δὲ. α.

IV. 53. p. 94, 24. ἔτω δὴ καὶ ἀντι. ν. | 27. τὴν δὴ γε. ν.

IV. 54. p. 94, 31. οὐκ ante ἀκούουσιν *Stackh.* mutat in οὐν. | p. 95, 1. ὄρατον παιδα. *v.* | 3. παρ' αὐτῆ. *revera sic habet a.* | 5. ὄρατ et ὡς ἂν εἶποις. *a.* | 6. τυλ om. *v.* | 7. καὶ ante ταῦτα temere a *Gesnero* insertum om. *a.* περιωμένης. *b. v.* | 8. ἐπακούσαντα. *a.* ἐπακούοντα. *v.*

IV. 55. p. 95, 13. καὶ ante ἐκτέμνουσιν om. *v.*

IV. 56. p. 95, 26. ὄραιότερους *a.*

IV. 57. p. 95, 24. ὑπὸ ὕδρου. *a. v.* | 28. εὐδῶ. *a.*

IV. 58. p. 95, 30. οὐ μὴ. *firmatur nunc cod. v.*

IV. 60. p. 96; 11. προεγνώκασιν. *v.*

V. 1. p. 97, 3. περὶ τὴν γαστέρα. *v.* | 8. ἤρῳον. *v.* | 18. ὀπόθεν. *a.* πόθεν error est *Gesn.* | 21. τοσοῦτον. *v.*

V. 2. p. 97, 26. εἰσχομοθεΐσαν. *a. v.* *Eravit Gesnerus εἰσχομοθεΐσας scribens.* | p. 98, 1. Πολυίδον. *a.* | τῷ Μίνωι. *v.* | 4. λόγους. *a.* | 8. γεγενημένου. *v.* | 11. τι τῶν δῶν. *a.* | 20. ἐπάγονται. *v.* | 22. κατὰ χώρας. *a.* | 26. ἐχθαίρουσαν. *a.* | 27. τὸ ante ἐκ om. *a.*

V. 3. p. 99, 2. ἰσχύσει. „*Vat. male ἰσχύσει pro ἀρκέσει. possis. Ohion. Ep. 3. p. 13. ἀρκεῖ σώζειν. Firm. Ep. 2. ἀρκεῖ κοιμίσει. Nemes. p. 115. ed. Matth. ex lectione cod. Paris. Bast. not. mst. Lectionem cod. Paris. hi l. commemoratam esse δύναμιν ἀρκούσαν διέπειν ἡμᾶς — monuit LeBas V. cl. in not. mst.* | 4. δὲ τὸ μήκος. *v.* δὲ om. *a.* δὲ ἄρα. *a. v.* | 5. ὄστε. *v.* | 7. ἐάν τε ἄγριον. *v.* | 12. κρύπτουσι. *v.* | 18. κίεζοι. *a.* | 17. δορᾶν. *v.* | 18. τόνδε τὸν τρόπον. *v.* | 22. ἀναπλέξαντες. *v.* | 25. ἐνηγύληται. *a. v.* | 26. εὐτρεπές. *v.* | 30. εὐλη. *a.* | p. 100, 1. ἐφεῖται. *a.* ἐφέται. *v.* | 4. βελήσης. *v.* | 7. τούτω φασι τὸν τῶν Περσῶν. *v.* | 8. αἰρεῖν. *a.* προελδούσας. *a.* προσελδούσας et statim κρινὸν *Gesneri* est vel error vel correctio. | 10. κεράμια. *v.* κεραμεῖα. *a.* | 11. ἐμ-

πλήσας αὐτοῦ. *v.* αὐ *a.* quod et ipsum αὐτοῦ significat.

V. 6. p. 100, 30. δελφίν. *v.* | 31. ἐστὶ πόλις. *v.* | p. 101, 1. μὲν om. *v.* | 4. ἦσαν δρασιόντες οὐκ ἀγαθὰ. *v.* | 6. οἱ τοίνυν νέοι. *v.* | 7. κηδίστων. *v.* προσήκοντα. *v.*

V. 7. p. 100, 12. ἀνακράτος. *a.* | 16. ἐκ ante τοῦ om. *v.* | 18. ὡς οὐκ ἦν ἐφικτὰ αὐτοῖς ἔτι. *v.* *Valgarem lectionem habet a. Male enim in Annotatt. scriptum, esse ibi: ὡς οὐκ ἦν ἐφικτόν. 21. ζωάγριον. v.*

V. 9. p. 101, 31. εὐφωνότατον corr. *Stackh.* sed *Barker* ibid. ἔφωνος *canorum* esse contendit, ut ἄξυλος *lignosus* | p. 102, 1. ἀμοιβᾶδόν. *a.* ἀμοιβηδόν. *v.* | 3. ποταμὸς οὐν. *a.* | 5. κλεθρισίω. *v.* | 6. Κεφαλληνία. *a.*

V. 11. p. 102, 30. ἔτι νήκιος. *v.* | p. 103, 8. οἱ ἄφοδοι. *a.* | 16. οὐδὲ δ. *a.* | 29. Turbata hic a nobis nonnulla. Pro ἀπέκτειναν τὸν ἔκπον editt. et codd. habent τὸν αὐτόν: in fine periodi autem libri nonnulli αὐτόν ἔκπον vel τὸν ἔκπον habent. Egregie juvenatur haec narratio correctione *Raiskii*, quae cum maxime ad nos pervenit: ὅτι καὶ ἔκπει ποτε. Unde totus locus sic videtur scribendus: ὅτι καὶ ἔκπει ποτε ἐντυχοῦσαι πρὸς τῷ σημεῖαι ἀπέκτειναν αὐτόν, ἐπιθέμεναι κατὰ τὸ καρτερόν αἱ μελιτται, αὐτῷ ἔκπω. i. e. σὺν τῷ ἔκπω, quod ad ἀπέκτειναν αὐτόν trahendum. | p. 104, 4. ἦ καὶ τοῖς. *a.* | 6. τεκμηριοὶ δ' λέγω. *v.* quod probat *Bast.* in not. mst. | 13. προσελδοῦσαι. *v.* κατ' ἡμίονα. *v.* quae vera lectio. | 14. ἐσουλᾶθησαν. *v.*

V. 12. p. 104, 15. τῶν μελιττῶν. *a.*

V. 13. p. 104, 27. εὐθνή ταῖς. *v.*

V. 15. p. 105, 20. κράττων. *v.* | 23. μωήσαι. *v.*

V. 16. p. 105, 28. οἱ τῶν σφηκῶν κεκ. *v.* | p. 106, 5. ἦ καὶ νῆ. *v.* προσχεῖν. *v.* | 6. Καὶ μέντοι καὶ μαρτυρεῖ γε ἐν Ὀδυσσεΐα λέγων — ἦ καὶ νῆ Δία, εἴ τι δεῖ τῷ περὶ Ἡρακλέους λόγῳ προσέχειν, ἐκεῖνος ἔβαψε τῷ τῆς ὕδρας ἰσθμῶς τοὺς οἰστούς, οὕτω τοι καὶ ἐκεῖνοι τῇ βαρῇ τὰ κέντρα ἐπιδήγουσιν. Vis ὡς inseri post ἐκεῖνος. [Cf. II. 20. p. 38, 24.] Sed fortasse satis est colon post οἰστούς ponī, ut V. 51. p. 120, 25. as. Ὁ γοῦν Σκύθης ἄλλως φέγγεται, καὶ ὁ Ἰνδὸς ἄλλως, καὶ ὁ Αἰθίοψ ἔχει φωνὴν συμφυῆ, καὶ οἱ Σάκαι, φωνὴ δὲ Ἑλλάς ἄλλη, καὶ Ῥωμαῖα ἄλλη. οὕτω τοι καὶ τὰ ζῷα, ἄλλο ἄλλως προέται τὸν συγγενῆ τῆς γλώττης ἤχον τε καὶ ψόφον. Loxkz. Cf. I. 38. p. 18, 7.

V. 17. p. 106, 13. τοῦ γε. *v.* | 22. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα. *v.*

V. 18. p. 106, 27. καὶ οὐκ ἐπ' ὄλιγον. *v.* quod non displicet.

V. 19. p. 107, 1. μαχουμένους *Gesneri* est correctio.

V. 21. p. 107, 13. προστίθησι. *v.* φόβους. *v.* | 17. ἐπλάται (sic) corr. *Stackhouse*. | 18. ἀνατείνει δὲ. *v.* | 21. συμφυᾶ ἐτὴν ἀκμήν. *v.* ἀγλήν *Gesneri* est commentum. | 24. Fortasse scribendum: ἀναψυχῆν τῷ ὄρνυδι διδωσκ. | p. 108, 9. ὠρίων. *v.* in marg. a man. sec. μυρίων. | 11. ὀρτίσιος. *v.* | 12. Post πρῶτος inciditur in *v.*

V. 23. p. 105, 24. ἦ πρόχους. *v.* τροχούς error est editoris Tigr.

V. 24. p. 108, 30. ἐκ τῆς λ. ἑαυταί. *v.* | p. 109, 2. τὸ δὲ αἴτιον. *v.*

V. 26. p. 109, 16. Ordo verborum, quem editiones habent, in nullo est codice, nec in *Vas*. omnes habent sic ut nos dedimus. | 22. τὸν δεδάξαντα. *v.* ποικίλη τε καὶ εὐτράπελος. *v.*

V. 27. p. 110, 4. δαμονιώτατος error est *Gesneri*.

V. 28. p. 110, 7. πρὸς τῷ. *v.* ζηλότυπος. *v.*

V. 29. p. 110, 17. τὸ γένος. *v.* | 18. in lectione cod. *a.* id quod littera *δ* esse videtur, ductus est calligraphicus. | 26. κλάξωσιν. *v.* | p. 111, 3. τοῦτου τινός. *v.* | 8. χρίσει. *v.*

V. 30. p. 111, 15. αὐτοῦ ὄσα. *v.* | 17. ἐπὶ τῆ. *a.*

V. 32. p. 111, 25. in Annot. p. 189, 11. pro *muliere* scribe *femina*. quod enim ap. *Plin.* X. 63. s. 83. legitur *mulier equa* ambigua est.

V. 33. p. 111, 28. τὸ δὲ νεότιον. *v.* | p. 112, 2. χρόνου. *v.* χρόνου. *a.* | 3. ὡς ἀρπ. *a.* | 6. ταυτὸ. *v.*

V. 34. p. 112, 10. φέρειν. *v.* | 12. πεπλίστευκα. *v.* | 13. θανάτου. *v.* | 17. ἀναγυρούσαι. *M. a.* ἐπικηδίων. *a.* ἐπικηδεῖον. *v.* | 19. ὕμνεῖ ὁ Εὐρ. *a.* | 29. lectionem editionum habet *a.* | 31. οἷα δῆπου. *v.* | p. 113, 2. ἐπὶ τοῦτο. *v.*

V. 36. p. 113, 14. ἐπαῖον. *v.* | Rectius fortasse scribetur: ὡς ἀνδρῶν φωνῆς ἐπαῖον τοσαῦτα. *i. e.* τιθασεύεται ἐς τοσοῦτον ὡς ἐπαῖον.

V. 37. p. 113, 21. ἄψεται. *v.* | 22. ἄγαι. *a. v.* ἀνάγαι error *Gesn.*

V. 37. p. 113, 27. ποικίλα τε. *v.*

V. 39. p. 114, 6. μανικόν. *v.* | 30. τὸν δὲ. *v.* | p. 115, 10. πρῶτον ὡς. *v.* | 12. κωμώντων. *v.*

V. 41. p. 115, 32. χεῖμαρια. *v.* | p. 116, 3. ἄσιστοί γε. *v.*

V. 42. p. 116, 11. τῆν ταῶν. *v.* | 14. εἶναι τοῦτο. *v.*

V. 43. p. 116, 24. κνέφα. *v.* τρεπομένης. *v.*

V. 44. p. 116, 26. ἔχει δὲ δῆγμα. v. | p. 114, 14. λέγει. v. | 16. αὐτόν. v. | 22. τὴν γαῖαν. v.

V. 47. p. 118, 3. ἐνταῦθα μάρτυρος. v. | 11. δακτυλίδια. v. pro σιδηροῦν *Siackh.* σιδήρου legens, actum egit.

V. 48. p. 118, 21. μόνοις. v. | 28. ποδοῦντε ἀλλήλων. v. | 30. λάρος pro πάρος legit *Siackh.* ut jam *Gosnerus.* | 32. κίπρους βουβαλάδας. v. | p. 119, 5. σκέλεσιν corrigit *Siackh.* pro ἔλκεσιν.

V. 49. p. 119, 13. ἐαυτῶν. v. | 28. ἢ τῆς πόας. v. | 31. καὶ φωνῆ. v.

V. 50. p. 120, 2. pro ἐν ποσὶ *Siackhouse* corr. ἀδούσι. | 3. ἑπικαὺς etc. v. | 4. ἑλέφαντί που. v. | 11. τὴν εἰρημένην. v. | 16. καὶ τῶν ἀλαϊῶτων. v.

V. 51. p. 120, 24. τῆ φύσις. v. | 32. καὶ τῶ ἄλλῳ ἀββάξεν. v.

V. 52. p. 121, 7. τῶν θερειῶν. v. | 9. ὡς τὰ. v. | 12. ἔγοσα. v.

V. 53. p. 121, 22. κίτραν καὶ ἐσθλαίαν. v.

V. 54. p. 122, 4. σῆας γαῖν. v. | 6. κἀθηται. v. | 23. παραπλήσιον πεφύκασι. v. | 27. ὄρηστριαν. v.

V. 54. p. 123, 1. παργασάδα. v.

V. 56. p. 123, 10. τὴν ἑλάτταν. v. | 17. τῆς πρόσθεν ἐπ' ὀσφύος ἐαυτῶν. corrigit *Siackhouse.* | 19. λέγεται et βαδεῖα. v.

VI. 1. p. 124, 15. comparaveris *Julian.* Or. VI. p. 200. D. ἐπεὶ καὶ τῶν ταύρων ἀκούω τοὺς ἀσθενεστέρους ἐξίστασθαι τῆς ἀγέλης καὶ κατ' ἐαυτοὺς νεμομένους ἀγείρειν τὴν ἰσχὺν ἐν μέρει καὶ κατ' ὄλγον. | 18. κωνιόμενος. v. | 23. ὁ τοῦ Ἄ. v. | 26. οὐδὲν μέγα ἦν. v. | p. 125, 1. κλεινά. v. | 9. μγνυμένας. v. | 10. δὲ addit etiam v.

VI. 2. p. 125, 21. ἐπιπόνησας. v. | 26. ἐκεῖνη μὲν. v. quod ex ἐπιπῆν depravatam. | 28. φίλου ἔτι. *Herodos.* V. 62. ἐόντες ἀνδρες δόκιμοι ἀνεκαθῆν ἔτι. Id. VIII. 62. ἐκ καλαίου ἔτι. De ἔτι ad tempus referendo vid. *Hemsterh.* in Nov. Obs. Misc. T. VI. p. 496. ubi et *Aeliani* locus affertur.

VI. 3. p. 126, 4. ἐξαγάγη. v. | 12. ἡμέρας. v. | 15. συνέπτυκται. v. | 18. τροφῶν. v.

VI. 5. p. 126, 31. εἰσδύνονται et τὰς λόχ. v.

VI. 6. p. 127, 8. καὶ τὰ τοιαῦτα. v.

VI. 7. p. 127, 21. ἐκόμιζεν. v.

VI. 8. p. 127, 29. ὀρνιθοσοφία. v.

VI. 10. p. 128, 15. κεκήρυκτο. v. | 25. τὸ ἐπάγγελμα. v. | 30. φαλλίαν. v.

VI. 11. p. 129, 5. τὸ τοιοῦτα. v. | 8. τίμοι. v. | 10. ἐν habet etiam v.

VI. 14. p. 130, 1. τὸν βῆδρην. v.

VI. 15. p. 130, 10. ἔρωτι. v. | 28. ἀπήντα τε. v. | 32. μόνοις ἀνδρ. v. | 33. μετὰ μικρῶν. v.

VI. 16. p. 131, 28. λοιμοῦ. v.

VI. 17. p. 132, 2. ἄρικοῦ. v. | 12. ἀρικνεῖται. v.

VI. 18. p. 132, 20. ἀνίστανται ὄρδοι, καὶ ἐπ' ἄκρας τὰς οὐρὰς ἐστᾶσι. *Verisimillimum esse mihi videtur, ab Aeliani manu, ut Schneiderus conjecit, profectum esse ἐπ' ἄκρας τῆς οὐρᾶς. Ita Aelianus H. A. VII. 4. μετέωρον ἐστῶτα ἐπὶ τῶν κάτωθεν σκελεῶν XIII. 14. p. 296, lin. ult. ἐαυτὸν ἀμασθήσας ἐπὶ τῶν κατόπιν ποδῶν. XIII. 28. p. 307, 5. αἱ ναῦς κολάκις ἐπὶ τῆς γῆς ἐσθῆκασιν ὕδατος χῆραι. XV. 26. p. 350, 11. βαδίζουσι*

δέ ὁρθοί ἐπὶ τῶν δυοῖν ποδοῖν. in quo quidem loco datus esse potest, ut *Theophrast.* Fragm. XIV. 9. p. 834. ἔχουσι δὲ οὗτοι [οἱ μῦς] καὶ τοὺς ἐμπροσθίους πόδας, ἀλλ' οὐ βαδίζουσιν ἐκ' αὐτοῖς. *Aelian.* Fragm. v. βουλυτός· ἰστώς ἐπὶ πατέρου τῶν ποδῶν. *Aristot.* H. A. IX. 11. ὅταν δὲ καθέλωσται [αἱ γέραναι], αἱ μὲν ἄλλαι ὑπὸ τῇ κτέρυγι τὴν κεφαλὴν ἔχουσαι καθυψώθουσιν ἐπὶ ἐνὸς ποδὸς ἐναλλάξ. *Plutarch.* p. 967. B. αἱ προφυλακὴν ἔχουσαι νυκτὸς ἐπὶ πατέρου σκελῶν οὐχ οὐνοῦται τὸ σῆμα. *Loquax.* | 24. τοῦ τό γε v.

VI. 19. p. 132, 29. τρωξαλλίδα v. | 33. pro μεταδίοντα ed. *Schn.* καταδίοντα. nescio unde. | p. 133, 1. οὐκων. v.

VI. 20. p. 133, 13. ἐστὶ habet v. | 19. σπονδύλους. v.

VI. 21. p. 133, 29. ἀνέρπουσι. v. | 30. περιβάλλουσι. v. | p. 134, 3. περιεργάσων. v.

VI. 22. p. 134, 11. τεγῶν v. | 12. τοῦ γάρ τοι. v.

VI. 24. p. 135, 10. καὶ ἐπιστρ. v. | 15. τῷ δάσει τῷ τῶν. v. | 21. παρῶσι. v.

VI. 25. p. 136, 27. σέβουσι. v. | 29. τῇ σωφρ. v. | 31. ὑπερβολή. v. | p. 136, 1. βασ. τῶν II. v. | p. 136, 4. μόνος παρέμεινε. v. | 7. τοὺς ὄμοτρ. eodem ordine v.

VI. 26. p. 136, 19. περιγίνεται. v.

VI. 27. p. 136, 23. φασι οἱ. v.

VI. 29. p. 137, 8. φιλόροισιν. v.

VI. 31. p. 137, 27. αἰρούσιν. v.

VI. 32. p. 138, 3. Μαρσία. v. | 4. ἐκείνη. v. | 6. Στρατηγῶν. v.

VI. 34. p. 138, 16. δι' ἣν οἱ Στραταὶ πρὸς αὐτὸν. v. | 25. ὡς ὅτι. v. | 26. ἀποστελλαντες et ἔσχον. v.

VI. 38. p. 139, 9. τοῦ κακοῦ γεγονέναι. v. | 15. ὑπὸ ἀσπίδος. v.

VI. 39. p. 139, 25. τοῦτο δὴ· παρὰ Κύρω. v. | 28. σωμα. v.

VI. 40. p. 140, 2. αὐτοῦ τις. v. | 5. βότρυας. v. | 10. ἐχθρῶν κατὰλληλος. v.

VI. 41. p. 140, 15. βάνισι δὲ ὕει λεπταῖς. v. egregia lectio, et procul dubio restituenda.. In talibus *Aelianus* idem verbum iterare solet. | 19. πάγας. et statim τάφρους ἀνοίγοντες. v. | 20. κλαίσιον φυλάσσοντες. v. | 30. κρῶτα. v. | p. 141, 4. πεπίστευκε. v.

VI. 42. p. 141, 18. κυτίσας ποτὲ καὶ σχίνας. v. | 22. ἀβροτάτη γε καὶ μαλθακή. v. | p. 142, 1. νάπαιον. v.

VI. 43. p. 142, 5. ποικίλους. v. | 12. εἶτα αὐτὸ. v. Ad verba τὸ ὕδωρ τὸ ἐξ οὐρανοῦ conf. *Plato.* Legg. VIII. p. 844. A. τὰ ἐκ Διὸς ἰόντα ἀποστέγει νάματα. | 16. καὶ τὸ μὲν. v. | p. 142, 21. ἀξιοζήλου. v. | 24. στρατηγῶν. v. | 27. ῥιπτοῦσιν. v.

VI. 44. p. 143, 11. καὶ τοῦτο. v. | 12. οὐ γάρ τοι. v. | 22. ἀπόφρα. v.

VI. 46. p. 144, 4. σίδηρον βούας. v. | 9. περὶβαλὸς δὲ. v. | 15. αἰμυλώτταν. v.

VI. 48. p. 144, 20. καὶ οἱ ἐνδ. v.

VI. 49. p. 144, 31. κροφορέυμενος. v. quod *Schn.* volebat. | 32. κροφόρος εἶη. v.

- VI. 50. p. 146, 17. τῆς μυμηκῆς *v.* | 21. ἐπήγοντο νεκρὸν. *v.* | 30. ἐκγόνου et ἐκγονος. *v.*
- VI. 51. p. 146, 8. ἀμμοῶν *v.* | 12. ἡ φήμη φησὶ. *v.* | 23. σοφοῦ. *v.* | 24. Δεινολόγου. *v.*
- VI. 52. p. 146, 38. ὁ Διάφ. *v.* | p. 147, 6. δεδιότας. *v.*
- VI. 56. p. 147, 28. ὡς Ἰσασί. *v.* | p. 148, 4. ὡς ante ὄπλω om. *v.* | 6. βίξαν. *v.*
- VI. 57. p. 148, 9. πηνίτην. *v.*
- VI. 58. p. 148, 18. συμβαλεῖν. *v.* | 28. ἦκειν. *v.* | p. 149, 7. λέγω δὴ. *v.* | 8. κακοῖς. *v.*
- VI. 59. p. 149, 13. κυνηγεσιῶν. *v.* | 16. μεταδέουσα δὲ. *v.* | 17. ἐπὶ δεξιᾷ. *v.* | 19. τε εἶναι. *v.* | 27. ἦν om. *v.*
- VI. 60. p. 149, 30. ὄρῳεν. *v.* | p. 150, 2. οὐ συμβλητῶν. *v.*
- VI. 61. p. 150, 9. χρόνων εἰς οὐρανὸν *v.* | 10. ἀρ' ἐκείσθαι. *v.* | 17. ὀρύγματα. *v.* | 23. ἐθέλωμι ποιηταῖς. *v.* | 24. καὶ ante τῶν om. *v.*
- VI. 62. p. 151, 4. ὑλάττει. *v.*
- VI. 63. p. 151, 7. συνανιόντε τε. *v.* | 26. ἄτε ὡς. *v.* | 26. ἐξέπληξε. τρόμος τε ἐκείνου. *v.* | 31. καὶ ante τοῦτο om. *v.* Ad correctionem propositam κατὰ τῆν παραπέμψας conf. infra XVI. 40. p. 372, 26. ἔοικε τοῖς τόποις καδ' οὐκ ἔρχεται.
- VI. 64. p. 152, 7. κατούρησεν. *v.* | 10. κακὸν κακῇ περιελθοῦσα. *v.* quae elegans lectio et fortasse vera.
- VI. 65. p. 152, 14. ἀσπαλιευταῖς. *v.*
- VII. 1. p. 153, 6. μόχθον. *v.*
- VII. 2. p. 153, 14. σμικροῖς. *v.* | 26. διὰ τε τὸ κάλλος οὐ καὶ τὸ μέγεθος. *v.* utrumque recte.
- VII. 4. p. 154, 19. ἐθέλεις. *v.* | 22. ὡς ante τὴν om. *v.* κατόπιν. *v.* | 23. σκάφους ἐρέσαντα. *v.*
- VII. 5. p. 154, 30. πρόσω om. *v.* | p. 155, 7. καὶ ἀνορθουμένης. *v.* vera lectio. | 8. Ad ἐκπέμπει vid. Intrpp. ad Greg. Cor. p. 561. | 12. συνήσθη τε. *v.* οἶδε δὲ. *v.*
- VII. 6. p. 155, 21. τῶν δένδρων αὐτοῖ. *v.*
- VII. 7. p. 156, 19. ὑποφθέργηται. *v.* | 21. χειμῶν ἐστίν. *v.* | 32. περιῶν est etiam in *v.* | p. 157, 9. ἰόντες. *v.* ὡς ἐρεῖται. *v.*
- VII. 8. p. 158, 3. χειμῶνος ὁμολογία. *v.* | 8. χειμῶνα ἔσεισθαι. *v.* | 9. ἐρημίας. *v.* | 13. ἐσόμενον δηλοῖ. *v.* | 14. προσαναλάβοιτο. *v.* | 17. ὅτε γένωνται. *v.*
- VII. 9. p. 158, 26. τρέφεται. *v.*
- VII. 10. p. 159, 9. κυνῶν et αὐτοῦς. *v.* | 24. φιλοπονία. *v.* | 26. *Reiskio* in mentem venit: καὶ ἐδίδου δόσεις εἰδείπει παρόντι. unde lenissima correctione scribendum existimo: καὶ ἐδίδου δόσεις ἣν παρόντι. i. e. δόσεις ἔτυχε. | p. 160, 11. καὶ ante ἀποθανόντας om. *v.* | 16. ἴσα. *v.*
- VII. 11. p. 159, 23. ἐπιθάλλεται. *v.* | 28. locutionem ὡς περ οὖν ὀρμῆς εἶχεν *Falckenarius* illustrat ad *Herodot.* VI. 116. p. 492. | 29. δεῖκνον ἐκείνου. *v.* | p. 161, 5. καὶ τὸν χρ. ἀσπασάμενον καὶ ἄλλως. *v.* | 8. οὐκ εἶδε. *v.* | 11. ἀνοήτοις τε. *v.*
- VII. 12. p. 161, 13. μέγα μὴ φρον. *v.* | 14. ἐββέτωσαν. *v.* | 17. ἐξαρτίσασα. *v.* | 19. ἔκταν ἄρα διαίγουσι. *v.* | 20. νῆσι. *v.*

VII. 13. p. 162, 10. καὶ οὐκ *v.* | 11. μαρτυρούμενος. *v.* | 23. κατὰ om. *v.*

VII. 15. p. 163, 15. θηρώντων. *v.* | 22. τῶν Ῥωμαίων. *v.* | 26. ἐπίπροσθε. *v.* | 31. ἀνέδην. *v.* [In Annot. ad h. l. dele verba *fortasse* usque ad ἀλλήλους. Nihil enim Thuoydidis locus commune habet cum Aelianeo.] | p. 164, 1. εἰσέλθαι. *v.* probante *Bassio* in not. met.

VII. 17. p. 164, 14. κηρύλος δὲ. *v.* ὁμόνομοι καὶ σύμβιοι. *v.* quod vulgatas videtur praefendum. | 16. μεσοπερύγων. *v.* | 17. τῶν ἀνω [i. e. ἀνδροπέων] ὑπογηρώντων. *v.* | 18. ἡνέμονται. *v.*

VII. 19. p. 164, 28. καὶ ταύτῃ δὲ. *v.* | 30. πελαργοί. *v.* | p. 165, 9. τὰ μικρὰ μικρ. *v.*

VII. 20. p. 165, 21. λέγουσι δὲ οἱ. *v.* | 22. καὶ τρόπον γε. *v.*

VII. 21. p. 166, 1. σκάφει. *v.* | 4. ἀνέθορε. *v.*

VII. 22. p. 166, 10. καὶ ὃν φασί. *v.* | 12. καὶ οἱ κύνες. *v.*

VII. 23. p. 166, 30. ἀποστάτων. *v.* | p. 167, 11. ἐκπλήττονται. *v.* | 25. ἐκ τοῦ Πόντου. *v.*

VII. 24. p. 168, 5. ὅτι ἐκόντες. *v.*

VII. 25. p. 168, 8. ζηλοτυπίας. *v.* | 16. ἦσαν. totum h. l. sic plane ut nos edidimus, habet *Vas.* nisi quod ἄρα ante ὅσοι omittit.

VII. 26. p. 169, 4. ἐκείνων. *v.* a m. sec. quae est usitatior structura. | 6. Σήλεος. *v.*

VII. 27. p. 169, 16. συμβάλλονται. *v.* | 18. οἶδε δὲ καὶ. *v.* quod nunc magis probo. | 21. ὁ φίλος. *v.* | 22. τῆς Ξηράς. *v.* καὶ εὐχῆς. *v.* | 26. περιεργίας. *v.* a m. sec.

VII. 28. p. 169, 32. εἰδότες πικρ. *v.* | 33. ἐνόσησαν. *v.*

VII. 29. p. 170, 1. οἱ Ἄττικοι. *v.* | 14. τινας. *a.* | 16. ἐπήγετο. *v.* | 17. ἐξστράπετο. *v.* | 26. καὶ μόνον ἔμπν. *v.*

VII. 30. p. 170, 32. πεταλαί. *v.* | p. 171, 4. σὺ πάντη. *v.* | 5. ὑψηλά. *v.* | 7. ἀγαθόν. *v.*

VII. 31. p. 171, 10. ἀποδύονται. *v.* περιτυχοῦσαι. *v.* | 11. στρόμβον. *v.*

VII. 32. p. 171, 17. κάλλιστος δὲ κάλλος. *v.* | 20. καλῶς. om. *v.* | 21. ποί. *v.*

VII. 33. p. 171, 29. ἀβρότερον. *v.*

VII. 34. p. 172, 3. ὅσα ἐλκύει. *v.* καὶ ἄν om. etiam *v.* | 6. δεῖραι. *v.* | 8. προκαλεῖν. *v.*

VII. 35. p. 172, 16. κνησιτῆ. *v.*

VII. 36. p. 172, 24. τῶν μαχημαστάτων. *v.* | 27. ἐὰν θεάσωνται. *v.*

VII. 37. p. 173, 8. ἐπὶ μᾶλλον. *v.*

VII. 38. p. 173, 12. καὶ ante κύνα om. etiam *v.*

VII. 39. p. 173, 22. Adde nanc, quae de his versibus et de universa Iphigeniae Aulidensis oeconomia disputavit *Hermannus* in Praef. ad hanc

Tragoediam editam a Viro doctissimo Lips. 1831. κατέρ sic *v.* | 25. ἔρπεν. *v.* | p. 174, 1. ἕνα δεινόν. *v.* Aelianum hoc capite locos auctorum, qui cervas feminas cornibus instructas faciant, congerere velle patet. Sed in verbis Euripidis, sicut etiam in Aeliani verbis, quae praecedant ea, cervae feminae indicium desideratur. Sic Euripidis versus non probant,

quod probaturos esse exspectavisti. Ultra sapere non audeo. *Loxenz.* Ambiguum est de loco depravato et obscuro statuere. Difficultatem tamen sic commode expedias. Ex verbis Euripideis apparet, feram ab Hercule captam *cornibus* fuisse instructam; jam illam feram non *ceruum* sed *cervam* fuisse, consentiens est poetarum traditio. Quare Euripidis quoque locus pro testimonio excitari poterat rei, quam Aelianus hoc capite probare conatur, *cervas* a poetis *cornutas* perhiberi. | 3. κατ' ἔναυλα. *v. ἀβάτων ἐπὶ τε λιμν. ποιμένα τε ἄλσῃ. v. | 16. καὶ γε αἰρεῖ. v.*

VII. 40. p. 174, 26. κνυζωμένου. *v. | 20. ᾠῆτιν ὕμν. v.*

VII. 41. p. 174, 31. Δυκάδη. *v. | 32. κυνός. v. | p. 175, 2. ἔμβραχ. v. | 4. ἐκείνον. v. ἠπειρώτη. v.*

VII. 43. p. 175, 26. πρῶτον γενέσθαι. *v. | p. 176, 3. καὶ ὁ τῶος κρᾶτότος ἄν. v.*

VII. 45. p. 177, 1. Ἄντιχος sine articulo *v.*

VII. 46. p. 177, 4. ἐπίστευσεν. *v. | 5. διὰ τοῦτο. v. | 6. καθεύδοντα γοῦν. v. | 8. μικῆ. v.*

VII. 47. p. 177, 14. ἀρκῆλοι. *v. | 23. καλοῦντ' ἄν. v. | 28. σκινδαφός. v. | 29. ὃ ἄν αὐτοῦ τοῦ Ἴππ. τὸν ὕν. v. | p. 178, 2. πελάσι. v. | 4. ἔμβρυα καλοῦσι. τὰ δὲ τῶν ὄρν. tum δὲ post ἔνοι om. *v.* Hinc locus restituendus. Scribendum enim uncinis sublatis: τὰ δὲ ἔτι ἐν τῇ γαστρὶ ἔμβρυα καλοῦσιν· τὰ δὲ τῶν ὄρνέων καὶ τὰ τῶν ὄφρων καὶ τῶν κροκοδείλων ἔνοι ἔμβρυα καὶ ψ. καλοῦσιν.*

VII. 48. p. 178, 13. Μνήμην δὲ παρακολουθεῖν καὶ τοῖς ζῴοις — τεκμηριοῦ καὶ ταῦτα. Παρακολουθεῖν interpreter συνεῖναι, *proprium esse, natura tributum esse*, ut XVI. 26. Τοῦτο δὲ ἄρα ἔτι καὶ μᾶλλον φιλεῖ παρακολουθεῖν τοῖς Σκυδικοῖς προβάτοισι. Ita *Xenoph.* Conv. IV. 17. ὡς συμπαρομαρτοῦντος πάσῃ ἡλικίᾳ τοῦ κάλλους. *Juncus* ap. *Stob.* Flor. CXVII. 9. p. 597. ἔπειτα δὲ τρεφομένου τε καὶ αὐξομένου τοῦ σώματος, παρακολουθεῖν τινὰς ἡθόδας καὶ ἀδικίας τῷ σώφ. πολεμοῦσας. *Ibid.* CXV. 26. p. 588. [τὸ ἀληθὲς κάλλος] καὶ μερικίῳ σύνεστι, καὶ μᾶλλον ἐκτρεφόμενον δὴ καὶ κοσμούμενον ὑπὸ τῆς ὄρας, νεανίσκῳ τε συμπαρομαρτεῖ, καὶ γηράσαντος οὐκ ἐπολείπεται. *Jam Homer.* H. in Merc. 440. ἦ σοὶ γ' ἐκ γενετῆς τὰδ' αἴμ' ἔσπετο θαυματὰ ἔργα, Ἥ τις ἀθανάτων ἠὲ θνητῶν ἀνθρώπων Δῶρον ἀγαυὸν ἔδωκε, καὶ ἔφρασε θέσπιν αἰοιδῆν. — *Aelian.* H. A. Prooem. p. 1, 4. τὰ λοιπὰ ὅσα αὐτῷ σύνεστι δῶρα φύσεως [scil. τῷ ἀνθρώπῳ]. *Loxenz.* | 16. ῥώμης βουλῶν. *v. | 21. ἐς τὴν ἐρήμην. v. | 24. ἐκ θύρας. v. | p. 179, 1. ἀπῆλαυν. v. | 10. ἀφείδη. v. | 13. ἀνέγνω. v. | 16. ἑαυτῷ. v. περιβαλῶν. v. | 23. ἔλ. ἐκβοῶσιν. v. | 26. Σάμω. v. | 27. τὸ φῶλεν. *v.* ἀποφῶλιος pro ἀπαίδευτος habet *Phileas* ap. *Stob.* Tit. 81, 4. ἀποφῶλιος ἀγροῦιτης. *Vid. N. Bach.* in *Phil.* Reliqq. p. 41. τέρας ἀποφῶλιον in *Euripid.* versu ap. *Plut.* T. II. p. 520. C. est ἄτοπον, ξένον.*

VIII. 1. p. 180, 3. καὶ τὰ ἔχνη. *v. | 5. ἀτεχνῶς om. v. | 19. καὶ ἡ κύαν. v. | 22. ὡς ἴδεν. v. | 24. ἤμελλεν. v. | p. 181, 1. προσέταπτεν. v. | 8' ἐκείνοι. v.*

VIII. 2. p. 181, 19. αὐτῷ. *v. | 21. ὅτι καὶ θέλει. v. | 22. οὐκ ἀν᾿ ἄψαιτο. v. | 30. πρόξεισιν. r. | 31. κατηφέστερον. r. | p. 182, 5. πρόξεισι. v.*

VIII. 3. p. 182, 16. ὦν ἐπαινεῖ. *v. | 17. ἀνέχονται. r. | 27. χῶρος om. riam v.*

VIII. 4. p. 183, 6. ἐγγέλως. v. | 8. κακόσμηται. v. | 20. σαρκίων. v. | 27. ἠτόμασι. v.

VIII. 5. p. 184, 2. Μεγιστία. v. | 9. ἀκούσει. v.

VIII. 6. p. 184, 16. καὶ ἐτι μᾶλλον. altero καὶ omisso. v.

VIII. 7. p. 184, 19. ἐν μυχῶ. v.

VIII. 8. p. 185, 2. ζῶα om. v.

VIII. 9. p. 185, 8. λυτῶν. v. | 12. ἐπίδεσμα καὶ σπληνία καὶ κράσεις φαρμάκων μακρὰν χάρειν ἀπολείποντες. dictum est, ut ἄν χάρειν. Similiter *Aelianus* V. H. XII. 27. εἰωθότων τῶν τότε ὀλιγωρεῖν τῶν ἀνηρημένων, καὶ ἀπολείπειν αὐτοὺς κυνῶν δεῖπνον εἶναι. H. A. IX. 23. προῖουσα δέ, ὅπως ἂν [nonne ὅπως ibi est *quosies*, ut *Herodotus* loquitur?] ἐς τὴν ὄρμην ἐπαναγάγη τῆς προόδου ἢ χρεῖα αὐτήν, τὴν μὲν ἀπέλειπεν οὐρὰν εἶναι, τὴν δὲ ἀπέφηνε κεφαλὴν. IX. 30. Δέων, ὅταν βαδίῃ, οὐκ εὐδύωρον πρόεισιν, οὐδὲ ἐξ τῶν ἰχνῶν ἑαυτοῦ ἀπλᾶ εἶναι [καὶ] τὰ ἰνδάλματα. XV. 22. οἱ δὲ [ἀστοὶ scil.] ὑπερφρονοῦσιν αὐτῶν [τῶν κορωνῶν scil.], καὶ ἐκείνας μὲν ἀπολείπουσι τὴν κάτω φέρεσθαι πτῆσιν. Statim post dicit: ἐῶσιν ἐβρεῖν ἐκείνας κάτω. X. 48. p. 241, 12. sine vi contemtionis de dracone, custode Pindi interfecti a fratribus: ὦχετο ἀπιῶν κατὰ πολλὴν τὴν σχολήν, ἀρλιπῶν ἐκεῖνον τῆς τελευταίας ἐκ τῶν προσηκόντων χάριτος τυχεῖν. Ad eundem sensum exprimendum, sed cum indicio contemptus, dicit *Var.* Hist. XII. 24. ἀπηλλάττοντο καταλιποῦσαι τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανθῆρῳ θάψαι. H. A. XV. 11. καὶ ὑπερ μὲν τούτων τοὺς γόνιτάς τε καὶ φαρμακίας Ἄρει φίλω χολάζειν καὶ διακαλεῖν καταλείπωμεν. — Alibi dicit *Aelianus*, ut alii, χάρειν εἰπεῖν. V. H. XII. 1. θάββει, εἶπε, καὶ μακρὰ χάρειν εἰπούσα ἰατροῖς τε αὐτοῖς καὶ φαρμάκοις. XIV. 30. μακρὰ χάρειν εἰπόντες Ἄννων, καὶ μαθήματα τοῖς ἐν τῇ δουλείᾳ. *Loeb.* | 14. καὶ ἐκεῖνα. v. | 16. ἐμποροῦμενος. v. | 17. ἠδέως. v.

VIII. 10. p. 185, 20. τοὺς ἐλέφ. ἐνέδρα. v. | 27. τῶν ἀνταπάλων. v. quod vulgatae praefert *Bass.* in not. ms. | 31. περιπεσόντα. v. | p. 186, 10. ἀλωμένων. a. | 17. προσκατέπηξε. v. | 24. τὰ δόρατα. v. Ab hoc inde loco variae lectiones codicis Vaticani ipsis Annotationibus suo quaeque loco insertae sunt.

Ad VIII. 11. p. 186, 32. [Ann. p. 289. 23.] pro 186, 32. scribe: 329. 9.

VIII. 17. p. 189, 24. in ἰδίᾳ *Reiskius* ἤδη latere suspicatur. Hinc totum hunc locum sic fortasse constituas: εἴρηται τὰ μὲν οὖν ἡμῶν περὶ ἐλεφάντων ἦδη, τὰ δὲ καὶ εἰρήσεται σου. Ὡς κρατοῦσι μὲν βίᾳ [εἴρηται], σωφροσύνης δὲ ὅπως μετελήχασι, νῦν εἰπεῖν προκωδέστατον.

VIII. 23. Et hoc loco et in fine operis capitum ordinem servavi qualem editiones exhibent *Gesneri* errorem secutae. Res enim per se nullius est momenti, mutatusque ordo quaerentibus facile difficultatem objecisset.

VIII. 24. p. 193, 18. τὰ ἀπαλά. a.

IX. 1. p. 196, 16. νιεύσιν. a.

IX. 9. p. 199, 25. (Annot. p. 308, 2.) Vid. Indic. Verborum in *Alliteratio*.

IX. 11. p. 200, 3. *ejusque affectu.* Scr. *effectu*.

IX. 14. p. 200, 30. Adde de *Gymnotis* piscibus *Americae meridionalis Alexandrum de Humboldt* *Observations de Zoologie comparées* Tom. I.

p. 83. et Relat. histor. T. II, p. 173. sa. Ansichten der Natur. Tom. I. p. 37. sa. ed. 2^{dae}. | p. 201, 5. Legendum, praecunte libro *Vas. τί κρηι· καὶ τὰ ἐν τῷ σκαύει ὕδωρ εἴ τις καταλείψει χεῖρ* —

IX. 15. p. 201, 16. (Annot. p. 311. l. 20.) dele *et inter esse et ipse insertum.*

IX. 35. p. 208, 28. κατελήχασι *Gesneri esse commentum sero vidi.*

IX. 56. p. 215, 9. pro ταύτην in marg. conjeci ταύτη, ob praecedens ἦ. Verum haec quoque diversorum casuum conjunctio referri debet ad *Aeliani orationis variandae studium.*

IX. 64. p. 218, 8. non satis intelligo, quid *Schneiderus Aelianum* in his verbis peccasse statuerit. Apte comparaveris historiam ap. *Herodot.* IV. 154. ubi Themison ab Etearcho jurejurando adactus, ut ipsius filiam in mare demergeret, παραλαβὼν τὴν παῖδα ἀπέπλεε· ὥς δὲ ἐγένετο ἐν τῷ πλάγῳ, ἀποσοσεύμενος τὴν ἐξόρκωσιν τοῦ Ἑτεάρχου, σχοινοῖσσι αὐτὴν διαδήσας κατήκε ἐς τὸ πλάγος, ἀγασπάσας δὲ ἀπέκτετο ἐς τὴν θήρην. unde apparet, *Gazam* in *Aristotelis* loco verbum περιδήσας non tam male vertisse *annexa linea*, et *Aelianum* idem verbum per ἐξάψας τοῦδὲν interpretatum a sententia *Stagiritae* non aberrasse.

IX. 64. p. 218, 14. in Annot. p. 338, 3. pessime excusum ad *quam Ael. exstat. Scr. spectat.*

X. 2. p. 220, 2. locus ex *Aeliano* adscriptus non legitur in *H. A.*, ut male est excusum, sed in *Var. Hist.* Scribe itaque *Ael. V. H.*

X. 13. p. 223, 24. Annot. p. 344, 10. ab *ult.* corrige ed. *Huet.* pro *et Huet.*

X. 17. p. 226, 25. Annot. p. 348, 3. ab *ult.* pro *Illud non lege Illud nunc.*

X. 31. p. 233, 23. In verbis τοῦ παντός ἂν ἡ Δίκη τιμήσατο verissime observavit *Lorenzius* noster, genitivum regi a τιμήσατο. *summi aestimet.* comparans *Platon.* Soph. c. 2. τοῖς μὲν δοκοῦσιν εἶναι τοῦ μηδενός τιμοὶ, τοῖς δ' ἄξιοι τοῦ παντός. ubi vide *Heindorf.* p. 271. et *Matth.* Gr. gr. ampl. §. 364. c. p. 679. Plane sic ut *Aelianus* loquitur *Synesius* Epist. XCVII. p. 225. B. ἄπειρ ἂν εἰρησθαι καὶ παρ' ἐμοῦ τοῦ παντός ἂν ἐτιμωσάμην. Eadem vi, sed gravius, ut orator, *Demosthen.* Or. pro Cor. p. 299. 18. τὰ μὲν καθ' ἑκάστα ἐγὼ μὲν ἀντὶ παντός τιμωσάμην ἂν εἶπεν τοῦ βίον.

X. 31. p. 234, 3. Annot. p. 359, 14. pro *editiouum lege editionum.*

X. 39. p. 236, 14. pro ῥᾶγα lege ῥᾶγας.

XI. 7. p. 245, 23. pro τιμήσων. *M. m. a.* Scribe *M. c. a.* τιμόστων habet *m.*

XI. 12. p. 249, 17. Leniorem correctionem, quam in margine posui, in Annotatione omisi: εἰ δὲ τις ἄχθος οἴεται. *Ibid.* p. 250, 5. in Annot. p. 384, 24. pro *praetervidit*, verbo barbaro, lege *praeteriit.*

XI. 16. p. 251, 21. De inconstantia scripturae in nominibus Romanis cum hominum, tum locorum, scriptoribus non minus quam librariis tribuenda, prudenter monuit *Schaefer.* ad *Plus.* Vit. Tom. IV. p. 286. cf. *Ibid.* Tom. VI. p. 491.

XI. 20. p. 390, 20. Annot. p. 390, 5. ab *ult.* pro *praecantium* Scr. *praecantium.*

XI. 23. p. 255, 26. de pisce κιδάρα conf. etiam *Cuvier* Hist. nat. des Poissons. Tome VII. p. 37 et 183.

XI. 28. p. 257, 6. Annot. p. 393, 2. a fin. μῶν *quamquam*. Scribe vocabulis transpositis: *quamquam* μῶν.

XI. 33. p. 259, 20. ὄνων ob pluralem inusitatum vocisque in pedestri sermone insolentiam valde ambiguum. Latet aliud quid. | 32. ἐπί τι μῶσον τοῦ θεοῦ τοῦ νεώ. si sana est lectio, verba accipi debent de interiore aliqua templi parte i. e. de cella, ubi deus habitare existimabatur. | p. 260, 14. In ultimis capitis verbis ἐδεάσαντο referendum ad juvenem hel-luonem, qui osse in faucibus haerente strangulatus perit, et ad ministrum ab eodem corruptum, qui sacrilegii causa supplicium passus est. Neuter itaque postea pavonem ocafis vidit, neque viventem neque mortuum i. e. prorsus non vidit; sed ille postquam insidias ipsi structas effugerat, centesimo demum aetatis anno morte extinctus est. Sic haec debent explicari, neque *Schneiderum* aliter *Aeliani* verba accepisse nunc quidem existimo.

XII. 6. p. 267, 4. in loco *Plutarchi* pro ἀγησόμενον scribe ἀγασάμενον.

XII. 40. p. 283, 7. In Annotatione exciderunt haec: „φαῦλον. a. m. et editt. ante *Gron.* Pro Φαῦλον rectius scribes Φάυλλον. Vid. *Valcken.* ad *Herodot.* VIII. 47. p. 640, 10. nos in Animadvv. ad Anth. Gr. III. 1. p. 411.“

XII. 46. p. 287, 11. Procul dubio legendam cum *Schneidero*: ἡσυχία καὶ ἡρεμία. hoc sensu: locorum tranquillitas et quod ibi regnat silentium transmittit sonum (διαπορῶμεται τὸ ἀδόμενον) cantasque fistulae se in rupes vallesque insinuat. Sic omnia plana et perspicua. Mea dativorum interpretatio, in Annotatt. prolata, omnino improbanda.

XIII. 4. p. 289, 27. Correctiones Gesnerianae a nobis (in Annot. p. 442, 8.) allatae, sic leguntur exhibitae in Animadversionibus Gronovianis. In ed. Tigurinae autem margine scriptum: „*Forse ἐγξίφλον.*“ Illae igitur ap. *Gron.* correctiones ductae esse debent ex exemplari illo, quod *Hagenbuchius* cum *Gronovio* communicaverat (Vid. Praefat. Gron. p. XIII. nostram p. LXVIII.), quod exemplar, ut nunc demum audio, in bibliotheca Senatus Turicensis asservatur.

XIII. 11. p. 293, 22. Fortasse legendum: εἶτα ἀνεφλέθη κακίστη ὄσμῃ ἐντυχοῦσα.

XIII. 18. p. 300, 14. pro τασαῦτα lege τσσαῦτα.

XIII. in Annot. p. 465. in titulo paginae pro CAP. 10. lege 25.

XIV. 5. p. 310, 8. pro καὶ τέως αὐτὰ ἀπακρύψαι lege cum *Reiskio* καὶ τελῶς. | 11. Post correctio excidit distinctiois nota.

XIV. 6. p. 311, 4. pro ἐπί τοι scribe cum *Reiskio* ἐπίττα.

XIV. 12. p. 315, 23. καὶ τοῦτο μέντοι. τούτω. cod. *Vas.* Sensus habebis commodum, si scripseris: καὶ πρὸς τούτω. *praeterea.*

XIV. 14. p. 316, 24. Annot. p. 479, 25. et *incertitudinem*. Scribe: et *lectionis ambiguitatem*. Nam vox *incertitudo*, quamvis ad analogiam recte formata, a latinis tamen scriptoribus non usurpatur.

XIV. 19. p. 319, 25. *Xenophanis* dictum non praetermisit *Simon Karsten*, vir doctissimus, in *Philosophorum veterum Reliquiis* I. p. 88.

XV. 2. p. 333, 26. ἀρπάξει δὲ καὶ ἀπὸ γῆς ἐστῶτας τῆς κλησίον. Fortasse corrigendum: ἐστῶτας ἀκτῆς κλησίον.

XV. 3. p. 334, 29. Annot. p. 505, 22. pro *delphinum greges*. lege *delphinorum*.

XV. 3. p. 334, 31. In verbis: καὶ οἱ μὲν — μόναι καὶ καθ' ἑαυτοὺς νήχονται — οἱ δὲ συνδυασθέντες καὶ εἰς τὸν κατὰ τοὺς λύκους σύνομον. praeclare corrigit *Lorenzius*: οἱ δὲ συνδυασθέντες, καὶ ἐστον κατὰ τοὺς λύκους συννόμω. comparans similem pluralis cum duali conjunctionem XV. 24. p. 348, 24. φιλονεικούντες ἀποδείκνυσθον. Var. Hist. I. 25. ἀδελφῶ δὲ ἄρα ἤστην οὗτοι Ῥοδίω. Sic plane *Aelianus* XVI. 20. p. 363, 5. συνδυασθεὶς πρὸς τὴν βήλειαν πεπράυνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμω ἐστόν.

XV. 5. p. 336, 3. Annot. p. 507, 11. pro τροφῆς πλέον. lege τροφῆς πλέον.

XV. 8. p. 338, 17. Annot. p. 510. lin. 4. *ab ult.* pro *nisi forte excidit*. scribe: *nisi hoc pronomen forte excidit*.

XV. 9. p. 339, 1. post ἰχθῦν et ἔντροφον dele virgulas, quas Gronovius primus appinxit. Verba ἰχθῦν Κορινθίω πελάγει ἔντροφον, ad quae ἔντα supplendum, arcte cohaerent cum ἀκεῦσαί φημι.

XV. 11. p. 341, 20. Ἄρει fortasse retuleris ad *supplicium*, quo venefici afficiebantur, quod φῶλον potuit dici, quandoquidem illam vitae humanae pestem tollit. De σιδήρῳ et ξίφει usurpari ἄρης constat. Cf. *Clem. Alex. Strom.* VII. p. 730. B. Sed pro Ἄρει φῶλω *Lorenzius* noster Ἄρειω πάγῳ legendum censet. Certe favent loci in Var. Hist. V. 15. et 18. Etiam *Reiskius* cogitabat de Ἄρειοπάγῳ, quae forma minus proba.

XV. 14. p. 344, 3. Annot. p. 519, 11. *ab ult.* Pro μνισόβαις lege μνισόβοις.

XVI. 21. p. 363, 24. τινὰς αὐτῶν. hoc recepi ex Paris. b. In edit. legitur αὐτούς.

XVI. 38. p. 371, 18. non ferendum ἄν ἀπολώλασιν. Scribe, *Reiskio* facem praeferente: ἄν ἀπολώλεσαν.

XVI. 15. p. 372, 17. in Annotatt. p. 558. l. 11. *ab ult.* pro *cf. Vat.* lege: *et Vat.*

XVII. 18. p. 382, 8. αὐλητικὸς ἦ. ἦ abest ab editionibus. Addidi ex b. et *Vat.*

ADDE PRAETEREA HAEC IN SUPERIORIBUS OMISSA:

I. 58. p. 26, 14. αἰρεθῆναι γελοῖοι. suspicor *Aelianum* scripsisse ῥᾶ-
διοι. Var. Hist. IX. 14. de Phileta: ἀνατραπῆναι ῥᾶδιος ἦν. Ib. VIII. 6.
ἦν δὲ ἄρα εὐχέλωτα καὶ αἰρεῖν ῥᾶστα. Sed Ibid. II. 40. fortasse ad verum
ducere potest locus de elephanto et simiis vino temulentis: καὶ εἰσιν αἰ-
ρεθῆναι πάνυ ἀσθενεῖς. LORENZ. Praeclare vidit *Lorenzius*, vitium loci
in γελοῖοι esse potius quam in αἰρεθῆναι, ubi ego illud quaesiveram. Ad
structuram firmendam addas *Philostr.* Vit. Apoll. VII. 26. p. 307. οὐ ῥᾶ-
διοι ποταμοὶ ὑπερβῆναι. *Synes.* Epist. 57. p. 195. Α. οὐ γὰρ ῥᾶδιός εἰμι
χαυνωθῆναι. Minus certa tamen mutatio vocabuli γελοῖοι in ῥᾶδιοι. Certe
non minus bene scripseris αἰρεθῆναι εὐκολοι, vel οὐ χαλεποί, vel simile
quid. Valde autem suspicor, omissa una littera, vel ductu potius calli-
graphico deleto, corrigendum esse: καὶ εἰσιν αἰρεθῆναι γε οἶοι. De οἶος
cum infinitivo dixi ad *Achill. Tat.* p. 943. et ad *Philostr.* Imagg. II. 2.
p. 411. ut hoc loco οἶοι αἰρεθῆναι, sic ap. *Philostr.* Heroic. p. 669. εἰ
δὲ ταῦτ' αὐτὸ οἶα ἀπιστεῖσθαι.

III. 17. p. 59, 3. καὶ ἀποκρύπτει φθόνῳ τοῦ τοσοῦτόν τινα ἀπολαῦ-
σαι. τοσοῦτων legendum esse putas. In sententiam tuam ipse *Aelianus*
V. H. VII. 33. "Ὡστε ὄρα πᾶσιν ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀνάγεσθαι, πρὸ τοῦ τινος
καὶ ἀπολαῦσαι κακοῦ πρεσβυτιδίου. Sed idem *Aelianus* H. A. XVII. 31.
p. 387, 5. "Ἄν δὲ τι τούτων γεύσῃται ἢ ἄνθρωπος ἢ θηρίον, παραχρῆμα
ἀπόλλυται. *Isocrates* de Pace p. 414. δέδοικα μὴ πειρώμενος ὑμᾶς εὐερ-
γετεῖν, αὐτὸς ἀπολαύσω τι φλαῦρον. *Aristophan.* Plut. 236. ἀγαθὸν γὰρ
ἀπέλαυσ' οὐδὲν αὐτοῦ πώποτε. *Xenoph.* Mem. IV. 3, 10. τί γὰρ ἄλλο ζῶον
αἰγῶν τε καὶ ὑῶν καὶ ἵππων καὶ βοῶν καὶ ὄνων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων το-
σαῦτα ἀγαθὰ ἀπολαύει, ὅσα ἄνθρωποι; *Plat.* Crit. p. 54. Α. εἰς Θεττα-
λῶν αὐτοὺς [τοὺς παιδας scil.] ἀγαθὸν θρέψεις τε καὶ παιδεύσεις, ξένους
ποιήσας, ἕνα καὶ τοῦτό σου ἀπολαύσωσιν; *Lucian.* D. D. X. 2. τοὺς δ' ἄν-
θρώπους ἄλλους ἐν σκοτεινῷ διαβιῶν· τοιαῦτα ἀπολαύσονται τῶν Διὸς ἐρώ-
των. LORENZ. Adde *Dion. Chrys.* Or. X. p. 301, 30. εἰ δ' αὐτὸ βιάζοιτο,
καθὸν ἂν τι ἀπολαῦσαι πρότερον ἢ ἀγαθόν. Quid intersit inter utramque
structuram, docet *Masth.* Gr. §. 327. not. p. 635.

III. 47. p. 70, 27. εἰ μὴ κολλάκις. interpretandum videtur *nisi forte*,
wenn nicht gerade. Vid. locos collectos ab *Heindorf.* ad *Platon.* Phaedon.
§. 11. Tom. IV. p. 19. sed solertissime de hac adverbii κολλάκις vi exposuit
F. A. Wolfius in Progr. ad *Platon.* Phaed. Berolin. 1811. LORENZ. Adde
Heusden. Spec. crit. in *Plat.* p. 125. *Baehr.* ad *Plus.* Vit. Pyrrhi p. 202.

INDICI VERBORUM ADDANTUR HAEC:

- ἀναμειπειν. 73, 22.
 ἀναψύχειν δίδωσι. 107, 24. *falsa fortasse lectio pro ἀναψυχῆν.*
 ἀξιόπιστος πρὸς τι. 104, 12.
 ἀπλοῦν ἑαυτόν. 209, 4.
 ἀποσπᾶν. πολὺ ἀποσπασθῆναι. 155, 23.
 βλητὰ ζῶα pro βλητικά. 65, 25.
 βολή Πηλῆτις. 24, 22.
 γλαυκός, τοὺς ὀφθαλμούς. 79, 1. (*ibi male excusum γλαυκός ἐστι.*)
 διδάσκειν. ἐδιδάξατο vi activa. 54, 15.
 ἑαυτόν verbo medio ex abundantia additum. 31, 9.
 ἔμφυλος πόλεμος. 159, 10.
 ἐπαφᾶσθαι. *tangere*. ἐπαφώμενος. *tactus*, *contractatus*, vitiosum videtur.
 361, 25.
 ἐπιτιθέναι. ἐπιθήσει ἐλέφαντι. *vitiosa lectio pro ἐπιθήσεται*. 393, 4.
 εὐνουσάτη ἀηδών. 20, 13.
 ἐχθρὸς cum genitivo. 203, 31.
 ζῳογονεῖν ἐν ἑαυτῷ. 290, 4.
 κατακαίνειν. κατακίῆναι, κατακεῆναι. 312, 32. (*sic lege in Indic. p. 621.*
pro κατακαίειν).
 κατακεντρίζειν. 154, 4.
 καταλαμβάνειν. κατελιημμένος ὀφθαλμούς τελαμῶσι. 252, 1. τὸν ὀφθαλμὸν
 δεσμῷ κατελάμβανε. 198, 31.
 καταχεῖν cum dativo et genit. 201, 6. *Vide notata ad Reiskii Anno-*
tatt. h. l.
 κηρύσσειν. κηθήρυκται Διονύσια. 90, 6.
 κόνιστρα. 41, 17.
 λασαρά. *quid?* 298, 21.
 λειοῦν. λελειωμένοι θρηγκοί. 140, 23.
 μυκᾶσθαι μέμυκεν. 128, 7.
 οὐδέτης. *de animalibus*. 42, 26. 210, 20.
 πλάνης. *erro*. 280, 4.

670

πολλάκις. εἰ μὴ π. *nisi forte*. 70, 27.

πολύφωνος. 120, 23.

προσαρτᾶν. προσήρτηται. 78, 19.

συντροφία χειμέριος. 28, 6.

σχιζόποδα ζῷα. 120, 21.

ὑπαφανίζειν. 51, 16.

ὑπέρσεμος. 30, 9.

φορὰ ἐπίσημος. 22, 11. φορὰν ἄγειν. *Ib.*

JOANNIS JACOBI REISKII

ANIMADVERSIONES

AD

AELIANI DE NATURA ANIMALIUM

LIBROS

NUNC PRIMUM EDITAE.

1110.

1111.

Vir doctus, qui in Bibliotheca universali Berolinensi, Vol. LVII. 2. p. 336. anni 1784. editionis Aeliani a *Schneidero* curatae censuram egit, operis praestantia meritis laudibus celebrata, dolendum esse scribit, quod doctissimus editor Animadversiones a *Reiskio* ad illud Aeliani opus concinnatas neglexerit, hortaturque eum, ut eas a viro generosissimo, ad quem omnis defuncti *Reiskii* litteraria suppellex pervenisset, impetraret. Cui admonitioni *Schneiderus* utrum non paruerit, an forte res ipsi non successerit, ignoramus. Justum tamen fuisse censoris illius dolorem, nemo non fatebitur, qui *Reiskii* ingenium noverit, quod in eo potissimum scriptorum genere, in quibus Aelianus censetur, illustrando elucescebat. Quum itaque hunc scriptorem denuo edendum suscepissem, et subsidia mihi ad illud negotium undique compararem, de *Reiskii* quoque reliquiis cogitabam; neque tamen reperiebam, quomodo id, quod cupide optabam, effectum darem. Nam post *Münsteri*, viri immortalitate dignissimi, qui quo erat ad litteras juvandas studio, nec non aliqua etiam erga me, ejusdem patriae civem, voluntate, ante triginta annos insigni beneficio in Anthologia edenda occupatum affecerat, obitum neminem Hafniae habebam, a quo id quod optabam impetrare me posse confiderem. Spe itaque de illo negotio abjecta, praeter opinionem accidit, ut *Mynstorus*, vir doctus et venerabilis, *Münsteri* τοῦ μακαρίτου gener, humanitatisque soceri haeres, de re, quam in votis habebam, certior factus, ultro efficeret, ut annotationum illarum apographum mecum communicaretur. Qua re perfecta, impedimentisque, quae temporum infelicitas pestilentisque morbi metus objecerat, ante paucos hos dies thesaurus ille insperanti mihi est traditus, typographis nostris tunc cummaxime in ultimo hujus Voluminis folio occupatis. Quare pretiosissimis illis chartis acceptis, quum redemptoria honestissimi plurimum interesset, opus, quod officinam ejus per duos annos occupaverat, quantocyns absolvi, spissos *Reiskianarum* annotationum fasciculos sine mora perlustrare coepi, omniaque inde excerpti, quae ad Aelianum viderentur utilia. Utilia autem existimabam non ea tantum, quae aut pro certis aut verisimilibus habebam, verum falsa quoque nonnulla, ex quibus tamen appareret, difficultatem latere aliquam, in qua vel doctior quis haereat. Manifesto damnanda, quae ipsum auctorem, si fata tulissent, expuncturum fuisse, verisimile erat, praeterii, veritus, ne si aliter facerem, viri praestantissimi manes ira in me concitarem. Hic illic judicium meum apposui*), significavi etiam si quae conjecturae aut librorum manuscriptorum aut criticorum consensu confirmarentur. Ex his omnibus si quid utilitatis ad bonas litteras Aeliani lectores rednndare intellexerint, id omne grato animo mecum referent ad virum humanissimum, Theologum venerabilem Hafniensem, cujus beneficio effectum est, ut praestantissimae hae *Reiskiani* ingenii reliquiae in lucem prodirent. Scripsi die ultimo Januarii. MDCCCXXXII.

*) Quae ipse addidi, inclusi uncinis [].

PROOEM. p. 1, 14. καὶ τὸ τῶν ἀλόγων.

LIBER PRIMUS.

CAP. II. p. 3, 2. ἐρωτικὴν. L. ὠρικὴν. [ut nos.] 8. pro ἄγειν. L. ἄγει. [nobiscum.]

CAP. VII. p. 6, 3. τὸ ζῶον. τῶν ζώων. [non opus.]

CAP. IX. p. 5, 25. φυγάδα δεῖναι. ut c. 38. [p. 18, 16.] καὶ δεῖναι φυγάδας.

CAP. X. p. 6, 7. οὐ μὴν καὶ κησηνώδεις. 15. αἱ πρεσβύτεραι αὐταὶ deleto καὶ. [mihi καὶ bene videtur habere.] 16. Fort. ἑτεραι δ' αὐτῶν ἀτέγων.

CAP. XI. p. 60, 30. F. ἐν τῇ νομῇ αὐτῆς νομαῖς.

CAP. XII. p. 7, 17. F. ἐκ τῶνδε τῶν κεφάλων καὶ ἐνδήσας. [prius non necessarium; alterum probes a cod. oblatum. Nunc vulgatam tætur *Euripid.* Hipp. 758. Μενύχου δ' ἀκτασίον ἐκδήσαντο πλεκτάς πεισμάτων ἀρχάς. ubi vide *J. H. Monk.* et *Matth.* Gr. §. 402. c. p. 736.] 21. F. ἀπαντήσῃ αὐτῆς ἀπαντήσῃ οἱ. [Fallitur. Vid. *Bustm.* Gr. ampl. §. 113. 5. not. 9. T. II. p. 52.] 29. δέλεαρ non jungendum cum ἐφολκόν. [Idem nos quoque monuimus.]

CAP. XIII. p. 8, 6. L. καὶ πολύσεμνοι. [ut nos cum *Meinekio.*]

CAP. XIV. p. 8, 17. cogitabam aliquando ἐκφράσει pro κράσει.

Nunc tamen addubito. [Ex lect. Cod. Aug. κρύσι . corrigas χρήσει.] 22. γεννώμενα. rectius. [sic Rehd.]

CAP. XVI. p. 9, 17. εἰς legendum cum interrogatione. Ille mos est nostri. 22. post νηπίων aliquid deest. F. καταφεύγει πρὸς τὸν φύσαντα. et tunc omnia recte habent, neque opus Gesneri conjectura marginali. [Vera vulgata.]

CAP. XVIII. p. 10, 5. τὸν παῖδα. F. τὸν ἕνα vel τὸν ἕτερον παῖδα. 10, 6. verba ab ἡ μὲν ἀκίς inde usque ad verba ἔχει τὴν ἄγραν includenda sunt parenthesis. 15. τῷ πόθῳ idem est quod ἐκ τοῦ πόθου vel διὰ τὸν πόθον. *prae desiderio.* 24. φουσᾶ φύσημά τι ἄσημον μὲν. [Hoc probabile. Alia praeterea R. hoc loco tentat frustra et infelicitur.]

CAP. XIX. p. 10, 31. Videtur fere aliquid post δεινῶς deesse. quid si τᾶλλα δέ. p. 11, 12. F. ὁ μάλιστα λιχνεύει. [λιχνεύεται, ni fallor, requireretur; quanquam ap. *Suidam* habeas λιχνεύουσα. λιχνως ζητούσα.]

CAP. XX. p. 11, 16. L. ἀπαρχομένου. delibante, decerpente, aliquid de se abijciente velut et spargente. [Infra XVI, 26. ὑπαρχομένου δὲ τοῦ ἤρος. et cum genit. ὑπάρχεσθαι τοῦ δρόμου, τοῦ μίλου. etc.]

CAP. XXI. p. 11, 25. F. οὐ κατὰ μίμημα. non ex imitatione alterius exempli. 29. F. παρὰ τῆς γαστρὸς λαβοῦσα. non enim ἔλακιν παρὰ τινος dicitur, sed ἐκ τινος.

CAP. XXVI. p. 13, 27. F. λεπροῖς. *squammosis, asperis, scabris*. [sic nos.] 28. καὶ ἴδοις ἄν. F. αὐτῶν excidit. [non puto.] 29. ὁ πόλεμος. delendum. Est scholion praecedentis ὁ ἀγών. [Genuinum vocabulum.]

CAP. XXIX. p. 14, 15. video quidem pro γοητείας legendum esse γοητρίας, *veneficae, magae*; at quid sibi velit ὑπεσπαρμένης non video. Forte scripsit Noster ἐπισπασαμένη. [Nihil horum verum. Vulgata sollicitari non debet.]

CAP. XXXI. p. 15, 12. F. βέλη ἐπιπέμπει.

CAP. XXXII. p. 15, 23. F. εἰκεν αὐτῷ τὸ σοφίσμα ἀρκεῖν οὐδὲν τοῦτο γε. 28. F. καὶ πρόεισι vel πάρεισι κατὰ γυν. p. 16, 2. F. ὥνπερ οὖν. [ut edidimus.]

CAP. XXXIV. p. 16, 13. F. καὶ λαμβάνειν. delendum. [Non puto.]

CAP. XXXVI. p. 17, 8. F. δίδωσιν οἱ σωτηρίαν. 13. F. καὶ ναρκῆ πατῶν· καὶ δὲ καὶ ὁ λύκος. [Vera correctio, et nostrae ob facilitatem praeferenda.]

CAP. XXXVIII. p. 18, 10. Putem ἐκκωφῶδὲν hic loci rectius.

CAP. XLI. p. 19, 27. F. καὶ τῶν κυμάτων. [copula opus non est in verbis per eprexegesis additis.] 29. ἀποσκῶντος et ἐπισύροντος. [ut nos ex conjectura edidimus.] p. 20, 1. F. μόνης σαλεύουσι. [sic ut nos coniecimus.]

CAP. XLII. p. 20, 3. F. aut αὐτῷ καὶ σύνοιδε τοῦτο, aut αὐτῷ σύνοιδέ τε τοῦτο.

CAP. XLIII. p. 20, 13. non intelligo, quare alaunda dicatur εἰνουστάτη. [puto, quia solitarias regiones suavissimo cantu suo implere non dedignatur.]

CAP. XLV. p. 20, 26. L. ἐξ οὗ δρῆ καὶ κέκληται [ut ex conjectura edidi].

CAP. XLVI. p. 21, 9. F. καὶ ἐκεῖνοι σέβοντες χαίρουσι γέροντες γέρουσιν — [Audaci hac mutatione vitium hujus loci non tolli apparet].

CAP. XLIX. p. 22, 10. pro τὸ δὲ R. corrigit ὁ δέ, Merops sc. [non opus]. 11. non videtur bene Graecum φορὰν ἄγειν. Quid si η? *impetus, qui fert illud animal*.

CAP. LIV. p. 23, 15. F. καὶ ἔχεως δῆγμα δεινὸν καὶ ὄφως· ἀλλ', ἥ φασιν, ἀντιπάλων μὴ διαμαρτάνει φαρμάκων. p. 23, 23. aut καὶ dele, aut scribe πληγῆς καὶ δῆγματος.

CAP. LV. p. 24, 8. F. ἐκάττρον φύλον ἀνερωσθὲν ἐκ τῆς Ἰλῆος.

CAP. LVI. p. 24, 22. F. ὡς γε εἰκός. [Frustra. *Aeli*. V. H. 3, 19. ἠσπασάτο τε, ὡς τὸ εἰκός, τὸν Ξενοκράτην. Ib. 14, 18. πυκροτέραν, ὡς τὸ εἰκός, εἶναι τιμωρίαν. Vid. inprimis *Wyttenb.* in Philom. p. 89. ad Phaedon. p. 164. s. ed. Lips.] 22. Fort. μελήη pro βολῆη.

CAP. LVIII. p. 25, 24. F. ἄλωσις. 29. περιλαβόντος. [ut nos edidimus]. p. 26, 3. F. ὁπὸν ἐπιχέαντες ἢ μ. χυλόν. [Fuitne: ὁπῶ ὑποβρέχοντες?]

CAP. LIX. p. 26, 27. F. Σουσείων. p. 27, 5. F. πολλὰ καὶ π. [verum videtur corrigatio, cui favet lectio nonnullorum librorum πολλοί.]

LIBER SECUNDUS.

CAP. I. p. 28, 6. τὴν συντρ. χειμ. i. e. θιαταν. commorationem hi-bernam. Sed forte rectius est τῶν ἐκεῖσι. *hominum qui ibi degunt*, τὸ τρέφεσθαι σὺν τοῖς ἐκεῖσι οὖσιν ἀνθρώποις.

CAP. II. p. 28, 24. F. ἀέρι δὲ ἀπόλλυσθαι προσιόντας.

CAP. III. p. 29, 7. ἐὰν ἐντύχη. porro videtur in voce περόναις nomen herbae latere. [viri doctissimi errorem satis arguunt haec *Aristotelis* de N. A. VI. 5. de hirundine: τῶν δὲ νεοττῶν ἂν τις ἔτι νέων ὄντων τῆς χελιδόνος τὰ ὄμματα ἐκκεντήσῃ, γίνονται ὑγιεῖς καὶ βλέπουσιν ὕστερον.]

CAP. V. p. 29, 19. Aliquando tentabam προσεργύσῃ, conjiciens aut προεργύσῃ aut πρόσω ἐργύσῃ. Didici tamen deinde iudicium suspendere. Passim ita ponit noster praepositionem πρὸς in compositis, ut idem atque πρὸ vel πρόσω notet. E. c. II. 6. est προσεῖν pro προνέων. *praenatans*. [Ibi προνέων edidimus ex cod.]

CAP. VI. p. 30, 9. F. καὶ οὗτος ὁ εἰδόμενος καὶ μάλα εὖσεμος ἄντε-ρος ἔτι τιμᾶται. *adhucdum colitur a dictis* (urbis incolis). [Aberravit R. a vero loci sensu.] 21. F. στάς σκοπέλου. [τόπου facilius mutaveris in πάγου. sed mutatione non est opus.] 28. F. πῆ δὲ προνέων οἶα προκαλού-μενος. [Hoc voluit auctor: delphinus interdum quasi provocans dilectum puerum ad certamen compulit. εἶτα μέντοι arcte cohaeret cum participio quod praecedit.]

CAP. VII. p. 31, 9. F. ἐαντὰ ἀποκρύπτεσθαι, aut οἶγα vel ἡσυχῆ ἀποκρύπτεσθαι. [Pronomen reciprocum ex abundanti additum. Vid. *Schaefer* ad *Dion. Hal.* p. 88. *Bornem.* ad *Xenoph.* Anab. I. 8, 29. p. 76.]

CAP. VIII. p. 34, 16. F. καὶ εἰ τᾶλλα καλῶς ἔχοι. 18. F. ὡς καὶ στέγειν τὸ πῦρ. 25. post ἦδη insere καὶ σαγήνη περιλαβεῖν.

CAP. XI. p. 33, 3. F. αὐλούμενου ἀκούειν. τὸ αὐλούμενον est *cantus tibiae*. 16. ἡμερωθεῖς. at πρῶτατον rectum est. [sic *Sneiderus*.] 20. F. ἐγένοντο τότε καὶ. 28. καὶ ἀμωγσπεῶς [ut nos] tum: καὶ ἦν μὲν τά. ut respondeat p. 34, 1. ἦν δὲ καὶ ἐκεῖνα. 33. F. χαμαιζήλων ὡς κλιῶν στιβάδες. *humilium veluti lectorum strata accipiebant culcitrae*. p. 35, 8. ἐπεὶ δὲ τὰ τῆς π. [ut nos].

CAP. XIII. p. 36, 4. F. αὐτῷ ἐκὼν πρόσκεισι. [Si αὐτῶν genuinum est, cohaeret cum φίλα, et supplendum κητῶν]. 6. L. αὐτὸς [ut Kuhn.] aut ἐφ' αὐτῷ. *pro se*. 12. ὃ potest indifferenter adesse et abesse. τῶν τόπων recte habet. Respicit ille genitivus praepositionem πρὸ in composito προμηνύει tanquam dixisset μηνύει πρὸ τῶν τόπων. *monet atque significat antequam ad loca perveniant, ad quae accedere non licet*. 18. F. τοῦ ἡγήτου [in hoc ipse quoque aliquando incideram] non conspicitur amplius postquam orbatus duce suo fuerit.

CAP. XV. p. 37, 4. F. ὅποσον ἀφίστανται τῆς γῆς οὐ δεῖον αὐτοὺς εἰδέναι· ἀθαλάσσωτοι γάρ εἰσι δῆπου. ab illis non exspectatur neque requiritur, ut sciant quantum absint a terra, sunt enim rerum marinarum imperiti. [in his verum ὅποσον ἀφίστανται, quod nos quoque assecuti sumus; reliqua aliena.] p. 37, 6. F. κατακρύπτεσθαι μέντοι καὶ αὐτοῖς. 10.

F. ἄθροοι γενομένοι ὄχονται πάντες ἄπ. [Vid. Annot. p. 67.] 12. Accusativi reguntur a χρή. Mallet tamen τεκμαίρομενοι et πεπαιδευμένοι.

CAP. XVI. p. 37, 14. F. ἐπανατέλλειν καὶ ὠχριάσεις καὶ πελιδῶν, κοινὰ ἀνθρώπων — γυμνῆς, καὶ θυμαστὸν οὐδέν. *rubores, si forte, etc.* [Vera correctio in tribus prioribus vocabulis. Verba θυμαστῶν οὐδέν, librorum testimonio destituntur].

CAP. XVII. p. 37, 21. F. τὴν λῆξιν.

CAP. XVIII. p. 38, 5. F. ἤρωσι τε καὶ ἀνθρώποις. 12. F. σπάσας. [ut nos olim].

CAP. XXI. p. 29, 13. αἰρούσι.

CAP. XXII. p. 39, 18. F. ἀλαίνεται τε ὑπ' ἡλίου, ἄλλοιοι ἑαυτὸν καὶ ζωογονεῖ, καὶ μεταβάλλει. potest tamen μεταβάλλεται defendi. 21. F. τοιαυτὰ ἔστιν. 22. rector est marginalis lectio σαφοῦς. 25. καὶ μάλλει. pro ἡ μ. 28. βρωδεῖσαι. *exesae*. [ut nos].

CAP. XXIV. p. 40, 18. ἐπὶ τοῦτον. ἴον scil. 27. κυκρὸν pro μιαρὸν.

CAP. XXV. p. 40, 30. καὶ κατ' ἓνα. p. 41, 3. ἐπίσιν [non opus]. 15. καὶ ταῦτα ὡς ἄλλοι ἄλλα. [malis].

CAP. XXVI. p. 41, 17. κομιστρας. *lectica*. [mirum commentum. *Aristot. H. An. 9, 49, 25. εἰσὶ τῶν ὀρνίθων οἱ μὲν κονιστικοί, οἱ δὲ λουῖσται — τῶν δὲ γαμφωνύχων οἱ πολλοὶ οὐδέτερον.*] 30. αὐτῷ redit ad veterem aquilam, non ad pullum et leg. αὐτῷ τὸ πῦρ. Procul dubio rectum est ἄπρακτος i. e. ἀδιάπρακτος, quae nulla ambitione, nulla gratia, nulla vi potest confici. [vera lectio est ἄπρατος].

CAP. XXVII. p. 42, 4. καὶ πρὸς ἐμπέπτον πν. [non opus].

CAP. XXVIII. p. 42, 6. ὄρνιν τῶν ζώων εἶναι. [elegans correctio, sed fortasse non necessaria].

CAP. XXIX. p. 42, 10. καὶ γὰρ καὶ ζ. [vid. Annot.]

CAP. XXX. p. 42, 24. τὴν πρ. ἐξείνην. sc. τράπεζαν. [ἀκηνή, locus est, in quo res illa agitur, *scena*. Addere poterat *sophista*, ἐν ἧ τούτο τὸ δρᾶμα γίνεται.]

CAP. XXXI. p. 42, 30. καὶ ἐγγωρεῖ τῇ φλογὶ [habitat in flamma] καὶ χωρεῖ ὁμοσε. p. 43, 4. ἡ καὶ μαρανθῆ. 7. αὐτῆς αὐτοῖς. 8. καὶ εἰ σβέννυται. (pro εἰ καὶ). Sensus sic erit: si fabri salamandram semel e latetris eruant et verberent, at deinde rursus accendant focum, tractabilem eo bestiam illam ipais fieri *), et non amplius molestam, etiamsi rursus exstinguatur focus, consuetudine saepius recurrentium per vices accensio-num foci atque refrigerationum ejusdem.

CAP. XXXIII. p. 43, 19. καὶ μέντοι καὶ γλώττης ὅπως, καὶ εἰ κινεῖ. *quomodo comparatum sit cum ejus lingua, et num maxillam moveat*. [egregia correctio et haud dubie vera.] 23. εἴτα τρῶσῶν ἐκγλύφει. *totidem ova parit, quot diebus inoubant gallinae suis; dein aliis totidem diebus excludit ova*. Praeterea notandum, hic deesse membrum, quod respondeat praecedenti μὲν in verbis ὅτι τίχεται μὲν. 24. ὅπως, ἀν' ἀποθάνῃ, σιάρπιος ἐξ αὐτοῦ τίχεται.

CAP. XXXIV. p. 43, 27. ἂ Ἰνδῶν λόγοι λέγουσιν, ἄλλοι σκοπεῖτωσαν.

*) Videtur R. εὐπειθὲς retulisse ad ζῶον, sed manifesto cohaeret cum πῦρ.

p. 44, 1. ἐκείθεν. subint. ὄθεν δὴ κομίζουσι. dura ellipsis. 3. ἴπου τε καί.

CAP. 37. p. 44, 17. πέπασται ζῆν, καὶ ἔσπ. nactus est vitam, vivendi facultatem. ἔχει est scholion. [Initio capitis R. conjecturam suam, a nobis ex Aetis Rrudit. in Annotatione positam, sic interpretatur: explicare vult auctor nominis μυγαλῆ rationem; est enim quasi compositum ex mure et fole. Mirabile commentum!]

CAP. XXXVIII. p. 44, 25. τοσούτων γούν. p. 45, 3. τῷ προειρημένῳ. [ut nos dedimus].

CAP. XXXIX. p. 45, 18. περιηγούνται. i. e. διεγούνται. cf. III. 2. IV. 36. VII. c. 48. et alibi. p. 46, 21. ἐξάλλεται aut ἐξάττει τε. [sincera vulgata. Cf. infra XIV. 26. p. 325, 27. et p. 326, 4. Est h. l. ἐξάττειται idem quod ὀρίνεται, κινεῖται.]

CAP. XLII. p. 46, 23. ἐν ταῖς ἀερίαις ἀγραις. 26. καὶ ἔχουσι συμμαίχους π-στούς. p. 47, 2. F. εἰ δὲ πόματος aut βεύματος. et ἀγυστος ποτοῦ. delete καί.

CAP. XLIII. p. 47, 28. οἱ δὲ ἐκεῖ ὄντες et τῆς ἐς τὴν Λιβύην. [Lennius nos: οἱ δὲ ἦκοντες.] p. 48, 4. ἐς τὰ οὐκία. ab οὐκίον.

CAP. XLVII. p. 49, 3. οἱ δὲ εἰ ὄκειν.

CAP. L. p. 50, 6. καὶ βαδίσαι. *abiisse*.

CAP. LI. p. 50, 21. ῥύσει γαστρός. [ut *Schneiderus*.]

CAP. LIII. p. 50, 31. ἴδια φύσει. 32. γὰρ κεράτων καὶ ἐν Σκύθαις. [haec positio certe sincerior; sed scriptores eam hand raro negligunt.]

CAP. LVI. p. 51, 16. τὸν ἴσον λόγον. *eadem ratione* [Vera correctio]. 17. ἀνεῖδεν. Valde dubito de hac lectione. Saltim ἀνείδες aut ἀειδὲς dedisset. Credo Aeliani esse ἀνειληθέν. *rursus in se revolutum et repliatum*. [Genuina vulgata. Locis in Annotatt. allatis adde *Plut. T. II. p. 882. C. τὴν ὕλην σωματοειδῆ καὶ ἄμορφον, ἀνεῖδεν, ἀσχημάτιστον*.]

CAP. LVII. p. 51, 26. καὶ γαυλοῦς γάλακτος ἐμπ. nisi γάλακτος ex γαυλοῦς depravatam. [Themist. Or. I. p. 10. A. βδάλλειν καὶ τοὺς γαυλοῦς ἐμπιμπλάναι τοῦ γάλακτος.]

LIBER TERTIUS.

CAP. I. p. 52, 14. ἀποβλέπεις, [ut nos cum *Schn.*] 23. ὁμοιοτρόφου aut ὁμορόφου.

CAP. II. p. 53, 5. καμ. δὲ ἢ τε ἀσθονταὶ ἢ οὐδέν. 8. καταψ. ἐγκάπτοντας. *dum vorant*. [parum feliciter. Fortasse: δραμόντας. *cursu peracto. Achill. Tac. I. 12. δύο δὲ ἢ τρεῖς δρόμους περιελθὼν τὴν ἱππασίαν ἐπίσχε, καὶ τὸν ἔπικον ἰδροῦντα κατέψα.*] 25. φασὶν non debebat mutari.

CAP. IV. p. 53, 30. οἱ Ἴνδοι οἱ τὸν χρ. [ut nos]. 31. In his lacuna est. Fort. Ἴσσηδόνες δὲ οἱ πρόσχωροι τούτοις, συνοικούντες γε. An tale quid lateat in nomine Issedonum et oujas illa sit appellatio, graeca an barbara, et proba an corrupta scriptio, non dixerim.

CAP. VI. p. 54, 15. ἐδίδαξε τὴν σωτηρίαν. [Aoristum medii tuetur *Longus I. p. 27. μέλος ἐκεῖνο, δ Δάρφιν ἐγὼ ποτε ἐδίδαξάμην. ubi vid. Schaefer. p. 346.*] 17. καὶ ἀλύπως τε.

CAP. VII. p. 54, 20. Imo vero τὴν ὑάϊναν. sequitur enim ἐπιβάλη. p. 55, 3. Fort. τὴν κόρην κορώνην.

CAP. X. p. 56, 14. κυλίαι, φασί.

CAP. XII. p. 55, 30. αἱ λυμαίνονται. [λυμαίνοντο bene habet de re quae aliquoties acciderat. In sequentibus autem natura monedularum simpliciter significatur.]

CAP. XIII. p. 56, 10. ὡς περ οὖν γῆς. [Fortasse legendum: ὡς γὰρ οὖν.] 11. στέλλονται ἀπᾶραι vel ἀπέναι vel ἀποῦσαι. sese accingunt abitui. Maxime placet στέλλ. τὰ ἤδη λιπούσαι. 13. εἰρηναῖα γενέσθαι τὰ. [Subaudiendum ἦ. Vid. Schaefer ad L. Bos p. 606. in Meletem. p. 43.] 18. χρώνται. [Fallitur.] 20. aut ἀποφαίνουσιν recipiendum, aut paulo post legendum: ῥᾶστα δὴ τῆς πορείας ἔχονται, vel αὐτὸν ῥᾶστα, αἱ δὲ (vel ἤδη) τῆς πορ. ἔχονται. 32. εἰ δὲ κακμήκασιν, ὅπη γῆς οὖν ἂν τύχῃσι [prior pars hujus correctionis elegans et probabilis; tum scripserim: γῆς ὅπη ἂν τύχῃσι].

CAP. XIV. p. 57, 16. τῶνδε τῶν ὀρνίθων. et κυβ. ἐς τοὺς ἀνθρώπους. hoc est primum μάθημα (prima quasi lectio) quod didicerunt homines in arte nautica, et primum rudimentum (παίδευμα), quod illae aves hominibus tradiderant.

CAP. XVI. p. 58, 2. κατακλίνουσιν. putem ἀποκύνουσιν aut ἀποτίκτουσιν. [κατακλίνουσιν. ἐαυτοὺς soil. ut puerperae decumbentes.] 3. ἐτέρωσα. et ἐκεῖνα μὲν. respondet νεοττεύοντας δέ. Tum νεοττεύουσι. tria loca designat: unum in quo ova ponunt, alterum in quo pullos excludant, tertium in quo pullos exclusos fovent et alunt. 24, aut πρὸς delendum, aut (idque potius) ἐξάπτουσι legendum. 26. καὶ ὁ νυκῆσας δρᾶ αὐτὸν τοῦτο ἀνέδη.

CAP. XVII. p. 58, 29. θυρώνυμον βροτοῖς κακὸν εἶναι τὸν φθόνον. p. 59, 3. τοῦ ἀπ' αὐτοῦ τοσοῦτον. 8. εἰς μίξιν καὶ ἀκατάσχετον ὀστρον. [sic Schn. quoque].

CAP. XIX, caput hoc pertinet ad finem cap. XVII.

CAP. XXI. p. 60, 15. ὡς δὲ οὐδεμίαν μηχανὴν τοῦ τιμωρήσασθαι τὸν λυμῶνα ἀνεύρον. [Sic nihil est tam obscurum tamque depravatam, quod illustrari nequeat]. 27. ἐπὶ τὸ δένδρον. 28. ὑπέσαινε vel ὑπέστηνε. [ut nos].

CAP. XXII. p. 61, 5. ἐμπλήκτως. 11. εὐπορον ἐξ ἀπόρων. 17. ante πονεῖται deest participium v. c. ἐμπτηγνύσα vel ἐνερείδουσα.

CAP. XXIII. p. 61, 32. ὡς τὴν οἰκίαν. us sibi propriam, domum sc. 33. τοὺς ἀγνὸ βεῶσαντας. p. 62, 4. ἄλλως τε (ὡς γε ἐγὼ νοῶ) καὶ τῶν θεῶν ὑπεκθέσθαι. [novissimum hoc placet]. 5. τὸ εὐσεβὲς καὶ ὄσιον γένος. aut: τὸ γένος τὸ εὐσεβὲς.

CAP. XXV. p. 62, 31. ὅσον ἂν αὐτῇ ἡ κοιλία — quantum ipsius ventriculus suffuratur.

CAP. XXVIII. p. 64, 1. οἱ ἐπαχώριοι. [ut Sohn.] 2. aut καλοῦσι geminandum, aut saltim καλοῦσι, καὶ δὲ καί. [Ad αὐτὸν οὕτω supplebam ex superioribus ὀνομάζουσι].

CAP. XXX. p. 64, 26. τῶν νεοττιῶν. [ut nos]. p. 65, 2. διαγνωσθή-
ναι γε.

CAP. XXXIII. p. 65, 32. ἐκάστη ἐν γε ἀπ. [non satisfacit.]

CAP. XXXIX. p. 67, 20. dele ἐκ. [repetita videtur praepositio ex verbo, quod praecedit]. 23. ὅν ἂν σπάσῃ [ut nos].

CAP. XL. p. 67, 29. καθεργμένη ἐν τῷ οἰκίσκῳ φυλάττηται. [sic

Schn. quoque, sed invito Aeliano]. p. 68, 1. καὶ ante αλόουσας dele. [καὶ natum videtur ex praecedente littera ς].

CAP. XLI. p. 68, 4. dele καὶ γε, quod ex γίνεταί videtur natum. [Scr. καὶ γίνεταί γε].

CAP. XLII. p. 68, 27. ἀκορέστους.

CAP. XLV. p. 69, 26. δὲ delendam.

CAP. XLVI. p. 70, 9. F. ἀνάγκην vel βίαν vel χεῖρας προσφέρειν. 18. καὶ παρὰ τραπ. — αἰὲ τὰ πιστὰ ἐνεχυροῦντες. *fidem suam oppignorant et condicunt.* [prava conjectura].

CAP. XLVII. p. 70, 29. οὐδὲ πλοῦτου ἐκτελέντος. [quae tandem divitiarum cum Oedipo in Cithaerone fuere expositae? nullas novi praeter *Iora*, talis trajecta.] p. 71, 6. ἀποκτείνας ἑαυτόν, ἀλλά. 8. μὴ non ad καταρῶμενον pertinet, sed ad ἴσθαι. *quum potuisset vita decedere absque ut sanaret mala jam dudum praeterita malo insanabili, nempe diras genti suae ingerendo.*

LIBER QUARTUS.

CAP. II. p. 73, 24. καὶ πανήγυρις, τὰ Καταγώγια.

CAP. VII. p. 74, 26. παραβάλλειν ἀξίαν. 27. καὶ ante διὰ dele, nisi forte εἴτα μέντοι latet.

CAP. VIII. p. 75, 13. ἀλγούντα est vitiosum. Aut subest lacuna, aut leg. λυπούντα. [ἀλγύνοντα potius.]

CAP. IX. p. 75, 15. καὶ ἀποκρίνουσιν ἑαυτούς.

CAP. XV. p. 77, 1. F. βαδίζοι aut βαδίσσει.

CAP. XVI. p. 77, 4. εὐπόρις. [acute.] 10. προτείνει μετὰ (pro τε) τῶν ἄλλων (τρόπων scil.) τρόπον τοῦτον. 11. ἄδων ὁ πρῶτος. [id est ὁ τιθασός. ut c. 26. p. 81, 3. πρῶτω λαγῶ καὶ ἀλώπει τιθασῶ. c. 35. p. 85, 29. ὁ βούς ὁ πρῶτος etc.] 16. ὡς ante οἶα dele. [non opus.] 17. παραμένον. F. περιπεσῶν. 24. F. συμπαραμένοντα.

CAP. XVII. p. 77, 29. aut in οὔρον aut in ἀποκρύπτει est vitium. [cur tandem? *Auctor.* Mirab. Ausc. c. 78. καὶ τὴν λύγα δὲ φασὶ τὸ οὔρον κατακαλύπτειν. *Theophr.* Opp. p. 835. καὶ ἡ λύγξ κατακρύπτει τὸ οὔρον.]

CAP. XIX. p. 78, 5. ἄλκιμοι. F. δόκιμοι. [Minime. *Herodot.* III. 110. θηρία πτερωτά — ἐς ἀλκὴν ἄλκιμα.] 15. F. οὐδὲ ὡς ἀνήκε τὸ στόμα καὶ τοὶ βιασθεῖς. 17. πρ. ἕτερα, ἐρῶ ἄ. [ad ἐτέρως supple ἔχοντα.]

CAP. XX. p. 78, 19. προσήρηται h. l. pro προσήρτηται. *adapta-tum est.*

CAP. XXI. p. 78, 25. τῇ τῶν Ἰνδῶν. 30. ἀνθρώπων κατὰ τὴν γε αὐτῶν πλάσιν. p. 79, 3. οἶους. idem est ac si dixisset οἶοι [οἶοι] εἰσὶν οἱ τοῦ λέοντος πόδες. 13. ἔστιν, ἐς σκοῖνον δὲ τὸ πάχος. *crassities est fere qualis junca.* 18. ἐλλογῆ, ἀλλὰ καὶ δύο. 19. τῶν τασούτων. non valde placet. F. ἐπικρατοῦ ἂν τασούτων. [vid. ad XVII. 15. p. 380, 4.] 22. νοεῖ γάρ. *significat in sermone graeco Indorum hic sermo i. e. vocabulum.* νοεῖ est significas XII. 34. p. 281, 22. — p. 79, 24. ἐκ δὴ τοῦ ἔργου. 26. ἀκέντρος ἔτι τὰς οὐράς ἔ. καὶ λῆψ διαλλῶσιν. [Speciosa conjectura; sed bene habet vulgata. *saxo praeterea frungunt eas.*]

CAP. XXII. p. 80, 2. διαπτύσαι debet esse in os apertum inspuere. Malleum tamen καταπτύσαντος.

CAP. XXIV. p. 80, 12. οὔτε γάρ. vitiosa sunt neque expeditio sic ut mihi satisfaciatur. [Plura h. l. tentat R. parum prosperè. Equidem ad τσαῦτα et τοσοῖδε suppleo ὥστε συλλαβεῖν.] 16. F. καὶ ἐν τοιοῦδε.

CAP. XXVII. p. 81, 17. ὡς ὅ,τι μάλιστα. 18. καὶ τοῦτους μὲν τοῖς τῶν. 28. τοῦ χρυσοῦ τοῦ αὐτοῦ. p. 82, 9. χωρία suspectum. Expectabam μέταλλα. Fort. delendum χωρία.

CAP. XXVIII. p. 82, 20. F. οὐ τότε θνήσκει. 22. ἤδη γ' ἄρα καὶ.

CAP. XXIX. p. 83, 4. ἐκλείπει ἐξ ἑαυτοῦ τὰ νεότερια. 7. post μάχη inserte δ', 9. καὶ καταλείπεται. [De καταδύεσθαι vid. Lexic. Schneidari.]

CAP. XXX. p. 83, 24. καὶ περιπτύσσει (oleum sc.) τε καὶ π. τὸ ζ. αὐτόν, γλισχρόν ὄν.

CAP. XXXII. p. 84, 19. κόδα. non pes animalis, sed modulus mensuræ. [non puto. Caudis usque ad pedes ovium porrectis opponuntur longiores caprarum caudae per terram tractae.]

CAP. XXXIII. p. 84, 31. ἄδεικνος, καὶ τοὶ γε πεινῶν, μένει. [Vid. Annot.] 31. τοὶ post γάρ dele. [bene habet γάρ τοὶ. omnino enim.]

CAP. XXXIV. p. 85, 7. κύει δὲ λείαναι. [ut nos olim]. 18. καὶ post ὑπαρχόμενος del.

CAP. XXXVI. p. 86, 7. τῶνδε δεινῶν. [genuina vulgata.] 11. τὸ ἐκ τοῦ πορφυροῦ ὄφ. [ut nos]. 28. χαλκοῦν ἐτι καὶ. 29. post ἰχώρ punctum collocandum. Tum οὔτως ἔοικεν ὕδατι. [sic nos fere]. 30. εἴη δ' ἄρ' ἀμφοῖν. p. 87, 4. λειβόμενος aut ἀπολειβόμενος. [ἄλιβόμενος non sollicitandum. Cerebrum per angustum narium meatum, ut aqua per fistulam, protruditur.]

CAP. XXXIX. p. 87, 27. αὐτὰι pro αὐταί.

CAP. XLI. p. 88, 21. σανδαράλην. p. 89, 5. F. sic integrandus locus: καὶ μὴν τοῦδε ὄσια ταῦτα, ἃ ἀντικρ. [Nihil fortasse hic depravati, nisi forte legendum: καὶ δὴ ταῦτα ἀντικρ. Quae R. in proximis nimis violenter tentavit, non duxi exscribenda.] 10. ἢ φύσεως μᾶλλον, τρόπων ἀποβρήτω δ. τῶν βαρυνόντων ἀπολ.

CAP. XLII. p. 89, 17. ἀν. αὐτός. 26. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτο. es haec quidem fabula sic habet. 28. ἐπὶ τροφῇ. [ut Schn.]

CAP. XLIV. p. 90, 12. ζώων τὰ ἀγριώτατα ἐν Αἰγύπτῳ.

CAP. XLV. p. 90, 25. οἷός τε ἦν· ἐκ νέων. [rectius haec distincta in Annotatt. p. 162.] 10. ἀκούομεν [ut nos edidimus].

CAP. XLVI. p. 91, 19. ἐνερψαί, fucare. [sic Oudend.]

CAP. LII. p. 93, 17. περιχέαντας. p. 94, 1. F. πεπάρηται. solida et robusta evaserint. [Talem formam verbi Reiskio in mentem venisse, miror. An voluit πεπήγη?]]

CAP. LIII. p. 94, 27. τὴν μὲν μονάδα. ob sequens ἀνθρώπων δέ.

CAP. LIV. p. 95, 3. παρ' αὐτῇ, ut Gesnerus.

CAP. LVII. p. 95, 28. τρόμον ἐς τὰ μάλιστα. aut εὖ καὶ μάλα.

CAP. LVIII. p. 95, 32. F. λέγοιτο δ' ἂν οὐκ ἀπὸ σκοποῦ (vel τόπου) ὅτι καὶ κίρκη — circe diversa avis a circo. ut οἰνὰς avis diversa ab οἰνὰς vitæ.

LIBER QUINTUS.

CAP. I. p. 97, 11. ἐκονομάζεσθαι et τὴν ἐν Αἴγυπτῳ. [illud ut *Schn.*] 19. οὐδὲ θεμιτὸν τὰ [perperam.] 20. εἰρήσεται — ὄρνυδες. *distinxit haec R.* ut nos edidimus.

CAP. II. p. 98, 4. διδάσκειν καὶ ἐκείνο πρὸς —

CAP. III. p. 99, 6. ἐάν τε ζῶον, ἡμερον ἢ ἄγριον.

CAP. VII. p. 101, 17. ἀπηρητημένου [sic *Schn.*]

CAP. XI. p. 103, 29. καὶ ἵππεϊ — σπέκτειναν αὐτὸν [sic edit. praeter nostram, in quam τὸν ἵππον alieno loco ex codd. irrepit] — αὐτῷ τῷ ἵππῳ. *ipso cum equo.* [Verisima correctio, quae in posterum in contextu legitur.] p. 104, 12. mira locutio ἀξιόπιστοι πρὸς τὴν μάχην. congruit tamen cum ἀξιόνικος, et esse potest *par fiduciae*, qui jure merito sibi confidit. Cogitavi tamen an non potius scripserit Aelianus ἀξιόπιστοι i. e. ἀξίως ὀπλισμένοι. [vide Annotatt. Similiter dicitur ἀξιόμαχος πρὸς τινα, quod non infrequens. ἀξιόπιστον ὑπὲρ τινος dixit *Plut.* T. II. p. 1121. D.]

CAP. XIII. p. 104, 24. F. αὐτῶν θαυμασία ἄξιον ἄνευ γε τέχνης. 25. τὸ κάλλιστον τῶν σχημάτων. 28. καὶ del. [vi non caret h. l. particula.]

CAP. XIV. p. 105, 11. malle[m] γῆς cum *Holstenio*. 15. ἐμοὶ δοκεῖν [ut *Schn.*]

CAP. XV. p. 105, 19. F. post μαρτύριον excidit: οἱ βασιλεῖς αὐτῶν. 21. F. διπλάσιοι. *altero tanto majores.*

CAP. XVII. p. 106, 16. εἰ μὴ ἄρα ὅτι. 24. ὡς καὶ αἱ γυναῖκες.

CAP. XIX. p. 106, 30. καὶ ἐπιέναι vel ἔσθαι. Deinde καὶ εἰκότως γε· δέδοικε γάρ. [Vid. ad I. 32. p. 15, 20. et IV. 27. p. 82, 7.] p. 107. 2. ὑποφαίνει, ἑαυτὸν scil. Sed puto ὑποβαίνει rectius esse.

CAP. XX. p. 107, 8. οἱ δεῖναί τε τοιαῦτα [ut nos].

CAP. XXI. p. 107, 24. ἀναψύχει τὸν ὄρνυ. tunc desunt quaedam. Fort. ποιεῖ δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τοὺς παρόντας, ἵνα ἴδωσιν. [Si non ferri potest vulgata, scribe: ἀναψυχὴν τῷ ὄρνυτι δίδωσιν.]

CAP. XXIV. p. 108, 30. σὺν ἐγείρουσιν [ut nos edidimus]. p. 109, 1. παρ' αὐτῷ. κυνέ scil. 9. F. ἐκ τῶν παρόντων ἀπόρων καὶ —

CAP. XXV. p. 109, 11. F. καταναγκαζόμενος.

CAP. XXVI. p. 109, 17. ἔθε ἀσκήσει καὶ ἀκριβώσει. [inutillis correctio.]

CAP. XXVII. p. 110, 4. F. Θεοφρ. ὁ Λέμνιος [imo ὁ Λέσβιος].

CAP. XXIX. p. 111, 5. ὕπνον probum est. Confirmant sequentia.

CAP. XXXVI. p. 113, 14. ὡς καὶ ἀνθ. [καὶ potius commutandum cum ὡς, ita ut scribatur: ὡς καὶ ἀνθρώπου φωνῆς ἐπατεῖν.] 16. ὄνον.

CAP. XXXVII. p. 113, 21. μάχεται κατὰ κράτος. [καὶ non abundat.]

CAP. XXXIX. p. 114, 13. τὸν ἥλιον ἀγρυπνεῖν αἰεὶ, θεῶν ὄντα — 21. ἐξαρπάσας ἔχει. [elegans conjectura; sed vulgatam tnetur locus Homericus, Cf. Il. O. 635. ὁ δὲ τ' ἐν μέσσησιν ὀρούσας Βοῦν ἔδει, αἱ δὲ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν.] 28. ὄτου [ut edidimus pro ὄπου]. 31. καὶ ἐτέρου εὐεργία. p. 115, 12. κομμούντων [ut nos].

CAP. XLII. p. 116, 10. F. ὑδροφορεῖν. 20. F. καὶ ἡ ἐκεῖ κομισθεῖσα.

CAP. XLIV. p. 116, 26. F. ἰσχυρούς, ἀλλὰ ὑπολ.

CAP. XLV. p. 117, 19. έμπεσοῦσα. [ut nos].

CAP. XLVII. p. 118, 9. ὑπερχέας. 11. Mancus locus. F. ὄνομα, έπιστρώσας, καὶ ἐνδεὲς δακτύλιον. [nihil excidit praeter καλ.] 13. έπιλυγί-
σας. *vitine obligans*. 14. F. ἐνεία, καὶ ἐν (σημείον sc.) καδ' εκάστῃν
(ἡμέραν) καὶ τὸ ἔσχατον τῇ ἐπὶ πάσαις ἐνάτη ἀφανίσας. 17. καὶ τὸν μὲν
(σαῦρον sc.). [Vid. Annotatt.].

CAP. L. p. 120, 3. καὶ ἡμῖν συνεξεταζομένους. 11. κύκνων. *orponun-
tur enim aves avi*.

CAP. LI. p. 120, 3. πολύφωνα αὐτ πολυφθογγότατα.

CAP. LII. p. 121, 19. ἐς πόσον έπαρθεύσει.

CAP. LIV. p. 122, 5. καὶ βράπτει οἶας πάγας. 25. έμπηδήσαντες αὐτῇ.
33. Del. ἔχει post τλημώνως et sic fort. leg. καὶ γεννωκῶς ἢ πάρθαλις κα-
τέχει τὴν φύσιν. *respirationem continet*. [Longe praeferranda correctio
Schneideri. Sed sensus vulgatae est: natura pantheram doceri, ut im-
petam cohibeat.]

CAP. LVI. p. 123, 13. τοῦ πνεύματος τὴν φύσιν. 17. ἡ τελευταία δὲ
γενομένη, ἡ ἐπὶ πάσαις, τῇ πρόσθεν εαυτῇ —.

LIBER SEXTUS.

CAP. I. p. 124, 13. προσάσσοντος fort. rectum est. Mallet tamen
προάσσοντος. 19. verba καὶ 2ηλ. βο. ἀπεχ. dele ut ineptum scholion ad
verba καὶ ἀφροδίτ. ἀπερχόμενος. [Non immerito haesit R. Sed videtur scri-
bendum: 2ηλειῶν βοῶν ἀπερχόμενος. a grege sese removens.] p. 125, 15.
ἀποκηρύττουσι.

CAP. II. p. 125, 22. 2ηησεῖδιον ut scholion delendum. 27. τοῦ ἐρίφου
γε γενομένου.

CAP. III. p. 126, 5. ὑφ. τοῦτο ὡς αἴτιον νόσου, αὐτ ὡς ὑπέκκαυμα
νόσου, αὐτ et ὡς νόσον γενῆσον.

CAP. V. p. 126, 31. ἀποβαλόντες [ut Schn.] p. 127, 3. τοῖς στελέ-
χεσι. *caudicibus et ramis cornuum*.

CAP. VII. p. 127, 22. ἔχρη vel ἔχρην [imo ἔχρη].

CAP. IX. p. 128, 7. μεμύκηται *muget*. Dicitur μυκάσθαι, non μυ-
κᾶν, neque μύκειν. μεμυκεν est a verbo μύω. *claudio*. [Bene habet vul-
gata. *Eustath.* ad Il. Σ. 580. μέσος δὲ παρακειμένος τοῦ μεμυκηκῶς ἔστι
τὸ μεμυκῶς. Οδ. μ. 396. κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμμεμύκει — βοῶν δ' ὡς
γίγνετο φωνή.]

CAP. XIV. p. 129, 29. αὐ ἐκλύεται αὐτ ῥέγγει.

CAP. XV. p. 131, 4. τῷ ὠραίῳ. [ut nos dedimus]. 11. τῇ ῥύμη [sic
ut nos]. 12. F. ἄττων αὐτ ἐλῶν (i. e. ἐλαύνων) pro ἔλκων. 22. ἔργον τοῦ
ἐναλλου θεοῦ τιμῶντες οἰκεῖον. *Neptuni famulum*. [De Amore deo po-
tius agitur].

CAP. XIX. p. 132, 33. F. ἐπὶ νέους οἴκους αὐτ ἐπ' ἄλλους. p. 133, 3.
πανηγ., καὶ βίον. [ut nos scripsimus et distinximus.]

CAP. XX. p. 133, 22. ἀλλὰ καὶ τὰ ἄγαν καύματα.

CAP. XXII. p. 134, 7. F. σκορπίους δὲ ἀσκαλαβώτης.

CAP. XXIII. p. 134, 15. F. καὶ παντοῖα τὰ τ. (τῶν σκορπίων ὑφορώ-
μενοι scil.) μηχανὰς αὐτοῖς μυρίας ἀντιεπινοοῦσι. [Vulgatae structuram

sic expeditas, ut participium sit positum pro verbo finito, verbum finitum pro participio: μηχαναῖς αὐτοὺς φυλάττονται ἀντεπινοοῦντες. Vid. *Seidler* ad *Iphig. Taur.* 1412. p. 209.] 18. χειρίας. [ut nos et *Trillerus*].

CAP. XXV. p. 135, 31. F. ὑπερβαλλούσας.

CAP. XXVI. p. 136, 14. F. ὑπόδρομος. *incultrix virgultorum*.

CAP. XXXII. p. 138, 7. προπεπέτασται.

CAP. XXXIV. p. 138, 21. F. πρ. ἐαυτὸν ἐκτεμῶν.

CAP. XXXIX. p. 139, 28. F. καὶ ταῦτα μέντοι σωφρόνως τὰ ἄλογα, τῆς φύσεως ἐξηγησαμένης. Post φειδόμενοι deest verbum ὀρώνται, vel simile quid.

CAP. XL. p. 140, 1. πιστεύει εἶναι τῷ θεῷ. *illud omitti credit deo esse gratum*.

CAP. XLI. p. 140, 23. καίτοι λελειωμένοις, et ἀλτικώτατοι τε. haec enim pertinent ad sequentia: *salvi valentes fossas trajiciunt*.

CAP. XLIII. p. 142, 7. ἀπεργάζονται. 9. πάνυ δύσπορον. 10. αὐτ. τε del. αὐτ. lege γε. Prius malim. 12. εἴτα αὐτ. ante ῥαδίως ponendum, αὐτ., quod malim, post ἐπικλύσαν. 16. εἰς ἄν. ἀνδρ. 32. σπειρόντων πόνον τροφάς. Forte tamen quis eo non valde opus esse putet.

CAP. XLIV. p. 143, 9. F. καὶ ἀνταποκτείναντα. 22. F. τὸ κακόφημον αὐτ. ἐπίφημον.

CAP. XLVI. p. 144, 2. ἐχθίος. videtur corruptum.

CAP. XLIX. p. 144, 27. ὑπὸ τε τοῦ. 29. F. τοῦ καδ' ἡλικίαν. p. 145, 2. ἐμπειρία δὲ παλαιᾷ καὶ διδασκαλίᾳ.

CAP. L. p. 145, 12. τοιαύτη. Ἔτυχος, φασίν, ὁ Κλ.

CAP. LI. p. 146, 4. Verba ἀκούω — ἄλλοι ponemur post γίνονται — μᾶλλον. Nam alias est inficeta mixtura et desultoria levitas sermonis.

CAP. LV. p. 147, 23. γελᾶται μογῶν [ut nos] καὶ παρέχει θυμ. *praebet aliis de se jocandi materiam*.

CAP. LVI. p. 148, 2. *Indi* appellantur in genere omnes nigri aut furvi colore.

CAP. LVIII. p. 148, 32. distingue: οὐ σοφά; εἶδέναι ποῦ — [vera videtur correctio]. p. 149, 8. proba vox καλοῖς. qui his elegantibus, studio historiae naturalis, initiati non sunt.

CAP. LIX. p. 149, 11. ἀρστικόν. *facultatem unum prae altero optandi*. 16. μεταδέουσα δ' οὖν. 22. οὐ γε μὴν. 26. εὐρινος ἐκείνη ἦν. caetera delenda.

CAP. LX. p. 150, 2. F. αἰτίας οἰομένοις λέγειν εἶναι ἱκανοῖς.

CAP. LXI. p. 150, 11. ὁ γενναῖος, νόμος sc. in τοῦ subintell. παιδός. Homo enim non potest dici νόμοις ἀντικρίνασθαι. sed lex legi. [ὁ γενν. ὁ τοῦ Εὐν. arcte cohaerent. Et recte generosus Eanomi filius legibus, quas scripsit, dicitur *certare* (ἀμυλλᾶσθαι) οὐμ legibus naturae.] 21. nescio quare *Gronovius* secundo h. l. ποῦ δαλ dederit, prius ποῦ δὲ non attigerit. [δαλ repetitas interrogationi aliquid vigoris addit.] 23. τεχνίταις.

CAP. LXII. p. 150, 30. ὑπ' αὐτοῦ. [vid. Annotatt. p. 242.]

CAP. LXIII. p. 151, 12. F. τῆς αὐτῆς κλίνης.

LIBER SEPTIMUS.

CAP. I. p. 153, 5. F. ἐκάστην (βοῦν sc.) καδ' ἡμέραν ἐκάστην. 6. μόχθον [ut nos dedimus].

CAP. II. p. 154, 4. κατακοντιούνται. ab ἀγόντων. Non dicitur κατακέντιν, sed κατακεντιύν. [In Stephani Thea. ed. Valp. κατακεντιζειν ex hoc solo loco commemoratur.] 5. διήγυσάν τε τήν.

CAP. IV. p. 154, 16. ἡμερωθέντος γε. 18. F. ἐπὶ τῶν βερβέρων. *super praecipitiis*. 22. Εὐρώπην. ἢ καὶ μετ. [Fortasse scribendum: τὴν Εὐρώπην θήκου, καὶ μ.] 8. F. μυξίδιον καρηβαρές. viscidum aliquem liquorum caput ferientem et opplentem odore suo. 12. σπασμοῖς καὶ ἀνδρωπῶς περιπέσοι. deletis caeteris. [Nihil hic mutandum, nisi forte: καὶ ἀνδρωπῶς εἰ παρεμπέσοι].

CAP. VI. p. 155, 2. ῥύμη. [ut nos]. 23. ad nostri stilum rectius est ἀποσπάσσοι. [Sic revera habet Paris. b.] p. 156, 5. αὐτοῦς. redit ad ἔσθησαν. subsistere eos cogunt.

CAP. VIII. p. 157, 12. F. sic constituendus locus: τὸν ὄρυγα τοῦ Σειρίου συνίναι, καὶ πρώτων τὴν αὐτοῦ ἐπιτολήν μαρτύρεσθαι παρμῶ. [Molestia videri potest repetitio vocis ἐπιτολήν; agnosco tamen in ea sophisticum quoddam simplicitatis aucupium]. 29. εἰάν δὲ εὐδία ἦ, πάλιν. [Non opus]. p. 158, 3. F. πυκνά χ. aut πῶσα del. Pro χεμμῶνα patet εὐδίαν scribendum esse. 8. ἄγισθαι. F. ἀγγέλλειν.

CAP. IX. p. 158, 25. locum hunc sic constituo: ἐν ἰδίαις νεοττίας ἐκάστους (ἐν ἄλσει γὰρ ἱερῶ τρέφονται) οἰκεῖν. ὁμολογεῖσθαι δὲ τὴν διαφόρου τροφῆς διαφόροις ἡλικίαις ἐπιτηδεύματα καὶ ἐξ ἄλλων μὲν, ἐκ τούτων δὲ ἔτι καὶ μᾶλλον. *in peculiaribus nidis quosque habitare* (singulos in singulis nidis) *diversosque cibos diversis aetatibus congruere, id intelligi ex aliis quoque, attamen ex his quoque, idque vel maxime.* τοῖς γὰρ ἀρτιγενέσι etc. p. 159, 1. τῷ δ' ἐν μεσορίῳ. γένοι sc.

CAP. X. p. 159, 10. rectius, saltim frequentius est ἐμφυλίων. [στάσις ἐμφυλος πολέμου dixit Herodos. VIII. 3.] 26. εἰδίδου ὁσάκις ἐδείκνει παρόντι. [Vitium esse in κυνὶ non improbabile; sed aliud quid latet. Fortasse ὁσάκις ἦν i. e. συνέβη. ἦν et κύων confusa XII. 34. p. 281, 16.] p. 160, 4. Πύβρον θαμά. [ut nos]. 19. ὦν delendum.

CAP. XI. p. 161, 4. F. παρὰ τοῖς Μασσαγέταις et Κύρος ὁ γεναιτερος.

CAP. XII. p. 161, 26. verba λαγῶς — κύων parenthesi sunt includenda, dein scr. ἐπειδή. alias misere scabra est oratio.

CAP. XIII. p. 162, 14. F. προσείων ἄρτους τε καὶ μάζας ἐπήγετο (ipsum ad se adducebat) — ἦν δὲ ἄρα καὶ ταῦτα δέλασθαι κυνῶν — προμηθεῶς κ. τ. λ.

CAP. XV. p. 163, 12. F. παραμένοντες.

CAP. XVII. p. 164, 17. ὑπογηρώντων aut ὑπογηρασάντων. [prius est in codd. nonnullis]. 20. οἱ ἐμφρονες. [ut Trillerus].

CAP. XVIII. p. 164, 28. del. καὶ ante ἐκεῖν.

CAP. XIX. p. 165, 3. τράγοι καὶ μέντοι καὶ ὄμιλεν. [probabilis correctio, qua oratio optime vincitur].

CAP. XXI. p. 166, 7. ἐς μέσσην. [Bene habet εἰς μέσον. Simia vas balneare in medio i. e. in loco ipsi commodo posuit.]

CAP. XXII. p. 166, 17. αὐτοῖς aut ἄττα [sic nos]. Forte quoque μέντοι ante λαλούντων delendum.

CAP. XXIII. p. 166, 31. ἤδη δὲ καὶ Σηρ. *praesertim*.

CAP. XXIV. p. 167, 16. οἱ καλούμενοι [ut Schn.] 24. F. κλειστος

Δολιγῆς ἀπ. 28. εὐθήσειε et ἀποστρέψειε. 31. σῖγα ἑαυτῶν. [elegans conjectura].

CAP. XXV. p. 168, 14. ὡς οἶμαι ἐξ ἀποδημίας. 16. ὄσοι κατόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάται. est jambus ex Euripide. [Sic nos edidimus]. 32. ἦδη ante προειρημ. delendum. p. 169, 5. F. τῷ γένει ἐπιδαρῶν. [Vulgatam tuetur Epigr. *Antyes* in Anth. Pal. IX. 745. ἴαεο τὸν Βρομίου κεραὸν τράγον, ὡς ἀγερώχως Ὅμμα κατὰ λασίαν γαῦρον ἔχει γενύων, Κυδιῶν etc.]

CAP. XXVII. p. 169, 28. οἱ ἀγαθοί, aut οἱ ποικίλων ἀγαθοί. [in vulgata recte junges: οἱ ποιμ. εἰσὶν ἀγαθοὶ σκοποὶ τούτων.]

CAP. XXVIII. p. 170, 5. εὐνοίας τῆς [ut ex codd. dedimus].

CAP. XXX. p. 171, 1. ἀναπέτονται evolant sursum ex aqua.

CAP. XXXII. p. 171, 22. κατ' ἐκεῖνο ἔξω.

CAP. XXXIV. p. 172, 6. καὶ δὴ ἦρται. in alto haeres. aut καὶ δὴ ἦρτηται pendet. Sed praefero καὶ αἰωρεῖται *oscillat, vagatur*. [verior lectio nunc ex codd. edita.] 13. δεύτερος τὴν ὑπὸ λιχνείας προσηρημένην. [sic nos quoque].

CAP. XXXV. p. 172, 14. ὡς εἶπεῖν. [in hoc incideram ego quoque]. 16. κησιῶ aut κησιεῖαι.

CAP. XLII. p. 175, 23. F. ἐπὶ κακῶν.

CAP. XLV. p. 177, 1. F. διάφορα μὲν δὴ ταῦτα, ἀλλὰ καὶ ἀδρόα εἰρημένα ἔσται τῷ συνιέντι μαθεῖν ἄξια. *Sunt quidem haec diversi generis. At tamen etiamsi dicantur confertim, digna sunt intellectu illi qui haec aestimare novit.*

CAP. XLVII. p. 177, 12. καὶ σκύμνοι καὶ — aut σκύμνοι τε καὶ 18. punctum delendum post εὐρίσκειται. [Idem monuimus in Annot.] 31. F. τά γε μὴν δορκάδος (scil. τέκνα). p. 178, 4. distingue: ἔμβρυα καλοῦσι. tunc excidit nomen, quo foetus avium adhuc utero inclusi appellantur. [Vid. Addenda ad h. l.]

CAP. XLVIII. p. 178, 21. ὑπὸ πολλῆς καὶ διακίρου. [ut nos].

LIBER OCTAVUS.

CAP. I. p. 181, 6. εἴχετο καὶ ὥδε [καὶ ὥδε εἴχετο correxi]. p. 183, 19. καθιέντων. F. τοὺς δακτύλους abest. 25. συνιέντας. deest infinitivus hunc accusativum regens.

CAP. VI. p. 184, 16. θεωμένη. F. θεωμένη. sese insolans. cf. VIII. 22. p. 192, 29.

CAP. X. p. 186, 22. δέα δὲν esse deberet, et est tautologum. [infra XIII. 27. p. 306, 17. δέα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα]. 23. dele πρός post ἐργάζονται. 29. καὶ ἔστιν ὅτε καὶ. Porro nolim ἐκπεσεῖν sollicitare.

CAP. XI. p. 187, 2. F. ὡς Ὅμηρος ἐν τῇ Ἰδῆ.

CAP. XII. p. 187, 19. οἱ πρῶτοί μοι.

CAP. XIII. p. 187, 26. vox καλούμεναι facit emendationem *Aldo-brandi* δευῖναι certam et necessariam.

CAP. XIV. p. 188, 22. τοῦ μυκτῆρος. [ut ex codd. dedimus].

CAP. XV. p. 189, 3. εἰλημμένος τε τοῦ.

CAP. XVII. p. 189, 24. περὶ τὰ μὲν ἦδη, τὰ δὲ καὶ εἰρήσεται, εἴ πως ἐν κράτει εἴημεν βίου (si composites porro vitae fuerimus). Σωφο-

σύνης δὲ ὄπως μεταλήξασι, νῦν εἰπεῖν —. [Vid. Addenda ad h. l.] 29. ἔ
ἀλλήλων, ἑάσωσι δὲ σπέρμα. "Ἀπαξ — [ut a nobis est editum].

CAP. XVIII. p. 190, 24. δεισαντα οὖν. p. 191, 1. καὶ γὰρ ἄν (ὡς εἰ-
κὸς ἐν τοσοῦτῳ πλήθει). 6. ὡς φησιν ὁ θαλ. ut enuntiaret homo marinus.
[recte R. haec verba retulit ad usum vocabuli βόλος, piscatoribus pro-
prium].

CAP. XXII. p. 192, 8. ἀναμνησθῆναι τὰ ζῶα καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ εἶναι
ἀγαθὰ. 16. ejicienda illa παρέβαλλε καί. [Suspecta certe verba, quae a
plurimis libris absunt]. p. 193, 6. καὶ ἐτίκτετο. corrupta haec esse liquet.
Puto quaedam de historia lapidis et ejus fama per provinciam divulgata
excidiisse. [Verbum depravatum esse, mihi nondam est persuasum].

CAP. XXV. p. 193, 27. τὴν κατὰ τῶν βδελλῶν. 31. F. παραπλέον.
optimae notae verbum παρεκλέγειν. At huc non quadrat. [Recte tamen
dicitur de avicula, quae grana, vermes, alia rostro appetit. *Aristides*
XLIX. T. II. p. 524. ed. *Dind.* μικρὰ καὶ τοῦ μηδενὸς ἄξια ὥσπερ οἱ ὄρ-
νιδες παρεξέλεγες]. p. 194, 2. καὶ ὥσπερ ὑπνώττοντι.

CAP. XXVI. p. 194, 16. aut νύσσοις aut νύξαις.

CAP. XXVIII. p. 195, 9. aut καὶ παντὶ aut πρὸς πάν.

LIBER NONUS.

CAP. V. p. 197, 29. F. τῆς μήτρας.

CAP. VI. p. 198, 12. F. φωνῇ ἢ οὐδέν. aut aliquid aut nihil sonant.
i. e. vix audias animalia in novilunio mutire. [non πίπτει sollicitandum,
sed ad verba φθέγγεται aliquid deesse statuendum.]

CAP. VIII. p. 199, 7. τὸ βάθος. [ut *Gron.*] 14. πεισθεῖς simplex.

CAP. IX. p. 199, 17. καὶ ante κατὰ del. et iterum lin. 23.

CAP. XI. p. 200, 4. προσιώντος. [ut *Schn.*] et αἰσθηθεῖσα aut αἰ-
σθηθεῖσα. *seniens.* [hae formae apud probos scriptores non reperiuntur.]
9. F. ἕνα ῥήματι Ὅμηρον ἰδίῳ.

CAP. XII. p. 200, 15. καταπιούσα. [ut nos edidimus.] 16. ἔστρεψεν
[sic *Vat.*]

CAP. XIII. p. 200, 26. προελδόντες. ex aqua. [sic *Schn.*]

CAP. XIV. p. 201, 6. τὸ οὖν ἐνὸν τῷ σκεύει ὕδωρ. notanda constructio
non satis Graeca καταχεῖν ὕδωρ χειρὶ pro χειρός. recurrit c. 20. p. 203, 15.
[Etiam XVII. 4. λήθην καταχεῖ τῇ γνώμῃ τὸ δῆγμα. *Achill. Tat.* II. 38.
τοσαύτας ἡμῶν καταχέας γυναικῶν περιεργίας. *Theophl. Sim.* Ep. 61. πολὺν
αὐτῷ τῆς ἀργίας καταχέων τὸν γέλωτα.]

CAP. XV. p. 201, 16. καὶ ὁ μὲν βαῖσαι δοκῶν π. ἐξήπτετο εἰς τὴν
λύττην. [Scr. τὴν λύτταν]. 24. F. ὄνπερ ἴσασιν ἀποκτείνειν παραχρηῖμα. Αὐ-
τοῖς τεμητηριώσαι. Hoc de illis testatur Th.

CAP. XVII. p. 202, 8. τῷ χεῖμόν [χεῖμόνι voluit] ἐν ἐλ. χωρ. δια-
γούσα ὡς ἐκείνη ἔχεται τοῦ πρ. 17. εἶτα del. 26. δια τούδε τῆς θαλ.

CAP. XXI. p. 203, 21. πεπλήρωτο. [ut nos ex codd.] 23. ἄρα περὶ
τὴν ἄνω Αἴγ. 28. F. Πωλοδάμνα.

CAP. XXII. p. 204, 11. vetus et proba lectio διεργουσιν. novam,
διείρουσιν [quam libri habent omnes] non patitur sequens εἰς ἑκαστον.

Videtur Ael. ita reliquiasse: τὸ μέσον τῶν ὁ. διαίργουσι, ἐνερείδοντες ἐν κώλον τῶν σφετέρων εἰς ἕκαστον.

CAP. XXIV. p. 204, 28. καὶ κέκτηται τὸ ὄ.

CAP. XXV. p. 205, 15. *distingue*: ἡ φύσις· νήξει, ὅταν — [sic nos edidimus].

CAP. XXIX. p. 206, 14. ὄ τι. [ut nos].

CAP. XXXIII. p. 208, 6. ἐπελθῶν. *subintell.* τὰς δυνάμεις τοῦ ἀβροτόνου.

CAP. XXXIV. p. 208, 9. F. κόγχην οἰκίαν ἔχει. 11. περὶ τὰ ἄνα. 12. καὶ βυθίσῃ αὐτ καὶ κατωδήσῃ.

CAP. XXXVI. p. 209, 4. ἀπλοῖ. *leg.* ὑπνοῖ. [ad ἀπλοῖ ex superioribus *supple* ἑαυτὸν. *Anth. Pal.* XI. 107. ἀπλώσας κατὰ γῆς σῶμα. De polyro Ib. IX. 10. Πούλυκος ἐπὶ προβλήτι τανυσθείς. i. e. ἀπλώσας ἑαυτὸν.] p. 209, 9. ἀποβήτης. [correctio ob concinnitatem probabilis.]

CAP. XXXVII. p. 209, 21. καὶ ante τοῖς del. [sic *Schn.*] 22. ἀναφύειν — ἀναπέσει. [sic *Triller.* et est in bonis libris. Probanda videtur haec lectio, modo πέσει scribas. Nata fortasse praepositio ex praecedente ἀναφύει.]

CAP. XL. p. 210, 14. τῷ βύγγει. [ut dedimus].

CAP. XLI. p. 210, 20. F. τῶν γε μὴν χερσαίων. [οἰκετῶν, *domesticorum*, ab Aeliano scriptum fuisse, dubitare noli. II. 30. σὺν τοῖς ὄρνισι τοῖς οἰκέταις. VIII. 20. ὁ πελαργὸς ὁ οἰκέτης.]

CAP. XLIII. p. 211, 11. ὅταν δὲ δὴ διολισθῶσιν et γένωνται. 14. ὕργ. γε οὕσης. 15. *puto* fuisse ἀδρώσαντες. [vid. *Annot.*] 16. ἀποπέονται τῆς ψ. *abeunt.* πρώτης pro πρώτων. vid. *Dorvill.* ad *Char.* p. 313. [Vulgata unice vera. *Oppianus* quem *Aelianus* expressit *Hal.* I. 294. μετὰ δ' αὐτίς ἀγειρόμενοι νόον ἤδη (i. e. ἀδρώσαντες ἑαυτοῦς) Βαῖὸν θαρήσαντες ἀπὸ ψ α μ ἄ θ ο ι ο π ἄ σ α ν τ ο. (i. e. ἀπογεύονται).]

CAP. XLV. p. 211, 29. προελθόντας. p. 212, 2. ἀνεφεστιῶσι. alii dicerent ἀνδρεσιῶν. [vid. *Annot.* ad XIV. 1. p. 308, 19.]

CAP. XLVI. p. 212, 7. mallet: εἶτα ἅμα ἤρι.

CAP. XLVII. p. 212, 13. τρύφος εἶτα λίποι. vel εἶτα καταλίποι. 14. F. καὶ τὸ σ. ἕκαστον ἑρῦμμα. unum quodque fragmentum agnoscit partem sibi quondam cognatam.

CAP. XLIX. p. 213, 2. κυνῶν. F. κητῶν.

CAP. LIV. p. 214, 8. εἰς πιμελήν.

CAP. LVI. p. 214, 28. ἡδίων. *redit enim ad* ἄλις. p. 215, 6. F. στρατιά. 12. verba καὶ σιτοῦνται καὶ αὐτάς delenda.

CAP. LVII. p. 215, 17. σκληρόν τε.

CAP. LX. p. 216, 23. καὶ κολπώδη.

CAP. LXII. p. 217, 9. F. ὀραῖσαι. 10. ἐς τὰ θαύματα. [sic *Schn.*] *cogitavi etiam de περιάμματα. Sed adhuc nescio num veteres consueverint angues arcendo fascino morbisve appendere collo. Cf. tamen XIV. 15. qui locus hoc videtur significare. [ex tota historia apparet, de περιάμμασι non agi h. l.]*

CAP. LXIII. p. 217, 28. προαποββαίνουσι.

CAP. LXVI. p. 218, 27. F. νυμφίος. αὐτ ἧ καὶ πρέπον νυμφίος.

LIBER DECIMUS.

CAP. I. p. 219, 7. pro Δίων [quae lect. vulgata] lege τῆδε ὦν. *quasi ibi esset.*

CAP. III. p. 220, 8. F. ὡς τὴν. *ad, versum.*

CAP. IV. p. 220, 16. malleam ξυλουργεῖν ex Herodoto, et καὶ ἐπαρῆ-
δειν τῶν εἰ.

CAP. V. p. 220, 30. ἐξ ἧς ἐπλάνησε πλάνης. ex vagatione, quae
hiantes delusit pieces.

CAP. IX. p. 222, 1. κλέσα νει κλέσα δ' sc. ἔχνη φαίνεσθαι.

CAP. X. p. 222, 11. ἀναχωρεῖν, μήτε τοῦ σκοπῶν καὶ ὑβρίζειν ἔξου-
σίαν. hic accusativus pendet ad ἔχειν. 14. τῆς τέως ἀμάχου ἀγριότητος.

CAP. XI. p. 222, 30. σιωπὴν· ἐπαὶ αὐτῶν καὶ —

CAP. XII. p. 223, 3. F. ἄλφας.

CAP. XIII. p. 223, 29. ἐν μικρῇ. p. 224, 16. F. ἐτέρως, τινὶ σοφία
καὶ τέχνη.

CAP. XVI. p. 226, 2. ὅταν δὴ αὐτ οὖν. 11. F. ἔγγειος αὐτ ἐμβρυος.
[bene habet ἐμβριος. Ἔδρα et ἐμβριωσις tribuitur ramusculis cortici arborum
insertis, qui comprehendunt, ap. *Plutaroh.* T. II. p. 640. D.]

CAP. XXI. p. 227, 29. μοῖρα. [ut *Hemsterhus.*]

CAP. XXII. p. 228, 26. ἀμειβόμενος suspectum. 27. τοὺς Ῥωμαίους
ἄρχοντας. 31. ὑπετόρησαν. [ὑπετόρευσαν. *insculpebant.*]

CAP. XXIV. p. 229, 17. καὶ ante κακοήθης del. 25. τε del. aut post
πέφρακται pone. p. 230, 7. distingue: ἐπ. ἀπότομον αὐτῶν. Εἶναι etc. [sic
scriptum, plena distinctione post αὐτῶν. quod non intelligo]. 8. pro πεν-
δοῦντες fort. φλυαροῦντες αὐτ ἐνοσοῦντες.

CAP. XXV. p. 230, 17. κάτεισι δὲ ὑπήνη αὐτοῖς ὑπὸ τὸ γένειον.

CAP. XXVI. p. 230, 23. συνήκται [sic codd.] p. 231, 3. ἐκέλη ἡ
διαβρέουσα. aut ἡ κοινῇ διαβρ.

CAP. XXVIII. p. 232, 2. Διός. fort. Ἄπειδος. 9. προσάπτειν πρὸς τοῖς
προειρημένοις. Πᾶν τὸ εὐ γενόμενον (omne nobiliter natum, egregia stirpe
et indolis) διδύμα τίκται. Ἐναντιῶς etc.

CAP. XXIX. p. 232, 13. F. καὶ ἔβρωσ ἐκεῖνο. p. 233, 2. καὶ ante
κάτεφ. del. [sic *Vas.*] et εἰ καὶ ἐκεῖνο μὴ ἔδοκει. [negationem sententia
repudiat].

CAP. XXX. p. 233, 18. καὶ ante καταγνύς del. et fort. ante οἶνον
ponendum. 24. Σηλῆ. [ut libri].

CAP. XXXIV. p. 234, 28. F. ἐν τῇ αὐτοῦ αὐτ ἐναργῶς.

CAP. XXXV. p. 235, 11. αὐτ καὶ del. αὐτ scr. τὴν καρδίαν.

CAP. XXXVI. p. 235, 22. ἐνταῦθα διάγειν καὶ τὰς etc.

CAP. XXXVII. p. 235, 27. expunctis scholiis lege: ἐπὶ τινα σπουδὴν
ἀνδρὶ ὠρμημένῳ. [egregie divinavit R. Hanc ipsam lectionem exhibit
Vas.] 29. οὐ χρηστὴν γε δορυφ. p. 236, 6. F. περὶ τῆς ταχ.

CAP. XXXVIII. p. 236, 7. F. καὶ ἰσχυρῶς ἐχθρός, vel potius simpli-
citer καὶ ἐχθρός.

CAP. XLIII. p. 237, 24. τρεφόμενοι potest aliqualiter stare. Malleam
tamen παρεξόμενοι. [nihil mutandum, nisi forte distinctio: ὑπακομίσκου-
ται, ἐν Δυτὶ βραχεῖα τρεφόμενοι γ. δ.]

CAP. XLIV. p. 237, 29. τεφρίας. 30. τούτο δὲ ὀπόθεν.

CAP. XLV. p. 238, 9. τὴν μὲν ὅτι ἄρα. 12. F. ὅτι ὦρα μία, ἢ μὲν — [veriora dedit cod. Vat.]

CAP. XLVI. p. 238, 26. F. μὴ καὶ λαδῶν παρενέπεσον.

CAP. XLVII. p. 239, 6. καὶ ὑπὲρ τῶν τέως πατέρων.

CAP. XLVIII. p. 240, 9. F. τὴν δέσφην. οὗτος οὖν (καὶ γὰρ ἦν ἡ δέσφην — τὸ μέγεθος) εἶτα etc. [vitium est in αὐτῇ post δέσφην. fortasse etiam in ὡς πρὸς ἑαυτὸν, ubi, ut nostra explicatio locum habeat, legendum: ὡς πρὸς αὐτόν.] 23. F. ἦν οὖν αὐτὸς μὲν περιβόητος. [Hoc dicit scriptor: non solum rerum ei coriā erat, sed fama etiam eximia].

CAP. XLIX. p. 241, 22. τὸν θεόν. αὐτὸς καὶ σώζειν αὐτὸν εἰδὸτα, καὶ τὸν — ἀντίπαλον θεόν, τὸν Ἄσκ., φύσαντα. 26. F. ἂν ζῶη. est optativus. vivat unquam.

CAP. L. p. 242, 3. τὸν δ' Ἀμίλκην. 9. F. ἦ τε πατρὶς ἢ εὐδ. τέως παντὶ τῷ, καὶ ζηλωτῇ δοκοῦσα — [παντὶ τῷ ferri nequit]. 19. δαλῶν. *mitium*. [elegans conjectura]. 25. In his εἴτε αἴγια, εἴτε ἔρ. repetendum e superioribus ἐδέλοισ.

LIBER UNDECIMUS.

CAP. I. p. 243, 3. οὐχ ὁ Μιλήσιος. [ut *Vind.*]. 8. καὶ δεῖ λέγειν, ταῦτα. ἐστὶ scil.

CAP. IV. p. 244, 27. χθόνια. [ut *Meurs.*] p. 245, 2. F. ἐν δέ τι δεῖγμα μέγα.

CAP. VI. p. 245, 16. σωτηρίαν. αὐτὰ γὰρ τοὶ διώκοντες οἱ λύκοι. [emendatorem lectionem dedimus ex *Vat.*] 18. F. ἕβια δὲ καὶ ταῦτα τῶν ζώων εἴη αὐτοῖς ἔρην — nam et ea Aelianus ait ad animalia spectare, quae ipsis salutem ferant. [hoc si voluit scriptor, malim scriptum: ἕβια δὲ τῶν ζώων καὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν ἀγαθά.]

CAP. VII. p. 245, 23. F. τὸ ἐνταυθαῖ μεγάλης τιμῆς τυχόν.

CAP. IX. p. 246, 14. ὡς πολλοὶ λέγουσιν. [mutatione non opus].

CAP. X. p. 247, 7. σχῆμα ἄλλο ὄψει τι — [sere ut nos.] 10. συνιέντι ἢ μέρος ἄλλο. [lectio συνιέντι librorum testimonio caret]. 16. θεοῦ (φασὶν Αἰγύπτιοι) βοός. 30. οὐ γὰρ φασιν οἱ θεοί. aut totus locus sic constitutus: καὶ κρήνη ποταμίου νάματος (Νειλώου)· τούτου γὰρ λυσίτελειν πίνειν. Καὶ γὰρ παινεσθαι, γλυκέως τούτου τοῦ ρεύματος [tali sententiae locus *Plutarchi* in Annot. allatus refragatur]. p. 248, 1. ἱερουργίας, ἃς ἐπιτελοῦσι. et χορείας ἃς χορ. [ut edidimus]. Etiam ὕδατος suspectum. 5. λέγειν. Ἐκεῖνος δέ — [sic *Schn.*] 11. ὑπὲρ οὐ καὶ μαθεῖν. 18 in ἄρα nomen videtur latere. Quid si Ὀρος? [Μῆνης significatur]. 27. ἰδιότητι, ἣν σκουδάζομεν (vel ἦν προὔργου ἔχομεν, vel ἦν διὰ φροντίδος ποιούμεθα) οἱ τὰ περὶ — ea, mea quidem sententia non congruunt veritati et proprietati animalium, quam assectandam proposuimus nobis, qui de animalibus scribimus.

CAP. XI. p. 248, 30. λόχον. [ut edidimus]. p. 249, 10. ἐς δὲ τὸν Μνεῦιν. aut istis salvis, saltim καὶ τοὺς Αἰγυπτίους. 13. φέρεται μὲν ἐμπροσθεν — θεοφιλεῖ ὁ ἔ. θεῶν δὲ σφάλεται. *in cursu ruit*. Sed hoc non satisfacit.

CAP. XII. p. 249, 23. ὠδικὸν non intelligo. F. ποικίλον. [alienissimum hoc foret].

CAP. XIV. p. 250, 21. Non elephanti, sed femine humanae nomen est Nicaea. [non persuadet]. 31. τῇ Νικαίᾳ. p. 251, 2. καὶ οἶα. alias non habet ποιῶν copulam. [non opus. Nam participium παραμυθούμενος arcte cohaeret cum iis, quae praecedunt.]

CAP. XV. p. 251, 16. καὶ ἐνὶ ἑματίῳ. [ut Schn.]

CAP. XVI. p. 251, 23. ἦν δ' ἄρα Λατίνος ὃς Αἴ. 24. ἐνοίκησε. in-coluit. p. 252, 1. κατεληγμένα. *obvoluitae*. [sic Mon. Sed sincera vulgata. Supra IX. 7. ὀφθαλμὸν τὸν ἕτερον δεσμῶ κατελάμβανε.]

CAP. XVIII. p. 253, 5. λέγεται et παρθένος λύσσα.

CAP. XIX. p. 254, 3. παραττόμενα. videntés haec animalia in motu, confusione et aestu insolente esse. 12. F. Διδόνουσιν. [ut dedimus].

CAP. XX. p. 254, 19. F. πρόχειρος. in τῷ subint. χρέος, indigentiam. 27. εὐμένως. [ut Schn.]

CAP. XXI. p. 255, 3. F. ἔλικα μεγίστην μὲν, κόσμῳ δὲ περιττῶ διηρδισμένην.

CAP. XXVI. p. 256, 24. κάλλαια.

CAP. XXIX. p. 257, 9. δίχολα mihi suspectum. Non enim dicitur μία χολή pro *una cystis fellea*, aut μονόχολος pro *simplicio praeditus cystide*. [haec non intelligo].

CAP. XXXI. p. 257, 30. σαλεύουσιν non caret specie. Ego tamen omnino malle *χωλεύουσιν claudicantem*. p. 258, 2. καὶ μάλα ἀηδές. [scr. ἀηδές.] quam maxime insolens.

CAP. XXXII. p. 258, 24. καλὸν τε κλήμα καὶ εὐγενές. 30. ὄρθη μανία quae sit nescio. 32. κατὰ μέσον μέντοι τῆς νυκτὸς ἐκνικᾷ (nempe vigiles, accubitores) παράφορος — καὶ ἔλεγε τὴν ἀσπίδα δεδιέναι (saltem τὴν ἀσπ. ἑαυτὸν δεικνύναι).

CAP. XXXIII. p. 259, 13. ὡς ταῶν ἰδεῖν. pro ratione magnitudinis et pulcritudinis, quae pavonibus naturalis est. 15. Ἥλιουπολιεῖ. putoque ad eundem modum reformandum locum CAP. XL. [p. 262, 31.] 20. pro τρόπῳ f. τόπῳ. 29. ὁ δὲ δὲ ἀμφοτ. [ut *Abresch*.] 32. ἐπὶ τι μέσον non expedio. p. 260, 7. εἶτα ἔπεισιν.

CAP. XXXVII. p. 262, 4. τὴν δὲ τῶν ἄλλων ζώων.

LIBER DUODECIMUS.

CAP. II. p. 264, 17. ἐσθίουσιν simpliciter.

CAP. V. p. 265, 32. καὶ τοὺς ὑμνητοὺς. p. 266, 5. F. σμίνθον. 13. πυρραγομένων [ut edidimus ex codd.] 16. F. τόνδε del. aut scr. ἀπὸ τοῦδε ἐς τόν. [ferre ut nos].

CAP. VI. p. 267, 19. ἐκεῖνο μὲν ὡς ὑμᾶς κολλάκι δρωῖν.

CAP. VII. p. 268, 7. κατέλη ὁ λέων (ὄρθῃ δὲ etc. — 29. ὕδατι γε μὴν. p. 269, 6. λέγει γοῦν. 10. ἀπακρίνωμεν. [probabiliter].

CAP. VIII. p. 269, 13. ἐναμαζούση. dativi sunt consequentiae. [epexegesis potius.]

CAP. IX. p. 269, 32. κόμας τ' ἀνακρ. p. 270, 2. καλλίσταν. est epitheton Dianae.

CAP. X. p. 270, 20. λυττήστατον.

CAP. XII. p. 271, 11. συνέχευ. [ut dedimus ex codd.] 15. εἰδὲ τε

καί. [sic *Vas.* Hoc reponendum. Orationis subjectum est τὸ βλαβόμενον πνεῦμα.]

CAP. XIV. p. 271, 26. F. λεχέ οὔσα.

CAP. XV. p. 272, 2. ταύτη τοι ἐμβαίνει νύκτωρ. aut ταύτην. deleto καί ante πολλῶ. [ut nos quoque coniecimus]. 4. ἐχρεῖ. 6. ἀποφαίνεν. 7. ἐπεπλήθησεν. 8. ἐρώ καί τάδε τὰ νῦν.

CAP. XVI. p. 272, 23. F. μοχιδίου. 25. κηῖσαι. nescio quid substantiam δεῖξαι, aut διδάξαι, aut τολμήσαι. 26. προελθεῖν.

CAP. XVII. p. 273, 11. συμμένα. [ut nos edidimus].

CAP. XVIII. p. 273, 21. ταύτης γε pro τε. 26. ἔξω ὠδεται ὑγροτέρα. aut ἡ προτέρα. [Veriorem lectionem suppeditavit *Vas.*] p. 274, 5. ὑπὸ ῥύμης.

CAP. XIX. p. 274, 15. F. καί ἐκτείνει. extendit frontem in latitudinem.

CAP. XX. p. 274, 17. ἀνδρηγῶδες. cellulosum velut in favis. p. 275, 2. an ὑγροῦ κύουσαι. *urgentes a liquora.* Sed magis placet ὑγρὸν καύουσαι. [ὑγρὸν κύουσαι idem valet.]

CAP. XXI. p. 275, 20. Si εἰς ἰσχὺν significat ἰσχυρῶς, sic saltem legendum: σύμφημι κατῶ τερατευομένου εἰς ἰσχὺν κατεργωκένα.

CAP. XXV. p. 276, 9. χροσῆ deletendum. 11. ὑπνεύειν πέφυκε. [ut *Sohn.*] 13. ὁ χάραξ καλούμενος. aut ὁ χ. ὁ οὕτω καλ. 14. πτερύγια α̅ καί χρ. tum ἰδεῖν suspectum. F. ὅσα νηδύος τε παρ' ἐκείτερα.

CAP. XXVI. p. 276, 22. κεντούσι τε.

CAP. XXVII. p. 277, 7. κατὰ τοῦτό οἱ ὁ ἔχλ.

CAP. XXVIII. p. 277, 13. ὑπὸ leg. ὑπὲρ i. e. ἀντί.

CAP. XXIX. p. 277, 31. Πτολεμαίων. an Ptolemaidem designat?

CAP. XXX. p. 278, 10. ἐς δὲ τὸ ἄγαμα. 17. ἀπὸ Καρός [ut dedimus.] 23. Ἀβούρρας aut Χαβούρρας.

CAP. XXXI. p. 279, 8. ἐπέδοντο, γενόμενοι δὲ κατὰ — aut ἐν εἴ δὲ γίνονται κατὰ — 10. F. πομμένος αὐλλου. [vera fortasse correctio]. 14. ἀμμελὲς ἔστω τάς.

CAP. XXXII. p. 279, 21. τοῖς ἐμπείροις. *id quod praeteritis augurium periti.* 23. δάκνουσι propter sequens δηγμάτων. 27. ἐπιτέμεσθαι. deberet enim ἐπιταμέσθαι esse, si aor. 2. subesset. [ἐπιτέμεσθαι non improbandum]. p. 280, 4. aut πλανητής aut πλάνος. [caussa mutationis nulla. *Suid.* πλάνης — ἀντί τοῦ πλανήτης. ὥσπερ πλάνης ἄνθρωπος. *Plut. Vit. Alcib. c. 27.* ἐκ πλάνητος καί φυγάδος. *Soph. Oedip. Tyr. 1000.* ποιμήν γὰρ ἦσα κάπλ θητεία πλάνης. et alibi.] 10. τὴν ὑπόνοιαν aut ἔνοιαν τὴν ἐμὴν.

CAP. XXXIII. p. 280, 13. F. κυκλωσάμενοι γε. 22. quid si ἄρον. *intempesta nocte?*

CAP. XXXIV. p. 281, 6. Σαραγγαῖοι. 7. σὺν αἰδοῖ suspectum. 20. καί ἀσπάσθηται τὴν ῥύμην. 22. τὸ κάλαι παναρίστην. 26. F. τῇ ἑσπέρῃ. *quasdam excidisse credo.* p. 282, 3. ξυμμετώκησαν.

CAP. XL. p. 283, 7. Φαῦλλον. [ante *Gron.* legebatur Φαῦλον.] 9. τρις. [ut edidimus].

CAP. XLIII. p. 284, 4. διακόντως. [ut lin. 13.] 15. F. Διατήν. 20. malleum ἴθην pro ἴθην. 24. videtur aliquid deesse. F. ὦν τάς χροάς τί

δεῖ καταλέγειν, λευκάς etc. 26. F. προκρίνουσι τὰς λευκάς, εἴτα τὰς —
inactis praefertur albas.

CAP. XLIV. p. 286, 13. εἴν aut οἷς πληροῦν. [nihil mutandum. Ad παρατιθέμενους supple ex superiis ποιμεῖα καὶ ἐφορὰ δελείατα.] 21. F. δακτυμῶν, τῶν αἴτων καταδεδεμένος. 27. ὑποστάντος et ὑφίστανται· εἴν δὲ ἐπιτελεῖ. 31. οὕτω τῶν προ. [οὕτω melius omittitur].

CAP. XLV. p. 286, 12. F. ἀλλὰ καὶ ὕμνον χαρ. 18. F. βρύχοι *in mari, sub undis, degentes.* 31. ὀχεύοντες. 36. ἀλκορφύρου. [ut *Branck.*]

CAP. XLVI. p. 287, 11. ἡσυχία et ἐρημία. *tranquillitas et solitudo.* [Vid. *Addenda.*] 17. ἡ ἡδονή. [recte]. 21. ἔλκεται propter sequentia ἀφικνεῖται et ἐμπίπτει.

LIBER TERTIUS DECIMUS.

CAP. I. p. 288, 12. παρῆν μόνος. 14. ὅσον οὐ [sic vulgo] prorsus delendum. In OCON vestigia satis luculenta video praecedentis vocis ΘΕΩΝ. [nostram haec de hoc loco sententiam egregie confirmant.]

CAP. II. p. 288, 22. F. καὶ παρῖπται aut περιπέσει τῷ. 25. ὑπερέττει. [sic *Vat.*]

CAP. V. p. 290, 4. οὐ ζωογονεῖ γάρ. corrupta et videtur lacuna subesse. [causam cur sic existimaverit R. non expeto. Dictum ζωογονεῖ ἐν αὐτῷ ut ap. *Aristot.* H. AN. 3, 1. ζωοτοκεῖν ἐν αὐτοῖς, et ὄφοτοκεῖν ἐν αὐτοῖς. et de *Generat.* I, 12. ζωοτοκοῦντα καὶ ἐν αὐτοῖς.]

CAP. VI. p. 290, 18. προήει. [ut edidimus]. 31. ἔκριναν δὲ. p. 291, 10. ἔσπευδον.

CAP. VIII. p. 292, 4. εἰδοσμένω suspectum. F. τετρασσευμένω.

CAP. IX. p. 292, 28. F. ἔχοντας. cohaerent enim cum praecedente ῥυθμίζειν. 31. ἥπερ εἶπον. sed difficile conijcere in loco mutilo. p. 293, 8. F. τρεῖς, δύο παρ' ἐκάτερα.

CAP. X. p. 293, 21. ἐν ἄκροισι. 22. αὐλαῖν εἰεν· εἴτα ἀνεφλέχθη ἐκείνη τῇ ὁσμῇ.

CAP. XI. p. 293, 31. οὐχὶ δρόμω aut οὐχὶ νῆ τὸν Δία δρόμω. [mutandi necessitatem non intelligo, quamquam usitatio foret locutio: αἰροῦνται οἱ λαγῶ οὐ μόνον δρόμω, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον τέγγη.] p. 294, 5. ἀλλὰ ἔμα τε ἦσ'ετο. aut ἔμα τε ἦσ'. absque ἀλλά. 8. κατ' ἔχνος εἰσι. [ut *Schn.*] 21. ἀναβ. locus videtur mutilus, et auctor ad c. 14. relegare voluisse, ubi ex professo de cursu leporis agit. 29. γηδίω si recte habet, est idem quod πεδίω aut ληίω. [*agellus* est ap. *Liban.* T. I. p. 341, 20.]

CAP. XII. p. 296, 7. παντὶ [ut dedimus]. 12. *Gronovio* διέτριψαν legenti subscribo. 16. ἥ γε εἰκός, aut ἥ καὶ ἦν εἰκός.

CAP. XIII. p. 296, 22. ἀλλ' οὐκ ἄχαρι. sed aliud requiro. ὃν dele. 31. F. κόβρω τοῦτο μέν.

CAP. XIV. p. 296, 15. F. κατὰ τῶν νῶτων. [sic plures libri]. p. 297, 9. F. sic integrandus locus: πολλάκις συνίασιν (aut συνθιατῶνται, aut συνεξτάζονται). φιλοῦσι γοῦν — πεδίοις αὐτοῖς διώκεσθαι — ἐνισταμένους ὑπεκφεύγειν σπεύδουσιν. Dicit autem πεδίοις αὐτοῖς ob sequentia de fuga per montes. *In ipsis quidem campis amant (leporum montani) exagitare, et canes illicere (odore suo) ad sui persecutionem, interdum fallere (nisi potius malis ὑποκτινοῦσιν et ὑποφεύγουσιν. interdum attrahunt*

ad se canes, interdum latens, et non attrahens) dein student canes consulto sibi persequendi modo urgentes effugere. [in his R. mihi ab Aeliani mente vehementer videtur aberrasse.] 22. καὶ αἱ ἐν τοῖς 2.

CAP. XV. p. 298, 14. οἱ κατ' Ἴβηραν [ἠνπερὸν Ἴβηραν ed. Gesn. abd postremum vocabulum in nullo codice sic legitur.]. 20. λαγνότερος [ut nos] aut λαγνίστερος. 21. λάσπαρα γὰρ δι' ἔτους ἐσθίει, ἀφ' ὧν — *laser.* [λάσπαραν Κυρηναϊκὸν est in Hippiatricis. Sed unde leporibus tantam laseris copiam dicamus suppetere, ut eo per totum annum vescantur?]

CAP. XVI. p. 298, 27. παρασκευὴ ἡ θηρατικὴ.

CAP. XVII. p. 299, 11. ἀγωνισαμένῳ μετὰ τὴν πρ. ὄρμην ἀφίσταται [sic Vat.], τοῦ κράτους (ἄτε καὶ τοῦ αἵματος αὐτῷ πηγνυμένου) παρεμμένος — 16. καὶ ἐπὶ μᾶλλον. *quam potest maxime.* 17. τὴν γένυν et καρτερός. [ut ex cod. dedimus.] 32 διατείνουσι. probum est: porrectos in undis habent a fune religatos. p. 300, 7. ad πλήθει, si rectum est, excidit θαρβόουντες vel πεποιδότες. [eadem verba supplebam equidem]. 8. quid si τοὺς συνεργούς? *non minus quam collegas suos aliosque homines norunt.* 19. F. ante ἐτέρους inserendam περιθεῖν. [ἐτέρους, ὄρνθας so. pendet ab ἐλλογώντων].

CAP. XVIII. p. 300, 28. offendit διὰ, forte delendum. [omissum in nonnullis codd.] p. 301, 14. τοῦτο εἰκότως· μόνον — [prius μόνον om. Vat. Recte.]

CAP. XIX. p. 301, 25. νήξει suspectum. 28. F. κατὰ δύο ἐσβάντες ἐς μικρὸν σκάφος. 30. προερέττουσι. 31. προάγων. [sic ex codd. dedimus]. p. 302, 2. εἰς ἄκρον probum est: *quantum potest maxime.* 8. θεασ. δὲ τοῦτο οἱ θηραταὶ προσπλέουσι aut ἐπιπλέουσι. 10. F. καὶ ὑποστρέφοντες, ἐς τὸ ἐπικλινῆς τῆς ἀκάτου ἑαυτοὺς ὑπὸ πλήθους ὠδοῦσι, καὶ εἰσω παρελθόντες ἄνευ δικτύων ἐαλώκασι. [eodem modo nos quoque verba ἄνευ δικτ. transposuimus. In reliquis vero lego: σφᾶς αὐτοὺς ὑπωδοῦσι.]

CAP. XX. p. 302, 16. F. καὶ κήτη, ὄνομα — 18. ἐν τε. post τοῦ deest nomen proprium loci. Tum leg. ὡς τὸν ἀπὸ Σιγείου.

CAP. XXI. p. 303, 33. γλαφυρῆς.

CAP. XXII. p. 304, 5. παρέστηκε γάρ. 14. aut κατανοστάξει. aut προδιδόναι κατανοστάξει. 16. F. καὶ διὰ τοῦτο παθεῖν. 17. ὕπνου.

CAP. XXIII. p. 304, 26. ὅλον δοκεῖν. p. 305, 1. ἑαυτάς.

CAP. XXIV. p. 305, 8. πρὸς τούτῳ.

CAP. XXV. p. 305, 14. ἐν ὄπλοις καὶ ἐν εἰρήνῃ. [certe talis lectio foret commodior. Num fuit: καὶ ἐν κόνοις καὶ πολέμοις?] 30. F. ἐλάφων τε, καὶ τούτων πεπασμένων, καὶ βουβ.

CAP. XXVII. p. 306, 20. F. τράχουρον αὐτὸν μὲν ἐλ. ἀπ. 22. οὐ μετὰ μακρὸν. [vera correctio.] 25. ἀπεργάζεται. 30. πείσαντες πῶς τὴν πίτταν. *persuadentes quodammodo pici, ut viros in feminas musaret, cui rei quidem nata non est.*

CAP. XXVIII. p. 307, 8. ἐπισύρει [ut cod.] 9. ὑπονοσθεῖ δ' αὐτίς.

LIBER QUARTUS DECIMUS.

CAP. I. p. 308, 9. ὑπὲρ ὧν τρέφονται i. e. ἀντὶ τούτων οἷς τρέφονται. ut paulo post ἀντ' ὧν ἐχορέσθησαν. 9. καὶ del. aut leg. τὰς. 12. καὶ τοὺς

ξενίους del. Est varia lectio. [absunt haec verba a nonnullis libris]. 17. κυκλώσει F. rectum. Mallem tamen κύκλος. 25. F. καὶ ἀενάως.

CAP. II. p. 309, 1. verba διαχ. τῆς χολ. π. π. τὸ σ. parenthesi coercedenda. Ordinatus tamen et humanius, minusque affectate dixisset omnino: σκάρου ἐάν θῆς ἐμφαγεῖν ἀνδρώπῳ νοσοῦντι τὸ ἦπαρ καὶ ἔκτ. ἔχοντι, διαχ. τῆς χ. π. π. τὸ σῶμα, σωθήσεται [sic nos quoque verba transposuimus]. 30. μέντοι del. [sic libri quidam]. ant leg. ἀνάτω. Tum: τῆ τοῦ ἐλέφαντος καλουμένη κατελ.

CAP. V. p. 310, 7. ἐκδύναι. cornibus se exuere. 8. καὶ τελῶς. [optima correctio.] 13. καὶ τινα ἀντισοφίαν, aut κρείττω τινα σοφίαν. [σοφία h. l. est artificium quo illum dolum deladant; dici potuit etiam σοφίζονται πρὸς τὴν ἐπιβουλήν.] 15. αὐτοῦς. [sic Vat.] 20. F. εἰσι γὰρ καὶ Μαυρ. 30. F. ἄλλην χώραν.

CAP. VI. p. 311, 4. ἔπειτα καὶ [certe ἐπεὶ τοι καὶ, siquidem, locum non habet].

CAP. VII. p. 311, 31. ἐν τοῖς ὤοις. καὶ ὑποπήγν. τὰ μὲν, τὰ δέ — p. 312, 10. καὶ οὐκιστα, ταῖς ἀιχμαῖς — ἀποθνήσκει. [sic nos quoque].

CAP. VIII. p. 312, 25. καὶ ἀνακοινοῦται οἱ τὸ. 30. ἐπὶ μᾶλλον. 32. κατακρήναι. κἀνω et κατακἀνω idem est quod κόπτω, κατακόπτω, concido. p. 313, 6. ὅσον κατὰ κώπην. 24. ἰχθύων πέρι.

CAP. IX. p. 313, 27. non expedito hic corrupta. p. 314, 3. συμμάχεται.

CAP. X. p. 314, 13. del. ἦ. 14. ἐμβολὴν δοκεῖν εἶναι. [sic nos]. 17. νοθεῖς καὶ (aut ὡς) πεπεδημένοι. 21. τὸν ἱαλωκότα. [ut Schn.]

CAP. XI. p. 314, 25. οἱ ἄγριοι γε. [vere.] p. 315, 5. F. ἀπότακοι. recentes a partu. 14. τῷ aut in τῷ mutandum, aut del. [articulus bene habet, praecedentibus verbis ἐς τὴν τῆς σχολίου κτλ.] 12. ὄτω i. e. κατέχεται τούτῳ τῷ κέρατι δὲ διεῖρη. [sic nos quoque; neque tamen lectionem genuinam sollicitare debebam]. 15. αὐτό, solum. [sic Schn.] 18. πάντα. i. e. ἐλέκληρον. rara dictio.

CAP. XII. p. 315, 22. μέγεθος suspectum. Expectabam εἶδος. 23. F. καὶ καλοὶ καὶ τούτῳ οὔτοι. [Vid. Addenda.]

CAP. XIII. p. 315, 29. corruptum initium. Forte quaedam praecesserunt, quae nunc desiderantur. [Non adponam quae R. hic ad caput manifesto depravatam audacia vix credibili, mutando, transponendo, interpolando conatus est.] p. 316, 7. λέγουσα vitiosum. Sensus flagitat τολμῶντες ἐπιβουλεύειν.

CAP. XIV. p. 316, 19. καὶ ante ὑπὸ del. 22. ἀνάπλευ et βαδινάτω. [Videtur scribendum ἀνάπλευ ὡς βαδινάτως.] 24. ἐν ταύτῳ. [sic nos ex codd.] 25. F. ἱκανήν. 30. βρύον [vulg. θρόνον].

CAP. XV. p. 317, 4. σπάσας et ἐκείνος. 8. F. ἀλιεῖς τότε φασὶ τῷ δὲ ἄρα μύρω τῷδε ἀναφ.

CAP. XVI. p. 317, 23. τοῦ ὑποδ. αὐτὸν ὄντος. 27. καὶ προσόμοια — ἀντιτυπία [sic emendavimus]. 30. F. ἄλλη, ἢ κυν. ἀνδράσι, καὶ δὴ καὶ ἢ αἰγοθήραις πάρεστιν. p. 318, 2. καὶ ante δορά del. 3. οὐ παλάζειν ἐφ νομ. [sic nos.] 8. F. ψύξαι. vox ἀσῆμα est aestus hic loci.

CAP. XVIII. p. 318, 16. ineptum ἀλλ' ὀλίγην del. Tum leg. ἦν ἀπρη-
τησθαι οἱ οἱ μὲν —

CAP. XX. p. 320, 1. *Σερμά τε κεφαλή.* [sic libri]. 5. ἀνακλεῖν. 8. ἄλιδος μηδὲν ἔτι εἶναι. αὐτ τούτων μηδέν. 29. ἐς (pro ἐκ) τῆς. [sic libri]. 32. ἐκάνειν. 33. ἑκατάρας (τῶν) σκυβάλων, τὰς μὲν —

CAP. XXI. p. 321, 10. *πράννευεν καὶ συστῆλλεν.*

CAP. XXII. p. 321, 17. F. οὐ γὰρ δῆπου κροσβ. aut caeteris cernatis ἀέρα delendum. 22. ἀρεθείη ἂν οὗτος. 26. καὶ βοῆσαι δεινῶ, ἀρεῖ δέ.

CAP. XXIII. p. 321, 29. οὐ πόρρω τῆς τῶν Ῥαῖτων (οὕτω κέκληνται· γένος δὲ τ. ἢκ. ἄνδρες) ἐντεύθεν etc. Ad τῆς subint. γῆς. *haud procul a terra Rhastorum (ita appellantur; constat autem id genus viris equestribus) ibi ergo* — p. 322, 6. ἀρίστανται. 10. F. καὶ κόφυχοι, ἰδεῖν — 14. τὸ τῶν δελφ. [sic nos ex codd.]. 20. συνεπαύξεται. Non tantum potius in activo quam in passivo adhibetur verbum ἐπέλεγεν, sed etiam vix de incremento proceritatis usurpatur. 21. F. ᾧ καὶ διαπεράσας ὡς ἂν τύχη ἐμπύπτων ἰχθύς. 29. F. κεφαλήν τοῦ Σηρός — ἀποσπάσαι δ' αὐ' οὐ δεδυνημένου (vel δυνηθέντος) ἀλλὰ πειρωμένου, ὑπὸ τῆς ῥύμης τῆς κολλῆς ἐνεχθῆναι (abreptum, ablatam fuisse, abiisse) μὲν ἀπὸ τοῦ τένοντος τὸ πᾶν σῶμα. *totum corpus collo inde.*

CAP. XXIII. p. 323, 12. φύσαι i. e. δωσθ. *ad instar.* 22. πᾶν, κυνίκοιν. [probabile hoc: ὅσον ἐστὶν ὕδρῶ. πᾶν.] 27. F. κατακλύσαντος. p. 324, 1. καὶ καλὸν [sic vulgo]. *liquet lacunam hic habesse. calōn est medicamentum utile adversus morbus.*

CAP. XXV. p. 324, 7. τῇ Ῥώμῃ. [sic Vales.] 8. πάντα· τὰ Ἑρακλ. 11. τοῖς περὶ τὸν Ἄψυρτον τὸν ἀδελφόν. 13. τῇ ἐν Κόλχω φαρμακείᾳ, πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τοῖς Ἑλλησι. *praeter illam in Colcho exercisatam per medicamentorum coctiones incantationem, jactant non tantum caeteris (barbaris, vicinis suis) sed etiam Graecis.* 17. F. κοινὸν ἄμμα. *vinculium.* 28. τεθυμένον αὐτὸν μεθ. p. 325, 5. F. ὑφ' ἡδονῆς δαλγόμενος, αὐτ ἰλιό- μένος, αὐτ ἐνοσχόμενος. 17. ἀπ' ἀμφοῖν.

CAP. XXVI. p. 325, 22. καὶ μόντοι ὅτι καὶ β. [sic nos fere. Male autem in marg. excusum ὅτι μόντοι]. 25. κατακοιλίζουσαι — δηλονότι, πεφρίκασιν αἶθε καὶ τοῦτον. p. 326, 3. καὶ ἀμπαξούσης αὐτῆς πρόεισι. 5. κρυμώθη. 8. τὴν σκληρὰν αὐτὴν ψυχρὰν ὠδίνα. 9. F. ἀναδέοντα καὶ ἀνευδούμενον ἴσθησι. αὐτ ἀναχέων καὶ ἀνωδῶν ἴσθησι. 15. ὅπως μὲν οὖν. [sic nos]. 16. τοῦδε καὶ τοῦ. [ut Schn.] 20. ἠπλ. ἐπαίει. *non obtemperas velis.* 28. praestabit verba a πάλιν usque ad παρα (in verbo παραφέρουσι) delere, ut sic fiat oratio: ἐπὶ τοῦ τῶς ὕδατος καὶ φέρουσι καὶ ἄγουσι τὰ ἄχθη. p. 327, 15. τὴν ἡλικίαν (γένοιντο δ' ἂν κατὰ τὸν — διαφέρει) εἰς μέγεθος δέ — Est oratio ἀνακόλουθος. 21. del. καὶ αὐτὸ μέχρι. 24. καὶ rursus delendum. ζεύγους. F. σκύτους. [sic nos]. 27. πολυσκεπῆ ἦν πη εὔρα. 30. post ὄντος fort. inserenda sunt, quae superius (p. 326, 28.) delenda dicebam in hunc modum: κρυμοῦ δὲ ὄντος, καὶ παλιμβόλως (ὡς κατὰ τὴν χειμέριον ὥραν) τοῦ ἀνέμου φερομένου σφοδρῶς τε, ἄργος εἶναι ἐδέλει p. 328, 4. μορμύροντός γε β. καὶ ἡ ἀγλή τοῦ χαλκοῦ εὐσύνοπτός οἱ οὐκ ἔστι.

CAP. XXVII. p. 328, 22. αὐτ τότε αὐτ τῆγε ἄλλως. *de reliquo.* 26. κατ' αὐτό. 28. ἡμερῶν. est probum. *per dies* etiam Latini dicant, *pro per dies aliquos.* p. 329, 2. F. ἕναντι ἄττει κρέα, καὶ ὑπὸ ῥύμης αὐτ. 12. καὶ καταβραγέντος.

CAP. XXVIII. p. 330, 22. F. τὸν καλὸν τὸν ἐρώμενον. 27. ἀτεκαίρη-

των λέγοντα, ἀντήρην Ποσ. 28. ὡς Διαττον φερόμενος. [hoc scriptoris menti adversatur].

CAP. XXIX. p. 331, 16. αὐτῶ. 23. ἀναστέλλουσι. Sed totum hunc locum non intelligo.

LIBER QUINTUS DECIMUS.

CAP. I. p. 332, 14. ἐκζητοῦσιν οὖν. [ut nos quoque]. 16. F. ὑπονηχομένοις. [sic *Abresch.*] p. 333, 1. τὰς ἡσημένας. [sic *Med. cod.*] 2. ἐκνοήσαντες ὁσόν. τῷ — [ut nos edidimus.] 4. ἐνήρμουςται. 5. καλλαιοις.

CAP. II. p. 333, 14. χειρουργία vel ἡ χειρουργία. 23. ἀλλὰ καὶ ζῶντας ἀρπάξει. καὶ τῷ τῆς νήξεως κλύθωνι (πολὺς ὢν καὶ ὑπέρογκος) καὶ ναῦς περιτρέπει. 26. ἀπὸ γῆς aut est *e terra*, et tunc del. τῆς post ἐστῶτας. aut est *in terra*. [Vid. *Addenda*]. 30. ἡδέως, ὡς ἡδη. p. 334, 4. ἀναταλέντα suspectum, nec melius ἀνατελέντα. F. ἀναπηδῶντα. 6. οἱ περὶ τὸν Ὀκεανόν. 7. F. τοὺς τῆς ἐκ Π. σποράς. et ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς.

CAP. III. p. 334, 31. συνδυασθέντες εἰς τὸν κατὰ τοὺς λύκους νόμον. [rectius haec *Lorenzius* constituit in *Addend.*] p. 335, 2. F. αὐτοῖς. aut καύματος αὐτοῦ.

CAP. IV. p. 335, 12. F. ἐπιπήχηται. *natas super aqua*. 14. F. ὅσα Κύπριοι δεινοὶ τάδε ἀλιεῖς.

CAP. V. p. 336, 4. F. τρυφῆς τῆς ἀπ' ἐκείνου ἐμφορεῖσθαι. sed simplicius aliquid requiro. 6. F. πυκναῖς τ' αὐταῖς διυφασμένα, καὶ ἀνελεῖσθιν τε τῷ σκ. καὶ ἀπαβῆναι ἀγαλαῖς. non multum tamen pro ἀνελεῖσθιν et ἀποβῆναι pugnem. [διυφασμένα habet *b.* Admodum vero probabile καὶ ἀνελεῖσθιν. ἐπιβῆναι autem non sollicitandum]. 16. οἱ γε (quorumsum) παρατεῖναι δεῖ τὰ δικτυα, καὶ τοῦτο ἐκδιδάσκει, καὶ ἄλλο τε καὶ ἄλλο, εἰ μὲν ἐξωτερῶ, εἰ δὲ ἐνδοτέρῶ, διδάσκει —.

CAP. VI. p. 337, 9. Σικελικῆ· (ἢ τί καὶ βουλόμενος, εἰ μὴ γε ἦν, τὸν ἡδὺν — [in his nihil verum praeter ἢ τί καὶ β.] 12. αὐτῶν τῷ Ποσ. et εὐχονται τῷ ἄλ. 13. F. τοῦ δαίμονος ἀλεξικακίου τὸ ὄνομα. tacite supple: ἐκνεύνηκε παρ' αὐτοῖς ἐπικαλεῖσθαι. Deinde cohaeret ἐπειὴ cum ἀπειτῶν et βουλόμενος. *ipse a me idque maximo jure, postulans ego*, τὸ εἰπεῖν sc. *dicere, unde nomen hujus dei* etc. *et cupiens illud dicere, pias haec et sacras meditationes apud animam meam inestium.* Ὅσα δέονται τοῦ Διὸς κ. τ. λ. 19. καὶ δελφίς τοι ἐπίβ·

CAP. VII. p. 337, 24. ἐστιᾶται τὴν ἐστίασιν (aut θοῶναι vel τροφήν) τὴνδε τὴν ἡδίστην. [ἐστίασιν supplendum ex verbo ἐστιᾶται. Vid. ad V. 15. p. 105, 19.]

CAP. VIII. p. 338, 9. ἡγεμόνα ob sequens τοῦτου.

CAP. IX. p. 339, 1. ἀκούσαι ἕξιόν φημι. sequentia geographica mihi perobscura sunt, et corrupta videntur. 18. καὶ ἀναβαίνειν. [sicut nos]. 19. verba οὐχ ὑπομένειν — μῆτιν includenda parenthesi. p. 340, 5. ἐγκλινοῦσας. [ut *Trill.*] 10. οὐ μὲν' ὕστερον. grascum non est. F. τὸ μὲν ἔτερον (τὸ ἦπαρ μέντοι) διωγκώδη, καὶ ἐφίκει —.

CAP. X. p. 340, 24. κατελημμένον. *circa hamum obvolutum*. [ut *Schn.*] 25. προσήρηται, ὥστε ἡσυχῇ διασεῖσθαι.

CAP. XI. p. 341, 15. post αὐτῶν deest aliquid. F. γονήν. Tam

